

HÀNG TÌ ẨM ẬP KẾT HÔN

Ngày Thứ 7

Taichidoctruyen.com

Mục lục

[Chương 1: Nhân Sinh Ngắn Ngủn Vài Ba Thu!](#)

[Chương 2: Cô Gái Yếu Như Cành Dương Liễu Rũ](#)

[Chương 3: Gió Bắc Gào Thét Gây Bách Thảo](#)

[Chương 4: Ngũ Lôi Oanh Đình](#)

[Chương 5: Xem Chuyện Tốt Cô Lâm](#)

[Chương 6: Chết Chắc Rồi!](#)

[Chương 7: Nhớ Có Cho Anh Ăn](#)

[Chương 8: Bị Vách Tường Chán](#)

[Chương 9: Hôm Nay Anh Lạnh Lùng Đối Với Tôi](#)

[Chương 10: Kinh Hồng Nhất Miết](#)

[Chương 11: Đủ Máu Sống Lại](#)

[Chương 12: Thời Gian Vùi Lấp Bí Mật](#)

[Chương 13: Cùng Nhau Về Nhà](#)

[Chương 14: Hạ Úc Huân, Cô Chết Chắc Rồi!](#)

[Chương 15: Định Ý Khó Hiểu](#)

[Chương 16: Không Khí Quý Dị](#)

[Chương 17: Lời Nói Thật Lòng](#)

[Chương 18: Tôi Là 2 Cơ](#)

[Chương 19: Sói Đuôi Dài](#)

[Chương 20: Cảnh Cáo](#)

[Chương 21: Nếu Tôi Yêu Cô](#)

[Chương 22: Đánh Gậy Chấn Tôi](#)

[Chương 23: Thích Ứng Trong Mọi Tình Cảnh](#)

[Chương 24: Thâm Trầm Bí Ẩn](#)

[Chương 25: Anh Sẽ Vẫn Luôn Chờ Em.](#)

[Chương 26: Cạm Bẫy](#)

[Chương 27: Chứng Sợ Hải Không Gian Giam Cầm](#)

[Chương 28: Hạnh Phúc Tới Quá Đột Nhiên](#)

[Chương 29: Giống Ôm Một Khối Đầu Gỗ](#)

[Chương 30: Thiết Đầu Công](#)

[Chương 31: Thiêu Thân Lao Vào Lửa](#)

[Chương 32: Tinh Thần Không Tôi](#)

[Chương 33: Lạt Mềm Buộc Chặt](#)

[Chương 34: Không Được Thông Minh](#)

[Chương 35: Trời Xanh! Ai Tới Cứu Anh!](#)

[Chương 36: Vô Quyết Dày Có Móng Tay Nhọn](#)

[Chương 37: Tôi Liều Mạng Với Anh](#)

[Chương 38: Tại Sao Lại Đột Nhiên Muốn Tạm Rời Cường Vị Làm Việc?](#)

[Chương 39: Hạ Úc Huân, Cô Gan Lắm!](#)

[Chương 40: Luyện Tiếc Tôi?](#)

[Chương 41: Tráng Sĩ Một Đi Không Trở Lại](#)

[Chương 42: Không Được Rời Tâm Mất Của Tôi](#)

[Chương 43: Tổng Giám Đốc, Anh Rất Có Tài!](#)

[Chương 44: Làm Thịt Anh Ta](#)

[Chương 45: Cô Không Thể Ôn Nhu Một Chút Sao?](#)

[Chương 46: Gần Đây Tôi Thích Ăn Ngọt](#)

[Chương 47: Tiểu Bảo Bối Đáng Thương](#)

[Chương 48: Hạ Úc Huân! Cô Là Heo Sao?](#)

[Chương 49: Bà Chì Đây Hôm Nay Tâm Tình Không Tốt](#)

[Chương 50: Chó Hoang Thoát Cường](#)

[Chương 51: Tôi Chịu Trách Nhiệm](#)

[Chương 52: Từ Trên Trời Giáng Xuống](#)

[Chương 53: Cùng Lắm Thì Cùng Chết](#)

[Chương 55: Nên Bất Cô Làm Sao Bây Giờ?](#)

[Chương 56: Nhân Lúc Cháy Nhà Mà Đi Hôi Của](#)

[Chương 57: Được Tiễn Nghi Lại Khoe Mã](#)

[Chương 58: Tâm Đều Mạnh Hóa](#)

[Chương 59: Xin Thương Xót Cho Con Thoài Mái Chút Đi](#)

[Chương 60: Từ Chức](#)

[Chương 61: Cảm Giác Lấy Tiền Đập Vào Người Khác](#)

[Chương 62: Anh Muốn Làm Gì?](#)

[Chương 63: Em Vốn Dĩ Chính Là Của Anh](#)

[Chương 64: Ai Lấy Người Đó Là Tiểu Cầu](#)

[Chương 65: Tai Họa Ngàn Năm Sốt Lại](#)

[Chương 66: Cây Gỗ Sồi](#)

[Chương 67: Bị Buộc Đi Xem Mắt](#)

[Chương 68: Quá Kỳ Lạ](#)

[Chương 69: Không Liên Quan Đến Ông](#)

[Chương 70: Hội Ái Hữu?](#)

[Chương 71: Thọ Tinh Biến Mặt](#)

[Chương 72: Quà Sinh Nhật](#)

[Chương 73: Quá Mất Hình Tượng Rồi!](#)

[Chương 74: Ưc Hiếp](#)

[Chương 75: Ké Có Tiền Thăm Mỹ Thật Là Kỳ Lạ](#)

[Chương 76: Không Có Phụ Nữ Xấu Chỉ Có Phụ Nữ Lười](#)

[Chương 77: Giúp Cô Trang Điểm](#)

[Chương 78: Chứng Thực Tội Danh](#)

[Chương 79: Không Phải Thiên Kim Là Sát Vụn](#)

[Chương 80: Phẫn Nộ](#)

[Chương 81: Là Tôi Trúng Độc Quá Sâu](#)

[Chương 82: Bởi Vì Đây Không Phải Yêu](#)

[Chương 83: Em Nho Nhó Ngay Góc Chờ](#)

[Chương 84: Thiếu Niên Tuần Mỹ](#)

[Chương 85: Có Thủ Oán Gì](#)

[Chương 86: Khó Lương Toàn](#)

[Chương 87: Độc Xà Mạnh Thú](#)

[Chương 88: Đối Mặt Với Cuộc Sống Tâm Tồi](#)

[Chương 89: Hái Hoa Phải Hái Liên Tay](#)

[Chương 90: Buổi Gặp Mặt](#)

[Chương 91: Ngọn Lửa Thiêu Đốt](#)

[Chương 92: Bảo Bảo Ngoan Làm Không Được](#)

[Chương 93: Đại Biểu Ánh Trăng Tiêu Diệt Các Người](#)

[Chương 94: Thiên Sư Tỳ Tỳ](#)

[Chương 95: Bàng Bó Ư](#)

[Chương 96: Bà Dì Nữ Quý?](#)

[Chương 97: Nghiệt Duyên A](#)

[Chương 98: Bỏ Nhà Trốn Đi](#)

[Chương 99: Đóa Hoa Của Tổ Quốc](#)

[Chương 100: Theo Gió Vượt Sóng Ngàn Dặm Truy Phu](#)

[Chương 101: Đứng Đì Xem Mát, Em Cưới Chị](#)

[Chương 102: Mộng Du](#)

[Chương 103: Lại Một Lần Mà Di Tình Biệt Luyến](#)

[Chương 104: Chân Mệnh Thiên Tử](#)

[Chương 105: Thăm Bệnh](#)

[Chương 106: Vô Tâm Cảm Liễu](#)

[Chương 107: Đọc Văn Kiện](#)

[Chương 108: Kỹ Thuật Lái Xe Kinh Hải](#)

[Chương 109: Tranh Chấp](#)

[Chương 110: Công Ty Xảy Ra Chuyện](#)

[Chương 111: Đau Lòng](#)

[Chương 112: Khen Thưởng](#)

[Chương 113: Bị Tạm Giữ](#)

[Chương 114: Điều Kiện](#)

[Chương 115: Cô Cản Đi](#)

[Chương 116: Chưa Thấy Qua Hắc Hồ Li, Xấu!](#)

[Chương 117: Tôi Muốn Đến Nhà Cô](#)

[Chương 118: Trầm Không Ngại](#)

[Chương 119: Trong Ba Tháng Nói Gì Nghe Nấy](#)

[Chương 120: Bởi Vì Tôi Vui](#)

[Chương 121: Âm Hiểm Quá Âm Hiểm](#)

[Chương 122: Nhìn Anh Ta Thấy Khó Chịu](#)

[Chương 123: Gia “Môn” Bất Hạnh](#)

[Chương 124: Tôi Xem Cậu Còn Chạy](#)

[Chương 125: Một Người Hai Người Tất Cả Đều Là Bạch Nhân Lang](#)

[Chương 126: Không Có Việc Gì Mà Ăn Cần Không Phải Gian Trá Thì Cũng Là Trộm Cắp](#)

[Chương 127: Mộng Du Lại Tái Phát](#)

[Chương 128: Ráp Tâm](#)

[Chương 129: Anh Hùng Khó Qua Ái Mỹ Nhân](#)

[Chương 130: Thiên Ngoại Phi Môn](#)

[Chương 131: Chân Chính Thế Giới Của Hai Người](#)

[Chương 132: Phụng Bồi Đến Cùng](#)

[Chương 133: Linh Cảm Đột Phát](#)

[Chương 134: Tôi Càng Muốn Ẩn Thì Như Thế Nào](#)

[Chương 135: Tiên Hạ Thủ Vi Cường](#)

[Chương 136: Yêu Ma Tốc Tốc Lui Tán](#)

[Chương 137: Ghi Chú Di Động](#)

[Chương 138: Quả Thực Chính Là Đánh Nhau](#)

[Chương 139: Cầu Xin Anh Tĩnh Lại](#)

[Chương 140: Thế Giới Sụp Đổ](#)

[Chương 141: Cô Ấy Không Ở Chỗ Tôi](#)

[Chương 142: Nhận Xác](#)

[Chương 143: Nếu Đây Không Tính Là Yêu](#)

[Chương 144: Tin Tức Thần Bí](#)

[Chương 145: Vô Si Quá Vô Si](#)

[Chương 146: Quả Nhiên Không Nên Tin Ba](#)

[Chương 147: Chờ Anh Tiến Hóa Thành Người Lại Đến Đi!](#)

[Chương 148: Ta Biết Người Ở](#)

[Chương 149: Sẽ Phải Chết](#)

[Chương 150: Tình Hình Càng Không Ổn](#)

[Chương 151: Bỏ Tay Không Biện Pháp](#)

[Chương 152: Ăn Cháo](#)

[Chương 153: Cậu Nói Ai Là Mèo Hoang A?](#)

[Chương 154: Chỉ Trích](#)

[Chương 155: Tổng Tài Bị Túc Giận Đi Rồi](#)

[Chương 156: Sẽ Không Làm Bất Luận Kẻ Nào Mang Cô Ấy Đi](#)

[Chương 157: Liệu Pháp Cắm Đồ Đồ Ăn](#)

[Chương 158: A Thần Không Thích](#)

[Chương 159: Không Hiếu Lòng Cô](#)

[Chương 160: Đêm Bảo Táp](#)

[Chương 161: Chỉ Muốn Làm Người Trong Lòng Em](#)

[Chương 162: Chỉ Là Bại Bối Cô Ấy](#)

[Chương 163: Mỹ Nam Kế Thử Xem](#)

[Chương 164: Mỹ Nam Kế Thành Mỹ Cầu Kê?](#)

[Chương 165: Pudding Manh Manh](#)

[Chương 166: Rơi Vào Trong Nước](#)

[Chương 167: Anh Có Thể Chia Cho Em Một Nửa Giường](#)

[Chương 168: Mang Cô Về Nhà](#)

[Chương 169: Phúc Lợi](#)

[Chương 170: Âm Sát](#)

[Chương 171: Tiểu Trư Màu Hồng Bay Trên Trời](#)

[Chương 172: Gặp Viên Đan](#)

[Chương 173: Gậy Tê](#)

[Chương 174: Tỉnh Ngộ](#)

[Chương 175: Bằng Lòng Cho Em Một Tương Lai](#)

[Chương 177: Nhật Ký Của Cô](#)

[Chương 178: Có Người Xấu](#)

[Chương 179: Tranh Đoạt](#)

[Chương 180: Tôi Muốn Cứu A Thần](#)

[Chương 181: Đau Thấu Tim](#)

[Chương 182: Thua](#)

[Chương 183: Rốt Cuộc Nhận Ra Anh](#)

[Chương 184: Không Thèm Để Ý](#)

[Chương 185: Nhớ Em Như Vậy](#)

[Chương 186: Ý Lại](#)

[Chương 187: Âu Minh Hiền Đã Trở Lại](#)

[Chương 188: Bé Con Đáng Yêu](#)

[Chương 189: Yêu Cầu](#)

[Chương 190: Đạt Thành Cộng Thức](#)

[Chương 191: Hiểu Biết Bệnh Tình](#)

[Chương 192: Cách Xa Anh Ta Một Chút](#)

[Chương 193: Làm Không Được Rồi Đi Nàng](#)

[Chương 194: Tức Điện Rồi](#)

[Chương 195: Vì Cái Gì Lành Từ Triệt Là Đặc Biệt?](#)

[Chương 196: Khuyên Bảo](#)

[Chương 197: Biến Thành Như Vậy Cũng Không Quên Ăn Đậu Hủ](#)

[Chương 199: Chỉ Có Cô Không Cách Nào Làm Được](#)

[Chương 200: Theo Kế Hoạch Hành Sự](#)

[Chương 201: A Thần Không Thấy](#)

[Chương 202: Kẻ Ngăn Ta Phải Chết](#)

[Chương 203: Suy Sụp](#)

[Chương 204: Kế Hoạch Thất Bại](#)

[Chương 205: Nửa Đêm “Tình” Dậy](#)

[Chương 206: Điện Hồn Độn](#)

[Chương 207: Không Mặt Mũi Gặp Người](#)

[Chương 208: Cô Đi Rồi Tôi Phải Làm Sao](#)

[Chương 209: Người Một Nhà](#)

[Chương 210: Dọa Đến Quần Chúng Vô Tội](#)

[Chương 211: Còn Muốn Ưc Hiếp Em](#)

[Chương 212: Gá Cho Anh Đi](#)

[Chương 213: Hạ Úc Huân, Em Tạo Nghiệt Chương Rồi!](#)

[Chương 214: Uy Hiếp](#)

[Chương 215: Đánh Cuộc Một Lần](#)

[Chương 216: Nháo Đù Chưa](#)

[Chương 217: Anh Rốt Cuộc Muốn Như Thế Nào?](#)

[Chương 218: Anh Thích Em](#)

[Chương 219: Chỉ Là Dùng Tài Hùng Biện Mà Thôi](#)

[Chương 220: Mắt Không Chế](#)

[Chương 221: Em Có Gan Lặp Lại Lần Nữa!](#)

[Chương 222: Ngoài Ý Liệu](#)

[Chương 223: Thay Đổi](#)

[Chương 224: Không Được Lại Bị Thương](#)

[Chương 225: : Làm Gì Đột Nhiên Đối Tốt Với Em Như Vậy](#)

[Chương 226: So Sánh Thối Nát](#)

[Chương 227: Nói Rõ](#)

[Chương 228: Ôm Nhau Mà Ngủ](#)

[Chương 229: Tránh Thoát Một Kiếp](#)

[Chương 230: Làm Chuyện Tốt Cuối Cùng](#)

[Chương 231: Anh Hùng Cứu Mỹ Nhân](#)

[Chương 232: Bôi Thuốc](#)

[Chương 233: Có Thể Bớt Phóng Túng Một Chút Không?](#)

[Chương 234: Mê Đảo Muôn Vạn Thiếu Nữ](#)

[Chương 235: Em Bán Minh Không Bán Nghệ](#)

[Chương 236: Khiến Cho Náo Động](#)

[Chương 237: Một Đồi Huyền Huyền Nhất](#)

[Chương 238: Họa Thủy A Họa Thủy](#)

[Chương 239: Lá Chăn Của Riêng Tôi](#)

[Chương 241: Ra Quân Chưa Thắng Trận Đã Chết](#)

[Chương 242: Em Rốt Cuộc Có Phải Phụ Nữ Hay Không](#)

[Chương 243: Lạnh Lánh Càn Khôn Rõ Như Ban Ngày](#)

[Chương 244: Tiểu Trư Hồng Phấn Rất Đáng Thương](#)

[Chương 245: Tôi Ở Dưới Lầu Nhà Cô](#)

[Chương 246: Hai Năm Trước](#)

[Chương 247: Chịu Kích Thích](#)

[Chương 248: Là Anh Luyện Tiếc](#)

[Chương 249: Đi Mua Cho Em](#)

[Chương 250: Con Của Chúng Ta](#)

[Chương 251: Người Về Nguyên Chủ](#)

[Chương 252: Sét Đánh Giữa Trời Quang](#)

[Chương 253: Đau Tê Tâm Liệt Phế](#)

[Chương 254: Lựa Chọn Khó Khăn](#)

[Chương 255: Cố Ý Tìm Được Người Rồi](#)

[Chương 256: Chỉ Cần Người Của Nó](#)

[Chương 257: Không Có Kết Quả Thì Như Thế Nào](#)

[Chương 258: Chết Tóc Thật Đẹp](#)

[Chương 259: Đạp Lên Đám Mây Hạnh Phúc](#)

[Chương 260: Là Cô Ta Biến Mất](#)

[Chương 261: Có Người Động Thủ Trước](#)

[Chương 262: Dùng Mạng Uy Hiếp](#)

[Chương 263: Con Gái Là Đế Cưng Chiều](#)

[Chương 264: Y Giả Nan Tự Y \(*\)](#)

[Chương 265: Lão Nương Nơi Nào Lên Không Được Bàn Cược](#)

[Chương 266: Sao Lại Ngoan Như Vậy](#)

[Chương 267: Thành Giao](#)

[Chương 268: Mật Báo](#)

[Chương 269: Trò Hay Vừa Mới Vừa Mới Bắt Đầu](#)

[Chương 270: Hội Đấu Giá](#)

[Chương 271: Anh Sát Thiên Đạo!](#)

[Chương 272: Quả Nhiên Là Tiểu Báo Tiêu Nhà Anh](#)

[Chương 273: Nhất Định Phải Bắt Được Cô Ấy](#)

[Chương 274: Gió Xoáy Đá](#)

[Chương 275: Cô Ấy Là Người Phụ Nữ Của Lãnh Tư Thần](#)

[Chương 276: Học Trường, Thực Xin Lỗi](#)

[Chương 277: Sôi Nổi Đấu Giá](#)

[Chương 278: Năm Cũng Trúng Đạn](#)

[Chương 279: Không Tiếc Bất Cứ Giá Nào](#)

[Chương 280: Anh Đã Tới Chậm](#)

[Chương 281: Đã Không Có Việc Gì](#)

[Chương 282: Là Anh Không Bảo Vệ Tốt Em](#)

[Chương 283: Xả Thân Cứu Người](#)

[Chương 284: Hồi Ưc](#)

[Chương 285: Anh Đi Rồi?](#)

[Chương 286: Quá Mất Mặt](#)

[Chương 287: Đùng Quá Quá Đáng](#)

[Chương 288: Em Cần Chết Anh Thì Thôi](#)

[Chương 289: Chết Muộn Một Chút Cũng Tương Đối Tốt](#)

[Chương 290: Anh Cũng Có Quyền Sao](#)

[Chương 291: Tôi Thật Khờ, Thật Sự](#)

[Chương 292: Thế Giới Này Quá Điên Cuồng!](#)

[Chương 293: Thông Báo Ngoài Ý Muốn](#)

[Chương 294: Truyện Cổ Tích Đầu Là Gạt Người](#)

[Chương 295: Thịnh Linh Xây Ra Cầu Hôn](#)

[Chương 296: Không Thế Nào Khảo Chứng](#)

[Chương 297: “Ám Tước” Thứ Hai](#)

[Chương 298: Một Khối Thịt Mỡ Lớn](#)

[Chương 299: Rốt Cuộc Về Đến Nhà](#)

[Chương 300: Một Người Có Thể Giúp Cô](#)

[Chương 301: Lựa Chọn](#)

[Chương 302: Đuối Ra Khỏi Nhà](#)

[Chương 303: Hạ Úc Huân, Em Ké Lừa Đảo!](#)

[Chương 304: Nhìn Không Thấy Tương Lai](#)

[Chương 305: Bởi Vì Là Anh](#)

[Chương 306: Chưa Từng Gặp Qua Vô Si Như Vậy](#)

[Chương 307: Cậu Còn Ngủ Ngốc Hơn Cả Tôi](#)

[Chương 308: Ông Trời Tác Hợp](#)

[Chương 309: Em Dám Nói Người Không Có Chiêu Ta?](#)

[Chương 311: Lại Bắt Đầu Nhân Cách Phân Liệt](#)

[Chương 312: Hiến Pháp Tạm Thời](#)

[Chương 313: Các Người Tiếp Tục](#)

[Chương 314: Em Không Vẽ](#)

[Chương 315: Đại Biểu Ánh Trắng Khinh Bì Anh Ấy](#)

[Chương 316: Hợp Tác Vui Vẻ](#)

[Chương 317: Anh Phạm Quy](#)

[Chương 318: Không Tuân Thủ Hứa Hẹn](#)

[Chương 319: Đầu Bị Lừa Đáo](#)

[Chương 320: Quả Nhiên Người Đẹp Nhờ Lựa](#)

[Chương 321: Lựa Chọn Tốt Hơn](#)

[Chương 322: Nhà Đầu Này Điên Rồi?](#)

[Chương 323: Sứ Giả Hộ Hoa Quan Trọng](#)

[Chương 324: Muốn Chính Là Hiệu Quả Đây](#)

[Chương 325: Chuẩn Bị Chiến Đấu!](#)

[Chương 326: Ôm Cây Đợi Thỏ](#)

[Chương 327: Wc Nam Ở Bên Kia](#)

[Chương 328: Gắn Bùn Mà Chẳng Hối Tánh Mùi Bùn](#)

[Chương 329: Không Cài Nhau Được Không](#)

[Chương 330: Người Đàn Ông Đây Sao Lại Ấu Trĩ Như Vậy](#)

[Chương 331: Tin Tưởng Anh, Cũng Tin Tưởng Chính Minh](#)

[Chương 332: Chiến Dịch Chân Chính Vừa Mới Bắt Đầu](#)

[Chương 333: Đêm Nay Thật Đúng Là Náo Nhiệt](#)

[Chương 334: Làm Bạn Nhảy Của Tôi](#)

[Chương 335: Người Đàn Ông Kia Là Ai?](#)

[Chương 336: Thật Là Một Chút Đều Không Đáng Yêu](#)

[Chương 337: Trò Chơi Quốc Vương](#)

[Chương 338: Thỏ Con](#)

[Chương 339: Quyết Định Tới Điểm Kính Bạo](#)

[Chương 340: Như Thế Nào? Vừa Lòng!](#)

[Chương 341: Rút Được Quốc Vương](#)

[Chương 342: Trước Tiên Để Tôi Tiếp Thu Trừng Phạt](#)

[Chương 343: Còn Để Cho Người Khác Ngủ](#)

[Chương 344: Hạ Úc Huân, Em Chết Chắc Rồi!](#)

[Chương 345: Tranh Thủ Mang Thai Con Của Anh Ấy](#)

[Chương 346: Điện Thoại Đêm Khuya](#)

[Chương 347: Không Tiếc Mọi Trả Giá](#)

[Chương 348: Không Giả Bộ Ngủ?](#)

[Chương 349: Đã Sớm Quen Một Minh](#)

[Chương 350: Bát Quái Ra Lò](#)

[Chương 351: Như Hoa Ngọc Thụ](#)

[Chương 352: Đường Lui Duy Nhất](#)

[Chương 353: Thập Tùng Đến Cùng!](#)

[Chương 354: Trong Lòng Em Cũng Chỉ Có Anh Ta](#)

[Chương 355: Lại Thành Anh Sai Rồi](#)

[Chương 356: Té Xiu](#)

[Chương 357: Surprise!](#)

[Chương 358: Không Có Gì Khiến Người Ta Ham Muốn](#)

[Chương 359: Chỉ Cần Anh Là Đủ Rồi](#)

[Chương 360: Ninja Rùa](#)

[Chương 361: Năm Cũng Trúng Đạn](#)

[Chương 362: Thử Xem Chẳng Phải Sẽ Biết](#)

[Chương 363: Chỉ Có Thể Chọn Một Người Mang Đi](#)

[Chương 364: Bị Người Sai Khiến](#)

[Chương 365: Trả Giá Thật Nhiều](#)

[Chương 366: Cô Ấy Có Phải Mang Thai Hay Không?](#)

[Chương 367: Là Tôi Giết Nó](#)

[Chương 368: Anh Nói Cái Gì Đứa Bé?](#)

[Chương 369: Năm Chắc Thắng Lợi](#)

[Chương 370: Tôi Phải Về Nhà](#)

[Chương 371: Trả Thủ](#)

[Chương 372: Em Phát Sốt](#)

[Chương 373: Không Khống Chế Được Chính Mình](#)

[Chương 374: Bị Cầm Tù](#)

[Chương 375: Nói Cho Em Biết Tất Cả Mọi Chuyện](#)

[Chương 376: Không Hận Anh, Cũng Không Muốn Lại Yêu](#)

[Chương 377: Ba Kết Quả](#)

[Chương 378: Cô Ấy Chỉ Có Thể Gả Cho Tôi](#)

[Chương 379: Liệu Không Qua Nỗi Nguy Hiểm Kia](#)

[Chương 380: Ngực Anh Đầy Đạn Hơn Em Rồi!](#)

[Chương 381: Người Lại Đang Đùa Ta Sao](#)

[Chương 382: Lấy Cái Gì Để Yêu Anh?](#)

[Chương 383: Ngoan Quá Mức](#)

[Chương 384: Đùng Cùng Cầm Thú Chấp Nhận](#)

[Chương 385: Hồng Nhan Họa Thủy](#)

[Chương 386: Anh Nhất Định Cưới Em!](#)

[Chương 387: Sợ Tôi Tự Sát?](#)

[Chương 388: Vòng Bảo Hộ](#)

[Chương 389: Ngay Cả Chó Cũng Không Bằng](#)

[Chương 390: Cả Ngày Đầu Thuộc Về Em](#)

[Chương 391: Tiểu Tham Ăn](#)

[Chương 392: Gả Cho Anh Được Chưa](#)

[Chương 393: Muốn Cô Ấy Hay Là Muốn Ta](#)

[Chương 394: Đối Diện Không Nói Gì](#)

[Chương 395: Đời Trước Có Thù Oán](#)

[Chương 396: Không Phải Cô Ấy Muốn](#)

[Chương 397: Từ Miệng Hổ Đến Bụng Hổ](#)

[Chương 398: Đêm Khuya Say Rượu](#)

[Chương 399: Em Ghen Tị Sao](#)

[Chương 400: Làm Thủ Tục](#)

[Chương 401: Ngoài Ý Muốn Liên Tục](#)

[Chương 402: Lãnh Chứng Kết Hôn](#)

[Chương 403: Tôi Mới Là Người Thua Cuộc](#)

[Chương 404: Bởi Vì Không Yêu](#)

[Chương 405: Cô Ấy Thật Sự Thay Đổi](#)

[Chương 406: Bà Xã Của Lãnh Tư Thần](#)

[Chương 407: Đau Tê Tâm Liệt Phế](#)

[Chương 408: Cầm Không Được Cát](#)

[Chương 409: Mọi Thứ Đầu Kết Thúc](#)

[Chương 410: Bộ Ngựa Bất Ve Chìm Sẻ Núp Sau](#)

[Chương 411: Ông Muốn Mang Cô Ấy Đi Đâu?](#)

[Chương 412: Tìm Được Phần Mộ Của Cô](#)

[Chương 413+5 Năm Sau](#)

[Chương 414: Vẫn Không Có Tin Tức Của Cô Ấy](#)

[Chương 415: Nhất Định Phải Ôn Nhu!](#)

[Chương 416: Cô Gái Vô Si](#)

[Chương 417: Con Trai Quán Rượu Rất Nghiêm](#)

[Chương 418: Mẹ, Mẹ Lại Không Ngoan!](#)

[Chương 419: Có Lễ Duyên Phận Đã Hết](#)

[Chương 420: Lai Lịch](#)

[Chương 421: Anh Ấy Không Có Từ Bỏ Việc Tìm Em](#)

[Chương 422: Con Trai Quá Thoát Tục](#)

[Chương 423: Tiểu Bạch Sẻ Thương Người](#)

[Chương 424: Xu Hướng Giới Tính](#)

[Chương 425: Không Được Có Ý Đồ Với Cô Ấy](#)

[Chương 426: Gian Của Lãnh Gia, Quả Nhiên Cường Hãn](#)

[Chương 427: Tiểu Bạch Bắt Nạt Em](#)

[Chương 428: Bớt Đi Một Tình Địch](#)

[Chương 429: Bóng Dáng Có Chút Quen Mắt](#)

[Chương 430: Sao Có Thể Là Cô](#)

[Chương 431: Vũ Hội Hóa Trang](#)

[Chương 432: Tiểu Shota Có Được Dân Được](#)

[Chương 433: Chẳng Lẽ Anh Là Loại Trầm Ngâm](#)

[Chương 434: Có Phải Hay Không Tệ Như Vậy](#)

[Chương 435: Nhớ Tới Một Người Xưa](#)

[Chương 436: Tiểu Bạch Té Xiu](#)

[Chương 437: Mẹ Tốt Nhất Trên Đời](#)

[Chương 438: Không Ngại Tìm Cho Con Một Người Ba Ba](#)

[Chương 439: Công Bố Hôn Tin](#)

[Chương 440: Người Đàn Ông Đây Quá Gian Trá!](#)

[Chương 441: Chuyện Lo Lắng Nhất](#)

[Chương 442: Sớm Đã Không Liên Quan Đến Cô](#)

[Chương 443: Đã Không Phải Cậu Bé Ba Tuổi](#)

[Chương 444: Cùng Ngày Hôn Lễ](#)

[Chương 445: Vì Sao Khuôn Mặt Chú Ấy Giống Con](#)

[Chương 446: Ai Nói Em Không Muốn](#)

[Chương 447: Một Hồi Kịch Một Vai](#)

[Chương 448: Kinh Hách Toàn Trường](#)

[Chương 449: Ba Hói Con Mẹ Là Ai](#)

[Chương 450: Buông Con Trai Tôi Ra](#)

[Chương 451: Mẹ Con](#)

[Chương 452: Lần Đầu Tiên Thấy Ngải](#)

[Chương 453: Thay Đổi Bất Ngờ](#)

[Chương 454: Ba Đứa Bé Là Ai](#)

[Chương 455: Không Liên Quan Đến Tôi?](#)

[Chương 456: Không Cho Phép Bất Nạt Mẹ Tôi](#)

[Chương 457: Bảo Bối Của Mẹ](#)

[Chương 458: Đền Cho Anh Một Tàn Nương Không Thành](#)

[Chương 459+24 Giờ Một Tắc Cũng Không Rồi](#)

[Chương 460: Uống Thuốc](#)

[Chương 461: Bệnh Cũ Phát Tác](#)

[Chương 462: Đúng Lúc Đuổi Tới](#)

[Chương 463: Đồng Đội Trong Truyền Thuyết](#)

[Chương 464: Cô Ấy Đã Chết](#)

[Chương 465: Ảnh Đế Thực Sự](#)

[Chương 466: Hy Vọng Không Phải Kết Quả Này](#)

[Chương 467: Bà Xã, Anh Yêu Em!](#)

[Chương 468: Tiểu Bạch Khí Phách Độc Đoán](#)

[Chương 469: Thuốc Đặc Trị](#)

[Chương 470: Thế Giới Quan Lại Điện Đảo](#)

[Chương 471: Tôi Hiện Tại Liên Cẩn](#)

[Chương 472: Không Liên Quan Đến Tôi](#)

[Chương 473: Cô Ấy Hình Như Ghen](#)

[Chương 474: Đừng Nuông Chiều Anh Ấy](#)

[Chương 475: Có Thể Chuyên Tâm Một Chút Hay Không?](#)

[Chương 476: Gọi Tôi A Thần](#)

[Chương 477: Quạt Gió Cho Tôi](#)

[Chương 478: Không Có Gì Muốn Giải Thích Sao](#)

[Chương 479: Quá Gian Trá!](#)

[Chương 480: Đón Tiểu Bạch Về Nhà](#)

[Chương 481: Buông Nó Ra](#)

[Chương 482: Phần Nộ Bộc Phát](#)

[Chương 483: Cảnh Cáo](#)

[Chương 484: Không Có Vợ Dài Dài](#)

[Chương 485: Sẽ Không Còn Quan Hệ](#)

[Chương 486: Nhấn Tâm](#)

[Chương 487: Không Trị Nữa](#)

[Chương 488: Ba Hoa Chích Choe](#)

[Chương 489: Sáng Sớm](#)

[Chương 490: Đường Như Không Quá Giống Một Người Cha](#)

[Chương 491: Muốn Cùng Nhau Chơi Hay Không](#)

[Chương 492: Tương Nhu Di Mạt \(*\)](#)

[Chương 493: Mật Mã](#)

[Chương 494: Cô Có Thể Đi Rồi](#)

[Chương 495: Gặp Báo Ứng](#)

[Chương 496: Cuộc Sống Đây Không Cách Nào Vượt Qua!](#)

[Chương 497: Có Lễ Nên Tìm Cho Ba Cho Tiểu Bạch](#)

[Chương 498: Lãnh Tư Thần, Anh Thật Sự Rất Ấu Trĩ!](#)

[Chương 499: Ăn No Mới Có Sức Lực](#)

[Chương 500: Dù Có Ba Ngàn Con Sông Cũng Chỉ Múc Một Gáo Nước](#)

[Chương 501: Tiểu Báo Tiêu Thành Tiểu Săn Sóc Đặc Biệt?](#)

[Chương 502: Cô Uống Bao Nhiêu Rượu](#)

[Chương 503: Trăm Sông Đổ Về Một Biển](#)

[Chương 504: Đột Nhiên Quyết Định](#)

[Chương 505: Chung Quy Vẫn Không Bỏ Xuống Được](#)

[Chương 506: Thiếu Chút Nữa Lộ](#)

[Chương 507: Hiếm Cảnh](#)

[Chương 508: Không Thể Nhịn Được Nữa](#)

[Chương 509: Làm Hello Kitty Của Lão Nương](#)

[Chương 510: Thế Giới Đây Thật Sự Nhỏ](#)

[Chương 511: Trở Về Lại Tính Số Với Em](#)

[Chương 512: Chú Sẽ Chăm Sóc Cô Ấy](#)

[Chương 513: Uống Say Thì Nói Thật](#)

[Chương 514: Rốt Cuộc Chờ Được Em](#)

[Chương 515: Không Thèm Ăn Anh](#)

[Chương 516: Đã Xảy Ra Chuyện Gì](#)

[Chương 517: Sét Đánh Giữa Trời Quang](#)

[Chương 518: Tiểu Huân, Đừng Đi](#)

[Chương 519: Trộm Đồ Vật Của Anh](#)

[Chương 520: Tìm Em Làm Bằng Cái Gì](#)

[Chương 521: Lãnh Tư Thần! Anh Khốn Nạn!](#)

[Chương 522: Đã Tới Chậm Một Bước](#)

[Chương 523: Một Đường Giết Chết](#)

[Chương 524: Anh Đề Tiện Vô Si](#)

[Chương 525: Cũng Không Tin Tưởng Em Đã Chết](#)

[Chương 526: Ôn Nhu Này](#)

[Chương 527: Đường Chạy Loạn](#)

[Chương 528: Xin Lỗi](#)

[Chương 529: Nhà Giàu Tùy Hứng](#)

[Chương 530: Cô Gái Có Đáng Vê Tương Tự](#)

[Chương 531: Khẩu Vị Chuyên Nhất](#)

[Chương 532: Tức Giận Thêm](#)

[Chương 533: Khinh Người Quá Đáng](#)

[Chương 534: Ép Thiên Tử Lấy Lệnh Chư Hầu](#)

[Chương 535: Tiểu Gia Ngã Sát Đã Trở Lại](#)

[Chương 536: Âu Minh Hiền Chú Cái Tên Ngốc Này](#)

[Chương 537: Báo Bối Cận Thật Sự Là Quá Cơ Trí](#)

[Chương 538: Thật Là Đậu Má](#)

[Chương 539: Em Cũng Không Phải Đàn Ông](#)

[Chương 540: Quan Tâm Chuyện Ngược Của Lão Nương](#)

[Chương 541: Em Chơi Sau Lưng Anh Ta Được Sao?](#)

[Chương 542: Chú Cũng Sẽ Đau Lòng](#)

[Chương 543: Bà Cô Không Phải Ăn Chay](#)

[Chương 544: Dũng Sấm Ác Long Báo](#)

[Chương 545: Ghen Ghét Đến Phát Cuồng](#)

[Chương 546: Cam Tâm Tình Nguyễn Ân](#)

[Chương 547: Boss Sĩ Ngọc](#)

[Chương 548: Người Đàn Ông Khó Bức](#)

[Chương 549: Địch Thủ Lớn Nhất](#)

[Chương 550: Khó Nhục Kế Em Cũng Sẽ Làm](#)

[Chương 551: Anh Nếu Tàn Phế Em Chịu Trách Nhiệm?](#)

[Chương 552: Thủ Đoạn Đặc Thủ](#)

[Chương 553: Lại Đây Cùng Anh Uống Rượu](#)

[Chương 554: Tiểu Huân, Rất Nhớ Em](#)

[Chương 555: Anh Biết Em Yêu Anh](#)

[Chương 556: Đá Xoay Chuyển](#)

[Chương 557: Đây Cũng Xem Là Đàn Ông?](#)

[Chương 558: Giận Chó Đánh Mèo](#)

[Chương 559: Tin Giật Gân \(1\)](#)

[Chương 560: Tin Giật Gân \(2\)](#)

[Chương 561: Ngẫu Nhiên Gặp Được Ở Sân Bóng \(1\)](#)

[Chương 562: Ngẫu Nhiên Gặp Ở Sân Bóng \(2\)](#)

[Chương 563: Ngẫu Nhiên Gặp Ở Sân Bóng \(3\)](#)

[Chương 564: Ngẫu Nhiên Gặp Ở Sân Bóng \(4\)](#)

[Chương 565: Ngẫu Nhiên Gặp Ở Sân Bóng \(5\)](#)

[Chương 566: Ngẫu Nhiên Gặp Ở Sân Bóng \(6\)](#)

[Chương 567: Ngẫu Nhiên Gặp Ở Sân Bóng \(7\)](#)

[Chương 568: Ngẫu Nhiên Gặp Ở Sân Bóng \(8\)](#)

[Chương 569: Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn \(1\)](#)

[Chương 570: Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn \(2\)](#)

[Chương 571: Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn \(3\)](#)

[Chương 572: Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn \(4\)](#)

[Chương 573: Mỹ Nhân Cứu Anh Hùng \(1\)](#)

[Chương 574: Mỹ Nhân Cứu Anh Hùng \(2\)](#)

[Chương 575: Mỹ Nhân Cứu Anh Hùng \(3\)](#)

[Chương 576: Tiểu Bạch Lúa Sáng Sân Khấu \(1\)](#)

[Chương 577: Tiểu Bạch Lúa Sáng Sân Khấu \(2\)](#)

[Chương 578: Tiểu Bạch Lúa Sáng Sân Khấu \(3\)](#)

[Chương 579: Tiểu Bạch Lôi Sáng Sân Khấu \(4\)](#)

[Chương 580: Tiểu Bạch Lôi Sáng Sân Khấu \(5\)](#)

[Chương 581: Tiểu Bạch Lôi Sáng Sân Khấu \(6\)](#)

[Chương 582: Tiểu Bạch Lôi Sáng Sân Khấu \(7\)](#)

[Chương 583: Bảo Bối Thần Trợ Công \(1\)](#)

[Chương 584: Bảo Bối Thần Trợ Công \(2\)](#)

[Chương 585: Bảo Bối Thần Trợ Công \(3\)](#)

[Chương 586: Bảo Bối Thần Trợ Công \(4\)](#)

[Chương 587: Bảo Bối Thần Trợ Công \(5\)](#)

[Chương 588: Bảo Bối Thần Trợ Công \(6\)](#)

[Chương 589: Bảo Bối Thần Trợ Công \(7\)](#)

[Chương 590: Lựa Chọn \(1\)](#)

[Chương 591: Lựa Chọn \(2\)](#)

[Chương 592: Lựa Chọn \(3\)](#)

[Chương 593: Lựa Chọn \(4\)](#)

[Chương 594: Lựa Chọn \(5\)](#)

[Chương 595: Lựa Chọn \(6\)](#)

[Chương 596: Lựa Chọn \(7\)](#)

[Chương 597: Lựa Chọn \(8\)](#)

[Chương 598: Lựa Chọn \(9\)](#)

[Chương 599: Lựa Chọn \(10\)](#)

[Chương 600: Lựa Chọn \(11\)](#)

[Chương 601: Lựa Chọn \(12\)](#)

[Chương 602: Khởi Đầu Mới \(1\)](#)

[Chương 603: Khởi Đầu Mới \(2\)](#)

[Chương 604: Khởi Đầu Mới \(3\)](#)

[Chương 605: Khởi Đầu Mới \(4\)](#)

[Chương 606: Khởi Đầu Mới \(5\)](#)

[Chương 607: Khởi Đầu Mới \(6\)](#)

[Chương 608: Khởi Đầu Mới \(7\)](#)

[Chương 609: Khởi Đầu Mới \(8\)](#)

[Chương 610: Khởi Đầu Mới \(9\)](#)

[Chương 611: Khởi Đầu Mới \(10\)](#)

[Chương 612: Thiên Kim Trở Về \(1\)](#)

[Chương 613: Thiên Kim Trở Về \(2\)](#)

[Chương 614: Thiên Kim Trở Về \(3\)](#)

[Chương 615: Thiên Kim Trở Về \(4\)](#)

[Chương 616: Thiên Kim Trở Về \(5\)](#)

[Chương 617: Thiên Kim Trở Về \(6\)](#)

[Chương 618: Thiên Kim Trở Về \(7\)](#)

[Chương 619: Thiên Kim Trở Về \(8\)](#)

[Chương 620: Thiên Kim Trở Về \(9\)](#)

[Chương 621: Thiên Kim Trở Về \(10\)](#)

[Chương 622: Phụ Tử Liên Minh \(1\)](#)

[Chương 623: Phụ Tử Liên Minh \(2\)](#)

[Chương 624: Phụ Tử Liên Minh \(3\)](#)

[Chương 625: Phụ Tử Liên Minh \(4\)](#)

[Chương 626: Phụ Tử Liên Minh \(5\)](#)

[Chương 627: Phụ Tử Liên Minh \(6\)](#)

[Chương 628: Phụ Tử Liên Minh \(7\)](#)

[Chương 629: Phụ Tử Liên Minh \(8\)](#)

[Chương 630: Phụ Tử Liên Minh \(9\)](#)

[Chương 631: Phụ Tử Liên Minh \(10\)](#)

[Chương 632: Đình Đầu Xanh Mướt \(1\)](#)

[Chương 633: Đình Đầu Xanh Mướt \(2\)](#)

[Chương 634: Đình Đầu Xanh Mướt \(3\)](#)

[Chương 635: Đình Đầu Xanh Mướt \(4\)](#)

[Chương 636: Đình Đầu Xanh Mướt \(5\)](#)

[Chương 637: Đình Đầu Xanh Mướt \(6\)](#)

[Chương 638: Đình Đầu Xanh Mướt \(7\)](#)

[Chương 639: Đình Đầu Xanh Mướt \(8\)](#)

[Chương 640: Đình Đầu Xanh Mướt \(9\)](#)

[Chương 641: Đình Đầu Xanh Mướt \(10\)](#)

[Chương 642: Ham Muốn Chiếm Hữu \(1\)](#)

[Chương 643: Ham Muốn Chiếm Hữu \(2\)](#)

[Chương 644: Ham Muốn Chiếm Hữu \(3\)](#)

[Chương 645: Ham Muốn Chiếm Hữu \(4\)](#)

[Chương 646: Ham Muốn Chiếm Hữu \(5\)](#)

[Chương 647: Ham Muốn Chiếm Hữu \(6\)](#)

[Chương 648: Ham Muốn Chiếm Hữu \(7\)](#)

[Chương 649: Ham Muốn Chiếm Hữu \(8\)](#)

[Chương 650: Ham Muốn Chiếm Hữu \(9\)](#)

[Chương 651: Ham Muốn Chiếm Hữu \(10\)](#)

[Chương 652: Tự Nhân Tự Hội \(1\)](#)

[Chương 653: Tự Nhân Tự Hội \(2\)](#)

[Chương 654: Tự Nhân Tự Hội \(3\)](#)

[Chương 655: Tự Nhân Tự Hội \(4\)](#)

[Chương 656: Tự Nhân Tự Hội \(5\)](#)

[Chương 657: Tự Nhân Tự Hội \(6\)](#)

[Chương 658: Tự Nhân Tự Hội \(7\)](#)

[Chương 659: Tự Nhân Tự Hội \(8\)](#)

[Chương 660: Tự Nhân Tự Hội \(9\)](#)

[Chương 661: Tự Nhân Tự Hội \(10\)](#)

[Chương 662: Tự Nhân Tự Hội \(11\)](#)

[Chương 663: Tự Nhân Tự Hội \(12\)](#)

[Chương 664: Tự Nhân Tự Hội \(13\)](#)

[Chương 665: Tự Nhân Tự Hội \(14\)](#)

[Chương 666: Tự Nhân Tự Hội \(15\)](#)

[Chương 667: Tự Nhân Tự Hội \(16\)](#)

[Chương 668: Tự Nhân Tự Hội \(17\)](#)

[Chương 669: Tự Nhân Tự Hội \(18\)](#)

[Chương 670: Tự Nhân Tự Hội \(19\)](#)

[Chương 671: Tự Nhân Tự Hội \(20\)](#)

[Chương 672: Thần Biến Chuyển \(1\)](#)

[Chương 673: Thần Biến Chuyển \(2\)](#)

[Chương 674: Thần Biến Chuyển \(3\)](#)

[Chương 675: Thần Biển Chuyển \(4\)](#)

[Chương 676: Thần Biển Chuyển \(5\)](#)

[Chương 677: Thần Biển Chuyển \(6\)](#)

[Chương 678: Thần Biển Chuyển \(7\)](#)

[Chương 679: Thần Biển Chuyển \(8\)](#)

[Chương 680: Thần Biển Chuyển \(9\)](#)

[Chương 681: Bật Mí Xu Hướng Giới Tính Của Của Boss Lãnh \(1\)](#)

[Chương 682: Bật Mí Xu Hướng Giới Tính Của Của Boss Lãnh \(2\)](#)

[Chương 683: Bật Mí Xu Hướng Giới Tính Của Của Boss Lãnh \(3\)](#)

[Chương 684: Bật Mí Xu Hướng Giới Tính Của Của Boss Lãnh \(4\)](#)

[Chương 685: Bật Mí Xu Hướng Giới Tính Của Của Boss Lãnh \(5\)](#)

[Chương 686: Bật Mí Xu Hướng Giới Tính Của Của Boss Lãnh \(6\)](#)

[Chương 687: Bật Mí Xu Hướng Giới Tính Của Của Boss Lãnh \(7\)](#)

[Chương 688: Bật Mí Xu Hướng Giới Tính Của Của Boss Lãnh \(8\)](#)

[Chương 689: Bật Mí Xu Hướng Giới Tính Của Của Boss Lãnh \(9\)](#)

[Chương 690: Bật Mí Xu Hướng Giới Tính Của Của Boss Lãnh \(10\)](#)

[Chương 691: Em Là Đẹp Nhất Kiếp Này Anh Gặp Được \(1\)](#)

[Chương 692: Em Là Đẹp Nhất Kiếp Này Anh Gặp Được \(2\)](#)

[Chương 693: Em Là Đẹp Nhất Kiếp Này Anh Gặp Được \(3\)](#)

[Chương 694: Em Là Đẹp Nhất Kiếp Này Anh Gặp Được \(4\)](#)

[Chương 695: Em Là Đẹp Nhất Kiếp Này Anh Gặp Được \(5\)](#)

[Chương 696: Em Là Đẹp Nhất Kiếp Này Anh Gặp Được \(6\)](#)

[Chương 697: Em Là Đẹp Nhất Kiếp Này Anh Gặp Được \(7\)](#)

[Chương 698: Em Là Đẹp Nhất Kiếp Này Anh Gặp Được \(8\)](#)

[Chương 699: Em Là Đẹp Nhất Kiếp Này Anh Gặp Được \(9\)](#)

[Chương 700: Em Là Đẹp Nhất Kiếp Này Anh Gặp Được \(10\)](#)

[Chương 701: Nước Ấm Nấu Kiều Thê \(1\)](#)

[Chương 702: Nước Ấm Nấu Kiều Thê \(2\)](#)

[Chương 703: Nước Ấm Nấu Kiều Thê \(3\)](#)

[Chương 704: Nước Ấm Nấu Kiều Thê \(4\)](#)

[Chương 705: Nước Ấm Nấu Kiều Thê \(5\)](#)

[Chương 706: Nước Ấm Nấu Kiều Thê \(6\)](#)

[Chương 707: Nước Ấm Nấu Kiều Thê \(7\)](#)

[Chương 708: Nước Ấm Nấu Kiều Thê \(8\)](#)

[Chương 709: Nước Ấm Nấu Kiều Thê \(9\)](#)

[Chương 710: Nước Ấm Nấu Kiều Thê \(10\)](#)

[Chương 711: Vận Khí Nghịch Thiên \(1\)](#)

[Chương 712: Vận Khí Nghịch Thiên \(2\)](#)

[Chương 713: Vận Khí Nghịch Thiên \(3\)](#)

[Chương 714: Vận Khí Nghịch Thiên \(4\)](#)

[Chương 715: Vận Khí Nghịch Thiên \(5\)](#)

[Chương 716: Vận Khí Nghịch Thiên \(6\)](#)

[Chương 717: Vận Khí Nghịch Thiên \(7\)](#)

[Chương 718: Vận Khí Nghịch Thiên \(8\)](#)

[Chương 719: Vận Khí Nghịch Thiên \(9\)](#)

[Chương 720: Vận Khí Nghịch Thiên \(10\)](#)

[Chương 721: Phong Cách Như Một Chàng Trai \(1\)](#)

[Chương 722: Phong Cách Như Một Chàng Trai \(2\)](#)

[Chương 723: Phong Giống Nhau Nam Tử \(3\)](#)

[Chương 724: Phong Cách Như Chàng Trai \(4\)](#)

[Chương 725: Phong Cách Như Chàng Trai \(5\)](#)

[Chương 726: Phong Cách Như Chàng Trai \(6\)](#)

[Chương 727: Hóa Hủ Bại Thành Thần Kỳ \(1\)](#)

[Chương 728: Hóa Hủ Bại Thành Thần Kỳ \(2\)](#)

[Chương 729: Hóa Hủ Bại Thành Thần Kỳ \(3\)](#)

[Chương 730: Hóa Hủ Bại Thành Thần Kỳ \(4\)](#)

[Chương 731: Hóa Hủ Bại Thành Thần Kỳ \(5\)](#)

[Chương 732: Hóa Hủ Bại Thành Thần Kỳ \(6\)](#)

[Chương 733: Hóa Hủ Bại Thành Thần Kỳ \(7\)](#)

[Chương 734: Hóa Hủ Bại Thành Thần Kỳ \(8\)](#)

[Chương 735: Hóa Hủ Bại Thành Thần Kỳ \(9\)](#)

[Chương 736: Hóa Hủ Bại Thành Thần Kỳ \(10\)](#)

[Chương 737: Hóa Hủ Bại Thành Thần Kỳ \(11\)](#)

[Chương 738: Hóa Hủ Bại Thành Thần Kỳ \(12\)](#)

[Chương 739: Cuộc Sống Gian Nan Có Một Số Việc Đùng Vạch Trần \(1\)](#)

[Chương 740: Cuộc Sống Gian Nan Có Một Số Việc Đùng Vạch Trần \(2\)](#)

[Chương 741: Cuộc Sống Gian Nan Có Một Số Việc Đùng Vạch Trần \(3\)](#)

[Chương 742: Cuộc Sống Gian Nan Có Một Số Việc Đùng Vạch Trần \(4\)](#)

[Chương 743: Cuộc Sống Gian Nan Có Một Số Việc Đùng Vạch Trần \(5\)](#)

[Chương 744: Cuộc Sống Gian Nan Có Một Số Việc Đùng Vạch Trần \(6\)](#)

[Chương 745: Toàn Thế Giới Đều Biết Anh Yêu Em \(1\)](#)

[Chương 746: Toàn Thế Giới Đều Biết Anh Yêu Em \(2\)](#)

[Chương 747: Toàn Thế Giới Đều Biết Anh Yêu Em \(3\)](#)

[Chương 748: Toàn Thế Giới Đều Biết Anh Yêu Em \(4\)](#)

[Chương 749: Toàn Thế Giới Đều Biết Anh Yêu Em \(5\)](#)

[Chương 750: Toàn Thế Giới Đều Biết Anh Yêu Em \(6\)](#)

[Chương 751: Toàn Thế Giới Đều Biết Anh Yêu Em \(7\)](#)

[Chương 752: Ba Ba Người Được Đề Cử \(1\)](#)

[Chương 753: Ba Ba Người Được Đề Cử\(2\)](#)

[Chương 754: Ba Ba Người Được Đề Cử \(3\)](#)

[Chương 755: Ba Ba Người Được Đề Cử\(4\)](#)

[Chương 756: Ba Ba Người Được Đề Cử\(5\)](#)

[Chương 757: Ba Ba Người Được Đề Cử\(6\)](#)

[Chương 758: Ba Ba Người Được Đề Cử\(7\)](#)

[Chương 759: Ba Ba Người Được Đề Cử\(8\)](#)

[Chương 760: Ba Ba Người Được Đề Cử\(9\)](#)

[Chương 761: Ba Ba Người Được Đề Cử \(10\)](#)

[Chương 762: Ngân Vạn Đứng Cho Đàn Ông Đón Trẻ Con \(1\)](#)

[Chương 763: Ngân Vạn Đứng Làm Cho Đàn Ông Đón Trẻ Con \(2\)](#)

[Chương 764: Ngân Vạn Đứng Để Đàn Ông Đón Bọn Trẻ \(3\)](#)

[Chương 765: Ngân Vạn Đứng Để Đàn Ông Đón Bọn Trẻ \(4\)](#)

[Chương 766: Ngân Vạn Đứng Để Đàn Ông Đón Bọn Trẻ \(5\)](#)

[Chương 767: Ngân Vạn Đứng Để Đàn Ông Đón Bọn Trẻ \(6\)](#)

[Chương 768: Ngân Vạn Đứng Để Đàn Ông Đón Bọn Trẻ \(7\)](#)

[Chương 769: Ngân Vạn Đứng Để Đàn Ông Đón Bọn Trẻ \(8\)](#)

[Chương 770: Ngân Vạn Đứng Để Đàn Ông Đón Bọn Trẻ \(9\)](#)

[Chương 771: Ngàn Vạn Đờng Đế Đàn Ông Đón Bọn Trẻ \(10\)](#)

[Chương 772: Ngàn Vạn Đờng Đế Đàn Ông Đón Bọn Trẻ \(11\)](#)

[Chương 773: Hoa Thức Tú Ân Ái \(1\)](#)

[Chương 774: Hoa Thức Tú Ân Ái \(2\)](#)

[Chương 775: Hoa Thức Tú Ân Ái \(3\)](#)

[Chương 776: Hoa Thức Tú Ân Ái \(4\)](#)

[Chương 777: Hoa Thức Tú Ân Ái \(5\)](#)

[Chương 778: Hoa Thức Tú Ân Ái \(6\)](#)

[Chương 779: Đờng Ép Anh Đánh Gậy Chân Em \(1\)](#)

[Chương 780: Đờng Ép Anh Đánh Gậy Chân Em \(2\)](#)

[Chương 781: Đờng Ép Anh Đánh Gậy Chân Em \(3\)](#)

[Chương 782: Đờng Ép Anh Đánh Gậy Chân Em \(4\)](#)

[Chương 783: Đờng Ép Anh Đánh Gậy Chân Em \(5\)](#)

[Chương 784: Đờng Ép Anh Đánh Gậy Chân Em \(6\)](#)

[Chương 785: Đờng Ép Anh Đánh Gậy Chân Em \(7\)](#)

[Chương 786: Đờng Ép Anh Đánh Gậy Chân Em \(8\)](#)

[Chương 787: Nước Phù Sa Không Chảy Ruộng Ngoài \(1\)](#)

[Chương 788: Nước Phù Sa Không Chảy Ruộng Ngoài \(2\)](#)

[Chương 789: Nước Phù Sa Không Chảy Ruộng Ngoài \(3\)](#)

[Chương 790: Nước Phù Sa Không Chảy Ruộng Ngoài \(4\)](#)

[Chương 791: Nước Phù Sa Không Chảy Ruộng Ngoài \(5\)](#)

[Chương 792: Nước Phù Sa Không Chảy Ruộng Ngoài \(6\)](#)

[Chương 793: Nước Phù Sa Không Chảy Ruộng Ngoài \(7\)](#)

[Chương 794: Nước Phù Sa Không Chảy Ruộng Ngoài \(8\)](#)

[Chương 795: Nước Phù Sa Không Chảy Ruộng Ngoài \(9\)](#)

[Chương 796: Bị Tức Chết Một Trăm Lần \(1\)](#)

[Chương 797: Bị Tức Chết Một Trăm Lần \(2\)](#)

[Chương 798: Bị Tức Chết Một Trăm Lần \(3\)](#)

[Chương 799: Bị Tức Chết Một Trăm Lần \(4\)](#)

[Chương 800: Bị Tức Chết Một Trăm Lần \(5\)](#)

[Chương 801: Bị Tức Chết Một Trăm Lần \(6\)](#)

[Chương 802: Bị Tức Chết Một Trăm Lần \(7\)](#)

[Chương 803: Bị Tức Chết Một Trăm Lần \(8\)](#)

[Chương 804: Sinh Nhật Phong Ba \(1\)](#)

[Chương 805: Sinh Nhật Phong Ba \(2\)](#)

[Chương 806: Sinh Nhật Phong Ba \(3\)](#)

[Chương 807: Sinh Nhật Phong Ba \(4\)](#)

[Chương 808: Sinh Nhật Phong Ba \(5\)](#)

[Chương 809: Sinh Nhật Phong Ba \(6\)](#)

[Chương 810: Sinh Nhật Phong Ba \(7\)](#)

[Chương 811: Sinh Nhật Phong Ba \(8\)](#)

[Chương 812: Sinh Nhật Phong Ba \(9\)](#)

[Chương 813: Sinh Nhật Phong Ba \(10\)](#)

[Chương 814: Hồ Cha Quả Sinh Nhật \(1\)](#)

[Chương 815: Hồ Cha Quả Sinh Nhật \(2\)](#)

[Chương 816: Hồ Cha Quả Sinh Nhật \(3\)](#)

[Chương 817: Hồ Cha Quả Sinh Nhật \(4\)](#)

[Chương 818: Hồ Cha Quả Sinh Nhật \(5\)](#)

[Chương 819: Hồ Cha Quả Sinh Nhật \(6\)](#)

[Chương 820: Hồ Cha Quả Sinh Nhật \(7\)](#)

[Chương 821: Quả Sinh Nhật \(8\)](#)

[Chương 822: Quả Sinh Nhật \(9\)](#)

[Chương 823: Quả Sinh Nhật \(10\)](#)

[Chương 824: Phu Nhân, Em Có Thuốc? \(1\)](#)

[Chương 825: Phu Nhân, Em Có Thuốc? \(2\)](#)

[Chương 826: Phu Nhân, Em Có Thuốc? \(3\)](#)

[Chương 827: Phu Nhân, Em Có Thuốc? \(4\)](#)

[Chương 828: Phu Nhân, Em Có Thuốc? \(5\)](#)

[Chương 829: Phu Nhân, Em Có Thuốc? \(6\)](#)

[Chương 830: Phu Nhân, Em Có Thuốc? \(7\)](#)

[Chương 831: Phu Nhân, Em Có Thuốc? \(8\)](#)

[Chương 832: Phu Nhân, Em Có Thuốc? \(9\)](#)

[Chương 833: Huấn Luyện Viên, Quá Khó Khăn Rồi!! \(1\)](#)

[Chương 834: Huấn Luyện Viên, Quá Khó Khăn Rồi!! \(2\)](#)

[Chương 835: Huấn Luyện Viên, Quá Khó Khăn Rồi!! \(3\)](#)

[Chương 836: Huấn Luyện Viên, Quá Khó Khăn Rồi!! \(4\)](#)

[Chương 837: Huấn Luyện Viên, Quá Khó Khăn Rồi!! \(5\)](#)

[Chương 838: Huấn Luyện Viên, Quá Khó Khăn Rồi!! \(6\)](#)

[Chương 839: Huấn Luyện Viên, Quá Khó Khăn Rồi!! \(7\)](#)

[Chương 840: Huấn Luyện Viên, Quá Khó Khăn Rồi!! \(8\)](#)

[Chương 841: Huấn Luyện Viên, Quá Khó Khăn Rồi!! \(9\)](#)

[Chương 842: Vi Phu Thụ Sủng Nhược Kinh \(1\)](#)

[Chương 843: Vi Phu Thụ Sủng Nhược Kinh \(2\)](#)

[Chương 844: Vi Phu Thụ Sủng Nhược Kinh \(3\)](#)

[Chương 845: Vi Phu Thụ Sủng Nhược Kinh \(4\)](#)

[Chương 846: Vi Phu Thụ Sủng Nhược Kinh \(5\)](#)

[Chương 847: Vi Phu Thụ Sủng Nhược Kinh \(6\)](#)

[Chương 848: Vi Phu Thụ Sủng Nhược Kinh \(7\)](#)

[Chương 849: Vi Phu Thụ Sủng Nhược Kinh \(8\)](#)

[Chương 850: Vi Phu Thụ Sủng Nhược Kinh \(9\)](#)

[Chương 851: Vi Phu Thụ Sủng Nhược Kinh \(10\)](#)

[Chương 852: Cho Chị Mượn Quân Gia Tiểu Nghiêm Một Đêm\(1\)](#)

[Chương 853: Cho Chị Mượn Quân Gia Tiểu Nghiêm Một Đêm\(2\)](#)

[Chương 854: Cho Chị Mượn Quân Gia Tiểu Nghiêm Một Đêm\(3\)](#)

[Chương 855: Cho Chị Mượn Quân Gia Tiểu Nghiêm Một Đêm\(4\)](#)

[Chương 856: Cho Chị Mượn Quân Gia Tiểu Nghiêm Một Đêm\(5\)](#)

[Chương 857: Ham Sắc Đẹp Chọc Họa \(1\)](#)

[Chương 858: Ham Sắc Đẹp Chọc Họa \(2\)](#)

[Chương 859: Ham Sắc Đẹp Chọc Họa \(3\)](#)

[Chương 860: Ham Sắc Đẹp Chọc Họa \(4\)](#)

[Chương 861: Ham Sắc Đẹp Chọc Họa \(5\)](#)

[Chương 862: Ham Sắc Đẹp Chọc Họa \(6\)](#)

[Chương 863: Ham Sắc Đẹp Chọc Họa \(7\)](#)

[Chương 864: Ham Sắc Đẹp Chọc Họa \(8\)](#)

[Chương 865: Ham Sắc Đẹp Chọc Họa \(9\)](#)

[Chương 866: Ham Sắc Đẹp Chọc Họa \(10\)](#)

[Chương 867: Hạ Úc Huân, Em Đủ Tàn Nhẫn! \(1\)](#)

[Chương 868: Hạ Úc Huân, Em Đủ Tàn Nhẫn! \(2\)](#)

[Chương 869: Hạ Úc Huân, Em Đủ Tàn Nhẫn! \(3\)](#)

[Chương 870: Hạ Úc Huân, Em Đủ Tàn Nhẫn! \(4\)](#)

[Chương 871: Hạ Úc Huân, Em Đủ Tàn Nhẫn! \(5\)](#)

[Chương 872: Hạ Úc Huân, Em Đủ Tàn Nhẫn! \(6\)](#)

[Chương 873: Hạ Úc Huân, Em Đủ Tàn Nhẫn! \(7\)](#)

[Chương 874: Hạ Úc Huân, Em Đủ Tàn Nhẫn! \(8\)](#)

[Chương 875: Hạ Úc Huân, Em Đủ Tàn Nhẫn! \(9\)](#)

[Chương 876: Hạ Úc Huân, Em Đủ Tàn Nhẫn! \(10\)](#)

[Chương 877: Thế Xác Và Tinh Thần Đầu Mệt \(1\)](#)

[Chương 878: Thế Xác Và Tinh Thần Đầu Mệt \(2\)](#)

[Chương 879: Thế Xác Và Tinh Thần Đầu Mệt \(3\)](#)

[Chương 880: Thế Xác Và Tinh Thần Đầu Mệt \(4\)](#)

[Chương 881: Thế Xác Và Tinh Thần Đầu Mệt \(5\)](#)

[Chương 882: Thế Xác Và Tinh Thần Đầu Mệt \(6\)](#)

[Chương 883: Thế Xác Và Tinh Thần Đầu Mệt \(7\)](#)

[Chương 884: Thế Xác Và Tinh Thần Đầu Mệt \(8\)](#)

[Chương 885: Thế Xác Và Tinh Thần Đầu Mệt \(9\)](#)

[Chương 886: Thế Xác Và Tinh Thần Đầu Mệt \(10\)](#)

[Chương 887: Thế Xác Và Tinh Thần Đầu Mệt \(11\)](#)

[Chương 888: Mãn Mùa Say Buồn Cười Nhất \(1\)](#)

[Chương 889: Mãn Mùa Say Buồn Cười Nhất \(2\)](#)

[Chương 890: Mãn Mùa Say Buồn Cười Nhất \(3\)](#)

[Chương 891: Mãn Mùa Say Buồn Cười Nhất \(4\)](#)

[Chương 892: Mãn Mùa Say Buồn Cười Nhất \(5\)](#)

[Chương 893: Mãn Mùa Say Buồn Cười Nhất \(6\)](#)

[Chương 894: Mãn Mùa Say Buồn Cười Nhất \(7\)](#)

[Chương 895: Mãn Mùa Say Buồn Cười Nhất \(8\)](#)

[Chương 896: Một Cuộc Giao Dịch \(1\)](#)

[Chương 897: Một Cuộc Giao Dịch \(2\)](#)

[Chương 898: Một Cuộc Giao Dịch \(3\)](#)

[Chương 899: Một Cuộc Giao Dịch \(4 \)](#)

[Chương 900: Một Cuộc Giao Dịch \(5\)](#)

[Chương 901: Một Cuộc Giao Dịch \(6\)](#)

[Chương 902: Một Cuộc Giao Dịch \(7\)](#)

[Chương 903: Một Cuộc Giao Dịch \(8\)](#)

[Chương 904: Một Cuộc Giao Dịch \(9\)](#)

[Chương 905: Một Cuộc Giao Dịch \(10\)](#)

[Chương 906: Một Cuộc Giao Dịch \(11\)](#)

[Chương 907: Một Cuộc Giao Dịch \(12\)](#)

[Chương 908: Một Cuộc Giao Dịch \(13\)](#)

[Chương 909: Thích Được Kê Ngốc Nghếch Như Em\(1\)](#)

[Chương 909: Thích Được Kê Ngốc Nghếch Như Em\(2\)](#)

[Chương 910: Thích Được Kê Ngốc Nghếch Như Em\(2\)](#)

[Chương 911: Thích Được Kê Ngốc Nghếch Như Em\(3\)](#)

[Chương 912: Thích Được Kê Ngốc Nghếch Như Em\(4\)](#)

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 1: Nhân Sinh Ngắn Ngủn Vài Ba Thu!

Quán bar, cuồng hoan tận thế.

“Nhân sinh ngắn ngủn vài ba thu không say không về, phía đông mỹ nhân của ta a phía tây Hoàng Hà chảy.....”

Hạ Úc Huân trong tay xách theo chai rượu, vừa rên hừ hừ như du hồn vừa say khướt nhảy tới nhảy lui trong sàn nhảy, không chút nào phát hiện có người đàn ông tình bơ dựa đến càng lúc càng gần cô.

Bởi vì uống quá nhiều rượu, bước chân cô có chút lảo đảo, giày cao gót dưới chân xiêu vẹo, theo bản năng vịn lấy tay người nọ.

Người đàn ông được đáp lại tức khắc mừng rỡ như điên, nhưng, không đợi chiêm được tiện nghi, giây tiếp theo, đột nhiên bị hai nhân viên an ninh dáng người cường tráng một thân áo đen đỡ lên, một tia cơ hội phản kháng đều không có liền biến mất trong đám người.....

Hạ Úc Huân mơ mơ màng màng nhìn biến cố bất thành linh kia, chớp chớp mắt, lộ ra vẻ mê hoặc.

Tay vịn đâu? Vừa rồi nơi này có cái tay vịn đâu rồi?

Bởi vì đột nhiên mất đi chỗ dựa, bước chân cô lập tức hơi lảo đảo.

Hơn vài bước, Âu Minh Hiên hướng hai nhân viên an ninh xua xua tay, ý bảo bọn họ đem người ném xa một chút, sau đó không thể tưởng tượng nổi

mà nhìn người phụ nữ trước mắt một thân trang phục mát mẻ quá độ, lớn mật quá độ, vượt quá giới hạn.

Quả thực gặp quý!

Đây thực sự là Hạ Úc Huân luôn đeo kính đen, mặc áo thun quần jean, tóc buộc đuôi ngựa, trong miệng ngậm kẹo que sao?

Phút kinh diễm ngăn ngui qua đi, sau đó là chau mày.

Vốn dĩ chỉ là tưởng giúp cô đuổi người đàn ông kia đi, nhưng cuối cùng vẫn là nhìn không được, tiến lên vài bước, đúng lúc chần thân thể cô sắp sửa ngã xuống đất.

Hạ Úc Huân lão đảo mà nhìn người đàn ông đột nhiên xuất hiện, đôi mắt lập tức trở nên lấp lánh lóe sáng: “Xin chào, anh đẹp trai. Anh so với cái tay vịn vừa rồi đẹp trai hơn nhiều đấy!”

“Hạ Úc Huân! Cô có biết chính mình đang làm cái gì không? Nổi điên cũng phải có giới hạn!” Nghe giọng điệu kỳ cục của cô, gân xanh trên trán Âu Minh Hiên nổi lên.

“Ừm..... Đừng âm ỉ! Đau đầu chết được!” Hạ Úc Huân say khướt lắc lư, nói: “Ồ, trước mắt như thế nào có đến hai anh đẹp trai.....”

“Hạ Úc Huân! Cô tỉnh lại cho tôi.....” Lời còn chưa dứt, đã bị nha đầu kia tát một cái trên gương mặt tuần tú của anh.

“Anh đẹp trai, anh như thế nào lại dong dài như vậy.....”

Cả khuôn mặt Âu Minh Hiên tức khắc đều đen như đít nôi.

Người phụ nữ đáng chết!

Hạ Úc Huân bám vào bờ vai anh, trong miệng vẫn ồn ào như trùn thổ phỉ, nói: “Làm tướng công sơn trại của bốn cô nương đãi ngộ rất tốt, bảo đảm anh về sau theo tôi ăn uống no say, chỉ cần anh đừng dong dài như vậy.....”

Âu Minh Hiên đầu đầy hắc tuyến giật giật khóe miệng.

Người phụ nữ này thực sự điên rồi!

Cô không phải độ lượng nhất sao?

Cô không phải cái gì cũng đều không để bụng sao?

Vì cái gì hiện tại phải chật vật không tiền đồ biến mình thành như vậy!

Vì tên hỗn đản kia, thật sự đáng giá sao? Chỉ bởi vì anh ta là thanh mai trúc mã của cô?

Sau khi tốt nghiệp đại học, cô thậm chí từ bỏ việc thích quản lý du lịch, chạy tới làm vệ sĩ riêng cho anh ta.

Nghe được tin tức anh muốn đính hôn, trước nay vẫn luôn qua loa cộc cằn cô cư nhiên trở nên thương xuân bi thu, ai oán đau buồn, còn kém Lâm Đại Ngọc người ta an táng.

Cả ngày mất hồn mất vía, thế cho nên thời điểm bảo hộ tên hỗn đản kia thiếu chút nữa bỏ mạng dưới súng của bọn bắt cóc cũng chưa khiến cô nhớ lâu, hiện tại càng làm cô trầm trọng thêm, cư nhiên kéo thân thể vốn cực kỳ suy yếu đêm khuya uống say!

Tức giận thì tức giận, cuối cùng vẫn là chấp nhận đem cô khiêng đi ra ngoài, bởi vì không biết địa chỉ nhà cô, đành phải đưa đến khách sạn gần nhất trước.

Lăn lộn một đường, cuối cùng đem người ném lên giường, Âu Minh Hiên cởi áo khoác trên người ra, nặng nề nói lỏng cà vạt một chút, ngồi trên sofa đối diện bật lửa hút thuốc, sắc mặt âm trầm.

“Rượu đâu rượu đâu rượu đâu rượu của ta đâu! Mau đem rượu tới đây cho trẫm!” Hạ Úc Huân điên cuồng đòi rượu.

Khóe miệng Âu Minh Hiên nhếch lên, vẻ mặt vô ngữ xoa xoa cái trán, anh thật là cứu phải tiểu tổ tông về rồi.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 2: Cô Gái Yếu Như Cành Dương Liễu Rũ

“Con đường này mệnh mang lại dài, hoa hồng đương nhiên xứng lá xanh, cả đời này ai tới bồi, mù mịt mệnh mang lại trở về... A a a..... A Thần..... A Thần..... Anh vì cái gì không thích tôi.....” Hạ Úc Huân hát đến cuối cùng bắt đầu mơ mơ màng màng mà không ngừng nói mơ tên người kia.

Vừa nghe đến cái tên này sắc mặt Âu Minh Hiên liền đột nhiên biến đổi, lửa giận vừa mới áp chế xuống lại bị châm lên, cả người cùng phun trào như núi lửa hai ba bước chạy đến bên mép giường.....

“Hạ Úc Huân, cô.....”

Ai ngờ, anh cái gì cũng đều chưa có làm, người nào đó dưới thân liền bắt đầu ủy khuất nước nở vụn phần như cô dâu nhỏ bị ức hiếp.

“Ô ô..... Anh khi dễ tôi! Lãnh Tư Thần khi dễ tôi, Bạch Thiên Ngưng khi dễ tôi, lão đầu tử khi dễ tôi, học trưởng anh cũng khi dễ tôi..... Tất cả các người đều khi dễ tôi..... Tôi một tay không tấc sắt, mảnh mai như hoa, lẻ loi hiu quạnh, ngổn ngang trong gió..... Cô gái yếu đuối.....”

Âu Minh Hiên đỡ cái trán, dờ khóc dờ cười nhìn cô, nói linh tinh liên không nói, chỉ là..... Cô gái yếu đuối?

Bảo bối cô có phải hay không lại khiếm tốn như vậy?

Cô khỏe mạnh đến mức tay không đánh lão hổ, lại còn cô gái yếu đuối như càn liễu rũ sao?

“Được, không khóc!”

Âu Minh Hiên bị cô nháo đến mức lửa gì cũng chưa bùng phát, chỉ đành bất đắc dĩ mà thở dài, nhẹ nhàng lau nước mắt cho cô, sau đó sửa sang lại quần áo bị cô kéo loạn, rồi đắp chăn lên cho cô.

“Ngủ đi!” Anh vỗ nhẹ phía sau lưng cô.

Vừa mới chuẩn bị rời đi, Hạ Úc Huân đáng thương tội nghiệp giữ chặt tay anh, hai mắt đắm lệ mông lung nhìn anh, nói: “Cùng một chỗ đi!”

Âu Minh Hiên sống lưng cứng đờ, nhéo nhéo mũi, sắc mặt dị thường khó coi: “Hạ Úc Huân, tôi là ai?”

“Anh đẹp trai.....” Mắt Hạ Úc Huân tỏa ra tia sáng của loài sói.

“Mỹ nhân cái đầu cô! Nha đầu chết tiệt kia, tôi thật muốn bóp chết cô!”

Bất quá, “Anh đẹp trai” dù sao cô đem chính mình coi như Lãnh Tư Thần cũng tốt.

Thần sắc Âu Minh Hiên nghiêm túc nhìn cô, nói: “Cô có biết cô đang làm cái gì hay không?”

“Ừm!”

“.....” Nha đầu chết tiệt này còn không biết xấu hổ nghiêm trang Ừm với anh! Cô biết mới có quý!

“Hạ Úc Huân, tôi cảnh cáo cô một lần cuối cùng, buông tay cô ra!” Âu Minh Hiên hít sâu một hơi, nỗ lực cùng cô thương lượng.

“Lớn mật! Trẫm nói cứ nhiên người dám không nghe!” Hạ Úc Huân hướng tử đầu giường đập thật mạnh, sau đó loạn chuyển khắp nhà, la hét: “Cầu đầu trăm đầu! Cầu đầu trăm đầu!”

“.....” Được rồi! Anh sai rồi! Anh căn bản không nên cùng cô gái say đến rối tinh rối mù giảng đạo lý!

Âu Minh Hiên thất bại xoa xoa ấn đường, đem tiểu nha đầu đang nổi điên khắp nhà tóm trở về, cuối cùng vẫn nghiêng người nằm xuống bên cạnh cô, để cô gối lên cánh tay mình.

“Hắc hắc, anh đẹp trai anh thật tốt.....” Mà cô lập tức tự phát tự động cuộn mình vào lồng ngực anh, giống một chú mèo nhỏ tham ngủ, gương mặt bởi vì say rượu mờ mịt đỏ ửng, đáng yêu đến mức khiến người ta muốn bóp chết cô.

Nhìn cô tin tưởng và an tâm như trẻ con, anh ngoại trừ trắng đêm mất ngủ, còn có thể làm cái gì?

“Nha đầu chết tiệt không tiền đồ kia, tên kia rốt cuộc có chỗ nào tốt, đáng giá để cô phải sống phải chết như vậy.....” Âu Minh Hiên dùng lòng bàn tay vuốt ve cánh môi cô, nghiêng răng nghiêng lợi mà mắng.

Trong lúc ngủ mơ cảm giác được có người quấy rầy, Hạ Úc Huân cau mày, theo bản năng há mồm, giây tiếp theo, một ngum cắn ngón tay anh.....

“A —— nhả ra nhả ra nhả ra! Nằm xuống! Hạ Úc Huân! Cô người phụ nữ này thật dã man..... Đều đã chảy máu rồi.....”

Thật là tự tác nghiệt không thể sống!

Anh cứ nhiên sẽ ngốc đến mức cho là bởi vì cô yếu ớt say rượu liền bỏ qua lực sát thương của cô!!!

-

Cùng lúc đó, đêm khuya tòa nhà Lãnh thị đèn đuốc sáng trưng, trong văn phòng tổng giám đốc truyền đến thanh âm rét lạnh của đàn ông.

“Cậu nói cái gì? Cậu lặp lại lần nữa cho tôi!”

“Ách, Hạ tiểu thư cùng học trưởng của cô ấy..... Cùng nhau vào khách sạn.....” Trợ lý riêng Lương Khiêm lau mồ hôi trên trán, nơm nớp lo sợ mà lặp lại nói.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 3: Gió Bắc Gào Thét Gãy Bách Thảo

Vừa dứt lời, khuôn mặt tuần tú của người đàn ông hàng năm băng tuyết bao trùm tức khắc nổi lên bão tuyết, toàn bộ văn phòng như biến thành Bắc cực.

Lương Khiêm hai chân run lấy bầy, đội gió lạnh gào thét run rẩy mà đặt một chồng ảnh chụp, nói: “BOSS, lần này là tôi đích thân theo dõi!”

Lãnh Tư Thần tùy ý quét mắt nhìn những ảnh chụp đó, ngay sau đó dồn sức giơ tay lên.

“Rào rào ——” Ảnh chụp bay múa như bông tuyết.

Lương Khiêm giống như chim cú co rúm lại, không dám thở mạnh một tiếng.

Cô bảo tiêu này ở bên cạnh ông chủ nội tình anh biết, là thanh mai trúc mã hàng xóm của ông chủ, theo đuổi ông chủ rất nhiều năm, nhưng ông chủ cho tới nay không phải đều rất chán ghét cô sao?

Hiện tại như thế nào lại tốt đẹp đột nhiên quan tâm cô, đem người trợ lý này buổi tối từ trên giường kêu dậy tự mình theo dõi, thậm chí bởi vì cô cùng người đàn ông khác cùng nhau vào khách sạn đã phát hỏa lớn như vậy.

Bất quá, anh hôm nay ngoài ý muốn phát hiện một sự việc làm anh kinh ngạc, không nghĩ tới cô bảo tiêu bạo lực kia thoát nhìn như đàn ông nhưng trang điểm nhẹ chút cũng không tồi.

Anh lúc ấy thiếu chút nữa không nhận ra cô, mãi đến khi nhìn thấy cô một mình quăng ngã một con ma men tiến đến gần ném xa ra vài thước mới khẳng định là cô không sai.

“Cái kia, BOSS, còn..... Còn có cái gì phân phó không? Có cần tôi đem người đón trở về?” Thấy Lãnh Tư Thần mặt âm trầm, nửa ngày không nói lời nào, Lương Khiêm nuốt nước bọt, lớn mật hỏi.

“Cút.” Môi mỏng của người đàn ông trước bàn làm việc phun ra một chữ.

“Vâng!” Lương Khiêm như nghe thấy tiên nhạc, sống sót như sau tai nạn ngựa không dừng vó.

-

Sáng sớm hôm sau.

Hạ Úc Huân thoải mái mà trở mình vài lần, sau đó mơ mơ màng màng xoa xoa đôi mắt.

“Tỉnh rồi?” Âu Minh Hiên dựa trên đầu giường, bật lửa hút thuốc, cười như không cười nhìn cô.

“Uhm.....” Hạ Úc Huân kêu lên một tiếng, vươn cánh tay giật lấy điều thuốc trên tay anh, bỏ vào bên trong gạt tàn sắt dập tắt, sau đó tiếp tục chui vào lồng ngực anh, tìm vị trí thoải mái một lần nữa nhắm mắt lại.

Âu Minh Hiên kinh ngạc nhìn cô, không nghĩ tới cô sẽ bình tĩnh như vậy, anh cho rằng cô sau khi tỉnh rượu lại phát hiện chính mình cùng anh ngủ

trên một cái giường, hơn nữa quần áo mình cũng đổi thành áo ngủ, nhất định sẽ cuồng loạn.

Anh không khỏi hoài nghi nha đầu này có phải hay không vẫn còn chưa tỉnh ngủ, hay là..... Kỳ thật tối hôm qua cô có vài phần thanh tỉnh, hoặc là, cô cũng không bài xích mình?

“Hạ Úc Huân, cô.....”

“Đừng âm ỉ!” Hạ Úc Huân bực bội đem đầu chôn vào trong chăn.

Âu Minh Hiên: “.....”

Trước nay chỉ có phụ nữ trăm phương nghìn kế cầu mong đến gần cùng anh nói chuyện, cô cư nhiên chê anh âm ỉ!

Nha đầu chết tiệt kia cô có bao nhiêu phí phạm của trời cô biết không?

Trong phòng im ắng, không biết qua bao lâu, Hạ Úc Huân đột nhiên giật mình một cái, thân mình run lên, mang theo chút kinh hoảng cùng không biết làm sao trầm thấp ngập ngừng gọi “Học..... Học trường?!”

Nhìn phản ứng cả kinh sợ hãi của cô lúc này, Âu Minh Hiên giật giật khóe miệng, có chút vô ngữ nhìn cô, thì ra cô lúc trước bình tĩnh không phải bởi vì trấn định, mà căn bản hậu tri hậu giác vẫn chưa rõ tình hình, chưa tỉnh ngủ!

Âu Minh Hiên đột nhiên có hứng thú chế nhạo, hơi nhếch nhếch cặp mắt đào hoa, cười nói: “Học trường? Bảo bối thân ái, tối hôm qua..... Cô cũng không phải kêu như vậy!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 4: Ngũ Lô Oanh Đình

Mẹ ơi!

Hạ Úc Huân bị một tiếng bảo bối thân ái của Âu Minh Hiên chấn động đến mức thiếu chút nữa tan thành khói mây.

“Tôi..... Tôi..... Thực xin lỗi thực xin lỗi! Tối hôm qua tôi uống say.....”

Trời ạ! Tôi tối hôm qua rốt cuộc kêu anh cái gì?

Hạ Úc Huân giờ phút này đã hoàn toàn bình tĩnh, toàn bộ buồn ngủ đã không còn, buồn bực muốn dịch cách xa anh một chút, bất đắc dĩ cả người đã bị anh gông cùm xiềng xích chặn lại, không thể động đậy.

“Tối hôm qua, cô gọi tôi anh đẹp trai.....” Âu Minh Hiên ghé sát bên tai cô, ngữ khí hơi có chút cắn răng mở miệng.

Trời ạ, cô cư nhiên đùa giỡn học trưởng!

Hạ Úc Huân hận không thể đào cái hầm đem chính mình vùi vào, xấu hổ nói: “Thực xin lỗi thực xin lỗi! Thất lễ! Em thật sự không phải cố ý! Ngoại trừ điều này, em tối hôm qua..... Không có làm chuyện gì khác chứ?”

Cô vừa nói vừa khẩn trương trốn vào dưới chăn đệm nhìn trộm quần áo, lúc này mới phát hiện đã đổi qua, trong đầu tức khắc loạn thành một đoàn.

A a a! Cô rốt cuộc làm chuyện kinh thế hãi tục gì thế này!

Tối hôm qua cô rõ ràng là ở khách sạn uống rượu khiêu vũ, như thế nào sáng sớm tỉnh lại liền cùng học trưởng nằm trên giường?

Thế giới này quá biến hóa kỳ ảo rồi.....

“Chuyện gì?” Âu Minh Hiên vô tội mà hỏi lại.

Biết rõ cô hỏi chính là cái gì, anh cố tình làm bộ không biết.

“Chính là, chính là..... Chúng ta có hay không..... Có hay không..... Cái kia.....” Thanh âm Hạ Úc Huân càng ngày càng nhỏ.

Âu Minh Hiên ghen cười, làm ra vẻ bưng tỉnh đại ngộ, sau đó ngửa mặt trầm trọng mà mở miệng, nói: “Tối hôm qua tôi đi quán bar, trong lúc vô ý gặp được cô, cô uống đến mức say như chết, tôi lại không biết cô ở đâu, liền đem cô đưa đến khách sạn, tới khách sạn rồi, cô lôi kéo tôi không bỏ ra, sống chết muốn tôi ngủ cùng cô.....”

Ngũ —— lôi —— oanh —— đình ——

Trời ạ! Cô cứ nhiên làm chuyện vô sỉ như vậy!

Hạ Úc Huân mặt đỏ bừng lên, thanh âm như tiếng ruồi muỗi ngập ngừng nói: “Nhưng..... Sau đó thì sao?”

“Sau đó tôi đành phải cùng cô ngủ a! Cô cũng biết sức lực cô lớn biết bao nhiêu mà, tôi căn bản phản kháng không được.” Âu Minh Hiên vẻ mặt như bị người ta hãm hại.

Hạ Úc Huân đầu cúi đến độ sắp chạm tới ngực, cô đương nhiên biết sức mình mạnh bao nhiêu, cho nên loại chuyện sau khi uống rượu mạnh hơn học trưởng, không thể nghi ngờ, cô chỉ sợ thật sự gây chuyện!

“Học trưởng..... Học trưởng tôi thực xin lỗi anh..... Tôi thực xin lỗi anh.....” Hạ Úc Huân sắp sửa khóc lên.

“Phốc ha ha ha.....” Âu Minh Hiên thật sự là nhịn không được, cười đến mức ngã lăn trên giường, cô bé ngốc này thật sự là quá đáng yêu, thật muốn trêu đùa cô thêm chốc lát.

Vì cái gì học trưởng bị chính mình xâm phạm, còn cười vui vẻ đến như vậy?

“Học trưởng, anh không sao chứ? Không phải là bị kích thích đến mức tinh thần không bình thường chứ.....” Hạ Úc Huân vẻ mặt lo lắng.

Âu Minh Hiên rốt cuộc nhịn cười, hảo tâm nói cho cô chân tướng: “Yên tâm yên tâm..... Chúng ta chỉ là đắp chăn bong ngủ đơn thuần, cô không có say rượu bổ nhào vào tôi, cho nên, tôi vẫn còn trong sạch!”

Hạ Úc Huân nghe vậy, đầu tiên nặng nề mà nhẹ nhàng thở ra, sau đó lại hậu tri hậu giác phát hiện không thích hợp, theo sau cọ một tiếng từ trong chăn chui ra, hướng về vẻ mặt trêu đùa của Âu Minh Hiên, ghen đỏ mặt, run rẩy ngón tay trừng anh, nói “Âu Minh Hiên! Anh..... Anh chơi tôi!”

“Hiện tại mới biết sao! Đồ ngốc!”

Ngữ khí thân mật của anh làm Hạ Úc Huân nổi da gà, nói: “Chính là, như thế nào lại khéo như vậy, anh tối hôm qua cũng đi quán bar kia?”

“Cô còn không biết xấu hổ nói chuyện này! Nếu không phải tôi tiện đường cứu cô, cô đã sớm uống đến già cả mắt mờ, đem một người đàn ông quái dị bỉ ổi xem như soái ca dốc sức mà chà đạp rồi!”

Nếu không phải ngày hôm qua anh vừa lúc ở đó, lại vất vả nhận ra cô, anh thật sự khó có thể tưởng tượng được hậu quả.

“Có sao.....”

Hạ Úc Huân nỗ lực hồi tưởng lại tình hình ngày hôm qua, lại cái gì cũng nghĩ không ra, hình ảnh cuối cùng trong đầu chỉ có vẻ mặt lạnh nhạt không kiên nhẫn cùng tàn nhẫn cự tuyệt của Lãnh Tư Thần.

“Hạ Úc Huân! Cô thật quá đáng! Xin lỗi Thiên Ngưng!”

“Hạ Úc Huân! Ngoại trừ việc quấy lấy tôi, cô chẳng lẽ không còn việc gì khác sao?”

“Hạ Úc Huân! Cô đủ rồi! Muốn tôi nói bao nhiêu lần cô mới cam tâm? Tôi đối với cô không cảm giác!”

“Hạ Úc Huân! Xem lại thân phận hiện tại của cô đi! Nếu không, lập tức rời khỏi công ty cho tôi! Tôi không cần một cấp dưới không phân biệt công tư!”

.....

“Tiểu Huân, cô có biết tối hôm qua cô đối với tôi cực kỳ quá đáng hay không!” Âu Minh Hiên khoanh tay trước ngực nhìn cô bằng nửa con mắt, vẻ mặt ngưng trọng.

“A?” Hạ Úc Huân bỗng nhiên phục hồi tinh thần lại, tim lại nhảy vọt lên cổ họng.

Vừa rồi không phải còn nói bọn họ không có làm gì sao?

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 5: Xem Chuyện Tốt Cô Làm

Âu Minh Hiên dựng thẳng ngón trỏ tay phải lên, đứng ở trước mặt Hạ Úc Huân lên án, “Chính cô nhìn nhìn xem chuyện tốt cô làm!”

“Ách..... Đây..... Đây là cái gì? Ngón tay? Băng keo cá nhân?” Hạ Úc Huân nhìn ngón trỏ của anh dán băng keo cá nhân càng thêm mơ hồ.

“Tôi bị thương! Bị cô cắn! Tay đứt ruột xót! Cô có biết đau thế nào không?” Vẻ mặt Âu Minh Hiên bi thương nhìn cô, giống như cô làm chuyện xấu lớn lắm.

“Không..... Không thế nào! Không nghe nói qua tôi uống say sẽ cắn người a? Tửu phẩm của tôi luôn rất tốt.....” Câu cuối cùng của cô nói ra có chút chột dạ.

“Tửu phẩm của cô tốt?” Âu Minh Hiên nhướn mày, lên giọng nói.

“Cứ cho là tôi không tốt! Vậy anh muốn như thế nào!” Hạ Úc Huân bất chấp tất cả hỏi.

“Cô cắn tôi, phải chịu trách nhiệm với tôi!” Âu Minh Hiên gằn từng chữ một mà nói.

Vừa rồi là thiếu chút nữa, hiện tại thế giới của Hạ Úc Huân hoàn toàn tan

thành mây khói.....

“Chịu trách nhiệm? Này..... Đùa giỡn cái gì vậy?” Hạ Úc Huân vẻ mặt như vừa gặp quý.

“Hạ Úc Huân, cô không phải rất có khí phách sao? Như thế nào? Chính mình gây chuyện, còn không dám thừa nhận?” Âu Minh Hiên đột nhiên cúi người lại đây.

“Ai nói tôi không dám thừa nhận! Chịu trách nhiệm thì chịu trách nhiệm! Cho anh!” Hạ Úc Huân then quá hóa giận mà đem một ngón tay đưa đến trước mắt anh.

“Làm cái gì?” Âu Minh Hiên hơi đứng dậy, nhìn ngón tay nhỏ trắng nõn của cô.

“Cho anh căn a! Anh không phải muốn tôi chịu trách nhiệm với anh sao? Anh cũng căn tôi một cái, chúng ta thanh toán xong!” Hạ Úc Huân hừ một tiếng.

Âu Minh Hiên dờ khóc dờ cười nhìn ngón tay kia, nói: “Ai muốn căn cô? Cô cho rằng tôi cũng giống cô thuộc họ nhà chó sao! Bất quá..... Nếu căn ở chỗ khác, tôi thật ra có thể suy xét một chút!”

Trải qua tối hôm qua, anh bỗng nhiên giật mình phát hiện Hạ Úc Huân cư nhiên rất quyến rũ.

Nha đầu này ngày thường không có việc gì làm đem chính mình biến thành cô gái xấu vô địch?

“Âu Minh Hiên! Anh thật là không tiết tháo!” Hạ Úc Huân kéo lại cổ áo ngủ, dùng sức cật mạnh tránh thoát gông cùm xiềng xích hai tay anh, bò

xuống giường.

Tuy rằng tính cách cô tùy tiện không câu nệ tiểu tiết, giống hệt đàn ông, chỉ là, hiện tại loại tư thế này không khỏi quá ái muội, theo sinh vật học mà nói, cô tốt xấu gì cũng là phụ nữ?

Âu Minh Hiên vừa nghe lời này, lập tức cau mày tới gần một bước, nói: “Tối hôm qua là ai cưỡng ngạnh lôi kéo tôi không buông, còn muốn bắt tôi trở về làm sơn trại tướng công?”

Trong lòng Hạ Úc Huân sóng to gió lớn, mẹ kiếp! Cô cư nhiên muốn lôi kéo học trưởng làm sơn trại tướng công! Hạ Úc Huân người thật là quá cố chấp rồi!

“Là ai đem tôi ngã nhào trên giường, không cho tôi đi, bắt tôi ngủ cùng?”
Âu Minh Hiên tiếp tục tới gần.

Hạ Úc Huân có chút chịu đựng không nổi, lão đảo lui về phía sau.

“Là ai cả đêm ôm tôi không buông, còn chảy nước miếng lên người tôi?”
Hai người đã gần gũi đầu chạm trán.

Anh anh anh, cô không còn mặt mũi gặp người!

“Cho nên, rốt cuộc là ai không tiết tháo a! Hạ Úc Huân?” Âu Minh Hiên cố ý kéo dài giọng điệu lúc kêu tên cô.

“Là tôi! Là tôi! Đều là tôi! Không tiết tháo nhất là tôi! Học trưởng, tôi sai rồi được không? Ngài rốt cuộc muốn như thế nào?”

Trời xanh a, lúc học đại học người này thi đấu tranh luận chính là đệ nhất danh, lần lượt nói đến mức đối thủ muốn phát khóc, cô hôm nay thật sự là

đầu bị lừa dối, cứ nhiên cùng anh nói như vậy! Quả thực là chết cũng xứng đáng!

Vì cái gì cô gặp được đàn ông một người hai người đều độc miệng như vậy? Cô thật là vẫn luôn là tiểu bạch thỏ đáng thương bị ném trong một bầy sói.

Âu Minh Hiên nhìn dáng vẻ của cô thiếu chút nữa phá ra cười.

Nha đầu này thật là càng nhìn càng đáng yêu.

Anh đối với tình yêu từ trước đến nay vẫn là thái độ có cũng được mà không có cũng chẳng sao, đùa đùa giỡn giỡn, chưa bao giờ tin tưởng, cũng không trả giá chân tình, mà Hạ Úc Huân lại thuộc loại nữ sinh cực kỳ trung tính cởi mở, hướng hồ cô lại vẫn luôn yêu say đắm thanh mai trúc mã của mình.

Cho nên, hai người ăn nhip với nhau.

Ba năm đại học qua bọn họ tuy rằng thân mật khăng khít, nhưng anh vẫn luôn đối xử với cô như với một người em gái, chưa từng xem cô như phụ nữ, nếu không thời gian dài như vậy, nếu muốn phát sinh cái gì, đã sớm xảy ra rồi.

Vốn tưởng rằng vẫn sẽ như vậy mà qua đi, chính là hiện tại, trong một đêm lại dường như có vài thứ lơ đãng thay đổi.

Đêm qua nhìn thấy cô vì Lãnh Tư Thần kia mà thương tâm say khướt, anh lửa giận ngút trời, ngay cả chính anh cũng bị dọa.

Thật sự còn có thể chỉ xem như em gái mà thôi được sao?

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 6: Chết Chắc Rồi!

Hạ Úc Huân thấp thỏm nhìn Âu Minh Hiên đột nhiên không nói lời nào, nghĩ thầm anh sẽ không phải lại nghĩ ra cách gì ác độc để chinh chính mình đó chứ?

“Úc Huân, có rảnh đưa anh đi gặp cha cô một chuyến, coi như là đoái công chuộc tội!”

“Cái..... Cái gì? Gặp cha tôi sao?” Hạ Úc Huân cơ hồ thét chói tai.

Bọn họ rõ ràng cái gì đều không có làm a, vì cái gì muốn gặp trưởng bối? Vì cái gì vì cái gì a?

Việc này nếu như bị cha biết, còn không đánh gãy chân cô!

Còn có Tư Thần, bọn họ chẳng phải là càng không thể nào?

“Học trưởng, anh tha cho tôi đi! Tôi lần sau cũng không dám nữa!” Hạ Úc Huân rơi lệ thảm thiết kêu lên.

Đến lúc đó cầu xin cha tha thứ, không bằng hiện tại cầu xin học trưởng tha thứ còn hơn.

“Cô nghĩ đi đâu vậy!” Âu Minh Hiên bật cười, ngay sau đó thái độ khác

thường, biểu tình nghiêm túc mà nói: “Tôi chỉ là muốn cùng lệnh tôn học tập một chút võ thuật mà thôi.”

“A?” Hạ Úc Huân đột nhiên ngây ngẩn cả người, “Như thế nào đột nhiên muốn học cái này? Anh không phải bận bay tới bay lui, du sơn ngoạn thủy sao?”

“Ai nói tôi bay tới bay lui là vì du sơn ngoạn thủy? Tôi không thể là vì công tác sao?” Âu Minh Hiên nhếch nhếch khóe miệng.

Sau khi anh tốt nghiệp ra trường, anh vừa mới tiếp quản công ty gia đình, phải làm nhiều việc như vậy, đều bận đến mức sắp sửa học máu, cô cư nhiên còn tưởng rằng anh du sơn ngoạn thủy!

“Sao có thể.....” Hạ Úc Huân yếu ớt nói thầm.

Cô căn bản không biết bối cảnh gia đình Âu Minh Hiên, chỉ biết là anh trên QQ còn đăng nhiều nơi và mô tô thì thay đổi mỗi ngày.

Bởi vì muốn cô tưởng tượng mình luôn theo chủ nghĩa lãng mạn trong dáng vẻ suy sút, cả ngày không làm việc đàng hoàng, một Âu Minh Hiên tây trang lịch lãm ngồi trong văn phòng sáng sủa sạch sẽ bận rộn, thật sự là so với việc làm cô tưởng tượng chính mình trong dáng vẻ mặc váy còn khó khăn hơn.

Nói anh là nghệ nhân sống lang thang khắp nơi mãi nghệ chu du thế giới cô sẽ không sai biệt lắm mà tin tưởng.....

Nếu Âu Minh Hiên biết ý nghĩ của cô, nhất định sẽ tức giận đến mức học máu ba ngàn thước.

Thấy sắc mặt Âu Minh Hiên không tốt, Hạ Úc Huân vội vàng bỏ qua đề tài

này, nói: “Cha tôi không tùy tiện thu nhận người!”

Nói xong xoi mói nhìn từ trên xuống dưới đánh giá anh, sau đó phát hiện..... Kỳ thật đáng người thẳng nhai này thật đúng là rất không tồi.

Âu Minh Hiên cười nói: “Tôi biết, cô đã nói, hiện tại tinh võ quán bá sứ học nghệ nhất định phải qua ba cửa ải.”

Hạ Úc Huân vẻ mặt đặc ý, “Đó là đương nhiên! Cha tôi hiện tại cùng tụ họp với hội quán Taekwon do giao đấu, đang chuẩn bị thu nhận vài đệ tử có tài năng thiên phú bồi dưỡng. Bất quá, dù sao thiên tài võ học trăm năm khó gặp giống như tôi đây thật sự thế gian hiếm có, muốn tìm một người cũng không dễ dàng.”

“Thật chưa từng gặp qua một cô gái lấy việc đánh nhau làm tự hào!” Âu Minh Hiên đầu đầu nhìn cô.

Hạ Úc Huân khinh bỉ liếc mắt nhìn Âu Minh Hiên một cái, nói: “Anh loại đàn ông này sẽ không hiểu được, các người đều thích loại phụ nữ ôn nhu hiền thực, chim nhỏ nép vào người! Thật là nông cạn!”

Âu Minh Hiên sờ sờ cằm, nói: “Cũng..... Không hẳn vậy.....”

“A? Anh mới vừa nói cái gì?”

“Không có gì! Cô rốt cuộc có muốn giúp tôi hay không a?”

“Giúp giúp! Vậy anh chuẩn bị khi nào đi a?”

“Thứ sáu này, chờ cô tan tầm, tôi đến công ty đón cô.”

“Được!” Hạ Úc Huân xoa xoa đầu tóc rối tung, đột nhiên cảm thấy không

thích hợp.

Vài giây sau, cô kích động nhéo cổ áo Âu Minh Hiên, nói: “Học trưởng, hôm nay thứ mấy trong tuần? Hiên tại mấy giờ?”

Âu Minh Hiên buồn bã nói: “Không cần hỏi, cô đã đến muộn.”

Hạ Úc Huân kêu thảm thiết một tiếng, sau đó lấy tốc độ sét đánh không kịp bưng tai vọt vào toilet đánh răng, rửa mặt.

Hai phút sau, cô vẫn như vậy lao tới, “Học trưởng, quần áo của tôi đâu?”

Âu Minh Hiên nhàn nhã ngồi trên xô pha, tùy ý cô cúi người nắm cổ áo mình, không nhanh không chậm nói: “Cô định sẽ mặc bộ vải đỏ tối hôm qua kia sao?”

Hạ Úc Huân hai mắt trắng dã, nói: “Tôi chết chắc rồi.....”

Tưởng tượng đến đôi mắt sắc bén lạnh băng đầy khinh bỉ vụn phần phức tạp của Lăng Tư Thần kia, Hạ Úc Huân đã muốn trực tiếp chui vào trong bụng mẹ.

Hạ Úc Huân cô không sợ trời không sợ đất, nhưng chỉ một ánh mắt của Lăng Tư Thần là có thể khiến cô sợ tới mức toàn thân run lên.

Ai, hỏi thế gian, tình ái là chi, bất quá vỏ quýt dày có móng tay nhọn.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 7: Nhổ Cỏ Cho Anh Ăn

Lúc này, tiếng chuông cửa đột nhiên vang lên, Hạ Úc Huân giật mình, dù sao ở nơi như thế này việc chạm mặt người khác mà nói thật sự đủ phiền toái.

Âu Minh Hiên trấn định thần nhiên đi qua mở cửa, tiếp nhận đồ vật trong tay phục vụ, sau đó đi đến.

“Quần áo ——” Hạ Úc Huân vừa thấy trong tay Âu Minh Hiên có trang phục vận động cho nữ, lập tức phi như bay qua.

Đai lưng áo ngủ cởi ra được một nửa, xui lơ nhớt tới trong phòng còn có người, vì thế dừng lại động tác.

Âu Minh Hiên dù bận vẫn ung dung chống cằm nhìn cô, nói: “Sao không tiếp tục?”

Hạ Úc Huân ghen đỏ mặt, nói: “Học trưởng, anh làm người tốt thì làm đến cùng được không? Kiếp sau làm trâu làm ngựa, tôi nhất định.....”

“Được rồi, nhìn bộ dáng đáng thương tội nghiệp của cô kìa!” Âu Minh Hiên khó có được phối hợp mà xoay người lại.

Hạ Úc Huân trong lòng đem câu nói kia bổ sung hoàn chỉnh: Học trưởng,

kiếp sau làm trâu làm ngựa, tôi nhất định nhốt cỏ cho anh ăn!

-

Thời điểm Hạ Úc Huân chạy như điên đến công ty cũng đã đến muộn ba giờ.

Hôm nay bầu không khí ở công ty tựa hồ có chút không thích hợp, tất cả mọi người đều vẻ mặt đáng vẻ khẩn trương như sắp lâm đại địch.

Cô ở thật xa liền nghe được trong văn phòng tổng giám đốc cuối hành lang truyền đến một trận tiếng bể vỡ, sau đó mắt thấy tổng giám bộ phận thị trường ngày thường khí phách hăng hái nay mặt xám mày tro mà đi ra, lúc ra chân có chút mềm nhũn.

“Tiểu Hạ! Tiểu Hạ cô đã tới! Mau tới đây!” Trợ lý Annie kích động mà hạ giọng kêu cô.

Hạ Úc Huân vội đi qua tìm hiểu tình huống, “Annie, xảy ra chuyện gì? Vương tổng anh ấy.....”

Annie liếc mắt trừng cô một cái, nói: “Cô còn có tâm tư quan tâm sống chết của người khác! Bản thân khó giữ được cái mạng nhỏ này!”

“Ách, không thể nào..... Tuy rằng tôi đến muộn, nhưng tôi nhớ rõ sáng nay đại BOSS không có kế hoạch đi ra ngoài.....” Hạ Úc Huân khẩn trương đẩy đẩy kính đen trên mũi mình cơ hồ che khuất nửa bên khuôn mặt kia lên.

Cô chức vị là bảo tiêu, kỳ thật chính là tùy tùng, trừ bỏ cần đi theo lúc ra ngoài, ngày thường cũng không có chuyện gì, đến trễ nhiều lần thì bị trừ lương là được, như thế nào liền khó giữ được cái mạng nhỏ này?

Annie tức giận nói: “Cô mắt mù sao! Đi một đường cũng chưa nhìn ra tới? Đại BOSS hôm nay tâm tình đặc biệt kém, thiếu điều đều có thể tự bốc cháy, cô lại còn chế giễu, cứ nhiên sắp tan tành mới chạy tới, đây không phải va vào họng súng sao? Đừng trách tôi không nhắc nhở cô, Lãnh tổng sáng sớm tìm cô rất nhiều lần, cô lần này chỉ sợ là dữ nhiều lành ít.....”

Nói còn chưa dứt lời, điện thoại nội bộ trên bàn công tác vang lên, Annie phi như bay qua, một giây cũng không dám trì hoãn nhắc máy lên, nói: “Vâng..... Vâng..... Cô ấy đã tới, được!”

Annie gác điện thoại, vẻ mặt đồng tình mà nhìn cô, giống như nhìn một người chết, nói: “Lãnh tổng cho gọi cô vào.”

Hạ Úc Huân bị ánh mắt Annie nhìn đến lạnh hết sống lưng, nói: “Ông chủ hân là sẽ không bởi vì chút việc nhỏ này mà cùng tôi so đo chứ?”

“Tứ chi phát triển, đầu óc đơn giản, người không biết không biết sợ a!” Trên chỗ ngồi phía bên kia, Tần Phi Ly xoay ghế, đối mặt Hạ Úc Huân, dùng vẻ mặt bi ai thở dài.

“Anh mới không biết gì!” Hạ Úc Huân liền dùng tay dùng sức, đẩy mạnh ghế Tần Phi Ly xoay vòng vài cái, sau đó lẳng nhiên không sợ mà đi về phía phòng làm việc tổng giám đốc.

Tần Phi Ly bị xoay chuyển đầu óc choáng váng, thiếu chút nữa phun ra, nói: “Đồ phụ nữ dã man! Chúc cô có đi mà không có về!”

Hạ Úc Huân hít sâu một hơi, nơm nớp lo sợ mà đi qua, run rẩy tay gõ cửa hai cái.

Bên này mới vừa bước chân vào, còn chưa kịp phản ứng đã xảy ra chuyện

gì, đầu tiên là cánh tay căng thẳng, tiếp theo thân thể đột nhiên bị một lực mạnh kéo vào, ngay sau đó sau lưng hung hăng ngã trên cánh cửa.

Cuối cùng, cùng với một thanh âm “Răng rắc” vang lên, cửa văn phòng bị khóa trái, hơi thở nguy hiểm che trời lấp đất xộc đến.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 8: Bị Vách Tường Chắn

Hạ Úc Huân hoảng hồn chưa định thần dựa lưng vào cánh cửa, vẻ mặt kinh sợ quay đầu nhìn cánh tay chống đỡ bên cạnh tai mình, sau đó xoay vặn cái cổ cứng đờ hướng về khuôn mặt một trời mây đen giăng đầy sấm sét âm âm..... Ách, Lãnh Tư Thần?

Hừ chết cô, cái người này không hảo hảo mà ngồi trước bàn làm việc, làm gì đột nhiên đứng ở phía sau cửa dọa người?

Bất quá..... Cô đây xem như bị vách tường chắn sao?

Nếu không phải vẻ mặt của người nào đó thật sự là quá đáng sợ, lúc này cô còn tha thiết ước mơ hình ảnh cô làm con nai nhỏ chạy loạn.

Hiện tại sao, rõ ràng là sợ tới mức nai con chạy loạn.....

Đối phương không nói một lời, hết sức chuyên chú mà tản ra lãnh khí, cô đành phải ho nhẹ một tiếng chủ động mở miệng: “Cái kia.....BOSS, ngài tìm tôi có việc sao?”

“Cô đến muộn ba giờ.” Thanh âm Lãnh Tư Thần lạnh lẽo vang lên.

“À..... Là hai giờ năm mươi ba phút.....” Người nào đó không biết sống chết mà biện giải.

“Tối hôm qua đi đâu?” Thần sắc Lãnh Tư Thần bất thiện liếc mắt đánh giá bộ quần áo mới trên người cô một cái, trước kia chưa từng thấy cô mặc

qua, hơn nữa móc quần áo là nhãn hiệu rất đắt tiền, không có khả năng là chính cô mua.

Hạ Úc Huân rất nhanh mà chớp chớp mắt, ánh mắt dao động, nói: “Không..... Không đi đâu a!”

Lãnh Tư Thần cười nhạt một tiếng, tới gần hơn một chút, hỏi: “Vậy cô chột dạ cái gì?”

“Tôi nào có chột dạ!” Cô ương ngạnh phản bác.

“Cô mỗi lần nói dối sẽ nói lắp, trốn tránh ánh mắt tôi, chớp mắt tốc độ nhanh, lát sau bị vạch trần, ngón tay sẽ theo thói quen mà.....” Lãnh Tư Thần nói tới đây, ánh mắt dừng trên tay cô.

Hạ Úc Huân theo anh ánh mắt xem qua đi, kinh hoàng thất thố mà buông ra giảo quần áo ngón tay.

Thật là đủ rồi, từ nhỏ đến lớn ở trước mặt người này cô một chút riêng tư đều không có!

“Tôi hỏi lại cô một lần nữa, tối hôm qua đi đâu vậy? Vì cái gì không về nhà!” Lãnh Tư Thần kiềm nén tức giận lại hỏi một lần nữa.

Nhà cũ Lãnh gia sát cạnh nhà cô, Lãnh Tư Thần cực kỳ chăm chỉ, thường xuyên đọc sách đến thật khuya, cô đã từng vô số đêm mất ngủ, đặc biệt là khoảng thời gian mẹ cô vừa mới mất kia, mỗi lần chỉ cần nhìn qua cửa sổ là có thể nhìn thấy ánh đèn ấm áp khiến người ta an tâm trong phòng anh.

Sau này, tuy rằng cô đã vượt qua được đau khổ, anh cũng dọn ra khỏi nhà cũ, lại thành chủ hộ trong trái tim cô.

Nhìn đáng vẻ Lãnh Tư Thần tối hôm qua là trở về nhà cũ, bằng không anh như thế nào biết cô không về nhà?

Hạ Úc Huân bị ngữ khí hùng hổ dọa người của anh chọc đến mức có chút thẹn quá hóa giận, buột miệng thốt ra: “Anh quản tôi đi đâu vậy, việc này có liên quan gì đến anh sao? Anh cho rằng anh là ai a, quản nhiều như vậy.....”

“A, tôi là ai?” Lãnh Tư Thần cười nhẹ một tiếng, nói: “Hạ Úc Huân, tiền thưởng của cô tháng này.....”

Hạ Úc Huân trong nháy mắt phi như bay qua ngăn anh nói câu kế tiếp: “BOSS! Ông chủ! Tổng giám đốc! Tôi sai rồi! Tối hôm qua tôi đi quán bar, bởi vì tâm tình không tốt, cho nên uống nhiều quá, chính là tôi không có ảnh hưởng đến công việc, tôi lần sau.....”

Lãnh Tư Thần cắt ngang cô: “Tâm tình không tốt? Vì cái gì tâm tình không tốt?”

Hạ Úc Huân liếc mắt nhìn anh, sau đó cúi đầu nhìn ngón tay nói: “Theo đuổi anh hai mươi năm cũng chưa đuổi được tới tay, mắt thấy liền phải để cho phụ nữ khác cuốn mất đi, tâm tình tôi sao có thể tốt được chứ.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 9: Hôm Nay Anh Lạnh Lùng Đối Với Tôi

Ngoại trừ chuyện tai tiếng vị hôn thê của anh, còn có thể vì cái gì? Mấy ngày hôm trước đột nhiên có người phụ nữ từ đâu qua đây quản lý công ty, mọi người trong công ty sôi nổi suy đoán vị này chính là thiếu phu nhân Lãnh gia điều động nội bộ.

Hiện tại Lãnh Tư Thần cùng người phụ nữ này sớm chiều ở chung, cô ngay cả ưu thế cận thủy lâu đài cũng không có.

Khiến cô khẩn trương sợ hãi chính là, theo hiểu biết của cô với Lãnh Tư Thần, ánh mắt cô lần đầu tiên nhìn đến Bạch Thiên Ngưng liền biết, người này là hình mẫu lý tưởng của Lãnh Tư Thần.

Kẻ địch quá mạnh, lúc này đây, cô chỉ sợ thật là dữ nhiều lành ít!

Lãnh Tư Thần ngẩn ra, sắc mặt tựa hồ có chút nhu hòa, nhưng không biết nghĩ cái gì, đột nhiên lại bắt đầu đả lôi thẩm diện, hỏi: “Cô tối hôm qua ở cùng với ai?”

Đôi mắt Hạ Úc Huân lóe lóe, luống cuống đáp: “Tôi..... Tôi một mình.....”

Ngón tay Lãnh Tư Thần chống trên cửa có tiết tấu mà nhip: “Nói thật.”

Hạ Úc Huân nuốt nước bọt: “Thật..... Thật..... Thật là một mình..... A phi.....”

Bi kịch, như thế nào lại nói lấp rồi!

Hạ Úc Huân tuyệt vọng về chính mình, đành phải gục đầu xuống, thành thành thật thật mà trả lời: “Ban đầu là một mình, sau đó có một người bạn tôi đi ngang qua, thấy tôi uống đến say như chết, lại không biết nhà tôi ở đâu, liền đem tôi đưa vào khách sạn ở cả đêm.”

“Một người bạn?” Lãnh Tư Thần dễ như trở bàn tay mà bắt được trọng điểm, nếu chỉ là đi quán bar uống rượu, cô không cần thiết khẩn trương thành như vậy.

“Uhm.....” Hạ Úc Huân mơ hồ mà lên tiếng, cầu nguyện anh không tiếp tục hỏi nữa.

Đáng tiếc, không như mong muốn.

“Đàn ông sao?” Lãnh Tư Thần lại hỏi.

“Vâng.....” Cô kiên trì gật đầu.

“Âu Minh Hiên.” Lãnh Tư Thần phun ra một cái tên, dùng ngữ khí hoàn toàn khẳng định.

Cái tên vừa nói ra, trong lòng Hạ Úc Huân lập tức kêu rên lên một tiếng, người này biết Độc Tâm Thuật sao?

Hạ Úc Huân hoàn toàn từ bỏ đấu tranh, thẳng thắn được khoan hồng, nói: “Tôi cũng không nghĩ tới sẽ gặp anh ấy, lần này là ngẫu nhiên gặp được, thật sự là ngẫu nhiên gặp được! Tôi cũng không rõ, anh vì cái gì lại có thành kiến với anh ấy như vậy? Học trưởng anh ấy rõ ràng thực tốt.....”

Sắc mặt Lãnh Tư Thần lập tức trầm xuống, nói “Anh ấy thực sự rất tốt? Cô quen biết anh ta bao lâu? Hiểu anh ta rốt cuộc là người thế nào sao?”

“Việc này với việc quen biết bao lâu có quan hệ gì sao? Tôi quen biết anh hai mươi năm thì như thế nào? Còn không phải không cách nào hiểu được anh sao! Hai mươi năm mưa gió thần tốc a, chày sắt đều có thể mài thành bột, chẳng lẽ anh đối với tôi một chút cảm giác cũng không có sao? Chỉ là trong chớp mắt cảm thấy tôi thực đáng yêu! Ngu ngốc đáng yêu cũng được a!”

Lãnh Tư Thần xoa xoa ấn đường, sau một lúc lâu ngẩng đầu lên, sắc mặt lạnh lung như cục đá, nói: “Lúc trước lúc tới công ty phỏng vấn, là ai luôn miệng muốn tôi công bình công chính không cần công và tư không phân biệt? Hạ Úc Huân, nên tôi đã nói sớm, nếu cô lại tiếp tục đem tình cảm cá nhân vào công việc, ngay lập tức rời khỏi công ty cho tôi, tôi không cần một cấp dưới không phân biệt công và tư.”

Lúc trước cô nếu không nói như vậy, anh sao có thể cho cô cơ hội tiến vào công ty, hiện tại anh lại dùng lời nói của chính mình để chặn họng mình.

Hạ Úc Huân bị lời nói lạnh nhạt mà xa cách này của anh kích thích đến hốc mắt đỏ lên, đáp lại: “Đi thì đi! Lãnh Tư Thần, anh có gì đặc biệt hơn người! Anh không phải dựa vào việc tôi thích anh! Tôi nói cho anh biết, hôm nay anh lạnh lung với tôi, ngày mai.....”

“Ngày mai như thế nào?” Khuôn mặt người đàn ông này khẽ nâng lên, ngược sáng thấy được khuôn mặt tuấn tú lạnh lùng xám xịt của anh.

Cổ họng Hạ Úc Huân cứng lại, kiềm nén nước mắt, đành phải buột miệng vòng vo ương ngạnh thốt ra: “Ngày mai..... Ngày mai thời tiết biến chuyển trời đầy mây, gió Nam, nhiệt độ 10~15 độ C, chú ý giữ ấm.....”

Lãnh Tư Thần: “.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 10: Kinh Hồng Nhất Miết

Bên ngoài văn phòng, thấy Hạ Úc Huân ra tới, Annie vội vàng tới nghênh tiếp, hỏi: “Tiểu Hạ, thế nào..... A, Tiểu Hạ cô khóc.....” Hạ Úc Huân không nói chuyện, sải bước hướng tới thang máy, vội vàng thoát khỏi tầm mắt dò xét của mọi người.

Phía sau, tất cả mọi người hai mặt nhìn nhau, dáng vẻ như đã chịu kinh hãi rất lớn.

Trong mắt Annie cùng đồng nghiệp công ty, nhìn thân hình nhỏ xinh, diện mạo thanh tú như Hạ Úc Huân tuyệt đối là chân hán tử ý chí kiên cường giàu lòng hi sinh, một giây trước khi bị dao đâm, giây tiếp theo còn có thể theo chân bọn họ chuyển trò vui vẻ, đã từng đơn thương độc mã tay không đánh mười mấy tên lưu manh tới công ty bới móc, nhất chiến thành danh.

Người phụ nữ cường hãn như vậy cư nhiên cũng sẽ khóc?

Annie vuốt ve trái tim đang chấn động của mình, dùng ánh mắt tràn ngập sợ hãi nhìn thoáng qua văn phòng tổng giám đốc âm trầm khủng bố.

“Trời ạ! Tiểu Hạ cư nhiên khóc? Có phải tôi hoa mắt rồi không.....”

Tần Phi Ly vẫn duy trì tư thế nhìn về phía hướng Hạ Úc Huân rời đi, ánh mắt đại ra nói, “Cô không nhìn lầm, tôi cũng thấy được.....”

-

Chịu không nổi!

Lãnh Tư Thần chỗ nào là trúc mã của cô, người kia thực chính là một tòa Everest! Cô trèo hai mươi năm cũng đến không được đỉnh núi, mỗi lần còn bị đông lạnh chết khiếp.....

Hạ Úc Huân vùi đầu chạy như điên, kết quả không nhìn đường, lập tức đụng vào một người, chạy rất nhanh làm hai người đồng thời ngã lăn trên mặt đất.

Mà cô chật vật cả người ngã đè lên người người kia.

Dưới thân truyền đến một trận tiếng đàn ông rên rỉ, Hạ Úc Huân lập tức bò dậy, không ngừng xin lỗi: “Thực xin lỗi! Thực xin lỗi! Thật sự xin lỗi.....”

“Ách, có thể giúp tôi tìm mắt kính không? Tôi nhìn không thấy.....” Người đàn ông vừa sờ soạn, vừa thỉnh cầu nói.

“A! Vâng!” Hạ Úc Huân nhanh chóng tìm được cặp kính gọng vàng cách người đàn ông đng sợ soạn không xa đưa cho anh. Mắt kính của cô cũng rơi vỡ, bất quá vẫn tốt vì là kính thường, không đeo cũng không ảnh hưởng tới thị lực.

“Cám ơn!” Người đàn ông đeo kính lên, phát hiện trước mặt là cô gái khóc đến mức tứ phân ngũ liệt, mắt kính vừa rồi rơi ra có vết rạn.

“Thật là xin lỗi, mắt kính của anh bị tôi đâm hỏng rồi! Có thể để lại cách thức liên lạc của anh không? Tôi nhất định sẽ đền cho anh!”

Xong rồi, vừa rồi nhìn thấy nhãn hiệu trên mắt kính là hàng hiệu, ít nhất phải tốn một tháng tiền lương của cô.

“Không quan hệ, chỉ là một cái mắt kính mà thôi. Cô đừng khóc, thật sự không quan hệ!” Thanh âm của người đàn ông vô cùng ôn nhu, cả người khiến cho người ta cảm giác thoải mái như tắm mình trong gió xuân.

Thanh âm ấm áp như vậy ngược lại khơi dậy sự ủy khuất vốn có của Hạ Úc Huân, cô ngồi xổm người liền lên tiếng khóc lớn lên.

Người đàn ông vẻ mặt không từ bỏ nhìn cô, nói: “Thật sự không có quan hệ! Không cần cô đền!”

Hạ Úc Huân liều mạng lắc đầu, nói: “Không phải! Không phải vì anh! Tôi chỉ là rất muốn khóc.....”

Người đàn ông cuối cùng thở phào nhẹ nhõm, ngay sau đó thân sĩ mỉm cười nói: “Nếu thật sự rất muốn khóc, bả vai tôi có thể tạm thời cho cô mượn.”

Hạ Úc Huân kinh ngạc mà ngẩng đầu, nhìn về phía người đàn ông tình cờ gặp được này.

Anh với khuôn mặt tuấn dật, tươi cười ôn hòa, tóc hơi ngả màu sợi đay, sau giờ Ngọ ánh mặt trời từ hành lang bên kia chiếu lại đây, dừng ở trên người anh, thần thánh mà thuần tịnh.

Thật giống như hoàng tử trong thế giới cổ tích.

Vì cái gì cảm thấy khuôn mặt anh dường như đã gặp ở đâu đó rồi? Đặc biệt là màu tóc quen thuộc này!

Hạ Úc Huân có chút quần bách ngừng nức nở, cười khổ nói: “Thật là mất mặt..... Cảm ơn anh, tôi đã không có việc gì!”

“Hiện tại khá hơn chút nào không?”

Hạ Úc Huân gật gật đầu, đáp: “Anh muốn đi đâu, đôi mắt anh không tiện, tôi đưa anh đi!”

“Không cần, quẹo một cái là đến rồi!” Người đàn ông cười nói.

“VẬY anh đưa cách liên lạc với anh cho tôi đi! Mắt kính tôi nhất định sẽ đền cho anh!”

Người đàn ông nghĩ nghĩ, thấy thái độ kiên quyết của anh, liền đem danh thiếp đưa cho cô.

Hạ Úc Huân nhận lấy danh thiếp.

Phó tổng Lãnh thị, Lãnh Tư Triệt.....

Cô không thể tưởng tượng nổi nhìn hướng người đàn ông rời đi.

Anh thế nhưng là em trai Lãnh Tư Thần đưa đi Mỹ trị liệu, trước đó không lâu mới vừa học xong quay về, Lãnh Tư Triệt?

Nhớ rõ chính mình khi còn nhỏ nghịch ngợm, còn nện vỡ đầu anh.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 11: Đủ Máu Sống Lại

Hạ Úc Huân sau khi rời khỏi công ty chuyện thứ nhất chính là mua cho bản thân một chiếc kính đen khoa trương không thua gì chiếc kính cũ, sau đó dưới ánh mắt khó hiểu quá dị của cô bán hàng hài lòng đeo vào.

Cô chính là một quả kính đen cổ chấp.....

Đến nỗi nguyên nhân cô si mê kính đen như vậy, e là chỉ có chính cô biết.

Sau khi đến cửa hàng mắt kính, cô mới hậu tri hậu giác phát hiện chính mình không biết số độ mắt của Lãnh Tư Triệt, gọi di động cho anh cũng không ai nghe, vì thế chuyện mua mắt kính đền cho anh đành phải tạm thời từ bỏ.

Buổi chiều, ngoài dự liệu của mọi người chính là, Hạ Úc Huân vẫn lui tới đi làm như ngày tháng, còn với dáng vẻ chuyện gì cũng chưa từng xảy ra.

Bọn họ cho rằng Hạ Úc Huân cô là người nào?

Cô là Tiểu Cường đánh không chết, lại chuyện thống khổ thương tâm nhiều nhất chỉ có thể làm cô uể oải một ngày mà thôi.

Cô đã nói với chính mình, mặc kệ gặp được chuyện khổ sở gì, đều chỉ cho phép mình thời gian là một ngày để thương tâm.

Bởi vì đã đồng ý với mẹ lúc lâm chung nhất định phải vui vẻ sống.

Hơn nữa, đàn ông theo đuổi không được thực sự rất thảm, nếu còn thất nghiệp, chẳng phải là mất cả người lẫn của sao?

Cửa văn phòng tổng giám đốc, Annie bưng ly cà phê đứng ở nơi đó, nét mặt tựa như phải đến pháp trường.

Hạ Úc Huân lập tức đi qua, vươn tay, nói: “Đưa cà phê cho tôi, tôi đem vào.”

“Tiểu..... Tiểu Hạ!”

Annie nhìn thấy Hạ Úc Huân rất nhanh đã đầy máu sống lại thực sự hoảng sợ, trong lòng người phụ nữ này thừa nhận năng lực tuyệt đối cùng giá trị vũ lực của cô đều khác thường như nhau.

“Tiểu Hạ! Thân ái! Không có cô tôi biết phải làm sao bây giờ..... Cô ngàn vạn ngàn vạn lần phải chịu đựng, ngàn vạn lần đừng từ chức a.....” Annie kích động đến rơi nước mắt.

“Về điểm này xem như cô có tiền đồ!” Hạ Úc Huân cười trêu chọc, giấu đi sự ảm đạm chột lóe trong đôi mắt cô.

Cảm giác bên cạnh tầm mắt nhìn chăm chăm chính mình, Hạ Úc Huân hung tợn mà trừng mắt nhìn qua, quát lên: “Nhìn cái gì mà nhìn! Để tôi vạn đầu anh xuống làm cầu đá!”

Nhìn chăm chăm vào Hạ Úc Huân quan sát, Tần Phi Ly rút cuộc ra kết luận: “Buổi sáng, quả nhiên là tôi nhìn lầm rồi.....”

-

Hạ Úc Huân mới vừa đi đến cửa văn phòng liền nghe thấy bên trong có thanh âm hai người nói chuyện với nhau.

Cô vốn dĩ không tính toán làm chuyện nghe lén như thế này, lại bởi vì một câu nghe được sau đó dừng bước chân.

“Phải không? Không thể tin nổi cô ấy có nghị lực đến thế, nhiều năm qua vậy đều không buông tay.”

Oa? Thanh âm người này như thế nào có điểm quen tai?

“Anh sắp sửa bị nha đầu kia phiền chết!”

Đây là thanh âm Lãnh Tư Thần.

“Em cảm thấy Tiểu Huân rất đáng yêu a! Em còn tưởng rằng anh cũng rất thích cô ấy.....”

Tiểu Huân? Người này như thế nào lại thân mật mà gọi mình là Tiểu Huân? Anh ta rốt cuộc là ai?

Lãnh Tư Thần tựa hồ hừ lạnh một tiếng, nói: “Đáng yêu? Em xác định em ở nước ngoài nhiều năm như vậy, khiếu thẩm mỹ còn bình thường chứ?”

Hạ Úc Huân vừa mới khôi phục một chút nguyên khí lại bị anh đả kích đến thương tích đầy mình, phần sau bọn họ nói cái gì đó rốt cuộc nghe không được, cô trực tiếp đẩy cửa đi vào.

“Tổng giám đốc, cà phê của ngài!”

Lãnh Tư Thần nhìn thấy cô, thần sắc có chút kinh ngạc: “Như thế nào là cô đưa tới?”

Còn tưởng rằng anh buổi sáng nói nặng như vậy, cô nhất định sẽ từ chức.

Vì cái gì nhìn thấy cô lại xuất hiện ở trước mặt mình, lại có loại cảm giác như trút được gánh nặng.....

“Bởi vì ngoại trừ tôi, không ai dám đưa tới cho tổng giám đốc ngài!”

Hạ Úc Huân nặng nề đem cà phê đặt xuống, vừa muốn rời đi, liền nghe được thanh âm quen thuộc của người kia gọi cô lại.

“Là cô.....” Thanh âm dịu dàng như nước mang theo chút kinh ngạc.

Hạ Úc Huân theo bản năng nhìn lại phía thanh âm kia, thế nhưng nhìn trên sofa chính là người đàn ông lúc sáng không cần thận dụng phải.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 12: Thời Gian Vui Lấp Bí Mật

“Lãnh Tư Triệt!” Hạ Úc Huân kinh hô ra tiếng.

Giờ phút này anh đã đổi cặp kính khác, cũng cời tây trang, chỉ mặc chiếc áo sơ mi màu trắng, một bộ ăn mặc hừ nhân.

“Là tôi! Cô là..... Tiểu Huân?” Trên mặt Lãnh Tư Triệt hiện lên một tia kinh hỉ.

Sở dĩ chắc chắn là cô, là vì ngoại trừ Hạ Úc Huân, trong trí nhớ của anh không có người nào dám dùng thái độ hung hổ này nói chuyện với Lãnh Tư Thần.

Không nghĩ tới cô gái buổi sáng gặp được cư nhiên sẽ là cô!

Buổi sáng lúc cô không đeo mắt kính, lại khóc đến chặt vật như vậy, anh hoàn toàn không có nhận ra cô.

Trong trí nhớ, anh chưa từng thấy cô khóc.

“Là tôi. Thật khéo a! Lúc sáng tôi cư nhiên không nhận ra anh, sau khi nhìn lại tên trên danh thiếp mới biết được.....” Hạ Úc Huân gãi gãi đầu, có chút xin lỗi mà nói.

Lãnh Tư Triệt không thèm để ý mà cười cười, “Tôi không phải cũng không nhận ra cô sao? Rốt cuộc đã mười năm không gặp rồi!”

“Đúng vậy! Đã lâu như vậy! Tôi nhớ rõ khi còn nhỏ trèo tường chạy đến biệt thự nhà anh, anh ngồi trên thảm cỏ xanh đọc sách, nhìn thấy tôi nhảy vào, sợ tới mức trực tiếp từ trên ghế té xuống ha ha.....”

Lãnh Tư Triệt cười khẽ, “Tiểu Huân, cô thật là một chút cũng chưa thay đổi.”

“Ha ha, phải không? Tôi xem như anh là đang khen tôi thanh xuân vĩnh trú a! Anh cũng vậy, vẫn đẹp trai như thế!”

Lãnh Tư Triệt nghe vậy có chút then thùng mà mím môi.

Hạ Úc Huân “Phốc” một tiếng, bật cười nói: “Dễ xấu hổ điểm này cũng hoàn toàn không thay đổi.....”

“Hai vị muốn đổi nơi để ôn chuyện không?” Thanh âm lạnh nhạt của Lãnh Tư Thần tức khắc phá vỡ sự ấm áp của cửu biệt trùng phòng.

“Anh, anh cũng vẫn dọa người như vậy.” Lãnh Tư Triệt cười khẽ chế nhạo một tiếng, ngay sau đó nhìn về phía Hạ Úc Huân hỏi, “Tiểu Huân, buổi tối có rảnh không? Chúng ta tụ họp? Ở quán bar Phi Sắc.”

“Buổi tối? Hẳn là không có việc gì rồi.....” Hạ Úc Huân theo bản năng mà nhìn về phía Lãnh Tư Thần.

“Chỉ cần cô rảnh là được, anh buổi tối cũng tới, sẽ không sắp xếp công việc cho cô.” Lãnh Tư Triệt vội vàng xua tan băn khoăn của cô.

“Vậy được rồi, tôi sẽ đi, buổi tối gặp!”

Thịnh tình không thể chối từ, huống chi anh ấy còn là em trai Lãnh Tư Thần, chút mặt mũi này khẳng định là phải cho, dù rằng cô hôm nay thật sự là không có tâm tình gì, nhưng cuối cùng vẫn đồng ý.

“Buổi tối gặp!” Lãnh Tư Triệt không dễ phát hiện mà nhẹ nhàng thở ra.

“A! Đúng rồi! A Triệt số độ kính của anh là bao nhiêu?” Hạ Úc Huân đi được một nửa lại quay trở về.

Lãnh Tư Triệt nghe được tiếng A Triệt quen thuộc kia, cả trái tim đều như tan ra, theo bản năng mà ngơ ngẩn đáp: “Mắt trái một ngàn, mắt phải tám trăm!”

Sau khi Hạ Úc Huân rời đi, Lãnh Tư Thần như suy tư gì nhìn về phía em trai mình, nói: “Khẩu vị của em trở nên nặng như vậy từ khi nào thế?”

Có lẽ Hạ Úc Huân kia ngu ngốc nhìn không ra, nhưng anh liếc mắt một cái liền nhìn ra thái độ của Lãnh Tư Triệt không giống bình thường.

Lãnh Tư Triệt hơi nhếch môi, không e dè bộc lộ tâm tình rất tốt của chính mình: “Nói thật, em vẫn luôn cho rằng anh thích Tiểu Huân, không nghĩ tới anh sẽ cùng vị Bạch tiểu thư kia ở bên nhau, nếu anh căn bản không có ý từ gì, em đương nhiên liền không có phải kiêng nể.”

Lãnh Tư Thần nhíu lại, nói: Em không phải vẫn luôn lạnh nhạt với cô ấy sao?”

“Anh, khi đó thân thể em như vậy, có tư cách gì tiếp cận cô ấy.....” Lãnh Tư Triệt lộ ra thần sắc đau thương.

Lãnh Tư Thần trong lòng chấn động, như thế nào cũng không thể tin nổi

người em trai ít nói này của mình vẫn luôn có tâm tư như vậy đối với Hạ Úc Huân, hơn nữa cảm tình còn sâu đậm hơn anh nghĩ.

“Anh, buổi tối anh mang Bạch tiểu thư cùng đến đó đi! Em còn có vài đứa bạn học người Mỹ cùng nhau về, càng đông càng vui.” Lãnh Tư Triệt hưng phấn mà kiến nghị, vừa rồi khiến cả người anh tựa như một lần nữa toả sáng sinh khí.

“Uhm.” Lãnh Tư Thần thất thần lên tiếng.

“Các người buổi sáng đã gặp qua?” Lãnh Tư Thần vừa lật văn kiện, vừa giống như vô tình hỏi.

“Đúng vậy! Cô ấy hoang mang rối loạn vội vàng lao tới, vừa vịn dụng vào em. Đúng rồi, cô ấy lúc đó hình như là đang khóc, anh, anh biết đã xảy ra chuyện gì sao?” Lãnh Tư Triệt có chút lo lắng hỏi.

Thấy sắc mặt Lãnh Tư Thần khẽ giật mình, Lãnh Tư Triệt vui đùa nói: “Không phải là anh lại khi dễ cô ấy chứ?”

Sau một hồi trầm mặc, Lãnh Tư Thần đỡ trán, thanh âm thanh lãnh mở miệng nói: “Cô ấy công và tư chẳng phân minh, mắng cô ấy vài câu.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 13: Cùng Nhau Về Nhà

“Công và tư chẳng phân minh?” Lãnh Tư Triệt sửng sốt, nhưng thực nhanh chóng khôi phục lại tự nhiên, cười nói, “Là bởi vì chuyện cô ấy thích anh sao?”

Lãnh Tư Thần không trả lời, xem như cam chịu.

Lãnh Tư Triệt khe khẽ thở dài, nói: “Anh, anh đừng luôn hung dữ với cô ấy, khuôn mặt này của anh thôi cũng đã đủ đáng sợ rồi! Cô ấy thoát nhìn luôn là tùy tiện, cái gì cũng đều không để bụng, cũng không lộ vẻ yếu ớt, nhưng không có nghĩa là cô ấy không thương tâm. Cô ấy thích anh, không có nghĩa là anh có quyền làm tổn thương cô ấy!”

“Đau lòng?” Lãnh Tư Thần hai tròng mắt híp lại.

“Đúng!” Lãnh Tư Triệt không chút do dự thừa nhận.

“.....” Trên mặt Lãnh Tư Thần bất động thanh sắc, đôi tay cũng đã nắm chặt thành quyền.

“Anh, em từ nhỏ liền không hiểu cô ấy vì cái gì lại khăng khăng một mực thích anh như vậy, hiện tại cũng không hiểu!” Lãnh Tư Triệt nói xong liền rời khỏi văn phòng.

Lãnh Tư Thần mệt mỏi đem toàn bộ thân mình tựa lưng vào ghế ngồi, nhắm hai mắt lại.

A Triệt, anh cũng không hiểu, cảnh còn người mất nhiều như vậy, mỗi một lần xoay người của anh, cô ấy lại vẫn ở tại chỗ.....

Cô ở thời điểm thực phiền, cô cứ nhiên không còn cảm thấy..... Tịch mịch nữa.....

-

Sau khi tan tầm.

Hạ Úc Huân vừa muốn cưỡi xe đạp về nhà như bình thường, bỗng nhiên nghe được phía sau có người gọi cô.

“Tiểu Huân!”

Xoay người nhìn lại, phát hiện là Lãnh Tư Thần cùng Lãnh Tư Triệt sóng vai mà đi.

Một người lạnh nhạt không kiên nhẫn, một người mỉm cười phát tay.

Ánh mắt phụ nữ chung quanh cơ hồ đều dính trên người anh em nhà này, vì thế khi Lãnh Tư Triệt gọi một tiếng thân mật Tiểu Huân, lập tức đem những ánh mắt đó đều dẫn vào người Hạ Úc Huân.

Trời ạ! Cô có thể đánh nhưng cũng không có biện pháp đối phó với nhiều phụ nữ như lang sói như vậy!

Bất quá, hai tên gia hỏa này thật đúng là siêu cấp đẹp mắt a! Tất cả đều đáng vẻ tinh mỹ như điêu khắc Louvre, nghe nói ít nhất là lai bốn dòng

máu, tính kỹ liền phải truy nguyên quá xa rồi.

Cô đây có tính là hoa mẫu đơn hạ tử, thành quý cũng phong lưu.....

“Tiểu Huân, tôi đưa cô đi.” Lãnh Tư Triệt nhiệt tình mà nói.

“Cái này..... Không cần, tôi đi xe đạp về!” Hạ Úc Huân khéo léo cự tuyệt nói.

“Tôi có thể chở cô!” Lãnh Tư Triệt nói liền đi qua nhận lấy xe cô.

“Anh, em đi cùng Tiểu Huân.”

“Tùy em!” Lãnh Tư Thần xoay người đi về phía gara.

Vì thế, Hạ Úc Huân cứ như vậy không hề cự tuyệt đuổi kịp xe đạp của Lãnh Tư Triệt.

Ách, như thế nào cảm giác chung quanh có thật nhiều bộ xương khô trong suốt đang công kích cô, ánh mắt ghen ghét của mấy người phụ nữ kia cơ hồ muốn hóa thành thực chất sống sờ sờ đâm chết cô.....

“Tiểu Huân, đi lên đi.”

“Như vậy không tốt lắm đâu! Sao lại có thể để anh chở tôi.....” Hạ Úc Huân khó xử nói.

“Chẳng lẽ cô rất nặng sao?” Lãnh Tư Triệt nhướn mày.

“Không có! Tôi một chút đều không nặng!” Hạ Úc Huân cuối cùng vẫn chầm chậm di chuyển đến ghế sau xe đạp.

Dọc theo đường đi gió nhẹ quất vào mặt, cô bởi vì hậm hực Lãnh Tư Thần cả ngày tâm tình cũng tốt hơn rất nhiều.

“A Triệt! Tôi cảm thấy anh lần này trở về thay đổi thật nhiều!”

“Phải không? Thya đổi chỗ nào?”

“Trở nên đẹp trai hơn! Cũng cởi mở hơn rất nhiều!” Hạ Úc Huân nhìn tấm lưng rộng lớn của anh, bỗng nhiên phát hiện cậu bé ốm yếu năm đó đã là một người đàn ông trưởng thành.

“Cám ơn.” Lãnh Tư Triệt vui vẻ nở nụ cười, tựa như một cậu bé được khích lệ.

-

Về đến nhà, Hạ Úc Huân ở trong phòng lục tung một trận, sau đó bị ai phát hiện chính mình ngoại trừ quần áo thể thao thì vẫn là quần áo thể thao.

Cuối cùng cam chịu, đơn giản cũng không thay quần áo, trực tiếp mặc bộ trên người đi đến nơi hẹn.

Quán bar này cô lần đầu tiên tới, vụng về hấp tấp đi nhầm đường vài lần, cuối cùng còn bị một tên ma men ngăn lại dây dưa không thôi.

Cô bên này vừa muốn động thủ, đột nhiên cảm giác toàn bộ thân thể bị một hơi thở lạnh lẽo quen thuộc vây quanh.

“Chạy loạn cái gì?” Người đàn ông khuôn mặt trầm thấp đem cô ôm vào lồng ngực mạnh.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 14: Hạ Úc Huân, Cô Chết Chắc Rồi!

“Ách..... Tổng..... Tổng giám đốc? Tôi lạc đường.....” Hạ Úc Huân không đủ tự tin mà trả lời. “Ngu ngốc!” Lãnh Tư Thần khinh bỉ nhìn cô một cái, sau đó giữ tay cô lại, mặt không cảm xúc dẫn cô hướng phòng đi đến.

Độ ấm trong lòng bàn tay anh làm cô một trận tâm thần hoảng hốt.

Vì cái gì vào thời điểm cô sắp từ bỏ, lại làm ra một hành động ái muội không rõ ràng như vậy.....

Vì cái gì anh không phải cùng Bạch Thiên Ngưng tới?

Hạ Úc Huân tâm sự nặng nề mặc anh lôi kéo chính mình đi đến cửa phòng bao, trong khoảnh khắc anh mở cửa đột nhiên phục hồi tinh thần dừng bước lại, từ trong lòng bàn tay anh rút tay mình ra.

Lãnh Tư Thần nhú lại mày nhìn về phía cô.

“Lỡ như bị Bạch tiểu thư thấy được sẽ hiểu lầm.” Cô giải thích.

Lãnh Tư Thần cười lạnh một tiếng, “Cô lo lắng điều này?”

“Anh.....” Hồn đản! Ý của anh là cô giả mù sa mưa, kỳ thật ước gì Bạch Thiên Ngưng hiểu lầm đúng không?

Cô là ước gì bọn họ chia tay, nhưng cô cũng không đến mức dùng thủ đoạn không phù hợp như vậy!

Nói người này có phải trong giai đoạn mãn kinh sớm hay không, đặc biệt mấy ngày nay, vẫn luôn đối với cô âm dương quái khí, trong miệng không một câu tốt đẹp, mỗi câu đều làm cô tức giận.

Hạ Úc Huân càng nghĩ càng giận, ác từ gan mà sinh ra, đầu tiên là trừng mắt liếc anh một cái, sau đó nhanh chóng tiến lên dẫm chân anh, dẫm xong lập tức giả trang cái mặt quý, tiến vào phòng bao.

Lãnh Tư Thần căn bản không nghĩ tới cô sẽ ra đòn như vậy, đau đến mức trên trán ứa mồ hôi.

Hạ Úc Huân, cô chết chắc rồi!

-

Đi vào phòng bao, Hạ Úc Huân liếc mắt một cái nhìn thấy cô gái một thân váy trắng ngồi trong góc, nhưng thực mau dời ánh mắt, nhìn về phía Lãnh tư Triệt đang cùng bạn bè nói chuyện.

Lãnh Tư Triệt thấy cô ánh mắt sáng ngời, vội vàng nghênh đón giới thiệu cho cô: “Tiểu Huân, cô đã đến rồi! Giới thiệu với cô một chút, đây là bạn học của tôi ở Mỹ, Hàn Khải Vũ, Murphy!”

“Xin chào, Hạ Úc Huân!”

“Xin chào.” Cô gái tên gọi Murphy vén vén mái tóc dài gợn sóng vàng óng bắt mắt của mình, đơn giản lên tiếng chào hỏi, sau đó bất động thanh sắc mà đánh giá cô, ánh mắt khó hiểu kia khiến cô có chút không thoải mái.

“Xin chào, nghe đại danh đã lâu!” Hàn Khải Vũ hiền lành mà vươn tay, ánh mắt lưu chuyển qua lại giữa cô cùng Lãnh Tư Triệt.

Nghe đại danh đã lâu? Hạ Úc Huân có chút nghi hoặc nhìn về phía Lãnh Tư Triệt.

Lãnh Tư Triệt ho nhẹ một tiếng chuyển đề tài: “Tất cả mọi người đều ngồi xuống nói chuyện đi! Đúng rồi, chị dâu, anh như thế nào còn chưa tới?”

Bạch Thiên Ngưng vốn dĩ chính là vì nhìn thấy Hạ Úc Huân mà trong lòng không vui, lúc này nghe được Lãnh Tư Triệt gọi một tiếng chị dâu, tức khắc vui mừng ra mặt, nói: “Tư Thần nói công ty còn có chút chuyện phải xử lý, đợi lát nữa sẽ đến, lúc này hẳn là đã trên đường đến rồi.”

Rõ ràng ở ngay ngoài cửa! Hạ Úc Huân trong lòng nhỏ giọng nói thầm.

Bất quá, anh như thế nào còn chưa tiến vào? Sẽ không phải dùng sức quá mạnh, xương chân gãy rồi chứ? Với sức lực của cô, thật sự là có khả năng.....

Từ vừa rồi liền có cảm giác cô gái tên Murphy vẫn luôn đánh giá chính mình, Hạ Úc Huân quay đầu, lễ phép hướng cô cười cười.

Murphy một tay nâng đầu, một tay khác lắc ly rượu, đột nhiên mở miệng hỏi: “Nghe nói, cô cùng Triệt là thanh mai trúc mã?”

Hạ Úc Huân cười cười, nói: “Chỉ là khi còn nhỏ nhà ở tương đối gần mà thôi, nhà anh ấy là ở khu biệt thự cấp cao, nhà tôi là vũ quán nhỏ bên cạnh. Bởi vì là ở vùng ngoại thành, người ở không nhiều lắm, trẻ con cùng tuổi càng ít, cho nên khi còn nhỏ thường xuyên chơi với nhau.”

Trên thực tế mỗi lần đều là cô đi tìm bọn họ chơi, thân thể Lãnh Tư Triệt không tốt, thường xuyên chỉ là ở một bên nhìn bọn họ.

Lãnh Tư Thần bị cô quán đến mức không chịu được mới đi theo cô cùng nhau hồ nháo, bất quá, tuy nói anh mỗi lần đều không tình nguyện mà đi

theo cô, nhưng đến cuối cùng chơi đùa điên cuồng nhất lại chính là anh, còn làm hại cô thay anh gánh vác rất nhiều chuyện oan ức, bởi vì người lớn tuyệt đối sẽ không tin những chuyện thiếu đạo đức đó là đại thiếu gia văn nhũ như anh làm.

Tóm lại Lãnh Tư Thần tên kia từ khi còn nhỏ cũng đã rất phúc hắc rồi!

Tia khinh thường trong mắt Murphy chợt lóe: “Võ quán? Triệt từng nói cô đánh nhau rất lợi hại?”

Hạ Úc Huân cười gượng vài tiếng, đặt tay phía dưới bất động thanh sắc mà véo Lãnh Tư Triệt một phen, người thì đã đi Mỹ, cư nhiên còn không quên ở trước mặt người khác bôi đen hình tượng của cô!

Lãnh Tư Triệt đau đến nhúu mày, giận mà không dám nói gì.

Vẫn là bạo lực như vậy!

Bất quá, thật sự rất thích cảm giác quen thuộc này.

Tuy rằng rời đi lâu như vậy, nhưng thời gian một ngày ngắn ngủn này, mọi cảm giác thân quen đều đã trở lại.

Cô vẫn là cô gái tràn ngập tinh thần phấn chấn dưới ánh mặt trời trong trí nhớ của anh.

Như vậy, thật tốt!

Đúng lúc này, Lãnh Tư Thần bị thương đẩy cửa đi vào.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 15: Định Ý Khó Hiểu

Bạch Thiên Ngưng vội vàng qua nghênh đón, nói: “Tư Thần, vừa rồi còn nói anh đâu! Sao lại lâu như vậy!” “Trên đường kẹt xe.” Mặt Lãnh Tư Thần không cảm xúc trả lời.

“Như vậy sao! Hả? Tư Thần, chân anh làm sao vậy?” Bạch Thiên Ngưng thấy tư thế đi của Lãnh Tư Thần tựa hồ có gì đó không ổn, lập tức lo lắng hỏi.

Giây tiếp theo, một đường ánh mắt giết người thẳng tắp bắn về phía Hạ Úc Huân.

Hạ Úc Huân chấn kinh như tiểu bạch thỏ theo bản năng hướng Lãnh Tư Triệt bên cạnh rụt rụt, dùng cánh tay anh ngăn trở đôi mắt nhỏ như phi đao của Lãnh Tư Thần.

Lãnh Tư Thần hừ một tiếng, vật nhỏ này! Hiện tại biết sợ!

“Không có việc gì, nhiều người đụng phải một chút.”

Lãnh Tư Thần ngồi xuống bên cạnh Bạch Thiên Ngưng, ngồi bên kia Bạch Thiên Ngưng theo thứ tự là Lãnh Tư Triệt, Hạ Úc Huân.

Trên sofa bên kia là Murphy cùng Hàn Khải Vũ.

Mọi người lần lượt chào hỏi một phen lúc sau liền bắt đầu ca hát uống rượu nói chuyện phiếm.

Chơi trong chốc lát, Murphy đột nhiên hướng hứng thú đến trang phục của Hạ Úc Huân, thò lại gần nhìn kỹ xem sau đó kinh ngạc nói: “Cư nhiên không phải hàng nhái!”

“Cái gì?” Không hiểu Murphy là có ý tứ gì, Hạ Úc Huân có chút thấp thỏm hỏi.

Cô nhạy cảm cảm giác được người phụ nữ này đối với chính mình có loại địch ý khó hiểu!

“Trang phục vận động này là thiết kế của Adrian – bậc thầy thiết kế của Milan, tên là “Ánh mặt trời hồng nhạt”, năm nay cả nước chỉ phát hành chưa đến mười bộ, tôi nhờ rất nhiều người hỗ trợ cũng chưa thể mua được.” Murphy nói xong vẻ mặt khó lường mà nhìn về phía Lãnh Tư Triệt.

Người cô nhờ mua kia chính là Lãnh Tư Triệt, bất quá, đáng tiếc đến cuối cùng vẫn là không mua được, như vậy bộ trang phục hiện tại Hạ Úc Huân mặc trên người là ai đưa?

Nếu là bản thân cô, e là mua không nổi rồi?

Nghe nói cô chức nghiệp là bảo tiêu, một bộ quần áo này đều phải tốn mất mấy năm tiền lương của cô.

Thật là phẩm vị kỳ quái, cặp kính đen kia đúng là xấu chết người, mà bộ quần áo mặc trên người lại là bản giới hạn toàn cầu.

Hạ Úc Huân nghe vậy cả kinh tròn tròn mắt, nói “Adrian? Bậc thầy thiết kế trang phục kia tính cách quái đản? Không thể nào! Ông ấy thiết kế trang phục siêu đắt tiền!”

Murphy nhướn mày, nói: “Cô cư nhiên không biết?”

Hạ Úc Huân ngây ngốc.

Quần áo này là Âu Minh Hiên giúp cô chuẩn bị, tên kia có phải điên rồi hay không? Cứ nhiên cho cô mặc một bộ quần áo đắt tiền như vậy.....

“Cô thật sự xác định đây không phải hàng nhái sao?” Hạ Úc Huân chưa từ bỏ ý định hỏi.

Murphy ngồi qua, cho cô xem tên nhãn hiệu nơi cổ áo, cực kỳ chuyên nghiệp mà giới thiệu nói: “Cô nhìn đây, đây là một chỉ bạc rất nhỏ, mặt trên in dòng chữ ‘PinkSunshine’, tựa như chỉ bạc trên tiền giấy của chúng ta vậy, cái này tất cả đều là thủ công làm thành.”

Lãnh Tư Thần vừa nhìn dáng vẻ kinh ngạc quá độ của Hạ Úc Huân, đem ly Whiskey uống một hơi cạn sạch, trong lòng sông cuộn biển gầm.

Lấy tư sắc của Hạ Úc Huân, người đàn ông kia vì cái gì muốn hao tổn tâm tư nhiều như vậy trên người cô chứ?

Nha đầu này lơ mơ như vậy, sợ là bị người ta bán, còn có thể giúp người khác kiếm tiền.

Đáng chết! Cô nguyện ý chà đạp bản thân là chuyện của cô, vì cái gì anh phải xem vào sống chết của cô!

Chỉ là, tưởng tượng đến cô luôn miệng nói thích mình, xoay người liền cùng khác không minh bạch, trong lòng liền có một cỗ tức giận khiến anh sắp bốc cháy.

Bạch Thiên Ngưng bản tính chiếm hữu ôm lấy cánh tay Lãnh Tư Thần, cười như không cười hỏi: “Tiểu Hạ, bạn trai tặng sao?”

Lãnh Tư Thần cùng Lãnh Tư Triệt đều dừng một chút, không hẹn mà cùng nhìn về phía Hạ Úc Huân.

Giờ phút này Hạ Úc Huân quả thực hận không thể đem Âu Minh Hiên kéo ra hành hung một trận, thật là bị anh hại chết!

Còn không biết Lãnh Tư Thần bọn họ sẽ nghĩ về mình như thế nào, bên người giàu có? Hay là tiểu tam?

Thảm nhất chính là, cô căn bản không có biện pháp nói ra được một đáp án hợp lý.

Nói học trưởng tặng?

Bạn bè bình thường có thể tặng nhau đồ vật quý vậy sao?

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 16: Không Khí Quỷ Dị

“Bộ trang phục trên người chị dâu cũng là giá trị xa xỉ đi! Anh mua sao?” Lãnh Tư Triệt giống như vô tình mà nhìn về phía Bạch Thiên Ngưng với bộ âu phục màu ngà, tinh rui chuyển đề tài. Bạch Thiên Ngưng tuy rằng không cam lòng từ bỏ vấn đề gây khó dễ Hạ Úc Huân, nhưng vẫn không muốn phá hư không khí hiếm có, tâm tình tốt nói: “Đây là bộ trang phục trên bìa tạp chí “Tú Khách”, tôi chỉ nói một câu rất thích, ngày hôm sau nó liền xuất hiện trên bàn làm việc ở công ty!”

“A? Phải không?” Lãnh Tư Triệt chế nhạo mà liếc mắt nhìn Lãnh Tư Thần một cái, “Không thể tin nổi anh trai lại có lúc lãng mạn như vậy, chị dâu là biết cách dạy dỗ!”

“Tư Triệt, cậu lại nói bậy gì vậy!” Bạch Thiên Ngưng vẽ mặt ngọt ngào lên tiếng.

“Anh thật quá bất công, cưng chiều chị dâu như vậy, em cũng chưa có được đãi ngộ này.” Lãnh Tư Triệt ăn dấm chua mà nói.

Lãnh Tư Triệt cũng chỉ ở trước mặt Lãnh Tư Thần mới có thể biểu hiện một mặt tính trẻ con như vậy ra.

“Anh cưng chiều bà xã anh, em có ý kiến?” Lãnh Tư Thần ôm lấy Bạch Thiên Ngưng, hung ác liếc mắt nhìn Lãnh Tư Triệt một cái.

Trong một góc, móng tay Hạ Úc Huân bất tri bất giác hung hăng véo vào lòng bàn tay.

Chỉ trách cô thi đại học không đậu vào trường nói Lãnh Tư Thần học, chính là lúc ấy, Lãnh Tư Thần quen biết Bạch Thiên Ngưng, môn đăng hộ đối, trai tài gái sắc, ở đại học A truyền đến một đoạn giai thoại.

Bất quá, liền tính khi đó chính mình một tắc cũng không rời mà bên cạnh anh, liền nhất định có thể có kết quả sao?

Hiện tại, cô duy nhất có được sơ sơ chút hồi ức.....

“Hạ Úc Huân! Nói bao nhiêu lần không cho phép cùng nam sinh khác kề vai sát cánh! Cô nhìn xem bộ dạng cô giống cái gì!”

“Hạ Úc Huân cô có thể hay không ôn nhu một chút! Ngoại trừ tôi ai có thể chịu được cô!”

“Hạ Úc Huân, cô là đồ ngốc sao? Đề này cô đã sai ba lần rồi!”

“Hạ Úc Huân, đừng khóc! Cô khóc lên sẽ càng xấu! Làm gì phải để ý ánh mắt của người khác như vậy, từ hôm nay trở đi, cô chỉ cần để ý ánh mắt của tôi, hiểu hay không?”

.....

Có thể nói ra uất ức liền không xem là uất ức, có thể bị cướp đi người yêu liền không xem là người yêu.

Lãnh Tư Thần, cho rằng anh chỉ là bắt đầu chán ghét tôi, lại đột nhiên phát hiện, thì ra nhiều năm như vậy tôi chưa bao giờ có được anh, anh cũng vẫn chưa cho tôi bất cứ lời thể hứa hẹn gì, chúng ta trước nay liền..... Không có bất cứ quan hệ gì.....

Nhìn mấy người bọn họ nói nói cười cười không hề rối rắm vấn đề quần áo của mình nữa, Hạ Úc Huân nhẹ nhàng thở ra, bưng hoa quả trên bàn yên lặng mà ăn.

Ở đây, cô không phải vai chính hạnh phúc, chỉ là dư thừa làm nền mà thôi.

Cô rất rõ, lúc nên ẩn thân vẫn là phải ẩn thân.

“Tiểu Huân, ăn cái này!” Lãnh Tư Triệt đem quả dâu tây trên bàn lấy ra đưa tới bên miệng cô.

Thấy Hạ Úc Huân đng sững sờ, Lãnh Tư Triệt xoa xoa tóc mái mềm mại trên trán cô, nói: “Làm gì mà dờ người ra thế! Cô không phải thích cái này sao?”

“A!”

Hạ Úc Huân vừa muốn đưa tay nhận lấy, Lãnh Tư Triệt lại giấu rồi đưa qua.

“A! Há mồm!”

Ách, trực tiếp, bỏ vào sao.....

Nguy hiểm thật, thiếu chút nữa cắn phải ngón tay anh.....

Liên tưởng đến một buổi tối không tởng sáng nào đó đã qua, Hạ Úc Huân đỏ mặt.

Vừa thấy Hạ Úc Huân đỏ mặt, Lãnh Tư Triệt cũng run run mà hơi đỏ mặt.

Bên kia, Bạch Thiên Ngưng đang ôn nhu dặn dò: “Tư Thần, uống ít rượu thôi, dạ dày anh không tốt lắm!”

.....

Murphy cùng Hàn Khải Vũ hai mặt nhìn nhau, cả người có chút rét run, như thế nào cảm thấy không khí quỷ dị như vậy?

Hàn Khải Vũ có chút chịu không nổi cảm giác sóng ngầm mãnh liệt này, ho nhẹ một tiếng nói: “Thật nhàm chán! Chúng ta chơi trò chơi đi! Lời nói thật lòng Đại mạo hiểm!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 17: Lời Nói Thật Lòng

Bạch Thiên Ngưng cùng Murphy đều cảm thấy rất hứng thú, tích cực mà hưởng ứng nói: “Được a!” Hạ Úc Huân chớp chớp mắt: “Lúc đi học chơi đùa, dường như rất có ý nghĩa!”

Hàn Khải Vũ xấu xa mà cười nói, “Tiểu Huân Huân, chúng tôi chơi cùng với lúc cô đi học chơi là không giống nhau nha!”

“Quy tắc trò chơi không giống nhau sao?” Hạ Úc Huân nghi hoặc hỏi.

Hàn Khải Vũ thần bí mà cười cười, nói: “Chờ lát nữa cô sẽ biết! Thế nào, các người chơi không?”

“Chơi có thể, nhưng đừng quá mức.” Lãnh Tư Triệt đau đầu mà liếc mắt nhìn Hàn Khải Vũ một cái, có người này ở đây, tuyệt đối không cần lo lắng trễ nhát, chỉ là sợ anh nhiệt tình quá mức.

Hôm nay là đón gió tẩy trần cho Lãnh Tư Triệt, Lãnh Tư Thần tất nhiên cũng sẽ không làm mất hứng của mọi người, nói: “Tùy ý các người, tôi chỉ biết tuân theo.”

“VẬY bắt đầu đi!” Hàn Khải Vũ từ một bộ bài trên bàn rút ra một lá bài quý cùng 1,2, 3, 4, 5 năm lá bài cơ.

Ván thứ nhất là Murphy rút ngẫu nhiên bài quý.

Murphy ưu nhã mà vén vén mái tóc vàng, nói: “Điểm của tôi.....Số 4! Ai là số 4?”

“Là tôi!” Người nói chuyện là Lãnh Tư Triệt.

Murphy rất có hứng thú hỏi: “Như thế nào? Lời nói thật lòng, hay là đại mạo hiểm?”

“Lời nói thật lòng đi!” Biết rõ Murphy là người ác từ trong xương cốt, Lãnh Tư Triệt vẫn quyết định lựa chọn an toàn một chút.

“Tôi cảm thấy tương đối chính là..... Tư Triệt, lần đầu tiên của anh là với ai?” Murphy hai mắt sáng lên.

“Phốc ——” Rượu vang từ trong miệng Hạ Úc Huân đều phun ra.

“Tiểu Huân, cô không sao chứ?” Lãnh Tư Triệt có chút quần bách mà vỗ vỗ sau lưng cô.

“Khụ khụ, không có việc gì, không có việc gì!” Hạ Úc Huân xua xua tay.

Trời ạ! Lần đầu tiên của A Triệt? Murphy cư nhiên bạo gan hỏi ra vấn đề này ?

Bất quá, cô cũng rất muốn biết a a a!

“Mau nói mau nói! Không nói thì phải qua đại mạo hiểm a!” Murphy thúc giục nói.

Hàn Khải Vũ buồn cười, nói: “Murphy, vấn đề này e là bất thành rồi!”

“Có ý tứ gì?” Murphy khó hiểu.

“Cùng bà xã tôi.” Lãnh Tư Triệt trả lời.

“Cái gì? Tư Triệt anh kết hôn khi nào rồi hả?” Hạ Úc Huân ngây ngốc hỏi.

Lãnh Tư Thần một bên nhỏ giọng, nói: “Đồ ngốc!”

“Ha ha ha..... Ý của Triệt là anh ấy cùng với bà xã tương lai của mình, trời ạ, Triệt cư nhiên còn chưa từng trải qua, vậy cũng quá thuần khiết rồi, bây giờ còn có người đàn ông nào lại để lần đầu tiên của mình là cùng với bà xã mình chứ.....”

Hàn Khải Vũ vừa dứt lời đã bị Murphy gõ thật mạnh một cái, “Anh cho rằng đàn ông ai cũng như anh sao!”

“Hừ..... Tôi như thế nào, tôi như vậy mới là bình thường sao? Không tin cô hỏi Lãnh đại ca xem!”

.....

Cãi nhau ầm ĩ bên trong, ván thứ hai bắt đầu.

Hạ Úc Huân bắt đầu có chút run sợ trong lòng, trước kia như thế nào không phát giác trò chơi này đáng sợ như thế?

Lần này đến Hàn Khải Vũ rút bài.

Hàn Khải Vũ đắc ý mà cười vài tiếng, không có hảo ý mà nhìn về phía Lãnh Tư Triệt, sau đó âm trầm nói, “Nói cho mọi người biết, tôi chơi trò này rất lợi hại nha! Nếu như tôi rút được quý bài, trong lòng tôi nghĩ đến ai sẽ chọn người đó a!”

Hạ Úc Huân một bộ dáng vẻ không tin.

“Không tin đúng không! Hừ hừ ~ tôi lần này vẫn là sẽ chọn Tư Triệt! Tôi rút được 4 cơ!” Hàn Khải Vũ vừa nói, vừa rút ra lá bài tổng tay Lãnh Tư Triệt, cư nhiên thật là số 4.

Hạ Úc Huân có loại cảm giác như thiên lôi đánh xuống, nói: “Sẽ không quý quá như vậy chứ?”

Triệt thật đáng thương a! Giao du với loại bạn xấu như vậy!

“Được, ngưng sùng bái tôi đi! Hiện tại bắt đầu trò chơi! Lời nói thật lòng hay là đại mạo hiểm?”

“Lời nói thật lòng.”

“Lời nói thật lòng đúng không? Được, tôi hỏi..... Triệt, lần đầu tiên cậu mơ là thấy ai?” Hàn Khải Vũ cười gian.

Vấn đề này hẳn sẽ không bất thành nữa a!

“Phốc ——” Hạ Úc Huân lại lần nữa phun rượu ra.

Cô quyết định, lần sau lúc bọn họ hỏi đề tuyệt đối không uống bất cứ thứ gì.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 18: Tôi Là 2 Cơ

“Đại mạo hiểm đi!” Lãnh Tư Triệt vẻ mặt bất đắc dĩ nói. Hàn Khải Vũ tức khắc kích động mà vỗ đùi, nói: “Có dũng khí!”

Nói xong lén lút mà trầm ngâm: “Được rồi! Tôi cũng không muốn làm khó cậu! Tôi muốn cậu..... Hôn số 2 một cái!”

Cách chơi kiểu này thật sự đại thâm hiểm, bởi vì bất luận số 2 là nam hay nữ, Lãnh Tư Triệt đều phải hôn.

Có làm hay không, lần này so vấn đề vừa rồi còn cay độc hơn!

Sau khi Murphy nghe được số 2, hơi có chút mất mát nhìn lá bài trong tay mình, nói: “Tôi là số 3, các người ai là số 2?”

Bạch Thiên Ngưng thả lá bài trong tay ra nói: “Tôi số 5.”

Hiện tại chỉ còn lại số 1 và số 2!

Số 2 rốt cuộc là Lãnh Tư Thần, hay là Hạ Úc Huân?

Vấn đề này, chỉ có hai người bọn họ biết.

“Sẽ không phải là Tư Thần chứ.....” Bạch Thiên Ngưng nhỏ giọng suy đoán, nếu không sắc mặt của anh sao lại kém thành như vậy?

Murphy lập tức hứng thú, ánh mắt tỏa ra tia nhìn sắc bén: “Thật vậy chăng? Thật vậy chăng? Hào hữu ái! Các người ai là tấn công, ai là bị động?”

“A ha! Đương nhiên Triệt là bị động rồi!” Hàn Khải Vũ cười nói.

Murphy lập tức phản bác, “Chưa chắc a! Kỳ thật Triệt như vậy vừa nhìn chính là cảm giác phản công tuyệt đối!”

Lãnh Tư Triệt nhìn hai người này, có cảm giác như muốn sụp đổ.

“Khụ khụ.....” Đúng lúc này, Hạ Úc Huân ho nhẹ hai tiếng phá vỡ cuộc đối thoại càng lúc càng dài của bọn họ: “Tôi là 2 cơ.”

Lông mày Lãnh Tư Thần bỗng nhăn lại.

Lãnh Tư Triệt hơi sửng sốt.

Bạch Thiên Ngưng nhẹ nhàng thở ra.

Murphy vẻ mặt cứng đờ.

Hàn Khải Vũ mưu kế thực hiện được nên cười xấu xa.

“Vậy bắt đầu đi! Phải tuân thủ quy tắc, vô điều kiện tiếp thu trừng phạt của tôi nha!” Hàn Khải Vũ ái muội mà tăng thêm hai chữ trừng phạt.

Không thể nào? Thật sự phải ở trước mặt mọi người cùng Lãnh Tư Triệt hôn môi?

Vậy có phải hay không quá khoa trương?

Bất quá, nếu cô cự tuyệt có thể quá mất hứng hay không?

Hạ Úc Huân theo bản năng ngoảnh về hướng Lãnh Tư Thần với ánh mắt xin giúp đỡ, chỉ là, Bạch Thiên Ngưng ở bên cạnh anh, anh sao có thể có

tâm tư chú ý tới chính mình.....

Hàn Khải Vũ nhìn Hạ Úc Huân có chút do dự, e sợ thiên hạ không loạn nói: “Tiểu Huân Huân, cô hẳn không phải không thể chứ?”

Hạ Úc Huân tức khắc sắc mặt cứng đờ, nói: “Nói vậy, ai nói tôi không thể!”

Lời này lại gợi lên hồi ức bi thương của cô buổi sáng!

Dù sao Lãnh Tư Thần đã cho rằng chính mình thân kinh bách chiến, nếu cô biểu hiện kỳ quặc, làm không tốt lại bị anh khinh bỉ!

Dù sao đã bị hiểu lầm, không chứng thực chẳng phải là quá thiệt thòi rồi!

Dù sao cô hôn hay không hôn anh cũng không sao cả!

Hôn!

Hôn thì hôn!

Nhìn vẻ mặt khổ sở của cô gái, đôi mắt Lãnh Tư Triệt hiện lên một tia chua xót, cầm lấy ly rượu trên bàn, mở miệng nói, “Khải Vũ, tôi phạt rượu ba ly!”

Lãnh Tư Triệt vừa dứt lời, Hạ Úc Huân đột nhiên xoay người, giữ tay anh lại, nói: “Nếu chơi, thì phải chơi đến cùng, sao lại có thể không tuân thủ quy tắc trò chơi. Huống hồ, A Triệt, tôi nhớ rõ anh không thể uống rượu.”

Hàn Khải Vũ vừa nghe lời này, dồn sức vỗ đùi một cái, nói: “Tiểu Huân Huân, tôi chính là thích cá tính thoải mái này của cô!”

Anh ghét nhất chính là loạn phụ nữ ngượng ngùng xoắn xít, tính cách Hạ Úc Huân này thật là hợp khẩu vị của anh

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 19: Sói Đuôi Dài

“Nhưng, Tiểu Huân.....” Lãnh Tư Triệt âm thầm mà quay mặt đi.

Cô thích anh mình như vậy, để cô ở trước mặt anh cùng mình làm chuyện này, không khỏi quá tàn nhẫn.

Hạ Úc Huân đột nhiên xì một tiếng bật cười, nói: “A Triệt, anh có thể hay không đừng có cái dáng vẻ điềm đậm đáng yêu như vậy, làm tôi nhìn không được muốn bắt nạt anh a!”

Lãnh Tư Triệt vẻ mặt sững sốt, ngay sau đó then quá hóa giận liếc mắt nhìn Hạ Úc Huân một cái.

Nha đầu này, còn có tâm tình nói đùa!

“Ngoan! Đừng sợ nha! Một lát sẽ tốt!” Hạ Úc Huân nói, nhẹ nhàng tháo mắt kính ra.....

Một khắc kia, Bạch Thiên Ngưng đột nhiên cảm nhận được một loại cảm giác nguy hiểm mơ hồ, khuôn mặt nhỏ xinh đáng yêu thanh thuần cũng không phải không hề có sức cạnh tranh.

Bất quá, rốt cuộc vẫn chỉ là một cô gái không rành thế sự mà thôi, ngay cả ăn diện cho bản thân còn chưa xong, đừng nói muốn cùng cô cướp đoạt đàn ông.

Trong mắt mỗi người mỗi tâm tư khác nhau, Hạ Úc Huân chậm rãi ghé sát vào.....

Mà Lãnh Tư Triệt đã hoàn toàn cứng người rồi.....

Hạ Úc Huân quả thực muốn bật cười, Lãnh Tư Triệt cũng quá ngây thơ đi! Làm cho cô giống như sói xám ăn thịt tiểu bạch thỏ vậy!

Lại nói tiếp, kỳ thật Hạ Úc Huân cô ngoại trừ ở trước mặt Lãnh Tư Thần bị ép đến chết, đi ra ngoài lại là một con sói đuôi dài kiêu ngạo.

Vừa ghé sát vào như chuồn chuồn lướt nước, trong lòng Lãnh Tư Triệt đã sóng gió động trời.....

Đại khái bởi vì Lãnh Tư Triệt phản ứng quá lớn, lưu manh như Hạ Úc Huân cũng nhịn không được có chút đỏ mặt.

“Này này này, thời gian quá ngắn đi! Tôi cũng chưa thấy rõ! Chưa nhìn rõ a!” Hàn Khải Vũ bất mãn mà ồn ào nói.

“Anh lại không quy định thời gian a!” Hạ Úc Huân bĩu môi, dùng rượu uống che dấu vẻ xấu hổ.

“Ai, sai lầm sai lầm! Tôi hẳn là nên quy định ba phút! A Triệt tôi thực xin lỗi cậu a! A đau ——”

Hàn Khải Vũ vừa ồn ào đột nhiên hạ giọng kêu thảm thiết một tiếng, trợn mắt nhìn Murphy bên cạnh, la lên: “Đau đau đau đau đau —— cô cô gái ác độc này! Làm gì mà véo tôi! Ối —— đau chết mất!”

“Hừ!” Murphy hừ lạnh một tiếng.

Hàn Khải Vũ vừa ai oán xoa cánh tay mình bị véo tím ngắt, vừa cười hì hì dùng khuỷu tay thọc thọc cánh tay Lãnh Tư Triệt, đi tới gần, hỏi: “Này, Triệt, cảm giác thế nào?”

“Khải Vũ, đừng náo loạn!” Lãnh Tư Triệt sắc mặt ửng đỏ.

“Triệt, tôi vì thành toàn cho cậu mà suýt nguy hiểm tính mạng, cậu nhìn xem cánh tay tôi này!” Hàn Khải Vũ nói xong liền đến gần Lãnh Tư Triệt, khoa trương mà đem cổ tay áo xắn lên cho anh xem.

“A —— Tư Thần!”

Bạch Thiên Ngưng một tiếng thét chói tai hấp dẫn lực chú ý của mọi người.

Chỉ thấy ly rượu trong tay Lãnh Tư Thần bị bóp nát, mảnh vỡ thủy tinh tất cả đều đâm vào trong lòng bàn tay, nhìn thấy ghê người.

“Tổng giám đốc……” Hạ Úc Huân cũng bị dọa sợ.

Lãnh Tư Thần nhú mày lại, nói: “Mọi người tiếp tục, tôi đi xử lí một chút.”

“Tư Thần, em đi cùng anh.”

“Không cần, em ở lại cùng Tư Triệt.”

Nhìn Lãnh Tư Thần rời đi, Hàn Khải Vũ cười gượng nói, “Ly của quán bar này chất lượng quá kém!”

Hạ Úc Huân lẩm bẩm nói, “Vậy cũng không phải là quá kém đi!” Nói xong còn ngây ngốc mà bóp bóp ly rượu trong tay mình.

“Trong tim em từ đây về sau chỉ có một người, đã từng hình dáng nhỏ nhỏ của chúng ta, năm ấy anh dọn băng ghế nhỏ nhỏ, vì say mê đùa giỡn em cũng một đường……”

Tiếng chuông điện thoại của Hạ Úc Huân đột nhiên vang lên.

“Tôi đi ra ngoài nghe điện thoại.”

Chờ Hạ Úc Huân rời đi, Hàn Khải Vũ vẫn vẻ mặt kinh ngạc, không nghĩ tới tiếng chuông di động của cô cứ nhiên đau thương như vậy, thật là không phù hợp với khí chất của cô.

Anh còn tưởng rằng cô ấy sẽ dùng “Song tiết côn” hoặc là “Ta không làm đại ca đã nhiều năm”.

Đi ra khỏi phòng, mới vừa nhận cuộc gọi, Hạ Úc Huân đã bắt đầu cuồng loạn, thét lên: “Âu Minh Hiên! Tên hỗn đản này, anh cứ nhiên còn dám gọi điện thoại cho tôi!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 20: Cảnh Cáo

Đầu dây bên kia, Âu Minh Hiên đang ngồi trong phòng hội nghị, nghe đám chủ quản âm ỉ về một vấn đề từ xế chiều đến bây giờ.

Hạ Úc Huân không nguyên cớ tức giận khiến Âu Minh Hiên vẻ mặt vô tội, hỏi: “Úc huân, làm sao vậy?”

Nghĩ đến còn có người trong phòng bao đang đợi, Hạ Úc Huân nỗ lực nhịn xúc động đến lúc tìm anh tính sổ, nói: “Trước không nói chuyện này, tôi sẽ tìm anh tính sổ! Anh nói trước anh gọi điện thoại cho tôi làm gì?”

Âu Minh Hiên mệt mỏi xoa xoa ấn đường: “Bởi vì đang chán.”

Hạ Úc Huân tức khắc có loại xúc động muốn đập chết anh, nghiến răng nghiến lợi nói: “Anh thật đúng là đủ nhàm chán!”

“Ha ha, Tiểu Huân, thật là hâm mộ cô, cô lúc nào cũng tỉnh lực dư thừa như vậy. Hiện tại đang làm cái gì?” Âu Minh Hiên vừa một tay lật văn kiện, vừa giống như chốn không người mà nghe điện thoại, dù sao những nhóm chủ đó cũng cùng nhóm mình làm âm ỉ.

“Một người bạn ở Mỹ về, chúng tôi đnag tụ họp.”

“Đàn ông hay phụ nữ?” Âu Minh Hiên lập tức khẩn trương hề hề hỏi.

Hạ Úc Huân trợn trắng mắt, nói: “Đàn ông.”

Âu Minh Hiên đột nhiên kêu rên một tiếng, “Bảo bối cô muốn vứt bỏ tôi sao? Bảo bối đã nói phải chịu trách nhiệm với tôi cô đã quên sao!”

“Âu Minh Hiên! Anh thần kinh a! Tôi đồng ý lúc nào.....”

Hạ Úc Huân còn chưa dứt lời, di động đột nhiên bị một lực mạnh giật lấy, sau đó bàn tay kia nắm lấy bàn tay cầm di động của cô hung hăng ép trên tường.

“Tiểu Huân! Tiểu Huân? Tút tut tut ——”

Lãnh Tư Thần lưu loát mà nắm tay cô, một trận đau đớn truyền đến, di động rơi xuống mặt đất, ngay sau đó đem đôi tay cô khóa lên đỉnh đầu, chân sau ngăn áp chế cô vùng vẫy.

Tất cả động tác đều liền mạch lưu loát.

Tên hỗn đản này, có thể hay không đừng đùa giỡn đến mức thuần thực như vậy!

“Lãnh Tư Thần, anh làm gì vậy?”

“Một cước vừa rồi của cô liên tính như thế nào? Hả?” Lãnh Tư Thần cảnh giác.

“Anh muốn như thế nào?” Nhìn vẻ mặt đáng sợ của thằng nhãi này như vậy, không phải là muốn đem chân cô đánh gãy chứ?

Hạ Úc Huân vừa nói vừa kịch liệt giãy giụa, đang lúc suy xét muốn quăng ngã anh một cái qua vai hay không, đột nhiên cảm giác trên tay có chất lỏng sền sệt chảy qua.

Máu.....

Đó là máu anh.....

Trong nháy mắt mềm lòng đã đủ để cho anh đạt được mục đích, anh đột nhiên dùng ống tay áo thô lỗ mà lau môi cô, sau đó cúi đầu.....

Hạ Úc Huân: “.....”

Cùng với sự mềm nhũn trên môi, Hạ Úc Huân đã hoàn toàn ngây ngốc thành xác ướp.

Không biết qua bao lâu, anh rút cuộc mới buông tha cô, dùng sức nắm cằm cô, tới gần cô cảnh cáo nói, “Cô quần lấy tôi còn chưa đủ, cư nhiên còn muốn đi trêu chọc Tư Triệt! Tôi cảnh cáo cô, không được đến gần nó, Tư Triệt không phải người cô có thể mơ ước, hơn nữa Lãnh gia cũng tuyệt đối sẽ không cho phép cô tồn tại! Hiểu chưa?”

Hạ Úc Huân trầm mặc, một lát sau tự giấu cười nhẹ một tiếng.

A, thì ra là sợ mình đời đối tượng sang em trai của anh sau tai nạn a.....

Vì thế thậm chí không tiếc hạ mình làm chuyện như vậy để cảnh cáo cô.....

Hạ Úc Huân cái gì cũng không nói, chỉ yên lặng từ trong túi nhỏ lấy ra cồn cùng bông băng, giữ chặt tay Lãnh Tư Thần, chuyên tâm rửa sạch miệng vết thương cho anh, sau đó lại dưới ánh mắt kinh ngạc của Lãnh Tư Thần tiếp tục móc cồn i-ốt, băng gạc.....

“Cô cư nhiên bỏ tổng túi những thứ này?” Vẻ mặt Lãnh Tư Thần có chút khó hình dung.

Hạ Úc Huân vẫn băng bó miệng vết thương thật tốt, cũng không nhìn anh cái nào.

Đang muốn tiến phòng, bị Lãnh Tư Thần một phen mạnh mẽ mà giữ chặt, “Cô đây là có ý tứ gì? Làm lơ tôi sao? Vừa rồi tôi nói, cô rút cuộc

nghe hiểu không hả? Tôi lặp lại một lần nữa, không được cho Tư Triệt thêm phiền toái, cô phiền tôi cũng đã đủ rồi!”

“Tổng giám đốc, tôi hiểu, được chưa? Có thể buông tôi ra chưa?” Khuôn mặt Hạ Úc Huân không cảm xúc nói, ánh mắt dừng trên cổ tay đang bị anh nắm chặt.

Lúc sau cảm giác lực đạo trên tay đã dần buông lỏng, Hạ Úc Huân lập tức mở cửa phòng bao đi vào.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 21: Nếu Tôi Yêu Cô

Khúc nhạc đệm quý dị rất nhanh liền khiến mọi người quên đi, trò chơi cũng tiếp tục tiến hành.

Hạ Úc Huân vẫn dáng vẻ hi hi ha ha, đem rượu vang đỏ coi như nước sôi để nguội uống vào, giống như chuyện gì đều chưa từng phát sinh.

“Tiểu Huân, cô uống ít một chút!”

“Không cần! Tư Triệt, tôi liên lụy đến anh phải uống cùng? Anh không thể uống, tôi giúp anh a!”

“Đừng uống, uống rượu nhiều tổn hại sức khỏe!”

Nhưng không uống, sẽ thương tâm.....

Hạ Úc Huân tránh né tay Lãnh Tư Triệt muốn đoạt ly rượu, nói: “Không liên quan! Anh cũng không phải không biết tôi, tôi từ năm tuổi liền bắt đầu trộm rượu của cha tôi uống, ngàn ly không say! Hay là, anh sợ tôi uống nhiều hao tiền của anh!”

Lãnh Tư Triệt bất đắc dĩ rút khăn giấy lau mồ hôi trên trán cô.

“Ha ha! Hàn Khải Vũ, cũng có ngày anh sẽ gục ngã trong tay tôi!” Hạ Úc Huân lần này thu được quý bài, lại vừa lúc điểm tới Hàn Khải Vũ, nhin không được kiêu ngạo cười to vài tiếng.

“Bà cô, tạm tha cho tôi đi!” Hàn Khải Vũ đưa ánh mắt cầu xin giúp đỡ về phía Lãnh Tư Triệt cùng Murphy.

Lãnh Tư Triệt đáp lại bằng vẻ mặt thương mà không giúp gì được, Murphy thì vui sướng khi người khác gặp họa.

Thấy Hạ Úc Huân đang cùng Lãnh Tư Triệt xì xào to nhỏ về gốc gác của mình, Hàn Khải Vũ không hề nghi ngờ mà tin tưởng Lãnh Tư Triệt tuyệt đối sẽ đem anh bán, vì thế sau nhiều lần lưỡng lự giữa lời nói thật lòng hay đại mạo hiểm, anh gian nan mà lựa chọn đại mạo hiểm.

Hạ Úc Huân hắc hắc cười xấu xa vài tiếng, nói: “Tốt, đây chính là anh nói, không được đổi ý, bốn tiểu thư đây muốn gậy ông đập lưng ông! Tôi cũng muốn anh hôn số 2!”

“Không phải đâu!”

Hiện tại Hàn Khải Vũ trong lòng chỉ còn lại một ý niệm, tự làm bậy không thể sống.

Khiến mọi người ghen hòng nhìn trần trời chính là.....

Số 2 cư nhiên là Lãnh Tư Thần!

Giờ phút này Lãnh Tư Thần đã sắc mặt xanh mét.

Nha đầu này, xem như trả thù anh sao?

Cuối cùng hai người đàn ông đen mặt bất đắc dĩ mà hôn môi.

Bất quá, sau khi xong, hai người lập tức lấy tư thái sét đánh không kịp bưng tai vọt vào toilet.

Hạ Úc Huân cùng Murphy cùng nhau cười đến mức ngã lăn ra trên sofa.

“Ha ha! Thật sự là quá khôi hài!” Murphy cảm thấy vừa rồi vẻ mặt bứt rứt của Hàn Khải Vũ bị cường hôn thật sự quá hả lòng hả dạ rồi.

Ngay từ đầu Hàn Khải Vũ ngượng ngùng xoắn xít, ôm hi vọng cuối cùng không chịu động, cuối cùng không nhẫn nại Lãnh Tư Thần cúi đầu đi qua không nói hai lời trực tiếp hôn anh.....

“Ha ha ha ha..... Đứng vậy! Hàn Khải Vũ thật đáng thương! Thật sự có thiên phú nhược thụ!” Hạ Úc Huân cười đến không dậy nổi.

Murphy lập tức phụ họa, nói: “Vừa rồi Lãnh đại ca cực giỏi! Tuyệt đối là cường công!”

Hai hủ nữ nhìn nhau, một nụ cười xóa tan hận thù, còn có cảm giác tương phùng hận vận.

Lúc hai người đàn ông nôn xong đi ra, Hạ Úc Huân cùng Murphy hai mặt nhìn nhau, lại không hình tượng mà cười thành một đoàn.

-

Không biết chơi đến ván thứ bao nhiêu, Lãnh Tư Triệt nhìn Hạ Úc Huân hỏi: “Nếu có một ngày tôi hướng cô nói yêu cô, thì cô làm sao?”

Cả phòng đột nhiên an tĩnh, Lãnh Tư Thần cầm ly rượu trong tay lại lần nữa siết chặt.

Hạ Úc Huân ngẩng đầu, ý vị không rõ mà cười cười.

Vừa rồi, ở ngoài phòng, lời Lãnh Tư Thần giống như lưỡi dao cắt vào tim cô.

Đừng nói Tư Triệt không có khả năng thích mình, ngay cả trong thế giới mờ ảo, Lãnh Tư Triệt mắt mù, người cô yêu từ đầu tới cuối cũng chỉ có một a!

Vì cái gì đã hèn mọn đến mức như vậy, anh vẫn là không nhìn thấu tim mình.

Hạ Úc Huân làm vẻ nghiêm túc trầm tư, sau đó trịnh trọng mà trả lời nói: “Rau trộn!”

“Tiểu Huân.....” Lãnh Tư Triệt bất đắc dĩ mà thở dài.

Ván này cứ như vậy bị Hạ Úc Huân mặt dày mày dạn mà lừa dối qua đi.

Một ván kế tiếp, Hạ Úc Huân lại lần nữa rút được quý bài, hơn nữa điểm đến là Lãnh Tư Thần.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 22: Đánh Gãy Chân Tôi

“Lời nói thật lòng hay là đại mạo hiểm.” Hạ Úc Huân đè nén sự khẩn trương trong lòng.

“Lời nói thật lòng.” Lãnh Tư Thần không chút để ý mà trả lời, đôi mắt thâm thúy khiến người ta không cách nào nhìn thấu cảm xúc.

Lời nói thật lòng sao..... Quen biết nhiều năm như vậy, cô đối với chuyện quan hệ của anh rõ như lòng bàn tay, còn có cái gì mà cô không biết?

Hạ Úc Huân chuyển động ly rượu trong tay, suy nghĩ nửa ngày, giống như không chút để ý mà nói: “À, nhất thời thật đúng là không thể nhớ được có cái gì muốn hỏi, liền nói anh cùng Bạch tiểu thư là như thế nào bắt đầu đi!”

Cô biết chính mình hỏi vấn đề này có bao nhiêu tự ngược, nhưng là..... Nhưng cô nhịn không được.....

Cô không cam lòng, thật sự không cam lòng!

Bọn họ đã từng tốt đẹp như vậy, cô không tin Lãnh Tư Thần đối với mình một chút tình cảm cũng không có, từ khi nào bắt đầu, khi nào anh bắt đầu xa cách mình, từng bước một rời xa mình.....

Dường như chính là từ lúc bắt đầu vào đại học.....

Cho nên cô không có biện pháp không để tâm vấn đề này.

Nghe Hạ Úc Huân nói nửa câu đầu sắc mặt Bạch Thiên Ngưng không tốt lắm, nghĩ thầm nha đầu này không thể khinh thường a, là ám chỉ bọn họ từ nhỏ cùng nhau lớn lên, cô đối với anh có cái gì không biết? Nhưng nghe nửa câu còn lại có chút đặc ý, mặc kệ các người trước kia như thế nào, hiện tại người đàn ông này là của tôi!

Lãnh Tư Thần tựa hồ nhớ lại một chút, sau đó trả lời: “Chúng tôi quen biết ở hội Học Sinh, tôi là hội trưởng, cô ấy là trưởng ban văn nghệ, cô ấy rất hoàn mỹ, xem như lâu ngày sinh tình.”

Bạch Thiên Ngưng nghe vậy mỉm cười hạnh phúc, cảm động nói, “Tư Thần.....”

Cô còn chưa bao giờ từ trong miệng Lãnh Tư Thần nghe được anh nói thẳng không cố kỵ mà khen ngợi mình như vậy.

Lãnh Tư Thần là người theo chủ nghĩa hoàn mỹ tuyệt đối, đối với yêu cầu về phụ nữ từ trước đến nay cũng luôn hà khắc, hướng chi, phụ nữ này còn là vợ tương lai của anh.

Anh có thể chấp nhận vợ anh không có tình yêu cháy bỏng, lại không thể chịu đựng được cô không hoàn mỹ.

Xử trí theo cảm tính quá mức ngược lại dễ dàng mất đi lý trí.

Cho nên, cơ hồ phá vỡ toàn bộ tiêu chuẩn kén vợ kén chồng của anh, Hạ Úc Huân có lẽ từ lúc bắt đầu đã bị anh bài trừ ở bên ngoài thế giới của mình rồi, thậm chí bị anh coi là hồng thủy mãnh thú.

Ha..... Lâu ngày sinh tình..... Lâu ngày sinh tình.....

Nghe bốn chữ này, Hạ Úc Huân quả thực cảm thấy vô cùng châm chọc!

Bọn họ quen biết hơn hai mươi năm, anh lại cùng một người mới quen được vài năm nói lâu ngày sinh tình.....

Bất quá cũng đúng, như Bạch Thiên Ngưng ôn nhu mỹ lệ lại đa tài đa nghệ, hào môn thiên kim môn đăng hộ đối, người đàn ông nào chẳng động tâm.

Bọn họ mới là chân chính xứng đôi.

Nếu anh có một ngày lựa chọn chính mình, cô nhất định sẽ là người đầu tiên cảm thấy Lãnh Tư Thần điên rồi.

Cho tới nay bất quá là cô một mình tình nguyện, tự mình đa tình mà thôi.....

Có đôi khi, đối với sự cố chấp như một chứng bệnh trạng của Lãnh Tư Thần, ngày cả chính cô cũng cảm thấy kinh hồn cùng sợ hãi.

Chỉ là cô không có cách nào, người lúc cô bất lực nhất lại đối tốt với cô, người tiến vào chiếm giữ sinh mệnh cô, cô nhất định cả đời đều phòng bị không thôi.

Lãnh Tư Thần, nếu anh chưa bao giờ đối với tôi tốt như vậy thì tốt biết bao....-

Rất nhanh đã đến rạng sáng, mọi người mới giải tán.

Ngoài cửa quán bar Phi sắc, bạch thiên Ngưng đỡ Lãnh Tư Thần say khướt, không yên tâm nói, “Anh như vậy trở về không có người chăm sóc, đêm nay em đến đó được không?”

Lãnh Tư Thần đầu đặt ở bả vai cô, vô thức gật đầu.

Hạ Úc Huân đứng ở một bên mặt không biểu cảm gọi điện thoại, dùng ngữ khí cực kỳ thanh tĩnh, cực kỳ cung kính hướng người bên kia đầu dây

nói: “Hôm nay về muộn, Annie không yên tâm con một mình về nhà, cho nên bảo con ở lại. Không có, con tuyệt đối không có uống rượu, con lấy nhân cách của con cam đoan. Đúng vậy ba ba, về sau con sẽ chú ý! Được, ba ba người nghỉ ngơi sớm một chút!”

Hạ Úc Huân mới vừa mới dập máy liền chạy như điên đến thùng rác bên cạnh nôn đến mức choáng váng.

Hàn Khải Vũ trở mắt đứng nhìn Hà Úc Huân thay đổi sắc mặt còn nhanh hơn lật sách, nói: “Không thể nổi cái người này cư nhiên cũng sợ người khác như vậy.”

Murphy lắc lư chỉ vào Hạ Úc Huân, vẻ mặt khinh bỉ, nói: “Không chút tiền đồ! Nhớ năm đó bà cô đây chưa nói gì liền bay Mỹ du học, cha mẹ tôi một câu cũng không dám nói!”

Lãnh Tư Triệt tiễn Murphy cùng Hàn Khải Vũ đi, không yên tâm đi đến trước mặt Hạ Úc Huân, hỏi: “Tiểu Huân, cô không sao chứ?”

Hạ Úc Huân nôn đến mức hai chân nhũn ra, đầu óc mê man, một giây sau cùng trước khi hôn mê, chỉ kịp nói một câu: “Không được về nhà..... Không thể về nhà..... Ba ba..... Đánh gãy chân tôi.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 23: Thích Ứng Trong Mọi Tình Cảnh

Lãnh Tư Triệt về mặt bất đắc dĩ nhìn tiểu nha đầu say đến bất tỉnh nhân sự, cuối cùng chỉ có thể đem cô mang về nơi mình ở.

Lãnh Tư Triệt về nước, trong nhà liền sắp xếp cho một tòa biệt thự thanh tịnh và đẹp đẽ, Lãnh Tư Thần cũng sớm dọn ra ở riêng mấy năm trước.

Về đến nhà, Lãnh Tư Triệt thật cẩn thận mà đem cô đỡ lên giường, sau đó kéo ghế dựa trước giường ngồi xuống, nhìn về mặt lúc ngủ như bao nhiêu cũng không đủ của cô.

Nha đầu thích ứng trong mọi tình cảnh này, đang ngủ say.

Còn tưởng rằng tư thế ngủ của cô hẳn là cũng kiêu ngạo như tính cách của cô, lại không nghĩ rằng cô hết như một chú mèo nhỏ tham ngủ, ngoan ngoãn mà cuộn tròn thân mình, hai má bởi vì say rượu đỏ bừng, vô cùng đáng yêu.

Lãnh Tư Triệt lấy mắt kính của cô ra, động tác rất nhỏ này làm cô bất mãn mà nhăn nhăn mặt, tựa hồ thực bất an.

Anh tỉ mỉ đánh giá chiếc mắt kính bình thường này, phát hiện cũng không có cái gì đặc biệt, chỉ là cô cực kỳ ỷ lại vào nó.

Thật là đam mê kỳ quái.

Từ nhỏ cô chính là cổ quái như vậy.

“Fuck, nóng chết mất.....” Hạ Úc Huân hơi vuốt sọc tóc ẩm ướt dính vào hai má, thân mình không an phận mà quay cuồng hai cái, bực bội lôi kéo cổ áo.

Cô đem quần áo thể thao xắn lên lộn xộn, khóa kéo trượt đến giữa, cổ áo cũng kéo đến bả vai.

Mặt Lãnh Tư Triệt không nhịn được đỏ lên.

“Tiểu Huân.....” Lãnh Tư Triệt đẩy đẩy bả vai cô, muốn đánh thức cô.

Người nào đó ngủ đến vui vẻ, căn bản không có ý muốn tỉnh..

“Tiểu Huân.....”

Hạ Úc Huân trực tiếp dùng gối bưng kín đầu.

Lãnh Tư Triệt vẻ mặt bất đắc dĩ đem cô đỡ dậy, nói: “Tiểu Huân, tỉnh tỉnh, đừng ngủ như vậy, sẽ không thoải mái. Trước tắm rửa một cái được không?”

“Không cần.....” Hạ Úc Huân thăm thăm thì thì không chịu phối hợp.

Lăn lộn đến cuối cùng, Lãnh Tư Triệt chỉ đành nửa ôm nửa đỡ đem cô vào phòng tắm, trước dùng khăn long lạnh lau mặt cô, để cô tỉnh táo lại, sau đó dặn dò nói: “Nước ấm tôi đã chuẩn bị cho cô! Cô tắm xong tạm thời thay áo sơmi của tôi, quần áo liền đặt ở trên giá áo.”

“Uhm.....” Hạ Úc Huân ngồi phủ lên trên bồn cầu, mơ mơ màng màng mà xoa xoa đôi mắt.

“Tỉnh tỉnh! Tỉnh chưa?” Lãnh Tư Triệt không yên tâm mà vỗ nhẹ gương mặt cô.

“Uhm uhm!” Hạ Úc Huân đầu vẫn trống rỗng.

“Thật sự?” Lãnh Tư Triệt vẫn có chút không yên tâm.

Hạ Úc Huân rốt cuộc bị anh hỏi đến mức có chút phiền, mở đôi mắt mê ly nhìn anh, cầm tay anh lên, đặt ở bên môi.

Sau đó.....

Cắn mạnh một cái.

Lãnh Tư Triệt lập tức đau đến mức hô nhỏ một tiếng: “Cô.....”

Hạ Úc Huân cười ngây ngô, sờ sờ đầu anh,: “Đau chứ! Là thật sự, anh không phải đang nằm mơ. Tin đi!”

Sở thích của người nào đó uống rượu xong cắn người lại lần nữa phát huy đến vô cùng nhuần nhuyễn.

Lãnh Tư Triệt quả thực bị cô đánh bại, dở khóc dở cười mà nhìn cô, sau đó không giải thích được ở trên má cô nhéo nhéo.

“Đau đau đau.....” Hạ Úc Huân cau mày rụt lại, nước mắt lưng tròng mà nhìn anh.

Nhìn đôi mắt sương mù long lanh kia của cô, Lãnh Tư Triệt cảm lòng không được mà càng dựa càng gần, lúc chỉ còn lại có mấy centimet đột nhiên đứng lên, nét mặt có chút run run, nói: “Được, tỉnh thì tốt, cô nhanh chóng tắm đi! Thời gian không còn sớm, tắm xong đi ngủ sớm một chút, ngày mai còn phải dậy sớm đi làm.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 24: Thâm Trầm Bi Ai

Một giờ sau, Hạ Úc Huân vẫn còn chưa ra ngoài.

Lãnh Tư Triệt buông văn kiện trong tay xuống, bất an mà nhìn thoáng qua toilet.

Lại qua hai mươi phút sau, Lãnh Tư Triệt thật sự không yên tâm đi gõ cửa phòng tắm.

“Tiểu Huân, cô đã khỏe chưa? Tiểu Huân?”

Lãnh Tư Triệt trong lòng căng thẳng, dò xét muốn xoay tròn khoá cửa một chút, cửa kéo kẹt một tiếng mở ra, cô không có khóa trái.

Trong phòng tắm có chút mờ mịt sương mù, sau đó, anh nhìn thấy.....

Nha đầu kia vẫn dựa vào nắp bồn cầu ngủ.

Tóc của cô một nửa khô, trên người mặc áo sơ mi trắng của anh, thậm chí còn chưa kịp cài hết nút, cứ như vậy mà treo ở trên người.

Đối với cô mà nói áo sơ mi rộng thùng thình mặc ở trên người cô, che kín tay nhỏ, cơ hồ che khuất cả đầu gối, như là đồ hóa trang.

Như vậy sẽ cảm mạo.

Nhưng, Lãnh Tư Triệt ngơ ngác đứng tại chỗ, cách xa chỉ vài bước nhưng không cách nào lấy hết can đảm đi qua.

Anh không cách nào đối mặt với Hạ Úc Huân như vậy.

Áp lực tình cảm nhiều năm như vậy, tình cảnh này đối với anh mà nói quả thực là thử thách cực hạn.

Đến khi Hạ Úc Huân hắt xì một cái, Lãnh Tư Triệt mới đột nhiên bừng tỉnh, nhất thời cũng không quan tâm chuyện khác, khẩn trương đi qua đem cô bế lên.

-

Đem cô ôm trở về giường, vừa muốn rời đi, Hạ Úc Huân đột nhiên mở to mắt.

Lãnh Tư Triệt vốn dĩ tâm thần không yên, lúc này bị cô dọa sợ, lắp bắp nói: “Tiểu Huân cô tỉnh rồi sao? Tôi, tôi thấy cô ngủ trong phòng tắm, cho nên mới..... Tôi không phải.....”

Hạ Úc Huân với khí lực thật lớn đè lên bả vai Lãnh Tư Triệt, sau đó xoay người một cái đem anh đặt xuống dưới thân, đôi mắt như con người sáng trong của con thú nhỏ nhìn anh.

“Tiểu Huân..... Cô.....”

Hạ Úc Huân lẳng lẳng nhìn chăm chăm Lãnh Tư Triệt, dần dần đôi mắt dần lẹ, sau đó tí tách một tiếng rơi xuống trên khuôn mặt anh.

Lãnh Tư Triệt tức khắc hoảng sợ, nói: “Tiểu Huân, cô làm sao vậy? Thực xin lỗi, tôi thật sự không phải cố ý, tôi cái gì cũng đều không thấy.....”

Nước mắt Hạ Úc Huân lại càng thêm mãnh liệt.

“Tôi..... Tôi sẽ chịu trách nhiệm với cô.....” Lãnh Tư Triệt thuần khiết đỏ mặt nói.

“Khốn nạn.....” Bàn tay Hạ Úc Huân nắm chặt thành quyền đặt ở ngực anh, đứt quãng mà khụt khịt, nói: “Vì cái gì? Vì cái gì phải đối với tôi như vậy? Vì cái gì muốn khi dễ tôi?”

“Tôi, tôi, cô nghe tôi giải thích..... Cô đừng khóc được không.....” Lãnh Tư Triệt đã hoang mang lo sợ.

Cô nắm quần áo anh, khóc đến ruột gan đứt từng khúc, nói: “A Thần, tôi thích anh như vậy, vì cái gì anh không thể thích tôi một chút, một chút, một chút cũng được..... Vì cái gì luôn phải nói tàn nhẫn như vậy với tôi.....”

Lúc Hạ Úc Huân nói ra hai chữ ‘ A Thần ’, giờ phút này tâm trạng Lãnh Tư Triệt như bị một chậu nước lạnh đổ ập xuống.

“A Thần..... A Thần..... Anh đừng không để ý tới tôi..... Đừng chán ghét tôi được không? Tôi sợ..... Thật sự rất sợ hãi.....”

Lãnh Tư Triệt run rẩy thân thể, giãy tiếp theo, phần nộ xoay người đem cô đè ngược lại, đôi mắt ngập tràn đau đớn, nói: “Hạ Úc Huân, cô có biết hay không, cô mới thật sự là người tàn nhẫn! Vì cái gì trong mắt cô lúc nào cũng chỉ có anh ấy, vì cái gì trong thế giới của cô lớn tròn luôn là anh ấy, nhìn không thấy tôi sao? Cho dù tôi đã trở về, vẫn nhìn không thấy tôi sao?”

“A Thần..... A Thần.....” Cô vẫn không hề có cảm giác mà lẩm bẩm,

Cuối cùng, đôi mắt Lãnh Tư Triệt chỉ còn lại tự giễu cùng thâm trầm bi ai.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 25: Anh Sẽ Vẫn Luôn Chờ Em.

Từ nhỏ đến lớn, anh đều chỉ có thể xa xa mà nhìn cô, không dám tới gần.

Nhìn cô đáng yêu nhắn mặt với anh, nhìn cô ngoan cường kề cận anh trai mình, nhìn hai tay cô chống nạnh, cười đến mức kiêu ngạo hồng hách.

Cô cứ như vậy chạy qua thảm cỏ xanh, vượt qua tường vây cao cao, xuyên qua bóng ma ồm ồm từng bước một đi vào trong lòng anh, chưa bao giờ rời đi.

Lần đầu tiên muốn bắt lấy một thứ, gặt gao, vĩnh viễn đều không buông ra như thế.

Chính là, vì cái gì, vì cái gì trong mắt cô không chút nào tồn tại mình.....

“Các người không được..... Khi dễ anh ấy..... Các người đánh nhau với tôi.....” Hạ Úc Huân đột nhiên vừa nói mới, vừa quăng một cái tát lại đây.

Lãnh Tư Triệt tránh đi, cầm bàn tay không an phận của cô, bất đắc dĩ mà than nhẹ một tiếng, nha đầu này như thế nào ngay cả ngủ cũng nghĩ đến đánh nhau.

Bất quá, vẫn đáng yêu như vậy.

Gương mặt Hạ Úc Huân cọ cọ vào cánh tay Lãnh Tư Triệt, sau đó ôm lấy, nhẹ giọng nỉ non: “A Triệt, về sau tôi sẽ che chở cho anh, ai cũng không thể bắt nạt anh.....”

Cả người Lãnh Tư Triệt cứng đờ, ngay sau đó trong lòng nảy lên một dòng nước ấm, hốc mắt có chút chua xót.

Nha đầu ngốc này!

Trong giấc mơ của cô có tôi sao?

“Đánh nhau với tôi..... Đánh nhau với tôi..... Không được bắt nạt anh ấy.....”

“Tiểu Huân, tôi đã không phải A Triệt ốm yếu của năm đó nữa rồi, về sau, hẳn là tôi sẽ bảo vệ cô!” Lãnh Tư Triệt ở bên tai cô nhẹ giọng nỉ non: “Tiểu Huân, đừng cứ luôn không ngừng chạy về phía trước, thỉnh thoảng cũng quay đầu lại nhìn xem có được không? Tôi sẽ vẫn luôn chờ cô, chờ một ngày cô nhìn thấy tôi.....”

-

Buổi sáng ngày hôm sau tỉnh lại.

Hạ Úc Huân ngơ ngác mà ngồi ở đầu giường, ách, đây là nơi nào?

Cô giống như lại mất đi một đoạn ký ức.....

Bất quá cô mơ hồ nhớ rõ là Lãnh Tư Triệt ở lại với cô.

Tuy rằng trên người quần áo đã thay, nhưng bởi vì đối phương là Lãnh Tư Triệt, cho nên cô không lo lắng chút nào, khẳng định là chính cô đổi, hoặc là anh nhờ người làm thay cho cô.

Đầu giường bày ra bộ quần áo mình mặc hôm qua, đã giặt sạch sẽ, tản ra mùi hương thơm nát của bột giặt.

.....

“Xin chào! Buổi sáng tốt lành!”

Hạ Úc Huân mặc bộ quần áo đã giặt sạch để bên gối, mở cửa phòng ra, từ khe cửa thò đầu nhìn về phía bàn ăn Lãnh Tư Triệt đang ngồi đọc báo.

“Chào buổi sáng, Tiểu Huân! Lại đây ăn bữa sáng!” Lãnh Tư Triệt gọi.

Hạ Úc Huân sững sốt, cơ hồ bị nụ cười xán lạn như ánh mặt trời của Lãnh Tư Triệt làm cho hoa mắt.

“Xin lỗi, tối hôm qua gây thêm phiền phức cho anh rồi!” Hạ Úc Huân đi qua có chút ngượng ngùng nói, dù sao hành vi uống say khướt đến mức tá túc lại nhà anh thực sự rất tệ.

“Đừng khách khí, đều là bạn bè, nói như vậy thì quá khách khí rồi.” Lãnh Tư Triệt cười nói.

Đang ăn cơm, Lãnh Tư Triệt đột nhiên mở miệng nửa nói đùa nửa nghiêm túc mà kiến nghị nói: “Tiểu Huân, tôi điều cô về làm việc bên cạnh tôi được không?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 26: Cạm Bẫy

“Ách, có ý tứ gì?” Hạ Úc Huân ngẩn ra.

“Tôi nói, tôi hy vọng cô có thể làm trợ lý riêng cho tôi.” Lãnh Tư Triệt nhìn cô trả lời.

Hạ Úc Huân có chút khó xử mà gãi gãi đầu, nói: “Trợ lý riêng? Nhưng..... Nhưng tôi ngoại trừ việc đánh nhau cái gì cũng không biết a?”

Trợ lý riêng không phải đều là những cô gái tuổi trẻ xinh đẹp bằng cấp cao sao? Cô thật sự là không cách nào đem bản thân trèo lên cao như vậy được.....

“Vậy làm bảo tiêu cho tôi có thể chứ?” Lãnh Tư Triệt cũng không từ bỏ.

“À.....”

Lãnh Tư Triệt nhu nhược như vậy, xác thật là so với Lãnh Tư Thần càng cần được bảo vệ, chỉ là cô trăm phương ngàn kế lâu như vậy chỉ vì muốn tiếp cận Lãnh Tư gần hơn một chút a.....

Nhưng lại không đành lòng cự tuyệt A Triệt ôn nhu như vậy, làm sao bây giờ? Phát điên thật là phát điên!

“A, tôi hình như có chút làm khó người khác. Tiểu Huân, cô vẫn giống như trước đây thích anh trai tôi đúng không?” Trong giọng nói Lãnh Tư Triệt có vài phần chua xót.

“Ách, khụ khụ, tôi, tôi không có! Lại nói, anh ấy đều phải cùng Bạch tiểu thư đánh hôn.....” Sắc mặt Hạ Úc Huân có chút khó coi, lúc có lúc không cắt bánh mì trong đĩa.

Lời còn chưa dứt, dao ăn của cô đã cắt đĩa..... Nứt ra.

Lãnh Tư Triệt nhìn cô như vậy, đôi mắt trong veo không thể tránh né mà trở nên có chút âm trầm, nói: “Tiểu Huân, cô biết rõ anh ấy không thích cô, vì cái gì còn muốn kiên trì? Không cảm thấy đau khổ sao? Anh ấy rốt cuộc có điểm nào khiến cô không màng tất cả như vậy?”

Hạ Úc Huân mê man mà lắc lắc đầu: “Tôi cũng không biết anh ấy rốt cuộc có chỗ nào tốt, tính cách xấu xa như vậy, thái độ đối với tôi thì lại kiêu ngạo đáng đánh đòn, nhưng, có vài người không rõ tốt ở điểm nào, nhưng ai cũng không cách nào thay thế. Yêu anh ấy đã dung nhập vào thói quen cuộc sống của tôi rồi, đây đại khái giống như là tác động của một khối u mạch máu, nếu để tôi vứt bỏ phần tình cảm này, chẳng khác nào để tôi vứt bỏ đi một phần sinh mệnh của mình.....”

Lãnh Tư Triệt hoàn toàn không tin nổi Hạ Úc Huân sẽ nói ra những lời như vậy, vẻ mặt hoảng hốt, nói: “Phải không.....”

Hạ Úc Huân ho nhẹ một tiếng phá vỡ bầu không khí xấu hổ, ra vẻ nhẹ nhàng nói, “A Triệt, thật sự rất thần kỳ! Tôi cứ nhiên sẽ nói ra những lời lừa tình như vậy, khiến người ta rơi lệ, quả nhiên là bởi vì ở cạnh bên anh, ai cũng đều biến thành thực nữ.”

Lãnh Tư Triệt cười khổ.

Tiểu Huân, đó không phải bởi vì tôi, mà là bởi vì cô đối với anh ấy yêu khắc cốt ghi tâm.

Thật là có chút hao tổn tâm trí.

Cố chấp quật cường như cô, tôi không biết có thể kiên trì đến một ngày cô từ bỏ anh ấy hay không nữa.

-

Sau khi dùng bữa sáng xong, Hạ Úc Huân cùng Lãnh Tư Triệt cùng đến công ty.

Cùng lúc đó, trong văn phòng tổng giám đốc, Lãnh Tư Thần đứng ở bên cửa sổ sát đất, ánh mắt lạnh băng mà nhìn dưới lầu, Hạ Úc Huân từ trong xe Lãnh Tư Triệt đi ra.

Chẳng lẽ tối hôm qua bọn họ..... Ở bên nhau?

Cùng nhìn rõ một màn dưới lầu kia còn có thư ký Effie đứng cạnh Lãnh Tư Thần trong tay cầm lịch công tác.

Về mặt Effie có chút biến đổi không dễ phát hiện.

Đi ra khỏi văn phòng, Effie nhìn cửa thang máy, đột nhiên thâm độc mà cười cười, theo sau thuận tay đem bảng “Sửa chữa xin đừng vào” ném vào thùng rác.

Chờ thông qua camera xác định Hạ Úc Huân vụng về hấp tấp đi vào thang máy, Effie mới lại đem bảng thông cảnh báo đặt lại chỗ cũ.

Chỉ chốc lát sau, đậu xe xong Lãnh Tư Triệt đã đi tới.

Chờ đợi đã lâu Effie vội vàng khuôn mặt tươi cười đi lên, nói: “Phó tổng, thang máy hỏng rồi, cho nên tạm thời phải phiền ngài đi bộ cầu thang lên.”

“Uhm.” Lãnh Tư Triệt thất thần mà lên tiếng, trong lòng chua xót nghĩ, theo tốc độ của nha đầu kia, hiện tại sợ là đã phi lên tầng mười sáu, trở lại bên cạnh anh hai rồi!

Mà giờ phút này Hạ Úc Huân đang trong thang máy lên tới tầng mười đột nhiên ầm một tiếng dừng lại, tối tăm đột ngột bao trùm.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 27: Chứng Sợ Hải Không Gian Giam Cầm

Lãnh Tư Thần toàn bộ buổi sáng đều thất thần ngồi trên ghế xoay, rất nhiều lần muốn đem Hạ Úc Huân kêu lên hỏi chuyện, lại đành nén xuống.

Rốt cuộc, ngay lúc Annie lại đưa cà phê, Lãnh Tư Thần lạnh mặt hỏi một câu: “Hạ Úc Huân đâu?”

Annie lập tức thật cẩn thận mà trả lời: “Cô ấy vẫn chưa tới.”

Nếu Tiểu Hạ tới, loại nhiệm vụ nguy hiểm này còn phải giao cho một người yếu đuối như cô sao?

“Cái gì?” Lãnh Tư Thần mặt lạnh nhẵn mày.

Nha đầu kia gần đây càng lúc càng làm càn, Tư Triệt đã trở lại, liền có thể hoàn toàn không đem mình để vào mắt sao?

Tưởng tượng đến cô hiện tại có thể đang ở chỗ Tư Triệt, anh liền có cảm giác buồn bực đến không thở nổi.

Lúc này, điện thoại nội bộ vang lên.

Lãnh Tư Thần tâm tình bực bội nhận cuộc gọi: “A lô.”

“A lô, anh, là em đây.”

“Chuyện gì?”

“Có thể điều Tiểu Huân về cho tôi được không?”

Nhanh như vậy liền muốn người rồi sao? Lãnh Tư Thần càng thêm khẳng định ý nghĩ trong lòng.

“Như thế nào? Người anh sắp xếp cho em không hài lòng?” Lãnh Tư Thần ra vẻ không biết.

“Anh , người biết rõ mà.”

“Tư triệt, về điểm này, em tốt nhất công tư phân minh, đem cô để ở bên cạnh cũng không phải chuyện tốt gì.”

“Anh, em cũng là vì tốt cho anh a, anh cùng chị dâu sắp sửa đính hôn, đem cái tiểu nha đầu say mê anh để ở bên cạnh, không sợ chị dâu ghen?” Lãnh Tư Triệt nửa nói giỡn nửa nghiêm túc mà nói.

“Là cô ấy nói với em như vậy sao? Em đưa điện thoại cho cô ấy!” Thanh âm Lãnh Tư Thần nổi lên gió lốc.

Lãnh Tư Triệt đầu bên kia lộ ra vẻ hoang mang, nói: “Đưa cô ấy nghe điện thoại? Anh không phải là cho rằng cô ấy đang ở đây đó chứ? Chuyện này hoàn toàn là chủ ý của bản thân em, Tiểu Huân cũng không biết, trên thực tế, buổi sáng em có đề cập qua với cô ấy một lần, lúc ấy cô ấy cũng không đồng ý.”

“Cô ấy không ở đó? Lại chơi đùa ở đâu rồi?” Lãnh Tư Thần nhíu mày.

“Cô ấy đêm qua uống say, lại sợ bác trai trách mắng, liền đến chỗ em tá túc một đêm, cho nên buổi sáng chúng em cùng nhau đến công ty, cô ấy đi lên trước em a! Chẳng lẽ cô ấy bây giờ còn chưa tới công ty?” Lãnh Tư Triệt bắt đầu lo lắng.

“Anh thấy em cũng đừng muốn người của anh, dứt khoát cho cô ấy một phần đơn xin từ chức, anh không cần một nhân viên không có trách nhiệm như vậy.”

Đầu bên kia điện thoại Lãnh Tư Triệt trầm ngâm một lát, sau đó đột nhiên kinh hoảng nói: “Xong rồi, cô ấy hẳn không phải là không thấy bảng cảnh báo thang máy đang sửa chữa chứ...”

Lãnh Tư Thần bị nhắc nhở cũng vừa nghĩ tới, theo chỉ số thông minh của cô ấy, loại sự tình này khả năng 90% trở lên.

“Đáng chết.....”

“Hẳn là không có chuyện gì lớn chứ, chỉ là bị nhốt ở thang máy hẳn cũng không có nguy hiểm, hiện tại gọi điện thoại báo cho nhân viên bảo trì nhanh chóng, rất nhanh là xong..... Alo..... Alo? Anh?”

“Nha đầu kia mắc chứng sợ không gian giam cầm!”

Lãnh Tư Thần nói xong lập tức cắt đứt điện thoại hướng dưới lầu chạy tới.

Vừa chạy vừa gọi điện thoại cho Hạ Úc Huân, kết quả cho thấy đối phương tắt máy, một hơi đem điện thoại đều quăng rơi xuống đất.

-

Vội vàng tìm tới nhân viên bảo trì.

Lãnh Tư Thần vẫn luôn ở cửa thang máy nóng nảy đi qua đi lại, vừa bực bội mà lôi kéo cà vạt.

Trong lòng nghĩ chờ nha đầu kia ra nhất định phải hung hăng đánh cô một trận.

Chờ thang máy hoạt động lại, đã sắp đến giờ tan ca.

Trong nháy mắt khi thang máy mở ra, trong một góc, Hạ Úc Huân cuộn tròn thành một đoàn, sắc mặt tái nhợt, toàn thân đều mướt mồ hôi...

Lãnh Tư Thần hô hấp cứng lại, lập tức bước đi vào, động tác có thể nói rất ôn nhu ôm cô ra, những lời nói hung ác vừa rồi đều vứt ra sau hết rồi.

Thân thể nhỏ nhỏ của cô ở trong lòng anh run rẩy đến mức không thành bộ dáng gì, thần trí mờ mịt nỉ non: “Mẹ, đừng đánh con, đừng bỏ Tiểu Huân lại..... Cứu cứu tôi với, cứu cứu tôi với, rất tối, rất lạnh..... A Thần..... A Thần tôi sợ quá.....”

Lãnh Tư Thần tâm xoắn thành một đoàn, nói: “Tiểu Huân ngoan, không có việc gì, tôi ở đây!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 28: Hạnh Phúc Tới Quá Đột Nhiên

Hạ Úc Huân rất nhanh được đưa đi bệnh viện, cơn sốc hôn mê lặp đi lặp lại rất nhiều lần, làm kiểm tra, truyền nước biển, dùng thuốc an thần.

Từ đầu tới cuối cô vẫn luôn nắm tay Lãnh Tư Thần không chịu buông ra, chỉ cần anh hơi động một chút, cô đều sẽ bừng tỉnh, sau đó không ngừng bị bóng đèn nói mớ.

Nửa đêm, một ngày mệt mỏi, Lãnh Tư Thần rơi vào đường cùng đành phải nằm nghiêng bên người cô nghỉ ngơi một lát, vừa thuần thực mà cvỗ vỗ sau lưng, vừa trấn an, nói: “Đã không có việc gì, đừng sợ, ngoan ngoãn ngủ.....”

Ngoài cửa, Lãnh Tư Triệt dựa vào vách tường lạnh lẽo, trăng đêm vô miên.

Anh, anh thật ngu ngốc, anh là thật sự chán ghét cô ấy sao?

Anh cơ hồ đã lừa gạt mọi người, thậm chí ngay cả bản thân anh.....

Buổi sáng ngày hôm sau.

Hạ Úc Huân nửa mộng nửa tỉnh, hoạt động thân mình muốn xoay người một cái, lại phát hiện vòng eo bị ai đó giữ không có biện pháp nhúc nhích, muốn đuổi đuổi cánh tay đá đá chân, cánh tay cùng chân cũng bị ngăn chặn?

Đây là có chuyện gì? Quý áp thân trong truyền thuyết sao?

Tiếp tục động.....

Kết quả, giây tiếp theo, cả người đều bị một vòng tay ấm áp gắt gao ôm vào lồng ngực.

Lãnh Tư Thần ôm lấy cô, vắn vồ nhẹ phía sau lưng cô, nỉ non: “Không có việc gì, đã không có việc gì, ngoan, đừng lộn xộn, ngủ.....”

Hạ Úc Huân trợn tròn hai mắt, đối diện với áo sơ mi trắng hơi mở rộng cùng lồng ngực cường tráng bên trong áo sơ mi của đối phương.

Ách..... Xuân..... Mộng xuân?

Cọ một chút, lại cọ một chút..... Rốt cuộc dịch ra được một khoảng ngẩng đầu nhìn rõ mặt người kia.

Sau khi nhìn rõ mặt người đàn ông, Hạ Úc Huân lập tức dùng tay che miệng lại, hít hà một hơi.

Soái ca! Hơn nữa là siêu cấp soái ca! Còn hơn nữa là một siêu cấp soái ca đang ngủ!

Lông mi như cánh bướm thật dài như được khảm lên, chiếc mũi cương nghị còn tinh xảo hơn cả điêu khắc, đôi môi mỏng sắc bén như lưỡi dao gọt cảm hết thuốc chữa, cả khuôn mặt dưới ánh nắng chiếu rọi tuần mỹ như đúc.

Khiến trái tim cô khó có thể chịu nổi chính là, soái ca sáng sớm đem chính mình ôm vào trong ngực bình yên đi vào giấc ngủ cư nhiên là —— Lãnh Tư Thần!

Kinh —— đảo —— hải —— lãng ——

Hạnh phúc quả thực tới quá đột nhiên.....

Cô đang suy xét có nên đi chùa thắp hương bái Phật cảm tạ một chút, bởi vì mấy ngày nay mỗi lần ngủ dậy đều có thể nhìn thấy soái ca, đây thật sự là quá thần kỳ.

Nằm mơ, mình là đang nằm mơ, mình nhất định là đang nằm mơ!

Hạ Úc Huân vừa nhắm mắt lại vừa tự mình thôi miên không muốn tỉnh lại.

Chính là, đôi tay chống lại lại sờ vào nơi truyền đến tiếng tim đập có tiết tấu mạnh mẽ mà có lực, hoàn toàn nhiễu loạn thần trí của cô.....

Nếu là mơ, vậy cũng quá chân thật đi? Quả thực là giấc mộng 4D.....

Hạ Úc Huân lén mở to mắt lần nữa.

Lãnh Tư Thần còn đang.....

Nhắm mắt lại mở, nhắm mắt lại mở, cứ thế lặp lại, cứ nhiên vẫn luôn êm đẹp mà nằm ở đó, nằm bên cạnh mình, rõ ràng chán ghét mình như vậy, thế nhưng lại thân mật mà ôm lấy chính mình.....

Cô thật cẩn thận mà vươn đôi tay nhỏ có chút run rẩy chạm lên.....

Lông mày, mũi, môi, cằm, à..... Hầu kết.....

Lần đầu tiên gần gũi nhìn anh như vậy, cho dù đang nằm mơ cũng cảm thấy thật hạnh phúc.

“Nhìn đủ chưa?” Người đàn ông đang bị cô giở trò đột nhiên mở to mắt.

Đồng tử Hạ Úc Huân co rụt lại, sợ tới mức tâm can phù phù phù phù thiếu chút nữa từ cổ họng nhảy ra, vỗ ngực lắp bắp nói: “Nhìn, nhìn đủ

rồi.....”

Nhưng, vẫn chưa sờ đủ.

Hạ Úc Huân hoàn toàn là theo bản năng mà trả lời, nửa câu sau thiếu chút nữa trực tiếp từ trong miệng vọt ra, rất may đúng lúc dừng lại và nuốt xuống.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 29: Giống Ôm Một Khối Đầu Gỗ

“Như thế nào ngủ cũng có thể nháo như vậy?”

Lãnh Tư Thần nhú mày cầm bàn tay nhỏ bé của cô, mỗi một lần nữa nhắm mắt, cầm đặt trên đỉnh đầu cô, nói: “Yên lặng chút, không được náo loạn, thời gian còn sớm, ngủ thêm một lát.....”

Hạ Úc Huân ngây ngốc mà mặc anh ôm mình lại lần nữa ngủ, biểu cảm trên khuôn mặt nhỏ hoàn toàn cứng đờ.

Đại não lấy quy tốc chuyển động, phí hơn nửa ngày cuối cùng mới nhớ tới chuyện xảy ra ngày hôm qua, cô bị nhốt trong thang máy, sau đó..... Là anh cứu mình.....

Đôi mắt anh cả đêm không ngủ, cảm chạm đến cũng cảm giác được có những sợi râu nho nhỏ, ngày hôm qua nhất định một muốn chết rồi!

Nhớ rõ lúc bảy tuổi, chính mình rơi vào hầm ngầm trong rừng sau núi, cũng là anh tìm được chính mình, một đường đem cô công tới bệnh viện.

Thật là muốn nôn đến chết!

Vì cái gì mỗi lần đều phải gặp những chuyện đen đủi như vậy, mỗi lần đều cho anh thêm phiền toái.

Đã nỗ lực như vậy muốn có thể giúp được anh, muốn đứng bên cạnh anh, nhưng cho tới nay lại chỉ có thể mang đến phiền não cho anh, cũng

khó trách anh sẽ chán ghét chính mình.

“Đừng cứng đờ như vậy, hết như ôm một khối đầu gỗ, thả lỏng một chút đi!” Thanh âm bất mãn của Lãnh Tư Thần cùng với hơi thở nóng rực từ đỉnh đầu truyền đến.

“Ách..... À.....” Hạ Úc Huân hít sâu hít sâu, muốn thả lỏng.

Nhưng mà.....

Làm ơn đi! Lão nương đột nhiên được người đàn ông mơ ước hơn hai mươi năm ôm vào trong ngực cùng chung chăn gối, anh nói tôi như thế nào thả lỏng được a!

“Còn khó chịu sao?” Lãnh Tư Thần vẫn nhắm mắt lại nghỉ ngơi, vươn tay sờ sờ cái trán của cô.

“Đã không có việc gì.....” Hạ Úc Huân hữu khí vô lực mà trả lời.

“Cô tối hôm qua phát sốt.” Lãnh Tư Thần nói.

“Thực xin lỗi, khiến anh thêm phiền toái.....” Hạ Úc Huân rầu rĩ mà nói.

Thật là đáng chết! Anh có thể hay không hung dữ một chút? Mắng mình vài tiếng cũng được a, đột nhiên lại như vậy, thật sự không quen, lại có chút hoài niệm.....

Hơi thở anh, tiếng tim đập của anh, hơi ấm của anh, hết thấy hết thấy đều làm Hạ Úc Huân càng ngày càng khẩn trương, chỉ có thể vô thức mà liều mạng cuộn tay trong áo.

Lãnh Tư Thần than nhẹ một tiếng mở to mắt, chậm rãi vận bung tay cô ra.

Hạ Úc Huân vẽ mặt mê mang, không rõ nguyên do mà ngẩng đầu nhìn anh.

“Quần áo sắp bị cô xé nát, tối hôm qua lẫn lộn một đêm, cô không mệt sao?” Lãnh Tư Thần than nhẹ.

Hạ Úc Huân lúc này mới phát hiện vừa rồi chính mình vẫn luôn nắm quần áo anh, lại nghe được câu này của anh thực dễ dẫn tới nghĩa khác, mặt lập tức đỏ lên.

“À, thực xin lỗi.....”

Khóe miệng Lãnh Tư Thần hơi hơi cong lên, khuôn mặt tuần dật đột nhiên chậm rãi tới gần mặt cô.

Hạ Úc Huân liều mạng nháy mắt, nói: “Anh anh..... Anh làm cái gì?”

“Hạ Úc Huân.....”

“Đây!” Cô thần kinh mà trả lời, đáp xong rồi lại ảo não không thôi.

“Mặt cô đỏ.....”

Phanh —— càng đỏ.

Rúc rúc rúc, nỗ lực hướng trong chần mà rúc.....

“Đừng nói với tôi, cô đang xấu hổ?” Lãnh Tư Thần chống khuỷu tay, tới gần hơn một chút.

“Tôi nói cho anh biết, tôi mới không xấu hổ!” Đã rúc vào chần đến mức chỉ còn lộ đôi mắt ra ngoài.

“Hạ Úc Huân, tôi phát hiện cô càng ngày càng không có dũng khí!” Lãnh Tư Thần cười nhạt một tiếng.

“Anh đây là xích quả quả vu tội!” Cô Hạ Úc Huân ghét nhất người ta nói mình không có dũng khí.

Lãnh Tư Thần cau mày, nói: “Vu tội? Vừa rồi là ai giở trò với tôi?”

Hạ Úc Huân mặt đỏ lên, nổi giận đùng đùng mà phản bác, “Việc này với việc tôi giở trò với anh không liên quan! Phi phi, không đúng, tôi căn bản không có thương cái gì hạ cái gì với anh cả!”

Vì cái gì cảm thấy tình hình này quen thuộc, thân thiết đến vậy?

Người ta ngày hôm sau cùng soái ca tình lại đều là hình ảnh nhu tình thoải mái, nhưng vì cái gì cốt truyện này vừa đến chỗ cô tất cả đều điên đảo, một người hai người tất cả đều hùng hổ chất vấn dọa người có phải hay không cô chiếm tiện nghi của bọn họ.....

Vì cái gì cuộc sống của cô luôn là bi kịch như vậy.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 30: Thiết Đầu Công

Thấy Hạ Úc Huân tức giận đến hai má phồng lên, hai mắt trừng to, quả thực giống rồng phun lửa bỏ túi, Lãnh Tư Thần cười lên một tiếng đưa tay vuốt nhẹ sợi tóc mềm mại của cô.

Hạ Úc Huân, tôi thực vui vẻ. Chưa từng vui vẻ được như vậy.

Vài thập niên trước đây, mỗi buổi sáng tỉnh lại đều là mê mang cùng mệt mỏi, nhưng hiện tại lại rất vui vẻ.

Mà tôi biết, vui vẻ không thuộc về tôi mà là lén lút tới.

“A! Thảm rồi!” Hạ Úc Huân đột nhiên hét lên một tiếng ngẩng đầu lên, trực tiếp đụng vào trán Lãnh Tư Thần.

Trong khoảnh khắc, toàn bộ ái muội đều không còn.

“Ai —— cô luyện qua thiết đầu công sao?”

“A! Thực xin lỗi thực xin lỗi!” Hạ Úc Huân luống cuống tay chân xoa vào nơi anh bị đụng.

“Lực tác dụng là lẫn nhau, Hạ Úc Huân!”

“Không quan hệ, tôi từng luyện qua thiết đầu công! Ha ha.....” Hạ Úc Huân cười gượng.

“Cái kia, A Thần..... Ách, thực xin lỗi lại gọi sai! Tổng giám đốc, tôi tối hôm qua một đêm không trở về, ba tôi có phải hay không biết tôi lại gặp rắc rối?”

Lãnh Tư Thần nhớ tới chuyện ngày hôm qua liền nổi giận, khinh bỉ nhìn cô một cái, “Hiện tại mới biết sợ, sớm làm gì đi? Đôi mắt cô rốt cuộc là dùng để làm gì? Một tấm bảng to như vậy cũng nhìn không thấy, còn ngây ngốc đi vào bên trong! Tôi thật muốn bóp chết cô!”

Hạ Úc Huân thật nhanh mà trốn vào trong chăn, ấp úng đáp: “Buồn ngủ quá! Đi ngủ! Đi ngủ thôi!”

Lãnh Tư Thần không chút nề hà mà nhìn cô, nói “Tôi đã nói với ba cô cô phải cùng tôi đi công tác, ba ngày sau mới có thể trở về.”

Hạ Úc Huân lại nhanh chóng xốc lên chăn, ngồi quỳ chắp tay trước ngực, nói: “Ân nhân!”

Đôi mắt trong suốt như suối của cô điểm xuyết chút nắng sớm, tràn đầy đều là ảnh ngược bóng dáng của anh, làm trái tim anh run rẩy.

“Hạ Úc Huân, về sau đừng đeo mắt kính, đôi mắt của cô rất đẹp.”

Sống lưng Hạ Úc Huân bỗng nhiên cứng ngắc có chút hoảng loạn nói, “Đúng rồi, mắt kính tôi đâu? Mắt kính! Mắt kính!”

Khắp đầu giường tìm cũng không có, Hạ Úc Huân bò bò bò, lướt qua người Lãnh Tư Thần tìm hướng tủ đầu giường.

Lãnh Tư Thần một tay đem cô bế lên giữa không trung, sau đó ấn ngồi lên đùi mình, giận dữ hét: “Hạ Úc Huân, cô lại làm lơ tôi!”

Hạ Úc Huân thân mình run nhè nhẹ, đôi mắt dần dần chứa đầy nước mắt: “Mắt kính, mắt kính..... Cầu xin anh đưa cho tôi..... Cầu xin anh.....”

Lãnh Tư Thần bởi vì phản ứng này của cô mà sững sờ nói: “Hạ Úc Huân, không được khóc! Cô rốt cuộc sao lại thế này?”

“Cho tôi, cho tôi được không? Cầu xin anh..... Mắt kính của tôi..... Mắt kính của tôi đâu.....”

Vẻ mặt Hạ Úc Huân giờ phút này tựa như bị mất đi thứ đồ vật quan trọng nhất, thương tâm bất lực hết như đứa trẻ.

Lãnh Tư Thần một tay ôm lấy cô, một tay với qua túi xách của cô, đem mắt kính bảo bối của cô lấy ra.

“Cho cô, đừng khóc!”

“Mắt kính!” Hạ Úc Huân lập tức hưng phấn mà đoạt lấy đeo lên.

Cô khóc đến sức cùng lực kiệt, vô lực mà dựa vào lòng anh, thút tha thút thít nước nở.

Sắc mặt Lãnh Tư Thần âm trầm hoang mang mà nhìn cô.

-

Một lát sau, cửa phòng bệnh gõ vang vài tiếng, sau đó bị đẩy ra.

Lãnh Tư Triệt hai tay mang theo bữa sáng nhìn thấy Hạ Úc Huân dựa vào lồng ngực Lãnh Tư Thần, biểu tình xấu hổ mà sững sốt một lát, tiếp theo tự trấn định mà lộ ra nụ cười nhất quán, nói: “Anh, em mua bữa sáng cho hai người!”

“Hừ! Mới vừa ngủ.” Lãnh Tư Thần nhẹ nhàng đem Hạ Úc Huân bế lên rồi một lần nữa đặt nằm lại trên giường.

Lãnh Tư Triệt vừa đem bữa sáng đặt trên bàn, vừa lơ đãng mà nói, “Chuyện công ty em đã giúp anh xử lý xong. Còn có, chị dâu có tới một

lần!”

Tay Lãnh Tư Thần mặc quần áo dừng lại một chút, hừ một tiếng, nói:
“Tin tức của cô ấy thật rất nhanh!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 31: Thiêu Thân Lao Vào Lửa

“Em ngăn cô ấy tới rồi, nếu bị cô ấy nhìn thấy anh cùng Tiểu Huân.....”

Lãnh Tư Thần mày nhăn lại, nói: “Anh cùng Hạ Úc Huân không có gì!”

“Anh, anh yêu Bạch Thiên Ngưng sao?” Lãnh Tư Triệt hỏi.

“Cô ấy là thiên kim tập đoàn Bạch thị, có tư sắc, có năng lực, ông cũng cực kỳ vừa lòng.”

“Anh yêu cô ấy sao?” Lãnh Tư Triệt nhất quyết không buông tha.

“Đúng, anh yêu cô ấy, em vừa lòng chứ!” Lãnh Tư Thần có chút bực bội mà thắt lại cà vạt.

Trên thực tế, anh căn bản không hiểu yêu là cảm giác gì.

Bạch Thiên Ngưng là cô gái ở lại bên cạnh anh lâu nhất, tất cả mọi việc cô ấy đều có thể làm đến mức hoàn mỹ vô khuyết.

Bên trong, cô ấy sẽ không can thiệp vào sinh hoạt cá nhân của anh, bên ngoài, sẽ kiêng dè thể diện đàn ông của anh, anh thích cô gái hiểu chuyện nằm trong vòng khống chế của anh như vậy, chứ không phải Hạ Úc Huân lời nói không hề logic, chỉ biết đem sinh hoạt của anh làm cho hồng bét.

“Vậy Tiểu Huân thì sao?” Lãnh Tư Triệt nhíu mày hỏi.

“Việc này có liên quan gì đến cô ấy?” Về mặt Lãnh Tư Thần không kiên nhẫn.

“Cô ấy từ nhỏ đã thích anh! Anh đối với cô ấy một chút cảm giác đều không có sao? Em thật sự không muốn nhắc nhở anh, anh vừa rồi biểu tình có bao nhiêu ôn nhu!” Ngữ khí Lãnh Tư Triệt có chút kích động.

Mày Lãnh Tư Thần lập tức nhăn lại, nói: “Tư Triệt, em rốt cuộc muốn nói cái gì?”

“Em cái gì cũng không muốn nói, em chỉ muốn anh biết, anh yêu chính là Bạch Thiên Ngưng, muốn cưới cũng là cô ấy. Cho nên, xin anh đừng trêu chọc Tiểu Huân, đừng làm ra hành động khiến cô ấy hiểu lầm.”

Lãnh Tư Triệt chất vấn nói khiến tổng lòng Lãnh Tư Thần nổi lên một đám lửa không tên anh đối với cô tránh còn không kịp, đâu ra trêu chọc.

“Anh như thế nào đối với cô ấy là chuyện của ta, huống chi cho tới nay đều là cô ấy trêu chọc anh, là cô ấy đối với đây đưa không thôi! Thẩm mỹ của anh không có đặc biệt như em, cô gái như Hạ Úc Huân, nếu cô còn coi như phụ nữ mà nói, anh đều sẽ không thèm nhìn một cái, mời em nhìn rõ tình hình, đừng đem anh kéo về bên cô ấy, anh cùng cô ấy căn bản không phải người cùng một thế giới!”

Anh cùng cô ấy căn bản không phải người cùng một thế giới.

Cô ấy gần như ngu xuẩn ngây ngô và đơn thuần căn bản không cho phép tồn tại trong thế giới của anh.

Cứ như vậy không màng tất cả mà điên cuồng đi yêu một người biết rõ không có khả năng ở bên nhau, xem ra quả thực ngu ngốc không ai bằng.

Nhưng vì cái gì, ở bên nhau lại dễ dàng cảm thấy vui vẻ cùng thoải mái như vậy, thậm chí bất tri bất giác mà trầm luân trong đó.

Anh vô pháp tiếp thu bản thân mình không bị khống chế mất đi lý trí, vô pháp tiếp thu cô nhiều loạn sinh hoạt của mình.

Lãnh Tư Thần nói xong sắc mặt âm trầm mà cầm lấy áo khoác chuẩn bị rời đi.

Nhưng, lúc anh đi tới cửa đang muốn đóng cửa phòng lại, động tác đột nhiên dừng lại.

Trong phòng, thanh âm Hạ Úc Huân như tiếng ruồi muỗi, nhưng anh vẫn tỉnh táo nghe được.

“Tổng giám đốc..... Xin đừng đóng cửa phòng.....” Trong chần, Hạ Úc Huân âm trầm mà nói xong câu đó liền một lần nữa nhắm mắt lại, vùi đầu với chiếc gối đầu mềm mại.

Vừa rời lời anh nói, cô đều nghe được.....

Tâm tình Lãnh Tư Thần cùng Lãnh Tư Triệt đều phức tạp mà liếc nhìn nhau.

Lãnh Tư Thần cúi mặt đem phòng bệnh cửa mở ra, sau đó xoay người rời đi.

“A triệt.....” Hạ Úc Huân gọi một tiếng.

“Tôi đây! Tiểu huân, cô muốn cái gì?” Lãnh Tư Triệt vội vàng lên tiếng.

“Cửa sổ cũng mở ra được chứ?” Hạ Úc Huân ấp úng nói.

“Được!” Lãnh Tư Triệt lập tức đi mở tất cả cửa sổ ra.

Hương hoa xem lẫn theo gió từ ngoài cửa sổ thổi tới, làm cô dần thả lỏng hơn một chút.

Cô sợ hãi cái loại cảm giác này.

Bị nhốt ở nơi không có lối ra, chỉ có bóng tối bao trùm, bất luận cầu xin thế nào đều không có người tới cứu cô.....

Nếu lúc ấy có người mang cô đi, đó là thần thánh cứu rỗi cô, là tín ngưỡng của cô cả đời.

“Tiểu Huân, anh ấy nói, cô đừng để ý, cô biết anh ấy.....” Lãnh Tư Triệt vụng về muốn giải thích.

Đáng chết, anh làm gì muốn ở phòng bệnh cùng anh trai khắc khổ, nếu không phải anh, tiểu huân liền sẽ không nghe được những lời nói đả thương người khác đó.

Tuy rằng hy vọng cô sẽ hết hy vọng, nhưng càng sợ cô tổn thương hơn.

Nhìn cô hiện tại dáng vẻ không hề tức giận, anh đau lòng đến không thở được.

Hạ Úc Huân nhìn ánh mặt trời ngoài cửa sổ, chậm rãi vươn tay cảm nhận độ ấm của nó, lẩm bẩm: “Thật ấm áp.....”

Lãnh Tư Thần, đã từng, anh là thần linh của tôi, hiện tại, vẫn như vậy.

Ngoài cửa sổ truyền đến một trận âm nhạc quen thuộc, giọng hát của Lương Tĩnh Như xinh đẹp như phiêu lãng trong gió.

Dốc lòng phấn đấu quên mình, tính luân hồi chỉ vì phụ trợ

Anh cười anh khóc đều là hành động của anh, lại là kinh thánh của em, quý trọng khen ngợi.

Em vui em buồn cuộc sống của em, vì anh mà từ bỏ tự do, xung quanh đều vì anh

Anh là lửa anh là gió anh là ác ma chức võng, nghiền nát yến vĩ điệp cuối cùng vẫn là mộng đẹp.

Anh là lửa anh là gió anh là thiên sứ dụ hoặc, khiến cho em làm yến vĩ điệp ôm mộng đẹp sau cùng.

Để cho em nhất thời hạnh phúc và thực cảm động.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 32: Tinh Thần Không Tồi

Ngày hôm sau nằm viện.

Hạ Úc Huân ngồi trên bãi cỏ mềm mại ở bệnh viện, cảm giận mà nhớ những cây cỏ nhỏ vô tội trên mặt đất.

Lãnh Tư Thần đáng chết, cứ nhiên nói với ba cô phải đi công tác ba ngày, nói một ngày không phải tốt sao, làm hại cô hiện tại không thể không ngoan ngoãn ở bệnh viện chờ đợi.

Nhàn nhã mà đem một tay gối lên gáy, hưởng thụ gió mát thổi vào mặt, đắm chìm trong ánh mặt trời.

Lúc này, một bóng ma từ đỉnh đầu bay lại.

Hạ Úc Huân đột nhiên mở to hai mắt, trong mắt sát khí đại thịnh nổi giận gầm lên một tiếng: “Muốn che ánh sáng của tôi, muốn chết sao!”

“Này! Tinh thần thật sự không tồi! Thật nhìn không ra cô có chỗ nào là bệnh nhân.”

Đỉnh đầu, thanh âm đáng đánh đòn của Âu Minh Hiên khoan thai bỗng bình phát ra.

Hạ Úc Huân dồn sức ngồi dậy, đem cành cỏ trong tay đều ném hết lên người anh, sau đó dùng sức nhéo nhéo khuôn mặt tuần tú bảo bối của anh, nói: “Tôi có phải hay không gặp quỷ? Rạng sáng lúc gọi điện thoại cho

anh, anh không phải còn ở Singapore sao? Làm hại tôi tốn tiền điện thoại đường dài a.....”

Âu Minh Hiên cau mày né tránh cô, nói: “Cô cho tôi một chút dịu dàng đi, đau muốn chết! Ngu ngốc! Quý có thể có bóng sao?”

“Cắt, anh lần trước không phải còn muốn tôi ngàn vạn lần đừng dịu dàng với anh sao, nếu không sẽ gặp ác mộng? Đàn ông thật dễ thay đổi!” Hạ Úc Huân khinh bỉ liếc nhìn anh một cái.

Âu Minh Hiên cũng không cùng cô cãi cọt nhiều nữa, trái lại tự mình ngồi xuống, sau đó lại thực không khách khí mà đem đầu gối nằm lên đùi cô.

Hạ Úc Huân ngây ngốc, sau đó tức giận đến mức nhật chiếu hương lô sinh tử yên(*).

(*): Ánh mặt trời chiếu vào lư hương khiến cho nó bốc khói, trong câu ý muốn ám chỉ sự tức giận đến mức bốc hỏa.

“Âu Minh Hiên! Anh anh anh, anh cút ran gay cho tôi!”

Tức chết rồi! Tức chết rồi! Loại động tác này chỉ có tình nhân mới có thể làm được thôi không phải sao?

Thật sự quá ngả ngớn, quá YD, quá tổn hại hình tượng chính nghĩa của cô rồi!

Âu Minh Hiên mắt đốic tai ngơ mà nhắm hai mắt, nói “Huân, tôi chỉ ngủ một lát.....”

Tên kia sao lại thế này? Cưng nhiên phát ra thanh âm đáng thương, yếu đuối đến vậy? Hạ Úc Huân bị chấn động đến cùng cực rồi.

Cô hồ nghi nhìn Âu Minh Hiên dùng cánh tay che khuất ánh mặt trời, theo bản năng mà đá: “Vậy, chỉ một lát.....”

Trong chốc lát thời gian trôi qua, lại trong chốc lát nữa thời gian trôi qua.

Hạ Úc Huân rốt cuộc nhịn không được đẩy đẩy bờ vai của anh, nói: “Đã đến giờ.”

Âu Minh Hiên nỉ non một tiếng: “Thêm chút nữa.....”

“Này, anh làm sao vậy? Có phải hay không xảy ra chuyện gì? Như thế nào giống như mấy đời không được ngủ vậy?”

Âu Minh Hiên “Uhm” một tiếng, lại nói: “Bảy ngày.”

Hạ Úc Huân thiếu chút nữa bị sặc nước miếng của mình mà chết: “Bảy ngày không ngủ, anh làm gì vậy? Vậy anh là về gấp trong đêm sao?”

“Uhm.” Đơn giản trả lời.

“Như vậy, đã trở lại thì về nhà ngủ đi a! Anh chạy tới chỗ này của tôi làm cái gì?”

“Ngủ.” Vẫn trả lời đơn giản đến mức đáng đánh đòn.

Hạ Úc Huân mặt đầy hắc tuyến mà nhìn về phía cái người đem đuôi mình trở thành vật sở hữu cá nhân kia, ngủ thoải mái đến mức nhất phái tâm an.

“Úc Huân.....”

Hạ Úc Huân nghe anh kêu mình, lập tức cảnh giác, nói: “Làm gì? Anh hẳn không phải là còn muốn tôi đi lấy giường lấy chăn cho anh đấy chứ? Nói cho anh biết, anh đừng có mà tiến thêm.....”

Hạ Úc Huân lời còn chưa dứt, Âu Minh Hiên đánh gãy phán đoán của cô, nói: “Ngu ngốc, nhìn thấy cô không có việc gì, tôi liền an tâm rồi.....”

Cách đó không xa phía sau hai người, Lãnh Tư Thần nhin suốt một ngày, chung quy vẫn là không yên tâm nên lại đến bệnh viện đứng dưới bóng cây, sắc mặt âm trầm xưa nay chưa từng có.

Tự giễu mà cười nhẹ một tiếng, đem đồ ăn vặt trong tay tất cả đều ném vào thùng rác bên cạnh.

Hạ Úc Huân! Đây là cái cô gọi là yêu sao? Tôi là điên rồi mới có thể áy náy, mới có thể lo lắng sống chết của cô!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 33: Lạt Mềm Buộc Chặt

Nghe Âu Minh Hiên nói xong, Hạ Úc Huân ngây ngẩn cả người, không thể tưởng tượng mà nhìn anh, nói: “Học trưởng, anh hẳn không phải là bởi vì cú điện thoại thần kinh kia mới cố ý gấp gáp trở về trong đêm đó chứ?”

Âu Minh Hiên thân mình cứng đờ, ngay sau đó cười nhạt một tiếng, nói: “Hạ Úc Huân, cô quá tự luyện rồi!”

Hạ Úc Huân lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, vỗ vỗ ngực mình nói: “Làm tôi sợ hết hồn. Thật là hồn胆, làm hại tôi còn có chút cảm động!”

Âu Minh Hiên giờ phút này ở trong lòng mắng, nha đầu ngốc này, tối hôm qua không hiểu sao gọi điện thoại cho anh, nói những lời không thể hiểu được, hỏi nửa ngày mới làm rõ nguyên nhân lại là vì tên Lãnh Tư Thần đáng chết kia.

Trong lòng phát cáu, nhưng vẫn là một khắc đều không chờ được vội vàng trở về trong đêm, khi đó đã không còn chuyển bay, anh cũng chờ không kịp, cuối cùng phải dùng máy bay riêng.

“Hạ Úc Huân!”

“Làm gì? Kêu cả tên lẫn họ nghe thật sự rất chán ghét!” Hạ Úc Huân bất mãn nói.

Âu Minh Hiên ngữ khí hận sắt không thành thép, hung hăng chọc chọc đầu cô, nói: “Hạ Úc Huân, cô thật là không có chút tiền đồ!”

Hạ Úc Huân liên tục trốn tránh ra sau, nói: “Nói chuyện thì nói bằng lời, đừng động thủ động cước! Tôi chính là không tiền đồ vậy đấy thì sao?”

“Tôi nói cô có thể hay không cho tôi tranh giành chút tức giận, cô một ngày không thấy Lãnh Tư Thần sẽ chết hay như thế nào? Cô có ngày hôm nay hoàn toàn là tự làm tự chịu! Người đàn ông kia đều được cô cưng chiều tận trời xanh, xứng đáng cô mỗi ngày chịu anh ta khi dễ! Liên tính cô muốn theo đuổi đàn ông, liên không thể cho đầu óc thông minh chút sao? Thật sự không được thì đi đọc “Bình pháp Tôn Tử”, lật trang “Ba mươi sáu kế”, hiểu hay không cái gì gọi là lật mềm buộc chặt? Có biết hay không cái gì gọi là lấy tiến làm lui!”

Âu Minh Hiên thay đổi khẩu khí tiếp tục nói: “Đối đãi với đàn ông phải lúc lạnh lúc nóng, như gần như xa, phải ôn nhu săn sóc, cũng phải bá đạo thần bí, phải bị động trong chủ động, phải chủ động trong bị động. Dự đoán được tâm tư đàn ông, phương pháp hạ thừa nhất chính là thiên y bách thuận, so với phương pháp thượng thừa là như gần như xa, phương pháp tốt nhất chính là cầu mà không được.....”

Âu Minh Hiên cuối cùng cho ra kết luận: “Hạ Úc Huân, cô đầu óc ngu đần với vài chiêu võ công cũng chỉ biết dùng phương pháp hạ thừa nhất mà thôi!”

Hạ Úc Huân nghe Âu Minh Hiên một phen thao thao bất tuyệt miệng lưỡi lưu loát diễn thuyết “Bàn về như thế nào để thu phục đàn ông”, tức khắc hai mắt sáng lên, đầy mặt sùng bái mà nhìn anh, quả thực hận không thể trực tiếp đem anh đưa lên cúng bái.

“Học trưởng! Anh đúng là bác học!” Hạ Úc Huân nịnh nọt mà nói.

Âu Minh Hiên hừ lạnh một tiếng, không chút nào khiêm tốn mà nói: “Bây giờ cô mới biết sao?”

Hạ Úc Huân hắc hắc cười, sau đó ấp úng hỏi: “Cái kia cái kia..... Học trưởng! Đại thần! Theo ý của anh, anh cảm thấy hiện tại tiểu nữ nên dùng kế gì?”

Âu Minh Hiên liếc cô một cái, anh sẽ dạy cô cách đuổi theo Lãnh Tư Thần sao?

Trừ phi anh điên rồi!

“Tôi sẽ được lợi gì?” Âu Minh Hiên nhướn mày.

“Trừ bỏ lấy thân báo đáp, tùy anh chọn lựa.” Hạ Úc Huân hào sảng mà nói.

“Lấy thân báo đáp, cô tưởng bỏ!” Âu Minh Hiên khóe miệng run rẩy một chút, nói: “Thống nhất xong! Điều kiện tôi tạm thời còn không nghĩ đến, sau này nghĩ ra sẽ nói cho cô biết!”

“Tùy ý! Tôi đây hiện tại phải làm như thế nào?” Hạ Úc Huân vội vàng hỏi.

Âu Minh Hiên làm ra vẻ ngưng thần trầm tư, sau đó nói: “Chuyện thứ nhất cô phải làm là..... Mẹ nó đừng suốt ngày vây quanh cái tên Lãnh Tư Thần kia nữa!”

Hạ Úc Huân bị anh gào đến mức rụt rụt cổ, thật cẩn thận hỏi: “Vậy theo anh thấy, tôi nên chuyển sang vây quanh ai?”

Âu Minh Hiên tà khí nhếch khóe miệng, nói: “Tôi!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 34: Không Được Thông Minh

“Nói đùa, chuyển sang vậy quanh anh, anh có cho tôi tiền lương không?”

“Được rồi, đừng ngủ! Ngồi dậy cho tôi, biết tôi không được thông minh còn nói mù mờ như vậy, nói thật rõ ràng cho tôi! Anh rốt cuộc có ý gì!” Hạ Úc Huân không nói hai lời đem Âu Minh Hiên đẩy lên.

Âu Minh Hiên dở khóc dở cười mà nhìn Hạ Úc Huân, nói: “Không được thông minh? Cư nhiên có thể nghĩ ra kiểu nói này, cô có đôi khi cũng rất thiên tài!”

“Đa tạ!” Hạ Úc Huân tiêu sái chấp tay.

Âu Minh Hiên nhìn dáng vẻ cô không hề có khí chất nữ nhân, bất đắc dĩ mà xoa xoa ấn đường.

“Lại không cho cô từ chức, trước hết xin phép nghỉ một tuần, lạnh nhạt thờ ơ với anh ta vài ngày rồi lại nói. Chỉ có cô không ở bên người, anh ta mới có thể phát hiện tầm quan trọng của cô, cô phải cho anh ta thời gian nghĩ tới cô, hiểu hay không?” Âu Minh Hiên trong miệng nói như vậy, trong lòng lại suy nghĩ, chỉ sợ cô căn bản không có tầm quan trọng, chờ cô trở về phát hiện người đàn ông kia căn bản không thèm để ý đến cô có rời đi hay không, có lẽ sẽ hết hy vọng.

Hạ Úc Huân nghe liên tục gật đầu, “Có đạo lý có đạo lý! Vừa lúc tôi còn có thể mượn dịp này xin nghỉ bệnh.”

Vì thế, gian kế của Âu Minh Hiên cứ như vậy thực hiện được.

-

Lại là một ngày dài qua đi, Hạ Úc Huân rốt cuộc xuất viện.

Chuyện xin nghỉ bệnh thuận lợi ngoài dự đoán.

Thuận lợi đến mức khiến cô cực kỳ và vô cùng thất bại.

Âu Minh Hiên dừng xe dưới lầu công ty chờ cô, nhìn vẻ mặt cô không vui mà đi ra liền biết kết quả.

Rõ ràng biết kết quả vẫn cố ý hỏi cô: “Thế nào? Ông chủ vĩ đại của các người có lưu luyến không rời hay không? Có đối với cô hỏi han ân cần hay không?”

Hạ Úc Huân hung hăng trừng mắt liếc anh một cái, nói: “Lái xe của anh đi!”

Kỳ thật sự việc là như vậy.

Hạ Úc Huân đi vào văn phòng tổng giám đốc.

“Tổng giám đốc, tôi muốn xin nghỉ một tuần..... Cái này, cái kia, là bởi vì.....”

“Uhm.” Lãnh Tư Thần chôn đầu vào xem văn kiện, từ đầu tới đuôi đều không có ngẩng lên một chút.

Xong rồi.

Hạ Úc Huân cứ như vậy xin nghỉ xong xuống đến lầu, những lời thoại chuẩn bị suốt một ngày bị Lãnh Tư Thần toàn bộ đều nuốt trở vào.

“Học trưởng, bảy ngày này tôi không đi làm phải trôi qua như thế nào đây?” Hạ Úc Huân kêu rên.

Âu Minh Hiên một bàn tay giữ tay lái, một bàn tay chống cằm, tâm tình tốt vô cùng.

“Vừa lúc hai ngày này tôi cũng không có việc gì, hiện tại liền mang tôi đi bán sư học nghệ đi!”

Hạ Úc Huân nhảy dựng lên, nói: “Fuck! Âu Minh Hiên! Anh đã sớm có kế hoạch có phải hay không? Anh cứ nhiên tính kế tôi?”

“Xem cô nói kìa, tôi chẳng qua là thuận tiện mà thôi, chủ yếu còn không phải là vì cô sao?”

Hạ Úc Huân nửa tin nửa ngờ mà nhìn anh, càng nhìn càng thấy anh giống một con hồ ly, vẫn là một con hồ ly cực phẩm chín đuôi có ngàn năm đạo hạnh.

So sánh, Lãnh Tư Thần chính là vua Ma giới Lucifer.

Lãnh Tư Triệt sao! Đương nhiên là bạch mã hoàng tử hoàn mỹ nhất trong cảm nhận của các cô gái.

Khụ khụ, có vẻ như hình tượng ba người này có khoảng cách quá xa rồi? Một người huyền huyền phương Đông, một người huyền huyền phương Tây, còn người kia như trong truyện cổ tích.

Hạ Úc Huân đang miên man suy nghĩ, Âu Minh Hiên liếc xéo cô một cái, khước miệng nhếch lên, nói: “Quần áo này..... Cô mặc, uhm, rất đẹp! Tôi quả nhiên rất có mắt nhìn!”

Trong phút chốc, điện —— quang —— hỏa —— thạch ——

“Âu Minh Hiên ——” Hạ Úc Huân tựa như tiểu vũ trụ bị châm lửa rít gào một tiếng, nắm cổ áo Âu Minh Hiên, nói: “Quần áo! Quần áo! Quần áo! Anh không đề cập tới tôi thiếu chút nữa còn quên chuyện tìm anh tính sổ!”

Tiếng phanh xe bén nhọn vang lên, Âu Minh Hiên mạo hiểm mà dừng lại xe.

Hạ Úc Huân lập tức toàn bộ thân mình áp chế qua, nói: “Âu Minh Hiên, anh hôm nay tốt nhất cho tôi một lời giải thích! Nếu không tôi sẽ trực tiếp thay trời hành đạo, đem anh tước hình ngay tại chỗ!”

“Tước hình ngay tại chỗ” năm chữ mới vừa nói xong, bởi vì Hạ Úc Huân không cẩn thận xúc động chạm vào chốt mở chỗ ngồi ghế trước, ghế điều khiển của Âu Minh Hiên “Phù phù” một tiếng thả xuống.

Hạ Úc Huân chưa hề chuẩn bị, trực tiếp ngã trên người Âu Minh Hiên.

“A, tước hình ngay tại chỗ? Ở chỗ này? Huân, không thể tin nổi khẩu vị của cô cứ nhiên lại nặng như vậy? Chơi xe - chán?” Âu Minh Hiên một tay ôm vòng eo Hạ Úc Huân vào lòng mình, không có hảo ý mà ở cô bên tai nói nhỏ.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 35: Trời Xanh! Ai Tới Cứu Anh!

“Đem bàn tay của anh từ trên người chị đây lấy xuống mau!” Hạ Úc Huân giương nanh múa vuốt mà giẫy giụa.

Âu Minh Hiên tay không có ý muốn thả lỏng chút nào, nói: “Tôi không buông, cô có thể đem tôi như thế nào? Đây chính là tự cô nhào vào lòng tôi!”

“Anh không buông tôi lại cắn anh!” Đôi mắt quay tròn nhắm nhắm.

“Lại cắn? Tôi nói cô cái tật xấu động một tí là cắn người có thể sửa được hay không a?” Âu Minh Hiên nhéo nhéo mặt cô.

Hạ Úc Huân thừa dịp anh thả một tay ra nhéo má mình, ngoan độc bóp một cánh tay còn lại anh đặt bên hông mình một phen, sau đó ba chân bốn cẳng mà bỏ dậy, ngồi trở lại ghế điều khiển phụ, trịnh trọng lên án nói: “Âu Minh Hiên, anh đừng nói sang chuyện khác! Bộ quần áo trên người tôi là bản giới hạn toàn cầu năm nay của nhà thiết kế Adrian. Quần áo ông ấy thiết kế giá không thấp hơn mười vạn. Bộ trên người tôi người ta nói, ít nhất phải hai mươi vạn! Người ta còn nói cái này không thể nào là hàng nhái, bởi vì dòng chữ “PinkSunshine” trên cổ áo này là một ấn trứ nhất chính nhất phản guiống như đường chỉ bạc trên tiền giấy. Anh cứ nhiên đem bộ quần áo đắt tiền như vậy tùy tiện đưa cho tôi mặc, làm hại tôi bị người ta tưởng rằng tôi ở cạnh người lắm tiền! Âu Minh Hiên, anh nói anh có phải hay không đi cướp ngân hàng hả?”

Âu Minh Hiên sau khi nghe cô lòng đầy căm phẫn mà nói xong, nhượng mảy, nói: “Ai nói cho cô biết, thật sự rất chuyên nghiệp!”

Bất quá, người nọ nói sai một chút rồi, bộ quần áo này không phải hai mươi vạn, mà là chín mươi tám vạn. Vốn là chỉ có hai mươi vạn, nhưng bị đẩy giá quá cao, đến lúc vào tay anh thì đã tăng gấp vài lần.

“Anh còn chưa trả lời vấn đề của tôi!” Hạ Úc Huân nhất quyết không buông tha.

Âu Minh Hiên lúc này mới từ từ ngồi dậy, đem ghế điều khiển đẩy về vị trí cũ, phong khinh vân đạm mà nói: “Có cái gì đáng ngạc nhiên đâu, anh đây chẳng lẽ bộ quần áo cũng không thể mua nổi đưa cho em?”

Hạ Úc Huân sắp sửa phát điên, nói “Làm ơn đi! Đây là một trăm khối vài bộ quần áo trên đường phố sao? Đúng rồi, còn chiếc xe này, BMW màu bạc? Nhất định cũng là thuê đi! Thật nhiều đàn ông lúc muốn theo đuổi phụ nữ trọng hình thức sẽ đi thuê danh xe. Chẳng lẽ anh mới vừa đi đưa mỹ nữ nào đó về nhà, cho nên thuận đường lại đây đón tôi sao?”

Âu Minh Hiên xoa xoa ấn đường, hít sâu một hơi, nói: “Tôi nói Hạ Úc Huân, tôi rốt cuộc làm chuyện gì, khiến cô cho rằng tôi nghèo đến mức phải thuê xe tán gái?”

Hạ Úc Huân chớp chớp mắt, hiển nhiên nói: “Anh làm rất nhiều chuyện a! Năm đó anh mỗi ngày đều đi căn tin xin cơm của cô, ngay cả lên mạng bao đêm đều để tôi trả tiền, người ta theo đuổi mỹ nữ đều là hoa hồng nhẫn kim cương, nhưng anh thì chế giễu, cư nhiên làm cắt giấy làm đèn thả đến mức đình ký tức xá nơi nơi đều là đèn, còn kém chút nữa đốt cháy dây điện trường học, hoa hậu giảng đường lúc ấy khóc thảm như vậy, nhất định là bị anh làm cho tức điên!”

Âu Minh Hiên giữ ngực, một bộ dáng vẻ bị thương học máu.

Trời xanh! Ai tới cứu anh!

Anh cùng cô xin cơm đó là bởi vì muốn tránh né những nữ sinh đó mời, lấy cô làm lá chắn.

Lên mạng bao đêm để cô trả tiền đó là bởi vì trên người chưa bao giờ có tiền lẻ.

Về phần hoa hậu giảng đường kia, rõ ràng là cảm động đến khóc lóc thảm thiết?

Âu Minh Hiền thật sự là không còn cách nào với cô, với chỉ số của cô căn bản giải thích cũng không hiểu, cuối cùng đành phải lừa cô là có tiền người bạn nào đó đưa cho, cô lúc này mới buông tha cho anh.

-

Hai người lái xe, nửa giờ sau, đi vào vùng ngoại ô, nhìn thấy chong chóng đo chiều gió trong truyền thuyết của “Tinh võ quán”.

Mới vừa đi đến ngoài cửa chính liền có hai người vật thể bay không xác định từ trong sân bay lại đây, Hạ Úc Huân một chân như gió xoáy đem UFO kia đá trở về, tức khắc, trong sân truyền đến tiếng kêu thảm thiết của đàn ông.

Tiếp theo, lần lượt từng cái UFO bay ra tới, Hạ Úc Huân xinh đẹp liên hoàn đá làm chúng tất cả đều trở về nơi xuất phát.

Trong sân tiếng kêu rên không dứt bên tai.

“Hừ, chút tài mọn! Cưng nhiên còn dám xuất ra làm mất thể diện!”

Hạ Úc Huân hừ lạnh một tiếng đẩy vòng đồng cửa chính có vài phần cổ phong ra, hai mươi chàng trai nhanh nhẹn đứng thành hai hàng, cùng cung kính kêu lên: “Sư tử ——”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 36: Vô Quýt Dày Có Móng Tay Nhọn

Hạ Úc Huân tùy ý mà vẩy vẩy tay, nói: “Bình thân bình thân! Nên làm gì thì làm đi! Từ từ, Tiểu Bảo, Tiểu Ngư, Tiểu Phong Tử, ba người các người ở lại cho ta!” Hạ Úc Huân chỉ một người đầu trọc, một người đầu húi cua, một người đầu xù trong số đó giữ lại.

Ba thiếu niên đồng loạt dùng ánh mắt vô cùng bát quái nhìn chăm chăm người đàn ông anh tuấn tiêu sái kim quang lấp lánh bên cạnh Hạ Úc Huân.

Tiểu Bảo đầu bóng lưỡng nói: “Sư tỷ, vị này chính là?”

Tiểu Ngư đầu húi cua, nói: “Tướng công của ngài sao?”

Tiểu Phong Tử đầu bù xù, nói: “A nga! Hẳn sẽ không phải là chồng sư tỷ thật chứ?! Chồng sư tỷ có phải hay không ánh mắt không tốt lắm?”

Hạ Úc Huân gõ ba cái vào sau gáy ba cậu thiếu niên, sau đó đôi tay nhéo eo nói: “Câm miệng cho ta! Ta nói các người có thể đổi trò bịp khác hay không, mỗi lần đều là chiêu đó, các người không chán nhưng ta thì chán ngấy rồi!”

Tiểu Bảo nói: “Sư tỷ, chúng tôi thay đổi a!”

Tiểu Ngư: “Thật sự thay đổi!”

Tiểu Phong Tử, nói: “Tiểu Bảo cùng Tiểu Ngư nói đều là thật, lần trước chúng tôi dùng chính là quả táp, sau khi trải qua sự dạy dỗ của sư tỷ cảm

thấy lãng phí đồ ăn không tốt, cho nên chúng tôi lần này đổi thành giày.”

Hạ Úc Huân một tiếng gầm lên như sư tử: “Các người giúp thằng nhóc chết tiệt này, cứ nhiên dùng giày bắn đánh lên bà chị! Toàn bộ đều đi vào góc tường cho ta——”

“Vâng ——” Ba người xếp hàng chạy chậm, thịch thịch thịch đi vào góc tường.

Âu Minh Hiên mặt đầy hắc tuyến, vốn tưởng rằng anh hiểu biết Hạ Úc Huân đã đủ bạo lực, không nghĩ tới anh thấy trước kia kỳ thật chỉ là băng sơn một góc mà thôi.

Nha đầu này thật đúng là..... Tinh lực dư thừa a!

“Úc huân!”

Lúc này, trong phòng đi ra một người đàn ông trung niên ăn mặc đạo phục rộng thùng thình, bộ mặt uy nghiêm.

Hạ Úc Huân sắc mặt đột biến, lập tức nghiêm hướng quẹo phải, chạy chậm về phía trước, khom lưng khom lưng, chào: “Phụ thân đại nhân!”

“Uhm, đi công tác đã trở lại?”

“Vâng, ông chủ cho con nghỉ một tuần.” Hạ Úc Huân nỗ lực duy trì trấn định nói dối.

“Uhm, cũng tốt, vừa lúc hỗ trợ huấn luyện một chút ba người Trương Bảo, Ngự Nhạc và Hàn Phong, cuối tuần liền phải thi đấu.”

“Được. Đúng rồi, ba, con mang theo một người bạn về, anh ấy muốn cùng cha thỉnh giáo một ít tri thức về phương diện võ học Trung Quốc.”

Hạ Úc Huân nói cha cô –Hạ Mạt Lâm hướng Âu Minh Hiên gật đầu chào hỏi, sau đó nói, “Uhm, đưa bạn vào trong ngồi đi!”

Hạ Mạt Lâm đi vào trong phòng, Hạ Úc Huân lập tức thở phào nhẹ nhõm, bả vai hạ xuống như cà nhiễm sương, sau lưng quần áo đều đã bị mướt mồ hôi.

Âu Minh Hiên bên cạnh nhìn mọi chuyện phát sinh tới lúc này của Hạ Úc Huân, chỉ có thể dùng bốn chữ mà hình dung: Xem thế là đủ rồi!

“Thật đúng là vỏ quýt dày có móng tay nhọn a!” Âu Minh Hiên thở dài.

Hạ Úc Huân trừng anh một cái, nói: “Đừng có châm chọc.”

-

Lúc sau Hạ Úc Huân đem Âu Minh Hiên giới thiệu cho Hạ Mạt Lâm xong liền đi đến nhà bếp làm cơm chiều.

Lúc Âu Minh Hiên cùng Hạ Mạt Lâm giao lưu xong đi vào bếp tìm Hạ Úc Huân, đang nhìn cô tạp dề quần quanh làm canh, một bộ dáng hiền thê lương mẫu cực kỳ không phù hợp với khí chất của cô.

Âu Minh Hiên tiến vào, khoa trương mà nói, “Hôm nay tôi thật đúng là mở rộng tầm mắt, chấn kinh không nhỏ a! Cô cư nhiên còn biết nấu cơm?”

“Bằng không anh nghĩ sao?” Hạ Úc Huân trừng anh một cái.

“Tôi cho rằng cô chỉ biết ăn!”

“Bỏ qua một bên đi! Các người trò chuyện xong rồi? Ba tôi nói sao? Nhận anh chứ?” Hạ Úc Huân ném một ngụm canh cà chua trứng gà.

“Ba cô nói về sau tôi liền đi theo cô học!”

“Phốc ——” Hạ Úc Huân một ngụm canh phun hết ra.

“Ông ấy không chỉ nhận anh, còn đem anh giao cho tôi? Sao có thể? Anh cái người này làm sao bây giờ? Anh cùng ba tôi nói cái gì?” Hạ Úc Huân thét to.

Âu Minh Hiên nhún vai, nói vô cùng vô tội, “Tôi chưa nói cái gì a! Ông ấy nói tôi và cô là quan hệ gì, tôi nói quan hệ nam nữ!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 37: Tôi Liều Mạng Với Anh

“Âu Minh Hiên, anh.....”“Tôi có nói sai sao? Cô là nữ, tôi là nam, chúng ta đương nhiên là đang trong quan hệ nam nữ hợp pháp!” Âu Minh Hiên hiển nhiên mà nói, xong rồi lại a một tiếng nói, “Hình như là tôi nói sai rồi!”

“Anh đương nhiên nói sai rồi!” Hạ Úc Huân trừng anh.

Âu Minh Hiên nhìn từ trên xuống dưới con rồng phun lửa trước mắt này, lắc đầu nói: “Chúng ta không phải quan hệ nam nữ, chúng ta hẳn là quan hệ nam nam!”

Âu Minh Hiên nói xong liền hai tay đặt ở sau đầu, khoan thai mà đi ra ngoài, còn lại Hạ Úc Huân trực tiếp dùng lửa giận là có thể nấu chín cơm ở lại.

“Âu Minh Hiên, tôi liều mạng với anh ——”

-

Màn đêm buông xuống, toàn bộ thành thị muôn vạn ánh đèn.

Thời gian này nhân viên tất cả đều tan tâm, cao ốc tập đoàn Lãnh thị đều là màu đen, bao gồm cả văn phòng tổng giám đốc xa hoa kia.

Lãnh Tư Thần khép hờ hai mắt, ngồi trong bóng đêm, điều thuốc lá trên tay phải chỉ còn lại một nửa, ly cà phê bên trái sớm đã lạnh ngắt.

Đại khái ba ngày không ngủ không nghỉ, cũng không ăn cơm ngon, anh một câu không được bất luận kẻ nào quấy rầy liền không có ai dám tới khuyên anh, ngay cả cà phê cũng không ai dám đưa vào.

Tiếng chuông di động đột nhiên vang lên, trong bóng đêm có vẻ vô cùng đột ngột.

“A lô, ba.”

“Tư thần, hợp đồng cũng Vĩnh Hâm thế nào rồi?”

“Buổi chiều đã ký xong rồi.”

“Uhm, mẹ muốn cùng con nói chuyện.”

“A lô! Tư thần a! Mẹ đây!”

“Mẹ, chuyện gì?”

“Tiểu Triệt ở chỗ con làm việc thế nào a? Thích ứng hay chưa?”

“Vâng, vẫn tốt.”

“Sức khỏe Tiểu Triệt vẫn luôn không tốt, con nhớ phải chăm sóc nó nhiều hơn, ngàn vạn lần đừng làm cho nó phiền lòng. Còn nữa, có rảnh giúp mẹ khuyên tiểu Triệt về nhà ở đi! Nó một thân một mình ở bên ngoài mẹ không yên tâm!”

“Vâng, con sẽ khuyên nó.”

“Tiệc đính hôn của con cùng Thiên Ngưng sắp tới rồi, khách khứa sắp xếp đều chuẩn bị tốt chưa? Ngàn vạn lần không thể qua loa! Cũng đừng bận quá không chú ý đến con gái người ta, bên cạnh nó nhiều hơn, ngày mai đi cùng nó xem áo cưới cùng nhấn đính hôn!”

“Con biết, mẹ, con cúp máy.”

Mới vừa ngắt điện thoại, di động trong tay Lãnh Tư Thần liền rơi xuống đất, một tay khác hơi ấn dạ dày, sắc mặt đau đớn, trên trán mồ hôi lạnh ròn ròn.

Thanh âm khàn khan của anh, chính là không ai phát hiện, cũng không có ai hỏi một câu.

Bọn họ trong lòng chỉ biết có công ty, chỉ có tư triệt, chỉ có dính hôn.....

Ở trong mắt bọn họ anh đương nhiên vĩnh viễn không cần quan tâm một cái, ở trong mắt bất luận kẻ nào đều là như thế này, có lẽ, cũng chỉ có nha đầu ngu ngốc kia muốn bảo hộ anh, thật là..... Ngu ngốc.....

-

Hạ Úc Huân cảm thấy chủ ý để Âu Minh Hiên ở lại nhà ăn cơm thật sự vô cùng không ổn, tên kia quá cáo, cư nhiên dăm ba câu là có thể đem ba cô dụ dỗ đến mức nghe lời.

Âu Minh Hiên đi rồi, ba cô nói với cô một câu cực kỳ kinh tởm: “Úc huân, đứa nhỏ này không tồi, lần này, con cuối cùng còn có chút ánh mắt!”

Bất quá, kỳ thật ba cô vẫn luôn nghi hoặc tởm lòng, một đứa nhỏ tốt như vậy như thế nào liền coi trọng Úc Huân nhà bọn họ a?

Sau khi nghe cha hiểu lầm nói xong, Hạ Úc Huân cả người đều sụp đổ.

Sau khi tắm xong, ngồi xếp bằng trên sàn nhà gần người.

Thuận tay với lấy ảnh chụp trên đầu giường, ngón tay ôn nhu mà vuốt ve khuôn mặt thiếu niên đang mỉm cười trong ảnh chụp.

Đó là ảnh chụp duy nhất Lãnh Tư Thần nở nụ cười, khuôn mặt anh mười sáu tuổi còn có chút trẻ con, nhìn Hạ Úc Huân tức giận bên cạnh mà cười đến mức vẻ mặt sáng lạn.

“Vui sướng khi người khác gặp họa!” Hạ Úc Huân hung hăng đập vài cái vào khuôn mặt tuần tú của anh, sau đó gọi điện thoại.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 38: Tại Sao Lại Đột Nhiên Muốn Tạm Rời Cường Vị Làm Việc?

Kiều Luyện buổi tối hôm nay, về lại căn phòng nhỏ mình đã thuê trước đó.

Mới bốn ngày không ở, phòng không có trẻ, nhưng cũng làm cô cảm thấy chính mình lúc trước không có trả phòng, là sáng suốt cỡ nào.

Cô đi tắm, sau đó lên giường nghỉ ngơi.

Sáng sớm hôm sau, bị điện thoại đánh thức.

Cô nghe máy, đối diện truyền đến một giọng nói: “Kiều tiểu thư, tôi đã sắp xếp, hai tuần sau sẽ tiến hành phẫu thuật cho em trai cô, trong khoảng thời gian này, cậu ấy sẽ ở trong bệnh viện điều chỉnh thân thể, tình huống của cậu ấy khá tốt, cô không cần lo lắng.”

Kiều Luyện nghe nói như thế, sâu ngủ hông cánh mà bay, lập tức hưng phấn mở miệng: “Thật sao? Cảm ơn bác sĩ Lý! Nhất định phải dùng thuốc tốt nhất, khiến em trai tôi tốt lên.”

Cúp điện thoại, Kiều Luyện tràn ngập động lực.

gần như trong tám năm nay, đây là tin tức tốt nhất mà cô nghe được!

Nhanh chóng rời giường, vọt vào trong phòng vệ sinh nhỏ hẹp, nhìn chính mình trong gương, còn có chút hoảng hốt.

Trong bốn ngày này, đối với cô mà nói, giống như một giấc mộng.

Mà hiện tại, phải tỉnh mộng.

Cô vỗ vỗ khuôn mặt mình.

Kỳ thật, không có gì thay đổi!

Cô và Thẩm Lương Xuyên, vĩnh viễn sẽ là hai đường thẳng song song không có điểm giao nhau, về sau nhớ kỹ bốn phận của mình, không cần ảo tưởng thì tốt!

Mặc quần áo, xuống lầu, ngồi xe buýt tới tòa soạn báo.

Tới tòa soạn, cô viết một bức thư xin tạm rời cương vị công tác, gửi cho chủ biên và tổng biên.

Sau đó làm bộ làm tịch thu thập đồ vật.

Đồng nghiệp bên cạnh thở dài: “Kiều Luyến, Cô ấy..... Cô đi tìm chủ biên tập xin đi, đừng đi mà.....”

Kiều Luyến còn chưa nói lời nào, Tô Mỹ Mỹ đã mở miệng châm chọc nói: “Tòa soạn có quy định của tòa soạn, nếu người nào cũng mở miệng cầu xin được, thì tất cả mọi người đều ngồi ở đây ăn không rồi! Còn liều mạng đào tin làm gì!”

Kiều Luyến quay đầu nhìn về phía cô ta, “Ồ, kì lạ nha, cô cũng biết ăn không là không đúng sao?”

Tô Mỹ Mỹ bị ghen, “Cô!!”

Kiều Luyến lập tức cười tủm tỉm thu hồi tầm mắt của mình, tiếp tục thu dọn đồ đạc.

Tô Mỹ Mỹ tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, “Kiều Luyện, khuyên cô một câu, đừng luôn nhanh mồm dẻo miệng như vậy, nếu không về sau tìm công việc mới, cô cũng vĩnh viễn chỉ có thể là một phóng viên nhỏ!”

Kiều Luyện nhìn thời gian, mười phút, ừm, nên tới.

Cái ý niệm vừa ra, liền nhìn thấy Tổng Biên vội vã đuổi tới.

Sau khi nhìn thấy cô, lập tức vô cùng đau đớn mở miệng: “Ai ui, Kiều Luyện, cô thu dọn làm gì? Là trong công việc gặp phải cái gì không hài lòng sao? Sao lại đột nhiên muốn tạm rời cương vị công tác?”

Tổng biên chạy tới, đương nhiên chủ biên không thể ở trong văn phòng, vội vàng đi ra.

Kiều Luyện thấy được chủ biên, lúc này mới thở dài, lấy ngữ khí vô cùng áy náy mở miệng nói: “Tổng Biên à, tôi cô phụ sự kỳ vọng của chủ biên đối với tôi, thật sự là không mặt mũi nào tiếp tục ngồi ở tòa soạn, chủ biên nói tôi ba ngày phải điều tra ra được Thẩm phu nhân là ai, nhưng ông xem, đã ba ngày.....”

Tổng Biên lập tức quở mắng: “Ồ nháo! Tai tiếng Thẩm Ảnh Đế dễ tra như vậy sao? Cho ba ngày..... Hay ba mươi ngày mới tra ra được cũng không tồi rồi!”

Sắc mặt Chủ biên đỏ lên, “Tổng Biên, tôi.....”

“Được rồi, bên HN có giao lưu giữa phóng viên, bây giờ bà dọn dẹp một chút, đi qua họp đi.”

Chủ biên nghe nói như thế, tức xanh cả mặt, quay đầu, nhìn thấy Kiều Luyện bỗng nhiên gọi lên nụ cười đặc ý với bà.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 39: Hạ Úc Huân, Cô Gan Lắm!

Hạ Úc Huân trầm mặt không nói lời nào, ngoắc ngoắc ngón tay gọi Tiểu Bảo đang đá chân nói: “Tiểu Bảo, lại đây!”

Trương Bảo lập tức né xa ba thước, nói: “Sư tỷ, cầu xin ngài tha cho tôi đi! Ngài đều đã đánh suốt cả một ngày!”

Hàn Phong thăm nhất, ngày hôm qua Hạ Úc Huân còn hứa hẹn giảm bớt huấn luyện, nào biết hôm nay lại hướng anh tiến hành tra tấn cực kỳ tàn ác phi nhân tính.

Ba bao cát đáng thương tất cả đều trồn trong một góc.

Hạ Úc Huân tự mình thành hình chữ đại nằm trên mặt đất, khoa trương mà kêu rên một tiếng: “Học trưởng, tôi toàn thân vô lực, mắt đầy sao xẹt, ấn đường biến thành màu đen, tôi cảm thấy tôi sắp không chịu được rồi!”

Ba thiếu niên trong góc không nói gì chỉ vả mồ hôi hột, cô như vậy, điên cuồng mấy con trâu đều có thể chế phục, còn toàn thân vô lực, không nói được? Cũng may mắn cô còn nói được.

“Không được, tôi phải chống đỡ, nhất định phải chống đỡ!” Hạ Úc Huân đột nhiên lại nhảy dựng lên, vào trong sân chạy bộ.

Âu Minh Hiên nhìn dáng vẻ lảo nhuyển kia của cô, vẻ mặt có chút sụp đổ.

Nha đầu này như thế nào lại giống như người nghiện thuốc phiện vậy chứ?

Có lẽ, loại đàn ông như Lãnh Tư Thần chú định chính là anh túc của phụ nữ.....

Vì sự an toàn cho tính mạng của cô, vẫn là mau chóng giúp cô “Cai nghiện”!

-

Giờ phút này, người nào đó đang công bố giá vô số kim cương trước quầy, Lãnh Tư Thần kiềm nén sự không kiên nhẫn, không chút để ý mà cùng Bạch Thiên Ngưng chọn nhẫn đính hôn.

“Tư Thần, anh xem cái này em đeo có đẹp không?”

“Không tồi.” Lời ít mà ý nhiều.

“Tiểu thư, tay cô thật đẹp, khí chất lại cao quý, chiếc nhẫn này thật sự thích hợp với cô.” Nhân viên cửa hàng ra sức đẩy mạnh doanh số.

Bạch Thiên Ngưng đùa nghịch nhẫn, khó xử nói: “Nhưng, đắt như vậy.”

“Lấy cái này đi!”

Cô đã chọn suốt một buổi sáng, Lãnh Tư Thần rốt cuộc không kiên nhẫn ngầm kết luận.

Nhân viên cửa hàng lập tức vui vẻ ra mặt, nói: “Tiểu thư, ông xã ngài thật tốt!”

Bạch Thiên Ngưng rụt rè mà cười.

Chuông di động vang lên, Lãnh Tư Thần rút cuộc nhẹ nhàng thở ra, nói: “Anh đi ra ngoài nhận điện thoại.”

Lãnh Tư Thần sai bước đi ra khỏi nơi đã ở lại suốt một buổi sáng kia, vừa bức bối mà lôi kéo cà vạt của mình, vừa tâm tình không tốt hỏi: “Lương Khiêm, chuyện gì?”

“Lãnh tổng, tin tức mới nhất! Tôi nghe nói có người muốn động vào Hạ Úc Huân bảo tiêu của anh!” Lương khiêm phấn khởi mà nói.

Sắc mặt Lãnh Tư Thần lập tức tối sầm xuống, đáp: “Có ý tứ gì?”

“Cụ thể tôi cũng không rõ lắm, nhưng khẳng định là đối thủ một mất một còn trên thương trường của anh. Bọn họ động vào anh vài lần đều bị Hạ Úc Huân phá hủy, cho nên hiện tại người ta coi cô ấy như cái đinh trong mắt cái gai trong thịt. Theo tôi biết, người ta đã ở trên đường cảnh cáo cô ấy một lần, sau rốt cuộc kết quả thế nào liền không rõ ràng lắm, bất quá xem cô ấy đến bây giờ còn tung tăng nhảy nhót, khẳng định là không có việc gì. Bất quá lần này chỉ sợ cũng không dễ dàng như vậy, ra giá lần này chính là đại nhân vật, ra tay thực rộng rãi, sợ là quá mấy ngày nữa sẽ phải động thủ!”

“Đã biết, cậu tiếp tục điều tra.”

“Yên tâm, giao cho tôi.”

Sau khi cắt điện thoại của Lương Khiêm, Lãnh Tư Thần cơ hồ lập tức gọi cho Hạ Úc Huân.

Cùng lúc đó, tinh võ quán truyền đến tiếng kêu cực kỳ bi thảm của Hạ Úc Huân.

“A ——”

Âu Minh Hiên đang đắm bao cát coi như không thấy gì đi qua Hạ úc Huân đang giả chết lại đột nhiên xác chết vùng dậy, nói: “Cô đủ rồi! Lại làm sao vậy!”

Hạ Úc Huân đôi tay run rẩy mà nâng di động, nói: “Học học học..... Học trường.....”

“Cô gặp quý?”

Âu Minh Hiên vừa dứt lời liền nhìn thấy trên màn hình di động Hạ Úc Huân là một chuỗi chữ cái tiếng Anh, khóe miệng run rẩy nói: “My–Sunshine? Tên ghê tởm như vậy, là ai?”

Hạ Úc Huân không kịp giải thích, bị tiếng chuông thúc giục đến mức khẩn trương nhận điện thoại, thanh âm có chút lơ mơ: “A lô, tổng giám đốc.....”

“Sao lại lâu như vậy mới nhận điện thoại.” Thanh âm Lãnh Tư Thần thực không vui.

“Tôi tôi tôi..... Tôi.....”

“Hạ Úc Huân, kỳ nghỉ của cô kết thúc, lập tức về công ty.” Lãnh Tư Thần không kiên nhẫn mà cắt ngang cô.

Hạ Úc Huân ngây ngốc hỏi: “Vì cái gì a?”

Cô hẳn sẽ không thực ngốc thực ngây ngô đến mức cho rằng anh là nhớ mình.

Một bên Âu Minh Hiên đột nhiên đoạt lấy điện thoại trong tay Hạ úc Huân, nói: “Thực xin lỗi, Úc Huân cô ấy hiện tại rất bận, hơn nữa, đây là kỳ nghỉ của cô ấy, không phải thời gian đi làm, không có nghĩa vụ nghe theo!”

“Hạ Úc Huân, cô gan lắm!”

Sau một tiếng vang lớn, chiếc di động của Lãnh Tư Thần lại báo hỏnɡ.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 40: Luyện Tiệc Tôi?

Âu Minh Hiên cúp điện thoại xong, Hạ Úc Huân trong lòng chỉ có hai ý tưởng.

Học trưởng thật dũng cảm, còn có, lần này cô chết chắc rồi!

“Học trưởng! Tôi bị anh hại thảm rồi!” Hiên tại ấn đường Hạ Úc Huân mới chân chính biến thành màu đen,

Âu Minh Hiên nhéo nhéo khuôn mặt nhỏ đỏ bừng của cô, nói: “Nếu không cô chuẩn bị nói như thế nào? Chủ tử, nô tài lập tức liền đến!? Hạ Úc Huân, cô làm ơn có chút phẩm cách đi, đừng khom lưng uốn gối, tự hạ thấp giá trị con người mình như vậy!”

Hạ Úc Huân khoanh chân ngồi, uể oải ỉu xiu mà bĩu môi. A Thần anh bỗng nhiên tìm mình về rốt cuộc là bởi vì cái gì? Thật là rối rắm a!

“Học trưởng, tôi chỉ là một bong hoa hướng dương mềm yếu trưởng thành trong một khe hở tối tăm mà thôi!” Hạ Úc Huân một bộ u buồn của thi nhân.

Âu Minh Hiên trên dưới đánh giá liếc mắt nhìn cô một cái, nói: “Nho nhỏ, còn mềm yếu? Tôi thấy phát dục bất lương thì có!”

“Hoa hướng dương” cúi đầu nhìn người nào đó, sau đó đen mặt.

Hạ Úc Huân miễn cưỡng tìm lại cảm giác, tiếp tục u buồn, nói: “Nếu vĩnh viễn không thấy được ánh mặt trời, có lẽ tôi liền sẽ không hướng tới, nhưng hiện tại, tôi không nghĩ lại không tiếp nhận ánh mặt trời này, chỉ muốn mỗi giờ mỗi phút theo chuyển động của anh ấy, cho dù anh ấy lóa mắt như vậy, cao cao tại thượng xa xôi không thể với tới như vậy.”

“Nói dóc! Hoa hướng dương là dưới ánh nắng mặt trời chiếu xuống, mức độ auxin(chất kích thích) một mặt được kích thích tăng cao, đồng thời kích thích sự mở rộng của tế bào, do đó chậm rãi hướng mặt trời mà chuyển động. Lúc mặt trời xuống núi, chất kích thích một lần nữa phân bố, lại khiến hoa hướng dương từ từ quay lại vị trí lúc đầu, cũng chính là phía Đông. Nhưng, nhụy hoa một khi nở rộ, liền không hề chuyển động như trước, mà cố định về phía Đông. Tôi nói Hạ Úc Huân, cô khoa học một chút, hiện thực một chút cho tôi! Còn nữa, nụ hoa mềm yếu, nho nhỏ cô, rốt cuộc chuẩn bị khi nào mới nở hoa?”

Người nào đó lại bắt đầu kinh thiên vĩ địa tài ăn nói.....

-

Buổi tối, Hạ Úc Huân ghé vào trên giường, mở sổ nhật kí ra.

“A Thần, vẫn luôn chịu đựng không đi gặp anh, cũng không phải bởi vì quên anh rồi, mà là cho anh thời gian, để anh nhớ đến em, nhưng đến cuối cùng, lại là, em nhớ anh..... A Thần, có lẽ chờ có một ngày, khi Hạ Úc Huân ngu ngốc này nở hoa rồi, liền sẽ không phải lúc nào cũng nhìn lên anh nữa.....”

Hộc máu a! Quả nhiên vẫn không thể viết được những thứ lừa tình như vậy được.

Hạ Úc Huân trên những chữ viết to lớn đó mà xóa xóa đi, sau đó hung tợn mà viết ——

“Tên hồn đản đáng chết! Ai nói thỏ khôn không ăn cỏ gần hang, tôi liền cố tình ăn hết đám cỏ là anh thì làm sao! Mười mấy năm thanh mai trúc mã, ba tuổi định chung thân, mười tuổi hiến nư hôn đầu tiên, hai mươi tuổi làm bảo tiêu cho tổng giám đốc anh, trúc mã như vậy còn có thể bị người khác cười chạy, tôi đây nhiều năm võ học sinh nhai như vậy tính cái con khi! Lucifer Lãnh Tư Thần, một ngày nào đó, tôi muốn anh phải quỳ dưới chân tôi, hướng tôi sám hối, khẩn cầu tôi tha thứ! A ha ha ha.....”

Hạ Úc Huân mới vừa vẽ xong một bức tranh châm biếm YY áp đảo Lãnh Tư Thần, thanh âm cha cô - Hạ Mạt Lâm từ ngoài cửa truyền tới: “Úc huân, tắm rửa ngủ đi!”

Hạ Úc Huân trên trán vô số hắc tuyến xẹt qua, xoắn xuýt thành mạng nhện.....

-

Bảy ngày sau.

“A nha! Vạn tuế! Học trưởng, chúng ta đi Karaoke đi! Tôi muốn hát bảy ngày bảy thế kỷ!” Tuy rằng bảy ngày này mỗi một ngày đều là dày vò, nhưng cô vẫn chịu đựng được, không thể không nói tiềm lực con người là vô hạn.

Hạ Úc Huân hưng phấn không thôi, Âu Minh Hiên lại là đáng vẻ thất thần.

“Học trưởng anh làm sao vậy?”

“Úc Huân, mấy ngày nay không thích hợp lắm.”

Hạ Úc Huân chớp chớp mắt, nói: “Tôi biết a! Mấy ngày nay tôi vẫn luôn không thích hợp!”

Âu Minh Hiên liếc cô một cái, nói: “Cô thì có ngày nào thích hợp! Tôi không phải nói cô, tôi luôn có loại cảm giác bị ai đó nhìn trộm.”

Âu Minh Hiên nói xong xoay một tiếng đứng lên, thần sắc vội vàng nói: “Úc Huân, tôi tạm thời có việc, đi nước Pháp một chuyến, cô tự mình cẩn thận một chút.”

“Hiện tại liên đi sao?”

Âu Minh Hiên khước môi nhẹ nhếch: “Như thế nào? Luyện tiếc tôi?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 41: Tráng Sĩ Một Đi Không Trở Lại

“Uhm.” Hạ Úc Huân gật gật đầu.

Âu Minh Hiên ngây ngẩn cả người, nói: “Cô nha đầu này thật là không ra bài theo lẽ thường, nhưng buổi tối.....”

“Tôi không quan hệ! Chỉ là nói mà thôi, ngày mai còn phải đi làm, sao có thể chơi đùa như vậy được.” Hạ Úc Huân không thêm để ý mà nói.

“Đúng vậy! Ngày mai cô liền phải đi làm.” Âu Minh Hiên thở dài.

Cô hưng phấn như vậy rốt cuộc là bởi vì chính mình đã sống qua bảy ngày, vẫn là ngày mai có thể nhìn thấy anh ta?

Thật không nghĩ đi đã kích cô gái nhỏ này, lại đã kích cô đến mức phải độn thổ vì an rồi.

Hai giờ sau, máy bay chở hành khách đi Pháp giữa không trung xẹt qua một đường ngắn ngủi.

Âu Minh Hiên vốn dĩ bị chuyện công ty giày vò đến thế xác và tinh thần đều mệt, lại ở bên cô suốt bảy ngày, cảm giác cả người đều nhẹ nhàng đi rất nhiều.

“Âu Minh Hiên! Bảy ngày này cậu rốt cuộc chạy đến nơi nào lâu lống sẵn người đẹp hả?”

Vừa đến nơi, bạn tốt liền bắt đầu cuồn oanh lạn tạc.

Âu Minh Hiên nhớ tới dáng vẻ ấn đường Hạ Úc Huân biến thành màu đen, nhướn mày, đáp: “Lêu lổng sẵn người đẹp? Tôi là sẵn quỳ còn kém không nhiều lắm!”

Cẩn thận ngẫm lại anh giống như đã cấm dục bảy ngày, đều đã phá vỡ kỷ lục rồi.

Xem ra, bảy ngày này đột phá cũng không phải chỉ có một mình Hạ Úc Huân.

Anh đối với hôn nhân có bài xích rất lớn, là kẻ cố chấp theo chủ nghĩa bất hôn bất dục(*), du tẩu với các mỹ nữ, bách hoa tùng trung, phiến diệp bất triêm thân.

(*): Chủ nghĩa độc thân

(**): Ăn chơi qua đường.

Có vẻ phụ nữ duy nhất bên cạnh anh chưa bị anh chạm qua chỉ có Hạ Úc Huân.

Nguyên nhân đương nhiên là không cần nói cũng biết.

Nhưng hiện tại, cô gái nhỏ này cư nhiên làm lơ mị lực của anh, càng quá đáng chính là suốt ngày ở trong mắt anh mê luyện đàn ông khác, còn mê luyện đến sống không bằng chết.

Đây quả thực là thất bại thảm hại trong đời anh.

Tiểu Huân bé nhỏ của tôi ơi, kỳ thật tôi thật sự không muốn xuống tay với em thôi, huống hồ dáng vẻ kia của em tôi cũng căn bản không hạ thủ được.

Nhưng mà, ai cho phép em cố tình muốn yêu Lãnh Tư Thần a!

Tên kia ở trên thương trường hắc đạo tất cả đều đem anh ép đến chết, hiện tại cư nhiên ngay cả phương diện phụ nữ cũng bại bởi anh ta.

Nếu Hạ Úc Huân nghe được lời độc thoại nội tâm này của anh, nhất định sẽ an ủi anh, anh có thể không đem tôi coi như phụ nữ.

Nếu phương án “Cai nghiện” không thành công, vậy đành phải dùng “Lấy độc trị độc”.

Lãnh Tư Thần là anh túc, Âu Minh Hiên anh sao lại là kẻ dễ bị bắt nạt?

-

Sáng ngày hôm sau.

Hạ Úc Huân sau khi tiếp nhận sự quan tâm thăm hỏi của mọi người liền ôm lòng Kinh Kha đâm Tần Vương vào văn phòng Lãnh Tư Thần.

Dịch Thủy Hàn gió vi vu, tráng sĩ một đi không trở lại.....

“Tổng giám đốc.....”

Lãnh Tư Thần buông văn kiện, mười ngón đan nhau chống cằm, biểu tình khó lường mà nhìn về phía Hạ Úc Huân bình yên vô sự, nói: “Cô vẫn chưa có chết? Vận khí không tồi!”

Hạ Úc Huân nói thầm một tiếng: “Tôi biết..... Tôi lập tức liền vận khí không tốt.”

“Cô thực ra rất tự mình biết mình.” Lãnh Tư Thần nhẹ liếc mắt nhìn cô một cái, ra lệnh nói: “Lại đây.”

Hạ Úc Huân lắc đầu, ánh mắt tựa như một con tiểu bạch thỏ sợ hãi mà nhìn sói xám.

“Đừng để tôi nói lần thứ hai.” Lãnh Tư Thần hạ giọng.

Hạ Úc Huân “Vèo” một tiếng đến trước mặt anh.

Lãnh Tư Thần ngồi ở ghế trên, mặt lộ vẻ không vui, nói: “Tôi không có thói quen ngẩng đầu nhìn người khác.”

“A.....” Nội tâm Hạ Úc Huân tràn đầy phỉ nhổ, yên lặng mà ngồi xồm người xuống.....

Lãnh Tư Thần nhìn cô, con người sâu thẳm tràn ngập cảm xúc phức tạp.

Hạ Úc Huân bị anh nhìn đến mức có chút sợ hãi, còn chưa kịp hiểu anh rốt cuộc có ý tứ gì, chỉ thấy anh đột nhiên vươn nanh vuốt, một tay đem khóa kéo quần áo thể thao kéo xuống.....

Cô bên trong chỉ mặc một bộ nội y phim hoạt hình dễ thương.....

Trước khi người bị hại bùng phát, Lãnh Tư Thần đã bùng phát trước, khuôn mặt băng sơn cuồng phong lãnh khí cao 4000m so với mặt nước biển, nói: “Hạ Úc Huân, cho tôi một lời giải thích.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 42: Không Được Rời Tầm Mắt Của Tôi

Phản ứng đầu tiên của Hạ Úc Huân là luống cuống tay chân muốn kéo quần áo, kết quả phát hiện tên kia cứ nhiên bạo lực đem khóa kéo kéo xuống.....“Có cái gì đẹp mà phải che, trả lời vấn đề của tôi.”

Phẩm vị nội y này của cô thật sự là làm anh chấn động, mặt trên im màu xanh da trời là thứ gì?

Hạ Úc Huân một tay nắm quần áo, một tay khác run rẩy căn ngón tay chỉ vào anh, nói: “Làm ơn, người ta tốt xấu gì cũng là con gái! Anh sao lại có thể..... Anh quả thực..... Tôi muốn nói với anh giới tính, cột nhà, hỗn loạn.....”

“Thì ra cô còn có ý thức giới tính.” Lãnh Tư Thần trào phúng mà liếc nhìn cô một cái, sau đó không hề báo trước mà đưa tay ôm lấy eo cô, dùng sức đưa tới giữa hai chân mình, hỏi: “Vết sẹo trên vai cô là chuyện như thế nào?”

Hạ Úc Huân suy sụp nói: “Anh muốn xem bả vai tôi lại đem quần áo kéo hết ra sao?”

“Đây không phải trọng điểm, trả lời vấn đề của tôi.”

Anh không biết miệng vết thương rốt cuộc ở đâu, lại hiểu tính cách cô là cái loại không phải chứng cứ vô cùng xác thực tuyệt đối sẽ không nói, cho nên đương nhiên phải lựa chọn phương thức trực tiếp nhanh nhất.

Hạ Úc Huân trầm xuống, sau đó bắt đầu nháy mắt, hơn nữa tần suất càng lúc càng nhanh.

Lãnh Tư Thần tới gần cô, hỏi: “Muốn lấy có sao?”

Hạ Úc Huân bực bội nói, “Không có, tôi nhớ lại!”

Vừa mới dứt lời liền biết chính mình xong rồi.

“Lần sau trước khi nói dối nhớ thông minh hơn một chút.”

“Ghi nhớ lời dạy bảo của tổng giám đốc!” Hạ Úc Huân ấp úng đáp.

“Hiện tại như thế nào? Muốn nói thật sao? Vết thương trên người cô, như thế nào tới.....”

Kỳ thật trong lòng anh có lẽ có chút vui mừng nhìn thấy vết thương kia là do anh mà ra, chứ không phải dấu hôn của đàn ông khác.....

“Tôi làm gì phải nói cho anh, tóm lại cùng anh không quan hệ!”

Lãnh Tư Thần hừ lạnh một tiếng, “Đó chính là cùng tôi có quan hệ!”

Hạ Úc Huân trong lòng ảo não không thôi, anh lại chưa nói cùng anh có quan hệ, chính mình làm gì chưa đánh đã khai a.

Xong rồi, anh rốt cuộc là như thế nào biết chuyện này, nếu anh biết chính mình bị người khác cảnh cáo bị thương nhất định sẽ cảm thấy mình thực vô dụng, cảm thấy mình thực phiền toái, có thể hay không bị cuốn gói đuổi đi a.....

“Có đau hay không?”

Ai.....? Hạ Úc Huân sững sốt, anh cư nhiên không có chỉ vào đầu cô mắng cô ngu ngốc, mà ôn nhu hỏi cô có đau hay không?

Quá không bình thường a! Đầu óc anh có phải xảy ra vấn đề hay không?

Hạ Úc Huân gãi gãi đầu, lẩm bẩm nói, “Kỳ thật..... Đúng là rất đau!”

Lãnh Tư Thần hít một hơi thật sâu, sau đó chỉ vào đầu cô tức giận mắng: “Hạ Úc Huân! Cô là đồ ngốc sao? Coi bản thân là nữ hiệp cao thủ võ lâm! Vì cái gì gạt tôi? Nếu tôi hôm nay không hỏi, cô có phải hay không vẫn luôn giấu đi? Nếu có lần sau, rồi lần sau nữa thì sao? Cô cho rằng thân thể nhỏ của cô có thể chịu được bao nhiêu viên đạn, Hạ Úc Huân cô.....”

Hạ Úc Huân mặt đầy hắc tuyến, một tay nắm quần áo, một tay níu lỗ tai, thành kính mà nghe Lãnh Tư Thần đang hét to giận dữ.

Lúc này, trong lòng cô chỉ có một ý niệm: Anh quả nhiên vẫn bình thường.

Lãnh Tư Thần tràn ngập lửa giận mà nhìn đáng vẻ đáng thương tội nghiệp kia của cô, hận không thể đem đầu cô gõ bung một lần nữa phóng đại não đi vào.

“Hạ Úc Huân, từ giờ khắc này, không được rời khỏi tầm mắt của tôi!”

“Vì cái gì.....”

“Cận vệ, biết cái gì gọi là bên cạnh không?” Lãnh Tư Thần thật sự bị cô làm cho tức điên lên, ôm eo cô đột nhiên siết chặt, Hạ Úc Huân lập tức dán vào lồng ngực anh.

“Quần áo của tôi quần áo rách rồi.....” Hạ Úc Huân hoảng loạn mà ở trong lòng anh giãy giụa.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 43: Tổng Giám Đốc, Anh Rất Có Tài!

“Tổng giám đốc, anh rất có tài!” Hạ Úc Huân nhìn năm cái kẹp folder cùng năm cái kẹp nhỏ trên quần áo mình, khóe miệng run rẩy vài cái.

Lãnh Tư Thần chôn đầu xử lý công sự, trên mặt gió êm sóng lặng, nội tâm lại là gió nổi mây phun, vừa rồi cư nhiên..... Thiếu chút nữa mất khống chế, mà đối tượng vẫn là Hạ Úc Huân.

Đây không khỏi cũng bụng đói ăn quàng.....

Cứ như vậy mãi cho đến lúc tan ca, Hạ Úc Huân đã nằm ở trên sofa ngủ rồi, dù sao cô như vậy cũng không có biện pháp đi ra ngoài.

“Hạ Úc Huân, dậy đi!”

Hạ Úc Huân mơ mơ màng màng mà xoa xoa đôi mắt, “A, A Thần, mấy giờ rồi.....”

Lãnh Tư Thần trái tim run rẩy, cảm giác như trở về thời trung học, mỗi lần tan học, Hạ Úc Huân ghé vào bàn ngủ liền sẽ vừa lau nước miếng, vừa hỏi anh mấy giờ.

Ngoại trừ lần cô ở trong thang máy hôn mê kia, giống như thật lâu không nghe cô gọi mình là A Thần, có lẽ bởi vì lần trước mắng cô quá mức.

Hạ Úc Huân vốn dĩ đuổi cái lưng mệt mỏi một chút, nhưng suy xét đến bây giờ quần áo trong tình huống rất nguy hiểm, cho nên vẫn là từ bỏ.

“Đem cái này thay đi.” Lãnh Tư Thần ném cho cô một cái túi.

“Anh mua quần áo khi nào?” Hạ Úc Huân cào cào đầu có chút kinh ngạc.

“Buổi tối có một cuộc xã giao.”

“Tôi đây.....”

“Cùng nhau.”

“A? À.....” Hạ Úc Huân vốn là muốn nói cô ở trong xe chờ anh như trước đây, không nghĩ tới anh cho cô đi cùng.

Sao lại cảm thấy anh có chút quái quái, là ảo giác sao?

-

“Cô rốt cuộc xong chưa?” Lãnh Tư Thần đứng ở bên ngoài toilet không kiên nhẫn mà thúc giục.

“À, lập tức ——” Hạ Úc Huân vội vội vàng vàng mà từ toilet một chân nhảy ra, còn có một chiếc giày cao gót chưa mang xong.

Một chiếc váy tiểu công chúa đáng yêu tôn cả người cô lên hết như một búp bê tinh xảo phương tây, cổ áo cắt may hình chữ V ôm sát người cô khiến cho ngực cô tuy rằng không lớn nhưng hình dạng đẹp dễ thoát nhìn cũng có vài phần nữ tính.

Chỉ là.....

“Hạ Úc Huân, cô thật sự đủ rồi!”

Lãnh Tư Thần hết thuốc chữa mà liếc nhìn cô một cái, vài bước đi qua, đoạt lấy chiếc giày trong tay cô, sau đó hơi hơi cúi người mang vào cho cô,

lại cài xong khóa thủy tinh của chiếc giày bên kia.

Hạ Úc Huân ngậy người.....

Lãnh Tư Thần trên dưới đánh giá cô một lần, lại đem bong hoa trước cổ áo cô, đai lưng, mép váy tất cả đều chỉnh sửa ngay ngắn.

Hạ Úc Huân tiếp tục đại ra, tùy ý vẽ mặt anh nghiêm túc mà loay hoay.

“Ngậy ngốc ra đó làm cái gì, đi a!”

“Đi đâu?”

.....

Mười phút sau, Hạ Úc Huân xuất hiện trước hội sở tạo mẫu xa hoa.

Sau đó, cô ngơ ngẩn mà bị Lãnh Tư Thần đẩy cho một người đàn ông nhuộm tóc xanh, ăn mặc một thân áo sơ mi hoa.

“Jason, tôi chỉ có nửa giờ.”

Người đàn ông tóc xanh kia nhìn Hạ Úc Huân một đầu tóc bù xù, búng ngón tay, nói: “Lãnh tổng, vẫn là anh hiểu tôi! Tôi thích nhất làm những việc có tính khiêu chiến.”

Tóc xanh không nói hai lời liền muốn đến gỡ bỏ mắt kính Hạ Úc Huân xuống.

Vì thế, Hạ Úc Huân vẫn luôn đang trong trạng thái không rõ ràng mơ hay thực đột nhiên thức tỉnh.

Cô nhanh chóng đem tay đặt trên bả vai tên yêu nghiệt kia, tiếp theo một cái quăng ngã tiêu chuẩn qua vai.....

Nhà tạo mẫu cao 1 mét 8 kia cứ như vậy chặt vật mà ngã trên mặt đất.

Trong phòng mọi người đều ngây người, chỉ còn lại thanh âm rên rỉ của người đàn ông kia.

Lãnh Tư Thần vừa muốn phát hỏa, Hạ Úc Huân liền vạn phần ủy khuất lui về bên cạnh anh, ôm một cánh tay anh, nói: “A Thần, tôi không muốn ở chỗ này!”

Hết thầy mưu toan cướp đi mắt kính của cô đều là hồng thủy mãnh thú!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 44: Làm Thịt Anh Ta

Lại là cái mắt kính đáng chết này! Lãnh Tư Thần vốn là tức giận không thôi, vừa thấy dáng vẻ sợ hãi này của cô lại cố tình không thể nhẫn tâm.

Jason chật vật mà bò dậy, dờ khóc dờ cười, nói: “Làm ơn, vị tiểu thư này, tôi mới là người bị đánh, cô làm gì lại bày ra vẻ mặt của người bị bắt nạt như thế?”

Lãnh Tư Thần hít sâu một ngụm, nói: “Hạ Úc Huân, cô.....”

Hạ Úc Huân thần sắc hoảng loạn, tầm mắt vẫn luôn dừng ở bên ngoài, chỉ muốn nhanh chóng rời khỏi nơi này.

“Nhìn tôi!” Hai tay Lãnh Tư Thần nâng khuôn mặt nhỏ của cô, chuyển hướng về chính mình.

“Tổng giám đốc, tôi có chút không thoải mái, có thể đi về trước hay không?” Cô gần như cầu xin.

“Hạ Úc Huân, rốt cuộc là cái gì làm cô cứ liên quan đến mắt kính liên muốn trốn?” Lãnh Tư Thần nói xong liền muốn lấy mắt kính cô xuống.

“Đừng lấy.....”

Anh đã tháo xuống.

Hạ Úc Huân dùng đôi tay che hai mắt mình lại.

Lãnh Tư Thần lại cưỡng chế mà kéo tay cô xuống.

Lãnh Tư Thần nhất định không biết, anh làm một sự việc khủng bố cỡ nào, nếu là người khác dám làm, Hạ Úc Huân sớm đã đem anh ta đánh đến mức mẹ anh ta đều nhận không ra.

Nhưng, cố tình người kia lại là anh. Cho nên, cô chỉ có thể yên lặng mà chịu đựng.

“Xin lỗi, Jason, nha đầu này tính tình có chút kỳ quái, không thích người khác chạm vào mắt kính của cô ấy!” Lãnh Tư Thần vẻ mặt bất đắc dĩ.

Jason ngượng ngùng mà xua xua tay, nói: “Không có việc gì không có việc gì! Thật là cô gái có cá tính! Vị tiểu thư này hẳn là gia đình luyện võ! Ha ha, thân thủ không tồi, không tồi.....”

Giờ phút này nội tâm Jason cơ hồ là suy sụp.....

Thật đủ mất mặt! Cư nhiên bị một cô gái chỉ một chiêu quật ngã.

Nói thâm mỹ của Lãnh tổng thật đúng là càng ngày càng đặc biệt.....

“Kỳ thật, vị tiểu thư này ngũ quan thực tình xảo a!” Thần sắc Jason khẽ kinh ngạc nhìn về phía dung nhan Hạ Úc Huân sau khi tháo mắt kính.

Một nhà thiết kế khác ở một bên đáp lời: “Tiểu thư, cô mang kính sát tròng, bên ngoài vì cái gì còn phải đeo một cặp kính nữa? Chẳng lẽ là vì..... Ách, làm đẹp sao?”

“Các người hỏi nhiều quá, làm tóc, trang điểm cho cô ấy, tôi đang vội.” Lãnh Tư Thần thần sắc không kiên nhẫn.

Jason hơi sợ mà đi qua, nói: “Lần này hẳn sẽ không lại bị đánh chứ?”

Hạ Úc Huân không nói gì.

Xác định cô ấy không nguy hiểm, Jason mới nơm nớp lo sợ mà đi qua.

Đến khi Jason làm tóc cho cô xong, trang điểm xong, cô cũng không nói nửa câu.

“OK! Hoàn tất!”

Jason đem người Hạ Úc Huân chuyển qua, đẩy đến trước mặt Lãnh Tư Thần, nói: “Một cô gái xinh đẹp sao lại thích đem chính mình trang điểm thành xấu vô địch chứ?”

Trong phút chốc Lãnh Tư Thần nhìn thấy Hạ Úc Huân, vẻ mặt bỗng nhiên sững sốt.

Phía sau tóc cô được búi lên một cách đáng yêu, vài sợi tóc hơi xoắn rủ trên vai, có vẻ nghịch ngợm kiều mĩ, thực phù hợp với khí chất của cô.

Khuôn mặt nhỏ được trang điểm nhẹ, trong trắng phiếm hồng, long mày xinh đẹp thần thái quyến rũ, đôi mắt màu đen rực rỡ lung linh, cả người lập tức sáng lên.

Hạ Úc Huân không biết anh muốn đi tham gia tiệc gì, chỉ có thể tùy ý anh đưa mình đến trước một tòa biệt thự xa hoa rồi ngừng lại.

Thấy cô dọc theo đường đi đều không nói lời nào, Lãnh Tư Thần nhíu mày sờ sờ trán Hạ Úc Huân, nói: “Làm sao vậy? Thật sự không thoải mái?”

Hạ Úc Huân lắc đầu: “Đi thôi.”

Cô biết, nếu không phải Bạch Thiên Ngưng đi Nhật Bản công tác, cô căn bản không có cơ hội cùng anh bên nhau như vậy. Cho dù, cô ghét nhất chính là xã hội thượng lưu những bữa tiệc nhàm chán vô cùng.

“Vẫn tức giận vì tôi tháo mắt kính của cô?” Lãnh Tư Thần nhướng mày.

Hạ Úc Huân không nói lời nào.

Lãnh Tư Thần thở dài: “Nếu là người khác tháo, cô có phải hay không đến.....”

“Làm thịt anh ta!” Hạ Úc Huân lập tức hung tợn mà nói tiếp.

“Thực vinh hạnh tôi còn sống!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 45: Cô Không Thể Ôn Nhu Một Chút Sao?

Trong yến tiệc, Hạ Úc Huân bồi Lãnh Tư Thần đi ngang qua sân khấu, sau đó tìm một góc ngồi xuống. Cách đó không xa, Lý Vân Triết nhìn Hạ Úc Huân trong góc, lộ ra nụ cười nghiền ngẫm, người phụ nữ bên cạnh Lãnh Tư Thần cứ nhiên không phải Bạch Thiên Ngưng?

“Hi —— người đẹp, có thể ngồi không?” Lý Vân Triết tò mò đi qua chào hỏi.

Hạ Úc Huân ngẩng đầu nhìn người đàn ông đang đến gần mình, nói: “Lý tổng, mấy ngày không gặp, càng thêm phong lưu phóng khoáng a!”

Lý Vân Triết ngây ngẩn cả người, đáp: “Cô quen biết tôi?”

Hạ Úc Huân trợn trắng mắt, nói: “Tôi là Tiểu Hạ.”

Lý Vân Triết trên dưới đánh giá cô một phen, nói: “Tiểu Hạ?! Cô đi phẫu thuật thẩm mỹ sao?”

Hạ Úc Huân khóe miệng nhếch lên: “Đi chết đi! Anh đi phẫu thuật thẩm mỹ thì có!”

“Ha ha ha..... Cô nha đầu này, tôi liền thích cái tính này của cô!” Lý Vân Triết bị mắng, lại phá lệ cao hứng.

Cứ nhiên thích cô mắng anh? Thật đủ biến thái! Hạ Úc Huân chửi thầm.

Bất quá, cô cũng là có chút hiểu biết cá tính Lý Vân Triết, mới dám nói anh như vậy.

“Tối tới, đại tổng giám đốc nhà cô đi xã giao, anh đây sẽ cùng cô nói chuyện phiếm!” Lý Vân Triết tức khắc tinh thần tỉnh táo, bảo tiêu bên cạnh Lãnh Tư Thần này chính là thú vị.

Hạ Úc Huân mí mắt đều không nâng lên một chút, nói: “Không có tâm trạng, anh có thể hay không xin thương xót để tôi một mình một lát?”

Lý Vân Triết chặc chặc tắc lưỡi, nói: “Nhất định là bởi vì đại tổng giám đốc cô phải dính hôn, cho nên ở đây tinh thần chán nản hả?”

Vừa dứt lời, mặt Hạ Úc Huân lập tức đen lại.

Biểu hiện của cô thực sự có rõ ràng như vậy sao?

Hạ Úc Huân ở trong lòng đem Lý Vân Triết quật ngã qua vai 100 lần rồi lại 100 lần, trên mặt lại nhàn nhã mà chống cằm, không nhanh không chậm nói: “Lý tổng a, nghe nói Bạch tiểu thư là mối tình đầu của ngài sao? Như thế nào, nhìn mối tình đầu bị kinh địch thương trường cướp đi, tâm tình như thế nào? Phát biểu cảm tưởng đi!”

Lần này, là Lý Vân Triết đen mặt, biểu tình kia hết như nuốt phải cả trăm con ruồi bọ, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Tiểu nha đầu, cô quá hung ác!”

“Đa tạ đa tạ! Người không phạm tôi, tôi không phạm người! Nếu như người phạm tôi, tôi liền sẽ tức giận...” Tác dụng của rượu vang đỏ chậm, hiện tại Hạ Úc Huân đã bắt đầu có chút lâng lâng.

Lý Vân Triết buồn cười nói, “Tôi biết, cô tức giận, hậu quả thực nghiêm trọng.”

“Biết sao anh còn chọc tôi! Xứng đáng!”

Lý Vân Triết day day ấn đường, nói: “Tôi nói..... Cô không thể ôn nhu một chút sao? Già như vậy, đàn ông nào chịu được cô? Nếu không, phối hợp một chút với chiếc váy đầm này của cô, đáng yêu duyên dáng chút cũng thành a! Đàn ông không chịu nổi nhất là khi phụ nữ làm nũng!”

Không thể không nói đêm nay nha đầu này thật sự làm người ta kinh diễm.

Nhìn quen những mỹ nữ gợi cảm rồi đột nhiên nhìn thấy Hạ Úc Huân, làm người ta có loại cảm giác ngọt ngào thoải mái.

Nếu không phải bởi vì cô là bạn gái Lãnh Tư Thần, đàn ông đến gần khẳng định là phải chen chúc tới.

Bọn họ không dám trêu chọc, nhưng Lý Vân Triết anh, cố tình liền muốn động vào phụ nữ bên người Lãnh Tư Thần.

Hạ Úc Huân cắt một tiếng, nói: “Lý đại tổng giám đốc, ngài tạm tha cho tôi đi! Tôi sợ ôn nhu lên sẽ hù chết anh, làm nũng sao? Tôi sợ hù chết bản thân mình mất!”

Cách đó không xa Lãnh Tư Thần vốn đang có chút lo lắng Hạ Úc Huân một mình, không nghĩ tới lại nhìn thấy cô cư nhiên cùng Lý Vân Triết nói chuyện với nhau thật vui, sắc mặt không khỏi trầm xuống.

Anh thật ra đã quên, Hạ Úc Huân nha đầu kia tuy rằng tùy tiện, trên người lại có loại lực tương tác tự nhiên, mặc kệ là vào lúc nào ở đâu, cô luôn có thể hồ đồ như cá gặp nước.

“Lãnh tổng, như thế nào? Lần này kiều thê không tới lại mang theo một tiểu bảo bối! Tôi nhớ rõ anh không thích ăn đồ ngọt mà?” Lam Hạo Dương cà lơ phát phơ mà đem tay khoác lên vai Lãnh Tư Thần, không có hảo ý hỏi.

Lam Hạo Dương, người thừa kế tập đoàn Lam thị, chủ yếh hội lần này.

“Tôi có nói qua sao?” Lãnh Tư Thần nhướg mày, uống một ngụm rượu vang đỏ.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 46: Gần Đây Tôi Thích Ăn Ngọt

“Tư Thần!” Một mỹ nữ gợi cảm nhẹ giơ ly rượu đi tới bên này. Lam Hạo Dương chế nhạo mà dùng khuỷu tay thọc thọc một bên Lãnh Tư Thần, nói: “Cái loại này mới là khẩu vị của anh? Không quấy rầy anh lập diễm(*)! Bye ~”

(*): tán tỉnh người đẹp.

Lạc Vi này trong giới giải trí hô mưa gọi gió, nhân vật đẳng cấp, nhưng lại trước nay chưa từng truyền ra tai tiếng cùng đàn ông nào, là loại mỹ nữ ngạo mạn có thể nhìn từ xa mà không thể dâm loạn, bao nhiêu đàn ông đối với cô đồ xô như xưa vệt cô đều không nhìn lấy một cái, lại đối với Lãnh Tư Thần yêu sâu sắc.

“Tư Thần, vừa rồi, chú mèo nhỏ bên cạnh anh là ai? Nhìn không ra, rất biết uống, không giống Bạch Thiên Ngưng không uống rượu, thật sự yếu ớt.” Lạc Vi thử thăm dò nói.

“Uhm, còn có thể.” Lãnh Tư Thần lập lờ nước đôi mà ứng phó.

Lạc vi chút nào không thêm để ý đến vẻ lạnh nhạt của Lãnh Tư Thần, tiếp tục bắt chuyện nói: “Tư thần, anh thật sự muốn cùng Bạch Thiên Ngưng đính hôn? Anh không phải thực chán ghét bị trói buộc sao?”

“Kết hôn cũng không thể thay đổi cái gì, huống chi, chỉ là đính hôn.”

“Phải.....” Thần sắc Lạc vi hơi thả lỏng, ôn nhu nói, “Đúng rồi, em vừa mang đến một chai Laffey cực phẩm, buổi tối có muốn cùng nhau uống một chén hay không?”

Lãnh Tư Thần nhú nhú mày, nói: “Buổi tối có việc.”

“A, vừa mới nói không thể thay đổi cái gì, như thế nào hiện tại liền bắt đầu thủ thân?” Lạc vi chế nhạo.

“Tôi gần đây thích ăn ngọt.”

Lãnh Tư Thần ném một câu nói mà Lạc vi không thể hiểu được, liền đi nhanh về phía vừa rồi rời tầm mắt liền không thấy tin tức kia.

-

“Làm sao vậy? Tìm cái gì vậy?” Lý Vân Triết thấy Hạ Úc Huân tựa như tám con chuột chui tới chui lui có chút buồn cười mà truy vấn.

“Kính sát trông của tôi rớt một cái.”

Hạ Úc Huân vừa nói vừa mở to đôi mắt sờ soạng, đều do chính mình không tiền đồ, vừa thấy Lãnh Tư Thần cùng phụ nữ khác nói chuyện liền kích động.

Lý Vân Triết nhìn cô một cái, sau đó lập tức kinh hô một tiếng: “Đôi mắt của cô.....”

Hạ Úc Huân một phen che miệng anh lại, nói: “Kêu la cái gì? Dám nói ra anh nhất định phải chết có biết hay không?”

Lý Vân Triết ra sức gật đầu, Hạ Úc Huân lúc này mới buông anh ra.

“Bất quá Tiểu Hạ, màu sắc đôi mắt cô cũng thật đặc biệt a! Cư nhiên là màu tím, mắt màu này thật sự rất hiếm thấy, là di truyền ba cô hay là mẹ

cô?”

Hạ Úc Huân thân mình cứng đờ một chút, nói: “Anh quản tôi!” Trong tay động tác mò mẫm tìm kiếm càng nóng nảy.

“Thôi, cùng nhau tìm đi! Cô rút chỗ nào?” Lý Vân Triết hỏi.

“Hình như là dưới cái bàn.”

“Phanh ——”

Hai người tìm đến mức đầu đâm vào nhau.

“Ngao, đau chết mất! Tiểu Hạ, đầu cô rút cuộc là cấu tạo từ cái gì? Như thế nào lại cứng thế!” Lý Vân Triết ôm đầu đau đớn kêu lên.

“Chính là cấu tạo như bộ phận của người bình thường mà thôi.”

Hạ Úc Huân rút cuộc thành công nhấc lên kính áp tròng nho nhỏ kia, nhẹ nhàng thở ra rồi ngồi trở lại trên sofa.

Uống quá nhiều, tay Hạ Úc Huân có chút run run, nói: “Xong rồi, đeo không được rồi!”

“Thôi, tôi giúp cô!” Lý Vân Triết nhìn dáng vẻ đau khổ kia của cô, trong lòng mình đã gấp thay cô.

“Anh làm được chứ?” Hạ Úc Huân có chút hoài nghi.

“Ít nhất tôi không có say!”

“Ý của anh là tôi say?” Hạ Úc Huân không vui mà căm tức nhìn anh, hai má ngà say, đỏ bừng vô cùng đáng yêu.

Lý Vân Triết khoanh tay trước ngực nhìn cô, nói: “Cô không có say? Có bản lĩnh cô dùng chiếc đũa gắp viên ngọc trai nhỏ trong khay lên cho tôi!”

“Nhàm chán! Tôi không say cũng gặp không lên được.”

Lý Vân Triết ho nhẹ một tiếng, cô xác thật còn có vài phần tỉnh táo.

Cuối cùng, Hạ Úc Huân vẫn là tự mình gian nan mà đem kính sát trùng đeo vào.

“Mắt cô rất đỏ, có phải bị đau hay không?” Lý Vân Triết thò lại gần, nhìn mắt cô đỏ hệt như mắt thỏ, thiếu chút nữa bật cười.

“Không thể nào! Có chút đau, vừa rồi không cẩn thận dùng tay dụi mắt.” Hạ Úc Huân chớp chớp mắt.

“Tôi giúp cô nhìn xem!”

Kết quả, Lý Vân Triết mới vừa nghiêng người qua, Hạ Úc Huân đã bị một bàn tay to lớn chặn ngang rồi nhấc lên, sau nửa vòng xoay tròn, cả người vụng vụng hồ hồ mà đâm vào một lồng ngực rắn chắc.

“Ách, tổng giám đốc.....?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 47: Tiểu Bảo Bối Đáng Thương

Ngồi thời gian quá lâu, lại uống nhiều rượu như vậy, rồi bị kéo mạnh dậy, Hạ Úc Huân một trận trời đất quay cuồng, trước mắt tối sầm, mất đi tri giác. Lãnh Tư Thần thần sắc như dã thú không vui mà liếc mắt nhìn Lý Vân Triết một cái, không nói một lời mà đem cô bế ngang lên.

Nhìn bóng dáng Lãnh Tư Thần rời đi, Lý Vân Triết đem ly rượu uống một hơi cạn sạch, ánh mắt âm trầm, nói: “Thiên Ngưng, đây là người đàn ông em chọn sao?”

A, phụ nữ a, chính là như vậy, người hờ hững với cô ấy, cô ấy ngược lại tâm tâm niệm niệm, người đối với cô ấy thiên y bách thuận, cô ấy lại muốn đi tìm người khác.

Vì cái gì em tình nguyện cùng cái người đàn ông lạnh nhạt vô tình, tâm tư hoàn toàn không ở trên người của em ở bên nhau, cũng không muốn quay đầu lại nhìn tôi lấy một cái?

Lãnh Tư Thần anh có thể có chút cơ nghiệp hôm nay còn không phải nhờ vào tổ tiên gầy dựng, phong thủy luân chuyển, tôi cũng không tin anh vĩnh viễn vận khí tốt như vậy, Lý Vân Triết tôi tuyệt đối sẽ không cả đời đều bại bởi anh!

“Hạo Dương, tôi đi trước một bước.” Lãnh Tư Thần cùng Lam Hạo Dương lên tiếng chào tạm biệt.

“Bye! Ăn đồ ngọt quá nhiều sẽ rất nhanh chán đấy!” Lam Hạo Dương ý vị thâm trường mà cười.

Không đơn giản a không đơn giản! Còn chưa thấy qua Tư Thần đối với người phụ nữ nào lại lộ ra..... Loại biểu tình hận không thể xé nát lại hận không thể yêu thương vào tận trong xương cốt như vậy.

Bởi vì anh đối bất cứ người phụ nữ nào đều chỉ có một loại biểu tình, đó chính là mặt vô cảm. Cho nên hôm nay anh thật sự là mở rộng tầm mắt.

Tiểu bảo bối đáng thương, mặc niệm thay cho cô, không biết có đủ nhét kê rằng Lãnh Tư Thần hay không.....

-

Ngoài dự liệu của Lãnh Tư Thần chính là, Hạ Úc Huân uống say đều không có nháo, từ trong túi lục lợi mắt kính ra đeo, an an ổn ổn mà ngủ ở sau xe, thật sự ngoan ngoãn đến có chút quý dị.

Nửa giờ sau, Lãnh Tư Thần đem xe chạy đến trước biệt thự của anh rồi dừng lại, sau đó mở cửa xe đánh thức cô.

Hạ Úc Huân giữ mắt kính, lắc lư mà từ trong xe đi ra, chuyện thứ nhất chính là cởi giày cao gót xách trong tay, sau đó đem tóc búi sau đầu tất cả đều tháo tung, để chân trần nghiêng ngả lão đảo đi về phía trước, nói: “Lãnh Tư Thần, anh thật biết giày vò tôi!”

“Cô đi đâu?” Lãnh Tư Thần đuổi kịp vài bước, một tay đem cô kéo lại.

“Buông tay! Nam nữ thụ thụ bất thân! Đây không phải nhà của tôi, tôi phải về nhà đi!”

“Cô không sợ ba cô đánh sao?” Lãnh Tư Thần cũng không ngăn cản cô, chỉ là khoanh tay trước ngực, vẫn ung dung mà nói một câu.

“Lãnh Tư Thần! Anh đừng uy hiếp tôi! Tôi nói cho anh biết, tôi mới không sợ! Dù sao cũng không thể vừa uống say liền trốn tránh ở trong nhà người khác, loại chuyện uất ức này, Hạ Úc Huân tôi đã làm một lần, tuyệt đối sẽ không làm lại lần thứ hai.....”

Hạ Úc Huân vừa hùng hổ mà ồn ào, vừa thất tha thất thểu mà hoảng loạn đến bên cửa nhà Lãnh Tư Thần, mạnh mẽ gõ cửa, kêu: “Còn đứng thất thần vậy làm gì? Lãnh Tư Thần, mở cửa a! Mở cửa.....”

Nhìn dáng vẻ cô kiêu ngạo, Lãnh Tư Thần vẻ mặt vô ngữ, anh thật là gặp quỷ mới vừa rồi cứ nhiên còn cho là cô ngoan.

Sải bước mà đi qua, một tay đem cô khiêng trên vai.

“A —— hỗn đản! Làm gì nha! Anh thả tôi xuống dưới ——” Hạ Úc Huân hét lên một tiếng, múa may hai móng vuốt nhỏ.

“Bang ——” Không tời, nhiều thịt, đánh lên rất thoải mái.

“Anh hỗn đản! Ba tôi cũng không dám đánh mông tôi! Ô ô ô.....” Hạ Úc Huân vẻ mặt nhục nhã.

“Bang ——” Lại là một cái nữa.

“Hạ Úc Huân, cô gần đây lá gan càng lúc càng lớn! Nói cho tôi biết, ai cho cô lá gan? Hả?”

“Winny cho tôi! Như thế nào? Anh thả tôi xuống dưới! Anh lại không thả, tôi lại ới ra!”

“Cô dám!”

“Lãnh Tư Thần, anh có còn nhân tính hay không anh anh anh.....”

“Cô câm miệng cho tôi! Đi vào trong lại cùng cô tính sổ!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 48: Hạ Úc Huân! Cô Là Heo Sao?

Lãnh Tư Thần đem Hạ Úc Huân ném trở lại trên giường, kiềm nén một bụng hỏa, vừa muốn chất vấn cô khi nào cùng Lý Vân Triết cùng một chỗ, lại phát hiện cô dán đầu lên gối lập tức liền đã ngủ. “Hạ Úc Huân! Cô là heo sao?”

Lãnh Tư Thần không có ngu ngốc đến mức lúc này đi đánh thức cô, nếu không, tuyệt đối sẽ bị cô cắn.

Anh quá hiểu biết phẩm rượu của cô!

Nửa đêm, Hạ Úc Huân mơ mơ màng màng mà tỉnh lại, trong khoảng thời gian ngắn không biết đang ở đâu, nhưng lúc này rượu đã tỉnh hơn phân nửa, xoa xoa tóc, sau đó buồn ngủ ngáp dài theo hướng ánh sáng đi đến.

Nhẹ nhàng đẩy cửa ra, phát hiện Lãnh Tư Thần cư nhiên còn đang làm việc, khi thì ngón tay ở trên notebook bay múa, khi thì lật văn kiện xem, viết viết tính toán.

Chân Hạ Úc Huân không khỏi mọc rễ, si ngốc mà nhìn dáng vẻ nghiêm túc làm việc của anh.

Lãnh Tư Thần đang lật văn kiện đột nhiên dừng tay lại ấn ngay vị trí dạ dày mình, vẻ mặt đau đớn.

Hạ Úc Huân vội vàng chạy tới, “Anh làm sao vậy?”

Thần sắc Lãnh Tư Thần hoảng sợ mà nhìn về phía Hạ Úc Huân đột nhiên xuất hiện, nói: “Cô tỉnh?”

“Thuốc trị đau dạ dày của anh ở đâu?” Hạ Úc Huân vội vàng đi đến bên ngăn kéo tìm kiếm, thật vất vả mới lục ra được chai thuốc lại là trống không.

“Cô đi ngủ đi! Tôi không có việc gì.” Lãnh Tư Thần nhú mày nói.

Hạ Úc Huân theo lời xoay người rời đi.

Lãnh Tư Thần thần sắc có chút cô đơn.

Không bao lâu, Hạ Úc Huân lại để chân trần đặng đặng chạy tới, nói: “Một viên màu trắng, ba viên con nhộng! A, không được, không có nước ấm uống thuốc, hơn nữa chắc chắn anh vẫn chưa ăn cơm, bụng rỗng uống thuốc không tốt cho sức khỏe.”

Hạ Úc Huân lại đem thuốc cầm trở về, một lát sau quay lại, trong tay đã bưng một chén cháo, bên trong có chút chân giò hun khói trứng cùng rau dưa, nói: “Ăn chút cháo trước đã, ăn xong lại uống thuốc. Còn tưởng rằng tủ lạnh của anh khẳng định cái gì đều không có, cư nhiên đầy đủ mọi thứ. Đồ vật đều có sẵn cũng không tự mình làm ăn, anh thật lười biếng!”

Anh cái gì cũng không thiếu, chỉ thiếu một người vợ chăm sóc anh, không bao lâu nữa, chờ nữ chủ nhân vào ở, nơi này hẳn sẽ chân chính cái gì cũng không thiếu.

“Thuốc từ đâu ra?” Lãnh Tư Thần thần sắc thoáng kinh ngạc.

Hạ Úc Huân trừng anh một cái, nói: “Tôi lúc nào cũng mang theo bên người có được không. Quả nhiên vẫn là cũng có tác dụng!”

“.....” Thật đúng xứng danh là hòm thuốc, lần trước ở quán bar Phỉ Sắc thấy cô từ tổng túi lấy ra băng gạc còn đã thực ngạc nhiên, không nghĩ tới trong túi nho nhỏ kia cái gì cũng đều có.

“Cô làm nhiều hay ít?” Kỳ thật anh là muốn hỏi, cô khi nào học được nấu cơm, trong ấn tượng của anh, cô chỉ biết đốt nhà bếp, căn bản không có khả năng nấu được cơm.

“Rất nhiều, không cần lo lắng không đủ.” Hạ Úc Huân nói.

Lãnh Tư Thần thần sắc nhu hòa chút, nói: “Cô cũng ăn một chén, buổi tối ngoại trừ uống rượu cái gì cũng chưa ăn mà.”

Hạ Úc Huân sững sốt, hắc hắc ngậy ngậy cười, sau đó thực vui vẻ mà đi múc cháo.

Đang ăn, Lãnh Tư Thần lộ ra vẻ mặt kỳ quái.

Hạ Úc Huân lập tức có chút thấp thỏm hỏi, “Làm sao vậy? Tôi bỏ nhiều muối sao? Tôi ăn thấy ngon a!”

“Cái hương vị này..... Rất quen thuộc, cùng cơm hộp lúc buổi tối có hương vị rất giống!” Lãnh Tư Thần trầm ngâm nói.

“Ách..... Phải không? Ha ha..... Vậy chứng minh tay nghề của tôi rất tốt a!” Hạ Úc Huân cười gượng.

Buổi tối hôm đó? Chẳng lẽ là buổi tối cho Tiểu Phong Tử đưa đến sao? Bởi vì biết dạ dày anh không tốt lắm, cho nên tối hôm đó cô cũng nấu cháo.....

“Tiểu Huân, chúng ta tâm sự đi!” Lãnh Tư Thần uống thuốc xong, trầm mặc một lát, ngữ khí trịnh trọng mà nói.

Hạ Úc Huân thân mình chấn động, cuối cùng vẫn là phải đi đến một bước này, đối mặt hay là trốn tránh, đây là lựa chọn mà cô vĩnh viễn đều không muốn làm.

“Tâm sự cái gì?”

“Tiểu Huân, tôi tháng sau đính hôn, không có gì bất ngờ xảy ra thì, sang năm liền sẽ kết hôn.”

“Uhm.” Hạ Úc Huân gật gật đầu, chờ đợi anh tiếp tục nói.

“Chúng ta đều sẽ có cuộc sống của mình, không ai muốn cả đời lấy một người khác làm trung tâm, tôi sẽ có sinh hoạt của tôi, cô cũng phải xác định rõ con đường cô nên đi.”

“Uhm.” Về điểm này có chút gian nan.

“Hạ Úc Huân, cô hiểu ý tôi chứ?” Lãnh Tư Thần thở dài, vốn dĩ muốn trực tiếp vào chủ đề chính, nhưng cuối cùng vẫn là lựa chọn đường vòng, cũng không biết cô cái nha đầu kia rốt cuộc có thể hiểu hay không.

Hạ Úc Huân nhếch khóe miệng, gờ khuôn mặt nhỏ tái nhợt lên, nói: “A Thần, anh là muốn đuổi tôi đi sao?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 49: Bà Chị Đây Hôm Nay Tâm Tình Không Tốt

“Cái đó và việc công không liên quan, cô có thể tiếp tục làm việc ở Lãnh thị.” “Không nói sớm! Làm tôi sợ đứng tim! Anh nếu không nhận tôi, tôi biết tìm nơi nào làm việc lương cao như vậy.” Hạ Úc Huân lòng còn sợ hãi mà vỗ vỗ ngực.

“Cô.....”

Không đợi Lãnh Tư Thần mở miệng, Hạ Úc Huân lập tức cắt ngang anh, nói: “Được rồi! Đại tổng giám đốc, tôi biết sai rồi, lần sau nhất định sẽ không chống đối với phu nhân, sẽ không cho ngài thêm phiền toái, ngài dù sao cũng phải cho tôi một lần cơ hội hối cải để làm người mới chứ! Còn nữa, anh yên tâm, mục tiêu của tôi rất rõ ràng, tôi hiện tại a, phải làm việc thật tốt, sau đó kiếm được một chút tiền, tiếp theo liền đi du lịch vòng quanh thế giới, tôi muốn đi sa mạc Sahara hái xương rồng, đi rừng nguyên sinh Amazon chèo thuyền, đi Eskimo Bắc Cực trượt tuyết.....”

“Một mình sao?” Vẻ mặt cô thực vui vẻ, nhưng anh lại hoàn toàn không cảm giác được cô vui vẻ.

“Nói nhảm, đương nhiên muốn cùng người thân yêu của tôi đi rồi! Tuy rằng còn không biết anh ấy đang ở phương nào, nhưng, tôi nhất định sẽ tìm được anh ấy! Ha ha, nói không chừng lúc tôi du lịch sẽ có điểm ngộ đó chứ!”

Lãnh Tư Thần bất đắc dĩ lắc đầu.

“Thôi, không thềm nghe anh nói nữa, tôi muốn đi ngủ. Đúng rồi, đã quên một chuyện rất trọng yếu, đêm nay tôi cùng anh dự tiệc, có phải hay không nên có thêm trợ cấp a?”

“Trợ cấp? Cô thật đúng là nói hay, chính cô nói cô tháng này đến trễ bao nhiêu lần, phạm bao nhiêu sai lầm, tiền lương đều có thể khấu trừ đến số âm!”

Hạ Úc Huân nhỏ giọng lẩm bẩm nói: “Ông chủ lòng dạ hiểm độc! Trừ tôi nhiều tiền như vậy.....”

Nhìn bộ dáng cô ra vẻ thoải mái, Lãnh Tư Thần trong lòng có loại cảm giác nói không nên lời: “Thôi, xem như cô đêm nay cống hiến một phần, tháng này liền không trừ.”

Hạ Úc Huân lập tức vui vẻ ra mặt, hoan hô chạy về đi ngủ.

Đóng cửa phòng lại.

Vẻ vui sướng trên mặt tổng nháy mắt đều tan thành mây khói.

Dựa lưng vào cánh cửa chậm rãi trượt xuống dưới, ngồi xổm người, đem đầu chôn vào giữa gối.

Cứ như vậy qua suốt một đêm.

Sáng sớm ngày hôm sau.

Cánh cửa trong nháy mắt mở ra, cô lại thành một tiểu ma nữ sức sống bắn ra bốn phía siêu cấp vô địch sét đánh.

“Tổng giám đốc, bữa sáng đã làm xong, tôi đi trước nha!” Hạ Úc Huân không chờ Lãnh Tư Thần đáp lại liền nhảy nhót mà rời đi.

Cô cũng không dám cùng anh đến công ty, càng không biết sau khi trải qua tối hôm qua, đối mặt với anh như thế nào.

“Hạ Úc Huân ——” Lãnh Tư Thần nhú mày nhìn thoáng qua thân ảnh cô rời đi.

Thôi, hiện tại là ban ngày, hẳn là không có chuyện gì.

-

Người này nếu xui xẻo, ngay cả ban ngày ban mặt đều có thể gặp được xã hội đen.

Hạ Úc Huân nhìn mấy người cao lớn chần trong ngõ nhỏ, đeo kính râm, bỏ túi trong tay xuống, bất đắc dĩ mà thở dài.

“Như thế nào? Là muốn ngoan ngoãn theo chúng tôi đi một chuyến, hay là muốn bị đánh hôn mê khiêng đi?” Một người tóc vàng trong tay cầm ống thép uy hiếp nói.

Hạ Úc Huân vịn cờ lê tay, nói “Đánh hôn mê khiêng đi thôi! Bất quá, là tôi đem các người đánh hôn mê, lại khiêng đi cục cảnh sát!”

“Ha ha ha..... Đại ca, cô gái nhỏ này nói muốn đem chúng ta quật ngã, còn khiêng đi! Chỉ với thân thể bé nhỏ của cô sao! Ha ha.....”

Vừa dứt lời, tên đầu bóng lưỡng bên cạnh gõ một cái vào đầu anh, nói: “Câm miệng cho ta!”

“Vâng vâng..... Lão đại.....”

Tên đầu bóng lưỡng được xưng là lão đại cảnh cáo mà trừng mắt nhìn mấy tiểu đệ cười đến càn rỡ, tiếp theo nhìn về phía Hạ Úc Huân mở miệng nói: “Cô chính là Hạ Úc Huân? Nghe trên đường anh em nói, cô đã từng một mình xích thủ không quyền thanh ngân sào huyết sao?”

Lời này vừa nói ra, mấy tiểu đệ kia tất cả đều ngây ngốc, hết như gặp quỷ nhìn cô gái bé nhỏ trước mắt.

Hạ Úc Huân ho nhẹ một tiếng, nói: “Người là tới giúp bọn chúng báo thù? Làm ơn nói có đạo lý chút đi, lần trước là bọn chúng dùng thủ đoạn xấu xa đem tôi đánh thuốc mê rồi mang về, tôi dù sao cũng không thể mặc người xâu xé!”

Tên đầu bóng lưng nhú mào, nói “Cư nhiên vẫn là dưới tình huống trúng thuốc mê..... Đánh với ta một trận đi! Cô thắng ta, ta liền thả cô đi!”

Không nghĩ tới bọn họ không dựa theo lẽ thường ra bài, Hạ Úc Huân ngây ngẩn cả người, “Ý của người là, người muốn đơn đả độc đấu? Xác định không phải muốn cùng nhau tiến lên sao? Tôi muốn giải thích một chút, bà chị đây hôm nay tâm tình không tốt, một người người, sợ là không đủ cho ta phát tiết!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 50: Chó Hoang Thoát Cường

“Người.....” Mấy tiểu đệ vừa nghe lời này lập tức liền muốn xông lên đánh bẹp cô, nhưng bị tên đầu bóng lưỡng ngăn cản. “Xin chỉ giáo.” Tên đầu bóng lưỡng hành lễ tiêu chuẩn võ sĩ một cái.

Chân mày Hạ Úc Huân cau lại, liếc mắt một cái nhìn ra hẳn là người được gia đình huấn luyện chuyên nghiệp.

Giống như lão đại xã hội đen chỉ biết chọn ống thép, nổ súng, nào còn khách khí như vậy với cô, phỏng chừng là một võ sư.

Sau mười phút đấu võ.

Mấy tên tiểu đệ trợn mắt há hốc mồm, trơ mắt nhìn lão đại nhà mình bị một tiểu cô nương đánh cho không còn lực đánh trả.

Máu toàn thân Hạ Úc Huân đều đang thiêu đốt, toàn bộ giống như một con chó hoang thoát cương, theo như lời cô, cô muốn phát tiết, lúc này trên người cô cũng chỉ làm số phận bao cát mà thôi.

Các tiểu đệ hai mặt nhìn nhau, gấp đến độ không chịu được, tên đầu vàng đôi mắt loạn chuyển, cuối cùng lén lút mà thừa dịp Hạ Úc Huân chưa chuẩn bị cầm dao găm đột nhiên xông ra.

Hạ Úc Huân đang hết sức chuyên chú cùng so chiêu với tên đầu bóng, đột nhiên dư quang thoáng nhìn thấy một đường ánh sáng lạnh lẽo, nhưng

lúc muốn tránh đã không kịp rồi, cuối cùng bụng vẫn là bị đâm một nhát.

Một chân đem tên tiểu đệ đánh lên đá bay, lão đảo lui về phía sau vài bước che lại vết thương nơi bụng.

Giây tiếp theo, tên đầu vàng lại bị tên đầu bóng một chân đá xa hơn.

Tên đầu bóng phần nộ hét lên: “Hỗn đản! Ai cho người ra tay!”

Đáng chết, lần này hẳn thật là không còn mặt mũi gặp người.

“Hạ tiểu thư, cô thế nào? Tôi đưa cô đi bệnh viện!” Tên đầu bóng mặt hồ thẹn tiến lên vài bước.

Hạ Úc Huân không để ý đến hắn, lo vén quần áo thể thao lên, sau đó từ trong túi sờ soạng lấy ra cồn băng gạc, đơn giản xử lý miệng vết thương một chút. Thật may bị đâm không sâu lắm, chỉ là bị thương ngoài da.

Tên đầu bóng nhìn cô như chồn không người vén quần áo lên xử lý miệng vết thương, mặt hơi hơi đỏ, ho nhẹ một tiếng, xoay người sang chỗ khác. Sau đó đem mấy tên tiểu đệ nhìn lên toàn bộ đá một cước.

Hắn bình sinh bội phục nhất chính là người có thể đánh người, huống chi người này lại là một cô gái nhỏ xinh, cư nhiên có thân thủ tốt như vậy, càng khiến hắn bội phục không thôi.

Vốn dĩ hắn là muốn thừa dịp hôm nay hảo hảo cùng cô đánh một trận, ai ngờ cư nhiên bị mấy tên nhãi ranh làm hỏng.

Hạ Úc Huân vừa muốn rời đi, tên đầu bóng lại ngăn cô lại, khó xử nói: “Thực xin lỗi, cô hiện tại vẫn chưa thể rời đi, bất quá, nếu cô muốn đi bệnh viện, tôi có thể đưa cô đi.”

Đại não Hạ Úc Huân cấp tốc chuyển động, đột nhiên hiểu ra, nói: “Các người không phải vì bắt cóc tôi, mà là muốn kéo dài thời gian ngăn cản tôi

đi công ty?”

Lãnh Tư Thần gặp nguy hiểm!

“Cút ngay!”

“Hạ tiểu thư, xin đừng làm tôi khó xử.....”

“Chưa từng gặp qua người vô sỉ như vậy, không dám đơn thân độc mã đánh lại ra dấu cho tiểu đệ sau lưng đánh lén, hiện tại người có phải hay không còn muốn đánh nhau a? Vậy lại đây a! Bà chị đây tới một đánh một, tới hai đánh cả hai!”

Hạ Úc Huân hoàn toàn bị chọc tức, tưởng tượng đến Lãnh Tư Thần hiện tại khả năng có nguy hiểm, tất cả máu đều vọt tới đầu.

“.....” Tên đầu bóng bị nói đến mức á khẩu không trả lời được.

Hạ Úc Huân lập tức nhân cơ hội chạy về phía trước, chạy thật xa cũng không thấy tên đầu bóng đuổi theo, nhin không được quay đầu nói một câu: “Chưa gặp qua xã hội đen nào như vậy, đề tiện giấy thông hành của kẻ đề tiện, cao thượng văn mệ chí của kẻ cao thượng, mà người không đủ đề tiện, thật sự không thích hợp làm nghề này, còn nữa, tóc người để dài sẽ đẹp hơn.”

Sau khi chạy đến giao lộ, Hạ Úc Huân nhanh chóng ngăn cản một chiếc taxi chạy đến công ty, rất may quần áo trên người là màu đen, vết máu tất cả đều nhìn không ra, nếu không sợ là không tài xế nào dám chở cô.

Chờ Hạ Úc Huân chạy đến công ty, quả nhiên đã xảy ra chuyện.

Ngoài cửa phòng tổng giám đốc dòng người chen chúc xô đẩy, không chỉ có nhân viên công ty còn có một đám phóng viên.

Cửa văn phòng mở rộng ra, trước bàn làm việc, Lãnh Tư Thần đang bị một người phụ nữ dùng dao đặt ngay yết hầu, mà người phụ nữ kia thế nhưng chính là Lạc Vi đại minh tinh chạm tay vào là bồng.....

Tại sao lại như vậy.....

Ánh mắt Lãnh Tư Thần không có tiêu cự, giống như có chút thần trí không rõ ràng, quần áo anh đều bị kéo rối loạn, Lạc Vi dán chặt vào người anh, cũng quần áo bất chỉnh, hơn nữa vẻ mặt cô tựa hồ có chút không bình thường.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 51: Tôi Chịu Trách Nhiệm

Nhìn paparazzi nghe tin đuổi tới, Hạ Úc Huân không kịp nghĩ nhiều, không nói hai lời đuổi theo bọn họ đoạt camera, ném trên mặt đất vỡ tan nát. “A! Cô đồ phụ nữ dã man này! Camera của tôi, cô cứ nhiên dám đập vỡ camera của tôi.....”

Trong khoảng thời gian ngắn, mấy người paparazzi đó tất cả đều trợn mắt giận dữ nhìn, ồn ào thành một đoàn.

Hạ Úc Huân tất nhiên biết mấy người phóng viên không dễ chọc, một tin tức tùy tiện đều có thể khiến người ta thân bại danh liệt, nhưng hiện tại, cô nào còn lo lắng chuyện đó.

Đập xong cameras, Hạ Úc Huân một phen nắm cổ áo Tần Phi Ly, nói “Đi thông báo bảo an phong tỏa cửa chính công ty, không được cho một tay phóng viên nào lọt vào, chỗ này chỗ kia tất cả đều đuổi hết ra ngoài cho tôi!”

“Lạc Vi nói không chừng kêu vệ sĩ, phóng viên cũng là cô ta gọi tới, vạn nhất chọc giận cô ta.....”

Hạ Úc Huân hạ giọng, nói: “Anh không thể tùy cơ ứng biến một chút sao? Người phụ nữ kia hện tại toàn bộ tâm tư đều ở trên người tổng giám đốc, nào có quản những thứ này! Nhanh lên đi!”

“Nhưng, Tiểu Hạ, những phóng viên đó không thể đắc tội a.....” Tần Phi Ly vẫn là có chút cố kỵ.

“Toàn bộ mọi chuyện tôi một mình chịu trách nhiệm được chưa? Cameras là tôi đập, người là tôi ném văng ra! Anh không đuổi người, người tôi đánh chính là anh! Tình huống hiện tại là tôi uy hiếp anh đuổi người, có thể chưa?”

Tần Phi Ly bị cô rống đến lỗ tai đều sắp sửa điếc, rơi vào đường cùng đành phải khẩn trương làm theo ý cô.

Hạ Úc Huân nhìn những phóng viên kia không có cameras liền mân mê di động, một bước dài xông lên phía trước, với tay đoạt di động trên tay bọn họ ném ra ngoài cửa sổ.

“Tôi cảnh cáo các người, không được chụp ảnh!”

“Cô là ai a? Thật sự là quá đáng! Sao lại có thể đập thiết bị của chúng tôi! Chúng tôi là phóng viên, có quyền đem chân tướng cho quần chúng vô tri biết!”

“Nói láo! Cho dù là công chúng thì cũng là người, cũng được pháp luật bảo hộ quyền riêng tư, các người lại tiếp tục dây dưa không thôi, liền chờ bị kiện đi!”

Hạ Úc Huân khí thế cả vú lấp miệng em khiến cả đám phóng viên chấn động hai mặt nhìn nhau, hơn phân nửa bắt đầu rút lui có trật tự, lúc này, bảo an tất cả đều chạy qua, phóng viên rốt cuộc lục tục bị mời đi ra ngoài.

Đúng như lời cô nói, Lạc Vi lúc này toàn bộ tâm tư đều ở trên người Lãnh Tư Thần, căn bản không có chú ý tới sự việc xảy ra bên ngoài.

Giải quyết xong bên này, Hạ Úc Huân bắt đầu thật cẩn thận mà hướng tới tiếp cận văn phòng.

“Đừng tới đây! Đừng tới đây! Tất cả đều cắt ngay cho ta! Tư thần là của ta, ai cũng không được cướp đi, ai cũng không được.....”

Mắt thấy chân sắp sửa bước vào, Lạc Vi đột nhiên kích động hét lên, đặt ngay dưới yết hầu Lãnh Tư Thần một con dao gọt hoa quả không cần thận liên đâm vào vài phần, máu lập tức tràn ra.....

“Đừng kích động, đừng kích động..... Tôi chỉ là muốn giúp cô đóng cửa lại mà thôi, anh ấy là của cô, là của một mình cô, sao có thể để cho người khác tùy tiện nhìn a, đúng không.....” Hạ Úc Huân tận lực bày ra vẻ mặt vô hại, vừa nói chuyện, vừa đi qua đem khoá cửa đã bị đâm hư đóng lại.

Ánh mắt Lãnh Tư Thần nói cho cô biết, hiện tại cô nên làm nhất chính là đóng cửa phòng, cô rõ ràng chú ý tới trong nháy mắt lúc đóng cửa lại, sắc mặt âm trầm của Lãnh Tư Thần qua khe hở đã tốt hơn rất nhiều.

Bị nhiều người vây quanh nhìn hết như trở thành một con khỉ làm trò, lấy cá tính anh lúc này tuyệt đối đã tức giận đến bùng phát.

“Tiểu Hạ, hiện tại làm sao bây giờ a? Chúng ta gọi cảnh sát đi!” Annie thất kinh mà nói.

“Không được! Tuyệt đối không thể gọi cảnh sát!” Hạ Úc Huân phủ định hoàn toàn.

“Hạ Úc Huân, cô muốn chết sao! Không gọi cảnh sát xảy ra chuyện gì cô phụ trách?” Trong đám người bắt đầu có người kêu la.

“Dù sao cũng không cần anh phụ trách, anh kêu cái rắm! Ai dám gọi cảnh sát thử xem!”

Nếu gọi cảnh sát, sự tình sẽ ầm ĩ hơn, hiện tại internet phát triển như vậy, mọi chuyện nếu đã bùng lên, rất khó che lại được.

Hạ Úc Huân một tiếng như sư tử rống, không ai còn dám nói chuyện, tất cả mọi người đều biết tuy Tiểu Hạ ngày thường thực dễ nói chuyện, nhưng tuyệt đối không phải nhân vật dễ chọc, là người cực hiếm có thể ở trước mặt tổng giám đốc nói được những lời có trọng lượng.

Đồng thời, mọi người cũng nhớ lại cô gái nhỏ xinh này đã từng ngăn trở bao nhiêu lần đột kích cùng ám sát.

Lãnh thị ở trên thương trường kinh địch quá nhiều, hắc đạo cũng trêu chọc không ít kẻ thù, ai cũng đều biết Lãnh thị từng xóa sạch tập đoàn hắc đạo quy mô xuyên quốc gia làm việc có bao nhiêu nguy hiểm, cho nên Lãnh thị đối với yêu cầu về bảo tiêu cũng đặc biệt nghiêm khắc.

Hạ Úc Huân có thể ngồi vào vị trí này, tuyệt đối không thể nào không có chút tài năng.

Cô diện mạo giới tính đều thực dễ dàng khiến người ta bỏ qua lực sát thương của cô, nhưng điểm này hoàn toàn cũng là ưu thế lớn nhất của cô, giống như một vỏ đao mà Lãnh Tư Thần luôn mang bên người.

“Tiểu Hạ, vậy hiện tại làm sao bây giờ? Nếu tổng giám đốc xảy ra chuyện gì, chúng ta đều gánh không dậy nổi a!” Annie sợ hãi hỏi.

“Annie, cô ở chỗ này canh cửa, ai đều không được đi vào. Cho tôi mười lăm phút, tôi tới thu phục!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 52: Từ Trên Trời Giáng Xuống

Annie đang nôn nóng không thôi, đột nhiên nhìn thấy nơi Hạ Úc Huân đi qua, trên mặt đất có vệt máu loang lổ, che miệng lại hét lên một tiếng, “Trời ạ! Máu.....” “Hình như là máu của Tiểu Hạ.....”

“Vừa rồi nhìn sắc mặt cô ấy rất không thích hợp, tái nhợt hết như quỷ.....”

“Tôi hoài nghi Tiểu Hạ hôm nay tới muộn như vậy có phải hay không bởi vì trên đường bị đồng lõa của người phụ nữ kia ngăn chặn a?”

“Rất có khả năng! Tiểu Hạ cơ trí như vậy, người phụ nữ điên kia nhất định là sợ cô ấy làm hỏng chuyện!”

.....

Lúc này Hạ Úc Huân đã đuổi tới văn phòng tổng giám trên đỉnh đầu văn phòng kia.

Mới vừa phá cửa vào, thế nhưng nhìn thấy giám đốc thị trường đang ôm thư ký xinh đẹp hôn nồng nhiệt, quần áo hai người đều đã cởi gần hết.....

Hạ Úc Huân phản ứng đầu tiên là, không tồi, bọn họ cứ nhiên vẫn hoàn toàn không biết đã xảy ra chuyện gì, tin tức hẳn là còn chưa truyền đi.

A a a ——

Tiếng thét chói tai của hai người hết đợt này đến đợt khác truyền đến.

Hạ Úc Huân làm lơ đôi uyên ương đang bị dọa sợ kia, lập tức đi đến cửa sổ, một tay chống, sạch sẽ lưu loát mà nhảy xuống.

“A ——” Cô thư ký rốt cuộc không chịu nổi kích thích liên tiếp, hét lên một tiếng hôn mê bất tỉnh.

Giám đốc thị trường trừng hai mắt cả người đều dại ra.

Đây là cái gì?

Người phụ nữ kia có phải bị bệnh tâm thần không a!

Nhảy lầu thì nhảy lầu, làm gì không đi lên đỉnh lầu, cố tình phải chọn thời gian này, ở cửa sổ này?

Ngộ nhỡ bị dọa đến sau này cũng không cử động được hẳn tìm ai nói rõ lí lẽ đây!

Hạ Úc Huân theo ống nước bò đến tầng mười sáu, lặng yên không một tiếng động mà mở cửa sổ phòng tổng giám đốc, tiếp theo ngừng thở, thật cẩn thận dịch đến mặt sau ngăn tủ, ẩn núp tùy thời hành động.

Trước mắt Lạc Vi đang si mê mà vuốt ve thân thể Lãnh Tư Thần, nói: “Tư thần, tư thần..... Anh muốn em có được không? Em thích anh như vậy, yêu anh như vậy, yêu anh suốt bảy năm, anh biết rõ tấm lòng em với anh, anh sao lại có thể cưới người phụ nữ khác? Em nơi nào kém ả tiện nhân Bạch Thiên Ngưng kia? Nơi nào kém! Em biết, anh nhất định rất muốn em đúng hay không..... Anh không cần nhẫn nại..... Em là của anh...”

Lạc Vi cầm tay Lãnh Tư Thần, đặt lên phía trên mềm mại của mình.

Lãnh Tư Thần sắc mặt vô cùng khó coi, nói: “Lạc Vi, cô tỉnh táo một chút cho tôi!”

“Vì cái gì..... Anh vì cái gì không cần em..... Có phải hay không em có điểm gì không tốt? Em có thể sửa, em có thể sửa a.....”

Hạ Úc Huân nghe trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang, bảy năm a.....

Khá dài.....

Nhưng, nơi này còn có người hai mươi năm a!

Bảy năm đã như vậy, cô hai mươi năm chẳng lẽ là muốn hủy diệt địa cầu?

Nói, vì cái gì Lãnh Tư Thần ngồi ở ghế trên vẫn không nhúc nhích, biểu tình thoạt nhìn cũng rất thống khổ, dường như đang cực lực chịu đựng cái gì.....

Hạ Úc Huân không kịp nghĩ nhiều, nằm sấp bò bò bò..... Bò qua, chậm rãi tiếp cận Lãnh Tư Thần cùng Lạc Vi.....

Ngay lúc Lạc Vi đang trườn trên đùi Lãnh Tư Thần với đủ loại khiêu khích, một cánh tay vung lên hướng sau gáy cô, tinh chuẩn đánh cô hôn mê bất tỉnh.

Cuối cùng cũng thu phục được người phụ nữ điên này, Hạ Úc Huân mệt đến mồ hôi đầy đầu, nói:“Tổng giám đốc, anh không sao chứ?”

“Cô..... Hạ Úc Huân?” Lãnh Tư Thần không thể tin nổi mà nhìn chằm chằm nhìn người phụ nữ xuất hiện sau lưng Lạc Vi hệt như âm hồn.

Cô rốt cuộc là từ đâu xuất hiện?

Nhìn vết máu trên cổ Lãnh Tư Thần, sắc mặt Hạ Úc Huân đầy khẩn trương, nói: “Tổng giám đốc, anh bị thương, mau đến bệnh viện!”

Vừa muốn dìu anh lên, Lãnh Tư Thần đột nhiên hét lớn một tiếng, “Đừng tới đây! Trên ghế có bom hẹn giờ!”

“.....” Hạ Úc Huân choáng váng, sau một lúc lâu hung bạo nói tục một câu:: “Whatthefuck! Người này điên rồi sao? Có người nheìu chuyện nói cô ấy lúc nhỏ bị cha kế ngược đãi, tinh thần không bình thường, chẳng lẽ là thật sự.....BOSS, không phải tôi nói anh, anh nhìn xem anh trêu chọc đều là người nào a.....”

“Hạ Úc Huân, cô đủ rồi! Lúc này còn có tâm tình nói lời vô nghĩa!” Lãnh Tư Thần hữu khí vô lực mà gầm nhẹ.

Đáng chết, hít phải thuốc mê quá nhiều, ngay cả nói chuyện cũng không có sức lực.

Lãnh Tư Thần như thế nào cũng không nghĩ tới, chính mình cứ nhiên sẽ thua trong tay một phụ nữ, còn thua một cách triệt để như vậy nữa!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 53: Cùng Lắm Thì Cùng Chết

Hạ Úc Huân không thềm để ý mà nhún nhún vai, nói: “Vì cái gì không có tâm tình? Còn không phải là bom hẹn giờ sao? Cô ta e là muốn cùng anh triển miên một lần cuối cùng, sau đó cùng anh đồng quy vu tận! Ai, thật là người phụ nữ đáng thương, bất quá, tôi rất bội phục dũng khí của cô ấy!” Lạc Vi làm chuyện cô không dám làm, đã phát điên mà cô không dám.....

Tình yêu bản thân chính là một loại bệnh tâm thần có tính tạm thời, trực tiếp đến ngày nào đó không còn yêu nữa, bệnh liền tốt hơn.

Hạ Úc Huân vừa nói lời châm chọc khiến cho Lãnh Tư Thần phát điên, vừa ngồi xổm mân mê quả bom trên ghế anh.

Đồng hồ đếm ngược cho thấy chỉ còn lại có ba phút.....

“Hạ Úc Huân, cô rốt cuộc làm được không?” Lãnh Tư Thần biết cô có chút năng lực, nhưng căn bản không biết độ dày bên trong bao nhiêu.

Hạ Úc Huân tức giận mà trừng anh một cái, nói: “Nếu tôi không được, anh nguyện ý gọi chuyên gia phá bom đến sao? Bây giờ có kêu cũng không còn kịp rồi.....”

Lãnh Tư Thần không nói gì.

Anh tình nguyện chết cũng không muốn đáng vẻ chột vệt bây giờ của mình bị người khác nhìn thấy.

Anh duy nhất cảm tạ cô chính là cô đuổi những phóng viên kia đi, đóng cánh cửa lại.

“Cùng lắm thì..... Tôi chết cùng với anh.....” Hạ Úc Huân nói rồi hắc hắc cười một tiếng: “Tôi có thể xem là chết dưới hoa mẫu đơn, thành quý cũng phong lưu.....”

Vừa mới dứt lời, con số trên đồng hồ đếm ngược chợt ngừng nhảy lên.

Hạ Úc Huân đùa nghịch phá dỡ thứ gì đó, không thể tin nổi nói: “Người phụ nữ này là đồ ngốc sao? Loại đồ chơi thấp cấp này đã loại bỏ mấy thế kỷ, cũng mệt cho cô ấy có bản lĩnh tìm ra tới!”

Lãnh Tư Thần mới vừa khôi phục hành động liền một tay đem cô ôm lên đùi mình, hôn một trận không dứt.

Hạ Úc Huân hoàn toàn bị tình huống bất ngờ làm mê muội, nói “Tổng..... Tổng giám đốc..... Lãnh Tư Thần! Anh làm gì nậy!”

Cô giãy giụa muốn né tránh, vết thương ở bụng bởi vì động tác giãy giụa bị tác động, đau đến mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Vừa rồi bởi vì không khí quá căng thẳng vẫn chưa cảm thấy, lúc này toàn bộ đau đớn đều bộc phát lên.

“Cô chẳng lẽ muốn tôi chjam vào người phụ nữ kia? Hả?” Thanh âm Lãnh Tư Thần đặc biệt khàn khàn.

Rốt cuộc là chuyện như thế nào?

“Chẳng lẽ..... Người phụ nữ kia hạ được cho anh?” Hạ Úc Huân rốt cuộc phản ứng lại, đột nhiên cảm thấy bi ai, nói: “A, Lãnh Tư Thần, ở trong lòng anh, Hạ Úc Huân tôi chỉ xứng làm công cụ cho anh dập tắt lửa có phải hay không?”

“Cô không phải luôn miệng nói thích tôi sao? Vì cái gì tôi không thể? Âu Minh Hiên, thậm chí Tư Triệt, ai cũng đều có thể, vì cái gì tôi không được! Hạ Úc Huân, nếu đây là cô thích, không khỏi giá quá rẻ! A, nếu cô không muốn, tôi có thể tùy tiện kéo người khác vào, người nào cũng đều sạch sẽ hơn cô!”

Trước khi Lạc Vi tới không chỉ cho anh nhìn thấy hình ảnh Bạch Thiên Ngưng ở Nhật Bản cùng đàn ông khác thân mật, còn có Hạ Úc Huân cùng Âu Minh Hiên, thậm chí có ảnh chụp đêm đó cô say rượu được Lãnh Tư Triệt ôm vào biệt thự.....

Lãnh Tư Thần hiện tại đã hoàn toàn mất đi lý trí.

Hạ Úc Huân đột nhiên cảm giác miệng vết thương đã không còn đau, bởi vì so với sự đau đớn sống không bằng chết trong lòng, đau đớn trên người căn bản không là gì cả.

Yêu anh như thế, lại vĩnh viễn chỉ có được thương tổn cùng hiểu lầm.....

Hạ Úc Huân dần dần từ bỏ phản kháng, động tác thân mật như vậy, lại làm trái tim cô băng giá như sắt, như rơi vào động băng.

“Lãnh Tư Thần, anh muốn như thế nào thì cứ làm như vậy đi..... Tôi mệt mỏi quá, thật sự mệt mỏi quá.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 55: Nên Bắt Cô Làm Sao Bây Giờ?

Lãnh Tư Thần như suy tư gì mà nhìn thiếu niên đang kinh hãi kêu nhỏ phía sau Hạ Mạt Lâm, nói: “Tôi hình như đã gặp cậu ở đâu rồi.” “Anh đương nhiên gặp tôi rồi, tôi còn suýt chút nữa thành oan hồn dưới súng của anh rồi!” Hàn Phong lại nghĩ tới đoạn ký ức bi thảm kia.

“Cậu là người kia..... Đưa cơm hộp?”

Lãnh Tư Thần rớt cuộc nhớ tới, đột nhiên cái gì cũng đều sáng tỏ.

Khó trách ngày đó cảm thấy cháo Hạ Úc Huân nấu cùng hương vị trong hộp cơm anh ăn giống nhau như đúc.....

Thì ra, không phải trùng hợp.

Hạ Úc Huân, tôi rốt cuộc nên bắt cô làm sao bây giờ?

Vì cái gì cô lần lượt chọc giận tôi, tôi lại càng không bỏ xuống được, cho dù cô cùng đàn ông khác bên nhau, vẫn là nhin không được vì cô làm những chuyện cảm động như vậy, thậm chí ghen ghét bọn họ, ghen ghét đến phát điên.....

“Lãnh tổng! Lãnh tổng ngài lại đây như thế nào cũng không cùng tôi nói một tiếng!”

Một vị bác sĩ trung niên đang bị mấy hộ sĩ vây quanh vội vàng chạy lại đây.

“Viện trưởng Trần.”

Viện trưởng Trần nhìn thấy trên cổ cùng khoe miệng Lãnh Tư Thần có vết máu, đại kinh thất sắc, nói: “Ai nha Lãnh tổng, ngài như thế nào lại bị thương? Tôi lập tức tìm hộ sĩ xử lý miệng vết thương cho ngài! Các người làm việc thế nào vậy, thấy người bị thương đều không băng bó cho người ta một chút?”

“Đừng bận tâm về tôi. Cô gái bên trong hiện tại thế nào?”

“Còn đang truyền máu, chỉ là máu sắp dùng hết rồi..... Bất quá ngài yên tâm, đã toàn lực điều phối máu!” Viện trưởng Trần nói có chút không tự tin, vạn nhất điều phối máu không được thì mọi thứ coi như xong rồi.

Lãnh Tư Thần ở bệnh viện bọn họ có cổ phần, đầu tư nhiều tiền như vậy, nếu đắc tội với anh.....

“Phiền ông rồi.”

“Vị này hẳn là người nhà bệnh nhân?” Viện trưởng Trần hỏi.

“Vâng, tôi là ba nó, bác sĩ, ngài xác định có thể điều máu được chứ?” Hạ Mạt Lâm luôn luôn thần sắc trấn định hiện tại trên mặt cũng lộ ra vẻ lo âu bất an.

“Cái này.....” Viện trưởng Trần lảng tránh đề tài này, hỏi, “Xin hỏi ngài có phải nhóm máu A RH- hay không?”

Sắc mặt Hạ Mạt Lâm khẽ biến, ngay sau đó lắc lắc đầu.

“Vậy mẹ bệnh nhân đâu?”

“Bà ấy đã qua đời, bà ấy là người thân duy nhất của nó.”

Viện trưởng Trần xoa xoa tay, nói: “Như vậy, xin lỗi! Đoàn phải tiếp tục tìm.....”

Lãnh Tư Thần nắm chặt nắm đấm hai bên người, nói: “Bác trai, thực xin lỗi, cháu thề, tuyệt đối sẽ không để Tiểu Huân xảy ra chuyện.....”

Hạ Mạt Lâm suy sụp mà ngồi vào ghế dài, nói: “Mọi việc đều là nó tự làm, không phải lỗi của cậu, tính cách Úc Huân giống mẹ nó như đúc..... Liền biết rõ phía trước là vách núi sâu, nhưng chỉ cần nó nhận định, liền nhất định phải nhảy qua.....”

Nhược Hân, thực xin lỗi, anh đáp ứng em nhất định sẽ hảo hảo chăm sóc nó, lại không làm được..... Anh không đủ tư cách làm một người cha.....”

Hạ Mạt Lâm dường như có chút già hơn mười tuổi chỉ trong một đêm.

Mấy ngày hôm trước thấy cô mang bạn trai về nhà, còn tưởng rằng cô đã nghĩ thông suốt, ai ngờ, vẫn khăng khăng một mực như vậy.

Ông đã sớm phản đối cô cùng Lãnh Tư Thần ở bên nhau, đã sớm không cho cô vào làm việc ở nơi nguy hiểm như Lãnh thị, nhưng, mắng bao nhiêu lần, đánh bao nhiêu lần, một lần cũng không có tác dụng.

Ngược lại là chính ông, mỗi lần nhìn thấy cô đáng thương tội nghiệp mà một mình trốn ở góc phòng, vừa uống rượu, vừa lau nước mắt trước ảnh chụp Nhược Hân, ông liền không thể nhẫn tâm ngăn cô lại.

Lúc trước nếu ông có thể nhẫn tâm một chút, có lẽ sẽ không có hôm nay.

Nhóm máu A RH-, cô thế nhưng lại là nhóm máu A RH-..... Thật là oan nghiệt a!

Lãnh Tư Thần biết chính mình hiện giờ nói cái gì cũng không làm nên chuyện, chỉ có thể yên lặng dùng toàn bộ mối quan hệ bắt đầu tìm người có nhóm máu hợp.

Tiếng chuông di động vang lên, Lãnh Tư Thần lập tức nhận: “A lô, Tư Triệt.”

“Anh, em biết có một người có nhóm máu giống Tiểu Huân. Nhưng, người này có thể có chút phiền toái.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 56: Nhân Lúc Cháy Nhà Mà Đi Hôi Của

“Ai?” Lãnh Tư Thần ngừng thở. “Nam Cung Lâm!”

Nghe thấy cái tên này, tim Lãnh Tư Thần mới vừa có chút ấm lại bỗng lạnh băng, nói: “Sao lại là anh ta? Người đó hiện tại hẳn là còn ở Italy.....”

“Tuần trước mới vừa về nước, nghe nói chuẩn bị một đồng châu báu, hẳn là muốn về nước tẩy tiền.” Lãnh Tư Triệt giải thích.

Nam Cung Lâm, bất luận là hắc đạo hay thương giới đều là nhân vật truyền kỳ.

Năm đó lũng đoạn toàn bộ Á Châu ngầm giao dịch súng ống đạn dược, nhưng mặt ngoài lại là thương nhân đứng đắn, toàn bộ công ty chính là trung gian ngầm giao dịch tiêu thụ tang vật và rửa tiền, hiện giờ đã là nhân vật đứng đầu giới hắc đạo Italy.

Tuy nói hiện tại Trường Giang sóng sau đê sóng trước, nhưng địa vị anh ta vẫn không thể khinh thường, ngay cả hiện tại tập đoàn Lãnh thị tung hoành ngang dọc trong thương giới cũng không thể không cho anh ta ba phần bạc diện.

“Giúp anh hẹn gặp mặt anh ta, càng nhanh càng tốt.” Lãnh Tư Thần trầm ngâm nói.

Lãnh Tư Triệt vội vàng nói: “Anh, không cần, người kia hiện tại liền ở công ty. Em nghĩ anh ta đột nhiên tới cửa viếng thăm, vô cùng có khả năng là vì châu báu kia. Nếu không phải đột nhiên anh ta tìm tới, em căn bản sẽ không nghĩ đến anh ta.....”

Cư nhiên khéo như vậy? Chỉ sợ không phải trùng hợp đi..... Nhưng anh không có thời gian nghĩ nhiều.

“Đã biết, anh lập tức liền qua.”

Lãnh Tư Thần cúp điện thoại, nhìn về phía Hạ Mạt Lâm, nói: “Bác trai, đã có tin tức về nguồn máu, cháu sẽ nhanh chóng cho người mang đến.”

Nói xong cuối cùng liếc mắt nhìn hướng phòng bệnh một cái, nhanh chóng chạy về công ty.

-

“Đùa giỡn cái gì, người đàn ông kia bốn mươi ba tuổi? Vậy mà chẳng khác nào mới ba mươi ba tuổi! Thật sự rất đẹp trai a! Rất có cảm giác!”

“Đó là đương nhiên! Người ta là đại Boss tập đoàn Thiên Lâm! Quả nhiên vẫn là đàn ông trưởng thành có ý vị a! Cô xem đôi mắt anh ấy kìa, thật xinh đẹp!”

“Trời a! Con người màu tím, thâm thúy mê người, câu hồn nhiếp phách.....”

“Đừng nhìn, Lãnh tổng đã trở lại!”

Mấy nữ nhân viên hoa si như con chuột nhìn thấy mèo khấn trương quay trở về vị trí.

Phòng tiếp khách, Nam Cung Lâm ăn mặc một thân hưu nhàn nhìn thấy Lãnh Tư Thần chật vật tới rồi, tà khí mà nhếch khóe miệng, nói: “Mười

phút, so với dự đoán của tôi còn sớm hơn!”

Lãnh Tư Thần ném tây trang loang lỗ vết máu treo trên cánh tay xuống, ngồi xuống đối diện anh, nói: “Ông có thể hay không bớt phóng túng một chút? Vừa tới liền trêu chọc nữ nhân viên công ty tôi!”

“Cậu nên trách các cô ấy tự chủ quá kém.” Nam Cung Lâm không tán đồng mà nhướn mày nói.

“Ông tìm tôi có việc?” Lãnh Tư Thần mặt lạnh lùng, thăm dò hỏi.

“Cậu còn có thời gian tại đây cùng tôi nói lời vô nghĩa, nghe thủ hạ tôi nói tình huống tiểu bảo bối của cậu nguy hiểm như vậy. Hoặc là, tôi đánh giá quá cao địa vị tiểu bảo bối tổng lòng cậu rồi?”

Lãnh Tư Thần hừ lạnh một tiếng, nói: “Ông đây có thể xem là nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của sao?”

“Không thể nói như vậy, nếu không có cơ hội này, tôi vẫn còn có cách khác đối phó chuyện này. Nhưng không có biện pháp, ai đó làm vận khí của tôi gần đây quá tốt!” Nam Cung Lâm nói không chút khiêm tốn.

“Nếu không có chuyện này, tôi tuyệt đối sẽ không theo ông làm loại giao dịch này.”

Lãnh Tư Thần biết tiếp nhận số châu báu lai lịch không rõ ràng kia là phải chấp nhận bao nhiêu nguy hiểm, nhưng hiện tại, mặc kệ anh ta đưa ra điều kiện gì, anh đều không thể cự tuyệt.

Lãnh Tư Thần cùng Nam Cung Lâm hai người hai tính cách, một người lãnh khốc tuyệt tình, một người phúc hắc xảo trá, tuy rằng có vài lần giao phong, nhưng lại có cảm giác mới quen đã thân, đối với rất nhiều vấn đề có cái nhìn không mưu mà hợp.

“Nói yêu cầu, tôi hiện tại liền ký hợp đồng với ông.”

“Không cần, tôi tin tưởng nhân cách của Lãnh Tư Thần cậu, hơn nữa hiện tại, cứu người quan trọng. Tôi đã gấp đến độ không chờ nổi mà muốn nhìn một chút xem thần thánh phương nào có thể làm Lãnh đại tổng giám đốc hướng tôi thỏa hiệp.”

Nhìn bộ dáng mưu kế được thực hiện của anh ta, cùng với đôi mắt màu tím gaiỏ hoạt tinh quang chói lóa kia, Lãnh Tư Thần thật sự là không có biện pháp để không bực bội.

Nếu không phải nghe một câu cứu người quan trọng của anh ta, anh đã sớm mất khống chế mà bùng phát rồi.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 57: Được Tiện Nghi Lại Khoe Mã

Hai người nhanh chóng chạy tới bệnh viện. Trước khi đi vào phòng bệnh, Nam Cung Lâm còn không quên để lại cho Lãnh Tư Thần một câu: “Phải biết rằng nhóm máu A RH- là nhóm máu thực sự trân quý, trận giao dịch này cũng không nhất định là bất lợi với cậu.”

Lãnh Tư Thần khinh thường mà cười nhạt một tiếng, cái lão đàn ông đáng chết kia, được tiện nghi lại khoe mã.

Bất quá trong lòng anh cũng hiểu, đang ông như Nam Cung Lâm căn bản không thiếu tiền, nếu không phải anh ta thật sự cố ý hỗ trợ, ngay từ đầu đã không thêm lợi dụng máu của bản thân cùng người khác làm loại giao dịch này.

Tuy rằng bị người khác uy hiếp lợi dụng trong lòng không vui, nhưng , vẫn là muốn cảm tạ sự xuất hiện của anh ta.

Phòng bệnh an tĩnh, chỉ có thanh âm máu tí tách từ cơ thể một người chảy vào cơ thể một người khác.

Nam Cung Lâm trở mình nằm nghiêng, một bàn tay gối sau đầu, tò mò mà đánh giá Hạ Úc Huân sắc mặt nhợt nhạt suy yếu trên giường bệnh bên cạnh.

Vừa liếc mắt nhìn một cái, Nam Cung Lâm cảm giác tim đập đã rơi rớt nửa nhịp.

Cô bé này sao lại giống một người đến vậy, một người phụ nữ anh chọn sâu tận đáy lòng nhiều năm rồi.

Khuôn mặt nhỏ nhắn thanh tú đáng yêu không trang điểm chỉ có nét thuần tịnh ngây thơ, tựa như một dòng suối nhỏ chảy qua khe núi, khiến tâm tình người khác thoải mái.

Khó trách cô có thể hấp dẫn ánh mắt Lãnh Tư Thần, ngay cả anh đều không thể không thừa nhận, cô bé này thực đặc biệt.

Trên người cô có một cổ khí chất thực độc đáo, có lẽ ngay cả bản thân cô cũng không biết, nhưng không biết như vậy lại càng tăng thêm lực hấp dẫn của cô. Nam Cung Lâm thường tự kỷ cho rằng, anh có một đôi mắt giỏi về phát hiện cái đẹp.

Nhìn dáng vẻ cô ngủ không an ổn, vẫn luôn nhíu mày lại, khi thì huy động đôi tay nhỏ một chút, vẻ mặt quật cường mà bị thương kia nhìn khiến lòng anh không hiểu sao bỗng nhiên co rút đau đớn.

Thình lình nảy sinh cảm giác thân thiết khiến Nam Cung Lâm nhận không được muốn đến gần cô.

Nhưng, anh mới vừa vươn tay, đã bị người nào đó đột nhiên từ giữa không trung chặn đứng.

“Ông lại muốn làm cái gì?” Lãnh Tư Thần như dã thú bảo hộ lãnh địa cảnh giác mà nhìn anh.

Nam Cung Lâm bất mãn mà bĩu môi, nói: “Động tác thật đúng là nhanh..... Tôi cho cô bé nhiều máu như vậy, chạm một chút đều không được?”

Lãnh Tư Thần mặt như sương lạnh, nói: “Máu của ông, tôi đã trả giá cao, cho nên, cô ấy cái gì cũng không nợ ông, nếu ông vọng tưởng có ý đồ với

cô ấy, chớ có trách tôi vô tình.”

Nam Cung Lâm không chút nào thêm để ý đến thái độ ác liệt của Lãnh Tư Thần, đặc biệt nghiêng ngả mà nhìn anh, nói: “Các người đã làm rồi hả? Cô ấy là tiểu tình nhân của cậu sao?”

Mặt Lãnh Tư Thần tối sầm lại: “Ông nói bậy gì đó?”

“Hả? Cậu không phải muốn nói tôi không được động qua cô ấy sao?”

Nam Cung Lâm hơi có chút kinh ngạc, lần này cư nhiên tính sai.....

Thủ hạ báo tin bọn họ là thanh mai trúc mã, chẳng lẽ nhiều năm như vậy bọn họ đều không có phát sinh cái gì?

“Con trai, tôi làm tiền bối nhắc nhở cậu một câu, hiện tại cậu có thể không hiểu, nhưng sẽ có một ngày cậu sẽ hiểu thôi. Hiện tại, cô gái bên cạnh cậu cậu không nỡ chạm vào, một ngày nào đó sẽ trở thành uy hiếp cùng tử huyệt của cậu. Nếu không liền cưới che chở cho cô ấy, thì liền đem cô ấy đuổi đi thật xa, ngàn vạn lần đừng không xa không gần mà chơi trò mập mờ! Nếu không, không phải cô ấy bị cậu hại chết, chính là cậu bị cô ấy hại chết!” Ngữ khí Nam Cung Lâm đầy vị thâm trường, một bộ dáng rất có kinh nghiệm.

Đáng chết! Tên hỗn đản phong lưu thành tánh này cư nhiên còn không biết xấu hổ tự xưng tiền bối với anh.

Lãnh Tư Thần đang muốn phát tác, lại bởi vì một tiếng ưm nhẹ nhàng của Hạ Úc Huân mà hoàn toàn tắt lửa, vội vàng tiến ra đón, ngữ khí ôn nhu hỏi, “Tiểu Huân, cô tỉnh rồi?”

“Hi! Tiểu bảo bối!” Nam Cung Lâm cũng hưng phấn mà thò lại gần chào hỏi.

Hạ Úc Huân khó khăn mà căng đôi mắt ra, mới vừa thấy khuôn mặt Nam Cung Lâm, liền hoảng sợ vụn phần, sau đó thê thảm mà hét lên một tiếng, “A ——”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 58: Tâm Đầu Mạnh Hóa

Lãnh Tư Thần vội vàng ôm lấy Hạ Úc Huân đang điên cuồng thét chói tai. “Tiểu huân, tiểu huân làm sao vậy? Đừng sợ, đừng sợ! Nói cho tôi biết đã xảy ra chuyện gì?”

Nam Cung Lâm xấu hổ mà ho nhẹ một tiếng, nói: “Hắn không phải là bị tôi dọa sợ chứ?”

“A ——” Nam Cung Lâm vừa mở miệng, mới được Lãnh Tư Thần trấn an xong Hạ Úc Huân lập tức lại bắt đầu hét lên.

Vì thế, Nam Cung Lâm hào hoa phong nhã trước đây bỗng đen mặt.

Sống hơn bốn mươi năm, chỉ có phụ nữ nhìn đến anh hưng phấn thét chói tai, chưa từng thấy qua ai bị anh dọa sợ đến mức kêu thảm thiết.

Nhìn nha đầu kia chôn vào lòng Lãnh Tư Thần run bần bật, Nam Cung Lâm vẻ mặt bị thương mà nhìn về phía Lãnh Tư Thần, nói: “Bộ dạng của tôi thực sự có..... Thảm đến mức không đành lòng nhìn vậy sao?”

“Ông có thể hay không đi xa một chút, không thấy cô ấy thực sự sợ hãi sao?” Lãnh Tư Thần tức giận nói.

Nam Cung Lâm giơ cánh tay vẫn còn cắm kim tiêm truyền máu lên, ủy khuất vô cùng, nói: “Cậu cho rằng tôi muốn!”

Hạ Úc Huân bám trong ngực Lãnh Tư Thần run bần bật.

Lãnh Tư Thần bất đắc dĩ, đành phải cẩn thận đem cô bế lên, để cho cô ngồi trên đùi mình, sau đó ngồi ở mép giường đưa lưng về phía Nam Cung Lâm, như vậy cô sẽ không nhìn thấy ông ta.

“Tiểu huân, bình tĩnh một chút, không có việc gì, không ai thương tổn cô! Đừng nhúc nhích, ngàn vạn đừng động! Đáng chết..... Miệng vết thương hình như lại nứt ra rồi!” Lãnh Tư Thần rung chuông gọi bác sĩ.

Rất nhanh Viện trưởng Trần dẫn đầu một đám người đi tới.

Sau khi xử lý xong miệng vết thương của Hạ Úc Huân, Lãnh Tư Thần không yên tâm hỏi, “Viện trưởng Trần, cô ấy hiện tại có phải hay không đã không việc gì?”

“Đúng vậy đúng vậy, rất may nhờ có vị tiên sinh này hỗ trợ, đúng lúc cung cấp nguồn máu, bệnh nhân đã thoát khỏi nguy hiểm.” Viện trưởng Trần mặt đầy hồng quang nói.

Nhìn tư thái thân mật của Lãnh Tư Thần cùng cô gái này, khẳng định quan hệ không đơn giản.

Rất may không có gì ngoài ý muốn xảy ra.

“Vậy còn có yêu cầu gì cần chú ý sao?”

“À, chú ý miệng vết thương một chút, trong khoảng thời gian này không được vận động kịch liệt, không được chạm nước, không được ăn đồ kích thích cay nóng.....”

.....

Đối diện với một đám người hướng Lãnh Tư Thần xun xoe nịnh bợ, phía sau, Nam Cung Lâm bị bỏ rơi ở một bên vô ngữ nước mắt ngàn hàng.

Bất quá, nếu là mấy vị bác sĩ hộ sĩ kia biết thân phận của anh khẳng định sẽ chạy tới ân cần phục vụ, quá phiền người, cho nên anh vẫn là tình nguyện bị bỏ rơi!

Hạ Úc Huân ở tổng lòng Lãnh Tư Thần, qua một hồi lâu mới rút cuộc bình tĩnh lại.

Cô giật giật, muốn đứng dậy.

“Đừng nhúc nhích! Lại muốn làm cái gì?” Lãnh Tư Thần nhíu mày.

Hạ Úc Huân thật cẩn thận mà bám vào vai Lãnh Tư Thần trộm nhìn qua Nam Cung Lâm phía đối diện đang dựa nghiêng đầu trên giường với vẻ mặt buồn bực.

Ánh mắt Nam Cung Lâm nhìn thấy Hạ Úc Huân sợ hãi từ vai Lãnh Tư Thần lộ ra một đôi to ngập nước nhìn lên chính mình hết như một chú mèo nhỏ, tức khắc tâm đều mạnh hóa, “Tiểu bảo bối, kỳ thật, nếu cô muốn nhìn, có thể quang minh chính đại mà nhìn a!”

Hạ Úc Huân lập tức chấn kinh mà lùi vào lồng ngực Lãnh Tư Thần.

Nam Cung Lâm sắp sửa hóa điên rồi, cô bé này thật sự là quá đáng yêu!

Lãnh Tư Thần thở dài, sờ sờ đầu Hạ Úc Huân.

Càng ngày càng phát hiện cô giống một câu đố như thế nào cũng vô pháp phá giải, càng vô pháp phá giải, liền càng muốn tìm tòi chân tướng.

Hạ Úc Huân hí mắt hưởng thụ cái sờ đầu ấm áp, giây tiếp theo, như là đột nhiên bừng tỉnh, kinh hoảng thất thố mà nhảy dựng lên rời khỏi cái ôm của Lãnh Tư Thần, chui vào chăn, nhắm mắt lại, liền mạch lưu loát.

“Tôi không có việc gì, anh đi làm việc đi!” Thanh âm mềm mại của Hạ Úc Huân, yếu ớt vang lên.

Trong lòng ngực đột nhiên không còn, trên mặt Lãnh Tư Thần hiện lên một tia hoảng hốt, giống như đột nhiên từ trong mộng tỉnh lại, nói: “Tôi đi trước, cô nghỉ ngơi thật tốt.”

Lúc này đây, e là thật sự tổn thương đến tim cô rồi.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 59: Xin Thương Xót Cho Con Thoải Mái Chút Đi

Lãnh Tư Thần trong nháy mắt rời đi, nước mắt trên mặt Hạ Úc Huân lăn xuống. Nam Cung Lâm bên cạnh như đang suy tư gì mà nhìn hai người.

“Tiểu bảo bối, sao lại khóc? Bởi vì cái khối băng kia khi dễ cô sao?”

Hạ Úc Huân nghe vậy, thân thể cứng đờ, lập tức dùng chăn che đầu lại.

Một lát sau, thật cẩn thận mà thò một bàn tay sờ sờ trên tủ đầu giường, sờ thấy mắt kính, vèo một cái nhanh chóng đem tay lùi về trong chăn.

Đôi mắt người đàn ông kia..... Thật đáng sợ.....

“.....” Nam Cung Lâm hoàn toàn hết chỗ nói, cư nhiên có cô gái đem anh trở thành hồng thủy mãnh thú?

Bất quá, tuy rằng nhất cử nhất động của tiểu nha đầu này đều rất kỳ quái, nhưng thật sự đáng yêu đến không chịu được, anh thích!

“Tiểu bảo bối, tôi đi nha?”

Sau khi truyền máu xong, sắc mặt Nam Cung Lâm hơi có chút tái nhợt, nhìn Hạ Úc Huân vẫn chon đầu vào chăn, ngữ khí có chút thất vọng.

Dự kiến bên trong mà không có bất luận cái gì đáp lại, Nam Cung Lâm vui đùa nói: “Ai, xem ra tôi vẫn là rời đi sớm một chút sẽ tốt hơn, nếu

không cô liền không phải mất máu quá nhiều mà chết, mà là ngọt thở mà chết.”

Nam Cung Lâm đứng dậy rời đi, đi tới cửa, đột nhiên bị một thanh âm nhỏ nhỏ nhọt nhọt gọi lại.

“Tiên sinh, từ từ!”

Nam Cung Lâm xoay người sang chỗ khác, chỉ thấy Hạ Úc Huân đã ngồi dậy, đang vẻ mặt xin lỗi mà nhìn anh, nói: “Vị tiên sinh này, cảm ơn ngài! Vừa rồi tôi thật quá vô lễ! Nếu được, có thể để lại phương thức liên hệ của ngài hay không, ngài đã cứu tôi, tôi hẳn là nên báo đáp ngài.”

Nam Cung Lâm thần sắc kinh hoảng, không nghĩ tới Hạ Úc Huân vẫn luôn sợ mình như vậy sẽ đột nhiên mở miệng nói chuyện, thật không giống người bình thường.

“Tiểu bảo bối, cô bị thương, vẫn là ngoan ngoãn trở về nằm đi! Về phần báo đáp thì không cần, tôi đã có được thứ tôi cần. Đương nhiên, nếu cô lại muốn tặng kèm chút gì đó, tôi cũng không ngại. Cô có thể cho tôi số điện thoại của cô, nếu lúc cần, tôi sẽ tìm cô.” Nam Cung Lâm nghĩ nghĩ nói.

“Như vậy a..... Vậy được!”

Hạ Úc Huân dù sao cũng cảm thấy lời người đàn ông này nói có ẩn ý, nhưng hiện tại trong đầu cô vốn dĩ đã loạn, thân thể lại suy yếu, căn bản vô lực để tự hỏi những vấn đề phức tạp này.

-

Nam Cung Lâm rời đi không bao lâu, Hạ Mạt Lâm bưng hộp cơm vào.

“Ba.....” Hạ Úc Huân mặt đầy khủng hoảng.

Xong rồi, ba đã biết!

“Con đừng nhúc nhích, trở về nằm.....” Hạ Mạt Lâm vừa khẩn trương mà dặn dò, vừa nổi trận lôi đình mà nói, “Thật là đáng giận! Cái bệnh viện này, ta mới là người thân bệnh nhân, cứ nhiên không cho ta tiến vào, lại cho Lãnh Tư Thần tiến vào!”

“Ách.....” Hạ Úc Huân vô ngữ.

“Đói bụng một ngày, ăn một chút gì đi, ta cố ý về nhà làm mang đến cho con!”

“Cám ơn ba!” Hạ Úc Huân nhìn đồ ăn nóng bốc hơi nghi ngút, hốc mắt ửng đỏ.

“Mấy tên tiểu tử Hàn phong một hai mướn tới thăm con, nhưng ngày mai liền phải thi đấu, ta đem bọn họ toàn bộ đều đuổi đi tập luyện, cũng đỡ để bọn chúng phiền con, một người hai người ba người đều nói không lấy được giải ba thì không tới gặp con.....”

“Ba.....” Nghe Hạ Mạt Lâm lải nhải một hồi lâu cứ nhiên còn chưa nói vào chủ đề chính, Hạ Úc Huân rốt cuộc thiếu kiên nhẫn.

“Làm sao vậy? Đồ ăn không hợp khẩu vị sao?”

“Không phải! Con là muốn nói, ba, xin ngài thương xót cho con thoải mái chút đi!” Hạ Úc Huân cầu xin.

“Có ý tứ gì?” Hạ Mạt Lâm nhất thời không phản ứng lại.

Hạ Úc Huân ra vẻ làm Tây Thi đầy tâm trạng, nói: “Ba! Ngài muốn đánh muốn chửi đều được, đừng dong dài làm nèn như vậy nữa, trái tim con thực không chịu nổi!”

Trên thế giới chuyện đáng sợ nhất không phải chết, mà là chờ chết a.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 60: Từ Chúc

Hạ Mạt Lâm dờ khóc dờ cười mà dùng cái muống nhẹ nhàng gõ đầu cô một cái, nói: “Con đứa nhỏ này.....” Hạ Úc Huân lập tức kiến nghị: “Ba, nhẹ, đánh quá nhẹ.....”

Ba cô ôn nhu lên so với phát hỏa còn dọa người hơn, lại còn đưa cơm cho cô, lại dùng giọng điệu nhẹ nhàng ấm áp, làm hại cô thiếu chút nữa bị dọa đến vỡ mắt.

“Ba đánh con làm cái gì? Thật sự nên đánh một người khác!” Hạ Mạt Lâm tức giận nói.

“Khụ khụ..... Ba, đôi mắt gấu trúc kia của tổng giám đốc con có phải hay không do ba vẽ lên?” Hạ Úc Huân hỏi.

“Là ta đánh thì như thế nào? Ai cho cậu ta khi dễ con gái của ta!”

“Ba, người thật là lợi hại!” Hạ Úc Huân vẽ mặt sùng bái mà bay qua, nói: “Ba, con yêu ba.....”

Đối với sự thân mật bất thành lời của Hạ Úc Huân, Hạ Mạt Lâm thần sắc có chút sững sờ, ngay sau đó lộ ra vẻ mặt từ ái, bất đắc dĩ mà thở dài nói: “Con nha đầu này, một chút đều không để người khác bớt lo, con nói xem nếu con xảy ra chuyện gì, cha làm sao ăn nói với mẹ con!”

Hạ Úc Huân thần sắc ảm đạm, nói: “Mẹ bà ấy sẽ không để ý.....”

Hạ Mạt Lâm lộ vẻ không vui, nói: “Nói bậy gì đó! Mẹ sao lại không để ý đến con!”

Hạ Úc Huân lập tức vui cười, nói: “Hắc hắc, không quan hệ! Nhưng con vẫn yêu mẹ! Thực sự yêu rất yêu.....”

“Thực xin lỗi! Các người không thể đi vào! Uy uy —— các người đừng xông loạn!”

“Các người còn như vậy, tôi phải kêu bảo an!”

“Tiên sinh! Tiên sinh.....”

.....

Ngoài cửa phòng bệnh đột nhiên truyền đến tiếng ồn ào.

Ngay sau đó mấy người đàn ông xông vào.

Hạ Úc Huân nhìn mấy người hùng hổ, nỗ lực nhớ lại một chút, nhớ tới bọn họ là mấy phóng viên bị cô đập cameras đuổi đi ra ngoài.

“Hạ tiểu thư! Đây là đơn kiện gửi tòa án! Chúng ta ngày mai gặp nhau trên tòa! Cô uy hiếp ấu dâm phóng viên, đập vỡ thiết bị nhiếp ảnh, tôi sẽ dùng pháp luật đòi lại công đạo cho nghề nghiệp của tôi!”

Phóng viên cầm đầu vóc dáng cao lớn hung tợn đem tờ đơn ném vào giường của Hạ Úc Huân.

“Chúng ta đi!”

Đoàn người menh mông đến rồi lại đi.

Hạ Úc Huân xiết chặt lá đơn trong tay.

“Úc huân..... Rốt cuộc sao lại thế này?” Hạ Mạt Lâm lo lắng hỏi.

“Ba, ngài đừng lo lắng, không có chuyện gì.”

“Tối hôm qua con một đêm không về, hôm nay lại có tin con bệnh tình nguy kịch thiếu chút nữa mất mạng, tất cả mọi chuyện ba đều là người biết cuối cùng, úc huân! Con có coi ta là ba con hay không?”

Hạ Mạt Lâm lúc này đây là thật sự tức giận không ít.

Đôi mắt Hạ Úc Huân lộ ra một tia quyết tuyệt, nói: “Ba, ngài đừng nói nữa, con cam đoan, đây là lần cuối cùng..... Thật sự là lần cuối cùng.....”

-

Tập đoàn Lãnh thị, văn phòng tổng giám đốc.

“Anh, chuyện này kỳ thật rất dễ giải quyết, những người đó đơn giản chính là vì tiền! Nhưng , có một phóng viên cố tình không cần tiền, yêu cầu nhất định phải đuổi việc tiểu huân, nếu không tuyệt không bỏ qua.” Lãnh Tư Triệt nôn nóng mà đi qua đi lại.

Lãnh Tư Thần vẻ mặt có chút thất thần, đầu óc đều là lời nói hôm trước của Nam Cung Lâm.

Nếu không cưới để che chở cô ấy, liền đem cô đuổi đi thật xa, ngàn vạn đừng không xa không gần mà chơi trò mập mờ! Nếu không, không phải cô ấy bị cậu hại chết, chính là cậu bị cô ấy hại chết.....

Sau một lúc lâu, Lãnh Tư Thần rốt cuộc mở miệng: “Như vậy đi! Những người khác cho tiền, để bọn họ huỷ bỏ tố tụng, còn nữa..... Đuổi việc Hạ Úc Huân.”

Lãnh Tư Triệt không thể tin nổi mà nhìn anh, nói: “Anh! Sao anh lại có thể làm như vậy? Vậy đối với tiểu huân thực không công bằng! Anh có biết

hay không, lần này nếu không có tiểu huân ổn định thế cục, những ảnh chụp đó phát tán ra, toàn bộ Lãnh thị sẽ phải nhận lấy bao nhiêu là trùng kích, bao gồm chính anh đều sẽ thân bại danh liệt!”

Lãnh Tư Thần tựa lưng vào ghế ngồi, nhắm mắt lại, nói: “Tư Triệt, anh đã quyết định.”

Lãnh Tư Triệt đang muốn nói chuyện, tiếng gõ cửa vang lên, Annie đi đến.

“Tổng giám đốc.....”

“Chuyện gì?”

“Cái này.....” Annie đưa qua một tờ giấy.

“Đây là cái gì?” Lãnh Tư Thần khó hiểu.

“Là đơn từ chức của Tiểu Hạ, tôi đi bệnh viện thăm cô ấy, cô ấy gửi tôi mang qua đây.” Annie nơm nớp lo sợ mà trả lời.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 61: Cảm Giác Lấy Tiền Đạp Vào Người Khác

Sắc mặt Lãnh Tư Triệt biến đổi, lập tức mở miệng, “Lui về!”

Trên mặt Lãnh Tư Thần nhìn không ra cảm xúc gì, trầm ngâm một lát sau nói: “Đặt xuống, cô có thể đi ra ngoài.”

“Vâng.” Annie nhẹ nhàng thở ra, khẩn trương tránh người.

“Anh.....”

“Tư Triệt, em cũng đi ra ngoài, để anh yên lặng một chút.”

.....

Một tuần sau.

Ngoài cửa sổ ánh nắng tươi sáng, trong lòng Hạ Úc Huân lại là băng tuyết mấy ngày liền.

Hôm nay là ngày cô xuất viện.

Lãnh Tư Thần không có tới.

“Ha ha ha, sư tỷ, chúng tôi phụng mệnh sư phụ tới cung nghênh ngài hồi phủ! Sư phụ đang ở nhà nấu cơm chờ ngài a!” Ngư Nhạc cười hì hì nói.

“Nhưng mà sư tỷ, thân thể chị còn chưa khỏi hoàn toàn, thật sự muốn xuất viện?” Hàn Phong không yên tâm hỏi.

“Sư tỷ, ngài đây là tai nạn lao động, dù sao cũng không tốn tiền của ngài, không ở không được a!” Trương bảo xen vào một câu.

Hạ Úc Huân một chân đá qua, nói: “Ở cái đầu người, cái gì tiện nghi đều chiếm, ta ở lại đều muốn móc meo lên rồi!”

Ba thiếu niên vừa đi, vừa hưng phấn mà kể sự tích hôm trước bọn họ nhận hết ba huy chương anh hùng của trận đấu lớn.

Hạ Úc Huân thỉnh thoảng phụ họa vài câu, rõ ràng có chút thất thần.

“Bộp ——”

Tất cả mọi người không phản ứng lại chuyện gì đã xảy ra, một người phụ nữ đột nhiên vọt lại đây, hướng mặt Hạ Úc Huân chính là một cái tát.

“Hạ Úc Huân! Cô không biết xấu hổ!”

Cùng với một tiếng mắng chói tai mà đầy tức giận, một đồng ảnh chụp đổ ập xuống đập vào người Hạ Úc Huân.

Hạ Úc Huân cúi đầu nhìn lại, lại là ảnh chụp đêm tiệc của Lam Hạo Dương, Lãnh Tư Thần ôm cô rồi đi, còn lái xe đưa cô về biệt thự.....

“Cô cái con hồ ly tinh này, cả ngày câu dẫn vị hôn phu của người khác, rốt cuộc có biết liêm sỉ hay không? Hiện tại còn chơi khổ nhục kế! Thật nhìn không ra cô lại có tâm kế như vậy, tôi thật xem thường cô!”

Bạch Thiên Ngưng mới vừa xuống máy bay liền nhận được ảnh chụp này, tức giận đến mức trực tiếp vọt tới bệnh viện.

“Này! Từ đâu ra người phụ nữ điên này vậy! Sao lại tùy tiện đánh người a!” Trương bảo nổi giận.

“Cư nhiên dám đánh sư tử chúng ta!” Ngự Nhạc nổi giận.

“Bà dì này, tôi nhìn tướng mạo cô tương đối giống hồ ly tinh!” Hàn Phong cũng nổi giận.

“Hạ Úc Huân! Đàn ông bên cạnh cô thật đúng là không ít a! Nhỏ như vậy cũng không buông tha, nhiều đàn ông như vậy còn không thể thỏa mãn cô sao? Vì cái gì còn phải tới câu dẫn tư thần của tôi!”

Ba thiếu niên tức giận đến đôi mắt đỏ bừng, đang muốn tiến lên lý luận, Hạ Úc Huân lại ngăn cản bọn họ.

“Sư tử, ngài đừng ngăn ta!”

“Sư tử, người phụ nữ này thật sự quá đáng!”

“Hôm nay tôi liền phải phá lệ đánh phụ nữ một lần!”

Hạ Úc Huân không nói gì, không nhanh không chậm mà từ trong bao lấy ra một xấp tiền giấy, sau đó hướng mặt Bạch Thiên Ngưng hung hăng ném qua.

Tiền giấy màu đỏ bay múa đầy trời, tung ra đến mức khắp nơi đều là...

Ba thiếu niên chớp đôi mắt tất cả đều choáng váng.

Bạch Thiên Ngưng cũng bị choáng váng, nửa ngày không phục hồi tinh thần lại, đại khái là trước nay chỉ có cô lấy tiền ném vào người khác, còn chưa bao giờ bị người ta lấy tiền ném qua.

Hạ Úc Huân khẽ cười một tiếng, nói: “Cảm giác lấy tiền đập vào mặt người khác quả nhiên thỏa mãn a!”

Nói xong không chút do dự giơ tay lên hung hăng mà tát vào mặt Bạch Thiên Ngưng đang sững sờ một cái, sau đó thành thạo mà chiều theo xương cẳng chân của cô đá một cước.

Bạch Thiên Ngưng lập tức bị đá đến ngã trên mặt đất.

Hạ Úc Huân chậm rãi ngồi xổm người xuống, tới gần cô, trong ánh mắt tỏa ra sát khí lạnh băng.

“Cô đánh tôi! Hạ Úc Huân, cô cứ nhiên dảm đánh tôi! Cô cô..... Cô đừng tới đây! Cô cái đồ tiện nhân không được giáo dục.....”

“Bang ——” lại là một cái tát.

Ngờ khí Hạ Úc Huân rét lạnh, nói: “Bạch Thiên Ngưng, bà chị nhin cô rất lâu rồi! Hiện tại cô đã không phải là phu nhân của người lãnh đạo trực tiếp của tôi nữa, cô cho rằng tôi vẫn sẽ nhin cô như trước sao? Tôi liền câu dẫn anh ấy thì thế nào? Bà chị đây yêu ai câu dẫn ai câu dẫn ai! Chính cô đàn ông của mình đều quản không được, còn kiêu ngạo với tôi cái gì? Tình nhân của Lãnh Tư Thần nhiều đến có thể xếp vài vòng thành phố A, cô có phải muốn một đám tìm tới cửa, mắng chửi người như mục đàn bà đánh đá hả?”

“Này, tình nhân của tôi nhiều đến có thể xếp vài vòng thành phố A? Loại chuyện này..... Tôi như thế nào không biết?”

Phía sau, thanh âm Lãnh Tư Thần giống như âm hồn phiêu lãng mà đến.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 62: Anh Muốn Làm Gì?

Vừa qua khỏi tới liền nghe nói như vậy, Lãnh Tư Thần hắc tuyến đầy đầu, nha đầu này nói chuyện thật đúng là đủ kinh tởm, cô không dùng não để suy nghĩ sao?

Bạch Thiên Ngưng bị lời nói kia của Hạ Úc Huân làm tức giận đến phổi sắp sửa nổ tung, nhưng vừa thấy Lãnh Tư Thần đến, lập tức làm ra vẻ điềm đạm đáng yêu.

“Tư thần, tiện nhân này cô ta đánh em.....”

Bạch Thiên Ngưng oán hận mà trừng mắt nhìn Hạ Úc Huân, mặc kệ thế nào cô cũng là vị hôn thê danh chính ngôn thuận của anh, ở bên ngoài Lãnh Tư Thần vẫn là phải suy nghĩ một chút tới mối quan hệ này.

Lãnh Tư Thần nhìn lướt qua ảnh chụp trên mặt đất, mày nhăn lại, trong lòng đã hiểu vừa rồi xảy ra chuyện gì.

Anh từng bước một đi đến trước mặt Hạ Úc Huân.

“Anh..... Anh muốn làm gì?” Hạ Úc Huân cảnh giác mà lui về phía sau một bước.

Lãnh Tư Thần than nhẹ một tiếng, chuyên chú mà nhìn cô, vươn tay.....

Còn tưởng rằng anh muốn đánh người, Hạ Úc Huân lập tức trốn về sau, nhưng, tay anh cuối cùng chỉ dừng lại ở trên mặt cô chỗ bị Bạch Thiên

Ngưng đánh đến hơi hơi sưng đỏ, ôn nhu mềm mại như một mảnh lông chim.

“Có đụng tới miệng vết thương hay không? Vì cái gì mới ở vài ngày liền xuất viện, vẫn chưa từ mà biệt?”

Hạ Úc Huân ra vẻ bị thái độ quý dị của Lãnh Tư Thần mà choáng váng, sững sờ tại chỗ hơn nửa ngày đều chưa có phản ứng.

Cô đệ đơn xin từ chức, anh một câu giữ lại đều không có, mấy ngày nay anh cũng không một lần tới thăm cô, hiện tại nhìn thấy mình kiêu ngạo mà giáo huấn vị hôn thê của anh..... Anh cư nhiên không mắng cô cầu huyết lâm đầu?

“Lãnh Tư Thần, trong mắt anh rốt cuộc có vị hôn thê là em hay không a? Em chỉ là đi công tác mấy ngày thôi, anh cư nhiên liền cùng con hồ ly tinh này thông đồng ở bên nhau!”

Bạch Thiên Ngưng nhìn thái độ Lãnh Tư Thần đối với Hạ Úc Huân không chút nào che giấu, tức khắc giận không kiềm được.

Nhìn khuôn mặt người phụ nữ trước mắt bởi vì ghen ghét mà trở nên đáng ghê tởm, Lãnh Tư Thần hơi nhíu mày.

“Ách..... Bạch tiểu thư, tôi nghĩ cô hẳn là lầm rồi, hồ ly tinh là một người khác, tôi một tuần trước còn giúp cô đánh đi một con lợi hại a! Con kia ít nhất có ngàn năm công lực, hồ ly chín đuôi! Nhìn tôi như vậy, nơi nào có khí chất hồ ly tinh! Hai vợ chồng các người chậm rãi giao lưu, bốn cô nương không tiếp được!”

Lãnh Tư Thần, vốn tôi chỉ muốn im ắng rồi đi, lại không nghĩ rằng sẽ gặp tình huống như vậy, đến cuối cùng rồi đi vẫn là cho anh thêm phiền toái.....

A, Hạ Úc Huân, mình quả nhiên chính là người phiền toái!

“Chúng tiểu nhân, dẹp đường cho ta hồi phủ! Bà chị tung một đồng tiền mặt, không mang theo đi một mảnh mây.....” Hạ Úc Huân nói xong liền tiêu sái mà xoay người rời đi.

“Sư tử, đáng vẻ người vừa rồi giáo huấn người phụ nữ kia rất đẹp trai a!” Ngư Nhac vẻ mặt sùng bái, không hổ là Đại sư tử của bọn họ.

Đại sư tử sao lại bị người ta khi dễ, từ trước đến nay chỉ có sư tử khi dễ người khác thôi.

“Làm người chính là phải như vậy, hoặc là nhẫn, hoặc là tàn nhẫn.” Hạ Úc Huân khoe khoang nói.

“Động tác dùng tiền đập vào người kia đẹp nhất! Ách, bất quá, sư tử, người đâu ra nhiều tiền vậy a?” Hàn Phong gãi gãi đầu hỏi.

“Tiền lương tháng này của ta, cộng thêm tiền thuốc men công ty hỗ trợ, phí dinh dưỡng.....”

“Sư tử, người thật sự liên như vậy ném sao? Hay là tôi đi nhặt về đây đi.....” Hàn Phong vẻ mặt tiếc nuối.

“Hàn Phong, cắt trở về cho ta! Tiểu tử người có chút tiền đồ được không?” Hạ Úc Huân tức giận mắng.

“Sư tử, tôi biết sai rồi!” Hàn Phong ngượng ngùng mà chạy trở về, vẻ mặt sám hối.

“Tiểu Bảo, cậu đi nhặt!” Hạ Úc Huân quay đầu ra lệnh.

“Hả?”

“Thất thần làm gì! Mau đi a! Hàn Phong luyện chân công, tốc độ tay không nhanh bằng cậu!” Hạ Úc Huân rống lên thúc giục.

Tiền a! Tiền a! Đều là tiền a! Không cần thiết vì nhất thời tức giận mà gây khó dễ với Money đáng yêu của cô!

Ba thiếu niên mồ hôi dử dội.....

Cuối cùng, bốn người cùng nhau không tiền đồ chạy lại đi nhặt tiền.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 63: Em Vốn Dĩ Chính Là Của Anh

Sau khi Hạ Úc Huân rời đi, Bạch Thiên Ngưng đi theo lên xe Lãnh Tư Thần, tự nhận là lần này chiếm lý, vẫn luôn lái nhái.

Lãnh Tư Thần bật lửa hút thuốc, nói cái gì cũng chưa nói, từ sau xe cầm lên một văn kiện màu đen đưa cho cô.

Bạch Thiên Ngưng hồ nghi mà nhận lấy, vừa mở ra nhìn, mặt trắng bệch một chút, toàn thân đều bắt đầu run rẩy lên.

Nhìn ảnh chụp khó coi trong túi văn kiện, cô mới biết được, chính mình vừa rồi nói những lời đó quả thực chính là đang tự vả miệng mình.

So với những tấm ảnh chụp này, những chứng cứ vừa rồi cô cho là vượt quá giới hạn quả thực chính là gặp sự phụ.....

Bạch Thiên Ngưng kinh hồn táng đảm, nói: “Tư thần, anh nghe em nói.....”

Lãnh Tư Thần không kiên nhẫn mà cắt ngang cô: “Cô không cần giải thích với tôi, tôi chỉ tin tưởng vào những gì đôi mắt tôi đã thấy. Vừa lúc nhân cơ hội hôm nay, tôi nhắc nhở cô một lần nữa. Bạch Thiên Ngưng, tính chất cuộc hôn nhân của chúng ta hẳn là rất rõ ràng, liên hôn thương nghiệp, tôi sẽ không quản cô ở bên ngoài làm cái gì, chuyện của tôi, cô tốt nhất cũng không cần nhúng tay vào.”

“Tư thần, không, không phải như thế! Anh đừng nói như vậy, em yêu anh! Người kia..... Người trên ảnh chụp kia chỉ là một người khách hàng chính của em..... Em.....” Bạch Thiên Ngưng kinh hoàng thất thố mà giải thích, nhưng chứng cứ trần trụi ở trong này căn bản là không có biện pháp狡辯.

“Khách hàng chính? Thì ra cô cùng khách hàng của mình đều ký hợp đồng ở trên giường sao?” Lãnh Tư Thần cười lạnh.

Bạch Thiên Ngưng mặt như giấy trắng, ngồi sững trên ghế cạnh ghế điều khiển.....

Lần này, là thật sự xong rồi.....

-

Đêm khuya, quán bar Phi Sắc.

“Vân Triết, anh nói, vì cái gì anh ấy muốn đối với tôi như vậy? Tôi làm như vậy, còn không phải là vì anh ấy..... Tôi vừa mới tiến vào Lĩnh thị, nếu không bắt lấy mấy hợp đồng lớn, làm sao trấn trụ được những người cấp dưới đó? Ngay cả một tiểu bảo tiêu nho nhỏ bên người cũng dám bò lên đầu tôi, vênh mặt hất hàm sai khiến tôi, Bạch Thiên Ngưng tôi khi nào chịu loại ức hiếp này!” Bạch Thiên Ngưng vừa không ngừng chuốc rượu, vừa kể khổ.

“Nếu không vui như vậy, vì cái gì còn muốn ở bên cạnh anh ta? Vì cái gì nhất định phải gả cho anh ta?”

Lý Vân Triết nhìn khuôn mặt người phụ nữ xinh đẹp anh chưa từng quên, trong mắt tràn đầy mê luyến.

Vốn dĩ đem những ảnh chụp đó gửi cho cô là muốn cô hết hy vọng, lại không nghĩ rằng Lãnh Tư Thần cao tay phản ngược lại cô.

Cũng không biết Lãnh Tư Thần rốt cuộc khi nào có được những ảnh chụp đó, tóm lại khẳng định có trước anh.

Nhưng Lãnh Tư Thần lúc trước vẫn không lấy ra, đến khi bị Bạch Thiên Ngưng làm phiền anh cùng Hạ Úc Huân mới nói ra lấp kín miệng cô.

Anh là thật sự không yêu cô! Nếu không có người đàn ông nào nhìn loại ảnh chụp này của người phụ nữ mình yêu có thể không hề phản ứng?

“Tổng giám đốc Lãnh thị, có phụ nữ nào không muốn lấy? Không gả cho anh ấy, chẳng lẽ gả cho anh.....” Bạch Thiên Ngưng hừ lạnh nói.

“Anh rốt cuộc nơi nào kém Lãnh Tư Thần?” Lý Vân Triết đem một ly rượu để uống một hơi cạn sạch, nện mạnh trên bàn.

“A, buồn cười..... Anh nơi nào so được với anh ấy!”

“Em.....” Lý Vân Triết giận quá hóa cười, nói: “Tùy em như thế nào, em yêu ai chà đạp lên chính mình, anh quản không được!”

Lý Vân Triết nói xong liền phải đứng dậy rời đi, lại bị Bạch Thiên Ngưng ôm chặt cánh tay, nói: “Vân Triết..... Vân Triết anh đừng đi! Đừng bỏ mặc em! Ngay cả anh cũng bỏ mặc em sao? Vân Triết.....”

“Anh mẹ nó điên rồi mới có thể quản em!” Lý Vân Triết ngoài miệng rống giận, lại chung quy vẫn không đi, bất đắc dĩ mà đem cô đỡ dậy, nói: “Không được uống nữa! Anh đưa em về nhà!”

Sự thật chứng minh, anh xác thật là điên rồi.

Lý Vân Triết đem Bạch Thiên Ngưng đưa về biệt thự, ôm đặt trên giường.

Vừa muốn rời đi, lại bị cô một phen ôm cổ.

“Thiên Ngưng, buông tay!”

“Em không buông, Tư Thần, anh vì cái gì phải đối xử với em như vậy?”

“Lại để cho anh từ trong miệng em nghe được một tiếng kêu tên tên hỗn đản kia, tin hay không anh cởi hết quần áo trên người em ném trên đường cái đi!”

“Tư thần..... Tư thần.....”

Kết quả cuối cùng, anh xác thật đem cô cởi hết, bất quá, đương nhiên, không có ném trên đường cái.

“Thiên Ngưng, em vốn dĩ nên là của anh, vì cái gì anh không thể đựng vào.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 64: Ai Lấy Người Đó Là Tiểu Cầu

Tập đoàn Lãnh thị, văn phòng tổng giám đốc. Lãnh Tư Thần từ bệnh viện trở về liền bắt đầu làm việc như bình thường, triệu tập hội nghị, giống như hết thảy mọi việc đều chưa từng phát sinh.

“Các phóng viên trấn an xong, Lạc vi đã đưa đi bệnh viện tâm thần tốt nhất, những người ngày đó đâm Tiểu Huân cũng đều giáo huấn rồi.”

Ngữ khí Lãnh Tư Triệt không vui báo cáo xong, không đợi Lãnh Tư Thần đáp lại liền đi ra ngoài.

Anh thật sự không hiểu, vì cái gì một người có thể nhẫn tâm đến mức này.

Sau khi Lãnh Tư Triệt rời đi, Lãnh Tư Thần than nhẹ một tiếng, lấy ra tờ tiền mặt 100 đồng mà mình mượn gió bẻ măng, sau đó đôi tay linh hoạt mà đem tờ tiền mặt kia xếp thành một cái nhẫn.

Còn nhớ rõ, cái ngày mùa xuân thảo trường oanh phi kia.

“Ha ha, A Thần, anh đeo nhẫn này lên về sau chính là người của em a!”

Anh nhìn trên ngón tay bị người nào đó mạnh mẽ đeo nhẫn lá tre lên, vẻ mặt vô ngữ.

“Này này, sao lại bày ra vẻ mặt này! Chờ sau này em kiếm ra tiền, dùng nhân dân tệ làm cho anh, trên mười ngón tay mỗi ngón một phong cách a!”

Ha ha ha.....”

Có chút nhớ dáng vẻ dáng vẻ đứa nhỏ ngốc nghếch kia hai tay chống nạnh cười đầy kiêu ngạo.

Hồi tưởng yêu thương qua đi, là bởi vì, nhìn không thấy tương lai với em.

Cùng lúc đó, trên xe buýt.

Hạ Úc Huân cảm tức nhìn ba thiếu niên, một tiếng sư tử rống: “Thiếu một trăm đồng! Rốt cuộc là ai mượn gió bẻ măng! Lại không nói thật, bà chị liền đại hình hầu hạ!”

Thời gian này căn bản không có người đi qua, cho dù có người đi qua, cũng không phải chỉ thiếu một trăm đồng.

“Sư tử, có thể hay không là bị gió thổi đi rồi?”

“Sư tử, ngài cũng đánh giá quá cao chúng tôi rồi, chúng tôi có lá gan hồ mà dám cướp sao?”

“Đúng rồi sư tử, ai lấy người đó là tiểu cầu!”

.....

Được rồi, đại khái thật là bị gió thổi đi rồi.

Hạ Úc Huân lúc ở bệnh viện còn dáng vẻ sét đánh vô địch, dọc theo đường đi cả người đều héo rũ, bày ra một loại khí chất suy sút u buồn không tương xứng với bản chất của cô.

Ba thiếu niên lén lút ở một bên tám chuyện.

Trương bảo: “Cư nhiên ngay cả sư tử cũng sẽ vì tình mà khổ sở.....”

Ngư Nhạc: “Sư tử khi nào không vì tình mà khổ sở?”

Hàn Phong: “Nghe nói sư tử từ ba tuổi đã quen biết cái tổng tài băng sơn kia liền vì tình mà khổ sở.....”

Ba người: “A! Hỏi thế gian, tình ái là chi, để cho cạp cái cũng biến thành tiểu bạch thỏ.....”

Về đến nhà.

Hạ Mạt Lâm đang ngồi xem TV trên sofa, thấy cô đã trở lại, lập tức nghênh đón cô nói: “Úc huân, bạn con đến đây thăm con, một hai phải tự mình xuống bếp làm đồ ăn nghênh đón con, còn không muốn ba giúp đỡ, con mau qua giúp đi!”

“Bạn con sao?”

Hạ Úc Huân bụng đầy hồ nghi mà đi vào phòng bếp.

Lúc nhìn thấy bóng dáng quen thuộc kia, Hạ Úc Huân kinh hỉ đan xen, nói: “Học trưởng ——”

Vừa muốn bay qua, Âu Minh Hiên liền vươn một bàn tay chặn đầu cô lại không cho cô đến gần.

“Học trưởng anh làm gì nha?” Hạ Úc Huân vẻ mặt ủy khuất.

“Trên người của cô có thương tích, ngoan ngoãn ngồi xuống cho tôi.”

“Ô ô ô học trưởng, vẫn là anh rất tốt với tôi.....”

“Có phải hay không thực cảm động? Hôm nay tôi đích thân xuống bếp, chúc mừng cô rớt cuộc nhảy ra khỏi hố lửa.”

Hạ Úc Huân mặt đen lại, nói: “Đa tạ anh..... Bất quá, học trưởng, anh thật đúng là tới vô ảnh đi vô tung!”

“Khinh công của tôi lợi hại a! Thế nào? Lần giáo huấn này còn chưa đủ làm cô giác ngộ sao?” Âu Minh Hiên nhìn khuôn mặt tiều tụy của cô hỏi.

Hạ Úc Huân vẻ mặt đau khổ nói: “Tôi trước khi cùng những phóng viên đó xung đột liền có chuẩn bị tâm lý, giúp anh ấy là tôi cam tâm tình nguyện, cho dù giá phải trả là rời khỏi công ty. Chân chính làm tôi khổ sở chính là lúc anh ấy nói những lời kia, kỳ thật lần trước tôi cũng đã cảm thấy kỳ quái, dù sao vẫn cảm thấy có gì đó sai lầm, anh ấy giống như hiểu lầm cái gì đó, vì cái gì A Thần sẽ cho rằng tôi và anh.....”

Âu Minh Hiên nhướn mày: “Cô cùng tôi làm sao vậy?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 65: Tai Họa Ngàn Năm Sốt Lại

“Tôi và anh..... Không có gì!” Hạ Úc Huân ghen nửa ngày vẫn không thể nói thành lời. Âu Minh Hiên ác ý mà tiến bên tai cô, nhẹ giọng nói, “Anh ta có phải hay không cho rằng chúng ta..... Đã làm?”

Mặt Hạ Úc Huân lập tức liền phình ra so với con cua trong nồi còn đỏ hơn, cái người này, biết là được rồi, cần thiết nói lộ liễu như vậy sao?

“Nếu anh ta đã hiểu lầm hơn nữa là nhận định, dứt khoát đem nó chứng thực đi, nếu không cô chịu nhiều thiệt thòi rồi! Đúng hay không?” Âu Minh Hiên vẻ mặt mê hoặc.

“Đúng cái đầu anh! Âu Minh Hiên, anh đi chết đi! Anh chỉ biết trêu đùa tôi!” Hạ Úc Huân tức giận đến trực tiếp cấu anh.

“Đừng nhúc nhích đừng nhúc nhích..... Đừng lộn xộn! Tôi nấu ăn a!” Âu Minh Hiên cấp bách mà nói.

Hạ Úc Huân nhìn Âu Minh Hiên từ trên xuống dưới trên người vây quanh tạp dề, tay cầm muôi xào, khóe miệng run rẩy vài cái, nói: “Anh ăn mặc như vậy thật là kinh hãi..... Còn nữa, anh cứ nhiên sẽ nấu ăn? Tôi còn tưởng rằng anh chỉ biết ăn thôi chứ!”

Ngữ khí kia của Hạ Úc Huân cùng với lúc trước nhìn thấy cô nấu cơm cảm xúc không có sai biệt lắm.

“Tôi chỉ biết làm một món cua kho tàu, mới vừa học, món khác đều là ba cô làm.” Âu Minh Hiên nói thực.

“Vì cái gì chỉ biết làm món cua a?”

Âu Minh Hiên xấu xa mà cười cười, nói: “Cô không cảm thấy đáng vẻ hai cái càng của con cua nhỏ kia múa may ngang ngược rất giống người nào đó sao?”

Hạ Úc Huân mặt từ hồng chuyển sang xanh, nói: “Anh chỉ bởi vì cái này mới cố ý đi học món này?”

“Đúng vậy!”

“Thật là..... Nhảm chán!” Hạ Úc Huân liếc mắt trừng anh một cái.

Cái người này thật sự là đủ cay độc, cùng anh nói chuyện quá phí đầu óc, không cần thận liên sẽ bị anh tính kế.

“Úc huân, thực xin lỗi, lúc cô bất lực nhất tôi lại không có ở bên cạnh cô.” Ngữ khí Âu Minh Hiên đột nhiên hạ xuống nói.

“Không quan hệ! Tôi phúc lớn mạng lớn!” Hạ Úc Huân lần này phản ứng rất nhanh, bởi vì thấy mặt anh đột nhiên biến sắc.

“Cô nơi nào là phúc lớn mạng lớn, rõ ràng là tai họa ngàn năm sót lại, Diêm Vương cũng không dám thu nhận cô.”

“Cắt, Diêm Vương cũng không dám thu nhận tôi, vậy cũng là bản lĩnh! Anh có được sao!” Hạ Úc Huân tùy tiện mà ngồi ở ghế trên, chân bắt chéo.

“Bị thương chỗ nào? Cho tôi xem!”

Âu Minh Hiên đem đồ ăn làm xong, sau khi rửa tay sạch đi qua, ngồi xổm trước mặt cô.

Hạ Úc Huân nói: “Học trưởng, tôi trịnh trọng thanh minh cho giới tính của tôi, nữ.”

Âu Minh Hiên quay mặt đi buồn cười, nói: “Bất tiện thì thôi, cũng làm khó cô còn có ý thức giới tính.”

Hạ Úc Huân phát điên, nói: “Cái quái gì! Một người hai người toàn cho rằng tôi không có ý thức giới tính! Tôi nơi nào không có?”

“Lãnh Tư Thần cũng nói qua? Không thể tin được chúng ta cư nhiên còn có một chút nhận thức cộng đồng như vậy.”

Hạ Úc Huân rũ khuôn mặt nhỏ xuống.

“Tôi nói, có thể hay không đừng nhắc tới anh ta, cô liền bày ra vẻ mặt muốn chết vậy chứ!” Âu Minh Hiên vẽ mặt hận sắt không thành thép, thối thía mà nói, “Úc huân, cô cũng nên trưởng thành, học quên anh ta đi được không? Có vài người, không phải cô trả giá sẽ có hồi báo, không phải cô nỗ lực là có thể có được.”

Hạ Úc Huân lắc đầu, nói: “Nhưng, tôi vẫn luôn tin tưởng vững chắc trả giá liền nhất định có hồi báo, nỗ lực liền nhất định có thể đạt được. Tôi thích Lãnh Tư Thần, ai cũng không thể ngăn cản tôi, nếu không tôi gặp thần sát thần, gặp Phật tru Phật. Bạch Thiên Ngưng lại như thế nào? Dựa vào cái gì người đàn ông mà bà chị đây trả giá nhiều như vậy dạy dỗ cuối cùng lại tiện nghi cho cô ta! Anh nói tôi ngây thơ cũng được, ấu trĩ cũng được, mặc kệ anh nói như thế nào! Cái gì không phải người của một thế giới, không phải đều ở trên trái đất sao? Chỉ cần không phải âm dương tương cách, không phải thiên thượng nhân gian, liền không có cái gì không thể!”

Thật là cố chấp ngoan cường đến ghê gớm a! Tính cách này cũng không biết là di truyền ai.....

Người đàn ông được cô coi trọng, rốt cuộc là hạnh phúc hay là bi ai?

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 66: Cây Gỗ Sồi

“Úc huân.....”“Học trưởng, tôi biết anh muốn nói tôi cố chấp nói tôi khờ, anh sẽ không hiểu. Tôi đã mất đi người quan trọng nhất trong cuộc đời tôi, không có gì là tôi không thể chấp nhận. Cho nên, chút suy sụp nhỏ này với tôi mà nói căn bản không tính là cái gì. Cũng như cảm giác mất đi sự yêu thương, tôi không bao giờ muốn nếm thử lần thứ hai.”

“Nói như vậy, cô vẫn là không muốn từ bỏ?” Âu Minh Hiên cho dù tài hùng biện cực kỳ tuyệt vời, nhưng với người cô chấp trước mặt cũng đành bại trận.

“Trong từ điển của tôi căn bản không có hai chữ từ bỏ.”

Âu Minh Hiên nhìn khuôn mặt nhỏ rực rỡ lấp lánh tràn ngập ý chí chiến đấu, bất đắc dĩ mà thở dài, nói: “Vậy cô muốn như thế nào? Hiện tại ngay cả vị trí ở cạnh anh ta cũng đã không có.”

Không thể không thừa nhận, dáng vẻ nghiêm túc hiện tại của Hạ Úc Huân có thể khiến “Thiên địa thất sắc, nhật nguyệt vô quang”.

Bất quá, nếu Hạ Úc Huân biết độc thoại trong lòng Âu Minh Hiên giờ phút này, nhất định sẽ kinh sợ tài dùng từ của anh.

Hạ Úc Huân thẳng thắn nói: “Đúng, vị trí, tôi cần một vị trí! Phía trước là phương hướng tôi tìm kiếm, đứng sai vị trí rồi! Tuy rằng tôi có thể không có tài leo trèo của Lăng Tiêu Hoa, mượn cành cao khoe bản thân, nhưng

mà, tôi cũng không nên học chim chóc si tình, vì bóng râm lấp lại khúc ca đơn điệu. Nếu anh ấy là một gốc cây sồi, tôi tất phải là một gốc cây bong gòn bên cạnh anh ấy, làm hình tượng một gốc cây đứng chung một chỗ với anh ấy. Chúng ta hẳn là chia sẻ luồng không khí lạnh, bão táp, sét đánh, chúng ta cùng chung sương mù, mây xanh, cầu vồng. Giống như vĩnh viễn phân ly, rồi lại chung thân gắn bó. Đây mới là tình yêu vĩ đại, kiên trung ở tông này! Yêu, không chỉ yêu thân hình vĩ ngạn của anh ấy, cũng yêu cả vị trí được giữ vững dưới lòng đất của anh ấy.....”

Âu Minh Hiên mặt đầy hắc tuyến cắt ngang mạch cảm xúc dạt dào của cô: “Được, đừng ở trước mặt tôi khoe khoang! Trong đầu tổng cộng cũng chỉ biết có một bài thơ của Thư Đình như vậy. Năm đó lúc cô đọc diễn cảm thơ nếu có loại tình cảm mãnh liệt này, đã sớm lấy được giải nhất rồi.”

Hạ Úc Huân mặt tối sầm, bị phá đám!

“Nói nhiều như vậy, cô chính là muốn nói cho tôi biết.....”

“Tôi muốn nói với anh rằng, tôi muốn hăng hái hướng về phía trước, nghiên cứu sinh, sau đó thi thạc sĩ, thi tiến sĩ! Bạch Thiên Ngưng vẫn là thạc sĩ, tôi dù sao cũng không thể bại bởi cô ta!”

Âu Minh Hiên khóe miệng run rẩy nói, “Phụ nữ không nên đọc sách nhiều, người xưa còn nói phụ nữ không tài mới là đức a! Ở trong mắt đàn ông, sinh viên đại học chính là Tiểu Long Nữ, sinh viên chưa tốt nghiệp là Hoàng Dung, nghiên cứu sinh là Triệu Mẫn, thạc sĩ là Lý mặc sầu, trên tiến sĩ là Diệt Tuyệt Sư Thái, bác học chính là Đông Phương Bất Bại trong truyền thuyết! Cô nói cô Hoàng Dung không muốn làm, đi làm Lý mặc sầu làm gì, xong rồi có phải hay không còn muốn tiếp tục diệt sạch hoặc là bất bại một chút? Cho đến lúc đó con của đại tổng giám đốc nhà cô cùng Bạch Thiên Ngưng đều đã học tiểu học!”

Hạ Úc Huân tức khắc sôi trào, lòng đầy căm phẫn nói, “Học trưởng, uổng cho anh cũng là thanh niên trẻ của thế hệ mới hăng hái hướng về phía trước! Cự nhiên có tư tưởng cổ hủ như vậy! Học trưởng, tôi đối với anh quá thất vọng rồi!”

Còn không phải bị cô bức cho, xem tư tưởng cô cố chấp như vậy, anh vốn dĩ muốn dùng tư tưởng phong kiến đi lấy độc trị độc.

-

Lúc ăn cơm, Hạ Úc Huân lại lần nữa hiểu biết được sự âm hiểm của Âu Minh Hiên.

Đối diện một hai ba bốn năm người tất cả đều đang gặm con cua, chỉ có cô một mình rơi lệ đầy mặt mà ăn cơm trắng rau xanh.

Chiếc đũa mới vừa trộm chuyển qua con cua đã bị Âu Minh Hiên gõ một cái trên mu bàn tay, nói: “Trên người của cô còn có thương tích, cua là thức ăn kích thích, dễ dàng sưng viêm, không thể ăn.”

“Âu Minh Hiên! Anh tuyệt đối là cố ý!”

Âu Minh Hiên cau mày nói: “Tôi cũng chưa nói tôi không phải cố ý a!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 67: Bị Buộc Đi Xem Mắt

Vài người khác trốn ở một bên buồn cười, ngay cả Hạ Mạt Lâm cũng buồn cười. A a a! Cái tên âm hiểm này, cứ nhiên làm một mâm cua mỳ vị như vậy, để cô nhìn bọn họ ăn, chạm cũng không cho chạm vào một chút, mười đại khổ hình Mãn Thanh cũng không tàn nhẫn như vậy!

Liên nói anh như thế nào sẽ ân cần như vậy, thì ra ở tại đây chờ cô a!

Quá lỗ như vậy, cứ nhiên còn ra oai nói rằng, vì muốn khắc sâu vào ấn tượng của cô, nhớ thật lâu.

Tức chết rồi tức chết rồi!

“Xem cô tham ăn kìa, không phải chỉ là mấy con cua sao? Chờ vết thương của cô khỏi hoàn toàn, làm cho cô ăn no! Tối tới, cho cô nếm thử tay nghề của học trưởng! Bất quá chỉ có thể nếm một chút nha!” Âu Minh Hiên xé một khối nhỏ, thật sự đem một khối nhỏ thịt cua nhét vào trong miệng cô.

Hạ Úc Huân vẽ mặt khuất nhục, còn chưa đủ cho cô nhét kê răng a!

“Minh hiên, cậu cùng úc huân là bạn đại học sao?” Hạ Mạt Lâm cố ý làm như vô tình hỏi một câu.

Âu Minh Hiên buông chén đĩa, nói: “Đúng vậy, cùng một trường học.”

“Cậu năm nay bao lớn rồi?”

“Cháu lớn hơn úc huân một tuổi, úc huân là tiểu học muội của cháu.”

“Trong nhà còn có anh chị em gì không? Cha mẹ làm nghề gì?” Hạ Mạt Lâm thẳng tính, sẽ không vòng vèo tới vòng lui, muốn hỏi cái gì liền hỏi cái đó.

“Không có, cháu là con một, cháu và úc huân giống nhau cũng là đơn thân, cha cháu vào lúc cháu còn rất nhỏ đã qua đời, mẹ cháu hiện tại ở Italy.” Âu Minh Hiên nhất nhất trả lời.

“Vậy cháu về sau cũng sẽ đi Italy sao?” Hạ Mạt Lâm nhú mày lại.

“Cái này..... Xem tình hình đã! Cháu tương đối thích ở trong nước.” Âu Minh Hiên thành thành thật thật trả lời.

Hạ Úc Huân ở bên kia càng nghe càng quý dị, cuối cùng, lúc Hạ Mạt Lâm hỏi ngày sinh tháng đẻ của Âu Minh Hiên, cô rất cuộc thiếu kiên nhẫn, nói: “Ba à! Ngài đây là đang điều tra hộ khẩu sao?”

“Úc huân, con đừng nói như vậy.” Hạ Mạt Lâm thần sắc nghiêm túc.

Hạ Úc Huân lập tức giống như chim cú nhỏ rụt trở về, ngượng ngùng mà ngậm miệng lại.

“Úc huân, bác trai cũng là quan tâm cô, sợ cô không thận trọng trong việc kết bạn.” Âu Minh Hiên không thêm để ý mà nói.

“Quan hệ của cậu và úc huân.....” Hạ Mạt Lâm trầm ngâm.

“Bác trai, cháu và úc huân là bạn tốt.” Lần trước nói với Hạ Úc Huân, anh nói cho ba cô bọn họ là quan hệ nam nữ đều là lừa cô.

Cái từ bạn tốt này, như gần mà lại như xa, thực ái muội.

Hạ Mạt Lâm như suy tư gì gật gật đầu.

Cơm nước xong, Âu Minh Hiên đợi một hồi, Hạ Úc Huân tiễn anh rời đi.

Cô quyết định tháng sau liền đi đến trường học làm thủ tục, Âu Minh Hiên lần này hoàn toàn không khuyên nổi cô, chỉ có thể không thể làm gì mà tùy ý cô thiêu đốt tiểu vũ trụ, nói không chừng chờ cháy hết sẽ liền yên tĩnh.

Lúc Hạ Úc Huân trở về, lời nói của Hạ Mạt Lâm hoàn toàn làm cô chấn động.

“Úc huân, tuy rằng Minh Hiên nói năng rất khéo léo, nhưng từ các phương diện đều có thể thấy được, gia cơ nhà nó không tồi. Xem ra sau này nơi ở cũng có thể có biến cố, cho nên.....”

“Khụ khụ, ba! Không có cho nên! Con cùng anh ấy không có gì, thật sự chỉ là bạn bè bình thường!” Hạ Úc Huân bất đắc dĩ mà giải thích.

Hạ Mạt Lâm gật gật đầu, “Vây là tốt rồi.”

Hạ Úc Huân mới vừa thở phào nhẹ nhõm, Hạ Mạt Lâm liền nói: “Úc huân, hiện tại con cũng không còn nhỏ nữa, ngày mai con đi xem mắt đi! Con đã cùng dì Vương liên hệ xong, chỗ bà ấy chọn được vài người cũng không tồi, chúng ta không cần gả cho những hào môn quý tộc, bình bình phàm phàm kiên định giới giang là tốt rồi.”

Đi xem mắt.....

Thế giới của Hạ Úc Huân như trời sụp đất nứt.....

Không nghĩ tới cô tiểu ma nữ siêu cấp sét đánh vô địch cư nhiên sẽ có một ngày bị ba ép đi xem mắt.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 68: Quá Kỳ Lạ

Bởi vì vết thương trên người, Hạ Úc Huân có thời gian một tuần “Trì hoãn”.Lệnh cha không thể trái, một tuần sau, miệng vết thương đã lành, Hạ Úc Huân chính thức bắt đầu cuộc sống đi xem mắt.

Đối tượng xem mắt ngày đầu tiên nghe nói chính là một vị bác sĩ.

A, quá thảm! Cô từ nhỏ đến lớn sợ nhất chính là bác sĩ.....

Bất quá, may mắn chính là, vị bác sĩ kia đi đường không cẩn thận bị một chiếc xe đụng trầy da cánh tay, chỉ có thể nửa đường đi bệnh viện.

Vì thế, Hạ Úc Huân tránh thoát một kiếp.

Thật là ông trời phù hộ! Trời xanh ở trên, hậu thổ ở dưới, xin nhận của tiểu nữ một lạy.

Nhưng, sự việc kế tiếp phát sinh liền có chút không thể tưởng tượng.

Người thầy giáo ngày hôm sau đi xem mắt nói nửa đường gặp một đứa trẻ lạc đường, đưa cậu về nhà nên chậm trễ, lưu học sinh ngày thứ ba đi xem mắt bị chó điên cắn, ngày thứ tư huấn luyện viên võ thuật bị đối thủ một mất một còn gọi đi quyết đấu, ngày thứ năm, ngày thứ sáu.....

Một tuần đều đi qua, Hạ Úc Huân một lần xem mắt cũng chưa thành công, lo lắng Hạ Mạt Lâm cùng dì Vương kia.

Bất quá, chính cô thật mừng rỡ nhàn nhã, vừa gặm dưa chuột, vừa nhàm chán lật xem quyển “Chiến lược tư duy cùng ưu thế cạnh tranh”, càng xem càng xúc động, cô muốn đổi một chút, xem dưa chuột, gặm sách giáo khoa.

-

Lãnh Tư Triệt gần đây bận rộn thích ứng công việc cùng hoàn cảnh sinh hoạt mới, ngày thường không có thời gian nhàn rỗi, nhưng vẫn thường xuyên cùng Hạ Úc Huân gọi điện thoại, gửi tin nhắn, để hiểu biết tình hình của cô gần đây.

Lúc hỏi cô có muốn đi tìm việc lại hay không, Hạ Úc Huân trả lời hoàn toàn vượt ngoài dự liệu của anh.

Nha đầu kia cứ nhiên nói muốn học tập thật tốt, mỗi ngày hướng về phía trước, đi thi thạc sĩ quản lý công thương, càng làm cho anh kinh ngạc chính là, cô gần đây cứ nhiên đi xem mắt.

“Anh, nghe nói Tiểu Huân gần đây đi xem mắt.” Khai báo một chút tiến độ công việc, Lãnh Tư Triệt trước khi rời khỏi văn phòng, cố ý vô tình mà nói.

“Uhm.” Lãnh Tư Thần nhàn nhạt mà lên tiếng.

“Chính là mỗi người gặp đều không thành công, đều là nửa đường xảy ra chuyện ngoài ý muốn. Chuyện này không khỏi quá kỳ lạ!” Lãnh Tư Triệt nhíu mày nói.

Vốn dĩ anh còn có chút sốt ruột, nhưng lại không nghĩ rằng sẽ là loại kết quả này.

Ngày hôm qua trong điện thoại, Hạ Úc Huân vừa thanh thúy mà “Kết kết” gặm dưa chuột, vừa kêu rên ông trời có mắt.

Xem ra lần này cô là bị buộc đến không còn cách nào khác, nếu không theo cá tính kai của cô như thế nào cũng không có khả năng làm loại chuyện xem mắt này. Nhưng, cô càng không thể nào cãi lời ba cô làm loại chuyện không muốn sống được. Cá cùng chân gấu không thể kiêm, vì thế đành phải lựa chọn người trước.

Lãnh Tư Thần nghe vậy nhướn mày, nói: “Nhân phẩm có vấn đề.”

Lãnh Tư Triệt khẽ cười một tiếng, sờ sờ cái mũi, nói: “Tiểu Huân nếu nghe được anh nói như vậy khẳng định lại bị chọc giận đến bùng nổ. Đúng rồi, ngày mai là cuối tuần, em chuẩn bị về nhà ăn cơm, cùng nhau chứ?”

“Anh còn vài chuyện chưa làm xong, em đi đi!” Lãnh Tư Thần biểu tình đăm đăm.

Lãnh Tư Triệt than nhẹ một tiếng, “Vậy được rồi!”

Lãnh Tư Triệt mới vừa đi không bao lâu, liền có trợ lý nói với anh Nam Cung Lâm tới.

Tên kia, luôn muốn tới thì tới, cũng không hẹn trước.

Lãnh Tư Thần mệt mỏi day day ấn đường, nói: “Có gì phải làm sao?”

“Tôi xem cậu gần đây quá nhàm chán, cho nên cố ý tới bồi cậu a!” Nam Cung Lâm ngồi xuống sofa, bày ra tư thái thoải mái, tư thái nói chuyện dài.

“Xin lỗi, tôi rất bận.” Lãnh Tư Thần một lần nữa vùi đầu vào đồng văn kiện.

“Xác thật rất bận, bận đến mức tiểu bảo bối đi xem mắt đều mặc kệ.” Nam Cung Lâm hừ một tiếng.

Lãnh Tư Thần tay dừng một chút, nói: “Việc này hẳn là không liên quan đến tôi.”

Lãnh Tư Thần nói, không biết nghĩ tới cái gì, tức khắc mí mắt giật giật, ngẩng đầu nhìn về phía cái người đang ngồi trên sô pha vẻ mặt nghiền ngẫm, nói: “Những chuyện ngoài ý muốn là ông an bài?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 69: Không Liên Quan Đến Ông

Nam Cung Lâm nhếch khóe miệng, nói ra vẻ hiển nhiên: “Đương nhiên, bằng không, cậu cho là ai?” “Tôi thấy, người nhàm chán là ông. Tôi lần trước liền nói, đừng đi trêu chọc cô ấy, cô ấy không nợ ông bất cứ thứ gì.” Lãnh Tư Thần mày nhăn lại. Đối với tên Nam Cung Lâm anh thật sự là không có biện pháp. Nếu ông ta thật sự đối với Hạ Úc Huân có tâm tư gì, vậy tuyệt đối rất khó làm.

Đối với thái độ đề phòng của Lãnh Tư Thần, Nam Cung Lâm không thèm để ý mà cười cười, nói: “Những người cô ấy đi xem mắt thật sự là quá kém, tôi đây là đang giúp cô ấy!”

“Ông rốt cuộc muốn làm cái gì?” Lãnh Tư Thần kìm nén cơn tức.

“Tiểu nha đầu kia tôi thực thích, cho nên không đành lòng để cô ấy hãm sâu vào vũng bùn.”

Lãnh Tư Thần lạnh lùng nói, “Cô ấy như thế nào, cùng ông càng không liên quan.”

“VẬY..... Tôi làm cô ấy cùng tôi có quan hệ có phải hay không liền có thể nhúng tay?” Nam Cung Lâm buồn bã nói.

Lãnh Tư Thần ánh mắt nheo lại, trong lòng bức bối không thôi, chọc phải Nam Cung Lâm, thật không biết là cứu cô, hay là hại cô.

Nam Cung Lâm khẽ cười một tiếng, “Nhìn đôi mắt nhỏ của cậu kìa, hết như phi đao. Nếu khẩn trương để ý như vậy, vì cái gì còn muốn cô rời khỏi công ty? Nằm chặt cùng từ bỏ, không nhất định một hai phải lựa chọn cái sau. Có lẽ cậu cảm thấy hiện tại cách cậu làm là quyết định tốt nhất, nhưng, tôi dám cá, một ngày nào đó cậu sẽ hối hận.”

Nam Cung Lâm lại bắt đầu bày ra tư thái tiền bối.

Lãnh Tư Thần cuối cùng bỏ văn kiện trong tay xuống, nhìn về phía Nam Cung Lâm, gần từng chữ một nói: “Tôi nghĩ ông hẳn là có chút chuyện nhầm lẫn, tôi không yêu Hạ Úc Huân, cho nên căn bản đừng nói tới từ bỏ.”

Nam Cung Lâm lập tức hưng phấn mà nói, “Tiểu Thần Thần, tôi phát hiện tôi càng ngày càng thích cậu, tính tình này quả thực cùng tôi năm đó không có sai biệt.....”

“Bớt ghê tởm đi!” Lãnh Tư Thần nhanh chóng sụp đổ, không thể tưởng được ngoại trừ Hạ Úc Huân, trên đời này còn có người có thể làm anh mất khống chế.

“Ha ha! Bất quá, nhìn ra được, tiểu bảo bối thật ra rất thích cậu đấy! Nha đầu kia, tôi dám khẳng định, cô ấy còn chưa chết tâm.” Nam Cung Lâm chắc chắn nói.

Lãnh Tư Thần từ chối cho ý kiến, chỉ là, nghe được Nam Cung Lâm nói, trong lòng không hiểu sao hiện lên chút vui sướng.

“Tôi có thể cam đoan với cậu, tôi sẽ không thương tổn tiểu bảo bối. Tôi chỉ là cảm thấy cô rất giống một cố nhân của tôi, cho nên mới muốn quan tâm cô ấy một chút. Hơn nữa, cậu không cảm thấy chúng tôi rất có duyên sao?” Nam Cung Lâm nói.

“Có lẽ.” Lãnh Tư Thần tuy rằng hồ nghi thật giả trong lời nói của Nam Cung Lâm, nhưng vẫn tạm thời yên lòng.

“Đúng rồi, đêm nay là tiệc sinh nhật tôi, đến đây chơi đi!” Nam Cung Lâm mời nói.

“44, con số không tồi.”

Nam Cung Lâm đen mặt.

“Tôi sẽ đi, sinh nhật vui vẻ!” Cùng Nam Cung Lâm xây dựng mối quan hệ cũng không có gì xấu.

Nam Cung Lâm lúc này mới nhếch khóe miệng, nói: “Cám ơn!”

Chỉ là, nụ cười kia tựa hồ có vài phần ý vị gian trá.

-

Cùng lúc đó, trong văn phòng sáng sủa sạch sẽ, Âu Minh Hiên đang xoay ghế dựa, trầm ngâm tự hỏi.

Vừa rồi thủ hạ tới nói mấy ngày nay Hạ Úc Huân đi xem mắt không có một lần thành công, đều là đối phương ở trên đường xảy ra chuyện ngoài ý muốn, xem có vẻ như trùng hợp, kỳ thật thực sự quý dị.

Rốt cuộc là ai thiếu đạo đức như vậy?

Cư nhiên ở phía trước anh làm chuyện thiếu đạo đức.....

Chẳng lẽ là Lãnh Tư Thần? Trong ấn tượng anh ta thật sự là không giống người sẽ làm chuyện nhàm chán như vậy.

Khụ khụ, Âu Minh Hiên mới vừa nghĩ như vậy xong liền thầm mắng chính mình một câu, đây không phải chính mình nói mình nhàm chán sao. Tuy rằng, sự thật là như thế.

Nếu không phải Lãnh Tư Thần, vậy sẽ là ai? Cô gái nhỏ mê mê hồ hồ này rốt cuộc chọc bao nhiêu nhân vật khó chơi a.

-

Tinh võ quán.

Hạ Mạt Lâm hoang mang mà cầm một thiệp mời của một người đàn ông xa lạ khiêm tốn đưa tới.

Cái này..... Chẳng lẽ là từ hội ái hữu mà dì Vương sắp xếp cho Úc Huân?

Hắn là vậy! Hạ Mạt Lâm không nghĩ nhiều, trực tiếp đem thiệp mời đưa cho Hạ Úc Huân gặm xong đưa chuột lại bắt đầu gặm bút, nói: “Úc huân, hội ái hữu, ngày mai mặc đẹp một chút đi tham gia.”

Hạ Úc Huân khiếp sợ đem đầu bút kia “Két” một tiếng cắn nát.

Không nghĩ tới chung quy vẫn là tránh không khỏi a.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 70: Hội Ái Hữu?

Tại cửa hàng.

“Nhân phẩm a nhân phẩm! Cô quả nhiên là nhân phẩm có vấn đề!”

Annie vừa nói vừa trống rỗng liếc mắt nhìn Hạ Úc Huân thân không giống nữ nhân đang mặc một bộ quần áo thể thao một cái, nói: “Cũng may mắn người ta cũng chưa nhìn thấy, nếu không còn không phải bị cô dọa sợ rồi!”

Hạ Úc Huân vừa nỗ lực mang đôi giày cao gót đầu nhọn kia, vừa thở hồng hộc nói, “Dọa đi càng tốt.”

“Tôi không cần mang, thật sự là quá đau đớn!” Hạ Úc Huân oán giận.

“Chút đau đớn này đều chịu không nổi, như thế nào còn hấp dẫn được đàn ông!” Annie bày ra vẻ mặt “Trẻ con không thể dạy”.

“Làm ơn, phụ nữ đẹp hẳn là từ trong ra ngoài có được không!” Hạ Úc Huân không phục mà phản bác.

“Từ trong ra ngoài dù sao cũng phải có bên ngoài chứ! Cô nói xem cô có bên ngoài sao?”

“.....” Một người hai người tất cả đều quá độc miệng.

Hạ Úc Huân kêu rên, “Tham gia tiệc nhất định phải mặc lễ phục sao?”

“Không nhất định, phải xem là loại tiệc gì, hội ái hữu kia phỏng chừng cũng chính là một buổi tiệc nhỏ, ăn mặc có thể gặp người cũng dễ thôi.” Annie kiến nghị nói.

Hạ Úc Huân lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, sau đó làm thỏa hiệp lớn nhất, nói: “Cùng lắm thì tôi đem quần thể thao đổi thành quần jean!”

“Hạ Úc Huân, cô rốt cuộc có phải phụ nữ hay không? Mặc một lần váy sẽ chết hay như thế nào!” Annie một bộ hết thuốc chữa.

“Tôi mới không cần mặc! Phiền toái chết được!” Hạ Úc Huân hung hăng lắc đầu.

Nếu người đưa ra yêu cầu không phải là Lãnh Tư Thần, đánh chết cô cũng không muốn mặc váy.

-

“Khụ khụ, bác tài, ngài xác định là nơi này không sai sao?”

“Không sai a, chính là nơi này, tôi lái xe đã mười mấy năm sao có thể đi nhầm!” Tài xế chắc chắn nói.

Hạ Úc Huân đành phải đi xuống xe, cầm chặt túi xách trong tay, lại nhìn tòa biệt thự xa hoa kiêu ngạo kia, nuốt nước bọt.

Thường thường có xe hơi cao cấp tiến vào, danh viện thực nữ ăn mặc hoa lệ, tốp năm tốp ba những công tử có tiền nổi liền không dứt, bảo an cao lớn uy mãnh chi chít như sao trên trời.

Ngay cả người hầu tiếp khách trước cửa đều ăn mặc theo chuẩn.

“Tôi nghĩ..... Tôi thật sự đi nhầm nơi!”

Hạ Úc Huân vừa lăm bằm lằm bầu vừa lấy thiệp mời trong túi ra, xem lại địa chỉ một lần, rồi lại một lần nữa.

Chẳng lẽ là cùng tên địa điểm?

Thật là kỳ quái, nào có người nào lại không nói rõ tiệc gì trên thiệp mời, chỉ viết địa chỉ cùng tên họ người mời.

Chẳng lẽ là trò đùa dai?

Hạ Úc Huân do dự không chừng mà lưỡng lự, nếu không, trở về nhà!

Nhưng, cô đã đi xem mắt thất bại nhiều lần như vậy, nếu lần này lại bất lực trở về, ba cô e là thật sự nổi giận.

Hạ Úc Huân nghĩ, có chút ủy khuất, vì cái gì nhất định phải vội vã đem chính mình gả đi ra ngoài a!

Mãi cho đến khi mọi người tất cả đều không sai biệt lắm đi vào, Hạ Úc Huân mới rút cuộc dịch tới cửa tìm hiểu tình huống, “Xin chào, xin hỏi, cái này là thiệp mời các người phát ra sao?”

Người hầu vừa thấy thiệp mời kia, lập tức vô cùng nhiệt tình mà đem cô đón vào, nói: “Đúng vậy, hạ tiểu thư, mời ngài vào!”

Hạ Úc Huân liền không hiểu ra sao mà bị người kéo đi vào.

Trang phục không hợp nhau, khí chất cũng không hợp nhau.

Cảm giác chính mình giống như là tiểu bạch thỏ bị ném vào trong một đàn ma quỷ, thời khắc nào cũng sẽ bị cắn nuốt xé nát.

Không thích, thật sự không thích loại cảm giác này.

Hạ Úc Huân không mục tiêu bước đi có chút khó khăn trong ánh nhìn kinh ngạc của mọi người.

Những cái nói nhỏ, những nụ cười không hảo ý, những ánh nhìn trào phúng chói mắt...

Đáng chết, cô rốt cuộc tới nơi này làm cái gì?

Đi xem mắt? Đây giống như tiệc sinh nhật của một hoa hoa công tử nhà giàu có nào đó?

Ông trời! Ông vui đùa không khỏi quá trớn rồi!

Lúc đang bàng hoàng vô thức, một bàn tay to mạnh lực tự nhiên đến kéo cô vào một góc.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 71: Thọ Tinh Biến Mất

Hạ Úc Huân vừa định thét chói tai đã bị người bưng kín miệng: “A.....”

Đang muốn hạ độc khẩu, người nọ dường như đoán được tâm tư của cô dùng gan bàn tay nắm hai bên hàm dưới của cô, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Hạ Úc Huân! Cô dám cắn thử xem!”

Nghe thanh âm quen thuộc, Hạ Úc Huân sửng sốt.

Sau đó như nhìn thấy người thân cô kích động lệ quang trong hốc mắt chuyển rồi chuyển, mạnh mẽ nhào tới, nói: “Học trưởng anh anh anh..... Anh tới cứu tôi!”

“Cô làm cái gì? Như thế nào chạy tới nơi này?” Âu Minh Hiên vẻ mặt bất đắc dĩ mà đẩy cô ra.

Nha đầu này cũng quá làm khổ người khác rồi! Một chút đều không được yên ổn!

“Tôi cũng không biết, tôi là bị tiểu yêu quái lừa vào!” Hạ Úc Huân đáng thương tội nghiệp mà nói.

“Hạ Úc Huân, cô nói tiếng người cho tôi!” Âu Minh Hiên nóng nảy với cô.

Vì thế, Hạ Úc Huân đem sự tình nói cho Âu Minh Hiên nghe.

“Sự tình chính là như vậy, tôi đoán lúc đó ba tôi cũng không chú ý, cho là thiệp mời hội ái hữu a.....”

Âu Minh Hiên như suy tư gì nói: “Thiệp mời đâu? Cho tôi xem.”

“Đây.....” Hạ Úc Huân ngoan ngoãn đem thiệp mời móc ra tới.

“Nhìn cô vớ vẫn không tiền đồ! Cô không phải không sợ trời không sợ đất sao?” Âu Minh Hiên vừa nói vừa cầm lấy thiệp mời.

Hạ Úc Huân không buồn hé răng.

Trước kia làm bảo tiêu cho Lãnh Tư Thần cũng không phải chưa gặp qua những loại tiệc như thế này, nhưng cô chưa từng sợ hãi qua, bởi vì cô biết có anh ở đó.

Chính là lúc này đây, chỉ có một mình cô.

“Thiệp mời đúng là thật.” Âu Minh Hiên ra kết luận, ngay sau đó sắc mặt trở nên có chút trầm trọng, nói: “Úc huân, cô như thế nào quen biết Nam Cung Lâm?”

“Ai là Nam Cung Lâm?” Hạ Úc Huân vẻ mặt mê mang.

Hắn không phải là Nam Cung Lâm càn quét Đông Nam Á, nhân vật thần thoại thương giới chứ? Trong ấn tượng của cô, người gọi tên này chỉ có trong truyền thuyết, ngẫm lại cũng không có khả năng là anh?

Âu Minh Hiên quả thực vô ngữ với cô: “Chính là thọ tinh của tiệc sinh nhật hôm nay! Chủ nhân của khu biệt thự cao cấp này! Là yêu quái lừa cô đến đây!”

Hạ Úc Huân ngán ra, phản ứng đầu tiên cư nhiên là, “Học trưởng, anh cũng bị lừa tới sao?”

Hạ Úc Huân lập tức sửa lại lời nói, “Nhất định không phải! Bởi vì, anh cũng là yêu quái.....”

Dáng vẻ hiện tại của Âu Minh Hiên, mặc kệ là khí chất hay là giả vờ, đều cùng những thiếu gia giàu có ngoài kia giống nhau, làm cô cảm thấy có chút xa lạ.

Âu Minh Hiên còn không kịp cùng cô giải thích, một vị mỹ nữ đã hướng bên này đi tới, chờ lúc Âu Minh Hiên phản ứng lại, Hạ Úc Huân đã lập tức vọt đến sau lưng ghé dựa.

Âu Minh Hiên được mỹ nữ kia nhiệt tình mời đi khiêu vũ, trước khi đi dùng khẩu hình hướng cô nói, cô không được chạy loạn, ở đây chờ anh.

Hạ Úc Huân xua xua tay, buồn bực ngồi xếp bằng sau lưng ghé dựa.

“Đáng chết Nam Cung Lâm! Nhất định là cùng ta có thù oán!” Hạ Úc Huân ngồi xổm vừa vẽ vẽ vòng tròn vừa nói nhảm.

“A, thù thì không có, ân thật ra thì có.”

Thanh âm khoan thai đột nhiên vang lên ở sau đầu, Hạ Úc Huân sợ tới mức vội vàng bò ra phía trước.

“Hi! Tiểu bảo bối! Chúng ta lại gặp mặt ~” Nam Cung Lâm tâm tình rất tốt.

“Ông ông..... Là ông!” Hạ Úc Huân như thế nào cũng không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp được nhiều người quen như vậy.

Lúc này, thanh âm người chủ trì tiệc vang lên.

“Cảm ơn mọi người trong lúc cấp bách đã dành ra chút thời gian ham dự tiệc của Nam Cung tiên sinh, sau đây, xin mời thọ tinh hôm nay lên sân khấu nói đôi lời cùng với mọi người!”

Tiếng vỗ tay xôn xao vang lên.

Thời gian một phút từng giây đi qua, thọ tinh lại không có xuất hiện.

Lúc này, Nam Cung Lâm đang cùng Hạ Úc Huân ngồi xếp bằng nấp sau lưng ghế dựa, nói chuyện với nhau thật vui.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 72: Quà Sinh Nhật

Người chủ trì xấu hổ vừa lau mồ hôi vừa vắt hết óc tìm lý do qua loa lấy lệ cho qua đi, sau đó lặng lẽ để người hầu tìm kiếm Nam Cung Lâm khắp nơi.

“Trời ạ! Sao có thể! Ông là Nam Cung Lâm? Người đứng đầu tập đoàn gia đình Nam Cung Lâm mà trên tạp chí cùng TV thường xuyên có thể nhìn thấy đặc biệt lợi hại đó sao? Tôi thường xuyên nghe Annie bọn họ nói về ông!” Hạ Úc Huân rất cuộc nhớ tới vì sao cái tên này nghe quen tai như vậy, chỉ là trước đây cô vẫn luôn không hướng phương diện này mà liên tưởng.

Nam Cung Lâm nghe cau mày, sung sướng mà nhếch khóe miệng.

Người khen tặng quá nhiều, lâu ngày anh đã sớm vô cảm, bất quá, giờ phút này nhìn vẻ mặt sinh động cùng sự sung bái không chút nào che lấp trong mắt nha đầu này, anh thế nhưng vô cùng hư vinh cùng thỏa mãn.

Từ lúc Hạ Úc Huân đi vào nơi này anh cũng đã chú ý tới cô. Cô thật cẩn thận mà bước vào thế giới xa lạ này, dưới sự đánh giá không tốt của mấy người giới thượng lưu có chút bàng hoàng vô thức.

Cảnh tượng quen thuộc như vậy, biểu cảm quen thuộc trên mặt cô, cơ hồ làm trái tim anh đều như ngừng đập.

Thẳng đến khi cô bị cái tên tiểu tử Âu gia lôi đi, anh mới hoảng thần đi tới.

Giờ phút này, anh si mê mà nhìn khuôn mặt nhỏ khéo léo trước mắt, quả thực như người kia tọng sinh, cầm lòng không được mà vươn tay, nhẹ nhàng mà vuốt ve gương mặt cô.

“Nam Cung tiên sinh?” Hạ Úc Huân bởi vì động tác bất ngờ của anh làm ngây ngẩn cả người.

“Tiểu bảo bối, nơi này quá ẩm ỉ, chúng ta đổi nơi nói chuyện!” Nam Cung Lâm ghét bỏ mà nhìn người chủ trì đang lải nhải phía trên kia.

“A?” Hạ Úc Huân vẻ mặt vô ngữ, hôm nay rõ ràng là sinh nhật ông ta, ông ta lại ngại ồn ào.....

Nam Cung Lâm giống như hiến vật quý mang cô đi tới sau hoa viên lớn.

“Thế nào? Đẹp chứ?”

“Uhm.” Hạ Úc Huân gật gật đầu.

Vừa đẹp lại vừa yên tĩnh, trong không khí còn thoang thoảng mùi hương hoa tươi mát.

Nam Cung Lâm dựa vào lan can, cười hì hì chống cằm nhìn cô, vẻ mặt chờ mong, nói: “Tiểu bảo bối, quà của tôi đâu?”

“A..... Cái kia.....” Hạ Úc Huân nghe vậy có chút xấu hổ mà gãi gãi đầu, nói: “Xin lỗi a, tôi trước đó tính sai, còn tưởng rằng là thiệp mời hội ái hữu, mơ hồ liên tới, không biết là sinh nhật ông, cho nên..... Tôi đều chưa chuẩn bị lễ vật..... Bằng không, lần sau tôi mang cho ông là được rồi?”

Rốt cuộc cũng coi như là ân nhân cứu mạng cô, chút lễ nghĩa này vẫn là phải có.

Nam Cung Lâm khước miệng hơi hơi nhếch, nói: “Không cần lần sau, cô hiện tại liền có một thứ có thể tặng cho tôi.”

“Có sao? Thứ gì?” Hạ Úc Huân thật sự là nhìn không ra dáng vẻ hiện tại của mình có cái gì lấy ra đưa anh.

“Có thể..... Cho tôi ôm một cái chứ?” Nam Cung Lâm nhìn cô, ánh mắt có chút đau thương, cùng với sợ hãi lo lắng bị cự tuyệt.

“Hả?” Hạ Úc Huân giật mình.

Nói, như vậy không quá thích hợp đi?

Cô có thể cảm giác được anh đối với mình không có ác ý, thậm chí đối với cô vô cùng nhiệt tình, bất quá, vậy có thể hay không có chút nhiệt tình quá mức?

“Không thể sao?” Nam Cung Lâm tức khắc vô cùng cô đơn mà rũ mắt xuống.

Biểu cảm thương tâm thất vọng kia nhìn thấy Hạ Úc Huân có chút không đành lòng, theo bản năng gật gật đầu.

Nam Cung Lâm lập tức lộ ra ánh mắt vô cùng cảm kích, run rẩy hai tay nhẹ nhàng ôm chặt cô.

Sau đó.....

Ba giây đồng hồ đi qua.

“Nam Cung tiên sinh, được chưa?”

“Lại một lát nữa.”

“Này.....”

Mười giây đồng hồ đi qua.

“Nam Cung tiên sinh?”

“Tiểu bảo bối thật keo kiệt, hôm nay là sinh nhật người ta!”

“Ách.....”

Vì thế, lại ba mươi giây đi qua.....

Thần kinh ví như thép của Hạ Úc Huân cuối cùng là trì trệ phản ứng lại..... Cô có phải hay không bị ăn đậu hủ?

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 73: Quá Mất Hình Tượng Rồi!

“Nam Cung tiên sinh, mời ngài buông tay!” Hạ Úc Huân không có biện pháp, ngữ khí đành phải tăng thêm.

Mà Nam Cung Lâm không chỉ không buông tay, ngược lại theo bản năng mà ôm càng chặt.

Ánh mắt anh tràn đầy thống khổ cùng tuyệt vọng, tựa hồ như lâm vào hồi ức gì đó đáng sợ, giống như ôm một đồ vật cực kỳ quan trọng cực kỳ trân quý, gắt gao ôm, như thế nào cũng không chịu buông tay, sợ giây tiếp theo cô liền biến mất không thấy được nữa.....

Bởi vì tư thế ôm, Hạ Úc Huân vô pháp nhìn thấy vẻ mặt của anh, vì thế càng thêm xác định chính mình là bị ăn đậu hủ!

Hạ Úc Huân kinh hoàng tận cùng sau đó tuôn ra một cổ giận dữ gần như điên cuồng, đầu gối dùng sức vừa nhấc, thừa dịp Nam Cung Lâm đưa tay ngăn cản, một chân đá vào của quý rong quần tây anh.

“Bà nội nó chứ! Mặt người dạ thú! Mặt người dạ thú! Cư nhiên ăn đậu hủ của lão nương! Thiệt thối cho tôi còn coi ông là thần tượng! Quả thực quá mất hình tượng rồi!” Hạ Úc Huân nổi giận gầm lên một tiếng, vừa dứt lời, phía sau truyền đến một trận tiếng bước chân quen thuộc.

Cô theo bản năng một quay đầu, lúc nhìn thấy một thân ảnh quen thuộc, Hạ Úc Huân ngây ngẩn cả người.

Cư nhiên là Lãnh Tư Thần!

Anh như thế nào lại ở chỗ này?

Lãnh Tư Thần nhìn Hạ Úc Huân nắm tay lại mặt đầy tức giận, còn Nam Cung Lâm đang ôm căng chân kêu rên, độ nóng con người càng ngày càng thấp, sải bước mà đi qua.

Vẻ mặt lạnh băng kia, quả thực còn đen hơn tro dưới đáy nồi, so với dã thú ăn thịt người còn đáng sợ.

Hạ Úc Huân còn tưởng rằng anh muốn đánh mình, theo bản năng mà ôm lấy đầu.

Nhưng không nghĩ tới chính là, mắt thấy Lãnh Tư Thần lập tức đi đến trước mặt Nam Cung Lâm, hướng đôi mắt ông ta chính là một quyền thật mạnh.

“Đây là hứa hẹn của Nam Cung Lâm anh?” Lãnh Tư Thần hung hăng mà nắm cổ áo Nam Cung Lâm, thanh âm lạnh đến tận xương tủy.

Lãnh Tư Thần một quyền khác đang muốn rơi xuống, lại kinh ngạc ngừng lại.

Bởi vì, Nam Cung Lâm cúi đầu nở một nụ cười, lúc sau cư nhiên khoe mắt không ngừng trào ra nước mắt.....

Tiếp theo, anh chật vật mà ngã ngổ trên mặt đất, đầu chôn vào hai gối, hai vai không nhìn được mà run rẩy.....

Ách, anh đây là..... Khóc.....

Hạ Úc Huân cùng Lãnh Tư Thần hai người tất cả đều ngây ngốc.

Nam Cung Lâm sẽ khóc? Việc này không khỏi quá kinh sợ rồi!

Hạ Úc Huân mặc quần áo xong, đi đến bên người Lãnh Tư Thần, vừa nhìn Nam Cung Lâm thống khổ ghen ngào, vừa không thể tưởng tượng mà nhỏ giọng nói thầm: “Ách, A Thần, ông ta hẳn không phải là đag khóc chứ.....”

Lãnh Tư Thần không nói lời nào, chỉ hung hăng mà trợn mắt liếc Hạ Úc Huân một cái.

Nam Cung Lâm khóc càng thương tâm.

Trơ mắt nhìn một đại nam nhân cứ nhiên khóc thành như vậy, Hạ Úc Huân có chút vô thổ mà lẩm bẩm, “Rõ ràng người bị khi dễ là tôi, tôi một cô gái còn chưa khóc, ông sao lại khóc a.....”

“Đi.” Lãnh Tư Thần không hề để ý tới Nam Cung Lâm không thể hiểu được đột nhiên thương tâm khóc thút thít, một phen giữ chặt Hạ Úc Huân liền đi ra ngoài.

Lãnh Tư Thần một đường đem cô kéo tới hành lang không người, sau đó hai tròng mắt phun hỏa, trợn mắt tức giận nhìn.

“Hạ Úc Huân cô.....”

Hạ Úc Huân không đợi Lãnh Tư Thần nổi giận liền ôm chặt đầu mình, nói: “Tôi biết tôi biết! Tôi lại cho anh thêm phiền toái! Nhưng anh cho rằng tôi nguyện ý sao? Lại không phải tôi cố ý muốn tìm phiền toái, mà phiền toái càng muốn tìm tới tôi! Chuyện đêm nay, tôi cái gì cũng không biết! Lại nói, anh có thể mặc kệ tôi a! Tôi không để anh quản tôi!”

Bùm bùm sau khi nói xong phát hiện hành lang an tĩnh đến quỷ dị, trộm ngẩng đầu liếc liếc mắt nhìn vẻ mặt Lãnh Tư Thần, sau đó hít hà một hơi.

“Ý của cô là nói, tôi xen vào việc của người khác, tôi tự tìm phiền toái? Hạ Úc Huân, cô tức giận như vậy, là bởi vì tôi làm hỏng chuyện tốt của cô

có phải hay không?” Lãnh Tư Thần mỗi một câu nói liền tới gần một bước.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 74: Ưc Hiệp

Hạ Úc Huân thất tha thất thểu mà bị dồn đến góc tường, cảm giác hơi thở Lãnh Tư Thần gần trong gang tấc.

Tư thế nguy hiểm cỡ nào, khoảng cách ái muội cỡ nào, cảnh tượng quen thuộc cỡ nào.

Hạ Úc Huân sắc mặt sôi trào.

Chẳng lẽ anh lại muốn giống lần trước, hay là lần trước nữa?

Không được! Tuyệt đối không được! Chuyện bất quá tam, cô sao có thể luôn bị anh khi dễ như vậy.

Hạ Úc Huân nghĩ liền cắn răng một cái nhắm mắt lại, nhón mũi chân, oán hận mà dán lên môi Lãnh Tư Thần.....

Lãnh Tư Thần tựa hồ bị hành vi đột ngột của cô không kịp phòng ngừa, nhất thời không phản ứng lại, tức khắc sửng sốt, thậm chí ngay cả lửa giận đều đọng lại.....

Hạ Úc Huân sau khi dán sát vào liền không biết nên làm như thế nào.

Sau đó a? Sau đó làm như thế nào?

Khụ, ngấm lại, nỗ lực ngấm lại.....

Mặt nóng quá.....

Hạ Úc Huân đang miên man suy nghĩ, thanh âm trầm thấp của Lãnh Tư Thần dần lên môi cô vang lên: “Hạ Úc Huân, cô có biết bản thân cô đang làm gì hay không?”

Hạ Úc Huân nuốt nước bọt, lắp bắp nói, “Tôi tôi..... Tôi đương nhiên biết! Hạ Úc Huân tôi tuyệt đối sẽ không ở cùng một nơi té ngã hai..... Ách, ba lần! Tôi cái này gọi là tiên hạ thủ vi cường(*)! Thay vì bị người ức hiếp, không bằng ta đi ức hiếp người.....”

(*) Ra tay trước thì chiếm được lợi thế.

Thanh âm Hạ Úc Huân càng nói càng nhỏ, sau đó lui lui lui thân mình, từ dưới khuỷu tay Lãnh Tư Thần chui ra đi, lấy vận tốc ánh sáng chạy trốn không còn thấy tăm hơi bóng dáng.

Lãnh Tư Thần nhìn dáng vẻ cô bước đi như bay, vô ngữ đồng thời cũng nhẹ nhàng thở ra, vết thương của cô có vẻ đã hoàn toàn khỏi. Nha đầu kia tuy rằng lỗ mãng liễu lĩnh thường xuyên bị thương, nhưng năng lực khôi phục của cơ thể cũng nhanh đến kinh người.

Nửa tháng.....

Cô rời đi công ty đã nửa tháng đi.....

Không thể tin được cô đã không ở bên người anh nhảy nhót lung tung lâu như vậy.....

-

Hạ Úc Huân vui đầu vọt mạnh, lập tức đập đầu vào một lồng ngực quen thuộc.

“Ôi..... Hạ Úc Huân! Cô muốn mưu sát a!” Âu Minh Hiên đau đến che lại lồng ngực bị cô hung ác đụng phải, nói: “Cô đã chạy đi đâu? Tôi tìm cô đã nửa ngày!”

Hạ Úc Huân thở hồng hộc mà khom người, nói không ra lời.

Âu Minh Hiên bất đắc dĩ nói, “Sau lưng cô có sói đuổi theo sao? Chạy liều mạng như vậy!”

“Học trường, tôi về nhà gặm sách giáo khoa đây, nơi này thật sự là đáng sợ, tôi phải tu luyện thêm mấy năm lại đến đây! Nếu không thật sự sẽ bị ăn sống nuốt tươi.”

Hạ Úc Huân vừa muốn bơi dầm vào lòng bàn chân tránh người, cánh tay đột nhiên bị một người kéo ngang.

Quay đầu nhìn lại, không phải chính là tên sắc lang kia sao?

Nam Cung Lâm sau khi đeo kính râm càng giống lão đại xã hội đen, cũng không biết kính râm kia là vì che đôi mắt gấu trúc hay là vì che mắt con thỏ.

Hạ Úc Huân không nói hai lời trực tiếp một chân dẫm lên bàn chân Nam Cung Lâm, thật là sai lầm a sai lầm, cứ nhiên không có mang giày cao gót.

Cùng lúc đó, mấy người trợ lý tìm người vừa lúc thấy một màn như vậy, tất cả đều cả kinh trợn mắt há hốc mồm.

Người kia..... Người bị một tiểu cô nương dậm chân chính là lão đại bọn họ sao?

Nam Cung Lâm đau đến không chịu được, nhưng lại một chút cũng không buông tay, hơn nữa ý bảo những trợ lý cùng thủ hạ tất cả đều không được nhúng tay vào.

“Lại không buông, tôi dẫm cái khác bây giờ!” Hạ Úc Huân giương nanh múa vuốt.

Tối hôm nay cô chịu đựng đủ rồi, tính tình thật sự là không bình tĩnh nổi. Ông ta là thần thoại hắc bạch thì như thế nào? Đại thần liền có thể tùy tiện ức hiếp người sao? Thật sự là quá hủy hoại hình tượng đại thần trong cảm nhận của cô.

Thật là hy vọng càng lớn thất vọng càng nhiều!

Sắc mặt Nam Cung Lâm nôn nóng mà nhìn cô, “Tiểu huân.....”

“Ngừng, tôi cùng ông không có quen thuộc như vậy, mời buông tay ông ra!” Hạ Úc Huân tức giận mà cắt ngang anh.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 75: Kẻ Có Tiền Thấm Mỹ Thật Là Kỳ Lạ

Những thủ hạ của Nam Cung Lâm giống như nhìn thấy chuyện gì đó đặc biệt đáng sợ, lúc này tất cả đều choáng váng, không hện mà cùng bị ai cho tiểu nha đầu to gan lớn mật kia.

Cư nhiên dám nói chuyện như vậy với lão đại, nha đầu này chết chắc rồi!

“Có thể nghe tôi giải thích chứ?” Ngữ khí Nam Cung Lâm mang theo vài phần cầu xin.

Đáng sợ! Lão đại, lão đại anh cư nhiên ăn nói khép nép với nha đầu kia? Thế giới quan của bọn họ đều sắp điên đảo rồi sao?

Giờ phút này, đã có khách mời chú ý tới nơi này, tất cả đều kinh ngạc mà xì xào bàn tán, bắt đầu tám chuyện thân phận Hạ Úc Huân.

“Đây không phải là cô gái vừa rồi sao?”

“Đúng vậy! Tôi nói, cô ấy ăn mặc như vậy là vào bằng cách nào, không thể tin được cư nhiên cùng Nam Cung tiên sinh có quan hệ!”

“Hơn nữa..... Quan hệ còn có vẻ không bình thường nga.....”

“Chắc chắn, tình nhân?”

“Không giống, cậu xem Nam Cung Lâm đối với tình nhân nào từng có sắc mặt như vậy. Anh ấy cũng không phải là người chủ sẽ thương hương

tiếc ngọc, càng không phải nói còn ăn nói khép nép mà nói chuyện với một con nhóc như vậy.....”

“Vậy nha đầu kia rốt cuộc là ai?”

“Kẻ có tiền thăm mĩ quan thật là kỳ lạ.....”

.....

Ngay cả Âu Minh Hiên đã từng trải qua sóng to gió lớn ở bên cạnh cũng đều ngây ngẩn cả người.

Âu Minh Hiên trong lòng nghĩ đến khả năng duy nhất chính là Hạ Úc Huân còn không biết thân phận người trước mắt, đang muốn nhắc nhở cô một chút, lại nghe Hạ Úc Huân nói ra lời khiến người ta kinh ngạc không thôi: “ Bà cô còn phải về nhà học từ tiếng Anh, không phải giờ nước Mỹ mà nghe ông nói lời vô nghĩa. Nam Cung Lâm, ông rốt cuộc có buông tay không?”

Ách..... Cô biết anh ta là Nam Cung Lâm! Biết còn dám kiêu ngạo như vậy? Nha đầu này có phải hay không lần trước bị Lãnh Tư Thần kích thích đến tinh thần thất thường? Đây không phải là tự mình tìm chết sao?

“Tiểu huân huân, hôm nay..... Hôm nay là sinh nhật người ta.....”

Ngữ khí Nam Cung Lâm quả thực đáng thương vô cùng, hết như chó con bị chủ nhân vứt bỏ.

Nghe ngữ khí Nam Cung Lâm thê thê thảm thảm, ủy ủy khuất khuất, Hạ Úc Huân nhịn không được rùng mình.

Nói, những người đó là chuyện như thế nào?

Vì cái gì từ vừa rồi liền một đám dùng loại ánh mắt này nhìn cô, giống như cô lại nói ra cái gì đại nghịch bất đạo, nói ra liền chết không có chỗ

chôn vậy.....

Bất quá cũng đúng, Nam Cung Lâm xác thật là nhân vật đáng sợ, vừa rồi cô hoàn toàn là phần nộ choáng váng đầu óc, không nghĩ nhiều như vậy. Hiện tại, vẫn là chuyển biến tốt liền dẫn lòng đi!

“Ách..... Khụ khụ, tôi có gác cổng, trước 10 giờ nhất thiết phải về nhà.”

Thấy ngữ khí Hạ Úc Huân chậm lại, tử khí trầm trầm trên mặt Nam Cung Lâm chợt phát ra ánh sáng hy vọng, nói: “Tiểu huân, cô ở lại đây, tôi có cái này cho cô!”

Hạ Úc Huân chợt cảnh giác mà vọt đến phía sau Âu Minh Hiên, nói: “Ông lại muốn gạt tôi?”

Lúc này Âu Minh Hiên nào dám che chở Hạ Úc Huân, hai tay nắm bả vai cô, đem cô xách ra nói: “Úc huân, đừng nói bậy!”

Vừa rồi anh thật là bị dọa đến một thân mồ hôi lạnh, Hạ Úc Huân này, luôn có bản lĩnh làm anh sợ tới mức hồn phi phách tán.

Hạ Úc Huân đối với Nam Cung Lâm vẫn là có điều kiêng kị, hoang mang lo sợ là lúc đối diện với một ánh mắt lạnh băng.

A Thần.....

Cách đó không xa, Lãnh Tư Thần biểu tình khó lường đem một màn vừa rồi thu hết vào đáy mắt, giờ phút này nhìn thấy Hạ Úc Huân mù mờ không biết gì, bất đắc dĩ mà hướng cô gật gật đầu.

Căn cứ theo phán đoán của anh, Nam Cung Lâm lần này sẽ không làm gì cô, hơn nữa cho dù có chuyện gì, còn có anh ở đây.

Thái độ của Nam Cung Lâm đối với tiểu huân thật sự là có chút không giống bình thường, theo lời anh ta thì cố nhân kia, thân phận chỉ sợ cũng

không đơn giản.

Hạ Úc Huân hiểu ra hiệu của Lãnh Tư Thần, tức khắc trong lòng bình tĩnh, không chút do dự đi theo Nam Cung Lâm , nói: “Đi thôi!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 76: Không Có Phụ Nữ Xấu Chỉ Có Phụ Nữ Lười

Vào phòng, Hạ Úc Huân vừa thấy những chiếc váy xinh đẹp cùng trang sức châu báu trên giường hết như nhìn thấy quỷ, giật dũ hét lên: “Nam Cung Lâm! Tôi liền biết ông không có hảo tâm!” “Tiểu huân, cô không thích sao? Đây là tôi cố ý chuẩn bị vì cô! Mặc một chút được không?” Nam Cung Lâm ôn tồn mà khuyên nhủ.

“Không cần! Muốn mặc tự ông mặc đi!” Hạ Úc Huân không chút do dự cự tuyệt.

“Vây cũng phải tôi có thể mặc a.....” Nam Cung Lâm vẻ mặt đưa đám.

Một màn trước mắt làm mấy cô hầu gái trong phòng cả kinh tròn mắt đều sắp sửa rớt.

Chủ nhân các cô khi nào đối với phụ nữ từng có thái độ ôn nhu thậm chí dung túng như vậy? Tiên sinh ghét nhất chính là phụ nữ tính tình tùy hứng đùa giỡn!

Nam Cung Lâm khuyên can mãi cũng không thể khuyên được Hạ Úc Huân liếc mắt nhìn những chiếc váy đó một cái, rơi vào đường cùng đành phải gọi điện thoại cho Lãnh Tư Thần.

Lãnh Tư Thần đầu bên kia hơi có chút vui sướng khi người gặp họa mà nhướng mày, nói: “Tôi vì cái gì phải giúp anh?”

“Điều kiện tùy cậu ra!” Nam Cung Lâm bực bội mà nói.

“Miếng đất trung tâm thành phố.....”

“Tôi biểu không cho cậu!”

“Thành giao.”

Ba phút sau, Lãnh Tư Thần đi đến.

Hạ Úc Huân lập tức như nhìn thấy thân nhân vọt đến phía sau anh.

Lãnh Tư Thần than nhẹ một tiếng sờ sờ đầu cô.

Hạ Úc Huân, vì cái gì cho dù tôi làm nhiều chuyện thương tổn cô, cô vẫn trước sau như một mà tin tưởng tôi?

Tôi sớm đã không phải Lãnh Tư Thần năm đó cùng cô chơi đùa, vì cái gì cô vẫn không giác ngộ.

Lãnh Tư Thần xoay người, nhìn cô, bắt đầu ân cần dạy bảo, nói: “Tiểu huân, tiếc như vậy đều phải mặc lễ phục, nếu không là không tôn trọng chủ nhân.”

Nam Cung Lâm ở một bên vội gật đầu không ngừng phụ họa.

“Là ông ta không tôn trọng tôi trước, cho nên, tôi không cần tôn trọng anh ta!” Hạ Úc Huân căm giận mà phản bác.

Nam Cung Lâm rơi lệ đầy mặt.

“Vậy cô mặ chay không mặc a?” Lãnh Tư Thần hơi hơi cúi người, ghé sát vào bên tai cô.

Hơi thở quen thuộc mà nóng cháy ập vào trước mặt, Hạ Úc Huân tức khắc mơ mơ hồ hồ, đại não ngưng hoạt động, theo bản năng đáp một câu,

“Mặc!”

Nam Cung Lâm ghen hòng trôn trối nhìn, đây là vỏ quýt dày có móng tay nhọn trong truyền thuyết đó sao? Nhưng ngay sau đó liền bắt đầu khinh bỉ, tiểu tử này cứ nhiên dùng mỹ nam kế! Vô sỉ quá vô sỉ!

“Ngoan! Tôi ở bên ngoài chờ cô.”

Lãnh Tư Thần lộ ra vẻ hài lòng, trước khi đi hướng nhóm hầu gái dẫn dò vài câu, không có việc gì thì ngàn vạn lần đừng chạm vào mắt kính cô ấy.

Nhóm hầu gái hai mặt nhìn nhau, mắt kính không lấy xuống phải trang điểm như thế nào?

Trong phòng, Hạ Úc Huân đối với chiếc váy Nam Cung Lâm chọn lựa, may mắn thành chữ xuyên (||).

Kiểu dáng bộ lễ phục này tựa hồ có chút gợi cảm, cô có thể mặc không?

Lúc cùng nhau mua quần áo, Annie thường xuyên nói câu đầu tiên là, Hạ Úc Huân! Bộ này rất gợi cảm, như thế nào mặc trên người của cô liền giống như một đứa trẻ vậy?

“Cái này tôi có thể mặc không?” Hạ Úc Huân không nhận được hỏi.

“Có thể, chiếc váy này rất thích hợp với ngài, ngài mặc vào nhất định sẽ đẹp!” Cô hầu gái ngọt ngào mà ca ngợi.

Hạ Úc Huân ôm tâm tình khảng khái chịu chết thấp thỏm mà đi vào toilet thay quần áo.

Thay xong, Hạ Úc Huân cơ hồ không ôm hy vọng mà nhìn về phía người trong gương, sau đó chính mình bị mình làm cho kinh diễm.

Chiếc váy cúp ngực không tay màu trắng gạo này ôm sát người khiến cô phải than phục, quả thực như đo trên người cô mà làm theo yêu cầu, nếp uốn xử lý phù hợp khiến cho cả bộ trang phục thoát nhìn rất có thứ tự, chỗ ren chiếc váy càng là dệt hoa trên gấm. Đặc biệt là nội y kèm theo, thiết kế cũng thật tốt quá? Thoạt nhìn thật đúng là đầy đặn không ít.

Rõ ràng là thiết kế rất đơn giản, nhưng cùng với thân hình cô lại tựa duyên trời tác hợp.

Thì ra dáng người mình cũng không tồi! Hạ Úc Huân có chút tự kỷ mà thâm nghĩ.

Lần trước Lãnh Tư Thần ép cô mặc chiếc váy hoàn toàn theo kiểu dáng yêu xinh đẹp, thiết kế cũng rất bảo thủ, nhưng cô đã cảm nhận được đạo lý của người yêu cầu trang phục, lúc này đây càng cảm nhận được thâm sâu hơn, trên thế giới không có phụ nữ xấu, chỉ có phụ nữ lười.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 77: Giúp Cô Trang Điểm

Sau khi Hạ Úc Huân từ phòng thử đồ ra tới, mấy cô hầu gái ai cũng trước mắt sáng ngời. “Tiên sinh thực sự có ánh mắt! Chiếc váy này quả thực thích hợp với tiểu thư!”

“Đúng vậy! Ánh mắt của Tiên sinh luôn luôn rất tốt!”

.....

Thật là, rõ ràng là thiên sinh lệ chất của cô, có liên quan gì đến Nam Cung Lâm. Hạ Úc Huân bất mãn mà nghĩ.

Kế tiếp chính là thời gian hóa trang và làm tóc.

Làm cái gì a? Những thứ yêu quái này là muốn đem cô đồng hóa sao? Bất đắc dĩ đã đáp ứng rồi Lãnh Tư Thần, Hạ Úc Huân đành phải vô cùng buồn bực mà để các cô ấy đùa nghịch.

Trang điểm trên mặt chỉ còn lại đôi mắt, mấy cô hầu gái bất đắc dĩ mà nhìn kia phó vờng bận mắt kính, nhưng tất cả mọi người đều ghi nhớ Lãnh Tư Thần nói, ai cũng không dám tháo bỏ xuống.

Vì thế, đành phải cứ như vậy đi ra ngoài phục mệnh.

Hạ Úc Huân đang hồ nghi các cô sao lại hảo tâm buông tha mắt kính của cô, giây tiếp theo, cửa mở ra, Lãnh Tư Thần đi đến.

Giờ phút này, Hạ Úc Huân đang ngồi trước bàn trang điểm mặt chán đến chết mà tới lui căng chân trắng nõn, cảnh xuân trước ngực càng như ẩn như hiện.

Nam Cung Lâm tên kia cứ nhiên cho cô mặc bộ váy bại lộ như vậy!

Lãnh Tư Thần trong lòng khẽ nguyên rửa một tiếng, miếng đất kia đều không thể an ủi được sự bất mãn trong lòng giờ phút này.

Tuy rằng, cô như vậy..... Thật sự đẹp, tóc đen váy trắng, hết như tinh linh.

“A Thần!” Hạ Úc Huân nhìn thấy Lãnh Tư Thần tiến vào, vội vàng nhảy qua.

“Ngồi xuống!”

Hạ Úc Huân ngoan ngoãn ngồi trở lại.

Lãnh Tư Thần cầm lấy những dụng cụ trang điểm phức tạp, sau đó dựa lưng vào bàn trang điểm, nói: “Ngẩng đầu!”

“Làm gì?”

“Mắt kính là tự cô tháo hay là tôi giúp cô?”

“Không tháo được không?”

“Cô nói đi?”

Hạ Úc Huân ngoan ngoãn tháo xuống.

“Nhắm mắt!”

“A.....” Hạ Úc Huân mới vừa nhắm mắt lại, liền cảm giác được một chiếc bàn chải nhỏ mềm mại hướng bốn phía đôi mắt quét qua.

“Trợn mắt, không được chớp.” Lãnh Tư Thần tiếp tục ra lệnh.

Hạ Úc Huân ngoan ngoãn mở to hai mắt.

Lãnh Tư Thần dựa sát vào cô, dùng mascara từng chút một chuốt lên lông mi thật dài của cô.

Kế tiếp là bóng mắt, sau đó là hiệu ứng mắt khói nhẹ.

Sau khi hết thấy đều xong, Hạ Úc Huân đã hoàn toàn choáng váng. Tuyệt bút vung lên chính là của Lãnh đại tổng giám đốc với cả trăm cả vạn hợp đồng cư nhiên tại đây cầm bàn chải nhỏ trang điểm cho cô?

Lãnh Tư Thần đứng ở cô trước mặt tỉ mỉ nhìn hơn nửa ngày cuối cùng thở phào một hơi, như trút được gánh nặng, nói: “Được rồi.”

“A Thần, tôi còn có thể gặp người sao?” Hạ Úc Huân yếu ớt hỏi.

Lãnh Tư Thần mặt đen lại, nói: “Tự mình không thấy sao.”

Hạ Úc Huân quay đầu vào soi gương, sau đó hét lên một tiếng: “Làm tôi sợ muốn chết! Còn tưởng rằng nhìn thấy A Phiêu! Trong gương chính là tôi sao? A Thần anh thật sự quá sắc sảo, như vậy liền không ai có thể nhận ra tôi rồi!”

“Chẳng lẽ cô không thể gặp người sao?” Lãnh Tư Thần vẻ mặt vô ngữ.

Hạ Úc Huân rầu rĩ nói, “Anh cho tôi là đồ ngốc sao! Tôi một cô gái yếu đuối tay trái gà không chặt bị các người tùy ý bài bố như vậy, hôm nay có lẽ tôi nổi bật, nhưng hôm khác lại không biết bao nhiêu người muốn điều tra thân phận của tôi. Tất cả mọi người đều hâm mộ biến cô bé lọ lem thành công chúa, nhưng, các người có ai hỏi qua cô bé lọ lem có nguyện ý biến thành công chúa hay không?”

Lãnh Tư Thần ngoài ý muốn nhìn cô, nói: “Cô không ngu ngốc sao!”

“A Thần, tôi ngu ngốc..... Chỉ quan tâm đến những chuyện có liên quan đến anh..... Anh chưa từng nghe qua phụ nữ trong tình yêu có chỉ số thông minh đều âm sao?” Hạ Úc Huân nói, hơi hơi cúi người về trước chạm môi Lãnh Tư Thần, cô từ trong ánh mắt biết Lãnh Tư Thần đang kinh diễm, giờ phút này chính mình là xinh đẹp, ít nhất đối với anh mà nói vẫn có lực hấp dẫn.

“Cô như vậy là đang..... Câu dẫn tôi sao?” Đối với sự chủ động ngoại dự đoán mọi người của Hạ Úc Huân đêm nay, Lãnh Tư Thần rất kinh ngạc, nhưng, tâm tình có vẻ không tồi.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 78: Chứng Thực Tội Danh

“A Thần, đừng nói với tôi những lời nói đả thương người như vậy, tim tôi từ đầu tới cuối đều chưa từng thay đổi, tôi cũng chưa từng như anh suy nghĩ cùng người khác phát sinh cái gì.....” “Hạ Úc Huân, cô bảo tôi như thế nào tin tưởng cô?”

Hạ Úc Huân cắn chặt răng, nói: “Đêm nay..... Tôi sẽ chứng minh cho anh xem..... A, nếu tất cả mọi người cho rằng tôi cố tình câu dẫn anh, nếu tôi không chứng thực tội danh này chẳng phải là quá thiệt thòi?”

Lãnh Tư Thần đột nhiên tỉnh ngộ, đêm nay Hạ Úc Huân không phải tinh linh, mà là yêu nữ.

Lãnh Tư Thần nhẹ nhàng cười, nói: “Tôi đây rửa mắt mong chờ, nụ hôn tiếp theo không phải là của cô, muốn như thế nào dụ hoặc tôi!”

Hạ Úc Huân then quá hóa giận mà trừng mắt nhìn anh, còn không phải là sẽ không nhận nụ hôn sao? Cần thiết phải lấy thứ cũ mèm này ra tổn hại cô sao!

“Còn nữa, cô không phải có gác cổng sao? Cùng tôi qua đêm, không sợ ba cô đánh cô à?” Lãnh Tư Thần cố tình chọc giận cô.

Không biết vì sao, đang nghe Hạ Úc Huân nói, tim anh thực sự nhảy nhót cùng chờ mong.

Hạ Úc Huân quả nhiên bị chọc giận, nói: “Việc này không cần anh nhọc lòng! Anh kêu Nam Cung Lâm lại đây, tôi đã theo yêu cầu của anh ta mặc xong quần áo rồi, tôi không muốn ở lại nơi này chuốc thêm phiền toái.”

“Hạ Úc Huân, cô liền như vậy nóng vội cùng tôi.....”

“Người Nam Cung Lâm tôi che chở, ai dám tìm cô gây phiền toái!” Nam Cung Lâm vẻ mặt kiêu ngạo mà đi đến, mới vừa nhìn thấy Hạ Úc Huân liền ngây ngẩn cả người, nói: “Biến mục nát thành thần kỳ a! Ánh mắt của tôi thật tốt!”

Hạ Úc Huân liếc mắt nhìn Nam Cung Lâm một cái, nói: “Ông mới là mục nát!”

“Tiểu huân, cô ít nhất phải chờ tôi cắt bánh kem, thôi nển, mới cho phép đi!” Nam Cung Lâm lại bắt đầu lộ ra vẻ đáng thương tội nghiệp.

“Làm ơn, ông người lớn như vậy, nhỏ không ngại thơ! Còn không phải là sinh nhật thôi sao? Cần phải phiền toái như vậy sao?”

Tuy rằng nói như vậy, nhưng xem như ông ta đã cứu mình một mạng vẫn là miễn cưỡng đáp ứng anh rồi.

Trong chốc lát vô sỉ mà ăn đậu hủ của cô, trong chốc lát lại khóc như mít ướt, lại trong chốc lát vẻ mặt sám hối mà xin lỗi.....

Quả nhiên người biến thái lợi hại, nhân cách cũng biến thái.

Kinh hách cả đêm, Hạ Úc Huân đã sớm đói bụng, vụt ra liền bắt đầu tìm đồ ăn.

Trong mắt Nam Cung Lâm đầy sùng nịnh mà theo ở phía sau.

Lãnh Tư Thần thấy vẻ mặt si mê của anh, không thể nhịn được nữa mà trừng anh một cái, nói: “Anh có thể hay không bớt phóng túng một chút?”

“Tôi lại làm sao vậy?” Nam Cung Lâm vẻ mặt vô tội.

“Ánh mắt anh nhìn Hạ Úc Huân!”

“Khụ, cũng thế cũng thế!” Nam Cung Lâm có qua có lại nói.

Lãnh Tư Thần nguyên rủa một tiếng, sau đó thần sắc đông lạnh hỏi: “Chuyện lần này, anh không có gì muốn cùng tôi giải thích sao?”

Nam Cung Lâm uống hết một ngụm rượu đế, nói: “Cầm lòng không được”.

Lãnh Tư Thần cố nén cảm giác kích động muốn mắng chửi người, giải thích cái rắc rối gì.

“Xin lỗi, lần này..... Là tôi đánh giá cao sự tự chủ của tôi, Tiểu Thần Thần a, cậu xác định không cần tiểu bảo bối sao?”

Vấn đề này của Nam Cung Lâm khá nguy hiểm, ý ngoài lời nói là anh không cần, anh ta liền sẽ tiếp nhận?

“Cô ấy đã là người của tôi!” Lãnh Tư Thần mặt không đổi sắc mà nói.

Nam Cung Lâm rất kinh ngạc cau mày, nói: “Lần trước hỏi cậu tiểu bảo bối có phải là tình nhân của cậu hay không, cậu còn không thừa nhận..... Quả nhiên, tình nhân ngầm phải không?”

“Tóm lại, anh đừng động tới cô ấy.” Lãnh Tư Thần cảnh cáo.

“Lâm!”

Lúc này, một mỹ nữ dáng người cao gầy đã đi tới.

Lâm Na, tình nhân thân khẩu số 1 của Nam Cung Lâm.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 79: Không Phải Thiên Kim Là Sắt Vụn

Lâm Na là người phụ nữ ở lại bên cạnh Nam Cung Lâm lâu nhất, tuy rằng đã hơn ba mươi tuổi, nhưng vẫn chăm sóc rất tốt, hoàn toàn nhìn không ra tuổi thật của cô. Tiệc sinh nhật như vậy, không phải người nào cũng có thể được mời.

Ly rượu hai người hơi chạm vào nhau, môi đỏ Lâm Na hé mở, nói: “Thân ái, sinh nhật vui vẻ!”

“Cảm ơn!”

“Anh sao lại đeo kính râm?”

“Ánh đèn quá chói mắt.” Nam Cung Lâm nghiêm trang mà nói.

“Lãnh tổng cũng tới! Thật là bằng tất sinh huy!” Ngữ khí Lâm Na có chút ý vị của nữ chủ nhân.

Lãnh Tư Thần hơi hơi gật đầu, trong lòng tính toán vài phần.

Người phụ nữ này mười sáu tuổi ra đời đã bắt đầu đi theo Nam Cung Lâm, ở bên cạnh Nam Cung Lâm có tầm ảnh hưởng lớn, hơn nữa, cô là người phụ nữ duy nhất sinh con cho Nam Cung Lâm.

Nam Cung Lâm có một đứa con riêng 17 tuổi, đây là bí mật mà mọi người đều biết.

Năm đó, Lâm Na là nữ diễn viên quyền thế rất mạnh, nhưng vì đứa nhỏ này, cô thậm chí từ bỏ con đường ngôi sao của mình.

Liền tính không có danh phận, nhưng mẹ vinh nhờ con, việc này đã tạo nên một địa vị không thể dao động bên cạnh Nam Cung Lâm.

Nhiều năm như vậy, phụ nữ bên cạnh Nam Cung Lâm như cá diếc qua sông, cô ấy vẫn có thể ổn định vững chắc mà ngồi vào vị trí đầy ái muội thư ký tổng giám đốc tập đoàn Thiên Lâm. Nói cô không chút thủ đoạn là không có khả năng.

Cho nên, Hạ Úc Huân nếu khiến cho người phụ nữ này chú ý, nhất định thực phiền toái.

“Vị tiểu thư này là? Lâm, không giới thiệu một chút với em sao?” Ánh mắt Lâm Na dừng lại ở trên người Hạ Úc Huân.

Chuyện phát sinh vừa rồi, cô đương nhiên đã biết được. Nhưng, cô không như những người phụ nữ khác kích động lập tức đuổi tới biết rõ, mà là tìm kiếm thời cơ thỏa đáng tùy ý mà dò hỏi.

“Một người bạn của anh!” Nam Cung Lâm mỉm cười đem Hạ Úc Huân dẫn qua giới thiệu.

“Xin chào!” Hạ Úc Huân xoay người lại, tự nhiên hào phóng mà chào hỏi.

Liền tính không thể chinh phục yêu quái, cũng phải khí thế áp đảo yêu quái!

Trong khoảnh khắc nhìn rõ dung mạo Hạ Úc Huân, Lâm Na cố nén trụ sự kinh ngạc trong lòng, tiếp tục bất động thanh sắc mà đánh giá cô hỏi, “Thực là một cô gái đáng yêu! Là thiên kim nhà ai?”

Hạ Úc Huân ở trong lòng thở dài một tiếng, buột miệng thốt ra nói, “Chị quá khen! Tôi không phải thiên kim, nhiều lắm chỉ là một mẫu sắt vụn!”

“Đứa nhỏ này thật đáng yêu!” Lâm Na khẽ cười một tiếng, ngữ khí như trường bồi từ ái.

Đơn giản một câu, nhìn như vô tình, lại xảo diệu mà chặt đứt hoàn toàn quan hệ ái muội giữa Hạ Úc Huân cùng Nam Cung Lâm.

Lâm Na ngày thường cũng không nhúng tay vào sinh hoạt cá nhân của Nam Cung Lâm, nhưng vừa mới nhìn Hạ Úc Huân lần đầu tiên cô liền biết vì cái gì cô được Nam Cung Lâm ưu ái.

Nha đầu này cùng người phụ nữ kia có dung mạo giống nhau, thậm chí tính cách cũng cực kỳ giống, không thể nghi ngờ có sức hấp dẫn trí mạng với Nam Cung Lâm.

Người phụ nữ khác, Lâm Na có thể không thèm để trong mắt, nhưng là tất cả có liên quan đến người phụ nữ kia đối với cô đều có uy hiếp rất lớn. Lúc này đây, cô không cách nào khoanh tay đứng nhìn.

Mặc dù Lâm Na nguy trang rất khá, Lãnh Tư Thần vẫn đã nhận ra địch ý chột lóe trong mắt cô.

Vì thế, nhanh chóng quyết định, đột nhiên không kịp phòng ngừa mà một tay đem Hạ Úc Huân ôm vào trong lòng mình, tiếp theo..... Cúi đầu, vươn đầu lưỡi, liếm liếm khoe miệng cô.

Sau đó, hướng Hạ Úc Huân đã bị dọa cho ngây ngốc thân mật mà sùng nịnh nói: “Khoe miệng dính bơ.”

Nhìn vẻ mặt ngây ngốc của Hạ Úc Huân, tâm tình Lãnh Tư Thần rất tốt, bảo bồi, cô cho rằng chỉ có cô mới dọa người thôi sao?

Bất quá, cứ nhiên dễ dàng đã bị dọa thành như vậy, thật là vô dụng.

Cách đó không xa, có thanh âm người hầu kinh hoảng vang lên, “Âu tổng, ngài không sao chứ? Tay ngài.....”

Âu Minh Hiên vạn phần hy vọng giờ phút này vật siết trong tay là cổ Hạ Úc Huân...

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 80: Phần Nộ

Lâm Na kinh ngạc mà nhìn hành động ái muội của hai người. Là cô nghĩ sai cái gì rồi sao?

Nha đầu này là người phụ nữ của Lãnh Tư Thần?

Nam Cung Lâm bất mãn mà bĩu môi, đem lời Lãnh Tư Thần nói trả lại: “Cậu có thể bớt phóng túng một chút hay không!”

Lãnh Tư Thần này, rõ ràng là đang tuyên bố quyền sở hữu, không chỉ với anh, mà với cả Lâm Na.

Chiêu này của Lãnh Tư Thần hủy đi đông tường bổ tây tường, thật sự không thể không nói giỏi, nhưng đây cũng là cách làm không có biện pháp nào.

Mặc kệ như thế nào, Hạ Úc Huân đều phải đối mặt với một áp lực khác, không phải Lâm Na, chính là Bạch Thiên Ngưng.

Thực hiển nhiên, trước mắt xem ra Bạch Thiên Ngưng so với Lâm Na thì uy hiếp nhỏ hơn nhiều.

Phụ nữ của anh rõ ràng nhất, tất cả bản lĩnh của Lâm Na cả đều là anh thân truyền. Tuy rằng anh đối với Hạ Úc Huân chỉ là nhất thời xúc động, nhiều hơn vẫn là đơn thuần thưởng thức cùng yêu thích, nhưng không thể cam đoan những người khác cũng nghĩ như vậy.

Hơn nữa, anh không hy vọng cô gái này chịu thương tổn.

Cho nên, cách làm của Lãnh Tư Thần anh xem như cam chịu, mặc kệ Lãnh Tư Thần rốt cuộc là gặp dịp thì chơi, hay là chân tình biểu lộ.

Khách mời trong sân khấu đã hoàn toàn bị tình huống phức tạp này làm cho hồ đồ.

Thực hiển nhiên, Hạ Úc Huân hiện tại đã thành đối tượng tiêu điểm cùng tám chuyện của toàn trường.

Chỉ sợ tương lai một tháng tới thậm chí còn hơn nữa, cô đều sẽ thành câu chuyện đề tài cho những danh viện thực nữ trà dư tửu hậu.

-

Rốt cuộc đến khi yến hội kết thúc, Âu Minh Hiên đã sớm kiềm chế không được đi đến bên Hạ Úc Huân đang đứng cạnh xe Lãnh Tư Thần một tay đem cô kéo qua.

“Hạ Úc Huân! Đã trễ thế này không trở về nhà, còn muốn đi làm cái gì?” Giờ phút này Âu Minh Hiên tựa như một con sư tử phẫn nộ.

“Học trường..... Tôi.....” Hạ Úc Huân có chút không biết làm sao mà nhìn Âu Minh Hiên đột nhiên xuất hiện.

Tưởng tượng đến chuyện một lát nữa cô sẽ làm, cô liền thật sự không có biện pháp nào lòng dạ bằng phẳng mà đối diện với anh.

“Theo tôi về!” Âu Minh Hiên không nói hai lời liền giữ chặt cô.

Chuyện xảy ra đêm nay thật sự là quá không thể đoán trước, vừa rồi trong bữa tiệc lại vẫn luôn tìm không thấy cơ hội cùng cô hỏi rõ ràng, giờ phút này trong lòng đã bức bối không thôi, nhìn thấy cô lại chuẩn bị ngồi

sau xe Lãnh Tư Thần, cảm xúc đè nén đã lâu của Âu Minh Hiên cuối cùng tất cả đều bùng nổ ra.

“Từ từ! Học trưởng! Tất cả mọi việc, hôm nào tôi lại cùng anh giải thích sau?” Hạ Úc Huân vừa lão đảo mà bị anh lôi kéo, vừa ở phía sau vội vàng nói.

“Không cần hôm nào, hiện tại tôi lái xe đưa cô về nhà, lập tức cùng tôi giải thích.” Âu Minh Hiên dùng sức mà đem cô kéo tới trước xe.

“Học trưởng! Học trưởng! Anh buông tôi ra!” Hạ Úc Huân cố hết sức mà tránh anh, “Học trưởng, tôi biết anh lo lắng cho tôi, nhưng đêm nay tôi thật sự còn có việc.....”

Cách đó không xa Lãnh Tư Thần khoanh tay trước ngực dựa trên thành chiếc Posche màu bạc, thần sắc lạnh nhạt mà nhìn về phía hai người đang tranh chấp.

Âu Minh Hiên cười lạnh liếc mắt nhìn lướt qua Lãnh Tư Thần, nói: “Có việc? Cô nói thật xem, cô cùng người này bên nhau, có thể có chuyện gì?”

Tưởng tượng đến khả năng kia, lửa giận trong lòng anh liền muốn đem cả người anh thiêu đốt.

“Tôi.....” Hạ Úc Huân nói không nên lời.

Âu Minh Hiên lúc này thật là bị tức chết, lại giận dữ hét lên: “Hạ Úc Huân! Trí nhớ của cô rốt cuộc dài hay không! Cô rốt cuộc muốn nếm thêm bao nhiêu lần thiệt thòi nữa mới có thể thanh tỉnh? Ngại chính mình bị anh ta làm hại còn chưa đủ thảm có phải hay không?”

“Học trưởng, anh không cần lo cho tôi!” Hạ Úc Huân cầu xin.

Âu Minh Hiên không thể tin nổi mà nhìn cô, nói: “Cô nói cái gì? Cô lặp lại lần nữa cho tôi!”

Hạ Úc Huân chôn đầu, nhắm mắt lại, nhất cổ tác khí rất nhanh mà nói: “Học trưởng, xin anh đừng quản tôi!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 81: Là Tôi Trúng Độc Quá Sâu

Phần nộ tới cực hạn liền lạnh nhạt đến thấu xương, Âu Minh Hiên đứng ở nơi đó, hơn nửa ngày cũng chưa thể nói ra một câu.....

“Hạ Úc Huân, đây là cô nói!” Âu Minh Hiên gằn từng chữ một nói.

Cuối cùng, anh rốt cuộc từ bỏ, anh rầm một tiếng đóng cửa xe, đi mất.

Tiếng đóng cửa xe thật mạnh vang bên tai, Hạ Úc Huân tâm lạnh lẽo một mảnh, trên mặt lại lộ ra một điên cuồng cùng quyết tuyệt không dễ phát hiện.

Học trưởng, xin lỗi! Thật sự xin lỗi!

Là tôi trúng độc quá sâu, hết thuốc chữa, ai cũng cứu không được tôi, ai cũng cứu không được.....

“Cô hiện tại đối ý, vẫn còn kịp.”

Phía sau truyền đến thanh âm không có một tia ấm áp của Lãnh Tư Thần.

Hạ Úc Huân dừng lại một chút, cúi đầu cười một tiếng, “Là tôi muốn đối ý, hay là anh muốn đối ý?”

Thần sắc Lãnh Tư Thần khẽ giật mình, ngay sau đó ngậm nuôi lửa giận dùng sức mở cửa xe.

Hạ Úc Huân hít sâu một hơi, không chút do dự đi qua, lên xe.

-

Cảnh vật bên ngoài cửa sổ xe nhanh chóng lùi lại, một vầng trăng lạnh treo giữa màn đêm.

Dọc theo đường đi, xe vững vàng chạy, Lãnh Tư Thần ở yến hội có uống một chút rượu, cho nên tốc độ xe không nhanh.

Hạ Úc Huân uể oải ỉu xiu mà ngồi trên ghế phó, vừa rồi khắc khẩu cùng Âu Minh Hiên làm tâm tình cô cực kỳ suy sụp.

Chưa từng thấy qua học trưởng tức giận như vậy, lần này anh nhất định đối với mình thất vọng tột đỉnh.

Hai người ai cũng không mở miệng nói chuyện, bên trong xe an tĩnh đến quỷ dị.

Bởi vì đối với Âu Minh Hiên áy náy cùng lo lắng mà làm nhạt sự khẩn trương cùng thấp thỏm của Hạ Úc Huân giờ phút này. Hiện tại trong đầu tất cả đều là ngày mai như thế nào xin lỗi với học trưởng.

Thật là hao tổn tâm trí a! Xúc động quả nhiên là ma quỷ, cô vừa rồi nếu bình tĩnh cùng anh nói chuyện cũng sẽ không nháo thành như vậy. Hạ Úc Huân bực bội mà tự gõ đầu mình.

Tiếng xe thẳng gấp bén nhọn đột nhiên vang lên, cả người Hạ Úc Huân bỗng nhiên dồn về phía trước, lại được đai an toàn kéo lại, sau đó, còn chưa kịp phản ứng lại chuyện gì xảy ra, tiếng còi bỏ đai an toàn vang lên, sau đó thân mình Lãnh Tư Thần bao phủ lại đây, tay chống trên lưng ghế cô, ánh mắt dường như hận không thể đem cô một hơi ngốn sạch.

“Hạ Úc Huân! Cô đủ chưa!” Lãnh Tư Thần rống giận.

“Tôi..... Tôi làm sao vậy?” Hạ Úc Huân vịn phần vô tội mà chớp đôi mắt.

Sau vài tiếng động, cảm giác an toàn của Hạ Úc Huân cũng bị cởi bỏ, sau đó cùng với một tiếng thét kinh hãi của cô, ghế xe bị bật ngã xuống.

“Anh làm gì nha? Làm tôi sợ muốn chết!”

“Hạ Úc Huân, cô mò mẫm lương tâm nói cho tôi biết, hiện tại cô đang ở bên tôi, nhưng trong lòng nghĩ đến là ai? Dọc đường đi, người trong đầu cô là ai?” Lãnh Tư Thần vừa cởi tây trang, cởi bỏ cà vạt, vừa âm trầm hỏi.

Hạ Úc Huân tránh né ánh mắt Lãnh Tư Thần, nói: “Tôi..... Học trưởng anh ấy.....”

“A, quả nhiên!” Lãnh Tư Thần tự giễu mà khẽ cười một tiếng.

Giờ phút này Lãnh Tư Thần thật sự rất đáng sợ, vẻ mặt âm lãnh phần nộ kia nhìn khiến cô kinh hồn táng đảm, giống như ngay sau đó anh liền sẽ đem chính mình xé nát.

Mà trên thực tế, đích xác anh cũng làm như vậy.

“Đừng.....” Hạ Úc Huân hoảng hốt không thôi.

“Đây chẳng phải là cô muốn sao?” Lãnh Tư Thần cười nhạo một tiếng.

Hạ Úc Huân mới vừa quay đầu đã bị anh một tay cố định dưới.

“Tiểu huân, tôi có hay không đã nói với cô, đêm nay, cô thực sự rất đẹp...” Ngữ khí Lãnh Tư Thần đặc biệt nguy hiểm.

Đôi mắt Hạ Úc Huân nhuốm đầy sợ hãi, Lãnh Tư Thần, làm cô cảm thấy thật xa lạ, thật đáng sợ.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 82: Bởi Vì Đây Không Phải Yêu

Tuy rằng sớm đã chuẩn bị, nhưng giờ phút này khi chuyện thật sự đã xảy ra, cô chỉ cảm thấy hoàn toàn không cách nào đón nhận.

Anh đối cô mà nói là một cá thể đặc thù mà quan trọng, nhưng cùng tính chất lại không quan hệ.

Nhưng, hiện tại, mấy động tác dễ trở bàn tay của anh khiến cho cô hoàn toàn tỉnh ngộ, giờ phút này người này không phải là Lãnh Tư Thần trong trí nhớ của cô, mà là một người đàn ông không hơn không kém.

“Lãnh Tư Thần! Anh buông tôi ra!” Hạ Úc Huân đột nhiên điên cuồng mà giãy giụa, chính là trong không gian nhỏ hẹp, cô hoàn toàn không làm gì được.

“Nếu ủy khuất như vậy, không cam nguyện như vậy, chán ghét tôi đừng chạm như vậy, vì cái gì còn muốn đưa ra yêu cầu như vậy? Hạ Úc Huân, nói cho tôi biết! Cô rốt cuộc muốn như thế nào?” Trên mặt Lãnh Tư Thần có chút trào phúng, ngữ khí táo bạo găm nhẹ.

“.....” Hạ Úc Huân đang giãy giụa dần dần dừng lại, vẻ mặt ngạc nhiên.

Đúng vậy, đây không phải tự mình muốn sao?

Cô muốn thuộc về anh, muốn làm người phụ nữ của anh! Hiện tại vì cái gì muốn phản kháng? Vì cái gì phải bi ai cùng tuyệt vọng như vậy?

Vì cái gì.....

Vì cái gì.....

A, là bởi vì..... Anh căn bản không yêu mình.....

Ha ha..... Bởi vì anh ấy căn bản là không yêu người a.....

Bởi vì đây không phải yêu, không phải là giao phó toàn thân tâm mà cô chờ mong, mà là..... Tự rước lấy nhục!

Hạ Úc Huân cúi đầu cười, cười đến khi nước mắt trào ra, trên mặt dần dần hiện lên thần sắc chết lặng. Hạ Úc Huân, người đây là tự làm tự chịu!

Cô đột nhiên ngoan ngoãn càng cố vũ thêm lửa giận của Lãnh Tư Thần.

Hạ Úc Huân tuyệt vọng mà từ bỏ phản kháng, động tác của Lãnh Tư Thần bỗng nhiên dừng lại.

Tay anh đang che vào vết sẹo nhỏ trên bụng cô.

Ngón tay khẽ nhúc nhích, mềm nhẹ mà dọc theo vết sẹo vuốt ve, có thể cảm giác được, là một vết thương rất dài.....

Phát hiện tay Lãnh Tư Thần vẫn luôn cố chấp mà chần chừ đặt ở một chỗ trên người cô, Hạ Úc Huân thoáng khôi phục thần trí, không khỏi nhớ lại, chẳng lẽ Lãnh Tư Thần ở chỗ này có cái gì đặc thù đam mê?

Nghĩ đến đây, cô nhin không được rùng mình một cái.

Đang miên man suy nghĩ, một chiếc áo khoác thật dày ném trên người cô, Lãnh Tư Thần môi mỏng lạnh lùng phun ra duy nhất một âm tiết sắc như dao: “Cút!”

“.....” Hạ Úc Huân giật mình, không hiểu chính mình lại làm sai cái gì.

“Tôi đối với cá chết không có hứng thú! Hạ Úc Huân, muốn người ta ăn thịt cũng yêu cầu kỹ xảo! Muốn câu dẫn đàn ông, chờ cô luyện kỹ thuật tốt lại đến tìm tôi!” Lãnh Tư Thần trong miệng nói ra những lời vô cùng đả thương người khác.

Hai bàn tay Hạ Úc Huân thật sâu cắm vào trong lòng bàn tay, sau một lúc lâu, cô rớt cuộc vẫn không cách nào thuyết phục chính mình tiếp tục kiên trì, một lòng chỉ muốn chạy trốn, điên cuồng mà muốn thoát khỏi nơi này.....

Cô chống đỡ thân mình chậm rãi bò dậy, sau đó mở cửa xe, nhưng tay vẫn đang run rẩy, như thế nào cũng mở không ra.

Một bàn tay không kiên nhẫn xuyên qua thân thể cô, dùng lực đem cửa xe mở ra.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 83: Em Nho Nhỏ Ngây Ngốc Chờ

Hạ Úc Huân không ổn định, nghiêng ngả lão đảo mà đi xuống xe, trong nháy mắt cô xuống, chiếc Porsche màu bạc lập tức đi mất, rất nhanh liền biến mất ở trong bóng đêm..... Hạ Úc Huân ngơ ngác mà nhìn chiếc xe kia, chở yêu thương của cô, oán hận của cô, đau thương của cô, tim cô..... Dọc theo đường cao tốc thẳng tắp với tốc độ nhanh chóng tàn nhẫn mà quyết tuyệt biến mất ở trong mắt cô.

Tầm mắt cô vẫn rất rõ ràng, vẫn luôn rõ ràng không có mơ hồ..... Thứ duy nhất an ủi Hạ Úc Huân chỉ có, lúc này đây, cô không khóc.

Cứ như vậy bị vứt bỏ dưới màn đêm mênh mông vô bờ, bầu trời vùng ngoại ô không có ánh trăng cũng không có sao.

Đèn đường bốn phía tịch mịch mà sáng lên không quá tối, nhưng, những cái đó đem sự khuất nhục của cô rõ ràng bại lộ dưới ánh sáng lại chỉ làm cô muốn chạy trốn.

Hạ Úc Huân chậm rãi ngồi xuống ở ven đường.

Gió đêm lạnh đến tận xương, cô theo bản năng nắm chặt chiếc áo khoác duy nhất mà anh để lại kia.

Những đau đớn râm ran trên người như đang nhắc nhở cô những nụ hôn nóng cháy vừa rồi của anh, điên cuồng đòi lấy, trên áo khoác còn sót lại chút ấm áp cùng hơi thở thuộc về anh...

Cách đó không xa rừng cây phát ra một trận tiếng động kịch liệt, gió càng thêm rét lạnh bỗng nhiên kéo tới, Hạ Úc Huân lại nổi điên đột nhiên đem áo khoác kia hung hăng mà ném trên đường quốc lộ.

Sau đó, cứ như vậy cuộn tròn thành một đoàn, đầu chôn vào giữa gối, lẳng lặng mà ngồi.

Không biết qua bao lâu, cô rốt cuộc thất tha thất thểu mà đứng lên, lúc đứng lên hai chân đã hoàn toàn tê buốt.

Giơ lên một chân, cởi chiếc giày cao gót thủy tinh xinh đẹp kia ra, sau đó là một tay khác, tiện tay ném ra cùng chiếc áo khoác kia.

“Lãnh Tư Thần —— anh còn quần áo của bà cô đâu——”

Hạ Úc Huân dường như phát tiết đối với hướng Lãnh Tư Thần rời đi gào rống một tiếng, sau đó sức cùng lực kiệt mà cong lưng.....

Lúc xuống xe quần áo thể thao của mình tất cả đều chưa kịp lấy ra.

A, kỹ thuật? Anh muốn kỹ thuật có phải hay không.....

A Thần, anh có còn nhớ anh đã nói, vợ mình phải do chính mình dạy dỗ, chỉ có công cụ dùng để phát tiết làm ấm giường mới yêu cầu cái gọi là kỹ thuật.....

Thì ra..... Anh chính là như vậy định vị tôi sao?

Thì ra, tôi hạ quyết tâm muốn cho anh..... Thứ tôi trân quý nhất, anh chính là đối đãi như vậy.....

Nhưng, từ đầu tới cuối tôi ở trong mắt anh e chỉ là một cô gái lì lợm la liếm chủ động đưa tới cửa.....

Hạ Úc Huân vừa cúi đầu lăm bằm lăm bầu, vừa để chân trần, dọc theo quốc lộ lang thang không có mục tiêu đi về phía trước.

Vẫn tóc đen vấy trắng, lại như âm hồn đi lại trong đêm.....

Di động vẫn luôn phát đi phát lại khúc nhạc “Nho nhỏ”.....

Trong lòng em từ đây chỉ có một người, chúng ta đã từng bộ dáng nho nhỏ, năm ấy anh đời băng ghế nho nhỏ, vì say mê chơi đùa em cũng một đường cùng.....

Em đang tìm người trong câu chuyện xưa kia, anh là một phần không thể thiếu, anh dưới tàng cây nho nhỏ ngủ gật, em nho nhỏ, ngây ngốc chờ.....

A Thần, đợi anh nhiều năm như vậy, còn phải bao nhiêu cái xuân thu, mới có thể chờ ngày anh quay đầu nhìn nhau.....

Em chỉ là không muốn lại mất đi thứ đồ vật quan trọng trong cuộc sống của mình thôi, vì cái gì, vì cái gì lại khó như vậy.....

-

Bất tri bất giác thế nhưng đã đi tới giữa đường quốc lộ, đang lúc hoảng thần, một đường ánh sáng chói mắt bắn lại đây, ngay sau đó chính là tiếng thảng xe chói tai.

Hạ Úc Huân đã đi lâu lắm rồi, sớm không còn sức lực, lúc này bị đèn xe nhoáng lên càng khiến thần trí mơ hồ.

Sau đó nhìn thấy rõ đó là một chiếc siêu xe Rolls-Royce màu bạc, giá cả cao đến hù chết người.

“Đáng chết kẻ có tiền.....” Hạ Úc Huân mơ mơ màng màng mà cách khe hở ngón tay nhìn chiếc siêu xe kiêu ngạo kia, sau đó trước mắt tối sầm, thân mình liền ngã quy xuống.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 84: Thiếu Niên Tuấn Mỹ

Một người trong xe vội vàng bước xuống.

Là một cậu thiếu niên với khuôn mặt tuấn mỹ, hai tròng mắt long lanh như sao, vẻ mặt nhìn qua có vài phần bướng bỉnh lì lợm, giờ phút này đỉnh mày đang cau thành một đoàn.

Hơn nửa đêm sao có người đột nhiên chạy tới quốc lộ! Muốn chết sao?

Vừa rồi trước mắt bóng trắng nhoáng lên, một cô gái váy trắng tóc tai bù xù đi ngang qua đây, dọa anh sợ tới mức cho rằng gặp quỷ.

Thần sắc thiếu niên có chút hoảng loạn mà đi qua đỡ cô gái nằm trên mặt đất dậy.

Chỉ thấy cô một thân váy trắng, tóc đen hỗn độn, cứ như vậy yếu ớt mà nằm trong lòng anh, như là bị toàn thế giới vứt bỏ, biểu tình yếu ớt vô tội như thế. Trong nháy mắt, tim cậu đều ngừng đập.

“Không phải nữ quỷ, mà là một thiên sứ.....” Thiếu niên lẩm bẩm nói.

Thiếu niên thay cô kiểm tra sơ một chút, không có vết máu, xe cách cô chỉ còn một chút khoảng cách, cũng chưa đụng vào cô, cô hẳn là chỉ bị dọa đến ngất đi rồi.

Thiếu niên mới vừa nhẹ nhàng thở ra, mày lại bỗng nhiên nhăn lại, sắc mặt cũng trầm xuống.

Bởi vì, da thịt lộ ra trên người cô tất cả đều là dấu vết xanh tím, thực rõ ràng không có khả năng là xe đâm. Dấu hôn ái muội này rất rõ ràng công bố cô vừa mới trải qua chuyện gì.

“Tiểu thư, cô tỉnh lại đi! Này! Tiểu thư!” Thiếu niên kêu thật lâu Hạ Úc Huân đều không tỉnh. Rơi vào đường cùng, thiếu niên đành phải đem cô ôm vào trong xe.

Chiếc Rolls-Royce lấp lánh rời đi không bao lâu, một chiếc Porsche cấp tốc từ phía đối diện chạy lại đây.

Hai chiếc xe lướt qua nhau.

Lãnh Tư Thần mở cửa xe, vừa xuống xe liền bắt đầu dọc theo quốc lộ tìm kiếm.

Nhưng, Hạ Úc Huân đã không ở chỗ vừa rồi, trước sau tìm một đoạn đường rất dài cũng không thấy cô.

“SHIT——”

Nơi này là đường cao tốc, cô một thân một mình có thể đi nơi nào.

Lãnh Tư Thần đang bức bối không thôi, đột nhiên nhìn thấy giữa quốc lộ có một chiếc áo khoác quen thuộc, còn có một đôi giày cao gót.....Vội vàng chạy tới cầm quần áo cùng giày nhặt lên, sau đó bắt đầu tìm kiếm xung quanh.

“Hạ Úc Huân —— Hạ Úc Huân ——”

Lãnh Tư Thần vừa kêu, vừa tiếp tục nhấn điện thoại gọi đi mà không có tín hiệu.

Tìm nửa ngày vẫn là không thấy bóng dáng, rơi vào đường cùng anh đành phải mở rộng phạm vi, rừng cây nhỏ hai bên sườn quốc lộ, bờ ruộng,

thậm chí cả ao nhỏ.....

Nường theo ánh sáng di động lơ mờ, không ngừng tìm kiếm.

Thẳng đến khi phía chân trời hơi lộ ra ánh sáng trắng, toàn thân Lãnh Tư Thần đều là bùn đất lá cây, áo sơmi quần cũng bị nhánh cây xé rách, lại vẫn không tìm được người kia.

Cuối cùng chỉ đành phải lê thân thể mỗi một chập vật bất kham mà trở lại trong xe.

Anh nhất định là điên rồi mới tìm cô suốt một đêm, nói không chừng cô đã đi nhờ xe trở về rồi cũng nên.....

“Đáng chết! Hạ Úc Huân! Di động của cô là để trang trí sao? Lúc có việc liên không một lần có thể tìm được cô!” Lãnh Tư Thần nguyên rủa một tiếng khởi động xe.

Một mỗi cả đêm, tầm mắt đều bắt đầu mơ hồ.

Hạ Úc Huân, cô nếu còn dám xảy ra chuyện! Tôi không tha cho cô!

Tối hôm qua, anh dùng toàn bộ ý chí đè nén áp chế khát vọng của mình với cô xuống, mới có thể thả cô đi.

Chờ khi bình tĩnh lại, dục hỏa trên người bắt đầu biến mất, mới hối hận đã để cô một mình ở lại.

Lúc sau quay lại như thế nào cũng tìm không thấy cô, anh đột nhiên có một cảm giác tuyệt vọng.

Cho tới nay, mặc kệ anh đi đến rất xa, chỉ cần quay đầu lại, đều sẽ nhìn thấy cô đứng tại chỗ, nhìn thấy lúm đồng tiền như hoa của cô, nghe được cô gọi anh là “A Thần”.....

Chưa từng nghĩ tới có một ngày lúc quay đầu lại cô sẽ không còn nữa, cho nên mới vẫn luôn không kiêng nề gì mà đi về phía trước.....

Nếu có một ngày, cô không ở tại chỗ chờ anh, anh nên làm gì bây giờ.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 85: Có Thù Oán Gì

Thiếu niên chờ Hạ Úc Huân, vốn là chuẩn bị đưa cô đi bệnh viện, nhưng, nhìn thấy cô cuộn tròn ở phía sau xe ngủ thỏa mãn vô cùng, thậm chí khoe miệng còn có chút..... Nước miếng.....

Cậu liền hết chỗ nói.

Ngủ ngon như vậy! Đáng vẻ chỗ nào là cần đi bệnh viện.....

“Bíp —— bíp ——”

Phía trước xe tải lớn một trận còi inh ỏi, Hạ Úc Huân liền hết như bị điện giật nhảy dựng lên, sau đó bởi vì nhảy lên quá cao, “Rầm” một tiếng đập đầu, đau đến nhe răng trợn mắt.

Thiếu niên khoanh tay trước ngực, khoe miệng nhếch nhẹ, rất có hứng thú mà nhìn phương thức rời giường độc đáo của Hạ Úc Huân, nói: “Dì à, cuối cùng dì cũng tỉnh rồi!”

“Dì? Tôi không nhớ rõ tôi có cháu trai lớn như vậy a!” Hạ Úc Huân vừa mới tỉnh lại, vẫn chưa rõ tình hình.

Thiếu niên tối sầm mặt. Vốn là muốn tổn hại cô, không nghĩ tới lại bị cô ngược lại chiếm tiện nghi.

Nhìn cái người kỳ cục xinh đẹp trước mắt, Hạ Úc Huân lưu manh mà chế nhạo, nói: “Tiểu tử, cậu lớn lên không tôi, làm cháu trai tôi, tôi cũng không

thiệt thòi!”

Sắc mặt thiếu niên hoàn toàn đen.

Thiên sứ? Anh nhất định bị mù mắt mới có thể cho rằng cô là thiên sứ. Quả thực chính là Tiểu ma nữ!

Thấy Hạ Úc Huân chuẩn bị mở cửa xe, thiếu niên liền lập tức hô: “Này! Cô đi đâu?”

Thật sợ cái bộ dáng như quỷ này của cô đi ra ngoài sẽ dọa đến quần chúng vô tội.

“Cháu ngoan, cảm ơn cháu đã đưa dì một đoạn đường, xem như cháu có phần kính già yêu trẻ, dì liền không khinh bỉ kẻ có tiền đốt tiền như cháu! Bai ~”

Thật chưa thấy qua cô gái nào thuận cột lên khung như vậy, quả thực là cực phẩm.

Cùng lúc đó, Hạ Úc Huân xuống xe cũng ở trong lòng cảm thán, cực phẩm a cực phẩm, cực phẩm tiểu thụ!

Thật là thế sự khó lường, không nghĩ tới mới vừa bị đàn ông vứt bỏ liền có điểm ngộ.

Cô còn chưa gặp qua cậu thanh niên nào lớn lên lại xinh đẹp như vậy, sớm biết hẳn là chụp với cậu ta tấm hình post lên diễn đàn nào đó, nhất định hot!

-

Hạ Úc Huân cuối cùng là gọi taxi về nhà.

“Tiểu thụ, cô tiền xe còn chưa trả a!” Bác tài xế kêu.

“Xuyt! Đừng âm ỉ! Chờ, cháu liền trở về lấy cho bác!” Hạ Úc Huân khẩn trương không thôi mà cầu xin.

“Úc huân!”

Hạ Úc Huân khom lưng, vừa muốn chuồn êm đi vào đã bị Hạ Mạt Lâm vừa vịn bắt được.

Nhìn dáng vẻ này của Hạ Úc Huân, còn có những dấu vết ai muội lơ mờ có thể thấy được, sắc mặt Hạ Mạt Lâm đã hoàn toàn âm trầm.

Ba lúc này không phải là đi chạy bộ sao? Hôm nay như thế nào sẽ đứng ở chỗ này? Chẳng lẽ..... Ba cố ý ở chỗ này bắt cô?

Lần trước ba đã nghiêm trọng cảnh cáo cô, lần này cô cư nhiên còn dám tái phạm, quả thực là tìm chết.

“Ba.....” Hạ Úc Huân biết lần này khó thoát chết.

“Cùng ta trở về!” Hạ Mạt Lâm nói một câu, sau đó xoay người liền đi.

“Ba, chờ đã..... Từ từ!”

“Như thế nào? Chơi đùa cả một đêm còn không muốn về nhà?”

“Không phải..... Tiền trả bác tài xế còn chưa kịp đưa a!” Thanh âm Hạ Úc Huân càng nói càng nhỏ.

“.....”

Hạ Úc Huân chưa thay quần áo, chuyện thứ nhất chính là tự phát tự động mà đi vào trong phòng lấy dây mây ra đưa vào tay Hạ Mạt Lâm.

Lúc này đây, Hạ Mạt Lâm là thật sự tức giận, một chút đều không nường tay, mới đánh vài cái, trên chiếc váy màu trắng đã toàn là vết máu.

“Nói! Con tối hôm qua có phải hay không lại đi tìm Lãnh Tư Thần!”

“Con..... Con không có.....”

Đau quá, thật sự đau quá, đau đến hy vọng dùng nói dối tới để trốn tránh đau đớn.

“Con còn nói dối! Vừa rồi Lãnh Tư Thần gọi điện thoại tới hỏi ta con đã về chưa! Úc huân, con thật sự làm ta thất vọng!”

“.....” Lãnh Tư Thần..... Tôi và anh có thù oán gì!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 86: Khó Lường Toàn

Bất quá, tối hôm qua anh chán ghét đem mình ném xuống xe như vậy, thật không nghĩ tới anh cứ nhiên còn gọi điện thoại lại đây.

Cô là nên vui vì biết anh còn biết lo lắng cho sự sống chết của mình, hay là nên bi ai anh quan tâm quá đúng thời điểm?

Nói dối bị vạch trần ngay tại chỗ, tâm Hạ Úc Huân thật lạnh thật lạnh “Ba..... Con.....”

“Úc huân! Con sao lại có thể chà đạp bản thân như vậy! Hôm nay liên tính là đem con đánh chết, để ta không có đứa con gái này, cũng còn tốt hơn con không biết yêu bản thân mình như vậy, đưa tới cửa cho đàn ông chà đạp!”

Dây mảy của Hạ Mạt Lâm mỗi lần vung lên đánh Hạ Úc Huân liền kêu lên một tiếng, nhưng thân mình không trốn tránh.

Mà trong lòng Hạ Mạt Lâm làm sao mà dễ chịu, đánh vào người con gái, trong lòng ông cũng rất đau.

“Úc huân, ba thừa nhận tư thần đứa bé kia xác thực không tồi, khi còn nhỏ các con chơi với nhau ta cũng chưa từng ngăn cản cái gì. Nhưng, con sao lại có thể tồn tại tâm tư như vậy? Người ta không phải chúng ta trèo cao là đến được, con gái Hạ Mạt Lâm ta sao lại có thể không tiền đồ như vậy, sao lại muốn đi bám vào những gia đình giàu có đó chứ!”

Hạ Úc Huân đôi tay nắm chặt thành quyền, nói: “Ba..... Con không có..... Con không phải bởi vì gia thế anh ấy.....”

Hạ Mạt Lâm suy sụp mà ném dây mây xuống, ngồi trên mặt đất, chôn đầu gào khóc: “Nhược Hân, anh là người thô bạo chỉ biết đánh đánh giết giết, anh không biết nên giáo dục con gái như thế nào cho tốt, em nói cho anh biết..... Nói cho anh biết anh phải làm cái gì bây giờ?”

“Ba! Ba người đừng như vậy..... Ba con về sau sẽ không dám nữa!” Hạ Úc Huân hoảng sợ, nhìn Hạ Mạt Lâm rơi lệ, cảm thấy quả thực so với việc ông đánh chính mình còn đau hơn, nói: “Ba, con thật sự không dám, người tin tưởng con.....”

Hạ Mạt Lâm cười khổ lắc đầu, “Con bảo ta làm sao tin tưởng con nữa? Con đã quên lần trước ở bệnh viện con nói với ta cái gì có phải hay không? Con nói đó là một lần cuối cùng! Nhưng hiện tại thì sao?”

Hạ Úc Huân vô lực phản bác, “Ba..... Thực xin lỗi! Thật sự xin lỗi!”

Ngày hôm qua suốt cả đêm cô đều không khóc, nhưng giờ phút này, đối mặt với Hạ Mạt Lâm, cô lại không cách nào ức chế mà run rẩy đôi môi, hai đầu gối quỳ xuống trước mặt ông, mắt dầm lệ.

Mẹ cô qua đời lúc cô 5 tuổi, là ba một tay đem cô nuôi lớn, ba ba vì cô hao tổn tâm tư. Đặc biệt là mấy ngày nay, trên đầu ông cứ nhiên đã bắt đầu có tóc bạc rồi.

Cô lại chỉ biết gậy rắc rối khắp nơi, thật sự quá bất hiếu!

Hạ Úc Huân quỳ dịch qua, nói: “Ba, người đừng khóc! Người như vậy con rất khổ sở! Thật sự rất khổ sở! Con sẽ ngoan ngoãn đi xem mắt, ngày mai liền đi, con tìm cho người một chàng rể tốt, cùng nhau hiếu kính ngài, được không? Đừng khóc được không? Con đồng ý, sẽ không đi gặp anh ấy nữa!”

Thần sắc Hạ Mạt Lâm buông lỏng vài phần, nhưng vẫn có chút không yên tâm, “Úc huân, đây chính là con nói, hôm nay con nói gì con nhớ rồi chứ, đừng nói với ta, con nói với mẹ con đi!”

Hạ Úc Huân nhanh chóng mà lau nước mắt, dịch đến trước di ảnh mẹ mình, nói: “Mẹ, con biết sai rồi, con sẽ đi xem mắt, tìm một người thành thật kiên định, về sau không bao giờ làm ba phải vì con mà nhọc lòng.....”

“Được..... Được..... Úc huân, lúc này ba liên tin tưởng con..... Úc huân, người không nên trách ba nhẩn tâm! Ba là vì tốt cho con.....”

Từ đó về sau Hạ Mạt Lâm liền vẫn luôn ở trong phòng không có ra ngoài.

Hạ Úc Huân kiên cường chống đỡ thân thể đầy thương tích đi thay quần áo, bôi thuốc, sau đó liền ghé vào giường hướng ảnh chụp chung với Lãnh Tư Thần, tim như bị đao cắt.....

Từ bỏ thích một người là cảm giác gì?

Tựa như một căn nhà bị lửa đốt thật lâu, người tuyệt vọng nhìn những hài cốt cùng bụi đất, người biết đó là nhà của người, nhưng, đã không được trở về.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 87: Độc Xà Mãnh Thú

Lãnh Tư Thần vốn không muốn kinh động đến Hạ Mạt Lâm bên kia, nhưng không còn cách khác, Hạ Úc Huân vẫn không tìm được, anh đành phải gọi điện thoại qua hỏi. Lúc gọi điện thoại qua nói Hạ Úc Huân vẫn chưa trở về, lúc nghe Hạ Mạt Lâm nói cô chưa về, tìm Lãnh Tư Thần lạnh như tuyết, lập tức liền điều người đi tìm cô, thậm chí còn kinh động đến Nam Cung lâm.

Cuối cùng, rốt cuộc nghe tin Hạ Úc Huân sáng hôm nay cũng đã về nhà.

Có thể nghĩ, Lãnh Tư Thần mới vừa buông lỏng một hơi lại là giận không thể át.

Cô cư nhiên đã về nhà, anh lại tìm cô hết như một thằng ngốc.

“Tư Thần, các người rốt cuộc làm sao vậy? Tối hôm qua lúc đi không phải còn rất tốt sao?” Nam Cung lâm nghe thủ hạ nói cô không có việc gì cũng nhẹ nhàng thờ ra.

“Không cần anh quản!” Lãnh Tư Thần tức giận mà nói.

“Người trẻ tuổi, tính tình đừng như vậy! Chậc chậc, cùng tiểu bảo bối cãi nhau sao! Đáng thương tiểu bảo bối nhất định chịu không nổi tính tình xấu của cậu!” Nam Cung lâm bĩu môi.

“Này! Cậu đi đâu?” Nam Cung lâm mới vừa hỏi xong, Lãnh Tư Thần đã không thấy bóng người.

-

Hai mươi phút sau, Lãnh Tư Thần lái xe tới phía Tây ngoại thành.

Dưới cơn giận dữ tới nơi này, lúc đứng trước cửa tinh võ quán lại do dự, cuối cùng, từ phía sau vòng tới phòng Hạ Úc Huân.

Cửa sổ phòng cô mở ra, Lãnh Tư Thần liền đứng dưới gốc cây ngô đồng trong sân.

Xuyên qua cửa sổ, quả nhiên nhìn thấy cô đang bên trong, trong lòng dồn nén đến mức anh thở không nổi gói đồ bỗng rơi xuống dưới.

Vốn là ôm lửa giận ngút trời đi tìm cô, cuối cùng lại nhìn thấy cô yếu ớt mà ghé sát vào giường, phía sau lưng quần áo nhẹ phất lên, cô đem dao cạo tróc miếng bong băng vết thương, sau đó bôi nước thuốc, hướng chính mình trong gương từng chút một chậm rãi bôi.

Những vết thương nhìn thấy ghê người đó đã che dấu dấu vết anh để lại.

Thực hiển nhiên, lần này cô bị Hạ Mạt Lâm giáo huấn thật sự thảm.

Chỉ là liếc mắt một cái, hết như bị một chậu nước lạnh đổ ập xuống, lửa giận của Lãnh Tư Thần tắt hoàn toàn.

Nhìn thấy di động trong phòng của cô đang nạp điện, mới biết được sở dĩ cô tắt máy hẳn là di động hết pin tự động tắt máy.

Lãnh Tư Thần đứng dưới tàng cây hơn nửa ngày, do dự một lát sau đó vẫn gọi điện thoại cho cô.

Trong phòng, Hạ Úc Huân đang bôi thuốc được một nửa, nghe tiếng chuông di động bực bội mà buông dao cạo, cầm lấy di động.

Vừa thấy trên màn hình di động hiện chữ “My–Sunshine”, Hạ Úc Huân lập tức cả kinh đem điện thoại vứt ra sô pha cách xa cô nhất hết như cầm phải khoai lang nóng phỏng tay.....

Lãnh Tư Thần: “.....”

Phản ứng kia của cô là cái gì?

Lãnh Tư Thần nhú mày, cầm di động, cũng không tắt máy, mặc kệ tiếng nhạc chuông “Nho nhỏ” trong phòng vẫn vang lên.

Cuối cùng, Hạ Úc Huân bị phiền đến không chịu được, lấy gối đầu bịt kín lỗ tai mình.

Ngoài cửa sổ Lãnh Tư Thần đem toàn bộ phản ứng của cô đều thu hết vào đáy mắt, trong lòng thực huyệt hăng.

Nha đầu này, đáng vẻ cư nhiên lại như nhìn thấy độc xà mãnh thú!

Thôi, nhìn thấy cô không có việc gì là được rồi. Nếu, bộ dáng hiện tại của cô có thể nói là không có chuyện gì.

Ít nhất, cô không có ngây ngốc đến mức bị bắt cóc giúp người ta kiếm tiền.

Hiện tại chỉ là bị ba cô đánh cho một trận, loại kết quả này anh đã rất vừa lòng rồi. Đối với Hạ Úc Huân, yêu cầu thật sự là không thể quá cao.

Tiếng chuông di động rốt cuộc ngừng, Hạ Úc Huân nhẹ nhàng thở ra.

Sau khi khởi động máy cô mới biết được tối hôm qua Lãnh Tư Thần gọi cho cô mấy chục cuộc, hôm nay lại gọi đến, anh sợ mình xảy ra chuyện gì

sẽ liên luy đến anh sao.....

Hạ Úc Huân đã ngần ra một lát, sau đó nhật di động lên gửi cho Lãnh Tư Thần một tin nhắn.

“Tôi về đến nhà.”

Tiếp theo, tắt máy.

Sau đó, đem ảnh chụp kia khóa vào trong ngăn tủ.

Cuối cùng, ngồi xuống bàn học, mở sổ nhật ký ra.

Lãnh Tư Thần thấy cô ngồi xuống trước cửa sổ, thân mình chột lóe, tránh nấp phía sau gốc cây, ngoài ý muốn nhìn thấy cô lấy vở ra, cư nhiên thực nghiêm túc mà viết cái gì đó.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 88: Đối Mặt Với Cuộc Sống Tăm Tối

“Thật sự dũng sĩ có gan đối diện với cuộc sống tăm tối, có gan nhìn thẳng vào máu tươi đầm đìa.

Cảnh tượng thê thảm, đã khiến tôi không đành lòng nhìn, lời đồn đãi, càng khiến tai tôi không đành lòng nghe.

Tôi còn lời gì có thể nói nữa đây? Tôi hiểu được nguyên do tôi trầm mặc không một tiếng động rồi.

Trầm mặc, trầm mặc! Không bùng nổ trong trầm mặc, mà là diệt vong tởng sự trầm mặc.

Nhưng, tôi vẫn muốn nói.

Kẻ sống cho qua ngày đoạn tháng giữa màu đỏ của máu, sẽ mơ hồ thấy hy vọng mờ mịt, thật sự dũng cảm, sẽ càng phấn chấn mà đi về phía trước.

Ô hô, đau chết mất, tôi nói không nên lời, nhưng vốn dĩ những kỷ niệm này đã chết!

Hạ Úc Huân, người thật sự nên trưởng thành!”

Hạ Úc Huân hưng phấn trực tiếp viết đúng sự thật, sau đó vẽ kẻ tiểu nhân dập đầu, tiếp tục viết:

“Lỗ Tấn đại thúc, tôi thực xin lỗi ngài, nhưng thật sự là ngài viết quá phù hợp với tâm cảnh của tiểu nhân tôi.

Nếu học trưởng nhìn thấy thứ này, khẳng định lại muốn đả kích tôi đầu độc danh ngôn.

Học trưởng..... Anh hiện tại nhất định vẫn đang tức giận!

Học trưởng, tối hôm qua tôi mới biết được thì ra anh và tôi cũng không phải người của một thế giới.

A Thần là mặt trời xa xôi không thể với tới, học trưởng cũng là ngôi sao lóa mắt.

Học trưởng, cứ như vậy đi! Cứ như vậy, không cần quản tôi, được anh che chở như vậy, tôi vĩnh viễn sẽ không nở hoa.....

A Thần, trước khi tôi nở hoa, tôi sẽ không đi tìm anh nữa.....”

Hạ Úc Huân khép lại sổ nhật kí, dứt khoát kiên quyết mà lấy sách nghiên cứu thương học đáng ghét ra.

Lãnh Tư Thần từ đầu tới cuối đều yên lặng mà nhìn cô.....

Dáng vẻ cúi đầu nghiêm túc viết thực nghiêm túc, dáng vẻ nhú mày cắn bút thực đáng yêu, dáng vẻ bởi vì chạm đến miệng vết thương mà nhe răng trợn mắt thực đau lòng.....

Không dám lại tiếp tục nhìn nữa, anh chật vật mà xoay người rời đi.

-

Ba ngày sau.

Trương bảo: “Ai có thể nói cho tôi biết rốt cuộc phát sinh chuyện gì? Sư tử mấy ngày nay thoát nhìn rất hiền thực a!”

Ngư Nhạc: “Đúng vậy! Dọa chết người! Đột nhiên ôn nhu như vậy, sư tử có phải hay không uống lộn thuốc?”

Hàn Phong: “Quá khủng bố! Tôi cảm thấy cô ấy là bùng nổ trong sự trầm mặc! Đợi ba ngày còn chưa bùng nổ, làm hại tôi lo âu đến ngủ cũng không ngon, cậu nhìn xem, có quầng thâm mắt luôn rồi.....”

Giờ phút này, Hạ Úc Huân đang quần tạp dề, bưng đồ ăn đi lên, nói: “Ba, con làm món sườn kho tàu mà người thích ăn nhất, gà xào cay, cá hấp.....”

Hạ Úc Huân vừa rửa tay, vừa xoay đầu hướng mấy thiếu niên hô, “Ba người các cậu cũng chuẩn bị ăn cơm đi! Lại đây rửa tay trước đi!”

Bởi vì nhà ba người này cách khá xa lại là hoàn toàn huấn luyện ban ngày, cho nên giữa trưa đều sẽ trực tiếp ở lại nơi này ăn cơm.

Ba thiếu niên nghe vậy lập tức trong trạng thái hoảng sợ nhìn Hạ Úc Huân.

Nguyên lời nói trước đây của Hạ Úc Huân sẽ là “Ba thẳng nhai ranh các cậu nháo đủ hay chưa! Mau lăn lại đây rửa tay cho lão nương, có tin lão nương trực tiếp ném vào bồn cầu rửa hay không hả!”

Chuyển biến này không khỏi cũng quá kinh người!

Đang ăn cơm, Hạ Mạt Lâm hỏi một câu, “Vết thương thế nào?”

Hạ Úc Huân lập tức ngẩng đầu, “Đã sớm không có việc gì, con khôi phục vẫn luôn rất nhanh. Đúng rồi, hôm nay con đi tìm dì Vương, nhìn những tư liệu đó, cảm thấy có một kiến trúc sư cũng không tệ lắm, tuy rằng vị trí hiện tại không cao, nhưng rất có tiềm lực, gia cảnh cũng tương đương

với nhà chúng ta, con đã nhờ dì Vương sắp xếp gặp mặt buổi tối cho chúng con rồi.”

Hạ Mạt Lâm hơi kinh ngạc liếc mắt nhìn Hạ Úc Huân một cái, sau đó gật đầu, “Uhm, đi thôi! Đi đường cẩn thận.”

Về mặt Ngự Nhạc tê liệt.

Trương Bảo cả kinh đánh rớt chiếc đĩa.

Hàn Phong mới vừa gặp được chân gà thiếu chút nữa cắm vào trong lỗ mũi.

Sư tử nơi nào là uống lộn thuốc, đây là bị ám rồi sao?

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 89: Hái Hoa Phải Hái Liền Tay

Tập đoàn Âu thị, văn phòng tổng giám đốc.

Âu Minh Hiên nhìn chăm chăm di động trên bàn đã suốt một buổi sáng.

Lúc này, di động đột nhiên rung lên.

Anh cơ hồ là lập tức nhảy dựng lên nhận cuộc gọi, nhìn cũng chưa nhìn liền quát, “Cô mẹ nó còn biết gọi điện thoại cho tôi! Tôi nói cho cô biết Hạ Úc Huân, lần này cô nói cái gì.....”

“Alo alo! Tổng giám đốc Âu, xin thương xót nói chuyện nhỏ tiếng một chút, màng tai đều sắp sửa bị anh làm vỡ nát. Ai lại chọc anh tức giận? Hạ Úc Huân là ai a?” Điện thoại bên kia truyền đến thanh âm một người đàn ông lười biếng.

Âu Minh Hiên ngẩn người, xưa nay chưa từng có thất bại cùng thất vọng tột độ như vậy, nói: “Trẻ con đừng xen vào chuyện của người lớn!”

“Thật buồn a! Ra tới cùng tôi uống một chén đi!”

“Trẻ vị thành niên uống rượu cái gì! Muốn uống rượu tìm người khác đi! Anh hôm nay không có tâm tình!”

“Không có tâm tình càng nên uống rượu, tôi ở chỗ cũ chờ anh a! Bye ~” Thanh âm thiếu niên vẫn bám riết không tha.

Âu Minh Hiên oán hận mà cúp điện thoại.

Ngày đó ầm ĩ xong về, anh cho rằng Hạ úc Huân muộn nhất ngày hôm sau liền sẽ gọi điện thoại giải thích cho anh, hướng anh xin lỗi. Ai ngờ đợi suốt ba ngày, nha đầu chết tiệt kia cư nhiên một cuộc điện thoại, thậm chí một cái tin nhắn cũng chưa gửi tới.

“Hạ Úc Huân! Cô thật hung ác!”

-

Quán bar Phi Sắc.

“Nam Cung Mặc! Cậu nếu không cho tôi một lý do không thể không tới, lão tử giết cậu!” Âu Minh Hiên mới vừa thấy mặt liền đem áo khoác ném lên ghế, hung tợn mà quát lên.

“Chặc chặc! Hỏa khí thật lớn! Dục cầu bất mãn?”

“Nam Cung Mặc cậu.....”

“Chú à, có thể hay không đừng gọi tôi là Nam Cung Mặc?” Thiếu niên lộ ra vẻ chán ghét

“Như thế nào? Lại cùng trong nhà cãi nhau? Khó trách sinh nhật ba cậu mà cậu cũng không lộ diện!” Âu Minh Hiên rót rượu, thở dài nói.

“Trong nhà? A, tôi có nhà sao?” Nam Cung Mặc vẻ mặt tự giễu.

“Trẻ con là đóa hoa của tổ quốc, làm gì mà suy sụp như vậy! Tôi nói Nam..... Khụ, thôi được! Nhóc con, tôi nói cậu tính tình xấu cũng nên sửa đổi đi, đừng thách thức với ba cậu nữa! Người ta hai giới hắc bạch đều ăn hết, còn không đối phó được với một Tiểu hài đồng như cậu? Cũng có chút tự mình biết mình được không?”

“Anh không cảm thấy người vừa rồi còn hét lên rồi đập bàn, hiện tại lại đến nói với tôi, muốn tôi thay đổi tính xấu thực sự khôì hài sao? Còn nữa, gọi tôi Bắc Đường mặc, cảm ơn!”

Âu Minh Hiên ho nhẹ một tiếng, bỏ qua nửa câu đầu của cậu, tiếp theo vẻ mặt vô ngữ nói, “Cậu cũng quá ương bướng rồi, nào có ai tự mình sửa họ của mình! Nam Cung..... Bắc Đường..... Thật là ấu trĩ!”

“Tôi vốn dĩ liền không có họ, ngay cả chứng minh thân phận hợp pháp đều không có. Nam Cung lâm ông ta có gì đặc biệt hơn người, ai lại yêu thích dòng họ của ppng ta! Lão tử càng muốn kêu Bắc Đường!” Nam Cung mặc uống rượu hết như rót nước sôi để nguội.

“Vậy cậu không lấy họ ba cậu, thì lấy họ mẹ là được.”

Nam Cung mặc cười lạnh một tiếng, nói: “Chính bà ấy cũng bị đuổi ra khỏi nhà đổi tên thành Lâm Na, anh muốn tôi lấy họ bà ta?”

Âu Minh Hiên đau đầu mà day day thái dương, nói: “Ách..... Thật đúng là gia tộc có quan hệ rắc rối phức tạp. Vậy lần này cậu lại là vì chuyện gì mà tức giận thành như vậy?”

“Tôi chỉ là không quen nhìn dáng vẻ mẹ tôi suốt ngày ăn nói khép nép cầu xin ông ta cho một danh phận, còn mỗi ngày bảo tôi phải làm mọi chuyện theo lời ông ta nói, tôi phiền! Ông ta dựa vào cái gì!”

Âu Minh Hiên bất đắc dĩ mà nhìn cái tên thiếu niên phản nghịch này, quyết định chỉ dẫn cậu một phen: “Ông ấy tốt xấu gì cũng là ba cậu! Tuy rằng ông ấy không chính thức thừa nhận cậu, nói như thế nào cũng nuôi dưỡng cậu mười bảy năm, cậu ăn mặc như thế nào không phải của ông ấy.”

“Fuck! Anh có phải cùng thông đồng với mẹ tôi hay không! Lời nói giống nhau như đúc!” Nam Cung Mặc xù lông phản bác.

Âu Minh Hiên vội vàng phủi sạch quan hệ, nói: “Tiểu tử thúì, cậu đừng nói bậy!”

Nam Cung mặc say khướt hỏi, “Vậy còn anh? Vì cái gì tâm tình không tốt?”

Âu Minh Hiên vẻ mặt buồn bã, nói: “Hoa anh trồng ba năm đã bị ngắt đi!”

“Không tiền đồ, sao không hái sớm đi? Hái hoa phải hái liền tay chớ để bẻ cành mà không có hoa, vẫn là thời điểm hoa ra nụ nên sớm một chút đem nó tàn phá!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 90: Buổi Gặp Mặt

Âu Minh Hiên vô ngữ mà liếc mắt nhìn Nam Cung mặc một cái, trẻ con bây giờ nói chuyện thật sự là quá kinh người.

“Bất quá, ai lại lớn mật như vậy? Ngay cả hoa của anh mà cũng dám ngắt?” Nam Cung mặc tò mò hỏi.

“Lãnh Tư Thần.”

Nam Cung mặc sững sốt, “Khó trách! Đã sớm nghe nói không phải anh ta ngắt không được hoa, chỉ có anh ta không muốn ngắt hoa mà thôi! Người thoát nhìn rất lạnh, lòng dạ thật sự thâm sâu, ngay cả ba tôi đều mỗi ngày ở trước mặt tôi nói anh ta không phải người dễ chọc. Tôi đời này còn chưa từng bội phục người nào, ngoại trừ Lãnh Tư Thần. Miếng đất trung tâm thành phố kia anh biết chứ? Bao nhiêu người đỏ mắt, ba tôi cũng chưa nhả ra, mấy ngày hôm trước cư nhiên tặng không cho anh ta, quả thực mẹ nó quá âm hiểm!”

“Này! Tiểu tử thúì, cậu rốt cuộc theo phe nào? Có thể hay không nêu lên chính xác thế giới quan, nhân sinh quan, giá trị quan!” Âu Minh Hiên nghe Nam Cung mặc ra sức đề cao chí khí người khác, mặt đều nổi cáu lên rồi.

“Quát quát quát! Anh chỉ biết quát tôi! Tôi đau lòng như vậy, anh cũng không an ủi tôi!” Nam Cung mặc ủy khuất đáng thương mà nhìn anh, đôi mắt nhỏ tội nghiệp vô cùng, vừa nhìn biết là uống say rồi.

Đứa nhỏ này vừa uống say sẽ đặc biệt trẻ con, ngày thường luôn thích ra vẻ người lớn, thâm trầm.

“Được được được! Tôi sai!” Anh đây là trêu ai chọc ai.

-

Buổi tối, Hạ Úc Huân ăn mặc thực đàn ông thực nữ đi đến điểm hẹn.

Quán cà phê, lúc Hạ Úc Huân đến đối phương vẫn chưa đến.

Cô không khỏi bắt đầu lo lắng, chẳng lẽ trên đường lại xảy ra chuyện ngoài ý muốn? Nhân phẩm cô hẳn là sẽ không kém đến mức này chứ?

Đang chán chết mà khuấy cà phê trong ly, trong lòng yên lặng phỉ nhổ, quán cà phê, lại là quán cà phê! Thật là địa điểm hẹn hò không chút sáng tạo.

Năm phút đồng hồ sau, vị kiến trúc sư kia rốt cuộc đến muộn.

Hạ Úc Huân đơn giản liếc mắt đánh giá anh ta một cái, cao 1m8, khuôn mặt chữ quốc cực kỳ đàn ông, mày rậm mắt to, trong tay mang theo cặp công văn hơi cũ.

Ấn tượng đầu tiên cũng không tệ lắm.

“Hạ tiểu thư phải không? Thực xin lỗi, đến trễ, tạm thời có một cuộc họp. Xin chào, xin tự giới thiệu một chút, tôi tên Lục Thanh Tùng, nam, 27 tuổi, tốt nghiệp đại học H ngành công trình gỗ mộc, hiện tại đang làm công trình ở Hoa Tân, lương tháng ba ngàn, có nhà chưa có xe, thân thể khỏe mạnh, không bệnh tật, cha mẹ vẫn còn.”

“Ách.....” Hạ Úc Huân ngây ngốc mà nhìn Lục Thanh Tùng phía đối diện đang ngữ tốc bay nhanh mà khai báo gia môn, ngờ ngác nói, “Tôi có xem qua tư liệu của anh, những cái anh nói tôi đều biết.”

“VẬY VỀ TÔI, HẠ TIỂU THƯ CÒN MẶT GÌ KHÁC MUỐN BIẾT KHÔNG?”

Đối diện với cô gái thoát nhìn thực thuần khiết, đáng vẻ nhìn đời chưa sâu, Lục Thanh Tùng ôn nhu hỏi, giống như sợ kinh hách đến cô.

Nếu ngày nào đó anh nhìn thấy gương mặt thật của Hạ Úc Huân..... Người phải chịu kinh hách nhất định sẽ là anh.

“Không có.” Hạ Úc Huân ăn ngay nói thật, cô đối với anh lại không có hứng thú.

“Hạ tiểu thư hiện tại vẫn chưa đi làm phải không?” Vì thế Lục Thanh Tùng chủ động đề cập vấn đề.

“Mới vừa từ chức, đang ôn thi lên thạc sĩ.” Hạ Úc Huân vùi đầu khuấy cà phê, một bộ tiểu gia bích ngọc.

Lục Thanh Tùng mày nhăn lại, nói: “Còn đang học sao?”

“Uhm, tôi muốn tiếp tục học xa hơn.”

Hạ Úc Huân nói chuyện rất ít, Lục Thanh Tùng chỉ xem như cô là căng thẳng ngôn ngữ không tốt, càng thêm kiên nhẫn mà tìm đề tài cùng cô giao lưu.

Mà giờ phút này Hạ Úc Huân lại chỉ muốn đem nắp cà phê trong tay đặt lên đỉnh đầu anh ta.

Đề tài nhàm chán như vậy anh ta rốt cuộc là như thế nào nghĩ đến? Quả thực là thiên tài a!

Lục Thanh Tùng tiếp tục phát biểu cảm nghĩ: “Cuộc sống kỳ thật tựa như một tòa cao ốc do chúng ta dựng nên, chỉ cần là một millimet khác biệt cũng có thể hủy diệt toàn bộ cao ốc.....”

Thật đúng là thanh niên hăng hái hướng về phía trước a! Trong vòng mười phút ngắn ngủn, Lục Thanh Tùng tự thuật đầy đủ thế giới quan, nhân sinh quan, giá trị quan, tiền tài quan cao quý của anh ta...

Dưới quang huy của anh rọi xuống, Hạ Úc Huân cảm thấy chính mình thật sự quá hủ bại.

Đang âm thầm đau thương là lúc, xuyên qua cửa kính cô nhìn thấy một màn nhiệt huyết sôi trào.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 91: Ngọn Lửa Thiêu Đốt

Đối diện ngoài cửa quán bar, hai người đàn ông dây dưa ở bên nhau, trong đó một người rõ ràng chính là Âu Minh Hiên mấy ngày không gặp.

Chỉ thấy Âu Minh Hiên đang đỡ một người đàn ông từ quán bar đi ra, người đàn ông yếu ớt vô lực mà dính chặt vào người anh, giãy giụa không chịu cùng anh đi, Âu Minh Hiên thần sắc phẫn nộ, không biết quát cái gì đó, sau đó đỡ anh vào trong xe.

Tuy rằng nhìn không rõ diện mạo người đàn ông kia, nhưng vừa thấy dáng người nhỏ bé yếu ớt kia liền biết độ dẻo dai nhất định là rất tốt, tuyệt đối đủ giầy vò vài loại tư thế cả đêm với Âu Minh Hiên.

Cầm thú a cầm thú!

Sôi trào a sôi trào! Hạ Úc Huân thiêu đốt.

Không nghĩ tới thời khắc nhàm chán như vậy cư nhiên có thể nhìn thấy hình ảnh khiến người ta hưng phấn xẹt máu mũi như vậy.

Hạ Úc Huân đột nhiên liền cảm thấy hình tượng của bản thân cũng chói chang rực rỡ.

Lục Thanh Tùng không rõ vì cái gì trên mặt Hạ Úc Huân đột nhiên xuất hiện nụ cười đáng khinh như thế, cặp mắt nhỏ xuyên qua thấu kính thật dày đều có thể cảm giác được ánh sáng ác lang tản ra.

“Hạ tiểu thư! Hạ tiểu thư?”

“Ách..... Khụ khụ! Ngài tiếp tục nói!” Hạ Úc Huân lập tức đổi về lại dáng vẻ tiểu gia bích ngọc.

.....

Lại qua nửa giờ, Lục Thanh Tùng cuối cùng diễn thuyết xong, Hạ Úc Huân dốc hết tâm huyết mà từ quán cà phê bò ra.

Lục Thanh Tùng muốn tiễn cô, Hạ Úc Huân vội vàng cự tuyệt để tự mình đi nhà ga ngồi xe, ở lại thêm một giây nữa thôi cũng là giày vò.

-

“Người đàn ông vừa rồi là ai?”

Hạ Úc Huân đang dọc theo đường phố chậm rãi lang thang, đột nhiên có một thanh âm rét lạnh từ sau lưng truyền đến, sợ tới mức cô suýt chút nữa bay sang ôm lấy cột điện.

“Học trưởng? Anh anh..... Anh muốn hù chết người a!”

Âu Minh Hiên đang ngồi trong xe, thông thả mà đi theo cô.

Hạ Úc Huân nhin không được chửi thầm, chiếc xe này biến thành âm hồn sao? Như thế nào một chút tiếng động đều không có!

“Người đàn ông kia là ai?” Âu Minh Hiên lại hỏi một lần nữa.

“A? Người đàn ông nào? Vừa rồi cùng ta từ quán cà phê ra sao? Là đôi tượng xem mắt của tôi a!” Hạ Úc Huân rầu rĩ mà trả lời.

Đầu ngón tay Âu Minh Hiên kẹp một điều thuốc, cánh tay đặt ngang ở cửa sổ, nói: “Lại bị buộc đi xem mắt?”

“Không có, tôi là cam tâm tình nguyện.” Hạ Úc Huân lẩm bẩm.

“Cam tâm tình nguyện?” Âu Minh Hiên cay mảy.

“Uhm.” Hạ Úc Huân rầu rĩ gật đầu.

“Cô không phải đối với Lãnh Tư Thần phi quân không gả sao? Ngày đó buổi tối còn chơi đùa vui sướng? Nhanh như vậy liền có mới nói cũ?” Âu Minh Hiên trào phúng mà nhếch khóe miệng.

Trời biết lúc anh mua xong trà giải rượu cho tên tiểu tử kia, trở về vô tình nhìn thấy Hạ Úc Huân cùng một người đàn ông xa lạ cử chỉ thân mật, nói chuyện với nhau thật vui trong lòng anh có bao nhiêu bức tức.

Anh tức giận gần chết, cô lại còn vui vẻ thong dong.

Không chỉ một lần buộc bản thân rằng mặc kệ cô, mặc kệ cô! Đến cuối cùng vẫn không tiền đồ mà đi theo, càng không tiền đồ mà hỏi cô người đàn ông kia là ai..... Hỏi em gái người a chứ hỏi!

Hạ Úc Huân tức khắc năm hai đấm, trong lòng một trận co rút đau đớn, nhưng trên mặt lại không hiện một chút, khẽ cười nói: “Rất vui sướng, cảm ơn học trưởng quan tâm.”

“Cô.....”

“Học trưởng, không chậm trễ anh làm việc, tôi đi trước! A, đúng rồi, cái WET của Mỹ kia hiệu quả tương đối tốt, có đủ các loại khẩu vị, có thể thử xem!” Hạ Úc Huân vừa dứt lời liền rất có dự kiến nhanh như chớp chạy xa.

“WET? Là cái gì?” Âu Minh Hiên không rõ nguyên do mà nguyên rủa một tiếng.

Phía sau xe truyền đến thanh âm mơ mơ màng màng của Nam Cung Mặc: “Ừm.....WET là nhãn hiệu một loại thuốc bôi trơn thân thể

người..... Chú muốn dùng sao?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 92: Bảo Bảo Ngoan Làm Không Được

Mấy ngày này Hạ Úc Huân an phận đến kỳ cục, buổi sáng 5 giờ liền chạy bộ, sau khi xong từ đơn, ban ngày gặm sách vở, buổi tối liền ngoan ngoãn đi xem mắt, trở về nghiêm túc cùng Hạ Mạt Lâm báo kết quả. Bữa trưa hôm nọ.

Hạ Mạt Lâm nhìn chăm chăm Hạ Úc Huân đánh giá hồi lâu.

Đây thật sự là úc huân nhà mình sao?

Nói thật, đứa nhỏ này đột nhiên biến thành hiền lành không chỉ không làm ông có cảm giác an tâm, ngược lại khiến ông một lòng bất ổn.

“Thế nào? Có gặp được ai thích hợp chứ?” Hạ Mạt Lâm giống như tùy ý hỏi một câu.

Hạ Úc Huân gắp một đĩa đồ ăn cho Hạ Mạt Lâm, đáp: “Có một người cảm giác cũng không tệ lắm, đang trò chuyện, trước mắt chuẩn bị làm bạn bè xem thế nào đã.....”

Nghe cô nói với dáng vẻ rất đáng tin cậy, Hạ Mạt Lâm thoáng yên tâm, nói: “Uhm, tuy rằng ba vẫn luôn thúc giục con, nhưng cũng không thể tùy tiện tìm người, vẫn là phải từ từ tìm hiểu nhau, đừng quá vội, dù sao cũng là chung thân đại sự, phải suy xét thật kỹ, không thể qua loa. Con ngày thường cũng nên đi ra ngoài nhiều một chút, nói không chừng có thể gặp được người mình thích.....”

Hạ Úc Huân kiên nhẫn nghe, liên tục gật đầu, “Vâng vâng.....”

“Úc huân.....”

“Dạ?”

“Con có phải rất giận ta hay không?”

Hạ Úc Huân vội vàng nói, “Ba, sao lại vậy được! Con biết ba là vì tốt cho con!”

Hạ Mạt Lâm thở dài, chuyển đề tài, nói: “Úc huân, nghỉ hè sắp kết thúc, bọn nhỏ cũng phải khai giảng.”

Hạ Mạt Lâm mới vừa nói ra, ba thiếu niên bên cạnh gần đây bị tàn phá đến không ra hình người liền như trút được gánh nặng mà thở ra một hơi, loại thời gian cực kỳ bi thảm này rốt cuộc liền phải kết thúc.

“Đúng a, thật nhanh a!” Hạ Úc Huân cảm thán.

Ba thiếu niên không tán thành mà bĩu môi, nơi nào nhanh? Rõ ràng là sống một ngày bằng một năm.

“Vừa lúc bên phía Hàn Quốc có trận giao hữu, cho nên ba cũng có thể phải rời khỏi một thời gian, trong nhà chỉ còn một mfinh con, ba không yên tâm.” Hạ Mạt Lâm nhíu mày.

“Ba, con sẽ tự chăm sóc mình thật tốt, lại nói con cũng không còn là trẻ con nữa. Ba đi làm chuyện ba thích làm là được rồi! Nhiều năm như vậy, con đã đủ liên lụy đến người!” Hạ Úc Huân vẻ mặt áy náy.

“Đứa nhỏ ngốc, như thế nào lại là liên lụy!” Hạ Úc Huân nói làm trong lòng Hạ Mạt Lâm được trấn an rất nhiều, đứa nhỏ này ngày thường tuy rằng tùy tiện vô tâm vô phế, nhưng có đôi khi vẫn là rất thận trọng.

“Dù sao ba cứ yên tâm đi đi! Con cam đoan sau khi ba trở về con vẫn ngoan ngoãn, tuyệt đối không gây chuyện cho ba!” Hạ Úc Huân chỉ lên trời thề.

-

Hai ngày sau, Hạ Mạt Lâm dưới mọi cách cam đoan của Hạ Úc Huân cũng lưu luyến từng bước mà đi sân bay.

Trước khi đi nói một câu, “Nếu xảy ra chuyện gì tuyệt đối không được gạt ta, nhất định phải báo ta biết trước tiên!”

Hạ Úc Huân vô ngữ cứng họng, xem ra nhân phẩm cô thật sự quá kém.

Phía trước tinh võ quán khắp nơi đều là thân ảnh bọn nhỏ khí thế ngất trời đang huấn luyện, hiện tại đột nhiên người đi nhà trống, mùa thu chưa đến, cũng đã vài phần hiu quạnh.

Hôm nay đại học C có một buổi tọa đàm về kinh tế học, Hạ Úc Huân ôm sách đi nghe.

Sau khi nghe tọa đàm xong ở quán nhỏ bên cạnh trường học giải quyết bữa tối.

Trên đường về nhà, đi ngang qua một hẻm nhỏ bên cạnh trường học, cư nhiên nhìn thấy một đôi nam nữ đang cuồng nhiệt dây dưa.

Hạ Úc Huân một chân đá bay một hòn đá nhỏ, thật TM muốn tiến lên đem hai đứa nhỏ bắt tới đánh một trận, muốn gần gũi thì đi khách sạn, làm gì muốn ở loại địa phương này kích thích chó độc thân.....

Nhưng, không được, cô phải nhịn, trước khi ba về nhà, cô tuyệt đối không thể lại gây chuyện.

Tiếp tục đi về phía trước, một đồng mấy cậu nhóc tóc nhuộm đủ mọi màu sắc đang kéo bè kéo lũ đánh nhau.....

Gạch, ống thép, dao Thụy Sĩ..... Chắc chắc, trẻ con bây giờ a! Thật muốn thay cha mẹ chúng dạy chúng một trận.

Nhưng..... Tiếp tục nhìn.

Rốt cuộc sắp đi đến nhà ga, đối diện một quán bar xa hoa truy lạc phía sau tòa nhà che khuất, một đám người đang đem một thiếu niên T-shirt trắng vây quanh.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 93: Đại Biểu Ánh Trăng Tiêu Diệt Các Người

Chật chạp, không chỉ kéo bè kéo lũ đánh nhau, còn là lấy đông hiếp yếu? Fuck! Cô không quen nhìn nhất chính là lấy đông hiếp yếu! “Tiểu tử thú! Lão tử hôm nay giết chết người!”

“Lão đại, tiểu tử này đáng dập không tòi! Hệt như con gái!”

“Ha ha ha..... Nếu không đợi lát nữa thu phục mang về sảnh khoái một phen!”

“Lão đại anh minh.....”

.....

Cậu thanh niên bị vây ở bên trong bước chân có phần lảo đảo, thực hiện nhiên là say đến không nhẹ.

Mấy thanh niên đáng khinh kia còn chưa kịp phản ứng lại phát sinh chuyện gì, thiếu niên kia liền một hơi soàn soạt đánh ngã vài người.

Xinh đẹp! Hạ Úc Huân trong lòng kinh ngạc cảm thán.

Kế tiếp, trận độ sức thực lực cách xa cư nhiên đánh suốt mười mấy phút vẫn bất phân thắng bại.

Mấy người đánh một người, lại một chút không có chiếm được ưu đãi.

Ánh đèn quá mờ thấy không rõ diện mạo cậu thiếu niên kia, nhưng nhìn luồng khí thể cậu ta đánh nhau, Hạ Úc Huân liền có ấn tượng không tồi với cậu.

Trái ngược với bộ dáng gầy yếu, thật nhìn không ra có thể đánh tới như vậy.

“Fuck! Tiểu tử này như thế nào có thể đánh như vậy!”

“Các anh em lên!”

.....

Đột nhiên, thiếu niên phát ra một tiếng kêu rên đau đớn sờ bả vai mình.

A a a! Hồn đản hồn đản! Đám cầm thú lấy đông hiếp yếu không nói, cứ nhiên còn đánh lên sau lưng.

Bả vai vững chãi của cậu thiếu niên ăn một đòn, động tác rõ ràng hoãn xuống.

Vô số nắm đấm dừng ở trên người cậu.

“Tiểu tử! Hung hãn a! Lão tử cho cậu hung hãn này!”

“Đừng đánh mặt! Đỡ phải đánh hoa mắt, đợi lát nữa lão tử làm không được!”

“Tiểu tử thúì, cũng không nhìn xem lão tử là đang làm gì, hôm nay sẽ giết chết ngươi!”

.....

Cách đó không xa, Hạ Úc Huân đã vô cùng phần nộ.

Lý trí bị cô lấy vận tốc ánh sáng một chân đá tới hoả tinh, tiểu vũ trụ diên cuồng thiêu đốt.

Các người là bầy yêu ma! Lão nương muốn đại biểu ánh trăng tiêu diệt các người!

Hạ Úc Huân từ từ chạy qua.

“Dừng tay!” Một thiếu nữ thanh oánh dưới trăng, chính nghĩa mà dũng cảm đối mặt với đám cầm thú kia trợn mắt giận dữ nhìn.

Thiếu niên kia tuy rằng đã thần trí không rõ, động tác chậm chạp, nhưng vẫn đặc biệt ngoan cường mà phản kích, bày ra tinh thần cao thượng chiến sĩ thà chết chứ không chịu khuất phục.

Hạ Úc Huân bị cảm động sâu sắc.

Mấy tên đánh người chỉ ngẩng đầu liếc mắt nhìn Hạ Úc Huân một cái, sau đó tiếp tục đi đánh cậu thiếu niên.

Cư nhiên bị làm lơ hoàn toàn như thế.....

“Này! Các người dừng tay lại cho tôi!” Hạ Úc Huân tay đặt trên vai người đàn ông đang quay cơn.

“Bé gái! Các chú đang làm chính sự, đi chỗ khác chơi đi!”

Bé..... Bé gái nhỏ? Khóe miệng Hạ Úc Huân vui sướng mà run rẩy.

Cùng với “Phanh” một tiếng vang lớn, tên tự xưng là chú kia thê lương kêu rên một tiếng, bị Hạ Úc Huân hung hăng quật ngã, mu bàn tay còn bị Hạ Úc Huân đạp dưới chân.

“A a a! Đau đau đau!”

“Đau là được rồi! Nói, người vừa rồi kêu lão nương là cái gì?”

“Bà cô! Bà cô nhỏ!” Tên đàn ông vội vàng sửa lại.

Hạ Úc Huân “Hừ” một tiếng, nếu hôm nay cô mang chính là giày cao gót, có thể khiến hần kêu tổ tông!

Chuyện kể tiếp hoàn toàn mất đi không chế, lý trí Hạ Úc Huân thành công từ hoả tinh vượt tới sao Diêm vương, thế cho nên vẫn ở ngoài không gian.....

Phải biết rằng mấy ngày nay Hạ Úc Huân ép buộc bản thân từ Tiểu ma nữ biến thành tiểu thiên sứ trả giá bao nhiêu gian khổ, tiêu hao quá nhiều ý chí.

Cùng mâu thuẫn với Âu Minh Hiên, cùng A Thần cách trở, hứa hẹn và trách nhiệm với ba cô, áp lực thi lên thạc sĩ, tất cả cảm xúc trong khoảnh khắc bộc phát ra.

Cuối cùng kết quả chính là, bảy tám người đàn ông cao to cường tráng đều bị Hạ Úc Huân thu thập đến mức hết như mấy con cừu, cùng kêu lên thê thảm “Bà cô tha mạng” mặt xám mảy tro xuống sân khấu.

Hạ Úc Huân vỗ vỗ tay, đi qua đỡ cậu thiếu niên đang dựa vào góc tường, hỏi: “Này! Cậu không sao chứ?”

Thiếu niên mơ mơ màng màng mà ngẩng đầu, thần sắc hoảng hốt mà nhìn Hạ Úc Huân, sau đó, lông mi cánh bướm thật dài chớp chớp, môi anh đào mở ra, biểu tình ủy khuất, “Chị à, đau quá đi!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 94: Thiên Sứ Tỷ Tỷ

Trong đầu Hạ Úc Huân phút chốc biến thành đầu tàu, sôi trào thét chói tai. A a a! Thật đáng yêu a! Cậu bé thật đáng yêu a!

Vẻ mặt thuần khiết vô tội kia, đáng vẻ đáng thương tội nghiệp kia, biểu tình đáng thương hết như thú cưng bị chủ nhân vứt bỏ.....

“Chị à, đau quá, thối thối!” Thiếu niên yếu ớt mà nỉ non.

“Được được! Chị sẽ thối giúp em, thối giúp em nha!” Hạ Úc Huân đầu óc choáng váng, vội không ngừng lại gần nhẹ nhàng thối vết thương rất sâu trên cánh tay cậu.

Sau khi đến gần nhìn rõ mặt cậu thiếu niên, trước mắt Hạ Úc Huân vô số sao lấp lánh..... Đứa nhỏ này thật xinh đẹp a!

Bất quá, đây không phải trọng điểm..... Trọng điểm là, đáng dập tên này sao lại quen đến vậy?

A! Cô nghĩ tới! Cậu không phải là kẻ có tiền đi siêu xe đụng phải cô sao?

Thật là nhân sinh hà xử bất tương phùng a! (*)

(*): Đời người nơi nào không gặp lại.!

Đúng rồi, chính là cậu, không sai, đôi mắt cậu thiếu niên này như một cặp ngọc bích xinh đẹp, thật sự khiến người ta ấn tượng khắc sâu.

Một đôi? Ách! Ách? Hạ Úc Huân nhìn kỹ, phát hiện người này cứ nhiên hệt như mèo Ba Tư, một con mắt màu lam, một con mắt kia là..... Màu tím?

Con mắt màu tím kia trong phút chốc hủy diệt hảo cảm Hạ Úc Huân với cậu, cô đột nhiên thay đổi sắc mặt, xoạt một tiếng đứng lên, xoay người muốn đi.

Thiếu niên thấy thế vội vàng nắm ống quần cô, nói: “Chị à, đừng bỏ rơi em!”

Con mắt lam ngập nước đáng yêu kia, thật là nhìn thấy mà thương, nhưng, con người màu tím kia thật sự là có đủ chán ghét.

Hạ Úc Huân nhìn mắt trái, lại nhìn mắt phải, bởi vì nửa ngày cũng chưa quyết định rốt cuộc muốn quản người này hay không.

Cuối cùng, Hạ Úc Huân ngữ khí lạnh nhạt nói, “Tôi cho cậu 120 đồng gọi xe cứu thương, vậy đã là tận tình tận nghĩa.”

“Chị à, em không cần đi bệnh viện, chị có thể cho em ở lại một đêm hay không?” Thiếu niên tiếp tục ngược khuôn mặt vô tội xinh đẹp hướng Hạ Úc Huân phóng điện.

“Không được!”

“Chị à.....”

“Này! Tiểu tử! Em đừng được một tắc lại muốn tiến lên một thước a!” Hạ Úc Huân ý đồ đem chân mình bị túm rút trở về.

“Chị à, chị không cần em sao?”

Tên kia đem vết máu tro bụi không quan tâm mà hướng quần trắng của cô chùi chùi.

Hạ Úc Huân nhìn tay có chút run, tự kiềm chế xúc động muốn đá bay cậu ta ra, tức giận nói, “Fuck! Lão nương khi nào cần qua cậu!”

Người này có phải đầu óc có vấn đề hay không?

Ngày đó còn kiêu ngạo mà kêu cô dì, hiện tại liền làm nũng mà gọi cô là chị, còn với bộ dạng cậu nhân như vậy.

Đây không phải dẫn dụ người phạm tội sao?

Hay cậu ta là nhân cách phân liệt? Hay là..... tính cách đột biến sau khi say?

Có vẻ như Lãnh Tư Thần cũng từng có tình huống như vậy, tên kia nếu say đến một trình độ nhất định, thường xuyên sẽ làm ra chuyện không thể tưởng tượng được.....

Một lần ấn tượng tương đối khắc sâu chính là.....

Mùa hè năm mười tám tuổi, anh say sau đó mộng du nhảy qua cửa sổ bò đến bên giường cô, sau đó.....

Liền như vậy ngủ cả đêm.

Sáng ngày hôm sau tỉnh lại, Hạ Úc Huân cả kinh thiếu chút nữa đem đầu lưỡi cắn rớt, anh lại quần áo cởi một nửa, nghiêng người, vô tội mà xoa xoa mái tóc hỗn độn, nói một câu: “Hạ Úc Huân, cô bản lĩnh càng lúc càng lớn!”

Fuck! Rõ ràng là chính anh chạy tới, còn oan uổng cho là cô kéo anh tới, bản lĩnh cô lớn sao? Cô muốn có bản lĩnh này còn đến nỗi hồ đồ cho tới hôm nay phải đau buồn ra nông nỗi này sao?

Thiếu niên lã chã chực khóc mà cắn môi, “Thiên sứ tỷ tỷ, đừng bỏ rơi em có được không?”

Hạ Úc Huân ngẩn ra, tất cả lửa giận đều bị cả kinh trong nháy mắt mất đi một nửa.

Thiên sứ tỷ tỷ..... Thiên sứ tỷ tỷ! Tiểu tử này cư nhiên gọi cô thiên sứ tỷ tỷ! Cậu có phải mắt mù rồi hay không a?

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 95: Bằng Bó U

Bất quá, còn rất dễ nghe, được thôi, thành thật một chút mà nói, quả thực khiến cô mở cờ trong bụng! Được thôi, tiểu tử xem cậu có phần thức thời.....

“Ngoan! Cùng thiên sứ tử tử đi thôi!” Hạ Úc Huân một tay đem cánh tay thiếu niên kéo lên.

“Ai —— đau.....”

“A! Thực xin lỗi, thực xin lỗi!” Hạ Úc Huân cười gượng buông nơi lỗ ấn vào miệng vết thương cậu ra.

Ai, da thịt non mịn này, bị làm hại thành như vậy thật sự là tội lỗi tội lỗi.

May mắn cậu gặp tôi!

Hôm nay tuy rằng cô không nhịn được mà động thủ, nhưng tốt xấu gì cũng là làm chuyện tốt, hẳn sẽ không phải là gây chuyện đi?

Coi như là ngày làm việc thiện!

-

Vì thế, Hạ Úc Huân ái mộ hư vinh bởi vì một câu “Thiên sứ tử tử” liền đem thiếu niên mang về nhà.

Cũng may trong nhà không có ai.

Ba, con tuyệt đối không gây chuyện cho người, con đây là đang trừng ác dương thiện, thu nhận thiếu niên vô tội bị thương a.

Hạ Úc Huân đem cậu thu xếp đưa đến phòng khách, sau đó vội vội vàng vàng nấu một chén canh giải rượu cho cậu uống.

“Cởi quần áo ra.” Hạ Úc Huân nhìn nửa ngày thật sự là nhìn không được.

“Không cần!” Thiếu niên cảnh giác mà liếc mắt xem xét nhìn cô một cái.

“Cậu rất cuộc đời hay không?” Hạ Úc Huân đôi tay chống nạnh, sắc mặt đã thực không kiên nhẫn. Quần áo trên người cậu dính đầy máu, làm cho nơi này giống như hiện trường vụ án, nhìn liền ngủ không yên.

“Không cởi, em buồn ngủ quá.....” Thiếu niên vẻ mặt bướng bỉnh, cứ nhiên liền muốn toàn thân đầy máu và bụi chui vào trong chăn.

“Lại không cởi thì chị đây đích thân ra tay!” Hạ Úc Huân làm bộ chuẩn bị bay sang.

Lăn lộn hơn mười phút, cuối cùng đem quần áo tên kia lột ra.

Hạ Úc Huân mệt đến thở hồng hộc, tức giận mà nhìn cậu, nói: “Ngồi đó đừng nhúc nhích, tôi xử lý miệng vết thương cho cậu, có thể hơi đau, cậu nhịn một chút.”

“A.....” Thiếu niên chớp đôi mắt to như mắt nai Bambi nhìn cô.

Hạ Úc Huân trước dùng miếng bông thấm chút cồn rửa sạch miệng vết thương khử trùng cho cậu, sau đó dùng nhíp ừng chút một đem mảnh đá nhỏ từ miệng vết thương gắp ra.....

Cũng may cậu uống rất nhiều rượu, lượng cồn lớn thích hợp làm tê liệt thần kinh cậu, bất quá thiếu niên vẫn đau đến mày nhú lại, nói: “Ừm..... Nhẹ một chút.....”

“Làm ơn! Tôi đã nhẹ lắm rồi?”

“Lại nhẹ hơn một chút!” Thiếu niên yêu cầu.

“Fuck! Lại nhẹ! Cậu là đang gãi ngứa hay là bôi thuốc a! Cậu một người đàn ông liên không thể nhịn một chút sao?”

Tiểu tử tử này sao lại khó hầu hạ như vậy a! Quả nhiên là con nhà có tiền, chút đau đớn đã chịu không nổi.

Thiếu niên nhợt nhạt rên rỉ, nói: “Thật sự đau quá..... Chị nhẹ tay chút..... Chị nhẹ nhàng ôn nhu một chút được không.....”

.....

Đến cuối cùng, Hạ Úc Huân mặt càng lúc càng hồng.....

Sau đó, cô rốt cuộc thật sự chịu không nổi mà nổi giận gầm lên một tiếng: “Tiểu tử tử, cậu câm miệng cho tôi!”

Cô bất quá là bôi thuốc cho cậu ta mà thôi, kêu thành như vậy là muốn làm gì a! Không biết còn tưởng rằng cô đem cậu ta làm cái gì a!

“Chị người thật thô lỗ.....” Thiếu niên lẩm bẩm oán giận.

Hạ Úc Huân dứt khoát trực tiếp cầm khối băng gạc nhét vào trong miệng cậu.

Tiếp theo không thuần khiết nghĩ đến, như vậy, sao lại càng giống hiện trường SM?

Thật là trăm cay ngàn đắng, sau khi dốc hết tâm huyết, cuối cùng giúp đem tất cả miệng vết thương trên người cậu băng bó xong hết.

“Cậu tạm thời mặc bộ quần áo này đi!” Hạ Úc Huân đem một chiếc áo T-shirt của Hạ Mạt Lâm ném cho tên kia.

Sau khi xong mọi việc, Hạ Úc Huân mệt mỏi ngã ngời trên mặt đất, nói: “Này! Hiện tại cậu ngoan ngoãn ngủ cho tôi, ngày mai rời đi sớm một chút!”

Mệt mỏi quá a! Bất quá là băng bó mà thôi, lại mệt đến mức khiến trước mắt cô biến thành màu đen.....

Đều do cậu vẫn luôn kêu, vẫn luôn kêu, kêu đến thần kinh cô cũng căng thẳng theo.....

Hạ Úc Huân nằm trong chốc lát, sau đó lăn long lóc bò dậy, vừa muốn đi, đã bị thiếu niên nắm lấy góc áo.

“Tiểu tổ tong của tôi ời, cậu đủ chưa? Nhìn xem đã là lúc nào rồi, bà cô ngày mai còn phải dậy sớm tập thể dục buổi sáng đấy!” Hạ Úc Huân không nói hai lời trực tiếp đem tay thiếu niên vặn bung ra.

Thiếu niên chớp chớp mắt, “Chị à, cùng em ngủ!”

Trán Hạ Úc Huân gân xanh nổi lên, quát: “Cút!”

Thiếu niên ra đòn sát thủ: “Thiên sứ tỷ tỷ, cùng em ngủ đi mà.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 96: Bà Dì Nữ Quỷ?

Hạ Úc Huân vừa nhắm mắt, cắn răng một cái..... Vẫn là thỏa hiệp! Ai cho cô hư vinh a!

Đời này không phải bị gọi là nữ lưu manh, thì cũng bị chửi thăm là nữ ma đầu, thiên sứ tỷ tỷ..... Có bao người xưng hô như vậy a!

“Này! Tiểu tử, ngủ thì ngủ, cậu thành thật một chút cho tôi!”

“Uhm!”

“Uhm cái gì mà uhm? Không uhm! Chân cậu để ở đâu a!”

Nhóc con xui xẻo này! Nhà ai! Cũng không ai quans.

“Này! Tôi nói, cậu tên là gì?” Hạ Úc Huân nhin không được hỏi.

“Không có tên.....”

“Cậu lại nói bậy tôi liền ném cậu ra ngoài cho sói xám ăn thịt!”

“Mặc.....”

“Bánh bao?” Hạ Úc Huân có chút vô ngữ, ai lại tên như vậy.

“Mặc..... Mặc.....”

“Mô?” Hạ Úc Huân càng thêm hoang mang.

“Bắc Đường Mặc.....”

“Bạch đường mô? Bạch đường mô mô?! Tiểu tử cậu chơi tôi có phải hay không a!”

Hạ Úc Huân đang nổi trận lôi đình, lại thấy tên kia đã nhắm mắt lại, an ổn mà ngủ rồi.

Nhóc con chết tiệt!

Hạ Úc Huân vừa mới chuẩn bị trở về phòng ngủ, lại phát hiện góc áo bị cậu ta gắt gao nắm chặt trong lòng bàn tay.

“Nắm chặt như vậy, cậu cho là tiền mặt sao!” Hạ Úc Huân bất đắc dĩ mà hơi nằm nghiêng người dưới mép giường, than nhẹ một tiếng, “Vừa nhìn là thấy không có cảm giác an toàn.....”

Khi còn nhỏ, chuyện cô thích nhất chính là nằm góc áo người khác, bắt được ai nằm người đó, quần áo của Lãnh Tư Thần liền không có một góc bằng phẳng, những quần áo bị cô nắm hư cộng lại phỏng chừng đem cô bán đều đền không nổi.....

A Thần, mới rời anh có vài ngày mà thôi, nhưng tôi lại như trải qua vài kiếp luân hồi, nhưng đối với anh, e chỉ là cái búng tay vung lên mà thôi.....

.....

Sáng ngày hôm sau tỉnh lại.

Nằm Cung Mặc tự xưng là Bắc Đường Mặc bởi vì cánh tay đè nặng đã lâu mà vô cảm tỉnh lại.

Mới vừa mở mắt ra liền nhìn thấy mặt một cô gái ngay trước mắt.

“Bà dì..... Nữ quý.....?”

Đang muốn ngồi dậy rồi lại bị ngã ngược lại: “Ai.....” Đè đến miệng vết thương trên khuỷu tay.

Nam Cung mặc nỗ lực nhớ lại chuyện xảy ra tối hôm qua.

Ngày hôm qua tâm tình không tốt liền đi quán bar uống say không còn biết gì, cuối cùng cứ nhiên bị mấy tên đàn ông đùa giỡn, dưới cơn giận dữ liền trêu chọc mấy tên lưu manh trên đường.

Cậu biết, chỉ cần nói ra thân phận của mình, tất cả bọn họ đều sẽ sợ tới mức dập đầu ngay tại chỗ, nhưng cậu cố tình không nói.

Ở bên ngoài trêu chọc còn muốn dựa vào mối quan hệ giải quyết, như vậy lần giận dữ bỏ nhà đi này không phải có vẻ quá buồn cười.

Sau đó, bị kích thích, hai bên liền đánh bừa, đối phương đánh lén sau lưng, cậu yếu không địch lại mạnh..... Như vậy, sau đó thì sao?

Nam Cung mặc không khỏi nhìn về phía cô gái đang ngủ rất ngon bên cạnh, sau đó lại là chị ta đến cứu mình sao?!

Cậu cẩn thận hồi ức, dần dần, trong đầu mơ hồ hiện ra một bóng dáng cô gái linh hoạt mạnh mẽ đánh người.....

Thật là không thể tin được, không bao lâu lại nhìn thấy cô, lần trước là nửa đêm trên đường cái, lần này là sáng sớm cùng trên một cái giường.....

Thật là nghiệt duyên a!

Cô gái này đem cánh tay cậu trở thành vật sở hữu riêng mà gối đầu, ngủ hệt như heo con.

Cậu hơi chút giật giật, cô liền coi như bảo bối dứt khoát đem cánh tay ôm vào trong ngực chết không buông tay.

Đáng chết! Cô gái này..... Cô gái này cư nhiên.....

Tư thế này, cánh tay anh vừa lúc đặt sát trước ngực mềm mại của cô.

Nam Cung mặc vốn là tuổi trẻ khí thịnh, tuổi này tự chủ lại không cao, một sáng sớm liền bị kích thích như vậy không phải là giày vò người khác sao!

Tầm mắt không chịu khống chế mà rơi xuống nơi vạt áo hơi hơi hỗn độn của cô, sau đó lập tức bỏ qua một bên đầu nhìn lên trần nhà.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 97: Nguyệt Duyên A

Cô gái này vì cái gì muốn cứu chính mình? Chẳng lẽ..... Lại là người thấy người sang bắt quàng làm họ? Phụ nữ muốn bò lên giường của cậu nhiều vô số kể, nhưng cậu nhìn thấy bọn họ chỉ có chán ghét. Chán ghét các cô ấy theo xu thế ái mộ hư vinh, tham luyện quyền thế. Ở trong mắt cậu, vẫn luôn kích động mà cho rằng phụ nữ không có một người tốt.

Cho tới nay thái độ của cậu với phụ nữ đều là, nếu các cô ấy vốn là động cơ không thuần khiết, anh cần gì phải trả giá bằng chân tình, chơi thì chơi!

Nhìn khuôn mặt nhỏ thnah thuần trước mắt, Nam Cung Mặc sinh ra một loại dự cảm hủy diệt, dưới khuôn mặt nhìn như thuần tịnh kia lại cất giấu một linh hồn.....

Mà mọi chuyện xảy ra đêm qua, bao gồm lần tương ngộ mấy ngày trước đây trên quốc lộ, thật sự chỉ là trùng hợp thôi sao?

Tuy rằng tuổi cậu không lớn, thậm chí chỉ tính là một cậu bé, nhưng thân phận của cậu, bối cảnh gia đình cậu lại làm cậu sớm đã nhìn thấu những đen tối trong thế giới của người lớn.

“A, thật là càng lúc càng ngây ngô rồi..... Lần trước tôi cứ nhiên còn tưởng rằng chỉ là một người đẹp ngoài ý muốn!” Khóe miệng Nam Cung Mặc gợi lên ý cười trào phúng.

“Cô gái, nếu cô đã hao tổn tâm cơ mà muốn bò lên trên giường của tôi, tôi đây sẽ thanh toán cho cô.....”

Nam Cung mặc nâng cầm Hạ Úc Huân lên, chậm rãi ghé sát vào, nhưng mới vừa cúi đầu lại hồ nghi mà dừng lại động tác.

Ngón tay thon dài trắng nõn hơi vén cổ áo cô lên, lộ ra hình dạng bả vai đẹp đẽ.

Sau đó nhìn kỹ phát hiện là vết thương.

Một cô gái trên người như thế nào sẽ có miệng vết thương sâu như vậy a? Hơn nữa, theo kinh nghiệm của cậu, lại là vết thương do súng.

Mơ hồ có thể thấy được những nơi khác còn có dấu vết nhợt nhạt, Nam Cung Mặc lại kéo xuống chút nữa, quả nhiên, nhìn thấy phía sau lưng cô từng đường vết thương lớn lớn bé bé, những dấu vết đã hiện màu hồng phẫn, thực rõ ràng mới vừa khép lại không bao lâu, hình như là do dây mây quất vào tạo thành.....

“Nhà đánh?” Nam Cung mặc trong mắt nhiễm vài phần phức tạp.

“Bang ——”

Một tiếng vang thanh thúy dị thường đột ngột mà vang lên trong không khí.

“Bạch nhãn lang cậu lấy cái này lấy oán trả ơn a! Cư nhiên đậu hủ của bà cô cũng dám ăn!” Hạ Úc Huân vốn dĩ muốn đem cậu đá bay xuống, bất đắc dĩ cậu ngủ ở bên trong, vì thế đành phải tự mình bò xuống giường.

Nam Cung Mặc không thể tin nổi mà nhìn cô gái nhỏ cả vú lấp miệng em phía trước, nói:“Cô cư nhiên dám đánh tôi! Phụ nữ muốn bò lên trên

giường bốn thiếu gia nhiều đếm không xuể, bốn thiếu gia còn cần ăn đậu hủ của cô sao?”

Hạ Úc Huân tức giận đến bùng phát, quát lên: “Giường của cậu? Làm cho rõ ràng! Cậu hiện tại đang nằm trên giường này là của nhà tôi, quần áo cậu mặc cũng là của nhà tôi, băng vải cậu băng cũng là của nhà tôi!”

“Là cô nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của đem tôi kéo về đây!” Nam Cung mặc ương ngạnh phản bác nói.

“Tôi tôi tôi..... Tôi lôi kéo cậu? Tối hôm qua là ai đáng thương một ngụm cầu xin tôi đừng bỏ rơi cậu, là ai một ngụm thiên sứ tử tử nói sợ ngủ một mình muốn tôi ngủ cùng!”

Nam Cung mặc tức giận đến đỏ bừng mặt, nói: “Cô người điên này! Cô đừng hủy hoại danh dự của bốn thiếu gia! Tôi sẽ kêu cô là chị sao? Còn thiên sứ tử tử? Cô nằm mơ còn chưa tỉnh sao!”

Nói nửa câu đồng thời còn vẻ mặt khinh thường đem Hạ Úc Huân từ đầu tới đuôi nhìn lướt qua.

“Cậu.....” Hạ Úc Huân hít sâu một hơi, cố nén kích động mới sáng sớm muốn nói tục lại: “Cút cút cút! Lão nương không muốn nhìn thấy cậu! Ai bảo tôi lỗ tai mềm, xứng đáng xui xẻo! Nếu không phải thấy cậu đáng thương, cậu cho rằng tôi sẽ quản sống chết của cậu sao! Đừng nói thiên sứ tử tử, ngay cả lần sau cậu gọi tôi thần tiên tử tử tôi cũng sẽ không cứu cậu!”

Hạ Úc Huân vốn dĩ tối hôm qua không ngủ ngon, lại tức giận nghiêm trọng rời giường, giờ phút này càng phiền không chịu được, chỉ muốn nhanh chóng tiễn cái tên ôn thần này đi.

Nhưng, hiện tại..... Về mặt cậu ta như vậy là thế nào? Lại ra vẻ đáng thương? Cậu cho rằng bà cô mỗi lần đều sẽ chịu đựng bộ dạng này của cậu sao!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 98: Bỏ Nhà Trốn Đi

Cô cư nhiên đuổi cậu đi? Cô không phải hao tổn tâm cơ mới đem mình đến đây sao? Chẳng lẽ thật sự là hiểu lầm? Nam Cung mặc trong lòng nảy lên một cảm giác thất bại nghiêm trọng, lần đầu tiên có cô gái dám dùng thái độ kiêu ngạo như vậy đối với cậu.

Tuy rằng biết biết rượu phẩm của mình không tốt lắm, nhưng vẫn chưa tới mức phải trái đảo lộn, thậm chí đến trình độ xưng hô “Thiên sứ tỷ tỷ” ghê tởm như vậy..... Sao?

Cô hung tợn với mình như vậy, cậu cảm thấy trong lòng một trận ủy khuất chua xót, lúc bị Nam Cung lâm mắng cậu cũng chưa từng ủy khuất như vậy.

“Cậu rốt cuộc cú hay không?” Hạ Úc Huân cố nén không nhìn về mặt cô đơn của cậu ta, cũng sẽ không phạm sai lầm lần thứ hai.

Đáy mắt Nam Cung mặc lên một tia đau thương, sắc mặt lại quật cường nói, “Tôi sẽ đi!”

Dư quang Hạ Úc Huân trong lúc vô tình liếc đến cánh tay cậu, ách, rất quen mắt a.....

Đương nhiên quen mắt! Cánh tay đã bị cô gối cả đêm, giờ phút này mặt trên lại dính rất nhiều vết máu khô, không có gì bất ngờ khi nói là bị cô đè.

Đôi mắt Hạ Úc Huân ghen hòng nhìn trần trối, Nam Cung mặc hào phóng mà trực tiếp trước mặt cô đem chiếc áo T-shirt cởi ra, sau đó nhặt bộ quần áo dơ bẩn nhìn không ra màu sắc trên sàn nhà kia lên mặc vào.

“Này! Cậu mặc như vậy sẽ cảm lạnh!” Hạ Úc Huân nhin không được nhú mi nhắc nhở một câu.

“Không cần cô quản.”

Tức chết rồi, nhóc con kỳ quặc này.

Hạ Úc Huân chạy tới, không nói hai lời lại đem quần áo cậu lột ra.

“Này! Cô cái cô gái này.....” Nam Cung mặc còn muốn phản kháng, Hạ Úc Huân trực tiếp một tay tóm lấy tay cậu khiến cậu không có biện pháp lộn xộn.

Nam Cung mặc tức giận đến hai má đỏ bừng, bị kích động vì để Hạ Úc Huân chà đạp.

“Cậu đầu không thể cúi thấp xuống một chút à, phối hợp một chút?” Hạ Úc Huân nhón chân, đè đầu cậu xuống thật vất vả mới đem quần áo tròng vào được.

“Cô rốt cuộc có phải con gái hay không?” Cô gái này cư nhiên mặt không đổi sắc mà cởi quần áo đàn ông!

Hạ Úc Huân dường như suy đoán được tâm tư của cậu, bữu môi nói, “Có liên quan gì đâu, cậu lại không phải đàn ông.”

Nam Cung mặc ngoài ý muốn nổi trận lôi đình, quát: “Ai nói tôi không phải đàn ông!”

“Cậu phải sao?”

“Tôi đương nhiên là phải!”

“Rõ ràng chỉ là một cậu nhóc! Cậu còn chưa vị thành niên đâu! Đúng rồi, cậu năm nay bao nhiêu tuổi?”

“Tôi.....” Đáng chết.

“Liền biết cậu mới chỉ vị thành niên.” Hạ Úc Huân lộ ra vẻ đúng rồi.

Nam Cung mặc giận dữ rời đi.

-

Bởi vì nhiều năm dưỡng thành thói quen, mặc dù rất mệt, Hạ Úc Huân vẫn là đúng giờ lại đi chạy bộ, nhưng không nghĩ tới cư nhiên sẽ ở ghế dài công viên nhìn thấy Nam Cung mặc.

Tiểu tử kia không trở về nhà ngồi ở công viên làm gì?

Thôi, mặc kệ cậu ta!

Vòng thứ nhất, vòng thứ hai, vòng thứ ba, chạy đến vòng cuối cùng tên kia vẫn còn đó, hơn nữa tựa hồ là ngủ rồi.....

Hạ Úc Huân rốt cuộc nhịn không được đi qua, đẩy đẩy bờ vai cậu.

“Này! Tiểu tử thúì, dậy mau! Sẽ cảm mạo!”

Tên kia không chút nào phản ứng.

“Này! Bắc Đường mặc!”

Nam Cung mặc trẻ con mà xoa xoa đôi mắt, nói: “Bà dì nữ quý, bà đừng ầm ỹ!”

Tuy rằng nói ra có đủ chán ghét, nhưng dáng vẻ nửa ngủ nửa tỉnh này thật sự là quá đáng yêu. Đứa nhỏ này quả nhiên vẫn là lúc mơ màng tương đối đáng yêu.

Hạ Úc Huân quyết định không so đo với trẻ con, nói: “Vì cái gì không trở về nhà?”

“Tôi không có nhà để về.” Nam Cung mặc rầu rĩ mà trả lời.

“Không có nhà để về? Tôi lại thấy như là bỏ nhà đi?” Hạ Úc Huân chặc chặc tắc lưỡi, dáng vẻ khăng định.

Nam Cung mặc không có trả lời, mà hỏi một câu, “Bà dì, dì tên là gì?”

“Kêu tôi một tiếng chị, tôi liền nói cho cậu biết.”

“Tôi không muốn biết.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 99: Đóa Hoa Của Tổ Quốc

Thôi, quá chén cậu nhất định sẽ gọi. Hạ Úc Huân trong lòng ác độc mà nghĩ, bất quá vẫn nói cho cậu biết tên mình: “Hạ Úc Huân.” “Úc..... Huân..... Tulip, hoa oải hương, tên gì nhiều hoa như vậy, thật là hữu danh vô thực.” Nam Cung Mặc phỉ nhổ.

Bất quá, tên này ra nghe có chút quen tai a.....

“Này! Cậu có ý tứ gì a! Tên này là mẹ tôi đặt, cậu khinh bỉ tên này chính là khinh bỉ mẹ tôi, khinh bỉ mẹ tôi chính là khinh bỉ tôi, khinh bỉ tôi chính là khinh bỉ..... Chính là khinh bỉ ba tôi, tiểu tử cậu ngứa da đúng không!”

Nam Cung Mặc xuy xuy cười, ngay sau đó thần sắc trở nên đau thương, mẹ? Ba ba? Những thứ này đối với cậu mà nói đều là từ ngữ buồn cười nhất trên thế giới

“Chậc, làm gì một bộ dáng hận đời như thế, cậu chính là đóa hoa của tổ quốc đó!”

Nam Cung Mặc rất kinh ngạc mà nhìn Hạ Úc Huân, nói: “Ngữ khí nói chuyện của cô thật đúng là giống một người.”

“Ai a?”

“Không liên quan đến cô.”

“Này này, dù sao tôi cũng cứu cậu một mạng a! Đây là thái độ của cậu đối đãi ân nhân cứu mạng sao?”

“Vậy cô muốn tôi phải như thế nào? Lấy thân báo đáp?”

Hạ Úc Huân khinh thường nói, “Ai thèm, bà cô sớm đã có người thích.”

Hai người trầm mặc trong chốc lát.

Hạ Úc Huân thiếu kiên nhẫn, hỏi: “Cậu có muốn ở nhà bạn cậu trước vài ngày không?”

“Tôi cho rằng cô muốn khuyên tôi về nhà.”

“Bỏ nhà đi, nếu là tôi mà nói, tôi sẽ không về nhà, như thế nào cũng phải biến mất mấy ngày để bọn họ lo lắng một chút, biết tầm quan trọng của tôi a!” Hạ Úc Huân đương nhiên mà nói.

Nam Cung mặc kinh ngạc mà nhìn cô, cô gái này luôn luôn đánh bất ngờ, đoán không ra bước tiếp theo cô sẽ làm ra phản ứng gì.

Nam Cung mặc suy sụp mà gục đầu xuống, nói: “Tôi không biết nên đi đâu, bất luận tôi đi đâu, bọn họ đều có thể tìm được tôi. Có đôi khi, thật sự rất muốn cứ như vậy biến mất, hoặc là, đi đến một nơi không ai tìm thấy.

Cám ơn cô đã cho tôi ở lại một đêm, hiện tại..... Để cho tôi tự thân tự diệt đi! Để tôi ngồi ở chỗ này từ từ ngừng thở, từ từ thối rửa, từ từ phong hoá.....”

Khóe miệng Hạ Úc Huân run rẩy mà nhìn cậu, nói: “Ăn sáng chưa?”

“Vẫn chưa! Bụng tôi rất đói chị à!” Nam Cung mặc rất nhanh bay tới kéo tay Hạ Úc Huân, cậu nghĩ thông suốt, kêu một tiếng chị mà thôi, có cái gì khó.

Hạ Úc Huân vốn định tránh ra, nhưng nhìn vết thương trên cánh tay cậu liên tiếp nhin xuống, không biết vì cái gì, nhìn đứa nhỏ này trong lòng luôn có loại cảm giác thân thiết khó hiểu, không cách nào cự tuyệt yêu cầu của cậu.....

“Thôi, trước cùng tôi trở về đã!”

Nhìn cô bất đắc dĩ thỏa hiệp, Nam Cung mặc trong lòng bỗng ấm áp.

Chỉ là bèo nước gặp nhau, lại khiến người ta rất muốn tiếp cận.

Mặt ngoài một bộ đánh đá, kỳ thật nội tâm lại vô cùng mềm mại.

Nắm giữ cá tính ăn mềm không ăn cứng của Hạ Úc Huân, Nam Cung mặc có việc liên kêu cô chị à, không hề chịu gánh nặng tâm lý, kêu đến ngọt ngào dị thường.

Nhưng, chiều này cũng có lúc không có tác dụng, ví dụ như lúc cậu đang có ý đồ tàn phá truyện tranh bảo bối của cô.

“Ách, chị à, chị xem sách gì mà lung tung lộn xộn thế này!” Nam Cung mặc trong tay cầm một quyển truyện tranh tiện tay móc từ dưới gối ra, cả khuôn mặt đều đen, nói xong liền muốn ném văng ra như hồng thủy mãnh thú.

“Buông buông! Cậu nếu dám ném, có tin bà cô đem cậu ném văng ra không hả!”

.....

Buổi tối, Hạ Úc Huân đang dưới ánh mắt vạn phần khinh bỉ của Nam Cung mặc thay đổi trang phục, trang điểm nhẹ.

“Ngoan! Chị phải đi ra ngoài một chuyến, cậu ở lại trông nhà, đừng chạy loạn! Có người lạ gõ cửa đừng mở nha.”

“Lén đi gặp người yêu sao?” Nam Cung mặc ngồi xếp bằng trên sàn nhà, một bộ bị vứt bỏ, trong lòng mơ hồ có chút không thoải mái.

“Lén cái đầu nhà cậu! Bà cô đi xem mắt!”

“Xem mắt? Chị cứ nhiên đi xem mắt? Ha ha ha ha ha ha.....” Thật sự là nhìn không ra cô là phụ nữ sẽ thành thành thật thật đi xem mắt.

“Cười đi cười đi! Tốt nhất cười chết cậu luôn đi!”

-

Sau khi đi mấy chục lần quán cà phê cuối cùng cũng có người chịu đổi nơi hẹn, Hạ Úc Huân nhìn người đàn ông hàm hậu phía đối diện, kích động đến rơi lệ đầy mặt.

“Quán ven đường khá tốt a! Những nơi như quán cà phê căn bản không phải gu của tôi!”

“Ha ha, cô thích thì tốt rồi! Tôi vẫn luôn cảm thấy quán cà phê đã đặt lại không có lợi, vốn đang lo lắng cô ghét bỏ tôi thô tục.” Người đàn ông khẽ cười nói.

“Như thế nào sẽ ghét! Tôi ghét nhất người dối trá cao nhẽ.”

Thật vất vả gặp được một người đồng đạo, Hạ Úc Huân tất nhiên là hưng phấn không thôi.

“Hạ tiểu thư hẳn là cô gái rất biết sống.”

Đối với sự khích lệ của người đàn ông này, Hạ Úc Huân chỉ có cười gượng.

Cùng lúc đó, một chiếc Porsche màu bạc lặng yên không một tiếng động mà dừng lại ở bên cạnh quán ven đường, sau đó chủ xe dưới ánh mắt kính

ngạc của người bán hàng rong mua vài xôi đồ nướng.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 100: Theo Gió Vượt Sóng Ngàn Dặm Truy Phu

Hai người tán gẫu thật sự vui vẻ, đều nói về một vài việc nhỏ trong sinh hoạt, nhưng dù sao so với đề tài kết hôn cùng chủ nghĩa lý tưởng đối trá vẫn còn tốt hơn nhiều. Người kia tiền lương không cao lắm, thậm chí là đi xe đạp đến đây, lúc về lại khăng khăng muốn đưa cô đến nhà ga.

Thịnh tình không thể chối từ, Hạ Úc Huân ngồi ở sau xe, trong lòng vô cùng yên lặng.

Kỳ thật, Hạ Mạt Lâm nói rất có đạo lý, tìm một người đàn ông bình bình phàm phàm kiên định có khả năng là được, dường như không áp lực sống chung cũng là một loại hạnh phúc đơn giản.

Tiếc rằng Hạ Úc Huân cô trời sinh không phải người kiên định, nên cô phải trong nước tối, trong lửa đi, theo gió vượt sóng ngàn dặm truy phu.

Cô muốn cũng là hạnh phúc vô cùng đơn giản như thế này, mà người cô hy vọng cho cô loại hạnh phúc đơn giản này, quá khó quá khó.

-

Trên đường về nhà, Hạ Úc Huân càng đi càng cảm thấy sợ nổi da gà.

Phía sau tiếng bước chân như ẩn như hiện vẫn luôn như bóng với hình.

Lúc đi đến một ngã quẹo, Hạ Úc Huân nhanh chóng nấp vào một cái hẻm nhỏ.

Quả nhiên, bóng người kia cũng đi theo vào.

“Ai?” Sau khi phát hiện bóng người màu đen kia, Hạ Úc Huân lấy tốc độ sét đánh không kịp bưng tai phi qua đem người nọ áp sát vách tường, vươn tay bóp chặt yết hầu hắn ta.

“Ngay cả bà cô cũng dám cướp, chán sống sao!” Hạ Úc Huân gầm lên giận dữ.

“Cướp cô? Cô có tài, hay là có sắc?”

Thanh âm lạnh nhạt vô cùng quen thuộc vang lên, Hạ Úc Huân cả kinh nhảy dựng lên, “Tổng giám đốc?”

“Cô hiện tại có thể không cần gọi tôi là tổng giám đốc.” Lãnh Tư Thần tùy ý chỉnh sửa lại cà vạt.

Đã lâu chưa gặp anh, thẳng đến khi gặp lại, cô mới biết được chính mình có bao nhiêu oán hận anh, liền có bấy nhiêu nhớ anh.

Hạ Úc Huân nhanh chóng lui về phía sau vài bước, ánh mắt né tránh nói, “Như thế nào lại là anh a? Tôi là nói, anh sao lại ở chỗ này?”

“Tôi về nhà.” Lãnh Tư Thần ánh mắt có phần ngu ngốc nhìn cô trả lời.

“À.....” Thiếu chút nữa đã quên biệt thự nhà anh ở ngay bên cạnh, bất quá, sau khi anh dọn ra ngoài ở liền rất ít khi về nhà, thế cho nên cô đã nhanh chóng quên điếm này.

“Vậy anh về nhà đi! Tôi đi đây! Tạm biệt” Hạ Úc Huân nói xong quay đầu liền đi.

Nhìn anh hơn một giây đều là dày vò, cô sợ lại sẽ phá hủy quyết tâm mà chính mình thật vất vả mới hạ được.

Giây tiếp theo, cô không thể không dừng bước chân lại, bởi vì một cánh tay bị Lãnh Tư Thần siết chặt trong lòng bàn tay anh.

Lãnh Tư Thần nhìn dáng vẻ cô chạy trốn chết, mày nhíu chặt, nói: “Cô đang trốn tôi sao?”

Từ ngày đó ở nhà cô nhìn cô, cô đối với mình vẫn một bộ tránh né như tránh rắn rết, khiến tâm tình anh bức bối.

Hạ Úc Huân lập tức phản xạ có điều kiện mà phản bác nói, “Không có! Ha ha, sao lại như vậy a.....”

Lãnh Tư Thần coi thường cô nghĩ một đằng nói một nẻo, hỏi: “Gần đây rất bận?”

Khụ khụ, anh đây là đang trả lời thay cô sao?

Nhìn hơn một cái cũng là dày vò, vậy đơn giản không cần nhìn.....

Vì thế đôi mắt Hạ Úc Huân gắt gao nhìn chăm chăm mặt đất dưới chân, ấp úng trả lời cho có lệ một câu: “Uhm, rất bận.”

Sau đó chính là trầm mặc, hai người đều không nói chuyện.....

Cánh tay vẫn bị Lãnh Tư Thần nắm chặt, Hạ Úc Huân đi cũng không được, không đi cũng không được, gãi gãi đầu, nỗ lực tìm kiếm đề tài, nói: “Đúng rồi, con đường nhà anh đang sửa chữa, cho nên phải từ sau núi bên kia vòng đường nhỏ đi một chút, bên kia anh biết đi chứ? Không chậm trễ thời gian của anh nữa, tôi trước.....”

Lãnh Tư Thần cuối cùng buông tay cô ra, trong miệng nói: “Không nhớ rõ, cô dẫn tôi đi đi.”

Hạ Úc Huân: “.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 101: Đừng Đi Xem Mắt, Em Cười Chì

Trốn tránh anh ngược lại có vẻ càng cố tình, Hạ Úc Huân nỗ lực nói với chính mình, bình tĩnh bình tĩnh! Coi như anh là người bình thường!
“Vây..... Được thôi!”

Hôm nay lại là một đêm không trăng không sao, liền giống hết cái đêm anh bỏ rơi chính mình lại.

Một đường trầm mặc.

“Hạ Úc Huân.....” Lãnh Tư Thần đột nhiên mở miệng.

“Làm sao vậy?”

“Ngày đó, cô như thế nào trở về?”

“Ngày đó nào?” Hạ Úc Huân thất thần có chút ngớ ngẩn.

“Ngày cô câu dẫn tôi không thành.”

Hạ Úc Huân đen mặt, cần thiết phải nói khó nghe như vậy sao!

“Không nhớ rõ, giống như bị xe đụng vào.....”

“Nơi nào bị thương?” Lãnh Tư Thần vừa mới dứt lời liền phát hiện chính mình hỏi quá mức vội vàng.

Hạ Úc Huân không có chú ý nhiều như vậy, trả lời: “Không có việc gì, lúc tôi tỉnh lại người kia đã đem tôi về trung tâm thành phố, sau đó tôi liền một mình gọi xe về.”

“Hạ Úc Huân, có phải hay không cô cảm thấy tôi mặt mũi khó ưa?” Lãnh Tư Thần đột nhiên hỏi một câu nghe có chút khó hiểu.

“A?” Cô chớp chớp mắt vẻ mặt khó hiểu.

“Nếu không, vì cái gì từ lúc này đến bây giờ cô ngay cả liếc mắt nhìn tôi một cái cũng không có vậy.”

Hạ Úc Huân quăn, nguyệt hắc phong cao, anh như thế nào biết tôi có nhìn anh hay không? Nếu anh không nhìn tôi, sao lại biết tôi không nhìn anh? Ách, chẳng lẽ anh vừa rồi là đang nhìn tôi sao?

Bất quá, anh thật là mặt mày khó ưa, đẹp đến mức khó ưa. Làm hại cô thiếu chút nữa cầm giữ không được.

“A ——”

Hạ Úc Huân đang trầm tư suy nghĩ, không biết từ nơi nào vụt ra một bóng đen, Hạ Úc Huân hét lên một tiếng sau đó cả người nhảy vào lòng Lãnh Tư Thần.

Thình lình thân thể mềm mại cùng mùi hương tươi mát đâm vào nhau.

“Đây xem như nhào vào trong ngực sao?” Lãnh Tư Thần nhướn mày nói.

“Kia kia kia kia..... Đó là thứ gì?”

“Một con vật đi ăn đêm nào đó!”

“Sinh vật đi ăn đêm? A Phiêu?” Thanh âm Hạ Úc Huân đều đang run, cô sợ nhất quỷ.

“Không cần sợ, A Phiêu cũng sẽ sợ cô.”

“Sợ anh thì đúng hơn, anh lợi hại, trừ bỏ nữ sắc, yêu ma quỷ quái toàn bộ không thể đến gần anh.” Hạ Úc Huân ngoài miệng không buông tha người.

“Gần đây tài ăn nói có tiến bộ.”

“Đó là đương nhiên, không đúng, phải nói tài ăn nói của tôi vẫn luôn rất tốt.” Cùng anh độc miệng còn có ở bên Âu Minh Hiên thiên tai kia lâu như vậy, tài ăn nói không tốt mà được sao. Bên những người đàn ông này không một cái nào là đèn cạn dầu.

Hạ Úc Huân có chút quẫn bách mà rời khỏi người anh, nhìn ánh đèn cách đó không xa, cúi đầu nói, “Tới nhà anh rồi, tôi đi đây.”

Thân thể ấm áp của cô rời đi, gió đêm hơi lạnh.

“Uhm.”

Môi mỏng gợi cảm của Lãnh Tư Thần phun ra một chữ, Hạ Úc Huân như được đại xá xoay người liền đi, tốc độ càng đi càng nhanh, sau đó một đường chạy thẳng, hết như phía sau bị sói truy đuổi.....

Lãnh Tư Thần vẫn luôn nhìn bóng dáng cô, thẳng đến khi cô biến mất trong bóng tối hoàn toàn nhìn không thấy nữa.

Sau đó, anh xoay người về hướng nhà cũ Lãnh gia, nhìn ngọn đèn ấm áp trong biệt thự, nghe một nhà ba người hoan thanh tiểu ngữ, xoay người rời đi.

Những cái đó trước nay đều không thuộc về anh.

Anh biết hôm nay Tư Triệt ở nhà, anh đi chỉ phá hư không khí mà thôi.

Xem như báo ứng sao? Người duy nhất đã từng không rời anh một bước cũng bắt đầu chán ghét xa cách anh.

-

Hạ Úc Huân đặng đặng chạy về, một phen chốt cửa, sau đó một đường đá dép lê lùi vào nhà.

Nam Cung Mặc hình như bị thanh âm của cô bừng tỉnh, kéo dép lê, xoa xoa con mắt mơ mơ màng màng mà đi ra.

Trong lòng ngực cứ nhiên còn ôm cái gối trắng.

Nhìn thấy Hạ Úc Huân, Nam Cung Mặc đi qua, trước đem gối đầu trong lòng ngực ném xuống, sau đó đem cô ôm lấy hết như con gấu koala, nói: “Chị à, đừng đi xem mắt, em cưới chị!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 102: Mộng Du

Những lời này đã đủ kinh sợ, mà cái tên nhóc xui xẻo Nam Cung Mặc kia cứ nhiên còn ngại Hạ Úc Huân đêm nay chịu kinh hách không đủ nhiều đề sau gáy cô, bẹp một tiếng trên môi cô một cái.

Nhóc con xui xẻo này, cứ nhiên dám ăn đậu hủ của bà cô này! Cậu có phải hay không ăn gan hùm mật gấu!

Tiểu tử thúì cậu chết chắc rồi! Bà cô không đánh cậu hoa đào nở đầy trời.....

Bên này Hạ Úc Huân đang muốn phát tác, không nghĩ tới Nam Cung Mặc coi như không có việc gì mà xoay người trở về phòng, giống như chưa từng có chuyện gì xảy ra nằm lên giường, ngủ rồi.

Hạ Úc Huân: “.....”

Hạ Úc Huân nửa ngày chưa phục hồi tinh thần lại, cuối cùng mới phản ứng kịp, cậu đoán chừng lại là thần trí không rõ ràng như lần trước.....

Đã sớm biết qua về sự phức tạp trong tính cách của cậu, Hạ Úc Huân ít nhiều đã coi như không thấy gì, tức giận trong chốc lát cũng không có nghĩ nhiều, vội vàng tắm rửa một cái rồi đi ngủ.

Xác thực mà nói là trong đầu tất cả đều là Lãnh Tư Thần, không có dư thừa dung lượng não mà nghĩ nhiều.

Hạ Úc Huân nằm trên giường, đem đầu chui vào trong chăn, tay che trước ngực mình, nhớ tới lúc này cùng Lãnh Tư Thần ngẫu nhiên gặp khiến trái tim cô cho tới bây giờ còn chưa khôi phục sự bình tĩnh.

Lãnh Tư Thần, anh thật là độc được của tôi!

Mà tôi, vẫn luôn giải khát bằng rượu độc.

Cai nghiện thật là một chuyện rất thống khổ, nhưng, tôi không có lựa chọn nào khác.

-

Sáng ngày hôm sau, Hạ Úc Huân trở mình lại phát hiện eo mình đang bị ai đó ôm, hai chân cũng bị đè chặt.

Vừa mở mắt ra liền nhìn thấy khuôn mặt tinh xảo của Nam Cung Mặc phóng đại ngay trước mắt.

Hạ Úc Huân lấy gối sau đầu không chút do dự đập qua, hét lên: “Cút, lần sau còn dám tùy tiện vào khuê phòng lão nương, lão nương đánh gãy chân cậu!”

Lúc ăn sáng, Hạ Úc Huân thực nghiêm túc hỏi: “Bạn Bắc Đường, bạn có biết bạn bị mộng du hay không?”

“Vốn là không biết, hiện tại đã biết.” Nam Cung Mặc vẻ mặt hưởng thụ mà ăn cháo, nhìn không rat ay nghề nấu nướng của cô cũng không tồi.

Cậu trước nay liền không ăn cơm ở nhà, đều là trực tiếp đi ăn cơm bên ngoài. Toàn bộ tâm tư Lâm na đều dùng để lấy lòng Nam Cung lâm, tất nhiên sẽ không quản cậu. Đến nỗi Nam Cung lâm, đối với đứa con trai này, trước nay đều là trang trí, ông nhìn cũng sẽ không liếc mắt hơn một cái, đâu ra quan tâm.

Có người thay mình làm bữa sáng, sau đó gọi mình dậy ăn cơm cảm giác thật sự rất tốt, hơi nóng trong chén tràn ngập con người cậu.

Hạ Úc Huân có chút lo lắng nói, “Cậu có muốn đi bệnh viện khám một chút hay không! Tuy rằng đây không có gì trở ngại, nhưng lỡ như cậu mộng du chạy loạn gặp cái gì nguy hiểm thì làm sao bây giờ?”

Nam Cung Mặc cảm thấy cô có chút lo lắng quá độ, nói: “Em 17 năm trước đây vẫn đều rất tốt, có thể có cái gì nguy hiểm?”

“A! Thì ra Mặc cậu mười bảy tuổi a!” Hạ Úc Huân hết như phát hiện ra châu lục mới hưng phấn mà nói.

Nam Cung Mặc vẻ mặt âm trầm, nói: “Em còn có hai tháng lẻ bảy ngày nữa liền mười tám tuổi. Còn nữa, không được gọi em là Mặc, thực ghê tởm.”

“Rất êm tai a! Nơi nào ghê tởm!” Hạ Úc Huân bĩu môi, sau đó lẩm bẩm, “Xem ra về sau phải đem cửa sổ trong nhà đóng chặt, đỡ phải cậu nửa đêm mộng du chạy ra ngoài lạc đường tìm không thấy nhà.”

Nam Cung Mặc nghe chữ “Nhà” trong miệng cô, trái tim run rẩy.

“Còn nữa, cửa phòng tôi cũng phải khóa kỹ.” Hạ Úc Huân bổ sung một câu.

Nam Cung Mặc lập tức lộ vẻ khinh thường, nói: “Làm ơn đi, em không có đến mức bụng đói ăn quàng đâu nha!”

Ha ha, tối hôm qua là ai ba ba chạy tới gặm cô, hướng cô nói chị đừng đi xem mắt, em cưới chị.....

Dáng vẻ này, thật là quá trêu chọc người rồi!

Bất quá, Hạ Úc Huân đã lười nhắc lại lời nói tối hôm qua của cậu, làm chuyện gì, dù sao cậu nhất định sẽ không thừa nhận.

Một người hai người tất cả đều có tật xấu a, có phải hay không kẻ có tiền đều có điểm cố quái khác hẳn với thường nhân?

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 103: Lại Một Lần Mà Di Tình Biệt Luyến

Cứ như vậy qua hai ngày, Nam Cung Mặc vui đến quên cả trời đất, không chút nào có ý muốn rời khỏi.

Hạ Úc Huân cũng lười quản cậu, tựa như Lãnh Tư Thần nói, dù sao cô vô tài lại vô sắc, không có gì để người khác mưu đồ.

Lại nói, nuôi cực phẩm tiểu thụ kia vẫn còn cao cấp hơn nhiều so với nuôi chó mèo.

Phúc lợi như vậy cũng không phải mỗi ngày đều có, chờ ba nghỉ phép trở về, cậu không muốn đi cũng không được.

Hôm nay, Hạ Úc Huân đang đứng chỉ huy Nam Cung Mặc đang đứng trên ghế đệm bóng đèn hồng thay đi, di động trong túi đột nhiên vang lên.

“Alo, Annie, chuyện gì a!”

Mới vừa nhận điện thoại liền nghe Annie không ngừng lặp lại nói, “Tiểu hạ, tôi sắp điên rồi! Tôi sắp điên rồi! Tôi sắp điên rồi!”

“A! Như vậy a! Vậy cô gọi nhầm số rồi, cô hẳn là phải gọi vào số bệnh viện tâm thần mới đúng.” Hạ Úc Huân liền cấp bách mà nói.

Annie đầu bên kia vẫn liên tục phấn khởi, nói: “Tiểu Hạ, cô có biết tôi hôm nay nhìn thấy ai không?”

“Siêu Xayda?”

“Hạ Úc Huân! Cô nghiêm túc một chút cho lão nương, đây chính là chuyện liên quan đến chung thân đại sự của lão nương.” Annie tức giận.

“Được rồi được rồi! Nương nương ngài nói ngài nói đi, nô tỳ lắng nghe.”

“Mấy ngày này chúng ta cùng tập đoàn Âu thị hợp tác một hạng mục, hôm nay tổng giám đốc bọn họ tới công ty chúng ta.” Đầu kia điện thoại Annie trong không gian nhỏ hẹp của buồng vệ sinh kích động mà qua lại.

“Tổng giám đốc tập đoàn Âu thị a! Mới vừa nhận chức vụ công ty không bao lâu sao? Thế nào? Lại bị mê hoặc?”

Một chữ khiến cho Annie mắt tròn trắng, nói: “Người ta lần này là nghiêm túc!”

“Cô lúc nào không phải nghiêm túc, trước đó vài ngày không phải còn mê Lãnh Tư Thần đến thần hồn điên đảo sao?”

“Lãnh Tư Thần quá lạnh, không phải gu của tôi!” Annie mặt không đổi sắc mà phản bác.

“Khinh bỉ cô! Cũng không biết là ai cả ngày ở bên tai tôi nói Lãnh Tư Thần đóng băng linh hồn ngàn năm tịch mịch đang triệu hoán cô đến sưởi ấm cho anh ta!”

Đối với háo sắc của Annie, Hạ Úc Huân sớm đã chết lặng.

Có một đoạn thời gian, Annie đối với Lãnh Tư Thần điên cuồng vô cùng, điên cuồng nhiệt tình làm hại cô đều bắt đầu hoài nghi chính mình có trong tưởng tượng mà yêu Lãnh Tư Thần như vậy hay không.

Hiện tại cô có thể an ủi chính mình, Annie nói nhất thời điên cuồng, mà cô lại là nhiều năm chấp nhất, nhưng hiện tại..... Ai, không nghĩ nữa!

Annie nghe vậy ho nhẹ một tiếng nói, “Làm ơn đi, tôi khi đó nào biết đâu rằng anh ấy là tòa băng sơn vạn năm a! Tôi chỉ nhìn thấy là một góc băng sơn, dưới dòng nước kia đang cất giấu nói không chừng còn có toàn bộ dãy Himalayas a! Cô vẫn là tha cho tôi đi!”

“Chị, chị rốt cuộc còn muốn nói cho tới khi nào? Tôi sắp chết đói rồi!” Nam Cung Mặc đang dùng chiếc đũa gỗ chén, ai oán mà nhìn cô.

“Ách, tiểu tử tông nhà cô ầm ỹ đòi ăn cơm.”

Hạ Úc Huân thúc giục nói, “Annie, cô cố ý gọi điện thoại lại đây chính là muốn cho tôi biết cô lại một lần mà di tình biệt luyện sao?”

“Hắc hắc, là như vậy, tiểu hạ a! Cô tốt nghiệp đại học C đúng hay không? Âu Minh Hiên cũng tốt nghiệp đại học C, cho nên.....”

Hạ Úc Huân lập tức cắt ngang Annie nói, “Dừng dừng dừng! Cô vừa rồi nói ai?”

“Tổng giám đốc tập đoàn Âu thị Âu Minh Hiên a! Cô hẳn không phải là không biết chứ? Làm ơn đi, ngay cả hiện tại cô không đi làm cũng không cần ngăn cách mọi tin tức về soái ca bên ngoài chứ? Âu Minh Hiên! Âu Minh Hiên a! Tiếp quản Âu thị chưa đầy vài tháng khiến cho công ty vốn dĩ một mảnh hỗn loạn biến thành tươi sáng phồn thịnh như hôm nay a. Thủ đoạn này, kì tài này, mưu lược này, quả thực là Gia Cát Khổng Minh chuyển thế! Ngoại trừ Lãnh Tư Thần cái tên biến thái kia, thật chưa thấy qua ai lợi hại như vậy!” Lúc Annie nói hai chữ “Biến thái” thanh âm đặc biệt nhỏ, diễn hình có tà tâm mà không có gan cướp.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 104: Chân Mệnh Thiên Tử

Giờ phút này Hạ Úc Huân đã hoàn toàn ngây ngốc, nhưng đồng thời rất nhiều chuyện cũng bắt đầu sáng tỏ.

Bên người cô thật đúng là tàng long ngọa hổ.

Sớm suy đoán thân phận học trưởng hẳn là không đơn giản, lại không nghĩ rằng so với trong tưởng tượng của cô còn cao không thể chạm.

“Khổng Minh chuyển thế? Tôi thấy là bạch hồ chuyển thế thì đúng hơn!” Nhớ tới bộ dáng cáo già xảo quyệt của Âu Minh Hiên, Hạ Úc Huân nhìn không được phải nhổ một câu.

“Mặc kệ là gì chuyển thế, anh ấy chính là chân mệnh thiên tử của tôi! Tiểu hạ cô nhất định phải giúp tôi! Hạnh phúc nửa đời sau của tôi liền đặt hết trong tay cô!” Annie cấp bách rống lên.

“Vậy cô muốn tôi làm như thế nào?” Hạ Úc Huân bất đắc dĩ hỏi.

“Cô quen biết anh ấy đúng hay không? Cô trước đây thường xuyên nhắc tới Âu học trưởng hẳn không phải chính là anh ấy đó chứ?” Annie thật cẩn thận hỏi, bộ dáng như sợ hy vọng tan biến.

Kỳ thật cô chính là vừa hỏi như vậy, hoàn toàn không trông cậy vào cái này có thể là thật sự, nhưng một đường khả năng cũng là có thể a!

Hạ Úc Huân hừ hừ không nói lời nào.

Vừa nghe phản ứng này của cô, Annie liền la lên: “A —— thật sự! Cứ nhiên là thật sự! Hạ Úc Huân tôi muốn giết cô! Cô cứ nhiên dám giấu riêng!”

Hạ Úc Huân bị cô la thiếu chút nữa màng tai thủng, rơi vào đường cùng đành phải ra đòn sát thủ, “Cô la lên nữa tôi cúp máy.”

Chỉ một câu, Annie lập tức câm miệng, “Làm ơn, cho tôi số anh ấy đi!”

“Annie, lá gan cô thật đúng là lớn a, cứ nhiên dám trong giờ làm việc gọi điện thoại cho tôi.” Nơi cô làm gần Lãnh Tư Thần như vậy, nếu là trước kia cô tuyệt đối không dám, lúc này là vì nam sắc bất cứ giá nào cũng phải trả?

“Cô cho rằng tôi muốn tìm cái chết a! Đương nhiên là bởi vì hôm nay tòa băng sơn kia không ở công ty.” Annie tức giận nói.

“Không ở?” Hạ Úc Huân hồ nghi hỏi.

Trước kia mặc kệ là kỳ nghỉ hay hai ngày nghỉ lễ, Lãnh Tư Thần vẫn không rời khỏi công ty a.....

“Đúng vậy! Cô quan tâm anh ấy như vậy, cũng không biết sao? Tổng giám đốc đã hai ngày không có tới công ty. Hình như là thân thể không thoải mái, hiện tại toàn bộ mọi việc đều tạm thời giao cho phó tổng. Bất quá, cũng may mắn là phó tổng dịu dàng, nếu không với tính tình của tổng giám đốc chúng ta, cùng Âu thị lần này hùn vốn còn không biết có thể thành hay không a! Cô thật hần là may mắn đúng lúc nhảy ra khỏi hố lửa, tổng giám đốc hai ngày này hết như ăn thuốc nổ, băng sơn biến thành núi lửa, vẫn là tòa núi lửa hoạt động, dọa chết người.....”

“Sinh bệnh.....”

Lãnh Tư Thần cứ nhiên sinh bệnh, nếu không phải thực nghiêm trọng, anh căn bản sẽ không xin nghỉ.

.....

.....

Tán gẫu tán gẫu! Tán gẫu rồi lại tán gẫu!

Nam Cung Mặc ánh mắt ai oán đến có thể so sánh với oán phụ.

Phụ nữ một cú điện thoại tới thật đúng là đủ khủng bố.

Nửa giờ sau, Hạ Úc Huân rót cuộc cúp máy, lập tức tiến vào phòng bếp đem vài món cuối cùng xào xong.

Lúc ăn cơm ân cần mà gấp đồ ăn cho Nam Cung Mặc, nói: “Tôi sai rồi tôi sai rồi được chưa? Tối, ngoan ngoãn ăn cơm! Tuy rằng cậu gây một chút cũng vẫn xinh đẹp, nhưng đói sức khỏe sẽ không tốt!”

Nam Cung Mặc hừ một tiếng.

Ai! Tiểu thụ cũng không dễ nuôi a!

“Một lát nữa tôi có việc phải ra ngoài, cậu ở lại trông nhà, đừng chạy loạn, có người lạ gõ cửa không cần.....”

Hạ Úc Huân lời còn chưa dứt Nam Cung Mặc liền đem bát cơm nặng nề buông xuống, nói: “Hạ Úc Huân, chị lại để em ở nhà một mình!”

“Ng Sloan, cậu muốn ăn cái gì? Cùng lắm thì lúc về tôi sẽ mang gì đó về cho cậu!”

.....

Bên kia hẳn là đã tìm cậu đến điên rồi! Nếu không phải cậu hiện tại không thể đi ra ngoài, nào cần mỗi ngày ru rú ở trong nhà nhìn cô vừa xem

truyện tranh BL vừa chảy nước miếng dâm ý đối với chính mình. Cái cô gái đáng khinh này! Hừ!

Tuy rằng, không thể phủ nhận, là như vậy có một chút đáng yêu.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 105: Thăm Bệnh

Sau khi thu phục xong tiểu tổ tông khó nuôi, Hạ Úc Huân vội vội vàng vàng mà chạy tới biệt thự của Lãnh Tư Thần.

Xem một cái, chỉ xem một cái, xác định anh không có việc gì mình lập tức liền đi, Hạ Úc Huân trên đường đi vẫn luôn lặp lại mặc niệm ở trong lòng.

Khom lưng thở hỗn hển đứng yên trước cửa, sau khi bình tĩnh trở lại bắt đầu ấn chuông cửa.

Như thế nào không ai mở cửa a?

Sẽ không..... Không phải là đã xảy ra chuyện đi!

Hạ Úc Huân càng nghĩ càng sốt ruột, chuông cửa ấn nhanh hơn.

Đình linh linh ——

Đình linh linh ——

Mở cửa a mở cửa a!

Ngay cả ra mở cửa là phụ nữ, cũng tốt hơn để mình ở đây suy đoán anh ở bên trong xảy ra cái gì ngoài ý muốn.

Hạ Úc Huân trong đầu lung tung rối loạn mà hiện lên rất nhiều các loại tin tức đáng sợ ngoài ý muốn của người sống một mình lúc sau mới được phát hiện thì thể đều thối rửa.....

Giờ phút này, Lãnh Tư Thần đang thêm thiệp mà nằm, căn bản là không nhớ tới, nhưng tiếng chuông cửa cứ bám riết không tha mà vang lên không ngừng, người ấn chuông cửa một bộ không đem chuông cửa phá hỏng không bỏ qua, vì thế đành phải không kiên nhẫn mà rời giường đi mở cửa.

Mở cửa, khoảnh khắc nhìn thấy Hạ Úc Huân, “Rầm” một tiếng lại lần nữa đóng cửa phòng lại.

Tiếng đóng cửa đình tai nhức óc, Hạ Úc Huân thọc thọc lỗ tai, nói: “Có sức lực như vậy, xem ra còn chưa chết được.”

Một viên bất ổn trong lòng cuối cùng cũng yên ổn xuống dưới.

“Này này! Lãnh Tư Thần, ba cô cố ý tới thăm anh, anh lại tỏ thái độ gì kia!”

Hạ Úc Huân dán sát cánh cửa một trận gõ mạnh.

Tuy rằng vừa rời chỉ vội vàng liếc mắt một cái, nhưng vẫn có thể cảm giác được sắc mặt anh thật sự rất kém, quầng thâm mắt, râu ria dài, làn da tái nhợt.

Lãnh Tư Thần sau vài bước trở về, cuối cùng vẫn dừng bước lại, quay lại một lần nữa mở cửa phòng ra.

Hạ Úc Huân không dự đoán được anh đột nhiên mở cửa, thân thể dựa trên ván cửa đột nhiên không kịp phòng ngừa mà trực tiếp đâm thẳng vào lồng ngực anh.

Lãnh Tư Thần đầu tiên là giữ nơi lồng ngực bị đâm vào, ho nhẹ vài tiếng, tiếp theo hai tay cầm bả vai Hạ Úc Huân, đem cô đẩy đi thật xa, nghiêng rằng nghiêng lợi nói, “Hạ Úc Huân, tôi hiện tại là người bệnh, cô có thể có chút nhân tính không?”

Hạ Úc Huân nổi giận, “Anh mới vô nhân tính a! Lâu như vậy mới mở cửa, làm hại tôi cho rằng anh chết ở bên trong!” Nói xong liền oạch một tiếng từ dưới khuỷu tay anh chui vào nhà.

“Cô.....”

Lãnh Tư Thần giờ phút này đang đi dép lê mặc áo ngủ, hỗn loạn mà xoa tóc, bất đắc dĩ đóng cửa phòng lại đi theo Hạ Úc Huân vào trong phòng.

“Hạ Úc Huân, mặc kệ cô lại học được cái thủ đoạn gì mới, thực xin lỗi, tôi hiện tại không có tâm tình.” Lãnh Tư Thần ngồi xuống sô pha, vể mặt mỗi mặt.

Hạ Úc Huân vừa chạy loạn khắp phòng, kiểm tra tủ lạnh cùng phòng bếp anh, vừa không chút để ý mà trả lời: “A, anh yên tâm đi! Tôi biết anh hiện tại không được, cho nên tôi không chuẩn bị động thủ lúc này!”

Lãnh Tư Thần: “.....”

“A —— Lãnh Tư Thần anh làm gì nha!”

Hạ Úc Huân vốn dĩ đang nhón mũi chân muốn với tay lấy hòm thuốc trên đỉnh tủ, lại đột nhiên bị Lãnh Tư Thần từ phía sau lao qua.

Thân thể anh bởi vì sinh bệnh nóng vô cùng, thanh âm đặc biệt khàn khàn, nói: “Để cho cô xem tôi có được hay không làm được a!”

“Anh anh anh..... Anh vừa rồi không phải còn nói anh không có tâm tình sao?” Hạ Úc Huân sợ tới mức lắp bắp, vừa nói chuyện vừa bất động

thanh sắc mà muốn tránh né anh.

“Nhưng tôi bây giờ lại có tâm tình!” Lãnh Tư Thần ánh mắt âm u, gần từng chữ một nói.

Hạ Úc Huân nhìn khuôn mặt tuần tú của anh càng lúc càng gần, khẩn trương đến mức tim đều sắp nhảy ra ngoài, nói: “A a a! Tổng giám đốc đại nhân, lúc sinh bệnh hẳn là nên nghỉ ngơi thật tốt, không thể kịch liệt vận động, sẽ tổn thương thân thể.....”

Lãnh Tư Thần cười nhạt một tiếng, “Tổn thương thân thể? Vậy thử xem cuối cùng là ai tổn thương ai.”

“.....” Hạ Úc Huân lệ ròn chạy đi.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 106: Vô Tâm Cầm Liễu

Đây thật đúng là cố tình trồng hoa hoa không nở, vô tâm cầm liễu liễu thành rừng rậm Amazon.....

“Anh anh..... Anh dừng lại đây! Sắc mặt kém hết như ma, hiện tại với anh tôi sẽ có bóng ma.....” Hạ Úc Huân ghét bỏ mà quay mặt đi.

“Hạ! Úc! Huân!” Lãnh Tư Thần hiển nhiên xem nhẹ, một phen nắm cầm cô, lực độ mạnh đến mức có thể đem cầm cô bóp nát.

“Đau đau đau! Buông tay!” Hạ Úc Huân đau đến nước mắt sắp sửa trào ra.

“Cô đánh thức tôi, liền phải chịu trách nhiệm.” Người nào đó rời giường thật sự tức giận. Đặc biệt là đang trong lúc bệnh.

“Tôi phụ trách còn chưa được sao? Hai ngày không ăn, anh không đói bụng sao? Tôi tôi..... Tôi đi nấu cơm cho anh!” Cô quá hiểu anh, người này tuyệt đối không có khả năng tự mình nấu ăn. Sinh bệnh cũng sẽ không đi khám bệnh, dựa vào sức khỏe vốn tốt, liền muốn làm gì thì làm.

“Uhm, đói.....” Lãnh Tư Thần cúi đầu hôn môi cô.

Có một số việc, một khi bắt đầu, liền khó có thể khống chế.

Hạ Úc Huân, cô nên cảm thấy may mắn tôi đối với cô còn có một tia thương tiếc, nếu không, để cô làm tình nhân của tôi, cũng chưa chắc không

thế.

Hạ Úc Huân khẩn trương đến tim sắp sửa nhảy ra khỏi cổ họng, ha ha nói, “Liền biết anh đói, bụng đói đều ăn quàng!”

Lãnh Tư Thần buồn cười một tiếng, đang muốn hoạt động, lại không biết nghĩ cái gì, thần sắc ảo não mà chợt rời khỏi cô.

Ánh mắt mê ly của cô chọc đến anh thiếu chút nữa không màng tất cả mà bay qua.

Lãnh Tư Thần quay đầu đi, kịch liệt mà ho khan.

Hạ Úc Huân đau lòng không nhìn được, lập tức vừa vỗ phía sau lưng anh vừa oán giận nói, “Không được thì không cần thể hiện sao!”

Cô mới vừa nói xong liền phản ứng lại tự mình nói sai, nhanh chóng chạy vào bếp, hỏi: “Anh muốn ăn cái gì?”

Lãnh Tư Thần không nói lời nào, chỉ là đôi mắt nhỏ như mang theo hỏa dao lẳng lẳng mà nhìn cô. Hạ Úc Huân ho khan một tiếng, “Anh sinh bệnh, tôi không nên làm anh bức bối, nhưng tôi thật không phải cố ý.”

Lãnh Tư Thần lúc này mới miễn cưỡng thu hồi tầm mắt, “Giống lần trước.”

Thẳng đến khi Lãnh Tư Thần trở về phòng ngủ, Hạ Úc Huân mới phản ứng kịp, như trút được gánh nặng mà đi chuẩn bị nguyên liệu nấu ăn.

Cháo nấu trong lò vi ba, Hạ Úc Huân thừa dịp này, đem nhiệt kế đưa qua.

Lãnh Tư Thần nằm bất động trên giường, chỉ nhìn cô.

“Nhìn cái gì mà nhìn? Đo nhiệt độ cơ thể! Há mồm, a ——” Hạ Úc Huân dùng tay nhỏ vắn bung miệng anh ra, chính là đem nhiệt kế bỏ vào.

Lại sờ sờ trán anh, mày nhú chặt, nói: “Rất nóng, anh sốt cuộc sốt mấy ngày rồi? Đầu nóng quá làm sao bây giờ? Nếu không thích đi bệnh viện, mời bác sĩ riêng về khám cho cũng được mà!”

Nói xong đem chăn kéo lên đắp cho anh: “Liền tính..... Liền tính anh không muốn người ngoài nhìn thấy dáng vẻ sinh bệnh của anh, vậy ít nhất cũng gọi vị hôn thê của anh lại đây mà chăm sóc chứ!”

Hạ Úc Huân cầm lại nhiệt kế, híp mắt xem, nói: “A.....39 độ 5.....”

Hạ Úc Huân hét lên một tiếng, “Anh cư nhiên còn chưa sốt thành tên ngốc a!” Cô đã hoàn toàn hết chỗ nói với người đàn ông chà đạp sức khỏe mình rồi.

“Hạ Úc Huân, cô ngồi xa một chút.” Lãnh Tư Thần xoa xoa ấn đường nhìn cô.

Hạ Úc Huân cố nén ủy khuất đầy bụng, ngồi vào góc cách anh xa nhất, cúi đầu nói: “Tôi biết bản thân rất đáng ghét, tôi chờ hạ sốt sẽ đi ngay, sẽ không ở đây vướng mắt anh.”

Lãnh Tư Thần muốn nói gì đó lại thôi. Chỉ là nhắm mắt dưỡng thần.

Phòng bếp truyền đến tiếng hơi nước bốc hơi, Hạ Úc Huân chạy tới đóng lò vi ba, múc thêm một chén cháo nữa, dùng khăn lông ướt bao lót để chén đưa vào trong phòng.

Trước đem cháo đặt trên tủ đầu giường, sau đó trải một khăn lông khô trên chăn đệm của anh.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 107: Đọc Văn Kiện

Sau khi làm xong mọi việc, Hạ Úc Huân có chút run run mà nói, “Cháo nấu xong rồi, anh tranh thủ ăn đi cho nóng! Cái kia, nếu anh không tiện mở miệng, tôi có thể giúp anh liên hệ Bạch tiểu thư để cô ấy tới đây cùng anh, dù sao anh cũng không thể bộ djang này mà ở nhà một mình.....”

Lãnh Tư Thần vẻ mặt hồ hững hờ, không vui nói, “Hạ Úc Huân, cô thật sự rất nhiều chuyện.”

Hạ Úc Huân không thêm để ý cười cười, nói: “Tôi là vậy đó! Luôn nhiều chuyện như vậy. Ngôi sao lớn Thiên Hoàng đại diện quảng cáo công ty tới tôi cũng sẽ không đi xem một cái, anh nhứ mày một chút tôi lại nhiều chuyện chạy tới hỏi anh nơi nào không thoải mái.

Cho tới nay đều là như vậy, nhiều chuyện thế đấy.....”

Cửa sổ tôi đã mở thông gió, chờ lát nữa nhớ đóng lại; trong nồi cháo còn thừa không ít, buổi tối hạ sốt liền có thể ăn.”

“Cái kia, tôi đi đây.....” Rốt cuộc chịu không nổi sự im lặng của anh, Hạ Úc Huân cầm lấy túi liền xoay người rời đi.

Mới vừa đi đến phòng khách liền nghe được bên trong truyền đến thanh âm chén sứ vỡ vụn.

Hạ Úc Huân vội vàng quay trở lại, chỉ thấy hơn nửa chén cháo còn đều đổ vào cổ tay Lãnh Tư Thần, còn lại tất cả đều hắt trên mặt đất.

Hạ Úc Huân cái gì cũng chưa nói, chỉ không một lời mà giúp anh lau sạch tất cả, từ tủ lạnh lấy ra một khối đá chườm vào nơi anh bị phỏng để hạ nhiệt độ.

“Không sao, tôi lại đi lấy cho anh chén khác.”

Hạ Úc Huân sợ nhất phiền toái giờ phút này một chút dáng vẻ không kiên nhẫn đều không có; Hạ Úc Huân đối với chuyện bên ngoài phản ứng luôn là chậm nửa nhịp lúc này lại trước tiên phát hiện sự khác thường của anh, Hạ Úc Huân qua loa tùy tiện đối đãi anh luôn là trước sau như một lại cẩn thận tỉ mỉ.

“Vì cái gì?” Lãnh Tư Thần ngưng mắt nhìn cô gái đem cháo thổi nguội đưa tới miệng anh.

Hạ Úc Huân, có đôi khi thật muốn biết giới hạn chịu đựng của cô với tôi là tới đâu.

“Bởi vì..... Bởi vì không ăn cơm ngay cả sức lực để mắng tôi anh cũng không có.” Hạ Úc Huân ngây ngốc mà đáp.

Lãnh Tư Thần bất đắc dĩ mà xoa xoa tóc, lại khó được phối hợp mà há miệng.

Sau khi ăn xong, Lãnh Tư Thần lại không lập tức đuổi người mà nói: “Giúp tôi lấy văn kiện trên bàn đến đây.”

Hạ Úc Huân lè mề không muốn đi.

“Tôi tự đi.”

Hạ Úc Huân cộ một tiếng bay nhanh qua lấy văn kiện đem đến.

“Cuồng việc.....” Hạ Úc Huân bất mãn nói thầm, nhưng nhìn anh vừa xoa mắt, vừa xem văn kiện lại thật sự đau lòng.

“Anh mệt như vậy, để tôi đọc cho anh nghe đi! Anh nắm được rồi! Muốn ngừng ở chỗ nào liền nhắc nhở tôi một chút.” Hạ Úc Huân kiến nghị.

“Cô đọc được không?” Lãnh Tư Thần vẻ mặt hoài nghi.

“Sao lại không được?” Hạ Úc Huân không phục mà đoạt lấy văn kiện, vừa thấy trọn tròn mắt, tất cả đều là tiếng Anh.

Bất quá, cô gần đây ôn cũ học mới, chút trình độ này hẳn là không làm khó được cô.

Lãnh Tư Thần thực kinh ngạc mà nghe Hạ Úc Huân lưu loát đọc văn kiện, xem ra mấy năm đại học của cô không phải không có tốn thời gian.

Lãnh Tư Thần một tay gối sau đầu, nhàn nhã mà nằm, tầm mắt vẫn luôn dừng trên cái miệng nhỏ của Hạ Úc Huân đọc lúc đóng lúc mở.

Ánh mắt nóng rực làm Hạ Úc Huân có chút ăn không tiêu, thanh âm dần dần thấp xuống.

Một phần đọc xong, đổi tiếp một phần văn kiện khác, cư nhiên là Hàn ngữ.....

Hít sâu một hơi, tiếp tục đọc.

Lãnh Tư Thần đột nhiên nói: “Hạ Úc Huân, cô có biết hay không mỗi lần cô đọc tiếng Anh nghe rất nhẹ nhàng?”

“A? Phải không?” Hạ Úc Huân không rõ nguyên do mà gãi gãi đầu.

“Ân, lúc đọc tiếng Hàn càng nhẹ nhàng hơn.” Lãnh Tư Thần nghiêm túc nói.

“Có bao nhiêu êm dịu?” Ngây thơ vô tội mà chớp chớp mắt.

“Làm người ta vừa nghe liền muốn làm chuyện xấu.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 108: Kỹ Thuật Lái Xe Kinh Hải

Trên mặt Hạ Úc Huân đầy hắc tuyến dần dần liền kết thành mạng nhện.

Nhanh như vậy cũng đã có sức lực đùa giỡn cô, cô thật là..... Rất vui mừng.

Đột nhiên tiếng chuông di động vang lên cắt ngang bầu không khí ấm áp.

Là chuông di động của Lãnh Tư Thần.

“Bệnh viện nào? Uhm, đã biết. Tôi lập tức qua ngay.” Lãnh Tư Thần nhận cuộc gọi, đơn giản nói nói mấy câu, sắc mặt thay đổi vô cùng nghiêm trọng.

“A Thần, làm sao vậy?” Hạ Úc Huân bất an hỏi.

“Bệnh tim của Tư Triệt tái phát.” Lãnh Tư Thần nói.

Hạ Úc Huân nghe sắc mặt cũng trở nên ngưng trọng, nói: “Tại sao lại như vậy? A triệt không phải đã trị hết sao?”

“Chỉ là tạm thời sẽ không tái phát mà thôi.”

Lãnh Tư Thần mới vừa đứng lên liền choáng váng mà lay động một chút, Hạ Úc Huân vội vàng qua đỡ lấy anh, nói: “Anh hiện tại muốn đi bệnh viện sao?”

“Uhm.”

“Chính là anh như vậy, thôi, anh cái dạng này cũng cần phải đi bệnh viện.” Hạ Úc Huân bất đắc dĩ mà qua lấy quần áo cho anh.

“Ách, cái kia, có cần tôi giúp anh không?” Trên cánh tay Hạ Úc Huân treo quần áo của anh, tiến thoái lưỡng nan mà đứng trước người anh.

“Nhanh một chút.” Lãnh Tư Thần thật sự không có sức lực, chỉ có thể nhờ cô hỗ trợ.

“A.” Nói thật, Hạ Úc Huân không dự đoán được anh sẽ đồng ý, cho nên trong nháy mắt này cô ngược lại ngây ngẩn cả người.

“Tay cô run cái gì?” Lãnh Tư Thần nhướn mày nhìn cô.

Hạ Úc Huân then quá hóa giận một tay đem áo anh cởi ra, nói: “Anh cho rằng mỗi người đều thiện giải nhân y như tôi đối với anh à!”

Lại nghĩ tới lịch sử đen tối lần nọ ở trong văn phòng bị người nào đó lột quần áo.....

Lãnh Tư Thần: “.....” Nha đầu này mỗi lần nói chuyện nhất định phải kinh sợ như vậy sao?

“Từ từ!” Lãnh Tư Thần vừa muốn mở cửa xe, Hạ Úc Huân liền tiến lên, nói: “Anh ngồi phía sau, tôi lái xe.”

Lãnh Tư Thần mày nhíu chặt, do dự một lát liền nhận lệnh ngồi vào phía sau, nghiêm túc mà thắt đai an toàn, thở dài, “Hy vọng tôi còn có mạng đến bệnh viện.”

Kỹ thuật lái xe của Hạ Úc Huân được mọi người công nhận, nhưng, kỳ thật kỹ thuật lái của cô như vậy vẫn luôn có nguyên nhân.

Mười phút sau, Hạ Úc Huân một đường bão táp đến bệnh viện, một chiếc xe xinh đẹp tung bay vung vẩy thẳng gấp, khiến cho người qua đường một trận kinh ngạc cảm thán.

“Tiểu thư, trước kia cô tham gia lái xe gì a?” Một cậu thanh niên ăn mặc theo trào lưu mới hưng phấn đến gần hỏi.

“Đua xe F1 a! Tôi nằm trong hiệp hội mạo hiểm toàn cầu, muốn gia nhập sao thiếu niên?” Hạ Úc Huân đặc biệt chuyên nghiệp không buông tha bất luận cơ hội nào để lôi kéo thành viên.

Đua xe F1 cũng như đua xe thường, kỹ thuật lái xe có thể không kinh sợ sao!

Hạ Úc Huân nói còn chưa dứt lời đã bị Lãnh Tư Thần một tay kéo cổ áo đi về phía trước.

“Tiểu thư tiểu thư! Cho tôi số điện thoại của cô đi!” Tiểu tử không biết sống chết mà ở phía sau kêu, bị Lãnh Tư Thần lạnh lùng mà trừng mắt liếc một cái mới ngừng nghĩ.

“Hạ Úc Huân, cô sống yên ổn chút cho tôi điếm.” Lãnh Tư Thần cắn răng liếc cô một cái.

“A triệt không biết thế nào, đi mau đi mau! Đừng ở chỗ này nhiều lời!” Hạ Úc Huân lựa chọn tính mất trí nhớ, vịn cổ tay Lãnh Tư Thần ra liền chạy về phía trước, nói: “Phòng nào a?”

Lãnh Tư Thần vô ngữ, Hạ Úc Huân! Rốt cuộc là ai vẫn luôn nói nhảm!

-

Trước cửa phòng cấp cứu, Lãnh phu nhân ăn mặc hoa lệ phú quý đang nôn nóng mà đi qua đi lại.

“Mẹ, Tư Triệt thế nào?” Lãnh Tư Thần nôn nóng hỏi.

“Bang ——”

Tiếng bạt tai thanh thúy vang lên giữa hành lang trống trải.

Hạ Úc Huân hoàn toàn không nghĩ tới lãnh phu nhân sẽ đột nhiên đánh Lãnh Tư Thần một bạt tai như vậy, nên cả người đều sửng sò ngay tại chỗ.

Đây là chuyện gì xảy ra.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 109: Tranh Chấp

“Tư thần, cậu từng đáp ứng ta cái gì? Ta dặn dò mấy trăm lần con phải chiếu cố Tiểu Triệt, đừng để nó quá mệt mỏi, nhưng cậu thì sao? Cậu đem mọi việc công ty đều giao cho nó, khiến nó mệt đến mức bệnh tim đột phát! Hiện tại Tiểu Triệt ở bên trong sinh tử chưa biết! Cậu vừa lòng chưa?” Lãnh phu nhân cảm xúc vô cùng kích động, vừa khóc nháo, vừa đẩy Lãnh Tư Thần.

Hạ Úc Huân quả thực không thể tin vào hai mắt của mình, không cách nào tưởng tượng mẹ Lãnh Tư Thần cứ nhiên sẽ nói những lời như vậy. Trong ấn tượng, cô đối Lãnh Tư Thần tuy rằng nghiêm khắc, nhưng rất cuộc vẫn là thực sự quan tâm mọi chuyện của anh a.

Lãnh phu nhân tiếp tục phát tiết cảm xúc, nói: “Cậu sao lại có thể nhẫn tâm như vậy! Biết rõ sức khỏe Tiểu Triệt không tốt, căn bản không thể cùng cậu tranh đoạt cái gì, vì cái gì cậu còn muốn hại nó như vậy? Hiện tại toàn bộ công ty đều là của cậu, tôi chỉ là cho nó một vị trí phó tổng, cậu cũng đã hận không thể diệt trừ nó sao? Tiểu Triệt là em trai cậu a! Cậu sao lại có thể đối xử với nó máu lạnh như thế! Tôi như thế nào lại sinh ra một đứa con trai như cậu a? Tiểu Triệt..... Tiểu Triệt của tôi..... Là mẹ hại con..... Mẹ không nên để con về nước.....”

Lãnh Tư Thần mặt không biểu cảm tùy ý Lãnh phu nhân phát tiết, mặc kệ bà nói cái gì đều là vẻ mặt bình tĩnh.

Nhưng, Lãnh Tư Thần như vậy lại khiến cô càng thêm khó chịu.....

Lãnh phu nhân hung hăng đẩy anh một phen, nói: “Cậu cái đồ nghịch tử, nếu Tiểu Triệt xảy ra chuyện, cậu cái gì cũng đừng nghĩ đến.....”

Lãnh Tư Thần bước chân lảo đảo mà lui về phía sau một bước, Hạ Úc Huân vội vàng tiến lên từ phía sau đỡ lấy anh.

Nhìn Lãnh phu nhân trước mắt, cô tức giận đến sắp sửa bùng phát, thật sâu hít một hơi, cố nén trệ xúc động bất kính với trưởng bối, tận lực dùng ngữ khí bình tĩnh nói: “Lãnh phu nhân, có thể nghe tôi nói vài câu chứ? Tôi là người ngoài, tôi biết bản thân mình không có lập trường để nói cái gì, tôi chỉ muốn hỏi bà một vấn đề, nếu tổng giám đốc là vì muốn một mình nắm quyền, vì sao không dứt khoát cái gì đều không cho phó tổng tiếp nhận, để anh ấy hoàn toàn nhẹ nhàng, càng muốn đem những việc hùn vốn quan trọng trong công ty đều giao cho anh ấy, vì sao bất luận cơ mật gì của công ty đều không chút nào dấu diếm?

Ngài không cảm thấy bản thân mình làm mẹ quá không công bằng sao? Ngài chỉ biết phó tổng mới làm việc hai ngày liền mệt đến phát bệnh, nhưng ngài có biết tổng giám đốc anh ấy một năm 365 ngày đều là lượng công việc lớn hơn như vậy nữa, đến mấy ngày hôm trước sốt cao không dậy nổi mới không thể không nghỉ ngơi hai ngày, đem sự tình giao cho phó tổng. Công ty người nhiều như vậy, vì sao anh ấy không giao cho người khác? Còn không phải bởi vì quá quan trọng, chỉ có thể giao cho người em trai mà anh ấy tin tưởng nhất sao?”

Lãnh Tư Thần nhíu mày đem Hạ Úc Huân kéo ra phía sau, nói: “Hạ Úc Huân, cô có thể trở về.”

“Tôi không đi! Bà ấy là mẹ anh, người khác nói như thế nào đều có thể, nhưng bà ấy sao có thể nói oan uổng anh như vậy?” Hạ Úc Huân vẻ mặt bao che cho con, tức giận đến hai mắt đỏ bừng.

Lãnh phu nhân chán nản nói, “Hay chon ha đầu miệng lưỡi sắc bén, nếu biết là người ngoài, cũng đừng ở đây nói lời vô nghĩa. Tôi biết, cô từ nhỏ đã lì lợm la liếm Tư Thần nhà tôi, hiện tại cư nhiên còn dối trá mà ở đây mắng người làm mẹ nó muốn lấy lòng Tư thần. Tôi nói cho cô biết, có tôi ở đây một ngày, cô liền không khả năng tiến vào cửa nhà họ Lãnh chúng tôi!”

“Ai thèm tiến vào cửa nhà họ Lãnh? Thứ trong mắt bà nhìn trúng, trong mắt người khác căn bản là không đáng một đồng!” Hạ Úc Huân phản nộ mà từ phía sau Lãnh Tư Thần chạy ra.

Toàn bộ xí nghiệp gia tộc Lãnh thị, cũng không bằng một sợi tóc của Lãnh Tư Thần.

Cô không cần Lãnh gia, cái gì đều không cần, chỉ cần anh.

A Thần, tôi không thể gả cho anh! Nhưng, chờ một ngày kia tôi có năng lực, tôi nhất định sẽ cưới anh!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 110: Công Ty Xảy Ra Chuyện

Lãnh Tư Thần đương nhiên không biết độc thoại trong lòng cô, chỉ nghe cô nói, trong lòng một trận co rút đau đớn. Một người chán ghét hào môn, coi trọng tôn nghiêm, không nhẫn nhịn được tức giận, anh khó có thể tưởng tượng được, từ lâu tới nay, cô như thế nào đối mặt với những áp lực cùng ủy khuất của cái gọi là “Phản quyền phụ quý”.

Có lẽ có một ngày, nguyên nhân để cô ngưng yêu không phải anh, mà là tôn nghiêm của cô không cho phép cô đi yêu.

“Bác gái, này..... Đây là làm sao vậy?” Đang nói chuyện Bạch Thiên Ngưng vội vàng tới.

Bạch Thiên Ngưng một thân chính trang, thở hổn hển, vẻ mặt nôn nóng, nói: “Bác gái, rốt cuộc chuyện sao rồi? Cháu nhận được điện thoại của ngài liền lập tức trì hoãn cuộc họp chạy tới, ngài đừng khóc a! Có việc từ từ nói.”

“Thiên Ngưng, số ta thật khổ a..... Bị người như vậy khi dễ, con trai cũng không nói một câu.....” Lãnh phu nhân dựa vào vai Bạch Thiên Ngưng khóc lên.

Bạch Thiên Ngưng nghe vậy vui sướng khi người gặp họa mà liếc mắt nhìn Hạ Úc Huân một cái, ngay sau đó ôn nhu trấn an nói, “Bác gái, tư thần thực hiếu thuận, chỉ là có vài người muốn châm ngòi ly gián mà thôi, ngài ngàn vạn lần đừng nghĩ oan uổng cho tư thần.”

Hạ Úc Huân tính tình có chút nóng nảy lúc ấy liền muốn hướng cô nói vài câu, bất quá lúc này, cửa phòng cấp cứu đột nhiên mở ra, bác sĩ đi ra.

Bác sĩ vừa thấy Lãnh Tư Thần lập tức nghênh đón đi lên, vẻ mặt ân cần, “Lãnh tiên sinh, ngài sao lại đích thân đến đây!”

“ Tư Triệt thế nào?” Lãnh Tư Thần đi thẳng vào vấn đề hỏi.

“Lúc đưa tới rất nguy hiểm, bất quá, may nhờ có ngài tài trợ cho bệnh viện, một lượng lớn những thiết bị máy móc chữa bệnh ngày hôm qua vừa vận về kịp, vị chuyên gia nghiên cứu bệnh tim bảy ngày trước cũng đã nhận lời mời của bệnh viện, giúp em trai ngài qua cơn nguy hiểm, bệnh tình đã ổn định.” Bác sĩ đúng sự thật đáp lời.

Lãnh Tư Thần đỉnh mày cau chặt cuối cùng thoáng thả lỏng chút.

Hạ Úc Huân nghe vậy kinh ngạc mà nhìn Lãnh Tư Thần, anh vì Lãnh Tư Triệt cư nhiên tiêu phí công sức nhiều như vậy, một mình anh, thế nhưng xây dựng chuyên môn một bệnh viện tư nhân.....

Bệnh viện gia đình này tương đương với tài sản riêng của Lãnh Tư Thần, khó trách lần trước khi cô vào đây liền cảm giác bác sĩ, hộ sĩ, thậm chí ngay cả viện trưởng nơi này đều đối với Lãnh Tư Thần cung kính vô cùng.

Bác sĩ nhìn sắc mặt Lãnh Tư Thần không thích hợp, quan tâm nói: “Lãnh tổng, sắc mặt ngài thoát nhìn không tốt lắm, có cần tôi sắp xếp cho ngài một phòng bệnh nghỉ ngơi hay không?”

Lãnh Tư Thần xua xua tay, nói: “Không cần. Đem toàn bộ tư liệu của Tư Triệt đưa tới, tôi muốn xem một chút.”

“Được được! Tôi sẽ cùng ngài nói tỉ mỉ.....” Bác sĩ vội không ngừng mà sai hộ sĩ đi vào kho hồ sơ để lấy.

Lãnh phu nhân giờ phút này sắc mặt có thể biết, chính mình nghĩ oan cho con trai, do dự mà muốn tiến lên nói cái gì đó, lại bị tiếng chuông di động của Lãnh Tư Thần cắt ngang.

“Ông nói cái gì? Nói rõ ràng cho tôi!” Thanh âm Lãnh Tư Thần chột lên cao.

Trong di động, thanh âm chủ quản bộ phận đã hoàn toàn rối loạn, nói: “Tổng giám đốc, văn kiện phê duyệt đều là phó tổng tiếp nhận, tôi thật sự không rõ ràng lắm a!”

“Tôi hiện tại muốn nghe không phải ông trốn tránh trách nhiệm, mà là cách giải quyết! Hiện tại lập tức thông báo các bộ phận ngừng hoạt động!” Lãnh Tư Thần hô hấp có chút dồn dập.

“Vâng! Vâng! Tổng giám đốc! Nhưng hợp đồng chúng ta cùng Âu thị đã ký, nếu lúc này ngừng sản xuất, công ty không thể đúng hạn giao hàng, ít nhất phải tổn thất trên trăm triệu. Không bằng đàm lao phải theo lao, chất lượng kém một chút hần là không việc gì đâu!” Chủ quản thật cẩn thận nói.

Lãnh Tư Thần thiếu chút nữa đập di động, thanh âm lạnh tới cực điểm, nói: “Vương chủ quản, chỉ bằng những lời nói này của ông tôi lập tức có thể cách chức ông!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 111: Đau Lòng

Lãnh Tư Thần tức giận đến mức khiến tất cả người bên cạnh đều lo lắng. Bạch Thiên Ngưng thật cẩn thận hỏi, “Tư Thần, xảy ra chuyện gì?”

Lãnh Tư Thần cúp điện thoại, nhàn nhạt liếc nhìn cô một cái, nói: “Nếu tôi nhớ không lầm, vấn đề đấu thầu chất lượng công ty là cô kiểm định. Tư Triệt không hiểu, cô không thể cũng không hiểu. Vì cái gì việc phê duyệt thư đấu thầu nguyên liệu không hợp cách công ty còn có thể rơi xuống tay Tư Triệt, hy vọng cô cho tôi một lời giải thích.”

Bạch Thiên Ngưng trong phút chốc mặt không có chút máu, nói: “Tư Thần, em không hiểu ý của anh. Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?”

“Không hiểu? Rất tốt! Công ty xảy ra chuyện lớn như vậy, cô làm tổng giám bộ phận sản xuất cứ nhiên còn tới hỏi tôi xảy ra chuyện gì!”

Bạch Thiên Ngưng đã hoảng loạn đến toàn thân run rẩy, mấy ngày này cô đều là cùng Lý Vân Triệt quấn lấy nhau, những thư đấu thầu đó cũng là Lý Vân Triệt không ngừng cố động cô, nói có thể khai giá thấp nhất, để cô tiết kiệm một số tiền lớn cho công ty, cô mới tự chủ trương đề cử cho Lãnh Tư Triệt, nhưng lại tuyệt đối không nghĩ tới sẽ vì lợi nhỏ nhất thời, thọc ra cái sọt lớn như vậy.

Chẳng lẽ..... Chẳng lẽ vừa rồi cô vì chạy tới đây mà trì hoãn cuộc họp chính là vì chuyện này?

Bạch Thiên Ngưng trong lòng chỉ còn lại một ý niệm, lần này thật sự xong rồi!

“Mẹ, Tư Triệt giao cho người, công ty có chút việc, con phải tự mình xử lý một chút. Có lẽ ngài cảm thấy con lúc này rời đi thực sự là máu lạnh, sự thật là như thế.” Lãnh Tư Thần ném xuống những lời này liền vội vàng rời đi.

“Thiên Ngưng, công ty rốt cuộc xảy ra chuyện gì?” Lãnh phu nhân giữ chặt tay Bạch Thiên Ngưng, vội vàng hỏi.

Bạch Thiên Ngưng trốn tránh, nói: “Dạ..... Là lúc Tư Triệt làm việc không cẩn thận có chút sai lầm, bác, ngài đừng lo lắng, Tư Thần sẽ giải quyết tốt.”

“A, tại sao lại như vậy! Vậy phải làm sao bây giờ? Duệ Hoa còn nghỉ phép ở Maldives, lúc này công ty lại xảy ra chuyện, ta biết ăn nói với ông ấy thế nào đây?” Lãnh phu nhân gấp đến độ không biết như thế nào cho phải.

“Bác gái, không có việc gì, người đừng lo lắng sẽ ảnh hưởng sức khỏe, còn có Tư Thần a!”

“Đúng vậy! Không có việc gì, nhất định không có việc gì! Tư Thần nhất định có thể giải quyết.”

.....

Từ lúc vừa rời đến lúc rời đi Hạ Úc Huân vẫn luôn không nói một lời mà đi theo sau Lãnh Tư Thần.

Sau khi lên xe, cô đem nước khoáng, vài viên thuốc hạ sốt, còn có khăn lông quần đá lạnh đưa cho anh, ngữ khí lạnh như băng, nói: “Uống thuốc

trước đã, xong nằm nghỉ ngơi, đem cái này chườm lên trán, sẽ thoải mái hơn một chút.”

“Cô lấy mấy thứ này lúc nào?”

“Vào lúc anh không chú ý.”

Hạ Úc Huân nói xong liền khởi động xe. Vừa lái xe, vừa kết nối điện thoại với vị bác sĩ tư nhân vốn được Lãnh Tư Thần mời chỉ để bài trí, nói: “Alo! Bác sĩ Trương phải không? Lập tức đến công ty một chuyến.”

“Ai a?” Đầu bên kia điện thoại truyền đến thanh âm không kiên nhẫn của đàn ông, còn có tiếng phụ nữ bất mãn yêu kiều rên rỉ.

“Trợ lý riêng của Lãnh tổng.” Hạ Úc Huân mặt không đỏ tâm không nhảy mà nói dối.

“Tôi hiện tại không đi được a! Nga, bảo bối..... Em muốn bức điên anh sao..... Cứ như vậy, tôi cúp máy a!”

Hạ Úc Huân giận quá thành cười, nói: “A, đi không được? Ông làm hao tổn của công ty mấy vạn lương một năm là để ông nuôi tình nhân sao? Ông đi không được, tất nhiên có người khác đi được! Lần này không tới, ông về sau cũng không cần đến nữa.”

Vừa muốn cúp điện thoại, đầu bên kia liền truyền đến thanh âm hoang mang rối loạn: “Alo alo! Ngài đừng cúp đừng cúp! Tôi đã biết, tôi lập tức đến ngay, lập tức đến ngay!”

“Cô kêu ông ta tới làm cái gì?” Sau xe truyền đến thanh âm khàn khàn của Lãnh Tư Thần.

“Để phòng anh mệt chết không ai nhật xác cho anh.” Thanh âm Hạ Úc Huân kiềm nén tức giận.

“Hạ Úc Huân, cô rốt cuộc tức giận cái gì?” Lãnh Tư Thần nhú mày nói. từ lúc này thái độ cô liền rất nóng nảy.

“Biết tôi đang tức giận thì tốt, anh hiện tại tốt nhất chớ chọc tôi!”

Lãnh Tư Thần đang muốn phát tác, lại ngoài ý muốn nhìn kính chiếu hậu thấy mặt cô đỏ ửng.....

Trong lòng phút chốc bỗng mềm mại, “Đồ ngốc.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 112: Khen Thưởng

“Tôi còn chưa khóc, cô khóc cái gì?” Lãnh Tư Thần vẻ mặt bất đắc dĩ. Hạ Úc Huân lập tức phản bác, “Anh máu lạnh, anh đương nhiên sẽ không khóc. Lãnh Tư Thần, anh nói anh sao có thể máu lạnh vô tình như thế? Đối với ai cũng máu lạnh, đối với bản thân mình còn máu lạnh hơn!”

Thừa dịp kẹt xe, Hạ Úc Huân xoay người, bắt lấy khăn lạnh, sờ sờ trán anh, sau đó rút khăn giấy lau những giọt nước chảy từ khối đá trên mặt anh.

Lãnh Tư Thần đột nhiên cầm chặt tay cô.

“Làm gì?” Hạ Úc Huân bị anh nhìn đến mức trong lòng phát run.

“Hạ Úc Huân.....”

“Uhm?”

“Về sau đừng nói lời thô tục.”

“Đi chết đi!” Chờ nửa ngày chờ anh nói ra một câu như vậy, đùa giỡn người kahsc như vậy vui lắm sao!

Tối công ty, tiến vào gara, Hạ Úc Huân đem xe ngừng hẳn, Lãnh Tư Thần bước ra cửa xe, lập tức trong nháy mắt hết như biến hình, toàn bộ mặt mỗi đều không còn, chỉ còn một bộ lạnh nhạt tàn khốc.

“Hạ Úc Huân, cô về đi!”

“Hừ, lợi dụng xong liền đuổi người, quả nhiên đủ máu lạnh.” Hạ Úc Huân cảm giận mà vung túi xách chuẩn bị có cốt khí mà tránh người.

“Kỳ thật, vốn dĩ rất muốn khen thưởng cho cô một nụ hôn, nhưng mà.....” Lãnh Tư Thần sâu kín mà nói.

Hạ Úc Huân nghe vậy hoảng sợ, ngay sau đó mặt lập tức đỏ lên, thẹn quá thành giận nói, “Ai thèm!”

Lãnh Tư Thần đến gần vài bước, đến khi đem cô ép dựa vào trên cửa xe.

“Anh lại muốn làm gì?” Hạ Úc Huân vẻ mặt cảnh giác mà trợn mắt nhìn anh.

Lãnh Tư Thần ghé vào tai cô, tiếp tục câu vừa rồi chưa nói xong: “Nhưng mà Cô biết đấy, tôi đang bệnh, cho nên.....”

Cho nên gì?

Anh rốt cuộc muốn nói gì?

Người này nói chuyện liền không thể nói xong một lần luôn sao?

Thanh âm Lãnh Tư Thần càng nói càng nhẹ, đồng thời, tay hơi kéo áo nơi bả vai cô, đôi môi nóng rực mà dán vào hõm vai cô, Hạ Úc Huân thân mình run nhẹ một cái, muốn tránh né, anh lại lập tức dùng sức hôn lên chỗ da thịt kia.

Hạ Úc Huân bị hành động bất ngờ của Lãnh Tư Thần làm cho không thể hiểu được, tinh thần hoảng hốt hết sức, người khởi xướng đã rời đi khỏi tầm mắt cô.

Hơi nghênh đầu về một bên, liền nhìn thấy dấu vết ái muội anh lưu lại trên bả vai mình, vội vàng mặt đỏ tai hồng mà đem quần áo kéo lên, trong lòng không ngừng mắng, biến thái, biến thái, siêu cấp đại biến thái!

-

A Thần, tôi đã từng nói qua, anh là một gốc cây sồi, còn tôi phải làm một cây bong gòn bên cạnh anh, cùng anh đồng cam cộng khổ, cùng nhau phấn đấu.

Liên tính sau này không thành tình nhân, anh cũng vĩnh viễn là người thân quan trọng nhất của tôi.

Ra khỏi tòa nhà công ty, Hạ Úc Huân hít sâu một hơi, gọi điện thoại cho Âu Minh Hiên.

“Alo.....”

Vừa muốn nói chuyện, xa xa đầu bên kia lại truyền đến thanh âm nhu mì của phụ nữ: “Đáng ghét, đừng nhận! Thực mất hứng..... Chúng ta..... Tiếp tục.....”

Sau đó chính là tiếng cúp máy tút tút.

Hạ Úc Huân khóe miệng run rẩy mà nhìn di động, “Làm cái gì? Một người hai người lúc làm việc cũng không biết tắt điện thoại trước sao?”

Rơi vào đường cùng, Hạ Úc Huân vẫn là tự mình đi đến công ty Âu Minh Hiên một chuyến.

Nửa giờ sau.

“Xin chào, tôi muốn gặp tổng giám đốc các cô, có thể giúp tôi liên hệ một chút chứ?”

“Tiểu thư, cô có hẹn trước chứ?” Phụ nữ sẽ đến nơi này tìm Âu Minh Hiên, không phải khách của Âu Minh Hiên, thì cũng là khách kiêm tình nhân của Âu Minh Hiên.

Cô thư ký trang điểm hoa hòe lộng lẫy từ trên xuống dưới liếc mắt đánh giá Hạ Úc Huân một cái, ăn mặc như bà già, kính đen già nua..... Đường như cả hai đều không phải a!

Hạ Úc Huân hết chỗ nói, cô gái này chẳng lẽ chính là nhân viên của Âu Minh Hiên? Không mặc đồng phục nhân viên không nói, thậm chí còn ăn mặc mát lạnh như vậy...

“Không có, nhưng tôi có việc gấp tìm anh ấy.” Hạ Úc Huân có chút do dự, dựa theo cú điện thoại vừa rồi, anh hẳn là còn ở đây “Làm việc” chứ! Chính mình lúc này tới tìm anh có thể quá không đúng thời điểm hay không.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 113: Bị Tạm Giữ

Đang có chút muốn rút lui hết sức có trật tự, cô thư ký trước mặt nhận điện thoại nội bộ, sau đó vẽ mặt nhiệt tình mà nhìn Hạ Úc Huân, nói: “Xin hỏi, ngài là Hạ Úc Huân tiểu thư sao?” “Ách, là tôi.....” Hạ Úc Huân ngơ ngác mà đáp.

“Xin lỗi, vừa rồi có chút chậm trễ, xin theo tôi, tổng giám đốc mời cô lên.” Cô thư ký thái độ quay ngoắt 180 độ, cười khanh khách mà dẫn đường, trong lòng tuôn mồ hôi lạnh, tổng giám đốc bọn họ khẩu vị khi nào trở nên nhẹ như vậy?

Lại nói, phía trên kia tổng giám đốc đã có một vị, hiện tại lại thêm một vị này đi lên là có ý tứ gì? Có vẻ khẩu vị của anh không phải nhẹ, mà là trở nên nặng rồi.....

“A, được, làm phiền cô.” Ánh mắt ái muội của cô thư ký khiến Hạ Úc Huân thực không thoải mái.

Còn có, thái độ cô thư ký này thay đổi quá nhanh đi? Phụ nữ quả nhiên là động vật thiện biến, Hạ Úc Huân hôm nay xem như xem vậy là đủ rồi.

Thang máy tới tầng mười hai rồi dừng lại.

“Hạ tiểu thư mời bên này, tổng giám đốc đang ở bên trong.”

“À, cảm ơn cô.”

Văn phòng Âu Minh Hiền cư nhiên nằm độc lập ở tầng cao nhất, cũng không cùng khu làm việc chính của nhân viên, như vậy có phải hay không là để thuận tiện cho anh làm chuyện gì đó? Hạ Úc Huân không thuần khiết mà nghĩ.

Hạ Úc Huân đứng ngoài cửa nửa ngày, do dự nên vào hay không.

Ba phút sau, rốt cuộc lấy hết can đảm gõ cửa, nhưng, tay vừa đặt trên cửa phòng, cửa phòng liền kéo kệt một tiếng bị đẩy ra.

Thì ra cửa chỉ là hờ khép.

Phòng trong một nam một nữ quần áo đã cởi ra gần hết.....

Sau khi nghe được tiếng động, Âu Minh Hiền làm như có chút bất mãn mà ngẩng đầu, cặp mắt vốn đang mê loạn kia giờ phút này lại là trong veo đến mức không có một tia dục vọng, liền như vậy lảng lảng mà nhìn chăm chăm vào Hạ Úc Huân đang sửng sốt.

Hạ Úc Huân rốt cuộc phản ứng kịp, nói: “Thực xin lỗi, quấy rầy.” Nói xong liền cẩn thận đóng cửa phòng cho bọn họ.

Cô gái đang trầm mê nghe được phía sau đột nhiên truyền đến tiếng người, cả kinh lập tức liền đứng dậy, lại bị Âu Minh Hiền đè xuống, nói: “Bảo bối, sợ cái gì? Vừa rồi không phải còn muốn tiếp tục la hét sao?”

“Nhưng, có..... Có người.....”

Hạ Úc Huân vừa muốn đóng cửa phòng tay bỗng dừng lại, vừa rồi ở trong điện thoại còn không phát hiện, bây giờ đột nhiên phát hiện giọng nói cô gái này rất quen thuộc.

“Annie.....?” Hạ Úc Huân ngơ ngác mà kêu một tiếng, hoàn toàn không nghĩ tới cư nhiên sẽ là cô.

Âu Minh Hiên nghe vậy khoe miệng hiện lên ý cười trào phúng sâu sắc, nói: “Hạ Úc Huân, quả nhiên là cô!”

“Tiểu hạ?! Sao lại là cô?” Annie nhanh chóng sửa sang lại quần áo, vừa vuốt tóc, vừa run run bất an mà nhìn Hạ Úc Huân.

Hạ Úc Huân có loại xúc động muốn chết, cô buổi sáng mới cho Annie số, buổi chiều cũng đã..... Đã lên giường cùng Âu Minh Hiên?

Hạ Úc Huân ho nhẹ một tiếng, “Annie, cô đây hiệu suất làm việc có phải có chút quá nhanh hay không?”

Annie giận dữ mà trừng mắt nhìn Hạ Úc Huân một cái.

Âu Minh Hiên nhìn Hạ Úc Huân không có chút đổ kị gì, còn nhàn tâm cùng người khác hàn huyên, sắc mặt kém tới cực điểm, nói: “Đi ra ngoài!”

“Ách, học trưởng, cái kia..... Xin lỗi a! Tôi thật không phải cố ý.....” Hạ Úc Huân ngượng ngùng mà sờ sờ cái mũi, cô lý giải, dục cầu bất mãn khiến tính tình người ta không tốt lắm.

“Ai cho cô đi ra ngoài!” Hạ Úc Huân vừa muốn rời đi, lại bị Âu Minh Hiên một cái đập bàn rống giận khiến cô ngây ngẩn cả người.

Sau đó tầm mắt Âu Minh Hiên dừng trên người Annie, nói: “Cô đi ra ngoài.”

Đuối xong Annie lại bắt đầu gắt gao nhìn chăm chăm cô, nói: “Hạ Úc Huân, cô lại đây cho tôi!”

Cứ như vậy, Annie đi ra ngoài, Hạ Úc Huân bị tạm giữ lại.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 114: Điều Kiện

Âu Minh Hiên hôm nay mặc áo sơmi đen, nút áo không kèm chế được mà mở ra ba nút, tướng mạo kia ngày thường cũng đã đủ yêu nghiệt, lúc này càng mỉa mai đến mức ghê người.

Thần sắc anh nhàn nhã một tay chống cằm, cười khanh khách mà nhìn cô, ý cười lại không thông nơi đáy mắt, “Nếu tôi không đoán sai, cô lần này tới, không phải bởi vì hối hận đã đem tôi đẩy qua cho người phụ nữ khác, mà là vì Sunshine của cô đúng không?”

Không để Hạ Úc Huân kịp mở miệng, anh ngay sau đó nói: “Tôi có thể lùi lại thời gian giao hàng, có thể cho Lãnh Tư Thần lần này sẽ không chết quá thảm, có thể đáp ứng mục đích lần này cô tới tìm tôi, chỉ cần..... Cô đáp ứng tôi một điều kiện.”

Trước mắt Âu Minh Hiên vẫn là Âu Minh Hiên, nhưng lại khiến cho người ta có một loại cảm giác cực kỳ xa lạ, Hạ Úc Huân kiềm nén bất an trong lòng xuống, do dự một lát sau thật cẩn thận hỏi, “Điều kiện gì?”

Cuối cùng, câu nói đầu tiên của cô đã xác định toàn bộ suy đoán trong lòng anh, tổn thương tim anh, thậm chí ngay cả một chút do dự cũng không có.

Hạ Úc Huân nói ra, Âu Minh Hiên tự giễu mà cười lạnh một tiếng, ngón tay có tiết tấu gõ mặt bàn, thong thả ung dung nói, “Điều kiện chính là..... for-one-night!”

Hạ Úc Huân đầu tiên là sững sốt, sau khi thay đổi ngôn ngữ ngăn ngủi là vẻ mặt hoàn toàn không thể tin nổi: “Học trưởng.....”

Âu Minh Hiên hiển nhiên thực hài lòng với vẻ mặt khiếp sợ của cô, chậm rãi đứng lên, như dã thú săn mồi, lười biếng mà tà mị từng bước một đến gần cô, nói: “Bảo bối, vì cái gì lại có vẻ mặt như vậy?”

“Học trưởng, anh làm sao vậy?” Cái loại cảm giác xa lạ mà nguy hiểm này càng ngày càng cường liệt, Hạ Úc Huân hoảng hốt không thôi, lão đảo mà lui về phía sau, Âu Minh Hiên như vậy thật sự đáng sợ.

Âu Minh Hiên mãnh thế với trước một bước ôm eo cô, ngăn đường cô trốn, tiếp theo, hơi hơi cúi người, ở bên tai cô hơi thở có pha lẫn mùi rượu vang đỏ hơi say, nói: “Cô không phải vì anh ta cái gì đều có thể làm sao? Không phải có thể vượt lửa qua sông không màng tất cả sao? Hiện tại chỉ để cô bồi tôi một đêm mà thôi, đều phải do dự lâu như vậy? A, xem ra, cái tình yêu mà cô đối với anh ta cũng chỉ có vậy thôi! Hạ Úc Huân, cô thật dối trá! Không chỉ có dối trá, còn..... Tàn nhẫn đáng giận!” Hạ Úc Huân đầy mặt khiếp sợ, không thể tin những lời như vậy là từ miệng Âu Minh Hiên mà ra, cô đã phân biệt không rõ ràng lắm người trước mắt rốt cuộc có phải học trưởng của cô hay không.

Thanh âm cô run rẩy đến không thành dáng vẻ gì, nói: “Học trưởng, anh..... Anh rốt cuộc làm sao vậy?”

“A, biết không? Cô chính là dùng dáng vẻ vô tội đáng thương này để mê hoặc tôi, khiến tôi hết lần này đến lần khác không đành lòng với cô, hết lần này tới lần khác bị cô tổn thương trở thành một tên ngốc!”

“Tôi không có!” Hạ Úc Huân hô hấp dồn dập.

“Không có? Vậy cô hiện tại đang làm cái gì? Thật là điềm đạm đáng yêu a! Cô chính là dùng vẻ mặt như vậy làm tôi trở nên lung tung rối loạn! Như

thế nào? Chỉ là cùng tôi một đêm mà thôi là có thể giúp A Thần của cô giải quyết phiền toái lớn như vậy, cô không thiệt thòi.....”

Anh ấy không phải học trưởng! Không phải! Không phải! Không phải! Hạ Úc Huân điên cuồng mà lắc lắc đầu.

Giây tiếp theo, cô vừa kích động, vừa ngẩng đầu, đầu lập tức đập vào cằm Âu Minh Hiên đang đưa tới, Âu Minh Hiên chuẩn bị không kịp, đau đến mày nhíu chặt.

Nhìn vẻ mặt thống khổ của Âu Minh Hiên, Hạ Úc Huân trong khoảng thời gian ngắn cũng đã quên phát hỏa, cuống quýt tiến lên, vừa xoa cằm anh, một bên ảo não không thôi nói, “Thực xin lỗi thực xin lỗi! Học trưởng anh không sao chứ? Có đau hay không? Đều do đầu tôi quá cứng! Thực xin lỗi.....”

Cô xoa xoa phát hiện nhiệt độ cơ thể anh không quá thích hợp, tay nhỏ từ cằm chuyển qua trán anh, sau đó nhin không được kinh hô ra tiếng, “Như thế nào nóng thành như vậy? Anh phát sốt?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 115: Cô Cẩn Đi

“Hạ Úc Huân, không cần cô giả vờ hảo tâm!” Âu Minh Hiên thái độ ác liệt mà đẩy tay cô ra.

Mu bàn tay Hạ Úc Huân lập tức một mảnh đỏ bầm.

Hôm nay đã trải qua quá nhiều chuyện, vừa rồi lại bị lời nói kia của Âu Minh Hiên đả thương, cảm giác cả trái tim đều đang bị lãng trì, áp lực đến không thở nổi.

Cô rũ đầu, khuôn mặt vùi trong tối tăm, cười một tiếng, “A, một người hai người đều chê tôi nhiều chuyện..... Dù sao tôi làm cái gì đều là sai, làm cái gì đều là nhiều chuyện, làm cái gì đều không đúng.....

Các người đều là đại thần, đều cao cao tại thượng, muốn đối với tôi như thế nào liền đối như vậy, muốn mắng cứ mắng, muốn bôi nhọ liền bôi nhọ, muốn khi dễ liền khi dễ! Tất cả đều khi dễ tôi..... Liền học trưởng cũng.....

Tôi rốt cuộc làm sai cái gì? Cho dù chết, anh cũng nên cho tôi rõ ràng chứ!”

Nói xong lời cuối cùng cơ hồ là tê thanh kiệt lực.

Chỗ này, cô liền một giây đồng hồ cũng không muốn ở lại, tiện tay sờ soạng mặt một phen, cọ cọ quơ quơ hai chân liền hướng ra bên ngoài.

“Đừng đi.....”

Mới vừa đi chưa được vài bước, bị Âu Minh Hiên từ phía sau với lên dùng sức kéo vào lồng ngực.

Hạ Úc Huân sống lưng cứng đờ, “Buông tay! Lại không buông.....”

“Cô cản tôi đi!” Âu Minh Hiên vừa nói ra, lập tức đem câu nói kế tiếp của Hạ Úc Huân tất cả đều rõ ràng nén ngược lại.

Âu Minh Hiên cầm đáp trên vai cô, sống chết không buông tay.

Anh học ngữ khí của Hạ Úc Huân, u oán nói, “Dù sao tôi vừa rồi đã bị cô đâm cho cảm trật khớp, dù sao tôi hiện tại sốt cao không thôi, sắp sửa chuyển thành viêm phổi, dù sao tôi vẫn thích nhất tiểu học muội chỉ biết là Lãnh Tư Thần sinh bệnh, chỉ biết là công ty Lãnh Tư Thần sắp phá sản, lại không biết tôi cũng rất khổ sở thê lương.....”

Hiện tại, cô còn muốn cản chết tôi..... Không sao, cô cản đi! Dù sao cô đã không cần tôi, tôi sống cũng không có ý nghĩa gì.....”Giây tiếp theo, Hạ Úc Huân đột nhiên xoay người lại, một phen ôm lấy thân thể Âu Minh Hiên, bả vai kịch liệt run rẩy.

Âu Minh Hiên hoàn toàn bị phản ứng của cô làm cho ngây ngẩn, nói:“Hạ Úc Huân, cô làm cái gì? Liền tính bị tôi làm cho cảm động, cũng không cần.....”

Nói phát hiện không thích hợp, nâng mặt cô lên vừa thấy, nha đầu kia thế nhưng vô thanh vô tức mà khóc đến nước mắt đầy mặt.

Trái tim Âu Minh Hiên giống như bị một con dây sắt đóng chặt, nói: “Này, cô..... Hạ Úc Huân, cô khóc cái gì mà khóc! Tôi còn chưa khóc a! Cô đủ rồi a! Không được khóc! Lại khóc tôi đánh cô!”

Hạ Úc Huân lại như đối nghịch với anh, khóc càng lúc càng lớn, thẳng đến khi nằm ở trong lòng ngực anh khóc đến ruột gan đứt từng khúc.

Âu Minh Hiên thất bại mà vỗ về sau lưng cô đã khóc đến thở hỗn hển, gần như cầu xin, nói: “Đừng khóc được chưa bà cô? Cô như vậy tôi rất khó chịu, tôi mới là người bệnh a! Cô cũng thông cảm cho tôi một chút được chưa?”

“Hỗn..... Hỗn đản..... Hỗn..... Đản.....” Cô đứt quãng mà ghen ngào.

“Nói cái gì? Tôi nghe không rõ lắm.....” Anh chưa từng thấy cô gái nào luôn là ánh mặt trời sức sống bắn ra bốn phía lại khóc đến thương tâm như vậy.

Hạ Úc Huân nâng khuôn mặt nhỏ khóc đến đẫm nước mắt, quát: “Hỗn đản! Vì cái gì phải nói như vậy? Vì cái gì phải đối xử với tôi như vậy? Anh dọa tôi sợ! Dọa tôi sợ.....”

Âu Minh Hiên ngơ ngẩn mà nhìn cô, tùy ý cô phát tiết mà dấm đánh chính mình, trong lòng lại nảy lên một cổ ngọt ngào, cô sợ dĩ kích động như vậy, có phải hay không bởi vì vẫn có chút để ý đến mình.....

“Học trường, về sau đừng như vậy được không? Tôi sợ hãi đáng vẻ kia của anh.....” Hạ Úc Huân chon vào lòng anh thút tha thút thít nước nỡ.

Âu Minh Hiên bất đắc dĩ mà đau lòng mà vỗ về sau lưng cô, nói: “Là tôi không tốt, lần sau sẽ không! Tôi nào biết lá gan cô nhỏ như vậy, vậy cũng bị dọa khóc, cô không phải không sợ trời không sợ đất sao? Nhưng, cô cũng không đúng, ai cho cô làm chuyện quá đáng như vậy, cứ nhiên đem số điện thoại của tôi cho phụ nữ khác, còn..... Cô liền như vậy.....”

Âu Minh Hiên còn chưa kịp nói nặng lời, Hạ Úc Huân lại bắt đầu gào khóc, anh chỉ đành bất đắc dĩ mà lại dùng ngữ khí nhẹ nhàng, nói:” Lần này

tôi là thật sự bị cô chọc tức điên rồi, cô có biết cô làm vậy thực sự tổn thương người khác hay không?”

Hạ Úc Huân hít hít cái mũi, vè mặt ăn năn, “Học trưởng thực xin lỗi, tôi lần sau không đem sổ của anh cho các cô ấy nữa, tôi thật sự không biết các cô ấy sẽ khi dễ anh..... Để anh chịu khổ.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 116: Chưa Thấy Qua Hắc Hồ Li, Xấu!

Âu Minh Hiên khoe miệng khẽ nhếch, cắn răng nói, “Nha đầu chết tiệt kia, bắn thủ tôi đúng không.....” Tiểu huân, nếu tôi hiện tại nói cho em biết, tôi yêu em..... Nhát gan như em có phải hay không sẽ sợ tới mức lập tức đào tẩu?

Trước đây tôi chưa từng xem em là phụ nữ, em làm sao từng xem tôi như đàn ông.....

Quan hệ của chúng ta như vậy, rốt cuộc phải biến chuyển như thế nào đây.....

Ai.....

“Đủ rồi a! Đừng khóc, xem cô đem quần áo tôi làm thành cái gì đây!” Âu Minh Hiên vẻ mặt bất đắc dĩ.

“Học trưởng.....”

“Sao?”

“Anh vẫn là mặc áo sơmi trắng đẹp hơn.” Hạ Úc Huân lẩm bẩm.

Âu Minh Hiên cười nhạt một tiếng, “Thẩm mỹ của cô kìa! Màu đen thì làm sao? Mọi người đều nói tôi mặc màu đen càng có cảm giác!”

Hạ Úc Huân ghét bỏ mà kéo kéo chiếc áo sơ mi đen tuyền của anh, nói: “Chưa thấy qua hắc hồ li, xấu!”

Âu Minh Hiên hung tợn mà nhéo nhéo mũi cô, “Hạ Úc Huân, cô muốn chết đúng không?!”

Hạ Úc Huân vặn bung tay anh, một đầu đập vào lồng ngực anh.

“Hạ Úc Huân! Đầu cô thật cứng như đá!”

Hạ Úc Huân thâm tình chân thành, liếc mắt đưa tình mà ngẩng khuôn mặt nhỏ nhìn anh nói, “Học trưởng, trên người của anh có hương vị của mẹ!”

Âu Minh Hiên ít nhất ngây ngốc mười giây đồng hồ mới phản ứng lại, Hạ Úc Huân đã sớm lần trốn ra xa phạm vi công kích của anh.

Hai người đuổi theo chạy loạn khắp nhà.

“Hạ Úc Huân, cô có dũng khí thì đừng chạy cho tôi!” Âu Minh Hiên rống giận.

Hạ Úc Huân thở hồng hộc mà tránh ở phía sau sô pha giả trang thành mặt quỷ, “Học trưởng, tôi nói chính là thật sự, anh ôm thật sự có cảm giác như mẹ ôm a!”

“Cô còn nói!” Âu Minh Hiên lập tức lên đến trên sô pha, trực tiếp đem cả người cô từ sau sô pha ôm lấy.

“A ——” Hạ Úc Huân hét lên một tiếng, như thế nào cũng không nghĩ tới Âu Minh Hiên sẽ dùng chiêu này.

“Nha đầu chết tiệt kia! Xem cô còn dám chạy!”

“A —— học trưởng anh chạy không được liền chơi xấu!”

“Cô tốt nhất lại kêu lớn tiếng lên một chút, để dưới lầu đều biết nơi này đã xảy ra chuyện gì.” Âu Minh Hiên uy hiếp.

Hạ Úc Huân đầu tiên là lập tức che miệng lại im lặng, sau đó khiêu khích mà liếc anh một cái, nói: “Dù sao bọn họ khẳng định sớm đã thành thói quen, chút năng lực thừa nhận này không có sao có thể làm cấp dưới của anh!”

“Vậy còn cô? Cô thấy tôi thế nào?” Âu Minh Hiên hai tròng mắt híp lại.

Hạ Úc Huân chớp chớp mắt, suy tư một phen, nói: “Trước khi biết thân phận của anh tôi đã nghe nói người thừa kế Âu thị là vạn bụi tùng trung, phiến diệp bất tương thân, hiện tại, đem anh cùng tổng giám đốc Âu thị liên hệ lại, tuy rằng trong khoảng thời gian ngắn không dễ để chấp nhận, nhưng học trưởng chính là học trưởng, với tôi mà nói cái gì cũng chưa thay đổi. À, hơn nữa, anh vốn dĩ chính là rất háo sắc! Thực sắc tính đã, lý giải của tôi.”

Âu Minh Hiên gõ đầu cô một cái, “Lại muốn cùng tôi biện luận vấn đề ai sắc có phải hay không?”

“Không muốn, kiên quyết không muốn.” Hạ Úc Huân lắc đầu.

“Tôi là phong lưu, không phải háo sắc, hiểu chưa?”

Hạ Úc Huân hết chỗ nói rồi, phong lưu cùng háo sắc có gì khác nhau sao?

“Hạ Úc Huân, cô có thể cho tôi một chút phản ứng bình thường hay không?” Âu Minh Hiên sắp điên rồi, chẳng lẽ cô nghe mình nói như vậy, hoặc là sau khi biết chính mình đã từng có rất nhiều phụ nữ, một chút thương cảm đều không có sao?

“Làm ơn đi, tôi rất bình thường có được không, cũng không biết là ai không bình thường.....” Hạ Úc Huân càng nói càng nhỏ. Nhưng, anh thoát

nhìn thật sự quá không bình thường a!

Âu Minh Hiên đột nhiên ghé sát vào cô, nghiêng răng soàn soạt, nói:
“VẬY..... Lãnh Tư Thần ôm có cảm giác gì? Hả?”

Anh đột nhiên chuyển sang một đề tài cơ hồ đã bị cô quên đi, Hạ Úc Huân sững sốt hơn nửa ngày mới phản ứng lại.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 117: Tôi Muốn Đến Nhà Cô

“Cô hẳn không phải muốn nói với tôi... Cảm giác của ba đấy chứ?” Âu Minh Hiên cười lạnh một tiếng chế nhạo. Hạ Úc Huân thiếu chút nữa thổ huyết.

“Học trưởng anh đừng làm tôi sợ! Anh khi nào thì cùng Lãnh Tư Thần..... Ách..... Có quan hệ không bình thường như vậy?” Hạ Úc Huân hoảng sợ.

“Hạ Úc Huân, cô đừng dẫn chút cho tôi.” Âu Minh Hiên phẫn nộ.

Hạ Úc Huân lập tức ưỡn ngực thẳng lưng, nghiêm túc trả lời: “Chính là..... Chính là cảm giác của Lãnh Tư Thần a!”

Âu Minh Hiên có chút giật mình, ngay sau đó than nhẹ một tiếng, “Tôi hiểu được.”

Ách, anh hiểu cái gì? Ngay cả chính cô đều không rõ ràng a!

“Úc huân, buổi tối hôm đó, cô vui vẻ chứ? Thật sự vui vẻ chứ? Chính là tôi rất khố sở, cô nói tôi không cần lo lắng cho cô, rất khố sở.....” Sắc mặt Âu Minh Hiên thống khổ mà nhắm mắt lại, sau đó liếc mắt nhìn cô một cái, “Hạ Úc Huân, cô chính là bạch nhãn lang.....”

Hạ Úc Huân áy náy mà quơ quơ cánh tay anh, lấy lòng nói, “Học trưởng, anh vẫn còn tức giận sao!”

“Tôi không tức giận, một chút đều không tức giận, tôi tức giận cái gì!”

Còn nói không tức giận, mỗi từ nói ra đều hết như giảm phải định.

“Học trưởng, thực xin lỗi a! Tối hôm đó là tôi không tốt, tôi không nên như vậy đối với anh, mấy ngày nay, lòng tôi cũng không chịu nổi.”

“Không cần phải nói xin lỗi, là tôi không biết điều, cô bạn đi cùng Lãnh Tư Thần tiêu dao khoái hoạt, tôi lại muốn làm hỏng chuyện tốt của cô, là tôi không biết điều!” Âu Minh Hiên quay mặt đi không nhìn cô.

Hạ Úc Huân lại vòng sang bên kia, không ngừng cố gắng dỗ anh, “Đừng nóng giận! Đừng nóng giận! Tôi đều đã gặp báo ứng!”

Âu Minh Hiên vốn dĩ không để ý cô, nhưng vẫn nhịn không được, không chịu thua hỏi, “Cô có thể gặp báo ứng gì?”

“Người ta ghét bỏ tôi không kỹ thuật, đều đem tôi ném xuống xe, sau đó tôi liền ở trên đường cao tốc một đêm gió lạnh.....”

“Cô nói thật?” Âu Minh Hiên cắt ngang cô, lộ ra vẻ mặt vui sướng.

Hạ Úc Huân đem thân mình nhích lại gần, liếc xéo anh một cái, nói: “Học trưởng, vẻ mặt này của anh, tôi có thể lý giải thành vui sướng khi người gặp họa không?”

Âu Minh Hiên chỉ vào ót cô mắng, “Hạ Úc Huân, cô chính là xứng đáng! Hiện tại biết sai rồi, sớm làm gì đi! Luôn miệng nói xin lỗi, vậy vì cái gì qua thời gian lâu như vậy cô cũng chưa đi tìm tôi một lần? Ngày đó trên đường gặp cô, lại vẫn dùng thái độ này đối với tôi! Ngày nào đó tôi chết, phỏng chừng chính là bị cô làm cho tức chết!”

Hạ Úc Huân che ót lại, ngập ngừng giải thích nói, “Tôi còn không phải bởi vì không muốn làm phiền tới anh sao? Anh vì chuyện của tôi đã thực

nhọc lòng, mặc kệ anh tức giận, vừa lúc cũng có thể tỉnh tâm chút.”

“Sợ phiền tôi? Vậy chuyện Annie kia cô nói như thế nào? Cô hiện tại lại đây tìm tôi là đang làm gì?” Âu Minh Hiên rống giận. Liền bởi vì nguyên nhân đáng chết không thể hiểu được này, làm hại anh từ tối hôm đó vẫn luôn tức giận đến bây giờ.

Hạ Úc Huân bị anh rống đến che lỗ tai lại, dịch qua hướng sô pha bên kia, nói: “Học trưởng, chuyện Annie tôi thật sự xin lỗi, tôi cho rằng cô ấy chỉ là nhất thời háo sắc, không nghĩ tới cô ấy sẽ có dũng khí..... Như vậy!”

Âu Minh Hiên hừ lạnh một tiếng, nói: “Cô ấy nào có lá gan lớn như cô, nhiều lắm chỉ gửi vài tin nhắn ngưỡng mộ nhàm chán. Hôm nay là Lãnh thị bên kia cử cô ấy đến đây cùng tôi nói rõ tình hình, hỏi tôi có thể sửa kỳ hạn giao hàng trên hợp đồng hay không, sau đó, thuận tiện cơ hội công và tư chẳng phân biệt, câu dẫn tôi mà thôi!”

Sau đó, anh liền câu dẫn ngược lại, muốn xem phản ứng Hạ Úc Huân. Cuối cùng nhận được kết quả chỉ e có thể trực tiếp đem anh từ sốt cao dẫn đến viêm phổi.

“Thì ra là như thế, khó trách cô ấy sẽ xuất hiện ở chỗ này..... Chuyện hợp đồng như vậy..... Anh như thế nào hồi phục?” Hạ Úc Huân thật cẩn thận hỏi.

“Hạ Úc Huân, cô cũng chỉ biết quan tâm cái này! Khụ khụ.....”

“Học trưởng, anh đừng quá kích động! Tôi không hỏi, không hỏi, tôi đưa anh đi bệnh viện được không?”

Ai, tính chuyện gì, cả ngày hướng bệnh viện chạy tới.

“Tôi không đi bệnh viện!”

“Vậy Ngô hoàng vạn tuế ngài muốn đi nơi nào a?”

“Tôi muốn đến nhà cô!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 118: Trăm Không Ngại

Nhớ tới người trong nhà kia, Hạ Úc Huân tức khắc khổ không nói nổi, “Ách, vi thần thật sự là nghèo rớt mồng tơi, nhà chỉ có bốn bức tường, chỉ sợ ủy khuất thánh thượng.....” Ý ngoài lời, miếu tiểu cống không chứa nổi tôn Phật là ngài đây.

“Không sao, trăm không ngại!” Âu Minh Hiên khéo hiểu lòng người mà cười cười.

Hạ Úc Huân trong lòng gấp đến độ xoay quanh, cực kỳ thành khẩn mà nhìn anh, nói: “Học trưởng, anh không biết, ba tôi đi Hàn Quốc giao lưu, trong nhà chỉ có mình tôi, hết như cái chuồng heo, ngay cả nơi đặt chân cũng đều không có!”

Âu Minh Hiên trên mặt bất động thanh sắc, vẫn là câu kia, “Không sao, trăm không ngại.” Kỳ thật trong lòng lại đang nghĩ: Tôi không biết? Tôi sao lại không biết a! Tôi đương nhiên biết ba cô không ở nhà!

Hạ Úc Huân quay đầu đi nguyên rửa một tiếng, sau đó tiếp tục bày ra khuôn mặt tươi cười, “Học trưởng, bị bệnh hẳn là đi bệnh viện mới đúng, nhà của ta lại không có bác sĩ, anh nếu xảy ra chuyện gì làm sao được? Cùng lắm thì, tôi đích thân đi bệnh viện cùng anh?”

Âu Minh Hiên nghe vậy cũng không nói lời nào, chỉ là cười như không cười mà nhìn cô.

Hạ Úc Huân bị anh nhìn đến trong lòng phát run, đầu tiên là nhìn ngoài cửa sổ, tiếp theo nhìn trần nhà, cuối cùng nhìn sàn nhà, chỉ nhìn muốn nhìn sao cho ra khe hở chui vào mới thôi.

“Nhà cô không có bác sĩ, vậy có cái gì?” Âu Minh Hiên sâu kín hỏi, ngữ tốc cực kỳ thông thả làm khổ người thật sự là khảo nghiệm năng lực thừa nhận của cô.

Giờ phút này Hạ Úc Huân đã bị dồn đến góc sofa, Âu Minh Hiên lại cứ như vậy đến gần cô hơn, làm hại cô thiếu chút nữa ngã xuống.

“Có..... Có nồi chén gạo muổng củi gạo mầm muối tương dấm trà.....” Hạ Úc Huân lung tung rối loạn nói cho có lệ.

Không thể không nói, Hạ Úc Huân vẫn là quá non, hơi nói dối chút, liếc mắt một cái là có thể bị người nhìn thấu, huống chi người này lại là cáo già ngàn năm.

Âu Minh Hiên hai tròng mắt híp lại, tản ra một tia tinh quang, “Hạ Úc Huân, nhà cô giấu đàn ông?” Tuy rằng là câu nghi vấn, lại với ngữ khí hoàn toàn khẳng định.

Hạ Úc Huân lập tức lộ ra vẻ mặt vô cùng kinh sợ, bởi vì Âu Minh Hiên cư nhiên nhất ngữ thành sấm! Thật không hổ là cáo già a!

Nhìn vẻ mặt cô đã gần như cam chịu, Âu Minh Hiên quả thực muốn bóp chết cô, nhưng, giờ phút này ngữ khí lại là ôn nhu đến quý dị, “Ha ha, xem ra tôi đoán trúng. Hạ Úc Huân, cô có tiền đồ a, còn học được kim ốc tàng kiều! Vừa rồi còn nói cô đối với Lãnh Tư Thần chấp mê bất ngộ, không thể tin được lại là tôi đã đoán sai, cô thật đủ tiêu sái, đủ phong lưu, đủ.....”

“Đủ rồi! Đủ rồi! Học trưởng, chuyện không phải như anh nghĩ đâu! Tuyệt đối tuyệt đối không phải như anh nghĩ!” Hạ Úc Huân chịu không nổi cắt ngang lời anh.

Âu Minh Hiên đè nén lửa giận ngút trời, “Không phải như vậy? Vậy là như thế nào? Lần trước hỏi cô, cô nói cô là cam tâm tình nguyện đi xem mắt, tôi còn chưa tin, thì ra cô thực sự là cam tâm tình nguyện.

Thôi, tôi nên chúc mừng cô không ở một thân cây thắt cổ chết, rồi cuộc quyết định trên mấy cây xung quanh chết vài lần thử xem.

Nhưng, cây trước kia sống hay chết có phải hay không cũng nên cùng cô không có liên hệ? Vì cái gì còn phải vì cây kia mà tới tìm tôi! Cô như vậy có phải quá nhân từ rồi không?”

Lúc đó, Âu Minh Hiên rất muốn hỏi, cây kia vì cái gì không thể là tôi. Nếu là tôi, ít nhất tôi sẽ không để cô treo cổ.

Nhìn dáng vẻ Âu Minh Hiên thật sự tức giận, Hạ Úc Huân gục đầu xuống, đành phải cam chịu số phận mà thành thật công đạo, nói: “Trước kia tôi không phải bị Lãnh Tư Thần ném xuống xe sao? Lúc ấy ở đường cao tốc chính người kia đã cứu tôi, sau đó tôi lại tình cờ đi ngang qua quán bar, vừa lúc gặp được cậu ta bị người ta đánh, liền đem cậu cứu trở về, lúc sau bởi vì cậu bỏ nhà đi, không có nhà để về, trên người lại có thương tích, tôi thật sự không yên tâm, đành phải cho cậu ta ở mấy ngày. Còn nữa, cậu ta căn bản không phải đàn ông, chỉ là một đứa trẻ con, còn chưa thành niên. Trần thuật xong.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 119: Trong Ba Tháng Nói Gì Nghe Nấy

“Hạ Úc Huân, cô cho rằng tôi sẽ tin sao?” Âu Minh Hiên cười lạnh. Hạ Úc Huân thở dài, vạn phần bất đắc dĩ, “Trên thế giới nào có nhiều trùng hợp như vậy, tôi sao có thể dễ dàng đem một người xa lạ cứu rồi đưa về nhà ở..... Tôi biết tôi nói những điều này rất khó tin, khó có thể lý giải, cho nên tôi mới quyết định không bằng không nói cho anh đó thôi! Xem đi! Anh quả nhiên chính là không tin.”

Âu Minh Hiên khoanh tay trước ngực, cau mày nhìn cô, nói: “Nghe ngữ khí của cô, cô nói dối nhưng thật ra tôi lại sai rồi!”

“Nào dám a! Đều là nô tỳ sai!” Hạ Úc Huân buồn bực nói.

Âu Minh Hiên vẽ mặt khó lường mà trầm mặc một lát, sau đó lộ ra biểu tình không sao cả, nói: “Một người cũng là giấu, hai người cũng là giấu, tôi không ngại chen lẫn.”

Không nghĩ tới Âu Minh Hiên hoàn toàn không theo lẽ thường ra bài, Hạ Úc Huân trừng lớn hai mắt nhìn anh, càng thêm buồn bực, nói: “Nhưng, anh còn phát sốt a! Không đi bệnh viện sao được?”

Muốn chết a! Mấy người đàn ông này, một người hai người tất cả đều quá tùy hứng đi!

Âu Minh Hiên một bộ cùng lắm thì không có gì, nói: “Không sao, tôi uống thuốc hạ sốt rồi.”

Hạ Úc Huân hoàn toàn không thể lý giải kêu rên, “Anh làm gì thế nào cũng phải đến nhà tôi vậy?”

“Bởi vì tôi thích.” Âu Minh Hiên nói với vẻ mặt đáng đánh đòn.

Vốn đang có phần hòa hoãn, hiện tại biết nhà cô còn có quả bom hẹn giờ kia, nói như thế nào cũng phải đến.

“Thật sắp bị anh làm cho tức chết rồi! Tùy hứng hết như cậu nhóc kia!” Hạ Úc Huân oán giận.

Âu Minh Hiên vẻ mặt kiêu ngạo, “Hạ Úc Huân, hiện tại chính là cô cầu xin tôi, chú ý thái độ.”

Hạ Úc Huân ngẩn ngơ, tiếp theo có chút không thể tin được mà nói, “Ý của anh là..... Chuyện hợp đồng này còn có đường sống sao?”

Âu Minh Hiên nghiêng mặt liếc mắt nhìn cô một cái, “Xem biểu hiện của cô.”

“Anh rốt cuộc có điều kiện gì, thẳng thắn nói ra được chưa!” Hạ Úc Huân không kiên nhẫn nói.

Cô gái nhỏ này, cư nhiên còn ghét bỏ anh không thẳng thắn.

“Trong ba tháng nói gì nghe nấy, tôi liền thả cho anh ta một con ngựa.” Âu Minh Hiên thần sắc khó lường chờ đợi phản ứng của cô.

“Nói, gì, nghe, nấy.....” Hạ Úc Huân cảnh giác mà châm chọc bốn chữ này.

Âu Minh Hiên liếc mắt nhìn cô một cái, “Sẽ không để cô đại lý đầy hứa hẹn, cũng sẽ không bụng đói ăn quàng ăn cô.”

Cắt, lúc trước cũng không biết là ai đưa ra cái loại điều kiện này.

Nghĩ đến đây, Hạ Úc Huân sắc mặt ửng đỏ.

“Không được, nhiều nhất một tháng! Cùng lắm thì làm nô lệ để anh ước hiếp! Sự tình lần trước là tôi sai, nếu không làm chút gì, lòng tôi cũng sẽ bất an.” Hạ Úc Huân nói.

Âu Minh Hiên mày nhăn lại, nói: “Ba tháng, cô không có quyền cùng tôi cò kè mặc cả.”

Hạ Úc Huân học bộ dáng không sao cả của anh mà nhún nhún vai, “Chỉ một tháng, không được thì thôi. Vốn dĩ mục đích lần này tôi tìm anh liên không phải vì muốn trao đổi điều kiện với anh. Bất quá, nếu có thể nhân tiện giải quyết, đương nhiên tốt nhất.”

Âu Minh Hiên trên mặt lộ ra một tia kinh ngạc, nói: “Hạ Úc Huân, cô dám chơi tôi?”

“Không có nha! Từ đầu tới cuối tôi có nói câu mục đích của tôi là cái này sao? Không có đi!” Hạ Úc Huân nói với vẻ mặt vô tội, sau đó thăm thía nói, “Học trường, tôi không nghĩ anh lại không hiểu chuyện như vậy, không có khả năng lợi dụng tình cảm tới kiểm chế quyết định của anh. Càng sẽ không để cho đồ vật tôi quý trọng nhiễm sắc thái của ích lợi. Tôi lần này tới tìm anh chỉ là hỏi anh một việc mà thôi.

Về phần anh lần này muốn nhân cơ hội đả kích Lãnh Tư Thần hay không, tôi sẽ không ảnh hưởng tới quyết định của anh, cũng tự nhận không có lực ảnh hưởng đó.

Hơn nữa, nếu tôi thật sự làm như vậy, cũng là một loại vũ nhục với A Thần, tôi nghĩ anh ấy còn chưa tới mức yêu cầu một cô gái vì anh ấy ở bên ngoài chịu tình cảnh ủy khuất.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 120: Bởi Vì Tôi Vui

Cô quá hiểu Lãnh Tư Thần, vạn nhất anh biết điều này, đối với anh mà nói sẽ chỉ là đả kích lớn hơn nữa với bản thân anh. Hơn nữa, cô cũng căn bản không nghĩ tới Âu Minh Hiên sẽ gây khó xử cho cô, nhiều nhất cũng chỉ mắng cô vài câu mà thôi, chỉ biết là sự tình phát triển giống như chó hoang thoát cương...

Cho nên, lần này Âu Minh Hiên khác thường thậm chí với những hành vi có thể nói là quá phận khiến cô thực khó hiểu.

Cô muốn tìm kiếm đáp án, nhưng trong tiềm thức lại ở sợ biết rõ ràng.

“Cô không có lực ảnh hưởng kia..... A, xem ra cô vẫn là có một chút tự mình hiểu mình.....” Nghe Hạ Úc Huân nói, Âu Minh Hiên cười khổ một tiếng, đổi lòng lăm bằm, ngay sau đó hít sâu một hơi nói, “Được rồi, cô muốn hỏi cái gì?”

Không thể không nói, lời nói kia của Hạ Úc Huân không chỉ làm anh kinh ngạc, càng làm cho anh lau mắt mà nhìn.

Sớm đã có thói quen cô thường xuyên khiến người ta khó lòng phòng bị mà ra tuyệt chiêu bất ngờ, nhưng mỗi lần đều sẽ vì cô ngoài ý muốn cảm thấy kinh ngạc, cô luôn có thể mang đến khiến anh ngừng mà không được sự kinh hỉ.

“Lần này hợp tác nếu làm không thành, đối với anh có lợi gì?” Hạ Úc Huân nhìn anh, nghiêm túc hỏi một câu.

Âu Minh Hiên đầu tiên là sửng sốt, nhưng ngay sau đó hiểu rõ mà cười cười, “Không hổ là tiểu học muội tôi dạy dỗ.”

Tiếp theo, anh thoải mái hào phóng mà trả lời, “Không có lợi! Tuy rằng có thể được nhất đại bút vi ước kim, tuy rằng có thể làm Lãnh thị tạm thời tiêu điều mấy tháng, nhưng, đối với Âu thị không có bất luận cái gì tốt, thậm chí, phủ định tất cả những cố gắng trước đây, một lần nữa lại tìm đối tác khác, coi như là có chút phiền phức.”

Hạ Úc Huân nhíu mày, “Vậy vì cái gì.....”

Cô lời còn chưa dứt, Âu Minh Hiên lập tức nói tiếp, “Bởi vì tôi vui a!”

“Học trưởng!” Hạ Úc Huân giận đến đập một cái lên bàn trà.

Tên này có phải muốn ăn đòn hay không a!

Âu Minh Hiên nhàn nhã mà gác chân, bậc lửa đốt thuốc, nói: “Tôi nói chính là lời nói thật, tôi không quen nhìn dáng vẻ Lãnh Tư Thần tự cho là thiên hạ vô địch, không coi ai ra gì, tôi chính là muốn thấy anh ta bị thất bại, tôi cao hứng, tôi vui, không được sao?”

Ai chẳng biết nói tôi cùng Lãnh Tư Thần không hợp nhau? Lãnh Tư Thần tự anh ta cũng biết, nhưng anh ta vẫn là lựa chọn cùng tôi hợp tác, cho dù có hết quả như hôm nay, cũng là anh ta tự làm tự chịu. Trước khi ra quyết định, anh nên có điều giác ngộ!

A, cũng ít nhiều anh còn có ‘em trai tốt’ a!”

“Ấu trĩ chết mất!” Hạ Úc Huân một bộ hết thuốc chữa, thật sự là bị anh làm cho muốn ói không nhin được.

Âu Minh Hiên đem một ngum khói thuốc phun vào mặt cô, thần sắc dần dần trở nên lạnh nhạt, nói: “Cô nói đến nói đi, vòng vèo cách xa vạn dặm, cũng bất quá vẫn là vì giúp Lãnh Tư Thần!”

Hạ Úc Huân bực bội mà vẩy khói thuốc tản ra, một phen đoạt lấy điều thuốc của anh dập tắt: “Bệnh còn hút thuốc cái gì? Không được hút!”

Ấn xong tiếp tục nói, “Tôi không phủ nhận, tôi xác thật muốn dùng khả năng của tôi mà trợ giúp anh ấy, nhưng tôi cũng có nguyên tắc của tôi, ít nhất, tính chất trao đổi như vậy tôi sẽ không tiếp thu.

Tôi muốn chăm sóc anh, không phải bởi vì Lãnh Tư Thần, đơn giản vì anh là Âu Minh Hiên. Nếu có thể làm ngài vui vẻ, vui sướng, tư duy bình tĩnh một chút suy xét lại quyết định, tôi cứ sao lại không làm?”

Âu Minh Hiên vuốt cằm, rất có hứng thú mà đánh giá cô, nói: “Nhìn không ra a! Bảo bối, cô vẫn luôn nói tôi là hồ ly, kỳ thật người có tiềm chất hồ ly nhất là cô mới đúng!”

Vừa nghe đến cách xưng hô “Bảo bối” này, Hạ Úc Huân đã bị kéo đến toàn thân phát lạnh, khiêm tốn mà chấp tay nói, “Đa tạ đa tạ, còn phải ít nhiều nhờ ngài mưa dầm thấm đất, thay đổi một cách vô tri vô giác, không phải có câu nói gần mực thì đen, gần đèn thì sáng sao!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 121: Âm Hiểm Quá Âm Hiểm

Gần mực thì đen, gần đèn thì sáng..... Âu Minh Hiên khoe miệng run rẩy vài cái, nói: “Trước đây xem ra là tôi hiểu lầm cô, cô yêu Lãnh Tư Thần còn chưa tới mức mất đi lý trí, trong lòng tôi cảm thấy rất vui mừng!” Hạ Úc Huân lập tức nói tiếp, “Đừng nói oan uổng cho tôi, tôi đã sớm mất đi lý trí, bằng không cũng sẽ không ngây ngốc chạy tới cho anh một hồi hết kinh hách lại là tức giận mắng!”

“Hạ Úc Huân, nói thật cho cô biết đi! Vừa rồi, tôi vẫn đang thử cô, nếu cô vì cái tên hỗn đản không cần tôn nghiêm, không cần bản thân mình, với tôi làm khó dễ mà thiên y bách thuận, một bộ dáng nàng dâu ai oán tự mình hy sinh, tôi liền tính dùng toàn bộ Âu thị cũng không cho Lãnh Tư Thần được dễ chịu.” Một câu sau cùng của Âu Minh Hiên hàn toàn là rống giận.

Hạ Úc Huân sắc mặt hoàn toàn đen, cảm giác bản thân mình một ngày nào đó phải bị con cáo già này đùa giỡn mà chết.

Quả thực là bộ bộ kinh tâm, đi sai một bước đều là vạn kiếp bất phục!

“Vậy bây giờ quyết định của anh?” Hạ Úc Huân nỗ lực làm ra một bộ không ai oán, không phải nàng dâu nhỏ, mà dáng vẻ bình tĩnh hỏi.

Âu Minh Hiên liếc mắt nhìn cô một cái, rất bất mãn, nói: “Cô chỉ biết tin tưởng Lãnh Tư Thần có năng lực ứng đối mọi thứ, phiên vân phúc vũ, chẳng lẽ tôi một tổng giám đốc lại không được như vậy?”

“Có ý tứ gì a?” Hạ Úc Huân không hiểu ra sao.

Âu Minh Hiên ngồi vào trước bàn làm việc thuần thực mà thao tác vài cái trên notebook, sau đó đem màn hình chuyển qua, đối diện cô.

Hạ Úc Huân hồ nghi mà nhìn Âu Minh Hiên một cái, sau đó ánh mắt dừng trên màn hình notebook.

Giây tiếp theo, cô lập tức hít hà một hơi.

Tên hồ ly đáng chết này, cư nhiên đã sớm viết xong một bản hợp đồng mới, hơn nữa trong hộp thư cài đúng giờ gửi đi, thời gian là 9 giờ sáng ngày hôm sau.

Hạ Úc Huân xem đến ghen họng trên trời nhìn, trong miệng lẩm bẩm, “Âm hiểm quá âm hiểm! Anh sớm đã có quyết định cư nhiên còn ở đây đem tôi đùa giỡn quay vòng!”

Âu Minh Hiên khoe miệng một câu, tà khí mà cười, “Kia cũng đến người ngoan ngoãn đưa tới cửa tới mới được a!”

Hạ Úc Huân hết chỗ nói rồi, cùng đàn ông tính kế, cô quả thực chính là tìm chết, “Nếu anh đã sớm quyết định, lúc Annie tới vì cái gì không nói a? Còn đem thời gian định lại 9 giờ sáng mai.....”

Âu Minh Hiên một bộ liền biết người không hiểu, nói: “Thứ nhất, tôi đánh cuộc cô sẽ tìm đến tôi, cố ý chờ cô tới cửa. Kết quả, tôi đánh cuộc thắng.

Thứ hai, tôi làm gì muốn bọn họ an tâm sớm như vậy, có thể giày vò lúc nào thì hay lúc ấy, nếu không không phải quá tiện nghi cho tên Lãnh Tư Thần kia sao.

Thứ ba, bảo bối à, Trước khi thư được gửi đi tôi tùy thời có thể sửa đổi quyết định, nói không chừng tôi tâm tình không tốt liền đổi ý a!”

Hạ Úc Huân nghe vậy, lấy tốc độ sét đánh không kịp bưng tai lướt qua bàn công tác, đem thân mình bò qua, nói: “Sẽ không, học trưởng anh minh thần võ như vậy, biết trước, liệu sự như thần, quả thực là Gia Cát chuyển thế, như thế nào sẽ làm chuyện không lý trí a, tôi tin tưởng anh sẽ không bị cảm xúc chi phối, phải biết rằng xúc động là ma quỷ a!”

Âu Minh Hiên cười an nhàn mà nhìn cô, sâu kín nói, “Thân ái, cô tin tưởng tôi, tôi thật cao hứng. Mà tôi, cũng tin tưởng cô!”

“Tin tưởng tôi cái gì?” Hạ Úc Huân chớp mắt.

“Tin tưởng cô có năng lực bức cho tôi biến thành ma quỷ!” Âu Minh Hiên cắn răng.

Hạ Úc Huân lau mồ hôi, cười gượng vài tiếng nói, “A, ha ha..... Học trưởng, ngài quá mức khen!”

Anh đây rốt cuộc là mắng cô, hay là trách móc cô a?

Âu Minh Hiên cong môi, nói: “Không quá khen, cô hoàn toàn xứng đáng.”

Hạ Úc Huân: “.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 122: Nhìn Anh Ta Thấy Khó Chịu

Hạ Úc Huân trong lòng đang rít gào, a a a! Nhìn dáng vẻ lần này của học trưởng là ăn cả mình, quả nhiên a quả nhiên, thà đắc tội tiểu nhân cũng không thể đắc tội với học trưởng! Tưởng tượng đến trước 9 giờ sáng mai đều như một ngày địa ngục nước sôi lửa bỏng của cô, tương lai trong một tháng càng là mặc người ức hiếp, Hạ Úc Huân liền điên loạn, rơi lệ đầy mặt.....

Nhìn vẻ mặt xám như tro tàn của Hạ Úc Huân, Âu Minh Hiên vẻ mặt bất mãn, nói: “Hạ Úc Huân, để cô làm chút chuyện này liền nửa sống nửa chết rồi sao? Cô đã nợ tôi vài chuyện có biết hay không? Lần trước nợ tôi một việc còn chưa trả! Tôi cũng không muốn làm khó cô, dứt khoát một lần đòi trả hết, cô vẫn không lựa chọn, liền ba tháng!”

“A? Khi nào a?” Hạ Úc Huân choáng váng.

Quả thực như trời giáng tin dữ.

Âu Minh Hiên sắc mặt lập tức trở nên âm trầm, cô gái nhỏ này, liền biết cô quên hết.

Lúc sáu tuổi Lãnh Tư Thần mặc quần lót màu gì đều nhớ rõ, nhưng chuyện mới vừa phát sinh không bao lâu lại một chút ấn tượng đều không có.

Âu Minh Hiên nhẫn nại nhắc nhở, “Tôi lúc dạy cô như thế nào theo đuổi đàn ông, cô đáp ứng trừ bỏ lấy thân báo đáp, điều kiện tùy tôi chọn, thật sự không nhớ rõ?”

“Ách.....” Hạ Úc Huân vô ngữ, người này trí nhớ thật đúng là quá tốt.

Đồng thời, cũng bắt đầu cảm thán vận mệnh chính mình nhiều chông gai, như thế nào liền gặp phải nhiều người đàn ông cực phẩm thế này a? Chẳng lẽ không có một người thuần khiết ngây thơ, thiên chân thiện lương, có thể cho cô chà đạp xuất hiện sao?

Không, ta tin chắc, chung quy sẽ có một người đàn ông sẽ tiếp thu sự chà đạp của ta mà tồn tại!

Hạ Úc Huân tự an ủi mình như vậy.

“Nhưng..... Nhưng anh dạy những phương pháp đó không dùng được lấy một cái.” Hạ Úc Huân vẫn còn trong giây phút cuối mà giấy giụa.

Âu Minh Hiên quả thực muốn bóp chết cô, nói: “Hạ Úc Huân, cô còn chưa giác ngộ sao? Không dùng được, vậy chỉ có thể chứng minh, Lãnh Tư Thần đối với cô một chút ý tứ đều không có. Cho tới nay đều là cô đang tự mình đa tình!”

“Điều này tôi đã sớm biết được chưa, còn cần chứng minh sao? Nguyên nhân chính là vì như thế tôi mới yêu cầu chuyên gia mưu lược tình yêu như anh dạy dỗ a!”

Hạ Úc Huân trừng anh một cái, nói: “Bất quá, anh xác định có nghiêm túc dạy tôi?”

Lúc này đến phiên Âu Minh Hiên chột dạ, “Khụ, tôi như thế nào không nghiêm túc dạy, chỉ là cô đầu gỗ.....”

Thấy Âu Minh Hiên ho khan, Hạ Úc Huân tưởng anh không thoải mái, tìm lại mềm xuống, nói: “Nếu anh khẳng khẳng như thế, vậy anh vẫn ở bên tôi đó thôi! Nhìn dáng vẻ của anh liền biết không chiều cổ chính mình.....”

Về phần A Thần, anh hiện tại hẳn là còn đang khẩn trương làm việc cùng bồ cứu đi! Cô rõ ràng biết mọi việc, lại không thể nói cho anh biết, để anh an tâm.....

Oa? Oa? Oa? Không thể nói cho anh ấy? Vì cái gì không thể nói cho anh ấy? Cô có thể trộm nói cho anh ấy, để anh ấy yên tâm!

Hạ Úc Huân hai tròng mắt đột nhiên sáng lên.

Giây tiếp theo, lại nghe thấy Âu Minh Hiên kia không nhanh không chậm mà nói, “À, đúng rồi, bảo bối, lại lần nữa nhắc nhở cô một chút, tôi tùy thời có thể thay đổi chủ ý, cô đại khái có thể hiện tại liền nói cho anh ta, đến lúc đó không chỉ có khiến anh ta chưa vui mừng được một lúc, còn khiến anh ta không kịp ứng đối.”

Hạ Úc Huân tức khắc hết như sương đánh cà tím, nói: “Học trưởng..... Rốt cuộc vì cái gì nha? Vì cái gì anh muốn cùng Lãnh Tư Thần đối nghịch?”

“Vì cái gì..... Nhìn anh ta thấy khó chịu a!” Âu Minh Hiên vẻ mặt đương nhiên mà nói.

Quả nhiên là cách thức trả lời tiêu chuẩn của Âu Minh Hiên.

Tâm tư cáo già không phải người phàm có thể suy đoán được.

Ai! Vì cái gì bọn họ nếu là kẻ thù a?

Cô kẹt ở bên trong đều sắp biến thành nhân bánh bích quy rồi.

Cuối cùng kết quả không cần nói cũng biết, Hạ Úc Huân bị bắt phải nghe theo sai khiến của anh ba tháng.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 123: Gia “Môn” Bất Hạnh

Chờ đến sau khi Âu Minh Hiên tan tầm liền trực tiếp cùng Hạ Úc Huân đi Tây giao.

Dọc theo đường đi, Hạ Úc Huân muôn vàn dặn dò, tất cả dặn dò, tên đang trong nhà kia tính tình không tốt lắm, nhưng người ta dù sao cũng là một cậu bé, anh tha thứ chút.

Đi đến cửa nhà, Hạ Úc Huân phát hiện cửa mở ra.

“A? Cửa sao lại mở như vậy?” Hạ Úc Huân trong lòng tức khắc nảy lên một cổ dự cảm không tốt.

“Có vẻ như bị người đập.....” Âu Minh Hiên nhướng mày, nhìn cánh cửa lớn ngã trên mặt đất chia năm xẻ bảy, nói: “Xem ra, cô nhặt phiền toái về rồi!”

“Cửa cửa cửa! Cửa thanh triều phục cổ khắc hoa gỗ lim của tôi! Tên sát thiên đao nào!” Hạ Úc Huân hùng hổ mà xắn tay áo, ném Âu Minh Hiên qua liên vọt đi.

Gia môn bất hạnh gặp thi cốt vô tồn! Hạ Úc Huân đã vô cùng phẫn nộ.

Âu Minh Hiên vô ngữ mà nhìn cánh cửa bị phá, như thế nào cũng nhìn không ra nơi nào của nó có tiềm chất tôn quý như vậy.

Hạ Úc Huân mới vừa vọt vào trong phòng liền nhìn thấy mười mấy người đàn ông đeo kính râm đưa lưng về phía cô đứng thành một hàng.

Còn chưa kịp làm rõ chuyện gì phát sinh, đột nhiên, một thân ảnh màu trắng gạt mấy người đàn ông áo đen bay nhanh tới.

Lực đạo phi qua kia, thiếu chút nữa đem cô đánh ngã.

“Chị à, chị mà không trở lại em liền bị người xấu trói đi rồi!”

“Ách.....” Hạ Úc Huân nhìn Nam Cung Mặc nhào vào trong lòng cô ủy khuất khụt khịt, nhìn lại những người đàn ông hung thần ác sát đó, trong lòng sự thương hại chính nghĩa chi tâm vùng lên.

Lập tức lạnh giọng quát lớn nói, “Ai dám khi dễ Mặc nhà ta!”

Nam Cung Mặc lần đầu tiên không có bài xích cách gọi “Mặc” này, ngược lại là ngơ ngẩn nhìn Hạ Úc Huân.

Cô gái gốc này, còn tưởng rằng cô nhìn thấy trận địa này sẽ sợ tới mức ngất xỉu đi, hoặc là dứt khoát đem cậu giao cho bọn họ.....

Thôi, xem như cô biểu hiện không tồi, tôi cũng không muốn lại cho cô thêm phiền toái.

Huống hồ, liền tính cậu muốn phiền toái cô, sợ là cũng không có cơ hội.

Lần này trở về, cậu sẽ hoàn toàn bị cấm túc.

Tuyệt vọng hết sức, khiến Nam Cung Mặc không tin được chính là, những nam nhân đó vừa thấy Hạ Úc Huân đều lộ ra thần thái cung kính đáng ngờ, không dám làm càn chút nào.

Đao Ba kia hung hãn đến mức chỉ nhận lệnh của Nam Cung lâm, ngay cả cậu đều không nằm trong mắt tên này cư nhiên sợ hãi tiến lên một bước,

thái độ cực kỳ cung kính, nói: “Hạ tiểu thư, thực xin lỗi, quấy rầy. Vị này chính là thiếu gia nhà chúng tôi, chúng tôi cố ý tới đón cậu ấy về nhà, không phải người xấu.”

Hạ Úc Huân hoang mang mà chớp chớp mắt, “A? Anh rất quen mặt a! Tôi có phải đã gặp anh ở chỗ nào rồi không?”

Đao Ba lập tức gật đầu, “Gặp rồi gặp rồi! Ở tiệc của Nam Cung tiên sinh lần đó.”

Yến hội hôm đó thái độ của Nam Cung lâm đối Hạ Úc Huân thật sự làm cho bọn họ ấn tượng khắc sâu, dù muốn không nhớ kỹ cô gái này cũng không được a! Huống chi, lần trước những trò thiếu đạo đức phá hư buổi xem mặt của Hạ Úc Huân tất cả đều là một tay anh xử lý.....

Hạ Úc Huân lộ ra vẻ bưng bình đại ngộ, nói: “Các người là cấp dưới của Nam Cung lâm a?”

Lời này vừa nói ra, Nam Cung Mặc tức khắc kinh ngạc vạn phần mà nhìn Hạ Úc Huân, cô thế nhưng quen biết Nam Cung lâm? Như thế nào sẽ.....

Mà Hạ Úc Huân cũng hoang mang mà nhìn Nam Cung Mặc, “Mặc, Bắc Đường mặc?”

“Nam Cung Mặc!” Phía sau đột nhiên có người lên tiếng.

Hạ Úc Huân cùng Nam Cung Mặc hai người không hẹn mà cùng quay đầu lại nhìn về phía nam nhân cũng đang vẻ mặt kinh ngạc lên tiếng kia.

Âu Minh Hiên thật là cảm giác sâu sắc sự trùng hợp cùng vui đùa của vận mệnh, anh vạn phần đau đầu mà xoa xoa ấn đường, “Hạ Úc Huân, cô đừng nói với tôi, đây là cô kim ốc tàng ‘kiều’ đi?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 124: Tôi Xem Cậu Còn Chạy

Nhìn thấy Âu Minh Hiên, Đào Ba lau mồ hôi, âm thầm kêu khổ không ngừng.

Trời ạ! Trước mắt vị tiểu thư này đã khó đối phó, lúc này như thế nào lại tới một người nữa?

Lần này vẫn không thể đem người mang về, bọn họ liền gặp họa a.

Cuối cùng kết quả là, bọn họ xác thật gặp họa.

Âu Minh Hiên nhàn nhạt một câu, nói: “Các người đi về trước đi! Phía Nam Cung tiên sinh, tôi sẽ giải thích.”

Nam Cung Mặc! Nam Cung Mặc! Cậu cư nhiên là Nam Cung Mặc!

Âu Minh Hiên vừa dứt lời, Hạ Úc Huân bi phần không thôi, Nam Cung lâm cái chú quái gỡ kia cư nhiên sẽ sinh ra một đứa con trai đáng yêu như vậy sao, quả thực là gien biến dị a!

Đám thủ hạ đáng thương của Nam Cung lâm trước khi đi còn bị Hạ Úc Huân hét lên: “Cửa thanh triều phục cổ khắc hoa gỗ lim của tôi, phải đền!”

“Hạ tiểu thư, chúng tôi nhất định đưa tới! Nhất định đưa tới!”

Vì thế đoàn người mệnh mông tới, lại xám xịt đi rồi.

Sau khi những người đó rời đi, Hạ Úc Huân cùng Âu Minh Hiên còn có Nam Cung Mặc ba người vào phòng.

Ba người ngồi xuống, mắt to trừng mắt nhỏ.

Cuối cùng vẫn là Âu Minh Hiên mở miệng trước, đè nén tức giận gầm nhẹ, “Tiểu tử cậu rất có năng lực a! Bỏ nhà đi chơi rất vui đúng không? Lão tử vì tìm cậu chân đều chạy đến mức sắp gãy, cậu trái lại còn ung dung tự tại!”

Nam Cung Mặc bị Âu Minh Hiên hét nhắm thẳng phía sau lưng Hạ Úc Huân trốn, Hạ Úc Huân cực kỳ đồng tình mà nhìn Nam Cung Mặc, cảnh tượng quen thuộc cỡ nào a! Chỉ là đối tượng bị răn dạy từ chính mình biến thành cậu mà thôi.

“Anh anh..... Anh làm gì phải tìm ta?” Nam Cung Mặc thò đầu bay nhanh hỏi một câu.

Âu Minh Hiên lập tức từ gầm nhẹ biến thành quát lớn, “Nhóc con, cậu có tin hiện tại tôi liền đem cậu đưa trở về hay không! Tất cả mọi người biết ở bên này người duy nhất cậu quen biết là tôi, cậu cứ như vậy biến mất, làm hại lão tử một ngày 24 giờ bị đám người kia cuồng oanh loạn tạc, một người hai người tất cả đều hỏi tôi cậu đâu, còn hoài nghi là tôi đem cậu dấu đi! Cậu cứ nhiên còn hỏi tôi vì cái gì muốn tìm cậu! Lão tử tìm được cậu việc đầu tiên chính là muốn đánh cho cậu bán thân bất toại! Chạy! Tôi xem cậu còn chạy!”

“Ách.....” Hạ Úc Huân nghe anh vừa nói như vậy lại dao động, ra về học trường cũng rất thảm, khó trách sắc mặt kém như vậy, còn mệt đến phát sốt.

Càng làm cho cô kinh ngạc chính là, Âu Minh Hiên cứ nhiên cũng có lúc bị tức giận đến mức nói lời thô tục, Nam Cung Mặc này thật là có năng lực!

Âu Minh Hiên nói xong liền phải lại đây bắt Nam Cung Mặc, Nam Cung Mặc sợ tới mức một đầu nhào vào lòng Hạ Úc Huân, nói “Chị!”

Hạ Úc Huân đành phải ngăn trở anh, nói: “Học trường, anh cũng đừng dọa nó.”

Âu Minh Hiên vừa thấy tiểu tử kia cư nhiên không chút kiêng kị mà đánh vào ngực Hạ Úc Huân, đầu còn ở trước ngực cô cọ rôi cọ, tức giận đến phổi sắp nổ tung, “Nam Cung Mặc, tôi cho cậu ba giây đồng hồ, lập tức rút lại đây cho tôi!”

“Không!” Nam Cung Mặc tiếp tục ôm eo Hạ Úc Huân không buông tay. Dù sao hiện tại cô chính là bệ gối của cậu.

Âu Minh Hiên tức giận đến vò tóc rồi bù, lẳng lẳng mà nhìn về phía Hạ Úc Huân, cái gì đều không có nói, nhưng ý tứ lại quá rõ ràng.

Nói gì nghe nấy! Nói gì nghe nấy a!

Mặc a! Không phải chị không giúp cậu! Thật sự bởi vì chị cũng là Bồ Tát qua sông tự thân khó bảo toàn.

“Mặc, các người bình tĩnh nói chuyện đi!” Hạ Úc Huân ý đồ đẩy cậu ra.

“Em cùng anh ấy không có gì để nói, em cũng không muốn nói gì với anh ấy, anh ấy chỉ muốn đem em đưa trở về!” Nam Cung Mặc vẻ mặt bài xích.

Âu Minh Hiên rút cuộc núi lửa phun trào, cánh tay dài duỗi ra, một tay đem Nam Cung Mặc từ trong lòng Hạ Úc Huân kéo tới, nói: “Cậu cái đồ không lương tâm, tôi nếu là muốn đem cậu đưa trở về, vừa rồi liền không cần phải xen vào cậu, còn có thể chờ tới bây giờ?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 125: Một Người Hai Người Tất Cả Đều Là Bạch Nhãn Lang

“Chị.....” Nam Cung Mặc bị rống đến lỗ tai đều sắp điếc, đáng thương tội nghiệp ý đồ cầu cứu.

“Ách, các người đều đói bụng rồi hả! Tôi đi làm cơm chiều a! A, ha ha.....” Hạ Úc Huân tất nhiên không dám giúp cậu, dưới ánh mắt vạn phần ai oán của Nam Cung Mặc thẳng tiến vào phòng bếp.

Trong phòng bếp, Hạ Úc Huân đang cắt củ cải, nghe từ phòng khách truyền đến thanh âm không khỏi mặt đỏ tai hồng, thế cho nên thiếu chút nữa hưng phấn quá độ cắt đứt cả ngón tay.

“Âu Minh Hiên, anh tên hỗn đản này! Anh dựa vào cái gì quản tôi!”

“Cậu cho rằng lão tử muốn quản cậu, sớm biết vậy ngày đó ở Italy liền không nên cứu cậu cái đồ ôn thần vong ân phụ nghĩa này!”

“Anh hối hận cứu tôi, tôi còn hối hận được anh cứu a! Ai thèm!”

“Hối hận được tôi cứu? Lão tử không cứu cậu, cậu phải bị tên đàn ông kia làm cho bán thân bất toại!”

“Anh cắt cho tôi, bọn họ là bạn bè tôi! Sẽ không đối xử với tôi như vậy! Anh cho rằng ai cũng như anh sao!”

“Bạn? Mẹ kiếp! Bạn sẽ như vậy..... Như vậy..... Như vậy!?”

“Tên hỗn đản! Anh còn dám chạm vào tôi một cái tôi giết anh!”

.....

.....

Hạ Úc Huân đã chảy nước miếng ở trong đầu nhanh chóng phác hoạ hình ảnh giờ phút này trong phòng khách màu hồng phấn.

Tiểu Thụ thanh thuần khờ dại khó tính, nóng nảy phần nộ tiểu công.....

A! Tia lửa bắn ra bốn phía, tình cảm mãnh liệt mê mẩn, thiên lôi câu địa hỏa a!

Oa? Như thế nào đột nhiên không tiếng động? Tiếp tục tiếp tục a! Hạ Úc Huân trong lòng nôn nóng mà thúc giục.

“Này..... Này! Anh không sao chứ?” Thanh âm Nam Cung Mặc nghe tới có chút kinh hoàng.

Hạ Úc Huân ngừng thở tiếp tục nghe.

“Làm cái gì a! Tôi cũng không dùng lực a! Thực sự có đau như vậy? Tôi không phải nhẹ nhàng lấy ra sao.....”

Hạ Úc Huân gắt gao cắn môi, vẻ mặt thế giới quan bị điên đảo, trời xanh a! Chẳng lẽ học trưởng bị tiểu thụ phản công? A a a!

“Trán thật nóng, anh sinh bệnh a? Tôi lại không biết.....”

“Một người hai người tất cả đều là bạch nhãn lang, ai.....”

“Mùi gì a?”

Hạ Úc Huân nghe thế lập tức căng thẳng thần kinh, mùi? Mùi gì? Chẳng lẽ, chẳng lẽ là cái đồ vật kia a?

Chỉ nghe được Âu Minh Hiên tiếp tục nói, “Hình như là mùi cái gì đó cháy.”

“A ——” Hạ Úc Huân lúc này mới như trong mộng thức tỉnh, sợ hãi kêu lên một tiếng tắt lửa đi.

Chờ Hạ Úc Huân đem đồ ăn làm xong bưng qua, Âu Minh Hiên vẻ mặt bị thương, thần sắc ảm đạm mà dựa nghiêng trên sô pha nhắm mắt dưỡng thần.

Hạ Úc Huân đỡ anh dậy nửa dụ dỗ nửa lừa gạt mà buộc anh uống thuốc hạ sốt, sau đó đem khăn lạnh chườm lên trán anh.

“Cơm sắp xong, anh trước nghỉ ngơi một chút, đừng bực bội với trẻ con.”

Lệ rơi, lời này như thế nào nghe có chút không được tự nhiên a? Giống như lời vợ nói với chồng.....

Thần sắc Âu Minh Hiên giãn ra, nhưng vẫn cau kỉnh, trầm mặc không nói.

Nam Cung Mặc khuôn mặt rầu rĩ ngồi xõm trên mặt đất, nhìn Hạ Úc Huân dáng vẻ khom lưng uốn gối, trong lòng lửa giận vô danh hướng lên.

Hạ Úc Huân đầu tiên là đi phòng bếp bưng thức ăn, sau đó đặt củ cải trắng đen như mực xuống, tiến đến bên cạnh Nam Cung Mặc hỏi, “Cậu làm gì anh ấy? Trên mặt anh ấy lại thế kia? Bội phục a!”

“Em không muốn nói chuyện với chị! Không nghĩa khí!” Nam Cung Mặc hừ lạnh một tiếng, quay đầu đi không để ý tới cô, còn vì vừa rồi cô ném mình đào xuống tàu mà tức giận.

“Ách, tôi cũng là bất đắc dĩ a! Cậu nghe tôi giải thích.....”

Kết quả là, Hạ Úc Huân đem cậu kéo đến phòng bếp, vừa dạy cậu làm món cá chua ngọt Âu Minh Hiên thích ăn nhất, vừa bắt đầu tự thuật cảnh ngộ bi thảm của cô.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 126: Không Có Việc Gì Mà Ân Cần Không Phải Gian Trá Thì Cũng Là Trộm Cắp

Nam Cung Mặc càng nghe càng kinh ngạc, cuối cùng miệng đều có thể nhét trứng gà vào, nói: “chị sao lại quen biết hai tên gia hỏa này?” Thật sự nhìn không ra cô gái này bản lĩnh từ đâu ra, cư nhiên có thể đồng thời cùng Âu Minh Hiên cùng Lãnh Tư Thần có mối quan hệ không phải đơn giản.

Hạ Úc Huân không kiên nhẫn mà phát tay, “Nhóc con tò mò như vậy, làm cái gì?”

“Các người là quan hệ gì? Hẳn sẽ không.....” Nam Cung Mặc trầm ngâm.

Hạ Úc Huân vừa thấy đôi mắt nhỏ kia của Nam Cung Mặc liền biết tiểu tử này trong đầu đang nghĩ tới thứ không lành mạnh gì, lập tức trên đầu cậu gõ một cái, nói: “Tôi cùng Lãnh Tư Thần là đã từng là quan hệ cấp dưới cùng thủ trưởng, ngoại trừ quan hệ này thì còn là thanh mai trúc mã, cùng Âu Minh Hiên là bạn cùng trường. Nhóc con, cậu tư tưởng lành mạnh chút được không?”

“Chúng ta là quan hệ gì?” Nam Cung Mặc không chút dấu hiệu mà đột nhiên hỏi một câu.

Hạ Úc Huân kỳ thật rất muốn nói là quan hệ chủ nhân cùng nam sủng, cuối cùng vẫn ho nhẹ một tiếng đứng đắn đáp: “Cậu đều gọi tôi là chị, chúng ta đương nhiên là quan hệ chị em.”

“Nhưng chúng ta lại không phải chị em ruột, trong lòng chị, em chỉ là một người xa lạ sao!” Nam Cung Mặc hừ một tiếng, con người hiện lên một tia cô đơn.

“Tiểu tử thói không lương tâm! Người xa lạ tôi sẽ nấu cho ăn, cho uống, còn mỗi ngày thờ phụng xem như tiểu tổ tông à?” Hạ Úc Huân hai lời chưa nói liền néo lỗ tai Nam Cung Mặc.

“Đau đau đau! Chị cái bà điên này! Chị cứ nhiên nắm lỗ tai em, mẹ em còn chưa từng nắm lỗ tai em a!” Nam Cung Mặc thê thảm mà kêu rên.

“Chị cái này gọi là thay trời hành đạo!”

Nam Cung Mặc đột nhiên trầm mặc xuống, nói: “Vì cái gì..... Vì cái gì phải đối tốt với em như vậy?”

Hạ Úc Huân hắc hắc cười, sờ sờ khuôn mặt nhỏ của cậu, nói: “Tuy rằng cậu không có tiền, nhưng cậu có sắc a!”

Cảm động nhất thời trong lòng Nam Cung Mặc tức khắc tan thành mây khói, “.....”

Quả nhiên, vô sự hiển ân cần, phi gian tức đạo.

-

Cá chua ngọt sau khi làm xong, Nam Cung Mặc vẫn không muốn phối hợp, nói: “Em sao phải đi lấy lòng anh ta a!”

“Ngoan! Nói thế nào lần này người ta cũng giúp cậu một đại ân a!”

Hạ Úc Huân thấy Âu Minh Hiên nằm trên sô pha thâm lâm ngũ ngũ rồi, đi qua đẩy đẩy anh, nói: “Học trưởng, có thể ăn cơm rồi!”

Âu Minh Hiên mơ mơ màng màng mà mở to mắt, trong khoảng thời gian ngắn còn lơ mơ không biết đang ở nơi nào, lúc nhìn thấy Hạ Úc Huân về mặt có phần sững sốt.

Hạ Úc Huân sờ sờ trán anh, nói: “Dường như đỡ hơn chút, buổi tối lại đắp chăn ngủ một giấc thật ngon, hiện tại nên ăn cơm trước đã!”

“Không ăn uống, muốn ngủ.....” Âu Minh Hiên nói liền lại muốn ngủ.

“Vốn đã bệnh, không ăn cơm sao được, ít nhiều cũng ăn một chút!”

Hạ Úc Huân đang khuyên, Nam Cung Mặc một cái bước xa xông tới, trực tiếp nắm cổ áo Âu Minh Hiên, hung tợn mà đem anh kéo dài tới trước bàn ăn.

Hạ Úc Huân trợn mắt há hốc mồm mà nhìn Nam Cung Mặc, “Mặc, cậu nhẹ nhàng một chút!”

“Hừ! Em không nhận được sự áp chế của anh ta, vì cái gì phải nhẹ nhàng với anh ta?” Nam Cung Mặc oán hận mà cắn một miếng sườn.

Âu Minh Hiên thần sắc uể oải, cũng không vội ăn cơm, một tay chống cằm, lẳng lẳng mà nhìn Nam Cung Mặc, tiếp tục khoan thai mà nói, “Cậu xác định cậu không chịu sự áp chế của tôi?”

Đôi đũa Nam Cung Mặc đang gấp sườn dừng lại, một lát sau, tự động chuyển qua món cá chua ngọt bên cạnh, chọn một khối thịt cá đưa tới chén Âu Minh Hiên, nói: “Chú, ăn cá đi! Tôi cố ý làm cho chú! Đây chính là lần đầu tiên tôi xuống bếp nấu cho người khác!”

Đối với năng lực thay đổi cơ được dân được trong chớp mắt của Nam Cung Mặc, Hạ Úc Huân quả thực xem thế là đủ rồi.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 127: Mộng Du Lại Tái Phát

“Bỏ dấm quá nhiều!” Âu Minh Hiên bắt bẻ nói. Hạ Úc Huân lập tức nếm một khối, nói: “Hình như là có chút chua, nhưng mà, học trưởng, tôi cho rằng anh tương đối thích ghen, nên Mặc mới bỏ nhiều một chút.”

Nam Cung Mặc cùng Hạ Úc Huân đều là một bộ thuần khiết vô tội thiên chân thành khẩn mà nhìn anh, Âu Minh Hiên ngửa đầu nhìn trần nhà, thật sâu mà thở dài, hai tên gia hỏa này, một người đã đủ để anh chịu đựng, người kia còn không bị giận làm cho tức chết, anh cũng không biết còn có mạng nhìn thấy mặt trời của ngày mai hay không.

Trong nhà vẫn còn phòng cho khách, sau cơm chiều, Hạ Úc Huân đem phòng bên cạnh Nam Cung Mặc dọn dẹp, lại đem thêm một chiếc chăn cho Âu Minh Hiên.

Nam Cung Mặc đối với việc thêm người trong nhà rất bất mãn, nhưng bất đắc dĩ bị người ta nắm nhược điểm, bao nhiêu bất mãn cũng chỉ có thể áp xuống.

-

Sáng hôm sau, lúc Hạ Úc Huân tỉnh lại phát hiện một vấn đề thực nghiêm trọng, cực kỳ nghiêm trọng.

Giây tiếp theo, cô xoay một tiếng đứng dậy, xốc chăn lên, nói: “Xong rồi xong rồi! Mình quên nhắc nhở học trưởng khóa cửa phòng!”

Chờ cô kinh hoàng thất thố mà mở cửa phòng Âu Minh Hiên ra, quả nhiên liền thấy được một màn vạn phần kiều diễm.

Hình ảnh quá đẹp khiến cô không dám nhìn a.....

Trên chiếc giường không lớn, Nam Cung Mặc hết như đứa trẻ đang dính sát vào lồng ngực Âu Minh Hiên, ngủ vô cùng ngon lành.

Hạ Úc Huân đau đầu không thôi mà nhìn một màn trước mắt, sao cứu được a? Cô cũng không cách nào dời được Nam Cung Mặc a!

Lén lút đi đến trước giường, vốn dĩ muốn gọi Nam Cung Mặc để cậu rời đi trước khi Âu Minh Hiên tỉnh lại phát hiện ra, nhưng, cô vừa muốn lên tiếng, Âu Minh Hiên lại đột nhiên giật giật, sau đó chậm rãi mở to mắt.

Nhìn thấy Hạ Úc Huân lén lút ngồi xổm trước giường, hoảng sợ mà che miệng, Âu Minh Hiên tà khí nhếch khóe miệng, thanh âm lười biếng mà gọi cảm, “Sáng sớm liền chạy tới rình xem tôi, làm chuyện xấu gì a?”

Hạ Úc Huân vẫn duy trì che miệng với tư thế hoảng sợ, nhưng đưa ra một ngón tay chỉ chỉ trong lòng Âu Minh Hiên.

Vì thế, Âu Minh Hiên cúi đầu liền nhìn thấy Nam Cung Mặc đang nằm trong lòng mình.

Hạ Úc Huân tuyệt vọng nhắm mắt lại.

Nhưng, đợi một lúc lâu sau lại không thấy thanh âm Âu Minh Hiên nổi giận cùng đá người, không khỏi thật cẩn thận mà mở to mắt xem xét phản ứng của Âu Minh Hiên.

Âu Minh Hiên chỉ thật cẩn thận mà đi xuống giường, một lần nữa đắp chăn lại.

Hạ Úc Huân ngờ ngác mà đi theo Âu Minh Hiên ra ngoài.

Âu Minh Hiên ngồi trên sô pha, hắt xì một cái.

Hạ Úc Huân lập tức ân cần mà đem thảm lông qua cho anh.

“Học trưởng, anh không tức giận à?”

Âu Minh Hiên vừa kiềm chế ho khan vừa nói, “Tiểu tử kia, cũng không sợ bị tôi lây bệnh! Khụ khụ.....”

“Học trưởng, anh có phải hay không đã sớm biết Mặc bị mộng du a?”

“Biết. Trước đây nó cũng từng bỏ nhà đi, đây không phải lần đầu tiên.”

“Vậy trước đây cậu ta trốn ở nhà anh sao? Khó trách! Tôi liền khó hiểu anh lại không tức giận mà lại còn bình tĩnh như vậy! Thì ra sớm đã có trải qua rồi. Còn nhớ lần đầu Mặc như vậy, tôi sợ tới mức tiếng hét chói tai thiếu chút nữa xóc nóc nhà, sau đó một chân đá cậu ta đá xuống!”

Thân thể Âu Minh Hiên đột nhiên cứng lại, một phen cảm hai vai Hạ Úc Huân, “Tiểu tử kia đối với cô làm cái gì?”

“Ách, học trưởng, anh nghĩ đi đâu vậy, cậu ta vẫn chỉ là một đứa trẻ!” Hạ Úc Huân bất mãn nói.

“Không được, tôi sẽ sắp xếp cậu ta đi khách sạn ở.”

Hạ Úc Huân có chút không đành lòng, nói: “Không cần như vậy? Cậu ta cũng rất đáng thương.”

Âu Minh Hiên liếc mắt nhìn một cái, nói: “Cậu ta không đi, cô liền đi khách sạn ở cho tôi!”

Nói xong còn bồi thêm một câu, “Tôi bồi cô cùng nhau ở.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 128: Rắp Tâm

Từ ngày hôm qua bắt đầu Lãnh Tư Thần liền bận đến mức không chớp mắt.

Cho dù Annie không đi xác định ý kiến của Âu Minh Hiên, anh cũng đã biết kết quả.

“Tổng giám đốc, cà phê của ngài.” Annie thật cẩn thận mà gõ gõ cửa, đưa vào một ly cà phê.

Có lẽ bởi vì Lãnh Tư Thần mấy ngày liền sinh bệnh hơn nửa thức đêm công tác nên có phần tiểu tụy, lực sát thương hạ xuống, đáng vẻ vùi đầu vào công việc ngược lại làm người ta sinh ra một loại thương tiếc.

“Cám ơn. Đúng rồi, giúp tôi đặt bàn tiệc ở khách sạn, liên hệ Triệu tổng Vinh Hâm.” Lãnh Tư Thần cũng không ngẩng đầu lên mà phân phó.

“Được, tôi liền đi làm.”

“Từ từ.”

“Tổng giám đốc, chuyện gì vậy?” Annie vui sướng mà quay đầu.

“Cô ngày hôm qua đi tìm Âu Minh Hiên, cậu ta nói như thế nào? Thái độ thế nào?”

Annie có chút thất vọng, rầu rĩ mà đáp, “Thái độ Âu tổng cứ lập lờ nước đôi rất khó nhìn thấu, anh ta chỉ nói suy xét một chút.”

Âu Minh Hiên âm hiểm ở chỗ, hoặc sống hoặc chết, mặc kệ như thế nào, người cho ta chính xác một kết quả, nhưng, cậu ta cố tình liên không, cố tình để như vậy, tùy ý anh ở bên này đoán không ra, nhìn không thấu đến lo lắng.

Lãnh Tư Thần bất đắc dĩ mà lắc đầu, cứ nhiên gặp phải nhân vật lấy việc chinh người khác làm niềm vui như vậy.

Cậu ta giống như đã đem mình trở thành quân xanh rồi.

Vài lần giao phong, anh đều là hơn một chút, lúc này đây lại không thể không thừa nhận bị thất bại hoàn toàn.

Annie nghĩ nghĩ sau đó mở miệng nói, “Tổng giám đốc, kỳ thật, Âu tổng miệng không kín, lúc ấy tôi vẫn luôn đang nỗ lực khuyên, anh ta vốn dĩ sắp có chút buông lỏng, nhưng nửa đường lại bị Hạ Úc Huân cắt ngang.”

Ngày hôm qua cô còn muốn dùng mỹ nhân kế, ai ngờ cứ nhiên bị Hạ Úc Huân lỗ mãng liêu lĩnh mà can thiệp, Annie tự nhiên cảm thấy cô ấy là đang cùng mình đoạt công, không khỏi tâm sinh bất mãn.

“Có ý tứ gì?” Lãnh Tư Thần chột nhảnh mày lại.

“Hôm qua lúc tôi đi tìm Âu tổng, nói tới một nửa, vừa lúc tiểu hạ cũng tới, sau đó Âu tổng liền rất không kiên nhẫn mà đem tôi đuổi ra, cũng không biết tiểu hạ rốt cuộc là rắc tâm gì.....”

Annie càng nói càng kích động, “Nghe nói tiểu hạ cùng Âu tổng quan hệ không đơn giản, hơn nữa biết đâu cô ấy còn đối với lần trước bị đuổi việc lòng mang bất mãn, cho nên rất có thể là muốn nhân cơ hội trả thù. Tổng

giám đốc, lúc ấy tôi ở ngoài cửa hình như còn nghe Âu tổng nói cái gì, như thế nào báo đáp anh ta, bồi anh ta một đêm gì đó.....”

Sắc mặt Lãnh Tư Thần trong khoảng thời gian ngắn kém tới cực điểm, giận mắng một tiếng, “Đi ra ngoài! Về sau tôi không muốn nghe những suy đoán không căn cứ như vậy nữa.”

“Vâng, tổng giám đốc.” Vừa rồi còn cảm thấy Lãnh Tư Thần tiều tụy đến khiến người thương tiếc, giờ phút này lại là khủng bố đến dọa người. Annie kinh hoảng mà lui ra ngoài.

Ngón tay Lãnh Tư Thần vô thức mà dùng sức thu lại, góc cạnh giấy sắc bén lập tức cắt qua lòng bàn tay anh, đỏ tươi máu lẫn xuống.....

-

Âu Minh Hiên không có nghe khuyên, buổi sáng vẫn đi làm.

Chẳng qua, thời gian anh đi làm thật sự là đủ kinh hãi, buổi sáng 10 giờ rưỡi.

Chờ anh lái xe đến công ty hẳn là đã 11 giờ, sau đó ở lại nửa giờ liền đã trở lại.

Chưa thấy qua tổng giám đốc lại tàn mạn như vậy, thật không hiểu anh đi làm gì.

Tên kia vẫn còn ra oai nói rằng đó là hiệu suất công tác, anh đi nửa giờ là đủ rồi.

Đối với chuyện sáng hôm sau tỉnh dậy trên giường Âu Minh Hiên, Nam Cung Mặc phản ứng thật sự bình tĩnh, vừa nhìn chính là kẻ tái phạm, đã sớm có thói quen với chuyện sáng sớm tỉnh lại không phải ở trên giường của mình.

Nam Cung Mặc trực tiếp ôm gối đầu, tóc hỗn loạn, dép lê chạy tới phòng bếp tìm Hạ Úc Huân.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 129: Anh Hùng Khó Qua Ải Mỹ Nhân

“Tỉnh rồi sao? Heo nhỏ lười! Cũng không nhìn xem đã là lúc nào!” Hạ Úc Huân vừa vo gạo vừa dùng ánh mắt phỉ nhổ nhìn lướt qua Nam Cung Mặc. “Mới 11 giờ, tôi lại đi ngủ một lát, vừa lúc chờ ăn cơm trưa.”

Nam Cung Mặc vừa muốn đi đã bị Hạ Úc Huân ném qua một quả cà chua, nói: “Ăn ngủ, ngủ ăn, cậu thật muốn biến thành heo?”

“Dù sao cuộc sống cũng không có gì lạ thú!” Nam Cung Mặc thò tay bắt được, cắn một miếng.

Tiểu tử kia lười biếng mà dựa vào khung cửa, trong lòng ôm gối đầu đáng vẻ đáng yêu hết như nhân vật từ truyện tranh bước ra, thật là sắc đẹp thay cơm.

“Cậu hiện tại là chạy nạn, còn trông cậy có cái gì lạ thú? Nếu không liên nhân lúc còn sớm cùng người nhà hòa hảo, lại thấy ánh mặt trời.” Hạ Úc Huân tức giận mà chế nhạo.

Nam Cung Mặc phiền nhất là đề tài này, lập tức nói sang chuyện khác, “Chú đâu?”

“Anh ấy đi làm. Nga, đúng rồi, cậu tối hôm qua lại mộng du, học trưởng nói sợ cậu bị anh ấy lây cảm mạo, để Bản Lam Căn trên bàn cho cậu uống.”

“A.” Nam Cung Mặc rầu rĩ mà lên tiếng.

“Làm sao vậy? Bộ đáng uể oải ỉu xiu, sẽ không phải thật sự bị lây bệnh chứ?” Hạ Úc Huân nhìn sắc mặt cậu không tốt, không yên tâm hỏi một câu.

“Chú không phải sinh bệnh sao? Còn đi làm?” Nam Cung Mặc hỏi, vẻ mặt có chút không được tự nhiên, tựa hồ là lo lắng.

Hạ Úc Huân nghe vậy khloe miệng trề ra: “Hoá ra cậu đây là kính nể lòng yêu nghề của anh ấy, không cần, tên kia mới vừa đi chưa được nửa giờ, hiện tại hẳn là vừa đến công ty.”

Kết quả là, Nam Cung Mặc mặt cũng đen.

Hình tượng tên kia, quả nhiên là như thế nào cũng quang minh không dấy nổi.

-

“Tổng giám đốc, Lý tổng ở phòng tiếp khách chờ đã lâu.”

Âu Minh Hiên vừa đến công ty, cô thư ký hoa hòe lộng lấy liền vội vã chào đón.

“Uhm, đã biết.”

Thư ký phát hiện hôm nay buổi sáng sắc mặt tổng giám đốc bọn họ rõ ràng khá hơn nhiều. Xem ra đêm qua không tồi.

Phòng tiếp khách, Lý vân triết từ 8 giờ sáng đã bắt đầu chờ đến 11 giờ, chờ đến thiếu chút nữa mắc bệnh sốt ruột.

Giờ phút này vừa thấy Âu Minh Hiên, quả thực giống như trong đêm tối thấy được ánh mặt trời, ánh mắt lấp lánh nhìn đến mức Âu Minh Hiên thiếu chút nữa cho rằng đối phương đang muốn cắt đứt với mình.

“Âu đại tổng tài, ngài cũng thật sự để tôi chờ a!” Lý vân triết thiếu chút nữa rơi lệ đầy mắt.

“Tìm tôi có việc?” Âu Minh Hiên vừa lòng mà lật lật văn kiện đã được sửa sang gọn gàng ngăn nắp, anh tuyển bí thư không chỉ riêng là có sắc.

Lý vân triết lập tức hưng phấn mà nói, “Thế nào? Tôi đã nói với anh Lãnh Tư Thần lần này nhất định sẽ gặp khó khăn, tiền vi phạm hợp đồng không phải số nhỏ đi!”

Âu Minh Hiên không tỏ ý kiến mà nhướng mày. Anh xem như trai cò đánh nhau, ngư ông được lợi.

“Tôi tương đối cảm thấy hứng thú chính là, cậu làm như thế nào biết được? Liên tính Lãnh Tư Thần hai ngày không ở công ty, nếu không có nội ứng nói, vậy mấy cái đấu giá không hợp cách cũng không ký được.”

“Cái này, anh không cần biết, chỉ cần anh không đáp ứng sửa đổi hợp đồng, bọn họ lần này nhất định bồi thường chết. Nếu bên kia đâm lao phải theo lao thì càng tốt, nói không chừng còn có thể nhân cơ hội đem Lãnh thị một phát tiêu diệt, nhỡ tận gốc.”

Đối với thái độ kiêu ngạo của Lý vân triết, Âu Minh Hiên chỉ cảm thấy buồn cười, còn một phát tiêu diệt? Cậu cho rằng Lãnh Tư Thần là ăn chay sao?

Lại nói..... “Cậu sao có thể khẳng định tôi không đáp ứng sửa đổi hợp đồng a?”

Lý vân triết sững sờ nói, “VẬY còn phải hỏi sao? Anh vì cái gì muốn sửa?”

Âu Minh Hiên ở trong lòng âm thầm lắc lắc đầu, cũng khó trách Lý vân triết này không tạo nổi sóng gió gì, nhìn tất cả đều là lợi ích trước mắt.

Âu Minh Hiên biết cùng loại người này nói không rõ, lười biếng mà qua loa lấy lệ đáp một câu, “Anh hùng khó qua ải mỹ nhân!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 130: Thiên Ngoại Phi Môn

“.....” Lý vân triết nghe không hiểu ra sao. Nhưng không đợi cậu ta hỏi nhiều, Âu Minh Hiên mắt nhìn đồng hồ, tỏ vẻ đã tới giờ tan tầm, hôm khác bàn lại.

Lý vân triết chỉ đành phải rời đi.

Buổi chiều Âu Minh Hiên tất nhiên là không chuẩn bị đi làm, trước 9 giờ ngày mai, anh phải hảo hảo quý trọng a!

Trở lại tinh võ quán liền nghĩ thấy mùi đồ ăn khắp nhà, rất xa liền nhìn thấy trong phòng bếp Hạ Úc Huân đang hung tợn mà gõ tay Nam Cung Mặc đang có ý đồ ăn vụng thức ăn.

“Đừng ăn vụng, học trưởng còn chưa trở về đâu!”

“Ăn một miếng cũng không sao, anh ấy khẳng định ăn ở công ty!”

“Anh ấy nói phải về ăn!”

“Hừ! Khó trách chị mua nhiều đồ ăn như vậy, liền biết không là bởi vì tôi!” Nam Cung Mặc ghen ghét đến mắt tím tóa ánh sáng, mắt lam..... Cũng tóa ánh sáng.

Nghe Hạ Úc Huân bảo vệ, Âu Minh Hiên tâm tình sung sướng mà nhẹ một tiếng, Hạ Úc Huân thấy anh đã trở lại, lập tức chạy như bay qua ân cần mà tiếp nhận cặp công văn, nói: “Học trưởng, anh đã về rồi!”

Trước bàn ăn, Nam Cung Mặc nhìn dáng vẻ tiểu nhân đặc chí của Âu Minh Hiên trong lòng liền tức giận, âm dương quái khí nói, “Vô sự hiền ân cần, phi gian tức đạo.”

Hạ Úc Huân ngằm dằm chân Nam Cung Mặc một cái, lời thề son sắt nói, “Ai nói, ai nói, tôi đối với học trưởng tấm lòng son, thiên địa tác chứng, nhật nguyệt chứng giám!”

Nam Cung Mặc làm ra vẻ nôn mửa.

Âu Minh Hiên bất đắc dĩ mà lắc đầu, hai kẻ dở hơi này!

Thật đúng là không thể tin nổi Hạ Úc Huân sẽ cùng Nam Cung Mặc cái tên kỳ quặc kia cư nhiên có thể ở chung hòa hợp..... Như vậy.

Hạ Úc Huân đang ăn đột nhiên mở to đôi mắt nhìn hướng cửa lớn, nói: “Thiên ngoại phi môn.....”

“Cái gì a? Cô đứt dây não à?”

“Cái gì thiên ngoại phi môn?”

Âu Minh Hiên cùng Nam Cung Mặc vừa hỏi vừa theo tầm mắt Hạ Úc Huân nhìn lại.

Chỉ thấy hai bảo tiêu mặc đồ đen một người khiêng một cánh cửa lưu loát mà đem đặt lên phiến đá đã bị đập bể ngoài cửa chính.

“Trời ạ! Đây là cửa thanh triều phục cổ khắc hoa gỗ lim trong truyền thuyết a!” Hạ Úc Huân chạy như bay qua, yêu thích không buông tay, nước miếng giàn giụa mà nhìn cửa chính kia.

“Đây nơi nào là cửa chính a? Rõ ràng chính là đồ cổ!”

“Tiểu bảo bối, cửa vừa lòng chứ? Ánh mắt của tôi không tồi chứ hả!” Ngoài phòng, Nam Cung Lâm cười đến phúc hậu và vô hại từ chiếc Ferrari sáng loáng màu đỏ đi ra.

Hạ Úc Huân khóe miệng run rẩy mà nhìn Nam Cung Lâm đang được một đám thủ hạ áo đen vây quanh xuống xe, ngượng ngùng nói, “Không tồi, nhưng khổ nỗi tôi mỗi ngày buổi tối không thể ngủ trên giường, phải ngủ ở cửa lớn.”

“Vì cái gì?” Nam Cung Lâm khó hiểu hỏi.

“Bởi vì, cô ấy sợ bị người ta trộm, đến trông cửa a!” Thanh âm giải thích của Âu Minh Hiên đúng lúc vang lên.

Mà Nam Cung Mặc..... Sớm đã không biết trốn trong khe hở nào.

Nam Cung Lâm hơi có chút kinh ngạc mà nhìn Âu Minh Hiên, lại nhìn Hạ Úc Huân, nói: “Còn tưởng rằng thủ hạ mang không về được tên nhãi ranh kia cho nên nói dối, không nghĩ tới tiểu tử Âu gia thật đúng là ở chỗ này.”

“Nam Cung tiên sinh, ngài lần này tới là muốn mang Mặc trở về sao?” Hạ Úc Huân hỏi một câu.

Nam Cung Mặc trốn ở góc phòng, nghe một câu như vậy, khinh thường mà bĩu môi, ông ta sẽ cố ý tới đón cậu trở về? Trừ phi mọc ở hướng Tây Nam.

Nam Cung Lâm không đáp hỏi lại, “Đúng rồi đúng rồi, thiếu chút nữa đã quên, tôi là muốn hỏi cô, cô thật sự không cần tòa băng sơn kia sao? Hiện tại tên kia nhất thời có chút khó khăn, tôi còn tưởng rằng cô nhất định sẽ đi bồi cậu ta a!”

Hạ Úc Huân đã hoàn toàn hết chỗ nói rồi, “Ngài cố ý chạy tới, chính là vì tám chuyện với tôi?”

Nam Cung lâm cũng không phủ nhận, nói: “Nhân tiện bắt tên nhãi ranh kia về nhà.”

Hạ Úc Huân nội tâm cơ hồ sắp sửa sụp đổ, nói: “Làm ơn, chính yếu và thứ yếu ngài rõ ràng một chút được không?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 131: Chân Chính Thế Giới Của Hai Người

“Tôi thật sự rất rõ ràng a!” Nam Cung Lâm vẻ mặt nghiêm túc, nói: “Ai, tôi đứng ngoài cửa lâu như vậy, tiểu bảo bối, không mời tôi vào bên trong ngồi sao?”

Hạ Úc Huân đành phải bất đắc dĩ mà đem Nam Cung Lâm mời vào, sau đó tiến đến bên tai Âu Minh Hiên nhỏ giọng nói, “Mặc đã chạy đi đâu?”

“Để tôi tìm xem.” Âu Minh Hiên thở dài.

Trong phòng, Nam Cung Mặc tức giận đến một tay đem bức màn kéo xuống, vừa thấy ánh mắt Nam Cung Lâm nhìn Hạ Úc Huân, cậu liền biết ông đối với cô không có hảo tâm.

Cái gì ân cứu mạng, chẳng lẽ ông muốn lợi dụng cái này để Hạ Úc Huân lấy thân báo đáp? Nam Cung Mặc càng nghĩ càng kinh hãi.

Cô gái kia ngu ngốc như vậy, nhất định chơi không nổi Nam Cung Lâm, vạn nhất thật xảy ra chuyện.....

Không thể, người khác cậu có thể mặc kệ không hỏi, nhưng Hạ Úc Huân, tuyệt đối không được!

-

Âu Minh Hiên đi tìm Nam Cung Mặc, phòng khách chỉ còn lại hai người Hạ Úc Huân cùng Nam Cung Lâm.

Nam Cung Lâm thu hồi vẻ mặt vui đùa, sắc mặt ngưng trọng nói, “Úc huân, đừng làm việc ngốc.”

Hạ Úc Huân cơ hồ là lập tức liền hiểu ra ý tứ của Nam Cung Lâm, nói: “Cám ơn Nam Cung tiên sinh quan tâm, tôi có chừng mực.”

“Vậy Âu Minh Hiên.....” Nam Cung Lâm nhíu mày.

“Tôi cùng anh ấy không có gì.” Hạ Úc Huân lập tức nói.

“Chỉ mong..... Tiệc hôm đó tôi liền nhìn ra tiểu tử này đối với cô có chút ý tứ, tôi sợ cậu ta sẽ nhân cơ hội này đối với cô đưa ra yêu cầu quá đáng, cô nha đầu này lại cố chấp như vậy, thật đúng là sợ cô làm ra chuyện gì kinh thiên địa quỷ gì nữa.” Nam Cung Lâm nói.

Hạ Úc Huân bỗng nhiên trừng lớn hai mắt, cả giận nói, “Nam Cung tiên sinh, ngài đừng nói bậy, học trưởng tuyệt đối không phải người như vậy!”

Nam Cung Lâm bất đắc dĩ mà lắc đầu, “Lãnh Tư Thần có thể đả thương người vô hình, đối với cậu ta không thêm để ý người cùng sự vật từ trước đến nay không chút lưu tình, ra tay độc ác không để lối thoát. Nhưng, úc huân, tôi còn muốn nhắc nhở cô chính là, cái loại đàn ông nhìn như vô hại kỳ thật mới là nguy hiểm thực sự. Âu Minh Hiên người này tuyệt đối không phải dáng vẻ giống như cô thấy. Cô tiểu nha đầu đơn thuần, chọc đến hai người nhưng không một ai là dễ chọc.” “Là ngài đem sự tình nghĩ quá mức phức tạp, tôi không cảm thấy bọn họ giống ngài nói.” Hạ Úc Huân thở phì phì mà cãi lại.

Nam Cung Lâm tẩy não không thành, vẻ mặt bất đắc dĩ cùng lo lắng.

Một lát sau, Nam Cung Mặc bị Âu Minh Hiên mang ra, khoảnh khắc nhìn thấy Nam Cung Lâm, cả người liền biến thành một con nhím nhỏ.

Hai người kia nơi nào có dáng dấp cha con? Rõ ràng là một tư thái kẻ thù gặp mặt hết sức đỏ mắt.

“Úc huân, mấy ngày nay phiền cô rồi.” Nam Cung Lâm nói lời cảm ơn.

“Không phiền không phiền, Mặc thực đáng yêu.”

Năm ngoài dự liệu của Hạ Úc Huân, Nam Cung Mặc cứ nhiên không nói hai lời liền cùng Nam Cung Lâm trở về, lại còn chủ động thúc giục cậu nhanh lên đi.

“Tôi không phải nằm mơ chứ!” Hạ Úc Huân lúc phất tay đưa tiễn còn có chút không dám tin tưởng.

Cô đều chuẩn bị sẽ có một hồi đại chiến.....

“Học trưởng, vừa rồi ở trong phòng anh rốt cuộc nói với Mặc cái gì?” Hạ Úc Huân tò mò không thôi hỏi.

Âu Minh Hiên nhún vai, “Chưa nói cái gì, cậu nhóc kia đại khái cũng nhớ nhà.”

Anh xác thật chưa nói cái gì, anh chỉ là nói, cậu cũng biết ba cậu phong lưu thành tánh, cậu muốn ở lại cũng có thể, như vậy ba cậu liền có lý do mỗi ngày đi đến đây.....

Hiện tại chân chính là thế giới của hai người, Âu Minh Hiên vạn phần chờ mong buổi tối đến.

Tiểu bảo bối, lần này còn bắt không được cô sao!

Lãnh Tư Thần, bất luận là thương trường hay tình trường, tôi muốn dùng một lần hoàn toàn đánh bại anh!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 132: Phụng Bồi Đến Cùng

Vì thế trong nhà chỉ còn lại hai người Hạ Úc Huân cùng Âu Minh Hiên.

“Tốt rồi, đã hạ sốt.”

Hạ Úc Huân thất thần mà đo nhiệt độ cho Âu Minh Hiên, ngồi xồm trước tủ bát, ánh mắt trống rỗng, tầm mắt không có tiêu điểm, không biết suy nghĩ cái gì.....

Âu Minh Hiên đã không phải lần đầu tiên từ trên mặt cô nhìn thấy biểu cảm tuyệt vọng như vậy.

Đến nỗi nguyên nhân, anh đương nhiên biết.

“Một tuần sau, A Thần nhà cô sẽ phải cùng Bạch Thiên Ngưng đính hôn.” Âu Minh Hiên vẻ mặt khó lường mà mở miệng.

Hạ Úc Huân đem nhiệt kế bỏ vào ngăn kéo, đáp: “Tôi biết.”

Nhưng, cô không biết, bởi vì sự việc ngoài ý muốn của công ty lần này, tiệc cưới của bọn họ hoãn lại một tháng.

Bất quá, đây căn bản cũng không thay đổi được cái gì.

“Học trưởng, buổi tối có thể cùng tôi chứ?” Hạ Úc Huân rầu rĩ mở miệng.

Âu Minh Hiên đang vắt hết óc suy nghĩ buổi tối xuống tay như thế nào, đột nhiên nghe được những lời này của Hạ Úc Huân, tức khắc đại não trống rỗng, thiếu chút nữa cho rằng mình nghe lầm.

Có làm hay không, anh bố trí kế hoạch lâu như vậy, kết quả là cô cư nhiên tự mình đưa tới cửa? Vậy cũng quá dễ dàng, quá không có tính khiêu chiến rồi?!

Thật sự là quá thất bại! Thất bại đến muốn đâm vào tường!

Nha đầu này như thế nào liên luôn là không dựa theo lẽ thường ra bài a?

Cô gái này là một sai lầm 0,001 trong phần trăm sinh mệnh của anh, vĩnh viễn không nằm tổng vòng khống chế của anh.

Càng vô pháp khống chế, lại càng muốn chinh phục.....

Hạ Úc Huân trước một giây còn ảm đạm thần thương, sau một giây hứng trí bừng bừng nói, “Học trưởng, chúng ta đi uống rượu đi! Thi nhân La Ẩn nói, đắc tức cao ca thất tức hựu, đa sầu đa hận diệc du du, kim triêu hữu tửu kim triêu túy, minh nhật sầu lai minh nhật!”(*)

(*): Được thì hát vang, mất thì lại thôi. Đa sầu đa hận cứ mãi như vậy. Hôm nay có rượu thì hôm nay uống. Ngày mai sầu đến thì ngày mai sầu. Âu Minh Hiên vừa nghe cô khoe khoang liên đầu đầu, nhin không được đả kích nói, “Lý Bạch còn nói, trầu đao đoạn thủy thủy canh lưu, cử bôi tiêu sầu sầu canh sầu(**). Từ góc độ khoa học mà nói, cách làm này của cô chỉ là trốn tránh hiện thực, thái độ tiêu cực lừa mình dối người, mà là thái độ sống không tích cực hướng về phía trước!”

(**): Rút đao chém nước nước càng chảy, mượn rượu tiêu sầu sầu càng sầu.

Hạ Úc Huân nóng nảy, vô lại nói, “Vây..... Vây lão nương nói, đêm nay nếu không say không về, anh rút cuộc bồi là không bồi?”

Con người Âu Minh Hiên hiện lên một tia tinh quang, cười đến cao thâm khó đoán, “Phụng bồi đến cùng.”

-

Hạ Úc Huân vốn chuẩn bị mua mấy chai bia về phát tiết một phen là được, nhưng Âu Minh Hiên thế nào cũng phải mất công mời cô đi khách sạn ăn cơm, nói là coi như báo đáp hai ngày này cô chăm sóc anh.

Anh khi nào thay đổi nói chuyện tốt như vậy? Hạ Úc Huân ở trong lòng thầm nghĩ, chẳng lẽ đây mới là vô sự hiển ân cần phi gian tức đạo chính bản?

Bất quá, bữa tối miễn phí, không ăn cũng uống.

Nếu Hạ Úc Huân biết sẽ gặp phải người kia, cô sống chết cũng sẽ không chiếm tiện nghi lúc này.

“Học trưởng a! Đồ ăn tùy tôi chọn đúng không?” Hạ Úc Huân gấp gấp rống lên hỏi.

“Cô hỏi rất nhiều lần, tùy cô chọn!” Âu Minh Hiên bất đắc dĩ nói, không biết cô gái nhỏ này lại chơi trò gì, cười gian trá như vậy.

“Học trưởng, đáp ứng rồi liền tuyệt đối không được đổi ý nha!”

Hạ Úc Huân vừa nói, nghiêng về một phía lui tới, giây tiếp theo, trên mặt tươi cười bỗng nhiên đọng lại.

Đối diện, Lãnh Tư Thần đang cùng một người đàn ông trung niên tây trang cách lĩnh vừa hướng bên này đi tới, vừa thảo luận cái gì đó, phía sau còn có những gương mặt quen thuộc có liên quan.

Anh nhất định là đang vì chu toàn chuyện công ty mà đi xã giao.....

A, anh vốn dĩ cũng đã hiểu lắm mình cùng học trường, nếu để anh nhìn thấy mình cùng học trường ở bên nhau, đặc biệt là vào thời điểm này, nhất định sẽ càng thêm hiểu lắm.....

Lúc Hạ Úc Huân đang muốn cùng Âu Minh Hiên có khoảng cách, Âu Minh Hiên bên cạnh đột nhiên ôm eo cô, đầu chôn vào cổ cô, bởi vì thân hình cao lớn của anh ngăn cản, từ phía sau nhìn lại, tư thế này thực dễ khiến người ta nhìn thành bọn họ đang hôn môi.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 133: Linh Cảm Đột Phát

“Uy, Âu Minh Hiên! Anh phát điên cái gì?” Hạ Úc Huân vội vàng mà tránh anh ra, mà lúc này Lãnh Tư Thần sớm đã không thấy.

Anh hẳn là không chú ý nơi này chứ? Anh bận rộn bàn công việc, nhất định không có chú ý..... Hạ Úc Huân nỗ lực an ủi chính mình.

Âu Minh Hiên lập tức đứng dậy, dường như không có việc gì nói, “Đi thôi! Đi ăn cơm!”

“Từ từ, không được đi, anh nói rõ ràng cho tôi!” Hạ Úc Huân hung tợn giữ anh lại.

Vừa rồi anh rõ ràng đưa lưng về phía Lãnh Tư Thần, không thể nào phát hiện Lãnh Tư Thần ở phía sau, cho nên, cô loại trừ khả năng anh cố ý làm như vậy cho Lãnh Tư Thần xem, cô liền kỳ quái động tác vừa rồi không thể hiểu được là vì cái gì.

Mà Hạ Úc Huân không biết chính là, đại sảnh khách sạn có một mặt gương đối diện nơi này.

“Linh cảm đột phát, muốn ôm cô, còn cần lý do sao?” Âu Minh Hiên vẽ mặt cô quá ngạc nhiên sao.

“Trước nơi đông người ấp ấp ôm ôm còn thể thống gì nữa, dù gì anh cũng là người được giáo dục cao đẳng!” Hạ Úc Huân vẽ mặt vô ngữ.

Âu Minh Hiên thực nghiêm túc thực thành khẩn mà nói, “Lần sau tôi sẽ chú ý khắc chế, lúc không có ai lại ôm.”

“Anh biết thì tốt! Hừ! Ách..... Không đúng!” Hạ Úc Huân nổi trận lôi đình,

“Lúc không có ai cũng không cho ôm loạn! Âu Minh Hiên khí tiết vững vàng của anh đâu?”

Hai người vừa lúc đi vào phòng, Âu Minh Hiên đưa tay ra sau đóng cửa phòng, đột nhiên không kịp phòng ngừa mà đem cô đặt trên cửa, một tay kiêu ngạo mà ôm eo cô, lưu manh nói, “Tôi càng muốn ôm! Cô làm khó dễ được tôi?”

“Anh đồ sắc lang! Con thỏ còn không ăn cỏ gần hang a!” Hạ Úc Huân giận.

Âu Minh Hiên được một tắc lại muốn tiến một thước đem môi ghé sát tai cô, nói: “Vì cái gì tôi không thể ôm? Tôi không thể, Lãnh Tư Thần là có thể sao? A, thỏ khôn không ăn cỏ gần hang, Hạ Úc Huân, những lời này tôi phản hồi nguyên trạng cho cô!”

“Học..... Học trưởng..... Anh đừng náo loạn!” Anh phun ra nuốt vào ở bên tai cô hơi thở quá mức nóng rực, ngữ khí quá mức nguy hiểm, lại khiến cô nhớ tới dáng vẻ âm vụ đáng sợ ngày ấy ở trong văn phòng anh.

Hạ Úc Huân sợ hãi né tránh không chỉ không được anh thương hại lui bước chút nào, ngược lại càng cố vũ khát vọng chà đạp khi dễ cô của anh.

“Cô còn chưa trả lời vấn đề của tôi.” Anh càng dựa gần hơn, môi cơ hồ sắp sửa chạm đến da thịt cô.

Lúc này, tiếng gõ cửa đột nhiên vang lên, Hạ Úc Huân cả kinh, “Học trưởng, buông tay buông tay! Không buông tôi liền phải dùng chiêu ném

qua vai để chăm sóc a!”

“Tôi bệnh nặng mới khỏi a! Cô cái đồ không lương tâm!” Âu Minh Hiên nghiêng răng nghiêng lợi mà buông cô ra.

Anh tin tưởng, loại sự tình này, cô tuyệt đối làm được.

Người phục vụ lại đây sắp xếp đồ ăn, không khí ái muội sền sệt cuối cùng lại lắng xuống.

Hạ Úc Huân âm thầm nhẹ nhàng thở ra, đêm nay Âu Minh Hiên khiến cô cảm thấy rất kỳ quái, thực bất an.

Mà anh hiện tại lại khôi phục nguyên dạng, giống như chuyện vừa rồi căn bản là không phát sinh.

Nhưng, loại cảm giác này càng như là bình yên trước bão táp.

Hạ Úc Huân thuộc loại người càng phiền não nôn nóng lại càng dễ dàng ăn uống quá độ.

Đối với đồ ăn Hạ Úc Huân chọn, Âu Minh Hiên thật sự vô ngữ.

Cua cay, cua hấp, cua luộc, cua cà ri kiểu thái, cua nấu cà, canh rau hải sản Big Mac.....

Nhìn một bàn đầy cua, Âu Minh Hiên thiếu chút nữa sụp đổ.

Khó trách cô vừa rồi vẫn luôn hỏi mình có phải chọn món gì cũng được hay không, thì ra sớm có dự mưu.

“Khụ, tôi nói, không phải một lần không cho cô ăn cua thôi sao? Dùng đến như vậy trả thù tôi?”

Đối diện Hạ Úc Huân không để ý tới anh, sớm đã bắt đầu ăn đến vui sướng, vừa ăn vừa rót bia.

Mấy chai bia vào bụng, tay Hạ Úc Huân bắt lấy một con cua hung hăng mà chỉ vào mặt anh, nói: “Âu Minh Hiên, lão nương nói cho anh biết, không được lại ăn đậu hủ lão nương!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 134: Tôi Càng Muốn Ăn Thì Như Thế Nào

Âu Minh Hiên một phen cầm nhón tay cô đưa lại đây. “Tôi càng muốn ăn thì như thế nào?”

Hạ Úc Huân đã có chút say, đầu óc vụng vụng hồ hồ, cho rằng anh vô sỉ muốn đoạt cua của cô, tức khắc phản nộ, nói: “Âu Minh Hiên, anh còn có nhân tính hay không, anh cứ nhiên ngay cả con cua nhỏ đáng yêu của tôi cũng không buông tha!”

Tầm mắt Âu Minh Hiên dừng lại trên ngón tay trắng nõn của cô, dần dần ghé sát vào, Hạ Úc Huân nóng nảy, một vẻ muốn đoạt lại con cua, kết quả ngón tay truyền đến một trận đau đớn, con cua lập tức rớt trên bàn.

Hạ Úc Huân lập tức thu hồi ngón tay, nhìn dấu răng trên ngón giữa, vừa đau hà hơi thổi, vừa ai oán vạn phần mà nhìn Âu Minh Hiên.

Tên gia hỏa này cứ nhiên lấy độc của cô trị cô, cắn người!

Âu Minh Hiên khiêu khích mà lườm qua, anh mới chỉ là cho chút điểm tâm khai vị dạ dày mà thôi.

Hạ Úc Huân ngoan ngoãn, cô quyết định không đi trêu chọc tên kia, chôn đầu tiếp tục uống rượu.

Âu Minh Hiên khoanh tay trước ngực, sắc mặt âm trầm mà nhìn dáng vẻ hận không thể uống chết của cô.

Vốn dĩ chỉ là đơn thuần vì muốn đánh bại Lãnh Tư Thần, chứng minh mệnh lực bản thân, cho nên muốn thu phục cô gái nhỏ này, nhưng cũng chỉ giới hạn trong việc làm cô từ bỏ Lãnh Tư Thần, yêu mình mà thôi.

Hiện tại, nếu đã xác định tâm ý mình, những thứ này liền không đủ, anh không phải chủ nghĩa ăn chay, không phải chủ nghĩa cấm dục, càng không tin thờ phụng Plato, cho nên, anh không chỉ muốn tim cô, mà còn có muốn thân cô.

Đối phó với địch, phải tránh đi cường thế, công kỳ nhu nhược.

Vài lần giao phong, tuy rằng anh miệng lưỡi như rót mật cũng vô pháp phá được tim cô, như thế, anh đành phải chiếm thân cô trước, lại từng bước một đánh chiếm trái tim cô.

Phụ nữ đối với người đàn ông đầu tiên dù sao cũng sẽ có chân tình đặc biệt.

Đã là chậm một bước so với Lãnh Tư Thần, chuyện này nếu lại chậm trễ, anh còn có cơ hội gì gỡ vốn?

Tuy rằng, thủ đoạn như vậy anh không muốn dùng nhất, nhưng, bất đắc dĩ Hạ Úc Huân là đồng da thiết cốt, đao thương bất nhập, anh chỉ đành phải xâm nhập từ nơi mềm yếu nhất của cô. Âu Minh Hiên có chút mập mờ mà ngĩ, hơn nữa không kiêng nể gì mà đối với Hạ Úc Huân tiến hành tầm mắt xâm lược.

Hạ Úc Huân nhận thấy được tầm mắt anh, lập tức cảnh giác mà đem một mâm cua trước mặt ôm vào trong lòng ngực, đây là khẩu vị cô thích nhất.

“Ăn quá nhiều sẽ hỏng bao tử.” Âu Minh Hiên ôn nhu mà cường thế mà đoạt cua trong tay cô, hơn nữa dùng khăn giấy đem dầu mỡ trên bàn tay nhỏ của cô lau sạch sẽ.

Hạ Úc Huân phá lệ mà không đoạt lại con cua kia, vẻ mặt chợt trở nên đau thương, nước mắt như hạt đậu lập tức liền rớt xuống.

Âu Minh Hiên thần sắc hoảng hốt, quả thực bị cô đánh bại, đau đầu không thôi nói, “Tùy cô ăn, tùy cô ăn được chứ! Cô ăn ăn ăn! Tôi mặc kệ cô!”

Hạ Úc Huân khụt khịt một chút, nghẹn ngào cầm lên con cua, sau đó không khóc nữa.

Sau đó, nha đầu này ăn rồi lại khóc, vừa ăn vừa khóc.

“Làm ơn, cô cũng không cần cao hứng đến mức khóc chứ?” Âu Minh Hiên vô ngữ.

Người này say rượu bộ dáng thật sự là ngốc đến đáng yêu, mỗi lần đều có thể làm anh dở khóc dở cười.

Hạ Úc Huân tay đầy dầu mỡ cầm một con cua đang giơ càng lên, vẫn duy trì tư thế này, đầu lập tức đập trên mặt bàn, giãy tiếp theo, nước mắt liền hệt như vòi nước trút xuống, “Ô ô ô..... Học trưởng..... Tôi thật là khó chịu a.....”

Âu Minh Hiên lập tức nóng nảy, cho rằng cô thật sự ăn đến đau bụng, nói:” Làm sao vậy? Có phải ăn xong đau bụng rồi không? Đừng nói cô đừng ăn nhiều như vậy, không cho cô ăn, cô còn khóc!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 135: Tiên Hạ Thủ Vi Cường

“Học trường..... Ô ô ô.....” Hạ Úc Huân ngẩng đầu, cảm đầu tiên vào lòng anh, khóc đến ruột gan đứt từng khúc. Âu Minh Hiên cảm thấy cô thực không thích hợp, cũng bất chấp tay cô đầy dầu mỡ chùi lên áo sơ mi trắng tuyết của anh, vẻ mặt nghiêm túc mà nhìn anh, nói: “Hạ Úc Huân, không được khóc! Nói cho tôi biết, cô rốt cuộc sao vậy?”

“Học trường..... Tôi thật gấp a.....”

“Gấp.....” Âu Minh Hiên đại ra thật lâu, hỏi lại: “Gấp? Cô gấp đi WC a? Lại không ai ép không cho cô đi!”

Hạ Úc Huân ngoan độc bóp sau lưng anh một cái, nói: “A Thần phải đính hôn.....”

Âu Minh Hiên tức khắc cười khỗ, “Cô là gấp cái này?”

“Chỉ còn lại có bảy ngày, hôm nay qua đi chỉ còn lại có sáu ngày, sáu ngày, tôi có thể làm cái gì?” Ngữ khí của Hạ Úc Huân giờ phút này là tuyệt vọng xưa nay chưa từng có.

“Vì cái gì không thử dùng sáu ngày này quên anh ta đi?” Âu Minh Hiên lúc nói lời này hoàn toàn không ôm bất cứ hy vọng gì.

Hạ Úc Huân nói mê lẩm bầm, “Người tôi nhớ hơn hai mươi năm, anh lại bảo tôi dùng sáu ngày để quên?”

Quả nhiên.....

“Úc huân, tôi có thể giúp em quên đi, đêm nay liền giúp em quên đi, tin tưởng tôi.....” Âu Minh Hiên ngồi xổm trước người cô, nghiêm túc mà nhìn cô.

Chỉ là, Hạ Úc Huân hoàn toàn không để ý đến sự thâm tình chân thành của anh, nổi điên đột nhiên đứng dậy, nắm lên một con cua to, hùng hổ nói, “Dưới loại tình huống này tôi càng không thể đợi, tiên hạ thủ vi cường, hậu hạ thủ tao ương, gan lớn chết no, nhát gan chết đói, tôi phải mạnh mẽ nhúng tay vào, giai đoạn nảy sinh liền đem cuộc hôn nhân bóp chết trong nôi, đánh đến khi bọn họ từ đây trời nam đất bắc, kiếp này vô vọng!”

Âu Minh Hiên thán phục nhìn cô nói đến điên cuồng: “Thật đủ điên cuồng..... Càng điên cuồng, tôi cứ nhiên cảm thấy cô nói rất có đạo lý.....”

Nhưng không phải là tiên hạ thủ vi cường sao!

Bảo bối, thật là muốn cảm ơn cô nhắc nhở!

-

Một giờ sau.

Hạ Úc Huân hoàn toàn uống say, thất tha thất thểu mà bị Âu Minh Hiên đỡ, “Học trưởng..... Anh muốn mang tôi đi đâu a? Học trưởng anh hát ngôi sao nhỏ cho tôi nghe đi! Tôi muốn nghe ngôi sao nhỏ! Hát nhanh lên, không hát tôi liền không đi đâu cả.....”

“Cô cho tôi sống yên ổn chút đi!”

Cuối cùng đem được cô đến căn phòng dự tính, Âu Minh Hiên đã mệt đến sắp sửa rụng rời.

Khắp người đều là mùi tanh hải sản, Âu Minh Hiên nhìn thoáng qua Hạ Úc Huân lẫn vào khăn trải giường, anh nhanh chóng cầm quần áo, trước đi tắm rửa.

Lúc ra tới, cả người Hạ Úc Huân đã thành công từ trên giường chuyển xuống sàn nhà.

“Này, tỉnh tỉnh, đi tắm rửa một cái rồi ngủ tiếp!” Âu Minh Hiên đem áo ngủ nhét vào tay cô, đem Hạ Úc Huân đang mơ mơ màng màng nhét vào phòng tắm.

Một thân mùi tanh cùng mùi rượu, anh khẩu vị cũng không đến nỗi nặng như vậy.

Sau khi Hạ Úc Huân đi vào, anh như trút được gánh nặng mà ngồi ở trên sô pha, bật lửa hút thuốc.

Chỉ cần là thứ anh muốn, không từ thủ đoạn nào đều phải có được.

Nhưng, vì cái gì đã đến lúc này, lại bắt đầu do dự.....

Có lẽ, là bởi vì quá quan tâm.....

Hạ Úc Huân mới vừa đi ra tới liền bởi vì bước chân không vững, tự mình trượt chân, sau đó không chút nào để ý mà vỗ vỗ mông tự mình bò dậy ngồi vào trên sô pha, mở TV ra.

Tầm mắt Âu Minh Hiên vẫn luôn dõi theo chuyển động của cô, thẳng đến khi thấy cô ngồi vào bên cạnh mình.

Nha đầu..... Cô lại muốn làm cái gì?

“Tôi muốn xem film.” Hạ Úc Huân cầm lấy điều khiển từ xa.

Âu Minh Hiên khóe miệng run rẩy, nói: “Đã sắp 12 giờ, cô có muốn ngủ hay không a? Làm trò vớ vẩn gì a?”

“Học trưởng, đây là film gì vậy?”

Âu Minh Hiên đang vô ngữ, vừa ngẩng đầu, thấy rõ hình ảnh giữa màn hình, thiếu chút nữa bị nước miếng mình làm cho sặc chết.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 136: Yêu Ma Tốc Tốc Lui Tán

Cho dù chưa tỉnh táo, mặt Hạ Úc Huân vẫn dần dần mà đỏ. Trong màn hình người đàn ông đang cúi xuống, Hạ Úc Huân hét lên một tiếng ôm lấy đệm, khuôn mặt nhỏ vùi vào mặt bông mềm mại run bần bật.

Âu Minh Hiên: “Này.....”

“A ——” Âu Minh Hiên mới vừa lại gần Hạ Úc Huân lập tức hét lên một tiếng, cả người lảo đảo từ đầu bên này xô pha sang đầu bên kia.

Âu Minh Hiên bị phản ứng kinh hãi rống lên của cô làm giật nảy mình, nói: “Còn không phải là phim tình dục sao? Đừng nói với tôi cô chưa từng xem qua?”

“Tại sao lại như vậy, tại sao lại như vậy a.....” Hạ Úc Huân chấn kinh như thỏ con không thể nào tin nổi mà lặp lại những lời này.

“Như thế nào là như thế nào a?” Âu Minh Hiên ngồi vào bên cạnh Hạ Úc Huân, tò mò hỏi cô, ý vị trêu đùa rõ ràng.

Giữa TV truyền đến tiếng ưm ưm a a, cô gái đột nhiên hét lên một tiếng, Hạ Úc Huân lập tức sợ tới mức kêu to, thanh âm so với đương sự còn kích động hơn.....

“Bọn họ đang làm gì?” Thân thể Hạ Úc Huân càng rụt lại hơn.

“Đương nhiên là đang làm.....”

“Câm miệng câm miệng không cho nói!” Hạ Úc Huân lập tức ngăn Âu Minh Hiên lại, nói: “Tại sao lại như vậy? Tôi vẫn luôn cho rằng cái loại film này đều là giả..... Như thế nào sẽ làm thật a? Thật là đáng sợ!”

Âu Minh Hiên thiếu chút nữa cười ra tiếng, cô gái nhỏ này cũng quá thuần khiết đi?

Loại film trẻ con này, anh đã sớm không cảm giác, nhưng, đêm nay, có cô ở đây, những hình ảnh đó, những thanh âm đó đột nhiên đều trở nên vô cùng mê người.

“Bảo bối..... Mở mắt.....”

“Tôi không!” Hạ Úc Huân sờ soạng điều khiển từ xa muốn tắt TV, lại bị Âu Minh Hiên cướp đi, ngược lại cố tình mở to âm lượng.

Bộ phim này hiệu ứng âm thanh không tồi.

“Bảo bối..... Nghe thấy thanh âm cũng có cảm giác chứ?” Âu Minh Hiên nhẹ giọng nói nhỏ bên tai cô.

“Quá! Dâm! Đáng! Âu Minh Hiên anh cái tên biến thái này, anh cứ nhiên cho tôi xem cái này! Anh dạy hư trẻ con!” Hạ Úc Huân vô cùng phẫn nộ cách gối đầu rầu rĩ mà lên án.

“Thứ nhất, đây cũng không phải là tôi cho cô xem, rõ ràng là chính cô mở ra; thứ hai, cô là trẻ con sao?” Âu Minh Hiên vừa nói vừa bất động thanh sắc mà đoạt đi gối đầu của cô.

“A ——” Hạ Úc Huân lập tức nhắm mắt bịt tai lại, trong miệng lẩm bẩm, “Lâm binh đấu giả giai trận liệt tại tiền,, yêu ma tốc tốc lui tán! Ma tốc tốc lui tán! Tốc tốc lui tán! Mau lui tán! Lui tán! Tán.....”

Vạn Lý Trường Thành vĩnh viễn không ngã, ngàn dặm nước Hoàng Hà vẫn cuộn cuộn, giang sơn tú lệ điệp màu phong lĩnh, hỏi quốc gia của ta nơi nào giống nhiễm bệnh, mở ra huyết lộ, phất tay mà đi, muốn đưa quốc gia trùng hưng, há để cho đất đai bị dẫm đạp, con sư tử ngủ dần dần đã tỉnh.....

Một trận tiếng chuông di động kinh hãi truyền đến, trong phút chốc nhất cử tiêu diệt toàn bộ bầu không khí ái muội lúc này.

Hạ Úc Huân viên mãn, niệm chú quả nhiên là có hiệu quả.

Yêu ma lui tán rớt cuộc là thần thánh phương nào?

Âu Minh Hiên bên cạnh nghe tiếng chuông di động kinh khủng này, mặt đều tái đi, nói: “Hạ Úc Huân, cô làm ơn có thể tăng phẩm vị của cô một chút hay không?”

Hạ Úc Huân chỉ nhìn thoáng qua di động liền lập tức cúp máy, ách, khó trách yêu ma lui tan.....

“Điện thoại của ai?” Âu Minh Hiên liếc mắt nhìn màn hình di động của cô, cực kỳ bất mãn hỏi.

“Giang sơn đẹp đẽ như thế” lại là ai? Nha đầu này luôn thích đặt biệt danh không thể hiểu được cho người khác.

Hạ Úc Huân không nói lời nào, chỉ là vẻ mặt đột nhiên trở nên vô cùng trịnh trọng, giống như đang nỗ lực hạ quyết tâm gì đó.

Sau một lúc lâu, cô vỗ ngực thẳng lưng, nói: “Giang sơn đẹp đẽ như thế, dẫn vô số anh hùng khom lưng vái lạy..... Giang sơn kia vốn dĩ chính là thuộc về ta, sao có thể trùng tên của kẻ phản tặc! Ta muốn quật khởi, ta thu phục non sông!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 137: Ghi Chú Di Động

Hạ Úc Huân nói xong thật sâu hít một hơi, sau đó dứt khoát kiên quyết mà ngẩng đầu, lẳng lẳng mà nhìn chăm chăm màn hình TV, đôi mắt đều không chớp lấy một cái. Cô đây lại là nháo đến cỡ nào?

Âu Minh Hiên rất kinh ngạc mà nhìn Hạ Úc Huân đột nhiên đổi tính, càng thêm hứng thú với “Giang sơn đẹp đẽ như thế”.

“Vừa rồi điện thoại là Lãnh Tư Thần?” Âu Minh Hiên thử thăm dò hỏi.

Hạ Úc Huân cũng không dấu diếm, “Uhm.”

Âu Minh Hiên nổi giận, lại đổi tên gọi, còn càng sửa càng làm anh phát hỏa!

“Hạ Úc Huân, cô thật vô tâm ghê tởm? Anh ta mà đẹp đẽ?”

Âu Minh Hiên nói tới đây, đột nhiên linh quang chợt lóe, lấy điện thoại di động gọi cho Hạ Úc Huân, sau đó lập tức đem di động của cô đoạt lấy.

Trên màn hình hiển thị tên là..... Chủ nô đại gian ác.....

Tên kia là “Đẹp đẽ”, anh chính là “Đại gian ác”?

Âu Minh Hiên sắp tức điên rồi, vừa mới chuẩn bị đem cô gái đáng chết kia hảo hảo giáo dục một phen, đối diện màn hình TV Hạ Úc Huân đột nhiên hét lên một tiếng chui đầu vào lòng anh.

Đôi bàn tay gầy gao nắm chặt áo ngủ anh, cách khe hở ngón tay nhìn hình ảnh người đàn ông hung mãnh xâm chiếm, run bần bật mà nuốt nước bọt.

Trời ạ! Có thể đau chết hay không? Quá tàn nhẫn, quá đẫm máu, thật là đáng sợ.....

Đột nhiên rơi vào có thứ mềm mại rơi vào lồng ngực mình làm cho Âu Minh Hiên thoáng hoảng hốt.

Âu Minh Hiên nhếch khóe miệng, gần từng chữ một nói, “Hạ Úc Huân..... Đây là phim tình dục a.....”

“Tôi biết a.....” Hạ Úc Huân tiếp tục phát run.

“Cô xác định cô biết? Tôi đây như thế nào cảm thấy cô hết như đag xem phim ma vậy?!” Âu Minh Hiên rớt cuộc nhin không được phỉ nhổ.

“Đùa cái gì vậy? Phim ma nào có đáng sợ như vậy? Đây quả thực là phim kinh dị đẫm máu! A a..... Cô ấy cô ấy cô ấy sao lại có thể..... Kia kia kia..... Thật ghê tởm! So với phim kinh dị còn ghê tởm hơn!” Hạ Úc Huân vừa nói năng lộn xộn vừa chán ghét mà đem đầu chôn vào lòng anh.

“Khủng khiếp như vậy mà cô còn xem?” Âu Minh Hiên nhướn mày.

Hạ Úc Huân như ruồi muỗi mà lăm bắm, “A, tôi muốn học.....”

“.....” Âu Minh Hiên đã bị cô cả kinh nói không ra lời, sau một lúc lâu trong thanh âm như đè nén gió lốc, “Lại là vì anh ta?”

Vạn Lý Trường Thành vĩnh viễn không đến, ngàn dặm nước sông Hoàng Hà vẫn cuộn cuộn.....

Tiếng chuông di động lại lần nữa vang lên.

Âu Minh Hiên lập tức sắc mặt âm trầm mà ẩn tắt.

Vạn Lý Trường Thành vĩnh viễn không đến, ngàn dặm nước sông Hoàng Hà vẫn cuộn cuộn.....

Lại vang lên, tiếp tục ẩn tắt.

Sau năm sáu lần lặp lại liên tục, Âu Minh Hiên trực tiếp đem điện thoại ném trên tường chia năm xẻ bảy.

Hạ Úc Huân bị anh dọa sợ, đang muốn nói chuyện, Âu Minh Hiên lại mở miệng trước, “Hạ Úc Huân, tôi hỏi lại cô một lần, cô học cái này là vì anh ta?”

Nếu không có việc gấp, Lãnh Tư Thần sẽ không gọi liên tục như vậy, Hạ Úc Huân nóng nảy, nói: “Anh làm gì quăng vỡ di động của tôi a!”

“Bé ngoan tâm can bảo bối của chị, em chết thật là thảm.....” Hạ Úc Huân kêu thảm bò đi nhặt di động đã hư hỏng kia về.

Âu Minh Hiên khư khư giữ chặt eo cô, đem cô mãnh thế bắt ngược trở lại áp đến trên sofa.

“Học trường, anh đề tôi.....” Hạ Úc Huân bị anh quăng đầu văng mắt hoa.

“Không phải muốn học như thế nào sao? Tôi dạy cho cô.....” Âu Minh Hiên nói xong liền đem tay thâm nhập vào trong quần áo cô.

Bắt đầu hối hận cho cô mặc đồ ngủ quá bảo thủ này, nếu không kéo dài lưng là có thể hoàn toàn thu phục.

Hạ Úc Huân nôn nóng mà tránh né đụng chạm của anh, “Âu Minh Hiên, tay anh đặt ở đâu đó hả..... Dừng tay.....”

Lúc này Âu Minh Hiên sao có thể ngừng được, chỉ là nha đầu kia thật sự quá không yên phận, hai chân đạp loạn thiếu chút nữa tập kích đến bộ vị của anh.

Âu Minh Hiên nguy hiểm tránh thoát vô ảnh cước của cô, thở hồng hộc, nói: “Hạ Úc Huân, cô còn dám động một chút thử xem?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 138: Quả Thực Chính Là Đánh Nhau

“Tôi vì cái gì không thể động! Tôi càng muốn động!” tâm phản nghịch của Hạ Úc Huân bị kích động lên, quơ chân múa tay, giương nanh múa vuốt. Âu Minh Hiên không chỉ trên người ăn móng vuốt của cô, trên mặt cũng quá sức.

Đây nơi nào là tán tỉnh a, quả thực chính là đánh nhau! Hơn nữa đối phương lại là một tay già đời chuyên nghiệp cấp bậc cao!

Nhìn tiểu ác ma dưới thân, vẻ mặt hung tợn của Âu Minh Hiên từng chút một suy sụp xuống: “Xem như tôi cầu xin cô được không? Sống yên ổn chút..... Ngoan.....”

“Càng không! Liền không yên phận! Ai kêu anh đè tôi! Ai kêu anh khi dễ tôi! Lão nương không phải dễ khi dễ.....” Hạ Úc Huân say rượu chín con trâu đều đè không được, điểm này Âu Minh Hiên tự mình hiểu rõ, mà hôm nay lại gặp khó khăn.

“A..... Ai.....” Mắt trái đã trúng một đôi bàn tay trắng như phấn.

“Tôi không náo loạn biết không?” Mắt phải lại ăn một quyền, Âu Minh Hiên đau khổ cầu xin.

Âu Minh Hiên đánh lâu sa trường, tinh tường biết được điểm mẫn cảm của phụ nữ, vừa dụ dỗ cô, vừa bất động thanh sắc chậm rãi sờ soạng.

Tôi dù sao cũng không tin, cứ nhiên chỉ một tiểu nha đầu đều trị không được!

“Ha ha.....”

Hạ Úc Huân đột nhiên nhin không được cười thành tiếng, một tiếng này Âu Minh Hiên nghe được quả thực kinh hãi, đôi mắt đỏ ngầu trừng cô, hỏi: “Cô cười cái gì?”

“Học trưởng anh đừng có sờ biết không.....”

“Vì cái gì? Không thích sao?” Âu Minh Hiên ái muội mà ghé sát vào cô hỏi.

“Rất ngứa a! Ha ha a.....” Hạ Úc Huân thân mình uốn éo, nghiêng qua né tránh tay anh, chôn ở sô pha cười đến mức thở hổn hển.

Âu Minh Hiên tức giận sôi lên, như Phật thăng thiên, nói: “Hạ Úc Huân, cô quả thực.....”

Năng lực phá hư bầu không khí của nha đầu này thật sự là quá cường hãn!

Anh hiện tại hoàn toàn toàn toàn hiểu rõ vì cái gì Lãnh Tư Thần không chạm vào cô.

Cô tựa như một đứa trẻ hồn nhiên đối với anh không chút bố trí phòng vệ, chỉ muốn anh cùng cô chơi đùa, cũng căn bản không rõ thế giới ái muội giữa nam nữ là cái thứ gì.

Muốn dạy dỗ khúc gỗ mộc không hiểu phong tình này tuyệt đối không phải ngày một ngày hai.

Cảm giác sai lầm thành linh xảy ra lập tức liền đem htoàn bộ dự niệm của anh bức lui, Âu Minh Hiên tuyệt vọng mà dùng một chiêu cuối cùng,

nói: “Hạ Úc Huân, cô không phải muốn học sao? Làm ơn cô cũng phối hợp chút có được không?”

“Nếu cái gọi là kỹ xảo chính là giống cô gái trong film kia bị người ta chà đạp, tôi tình nguyện không cần học! Quả thực đệ tử lắm người!” Hạ Úc Huân hùng hồn nói xong, không nói hai lời một chân đem Âu Minh Hiên đạp xuống.

“Hạ Úc Huân! Cô cứ nhiên dám đá tôi, cô chết chắc rồi!” Âu Minh Hiên không có phòng bị phía dưới bị một chân đá vào, eo đều sắp bị đá gãy.

“A a a! Tôi muốn đi WC.....” Hạ Úc Huân biến sắc, trực tiếp từ trên người Âu Minh Hiên mới vừa lăn xuống sô pha dẫm một chân, cọ cọ cọ muốn trốn vào WC.

Âu Minh Hiên kéo thể xác và tinh thần đều mệt bò lên trên sô pha, bệnh nặng mới khỏi, lại bị nha đầu kia lăn lộn một đêm, anh bị ai phát hiện..... Anh không được!

Hạ Úc Huân, cô quá độc đi!

Sự thật chứng minh sách lược đem cô chuốc say rồi hành động là hoàn toàn sai lầm.

Sự thật lại chứng minh, cua ăn nhiều sẽ tiêu chảy.

Chờ Hạ Úc Huân chân mềm mà bò ra tới, Âu Minh Hiên đã ngủ rồi.

Lợi hại a! Không hổ là học trưởng, film kinh khủng như vậy cũng có thể xem ngủ!

Hạ Úc Huân từ phòng ngủ ôm ra một chiếc chăn, rón ra rón rén mà đắp lên cho anh.

Nhón mũi chân vừa định quay người, phía sau bỗng nhiên vang lên thanh âm Âu Minh Hiên: “Muốn đi tìm anh ta phải không?”

Ách..... Anh không phải ngủ rồi sao? Hạ Úc Huân căng da đầu xoay người sang chỗ khác, “Tôi vẫn không yên tâm.....”

Âu Minh Hiên sắc mặt giấu trong bóng tối: “Uhm, cô đi đi.”

Hạ Úc Huân sửng sốt, cô không nghe lầm đi!

Âu Minh Hiên cư nhiên đồng ý?

Nếu chủ tử đồng ý, vậy cô còn chờ cái gì!

“Vậy..... Tôi đi đây!”

Hạ Úc Huân mới vừa đi được vài bước Âu Minh Hiên đột nhiên lại mở miệng nói, “Từ từ!”

“Chủ tử, ngài còn có gì phân phó?” Hạ Úc Huân chân chó hỏi.

“Hạ Úc Huân, cô đừng giả vờ.” Thanh âm Âu Minh Hiên lạnh băng xưa nay chưa từng có.

Hạ Úc Huân không xoay người, hỏi: “Ách, giả vờ cái gì a?”

“Tôi thích cô, cô đã sớm biết có phải hay không?” Phía sau truyền đến thanh âm nghiêng răng nghiêng lợi của Âu Minh Hiên.

Hạ Úc Huân sống lưng cứng đờ, đôi tay đặt ở bên người nắm chặt thành quyền.

“Hạ Úc Huân, đừng giả vờ! Kỳ thật tối hôm nay, cô rất tinh táo.” Âu Minh Hiên ngữ khí chắc chắn, con người cuồn cuộn.

“Học trưởng, tôi không hiểu ý tứ của anh.....” Hạ Úc Huân cắn môi, thân thể hơi có chút run rẩy.

“Hạ Úc Huân, tôi mẹ nó chính là mắt bị mù mới thích cô như vậy?” Âu Minh Hiên xốc chần đứng lên, một tay đem Hạ Úc Huân đang ngây ngốc chặn ngang bế lên hướng phòng ngủ đi đến.

Không hề là chơi đùa, mà chân chính làm chuyện một người đàn ông đối với phụ nữ.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 139: Cầu Xin Anh Tình Lại

Anh thống hận do dự mất đi quyết đoán của chính mình, tối hôm nay, bọn họ cần phải có cái kết thúc.

Hạ Úc Huân thực sợ hãi, cảm giác hoảng sợ như vậy so với một màn chứng kiến trong văn phòng anh còn đáng sợ hơn trăm ngàn lần.

Cô đột nhiên liền nhớ tới Nam Cung Lâm nói, càng nhìn vô hại, liền càng đáng sợ.....

“Vì cái gì không phản kháng?” Bàn tay anh dùng sức bóp eo cô, cơ hồ muốn đem cô xoa tận xương huyết.

Không phải không cảm giác được cô sợ hãi, bởi vì toàn thân cô đều đang run rẩy, run rẩy đến mức làm người ta đau lòng, lại càng làm cho người ta muốn phá hủy.

Hạ Úc Huân đau đến hốc mắt phiếm hồng, lại kiên quyết không hừ một tiếng.

Học trưởng, học trưởng cầu xin anh tình lại, cầu xin anh.....

Tôi không muốn chúng ta biến thành dáng vẻ kia.....

Chỉ tiếc, trong phòng tối tăm ánh sáng che giấu đi sự hoảng sợ cùng bất lực trong mắt cô, nếu Âu Minh Hiên chú ý tới vẻ mặt cô giờ phút này, có lẽ sẽ không đành lòng.....

Cô còn đang khờ dại chờ đợi anh có thể giống ngày ấy mà tỉnh lại, sau đó nói với cô, anh chỉ là nhất thời xúc động.....

Nhưng mà, anh không có.

Âu Minh Hiên đã hoàn toàn mất đi lý trí, không chút khách khí mà đem mắt kính cô gỡ ra, cúi đầu.

“Đừng..... Học trưởng, anh tỉnh táo một chút!” Dưới sự nguy hiểm, cô theo bản năng mà muốn động thủ, lại nghĩ đến hậu quả sau khi động thủ, bọn họ khả năng vĩnh viễn đều không thể trở lại như trước kia được, không khỏi dừng lại động tác.

“A..... Hạ Úc Huân, tôi nói cho cô biết, tôi rất tỉnh táo! Tỉnh táo mà muốn người! Cho dù tôi điên rồi, thì cũng là do cô bức!”

Âu Minh Hiên găm thét hết như một con thú.....

Lý trí mai một.....

Cô chờ rồi chờ, chờ rồi chờ.....

Nhưng hy vọng cô chờ vẫn không đến, người cô quen thuộc vẫn không về...

Chỉ chờ tới, sự tuyệt vọng quen thuộc, ký ức bị chôn vùi cùng thời gian sâu thẳm, vô cùng quen thuộc.....Ngoại trừ tối tăm chỉ có rét lạnh, toàn bộ thế giới chỉ có một mình cô, không có người nghe được thanh âm của cô, không có người đến cứu cô.....

Con người Hạ Úc Huân có chút ảm đạm xuống, thẳng đến hoàn toàn chon vùi, vô cùng trống rỗng.....

“Mẹ, người đến mang con đi sao.....”

“Mẹ, thực xin lỗi, tiểu huân cũng không dám nữa.....”

“Mẹ, đừng đánh con..... Đừng bỏ con.....”

“Mẹ, rất tối..... Con sợ quá.....”

.....

Âu Minh Hiên cuối cùng ý thức được cô không thích hợp, toàn thân run lên, ấn mở đèn đầu giường, ngay sau đó không thể tin nổi mà nhìn cô gái dưới thân.

Hạ Úc Huân ánh mắt tan rã, khuôn mặt đại ra, dường như đã chịu kinh ngạc thật lớn, đắm chìm trong chuyện gì đó đặc biệt đáng sợ cùng sợ hãi.....

Đáng chết, anh rốt cuộc làm cái gì!

“Úc huân, tỉnh tỉnh! Là tôi không tốt, đều là tôi sai! Cô tỉnh tỉnh, nhìn tôi! Thực xin lỗi, thật sự rất xin lỗi, dọa đến cô.....” Âu Minh Hiên tâm loạn như ma nhẹ nhàng vỗ mặt cô, cô lại vẫn là một bộ ngốc ngốc.

Anh đột nhiên nhớ tới Hạ Úc Huân từng nói qua gia tộc cô có tiền sử bệnh tâm thần, còn nói giỡn cô rất có thể cũng bị mẹ di truyền, chỉ là ấn tính còn chưa phát mà thôi.

Lúc ấy Âu Minh Hiên thuận thế chế nhạo cô, rõ ràng là di truyền hiên rõ, cô chính là con xà tinh bị bệnh.....

Giờ phút này, nhìn phản ứng Hạ Úc Huân không bình thường, liên tưởng đến chuyện này, một khả năng hiện lên trong đầu Âu Minh Hiên oanh một tiếng nổ tung.

Anh nghiêng ngả lão đảo chạy tới phòng khách mặc quần áo, “Úc huân, cô từ từ, tôi đây liền đưa cô đi bệnh viện!”

Hạ Úc Huân hoàn toàn không nghe được anh nói.

“Phanh ——” Cửa mở ra lại đóng lại, một thân ảnh nho nhỏ nhanh chóng chạy trốn ra ngoài.

“Úc huân, cô đừng chạy loạn!” Âu Minh Hiên quần mặc được một nửa, bởi vì sốt ruột muốn đuổi kịp, lập tức ném trên mặt đất, mắt đầy sao xẹt.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 140: Thế Giới Sụp Đổ

Trong biệt thự thanh lãnh, Lãnh Tư Thần dựa nghiêng trên sô pha, một cánh tay để ngang trước mắt, một cánh tay khác cầm một chai rượu mạnh. Tiếng chuông cửa thành linh vang lên, dồn dập đột ngột như vậy, giống hệt như ngày đó, làm anh trong phút chốc hoảng hốt, không biết là thật hay là ảo giác.

“Lãnh Tư Thần! Lãnh Tư Thần! Đã chết chưa? Không chết thì lên tiếng a!” Hạ Úc Huân ấn trong chốc lát, dứt khoát không ấn chuông cửa nữa, cánh cửa bị cô đập bang bang vang lên.

Trước sau vẫn thô lỗ như một.

“Lãnh Tư Thần, tôi cho anh thời gian ba phút, anh nếu không mở cửa tôi liền đi rồi!”

Vẫn bạo lực hung hãn trước sau như một.

Ba phút sau.

Lúc anh cho rằng cô đã rời đi, thanh âm Hạ Úc Huân lại vang lên, “Xem như anh đang bệnh, hành động chậm chạp, lại cho anh ba phút.”

Vẫn chơi xấu trước sau như một.

Lãnh Tư Thần không biết đêm nay Hạ Úc Huân gặp phải cái gì rồi.

Không biết cô nỗ lực phô trương thanh thế như vậy, chỉ là lừa mình dối người muốn lừa gạt chính mình không sợ hãi, một chút đều không sợ hãi.....

Nhưng, cuối cùng vẫn chịu đựng không nổi.

“A Thần, mở cửa được không?” Thanh âm cô dần dần mất đi sức lực.

“A Thần, tôi muốn gặp anh, đừng không để ý tới tôi được không.....”
Đã là ngữ khí hoàn toàn cầu xin.

Người cô dán trên ván cửa, từng chút một trượt xuống dưới, nói: “A Thần, tôi sợ quá, cầu xin anh ra gặp mặt tôi, A Thần, đừng không để ý tới tôi.....”

Đã sớm tuyệt vọng bất lực trên ghềnh đá cao, cô dùng chút sức lực cuối cùng còn sót lại bò về phía nơi gọi là hy vọng, kết quả lại phát hiện mọi thứ đều là hải thị thận lâu.

Bóng dáng thiếu niên mờ lung đã sớm biến mất trong thời gian xa xôi.....

Luôn là thói quen lúc bất lực dựa vào anh, cô biết, cho dù anh làm ra dáng vẻ chán ghét, lại không kiên nhẫn cũng sẽ đem cô kéo lên.

Cho dù anh mỗi lần đều nói không có lần sau.....

Mà lúc này đây, đại khái là thật sự không có lần sau.....

Anh sẽ không lại để ý tới chính mình.....

Lúc đôi tay kia không còn nữa, cô mới chân chính cảm giác thanh âm thế giới sụp đổ.

Thiên —— băng —— địa —— liệt ——

Cô vẫn luôn cho rằng chính mình là kiên cường, lại đến giờ phút này mới biết được, thì ra thiếu cái gốc chống đỡ kia, cô căn bản là cái gì đều không thể ứng đối.

Hạ Úc Huân, kỳ thật người mới là yếu đuối nhất, vô dụng nhất.

Cô ngơ ngác mà ngồi dưới đất, lẩm bẩm tự nói, cũng mặc kệ trong phòng rốt cuộc có người hay không, anh có thể nghe được hay không.

“A Thần, thực xin lỗi, cho tới bây giờ tôi mới phát hiện, cho tới nay, đều là tôi đều tự cho mình là đúng, tự cho mình là đang bảo vệ anh. Kỳ thật tôi mới là người ích kỷ nhất, bởi vì tôi không rời khỏi anh, cho nên mới ích kỷ mà dùng hết mọi biện pháp để tiện muốn đem anh giữ lại.....”

“Tôi từ lúc sinh ra chính là một sai lầm..... Chỉ biết mang đến cho người khác tai nạn sai lầm..... Không có tôi, mẹ sẽ không phải chết, không có tôi, học trường sẽ không đau khổ như vậy, không có tôi, A Thần sẽ không khó xử như vậy..... Sẽ không bị tôi liên lụy như vậy.....”

.....

Một lát sau, tất cả âm thanh rốt cuộc đều biến mất, đem lại khôi phục sự yên tĩnh.

Trong phòng, anh thế nhưng có chút chờ đợi cô nói lại những lời vừa nói một lần nữa, lại cho anh ba phút, có lẽ anh liền sẽ.....

Anh không biết chính mình đang bức cái gì, tức giận cái gì.

Vô cùng lo lắng mà mấy chục cuộc điện thoại gọi đi muốn biết tin tức của cô, nhưng, lúc cô ở ngay ngoài cửa, anh lại không nghĩ thấy cô.....

Có lẽ cô vứt bỏ tình nhân vẫn đang triền miên cố ý chạy tới tìm anh.....

A, anh nên cảm thấy hài lòng sao?

Cô để ý đến mình như vậy, để ý đến một cuộc điện thoại như vậy, cô có thể nửa đêm từ trên giường đàn ông khác chạy đi tìm anh!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 141: Cô Ấy Không Ở Chỗ Tôi

Lãnh Tư Thần hết như điêu khắc ngồi ở trên sofa vẫn không nhúc nhích, nội tâm lại bình hoang mã loạn, khói thuốc súng tràn ngập. Không biết qua bao lâu, ngoài phòng tí tách tí tách những giọt mưa nhỏ.

Tiếng mưa đập vào cửa kính rõ ràng như vậy, hết như băng lạnh rơi vào lòng anh.

Anh không biết chính mình sao lại như vậy, vừa gặp phải chuyện của cô liền khoanh tay không từ bỏ, căn bản là không có biện pháp đem lý trí cùng mưu lược bình thường dùng trên người cô, nếu nói cô là kiếp số của anh, vậy anh chỉ có thể là chạy trời không khỏi nắng.

Chờ lúc anh rốt cuộc không chịu khống chế mà đi mở cửa, ngoài phòng trời mưa thật lớn, mà cô đã không còn ở ngoài cửa.

Một cổ dự cảm không tốt nảy lên trong lòng, tim Lãnh Tư Thần đột nhiên liền kinh hoảng lên, lập tức vọt vào màn mưa.

Anh không biết chính mình rốt cuộc muốn như thế nào, muốn tìm cái gì, chỉ lang thang không mục tiêu mà chạy vội, tìm kiếm, giống như chỉ biết tìm kiếm và tìm kiếm.....

Cô đi rồi, tựa như lần trước ở quốc lộ đem cô ném xuống, sau khi anh xoay người, cô đã không còn ở đó.

Nửa giờ sau, Lãnh Tư Thần không thu hoạch được gì mà một mình trở lại, liền mặc kệ toàn thân ướt đầm mà ngồi trên sô pha, chưa xót đầy mặt, nói: “A, mình nhất định là điên rồi.....”

Leng keng leng keng.....

Đột ngột tiếng chuông cửa lại lần nữa vang lên.

Lãnh Tư Thần cả người tựa như bị ấn chốt mở, xoạt một tiếng đứng lên chạy tới kéo cửa ra.

“Úc huân có ở chỗ anh không?”

Khoảnh khắc nhìn thấy Âu Minh Hiên, Lãnh Tư Thần nếm trải được loại hy vọng tan vỡ, cảm giác từ vách núi cao rơi xuống vực sâu.

Âu Minh Hiên kinh ngạc mà nhìn Lãnh Tư Thần toàn thân ướt đầm, thấy anh không nói lời nào, cũng cố không được cái khác, cường ngạnh đẩy anh ra xông vào.

“Hạ Úc Huân! Hạ Úc Huân cô ra đây!”

Anh tìm qua từng phòng một, nghĩ thầm cô liền trốn ở trong một góc nào đó không chịu gặp anh.

“Úc huân, cô đừng sợ, là tôi sai, tôi không bao giờ làm những chuyện đó nữa...” Thanh âm Âu Minh Hiên tràn đầy áy náy cùng hoảng loạn.

“Cô ấy không ở chỗ tôi.” Lãnh Tư Thần đứng phía sau anh, lạnh lùng nói.

“Sao có thể? Cô ấy không ở nhà, khả năng duy nhất cũng chỉ có nơi này!” Âu Minh Hiên kịch liệt thở hỗn hển, bức bối mà vô đầu.

Lãnh Tư Thần nghe vậy, lông mày từng chút từng chút cau chặt lại, nói: “Cô ấy không phải cùng cậu ở bên nhau?”

“Xảy ra chút ngoài ý muốn..... Cô, cô ấy có tới tìm anh hay không?” Ánh mắt Âu Minh Hiên né tránh.

“Có.”

“Có?! Vậy cô ấy đâu?” Âu Minh Hiên vội vàng hỏi.

“Đi rồi.”

“Đi rồi..... Đi rồi?! Anh không có gặp cô ấy sao? Anh sao lại có thể để cô ấy rời khỏi!”

Thái độ Âu Minh Hiên quá mức kích động, Lãnh Tư Thần rốt cuộc nhận thấy được không thích hợp, mặt như sương lạnh hỏi: “Phát sinh chuyện gì?”

“Tôi.....” Âu Minh Hiên ậm ừ nửa ngày cũng không thể nói hoàn chỉnh, thật sự là chuyện mình làm quá khốn nạn.

“Tóm lại đều là tôi sai..... Tất cả đều là tôi sai.....” Âu Minh Hiên thống khổ không thôi mà ôm lấy đầu mình, nói: “Tôi vừa rồi thiếu chút nữa cưỡng bách cô ấy.....”

Âu Minh Hiên vừa dứt lời liền vững chắc mà ăn một quyền của Lãnh Tư Thần, chờ lúc phản ứng lại Lãnh Tư Thần đã xông ra ngoài.

Âu Minh Hiên bị đánh trật một bên mặt, ngơ ngác mà đứng ở nơi đó, dứt quãng mà cười nhẹ, “A, mình chính là đồ khốn nạn..... Lãnh Tư Thần không phải, mình mới là.....”

Tưởng tượng đến cô ở loại tình huống này vẫn không có phản kháng, nghĩ đến cô một khắc cuối cùng vẫn là tín nhiệm mình như thế, mà hăn lại

không chút lưu tình giẫm đạp lên sự tin tưởng của cô, anh liền hận không thể giết chính mình.

Chỉ là vì đánh bại một người, lại huỷ hoại người quan trọng nhất với anh.

Trận chiến này, liên tính thắng, anh cũng là thất bại thảm hại.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 142: Nhận Xác

Lúc công ty chủ quản gọi điện thoại hưng phấn mà nói Âu thị bên kia đã đồng ý sửa hợp đồng, Lãnh Tư Thần còn ở tây giao lấy lợi giữa rừng cây diên cuồng tìm người.

“Từ chối sửa đổi, dựa theo nguyên kế hoạch ngưng hẳn hợp đồng, bồi thường trái hợp đồng, một lần nữa ký với vĩnh hân.”

“Tổng giám đốc, đây..... Ngài nói giỡn sao?”

Chủ quản còn chưa từ những lời này bình thường trở lại, một quả bom khác lại ném tới ——

“Còn nữa, từ hôm nay trở đi rút tất cả hạng mục hùn vốn cùng với Âu thị.”

“.....”

.....

Lãnh Tư Thần coi như không có chủ quản đã hoàn toàn đàn độn bên kia, trực tiếp cúp điện thoại, con người xẹt qua một tia chua xót.

Không thể tin được bản thân mình cũng sẽ có một ngày xúc động như vậy.....

Hạ Úc Huân, tôi chung quy vẫn thất bại với cô.

Trận thương chiến này, hai bên đều tổn hại.

-

Nha đầu kia từ nhỏ liền thích trốn, mỗi lần chơi trốn tìm cũng chưa ai có thể tìm được cô.

Nhớ rõ có một ngày cô cứ nhiên trốn trên một cây đại thụ, trốn xong liền ngủ rồi, mọi người tìm cô suốt một ngày cũng chưa tìm được.

Thẳng đến khi hoàng hôn buông xuống, bọn nhỏ đều về nhà, vẫn không tìm được cô.

Kỳ thật anh thực chán ghét trò chơi này, vô cùng chán ghét, chán ghét cô không ở trước mắt, chán ghét cảm giác tìm không thấy cô.

Tối hôm đó, liền vào lúc anh sắp tuyệt vọng, đi ngang qua gốc đại thụ kia, cô chệnh vênh vừa lúc từ trên cây rơi xuống đập vào lồng ngực anh.

Lúc ấy, anh nằm trên mặt đất trợn mắt há hốc mồm mà nhìn người kia chảy nước miếng trên người anh, đột nhiên liền nhịn không được ôm lấy cô, nói: “Tiểu huân, về sau đừng để tôi tìm không được cô.....”

Anh cũng không biết, sau đó Hạ Úc Huân bởi vì một câu này, suốt nhiều năm như vậy lại thông dong trước mắt anh.

Đứng dưới gốc cây đại thụ năm đó, Lãnh Tư Thần ngơ ngẩn dừng bước chân, chờ mong cô có thể như kỳ tích từ trên trời giáng xuống. Nếu anh trầm mặc, bình tĩnh, lý trí, cô lại là tất cả bầu không khí tối tăm của anh, khiến anh không trầm mặc, không bình tĩnh, không lý trí.

Vẫn luôn muốn vứt bỏ một mặt này, lại không ý thức được, anh mất đi một mặt này, lại là không hoàn chỉnh.

Kỳ tích.....

Lúc này đây, kỳ tích không có xuất hiện.

Anh gắt gao nắm chặt nắm đấm, bị cảm giác sợ hãi xưa nay chưa từng có xâm nhập.

Lãnh Tư Thần, không phải mỗi một lần đều có kỳ tích xuất hiện.

Sau đêm mưa kia, Hạ Úc Huân tựa như bốc hơi biến mất khỏi nhân gian.

Không có cô, toàn bộ thế giới của anh đều khôi phục trật tự.

Mà anh lại hoảng hốt đến chuyện gì cũng làm không được.

-

Suốt ba ngày ba đêm.

Âu Minh Hiên tìm khắp toàn bộ thành phố A cùng toàn bộ vùng lân cận thành thị, vào ngày thứ ba phạm vi tìm kiếm thậm chí đã mở rộng ra nước ngoài.

Mà Lãnh Tư Thần đối với cách làm của anh chỉ cho một câu, “Cô ấy cho dù muốn tự sát cũng sẽ không chết xa như vậy!”

Bởi vì một câu này, hai người bắt đầu mấy ngày nay đánh nhau không chút hình tượng tới lần thứ N.

Đánh đến sức cùng lực kiệt, hai người đều xụi lơ ở trên sàn nhà.

Mấy ngày nay, bọn họ ngay cả TV báo chí cũng không dám xem, chỉ sợ nghe được tin tức khiến bọn họ sợ hãi nhất.

Bọn họ thậm chí đi xem qua vài lần xác chết các cô gái, mỗi lần đều lo lắng đề phòng, sau đó mồ hôi lạnh ròng ròng, hoảng sợ không thể bình tĩnh mà quay về.

“Tối hôm đó, cô ấy cùng cậu ở bên nhau..... Là bởi vì tôi sao?” Một giọt mồ hôi từ trên trán Lãnh Tư Thần trượt xuống, xẹt qua khóe mắt, tựa nước mắt.

Âu Minh Hiên hừ lạnh một tiếng, “Anh bớt tự mình đa tình đi, tôi tuy rằng đề xuất để cô ấy bên tôi một đêm làm giá phải trả, nhưng cô ấy không có đồng ý. Anh đừng tưởng rằng chính mình ở trong lòng cô ấy có bao nhiêu quan trọng!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 143: Nếu Đây Không Tính Là Yêu

Hạ Úc Huân, tôi biết, vẫn luôn biết, mấy ngày này cô tốt với tôi tất cả đều là vì anh ta.

Cho dù biết, vẫn là thanh tỉnh mà mặc chính mình trầm luân, trầm luân trong hạnh phúc hư ảo.

Nhưng, ở trước mặt Lãnh Tư Thần, tôn nghiêm của anh tuyệt đối không cho phép anh thừa nhận điểm này.

Thân thể Lãnh Tư Thần chợt áp qua, nắm chặt cổ áo anh, con người lửa giận ngút trời.

Thấy dáng vẻ này của anh, Âu Minh Hiên cười lạnh một tiếng, “A, anh đang tức giận cái gì? Tức giận vì điều kiện của tôi, hay là quyết định của cô ấy? Anh để ý sao? Thứ này, anh sẽ để ý sao?”

Tức giận.....? Không, ngược lại, Âu Minh Hiên nói lộ ra tin tức cho anh biết, quan hệ giữa Hạ Úc Huân và anh căn bản chưa có tiến hành đến bước như anh tưởng tượng, nếu không Âu Minh Hiên sẽ không phải dùng phương pháp đê tiện này để có được cô.

Đồng thời, anh cũng vui mừng vì cô vẫn chưa mất đi lý trí mà làm ra làm chuyện khiến anh thất vọng.

Cô thế nhưng so với trong tưởng tượng của anh còn hiểu biết chính mình.

“Lãnh Tư Thần, tuy rằng không muốn thừa nhận, nhưng là..... Anh so với tôi vẫn hiểu biết cô ấy hơn, anh nói cho tôi biết, cô ấy có thể hay không làm việc ngốc?” Âu Minh Hiên mấy ngày nay bị áy náy tra tấn đến độ sắp điên rồi.

Lãnh Tư Thần nghiêng mặt lườm anh một cái, hừ lạnh một tiếng, nói: “Đừng tự dát vàng lên mặt mình, cậu vẫn chưa có lực ảnh hưởng lớn như vậy. Dù cho cô ấy làm việc ngốc, cũng sẽ không là bởi vì cậu. Tôi hôm đó, nếu tôi không ở vào lúc cô ấy bất lực nhất để cô ấy ngoài cửa, liền sẽ không có chuyện xảy ra như hôm nay.”

Âu Minh Hiên trán gân xanh nổi lên, nói: “Anh xác định loại chuyện này đều phải cùng tôi tranh sao?”

Lãnh Tư Thần: “Sự thật mà thôi.”

Âu Minh Hiên: “.....”

Hai người trầm mặc trong chốc lát, Âu Minh Hiên rốt cuộc nhịn không được hỏi ra điều hoang mang lớn nhất trong lòng mấy ngày qua, nói “Úc huân cô ấy..... Anh xác định cô ấy bình thường sao? Tối hôm đó, cô ấy rất kỳ quái.....”

Lãnh Tư Thần sống lưng cứng đờ, bò dậy chạy ra ngoài tiếp tục tìm người.

Âu Minh Hiên đuổi sát theo sau đi ra ngoài, “Này! Anh còn chưa trả lời vấn đề của tôi!”

Thái độ Lãnh Tư Thần cơ hồ đã chắc chắn suy đoán của anh.....

-

Thời gian trôi qua vô cùng thong thả, ngày thứ bảy, vẫn không có một chút tin tức. Hai người đã sắp sửa suy sụp.

Bệnh của Lãnh Tư Thần vốn dĩ vẫn chưa tốt, hơn nữa mấy ngày nay còn ba mệt nhọc cùng áp lực tâm lý, thực mau liền phát sốt chuyển thành viêm phổi, cuối cùng vẫn là Âu Minh Hiên nhìn không được, đem anh đánh cho hôn mê, đưa đi bệnh viện.

Âu Minh Hiên vẻ mặt tức giận mà đứng trước giường bệnh, nói: “Anh tốt nhất đừng cậy mạnh, không phải chỉ một mình anh lo lắng cho cô ấy, chuyện này xét đến cùng đều là tôi sai, tôi sẽ phụ trách tìm được cô ấy. Tôi không hy vọng lúc cô ấy trở về nhìn thấy bộ dạng như ma này của anh.”

“Cậu không có tư cách ra lệnh cho tôi.” Lãnh Tư Thần một phen đẩy hộ sĩ đang truyền nước biển cho anh ra, nghiêng ngả lão đảo mà chạy đi ra ngoài.

Hạ Úc Huân, dù cho đào ba thước đất, tôi cũng muốn đem cô đào ra.

Âu Minh Hiên ngơ ngẩn nhìn thân ảnh Lãnh Tư Thần rời đi.

Đột nhiên cảm thấy, nha đầu ngốc kia không uổng công yêu người này.

Anh vẫn luôn cho rằng chỉ là nha đầu kia một bên tình nguyện, hiện tại xem ra, lại tựa hồ hoàn toàn không phải như anh tưởng kia.

Là cái gì khiến cho hai người đã từng thân mật như vậy càng lúc càng xa?

Lãnh Tư Thần, là cái gì làm anh trước sau nhìn không rõ tim mình.....

Nếu đây không phải yêu, vậy như thế nào mới là yêu?

Vẫn luôn cảm thấy EQ của Hạ Úc Huân thấp, thì ra người mạnh còn có người mạnh hơn, còn có EQ là số âm.

Hạ Úc Huân luôn nói, tiên hạ thủ vi cường, hậu hạ thủ tao ương, gan lớn chết no, gan nhỏ chết đói.....

Hiện tại, anh xác thật cố chấp nhúng tay vào, ý đồ đem tình yêu của Hạ Úc Huân đối Lãnh Tư Thần trong giai đoạn nảy sinh bóp chết ở trong nôi.

Chỉ là cuối cùng, anh vẫn không thể đem bọn họ đánh đến từ đây trời nam đất bắc, kiếp này vô vọng.

Vốn dĩ vẫn luôn không biết rốt cuộc sai ở nơi nào, mấy ngày này theo Lãnh Tư Thần đi tìm ở những nơi từng có hồi ức của bọn họ, anh mới tìm được đáp án.....

Anh vẫn là đã quá muộn, thời gian anh can thiệp vào căn bản là không phải ở giai đoạn nảy sinh.

Hạt giống Hạ Úc Huân gieo trong lòng kia sớm đã trưởng thành thành thương thiên đại thụ.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 144: Tin Tức Thần Bí

Phía Nam ngoại thành thành phố A, một sơn trang nghỉ dưỡng tư nhân thanh tịnh, rừng phong lửa đỏ vây quanh bốn phía, không khí tươi mát, cảnh sắc mê người.

Nhưng, mấy ngày nay, ngoài cửa sơn trang thường có thể nhìn thấy cảnh tượng chuyên gia y học của các học viện khác nhau bận rộn, tới lại đi.

Trong sân, bên trong một gian phòng ngủ phục cổ xa hoa.

Một vị quản gia tuổi chừng 70, đôi tay đặt trước bụng, cung kính mà khom lưng đứng ở giữa phòng.

Người đàn ông trước bàn sách ẩn mặt trong bóng tối, cho dù thấy cũng không rõ thần sắc, cũng có thể từ tiết tấu ngón tay hằn gõ trên bàn sách cảm giác được cảm xúc lo âu của hắn giờ phút này.

“Cô ấy thế nào?” Nam nhân mở miệng hỏi.

Lão quản gia than nhẹ một tiếng, “Tiểu thư vẫn như vậy, ai cũng không thể tiếp cận. Những vị bác sĩ còn chưa tới gần cũng đã bị tiểu thư đánh cho tan tác.”

Nam nhân có chút dở khóc dở cười mà lắc đầu, “Thôi, đừng để những kẻ bất lực đó đi phiền cô ấy. Ngàn vạn lần đừng lại kích thích cô ấy, ngoại trừ việc đưa cơm đưa nước, mọi người không được tới gần cánh cửa kia.”

“Vâng, tiên sinh.”

“Đúng rồi, hai tên tiểu tử kia thế nào?”

“Đều vẫn đang không ngừng tìm tiểu thư.” Lão quản gia nghĩ nghĩ lại bỏ thêm một câu, “Vị Lãnh gia hình như bị bệnh nặng.....”

“Năm viện?” Nam nhân nhướng mày.

“Vốn là vào bệnh viện, chưa được nửa khắc liền ra.” Lão quản gia đúng sự thật trả lời.

Nam nhân hừ lạnh một tiếng, “Hiện tại biết sốt ruột, sao không sớm làm gì đi? Xứng đáng cậu ta chịu tội, tôi đã sớm nhắc nhở, có một ngày sẽ hối hận.”

“Tiên sinh, vậy hiện tại chúng ta phải làm như thế nào?” Lão quản gia không xác định mà dò hỏi.

“Hừ, nếu không phải vì nha đầu Tiểu Huân, ta nhất định cho hai tên tiểu tử kia chết!” Nam nhân bất mãn mà hừ một tiếng.

Cởi chuông còn phải cần người buộc chuông, tâm bệnh còn cần tâm được trị, thử nhiều bác sĩ như vậy đều không hiệu quả, xem ra bệnh của cô vẫn là cần đương sự mới có thể chữa khỏi.

“Ông đi gọi Đào Ba tới cho ta, ta có việc dặn dò hẩn.” Nam nhân phân phó một câu.

“Vâng, tiên sinh.” Lão quản gia lên tiếng đi ra ngoài.

Phía sau, nam nhân trong bóng tối sắc mặt mệt mỏi xoa xoa ấn đường.

-

Hai giờ sau, Lãnh Tư Thần cùng Âu Minh Hiên ngoài ý muốn chạm mặt nhau ở sơn trang Mộ Yên phía nam ngoại thành.

“Anh như thế nào lại ở chỗ này?” Âu Minh Hiên vừa đi xuống xe liền nhìn thấy Lãnh Tư Thần dựa nghiêng dưới một gốc cây phong nhắm mắt dưỡng thần, kinh ngạc mà đi qua hỏi.

Lãnh Tư Thần không nói chuyện, chỉ giơ tay lên.

Giây tiếp theo, Âu Minh Hiên thân hình hơi chuyển, nhanh nhẹn đưa tay qua nhận lấy trang giấy từ Lãnh Tư Thần bay qua tới.

Nhìn nội dung trên trang giấy, Âu Minh Hiên thần sắc cả kinh, nói: “Anh cũng nhận được? Đáng chết! Sẽ không phải lại là những tin tức giả nhằm chán đó chứ? Tất cả mọi người biết chúng ta đang tìm úc huân, đã không chỉ một lần có người nhân cơ hội xảo trá mà nói dối tìm được úc huân.

Lần này nhưng thật ra có chút ý tứ, không phải bên cạnh thùng rác không phải đầu hẻm nhỏ cũng không phải quán ăn đêm, cứ nhiên lại gặp mặt tại nơi cao cấp như vậy, cũng không biết là thật hay là giả.....

Này, anh thấy thế nào?”

Lãnh Tư Thần vẫn khoanh tay trước ngực, dựa nghiêng thân cây, nhắm mắt không nói lời nào.

“Này! Lãnh Tư Thần!” Âu Minh Hiên phát điên mà đi qua đi lại ở bên tai anh kêu to, “Anh nói một câu sẽ chết à?”

Vẫn bị làm lơ.

“Tôi thật sự không hiểu nha đầu kia sao có thể chịu được anh!” Âu Minh Hiên tức giận đến xoay quanh, nói: “Rốt cuộc biết quá khứ mười mấy năm

cô ấy cùng anh bên nhau là nước sôi lửa bỏng như thế nào, một ngày sống không bằng chết.....”

Sau khi Âu Minh Hiền lải nhải ít nhất hai mươi phút, Lãnh Tư Thần sâu kín nói một câu, “Cô ấy thích tôi.”

Bốn chữ trong nháy mắt hạ gục.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 145: Vô Sĩ Quá Vô Sĩ

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 146: Quả Nhiên Không Nên Tin Ba

Nam Cung Lâm không nhanh không chậm mà đi ở phía trước dẫn đường, đi qua vài khúc quanh, lại vòng qua vô số hành lang, tốc độ kia..... Âu Minh Hiên thật muốn một chân từ phía sau đá qua, quét mắt qua Lãnh Tư Thần bên cạnh, trong mắt anh rõ ràng thấy được ý tưởng tương đồng.

“Tới rồi.”

Hai chữ này của Nam Cung Lâm lọt vào tai hai người kia quả thực như nghe tiên nhạc.

Ba người mới vừa đứng yên, đối diện cuối hành lang xuất hiện một thiếu niên mặc đồ trắng, lại là Nam Cung Mặc.

Chỉ thấy Nam Cung Mặc trong tay bưng điểm tâm sữa bánh mì, sau khi nhìn thấy ba người đối diện, đầu tiên là cả kinh sửng sốt, ngay sau đó liền phát ra lửa giận ngút trời.

Cậu bước nhanh đi lên trước, ánh mắt sáng quắc mà nhìn chăm chăm Nam Cung Lâm.

Nam Cung Lâm bị đôi mắt sắc bén của cậu nhìn chăm chăm đến mức có chút chột dạ, “Khụ, cái kia.....”

Vừa muốn nói chuyện, Nam Cung Mặc đã cắt ngang ông, lạnh lùng nói, “Tôi quả nhiên không nên tin ông.”

“Tiểu Mặc, con trước đi ra ngoài.” Nam Cung Lâm xụ mặt ra lệnh nói. Trước mặt người ngoài, người làm cha như ông vẫn là muốn duy trì mặt mũi.

Chính là lúc này đây, Nam Cung Mặc hiển nhiên không chút nào nghĩ cho mặt mũi của ông, cho dù từ trước đến nay cậu chưa bao giờ dám chống đối ông, thậm chí vừa nhìn mắt ông liền sẽ hoảng loạn đến không dám nói lời nào.

Nhưng, giờ phút này phần nộ hoàn toàn chế ngự cậu.

Nam Cung Mặc cả vú lấp miệng em mà liếc ông một cái, khoe miệng nhếch lên cười lạnh, “Được, tôi sẽ đi.”

Nam Cung Lâm mới vừa thở phào nhẹ nhõm, Nam Cung Mặc liền ngay sau đó nói, “Nhưng, tôi sẽ dẫn chị ấy cùng nhau đi.”

“Hồ nháo! Con không có tư cách mang cô ấy đi.” Nam Cung Lâm cả giận nói.

“Người lật lọng có quyền gì giáo huấn tôi! Vì cái gì tôi không có tư cách? Cô ấy là do tôi tìm được!” Nam Cung Mặc hiện tại đã hoàn toàn bị phần nộ cùng hồi hận chôn vùi.

Bốn ngày trước, lúc cậu tìm được cô, cả người cô ướt đầm lang thang ở ven đường, trong miệng vẫn luôn linh tinh mê sảng nói “Học trưởng, vì cái gì phải như vậy” “A Thần, mở cửa, đừng không để ý tới tôi..... Đừng bỏ rơi tôi một mình.....”.

Lại thấy người cô đầy dấu vết ái muội, một khắc kia, cậu chỉ muốn giết Âu Minh Hiên.

Còn tên khốn nạn Lãnh Tư Thần kia, anh cho rằng cậu sẽ quản anh sao?

Vì cái gì mới mấy ngày không gặp, cô có thể đem chính mình biến thành như vậy?

Chỉ hận tính cảnh giác của bản thân quá thấp, cư nhiên không nhìn ra Âu Minh Hiên có rắc tâm gây rối với cô.

Tên kia mặt người dạ thú! Anh ta cố ý đuổi mình, chính là muốn xuống tay với cô, mà cậu cư nhiên ngây ngốc cứ như vậy rời đi. Vì cái gì chính mình lại ngu xuẩn như vậy.....

Cũng may, may là người tìm được cô là mình, cậu chưa từng thấy may mắn nào hơn vậy.

Theo Hạ Úc Huân nói, cậu suy đoán người sau đó cô sẽ chạy đi tìm là Lãnh Tư Thần, chỉ là người nào đó máu lạnh căn bản là không có để ý tới cô.

Nam Cung Mặc tức điên rồi, tức giận đến muốn tìm hai người liều mạng, cuối cùng, cậu lại lựa chọn im lặng mà đem cô giấu đi, tùy ý hai người kia ở bên ngoài tìm đến long trời lở đất.

Tìm đi tìm đi! Các người cả đời cũng đừng nghĩ tìm được cô ấy.

Đến khi tình hình của Hạ Úc Huân càng ngày càng nghiêm trọng, tinh thần càng ngày càng suy sụp, cậu rốt cuộc mới hoảng sợ.

Ở chỗ này, cậu không có người thân quen, duy nhất nghĩ nghĩ cũng chỉ có Nam Cung Lâm.

Sau đó cậu mới dần dần phát hiện, thái độ Nam Cung Lâm đối Hạ Úc Huân tuy rằng rất kỳ quái, nhưng tuyệt đối không phải tình yêu nam nữ, người thực lòng mang ý xấu ngược lại là Âu Minh Hiên vẫn luôn dẫn sai đường cho cậu.

Vì thế, sau khi buông tầng lo lắng này, trong tuyệt vọng cậu phải tìm Nam Cung Lâm hỗ trợ, nhưng điều kiện tiên quyết là muốn ông phải giữ bí mật, tuyệt đối không được lộ ra tin tức của cô cho hai tên khốn nạn kia.

Bởi vì, cậu không muốn lại nhìn thấy cô chịu thương tổn.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 147: Chờ Anh Tiến Hóa Thành Người Lại Đến Đi!

Nam Cung Lâm so với tưởng tượng của cậu còn quan tâm lo lắng hơn, lập tức đem cô đưa đến sơn trang Mộ Yên an dưỡng. Nơi này là trang viên tư nhân của Nam Cung Lâm, mỗi năm cố định một ngày, Nam Cung Lâm mặc kệ có chuyện gì đều sẽ hoãn lại toàn bộ tới nơi này một chuyến, có thể thấy được nơi này đối với ông đặc biệt ý nghĩa.

Nhưng, ông lại để một người có thể xem như không liên quan tiến vào, hơn nữa còn cử người hầu tốt nhất, chuyên gia tâm lý tốt nhất.

Cậu vừa mới đối với Nam Cung Lâm thay đổi, cảm kích ông làm vì Hạ Úc Huân, mà hiện tại, cậu lại ở chỗ này thấy được hai người kia đứng ở trước mắt, có thể nghĩ trong lòng có bao nhiêu thất vọng, lại hận Nam Cung Lâm ruồng bỏ lời hứa bấy nhiêu.

Nam Cung Lâm bất đắc dĩ mà nhìn mắt con trai, tự biết đuối lý, cuối cùng vẫn thỏa hiệp mà nhẹ nhàng khuyên nhủ, nói: “Tiểu Mặc, gỡ chuông phải cần người buộc chuông.”

“Vậy ông muốn như thế nào? Để bọn họ lại tổn thương cô ấy lần nữa? Cô ấy đã như vậy, nếu nhìn thấy hai người kia..... Ông thành tâm muốn cho cô ấy chết có phải hay không?” Trong mắt Nam Cung Mặc cơ hồ phiếm ra nước mắt.

Cậu không biết chính mình vì cái gì đối với một người mới vừa ở chung mấy ngày lại quan tâm như vậy, vì cô kích động như vậy.

Nhưng, nhìn một cô gái đã từng hoạt bát vui tươi biến thành như bây giờ, cậu không thể nào không đau lòng.

Có vài người, cho dù ở chung cả đời cũng chỉ là người xa lạ, mà có vài người, cho dù chỉ ở chung một ngày, cũng có thể trở thành tri kỷ.

“Thực xin lỗi, tôi tới nơi này, không phải muốn nghe cha con các người khắc khẩu.” Lãnh Tư Thần cắt ngang hai người, trong giọng nói có chút không kiên nhẫn.

Âu Minh Hiên cũng nôn nóng nói, “Mặc kệ như thế nào, có thể hay không trước cho chúng tôi thấy người rồi lại nói?”

“Không có khả năng, mời các người rời đi, tôi sẽ không cho các người gặp cô ấy.” Nam Cung Mặc không chút do dự chặn trước cửa phòng.

“Nam Cung Mặc, úc huân rốt cuộc làm sao vậy? Xin cậu nói cho tôi biết!” Âu Minh Hiên bóp hai vai Nam Cung Mặc lắc lắc, anh sắp điên rồi. Vì cái gì đã tới nơi này rồi vẫn không được thấy cô.

Nam Cung Mặc lạnh lùng trừng mắt nhìn anh, nói: “Anh mẹ nó chính là tên cầm thú!”

Từ trong miệng thiếu niên tuấn mỹ như vậy thốt ra lời nói thô lỗ như thế, thoát nhìn thật sự có chút không hợp.

Âu Minh Hiên cười khỗ, nói: “Đúng, tôi là cầm thú, rốt cuộc muốn tôi như thế nào cậu mới bằng lòng để tôi gặp cô ấy?”

Nam Cung Mặc trên dưới đánh giá liếc mắt một cái, môi mỏng phun ra mấy chữ, “Chờ anh tiến hóa thành người lại đến đi!”

Âu Minh Hiên thất bại mà một đầu đập phía sau cánh cửa, bất đắc dĩ nói, “Tiểu mặc.....”

“Cút!” Nam Cung Mặc một tay bưng đồ ăn, một tay muốn đẩy anh ra, nhưng căn bản đẩy bất động.

Âu Minh Hiên đưa tay nhận lấy đồ ăn từ trong tay cậu, sẵn sốc nói, “Hai tay cùng đẩy sẽ dễ dàng hơn!”

Nam Cung Mặc phẫn nộ mà quát, “Cút cút cút!”

Sau khi quát xong, lập tức lộ ra vẻ hối hận, dường như sợ quấy nhiễu đến cái gì đó, nhỏ giọng nói, “Cầu xin các người rời đi, đừng lại bức cô ấy được không?”

Các người rốt cuộc muốn như thế nào? Âu Minh Hiên, anh, lần trước chưa thỏa mãn, lần này anh lại còn muốn cưỡng hiếp cô ấy một lần nữa có phải hay không? Còn có anh, Lãnh Tư Thần, anh..... Anh so với cầm thú còn cầm thú hơn!

Cút cút cút! Tất cả đều cút cho tôi! Tôi sẽ không cho các người đi kích động cô ấy!”

Nam Cung Mặc cùng Âu Minh Hiên đây đưa trong chốc lát đột nhiên phát hiện không thấy Lãnh Tư Thần đâu, lập tức ngoảnh mặt về phía Nam Cung Lâm dùng ánh mắt dò hỏi, cảnh giác hỏi: “Lãnh Tư Thần đâu?”

Nam Cung Lâm vô tội mà nhún nhún vai, “Ba phút trước, hẳn là đã đi đến phía sau nhà, hiện tại hẳn là đã không sai biệt lắm nhảy vào cửa sổ.”

Nam Cung Mặc: “.....”

Âu Minh Hiên: “.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 148: Ta Biết Người Ở

“Cửa sổ? Sao có thể? Chẳng lẽ cửa sổ kia là giấy?” Âu Minh Hiên kinh ngạc nói. Nam Cung Lâm sờ sờ cằm, “Uhm, có vẻ đúng vậy.....”

Phòng của trang viên niên đại đã lâu, tất cả đều là thiết kế phục cổ, cửa sổ kia còn không phải là giấy sao.

Giây tiếp theo, trong phòng truyền đến “Rầm” một tiếng, thực rõ ràng người nào đó đã đi vào.

Fuck fuck fuck! Cái tên âm hiểm này! Cư nhiên so với tên cáo già Âu Minh Hiên kia còn âm hiểm hơn!

Cậu thật sự là quá sơ suất, chỉ lo Âu Minh Hiên, lại đem thẳng nhai này quên mất.

Nam Cung Mặc rút cuộc bất chấp, lập tức mở cửa vọt vào.

“Người đâu?”

Lãnh Tư Thần sớm đã tìm khắp gian phòng, lại phát hiện căn bản là một bóng người đều không có, sắc mặt tức khắc mây đen thành đoàn.

Nam Cung Mặc thấy thế lập tức nhẹ nhàng thở ra, ngay sau đó hừ lạnh một tiếng nói, “Tôi cũng chưa nói cô ấy ở chỗ này.”

Âu Minh Hiên nổi giận, tiến lên một phen nắm cổ áo Nam Cung Mặc, nói: “Tiểu tử cậu giờ trò đùa giỡn người khác a?”

Nam Cung Mặc thông thả ung dung mà từng chút vặn bung ngón tay Âu Minh Hiên, gần từng chữ một nói: “Anh đừng vu khống, tôi đùa giỡn người khác khi nào?”

Âm “Người khác” này nói đặc biệt nặng.

“Cậu.....” Âu Minh Hiên phản nộ chỉ vào tay cậu bất đắc dĩ mà té xuống thật mạnh.

Lãnh Tư Thần nhíu mày nhìn về phía Nam Cung Lâm.

Nam Cung Lâm nhún nhún vai dựa vào cạnh cửa, một bộ tư thái đứng ngoài cuộc, tỏ vẻ thương mà không giúp gì được.

Ông nếu lúc này nói chuyện, đứa con trai này sợ là thật tức điên lên rồi. Huống chi, ông cũng muốn nhìn một chút Lãnh Tư Thần rốt cuộc có bao nhiêu hiểu biết Hạ Úc Huân.

Âu Minh Hiên toàn thân vô lực mà ngồi xồm xuống, hai tay ôm lấy đầu, vẫn không nhúc nhích, nói: “Úc huân, cô ở nơi nào, rốt cuộc ở nơi nào..... Tôi chịu không nổi, thật sự chịu không nổi..... Cô giết tôi cũng được..... Cầu xin cô ra đây.....”

Bờ vai anh yếu ớt run rẩy, đầu rũ xuống, đáng vẻ hèn mọn thương tổn đến mức tột cùng.

Thần sắc Nam Cung Lâm cứng lại, một màn kia, đột nhiên chạm đến một góc ký ức của ông, nói: “Tiểu mặc, thôi, nói cho cậu ta đi.....”

Nam Cung Mặc trừng mắt nhìn Nam Cung Lâm một cái, hiển nhiên không đồng ý, cậu lần này là quyết tâm ăn đòn cân sắt, nhưng không nhìn

dáng vẻ Âu Minh Hiên.

Mạng cô nằm trong tay cậu, cậu không cách nào không nhẫn tâm.

Bên kia, chỉ thấy Lãnh Tư Thần đang ở trong phòng không ngừng đi lại.

“Anh còn tìm cái gì? Đều nói cô ấy không ở nơi này, các người tất cả đều đi ra ngoài đi!” Trên mặt Nam Cung Mặc hiện lên một tia khẩn trương, bắt đầu tiến lên đuổi người.

Nhưng, mới vừa đến gần Lãnh Tư Thần, thế nhưng bị ánh mắt lạnh băng đến thấu xương của anh làm sợ tới mức không dám bước lên.

Nam Cung Mặc mới vừa rồi hoảng loạn cùng cố tình đè thấp thanh âm đã sớm lộ ra một ít dấu vết để lại, Hạ Úc Huân khẳng định ở chỗ này.

Trên trán Lãnh Tư Thần tất cả đều là mồ hôi, không biết là mồ hôi do bệnh, hay mồ hôi lạnh do nôn nóng, cả người nôn nao bất an giống như thú vật ở trong phòng đi qua đi lại.

Tiểu huân, cô ở chỗ này, tôi biết, cô nhất định ở chỗ này!

Lãnh Tư Thần nỗ lực để mình bình tĩnh lại, đầu tiên là lẳng lặng mà nhắm mắt, một lát sau chậm rãi mở ra, mắt sáng như đuốc mà dừng trên một tủ quần áo khắc hoa gỗ lim ở góc tường.

Tim Nam Cung Mặc vọt lên cổ họng, muốn tiến lên ngăn Lãnh Tư Thần lại, nhưng, đã không còn kịp rồi.

Lãnh Tư Thần sai bước mà đi qua, một phen kéo cửa tủ ra.

Thân thể cô gái nhỏ xinh cuộn tròn trong một góc tủ quần áo vốn đã rất nhỏ, lông mi thật dài xuôi theo ngũ yên, trên gương mặt có nước mắt còn chưa khô, trong lòng ngực gắt gao ôm một chiếc gối thêu hoa.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 149: Sẽ Phải Chết

Trong lòng Lãnh Tư Thần đầu tiên là buông lỏng, ngay sau đó lại là căng thẳng, cánh tay dài duỗi ra, đem cô gái nhỏ xinh trong tử quần áo gắt gao ôm vào trong ngực. Hận không thể đem cô dung nhập vào xương thịt mình, nhưng lại không dám dùng sức, sợ dọa đến cô.

Trong nháy mắt kia, nước mắt ầm nhẩn lâu ngày nhỏ giọt trên gương mặt cô gái, nói: “Tiểu huân.....”

Nhìn một màn này, mới vừa rồi Nam Cung Mặc còn phần nộ thế nhưng lại không nhẫn tâm tiến lên quấy rầy.

Âu Minh Hiên chậm rãi ngẩng đầu, không thể tin nổi mà nhìn một màn trước mắt, gọi: “Úc huân.....”

Vì cái gì cô lại trốn trong ngăn tủ?

“Hừ ——” Nam Cung Mặc tức khắc tiến lên che miệng anh lại, nói: “Đừng lớn tiếng như vậy, cẩn thận đánh thức cô ấy.”

“Cô ấy bất tỉnh, tôi như thế nào cùng cô ấy giải thích, như thế nào cùng cô ấy xin lỗi?” Âu Minh Hiên gấp đến độ giống như kiến bò trên chảo nóng, giờ phút này anh vội vã sám hối, còn chưa kịp phản ứng lại tình hình Hạ Úc Huân không thích hợp.

Gối đầu trong lòng cô ngăn cản anh ôm, Lãnh Tư Thần vừa định đem gối đầu kia rút ra, trong lúc ngủ mơ Hạ Úc Huân lập tức theo bản năng mà mạnh mẽ mà đem nó gắt gao nắm chặt vào lòng.

Nam Cung Mặc bên này còn chưa biết đối phó, nhìn thấy ý đồ của Lãnh Tư Thần muốn lấy gối đầu của Hạ Úc Huân, một dạng như lửa cháy đến nơi cuống quýt ném xuống một câu khuyên bảo Âu Minh Hiên liền chạy qua, nói: “Đừng đừng đừng! Ngàn vạn lần đừng! Đừng nhúc nhích cái gối này!”

“Vì cái gì?” Lãnh Tư Thần nhíu mày.

“Bởi vì sẽ chết a! Sẽ phải chết!”

Vừa dứt lời, cô gái trong lòng ngực Lãnh Tư Thần chậm rãi mở to mắt, Nam Cung Mặc tức khắc mặt thành tro tàn, sau đó cả kinh né xa ba thước.

“Bốp ——” Tiếng bạt tai dự kiến vang lên.

Sau một cái bạt tai thật mạnh, Hạ Úc Huân trước khi Lãnh Tư Thần phản ứng kịp đã xoạt một tiếng từ trên người anh bò xuống dưới, sau đó vèo vèo vèo nhanh chóng chạy về tủ quần áo, rầm một tiếng đóng cửa lại.

Tĩnh mịch.....

Nam Cung Mặc nuốt nước bọt, nói: “Cũng may, cũng may, so với trong tưởng tượng của tôi còn tốt hơn nhiều, tôi cho rằng cô ấy sẽ giết anh.....”

Trên mặt Lãnh Tư Thần còn hằn rõ dấu bàn tay, cúi đầu nguyên rủa một tiếng lại kéo cửa.

“Rầm ——” Anh mới vừa kéo ra đã bị người từ bên trong đóng lại,

Anh lại kéo, “Rầm ——” lại bị đóng lại.

Cứ như vậy lặp đi lặp lại rất nhiều lần, Lãnh Tư Thần rút cuộc phát hỏa, vừa kéo cửa tủ, một tay đem Hạ Úc Huân đang trốn ở bên trong kéo ra.

“A ——” Hạ Úc Huân thê lương mà hét lên một tiếng, cắn trên mu bàn tay Lãnh Tư Thần một cái.

“Ách.....” Lãnh Tư Thần đau đến kêu lên một tiếng, nhưng lực đạo trên tay vẫn không chút thả lỏng, một bàn tay gắt gao ôm eo cô, một tay khác cứ như vậy bị cô hung hăng cắn ở trong miệng.

Máu tươi rất nhanh liền tràn ngập khoang miệng, Hạ Úc Huân tựa hồ chán ghét hương vị như vậy, bỗng ho nhẹ buông anh ra, tứ chi bắt đầu đá đánh loạn xạ người trước mặt đụng chạm cô.

Vốn dĩ là luyện công phu, hiện tại tuy rằng thần trí mơ hồ không thành thạo, nhưng mỗi chiêu đều ngoan độc dứt khoát, đánh đến Lãnh Tư Thần thiếu chút nữa nội thương.

Quần áo cô không chỉnh tề, tóc hỗn độn, thần trí không rõ ràng, hoàn toàn mất đi lý trí mà cắn xé đấm đánh, gào rống, ngay cả tiếng nói đều đã khàn.....

Lãnh Tư Thần vẫn không nhúc nhích mà đứng tùy ý cô đánh, tùy ý cô cắn, trong chốc lát đã vết cắn cùng vết xanh tím đầy người.

Tuy rằng anh là người bị thương, nhưng, giờ phút này Hạ Úc Huân bị anh giam giữ trong lồng ngực với vẻ mặt tuyệt vọng điên cuồng lại càng khiến lòng người ta đau trăm ngàn lần.

Nam Cung Mặc rút cuộc rút cuộc nhìn không được, nói: “Lãnh Tư Thần, anh buông cô ấy ra! Anh không thấy cô ấy đang rất sợ hãi sao? Không thấy cô ấy khó chịu sao?”

Âu Minh Hiên đã hoàn toàn ngây dại, anh không thể tin được cô gái hoàn toàn mất khống chế diện khùng trước mặt sẽ là Hạ Úc Huân.

“Lãnh Tư Thần, đủ rồi!” Âu Minh Hiên tiến lên một phen kéo tay Lãnh Tư Thần ra.

Hạ Úc Huân lập tức nhân cơ hội lùi về trong ngăn tủ.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 150: Tình Hình Càng Không Ổn

“Buông tay!” Lãnh Tư Thần gầm nhẹ một tiếng, sau đó không chút do dự đi qua, lại lần nữa đem Hạ Úc Huân đang chấn kinh kéo ra.

“A ——” Cô trừ bỏ tuyệt vọng mà cuồng loạn thét chói tai, cái gì đều nói không nên lời.

Cô sớm đã không nhận ra người đàn ông trước mắt là ai, chỉ là bài xích mọi người đụng chạm tiếp cận, khiến cô sợ hãi, khiến cô kinh hoảng.

“Lãnh Tư Thần, anh dọa cô ấy sợ!” Âu Minh Hiên mới vừa đến gần, Hạ Úc Huân liền càng kinh hoảng phát ra tiếng thét chói tai hơn.

Con người Âu Minh Hiên hiện lên một tia quẫn bách, hoảng loạn mà lui về phía sau, “Úc huân, cô đừng kích động, tôi không tới, không tới..... Đừng sợ!”

Lãnh Tư Thần một bàn tay gắt gao bóp giữ hai tay Hạ Úc Huân đặt lên trước ngực mình, một tay khác cưỡng chế mà ôm cô không cho cô giãy giụa đánh đấm, nói: “Tiểu huân, bình tĩnh một chút, bình tĩnh một chút.....”

Lúc cô đang vặn vẹo thì chiếc gối thêu hoa trong lòng ngực rơi trên mặt đất.

Vì thế, tuyệt vọng, oán hận, kinh hoảng, nháy mắt tới đỉnh điểm.....

Cô cúi đầu, một ngum cắn ở trên vai Lãnh Tư Thần.....

Dùng sức như vậy, dùng sức đến cả người đều đang run rẩy.....

Lãnh Tư Thần chỉ cảm thấy một trận choáng váng ập đến, bước chân không vững, cả người đều mất đi sức lực.

Âu Minh Hiên đã sớm nhận thấy sắc mặt Lãnh Tư Thần không tốt, sau khi đem Hạ Úc Huân đẩy mạnh ra khỏi Lãnh Tư Thần, đúng lúc tiến lên đỡ thân thể anh ngã xuống.

“Lãnh Tư Thần! Lãnh Tư Thần! Này! Không có việc gì chứ? Đã chết chưa?”

Tên này là ngu ngốc sao? Bị cắn như vậy cũng không né một chút.

Hạ Úc Huân khóc đến giọng nói hoàn toàn khàn khàn, cô quỳ trên mặt đất, bò qua, ôm chặt cái gối đầu rơi xuống kia.

Sau khi ôm lấy gối đầu, vẻ mặt điên cuồng của cô tức khắc hòa hoãn không ít, ôm gối đầu, dùng ánh mắt thú dữ cẩn thận xem xét nhìn Lãnh Tư Thần, sợ hãi lùi về sau, lùi đến góc tường.

“A Thần, A Thần.....”

Nghe được Hạ Úc Huân gọi, con người xám tro của Lãnh Tư Thần trong phút chốc sáng ngời lên, “Tiểu huân.....”

Nhưng mà, Hạ Úc Huân tuy rằng kêu tên anh, lại không có liếc nhìn anh lấy một cái, chỉ bất an mà nhìn cái gối đầu trong lòng ngực, gặt gao ôm nó, đầu dựa vào nó, lần lượt gọi: “A Thần, A Thần, có hay không bị té đau? Thực xin lỗi a..... Thối thối, thối thối liền không đau.....”

Nói xong liền đem cái gối mềm mại đưa lại gần, biểu tình ôn nhu mà thối thối cái gối đầu kia.

“Rầm” một tiếng vang lớn.

Đó là thanh âm một quyền của Nam Cung Lâm đập mạnh trên cửa, ông nhìn Hạ Úc Huân trong một góc, cũng không biết nghĩ tới cái gì, thân mình kịch liệt run rẩy, cổ họng nghẹn ngào, thân mình chậm rãi dọc theo khung cửa trượt xuống.

Ba người đều chỉ chú ý Hạ Úc Huân, không có phát hiện phản ứng khác thường của Nam Cung Lâm.

-

Mấy giờ sau, trong thư phòng.

Bốn nam nhân tất cả đều đã sức cùng lực kiệt.

Nam Cung Lâm vẻ mặt khó lường mà ngồi ở bàn đọc sách, Nam Cung Mặc vừa lau mồ hôi vừa gọi điện thoại thông báo phòng bếp lại làm một phần cơm trưa, không..... Là cơm chiều.

Âu Minh Hiên ngơ ngẩn mà ngồi trên sofa, trong đầu tất cả đều là dáng vẻ vừa rồi của Hạ Úc Huân.

Đầu kia sofa, Lãnh Tư Thần đầu óc mê man, chỉ có thể dựa vào ý chí mạnh mẽ chống đỡ mới không ngã gục.

Một màn cuối cùng Hạ Úc Huân ôm gối đầu gọi tên anh kia, chấn động đến mức trong lòng anh cho tới bây giờ vẫn không cách nào bình tĩnh.

“Xem ra quyết định của tôi xác thật là sai lầm, các người chỉ có thể làm sự việc càng không ổn mà thôi, hiện tại, cô ấy thứ gì cũng không chịu ăn.” Thật lâu sau, Nam Cung Lâm suy sụp mà mở miệng, trong giọng nói tràn đầy hối hận cùng ảo não.

Nam Cung Mặc bên cạnh tức khắc cả giận nói, “Tôi đã sớm nói qua sẽ như vậy!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 151: Bó Tay Không Biện Pháp

Nam Cung Lâm nhìn sắc mặt tái nhợt của Lãnh Tư Thần, nói: “Tư thần, cậu trở về dưỡng bệnh khỏe lại rồi hãy nói, dù cho chính cậu không để bụng, cũng đừng truyền nhiễm cho úc huân.”

Lãnh Tư Thần lung lay mà đứng lên, “Cô ấy tạm thời nhớ ngài chăm sóc.”

Anh muốn nhất chính là mang cô đi, nhưng, anh biết, hiện tại, bất luận là áp lực trong nhà hay công ty đều không thể cho phép anh làm như vậy.

Lãnh Tư Thần đi rồi, Âu Minh Hiên một mình ngây ngốc ngồi ở chỗ kia, không biết chính mình nên làm cái gì.

Cô sợ anh như vậy, sự tồn tại của anh chỉ có thể càng kích động bệnh tình cô nghiêm trọng hơn mà thôi.

“Tôi rồi cuộc còn có thể làm cái gì.....” Âu Minh Hiên sau khi thất thần ngắn ngủi vài phút, nhanh chóng đứng lên, nói: “Tôi sẽ quay lại.”

Anh sẽ đi tìm bác sĩ tâm lý, chuyên gia tâm thần tốt nhất.....

Hai người hùng hổ mà tới, cuối cùng tất cả đều tái mà về.

Nam Cung Mặc cũng chạy tới phòng bếp hỗ trợ chuẩn bị đồ ăn.

Trong thư phòng, mọi người đều đi rồi, chỉ còn lại Nam Cung Lâm cùng thủ hạ Dao Seo.

“Dao seo, ta muốn toàn bộ tư liệu về Hạ Úc Huân, bao gồm mười tám đại tổ tông nhà cô ấy, lập tức đi điều tra rõ cho ta, bất luận tư liệu gì đều không được để sót.” Ngữ khí Nam Cung Lâm bất ổn mà dạn dò.

“Vâng, lão đại, tôi đi ngay.”

Hạ Úc Huân..... Hạ Úc Huân.....

Diện mạo cô, tính cách, đối với cô không hiểu sao thân thiết, thậm chí bệnh của cô..... Chẳng lẽ mọi thứ đều chỉ là trùng hợp mà thôi sao?

Kỳ thật ông sớm đã phát hiện, chỉ là vẫn luôn không thể tin được, không dám thừa nhận.

Hiện tại, tựa hồ không cách nào lại tiếp tục lừa mình dối người nữa.

-

Ngày hôm sau, Âu Minh Hiên mang theo chuyên gia có uy tín nhất đến.

Nhưng, tình huống vẫn không có chút chuyển biến nào.

Bởi vì cái gì nên làm Nam Cung Lâm cùng Nam Cung mặc đều đã làm tất cả, những bác sĩ đó căn bản không có cách nào đến gần cô, cho nên hết thầy đều không bàn nữa.

Nhóm chuyên gia căn cứ phản ứng của cô phán đoán cô bị chứng uất ức nghiêm trọng. trước đây là ẩn tính, hiện tại bởi vì cơ hội nào đó mà phát ra.

Âu Minh Hiên khó có thể tin mà phản bác, “Không thể nào, cô ấy tính tình thoải mái vui vẻ như vậy sao có thể bị chứng uất ức được!”

Mà chuyên gia giải thích là, “Càng tỏ vẻ như vậy tình hình bệnh của cô lại càng nghiêm trọng. Người mắc bệnh uất ức chủ yếu biểu hiện khi cảm xúc suy sụp, hứng thú giảm thấp, bi quan, tư duy chậm chạp, khuyết thiếu tính chủ động, tự trách bản thân gây ra tội, ăn uống, giấc ngủ kém, lo lắng bản thân mắc các loại bệnh tật, cảm thấy toàn thân nhiều chỗ không khoẻ, nghiêm trọng nhất có thể xuất hiện ý niệm cùng hành vi tự sát. Nhưng, cô lại hoàn toàn không có triệu chứng này.”

“Đúng vậy! Cho nên sao có thể?”

“Ngài nên ngẫm lại, nếu một người trong lòng đã áp lực tới cực điểm lại vẫn tỏ vẻ hoạt bát vui tươi dường như không có việc gì, toàn bộ mặt trái cảm xúc đều trường kỳ đè nén ở trong lòng, tích lũy thán ngày như vậy, chờ đến một ngày kia bùng nổ khẳng định sẽ nghiêm trọng hơn rất nhiều so với người bình thường. Giống như cô ấy bây giờ. Cô ấy cũng không phải bệnh tâm thần, mà là uất ức nghiêm trọng.” Chuyên gia phán đoán nói.

“Vậy phải làm thế nào để chữa khỏi?” Âu Minh Hiên vô lực hỏi.

Những lời như vậy Nam Cung mặc cùng Nam Cung Lâm mấy ngày nay đã nghe quá nhiều lần.

Đang nghe đến Âu Minh Hiên hỏi chuyện, hai người đã đoạt lời của chuyên gia, nói: “Trước mắt vẫn chưa có phương pháp trị liệu hữu hiệu nhất, loại bệnh này muốn chữa khỏi vốn dĩ không phải là chuyện một sớm một chiều, huống chi tình hình của cô ấy nghiêm trọng như vậy. Hiện tại không chỉ phải theo chỉ dẫn bên ngoài, cũng yêu cầu người bệnh phối hợp, nhưng theo tình hình hiện tại của cô ấy thực khó giải quyết.....”

Hai ngày sau.

Hạ Úc Huân vẫn chưa uống một giọt nước.

Thời điểm mọi người gấp đến độ xoay quanh, Lãnh Tư Thần sau hai ngày biến mất rốt cuộc xuất hiện.

Nhìn thần sắc của anh, bệnh hẳn là đã giảm được phân nửa.

Âu Minh Hiên trừng anh một cái, anh như thế nào lại tới.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 152: Ăn Cháo

Lãnh Tư Thần lập tức đi vào trong phòng, dưới tiếng kinh hô của mọi người một tay đem Hạ Úc Huân trong ngăn tủ ôm ra, ngồi vào trên ghế trước cửa sổ.

Hạ Úc Huân trước sau như một vẫn giãy giụa cắn xé, chỉ là, lâu như vậy không ăn cơm cô căn bản không có sức lực, cắn trên ngón tay anh không giống như cắn, mà như là liếm.

Lãnh Tư Thần một tay ôm eo cô, đem cô an ổn đặt trên đùi mình, một tay khác nhanh chóng mở ra túi nilon màu trắng mà anh mang đến, từ bên trong lấy ra một chén cháo nóng hổi, một tay không phát hiện thiếu chút nữa bị cô ném đi, rất may ổn định đúng lúc.

Mỗi lần đối với Hạ Úc Huân, anh chỉ có một ý tưởng, vì cái gì không thể sinh ra nhiều tay? Hai tay căn bản là không đủ dùng!

Hạ Úc Huân tiếp tục không ngừng lộn xộn, giương nanh múa vuốt, Lãnh Tư Thần cũng không thêm để ý, tùy ý cô ê ê a a nháo như trẻ con, trước sau không nói lời nào.

Nhìn Hạ Úc Huân thống khổ vùng vẫy trong ngực Lãnh Tư Thần, Âu Minh Hiên bên cạnh bị chọc giận, nói: “Lãnh Tư Thần, anh có thể hay không không cần mỗi lần đều không coi ai ra gì, tự cho mình là đúng.....”

Lời còn chưa dứt, Âu Minh Hiên đột nhiên cả kinh trừng lớn hai mắt.

Kia kia..... Tên hỗn đản kia anh ta đang làm cái gì?

Lãnh Tư Thần dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người đầu tiên là tự mình uống một ngụm cháo, sau đó lập tức phủ lên môi Hạ Úc Huân.....

“Khụ..... Khụ.....” Hạ Úc Huân sặc. Mặc dù có một ít tràn ra, nhưng cũng uống vào không ít.

Ngụm thứ hai, có chút kinh nghiệm, cánh tay từ sau lưng cô vòng lại nhẹ nhàng giữ hàm dưới cô, sau đó phủ lại lập tức lấp kín không cho cô kịp phản kháng, hơn nữa lấy lưỡi để bức cô nuốt.

Lúc ăn đến ngụm thứ ba, môi Lãnh Tư Thần đã bị cắn đến xuất huyết.

Này này này..... Này cũng quá bạo lực đi?

Tuy rằng, có vẻ có chút hiệu quả, so với việc cô chết đói còn tốt hơn.....

Nam Cung Lâm mày cau lại, nói: “Công phu miệng thực không tồi.....”

Nam Cung Mặc trợn mắt tức giận nhìn Nam Cung Lâm, tuổi đã già còn không đứng đắn.

Nam Cung Lâm ho nhẹ một tiếng ngừng ngay cái đề tài thiếu nhi không nên biết này lại, đứa con trai này cư nhiên càng ngày càng không sợ ông, động một tí liền trêu ông, mà ông lại cũng không bài xích cảm giác như vậy.

Ăn đến ngụm thứ tư, Hạ Úc Huân đột nhiên đem gối đầu trong lòng ngực ra ngăn trở động tác muốn tiếp tục của anh.

Lần này anh có kinh nghiệm, tất nhiên là không dám động vào gối đầu của cô, chỉ lẳng lặng mà chờ, xem cô muốn làm cái gì.

Âu Minh Hiên trong lòng thực âm hiểm mà nghĩ, úc huân cần anh ta, cần chết anh ta đi!

Cái tên hồn đản thừa cơ cháy cướp sắc này, tức chết rồi, tức chết anh!

Nam Cung Mặc liếc xéo Âu Minh Hiên đang gấp đến độ cuống cuồng kia một cái, nói: “Anh phát điên cái gì?”

“Hồn đản hồn đản! Anh ta cứ nhiên, cứ nhiên dám.....”

“Tôi cảm thấy anh ta so với anh còn quyết đoán, nên nói liền nói.” Nam Cung mặc buồn bã nói.

“.....” Âu Minh Hiên hiện tại đã nói cái gì đều không muốn nói, anh sắp sửa bị tức giận đến thẳng thiên.

Bên kia, Hạ Úc Huân từ sau gối đầu dò đầu ra, lông mi thật dài chớp chớp vài cái, thật cẩn thận mà liếc mắt nhìn Lãnh Tư Thần một cái.

“Còn muốn sao?” Lãnh Tư Thần tận lực để ngữ khí của mình nghe nhẹ nhàng hơn một chút.

Mặc dù như thế, nhưng vừa lên tiếng liền đem Hạ Úc Huân sợ tới mức trốn phía sau gối đầu.

Sau một lúc lâu Hạ Úc Huân mới một lần nữa nhô đầu ra, liếm liếm môi, lại vỗ vỗ gối trong lòng ngực, nói, “A Thần..... Ăn.....”

Lãnh Tư Thần nhăn mày, rất nhanh liền phản ứng lại đây không phải nói mình, mà là nói gối đầu trong lòng cô.

“A Thần..... Ăn.....” Hạ Úc Huân lại nói một lần nữa, còn đem gối đầu đưa qua.

Lãnh Tư Thần có chút không biết nên ứng phó như thế nào.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 153: Cậu Nói Ai Là Mèo Hoang A?

Âu Minh Hiên thò mặt qua, nói: “Hắn không đói bụng, cô ăn là được rồi!”

Âu Minh Hiên mới vừa để sát vào, Hạ Úc Huân lập tức trốn lại mặt sau gối, chỉ lộ ra một đôi mắt, cặp mắt kia rất nhanh liền trở nên sương mù mênh mông đầy nước mắt.

“.....” Âu Minh Hiên tan nát cõi lòng thành nhân sủi cỏ, thất bại rề rà mà thối lui đến một góc mà Hạ Úc Huân nhìn không tới ai oán.

Thấy dáng vẻ cô đơn của anh, Nam Cung Mặc bắt đầu có chút đồng tình, bất quá chút đồng tình này liền tan thành mây khói, anh ta xứng đáng!

Lãnh Tư Thần múc một muống cháo, đưa đến bên cạnh gối đầu làm giả động tác, xem như đã ăn, nói: “Được rồi, hắn ăn rồi, hiện tại cô nên ăn.”

Hạ Úc Huân đã rất rất đói bụng, vẫn luôn không ăn có lẽ còn không cảm giác được, nhưng sau khi nếm được vị lại không hề phản kháng, ngoan ngoãn ăn luôn muống cháo Lãnh Tư Thần đưa lại.

Hiển nhiên, cô đối với cái muống lạnh lùng cứng nhắc có chút bài xích, nhìn hướng Lãnh Tư Thần ý muốn nói thích môi mềm mại rất nhiều.

Sau khi ăn xong, Hạ Úc Huân lập tức “Vong ân phụ nghĩa” mà vỗ vỗ mông chạy lấy người, bay nhanh về tủ quần áo của cô.

Mới vừa rồi Lãnh Tư Thần ôm cô một cử động nhỏ cũng không dám, chỉ sợ dọa đến cô, sau khi đứng lên phát hiện hai chân mình đều đã tê rần, hơi động một chút đều là đau đớn xuyên tim.

Mới vừa buông chén, tiếng chuông di động đột nhiên vang lên, Lãnh Tư Thần nhìn màn hình điện thoại, nhúu mày nhận cuộc gọi.

“Alo, tổng tài, chủ tịch cùng phu nhân tất cả đều tới, đang ở văn phòng chờ ngài.” Đầu bên kia điện thoại thanh âm chủ nhiệm Vương có vẻ đặc biệt kinh hoảng.

Lãnh Tư Thần như đã sớm dự đoán được điểm này, mặt không cảm xúc nói, “Tôi đã biết, hai mươi phút sau đến.”

“Xem ra anh lại có phiền toái, ai, thật là bi ai, đường đường một tổng tài tập đoàn xuyên quốc gia, lại phải mọi việc đều bị quản chế.” Âu Minh Hiên không chừa bất kỳ cơ hội nào nói móc đả kích người khác.

Lãnh Tư Thần không để ý đến anh, chỉ nhìn về phía Nam Cung Lâm, nói: “Buổi tối tôi lại đến.”

Nam Cung Lâm gật gật đầu, còn nói thêm, “Buổi tối lại không thể vẫn ăn..... Ách, cháo chứ?” “Tôi sẽ sắp xếp.”

“Anh lại phải dùng cái biện pháp đáng chết kia sao? Anh có biết hay không mỗi lần đều lỗ mãng hành sự như vậy sẽ kích thích đến cô ấy?” Âu Minh Hiên bực mình không thôi, “Không được, tôi muốn mang cô ấy đi Mỹ, bác sĩ tôi đã liên hệ xong.”

Lãnh Tư Thần lạnh lùng mà liếc anh một cái, nói: “Cái cô ấy cần không phải bác sĩ tâm lý.”

“Lãnh Tư Thần, anh dựa vào cái gì kết luận cô ấy không cần? Dựa vào cái gì tất cả mọi người phải dựa theo lời anh nói mà làm? Anh cho rằng chỉ

có một mình anh lo lắng cho cô ấy sao? Bác sĩ đã nói bao nhiêu lần lúc này ngàn vạn lần không thể kích thích cô ấy, nếu không rất có thể chuyển biến xấu thành tâm thần phân liệt. Khoa học, anh hiểu khoa học hay không?” Âu Minh Hiên mất khống chế mà gầm nhẹ.

Lãnh Tư Thần: “Tôi hiểu cô ấy là đủ rồi.”

Âu Minh Hiên: “Anh.....” Thế nhưng không cách nào phản bác.

Lãnh Tư Thần đi rồi, Nam Cung Mặc lấy cho Âu Minh Hiên một ly trà, nói: “Mỗi ngày đều rỗng như vậy có mệt hay không a? Như thế nào vừa thấy anh ta, anh liền xù lông như mèo hoang vậy hả?”

Sắc mặt Âu Minh Hiên đen như đáy nồi, nói: “Tiểu tử thú vị, muốn chết có phải hay không? Cậu nói ai mèo hoang a?”

Nam Cung Mặc tìm tòi nghiên cứu mà đánh giá Âu Minh Hiên một cái, nói: “Anh rốt cuộc đang sợ hãi cái gì? Sợ bọn họ châm lại tình xưa? Bọn họ quen nhau nhiều năm như vậy, nếu có cái gì sớm đã có rồi, Lãnh Tư Thần đối với cô ấy căn bản là không tồn tại loại tâm tư này, anh mù quáng lo lắng cái gì? Lại nói, người ta đều sắp sửa là người có gia đình!”

Nam Cung Mặc lắc đầu đi ra khỏi phòng, đám nhóc con này vẫn là quá non a!

Lãnh Tư Thần đối với nha đầu kia không tồn cái loại tâm tư này sao? Ha, sao có thể! Ông tồn lâu như vậy, tồn đến mốc meo, cũng đã lớn thành nắm độc hoa lệ rồi!

Tiên phá hậu lập, cố tìm đường sống trong chỗ chết, Lãnh Tư Thần tiểu tử kia hoàn toàn là rỗng vào chỗ nước cạn, lại ở lãnh thị sẽ chỉ làm thiên phú cùng dã tâm của cậu ta dần dần bị lãng phí hầu như không còn mà thôi.

Nam Cung Lâm đã sớm nhìn ra, lấy tài cán của cậu ta hoàn toàn không nên bị lão già Lãnh Hoa Kiêu kia khiên chế, chỉ câu nệ với xí nghiệp của gia tộc thôi.

Hạ Úc Huân, có lẽ, cô ấy không phải trở ngại của cậu, mà nói không chừng chính là bước ngoặt cùng cơ hội mà cậu đạt được.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 154: Chỉ Trích

Văn phòng tổng tài tập đoàn Lãnh thị.

Lãnh nhị lão gia sắc mặt không tốt ngồi trên sô pha, tư thái nghiêm nhiên hưng sư vấn tội.

Lãnh Tư Thần ngồi ở bàn làm việc, tùy ý mà lật vài văn kiện, giương mắt nhìn về phía người cha đang khăng khăng chờ chính mình mở miệng trước, hỏi: “Chủ tịch, nghỉ phép vui chứ?”

Lãnh Hoa Kiều hừ một tiếng, nói: “Anh trong mắt còn có chủ tịch như tôi sao? Anh nói xem anh mấy ngày này rốt cuộc làm được chuyện gì? Làm công ty chịu tổn thất lớn như vậy không nói, còn lỗ mãng mà hủy bỏ toàn bộ dự án hùn vốn cùng Âu thị, dưới tình huống công ty loạn thành một đoàn, còn suốt bảy ngày không thấy bóng người, nghe mẹ anh nói anh cư nhiên là vì tìm phụ nữ?”

“Vậy ngài hiện tại muốn tôi như thế nào?” Lãnh Tư Thần trong giọng nói có chút mệt mỏi nói không nên lời.

Âu Minh Hiên vốn dĩ không thành tâm, hợp tác như vậy không cần cũng được, mà anh mấy ngày này rời đi không phải không có mặt trái tác dụng, còn nhân cơ hội này phát hiện một số lớn nhân tài có năng lực lãnh đạo cùng chủ trì đại cục, hơn nữa còn cắt giảm bớt vài nhân viên không thích hợp.

Mọi việc anh đều là có sắp xếp, mà những thứ này anh cũng không có thói quen giải thích từng cái với người khác.

Lúc bị cha dùng ngữ khí chất vấn cùng trách cứ hỏi ra, trái tim anh nguội lạnh trước nay chưa từng có.

Lãnh Hoa Kiều nghe vậy càng thêm phần nộ, “Anh là đang dùng giọng điệu gì hả? Cái gì hỏi tôi muốn như thế nào? Hiện tại là tôi hỏi cậu, cậu rốt cuộc muốn như thế nào? Cậu có biết bản thân mình rốt cuộc đang làm cái gì hay không?”

Lãnh phu nhân bên cạnh cũng bất mãn mà phụ họa, “Tư thần, lần này là anh thật sự quá đáng một chút, nói như thế nào cũng không thể đem Thiên Ngưng cắt chức! Người ta sắp sửa là vợ anh, anh làm như vậy, làm chúng tôi ăn nói như thế nào cùng Bạch gia?”

Lãnh Hoa Kiều mặt lạnh nói, “Lãnh gia cùng bạch gia chúng ta là quan hệ mấy đời, hợp tác nhiều năm như vậy, thiếu chút nữa bị anh huỷ hoại, nếu không phải ta đúng lúc tới cửa giải thích, anh chuẩn bị như thế nào xong việc? Người ta đem con gái gả cho anh, không phải để nó tới chịu uất ức.”

Lãnh Tư Thần không nói lời nào, tùy ý cha mẹ không ngừng gây khó dễ.

Anh chỉ cảm thấy buồn cười, nếu là bởi vì tư triệt trách cứ chính mình, vậy thì cũng được thôi. Hiện tại, liền vì con gái nhà người khác, bọn họ cũng muốn tới bênh vực kẻ yếu, cũng muốn tới chỉ trích anh.

A, Bạch Thiên Ngưng ủy khuất? Đối với cha mẹ chỉ nghe phiến diện rồi ra kết luận, Lãnh Tư Thần đành chịu.

Nếu là người khác đối với anh có thể lạnh nhạt, nhưng cố tình đối phương là cha mẹ anh.

Nếu anh nói một câu Bạch Thiên Ngưng không được, bọn họ e là muốn nói anh trốn tránh trách nhiệm, thậm chí nói anh vô dụng.

Lãnh Tư Thần một câu đều không nói, làm Lãnh Hoa Kiều càng thêm bức bối, “Anh cứ như vậy không nói lời nào à?”

“Con chỉ là không có lời nào để nói.”

“Anh nếu không có lời gì để nói, tôi có chuyện muốn nói, đính hôn không thể lại hoãn, cuối cùng cho anh một tuần lễ, phải cùng Thiên Ngưng đính hôn. Về phần hợp đồng với Âu thị bên kia, một lần nữa cử người đi đàm phán, cứu vãn lại mức độ lớn nhất, người ta đều đã fax tới đồng ý sửa đổi hợp đồng, anh cứ nhiên còn tự mình thoái thác, anh có phải thành tâm muốn tôi tức chết hay không hả? Còn nữa, nghe nói anh cứ nhiên đuổi việc lão dư? Người ta là nguyên lão trong công ty, anh.....”

Lãnh Hoa Kiều lời còn chưa dứt, Lãnh Tư Thần trực tiếp cắt ngang ông, con người xẹt qua một tia thất vọng đến mức tận cùng thỏa hiệp, nói: “Không thành vấn đề, mọi việc liền dựa theo ngài nói mà làm, tôi không có ý kiến.”

Lãnh Hoa Kiều hừ một tiếng, thoáng tắt lửa, vừa định nói anh vài câu, liền nghe được Lãnh Tư Thần tiếp tục nói, “Chuyện công ty, tôi cũng sẽ không quản.”

Lãnh Tư Thần nói xong câu này liền đẩy ghế dựa đi ra khỏi văn phòng.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 155: Tổng Tài Bị Túc Giận Đi Rồi

Lãnh Hoa Kiều đầu tiên là sững sờ tại chỗ, tiếp theo tức giận đến cả người run rẩy, quơ lấy tách trà trong tầm tay liền ném qua, quát: “Tiểu tử hồ đồ, anh đây là có ý tứ gì? Anh cho rằng Lãnh thị không có anh thì không được có phải hay không? Tôi nói cho anh biết, anh chỉ cần đi ra khỏi cánh cửa này, cũng đừng mong quay lại!”

Lãnh Tư Thần tùy ý mà lau vết máu trên thái dương, cái gì cũng chưa nói, không chút lưu tình dưới ánh mắt vạn phần kinh ngạc của nhân viên rời đi.

Kỳ thật khắc khẩu như vậy không phải lần đầu tiên, nhóm nhân viên ngoài cửa nghe được động tĩnh bên trong, chỉ là như xem náo nhiệt, nhưng tuyệt đối không nghĩ tới lúc này đây, ông chủ bọn họ cư nhiên thật sự phũ tay đi rồi!

Đây..... Người đứng đầu của bọn họ đã đi, bọn họ phải làm sao bây giờ?

Tuy rằng Lãnh Hoa Kiều trên danh nghĩa chủ tịch, chức vị trên Lãnh Tư Thần, nhưng những năm gần đây mọi chuyện công ty đều do Lãnh Tư Thần quản lý, anh vừa đi, như rã mất đầu, tất cả mọi người đều hoảng sợ.

Trong phòng, lãnh phu nhân cũng bị dọa, hoang mang lo sợ mà nhìn ông xã, nói: “Hoa kiều, anh làm gì vậy a? Tư thần đi rồi, vậy phải làm sao bây giờ? Mau cho người đi gọi nó lại.....”

“Câm mờm! Ai cũng không được đi tìm nó! Lãnh Hoa Kiều tôi lại không phải chỉ có mình nó là con!” Lãnh Hoa Kiều tức giận đến hô hấp dồn dập, ngực kịch liệt phập phồng.

“Hoa kiều, đừng tức giận, đừng tức giận, cẩn thận lại phát bệnh!”

“Tôi một ngày nào đó cũng sẽ bị cái thứ khốn nạn kia làm cho tức chết!”

.....

Trong văn phòng truyền đến tiếng Lãnh Hoa Kiều tức giận mắng, bên ngoài, nhóm nhân viên khe khẽ nói nhỏ.

“Trời ạ! Sao lại thế này? Chủ tịch thật hung ác a! Nói như thế nào anh ấy cũng là con trai ruột! Đầu lại bị đập đến như vậy!”

“Có phải hay không bởi vì sự việc cùng Âu thị hùn vốn mà ầm ỹ thế này a?”

“Sự kiện kia cũng không phải tổng tài sai a! Rõ ràng chính là tổng giám kiểm định không nghiêm, Phó tổng lại không có kinh nghiệm, tổng tài mấy ngày đó còn bị bệnh mà, như thế nào có thể hoàn toàn trách anh ấy!” Tần Phi Ly bênh vực kẻ yếu nói.

Tuy rằng Lãnh Tư Thần ngày thường thực nghiêm khắc, nhưng thái độ làm người lại khiến người ta hoàn toàn tin phục.

“Nhưng tổng tài sau lại huỷ bỏ toàn bộ hợp đồng với Âu thị thật sự có chút khó có thể lý giải a.....” Có người nhỏ giọng nói một câu.

Tần Phi Ly khinh thường cắt ngang, “Cậu thì biết cái gì? Tổng tài chúng ta làm một chuyện không phải khó có thể lý giải, chẳng lẽ còn muốn từng chuyện từng chuyện đều phải cùng cậu giải thích? Với chỉ số thông minh

của cậu, thời gian anh ấy muốn giải thích đều có thể đàm phán mấy cái hợp đồng trăm triệu rồi a!”

“.....”

Bên kia mấy nữ nhân viên cũng đang nghị luận sôi nổi, “Tôi thấy chủ tịch cùng phu nhân tám phần là Bạch Thiên Ngưng người phụ nữ kia tìm tới, thấy tổng tài chúng ta công tư phân minh cắt chức cô ta, lại kéo dài thời hạn đính hôn, cho nên nóng nảy! Người phụ nữ kia cũng thật quá đáng, liền gấp không chờ nổi muốn gả qua đây như vậy?”

“Đúng rồi! Quá đúng! Tổng tài bị tức giận bỏ đi rồi, cái này nhưng làm sao bây giờ a!”

“Lúc bỏ đi rồi, người đều bị ép đi, xem người phụ nữ kia còn gả cho ai đi!”

Có nhân viên đã từng khúc mắc với Lãnh Tư Thần khinh thường nói, “Đi thì đã đi rồi! Lãnh thị một công ty lớn như vậy, chẳng lẽ thiếu anh ta thì có thể bị sụp đổ hay sao? Chịu đủ cái khuôn mặt băng sơn kia của anh ta rồi, tốt nhất cả đời đừng trở về!”

“Tiểu trần, cô cũng quá độc, tổng tài còn không phải chỉ là bác bỏ một đề án của cô thôi sao? Ghi hạn đến bây giờ? Còn nữa, a, đề án kia của cô cũng thật rồi bởi, tôi nếu là tổng tài, đã sớm xào cô, còn giữ loại ‘ nhân tài ’ như cô làm gì.....”

“Cô! Cô nói cái gì hả? Có bản lĩnh lặp lại lần nữa cho tôi!”

“Đừng âm ỉ đừng âm ỉ, chủ tịch ra tới!”

.....

Lãnh Hoa Kiều nhìn công ty một tay mình thành lập, nhìn những gương mặt xa lạ vùi đầu vào công việc, ông muốn gọi một người tới hỏi chuyện, đột nhiên lại phát hiện ngay cả tên bọn họ đều kêu không được, một cảm giác thất bại xưa nay chưa từng có nảy lên trong lòng.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 156: Sẽ Không Làm Bất Luận Kẻ Nào Mang Cô Ấy Đi

Năm đó ông cũng từng ở trên thương trường oai phong một cõi, mà hiện tại, trên thực tế cái công ty nay sáu năm trước ông cũng đã vì bệnh tim mà giao cho con trai.

Sáu năm qua, nhìn nó từng bước một từ gần như phá sản đi đến thời đại cường thịnh huy hoàng như hôm nay, yên tâm thoải mái mà ngồi trên chức vị cao cấp Chủ tịch lãnh thị, cùng những nhân vật nổi tiếng tụ hội, nhận được sự sung bái tôn kính của mọi người.

Cho tới bây giờ ông vẫn là chưa từ hư vinh đi ra, vẫn luôn cho rằng mình vẫn là Lãnh Hoa Kiều năm đó, vẫn luôn không muốn hoàn toàn buông tay đối với công ty này.

Không ý thức được chính mình đã không còn như năm đó nữa, không ý thức được mọi việc hiện tại, là ai dốc sức làm ra.

Ông cho rằng không có Lãnh thị, Lãnh Tư Thần cái gì cũng không có, một ngày nào đó anh sẽ ngoan ngoãn trở về.

Lại không biết, kỳ thật, Lãnh thị không có Lãnh Tư Thần, mới chân chính cái gì đều không có.

Một công ty mất đi trung tâm cùng linh hồn, còn có thể dựa vào cái gì sinh tồn?

-

Chạng vạng, sơn trang Mộ Yên.

Lãnh Tư Thần mới vừa chạy tới, Nam Cung Lâm liền nhiệt tình đi lên đón, vui sướng nói: “Như thế nào? Rốt cuộc cũng cùng người trong nhà trở mặt rồi sao? Ha ha ha..... Thật đáng mừng! Thật đáng mừng a! Buổi tối đi uống rượu chúc mừng một chút được chứ?”

Lãnh Tư Thần trừng ông một cái, nói: “Đây xem như là vui sướng khi người khác gặp họa sao?”

Đối với tin tức “Nhanh cực kỳ chuẩn” của Nam Cung Lâm anh đã sớm tập mãi thành thói quen.

Nam Cung Lâm “Ai” một tiếng, “Như thế nào có thể nói là vui sướng khi người gặp họa a, tôi chỉ là thành tâm chúc mừng! Ha ha, thế nào? Sắp tới có tính toán gì không? Tối chỗ này của tôi đi?”

“Nhanh như vậy liền nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của?” Lãnh Tư Thần cau mày.

“Đương nhiên là tiên hạ thủ vi cường!” Nam Cung Lâm cười đến một bộ cáo già xảo quyệt.

“Vậy chỉ sợ là phải để ông thất vọng rồi, tôi chỉ là mâu thuẫn gia đình bình thường mà thôi.” Lãnh Tư Thần vừa mở ra bao nilon nguyên liệu nấu lẩu, vừa tùy ý mà đáp.

Nam Cung Lâm vẻ mặt đáng tiếc, nói: “Chỉ e là có mình cậu nghĩ như vậy a! Bất quá, cậu bỏ đi một thời gian cũng tốt, con người a, đều là như thế này, không mất đi, vĩnh viễn đều sẽ không hiểu được sự quý trọng.”

Nghe một câu cuối cùng, sống lưng Lãnh Tư Thần bất giác cứng đờ, Nam Cung Lâm này nói mỗi câu đều là lời nói có ẩn ý, cũng không biết là vô ý hay là cố tình.

“Tình hình Úc huân thế nào?” Lãnh Tư Thần hỏi.

“Cũng không như thế nào, sau khi cậu đi Âu Minh Hiên khẳng khẳng muốn đem cô ấy đi.....”

Nam Cung Lâm lời còn chưa dứt, Lãnh Tư Thần như mũi tên lập tức chạy như bay đến trước tủ quần áo, có chút run rẩy mà mở cửa ra.

Mới vừa mở ra, lập tức người từ bên trong kéo lại, tốc độ kia nhanh đến mức anh thậm chí còn không kịp nhìn rõ bộ dáng cô.

Nhưng vậy là đủ rồi, cô ấy còn ở nơi đó.

Nam Cung Lâm dù bận vẫn ung dung mà đi qua vỗ vỗ bờ vai anh, nói: “Cậu có thể đừng quá khẩn trương được không? Tôi nói còn chưa dứt lời! Mọi người có ý đồ đem cô ấy đi tất cả đều tử trận, bao gồm cả bản thân Âu Minh Hiên kia. Nha đầu kia chỉ với một cái quăng ngã xinh đẹp, thế mà đem cánh tay tiểu tử kia làm cho trật khớp. Sau đó tiểu tử kia vẫn chưa từ bỏ ý định, nhưng vừa thấy cô ấy cư nhiên thà chết chứ không chịu khuất phục mà muốn đâm vào tường, sợ tới mức hồn phi phách tán, lại không dám đi chọc cô ấy. À không, đi bệnh viện đập thạch cao, mới vừa đi không bao lâu, tiểu mặc cũng cùng đi.”

Lãnh Tư Thần lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

Nam Cung Lâm nhìn ngăn tủ, ánh mắt khó được nghiêm túc, nói: “Có một điểm cậu có thể yên tâm, cô ấy ở nơi này của tôi, tôi sẽ không để bất luận kẻ nào mang cô ấy đi. Đương nhiên, bao gồm cả cậu.”

“Ông có vẻ không có quyền can thiệp vào tự do của cô ấy như vậy.”
Lãnh Tư Thần cảnh giác mà nhìn Nam Cung Lâm.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 157: Liệu Pháp Cắm Đồ Ăn

Mới nửa ngày không gặp, anh liền cảm giác thái độ của Nam Cung Lâm đối với Hạ Úc Huân đột nhiên biến đổi, anh hình dung không rõ lắm loại cảm giác này, nếu nói trước kia Nam Cung Lâm giống như người ngoài cuộc du hí nhân gian, như nhìn đám tiểu bối bọn họ xem diễn, mà hiện tại, ông rõ ràng nghiêm túc, để ý.

Là cái gì khiến cho thái độ của ông phát sinh biến hóa lớn như vậy?

“Tôi đương nhiên là có tư cách, bởi vì, tôi chuẩn bị nhận cô ấy làm con gái nuôi.” Nam Cung Lâm trả lời.

Lãnh Tư Thần kinh ngạc vạn phần mà nhìn ông, “Con gái nuôi?”

Nam Cung Lâm không sao cả gật gật đầu, như là đang nói một chuyện không quan trọng: “Tôi sẽ trưng cầu sự đồng ý của cô ấy. Nếu cô ấy không muốn, tôi sẽ không ép.”

Thái độ của Nam Cung Lâm đối với Hạ Úc Huân thực đặc biệt, đây là anh sớm đã phát giác, mà vừa rồi Nam Cung Lâm nói hoàn toàn xoay chuyển hướng tư duy của anh.

Lúc trước anh vẫn luôn nghĩ theo hướng quan hệ nam nữ, mà hiện tại, một câu muốn nhận cô làm con gái nuôi của ông ta, hoàn toàn nhiễu loạn ý nghĩ trước đây của anh.

Đương nhiên, hiện tại anh không có dư lực đi nghiên cứu tâm tư Nam Cung Lâm, anh chỉ muốn nhanh chóng giúp Hạ Úc Huân khôi phục bình thường, trước khi Hạ Mạt Lâm trở về.

“Cậu chuẩn bị buổi tối cho cô ấy ăn cái này?” Nam Cung Lâm tò mò mà nhìn Lãnh Tư Thần đang bận rộn.

Lãnh Tư Thần gật gật đầu, tiếp tục bận rộn, nói: “Cô ấy thích ăn cay, lúc tâm tình không tốt, đặc biệt thích.”

Chưa được một lát, hương cay dụ hoặc liền quanh quẩn toàn bộ nhà, khiến người ta thèm ăn.

“Như vậy, chúc cậu may mắn, vốn dĩ muốn bồi cậu cùng nhau dùng cơm, nhưng, dạ dày tôi thật sự không tốt lắm.” Nam Cung Lâm cười nói, “A! Đúng rồi, xe cấp cứu ở ngay ngoài phòng chờ a! Tôi cố ý chuẩn bị, 24 giờ đợi lệnh, cậu nếu chịu đựng không nổi liền gọi điện thoại cho tôi!”

Lãnh Tư Thần dờ khóc dờ cười, “Tôi không ngu ngốc như Âu Minh Hiên, tự mình hướng họng súng mà đâm. Tôi lần đầu tiên ép buộc cô ấy ra, là bởi vì muốn biết rõ mức độ bài xích người khác của cô ấy, lần thứ hai, cô ấy đói bụng lâu như vậy đã không có lực sát thương gì, lúc này tất nhiên cũng sẽ không có nguy hiểm. Nếu cô ấy mới vừa ăn uống no đủ, ông đi chọc cô ấy, đương nhiên là tự tìm đường chết.”

Nam Cung Lâm lập tức bội phục mà vỗ tay, “Âu Minh Hiên nghe nói như vậy khẳng định sẽ học máu không ngừng.”

Lãnh Tư Thần dọn xong chén đĩa, nói, “Hiện tại cô ấy ít nhất vẫn không quá nghiêm trọng, ít nhất, cô ấy còn phản kháng, còn có ý thức bảo hộ bản thân. Ông biết không? Lúc cô ấy nghiêm trọng nhất, hoàn toàn đem bản thân ngăn cách với bên ngoài, nhìn không thấy, nghe không được, ngay cả cảm giác đau đều không có. Cứ ngơ ngẩn mà ngồi đó, giống như một con rối không có sự sống vậy.”

Lãnh Tư Thần cầm lòng không được mà nhớ lại, những việc này, anh chưa bao giờ nói với người khác, nhưng hiện tại không hiểu sao lại có khát vọng muốn thổ lộ.

“Vì cái gì cô ấy lại biến thành như vậy?” Nam Cung Lâm thân thể cứng còng, dừng lại bước chân, sắc mặt ngưng trọng hỏi.

Ánh mắt Lãnh Tư Thần khẽ động, như anh dự liệu, Nam Cung Lâm quả nhiên hỏi.

“Bởi vì mẹ cô ấy.” Lãnh Tư Thần trả lời.

“Tư thần, có rảnh không, chúng ta tâm sự đi, tôi muốn biết một vài chuyện có liên quan đến nha đầu này.” Nam Cung Lâm nói lời này có chút do dự cùng gấp rút, dường như sợ người ta nhìn thấu cái gì đó.

Sắc mặt Lãnh Tư Thần gật đầu tỏ vẻ đáp ứng, nói: “Chờ lúc rảnh.”

“Được, vậy không ngăn cản các người dùng bữa tối.” Nam Cung Lâm khẽ cười một tiếng rời đi.

Một tiếng cười kia lại ẩn chứa quá nhiều ý vị tối nghĩa khó hiểu.

Nam Cung Lâm đi rồi, chỉ trong chốc lát, ngăn tủ liền mở ra một khe hở nhỏ.

Lãnh Tư Thần nhìn cũng không nhìn hướng Hạ Úc Huân lấy một cái, chỉ là tự mình ăn, một bộ say sưa ngon lành.

Cho dù anh căn bản không thể ăn cay, cho dù tâm tình cực độ áp lực anh căn bản không muốn ăn.

Rốt cuộc, cô thật cẩn thận mà ôm chiếc gối bảo bối đi ra, tựa như một con thú nhỏ từ huyết động bò ra, chịu sự cám dỗ của đồ ăn.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 158: A Thần Không Thích

Lãnh Tư Thần chuẩn bị một chiếc bàn ăn nhỏ kiểu Nhật, nguyên liệu rau dưa đặt bên cạnh bàn, người có thể ngồi xếp bằng, thực thoải mái.

“Ngồi đi.” Lãnh Tư Thần dùng ngữ khí rất bình thường nói, sau đó tự mình làm chuyện của mình, không đi quản cô. Hoàn toàn đem cô đối đãi như một người bình thường. Ít nhất, mặt ngoài là như vậy.

Hạ Úc Huân cọ tới cọ lui ngồi phía đối diện anh, nhưng cũng không dám động vào đĩa, chỉ ngây ngốc mà nhìn anh.

Lãnh Tư Thần bị cô dùng ánh mắt nai con ướm át nhìn đến trái tim run rẩy, lại vẫn bất động thanh sắc, vẻ mặt như bình thường hỏi một câu, nói: “Muốn cùng ăn sao? Muốn ăn cái gì, cô có thể tự mình lấy.”

Nói xong gấp một đĩa nấm đưa đến chén nhỏ trước mặt cô.

Hạ Úc Huân vẫn chỉ nhìn, tuy rằng trong mắt để lộ khát vọng, nhưng cố chấp vẫn không nhúc nhích, đem gói đầu ôm càng chặt hơn.

“Không thích sao?” Lãnh Tư Thần uống một ngụm nước đá, quá cay, thật không hiểu nha đầu này sao lại thích thứ đồ ăn này.

Hạ Úc Huân cúi đầu nhìn về phía gói đầu trong lòng ngực, nói: “A Thần..... A Thần không thích.....”

Lãnh Tư Thần cầm ly nước tay run lên.

“A Thần không thích.....” Hạ Úc Huân ôm gối đầu đứng lên, muốn rời đi.

Ánh mắt Lãnh Tư Thần căng thẳng, cánh tay dài vươn ra, đến đem cô giữ chặt, để cô ngã vào lòng ngực mình, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn mê mang vô tội, cúi đầu, dán sát vào môi cô, sau đó, hung hăng hôn lấy.....

Chưa bao giờ hy vọng cô ở bên mình như bây giờ, cho dù cô là hận mình, oán mình, cũng không muốn cô coi mình như một người xa lạ.

Anh đột nhiên phát hiện mọi thứ đều không quan trọng, lúc lựa chọn rời khỏi công ty, căn bản không có đau thương không nỡ như trong tưởng tượng của anh, có chăng cũng chỉ có nhẹ nhàng cùng giải thoát xưa nay chưa từng có. Ít nhất anh còn có bản thân mình.

Nhưng, mất đi cô, anh lại cảm thấy toàn bộ thế giới đều không còn ý nghĩa, cho dù còn có bản thân mình thì như thế nào? Toàn bộ thế giới chỉ có một mình anh..... Chỉ có cô đơn tịch mịch.

Đã từng chán ghét cô cứ quẩn lầy, chán ghét cô phiền toái không ngừng, phủ định liên quan và khinh thường hết thảy mọi nỗ lực của cô, có đôi khi thậm chí nghĩ, nếu có một ngày người này không còn nữa, anh nhất định là có thể thanh tịnh.

Lúc cô không ở bên người, anh mới phát hiện đó không phải thanh tịnh, mà là cô đơn.

Mà lúc cô hoàn toàn quên mình, thế giới trở nên vô cùng tĩnh mịch khiến người ta sợ hãi.

Đột nhiên bị cưỡng hôn Hạ Úc Huân đợi nửa ngày phát hiện đối phương cũng chưa lấy đồ ăn cho cô, cảm thấy chính mình bị lừa gạt, giận đến cắn anh một cái.

Thở phì phì mà từ lồng ngực anh bò dậy, móng vuốt nhỏ vừa muốn đứng dậy, đã bị Lãnh Tư Thần gắt gao cầm, để trong lòng miệng, nói: “Tiểu Huân..... Nhìn tôi xem, thật sự không quen biết sao?”

Vẻ mặt Hạ Úc Huân trong phút chốc hoảng hốt cùng mê hoặc.

Trên thế giới nhất khoảng cách xa xôi nhất, không phải sống hay chết, mà là ta đứng ngay trước mặt người, mà người cũng đã không quen biết ta.

Rõ ràng vẫn là cô, lại dùng ánh mắt sợ hãi xa lạ nhìn mình.

Cho dù là năm đó lúc cô tự khép mình nghiêm trọng nhất, ít nhất..... Ít nhất người cô duy nhất dựa vào và tin tưởng còn có anh.

Lúc ấy cô phát bệnh tựa như một con thú nhỏ bị thương một mình trốn đi, ai cũng không cho đến gần, lại cố chấp mà dựa vào lòng anh tìm kiếm sự ấm áp.

Không ăn bất luận đồ ăn ai đưa, nhưng đồ vật anh đưa đến miệng lại trước nay không bắt bẻ, cho dù là thứ rau cần mà cô ghét nhất.

Không nghe bất cứ ai nói, kích động nhỏ liền hoàn toàn mất khống chế, lại vì vài chữ ngăn ngủn của anh trở nên thuận theo một cách dị thường.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 159: Không Hiểu Lòng Cô

“Tiểu Huân, đừng nháo.....”

Một khắc trước cô còn điên cuồng đập đồ vật, sau đó lại hết như đứa trẻ làm sai chuyện chậm rãi chần chừ đi đến trước mặt anh.

“Tiểu Huân, lại đây.....”

Một khắc trước còn ngồi trên lan can nguy hiểm ai khuyên cũng không xuống, lập tức vui sướng mà nhảy xuống nhào vào lòng anh.

.....

Đã từng, cô dựa vào và tín nhiệm chính mình.

Mà hiện tại, cô ai cũng không tin, ai cũng không tin.

Bao gồm cả anh.

Anh vẫn luôn hy vọng cô có thể một thân một mình kiên cường, chờ mong có một ngày cô không dựa dẫm vào mình.

Nhưng, thật sự tới giờ khắc này rồi, anh lại có cảm giác mất mát xưa nay chưa từng có.

Lãnh Tư Thần, mi hiểu khẩu vị yêu thích của cô ấy, hiểu thói quen của cô ấy, lại, không hiểu được lòng cô.

Lãnh Tư Thần bất đắc dĩ mà gọi điện thoại, cử người đưa tới một ít đồ ăn anh thích.

Hạ Úc Huân thấy thế quả nhiên liền vừa lòng.

“A Thần thích.....” Hạ Úc Huân vui vẻ mà dùng tay bắt một khối sushi tôm “Uy” cho gói đầu kia.

Mà Lãnh Tư Thần lại vội vàng gấp thức ăn cho cô, trong nồi đều là thức ăn mà cô thích, từng đĩa từng đĩa thối nguội đút cho cô.

Thời khắc cô cay đến đỏ bừng khuôn mặt nhỏ cùng đôi môi mê người khiêu khích lý trí anh.

Một cái bánh bao nhỏ trên bàn rớt vào gói đầu, cô lập tức hướng gói đầu kia hỏi han ân cần, hơn nữa hung tợn mà tát một cái đem bánh bao đập bẹp báo thù cho gói đầu.

Lãnh Tư Thần nhìn đáng vẻ cô che chở cho gói đầu, dở khóc dở cười, lại cảm giác miệng vết thương trên trán dường như đau hơn.

Hai người, phương thức ở chung quỷ dị mà lại ấm áp.

-

Mấy giờ sau, Nam Cung Lâm lại đây xem xét tình hình.

Vốn tưởng rằng sẽ nhìn thấy một mảnh hỗn độn, lại ngoài ý muốn nhìn thấy Lãnh Tư Thần lại thu phục được cô ăn cơm.

Xem ra vấn đề ăn cơm có thể giải quyết.

“A Thần, chúng ta đi ngủ đi!” Người nào đó ngọt ngào, cực kỳ dụ hoặc mà nói.

Đương nhiên, cô không phải nói với người đó, mà là hướng chiếc gối thêu hoa trong lòng nói.

Lãnh Tư Thần đỏ ngầu hai mắt giận trừng mắt nhìn cái gối đáng chết kia.

Anh cư nhiên tới nỗi phải ghen ghét với một cái gối đầu, mà gối đầu kia vẫn là thể thân của anh.

“Tư thần, cậu xác định muốn ngủ ở đây?” Nam Cung Lâm có chút đau đầu hỏi.

“Có vấn đề?” Lãnh Tư Thần ngồi ở mép giường, cau mày nhìn ông.

“Không phải tôi có vấn đề, mà là cậu có vấn đề. Cậu nếu buổi tối thú tính quá độ ăn ức huân làm sao bây giờ?” Nam Cung Lâm có chút không yên tâm mà trầm ngâm nói.

Lãnh Tư Thần than nhẹ một tiếng, “Ông hình như lo lắng sai người.”

“Ách, khụ khụ..... Cho dù là ức huân bổ nhào vào cậu, cậu cũng nhất định phải cầm giữ biết không?” Nam Cung Lâm dặn dò mấy trăm lần mới rời đi.

Lãnh Tư Thần bất đắc dĩ mà nhìn Hạ Úc Huân ôm gối đầu nhanh chóng trốn vào trong ngăn tủ ngủ.

Nha đầu này tuyệt đối là một thể mâu thuẫn tổng hợp, rõ ràng có chứng sợ hãi không gian giam cầm, rồi lại trốn trong không gian nhỏ hẹp tìm kiếm an ủi.

Rốt cuộc chịu ăn cơm, tiếp theo phải suy xét chính là như thế nào để cô đi ra khỏi tủ quần áo.

Buổi tối anh ngủ thật sự không an ổn, anh thoáng đi lại một chút, cô đều có thể phát hiện.

Lúc nửa đêm, vốn dĩ muốn lặng lẽ đem cô ôm lên giường ngủ, mới vừa mở cửa ra liền có một chân đạp ra, sau đó, cửa một lần nữa bị đóng lại.

Lãnh Tư Thần chỉ đành từ bỏ, bất đắc dĩ mà về giường ngủ.

Nằm ngửa mặt, như thế nào cũng ngủ không được, lực chú ý tất cả đều trên người trong tủ quần áo phía đối diện.

Ngay lúc Lãnh Tư Thần hơi buồn ngủ, phòng tối đen đột nhiên trở nên sáng như ban ngày, ngay sau đó lại tối đen, cứ như thế lặp lại vài lần, phía chân trời nổ vang một tiếng sấm sét.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 160: Đêm Bảo Táp

Lãnh Tư Thần bỗng nhiên bừng tỉnh.

“Ô ô..... A Thần đừng sợ, A Thần đừng sợ!” Trong ngăn tủ truyền đến thanh âm Hạ Úc Huân nước nở.

Lãnh Tư Thần mở cửa ra, cô cuộn tròn ở góc toàn thân run rẩy, phát hiện cửa bị kéo ra, vừa định đưa tay giữ cửa kéo lại, lại bị một tiếng sấm sét dọa sợ tới mức lùi về.

Dọa thành như vậy lại còn ngây ngốc mà an ủi gối đầu trong lòng ngực.

Ngốc như vậy, ngốc đến mức khiến anh đau lòng không thể nào thở nổi.

“Tiểu Huân, không phải sợ, lại đây.....” Lãnh Tư Thần thật cẩn thận mà dụ dỗ.

Trời biết, nhìn cô như vậy, anh hận không thể lập tức đem cô kéo vào lòng mà dỗ dành, lại càng sợ chính mình lỡ mồm sẽ kinh động đến cô.

“A Thần, A Thần, đừng không để ý đến em.....” Cô từng tiếng gọi, tuyệt vọng như bị toàn thế giới vứt bỏ.

“Anh đây, Tiểu Huân.....” Anh vội vàng muốn nói cho cô biết sự tồn tại của mình, nhưng, cô lại đắm chìm trong thế giới của mình, không có chút phản ứng.

Anh ở ngay trước mặt cô, cô lại nhìn không thấy anh.

Cô tình nguyện ôm một cái gối đầu không sự sống, cũng không hề nguyện ý tin tưởng anh.

Sau khi vứt bỏ tất cả sự tín nhiệm và cảm giác thất bại, cô không chịu đựng nổi lần thứ hai, cho nên lựa chọn không tin tưởng nữa.

Cho nên, khi bàn tay kia đưa lại đây, cô không dám cầm.

Ngoài phòng sấm sét ầm ầm, quang cùng ánh đan vào nhau, trong phút chốc xé rách đêm yên lặng.

Cô ở nơi cách xa anh ba bước, bất lực mà bịt tai lại kêu.

Khoảng cách ba bước, như bức tường đồ ngang vách núi đen thật sâu vắt ngang giữa hai người, cô không dám vượt qua, anh lại không đành lòng ép buộc.

Lãnh Tư Thần vô lực mà ngồi xuống trên mặt đất, phía sau lưng dựa vào đuôi giường, dạ dày quặn đau càng thêm nghiêm trọng, miệng vết thương trên trán nứt chảy ra máu.

“A ——” Hạ Úc Huân nhìn người đàn ông trước mắt đổ máu, khuôn mặt nhỏ cả kinh càng thêm tái nhợt.

“Tiểu Huân, không phải sợ, không phải sợ anh.....” Lãnh Tư Thần không cách nào nhẫn nại mà giữ chặt tay cô, còn cô điên cuồng mà giãy giụa.

Anh sợ cô sẽ giống Nam Cung Lâm nói, một khi kháng cự không được liền sẽ lựa chọn thương tổn chính mình, chỉ đành dần dần buông cô ra, tùy ý cô lùi đến một góc cách xa mình hơn. Hai người cứ như vậy giằng co, thật lâu sau thật lâu sau.....

Cô chịu đựng tuyệt vọng cùng hoảng sợ, anh chỉ có thể trơ mắt nhìn, cái gì cũng không cách nào làm được, thậm chí làm cái gì đều là thương tổn.

Lãnh Tư Thần thống khổ mà đem đôi tay cắm vào giữa tóc, bị cảm giác vô lực xưa nay chưa từng có quét qua.

“Tiểu Huân..... Đừng như vậy..... Xin em.....”

(*): Từ bây giờ xin đổi xưng hô giữa Lãnh Tư Thần và Hạ Úc Huân là anh – em nhé các bạn!^^

Đáp lại anh chỉ có tiếng khịt khịt kinh hoảng cùng tiếng khóc thút thít.

Vô luận như thế nào, ít nhất anh không thể lại ngã xuống.

Lãnh Tư Thần chống đỡ đứng lên, muốn đi tìm thuốc dạ dày.

Khuôn mặt nhỏ của Hạ Úc Huân chui vào gối lông mi rung động, ngẩng đầu lên.

Hắn phải đi sao?

Ầm ầm ầm —— ngoài cửa sổ, một trận sấm sét ầm ầm kinh thiên động địa.

Lãnh Tư Thần mới vừa quay người lại, hoàn toàn ngoài dự đoán một thứ mềm mại bỗng nhiên nhào tới, bước chân anh không vững, cả người trực tiếp ngã ra sau giường.

Mà cô gái nhỏ ngã vào lòng anh đang gắt gao nắm chặt áo sơmi trắng của anh, trong bóng đêm chớp chớp đôi mắt to đáng vẻ như bị vứt bỏ, ủy khuất lên án mà nhìn anh, thân thể run bần bật.

“Tiểu Huân.....” Thanh âm Lãnh Tư Thần khàn khàn kích động.

Âm vang ——

“A ——” Hạ Úc Huân che tai lại hét lên.

“Tiểu Huân, không phải sợ, không có việc gì, không có việc gì.....”
Lãnh Tư Thần hốc mắt hơi ướt át, tùy ý cô dựa vào lòng mình.

Anh thoáng ngồi dậy, cô lập tức kinh hoảng mà ôm anh không buông.

“Đừng sợ, anh không đi.” Lãnh Tư Thần xoay người lại cởi giày vớ cô ra, sau đó lôi kéo cô nằm xuống, đem chân bên cạnh đắp lên cho cô.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 161: Chỉ Muốn Làm Người Trong Lòng Em

Hạ Úc Huân lập tức rúc vào trong chăn, hệt như gấu koala dính chặt vào người anh, mỗi một lần sấm sét đều run rẩy đến không thành bộ dáng gì.

Cô sợ tới mức tay chân lạnh lẽo, theo bản năng hướng đến gần nơi ấm áp. Lỗ tai dán vào nơi trái tim đập mạnh của anh, tâm an lạ thường.

Lãnh Tư Thần vỗ nhẹ sau lưng cô, như đối với một thứ trân bảo dễ vỡ, muốn dùng lực lại không dám dùng, nhẹ nhàng mà ôm lấy thân thể run rẩy của cô, lòng tràn đầy vui sướng mất mà tìm lại được.

Rốt cuộc, ngoài phòng vang lên tiếng mưa to rơi xuống.

Anh có chút ích kỷ chờ mong thời tiết cứ như vậy đừng kết thúc quá sớm, để cho bão táp tới càng mãnh liệt chút đi!

Trong quan niệm của anh vẫn luôn cho rằng nhân định thắng thiên, anh là người tuyệt đối theo chủ nghĩa duy vật, nhưng giờ này khắc này, anh lại không cách nào không cảm tạ ông trời vì trận mưa to này.

Một cái cúi đầu liền nhìn thấy cô đang ngủ say trong lòng mình, lông mi chớp động lộ quang anh cúi đầu hôn nhẹ, lại cảm lòng không được mà đi xuống, lướt qua cái mũi đi đến đôi môi mềm mại, lướt qua liền ngừng.

Đột nhiên cảm thấy, trên trán, dạ dày tất cả đau đớn đều biến mất, chỉ còn lại an tâm cùng thỏa mãn.

-

Sáng sớm hôm sau, qua cơn mưa trời lại sáng.

Anh trắng đêm không ngủ, ngón tay vòng quanh tóc cô, tầm mắt tham lam mà dây dưa trong dung nhan cô như trẻ con cuộn tròn trong lòng mình ngủ say.

Nỗ lực khắc chế bản thân mình không phải theo phương thức nào đó đánh thức cô.

Tất cả lực chú ý của Lãnh Tư Thần đều nằm trên người Hạ Úc Huân, hoàn toàn không nghe được có người gõ cửa cùng tiếng bước chân vào nhà.

Ngoài phòng ngủ, Âu Minh Hiên một tay xách theo bữa sáng nhìn một màn ái muội ảm áp trước mắt, ngây ngốc đứng tại chỗ chậm chạp thần thờ.

Vì cái gì Lãnh Tư Thần lại qua đêm ở chỗ này, vì cái gì bọn họ sẽ ngủ trên một cái giường, anh đã hoàn toàn không có dư lực tự hỏi.

Nam Cung Mặc sắc mặt ửng đỏ, đồng tình mà liếc mắt nhìn Âu Minh Hiên một cái, tiếp nhận đồ vật trong tay anh, nói: “Tay anh không tiện, tôi giúp anh cầm! Khụ, tôi nghĩ cô ấy..... Bọn họ hiện tại hẳn là vẫn dừng.....”

Âu Minh Hiên không nói một lời mà xoay người đi ra ngoài.

Trong phòng, Lãnh Tư Thần nguy hiểm mà nheo hai mắt lại nhìn lướt qua hướng Âu Minh Hiên, theo bản năng mà ôm chặt người trong ngực hơn, chọc đến cô bất mãn mà ừm một tiếng, anh lúc này mới bỗng nhiên bình tĩnh, kinh hoàng mà nói lỏng lực đạo.

Bất quá Hạ Úc Huân vẫn là tỉnh.

Cô mở to mắt, chớp chớp, đầu tiên là mê mang, lại là rõ ràng, tiếp theo bỗng nhiên ngồi dậy, lập tức kinh hoảng mà kêu lên, “A Thần! A Thần đâu A Thần đâu A Thần đâu.....”

Sau đó không nói hai lời vùi đầu chui vào trong chăn một trận lục lọi, thậm chí ngay cả thân thể Lãnh Tư Thần cũng tìm kiếm một phen.

“A Thần đâu? A Thần không thấy, A Thần không thấy.....” Cô gấp đến độ cái trán toát mồ hôi, giống như mất hồn.

Lãnh Tư Thần bên cạnh quần áo bị cô kéo hỗn loạn, vừa nỗ lực nói với cô: “Tiểu Huân, nhìn anh, anh ở chỗ này, em rốt cuộc đang tìm cái gì?”

“A Thần không thấy, không thấy, không cần em.....” Hạ Úc Huân đã gấp đến độ khóc ra.

Cô căn bản không để ý tới Lãnh Tư Thần, cứ như vậy để chân trần bắt đầu lục lọi khắp nhà.

Chỉ trong chốc lát, cả căn phòng đều gặp tai họa.

Cuối cùng, cô ngồi trên sàn nhà, oa một tiếng khóc lên, cúi đầu thương tâm muốn chết mà khóc nước nở.

Khóc lóc khóc lóc, đầu tiên là nhìn thấy chân đàn ông, sau đó từ từ nhìn thấy đưa đến trước mặt cô —— gối đầu.

“Cho em.” Thanh âm Lãnh Tư Thần lạnh băng tĩnh mịch.

Hạ Úc Huân không chút khách khí mà một tay đem gối đầu đoạt lại ôm vào trong ngực, sợ hãi đưa hai mắt đắm lệ nhìn Lãnh Tư Thần, nghiêm túc mà nói, “Anh là người tốt.....”

Lãnh Tư Thần cười khố, đây là những ngày qua, cô lần đầu tiên chân chính ý nghĩa nói chuyện với mình.

Nhưng, úc huân, anh không muốn làm người tốt của em, chỉ muốn làm người ở trong lòng em thôi.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 162: Chỉ Là Bại Bởi Cô Ấy

Trên mái hiên hành lang nước mưa vẫn tí tách rơi xuống, gió lành lạnh khiến người ta nhin không được co rúm lại.

Âu Minh Hiên đứng trên thềm đá, thân ảnh có vẻ vô cùng đơn bạc.

Nam Cung Mặc có chút lo lắng hỏi một câu, “Này! Anh không sao chứ?”

Âu Minh Hiên trầm mặc làm không khí lạnh thêm vài phần.

“Ách, tối hôm qua sấm sét, anh biết đó. Tuy rằng loại thời tiết này củi khô rất dễ bốc lửa..... Khụ khụ, cái kia tôi không phải có ý này, tôi là nói.....” Càng nói càng loạn, Nam Cung Mặc gian nan mà tiếp tục an ủi nói, “Tôi là muốn nói, chị ấy hẳn là chỉ vì sợ hãi cho nên mới.....”

Ngay lúc Nam Cung Mặc đã nói không xong, tiếng chuông di động của Âu Minh Hiên đột nhiên vang lên.

Di động vang đã lâu, Âu Minh Hiên mới nhận, “Chuyện gì?”

“Tổng tài, Âu thị buổi sáng có người gọi điện thoại tới nói muốn hẹn gặp ngài, hình như là có ý đàm phán hòa bình.” Di động bên kia cấp dưới hội báo nói.

Thần sắc Âu Minh Hiên có chút kinh động, hỏi: “Đàm phán hòa bình? Cùng ai nói? Lãnh Tư Thần?”

“Không phải, bên kia nói là chủ tịch mời.”

“Hủy.”

Âu Minh Hiên cúp điện thoại, tạm dừng một hồi lâu, mới do dự mà gọi điện thoại.

“A lo! Mẹ, ngày mai con về Italy.”

Điện thoại bên kia truyền đến thanh âm kinh hỉ của phụ nữ, nói: “Thân ái, con không phải nói có việc chưa về được sao?”

“Sinh nhật mẹ, chưa về được cũng phải trở về a!” Âu Minh Hiên cười nói.

“Con trai ngoan, mẹ chờ con a! Đúng rồi, mẹ còn sắp xếp cho con một sự kinh hỉ a!”

“Ngược lại a? Hẳn là con cho mẹ kinh hỉ mới đúng.”

“Con có thể trở về, mẹ đã thực kinh hỉ thực kinh hỉ!”

Âu Minh Hiên nghe thanh âm vui sướng của mẹ đầu bên kia, đột nhiên cảm thấy, có lẽ, như vậy cũng không tồi.

Ít nhất, còn có người vui sướng.

.....

Nam Cung Mặc nhíu mày, “Anh phải đi?”

“Đúng vậy, dù sao tôi chỉ biết càng giúp càng rồi.” Âu Minh Hiên giống như không sao cả mà nói, chỉ là, ngữ khí khó nén được sự cô đơn.

“Vậy không giống như anh đã nói, nhanh như vậy liền nhận thua?” Ngữ khí Nam Cung Mặc có chút khiêu khích, cậu không thích nhìn thấy bộ dáng

không ý chí chiến đấu này của anh.

Vốn dĩ tưởng rằng anh sẽ phản bác, nhưng, không nghĩ tới Âu Minh Hiên chỉ cười khổ nói, “Đúng, nhận thua. Không phải bại bởi Lãnh Tư Thần, mà là bại bởi cô ấy.”

“Vậy anh khi nào trở về?” Nam Cung Mặc không tin anh có thể buông Hạ Úc Huân.

“Tôi sẽ mau chóng, bên Italy tôi có quen biết một chuyên gia tâm lý rất nổi tiếng, có thể nhân cơ hội này đi mời cô ấy qua đây.

Vốn dĩ muốn trực tiếp mang úc huân đi Italy, nhưng cô ấy không muốn theo tôi, tôi đành phải tự mình trở về một chuyến.

Vốn đang từ từ không chắc mà quyết định, bởi vì không yên tâm cô ấy. Hiện tại xem ra, tôi là người thừa còn không bằng đi xa xa, đi làm một vài chuyện có thể trợ giúp được chút.

Để cho cô cùng A Thần của cô hạnh phúc vui sướng ở bên nhau đi! Tôi sẽ một mình trốn trong góc phòng một mình đau buồn, mang theo ký ức với cô ấy từ từ già đi.....”

Nhìn thấy Nam Cung Mặc ở một bên làm ra vẻ nôn mửa, Âu Minh Hiên hung tợn mà trừng cậu một cái, nói: “Cậu tiểu tử không lương tâm, trong lòng tôi hiện tại đã chịu tổn thương nặng, cậu có thể hay không có chút đồng tình?”

Nam Cung Mặc trừng anh một cái, nói: “Dối trá quá dối trá! Tôi thấy anh là một mình trốn ở góc phòng âm mưu, không cam lòng mang theo cô, nghiêng trời lệch đất, ngóc đầu trở lại!”

Nếu anh dễ dàng từ bỏ như vậy, vậy anh liền không phải Âu Minh Hiên.

Âu Minh Hiên hoàn toàn không bị người ta nói mà tự thú, cười đến vẻ mặt trong sáng vô tư.

“Đúng rồi, cậu có biết chuyện lãnh thị là như thế nào không? Hiện tại sao lại thành chủ tịch làm chủ?” Âu Minh Hiên hồ nghi hỏi một câu.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 163: Mỹ Nam Kế Thử Xem

Nam Cung Mặc nhớ tới tin tức trong lúc vô tình đi qua thư phòng Nam Cung Lâm nghe được, suy tư phân tích nói, “Tôi vừa nhìn thấy đầu Lãnh Tư Thần thật sự hết như lời đồn, bị cha anh ta đập chảy máu. Xem ra lần âm ỉ này thật sự dữ dội, nói không chừng anh ta sẽ rời khỏi lãnh thị, tự mình làm vua!”

Nam Cung Mặc đột nhiên như nghĩ đến cái gì đó, thần kinh mà “A” một tiếng, nói tiếp, “Cứ nói như vậy, hôn ước của anh ta cùng Bạch Thiên Ngưng e là cũng sẽ xóa bỏ rồi.

Tôi thấy Lãnh Tư Thần căn bản là không yêu Bạch Thiên Ngưng như trong lời đồn, khả năng hai người bọn họ là liên hôn gia tộc tương đối cao. Nếu Lãnh Tư Thần không có tầng này hãm chân, tình cảnh anh lại nguy hiểm vài phần.

Theo tôi quan sát, Lãnh Tư Thần đối với chị ngốc ngốc kia của tôi tình cảm thật sự vi diệu, không cẩn thận rất dễ lau súng cướp cò. Cho nên nếu anh ta xác định được tâm ý của bản thân, vậy anh lại càng nguy hiểm!”

“Thật nhìn không ra cậu lại nhiều chuyện như vậy!” Thấy Nhìn Nam Cung Mặc vẻ mặt nghiêm túc mà đáng khinh, Âu Minh Hiên mặt đen hắc ngay sau đó bưng tỉnh đại ngộ nói, “Khó trách vừa rồi công ty có điện thoại nói lãnh thị chủ động tới giảng hòa, tôi liền biết không thể nào là Lãnh Tư Thần trao quyền. Bất quá, mọi việc đều có tính hai mặt, tự lập sẽ dễ dàng

như vậy sao? Cậu nghĩ không khỏi quá đơn giản rồi. Thiếu nơi dựa vào là Lãnh thị, cậu cho rằng anh ta còn có thể dựa vào cái gì thắng được tôi?”

Nam Cung Mặc lời nói thắm thía mà vỗ vỗ bờ vai của anh, nói: “Tôi quả nhiên vẫn là tương đối quen với dáng vẻ kiêu ngạo của anh hơn. Đi thôi, đi ăn cơm! Xem như bữa sáng cuối cùng.....”

“Xùy! Đồng ngôn vô ky! Đúng rồi, đó là nàng dâu tương lai của anh cậu đấy, cậu phải giúp anh xem trọng có biết hay không?” Âu Minh Hiên khẩn trương mà dặn dò.

Nam Cung Mặc nhún nhún vai, nói: “Chú à, tôi cũng sẽ không bắt công a! Tôi thật sự coi chị ấy như chị ruột, các người ai đối tốt với chị ấy, có thể cho chị ấy hạnh phúc, tôi liền duy trì người đó!”

“Cậu cái tên nhãi ranh! Cậu lặp lại lần nữa?” Âu Minh Hiên giận.

“Được được! Cùng lắm thì mỗi ngày cùng chú hội báo tình huống được chứ gì!” Nam Cung Mặc vội vàng trấn an.

“Chỉ như vậy?” Âu Minh Hiên hiển nhiên không hài lòng.

“Khụ, thời điểm quan trọng sẽ bỗng dả uyên ương.....”

“Thời điểm quan trọng là thời điểm nào?” Âu Minh Hiên sắc mặt xanh trắng luân phiên.

“Tỷ như..... Ôm một cái a! Hôn nhẹ a! Sờ sờ a! Còn có.....” Nam Cung Mặc mang theo vài phần cố ý chế nhạo nói.

“Đáng chết! Cậu câm miệng cho tôi!” Nói đến mức anh cũng không muốn đi nữa rồi.

Nếu lưu lại, thật sự không muốn thấy hình ảnh cô cùng anh ta ôm nhau gắp bó.

Nếu rời đi, còn chưa rời đi, cũng đã bắt đầu nhớ.

Ai.....

Không thể tin được anh đường đường tình thánh cũng có một ngày đắm đầu vào cống ngầm.....

-

Phòng ngủ.

Lãnh Tư Thần bám riết không tha mà dụ dỗ Hạ Úc Huân ra khỏi tủ quần áo, “Tiểu Huân, thật sự không cần ra sao?”

Hạ Úc Huân vùi đầu vào gối không động đậy.

“Tiểu Huân, anh mang em ra ngoài chơi a! Em đều nói, anh là người tốt, anh sẽ không thương tổn em, tin anh đi.....” Lãnh Tư Thần tiếp tục dụ dỗ.

Hạ Úc Huân cũng không nhìn anh cái nào, cúi đầu chu môi hôn gối đầu, nói: “A Thần, chào buổi sáng.”

Lãnh Tư Thần nhìn đến sắp sửa hộc máu! Cô tình nguyện hôn một cái gối đầu cũng không muốn liếc nhìn anh một cái sao? Mị lực của anh khi nào thì rơi xuống loại tình trạng này?

Nam Cung Lâm đi vào vừa lúc thấy một màn như vậy, lười biếng mà dựa nghiêng trên khung cửa, lắc đầu nói: “Tư thần, cậu như vậy là không được, không thấy cô ấy đối với cậu một chút hứng thú cũng không có sao? Có lẽ..... Có thể thử mỹ nam kế xem sao, cậu cời hết nằm trên giường đi, cô ấy nhất định ra tới!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 164: Mỹ Nam Kế Thành Mỹ Cầu Kế?

“Mỹ nam kế.....” Lãnh Tư Thần thể nhưng thật sự nghiêm túc mà suy nghĩ về kiến nghị của Nam Cung Lâm, hơn nữa có chút thấp thỏm mà dò hỏi, “Như vậy..... Có thể được không?”

Lúc Lãnh Tư Thần một người luôn luôn lý trí khôn khéo hỏi ra những lời này, Nam Cung Lâm chỉ có một ý tưởng, ha ha, lần này được, lại điên thêm một người.

Chờ Nam Cung Lâm lắc đầu rời đi, Lãnh Tư Thần vẫn đang tự hỏi tính khả thi của vấn đề này.

Mặc kệ như thế nào, hiện tại đã có chút tiến bộ, tuy rằng cô vẫn trốn ở bên trong, nhưng ít ra đã chịu không đóng cửa tủ rồi.

Như vậy, anh ít nhất còn có thể nhìn thấy cô, có thể tùy thời biết cô có ổn không.

Mỹ nam kế..... Nếu là ngày thường, tuyệt đối có thể thắng.

Nhưng nhìn dáng vẻ hiện tại của cô, thật sự làm như vậy sợ là chỉ dọa cô mà thôi.

Nhân thì nhân địa nhân nhân chế nghi, như vậy, rốt cuộc dùng kế gì thì tốt?

Đại não Lãnh Tư Thần bắt đầu nhanh chóng vận hành.

-

Tối buổi chiều.

Nam Cung Lâm đang uống trà chiều tò mò nhìn Lãnh Tư Thần, cùng với cái giỏ trúc nhỏ hồng nhạt trong tay anh xách theo, hoàn toàn không phù hợp với khí chất của anh.

“Tư Thần, cậu lại mang cái thứ gì tới? Lại đây lại đây, mau cho tôi xem!” Nam Cung Lâm tò mò không nhịn được.

Lãnh Tư Thần ngồi xuống bên cạnh Nam Cung Lâm, đem giỏ trúc nhỏ che khuất thật cẩn thận mà nhẹ nhàng đặt ở trên bàn.

“Thứ gì? Thần bí như vậy?” Nam Cung Lâm càng thêm tò mò.

Lãnh Tư Thần nhấp một ngụm trà, nói: “Thứ đồ vật sẽ làm cho cô ấy thét chói tai, làm cô ấy muốn chà đạp, làm cô ấy vô pháp chống cự.”

Nam Cung Lâm cau mày, nói: “Đó không phải cậu sao?”

“.....” Lãnh Tư Thần mặt đen lại.

Nam Cung Lâm ha ha cười, đang muốn mở giỏ ra xem rốt cuộc là cái gì, lập tức nghe được Lãnh Tư Thần khẩn trương mà dặn dò, “Cẩn thận một chút, đừng dọa nó.”

Nam Cung Lâm sợ tới mức buông tay ra, nói: “Vẫn còn sống?”

Lãnh Tư Thần buông chén trà, xách giỏ lên, có chút khẩn trương mà nói, “Tôi đi tìm cô ấy.”

“Tôi cũng đi.” Nam Cung Lâm tung ta tung tăng mà đi theo sau.

Trong phòng, Hạ Úc Huân vẫn ôm gối đầu kia rúc trong ngăn tủ ngủ gật.

Lãnh Tư Thần thật cẩn thận mà đi qua, nhẹ giọng kêu, “Tiểu Huân, Tiểu Huân..... Tỉnh tỉnh.....”

“A ô ~ a ô ~”

Trong giỏ truyền đến hai tiếng kêu thanh thúy đáng yêu của động vật nhỏ, Hạ Úc Huân cọ một chút bưng tỉnh.

Không đợi Lãnh Tư Thần xốc miếng vải lên, Tiểu Tuyết Cầu lông xù đã không nhịn được mà thò đầu ra, mơ hồ có thể thấy được cái đuôi nhỏ đang bị vải che đang lắc lư.

“A ô ~ a ô ~ a ô ô ~” Chú chó nhỏ thân mình tròn vo một trận vấy loạn, đem tất cả khăn vải trên người đều lắc rơi xuống, chân nhỏ lông xù xù đập lên.

Hạ Úc Huân chớp chớp mắt, lại chớp chớp mắt, sau đó đôi mắt chớp cũng không chớp mà nhìn chăm chăm chú chó kia.

Một người một chó cứ như vậy đối mặt.

Lỏa nam nằm trên giường biến thành chú chó béo trong giỏ.

Nam Cung Lâm dờ khóc dờ cười nói, “Khụ, mỹ nam kế thành mỹ cầu kế?”

Không thể không nói Hạ Úc Huân thật sự rất có duyên với chó, chú chó nhỏ vừa thấy Hạ Úc Huân liền vui sướng hết như thấy người thân mà muốn chạy qua, Lãnh Tư Thần đúng lúc đem chú chó nhỏ kia ôm lấy không cho nó chạy qua.

“Tiểu Huân, thích không?” Lãnh Tư Thần ôm chó con hỏi.

Hạ Úc Huân gật gật đầu, đôi mắt tròn xoe kia so với mắt chó con trong lòng anh còn sáng lấp lánh hơn.

“Pudding..... Pudding.....” Hạ Úc Huân vươn tay lấm bầm mà gọi, hai mắt phiếm hồng.

Nam Cung Lâm lộ ra vẻ hoang mang mà lo lắng, biểu cảm của tiểu nha đầu không đúng a? Chẳng lẽ vui quá hóa buồn?

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 165: Pudding Mạnh Mạnh

Thần sắc Lãnh Tư Thần bỗng nhiên nhu hòa, sờ sờ đầu chó con nói, “Tiểu Huân, nó tên là pudding, pudding rất muốn chơi cùng em, em nguyện ý chơi với nó chứ?”

Hạ Úc Huân nặng nề mà gật gật đầu, hơn nữa vươn đôi tay, nói: “Pudding ôm một cái.....”

Nhưng mà, Lãnh Tư Thần nghe vậy chẳng những không tiến lên, ngược lại ôm pudding lui về phía sau một bước, “Tiểu Huân, lại đây.”

Thân mình Hạ Úc Huân hơi dịch ra một chút, nhưng lập tức lại rút trở về, khát vọng mà nôn nóng mà nhìn chó con trong lòng Lãnh Tư Thần.

Vẻ mặt đáng thương tội nghiệp kia làm Nam Cung Lâm cơ hồ chống đỡ không được muốn giúp cô đoạt chó con đưa tới cho cô.

Lãnh Tư Thần hoàn toàn không dao động, tiếp tục lui về phía sau, nói: “Tiểu Huân, muốn sao? Lại đây anh ở đây..... Nhanh lên.....”

Hạ Úc Huân dường như bị ngữ khí vội vàng của anh dọa sợ, lắc đầu thật mạnh, “Không cần, không cần!”

Tim Lãnh Tư Thần lập tức hụt hẫng, nhụt chí nói, “Thật sự không cần?”

Lúc này, Nam Cung Mặc vừa lúc tiễn Âu Minh Hiên trở về, tiến vào nhà liền nhìn thấy một màn quỷ dị này.

Bằng sơn Lãnh Tư Thần kia trong tay cứ nhiên ôm một con chó đáng yêu đến mức khiến người ta muốn bóp chết? Cái loại đồ vật này so với thứ ôm trong lòng Hạ Úc Huân kém không nhiều lắm.

Anh ta là đang làm gì?

Dư quang Lãnh Tư Thần nhìn thấy Nam Cung Mặc, đột nhiên không kịp phòng ngừa mà đem chó con nhét vào trong lòng ngực cậu, lạnh lùng nói, “Ném.”

Nam Cung Mặc ngây ngốc mà ôm chú chó con đột nhiên tiến vào lòng cậu kia, đứng ngây ra hỏi: “Cái..... Cái gì?”

“Không cần ——”

Cả kinh chưa bình, cả kinh lại nổi lên.

Hạ Úc Huân đột nhiên kích động mà xông tới một tay đem thân thể Nam Cung Mặc ôm chặt lấy.

Nam Cung Mặc lão đảo lui về phía sau một bước, nỗ lực ổn định thân hình, vẻ mặt kinh ngạc, hiển nhiên là vẫn chưa kịp phản ứng đây là chó, hay là người nhào vào trong ngực rồi cuộc là chuyện gì xảy ra.

“Ách..... Chị? Các người rồi cuộc đang chơi cái gì a.....”

“Pudding, pudding..... Đứng ném pudding xuống, đừng ném!” Hạ Úc Huân vừa lắc đầu vừa rơi lệ.

Chú chó con đáng thương bị ôm chặt có chút chịu không nổi, thân mình uốn éo, phù phù một tiếng nhảy xuống.

Cũng may thân hình chú chó béo mập, cao như vậy nhảy xuống cứ nhiên không có chuyện gì, nhanh chóng mà nhảy nhót chạy ra khỏi phòng.

“Pudding ——” Hạ Úc Huân để chân trần liền đuổi theo.

Ba người đàn ông thấy thế đồng thời lộ ra vẻ kinh hãi đan xen.

Nam Cung Mặc vẻ mặt đại ra: “Chị đi ra ngoài? Chị cứ nhiên đi ra ngoài.....”

Nam Cung Lâm thở dài: “Hơn mười ngày lần đầu tiên đi ra khỏi căn phòng này, lại là chủ động.”

Lãnh Tư Thần không kịp nhiều lời, vội vội vàng vàng mà mang giày đuổi theo cô, “Tiểu Huân, chạy chậm một chút!”

Đáng chết, thật nhìn không ra chó con kia lại chạy nhanh như vậy.

“Pudding, pudding đừng chạy!” Hạ Úc Huân đi chân trần chạy trên hành lang ẩm ướt, tùy thời đều có thể té ngã.

Lãnh Tư Thần nhìn đến kinh hồn bạt vía, đang lo lắng, quả nhiên, dưới chân cô vừa trượt, cả người ngã về phía trước.

“Tiểu Huân ——” Lãnh Tư Thần kinh hô một tiếng chạy như bay qua.

“Ừm, A Thần, đau quá.....”

“Uhm.....” Lãnh Tư Thần bất hạnh trở thành thịt lót kê lên một tiếng, “Tiểu Huân, đau chỗ nào?”

Cầm anh đụng vào trán cô, Lãnh Tư Thần bất chấp cánh tay trầy da, đau lòng mà xoa xoa cái trán hồng hồng của cô.

Hạ Úc Huân ghé vào người anh, ba chân bốn cẳng mà bò dậy, cứ như vậy ngồi quỳ trên người anh, nhìn pudding đã không thấy tung tích, vẻ mặt trong phút chốc trở nên mờ mịt, cái mũi căng lên, giống như lập tức liền phải khóc lớn.

“Tiểu Huân, tay.....” Lãnh Tư Thần cực kỳ thống khổ mà kêu lên một tiếng.

Đáng chết, nha đầu kia, tay ấn vào chỗ không nên ấn.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 166: Rơi Vào Trong Nước

“Muốn pudding trở về sao?” Ngữ khí Lãnh Tư Thần đầy kiềm chế.

Hạ Úc Huân gật đầu.

“Thật sự muốn?”

Hạ Úc Huân hung hăng gật đầu.

“Tay phải nâng lên một chút.”

Hạ Úc Huân ngoan ngoãn giơ tay.

“Không đúng, đó là tay trái.” Lãnh Tư Thần khóe miệng giật giật.

Hạ Úc Huân lại thay đổi nâng tay kia lên.

“Đúng rồi.” Lãnh Tư Thần bỗng nhiên nhẹ nhàng thở ra.

Chỉ là, bị nha đầu này tra tấn như vậy thật sự là không cam lòng.

“Hôn anh một cái, anh gọi pudding lại đây.” Lãnh Tư Thần ho nhẹ một tiếng, có chút không được tự nhiên yêu cầu.

Ai ngờ, Hạ Úc Huân không chút do dự, anh vừa mới dứt lời, cô liền lập tức chớp chớp mắt hôn vào má anh, hoặc là nói..... Chạm nhẹ một chút.

“Chỉ như vậy? Không được, lặp lại!” Lãnh Tư Thần nhướn mày, thoáng thỏa mãn một chút, nhưng vẫn chưa đủ.

Hạ Úc Huân nghĩ nghĩ, đổi sang gương mặt bên kia hôn một cái.

“Lặp lại!” Cô luôn là không tìm đúng địa phương.

Hạ Úc Huân cảm giác bị lừa gạt, ủy khuất vô cùng, con người sương mù mênh mêng lên án mà nhìn chăm chăm anh, sau đó tức giận muốn từ trên người anh bò dậy tự mình đi tìm chó con.

Lãnh Tư Thần cánh tay đứng lúc vươn ra, dùng lực đem cô kéo xuống, một tay giữ đầu cô, đem môi cô đưa đến miệng mình.....

“Như vậy mới đúng, về sau phải nhớ kỹ biết không?”

Sau khi hôn sâu, anh ngồi dậy, đem còi huýt sáo trong túi lấy ra đưa đến môi anh đào của Hạ Úc Huân bị anh hôn đến có chút sưng đỏ.

“Thối một chút.”

“Hừ ——”

Hạ Úc Huân thật sự nghe lời, dùng sức thối.

Lãnh Tư Thần chau mày, quá dùng sức rồi! Màng tai anh đều sắp sửa bị phá hủy.....

Nha đầu này thật là hơi thở tràn đầy, vừa rồi hôn cô lâu như vậy cứ nhiên còn có sức lực thối lớn tiếng.

Quả nhiên, tiếng huýt vừa ra, một chú chó trắng từ nơi không xa chạy như bay đến, một đầu tiến vào lòng hai người.

“Ha ha, pudding pudding.....” Rốt cuộc ôm được chó con, Hạ Úc Huân lộ ra nụ cười sáng như ngọc.

Nụ cười kia khiến Lãnh Tư Thần một trận hoảng hốt, cảm thấy mọi thứ anh làm mấy ngày này đều đáng giá.

Trong hoa viên.

Ba người đàn ông ngồi nói chuyện phiếm, tầm mắt không có chỗ nào mà không phải dừng trên người Hạ Úc Huân cùng chó con chơi đùa trên bãi cỏ.

“Chị như vậy có phải đã tốt rồi không? Rốt cuộc đã không còn..... Uất ức?” Nam Cung Mặc thấy cô vui vẻ, do dự mà hỏi.

Nam Cung Lâm lắc đầu, “E là thật sự còn sớm. Cô ấy chỉ cùng chó con kia gần gũi, ngay cả tư thần, quần lầy cô ấy lâu như vậy, mỗi lần cũng phải vừa đe dọa vừa dụ dỗ mới có thể gần gũi một chút.”

Lãnh Tư Thần vẫn luôn trầm mặc đột nhiên đứng lên sai bước mà đi qua chỗ Hạ Úc Huân.

Tầm mắt Nam Cung Mặc cùng Nam Cung Lâm theo anh nhìn qua, thì ra gối đầu của Hạ Úc Huân rơi vào hồ, nha đầu kia cư nhiên liền lố mãng chạy vào trong nước đi nhặt.

Chó con đang ở bên cạnh hồ phe phẩy cái đuôi sủa loạn, hình như là đang cổ vũ chủ nhân cổ lên.

“Tiểu Huân, quay lại!” Lãnh Tư Thần đau đầu mà nhìn Hạ Úc Huân đã muốn đi tới giữa hồ.

“A Thần, A Thần không phải sợ..... Em lập tức liền tới cứu anh.....”

Tuy rằng còn chưa tới cuối mùa thu, nhưng mới vừa mưa to, thời tiết thực lạnh, nửa người Hạ Úc Huân ngâm trong nước, lạnh đến toàn thân phát run, lại vẫn cố chấp mà cẩn thận đi từng bước đến gần cái gối đầu kia.

Gối đầu càng trôi càng xa, thậm chí chậm rãi hút nước sắp sửa chìm xuống đáy hồ.

Hạ Úc Huân nóng nảy, đi nhanh về trước vài bước, sau đó phù phù một tiếng ngã vào trong nước.

Lúc này Lãnh Tư Thần đã chạy tới bên cạnh ao, cũng bất chấp một thân tây trang sang quý, cuống quýt nhảy vào đem Hạ Úc Huân đang sặc nước bế lên.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 167: Anh Có Thể Chia Cho Em Một Nửa Giường

“Em rốt cuộc đang làm cái gì? Tỉnh táo một chút cho anh! Kia chỉ là một cái gối đầu mà thôi!” Lãnh Tư Thần chịu không nổi mà giận dữ hét lên.

“Khụ khụ.....” Hạ Úc Huân khụ khụ một trận, bị anh rống đến hai mắt phỉếm hồng, anh vừa muốn cất bước, cô liền gắt gao nắm chặt vạt áo anh, nói: “Đừng đi, đừng bỏ rơi A Thần! Cứu cứu anh ấy! Khụ khụ..... Cứu A Thần.....”

Lãnh Tư Thần thật lâu mà nhìn cô gái trong lòng ngực với vẻ mặt hèn mọn cầu xin, trái tim từng đợt đau đớn.

Không được! Không thể lại như vậy đi xuống! Cô cần phải thoát khỏi cái gối đầu kia, cần phải nhận ra chính mình! Lãnh Tư Thần không để ý tới cô, quyết tâm tiếp tục đi.

“Đừng ——” Hạ Úc Huân tê tâm liệt phế mà hô một tiếng, liều mạng giãy giụa, “Cầu xin anh, cầu xin anh! Buông tôi ra, tôi muốn đi cứu A Thần.....”

Hạ Úc Huân thấy giãy giụa không có hiệu quả, nản lòng thoái chí, lại tựa như ra quyết định gì đó, hai tay cô đột nhiên ôm lấy cổ Lãnh Tư Thần lôi kéo xuống, hung hăng dán lên môi anh.

Lãnh Tư Thần hoàn toàn không nghĩ tới cô phải làm như vậy, cả người đều ngây ngẩn, cư nhiên cứ như vậy vẫn không nhúc nhích mà tùy ý môi

mềm mại ẩm ướt của cô liếm liếm anh.

Cách đó không xa, trà từ trong miệng cha con nhà Nam Cung tất cả đều phun.

“Cứu cứu A Thần..... Cứu anh.....” Không biết qua bao lâu, cô cảm thấy không sai biệt lắm, rốt cuộc buông anh ra, thật cẩn thận mà cầu xin, nước mắt trong suốt ướt át đọng trong khóe mắt.

Lãnh Tư Thần đầu hàng.....

Hoàn toàn vứt vũ khí áo giáp.....

Đối mặt với Hạ Úc Huân như vậy, anh phải như thế nào hạ quyết tâm? Khó giải.

Lãnh Tư Thần cứ như vậy ôm cô, từng bước một đi đến nơi gối đầu chìm ngihim, hơi hơi cúi người, đưa tay thò vào trong hồ đem gối đầu thấm đẫm nước nhật lên, đưa cho cô.

“A Thần!” Hạ Úc Huân run rẩy đem gối đầu ôm vào trong ngực, ngây ngốc mà ngưỡng khuôn mặt nhỏ nhìn anh, kinh hoảng hỏi, “A Thần có thể chết hay không?”

Lãnh Tư Thần than nhẹ một tiếng, nói: “Sẽ không.”

“Thật vậy chẳng?” Hạ Úc Huân cúi đầu, môi mềm dán sát vào cái gối kia bắt đầu thối.

“Em..... Đang làm cái gì?” Lãnh Tư Thần khó hiểu mà nhìn cô.

“Hô hấp nhân tạo.....”

Không chỉ là Lãnh Tư Thần, nghe được Hạ Úc Huân trả lời, ba người đàn ông tất cả đều khuôn mặt đại ra, dở khóc dở cười.

-

Sau khi trở về, Lãnh Tư Thần lập tức buộc Hạ Úc Huân tiến vào bồn tắm ngâm nước ấm, thay áo ngủ.

Đại khái là phát hiện ngủ giường thoải mái hơn nhiều, hiện tại, chỉ cần không chịu kích động, dường như cô sẽ không trở lại tử quần áo.

Lúc Lãnh Tư Thần từ phòng tắm đi ra, Hạ Úc Huân lập tức từ đầu giường bò đến đuôi giường, nôn nóng hỏi, “A Thần tắm xong chưa?”

“Uhm.” Lãnh Tư Thần lấy ra một cái gối đầu khác đã chuẩn bị giống nhau như đúc.

Hạ Úc Huân vừa lòng mà đem gối đầu ôm vào trong ngực, lại nằm lại trong chăn.

Một lát sau, cô nhắm mắt lại rồi lại mở ra, nhìn về phía bóng người cô đơn đau thương đứng trước cửa sổ.

Lãnh Tư Thần thất bại mà nện một quyền trên cửa sổ.

Rốt cuộc phải như thế nào, em mới bằng lòng nhìn anh một cái, phải như thế nào em mới có thể khôi phục sự tin tưởng với anh.....

Nắm tay cứng đờ đột nhiên bị một bàn tay nhỏ ấm áp bao trùm.

Lãnh Tư Thần chậm rãi ngẩng đầu.

“Anh mệt sao?” Hạ Úc Huân không biết khi nào đi tới bên cạnh anh, đang sợ sệt lo lắng mà nhìn anh.

Cô..... Là đang lo lắng cho mình sao? Lãnh Tư Thần không thể nào tin nổi mà nhìn khuôn mặt nhỏ kia.

Trong nháy mắt, cảm giác chính mình trở nên yếu ớt, nhẹ nhàng ôm chặt cô, nói: “Có một chút, nhưng không sao.”

Hạ Úc Huân không muốn anh chạm vào mình, nhưng nghĩ đến anh cứu “A Thần”, vẫn quyết định không thương tổn anh, do dự mà hỏi, “Anh buồn ngủ sao? Tôi có thể chia cho anh một nửa giường.”

Lãnh Tư Thần bất đắc dĩ mà đem cô ôm chặt, nói: “Tiểu Huân, em đây là thành tâm muốn tra tấn anh sao?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 168: Mang Cô Về Nhà

Tuy rằng vẫn rất sợ cùng người khác tiếp cận, rất dễ dàng chần chừ, nhưng hiện tại Hạ Úc Huân đã có thể thường xuyên được dẫn dắt đi ra ngoài, không phải cả ngày trốn ở trong phòng.

Vì thế, Lãnh Tư Thần quyết định bắt đầu thực hành bước tiếp theo của kế hoạch.

Lúc Lãnh Tư Thần đưa ra ý kiến muốn mang Hạ Úc Huân trở về tỉnh võ quán, sắc mặt Nam Cung Lâm rất kém, điệu bộ kia, hệt như người cha sắp bị cướp đi khuê nữ.

Nam Cung Mặc bên cạnh ho nhẹ một tiếng đánh vỡ cục diện bế tắc, ăn ngay nói thật, “Kỳ thật, trở lại hoàn cảnh quen thuộc đối với bệnh tình của chị hẳn là tương đối có trợ giúp.”

Nam Cung Lâm ánh mắt sắc bén mà trừng mắt liếc mắt nhìn Nam Cung Mặc đang cúi chỏ rỏ ra ngoài kia một cái, ngay sau đó lại chuyển hướng Lãnh Tư Thần, nói: “Cậu hiện tại đã ốc còn không mang nổi mình ốc, có thời gian chăm sóc cô ấy sao?”

“Ít nhất, mấy ngày này tôi vẫn luôn ở chỗ này bồi cô ấy.” Lãnh Tư Thần trả lời.

Hạ Úc Huân hai ngày này xem ra tinh thần không sao, thích một người ngơ ngác mà ngồi, cái này làm cho anh thực lo lắng, cũng càng kiên quyết

với ý niệm mang cô về nhà của anh.

“Vậy không thể chứng minh cậu có thể thời thời khắc khắc bởi cô ấy, phải biết rằng, hơi không chú ý cô ấy liền có thể xảy ra chuyện, chỉ có nơi này của tôi mới là an toàn nhất.” Tại sự kiện này, Nam Cung Lâm không chút nào không kiên trì.

Lãnh Tư Thần theo lý cổ gắng, nói: “Nơi an toàn nhất không nhất định là nơi thích hợp nhất với bệnh tình cô ấy.”

Nam Cung Lâm hừ lạnh một tiếng, nói: “Tuy rằng đó là nhà cô ấy, nhưng, cậu nên hiểu rõ, nơi đó cách nhà cậu cũng rất gần, Lãnh gia bên kia tùy thời đều có thể tìm cô ấy gây phiền toái!”

“Đây cùng Lãnh gia có quan hệ gì?” Lãnh Tư Thần có chút bài xích nhắc tới đề tài Lãnh gia.

“Trong lòng cậu hiểu rõ, lãnh Hoa kiều đã sớm đã không thích ứng với thời đại, mà năng lực Lãnh Tư Triệt căn bản không khống chế nổi một công ty lớn như vậy, mới chưa qua mấy ngày thôi, lãnh thị đã bắt đầu tự loạn trận tuyến. Cậu bỏ đi tự do như vậy, nói mặc kệ liền mặc kệ. Làm đến tuyệt tình như vậy, sẽ không sợ trâu bò đánh nhau ruồi muỗi chết sao?” Nam Cung Lâm tự tự kiến huyết.

Sắc mặt Lãnh Tư Thần đột nhiên trầm xuống, không chỉ bởi vì Nam Cung Lâm hùng hổ dọa người, càng bởi vì ông ta nói được tai hoạ ngầm xác thật tồn tại.

Nhưng, đây cũng không có nghĩa rằng anh sẽ thỏa hiệp.

“Nam Cung tổng tài, kẻ thù không đội trời chung của ngài trải rộng cả nước, tình nhân càng nhiều như cá diếc qua sông, ngài cho rằng thái độ đặc biệt của ngài đối với Tiểu Huân sẽ không rước lấy phiền toái cho cô ấy sao?” Lãnh Tư Thần trả lời lại một cách mỉa mai.

“Đánh rắm! Tôi là cô.....” Nam Cung Lâm bỗng nhiên đứng lên, nói đến một nửa lại không nói nữa, cứ thế tự tức giận đến dưng râu tròng mắt, ở trong phòng nóng nảy qua lại.

Nam Cung Mặc bất đắc dĩ mà nhìn hai người ầm ĩ không phân cao thấp, chen miệng vào không lọt.

Hai người cứ như vậy vẫn luôn giằng co đến buổi tối, đến khi Nam Cung Lâm tạm thời có việc công ty gọi đến, mới không thể không rời đi.

Lãnh Tư Thần tự nhiên không phải đèn cạn dầu, cơ hội tốt như vậy sao có thể buông tha, lập tức tốc chiến tốc thắng nhân cơ hội đem Hạ Úc Huân đưa vào trong xe.

Chờ Nam Cung Mặc phát hiện mang người đuổi theo, Lãnh Tư Thần đã đi mất, chỉ còn lại một đám thủ hạ nghiêm chỉnh huấn luyện của Lãnh Tư Thần dùng súng Colt 2000 9MM chỉ vào đầu bọn họ.

Kỳ quái, Lãnh Tư Thần đều đã bị đoạt quyền hành, đám thủ hạ được huấn luyện, trang bị đầy đủ vũ khí lại từ đâu điều tới?

Nam Cung Mặc ở trong lòng thở dài, tuy rằng cậu đứng bên phía Lãnh Tư Thần, cảm thấy Hạ Úc Huân trở về dường bệnh tương đối tốt, nhưng lúc này đây cậu thật sự không phải cố ý thả nước.

Xong rồi, Nam Cung Lâm trước khi đi còn dặn dò cậu mấy trăm lần phải trông coi Hạ Úc Huân.

Chỉ là, nhìn trận địa trước mắt này, cậu sao có thể ngăn được.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 169: Phúc Lợi

Xe Lãnh Tư Thần rất nhanh liền đi xa.

Trong xe, Hạ Úc Huân một tay ôm gối đầu, một tay ôm pudding, tò mò mà nhìn ra bên ngoài xe.

Pudding có tật xấu, thích cắn loạn đồ vật, đặc biệt thích cắn gối đầu bảo bối của Hạ Úc Huân.

Hạ Úc Huân khẩn trương mà đem một góc gối đầu từ miệng pudding cứu ra, cả giận nói, “Pudding, không được bắt nạt A Thần!”

Pudding tròn tròn cuộn cuộn nức nở một tiếng, đáng thương tội nghiệp mà nằm sấp xuống, kêu: “Ngao ô ô.....”

Nghe thanh âm đáng thương của nó, Hạ Úc Huân cũng cảm thấy khẩu khí của mình có chút quá nặng, sờ sờ đầu nó tỏ vẻ an ủi, nói: “Thực xin lỗi pudding, nhưng mày làm như vậy là không đúng, về sau không được như vậy biết không?”

“Ngao ô.....” Pudding vẫy vẫy cái đuôi, nhắm mắt lại, làm bộ ngủ, nhưng kỳ thật lại nhìn lên Hạ Úc Huân.

Chỉ trong chốc lát, Hạ Úc Huân hơi không chú ý, pudding lại tinh thần phấn chấn mà một ngụm cắn gối đầu, vênh móng nhỏ lên, đầu vung qua vung lại mà xé rách.

“Pudding, mày lại hồ nháo ta thật sự sẽ tức giận a!” Hạ Úc Huân một tay đem gối đầu giơ lên cao.

Nhưng, Pudding cắn rất chặt, thế cho nên Hạ Úc Huân nhắc gối đầu, nhắc luôn cả chú chó lông xù kia lơ lửng giữa không trung.

Cho dù là vẫn duy trì loại động tác yêu cầu kỹ thuật cao này, Pudding vẫn bám riết không tha không chịu nhả ra.

Hạ Úc Huân gấp đến độ sắp sửa khóc.

Cô đau lòng “A Thần” của cô, nhưng lại không nỡ đánh pudding.

Lãnh Tư Thần thông qua kính chiếu hậu nhìn một màn đáng yêu phía sau, khóe miệng cảm lòng không được mà hơi nhếch lên.

Thấy Hạ Úc Huân thật sự sốt ruột, Lãnh Tư Thần vội vàng lấy ra một túi bánh bích quy cho chó, xé mở ném ra sau, pudding lập tức “A ô” một tiếng buông gối đầu hướng về phía bánh bích quy.

Hạ Úc Huân thấy thế lập tức đem gối đầu gắt gao ôm vào lòng, cảnh giác mà nhìn cái đuôi đong đưa như mô-đơ nhỏ của pudding.

Nhìn Lãnh Tư Thần lái xe phía trước, cô đem thân mình nghiêng qua, tiếp theo lại đem gối đầu đưa qua.

“Làm cái gì?” Lãnh Tư Thần nhìn lướt qua Hạ Úc Huân sùng ái gối đầu, hiển nhiên sắc mặt không tốt.

“Anh có thể tạm thời giúp tôi chăm sóc một chút chứ? Tôi sợ pudding lại khi dễ anh ấy!” Hạ Úc Huân đáng thương tội nghiệp mà nói.

Lãnh Tư Thần bất đắc dĩ mà xoa bóp ấn đường, vươn tay, tiếp nhận cái gối đầu đáng chết kia tùy ý mà phóng tới bên cạnh mình.

Như vậy pudding sẽ với không tới “A Thần”, Hạ Úc Huân vui vẻ mà cười, sau đó, cực kỳ tự giác mà đem đầu nhỏ thò lại gần khoe môi Lãnh Tư Thần hôn một cái, ngọt ngào nói, “Cám ơn anh!”

Tiếp theo, cô dường như không có việc gì mà ngồi lại chỗ cũ, tùy ý người nào đó bởi vì chút ái muội ấm áp lơ đãng của cô mà một mình đang sống ngăm mãnh liệt.

Tuy rằng cô sợ anh chủ động tiếp cận, nhưng, anh đạì kahi có thể hấp dẫn chính cô chủ động.

Biết được điểm này, vẫn là có thể có không ít phúc lợi. Hiện tại cô đã được dạy dỗ khá tốt.

-

Rất nhanh đã chạy đến Tây giao, phía trước đột nhiên phóng tới một đường ánh sáng chói mắt, một chiếc xe Benz phía đối diện đột nhiên mở ra, ngăn trở đường bọn họ.

Lãnh Tư Thần thẳng gấp lại.

“A ô a ô!” Pudding cả kinh không ngừng sửa loạn, Hạ Úc Huân sờ sờ đầu nó không ngừng trấn an.

Sau khi lùi lại một khoảng, Lãnh Tư Thần phát động động cơ nhanh chóng thay đổi đường né tránh vòng vây chiếc xe kia.

Phía sau, chiếc xe kia vẫn đuổi theo không tha.

“Tiểu Huân, cúi đầu nằm sấp xuống! Mau!” Lãnh Tư Thần vừa dứt lời bên tai liền truyền đến tiếng súng chói tai.

Khoảnh khắc nghe được tiếng súng, tim Lãnh Tư Thần chột lạnh, quả nhiên không phải người của Nam Cung Lâm đuổi theo.

Người nào, cứ nhiên dấm trắng trộn tảo bạo mà nhắm vào Hạ Úc Huân như thế?

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 170: Âm Sát

Bất quá, hiện tại đã không có thời gian suy nghĩ những điều này.

Phanh ——

Phanh ——

Lại là hai tiếng súng vang, hai tiếng súng này rõ ràng chỉ là cảnh cáo.

Nhìn dáng vẻ, bọn họ không có ý đả thương người, mà là muốn bắt sống.

“A ô! A ô! A ô!” Tiếng súng chọc đến pudding kinh hoảng sợ hãi mà không ngừng kêu to.

“Pudding! Pudding! Dừng ——”

Pudding chấn kinh cư nhiên từ cửa sổ xe nhảy ra ngoài.

“Pudding! Dừng xe, dừng xe a! Pudding chạy mất!” Hạ Úc Huân kinh hoảng hô to.

Lãnh Tư Thần trong phút chốc mềm lòng giảm tốc độ, xe phía sau đã đuổi theo vòng ra phía trước ngăn chặn bọn họ.

Hạ Úc Huân nôn nóng cư nhiên lập tức mở cửa xe, đuổi theo.

“Tiểu Huân ——”

Lãnh Tư Thần nghe tiếng súng bên ngoài xe hết đợt này đến đợt khác, cả kinh đến mức tim đều sắp sửa nhảy ra cổ họng.

Hạ Úc Huân rút cuộc đuổi theo pudding, lòng tràn đầy vui mừng mà đem nó ôm vào trong ngực, không chút nào biết chung quanh nguy hiểm.

“Cẩn thận ——” Lãnh Tư Thần đem Hạ Úc Huân bổ nhào về trước, một viên đạn hiểm độc mà sượt qua vai anh.

Lúc này, trong xe đi ra một người đàn ông thân hình cao lớn cường tráng, phía sau hắn có xe quang chói mắt, chiếu đến mức người ta hoàn toàn nhìn không rõ diện mạo của hắn.

Người đàn ông thoáng đến gần vài bước, ánh mắt sắc bén mà nhìn hai người, nói: “Lãnh Tư Thần, giao cô gái này ra, người có thể đi rồi.”

Người đàn ông kia vừa nói một lời, Lãnh Tư Thần liền biết, những người này là kẻ thù của Nam Cung Lâm.

Bởi vì hiện tại Hạ Úc Huân đang ở chỗ Nam Cung Lâm, rõ ràng là đã chịu sự che chở của Nam Cung Lâm.

Nếu là người Lãnh gia, tuyệt đối sẽ kiêng kỵ thế lực của Nam Cung Lâm, cho dù muốn động vào Hạ Úc Huân cũng sẽ không trắng trợn táo bạo mà cùng Nam Cung Lâm đối nghịch như vậy.

Có thể làm được bước này chỉ có thể là người Nam Cung Lâm chọc phải, bọn họ e là muốn bắt Hạ Úc Huân đi tiến hành giao dịch nào đó với Nam Cung Lâm.

Ai đều biết Nam Cung Lâm có tiếng là lãnh huyết vô tình, ngay cả con trai ruột bị thương đầu cũng chưa từng chớp mắt lấy một cái.

Lần này, nói vậy bọn họ là nghe được tin tức, nhận định Hạ Úc Huân là điểm yếu của ông mới có thể theo dõi cô.

Nam Cung Lâm quá tự phụ, ông ta cho rằng chính mình có năng lực bảo vệ tốt nhất khỏi bất cứ ai, cho nên ông ta mới không chút nào kiêng kị, không e dè mà sủng nịch Hạ Úc Huân, nhưng, không thể tin được lúc này đây lại tính sai.

Lại chống đỡ năm phút đồng hồ, sau năm phút đồng hồ người của ông ta sẽ đuổi kịp tới.

Lãnh Tư Thần chuẩn bị nỗ lực kéo dài thời gian.

“Tiểu Huân đừng sợ, không có việc gì!” Lãnh Tư Thần vừa an ủi Hạ Úc Huân đang rúc trong lòng mình, vừa bình tĩnh hỏi, “Các người là ai phái tới?”

Đây là lời thừa biết rõ đối phương không có khả năng trả lời, nhưng, hiện tại anh cần chính là nói vô nghĩa.

Đối với Lãnh tư Thần rất ít khi nói lời vô nghĩa này, đây cũng coi như là chuyện gian nan hạng nhất.

Nam nhân cầm đầu không kiên nhẫn nói, “Chuyện này người không cần phải xen vào, chỉ cần giao cô gái này ra là được.”

“Người có biết ta là ai hay không?” Sau khi Lãnh Tư Thần nói xong câu này càng có loại xúc động muốn đâm tường. Bởi vì vừa rồi người kia đã gọi qua tên anh.

Nhưng, hiển nhiên đối phương cho rằng Lãnh Tư Thần là đang khiêu khích, kiêu ngạo nói, “Người cho rằng mình vẫn là đại thiếu gia Lãnh thị, nhân viên cao cấp nhất của tập đoàn Lãnh thị sao? Lãnh thị đã sớm thanh

minh với bên ngoài sẽ không có bất cứ quan hệ gì với người nữa rồi, hiện tại, người cho dù chết ở bên ngoài Lãnh thị e là cũng sẽ không quản!”

Tuy rằng những việc này là anh đã sớm dự đoán được, nhưng hiện tại nghe được từ miệng một người ngoài, trong lòng Lãnh Tư Thần vẫn không tránh được một trận co rút đau đớn.

Không nghĩ tới cha mình cứ nhiên thật sự sẽ làm đến mức này.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 171: Tiểu Trư Màu Hồng Bay Trên Trời

“Đại ca, cùng chó nhà có tang có nói chuyện làm gì? Nhanh chóng đem cô gái kia về báo cáo kết quả công tác là được rồi!” Không biết ai nói một câu.

Mấy tên tiểu đệ sôi nổi phụ họa, “Đúng đó đại ca! Đừng cùng hăn nhiều lời, để tránh đêm dài lắm mộng!”

“Từ từ! Một vấn đề cuối cùng.....” Lãnh Tư Thần đột nhiên lên tiếng, đồng thời ở trong lòng đếm thầm.

Vài giây qua đi.....

Phía sau một trận thanh âm đông cơ ô tô từ xa truyền đến, người của anh đã chạy tới.

Lãnh Tư Thần nhẹ nhàng thở ra, đồng thời ngừng thở chờ đợi cơ hội chạy thoát.

Cơ hội, cơ hội, cơ hội..... Để những người kia tạm thời buông lỏng cảnh giác.....

Rốt cuộc nên làm như thế nào.....

Lúc này, Hạ Úc Huân đột nhiên từ trong lòng ngực anh ngẩng đầu lên, vẻ mặt kinh hãi mà hướng về phía giữa không trung phía sau kia.

Sau đó, cô thanh thúy dễ nghe, giàu sức cuốn hút mà hô to một tiếng, nói: “Nhìn kìa! Tiểu trư màu hồng phấn bay trên trời ——”

Quay đầu lại! Cả đám người kia đều quay đầu lại.....

Lãnh Tư Thần quả thực tròn mắt, như vậy cũng được?

Lãnh Tư Thần nhân cơ hội lấy tốc độ sét đánh không kịp bưng tai đem Hạ Úc Huân ôm lại vào xe, mà cô cư nhiên còn đang lưu luyến ngón tay để giữa không trung, nói: “Tiểu trư! Màu hồng phấn! Muốn!”

Còn tưởng rằng cô tầm ngấm tầm ngấm mà đánh chết voi, xem ra vẫn là thật ngốc.

Trên thực tế, giữa không trung thật sự có một chùm bong bóng tiểu trư màu hồng phấn bay qua. Đó là tiết mục giải trí buổi tối ở quảng trường thời đại.

Chờ những người đó phản ứng lại, đã sớm đã bị người của Lãnh Tư Thần bao vây quanh.

“Lão đại, tôi đã tới chậm!” Lương Khiêm vừa lau mồ hôi, vừa đi xuống xe đã ra sức nhận tội: “Chị dâu không có việc gì chứ?”

Đối với xưng hô này, Lãnh Tư Thần cũng không có gì không vui, đáp: “Không có việc gì.”

Nhìn thấy vẻ mặt của Lãnh Tư Thần, Lương Khiêm liền biết, anh đánh cuộc chính xác.

Đi theo lão đại nhiều năm như vậy, đã sớm biết cô gái bên cạnh anh về sau tuyệt đối có tương lai. Quả nhiên, rất nhanh đã lên chức chị dâu, xem ra về sau phải hảo hảo nịnh bợ một chút.

Tuy rằng tình thế đã được khống chế, nhưng Lãnh Tư Thần lại luôn là có dự cảm không tốt.

“Tiểu trư, màu hồng phấn.....” Cả người Hạ Úc Huân đều ghé vào cửa kính xe nhìn ra bên ngoài.

“A! Chị dâu thích loại bong bóng này sao? Tôi đây liền cho người đi mua!” Nói nịnh bợ liền nịnh bợ, Lương Khiêm một chút đều không chần chờ mà tận dụng mọi thứ.

Lúc này tâm Lãnh Tư Thần thực loạn, một tay đem Hạ Úc Huân trên ghế phó ôm vào trong lòng ngực mới cảm thấy an tâm chút.

Hạ Úc Huân tựa hồ cảm giác được anh bất an, thế nhưng chỉ chớp chớp mắt không có lộn xộn, không có đẩy anh ra.

Giờ phút này, trong bóng tối, vẫn luôn ẩn nấp họng súng đang lặng lẽ nhắm ngay đầu Hạ Úc Huân.

“Không được, góc độ này không được, sẽ bị thương đến tư thần, chúng ta vòng qua bên kia.”

“Bạch đại mỹ nữ, tin tưởng thương pháp của tôi đi.”

“Không được!”

“Đừng nhúc nhích, cô lại gây trở ngại cho tôi, tôi có thể không cam đoan phát súng này là bắn tới ai a.”

“Ngươi.....”

“Phanh ——” Bên trái Lãnh Tư Thần truyền đến một tiếng súng vang.

Thân thể anh bỗng nhiên run lên, viên đạn nóng rực cao tốc bắn vào trong cơ thể anh.

Vài giây trước, đối phương dịch chuyển kính xe phản quang đã kinh động tới Lãnh Tư Thần, hết sức nghìn cân treo sợi tóc, anh đúng lúc bảo vệ được Hạ Úc Huân.

“Lão đại, lão đại anh không sao chứ!” Lương Khiêm đại kinh thất sắc, quát: “SHIT! TM là tên khốn nạn nào bắn lén! Có phải các người hay không, có phải các người hay không?”

“Không phải chúng tôi, tôi thề không phải người của chúng tôi!”

“Lục soát cho ta!”

.....

Tức khắc, cục diện rồi thành một núi.

Nhưng, mọi thứ bên ngoài anh đều nhìn không thấy nghe không được, anh chỉ cần nhìn thấy cô an an ổn ổn mà là đủ rồi.

“Không có việc gì thì tốt.....” Lãnh Tư Thần mang ban ftay đầy máu ôn nhu mà mơn trớn gương mặt tái nhợt của cô.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 172: Gặp Viên Đạn

Cuối cùng người bắn lên vẫn không tìm được.

Lãnh Tư Thần không màng khuyên can, không đi bệnh viện, khẳng khẳng phải về tỉnh võ quán.

Xương bả vai sau lưng anh bị trúng đạn, trong phòng mọi người đều vội thành một đoàn.

“Lão đại, anh xác định không cần gây tê sao?” Một tiểu tử trắng trẻo nòn nà trong tay cầm dao giải phẫu, khẩn trương không thôi hỏi.

“Hương viễn, cậu càng lúc càng nhiều lời vô nghĩa!” Lãnh Tư Thần vẻ mặt không kiên nhẫn.

Giờ phút này, anh đã trần trụi nửa người trên, rũ đầu gối trên ghế, một bàn tay che lại vết thương, trên trán mồ hôi lạnh ròng ròng.

“Vâng vâng vâng! Em không nói còn không được sao.....” Tiểu tử lẩm bẩm, bất đắc dĩ mà bắt đầu chuẩn bị khử trùng.

Hạ Úc Huân toàn thân đều là máu Lãnh Tư Thần, một mình ôm chó con sợ hãi mà đứng trong góc, xuyên thấu qua tầng tầng người, mũi chân nhón lên muốn nhìn anh.

“Tiểu Huân, lại đây.....” Lãnh Tư Thần suy yếu mà gọi một tiếng.

Mọi người tự động nhường đường, Lương Khiêm bên cạnh trông mắt nhỏ giọt vừa chuyển, nhanh chóng tiến đến bên tai Hạ Úc Huân nói với cô mấy câu.

“Đau..... Hôn nhẹ..... Gây tê.....?” Hạ Úc Huân khó hiểu mà lẩm bẩm tự nói, dáng vẻ không hiểu ra sao, chậm rãi hướng Lãnh Tư Thần đi qua.

Lãnh Tư Thần lo lắng người nhiều Hạ Úc Huân sợ hãi, chỉ để Hường Viễn ở chỗ này, những người khác đều theo Lương Khiêm đi ra ở bên ngoài canh giữ.

Hạ Úc Huân nhìn lỗ thủng đầy máu ghê người trên đầu vai Lãnh Tư Thần, cả kinh trừng lớn hai mắt, khuôn mặt nhỏ trắng bệch, trong lòng nổi lên cảm giác đau đớn khó tả.

“Lại đây.....” Lãnh Tư Thần mở hai tay nhìn cô, anh chỉ muốn ôm cô.

Hạ Úc Huân đem đầu chạm vào đầu xù lông của pudding, không chỉ không tiến lên trước, ngược lại kinh hoảng mà lùi về phía sau, một mực thối lui đến góc tường cuộn tròn thành một đoàn.

Tim rất đau, cô không biết chính mình là làm sao vậy, càng đến gần anh tim càng đau, cho nên đành phải xa xa mà tránh thoát anh, cũng tránh thoát loại đau đớn sống không bằng chết này.

Nhìn Hạ Úc Huân trong một góc tràn đầy đồ phòng cùng bài xích với mình, tay Lãnh Tư Thần vươn ra vô lực mà rũ xuống, hướng phía Hường Viễn bên cạnh phân phó, “Bắt đầu đi.”

Hường Viễn gật đầu một cái, run rẩy động đao.

Viên đạn rất sâu, muốn lấy ra tuyệt đối không phải chuyện dễ dàng, nếu không cần thuốc gây tê phải nói thật sự là quá tra tấn người, tra tấn đến

không chỉ có người trúng đạn, còn có..... Anh cái người xui xẻo, gặp viên đạn này nữa.

Bất đắc dĩ, lão đại vẫn trước sau như một mà kháng cự nhưng thứ thuốc có thể gây tổn hại thần kinh mình.

Dao thứ nhất.....

Dao thứ hai.....

Từ đầu tới cuối Lãnh Tư Thần thế nhưng chỉ nhú mày lại, ngay cả hừ một tiếng cũng không có, mà Hường Viễn đều đã mổ hời đầm đìa.

Một giọt mồ hôi nhỏ vào trong mắt Hường Viễn, một cái lóa mắt, mũi đao không cần thận, Lãnh Tư Thần lập tức kêu lên một tiếng.

“Lão đại, thực xin lỗi, thực xin lỗi!” Hường Viễn hoảng đến dao đều cầm không xong, rốt cuộc anh cũng không phải chuyên nghiệp, dù cho là bác sĩ giải phẫu chuyên nghiệp cũng chẳng không nổi việc lấy viên đạn từ thịt người sống sờ sờ như vậy a!

“Tiếp tục.” Thanh âm Lãnh Tư Thần từ kẽ răng phát ra tới.

Lưỡi dao lạnh băng lại từng dao thâm nhập vào trong máu thịt anh, khi thì cọ qua xương cốt bên cạnh, mỗi một dao đều là rõ ràng đau đớn như vậy, càng đau, càng thanh tỉnh.

“Mau.” Lãnh Tư Thần thúc giục.

Hường Viễn người này chỗ nào cũng tốt, chỉ là quá lè mề, nếu là bị thương ở nơi thuận tiện, anh đã sớm giơ tay chém xuống tự mình giải quyết.

“Không được a! Em phải tính toán vị trí cụ thể và chiều sâu viên đạn, viên đạn này lại mắc kẹt giữa xương bả vai và cơ, lấy không xong liền sẽ bị

thương càng nặng hơn, còn có khả năng để lại di chứng, cho nên em không chỉ có muốn.....”

Hướng Viễn đang thao thao bất tuyệt, Lãnh Tư Thần chỉ muốn đập mạnh vào đầu anh.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 173: Gây Tê

“Không được a! Em phải tính toán vị trí cụ thể và chiều sâu viên đạn, viên đạn này lại mắc kẹt giữa xương bả vai và cơ, lấy không xong liền sẽ bị thương càng nặng hơn, còn có khả năng để lại di chứng, cho nên em không chỉ có muốn.....”

Hương Viễn đang thao thao bất tuyệt, Lãnh Tư Thần chỉ muốn đập mạnh vào đầu anh.

Lải nhải không biết bao lâu, liền vào lúc Lãnh Tư Thần không thể nhịn được nữa, Hương Viễn rút cuộc nuốt nước bọt, nhắc nhở nói, “Lão đại, chuẩn bị lấy, anh nhịn một chút a!”

Đáng chết, quá sâu! Lão đại không phải sẽ đau chết a!

Hương Viễn khép hờ hai mắt, lúc mở to mắt, con người chỉ còn lại sự bình tĩnh chuyên nghiệp.

Giải phẫu bắt đầu.

Mũi dao chậm rãi thâm nhập, móc một góc nổi lên, sắp sửa đem cả máu thịt cùng viên đạn kia cùng móc ra.

Lợi cắn đến thật chặt, khóe môi Lãnh Tư Thần tràn ra một tia máu tươi, khăn lông nằm trong tay từ lâu đã bị anh vo thành vãi rách.

“A ô a ô a ô ô ô.....”

Không biết khi nào, pudding phóng lên trên mặt đất nhảy tới bên chân anh, lúc này Lãnh Tư Thần tất nhiên không có tâm tư quản chó con kia.

Sau đó, giây tiếp theo, đang lúc mặt anh đắm mồ hôi cúi xuống đột nhiên bị một đôi tay nhỏ run nhẹ nâng lên tới, ngay sau đó, trên môi mềm nhũn, xâm chiếm toàn bộ cảm quan của anh.

Lãnh Tư Thần cả kinh mở to hai mắt, cô..... Đang làm cái gì.....

Nha đầu kia cũng không biết khi nào thò qua, giờ phút này thế nhưng đứng dậy quỳ gối trước người anh, khuôn mặt nhỏ khẽ nâng, thân mật chủ động hôn anh.

“Ách..... Uhm.....” Lãnh Tư Thần bởi vì đau đớn mà hừ nhẹ một tiếng, nhưng bởi vì động tác này của cô, cảm giác đau đớn dần dần cách xa anh, chỉ còn lại ấm áp cùng xúc động mà cô mang đến.....

Viên đạn “Đinh” một tiếng rơi vào khay, Hương Viễn nhẹ nhàng thở ra, ngay sau đó nhìn hai người, trên mặt đỏ đến rỉ máu.

Tiếp theo, trên tay anh tốc độ nhanh chưa từng có mà bơi thuốc lên, rất nhanh mà quần băng, nhanh đến mức ngay cả lời nói cũng chưa nói một câu liền rời khỏi phòng, sau đó, chu đáo đóng cửa lại.

A a a, không chơi ân ái kiểu giết chó hàng loạt như vậy a! Anh vẫn còn một mình a!

Ai, cậu bé thuần khiết!

“Ai dạy em làm như vậy?” Thanh âm Lãnh Tư Thần đặc biệt khàn khàn, đau đớn nóng rát trên vai giờ phút này hoàn toàn bị kích động trong lòng chôn vùi.

“Tiểu trư hồng nhật. Anh ấy nói hôn có thể gây tê, có thể không đau.” Hạ Úc Huân theo bản năng liền đem danh hiệu tiểu trư hồng nhật gán cho Lương Khiêm, bởi vì anh nói muốn cho cô bong bóng tiểu trư màu hồng phẩn.

Lãnh Tư Thần thực gian nan mới lý giải được ý tứ của cô, lắc đầu nói, “Anh không phải chỉ cái này, anh là chỉ.....”

Anh tận lực hạ thấp thanh âm tiến đến vành tai nơi mẫn cảm của cô khẽ cắn một cái, nói: “Tiểu phôi đản, ai dạy em luồn vào? Hử?”

Hạ Úc Huân hoang mang mà chớp chớp mắt, vẻ mặt ngây thơ vô tội, nói: “Mỗi lần anh đều làm như vậy nha!”

Ngôn ngoại chi ý, tôi là học theo anh a!

Nếu cô là tiểu phôi đản, vậy anh khẳng định là đại phôi đản.

“Xem ra..... Anh dạy cũng không tồi.” Lãnh Tư Thần cười đến ý vị thâm trường.

“Còn đau hay không?” Hạ Úc Huân lo lắng không thôi mà nâng gương mặt nam nhân có chút suy yếu mà vẫn tuấn mỹ kia.

“Uhm, đau, thật sự rất đau.” Lãnh Tư Thần một bộ ủy khuất đến không chịu được.

Hạ Úc Huân nóng nảy, khẩn trương ngẩng đầu, chủ động đem môi mềm của mình tới gần.

Lãnh Tư Thần khẽ cười một tiếng, tất nhiên là không chút khách khí mà hôn.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 174: Tình Ngộ

Tiểu Huân của anh, quá khứ hơn hai mươi năm, anh cứ nhiên vẫn luôn chịu đựng không chạm vào em.....

Ấn nhẫn chống đỡ lâu như vậy, rốt cuộc là vì cái gọi là chán ghét khinh thường, hay là vì bản thân yếu đuối, bởi vì không dám thừa nhận ngọn lửa tình yêu cực nóng từ em.

“Hôn thật sự có thể không đau sao?” Hạ Úc Huân khẩn trương hỏi anh.

“Uhm, đã không đau. Nhưng, về sau có thể sẽ còn đau, em sẽ giúp anh chứ?” Lãnh Tư Thần một bộ nhu nhu nhược nhược thật muốn được bảo vệ.

Hạ Úc Huân cự c kỳ nghĩa khí gật gật đầu, “Được, anh đã cứu tôi.”

Cô biết, là anh cứu mình, cô muốn báo đáp anh.

“Chỉ là bởi vì anh cứu em sao?” Vẻ mặt Lãnh Tư Thần tức khắc trở nên mất mát chua xót. Còn tưởng rằng mấy ngày này ở chung, cho dù cô vẫn không nhận ra mình, ít nhất mình đối với cô mà nói cũng là khác biệt.

Là báo ứng rồi!

Đã từng, anh nhất ngôn nhất ngữ đều ảnh hưởng đến lòng cô, hiện tại, đến phiên anh vì nhất cử nhất động của cô mà cảm xúc trầm bổng khác nhau.

Hạ Úc Huân nghe vậy cực kỳ mê muội, không phải bởi vì cái này sao? Vậy thì bởi vì cái gì?

“Không sao, anh sẽ làm em hiểu rõ.” Lãnh Tư Thần thở dài một tiếng, nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt nhỏ tròn đầy khó hiểu của cô, an ủi mà hôn trán cô.

Cô không nhận ra anh, không tin tưởng anh, không thuận theo anh, những thứ này đều không sao cả, anh sẽ từng chút một sắp xếp nhắc lại tất cả mọi việc cho cô nhớ.

Không yêu, liền một lần nữa làm cô yêu.

Yêu rồi, sau đó a?

Tương lai của anh vốn không có vị trí cho cô, cô lại giống như nữ tặc khiêng đại đao hoành hành ngang ngược từ trên trời giáng xuống, kiêu ngạo chặn ngang con đường anh đi mà hô lên: Lãnh Tư Thần, bà cô vừa ý với anh! Ta cho anh hai lựa chọn, một, tôi cưới anh. Hai, anh gả cho tôi!

Lúc cô nhiệt tình, tình cảm mãnh liệt của cô, tình cảm yêu mến của cô, lần lượt gặp sự đối xử lạnh nhạt cùng tàn nhẫn cự tuyệt của anh, khi đó, anh cũng chưa từng nhìn qua bóng dáng cô đơn bi thương của cô.

Anh vẫn cho rằng Hạ Úc Huân là không thể chinh phục, là vĩnh viễn sức sống bắn ra bốn phía, mà hiện giờ, nhìn thấy dáng vẻ này của cô, anh đau đến mức trái tim đều sắp vỡ vụn.

“Hạ Úc Huân! Ngoại trừ việc quán lấy tôi, cô chẳng lẽ không có việc làm gì khác sao?”

Bởi vì những lời này, cô thế nhưng đã từng đi học nấu nướng, học cắm hoa, vẽ tranh..... Những thứ này đối với cô mà nói hoàn toàn là sự tra tấn.

“Hạ Úc Huân! Cô đủ rồi! Muốn tôi nói bao nhiêu lần cô mới cam tâm? Tôi đối với cô không cảm giác!”

Bởi vì những lời này, cô trăm phương nghìn kế bỏ qua hết thảy tôn nghiêm khuất nhục một bên, chủ động câu dẫn anh, lại bị anh chà đạp dưới chân.

“Hạ Úc Huân! Nhìn rõ thân phận hiện tại của cô đi! Nếu không, lập tức rời khỏi công ty cho tôi! Tôi không cần một cấp dưới công và tư không phân biệt.”

Bởi vì những lời này, cô thậm chí kinh sợ mà ngay cả tên anh cũng không hề dám kêu một tiếng. Mà sau khi cô thật sự lạnh nhạt xa cách gọi “Tổng tài”, người không thói quen, tịch mịch lại chính là anh.

Anh không biết yêu như thế nào mới có thể khiến một cô gái đối với bất cứ chuyện gì đều chỉ nóng được ba phút lại kiên trì yêu một người nhiều năm như vậy.

Yêu anh, chuyện này e là công trình to lớn vĩ đại nhất trong cuộc sống của cô.

Hình tượng Hạ Úc Huân trong nháy mắt trở nên chói chang rực rỡ.

Anh không biết vì cái gì cô có thể lần lượt ảnh hưởng đến nhân sinh quan xây dựng vài thập niên nay của anh.

Anh không biết vì cái gì thứ trước nay anh luôn khinh thường, một khi biến mất anh thế nhưng lại hoảng loạn như vậy.

Lúc cô ôm gối đầu kia gọi nó A Thần, lúc cô mang theo thân thể thương tích chạy đến công ty cứu anh, có lẽ sớm hơn, lúc cô đáng thương giơ tay nhỏ năn góc áo quần lấy anh cùng cô chơi, anh cũng đã không thả cô ra rồi.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 175: Bằng Lòng Cho Em Một Tương Lai

Anh bắt đầu tức giận bản thân đã từng bởi vì ghen ghét mà kích thích thương tổn cô, bắt đầu hận chính mình đã không tin cô.

Đời người có thể có bao nhiêu cái cả đời?

Cả đời lại có thể gặp được bao nhiêu người không chút nào so đo ích lợi nhiệt tình mà đối xử với mình như vậy.

Anh vẫn luôn cảm thấy Hạ Úc Huân quá cố chấp, hiện giờ mới tỉnh ngộ, người cố chấp nhất lại chính là anh.

Tiểu Huân, tương lai có quá nhiều biến cố, anh không thể cam đoan bất cứ điều gì.

Nhưng, xin cho anh thử, bằng lòng cho em một tương lai.

Tiểu Huân, em thành công rồi, em là thần thoại không gì không thắng nổi, ngay cả tim lạnh băng cũng sẽ vì em mà tan ra.

Hiện tại, anh muốn thử tiếp nhận rồi, mà em, rốt cuộc khi nào mới có thể tỉnh lại, nghe chính miệng anh nói cho em biết, anh bằng lòng cho em một tương lai

-

Ngoài cửa.

“Anh đưa đi!” Hường Viễn khó xử mà bưng đồ ăn cùng mấy viên thuốc hạ sốt.

“Cậu đưa cậu đưa! Tôi còn có việc a!” Lương Khiêm thoái thác.

Hường Viễn tức giận mắng: “Anh thì có chuyện quái gì! Lão đại bị thương tâm tình sẽ rất nóng nảy, hơn nữa không thích ăn cơm, càng không thích uống thuốc, không thích nhất chính là người ta ép anh phải uống thuốc ăn cơm. Từ sau khi cùng Lãnh thị âm ỉ cãi vã, lão đại càng là hóa thân của một tòa núi lửa đang hoạt động, tùy thời đều có thể bùng nổ. Những thứ này cũng đều thôi, vừa rồi người Lãnh gia bên kia mới đến, lão đại hiện tại đang trong thời điểm bùng nổ tới cực hạn, lúc này, anh muốn tôi đi chịu chết? Ai đi thì đi! Dù sao tôi cũng không đi!”

Hường Viễn tuy rằng ngày thường dễ nói chuyện, nhưng thời khắc mấu chốt, liên quan đến tính mạng, anh chính là có nguyên tắc.

Nói không đi liền không đi!

“Không tiền đồ! Đưa đây!” Lương Khiêm vẽ mặt hận sắt không thành thép giận mắng một tiếng, sau đó.....

Sau đó tung ta tung tăng mà bưng đồ chạy đến trước mặt Hạ Úc Huân.

“Chị dâu, bạn a! Hắc hắc!” Lương Khiêm vẽ mặt ân cần.

Là rất bạn, Hạ Úc Huân đang ngồi trên ghế trúc trong sân gãi ngứa cho pudding. Trên mặt ghế trúc đầy bong bóng tiểu trư màu hồng phấn.

Hạ Úc Huân nhìn thấy Lương Khiêm, lập tức lộ ra một nụ cười thân thiện, nói “Tiểu trư hồng phấn, là anh a!”

“Ách, khụ khụ..... Ha ha, là tôi là tôi!” Lương Khiêm lau mồ hôi trên trán, căng da đầu không sửa đúng cách xưng hô Lôi Nhân này của cô, tiếp

tục nói, “Chị dâu, có thể hay không giúp một chút, đem thứ này đưa vào phòng đại ca a? Làm ơn làm ơn!”

Hương Viễn vô ngữ mà nhìn Lương Khiêm, ánh mắt vạn phần khinh bỉ.

Còn tưởng rằng anh có nhiều dũng khí lắm, cứ nhiên đi cầu một cô gái!

“Được mà!” Hạ Úc Huân đem pudding thả trên mặt đất, một tay ôm gối đầu, một tay nhận khay thức ăn trong tay Lương Khiêm.

“Cám ơn chị dâu! Chị dâu ngài quá vĩ đại!” Lương Khiêm cảm động đến rơi nước mắt.

Không nghĩ tới cô cứ nhiên dễ dàng đồng ý như vậy.

Rốt cuộc là ai nói chị dâu bạo lực lại đánh đá, chị dâu quả thực quá thiện lương, quá hiền huệ.

-

Mấy ngày nay Lãnh Tư Thần đều ngủ trong phòng Hạ Úc Huân, hơn nữa mỗi buổi tối đều phải là cô cùng ngủ với mình, lý do là, nếu bỗng nhiên đau, liền có thể tùy thời..... “Gây tê”.

Hạ Úc Huân ngây ngốc bị người ta chiếm tiện nghi cũng không biết, còn cảm thấy anh nói rất có đạo lý, vì thế liền lao vào miệng sói như vậy.

Lúc Hạ Úc Huân đẩy cửa phòng ra, trong tay Lãnh Tư Thần đang cầm quyển notebook màu cà phê, trên mặt có chút do dự, vừa nghe có người vào cửa, thần sắc anh có chút kinh sợ, vội vàng đem notebook gấp lại, thoát nhìn có chút chột dạ.

Bởi vì, trong tay anh cầm, là bản nhật ký của Hạ Úc Huân.

Quyển vở này vốn là đặt ở đầu giường, sáng hôm nay trong lúc vô tình anh phát hiện ra, sau đó cứ như vậy cầm ở trong tay, từ buổi sáng vẫn luôn rối rắm đến giữa trưa.

Xem? Hay là không xem!? Anh gặp phải cực đại khảo nghiệm.

Chương 176: Nó là một người

Tâm ý của cô, anh hoàn toàn minh bạch hơn nữa còn tin tưởng, nhưng, hiện tại đồ vật trong tay này có thể cho anh hoàn toàn lĩnh hội tình cảm chân thật của cô vẫn là khảo nghiệm nghiêm trọng với sự tự chủ của anh.

Thậm chí, buổi sáng người Lãnh gia phái tới tìm hiểu thái độ của anh cũng không thể nào tác động vào cảm xúc của anh, hiện tại, phần lớn tâm tư anh đều nằm trong cuốn nhật ký đang cầm này.

Cũng may mắn cô không nhận ra đây là nhật kí của cô, Lãnh Tư Thần có chút may mắn nghĩ.

Hạ Úc Huân đầu tiên là đem bảo bối gối đầu “A Thần” đặt ở một bên sofa, sau đó đi qua, đầu tiên là đem bàn nhỏ đến trên giường, sau đó đem đồ ăn nhất nhất dọn xong, thuốc viên bỏ vào trong lòng bàn tay trái anh, ly nước bỏ vào tay phải anh.

Sau khi làm xong mọi việc, cô ngồi vào sofa ôm gối đầu, nghiêng đầu nhìn về phía Lãnh Tư Thần trên giường, có chút nghi hoặc, hỏi: “Anh không ăn sao?”

Lãnh Tư Thần lúc này mới phục hồi tinh thần, uống thuốc.

Thấy Lãnh Tư Thần ngoan ngoãn uống thuốc xong, Hạ Úc Huân lập tức ân cần mà chạy tới, đem chén đĩa đoạt lại, nói: “Tôi lấy cho anh ăn!”

“Ngoan như vậy.....” Đột nhiên đối với mình tốt như vậy, Lãnh Tư Thần vẫn cảm thấy cô có âm mưu gì.

Quả nhiên, ăn được một nửa, Hạ Úc Huân do dự mà nói, “Pudding buổi tối ngủ một mình rất đáng thương.”

“Thì sao a?” Lãnh Tư Thần nhướn mày.

“Chúng ta có thể mang pudding cùng nhau ngủ không?” Hạ Úc Huân vẽ mặt chờ mong mà hỏi.

“Không thể.” Lãnh Tư Thần không hề nghĩ ngợi liền cự tuyệt.

Hai người ngủ ở giữa kẹp thêm cái gối đầu anh đã rất bất mãn, hiện tại lại thêm chó con? Tuyệt đối không có khả năng!

“Vì cái gì a?” Hạ Úc Huân không vui bĩu môi, cái môi giận dỗi kia chọc đến anh muốn cắn một ngụm.

“Bởi vì nó không phải một người.” Lãnh Tư Thần đáp.

Hạ Úc Huân không phục nói, “Nó là một người!”

Lãnh Tư Thần: “Nó là một con chó!”

Bị Lãnh Tư Thần chặn ngang như vậy, Hạ Úc Huân cư nhiên không thể tin được phải phản bác anh như thế nào, chỉ có thể thở phì phì mà trừng mắt nhìn anh, thở phì phì mà tiếp tục cho anh ăn cơm.

“Vấn đề này chúng ta chờ lát nữa lại thảo luận, Tiểu Huân, trước đem mấy thứ này dọn đi!” Lãnh Tư Thần dùng chiến thuật kéo dài.

“Anh no rồi?” Hạ Úc Huân hỏi.

“Uhm.” Lãnh Tư Thần gật đầu.

Hạ Úc Huân là là ạch một bộ thực sự có khả năng đem mọi chuyện làm tốt.

“Được, lại đây đi!” Lãnh Tư Thần tiếp đón cô.

Hạ Úc Huân hoang mang mà đi đến trước mặt anh.

“Lại đây ngồi.” Lãnh Tư Thần vỗ vỗ chân mình.

Hạ Úc Huân chớp chớp mắt, không động.

Bởi vì, Lãnh Tư Thần hai ngày này mỗi ngày kêu đau, mỗi ngày làm nũng với cô, thế cho nên trong mắt cô, người đàn ông này thực yếu ớt.

Cô sợ đặt mông lên đem anh ngồi sập.

“Tiểu Huân, lại đây, ngoan. Anh có chuyện cần em giúp.” Lãnh Tư Thần dụ dỗ nói.

Hạ Úc Huân lúc này mới bò lên, nhưng không ngồi vào nơi anh chỉ định.

Lãnh Tư Thần dùng một bên cánh tay không bị thương đem cô ôm ngồi trên đùi mình, sau đó thỏa mãn mà ôm lấy cô, có chút lo lắng hỏi, “Em vẫn sợ anh sao?”

“Không sợ.” Hạ Úc Huân lắc đầu, cô đã xác định anh là người tốt, cho nên cô không sợ anh.

Đúng vậy, người tốt, mỗi ngày quang minh chính đại ăn đậu hủ của cô “Người tốt”!

Vừa dứt lời, cô ngẩng khuôn mặt nhỏ nỗ lực muốn dán lên môi anh.

“Làm cái gì?” Lãnh Tư Thần hơi hơi tránh đi.

“Anh nói muốn tôi hỗ trợ.” Hạ Úc Huân đương nhiên mà nói.

“Ách, anh không phải ý này.” Lãnh Tư Thần đổ mồ hôi, xem ra chiêu này anh dùng quá thường xuyên, cô đều đã sinh ra phản xạ có điều kiện.

“Không phải?” Hạ Úc Huân khó hiểu mà nghiêng đầu.

“Không phải, nhưng, không phải cũng có thể hôn.” Lãnh Tư Thần ai đến cũng không cự tuyệt mà nhẹ mút môi cô, đẩy cơ miệng ra, tìm kiếm lưỡi cô, cùng quần quýt.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 177: Nhật Kí Của Cô

Chờ ăn uống no đủ, Lãnh Tư Thần rốt cuộc mới nhớ tới làm chánh sự, nói: “Tiểu Huân, em xem cái này.”

“Đây là cái gì?” Hạ Úc Huân cầm lấy notebook anh đưa qua, tò mò mà mở ra.

Thấy cô vô tâm mà đem nhật kí mở ra, trong lòng Lãnh Tư Thần trong nháy mắt kịch liệt nhảy lên.

Trên trang giấy nét chữ xinh đẹp cuồn cuộn đã không chịu nổi buộc quen thuộc lập tức ánh vào mi mắt.

[..... A Thần, My-Sunshine, vẫn luôn chịu đựng không đi gặp anh, cũng không phải bởi vì quên mất anh, mà là tự cho anh thời gian, để anh nhớ tới em, nhưng đến cuối cùng, lại là, em đang nhớ anh.....]

Thời gian là sau ngày cô nằm viện do bị nhốt trong thang máy xin nghỉ.

Thì ra lúc đó cô đột nhiên xin nghỉ, cứ nhiên là mang tâm tư như vậy, mà chính mình lại hiểu lầm cô cùng Âu Minh Hiên quăn lầy nhau, Lãnh Tư Thần mới vừa cảm động đến rối tinh rối mù, sắc mặt lại trong nháy mắt trở nên xanh mét.

[..... Lucifer Lãnh Tư Thần, một ngày nào đó, tôi muốn anh phải bò dưới chân tôi, hướng tôi sám hối, khẩn cầu tôi tha thứ! A ha ha ha.....]

Không tồi a! Rất sinh động! Cư nhiên còn có hình vẽ minh họa, cô áp đảo anh, chà đạp anh.

Tiểu nha đầu kiêu ngạo này, Lãnh Tư Thần kéo bàn tay nhỏ của Hạ Úc Huân, oán hận mà cắn ngón tay một cái.

“Ai, đau đau đau..... Người xấu!” Hạ Úc Huân hai mắt đầm lệ mông lung mà nhìn anh, hoàn toàn không biết chính mình rốt cuộc phạm phải sai lầm gì mà anh đối xử như vậy. Anh cư nhiên cắn cô!

“Tiếp tục lật.” Lãnh Tư Thần một bộ tư thái uy hiếp.

Hạ Úc Huân vừa lẩm bẩm vừa ngoan ngoãn lật.

[..... Học trưởng, cứ như vậy đi! Cứ như vậy, không cần lại quản em. Được anh che chở như vậy, em vĩnh viễn sẽ không nở hoa. A Thần, trước khi em nở hoa, em sẽ không đi tìm anh.....]

Thì ra đây là nguyên nhân lúc cô rời khỏi công ty, hơn nửa biến mất lâu như vậy, không xuất hiện trước mặt anh sao? Những tích tụ trong lòng anh phút chốc giải mở ra.

[Lãnh Tư Thần anh chính là người ngu ngốc nhất gan! Anh rõ ràng..... Rõ ràng chính là..... Chẳng lẽ thật là em tự mình đa tình, vì yêu mà ngu si, sinh ra ảo giác? Anh trong phút chốc ôn nhu thật sự chỉ là em ảo giác mà thôi sao? Anh rõ ràng có thể ôn nhu như vậy ôm em, ôn nhu gọi em là Tiểu Huân ^^, đây chỉ là vì anh xem em như là..... Em gái? Chỉ là xem em như em gái bướng bỉnh sao? Trời xanh ơi! Ngàn vạn lần không cần! Em chính là muốn làm kẻ thù của anh cũng không cần làm em gái anh! Vì cái gì anh liền không thể đem em đối xử như một cô gái a?]

Đúng, Tiểu Huân, em nói đúng, kỳ thật anh chính là người nhất gan, vẫn luôn trốn tránh em.....

Anh tự xưng là thông minh, lại không thể tin được có một số việc, em thế nhưng so với anh còn nhìn rõ hơn.

Lãnh Tư Thần nhìn đến chỗ này, nhớ tới Tư triệt đã từng nói với anh, anh xác thật làm quá nhiều chuyện khiến cô hiểu lầm, rõ ràng nói chán ghét không để bụng, lại thường xuyên không cách nào không chế toát ra sự ôn nhu thậm chí ghen ghét.

Sự hỗn độn của bản thân phải như thế nào để cô hạ quyết tâm rời xa hay là yêu thương sâu sắc a!

Anh đến bây giờ mới hiểu được, cho tới nay là anh đang tra tấn cô.

.....

.....

Lãnh Tư Thần không thể nói là không cảm động, bởi vì nhật kí này cơ hồ là truyện ký của riêng anh.

Cả quyển đều là tình yêu tràn đầy của cô đối với anh.

Vui sướng, ưu thương, phiền não..... Tất cả những cảm xúc này đều do anh tạo nên, ôm lấy cô, cùng nhau chia sẻ với cô, trong lòng nảy lên cảm giác hạnh phúc xưa nay chưa từng có.

Thật là hận không thể ích kỷ mà đem nhật kí trân quý này chiếm làm của riêng.

Sau khi xem xong, Lãnh Tư Thần khen thưởng mà hôn Hạ Úc Huân một cái, cười đến vô cùng âm hiểm.

Tiểu Huân, đây chính là tự em từng tờ một lật cho anh xem, không tính là anh xâm phạm riêng tư nga!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 178: Có Người Xấu

Hàng đêm có nhuyển hương noãn ngọc tỏng lòng, chạm không được, muốn không được, Lãnh Tư Thần bất hạnh trở thành Liễu Hạ Huệ.

Sáng sớm, Hạ Úc Huân tinh thần phấn chấn mà bỏ dậy mang theo pudding đi chạy bộ, để lại một mình anh với quầng mắt đen thui ngủ bù.

Ngoài phòng, Lương Khiêm cùng Hường Viễn hai người ngồi song song trên thềm đá nhỏ giọng kể tai thì thầm.

Nhìn bóng dáng Hạ Úc Huân chạy xa, Lương Khiêm sờ sờ cằm nói, “Chị dâu tinh thần không tồi a! Thật là quý dị!”

Hường Viễn cũng hoang mang như vậy, nói: “Xác thật quý dị, chị dâu cư nhiên còn có thể thức dậy rời giường! Chẳng lẽ là lão đại anh ấy.....”

Sau khi hai người liếc nhau cùng lúc nói ra: “Không được!?”

Trong phòng, Lãnh Tư Thần đang ngủ ngon giấc đột nhiên liên tục hắt xì vài cái.

Mới sáng sớm, là ai nhớ anh?

-

Nửa giờ sau.

“A ——”

Lãnh Tư Thần vừa mới ngủ một lát, ngoài phòng đột nhiên truyền đến một tiếng thét kinh hoàng chói tai.

Đang ngủ Lãnh Tư Thần quần áo cũng chưa mặc xong liền nhanh chóng vọt ra, mới vừa đi ra ngoài Hạ Úc Huân liền một đường chạy tới nhào vào lòng anh run bần bật.

“Tiểu Huân, làm sao vậy?” Lãnh Tư Thần vừa vỗ nhẹ sau lưng cô trấn an, vừa vẻ mặt lo lắng hỏi.

“Người xấu..... Có..... Người xấu.....” Hạ Úc Huân nơm nớp lo sợ mà nói.

Người xấu? Hai tròng mắt Lãnh Tư Thần bỗng nhiên nguy hiểm mà nheo lại.

Chỉ thấy, ngoài cửa lớn, hai đội nhân mã sừng sững đối diện nhau.

Mấy chục tên ác ôn đang muốn xông vào, Lãnh Tư Thần cũng không cam lòng yếu thế mà rút súng ra, không khí khẩn trương đến mức chạm vào là nổ ngay.

Lãnh Tư Thần phất phất tay, ý bảo Lương Khiêm dẫn người lui ra.

Đồng thời, người của đối phương tất cả đều lui ra.

Sau đó, chỉ thấy Nam Cung Lâm từ trong xe đi ra.

Sau một tiếng thảng xe chói tai, Nam Cung Mặc mở cửa chiếc xe màu bạc thờ hồng học mà từ phía sau đuổi theo, nhìn người hai bên chưa đánh tới, lúc này mới nhẹ nhàng thờ ra.

Tầm mắt Nam Cung Lâm đầu tiên là dừng trên người Hạ Úc Huân, xác định cô bình yên vô sự sau mới chuyển hướng Lãnh Tư Thần, nói: “Tôi nói rồi, ai cũng không thể mang cô ấy đi, bao gồm cậu, Lãnh Tư Thần!”

Lãnh Tư Thần đương nhiên biết ý vị phần nộ cùng uy hiếp bên trong những lời này.

Lần trước người bọn họ tập kích, anh đã điều tra ra là tập đoàn “Áo pháp” bên Italy đối thủ cạnh tranh của Nam Cung Lâm.

Ngày hôm qua anh nhận được tin tức, cổ phiếu “Áo pháp” rớt giá thảm hại đến thiếu chút nữa phá sản, tất nhiên là Nam Cung Lâm đã biết sự việc xảy ra bên này ra tay trả thù.

Trong khoảng thời gian ngắn như vậy có thể làm được loại chuyện này e là cũng chỉ có Nam Cung Lâm —— nhân vật thần thoại hai giới hắc bạch, cường đại đến biến thái!

“A ô a ô ~” Một chú chó tròn vo tuyết trắng giương nanh múa vuốt mà ở bên chân Lãnh Tư Thần nhảy tới nhảy lui, một bộ muốn thề sống chết bảo hộ chủ nhân.

Lãnh Tư Thần nhìn chó con trung thành và tận tâm, chân nhẹ nhàng đá một cái, chó con lập tức lăn đến Nam Cung Lâm bên kia.

Chó con kêu rên một tiếng lập tức sợ tới mức tè ra quần mà lùi về bên chân Lãnh Tư Thần, móng vuốt nhỏ úy khuất vạ phần mà lay ống quần anh.

“Không tiền đồ!” Lãnh Tư Thần tức giận mà hừ một tiếng.

“Đừng khi dễ pudding!” Hạ Úc Huân từ trong lòng anh ngẩng đầu, ánh mắt hàm oán.

“.....” Lãnh Tư Thần nhìn khuôn mặt nhỏ của Hạ Úc Huân kháng nghị, đột nhiên có loại cảm giác thất bại, chẳng lẽ trong mắt cô, không chỉ là gói đầu này, thậm chí ngay cả pudding đều quan trọng hơn anh sao?

“Lãnh Tư Thần, cậu biết mục đích của tôi, tôi liền không nói nhiều lời vô nghĩa, người, cậu giao hay là không giao?” Nam Cung Lâm đi thẳng vào vấn đề nói.

“Vào trong nói đi!” Anh không muốn dọa đến Hạ Úc Huân, cho nên tận lực tránh bạo lực xung đột, dùng thủ đoạn ôn nhu giải quyết vấn đề.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 179: Tranh Đoạt

Nam Cung Lâm vốn dĩ thực không cam tâm tình nguyện, nhưng vừa thấy dọa đến Hạ Úc Huân, vẫn là thỏa hiệp.

Phòng khách, Lãnh Tư Thần cùng Nam Cung Lâm một người ngồi trên sofa, một người ngồi ở ghế da đối diện.

Bên cạnh Nam Cung Lâm chỉ còn lại Nam Cung Mặc cùng Đào Sẹo, bên cạnh Lãnh Tư Thần cũng chỉ còn lại Lương Khiêm, trừ những người đó ra, tất cả thủ hạ đều được yêu cầu lui ra ngoài cách nhà năm trăm thước, để tránh kinh động đến Hạ Úc Huân.

Lúc này cảm xúc Hạ Úc Huân đã dần ổn định, tiếp tục bắt đầu làm chuyện hôm nay cô chưa làm xong —— tắm cho pudding.

Cô nghĩ, Lãnh Tư Thần có thể là bởi vì pudding cả ngày lăn lộn trên mặt đất nên mới không muốn mang nó cùng nhau ngủ, cho nên cô muốn đem pudding tắm sạch sẽ.

“Lý do.” Lãnh Tư Thần không kiên nhẫn mà mở miệng, không thèm liếc mắt nhìn Nam Cung Lâm một cái, tầm mắt chỉ dừng trên người Hạ Úc Huân đang thật cẩn thận mà đem pudding bỏ vào bồn nước.

Vừa thấy thái độ kiêu ngạo này của anh, Nam Cung Lâm tức giận bùng phát, nói: “Tối hôm đó cậu tự mình đem cô ấy đi, thiếu chút nữa khiến cô

ấy bị thương, vậy còn chưa đủ sao? Tôi đã sớm nói qua, cô ấy chỉ có ở bên cạnh tôi mới là an toàn nhất.”

“Khiến cô ấy bị thương chính là kẻ thù của ông, mà cuối cùng, tôi bảo vệ cô ấy, cô ấy không có bị thương.” Lãnh Tư Thần tự thuật tình hình thực tế.

Nam Cung Lâm giận không thể kiềm chế, quát: “Nếu không phải cậu lỗ mãng mang cô ấy đi, chẳng phải sẽ không dẫn đến sự việc như vậy sao? Đáng chết! Tôi chỉ rời đi mấy ngày thôi, cậu cư nhiên liền dám gạt tôi đem cô ấy đi! Lãnh Tư Thần, cậu gan lắm!”

Tuy rằng ông đã sớm đoán trước được Lãnh Tư Thần ngoại trừ Lãnh thị nhất định còn bồi dưỡng một đám thế lực thuộc về chính mình, nhưng lại không biết thực lực rốt cuộc như thế nào, lần này cậu ta thành công rời khỏi sơn trang Mộ Yên và phá giải vây đồ của “Áo pháp”, mơ hồ có thể phán đoán ra thực lực cậu ta tuyệt đối không yếu.

“Tôi không cho rằng ông có tư cách cùng tôi bàn luận vấn đề cô ấy nên ở nơi nào. Nam Cung Lâm, ông nên rõ ràng, tôi quen biết cô ấy hai mươi ba năm, còn ông, cùng cô ấy không có bất luận quan hệ gì, ngoại trừ mấy lít máu kia.” Ngừ khí Lãnh Tư Thần đối chọi gay gắt, không chút nào nhường nhịn.

“Cậu.....”

Nam Cung Mặc bên cạnh thấy hai nam nhân này đang khắc khẩu vì vấn đề đơn giản này, thật sự là quá nhàm chán, liền chạy tới bồi Hạ Úc Huân tắm rửa cho pudding.

Hạ Úc Huân nhìn về phía Nam Cung Mặc đột nhiên xuất hiện, giúp cô ôm lấy pudding, đầu tiên là hoang mang mà chớp chớp mắt, sau đó ngọt ngào cười, “Cám ơn cậu nha!”

Bàn tay nhỏ đầy bột xà phòng thơm ngát của cô vui vẻ mà xoa xoa bộ lông tuyết trắng của pudding .

Pudding giờ phút này hết như bị chà đạp, lại tránh thoát không xong, treo trong tay Nam Cung Mặc, không khí trầm alặng đáng sợ mà gục xuống đầu, bộ dáng nhỏ kia thật vô cùng đáng thương.

Liền ở thời điểm hai người đều thả lỏng cảnh giác, pudding đột nhiên tập kích, mãnh thế run rẩy thân thể, lắc lắc đầu, hai người bị bọt nước vấy đầy người, như hai đứa trẻ ngốc liếc nhau, ngây ngốc cười.

Nam Cung Lâm nhìn hình ảnh trước mắt, thần sắc bỗng nhiên trở nên nhu hòa, nhưng sau đó chuyển hướng Lãnh Tư Thần lập tức lại trở nên lạnh băng sắc bén.

Nam Cung Lâm bất động thanh sắc mà chuyển ánh mắt hướng về Đào Sẹo, ghé sát bên tai hắn nói vài câu.

Khóe miệng Lãnh Tư Thần nhếch lên nhìn pudding cùng Hạ Úc Huân vọc nước, nhất thời mất đi cảnh giác, chờ lúc phát hiện, Đào Sẹo đã đột nhiên không kịp phòng ngừa mà đoạt đi gối đầu đặt bên cạnh Hạ Úc Huân, thật nhanh đi đến cổng lớn.

“A Thần ——” Hạ Úc Huân nhẹ buông tay, tùy ý pudding phù phù một tiếng rơi vào trong bồn nước, hoảng loạn mà đuổi theo.

“Úc huân, đừng khẩn trương, tôi chỉ là tạm thời giúp cô bảo quản. Theo tôi đi, tôi sẽ đem nó đưa cho cô.” Nam Cung Lâm dụ dỗ nói.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 180: Tôi Muốn Cứu A Thần

Lãnh Tư Thần không nói một lời mà gắt gao nhìn chăm chăm Nam Cung Lâm, thật hận không thể đánh bể đầu tên kia.

Anh chẳng thể nghĩ tới Nam Cung Lâm cứ nhiên sẽ dùng biện pháp đê tiện như vậy.

Lần này là anh quá sơ suất, Lãnh Tư Thần ảo não không thôi.

“Ông cho rằng một cái gối đầu là có thể làm cô ấy đi theo ông?” Lãnh Tư Thần cười lạnh một tiếng.

“Vậy thử xem a! Nhìn xem, là cậu quan trọng, hay là cái gối đầu này quan trọng!” Nam Cung Lâm đầy tự tin mà khiêu khích nói.

“A Thần! A Thần! Các người đừng thương tổn anh ấy, cầu xin các người.....”

Hạ Úc Huân lập tức liền phải đi qua đoạt lại gối đầu, tất cả sợ hãi trước đây đều quên mất, hiện tại cô chỉ muốn cứu “A Thần” của cô về.

Lãnh Tư Thần một tay đem Hạ Úc Huân đang hướng phía Nam Cung Lâm đi đến ôm vào trong lòng ngực, ngữ khí khẽ run tiết lộ sự khẩn trương của anh, nói: “Tiểu Huân, đừng đi!”

“Không, tôi muốn cứu A Thần!” Hạ Úc Huân có chút mất khống chế mà thét chói tai, hoàn toàn không nghe lời anh nói.

“Tiểu Huân!” Thanh âm Lãnh Tư Thần bỗng nhiên cao lên, sau khi cảm giác được cô run rẩy, lại bất đắc dĩ mà mềm giọng cả giận: “Tiểu Huân, đừng đi được không? Em nhìn xem, anh ở chỗ này a!”

Nam Cung Lâm nhìn một màn này, khinh thường mà cười cười, “Lãnh Tư Thần, cậu như vậy có tính không phạm quy không? Có bản lĩnh để tự cô ấy quyết định.”

Kỳ thật Nam Cung Lâm một chút đều không lo lắng, Hạ Úc Huân tuyệt đối không rời khỏi gối đầu này được.

Mà chỉ cần Hạ Úc Huân kiên trì, Lãnh Tư Thần tuyệt đối không làm gì được cô.

Cho nên, lúc này đây, ông nhất định thắng rồi.

Cho dù thủ đoạn không quang vinh, không quan trọng, ông muốn chỉ có kết quả.

Nghe Nam Cung Lâm châm chọc, sống lưng Lãnh Tư Thần cứng đờ, nhưng hoàn toàn không để ý đến, chỉ gắt gao mà nhìn chăm chăm Hạ Úc Huân, muốn ngăn cô lại, càng hy vọng cô có thể khôi phục lý trí.

“A Thần..... A Thần.....” Hạ Úc Huân hoàn toàn nghe không được Lãnh Tư Thần nói, tâm tư cô phần lớn đều ở trên gối đầu bị Dao Sẹo phía đối diện “Bắt cóc”.

Người đàn ông kia thật đáng sợ, A Thần ở trong tay của hắn, hắn cướp A Thần rồi, bọn họ muốn làm cái gì?

Vì cái gì muốn cướp anh ấy đi.....

Bọn họ sẽ giết A Thần sao? Đừng, đừng.....

“Buông tôi ra! Buông tôi ra! Tôi muốn đi cứu A Thần! A Thần, không phải sợ, không phải sợ.....” Hạ Úc Huân càng nghĩ càng hoảng hốt, sợ hãi trong lòng càng lúc càng lớn, cơ hồ làm cô suy sụp, cô bắt đầu ở trong lòng Lãnh Tư Thần điên cuồng mà giãy giụa.

Miệng vết thương nơi bả vai của Lãnh Tư Thần bởi vì Hạ Úc Huân khê động, lập tức nứt ra, đột nhiên kịch liệt đau đớn khiến cho sắc mặt của anh thu lại tái nhợt như tuyết.

Nhưng là, hắn chỉ hơi nhúu mày mà thôi, vẫn cố chấp mà gắt gao ôm Hạ Úc Huân, ngữ khí đã hỗn loạn cầu xin, “Tiểu Huân, em tỉnh táo đi, em tỉnh táo lại được không.....”

Bị đàn ông ôm Hạ Úc Huân cảm thấy có chút không thoải mái.

Hơi thở nóng rực của anh phun trên cổ cô, khiến cô tâm phiền ý loạn, hai tay hữu lực bên hông khiến thần trí cô mơ hồ, quanh hơi thở nhàn nhạt mùi máu tươi càng kích thích nơi nào đó trong thần kinh của cô, quá nhiều cảm giác kỳ quái giao tạp ở bên nhau, đánh sâu vào thần kinh yếu ớt của cô, cơ hồ bức cô đến bên bờ tan vỡ.....

“A ——”

Trong đầu hoảng loạn, tim rất đau, thân thể thật là khó chịu, cô chịu không nổi, chịu không nổi!

Hạ Úc Huân bắt đầu càng thêm điên cuồng giãy giụa, cắn xé, dùng toàn bộ sức lực, theo bản năng mà dùng hết mọi phương thức có thể thương tổn người đàn ông phía sau làm cô thống khổ như vậy.

“Ách.....”

Lãnh Tư Thần sắc mặt càng ngày càng kém, cuối cùng, nhẫn nại rốt cuộc rốt cuộc tới đỉnh điểm, thô lỗ mà đem người cô chuyển qua tới, nổi giận

gầm lên một tiếng, “Hạ Úc Huân, em nháo đủ chưa?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 181: Đau Thấu Tim

Hạ Úc Huân bị anh rống đến ngây ngẩn cả người, một hơi thở nghẹn cứng ở cổ họng, đại ra mà nhìn anh.

“Tiểu Huân, anh, đối không.....”

Lãnh Tư Thần còn chưa kịp xin lỗi, Hạ Úc Huân đã cắn trên tay anh một cái, sau đó đánh đấm xô đẩy ngực anh, nói: “Anh tránh ra! Tránh ra! Tôi chán ghét anh! Chán ghét anh! Chán ghét anh.....”

Một khắc kia, Lãnh Tư Thần từ trước đến nay vẻ mặt luôn lạnh lùng thế nhưng toát ra vẻ bị thương thậm chí còn ủy khuất.

Ngay cả Nam Cung Lâm nhìn cũng không nhịn được xúc động.

“Lão đại.....” Bởi vì mệnh lệnh không được đến gần Hường Viễn vẫn luôn không dám ra tay rút cuộc nhìn không được muốn tiến lên.

“Cậu làm gì?” Lương Khiêm một phen giữ chặt Hường Viễn đang muốn tiến lên.

Hường Viễn phản nộ nói, “Chị dâu thật quá đáng! Anh nhìn xem miệng vết thương của đại ca!”

Lúc này, chỉ có hai người Lương Khiêm cùng Hường Viễn là đứng phía Lãnh Tư Thần, cho nên, chỉ có bọn họ có thể nhìn thấy bả vai sau lưng anh đầm đìa máu tươi cùng máu thịt bị xé rách.

Lương Khiêm than nhẹ một tiếng đem Hường Viễn kéo ra sau, nói: “Chuyện giữa nam và nữ vốn dĩ không rõ ràng lắm, bọn họ là kẻ muốn đánh người kia lại nguyện ý bị đánh, người khác chen vào không lọt, giúp đỡ cũng chỉ có thể càng giúp càng rối, cậu cũng đừng cho lão đại thêm phiền phức.”

“Chính là, lão đại bị thương nặng như vậy.....” Hường Viễn lại tức bực mà nện một quyền trên vách tường.

“Yên tâm đi, không có việc gì. Lão đại có sóng to gió lớn nào không chịu qua, chỉ là một vết thương do súng mà thôi. So với vết thương hiện tại trong lòng anh ấy, đây thật sự không tính là cái gì.” Lương Khiêm thở dài.

Cho dù bả vai đã đau đến mức hơi động đều đau đớn muốn chết, Lãnh Tư Thần vẫn cố chấp mà nâng tay lên, nặng nề bóp hai vai cô, gần từng chữ một rõ ràng nói, “Em lặp lại lần nữa. Lời nói vừa rồi, lặp lại lần nữa, anh liền thả em đi, tùy em muốn đi đâu thì đi.”

Hạ Úc Huân đột nhiên an tĩnh lại, ngơ ngẩn mà nhìn người đàn ông trước mắt.

“Nói a!” Ngữ khí Lãnh Tư Thần có phần nặng hơn.

Bị anh quát lên như vậy, hốc mắt Hạ Úc Huân lập tức đỏ, buột miệng nói: “Tôi chán ghét anh! Anh là người xấu!”

Ánh mắt Lãnh Tư Thần bỗng chốc một mảnh hoang vu, “Em đi đi.....”

Như lời anh nói, anh buông bả vai cô ra, thậm chí như sợ chính mình hối hận tuyệt nhiên mà đem cô đẩy cách xa mình một bước.

Tim anh đã đau đến chết lặng.

A, vì cái gì phải đau lòng? Hẳn là cảm thấy vui mừng mới đúng chứ! Rốt cuộc từ trong miệng cô vẫn luôn nói muốn cứu, luôn miệng để ý, sủng ái, bảo hộ, là thể thân..... Của anh.....

Hoặc là nói, là “Lãnh Tư Thần” trong hư cấu của cô, là “Lãnh Tư Thần” trong tưởng tượng của cô.

Bởi vì, trong thế giới hư ảo này đây bản thân cô là trung tâm, cô sẽ không chịu thương tổn.

Mà trong thế giới hiện thực, anh chỉ biết lần lượt mà làm cô thất vọng, làm cô đau đớn muốn chết.

Cho nên, cô sợ, mệt mỏi, mệt mỏi, tình nguyện lựa chọn anh trong hư ảo, vứt bỏ hiện thực.

Lãnh Tư Thần tự giấu mà khẽ cười một tiếng, trở mắt nhìn Hạ Úc Huân không chút do dự xoay người, quay lưng với anh mà đi, từng bước đi về phía “Lãnh Tư Thần” trong hư ảo kia.

Cô chung quy vẫn là vứt bỏ anh.

Lãnh Tư Thần chậm rãi xoay người đưa lưng về phía cô, bởi vì, không muốn trở mắt nhìn cô rời đi.

Khoảnh khắc anh xoay người, cha con Nam Cung, cùng với tất cả thủ hạ đều thấy được miệng vết thương nhìn thấy ghê người sau lưng Lãnh Tư Thần.

Máu tươi đã đem toàn bộ phía sau lưng anh nhuộm đỏ, áo sơmi màu trắng đã thành màu máu tươi.

Bởi vì kinh hãi mà thanh âm hít ngược khí lạnh hết đợt này đến đợt khác vang lên.

Hạ Úc Huân vốn dĩ một lòng muốn gởi đầu kia, nghĩ nó là “A Thần”, đột nhiên phát hiện mọi người kinh hãi mà nhìn phía sau lưng cô, vì thế tất cả tâm tư đặt trên “A Thần” kia dời đi vài phần, ma xui quỷ khiến mà xoay người.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 182: Thua

Màu máu chói mắt nhuộm đỏ hai mắt cô.....

Bóng dáng cô đơn thật mạnh va chạm vào một góc nào đó mềm mại nhất trong lòng cô.....

“Phanh ——”

Vào lúc Hạ Úc Huân bởi vì thị giác cùng tâm lý trùng kích đến mà hoảng loạn vô cùng, Lãnh Tư Thần rốt cuộc chống đỡ không được, thân ảnh vụt qua một cái, lập tức ngã xuống.

“A Thần ——” Đồng tử Hạ Úc Huân bỗng nhiên kịch liệt co rút lại, bay nhanh chạy về phía Lãnh Tư Thần.

Sau khi một tiếng “A Thần” kia kêu ra, Nam Cung Lâm liền biết ai thắng ai thua.

Chỉ tiếc, người nào đó hôn mê cũng không biết mình đã thắng lợi trong một khắc cuối cùng, một giây cuối trước khi hôn mê vẫn đắm chìm trong đau thương mất đi cô.

“A Thần! A Thần!” Hạ Úc Huân kích động mà ôm thân thể Lãnh Tư Thần không ngừng lay động, “A Thần, anh tỉnh tỉnh a! Đừng bỏ rơi em!”

Hương Viễn vội vàng xông lên, nói: “Chị dâu, đừng lắc, lão đại sẽ chịu không nổi.”

Hạ Úc Huân cuống quít buông lực đạo, nhìn tay đầy máu tươi, toàn thân run rẩy.

“Trước đỡ lão đại vào đã!”

Lương Khiêm cùng Hương Viễn đem Lãnh Tư Thần đỡ vào, Hạ Úc Huân mất hồn mất vía mà theo sau.

Ngoài cánh cửa lớn xa hoa, Đào Sẹo ngây ngốc mà nhìn gối đầu trong tay, nói: “Ách, lão đại, hiện tại làm sao bây giờ?”

“Các người ở lại, canh giữ chỗ này, cô ấy nếu thiếu một sợi tóc, các người liền cũng đừng trở lại.”

Nam Cung Lâm để lại một nửa người.

“Vâng, lão đại!” Tất cả mọi người lau mồ hôi, bị đuổi đi là trừng phạt tàn khốc nhất, hai bên hắc bạch đều không có nơi bọn họ dung thân.

Nam Cung Mặc có vẻ đăm chiêu mà nhìn Nam Cung Lâm chậm rãi đến rồi lại đi.

Cậu biết Nam Cung Lâm phần nộ lên rồi thì đừng nghĩ tới loại khả năng ông ra về tay không, mà hiện tại, cứ nhiên thật sự đã xảy ra.

Xem ra là cậu xem thường lực ảnh hưởng của Lãnh Tư Thần, dù sao cũng hơn hai mươi năm cảm tình.

Hạ Úc Huân, vì cái gì cô có thể làm cho người cha không đứng đứng kia của cậu coi trọng như vậy?

Theo cậu quan sát, Nam Cung Lâm đối với cô lại không phải tình yêu nam nữ.....

Người muốn biết rõ ràng vấn đề này không chỉ một mình cậu, mấy ngày trước, cậu trong lúc vô ý phát hiện mẹ mình cũng đang âm thầm tìm hiểu bối cảnh Hạ Úc Huân.

Cậu không thể không lo lắng, những người đàn ông bên cạnh Hạ Úc Huân, mỗi một người đều sẽ mang đến cho cô phiền toái không ngừng, ngay cả Nam Cung Lâm cũng không có khả năng làm được việc thời thời khắc khắc bảo vệ cô.

Lãnh Tư Thần, Âu Minh Hiên, Nam Cung Lâm mỗi một người thân phận đều thực phiền toái, tình huống như vậy làm không tốt sẽ để cô trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích.....

Hiện tại chỉ hy vọng Lãnh Tư Thần có thể sớm làm ra một quyết định.

Như vậy, tất cả mọi người có thể được giải thoát.

-

Một phen dẫn vật, miệng vết thương của Lãnh Tư Thần đều nứt ra rồi, những sợi bông lẫn lộn da và máu thịt, khiến người nhìn thấy sợ hãi.

Hương Viễn vội hơn một giờ mới tạm thời cầm máu được, đem miệng vết thương nứt ra dùng chỉ nhỏ một lần nữa may lại.

“Tiểu Huân.....” Cho dù là trong lúc hôn mê, Lãnh Tư Thần vẫn mày nhíu chặt, trong miệng đứt quãng gọi một cái tên.

Hương Viễn có chút may mắn, cũng may anh hiện tại là hôn mê, nếu không đau đớn hiện tại tăng thêm vài lần.

Khi mọi thứ đã xong xuôi, Hương Viễn cũng đã rã rời.

Hạ Úc Huân nằm ở mép giường, mắt không chớp nhìn Lãnh Tư Thần, cầm tay anh, dường như sợ anh biến mất.

Thời gian từng chút một qua đi, Lãnh Tư Thần mãi cho đến chạng vạng đều chưa tỉnh lại.

Lương Khiêm đi vào đưa cơm, Hạ Úc Huân như thế nào cũng không chịu ăn.

“A Thần có thể chết hay không?” Hạ Úc Huân một đôi mắt đỏ như mắt thỏ hỏi.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 183: Rốt Cuộc Nhận Ra Anh

“Ách..... Sao lại thế được! Chị dâu chị đừng nghĩ ngợi lung tung!”
Hương Viễn thấy cô lo lắng như vậy, cũng không oán trách cô, dù sao cô lúc đó thần trí không thanh tỉnh.

“Tôi không giúp được anh ấy..... Cái gì đều không giúp được!”

“Chị đương nhiên có thể! Việc chị hiện tại phải làm rất quan trọng, bên cạnh anh ấy, để khi anh ất tỉnh lại người đầu tiên nhìn thấy là chị.”

“Được, tôi sẽ bên cạnh anh ấy.”

Nửa đêm.

Bởi vì bị thương ở phía sau, Lãnh Tư Thần nằm nghiêng trên giường, thần trí dần tỉnh lại, cảm giác thời gian dài làm cánh tay có chút tê mỏi.

Đèn đầu giường phát ra ánh sáng nhu hòa, anh mở to mắt, chỉ nhìn thấy phòng trống rỗng, mấy ngày nay quen với việc cô ở bên cạnh mình, đột nhiên nhìn không thấy cô, trong khoảng thời gian ngắn có chút hoảng hốt, một lát sau mới phản ứng lại.

Thiếu chút nữa quên mất, cô đã rời đi.

Lãnh Tư Thần gian nan mà xoay người, sau đó, hung hăng ngậy ngấn cả người.

Là đang nằm mơ sao?

Rõ ràng đã bị vứt bỏ, anh đều đã hết hy vọng tiếp nhận sự thật này, nhưng sau khi xoay người một cái, cả khuôn mặt cô lại gần ngay trước mắt.

Cô cứ như vậy ghé vào mép giường lẳng lẳng mà ngủ yên, lông mi thật dài hơi hơi rung động, nhồn nhột quét qua da thịt anh, hơi thở thơm ngọt quanh quẩn.

Lãnh Tư Thần hơi lùi về sau để nhìn rõ cô.

Anh hốt hoảng mà vươn tay, thật cẩn thận mà chạm vào gương mặt cô.

“Ừm.....” Cô ngâm khẽ một tiếng, như mèo kêu cọ cọ vào ngón tay anh, anh lập tức cả kinh rút trở về, nhưng ngay sau đó lại là càng tham lam mà dưng chạm vuốt ve mặt cô.

Hạ Úc Huân bị anh đánh thức, tỉnh trẻ con mà hừ hừ vài tiếng dụi dụi mắt ngẩng đầu lên.

Sau khi nhìn thấy Lãnh Tư Thần, cô mở to đôi mắt đầy vẻ kinh hãi, ôm chặt cánh tay anh, nói: “A Thần! A Thần anh tỉnh!”

“Em gọi anh cái gì?”

“A Thần tay anh tê hay không?” Hạ Úc Huân sẵn sóc vô cùng, dùng lực vừa phải mà vuốt ve cánh tay anh, vừa nhẹ nhàng đấm, vừa cúi đầu hỏi anh, nói: “Như vậy có đỡ không?”

Lãnh Tư Thần hoàn toàn phản xạ có điều kiện gật gật đầu.

“Anh muốn ngồi dậy sao?” Hạ Úc Huân lại rất cẩn thận mà đem anh đỡ dậy, nói: “Có thể ngồi, không cần dựa, sẽ đè miệng vết thương.”

“.....” Vẫn chưa thể nào hiểu được tình hình Lãnh Tư Thần chỉ có thể ngây ngốc mà nhìn cô.

“A Thần anh có đói bụng không? Em đi nấu cơm cho anh!”

Hạ Úc Huân mới vừa bước được nửa bước đã bị Lãnh Tư Thần mạnh mẽ kéo trở về, “Đừng đi!”

“Anh đừng lộn xộn, có đau hay không?” Hạ Úc Huân không chút nào dám giãy giụa, cứ như vậy nằm trong lòng anh, hoảng loạn mà dò hỏi.

“Đừng đi!”

“Ngoan, em đi nấu cơm, rất nhanh, em rất nhanh sẽ quay lại!” Hạ Úc Huân an ủi nói.

“Đó không quan trọng! Quan trọng là, em vừa gọi anh là cái gì?” Lãnh Tư Thần khẩn trương không thôi hỏi, thanh âm đều đang phát run.

“A Thần.....” Hạ Úc Huân khó hiểu mà kêu một tiếng.

“Gọi lại một lần, anh là ai?” Lãnh Tư Thần ôm chặt vòng eo cô, dán ở bên tai cô.

“A Thần, anh làm sao vậy? Nhất định là quá đói bụng, ngay cả bản thân cũng không nhận ra.” Hạ Úc Huân lẩm bẩm nói.

Cô rốt cuộc nhận ra anh! Cô rốt cuộc nhận ra anh!

Chẳng lẽ đây là cố tìm đường sống trong chỗ chết sao? Tim Lãnh Tư Thần đắm chìm trong cảm giác mừng như điên không cách nào tự kiềm chế.

Nhưng, ngay sau đó anh đột nhiên lại nghĩ đến cái gì.

Nếu cô đã có thể nhận ra anh, như vậy bệnh của cô thì sao?

Hiện tại giống như vẫn chưa nhìn ra cô rốt cuộc có bình thường hay không.

Vì thế, Lãnh Tư Thần trầm ngâm một lát, thử nói, “Tiểu Huân, đau quá.....”

Hạ Úc Huân vừa nghe lời này lập tức ôm lấy cổ anh hôn môi anh một cái.

Với phương pháp sinh lý khẩn cấp mất cảm giác này, Hạ Úc Huân đã sớm quen tay hay việc.

Cô trấn an dụ dỗ anh hết như âu yếm bảo bối nhỏ, nói: “A Thần ngoan a, hôn hôn, không đau.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 184: Không Thèm Để Ý

Ai, quả nhiên vẫn chưa hoàn toàn khôi phục bình thường.....

Bất quá, như vậy có vẻ cũng không tồi.....

Lãnh Tư Thần vẫn không nhúc nhích mà tùy ý cô ôn nhu không thôi mà trấn an chính mình, trong lòng mềm mại cùng phiền muộn.

Bởi vì cô sùng nịch mà mềm mại, bởi vì bệnh của cô mà phiền muộn.

Không chán ghét phương thức ở chung như vậy, nhưng, cảm giác không đúng.

Hiện tại, cô đối với anh không phải yêu, mà là đem anh trở thành.....

Đánh một cái không thỏa đáng Tất Phương, cô đem anh coi như một đứa con của cô cần che chở bảo hộ.

Loại cảm giác này làm anh dở khóc dở cười.

Tuy rằng, cô hiện tại như thế này vừa ngoan ngoãn lại đáng yêu, đáng yêu đến mức làm anh hận không thể một ngụm nuốt chửng. Nhưng, anh càng hy vọng nhìn thấy dáng vẻ cô khỏe mạnh, gương nanh múa vuốt hơn.

Mặc kệ là trước đây vẫn là bây giờ, Hạ Úc Huân, em luôn đem anh làm cho loạn một nùi!

Lãnh Tư Thần một cái xoay người đem cô đè ở dưới thân, thật sâu mà hôn lấy, phát tiết chính mình bởi vì cô mà cảm xúc vô cùng rối rắm.

Sự nghe theo của cô không thể nghi ngờ là một liều xúc tác cực mạnh, chậm rãi phá hủy lý trí anh.

Mà lúc này, cô cư nhiên còn không biết sống chết ôm lấy cổ anh, ngây ngốc mà nói, “Từ từ , đừng vội, miệng vết thương..... Đau.....”

Ai, cô bị người ta bán còn giúp đối phương kiếm tiền, chỉ số thông minh thật sự bệnh hay không bệnh đều như nhau cả.

“Đáng chết!” Lãnh Tư Thần nguyên rửa một tiếng, ánh lửa trong mắt như ngôi sao bắn ra bốn phía, tràn đầy hơi thở nguy hiểm.

Chưa bao giờ có một người phụ nữ có thể làm anh mất khống chế như vậy.

Bắt luận cảm xúc như thế nào, hỉ nộ ái ố, chỉ có cô mới có thể dễ dàng lôi kéo.

Cảm giác được trên môi đau đớn, Hạ Úc Huân lập tức đau hừ một tiếng.

Đau quá, nhưng, anh nhất định càng đau hơn, cho nên mới như vậy.

Không sao, chỉ cần có thể giúp A Thần, cô đau một chút cũng không sao.

Hai tròng mắt Lãnh Tư Thần nhảy lên lửa cháy, nhìn vẻ mặt Hạ Úc Huân như chiến sĩ anh dũng chịu chết , bất đắc dĩ mà cảm động.

Bởi vì không muốn bị thương đến anh, mới có thể thuận theo như vậy, mới có thể ủy khuất chính mình như vậy sao?

Nha đầu ngốc, muốn em trở thành phụ nữ của anh, rất muốn rất muốn.....

Từ khi quyết định hứa cho em tương lai, liền cấp bách mà muốn cho em hoàn toàn thuộc về anh.

Cho dù..... Lỡ như..... Em không phải của anh.....

Vậy cũng không sao, anh không thèm để ý, mọi thứ trong quá khứ, tất cả anh đều có thể không thèm để ý.

Nhưng, toàn bộ thời gian tương lai, em chỉ có thể thuộc về một mình anh.

Chỉ có thể thuộc về anh! Chỉ có thể thuộc về anh!!!

Lãnh Tư Thần bởi vì suy đoán bất an trong lòng mà khẩn trương không thôi.

Rốt cuộc bốn năm đại học, cô đã từng rời khỏi mình bốn năm. Là chính anh lần lượt đẩy cô ra, cho nên, cô có cuộc sống của mình, có tình yêu của mình, căn bản không có gì đáng trách, anh không có tư cách để ý cùng chỉ trích.

Cho dù mọi chuyện đều chứng minh tâm ý của cô rồi, Lãnh Tư Thần vẫn thấp thỏm như vậy.

Không phải bởi vì hoài nghi cô, mà là, anh đối với bản thân mình không tin tưởng.

Lãnh Tư Thần tự phụ từ trước đến nay, lần đầu tiên không xác định được một sự kiện như vậy. Anh tổn thương cô quá nhiều lần, ngay cả chính anh đều không thể tưởng tượng sau những xúc phạm tàn nhẫn như vậy, lời nói đả thương người như vậy, cô có lúc nào cảm thấy trống rỗng hay không, có lúc nào cảm thấy chống đỡ không được muốn nhất thời từ bỏ hay không.

Lãnh Tư Thần thở dài một tiếng, gắt gao đem cô kéo vào trong lòng ngực.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 185: Nhớ Em Như Vậy

Lãnh Tư Thần thở dài một tiếng, gắt gao đem cô kéo vào trong lòng ngực.....

Đúng lúc này, “Kẽo kẹt” một tiếng, cửa phòng đột nhiên bị người mở ra.

“A! Cái kia, thực xin lỗi thực xin lỗi! Quấy rầy! Các người tiếp tục tiếp tục!”

Cùng với một thanh âm kinh hoàng thất thố, ầm một tiếng, cửa đóng lại.

Hương Viễn đang bưng bữa ăn khuya kinh hoàng thất thố mà chạy trốn ra ngoài.

Vừa rồi anh nghe được bên trong có động tĩnh, nghĩ Lãnh Tư Thần hẳn đã tỉnh, cho nên liền muốn đưa chút đồ ăn vào, gõ cửa vài tiếng đều không có phản ứng, liền trực tiếp đẩy cửa mà vào, nào biết cư nhiên sẽ đụng phải cảnh tượng hương diễm này.

Chết chắc rồi chết chắc rồi! Lần này thật sự chết chắc rồi! Cư nhiên quấy rầy chuyện tốt của lão đại. Cũng may anh nhanh chóng tránh.

Bất quá, miệng vết thương của lão đại vừa mới mới khâu xong, vận động kịch liệt như vậy, nỗ lực trước đây khẳng định lại sụp đổ hết.

Trời ạ! Vậy anh chẳng phải là lại phải bắt đầu cuộc sống bi kịch.

Vì cái gì, vì cái gì xui xẻo luôn là anh! Khi đó anh nhất định là điên rồi mới đi học y.

Lương Khiêm nhìn dáng vẻ Hường Viễn thở hồng hộc mặt đỏ tai hồng, nhàn nhã mà khoanh tay trước ngực, vui sướng khi người gặp họa nói, “Sớm nói cậu đừng đi! Càng không nghe! Thế nào? Kỹ thuật của lão đại không tồi chứ!”

“Anh anh..... Anh bớt nói lời châm chọc đi!” Hường Viễn then quá hóa giận mà đẩy Lương Khiêm đang chặn đường ra.

“Hắc hắc, đừng đi đừng đi! Nói với tôi cậu đã nhìn thấy gì?” Lương Khiêm đột nhiên thay đổi thái độ như Xuyên kích biến sắc, đuổi theo phía sau Hường Viễn, nhiều chuyện mà truy vấn nói.

“Lương Khiêm, anh có thể đừng vô sỉ như vậy hay không!” Hường Viễn đã ngay cả cổ đều đỏ lên.

“Tôi hỏi một chút đã là vô sỉ? Vậy người nhìn lên chẳng phải là vô kiểm a.....”

“Ai nhìn lên! Tôi là không cẩn thận!”

“Tôi đã nhắc nhở cậu, cậu lại một hai phải đi, khẳng định là cố ý! Chắc chắc, thật nhìn không ra cậu còn có loại đam mê này.....”

“Lương Khiêm, anh một ngày không đùa giỡn tôi sẽ chết hay sao vậy! Lão tử liều mạng với anh!”

.....

Trong phòng ngủ.

Lãnh Tư Thần buông cô ra, lại tiếp tục nữa, anh nhất định khống chế không được.

Trên thực tế, hiện tại anh đã ở đỉnh điểm của sự mất khống chế.

“Tiểu Huân.....” Anh kiềm nén mà nỉ non.

“Vẫn đau sao? Vậy làm sao bây giờ? Em đi gọi Hường Viễn!” Hạ Úc Huân hoảng loạn đến không chịu được.

“Không phải, đừng khẩn trương. Anh chỉ là muốn nói, anh đói bụng.”

Trời biết, Lãnh Tư Thần không muốn nói ra những lời này. Nhưng cần thiết phải để cô rời đi trong chốc lát!

Đúng vậy, đói bụng! Rất đói bụng rất đói bụng! Con người anh như lang tựa hổ mà nhìn chăm chăm tiểu nha đầu thờ dốt chưa bình tĩnh dưới thân.

“Em đi nấu cơm cho anh!” Hạ Úc Huân lập tức nói.

“Được.” Thanh âm anh khàn khàn, cực kỳ gian nan mà để cô rời đi.

Khoảng cách từ giường đến cửa phòng, trong vòng vài giây ngắn ngủi cô rời đi, anh có bao nhiêu lần xúc động muốn cô ứ lại.

Anh muốn cô, nhưng là, không phải vào ngay lúc này.

Anh muốn cô rành mạch mà cảm nhận được tâm ý của chính mình, anh phải cho cô một đêm hoàn mỹ khó quên nhất.

Lãnh Tư Thần đã hạ quyết tâm nhân nhện, cho dù anh không phải người đàn ông đầu tiên của cô, cũng muốn làm người đàn ông khiến cô vĩnh viễn cũng không cách nào rời đi. Bất luận là tim, hay là thể xác.

Hạ Úc Huân, em tốt nhất nhanh chóng tỉnh táo cho anh, nếu không, anh không cam đoan ngày nào đó khống chế không được bản thân, nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của ăn em.

Tiểu Huân, nhanh chóng thức tỉnh đi.....

Tiểu Huân, đã rất lâu rất lâu rồi không nhìn thấy bộ dáng gương nanh múa vuốt hoành hành ngang ngược của em, thực hoài niệm.....

Tiểu Huân, đã rất lâu rất lâu không có nghe em tức giận mắng anh, thực không quen.....

Tiểu Huân, em vẫn luôn ở bên cạnh anh, anh lại nhớ em như vậy.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 186: Ý Lại

Sáng sớm hôm sau, Lãnh Tư Thần mới vừa rời giường, Hạ Úc Huân nghe tiếng động, lập tức tạp dề vây quanh từ trong phòng bếp cọt cọt chạy tới, nâng góc áo anh, nói: “A Thần, anh muốn đi đâu?”

“Anh đi WC, sau đó rửa mặt đánh răng..... Bằng không còn có thể đi đâu?”

“A! Em dắt anh đi nha!” Hạ Úc Huân ân cần mà đem anh đưa vào toilet, sau đó giúp anh lấy kem đánh răng lên bàn chải, khăn lông tất cả đều chuẩn bị tốt.

Sau khi đánh răng rửa mặt xong, Lãnh Tư Thần vừa đi ra toilet Hạ Úc Huân liền buông trứng gà trong tay chậm rãi chạy qua.

“A Thần, anh muốn đi đâu?”

“Đi ra sân ngồi.”

“A! Em cùng anh đi nha!”

“..... Em không cần xem đồ ăn sao?”

Hạ Úc Huân không để ý đến anh, di chuyển ghế trúc vào trong sân, sau đó lôi kéo anh ngồi xuống, nói: “Vậy anh nghỉ ngơi thật tốt đi nha!”

Bắt đầu từ đêm qua, Hạ Úc Huân liền vẫn luôn là “Anh đi đâu, đi làm cái gì, khi nào trở về, trở về thời điểm còn yêu em sao” hình thức siêu cấp dính người, thật sự là làm anh vừa bất đắc dĩ vừa buồn cười.....

Quả nhiên, một lát sau, Lãnh Tư Thần đứng lên, vừa muốn đi ra cửa sân, lập tức bị Hạ Úc Huân từ phía sau ôm.

Lãnh Tư Thần thân thể chấn động, hoang mang mà xoay người, thế nhưng nhìn thấy cô nước mắt lưng tròng mà nhìn mình, vì thế lập tức khẩn trương hỏi, “Tiểu Huân, làm sao vậy?”

“A Thần, anh muốn đi đâu?” Thanh âm cô khàn khàn vỡ nát.

Lãnh Tư Thần dùng lòng bàn tay lau nước mắt trên má cô, giải thích nói, “Quần áo phơi trong sân bị gió thổi ra ngoài, anh đi nhặt.”

“Thật vậy sao?” Cô sợ hãi mà nhìn hắn, con người tràn đầy sợ hãi.

“Đương nhiên.” Lãnh Tư Thần nhìn cô, con người hiện lên một tia ưu sắc.

Cô lại bắt đầu ỷ lại vào anh, nhưng vẫn không tin nhiệm anh.

Cô cảm thấy anh sẽ đột nhiên rời đi, nội tâm không hề có cảm giác an toàn, cho nên cô mới dính anh như vậy, nhất cử nhất động của anh đều làm cô thần hồn nát thần tính trông gà hoá cuốc.

“A Thần, anh ngồi đi, em đi nhặt!Em đi nhặt được rồi!” Hạ Úc Huân nghe anh trả lời mới thoáng an tâm.

Mới vừa cất bước, Lãnh Tư Thần một tay đem cô ôm chặt, nhẹ nhàng vỗ về sau lưng cô, nói: “Tiểu Huân, đừng sợ, anh sẽ không bỏ đi, tin tưởng anh!”

“Uhm!” Hạ Úc Huân nặng nề mà gật đầu, nhìn anh, cười dịu dàng, sau đó chạy ra đi nhặt quần áo.

Lãnh Tư Thần có chút đau đầu mà xoa xoa ấn đường, anh thật sự không biết nên làm như thế nào, như thế nào cô mới có thể tốt lên được....

Một bước tiến hành đến bây giờ, anh đã đi vào ngõ cụt, vô kế khả thi.

“A ——”

Bên ngoài sân đột nhiên truyền đến tiếng thét chói tai của Hạ Úc Huân.

Vừa nghe tiếng cô, Lãnh Tư Thần lập tức lao nhanh ra.

Trời biết, chết tiệt anh chán ghét nghe được cô kinh hoảng kêu to, một lần là Nam Cung Lâm, lúc này đây lại là ai?

Lãnh Tư Thần rất xa liền nhìn thấy Âu Minh Hiên đã lâu không xuất hiện đang gắt gao giữ chặt tay Hạ Úc Huân, biểu tình nôn nóng cùng đau đớn, “Úc huân, úc huân! Là anh a, anh là học trưởng! Bình tĩnh một chút, bình tĩnh một chút được không? Anh sẽ không thương tổn em!”

“Anh tránh ra! Tránh ra! A ——”

Hạ Úc Huân vừa muốn dùng đòn quăng ngã qua vai, Âu Minh Hiên tay mắt lạnh lẽo mà tránh thoát đi, anh đã vừa trật khớp tay, lại quăng ngã một lần nữa anh chịu không nổi.

“Úc huân, là anh sai, là anh không tốt, cầu xin em, cho anh cơ hội đền bù.....”

Nhìn Âu Minh Hiên cầm tay Hạ Úc Huân, ánh mắt Lãnh Tư Thần bỗng nhiên trở nên băng hàn thấu xương.

Anh liền nói, bên này bị tầng tầng người của Nam Cung Lâm canh giữ, còn có ai dám trắng trợn táo bạo mà chạy tới? Thì ra tên gia hỏa này đã trở lại.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 187: Âu Minh Hiên Đã Trở Lại

Bất quá, cậu ta trở về thì như thế nào, cái gì cũng đều không thể thay đổi, càng không thể đem cô đi.

Lãnh Tư Thần đang muốn phần nộ tiến lên, Hạ Úc Huân lại đột nhiên an tĩnh xuống.

Từ trong xe Âu Minh Hiên đi ra một cô gái khí chất dịu dàng thanh lãnh, trong lòng ngực cô gái đang ôm một bé con đáng yêu, khoảng chừng một hai tuổi, làn da trắng trẻo hồng hào, mặc âu phục nhỏ màu hồng nhạt, tinh xảo hết như búp bê Barbie.

Cô gái nhìn sơ qua tuổi tác có vẻ lớn hơn Hạ Úc Huân một chút, nhưng cũng không giống người đã làm mẹ, phong thái đều có một loại tri thức tính mỹ.

Con người đen nhánh của bé con tò mò mà quay tròn khắp nơi, sau đó, đôi mắt chớp chớp, ánh mắt dừng ở trên người Hạ Úc Huân - nơi phát ra động tĩnh lớn nhất, đang không ngừng giãy giụa thét chói tai.

Hạ Úc Huân tựa hồ là bị bé con hấp dẫn, trong khoảng thời gian ngắn từ bỏ phản kháng, vẫn không nhúc nhích mà nhìn bé con, con người thuần tịnh tràn đầy ngạc nhiên.

Âu Minh Hiên nhìn về phía cô gái ôm con kia, giống như nhìn thấy cứu tinh, kêu rên một tiếng, “Mộng Oanh, cuối cùng cô cũng ra tới! Nhanh đến

giúp đỡ!”

“Đây là người bệnh anh nói?” Tần Mộng Oanh bất động thanh sắc mà đánh giá Hạ Úc Huân, con người có vài phần tìm tòi nghiên cứu cùng ý vị sâu xa.

“Là cô ấy.” Âu Minh Hiên phát hiện Hạ Úc Huân cư nhiên không giãy giụa, vui sướng không thôi nói, “Mộng Oanh, cô thật đúng là người đến trừ bệnh, cô ấy lập tức liền không náo loạn!”

Tần Mộng Oanh liếc nhìn Âu Minh Hiên một cái, nói: “Bớt khen tôi đi. Không phải tôi, cô ấy là đối với cục cưng cảm thấy hứng thú.”

Âu Minh Hiên bị cô nói như vậy cũng phản ứng lại, con mắt Hạ Úc Huân chớp cũng không chớp mà nhìn bảo bối trong lòng cô. Một lớn một nhỏ hai người mắt to trừng mắt nhỏ, rất là đáng yêu.

Tần Mộng Oanh ôm bé con đến gần vài bước, tay nhỏ múp míp của bé tò mò mà duỗi về phía trước, thiếu chút nữa là có thể chạm vào gương mặt Hạ Úc Huân.

Hạ Úc Huân vui vẻ mà nở nụ cười, “Bé con.....”

Nhìn thấy Hạ Úc Huân cuối cùng đã bình tĩnh lại, Âu Minh Hiên lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, “Mộng Oanh, phục cô thật, đây đều có thể được cô dự đoán được, xem ra cô mang Lạc Lạc đến là quyết định sáng suốt.”

Tần Mộng Oanh không nói gì. Cô sao có thể dự đoán được, cô chỉ là vì không muốn để con gái ở nhà một mình, lại không cách nào cự tuyệt được thỉnh cầu của Âu Minh Hiên đích thân mời cô đến khám bệnh tại nhà, cho nên mới đem con gái theo, con gái là thứ trân quý duy nhất của cô, cô một bước cũng không rời bé.

Dư quang Âu Minh Hiên quét đến Lãnh Tư Thần bên cạnh, tuy rằng đôi với hành vi đơn phương mang Hạ Úc Huân đi của anh thực phản cảm, nhưng vì bệnh tình của Hạ Úc Huân, anh liền không cần so đo với anh ta.

“Đây là bạn tôi, bác sĩ tâm lý nổi tiếng ở Italy, Tần Mộng Oanh.” Âu Minh Hiên đơn giản giới thiệu nói.

Nhìn thấy dáng vẻ Hạ Úc Huân vui mừng không thôi, Tần Mộng Oanh cẩn thận đem bé con trong lòng đưa đến ngực Hạ Úc Huân cho cô ôm, không chút nào vì Hạ Úc Huân tinh thần không bình thường mà phòng bị với cô.

Tần Mộng Oanh đi đến trước mặt Lãnh Tư Thần, lịch sự mà vươn tay, “Xin chào, Tần Mộng Oanh.”

“Xin chào, Lãnh Tư Thần.” Lãnh Tư Thần hơi hơi gật đầu.

Tần Mộng Oanh, tên này, xác thật rất có tiếng, quyền uy giới tâm lý học.

Lúc anh đã vô kế khả thi, cô xuất hiện lại làm anh một lần nữa nhen lên tia hy vọng.

Mặc kệ cô là ai tìm tới, anh đều không để ý, hiện tại anh chỉ muốn Hạ Úc Huân sớm tốt hơn, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là trị liệu phải có hiệu quả.

Đối với thái độ bình tĩnh cam chịu của Lãnh Tư Thần, Âu Minh Hiên hơi có chút kinh ngạc, dựa theo cá tính của Lãnh Tư Thần, anh còn tưởng rằng anh ta sẽ kiêu ngạo vô lễ mà cự tuyệt sự trợ giúp của anh.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 188: Bé Con Đáng Yêu

Hạ Úc Huân ôm bé con, vô cùng vui vẻ mà chạy tới cho Lãnh Tư Thần xem, “A Thần, A Thần, anh xem, bé cưng này”

“Uhm.” Vẻ mặt Lãnh Tư Thần bỗng nhiên ôn nhu, đưa tay sờ sờ gương mặt mũm mĩm của bé.

Âu Minh Hiên kinh ngạc vạn phần mà nhìn Hạ Úc Huân, một bộ chịu đả kích lớn.

Cô có thể nhận ra Lãnh Tư Thần? Chuyện này từ khi nào!

Vì cái gì, vì cái gì cô có thể nhận ra Lãnh Tư Thần, lại vẫn không quen biết mình!

Úc huân, em thật sự, thật sự oán hận anh như vậy sao.....

Hạ Úc Huân, em nói không sai, xúc động là ma quỷ, anh hiện tại thật sự đã ở địa ngục.

“A Thần, anh xem, tay bé bé bé xinh xinh, nhỏ như vậy, thân thể mềm mại, thơm quá! Thật đáng yêu thật đáng yêu nha!” Hạ Úc Huân quả thực đã yêu thích không buông tay.

“Uhm, thực đáng yêu.”

Lãnh Tư Thần rất muốn nói, cô càng đáng yêu hơn, thân thể cô cũng rất mềm mại, rất thơm, mỗi lần chạm vào cô, phản ứng của cô cũng rất đáng yêu..... Ngừng ngừng lại, Lãnh Tư Thần mày lại suy nghĩ lung tung rồi. Nhưng, anh chính là khổng chế không được. Có thể là bởi vì gần đây dục cầu bất mãn nghiêm trọng.

Hạ Úc Huân cọ cọ gương mặt bé con, bé lập tức ha ha ha cười.

“Nàng một chút đều không sợ ta, còn đối ta cười.” Hạ Úc Huân ngạc nhiên nói.

Tần Mộng Oanh sủng nịch mà sờ đầu bé, nói: “Lạc Lạc không sợ người lạ, thực thích cười.”

“Cô bé thật khiến người ta yêu mến, thật xinh đẹp.” Lãnh Tư Thần lần đầu tiên không chút nào tiếc rẻ mà ca ngợi một người như vậy. Bởi vì, bé con đáng yêu này làm cô vui vẻ.

“Cám ơn.” Tần Mộng Oanh ôn nhu mà mỉm cười, nhìn thấy người khắc yêu mến và khen con mình như vậy, người làm mẹ tất nhiên sẽ cảm thấy vui vẻ cùng tự hào.

Một lúc sau, bé con cũng không chịu nổi, bắt đầu vắn vẹo thân thể nhỏ nhỏ muốn tìm mẹ ôm.

Hạ Úc Huân lưu luyến mà đem bé con trả lại, sau đó dịch đến trước mặt Lãnh Tư Thần, đầu vùi vào lòng anh, vẻ mặt đáng thương tội nghiệp, nói: “A Thần.....”

“Làm sao vậy?” Lãnh Tư Thần xoa xoa tóc cô hỏi.

“Rất thích! Thích em bé! Muốn!” Hạ Úc Huân lẩm bẩm nói.

Lãnh Tư Thần bất đắc dĩ mà vỗ vỗ cái trán cô, nói: “Đừng hồ nháo, đó là bé con của người khác!”

“Muốn! A Thần, muốn! Muốn!” Hạ Úc Huân chơi xấu mà ở trước ngực anh cọ xát.

“Tiểu Huân.....” Ngữ khí Lãnh Tư Thần gần như bất đắc dĩ, nhưng có rất nhiều dung túng cùng sủng nịch.

Bộ dáng thân mật kia của hai người, Âu Minh Hiên nhìn thấy muốn phát hỏa, càng có rất nhiều tổn thương, cảm giác chính mình đứng như một tên ngốc, hoàn toàn chen vào không lọt.

Tần Mộng Oanh ngơ ngẩn mà nhìn Âu Minh Hiên, vẻ mặt toát ra một tia ưu thương, nhưng lúc Âu Minh Hiên nhìn qua, vẻ ưu thương kia lập tức lướt qua, giống như trước nay đều chưa từng xuất hiện.

“Mộng Oanh, cô có phải hay không cảm thấy tôi thực buồn cười? Kỳ thật, bản thân tôi cũng cảm thấy như vậy, không chỉ có buồn cười, hơn nữa còn uất ức! Âu Minh Hiên tôi đời này cũng chưa từng uất ức như vậy!” Âu Minh Hiên mà bức bối mà xoa đầu, đột nhiên hung bạo như sư tử.

Tần Mộng Oanh cực kỳ vô hại mà cười cười, nói lời có thể khiến Âu Minh Hiên tức chết, “Đáng đời anh có một kiếp như vậy, tôi đại biểu cho toàn bộ phụ nữ bị anh gây tổn thương cảm tạ vị Hạ tiểu thư này trừng ác dương thiện, trăm yêu trừ ma.”

Âu Minh Hiên nghe vậy lập tức cau mày, nói: “Cô đại diện? Khụ, cô hẳn không phải là bởi vì chuyện kia.....”

Sắc mặt Tần Mộng Oanh lập tức thay đổi, rất may một câu lúc này của Hạ Úc Huân thành công giải vây cho cô, hấp dẫn lực chú ý của Âu Minh Hiên.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 189: Yêu Cầu

Hạ Úc Huân lúc có lúc không mà dùng ngón tay vẽ loạn trên áo sơ mi trắng của Lãnh Tư Thần, nói: “A Thần, A Thần, em muốn! Muốn bé con! Muốn ngay! Muốn bé con! Được không được không được không được không vậy!”

Không thành vấn đề, phía trước đoạn làm nũng này đều không có vấn đề, mấu chốt là sau những lời này.

Lúc Lãnh Tư Thần đang muốn nghiêm mặt giáo dục cô không nên muốn những thứ của người khác như vậy, Hạ Úc Huân lại mở to đôi mắt nhìn anh, nói: “A Thần, anh sinh con cho em có được không?”

An tĩnh, yên lặng, yên tĩnh.....

Không chỉ là Lãnh Tư Thần, cả Âu Minh Hiên, Tần Mộng Oanh, cách đó không xa thủ hạ của Nam Cung Lâm cùng Lãnh Tư Thần, mọi người đều ngây ngốc tại chỗ.

Ngay cả bé con cũng ngơ ngác mà chớp chớp mắt, đành chỉ tiếng ê ê a a.

Lương Khiêm cố nén suy nghĩ muốn cười lại không dám cười, sắp sửa nghẹn chết, rốt cuộc, anh thật sự nhịn không được chạy như điên ba ngàn dặm, trốn đến nơi Lãnh Tư Thần nghe không được cất tiếng cười to.

Tần Mộng Oanh buồn cười, cô gái này cũng thật đáng yêu vô cùng, hoàn toàn không giống với những cô gái vây quanh Âu Minh Hiên trước đó, đặc biệt như vậy, linh động như vậy. Ánh mắt đầu tiên nhìn qua có vẻ rất bình thường, cùng những mỹ nữ quyến rũ căn bản không thể so sánh, nhưng sau khi tiếp xúc liền sẽ hoàn toàn thích cô.

Khuôn mặt nhỏ thiên chân vô tà kia càng có thể khiến cho mỗi một người đàn ông đều muốn bảo hộ.

Hiên tại cô bị bệnh đã mê người như thế, nói vậy lúc bình thường lại càng thêm đáng yêu.

“A Thần, sinh cho em! Sinh đi!” Hạ Úc Huân thành khẩn cầu xin.

Lãnh Tư Thần đã hoàn toàn không biết nên phản ứng thế nào, chỉ có thể oán hận mà nhéo nhéo khuôn mặt nhỏ của cô, băng sơn vạn năm bất biến trên mặt cư nhiên có chút đỏ phơn phớt không dễ phát hiện, nói: “Loại chuyện này, sao có thể làm được!”

“Vì cái gì không thể?” Hạ Úc Huân nóng nảy.

“Bé con, chỉ em có thể sinh!” Lãnh Tư Thần nghiêng răng nghiêng lợi.

“Em?” Hạ Úc Huân trừng lớn hai mắt, tựa hồ không dự đoán được chính mình cư nhiên còn có công năng thần kỳ như vậy.

“Đương nhiên.” Anh mắt Lãnh Tư Thần hơi tỏa sáng, con của anh và cô, chỉ nghĩ thôi đã vô cùng chờ mong.

“Thật vậy sao? Em có thể sinh ra bé con đáng yêu như vậy sao?” Hạ Úc Huân thấp thỏm mà kích động hỏi.

Lãnh Tư Thần lại lần nữa khẳng định gật gật đầu, ngay sau đó cười đến có chút ái muội, “Nếu em nói em muốn sinh, anh thật ra có thể giúp em!”

“Anh sẽ giúp em sao? A Thần, anh thật tốt!” Hạ Úc Huân vui sướng mà cảm động nhìn anh.

Nhìn Hạ Úc Huân ngây thơ ngốc nghếch cùng Lãnh Tư Thần phúc hắc đê tiện, Âu Minh Hiên một chân dẫm nát lá cây dưới gốc, cắn giận nói, “Vô si!”

Thanh âm không lớn không nhỏ, lại vừa lúc có thể cho Lãnh Tư Thần nghe được.

Tâm tình Lãnh Tư Thần rất tốt, hoàn toàn không thêm so đo với Âu Minh Hiên.

Mấy người ngoài cửa hàn huyên trong chốc lát cùng nhau vào phòng khách.

Âu Minh Hiên vừa thấy bộ dáng Hạ Úc Huân ân cần vây quanh Lãnh Tư Thần liền tức giận.

Mấy ngày này mọi chuyện phát sinh anh đều thông qua Nam Cung Mặc biết hết, còn không phải là vì cô đỡ sủng sao? Có gì đặc biệt hơn người!

“Daddy, ôm một cái!”

Âu Minh Hiên đang buồn bực, Lạc Lạc không biết từ đâu kia sô pha bò đến đầu gối anh.

Lãnh Tư Thần nhìn Tần Mộng Oanh lại nhìn Âu Minh Hiên, vẻ mặt lộ ra ý vị thâm trường.

“A ——” Hạ Úc Huân như ngại không đủ loạn la lên một tiếng, mặt đầy vẻ sùng bái nhìn Âu Minh Hiên, nói: “Thật là lợi hại, bé con là anh sinh sao?”

-

【 Kịch nhỏ khôi hài: 】

Ngày đó, Lãnh Tư Thần nhìn thấy Hạ Úc Huân ngồi dưới ánh mặt trời, vẻ mặt ngây thơ khát khao mà nhìn trời xanh, chạy tới hỏi cô, “Tiểu Huân, em đang làm gì?”

Cô mê người mà thần bí mà cười, đáp: “Hừ, nhỏ giọng chút, chờ em phơi đen liền không ai biết em ngu ngốc!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 190: Đạt Thành Cộng Thúc

“A ——” Hạ Úc Huân như ngại không đủ loạn la lên một tiếng, mặt đầy vẻ sùng bái nhìn Âu Minh Hiên, nói: “Thật là lợi hại, bé con là anh sinh sao?”

Một tiếng kêu to của Hạ Úc Huân, rống đến Âu Minh Hiên hết sững sốt lại sững sốt.

Âu Minh Hiên đem Lạc Lạc đặt ngồi trên đùi, trừng phạt mà nhéo nhéo gương mặt mũm mĩm cô bé, nói: “Quý linh tinh, con lại gọi bậy daddy!”

Tần Mộng Oanh đem Lạc Lạc ôm lại, nói: “Lạc Lạc ngoan, gọi Âu thúc thúc.”

Âu Minh Hiên chớp chớp mắt, không biết xấu hổ nói, “Tôi cảm thấy tôi không già như vậy, gọi anh đi!”

Tần Mộng Oanh trợn mắt liếc anh một cái.

Lạc Lạc nhìn Tần Mộng Oanh, lại nhìn Âu Minh Hiên, khuôn mặt nhỏ tràn đầy hoang mang, không biết nên nghe ai.

Vì thế, bé ra quyết định, vẫn là ngọt ngào mà kêu một tiếng, “Daddy!”

Hạ Úc Huân đang trong lòng Lãnh Tư Thần, đôi mắt một khắc cũng không rời khỏi bé con, hăm mộ đến không nhin được.

“Thật sự muốn như vậy?” Lãnh Tư Thần mặt mày mỉm cười mà cúi đầu hôn cô.

Hạ Úc Huân không chút do dự gật đầu.

“Vậy em phải cố gắng khỏe lại, khỏe lại liền có thể có em bé!”

“Khỏe lại? Em rất khỏe a!” Hạ Úc Huân khó hiểu.

Lãnh Tư Thần bất đắc dĩ mà thở dài.

“Tần tiểu thư, cô thấy thế nào?” Lãnh Tư Thần dò hỏi ý kiến của Tần Mộng Oanh.

“Tôi cần phải quan sát lại một chút, cũng cần anh cũng cấp một vài thông tin. Anh lúc nào có thời gian rảnh?”

“Bất cứ lúc nào.” Lãnh Tư Thần nghĩ nghĩ, lại cảm thấy không được, Hạ Úc Huân bám anh chặt như vậy, vì thế nói, “Buổi tối đi, chờ cô ấy ngủ.”

Tần Mộng Oanh gật gật đầu, cười nói, “Anh thật không giống trong tưởng tượng của tôi.”

“Nói như thế nào?” Lãnh Tư Thần gạt đi ngón tay nhỏ của Hạ Úc Huân đang vẽ loạn trên cổ áo anh, ánh mắt dò hỏi.

“Nói thực ra, lúc trước, nghe Minh Hiên nói qua rất nhiều chuyện về các người. Tôi vốn dĩ đã chuẩn bị sẵn sàng, muốn làm trị liệu tâm lý không chỉ là Hạ tiểu thư, còn phải qua cửa của anh, phá được tâm lý bài xích của anh. Không nghĩ tới anh sẽ phối hợp như vậy.”

Lãnh Tư Thần nhìn thoáng qua Âu Minh Hiên không chút nào bởi vì nói vậy mà cảm thấy chột dạ, khẽ cười một tiếng, nói: “Chỉ cần có thể làm cô ấy tốt lên, như thế nào đều được. Nhưng, nếu một đoạn thời gian sau cô ấy vẫn không có chuyển biến tốt đẹp, tôi cũng sẽ ngừng phối hợp.”

“Đương nhiên.”

Hai người đạt được quan điểm chung.

Ánh mắt Tần Mộng Oanh nhu hòa mà nhìn Lạc Lạc cùng Âu Minh Hiên chơi đùa.

-

Mấy ngày này, Hạ Úc Huân dường như đặc biệt dễ mệt, mỗi ngày đều ngủ rất sớm, Lãnh Tư Thần chờ sau khi cô ngủ, lén lút xoay người xuống giường, chuẩn bị đi tìm Tần Mộng Oanh.

Nha đầu này ngay cả ngư cũng nắm chặt góc áo anh không buông tay, làm hại anh thật sự không có biện pháp, chỉ có thể cởi áo sơmi ra, thay đổi áo khác mặc vào.

Nhìn cô đem áo sơmi trắng của mình coi như bảo bối ôm vào trong ngực, thật là càng nhìn càng đáng yêu, càng nhìn càng mê người, càng nhìn càng không rời được ánh mắt.

“A Thần..... Bé con..... Muốn.....”

Tiểu Huân, chỉ cần là em muốn, anh đều sẽ cho em.

Chỉ là, đến lúc đó em cũng không nên đổi ý nha!

-

Phòng khách, Tần Mộng Oanh cùng Lãnh Tư Thần ngồi mặt đối mặt.

“Nghe Minh Hiên nói, gia tộc nhà cô ấy có bệnh sử, có thể nói một chút tình hình mẹ cô ấy chứ?”

Lãnh Tư Thần tựa hồ có chút bài xích vấn đề này, mày hơi chau, bất quá cuối cùng vẫn là phối hợp mà trả lời nói, “Theo hiểu biết của tôi, tình hình mẹ cô ấy còn nghiêm trọng hơn rất nhiều so với cô ấy. Lúc không phát bệnh giống như người bình thường, nhưng, nói không chừng lúc phát bệnh liền sẽ đột nhiên trở nên không kiềm chế được.”

“Cụ thể biểu hiện thế nào?” Tần Mộng Oanh vừa nói vừa viết viết trên vở

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 191: Hiểu Biết Bệnh Tình

“Đại đa số tình huống đều là phát tiết trên người Tiểu Huân, Tiểu Huân mắc chứng bệnh sợ hãi không giam giam cầm, bởi vì mẹ cô ấy thường xuyên đem nàng cô khóa lại trong ngăn tủ nhỏ hẹp. Có một lần, ba cô ấy không ở nhà, sau khi trở về phát hiện Tiểu Huân bị nhốt ba ngày ba đêm thiếu chút nữa đói chết.

Dáng vẻ mẹ cô ấy lúc phát bệnh tôi đã thấy một hai lần, có một lần bà muốn bóp chết Tiểu Huân, còn có một lần, bà gắt gao ôm Tiểu Huân ngồi trên mái nhà, hô to “Các người đừng lại đây, đừng thương tổn Tiểu Huân, đừng thương tổn nó”.

Bà tựa hồ luôn cảm thấy có người sẽ thương tổn bà cùng Tiểu Huân, cả ngày đều sợ hãi.”

“Chứng vọng tưởng bị hại.....?” Tần Mộng Oanh suy tư chuyển động cán bút.

“Có lẽ vậy. Cụ thể tôi không rõ ràng lắm, dù sao cũng là chuyện nhà cô ấy, tôi biết được cũng không nhiều lắm.”

Tần Mộng Oanh nghi hoặc nói, “Nghe nói các người là thanh mai trúc mã, anh chưa từng cùng cô ấy nói những chuyện này sao?”

Thần sắc Lãnh Tư Thần cứng lại, đáp: “Không có, nhìn thấy vết thương trên người cô ấy, hỏi qua một hai lần, cô ấy chỉ nói là đánh nhau nên bị, tôi

không có hỏi nhiều. Cô ấy luôn là dáng vẻ vui vui vẻ vẻ thoải mái, khiến người khác hoàn toàn nhìn không thấu tâm tư cô ấy.”

Nói tới đây, trên mặt Lãnh Tư Thần hiện lên một tia ảo não, nói: “Nếu lúc ấy tôi có thể quan tâm cô ấy hơn một chút, có lẽ sẽ không đi đến tình trạng như hôm nay.”

Tần Mộng Oanh gật gật đầu, nói: “Áp lực trường kỳ không được phát tiết và giải trừ, khó trách sẽ chuyển biến xấu. Cô ấy ngay cả tự thấy hối tiếc loại cách thức phát tiết thấp cấp này cũng không có. Cho rằng chỉ cần luôn mỉm cười, vẫn luôn kiên cường, liền có thể xem như cái gì cũng chưa từng phát sinh, mặt ngoài sức sống bắn ra bốn phía như ánh sáng mặt trời, bầu không khí không lành mạnh đã sớm mục nát trong lòng. Cô ấy quá cậy mạnh. Kỳ thật đây vốn dĩ cũng không có gì, hư hỏng liền phá hủy không ai có thể khiến cô ấy cam tâm tình nguyện bộc lộ một mặt yếu đuối của bản thân mình.”

Câu nói cuối cùng của Tần Mộng Oanh rõ ràng là nhắm vào Lãnh Tư Thần.

Lãnh Tư Thần trầm mặc mà hơi hơi nhắm mắt lại.

“Uhm, chúng ta tiếp tục, sự việc khiến cô ấy phát bệnh là gì?” Tần Mộng Oanh tiếp tục hỏi.

Lãnh Tư Thần nghe vậy mở to mắt, hơi có chút kinh ngạc, “Âu Minh Hiên không nói với cô sao?”

“Không có.”

“Bởi vì cậu ta có ý đồ cường bạo cô ấy.” Lãnh Tư Thần nói rồi bổ sung thêm: “Tiểu Huân trốn thoát, lúc ấy cô ấy đã gần như suy sụp, kinh hoàng vô thức mà lại đây tìm tôi, ngay từ đầu hung hăng đập cửa nhà tôi, ngữ khí vẫn bạo lực dã man như thường ngày, sau đó……. Ngữ khí càng lúc càng

yếu, đến khi cầu xin, mà tôi, lại không có phát hiện sự khác thường của cô ấy, tàn nhẫn mà đem cô ấy để ngoài cửa.....”

Lãnh Tư Thần giống như muốn trừng phạt chính mình, bức bách chính mình nhớ lại từng chi tiết trong đêm mưa kia, từng câu từng chữ của cô, cô cầu xin, sau đó cô yên tĩnh rời đi.....

Ngón tay Tần Mộng Oanh cắm vào giữa tóc, chống đầu, tươi cười rất trào phúng, “Thì ra là như thế này..... Khó trách..... Khó trách lúc hỏi anh ta nguyên nhân, anh ta vẫn luôn ấp úng không chịu nói, không thể tin được, anh ta cũng có người phụ nữ không chiếm được!”

“Nói một chút về bệnh tình cô ấy đi!” Tần Mộng Oanh rất nhanh thu thập xong cảm xúc, tiếp tục hỏi.

.....

.....

Hai người bất tri bất giác trò chuyện đến hai giờ sáng.

Tình huống của Hạ Úc Huân làm Tần Mộng Oanh thực sự cảm thấy hứng thú, Lãnh Tư Thần tất nhiên là vội vàng mà muốn sớm chữa khỏi cho cô, hai người cũng chưa cái gì buồn ngủ.

“Thực hiển nhiên, cô ấy đã mất đi sự tin tưởng với hiện thực, nếu không sẽ không tình nguyện đem một cái gôi đầu trở thành người yêu.” Tần Mộng Oanh phân tích nói.

Lãnh Tư Thần bất đắc dĩ mà than một tiếng: “Hiện tại cô ấy có thể nhận ra tôi, nhưng lại cực kỳ thiếu cảm giác an toàn, đối với sự vật bên ngoài vẫn bài xích như vậy.”

“Để cô ấy quá dựa dẫm vào anh, đây cũng không phải chuyện tốt, tôi muốn, chúng ta có thể như vậy.....”

Tần Mộng Oanh lời còn chưa dứt, đột nhiên bị một thanh âm cực kỳ không vui cắt ngang, nói: “Mộng Oanh, Lạc Lạc tỉnh, ầm ỹ đòi cô!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 192: Cách Xa Anh Ta Một Chút

Âu Minh Hiên đang ôm Lạc Lạc khóc nháo đứng trước cửa phòng khách.

Tần Mộng Oanh vội vàng nhận lấy Lạc Lạc, dỗ dành: “Bảo bối ngoan, không khóc, không khóc, mẹ ở chỗ này!”

“Cô là chuyện như thế nào? Con khóc thành như vậy cô đều nghe không thấy sao?” Âu Minh Hiên tức giận nói.

“Không được khi dễ mẹ!” Lạc Lạc lập tức thò đầu, không vui mà nhìn Âu Minh Hiên.

“Con là cái đồ không lương tâm, chú là vì ai?” Âu Minh Hiên liếc mắt một cái, Lạc Lạc lập tức rút trở về, đầu cọ cọ làm nũng trong lòng Tần Mộng Oanh: “Mẹ, mẹ bồi Lạc Lạc ngủ.....”

Lãnh Tư Thần nhìn đồng hồ, nói: “Xin lỗi, không nghĩ tới đã trễ thế này, cô đi nghỉ ngơi đi!”

“Uhm, phương pháp tôi nói, anh suy xét một chút.”

“Tôi sẽ suy xét.”

“A, đúng rồi.....” Tần Mộng Oanh đang muốn nói gì đó với Lãnh Tư Thần, Âu Minh Hiên không kiên nhẫn mà một phen lôi tay cô kéo cô vào trong phòng, nói: “Tôi có lời muốn nói với cô!”

Âu Minh Hiên giữa nhà đi qua đi lại vài vòng, ngửi khí tương đối không tốt: “Tán gẫu thật sự vui vẻ?”

Tần Mộng Oanh đem Lạc Lạc ôm lên giường, không chút để ý mà nói, “Lãnh Tư Thần là người đàn ông không tồi, cũng không lãnh khốc như lời đồn, rất có mị lực của trí thức thành công!”

Âu Minh Hiên liếc xéo cô một cái, lập tức nổi giận, nói: “Cô hẳn sẽ không coi trọng tên kia đi! Trước không nói anh ta đã có vị hôn thê, hiện tại còn chân đứng hai thuyền bá chiếm úc huân không buông! Cái loại đàn ông như vậy có gì tốt? Vì cái gì một người hai người tất cả đều nhảy vào bên trong!”

“Anh suy nghĩ nhiều quá.” Đối với việc Âu Minh Hiên nói, Tần Mộng Oanh không thêm để ý, chỉ là vỗ nhẹ sau lưng Lạc Lạc, dỗ bé ngủ.

“Tôi chỉ là cảm thấy anh ấy thực si tình.” Tần Mộng Oanh nói.

“Anh ta si tình? Tần Mộng Oanh cô điên rồi! Đây là truyện cười buồn cười nhất mà tôi được nghe trong thế kỷ này! Vẫn là, cô..... Cô hẳn sẽ không thật sự.....”

“Hừ! Đừng âm ỉ! Nếu lát nữa Lạc Lạc tỉnh, anh phụ trách dỗ nó.” Tần Mộng Oanh giận dữ nói.

Âu Minh Hiên nhìn Lạc Lạc bảo bối đang ngủ ngon lành, đành phải ngượng ngùng mà câm miệng.

“Dù sao, cô cũng cách xa tên kia một chút cho tôi.”

“Là anh cầu tôi tới, hiện tại lại muốn tôi cách xa anh ấy một chút?” Tần Mộng Oanh bất mãn với mệnh lệnh của anh.

“Đừng cùng tôi chơi trò văn tự, cô biết ý tứ của tôi.”

“Cho dù tôi thích anh ấy, yêu anh ấy, vậy thì như thế nào? Cùng anh có quan hệ sao? Anh dựa vào cái gì ra lệnh cho tôi?” Tần Mộng Oanh rất ít tức giận cũng bị Âu Minh Hiên chọc giận.

“Thích? Yêu mến? Cô một phụ nữ chưa kết hôn đã có thai.....” Âu Minh Hiên lời còn chưa dứt liền hối hận.

Quả nhiên, con người Tần Mộng Oanh đã bịt kín một tầng hơi nước.

“Đáng chết, côi muốn như thế nào thì cứ làm thế ấy đi! Dù sao chuyện không liên quan đến tôi!” Âu Minh Hiên muốn xin lỗi, rồi lại cúi mặt xuống, ảo não không thôi mà đi ra ngoài.

-

Đêm lạnh như nước.

Tần Mộng Oanh xuyên qua cửa sổ nhìn về phía Âu Minh Hiên ngồi trên thềm đá trong sân.

Cô vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy người đàn ông luôn khí phách hăng hái lại mất mát như vậy.

Xem ra, cho dù đàn ông tiêu sái không chịu trời buộc, cũng đều sẽ có một ngày khổ sở vì tình.

Thiên tính của đàn ông thích theo đuổi săn bắn, thích sự vật mới mẻ, không thích bị kiềm chế, chán ghét cảm giác mất đi tự do.

Nhưng, nếu gặp gỡ người thực sự thích, bọn họ cũng sẽ cam tâm tình nguyện đem tim mình buộc chặt ở bên người kia, cam nguyện thậm chí hưởng thụ bị trời buộc, ánh mắt gắt gao dây dưa, vì cô vui vẻ, vì cô tan nát cõi lòng, vì cô mà chịu tổn thương.....

Chỉ là, cô chưa bao giờ nghĩ tới, người đàn ông này thế nhưng sẽ là Âu Minh Hiên.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 193: Làm Không Được Rồi Đi Nàng

Lãnh Tư Thần ngồi trong phòng khách suốt một đêm, vẫn luôn suy nghĩ phương pháp tối hôm qua Tần Mộng Oanh nói với anh.

Ý Tần Mộng Oanh là muốn Hạ Úc Huân không nhất mực dựa dẫm vào anh, để cô một lần nữa khôi phục lại bản năng bảo vệ bản thân.

Nói như vậy, anh phải hoàn toàn biến mất ở trước mắt cô, thẳng đến khi cô có thể tự mình đối mặt với mọi thứ.

Mặc kệ như thế nào, thử xem sao vậy!

Chỉ cần phương pháp không tổn thương đến cô, anh đều nguyện ý kiên nhẫn mà đi nếm thử.

Mắt nhìn đồng hồ, đã là 6 giờ sáng.

Anh vừa định trở về ngủ một lát, cửa phòng Hạ Úc Huân “Phanh” một tiếng kéo ra, trước mắt Lãnh Tư Thần là Hạ Úc Huân vẻ mặt hoảng loạn vô cùng hệt như mất đi toàn bộ thế giới, tay cô thậm chí còn ôm chiếc áo sơ mi màu trắng.

Khoảnh khắc nhìn thấy Lãnh Tư Thần, cô lập tức để chân trần chạy như bay lại, nhào vào lòng anh, ủy ủy khuất khuất mà gọi, “A Thần.....”

“Tiểu Huân.....” Lãnh Tư Thần đem cô ôm ngồi trên đùi mình.

Vừa rồi trong nháy mắt nhìn thấy cô, vẻ mặt đau lòng khiến tim anh đều sắp sửa vỡ vụn.

Hạ Úc Huân chấn kinh như chú mèo nhỏ ôm lấy cổ anh, vùi vào trong lòng ngực anh, nói: “A Thần, anh đi đâu?”

“Anh ở chỗ này, vẫn luôn đều ở đây.” Lãnh Tư Thần vội vàng an ủi cô.

“A Thần, anh sẽ không bỏ rơi em chứ?” Đôi mắt Hạ Úc Huân đầy chờ mong cùng bất an mà nhìn anh, sợ trong nháy mắt anh liền biến mất không thấy.

Lãnh Tư Thần vốn dĩ đều đã hạ quyết tâm, nhưng, giờ phút này nhìn thấy cô, cơ hồ lập tức liền đánh tan quyết tâm anh đã dùng cả đêm để ra quyết định.

Hiện tại, đã không phải cô không rời bỏ anh, anh cũng không cách nào rời bỏ cô.

Anh khó có thể tưởng tượng cô phát hiện không thấy mình, tìm như thế nào cũng không thấy sẽ hoảng loạn cùng sợ hãi như thế nào.

Anh sợ, sợ như vậy sẽ chỉ làm cô bị thương càng nặng hơn.

Cho nên, anh lại do dự.

“A Thần! A Thần?” Thấy anh chưa đáp lại, Hạ Úc Huân vội vàng mà truy vấn.

“Anh.....” Lãnh Tư Thần do dự.

“Dù sao anh không được đi, em không cho anh đi! Anh đi đâu, mang em cùng đi!” Hạ Úc Huân ngang ngược mà kéo cổ Lãnh Tư Thần xuống, nôn nóng bất an mà dán lên, vội vàng mà tìm kiếm cảm giác an toàn.

“Loảng xoảng loảng xoảng ——”

Sau một trận ồn ào tiếng vang, Hạ Úc Huân cả kinh rúc vào lòng Lãnh Tư Thần.

Lãnh Tư Thần ngẩng đầu, nhìn thấy Âu Minh Hiên đang đứng ở cạnh cửa, dưới chân anh một mảnh hỗn độn.

Ánh mắt hai người đàn ông trái ngược nhau, giữa không trung phát ra tia lửa kịch liệt.

Tần Mộng Oanh ngủ thật sự ít, cơ hồ vừa mới đi vào giấc ngủ liền bị thanh âm này đánh thức, lúc ra tới liền nhìn thấy tình cảnh như vậy, lập tức liền biết đại khái chuyện gì đã xảy ra.

Cô bắt đầu có chút đồng tình với Âu Minh Hiên, người đàn ông này ở phương diện phụ nữ chưa từng nếm qua như vậy.

“Tiến hành liệu pháp của Mộng Oanh, lập tức!” Âu Minh Hiên mất khống chế mà quát.

Lãnh Tư Thần nhăn mày lại, đáp: “Cậu không có tư cách ra lệnh cho tôi.”

Âu Minh Hiên cười lạnh một tiếng, “Kỳ thật anh hận không thể để cô ấy vĩnh viễn như vậy có phải hay không? Cô ấy như vậy có thể tùy ý anh sắp đặt! Lãnh Tư Thần, thừa nhận đi! Anh chính là ích kỷ!”

Lãnh Tư Thần mày nhíu chặt, lạnh lùng mà nhìn anh, nói: “Đừng đem tư tưởng của cậu áp đặt trên người tôi.”

“Ha, anh dám nói không phải? Vốn dĩ Úc Huân đều đã từ bỏ anh, muốn thử quên anh! Mà anh thì sao? Hiện tại mới hối hận, mới muốn nắm lấy không buông! Anh có từng suy nghĩ cảm nhận của cô ấy hay không? Có

hay không nghĩ tới cô ấy không muốn tiếp tục yêu anh! Anh hiện tại là muốn như thế nào? Cho cô ấy làm tình nhân của anh? Hay là vật chơi đùa cho anh phát tiết dục vọng?” Âu Minh Hiền kích động không thôi mà một hơi nói.

A, cũng là đàn ông, anh sao có thể đoán không ra trong lòng Lãnh Tư Thần suy nghĩ cái gì!

Anh sẽ tin tưởng anh mới có quý!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 194: Tức Điên Rồi

“Tôi.....” Lãnh Tư Thần trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng bị nói đến không sao đáp trả.

Vấn đề của Âu Minh Hiên, anh không cách nào cho ra hồi đáp chắc chắn. Hiện tại anh xác thật còn chưa thể cho cô một danh phận hoặc hứa hẹn chính thức, nhưng, anh tuyệt đối không có ý tưởng tùy tiện đem cô trở thành tình nhân.

Cô không nắm tổng kế hoạch của anh, thay đổi kế hoạch, cần thời gian.

“Đừng khi dễ A Thần!” Hạ Úc Huân thấy Âu Minh Hiên hung dữ mắng Lãnh Tư Thần, tức khắc liền xù lông, lập tức che chở chắn trước Lãnh Tư Thần, phần nộ mà trừng mắt nhìn anh.

Âu Minh Hiên đã tức giận đến sắp điên rồi, nói: “Anh khi dễ anh ta? Em cô gái ngu ngốc này, bị anh ta nuốt đến xương cốt đều không chừa còn mang ơn đội nghĩa với anh ta! Hạ Úc Huân, làm ơn em ngu ngốc cũng có chút giới hạn chứ! Em có biết bộ dáng không tiền đồ hiện tại của em dính lấy Lãnh Tư Thần khiến anh ân hận lúc đầu đã làm sai hay không! Sớm biết rằng lúc trước nên hung hăng mà đả kích em, để em sớm nhập thổ vi an, đỡ phải tại đây cho anh ầm ứ! Nói cho em biết, về sau TM đừng nói quen biết anh! Còn hoa hướng dương, còn cây bông gòn a! Em chỉ là một cây vạn tuế! Xứng đáng em cả đời không được nở hoa!”

Âu Minh Hiên vừa mắng vừa dùng ngón tay hung hăng chọc vào đầu gối Hạ Úc Huân.

Hạ Úc Huân bị mắng đến đầu óc choáng váng, lùi một bước về sau, cuối cùng chịu không nổi mà một phen đẩy tay Âu Minh Hiên ra, bức bội mà hét lớn một tiếng, “Âu Minh Hiên anh đủ rồi!”

Sau một tiếng này, trong phòng một mảnh yên tĩnh.

Âu Minh Hiên đầu tiên là ngây ngốc sững sờ vài giây, sau đó chạy qua, kích động vịn phần bóp hai vai Hạ Úc Huân, nói: “Úc huân, em nhận ra anh! Em rốt cuộc cũng nhận ra anh!”

Hạ Úc Huân ngơ ngẩn mà nhìn người đàn ông trước mắt, đau khổ mà ôm lấy đầu, nhắm mắt lại lắc đầu, “Tôi không quen biết anh, không quen biết! Anh là người xấu!”

“A Thần! A Thần!” Hạ Úc Huân tránh xa anh rúc sau lưng Lãnh Tư Thần.

Tim Âu Minh Hiên bị vút tận trên bầu trời lại bị hung hăng ném xuống, mất khống chế mà xông lên, nói: “Hạ Úc Huân em TM lăn ra đây cho anh, anh chịu đủ rồi.....”

“Minh hiên, đừng quá gấp gáp, từ từ tới!” Tần Mộng Oanh vội vàng kéo anh lại, lên tiếng khuyên nhủ.

“Nhưng vừa rồi, cô ấy rõ ràng..... Rõ ràng đã nhận ra tôi.....” Âu Minh Hiên thất bại mà cúi đầu.

Chẳng lẽ là muốn anh mắng cô, cô mới có thể thanh tỉnh một chút?

Hay, cô chỉ với việc mình mắng cô mới ấn tượng khắc sâu?

Vậy cũng quá bi kịch đi!

Tần Mộng Oanh thấy đáng vẻ anh phát điên, đột nhiên nhớ tới cái gì đó, nghiêm trang mà nói một câu: “Đúng rồi, minh hiên, tôi vẫn còn một ít alprazolam Deanxit, fluoxetine, paroxetine Dù sao đều rất thích hợp với anh, anh có thể thử xem.”

“SHIT!” Âu Minh Hiên bức bối mà nguyên rủa một tiếng.

Đừng tưởng rằng anh không biết những thứ thuốc đó là gì, chửi xiên chửi xỏ anh là bệnh tâm thần đúng không?

Bị giày vò như vậy thần tiên cũng biến thành thần kinh, huống chi anh chỉ là phàm nhân.

Vừa rồi Hạ Úc Huân đột nhiên trở nên bình thường, Lãnh Tư Thần cũng thực kinh ngạc, xoay người lại, nghiêm túc mà nhìn Hạ Úc Huân hỏi, “Tiểu Huân, nói cho anh biết, em nhận ra cậu ta sao?”

Hạ Úc Huân thật cẩn thận mà trộm liếc Âu Minh Hiên một cái, gật gật đầu.

Lãnh Tư Thần trong lòng căng thẳng, “Thật sự nhận ra?”

Hạ Úc Huân: “Uhm, anh ta là người xấu.”

Lãnh Tư Thần không hiểu nhẹ nhàng thở ra: “.....”

Âu Minh Hiên vô ngữ cứng họng: “.....”

“Lão đại! Lão đại, người bên kia lại tới!”

Lương Khiêm vẫn luôn ở ngoài sân đột nhiên chạy vào, vừa hội báo vừa thật cẩn thận mà quan sát thần sắc Lãnh Tư Thần.

Từ “Bên kia” này tất nhiên là chỉ Lãnh gia bên kia.

“Không gặp.” Lãnh Tư Thần không hề nghĩ ngợi liền nói, hiện tại anh nào còn có tâm tư quản những chuyện đó.

Lương Khiêm ho nhẹ một tiếng, “Ách, nhưng, lần này tới là em trai ngài.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 195: Vì Cái Gì Lãnh Tư Triệt Là Đặc Biệt?

Theo anh biết, ông chủ cùng người nhà quan hệ tuy rằng không tốt lắm, nhưng quan hệ với em trai vẫn là không tồi, cho nên anh nghĩ nghĩ vẫn là nói cho anh một tiếng.

“Tư triệt.....” Lãnh Tư Thần quả nhiên do dự, một lát sau thở dài nói, “Thôi, cho nó vào đi!”

“Anh!”

Mấy ngày không gặp, Lãnh Tư Triệt tuy rằng vẻ mặt tiêu tụy, nhưng ánh mắt mất đi vài phần hèn yếu, có chút khôn khéo giỏi giang hơn.

Người rốt cuộc vẫn là phải trải qua khó khăn cùng suy sụp mới có thể trưởng thành.

“A triệt!” Lãnh Tư Thần vẫn chưa kịp mở miệng chào hỏi, liền nhìn thấy Hạ Úc Huân gọi một tiếng “A triệt”, sau đó vẻ mặt kinh hãi mà chạy đến trước mặt Lãnh Tư Triệt.

Thấy anh em bọn họ nói chuyện, Âu Minh Hiên vốn dĩ muốn lảng tránh, nhưng một tiếng “A Triệt” kia của Hạ Úc Huân thành công làm bước chân anh khựng lại.

“Tiểu Huân!” Lãnh Tư Triệt vui sướng mà mỉm cười.

Lãnh Tư Thần chỉ nói với anh Hạ Úc Huân sinh bệnh, nhưng chưa nói rõ cuộc là bệnh gì, có một lần Bạch Thiên Ngưng nói là bệnh tâm thần, anh chỉ cho là Bạch Thiên Ngưng xuất phát từ sự ghen ghét, đối với Hạ Úc Huân có thành kiến, căn bản không tin lời cô nói.

Hiện tại chính mắt thấy được Hạ Úc Huân, nhìn cô bình yên vô sự, anh rốt cuộc mới yên lòng, nói: “Tiểu Huân, thấy em không có việc gì anh liền an tâm.”

Phần lớn tâm tư của Lãnh Tư Triệt đều ở trên người Hạ Úc Huân, hoàn toàn không có phát hiện về mặt Âu Minh Hiên cùng Lãnh Tư Thần giờ phút này đang khiếp sợ cỡ nào.

“A triệt, anh tới thăm em sao?” Hạ Úc Huân cao hứng hỏi.

“Uhm, đúng vậy! Thuận tiện tới gặp anh trai, chủ yếu là tới thăm em.” Lãnh Tư Triệt vốn không có thói quen đem những lời dụ dỗ phụ nữ nói ra khỏi miệng, nhưng nhìn thấy cô đầm ấm tươi cười, thực tự nhiên liền nói ra lời trong lòng.

“Hắc hắc, anh nói như vậy, A Thần sẽ tức giận a!”

“Anh không keo kiệt như vậy.”

“A Triệt, anh ngồi đi, em đi rót nước cho anh.”

“Tiểu Huân, em đừng vội, anh ngồi một lát là được rồi.”

“Vậy anh có thể chơi với em chứ?” Hạ Úc Huân mặt đầy chờ mong mà nhìn anh.

“Đương nhiên.” Lãnh Tư Triệt vui vẻ gật đầu, “Em muốn chơi cái gì?”

“Cờ năm quân.”

Gần đây Hạ Úc Huân điên cuồng mà ham mê trò chơi ảo trĩ này từ tổng miệng Lãnh Tư Thần nói ra, mỗi ngày trước khi ngủ phải cùng cô chơi đến khi thỏa thuê mới bằng lòng ngoan ngoãn ngủ.

Bất quá, cô chỉ là quần lấy anh cùng cô chơi, chưa từng đi tìm người khác. Nhưng hiện tại, cô thế nhưng chủ động tìm tư triệt bồi cô. Lãnh Tư Thần trong lòng có loại cảm giác thực không thoải mái.

“Được a, anh bồi em.” Lãnh Tư Triệt cơ hồ đã quên dự tính ban đầu.

Bất quá, không quan hệ, trước đem không khí hòa hợp cũng không tồi.

Nhìn Hạ Úc Huân cùng Lãnh Tư Triệt nói chuyện với nhau thật vui, hơn nữa vui vẻ đánh cờ, một bên Lãnh Tư Thần cùng Âu Minh Hiên đã tất cả đều đại ra, trong lòng hai người đều là từng đợt sóng to gió lớn.

Không hiểu, thật sự là không hiểu! Vì cái gì?

Lãnh Tư Thần không hiểu, vì cái gì anh hao hết trăm cay ngàn đắng, trúng một phát đạn, còn tới mức miệng vết thương máu tươi đầm đìa mới có thể đổi lấy một tiếng “A Thần” của cô, mà Lãnh Tư Triệt vừa mới xuất hiện, cái gì đều không làm mà có thể được cô nhiệt tình đối đãi như vậy?

Âu Minh Hiên càng không hiểu, một người Lãnh Tư Thần còn chưa đủ, hiện tại còn tới một người không rõ nội tình là Lãnh Tư Triệt? Bực bội a bực bội!

Tần Mộng Oanh nhìn một màn này, như suy tư gì nói, “Lãnh tiên sinh, nhìn không ra anh cư nhiên sẽ có một em trai ôn nhu như vậy.”

“Có vẻ đây không phải trọng điểm!” Lãnh Tư Thần sắc mặt âm u.

Âu Minh Hiên khó được không phản đối Lãnh Tư Thần, phụ họa nói, “Trọng điểm là..... Chuyên gia Tần không gì làm không được của tôi, cô

có thể giải thích cho tôi một chút, tình huống này rốt cuộc là như thế nào?
Vì cái gì thái độ của cô với Lãnh Tư Triệt lại đặc biệt như vậy!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 196: Khuyên Bảo

Tần Mộng Oanh nhún nhún vai, ra kết luận: “Lãnh Tư Triệt nhất định là người không có lực sát thương nhất, không có uy hiếp nhất, ôn nhu nhất trong cuộc sống Hạ Úc Huân. Đến nỗi các người..... Đều quá nguy hiểm!”

Âu Minh Hiên: “.....”

Lãnh Tư Thần: “.....”

Cơm trưa xong, may mà Tần Mộng Oanh dùng Lạc Lạc dẫn Hạ Úc Huân đi, Lãnh Tư Thần mới có thể nhàn rỗi cùng Lãnh Tư Triệt vẫn luôn bị Hạ Úc Huân quần lấy đơn độc trò chuyện trong chốc lát.

Lúc Lãnh Tư Triệt từ miệng Lãnh Tư Thần nghe được bệnh tình Hạ Úc Huân, vẻ kinh ngạc mới bộc lộ ra ngoài.

“Chị dâu nói cư nhiên là sự thật.....” Lãnh Tư Triệt tự mình lẩm bẩm.

“Thiên Ngưng?”

“Uhm, chị dâu biết chuyện của Tiểu Huân, nói với em rồi, nhưng em không tin tưởng. Không nghĩ tới Tiểu Huân sẽ biến thành như vậy.....” Thần sắc Lãnh Tư Triệt âm đạm.

Lãnh Tư Thần ánh mắt hơi lóe, Bạch Thiên Ngưng, anh thật sự đã đem cô quên mất, chu đáo mà tìm hiểu tin tức của anh cùng Hạ Úc Huân, e không phải quan tâm đơn giản như vậy.

“Tư triệt, Tiểu Huân nhìn thấy em thực vui vẻ, nếu rảnh, liền thường xuyên đến đây cùng chơi với cô ấy đi!” Tuy rằng thực ghen ghét Tiểu Huân gần gũi anh như vậy, nhưng vẫn nhịn xuống những không thoải mái trong lòng mà thỉnh cầu nói.

“Uhm, em sẽ. Nhưng..... Anh, anh rốt cuộc khi nào mới trở về?” Lãnh Tư Triệt rốt cuộc nhịn không được hỏi ra mục đích hôm nay tới.

“Anh không tính trở về.” Lãnh Tư Thần không chút do dự đáp.

“Anh, anh đây là có ý tứ gì?” Lãnh Tư Triệt cả kinh.

“Có ý tứ gì? Máy ngày này, em còn không biết sao?” Lãnh Tư Thần hỏi lại.

“Lời đồn bên ngoài với em không quan hệ, anh, em chỉ tin tưởng anh, tin tưởng anh sẽ không phản bội gia tộc.” Lãnh Tư Triệt không chút do dự nói.

“Phản bội?” Lãnh Tư Thần cười lạnh một tiếng.

Lãnh Tư Triệt mềm giọng, nói: “Anh, lần này tất cả đều là em sai, thật sự xin lỗi, anh tin tưởng em như vậy, em lại đem sự tình làm cho hỏng bét. Làm công ty bị tổn thất lớn như vậy, làm hại anh cãi nhau với ba, bị buộc rời khỏi công ty. Anh, xin anh trở về được không?”

“Tư triệt, việc anh rời đi không liên quan đến em, em không cần tự trách.” Nhìn Lãnh Tư Triệt tự trách, thanh âm Lãnh Tư Thần hạ xuống.

“Anh, anh đừng bức bội với ba, tuy rằng ông ngoài miệng nói như vậy, nhưng trong lòng vẫn hy vọng anh trở về, vị trí tổng tài vẫn luôn không.....” Lãnh Tư Triệt cực lực khuyên bảo.

“Nếu em tới làm thuyết khách, vậy em có thể đi rồi.” Lãnh Tư Thần cắt ngang anh.

“Anh, em.....” Lãnh Tư Triệt vừa định nói chuyện, tiếng chuông di động vang lên.

Lãnh Tư Triệt nhỏ giọng nhận điện thoại, “Alo, ba!”

“Tư triệt, con có phải hay không gạt ta đi tìm cái tên khốn nạn kia rồi? Lập tức quay về cho ta!”

Đầu bên kia di động truyền đến thanh âm Lãnh Hoa Kiều lớn như vậy, Lãnh Tư Thần tất nhiên là nghe được.

Lãnh Tư Triệt xấu hổ mà đi xa vài bước, nói: “Ba, người tha thứ ca cho anh đi, anh ấy chỉ là nhất thời xúc động mới rời khỏi công ty. Người biết rõ công ty không có.....”

“Câm mồm! Ta nói cho con biết, cho dù nó hối hận xin trở về, lãnh thị cũng sẽ không thừa nhận nó. Nó không phải có năng lực sao? Nói đi là đi, nói mặc kệ liền mặc kệ, ta cũng muốn nhìn rốt cuộc là lãnh thị không có nó không thể sống, hay là nó rời khỏi Lãnh thị cái gì đều không có!”

“Bang” điện thoại cắt đứt.

“Ba, alo, alo.....”

Lãnh Tư Triệt vô lực mà suy sụp hạ hai vai, cười khổ đi đến trước mặt Lãnh Tư Thần, than nhẹ một tiếng, nói: “Công ty gần nhất rồi thành một nùi, ba tâm tình không tốt cho nên mới như vậy, anh đừng để ý.”

Lãnh Tư Thần với vẻ mặt dự đoán, vỗ vỗ bờ vai anh, nói: “Tư triệt, em không cần khó xử hai bên, xử lý việc công ty thật tốt đi!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 197: Biến Thành Như Vậy Cũng Không Quên Ăn Đậu Hủ

“Anh, em không được.” Lãnh Tư Triệt lắc đầu, càng quan trọng là, anh không muốn tranh giành cùng anh mình, một chút đều không muốn.

“Không thử xem sao biết không được?” Lãnh Tư Thần bất đắc dĩ mà nhìn Lãnh Tư Triệt.

Phải nói Lãnh gia cũng chỉ có em trai là người duy nhất anh không bỏ xuống được. Khó trách mẹ yêu thương anh, ngay cả chính anh cũng đau lòng nhất người em trai này.

“Anh, công ty không thể không có anh, nhà chúng ta cũng không thể không có anh a!”

“Phải không?” Lãnh Tư Thần phản ứng thực lạnh nhạt, anh thật ra không cảm thấy việc mình rời khỏi cái nhà này có ảnh hưởng gì. Tựa như lời lãnh Hoa kiều nói, ông không phải chí có mình anh là con trai.

“Anh, anh như vậy, chị dâu cũng thực khó xử. Mấy ngày này vẫn luôn là chị ấy ở nhà trấn an ba mẹ. Nghe nói chị ấy tới tìm anh vài lần, nhưng đều bị người của anh chặn lại.”

“Cho nên cô ấy liền xúi giục em tự mình lại đây?”

Lãnh Tư Triệt gãi gãi đầu, đột nhiên có chút trẻ con mà cười, “Anh, em thật sự rất vui!”

“Vui cái gì?” Lãnh Tư Thần nhìn Lãnh Tư Triệt, vẻ mặt anh đơn giản thuần tịnh vui vẻ, thanh triệt như khô như vậy.

“Vui vì anh gặp em! Vương chủ nhiệm, Tần trợ lý, thư ký Annie, thậm chí ngay cả vị hôn thê tới tìm anh, anh đều không gặp! Nhưng anh lại gặp em! Em thực vui vẻ, thật sự.” Lãnh Tư Triệt giờ phút này giống như một đứa trẻ có được kẹo.

Vẻ mặt Lãnh Tư Thần cũng trở nên nhu hòa, xoa xoa tóc anh, nói: “Em là em trai anh.”

Lãnh Tư Triệt gật đầu thật mạnh, nói: “Khi còn nhỏ, mỗi lần em bị bắt nạt, anh luôn nói như vậy. Thật sự vui vẻ, em là em trai anh, đây là chuyện vui vẻ nhất trong đời này của em, cho dù chết cũng không có gì tiếc nuối.”

“Đừng nói bậy, em sẽ không chết.” Lãnh Tư Thần lập tức không vui nói.

“Anh, anh biết đó, em từ tiểu đã bị đưa ra nước ngoài, thật vất vả, em rốt cuộc có thể về nhà, em thật sự không muốn trở lại mà người thân chia lìa!” Lãnh Tư Triệt vẫn là không từ bỏ khuyên bảo.

Lãnh Tư Thần bất đắc dĩ mà thở dài, “Tư triệt, anh chỉ là rời khỏi công ty mà thôi, chúng ta cũng không có tách ra.”

“Không, không phải! Anh, bởi vì bệnh của em, em từ nhỏ đã không dám mộng tưởng cùng có kế hoạch cho tương lai, hy vọng xa vời duy nhất chính là cùng anh nỗ lực, chờ mong có một ngày có thể đứng cạnh anh, có thể giúp anh, để anh không phải một mình, sẽ mệt mỏi như vậy. Mỗi lần sắp đến quý môn quan, em đều nói với bản thân mình, em không thể đi, em đi rồi, anh càng tịch mịch, càng vất vả. Em thực nỗ lực thực nỗ lực mà muốn sống sót, vì cái gì em phải nỗ lực như vậy..... Lại vẫn là.....” Lãnh Tư Triệt hốc mắt ửng đỏ.

Lãnh Tư Thần đau đầu mà đỡ trán, cuối cùng chỉ đành bất đắc dĩ mà đem Lãnh Tư Triệt ôm vào lòng, vỗ vỗ bờ vai run run của anh, nói: “Sao lại không để cho người khác bớt lo vậy? Anh nói rồi, cuộc sống của em, kế hoạch của em, không nên chỉ vây quanh anh. Có phải hay không gần đây một mình quá vất vả? Là anh suy xét không chu toàn, chờ một chút anh sẽ cho phân tích tình hình công ty một chút cho em rõ, về sau em có cái gì không hiểu, cũng có thể tùy thời tới tìm anh!”

Cách đó không xa, Tần Mộng Oanh ôm Lạc Lạc, Hạ Úc Huân ôm pudding.

Tần Mộng Oanh nhìn anh em cách đó không xa đang tình cảm như vậy, lại nhìn Hạ Úc Huân bên cạnh mắt lấp lánh, ho nhẹ một tiếng, rút ra một tờ khăn giấy đưa cho Hạ Úc Huân, “Úc huân, úc huân.....”

“Uhm?” Hạ Úc Huân vẻ mặt mê mang.

Âu Minh Hiên bên cạnh vẻ mặt ghét bỏ không thôi mà liếc mắt nhìn cô một cái, “Uhm cái gì mà uhm? Nước miếng của em đều nhỏ hết vào lông pudding rồi! Đều thành như vậy cũng không quên ăn đậu hủ.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 199: Chỉ Có Cô Không Cách Nào Làm Được

Sau khi trấn an Hạ Úc Huân xong, Lãnh Tư Thần cùng Lãnh Tư Triệt phân tích tình huống cũng phương pháp đối ứng công ty trước mắt suốt buổi trưa, thậm chí cần chú ý thói quen yêu thích của các cổ đông hùng vĩ, hơn nữa còn không yên tâm mà liên hệ vài vị khách quan trọng, mời bọn họ duy trì cộng tác với Tư Triệt, hơn nữa tận lực chỉ bảo Tư Triệt làm việc.

Lúc đối phương hỏi anh khi nào trở về, anh chỉ là có lệ đáp lại.

Toàn bộ quá trình, Hạ Úc Huân một chút đều không cảm thấy nhàm chán, ghé vào một bên sofa nhìn hai người nói chuyện với nhau, trong mắt đã đầy phần hồng.

Sau cơm chiều, Lãnh Tư Thần đưa Lãnh Tư Triệt rời đi.

Trước khi đi, Lãnh Tư Triệt nhin không được hỏi, “Anh, em tôn trọng quyết định của anh, nhưng, cho dù anh muốn tự lập, cũng không cần liên lụy đến chị dâu a!”

“Tư triệt, tiếng chị dâu này, em gọi quá sớm rồi.” Lãnh Tư Thần mặt lộ vẻ bất mãn.

“Anh thật sự ngay cả hôn ước đều phải cùng hủy bỏ sao? Rốt cuộc chuyện này không liên quan đến chị dâu! Lỗi về hùng vĩ kia là do em kinh nghiệm không đủ.....” Lãnh Tư Triệt tưởng chính mình chia rẽ hai người, hoảng loạn mà giải thích.

Lãnh Tư Thần cắt ngang anh, nói: “Tư Triệt, nghe anh nói, sự tình cũng không phải như em tưởng tượng đâu, cũng đừng người khác nói thế nào em liền tin thế ấy, Bạch Thiên Ngưng không đơn giản như em nghĩ vậy.”

Lãnh Tư Triệt gật gật đầu, “Em hiểu rồi. Em nói rồi, em chỉ tin anh.”

“Không phải tin tưởng anh, em nên tin tưởng chính em.” Lãnh Tư Thần bất đắc dĩ mà sửa đúng.

Lãnh Tư Triệt do dự một hồi lâu, muốn nói gì đó lại thôi, cuối cùng vẫn hỏi: “Anh, vấn đề này em đã từng hỏi qua anh. Hiện tại, em hỏi lại một lần nữa, anh yêu chị..... Anh hiện tại còn yêu Bạch tiểu thư chứ?”

Lãnh Tư Thần nhìn Hạ Úc Huân ôm pudding ngoan ngoãn ngồi xồm trên ngạch cửa chờ anh, đáp: “Anh nhớ, trước kia anh chưa bao giờ yêu bất cứ ai. Bởi vì, khi đó anh vẫn không yêu.”

“Vậy hiện tại thì sao?” Lãnh Tư Triệt dưới ánh mắt ý thức mà dừng trên người Hạ Úc Huân, trong lòng thấp thỏm bất an, quá mức khẩn trương khiến trái tim anh đau đớn.

“Như em đã thấy.”

Hôm nay, ở trước mặt Lãnh Tư Triệt, anh cố tình không chút che dấu sự sủng ái với Hạ Úc Huân, đó là tuyệt đối còn xa hơn tình bạn, tình em gái, chỉ có tình nhân mới có thái độ thân mật như vậy.

Lãnh Tư Triệt nghe vậy vẻ mặt bỗng nhiên ảm đạm, nhưng ngay sau đó lại như trút được gánh nặng, nói: “Em hiểu được!”

“Anh, em về đây.” Lãnh Tư Triệt như quá khứ mà mỉm cười cáo biệt.

“Từ từ!” Lãnh Tư Thần đuổi theo vài bước.

Lãnh Tư Triệt xoay người, hồ nghi mà nhìn anh.

“Tư triệt, thực xin lỗi.” Anh biết rõ tâm ý của Tư Triệt đối với Tiểu Huân, nhưng, chuyện khác anh đều có thể cho, mà loại chuyện này là không cách nào làm được.

Đây là lần đầu tiên Lãnh Tư Triệt nghe được ba chữ “Thực xin lỗi” từ trong miệng Lãnh Tư Thần.

Lãnh Tư Triệt sững sốt, sau đó chua xót mà ôn nhu cười cười, nói: “Anh, nên nói xin lỗi là em, em làm anh khó xử rồi! Các người vốn dĩ nên ở bên nhau, chỉ là đi qua rất nhiều ngã rẽ, bỏ lỡ quá nhiều lần, thật sự đã đủ rồi. Em không hy vọng chính mình trở thành trở ngại tiếp theo của hai người. Nếu có thể lựa chọn, em tình nguyện chúc phúc hai người!”

Lãnh Tư Thần xúc động, nói: “Cám ơn.”

Trên đường trông trải vùng ngoại thành.

Lãnh Tư Triệt lái xe đi được một khoảng, lập tức dừng xe lại, sờ soạng thuốc mang theo bên người, đôi tay run rẩy lấy ra vài viên thuốc nuốt xuống, ngay sau đó ngửa mặt tựa lưng vào ghế ngồi, khóe mắt chậm rãi trượt xuống một giọt nước mắt, khóe miệng gợi lên một nụ cười khổ, nói: “Ta biết, không thể quá tham lam, ta đã thực thỏa mãn, thật sự thực thỏa mãn.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 200: Theo Kế Hoạch Hành Sự

Sáng sớm ấm áp ánh mặt trời chiếu rọi vào khuôn mặt đang ngủ ngon của cô.

Lãnh Tư Thần hơi ngồi dậy, nhìn cô gái bên cạnh ngủ say, cô mỗi ngày đều dậy rất đúng giờ, đồng hồ sinh học khiến cô cứ đúng sáu giờ nhất định phải mở mắt.

Mà hiện tại, đã là năm giờ năm mươi phút.

Nói cách khác, anh chỉ còn lại có mười phút.

Ngoài cửa, Tần Mộng Oanh đã gửi tin nhắn lại đây thúc giục.

Vốn định hôn môi cô, nhưng lại sợ cô bừng tỉnh.

Lãnh Tư Thần cuối cùng nhìn cô một cái, kiên quyết mà đứng dậy rời đi, thật cẩn thận đem một con thú bong nhưng thay thế chính mình nhét vào lòng cô.

Lãnh Tư Thần mới vừa đi ra tới, Âu Minh Hiên liền táo bạo mà găm nhẹ, “Lãnh đại tổng tài, đây là hiệu suất làm việc của anh sao?”

“Hiện tại anh có thể trốn xa bao nhiêu thì cứ trốn, ngàn vạn lần đừng để cô ấy tìm được! Chạy nhanh đi thôi!” Tần Mộng Oanh thúc giục.

“Không được.”

Lãnh Tư Thần vừa dứt lời, Âu Minh Hiên một phen nắm cổ áo anh, nói: “A, rốt cuộc vẫn là bại lộ bản tính! Anh chính là không muốn cô ấy tốt hơn! Vậy anh sớm nói a! Rõ ràng đồng ý cả rồi, hiện tại lại đổi ý hả? Anh chơi rất đẹp a?”

Tần Mộng Oanh một tay đem Âu Minh Hiên lôi kéo ra, đứng giữa ngăn cách hai người, nói: “Âu Minh Hiên, anh hôm nay uống thuốc chưa vậy? Bình tĩnh một chút được không hả?”

“Tần Mộng Oanh! Cô rốt cuộc đứng bên nào?” Âu Minh Hiên rống giận.

Tần Mộng Oanh: “Trung gian.”

Âu Minh Hiên đang muốn nổi giận, khuôn mặt nhỏ của bé con đáng thương trong lòng Tần Mộng Oanh - Lạc Lạc nhăn lại, sợ hãi mà nhìn Âu Minh Hiên phẫn nộ, nói: “Daddy, Lạc Lạc sợ..... Daddy, sợ.....”

Tiểu Lạc Lạc vừa nói vừa dùng tay nhỏ tự mình vỗ vỗ ngực mình.

“Lạc Lạc không sợ, daddy..... Chú Âu không phải tức giận với con!” Tần Mộng Oanh ôn nhu mà dỗ dành Lạc Lạc trong lòng.

Cô trong tối ngoài sáng đã dạy Lạc Lạc bao nhiêu lần, nhưng bé vẫn không đổi được thói quen gọi Âu Minh Hiên là daddy, điểm này thật sự làm cô bất đắc dĩ.

Lạc Lạc lần đầu tiên thấy Âu Minh Hiên là vào bữa tiệc sinh nhật mẹ Âu Minh Hiên.

Lúc ấy cô được bạn bè gọi lên có việc, tạm thời đem Lạc Lạc đặt trên ghế ngồi, để bé tự ăn bánh kem.

Chỉ có một lát mà thôi, nào biết cái muống của Lạc Lạc rớt trên mặt đất, nhưng thân mình bé nhỏ ngồi trên ghế với bé tương đối cao, căn bản với

không tới.

Tiểu nha đầu sốt ruột đến sắp khóc nhè, lúc ấy vừa lúc Âu Minh Hiên thấy một màn như vậy đem cái muỗng nhặt lên lau khô đưa cho bé, hơn nữa đem bé ôm ngồi ở trên đùi, từng ngụm mà đút cho bé ăn.

Tần Mộng Oanh chưa từng thấy Âu Minh Hiên ôn nhu cùng sủng nịch như vậy.

Lúc cô đứng ở nơi xa nhìn một màn này, trong lòng tràn đầy khiếp sợ, mà càng làm cho cô chấn kinh chính là, Lạc Lạc đột nhiên kêu anh một tiếng “Daddy”.

Từ đó về sau, xưng hô này của Lạc Lạc với Âu Minh Hiên liền không sửa đổi, mà lúc không có người ngoài, Âu Minh Hiên cũng tùy bé gọi bậy.

“Daddy ôm!” Lạc Lạc dang đôi tay ra, thân mình nho nhỏ nghiêng về hướng Âu Minh Hiên muốn anh ôm.

Âu Minh Hiên nhìn khuôn mặt nhỏ của Lạc Lạc đã chịu kinh hách, lập tức liền tắt lửa, ừ ừ cụp đuôi mà đem Lạc Lạc ôm lại, hỏa cũng phát không ra.

Lạc Lạc ôm cổ anh, bẹp một tiếng ở trên má anh hôn một cái, lại còn tiểu quỷ vuốt vuốt tóc anh, giòn giã nói, “Daddy phải ngoan nha! Không thể cãi nhau!”

“Daddy biết sai rồi!” Âu Minh Hiên ngoan ngoãn nhận sai.

“Không biết còn tưởng rằng các người là người một nhà.”

Lãnh Tư Thần đột nhiên lên tiếng, thiếu chút nữa lại khơi lửa giận trong Âu Minh Hiên, nhưng vừa thấy đến Lạc Lạc mở to đôi mắt, lại tất cả đều áp chế xuống, âm thầm cắn răng, Lãnh Tư Thần, anh chờ đó cho tôi!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 201: A Thần Không Thấy

Tần Mộng Oanh bên cạnh nhìn Âu Minh Hiên bởi vì Lạc Lạc mà khắc chế cảm xúc bản thân, trong lòng có loại cảm giác nói không nên lời.

Lãnh Tư Thần nhìn thoáng qua đồng hồ, nói: “Còn có ba phút, trong sân có cái góc chết, Tiểu Huân hẳn là sẽ không tìm được.”

Tần Mộng Oanh cùng Âu Minh Hiên nghe vậy đều kinh ngạc mà nhìn anh.

Anh vừa rồi không phải còn nói không được sao? Như thế nào lúc này lại.....

Âu Minh Hiên cười nhạt một tiếng nói, “Lương tâm trời dậy sao?”

Lãnh Tư Thần lười cùng anh cãi cọ, nói: “Tôi sẽ trốn đi, nhưng không phải rất xa, tôi cần thiết phải tùy thời nhìn tình hình của cô ấy, nếu cô ấy phản ứng quá mức kịch liệt, ít nhất tôi còn ra kịp cứu cô ấy. Trước đó tôi có nói, một khi xuất hiện việc ngoài ý muốn như vậy, kế hoạch lập tức ngưng hẳn!”

Tần Mộng Oanh gật đầu tỏ vẻ đã hiểu, nói: “Tôi biết anh đau lòng vì cô ấy, nhưng ngàn vạn lần đừng quá xúc động, tận lực nhịn xuống!”

Lãnh Tư Thần không nhiều lời, lập tức nhanh nhẹn trốn đi.

Tần Mộng Oanh liếc mắt nhìn Âu Minh Hiên một cái, “Đem lòng tiểu nhân đo dạ quân tử.”

“Cô..... Tần Mộng Oanh! Có phải phụ nữ sinh con rồi đều độc miệng như vậy hay không a? Cô trước kia chính là đáng yêu hơn nhiều!” Âu Minh Hiên nhin không được phỉ nhổ.

Tần Mộng Oanh sắc mặt ửng đỏ, không để ý nửa câu đầu của anh, mà để ý nửa câu sau.

Cô trước kia, đáng yêu? Anh cảm thấy như vậy sao?

Nhưng, anh rõ ràng liền nói cô không có tình thú.

“A Thần.....”

Hai người đang nói chuyện, Hạ Úc Huân trong lòng ôm thú nhồi bông nhưng, mơ mơ màng màng mà để chân trần đi ra.

Âu Minh Hiên cùng Tần Mộng Oanh thấy cô tỉnh, lập tức trở nên khẩn trương.

Rõ ràng là đang giúp cô, nhưng vì cái gì luôn có loại ảo giác đang làm chuyện xấu? Trong bóng tối, Lãnh Tư Thần nín thở chăm chú nhìn, vẫn không nhúc nhích mà chú ý nhất cử nhất động của Hạ Úc Huân.

Bởi vì trước đó đã phát sinh tình huống như vậy, Hạ Úc Huân cho rằng Lãnh Tư Thần là ở phòng khách, cho nên buổi sáng tỉnh lại phát hiện anh không ở bên cạnh trước tiên cũng không quá hoảng loạn.

Quả nhiên, Hạ Úc Huân phát hiện anh không ở đó, đầu tiên là vòng quanh phòng khách đi một vòng.

Bởi vì không tìm được người, thần sắc tiểu nha đầu bắt đầu có chút không kiên nhẫn, bất mãn mà chu môi, đem gấu bông hùng ôm ở trước

người, bay nhanh như chim nhỏ mà chạy tới chạy lui tìm anh.

“A Thần! A Thần! A Thần! A Thần A Thần A Thần A Thần.....”

Nhìn dáng vẻ đáng yêu của Hạ Úc Huân tìm kiếm mình, tìm Lãnh Tư Thần hơi buông lỏng, Tần Mộng Oanh đúng lúc đã gửi tin nhắn qua, “Bình tĩnh xem xét.”

Chỉ trong chốc lát, giữa hai căn phòng truyền đến tiếng đàn ông thét lên như mỗ lợn.

“A —— chị dâu! Chị dâu chị tha cho tôi đi! Tôi tôi tôi... Tôi vẫn là lần đầu tiên!” Tiểu trư màu hồng phấn nào đó run bần bật mà dùng khăn trải giường trùm lấy chính mình.

Trời ạ trời ạ! Anh chính là lừa thụy(*).

(*): Ngủ không mặc quần áo.

“Không phải A Thần, không phải A Thần.....” Hạ Úc Huân ném chăn trong tay xuống, gác bỏ Lương Khiêm đang bị cô dọa sợ tới mức chết khiếp mà chạy mất.

Sau một lúc lâu, căn phòng thứ hai cũng phát ra một tiếng kêu rên.

“Chị chị chị..... Chị dâu! Chị chị chị..... Chị bình tĩnh một chút! Em em em..... Em tuyệt đối không thể thực xin lỗi đại ca!” Hương Viễn đã rúc rúc rúc, rúc đến chân giường, cuối cùng phù phù một tiếng ngã xuống giường.

Hạ Úc Huân cọ cọ cọ từ trên giường bò xuống dưới, nói: “Không phải A Thần, không phải A Thần.....”

Cô đã tìm khắp phòng khách, phòng ngủ, phòng của khách, nhà kho chứa đồ, toàn bộ nhà ở, lại vẫn không thấy tung tích Lãnh Tư Thần.

Hô hấp của Hạ Úc Huân dần dần trở nên càng ngày càng dồn dập, thần sắc cũng càng ngày càng hoảng loạn, gắt gao ôm gấu vào trong lòng ngực chạy ra sân.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 202: Kẻ Ngăn Ta Phải Chết

“Úc huân, trước mang giày vào đã!” Âu Minh Hiên vội vàng ngăn cản Hạ Úc Huân đến giày cũng chưa mang lỗ mãng chạy ra bên ngoài.

“Không cần, tránh ra!” Hạ Úc Huân tùy hứng mà muốn đẩy anh ra, bất đắc dĩ tôn phật này là tường đồng vách sắt, như thế nào cũng đẩy không ra, rơi vào đường cùng cô đành phải dùng tay dấm chân đá.

“Hạ Úc Huân, em đừng tưởng rằng em biến thành ngu ngốc thì anh không dám đánh em! Anh nói cho em biết, em tốt nhất bớt phóng túng chút, đừng ý đồ khiêu chiến giới hạn của anh!” Âu Minh Hiên vừa ứng đối Hạ Úc Huân vô cớ gây rối vừa giận dữ hét.

Cánh tay, nắm tay, chân, bao gồm cả gấu bông trong lòng ngực tất cả đều thành vũ khí của cô.

Âu Minh Hiên bắt đầu âm thầm thấy may mắn vì cô không có mang giày, nếu không, tuyệt đối sẽ là vũ khí có lực sát thương nhất trong tay cô.

Hạ Úc Huân đánh dấm, động tác ban đầu bắt đầu tùy hứng chơi xấu hỗn loạn không theo thứ tự dần dần bắt đầu khôi phục con đường bình thường, mang theo sự chuyên nghiệp cùng kỹ thuật của cô, thế cho nên Âu Minh Hiên không thể không cẩn thận mà ứng phó.

Đồng thời, trong lòng Âu Minh Hiên cũng đột nhiên nhen lên tia hy vọng.

Kịch bản đánh nhau khôi phục bình thường, đây hẳn cũng coi như là một loại tiến bộ đi!

Cũng may đoạn thời gian lúc anh tới học nghệ Hạ Úc Huân không có giấu nghề, những chiêu võ này đều đã dạy anh phương pháp phá giải, để anh có thể miễn cưỡng ứng đối, không đến mức quá mất mặt trước Tần Mộ Dung cùng Lạc Lạc..... Đặc biệt là Lãnh Tư Thần.

“Kẻ ngăn ta phải chết!”

Một câu kinh điển này của Hạ Úc Huân khi đánh nhau kiêu ngạo nhất, Âu Minh Hiên nghe tức khắc sôi trào.

Nha đầu này, quả nhiên là phải mắng cô, đánh cô, cô mới có thể bình thường.

Chỗ tối, Lãnh Tư Thần nhìn Hạ Úc Huân lộ ra sự tự tin quen thuộc cùng quang mang bắn ra bốn phía, trong lòng khẽ động, dường như vui sướng, lại tựa như..... Buồn bã.

Đáng chết, chẳng lẽ thật sự bị Âu Minh Hiên nói trúng? Anh kỳ thật căn bản không muốn cô khôi phục bình thường sao?

Kỳ thật, anh thật sự rất lo lắng, anh không biết nên như thế nào đối mặt với Hạ Úc Huân sau khi tỉnh táo, anh có quá nhiều quá nhiều băn khoăn.

Nếu cô khỏe, cô có còn nhớ rõ chuyện phát sinh mấy ngày nay không?

Nếu cô khỏe, cô sẽ giống như bây giờ cùng anh thân mật ở chung chứ?

Nếu cô khỏe, cô vẫn là yêu anh chứ?

Hai người đang đánh đến khó phân thắng bại, Lạc Lạc mang theo đôi giày chạy tới, ngưỡng khuôn mặt nhỏ đứng cách hai người không xa, nũng nịu mà hô to: “Chị, giày.....”

Hạ Úc Huân lập tức buông bỏ vai Âu Minh Hiên ra, thu hồi vẻ mặt phần nộ, biểu tình bỗng nhiên ôn nhu như nước, cô cảm động vạn phần mà mang giày vào xong, sau đó ngồi xổm xuống sờ sờ khuôn mặt nhỏ của Lạc Lạc, nói: “Cám ơn con, Lạc Lạc là bé ngoan!”

Hạ Úc Huân sau khi mang giày xong liền chạy ra ngoài.

Lạc Lạc vừa xuất trận, cư nhiên bốn chữ khiến cho Hạ Úc Huân tự phát tự giác mà ngoan ngoãn mang giày vào.

Âu Minh Hiên đánh đến thở hổn hển trong nháy mắt suy sụp, xoay người nhìn về phía Tần Mộng Oanh, sức cùng lực kiệt nói: “Cô lần trước nói những thứ thuốc tên là gì? Có còn hay không? Cái gì mà alprazolam, dexualine, fluoxetine, paroxetine..... Đề phòng còn chưa xảy ra! Tôi nghĩ tôi thật sự tới giờ uống thuốc rồi!”

Nha đầu chết tiệt kia, một ngày nào đó anh cũng bị cô làm cho tức chết.

Sớm biết rằng nhất thời sắc dục huân tâm đổi lấy tra tấn nặng nề cả tinh thần lẫn thể xác sống không bằng chết như hôm nay, đánh chết anh cũng sẽ không chạm vào cô một chút.

Huống chi, đứa nhỏ này còn căn bản là không “Sắc” không “Dục” cho anh.

Đối với sự thật yêu Hạ Úc Huân, Âu Minh Hiên cho tới bây giờ vẫn chưa cách nào tiếp nhận được, anh không hiểu chính mình sao lại yêu cô gái gốc nghiệt này, nhưng chuyện này cư nhiên cứ huyền huyền đã xảy ra.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 203: Suy Sụp

Quả nhiên, trong tình yêu, người nào yêu nhiều hơn, chú định là người bị thương.

Như Hạ Úc Huân với Lãnh Tư Thần, như Âu Minh Hiên với Hạ Úc Huân.

Ba trong chuỗi thức ăn, anh ở dưới cùng, nhất định thống khổ nhất, cũng hèn mọn nhất.

Biết rõ kết quả sẽ là như thế này, nhưng anh vẫn trước sau như một mà nhảy vào.

Anh đột nhiên bắt đầu cực kỳ rõ ràng lý giải tâm tình của Hạ Úc Huân, cái loại tâm tình thân bất do kỷ đi yêu một người, cam nguyện hèn mọn vì người ấy.

Sinh mệnh luôn có một người như vậy, cô có lẽ hào quang bắn ra bốn phía, có lẽ bình thường không có gì lạ, thậm chí không có bất cứ thứ gì phù hợp với định vị hoàn mỹ trong lý tưởng của người để làm tình nhân, nhưng , cô chính là phần không thể thay thế được của người, chính là cuộc đời này không hối hận của người.

Tia chưa xót chột lóe qua trong mắt Âu Minh Hiên, Tần Mộng Oanh lại vẫn miễn cảm mà bắt giữ được, nhưng, tầm mắt cô lại vào ánh mắt kia của

Âu Minh Hiên thoáng qua trong nháy mắt, bất động thanh sắc mà chuyển qua trên người Lạc Lạc.

“Tôi đi theo cô ấy là được rồi, cô mang theo Lạc Lạc không tiện.” Âu Minh Hiên kiên nghị nói.

“Tôi phải chịu trách nhiệm với người bệnh, tùy thời quan sát phản ứng của cô ấy.” Tần Mộng Oanh kiên trì mà theo ra ngoài.

Lãnh Tư Thần vẫn duy trì khoảng cách hơi xa theo sát sau đó.

Như anh suy đoán, Hạ Úc Huân quả nhiên là đi đến rừng cây khi còn nhỏ bọn họ thường xuyên cùng nhau chơi.

Nhìn Hạ Úc Huân thở hồng hộc hy vọng đầy cỏi lòng mà chạy đến gốc đại thụ kia, lại nhìn thấy trên cây dưới bóng cây hoàn toàn không có một bóng người, loại cảm giác tuyệt vọng này, khiến tim Lãnh Tư Thần từng đợt co rút đau đớn.

Cô đang chịu tra tấn, mà anh làm sao không phải đang bởi vì cô thống khổ mà thống khổ.

Nhìn Hạ Úc Huân một bộ sắp khóc lại quật cường mà không chịu rơi lệ, mà cất bước tiếp tục tìm, Âu Minh Hiên không đành lòng.

Lo lắng Lãnh Tư Thần nhìn không được, Âu Minh Hiên liền gửi cho anh tin nhắn thứ hai sau tin nhắn nhắc nhở của Tần Mộng Oanh: “Bình tĩnh.”

-

Rừng cây nhỏ.

“Rốt cuộc như thế nào mới có tiến bộ?” Âu Minh Hiên ôm Lạc Lạc, ngăn nhánh cây trong rừng cho bé.

“Chờ cô ấy có phản ứng của người bình thường là được, ví dụ như, nếu lúc này cô ấy có thể nhớ tới gọi điện thoại cho Lãnh Tư Thần, hoặc là đi hỏi người có khả năng biết tin tức anh ấy.....”

Từ ban ngày mãi cho đến chạng vạng, Âu Minh Hiên ôm Lạc Lạc, lôi kéo Tần Mộng Oanh, cả người đều sắp rã rời, nhưng Hạ Úc Huân vẫn tỉnh lực dư thừa mà tìm khắp núi, hoàn toàn không có phản ứng bình thường như lời Tần Mộng Oanh.

Lãnh Tư Thần cẩn thận mà chú ý tới, cô mỗi khi chjay bộ được một lát liền sẽ dừng lại che bụng, biểu tình rất thống khổ.

Khiến bọn họ đều thực kinh ngạc chính là, lúc này đây, Hạ Úc Huân không có khóc, mà biểu hiện ra nghị lực kinh người.

Lãnh Tư Thần lại cảm thấy cô có chỗ nào đó không quá thích hợp, phản ứng của cô quá mức quý dị.

Anh tình nguyện cô hoảng loạn vô thố, hoặc là khóc lớn ra, cũng tốt hơn khuôn mặt đại ra như vậy.

Cô nhảy vào hầm năm đó bọn họ cùng nhau rơi vào đi qua, cô chui vào khe hở nham thạch bí ẩn kia, cô lật từng tấc đất sau núi.....

Rốt cuộc, cô suy sụp. Vô lực mà ngồi quỳ ở bên hồ nước lóng lánh.

Tần Mộng Oanh thấy vẻ mặt của cô, trong lòng vô cùng khẩn trương, bởi vì cô có dự cảm, cô ấy sắp có đột phá, vì thế nhanh chóng gửi tin nhắn thứ ba cho Lãnh Tư Thần: “Thủ vững trận địa.”

Xác thật, Lãnh Tư Thần đã nhin không được.

Nhìn cô chật vật mà ngã ngồi trên mặt đất, nhìn thân ảnh cô đơn nho nhỏ của cô, anh chỉ muốn chạy như bay qua đem cô kéo vào trong lòng ngực,

an ủi sự mệt mỏi và hoảng sợ của cô khi tìm anh suốt một ngày.

Hạ Úc Huân ngỡ ngác mà nhìn hồ nước kia, cúi đầu không biết đang nói cái gì.

Lãnh Tư Thần tập trung lực chú ý, thực cẩn thận mà nghe, rốt cuộc nghe rõ một câu.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 204: Kế Hoạch Thất Bại

Lãnh Tư Thần tập trung lực chú ý, thực cẩn thận mà nghe, rốt cuộc nghe rõ một câu.

Cô nói: “Người tỉnh táo một chút.....”

Lãnh Tư Thần còn chưa tới kịp biết rõ ràng ý tứ của câu nói kia, chỉ nghe được “Phù phù” một tiếng, Hạ Úc Huân thế nhưng không hề dấu hiệu mà nhảy vào trong hồ.

Lãnh Tư Thần cùng Âu Minh Hiên mới vừa có động tác, Tần Mộng Oanh lập tức ngăn cản nói, “Không được! Chờ một chút.....”

Lãnh Tư Thần khó có thể tin mà nhìn cô, nói: “Những lời này tôi đã nghe suốt một ngày! Đủ rồi! Tôi sẽ không tin cô nữa!”

“Minh hiên, ngăn anh ta lại!” Tần Mộng Oanh nôn nóng không thôi.

Đã tới thời điểm mấu chốt, vừa rồi Hạ Úc Huân nhảy xuống tuyệt đối không phải bởi vì phí hoài bản thân mình, mà đang tự mình cứu rỗi. Nếu lúc này Lãnh Tư Thần vừa xuất hiện, cô rất có khả năng lại lần nữa rúc vào thân xác, trốn vào lòng anh không bao giờ ra nữa.

Nhưng mà, Tần Mộng Oanh vừa dứt lời, Lãnh Tư Thần đã phù phù một tiếng nhảy xuống.

“Mộng oanh, cô lần này thật sự quá đáng!” Ngay cả Âu Minh Hiên đều không nghe ý kiến cô đi ngăn cản, mà ngay sau đó cũng nhảy vào trong hồ.

Tần Mộng Oanh ngơ ngẩn mà nhìn mặt hồ, khó có thể tiêu hóa được câu Âu Minh Hiên mới vừa nói.

Cô thật quá đáng?

A, cô bỏ mặc công việc lương cao ở Italy, theo câu nói đầu tiên của anh mà bay qua, liên tục mấy buổi tối không ngủ xem sách y học, nghĩ cách.....

Cuối cùng, hết thấy mọi thứ cũng chỉ đổi lấy một câu này của anh sao?

“Mẹ, không khóc.....” Tay nhỏ mềm mại của Lạc Lạc chạm vào khuôn mặt cô, Tần Mộng Oanh lúc này mới phát hiện chính mình không biết khi nào nước mắt đã đầy mặt.

Tiếng bọt nước văng khắp nơi vang lên, Tần Mộng Oanh nhanh chóng lau nước mắt, khôi phục vẻ bình tĩnh lạnh nhạt vốn có.

Lãnh Tư Thần đem Hạ Úc Huân hôn mê bế lên, ấn ngực cô, Hạ Úc Huân lại chậm chạp không có phun nước ra, anh tiếp tục ấn, sau đó hô hấp nhân tạo, nhưng Hạ Úc Huân vẫn không có bất cứ phản ứng gì.

Lãnh Tư Thần gấp đến độ mồ hôi đầy đầu, nhìn thấy Tần Mộng Oanh bên cạnh dường như không có việc gì, trong lòng càng phẫn nộ, “Cái này cô vừa lòng chưa?”

Lúc này, Âu Minh Hiên cũng đã lên bờ, kinh hoàng thất thố hỏi, “Úc huân làm sao vậy?”

“Mộng oanh, cô cứu cô ấy! Cô không phải bác sĩ sao? Cô không phải nói 90% nắm chắc sao? Vì cái gì sẽ biến thành như vậy?” Âu Minh Hiên toàn

thân run rẩy mà gào rống.

Tần Mộng Oanh mặt không cảm xúc mà nhìn hai người đàn ông trước mắt đã mất đi lý trí, phong khinh vân đạm mà nói, “Cấp cứu không có hiệu quả, ngoại trừ chết, còn có một nguyên nhân, đó chính là, cô ấy căn bản không có chết đuối. Nếu tôi không đoán sai, Hạ tiểu thư hẳn là biết bơi. Để tránh người phụ nữ các người yêu thương bị tôi giày vò chết, về sau, bệnh của cô ấy, tôi sẽ không quản.”

Tần Mộng Oanh nói xong một câu này liền ôm Lạc Lạc rời đi.

Quả nhiên, cô vừa bước đi không lâu, Hạ Úc Huân liền chậm rãi mở to mắt khôi phục ý thức, “A Thần..... Em thật là khó chịu.....”

Ở đáy nước, tuy rằng rất mệt, nhưng, kỳ thật cô vẫn luôn tỉnh táo, đến khi Lãnh Tư Thần đột nhiên xuất hiện, cô mới không muốn tiếp tục chống đỡ, đem chính mình hoàn toàn giao cho anh, ngăn ngủi hôn mê đi.

“Tiểu Huân, em tỉnh!” Lãnh Tư Thần gặt gao ôm lấy cô, trong lòng tràn đầy cảm giác vui sướng mất mà tìm lại được.

Chỉ là, Hạ Úc Huân nói xong câu nói kia lập tức lại mệt mỏi hôn mê bất tỉnh.

Suốt một ngày hôm nay, cô đã quá mệt mỏi.

Âu Minh Hiên cũng nhẹ nhàng thở ra, “Cô ấy chỉ là quá mệt mỏi, vừa rồi cô ấy nhảy vào nước hẳn là chỉ vì tìm người, không phải tìm chết. Chúng ta vừa rồi..... Dường như xác thật quá xúc động.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 205: Nửa Đêm “Tĩnh” Dậy

“Mặc kệ như thế nào, phương pháp này đều thất bại, tôi sẽ không để loại tình huống này phát sinh. Người của cậu, vẫn là mang đi đi!” Lãnh Tư Thần đem Hạ Úc Huân bế lên, không chút khách khí mà nói.

Âu Minh Hiên vừa nghe lời này liền không cao hứng, nói: “Lãnh Tư Thần, anh đây là thái độ gì? Mong oanh còn không phải là vì bệnh của úc huân! Cho dù không giúp được cũng không nên đối xử như vậy!”

“Cô ấy như thế nào, tôi quản không được, phụ nữ của cậu, tự đi mà dỗ.”

Âu Minh Hiên tức giận đến một quyền nện trên gốc cây bên cạnh, không biết vì cái gì, một hồi nhớ tới vừa rồi Tần Mộng Oanh nói ra câu “Sẽ không quản nữa”, liền cảm giác ngực giống như bị cái gì đó đè nặng, không thể hô hấp.

Đại khái là bởi vì chính mình oan uổng cô, ủy khuất cô đi!

Thôi, trở về cùng cô nói lời xin lỗi!

Rốt cuộc chuyện này vốn dĩ từ đầu tới đuôi đều không liên quan đến cô, cô ngàn dặm xa xôi chạy tới hỗ trợ, hiện tại lại phải bị mình đối đãi như vậy, đối với cô mà nói, thật sự là không công bằng.

Mà người phụ nữ kia, cho dù bị ủy khuất cũng chưa bao giờ nói ra như những người phụ nữ bình thường khác, đừng nói là oán giận, chỉ biết yên

lặng chịu đựng.

-

Lúc mấy người trở về tỉnh võ quán đã gần 9 giờ tối.

Tất cả mọi người đều không có tâm tình, tùy tiện ăn chút gì.

Sau khi Tần Mộng Oanh vào phòng cũng không có trở ra.

Âu Minh Hiên ngồi xồm trong sân hút hết điếu thuốc này đến điếu thuốc khác, tiếng chuông di động vang lên cũng không quản.

Trong phòng ngủ Hạ Úc Huân.

Lãnh Tư Thần tốn suốt một giờ đồng hồ chặt vật không thôi mới đem Hạ Úc Huân tắm rửa sạch sẽ ôm lên giường.

Lăn lộn suốt một ngày, đột nhiên phát hiện, có thể an tĩnh mà ôm cô ngủ yên như vậy đã là chuyện hạnh phúc nhất.

“Tiểu Huân, anh không yêu cầu cái gì xa vời, cho dù em cả đời như vậy, cả đời dựa vào anh cũng không sao.....” Lãnh Tư Thần hôn tóc cô.

Hạ Úc Huân ngủ cực kỳ không an ổn, hai ngày này cô đều như thế này, ngủ lặn qua lộn lại, còn đặc biệt dễ mệt.

Bởi vì mới vừa rồi giúp cô thay quần áo, cho nên Lãnh Tư Thần rất cuộc biết nguyên nhân. Kỳ sinh lý của cô tới rồi, khó trách cô mấy ngày này vẫn luôn bức bối khó chịu, còn hôm nay cô vẫn luôn thống khổ mà ôm bụng thì ra cũng là nguyên nhân này.

Mà anh cư nhiên còn để cô vào lúc này rơi vào nước lạnh..... Thật là đáng chết!

Lãnh Tư Thần dựa nghiêng thân mình đem cô ôm vào lòng, bàn tay to ấm áp dán vào bụng cô giúp cô giảm bớt đau đớn.

Đêm khuya, hai người sức cùng lực kiệt, lẳng lặng ôm nhau mà ngủ.

Thể chất Hạ Úc Huân đến kỳ sinh lý phản ứng đặc biệt kịch liệt, tứ chi vô lực, eo đau lưng mỏi, tâm tình bức bối, lúc ngủ buổi tối càng trần trọc khó ngủ.

Cho nên, ngày thường Hạ Úc Huân đều là một giấc ngủ đến hừng đông, lần này cư nhiên nửa đêm liền đã tỉnh.

“Ừm.....” Hạ Úc Huân xê dịch vị trí, muốn trở mình, mới vừa động liền cảm giác giữa hai chân nóng lên, loại cảm giác này, vừa quen thuộc lại vừa chán ghét.

Dựa vào cái gì phụ nữ phải chịu loại tra tấn không thuộc về mình này!

Sau vài phút mơ hồ ngăn ngủi của Hạ Úc Huân, toàn bộ thân mình đột nhiên cứng lại —— vì cái gì trên giường lại tồn tại người thứ hai?!

Nam Cung Mặc?

Không đúng không đúng, tiểu tử kia rõ ràng đã sớm bị ba cậu ta mang đi.

A a a! Tay tay tay! Khó trách cảm thấy bụng nóng, thực thoải mái, kia kia kia..... Tay không phải của cô kia từ đâu xuất hiện?

Hạ Úc Huân cảm giác trong đầu mình dường như có một đám thảo nê mã lao nhanh qua.....

Cô cứng còng chậm rãi xoay đầu, lúc nhìn rõ khuôn mặt quen thuộc kia, rốt cuộc, cô hoàn toàn thanh tỉnh.....

Lãnh Tư Thần, cư nhiên có thể là Lãnh Tư Thần.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 206: Điên Hồn Độn

Người bên cạnh là Lãnh Tư Thần, là anh giúp cô tắm rửa, là anh giúp cô thay quần áo, là anh bế cô lên giường, là anh ôm lấy cô cùng nhau ngủ, thậm chí..... Giúp cô thay băng vệ sinh!

Thượng đế ơi! Chẳng lẽ trong khoảng thời gian con điên, ngài cũng cùng con điên rồi sao?

Thánh mẫu Maria, thượng đế điên rồi, chẳng lẽ ngài cũng mặc kệ sao?

Đại thần, quả nhiên đều là không chịu trách nhiệm!

Giờ này khắc này cả người Hạ Úc Huân rơi vào một trạng thái cực độ điên cuồng.

Trong đầu mới vừa bước qua một đám thảo nê mã, lúc này lại chạy tới một đám trâu điên, chướng khí mù mịt.

Thân thể cô cứng đờ giống như một khúc gỗ, trái tim lại nhảy lên giống sét đánh.

Phù phù! Phù phù! Phù phù!

Tâm can bảo bối của ta! Cầu xin người đừng lại nhảy!

Ách, phi phi! Không phải không nên nhảy, làm ơn người nhảy ôn nhu một chút.

Cô không phải sợ trái tim nhỏ của mình không chịu nổi loại đảm nhiệm này, mà là sợ đánh thức người đàn ông bên cạnh đem cô trở thành gối ôm mà ôm vào lòng.

Môi anh cứ nhiên cách da thịt cô chỉ có 0,0001mm, khoảng cách không thể xem nhẹ.

Còn có tay phải anh từ sau lưng vươn qua, ôm eo cô, càng quan trọng là tiến vào áo ngủ của cô, tay trái trực tiếp dán trên bụng cô!

Làm vậy a!!!

Ngực mềm mại trực tiếp chống vào ngực anh, da thịt thân mật tương dán như vậy, cô có thể rõ ràng mà cảm nhận được tim anh đập ôn hòa bình tĩnh cùng tim cô lung tung rối loạn hình thành sự đối lập rõ nét.

Hạ Úc Huân nỗ lực dịch ra sau, muốn cách xa anh một chút, nhưng, tay bên hông lập tức theo bản năng mà càng thêm thắt chặt, thân mình cô chỉ có thể không phản kháng mà trực tiếp rơi vào trong ngực ấm áp của anh.

Không nên không nên a! Lại như vậy nữa, tim cô sẽ nhảy ra cổ họng mất, phổi cô sắp sửa phế bỏ không thể hô hấp!

Hạ Úc Huân tả động hữu động, thượng động hạ động.....

Giây tiếp theo, Lãnh Tư Thần đột nhiên cúi đầu cọ cọ mũi cô, mơ mơ màng màng mà nỉ non, “Yên tâm..... Về sau anh sẽ không bao giờ rời đi..... Mặc kệ vì cái gì đều sẽ không.....”

Vì thế, Hạ Úc Huân bất động, nhưng đại não cũng hoàn toàn chết máy.

Hình như là vì khen thưởng cô ngoan ngoãn nghe lời, Lãnh Tư Thần lại theo bản năng mà ngậm lấy môi cô trấn an hôn nhẹ, nói: “Ng ngoan, ngủ đi.....”

Lại vì thế, Hạ Úc Huân lúc này không chỉ chết máy, ngay cả CPU đều bốc cháy!

Đỉnh đầu bốc khói, cả khuôn mặt đỏ rực, giống như xe lửa gào thét sôi trào.

Tuy rằng trong khoảng thời gian bệnh này, nhưng cô là có ký ức, cũng biết mấy ngày này thái độ của anh đối với mình thân mật, nhưng, dưới tình huống thanh thanh tỉnh tỉnh thừa nhận tuyệt đối là chấn động mãnh liệt hoàn toàn khác hẳn.

Cũng may tối lửa tắt đèn không ai thấy ai.

Bởi vì, hiện tại cô không muốn nhìn thấy anh, cực độ không muốn!

Tưởng tượng đến Lãnh Tư Thần cao quý lãnh diễm..... Anh cư nhiên giúp cô làm loại chuyện này, cả người Hạ Úc Huân liền rơi vào giữa trạng thái tê liệt vì trúng độc.

Vì cái gì đêm đó sau khi rời khỏi biệt thự của Lãnh Tư Thần cư nhiên sẽ phát sinh nhiều chuyện không thể tưởng tượng như vậy?

Lại không phải nhật ký Alice dạo chơi cảnh kỳ lạ!

Cho dù là nằm mơ, cô cũng không có lớn mật đến mức mơ thấy loại hình ảnh vượt quá chừng mực này a!

Tuy rằng mọi thứ này khiến cô quá khó để chấp nhận, nhưng cô lại có thể tỉnh tường cảm giác được trong khoảng thời gian này được mọi người cẩn thận mà che chở trong lòng bàn tay hạnh phúc cỡ nào.

Đau, cũng vui sướng!

Còn có A Thần, anh ôn nhu cơ hồ muốn cho cô cam tâm tình nguyện chết chìm trong lòng anh vĩnh viễn không ra.

Thiếu chút nữa, thật sự chỉ thiếu chút nữa cô liền không muốn trở lại thế giới hiện thực.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 207: Không Mặt Mũi Gặp Người

Nhưng, lúc anh lại một lần biến mất, cô bất luận như thế nào đều tìm không thấy anh, cô mới đột nhiên phát giác, hạnh phúc vĩnh viễn chỉ là ngắn ngủi.

Lúc cô vốn dĩ muốn vĩnh viễn chỉ ở trong thế giới hư ảo rách nát mới có hạnh phúc, cô mới rõ ràng, trong thế giới hư ảo, cô yếu ớt như thế, không chịu nổi một đòn như thế.

Cô chán ghét bản thân mình như vậy, như vậy chỉ có thể chờ đợi người khác cứu rồi cùng đồng tình với mình, đáng chết chán ghét.

Bản thân mình như vậy một khi rời khỏi sự bảo hộ, liền sẽ trở nên hai bàn tay trắng.

Cô bắt đầu tưởng niệm chính mình trong hiện thực vĩnh viễn không cam lòng bị vận mệnh chi phối, cái bản thân mình kiêu ngạo bừa bãi, không kiêng nể gì đầy nhiệt huyết, cho dù vấp ngã vẫn nỗ lực hướng tới mục tiêu kia.

Lưỡng lự trong mộng cùng hiện thực, trong khoảng thời gian ngắn, cô không cách nào lựa chọn.

“Hạ Úc Huân, mày tỉnh táo một chút.....” Cô dùng hết toàn lực nói với bản thân những lời này, sau đó dứt khoát kiên quyết mà nhảy vào trong nước.

Nước hồ lạnh băng trong phút chốc kích thích cô từ trong giấc mộng dài tỉnh lại, đồng thời cũng làm cô sức cùng lực kiệt, đến khi, người đàn ông cô tìm kiếm đã lâu, thẳng đến khi anh ôm cô vào lòng, cô rốt cuộc mới yên tâm mà hôn mê.

Chỉ nhớ rõ trong mộng kia, cô điên cuồng làm chuyện mà trong thế giới hiện thực tuyệt đối không dám làm, cô muốn người đàn ông này, muốn một tấc cũng không rời mà giữ anh, người đàn ông của cô.

Hiện tại, tỉnh mộng.

Cô hận không thể một búa đem đầu mình đập nát, càng hận không thể đào cái hố đem chính mình chôn sống!

OMG! Cô cư nhiên ngậy ngốc mà ôm cái gối đầu gọi nó “A Thần”, còn cho nó ăn cơm!

ORZ! Cô cư nhiên bám lấy Lãnh Tư Thần, ngay cả WC, tắm rửa, ngủ đều không buông tha!

ORM! Cô cư nhiên không chút nào biết xấu hổ mà cùng anh hôn, cùng anh ngủ, làm anh.....

Trời đất ơi! Cô thật sự đã không còn mặt mũi gặp người, nhìn xem, nhìn xem cô đã làm cái gì!

Hạ Úc Huân đã không dám lại tiếp tục nhớ lại.

Đang trong lúc mien man suy nghĩ, bất tri bất giác trời đã sắp sáng, mà Hạ Úc Huân vẫn đang rối loạn.

Làm sao bây giờ làm sao bây giờ làm sao bây giờ! Trời sáng liền có nghĩa muốn cô đối mặt với mọi thứ!

Cô áy náy mà vuốt ve ngũ quan hình dáng rõ ràng của Lãnh Tư Thần giữa ánh sáng nhạt, nói: “A Thần, thực xin lỗi, thật sự xin lỗi! Em không phải cố ý sinh bệnh, không phải cố ý khiến anh gặp nhiều chuyện khó xử như vậy. Nhưng, em thật sự rất vui vẻ vì anh không bỏ mặc em. Đã đủ rồi.....”

A Thần, học trưởng, mấy ngày nay, hai người bọn họ đều vì cô mà rầu thúi ruột.

Đột nhiên cảm thấy chính mình thật vô dụng, chỉ là gặp chút suy sụp này mà đã không gượng dậy nổi, còn liên lụy nhiều người như vậy vì cô lo lắng, vì cô bị thương.

Tưởng tượng đến vết sủng bắn của Lãnh Tư Thần, Hạ Úc Huân liền không cách nào ngăn mình run rẩy.

A, quả nhiên a! Hạ Úc Huân, mày ngoại trừ cho anh thêm phiền toái, liền chưa làm được một chuyện gì!

Thấy đủ chưa! Anh đã hạ mình khuất tôn giáng quý ở chỗ này chịu nhiều ức hiếp của mày như vậy, cho dù tình cảm nhiều như thế nào cũng phải đến hồi kết thúc.

Lãnh Tư Thần hô hấp trầm trầm, Hạ Úc Huân rất cẩn thận cử động thân mình, rốt cuộc đi xuống giường, vừa mới đứng dậy chính là một trận mềm nhũn.

Nhanh chóng thay quần áo, mở cửa phòng, chạy đi ra ngoài.....

Cô biết, cô khỏe lại, anh sẽ đi.

Xin anh, cuối cùng cho em một chút thời gian ổn định lại tâm tình, em vẫn chưa có cách nào đối mặt với sáng sớm tỉnh lại ánh mắt đầu tiên thấy anh rời đi.

Trong lòng ngực đột nhiên không cảm giác khiến Lãnh Tư Thần cực độ không quen, cuối cùng, anh rút cuộc từ bất an sờ soạng mà tỉnh lại, bỗng nhiên phát hiện, người trong lòng ngực không biết khi nào đã không thấy tung tích.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 208: Cô Đi Rồi Tôi Phải Làm Sao

“Tiểu Huân ——” Lãnh Tư Thần bỗng nhiên ngồi dậy, nhanh chóng mặc quần áo vào liền chạy ra ngoài.

Chỉ trong chốc lát, tất cả mọi người còn đang trong giấc mộng đều cuống quýt mà bò dậy mặc quần áo vào.

“Sao lại thế này? Người sao lại không thấy? Cô ấy không phải vẫn luôn cùng anh ngủ chung sao?” Âu Minh Hiên vừa đem bàn tay chui vào tay áo sơmi, vừa chạy tới nôn nóng hỏi.

Trời biết! Anh có bao nhiêu để ý Hạ Úc Huân cùng cái tên cầm thú này ngủ chung!

Lúc biết được chuyện này anh mấy đêm cũng chưa ngủ ngon, vẫn luôn chú ý nghe phòng bên cạnh có động tĩnh gì bất thường hay không, anh sẽ kịp thời vọt vào đem Hạ Úc Huân cứu ra.

“Lão đại, chúng ta phân công nhau đi tìm đi!” Lương Khiêm kiến nghị nói.

Lãnh Tư Thần gật gật đầu, không có nhiều lời, lập tức phân người đi tìm.

Độ ấm trong lòng ngực vẫn chưa tan hết, cô rời đi hẳn là chưa bao lâu.

Âu Minh Hiên vốn dĩ cũng muốn theo sau cùng tìm, đột nhiên nhìn dáng vẻ Tần Mộng Oanh trong phóng đối diện trấn định tự nhiên không chút

hoảng hốt, vì thế như suy tư gì mà đi qua, hỏi một câu, “Mộng oanh, cô biết cái gì phải không?”

“Không biết.” Tần Mộng Oanh nói xong liền phải đóng cửa phòng lại, Âu Minh Hiên chen lách mà vào.

“Mộng oanh, cô còn tức giận sao? Tối hôm qua tôi đã muốn xin lỗi với cô, nhưng cô vẫn luôn đóng cửa không gặp!”

Biết lần này là mình sai, Âu Minh Hiên chủ động cúi mình.

Tần Mộng Oanh không nề hà mà nhìn tên Âu Minh Hiên vô lại chen vào trong phòng, ngồi trở lại trên giường, thần sắc bình tĩnh mà mở miệng nói, “Tôi chuẩn bị quay về, 9 giờ sáng bay.”

Âu Minh Hiên vừa nghe mày lập tức vặn thành bánh quai chèo, nói: “Nhanh như vậy liền đi! Vì cái gì? Cô đi rồi tôi phải làm sao?”

Những lời này làm Tần Mộng Oanh sửng sờ trong chốc lát, nhưng ngay sau đó lại khôi phục trấn tĩnh, nói: “Nơi này đã không cần tôi không phải sao?”

“Như thế nào lại không cần? Đương nhiên cần! Tôi biết, cô nhất định biết gì đó đúng hay không? Nói cho tôi biết đi! Làm ơn!” Âu Minh Hiên một bộ trẻ con chơi xấu.

Nhìn dáng vẻ anh khẩn cầu, cô chung quy vẫn không cách nào cự tuyệt, “Tôi chỉ là suy đoán mà thôi, cô ấy rời đi, là bởi vì cô ấy đã từ từ bế đi ra.”

“Cô..... Cô có ý tứ gì?” Âu Minh Hiên vẻ mặt khẩn trương hỏi.

“Ý chính là, cô ấy đã khỏe, khôi phục bình thường. Chỉ là bởi vì trong khoảng thời gian ngắn không cách nào đối mặt với Lãnh Tư Thần, cho nên

bỏ trốn. Tin rằng cô ấy rất nhanh sẽ sửa sang lại tâm tình.” Tần Mộng Oanh dùng tốc độ nhanh nhất giải thích nói.

“Sao có thể?” Âu Minh Hiên không dám tin tưởng, bởi vì sợ hy vọng càng lớn, thất vọng càng nhiều.

Tần Mộng Oanh mệt mỏi ngáp một cái, “Tôi nói xong, anh có thể đi rồi? Tôi còn phải đi máy bay, muốn ngủ thêm một lát.”

Âu Minh Hiên đặt mông ngồi xuống bên cạnh giường cô, nói: “Cô thật sự phải đi?”

“Bằng không anh muốn sao?” Tần Mộng Oanh trừng anh một cái. “Cô không phải có ý định định cư trong nước một thời gian sao? Tôi ngay cả nhà cửa đều giúp cô tìm xong rồi!” Âu Minh Hiên nhú mày nói.

“Xin lỗi, làm phiền anh hao tổn tâm trí.” Thanh âm Tần Mộng Oanh vẫn quạnh quẽ như vậy.

“Rốt cuộc muốn thế nào cô mới bằng lòng không tức giận?” Âu Minh Hiên bất đắc dĩ mà dờ dờ trán.

Tần Mộng Oanh mặt không cảm xúc nói: “Cùng ở chỗ này nghiên cứu tôi, không bằng đi tìm tiểu học muội của anh đi, rõ ràng đã tìm đã như mũi tên, cố tình một hai phải lãng phí thời gian ở chỗ này của tôi, hà tất phải như vậy?”

“.....” Âu Minh Hiên bị chặn đến một chữ đều nói không nên lời.

Anh thiếu chút nữa đã quên, Tần Mộng Oanh là chuyên gia tâm lý, phân tích nhân tâm con người thật sự là tự tự kiến huyết.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 209: Người Một Nhà

Anh dứt khoát nằm ngửa xuống, nhưng vẫn chen lách quanh vị trí Tần Mộng Oanh, bò đến bên cạnh Lạc Lạc đang ngủ say, nhìn bé con ngủ ngon, tâm tình không hiểu sao bỗng bình tĩnh hơn, nói: “Đuổi theo lại như thế nào? Đuổi theo nhìn bọn họ chàng chàng thiếp thiếp à? Vậy còn không bằng ở chỗ này nhìn Lạc Lạc!”

Tần Mộng Oanh đứng ở trước giường, bất đắc dĩ mà nhìn anh.

Trầm mặc một lát sau, Âu Minh Hiên đột nhiên nghiêm túc mà mở miệng, “Mộng oanh, đừng đi mà.”

Tần Mộng Oanh tìm tòi nghiên cứu mà nhìn anh một cái, “Cho tôi một lý do.”

Âu Minh Hiên cọ cọ khuôn mặt nhỏ của Lạc Lạc, tự kỷ nói, “Bởi vì Lạc Lạc luyện tiếc tôi a!”

“Ừm..... Daddy.....”

Âu Minh Hiên vài ngày chưa cạo râu, râu ria nhột nhột đâm vào mặt Lạc Lạc có chút ngứa, khuôn mặt nhỏ của tiểu nha đầu bất mãn mà nhăn lại, nắm tay vung loạn, bị Âu Minh Hiên nắm trong lòng bàn tay mình.....

Một lớn một nhỏ thoạt nhìn vô cùng hài hòa, giống như chân chính là người một nhà.....

“Mộng oanh.....”

Âu Minh Hiên đột nhiên gọi cô một tiếng, Tần Mộng Oanh từ một màn ẩm áp trước mắt phục hồi tinh thần lại, hỏi: “Cái gì?”

“Mộng oanh, Lạc Lạc rốt cuộc là con của ai?” Âu Minh Hiên hỏi.

Trong ấn tượng, Tần Mộng Oanh là băng sơn mỹ nhân, thật sự khó có thể đem chuyện cô chưa kết hôn đã có thai này mà liên hệ.

“.....” Tần Mộng Oanh trầm mặc.

Sau một lúc lâu, Tần Mộng Oanh mới mở miệng đáp, “Tôi.”

Âu Minh Hiên: “.....”

Được, thôi anh không hỏi!

Vừa rồi chỉ là nhất thời tò mò, mỗi người đều có riêng tư của bản thân không muốn người khác biết, anh cũng không hỏi nhiều.

-

Sau núi, lướt qua rừng cây nhỏ, có một sườn núi hoang vắng.

Hạ Úc Huân đứng trên sườn núi đón gió, quần áo phong phanh theo gió phiêu linh, tứ chi lạnh thấu xương, cuối cùng, cô vô lực mà ngồi xổm xuống.

Em liền biết sẽ như vậy, sau khi có được anh, lại muốn đem anh dứt bỏ, với em mà nói quả thực là chuyện không thể nào làm được. Lãnh Tư Thần, anh thật sự là vấn đề nan giải vĩnh viễn không cách nào phá giải được trong cuộc sống của em.

Hạ Úc Huân, đối mặt với sự thật đi! Sớm muộn gì đều phải đi bước này.

Trở về nói cho anh biết, cô đã khỏe, cảm ơn anh mấy ngày nay chiều cố, thực xin lỗi, cho anh thêm phiền toái.

Sau đó, anh liền sẽ trả lời, em biết thì tốt.

Cuối cùng, anh rời đi, mọi thứ lại khôi phục nguyên dạng.

Cứ như vậy đi!

Hạ Úc Huân sau khi hạ quyết tâm, lập tức đứng lên, bởi vì ngồi xồm lâu lại đứng dậy quá mạnh, máu lên não không đủ, trước mắt một trận tối sầm.

Cô ngã nghiêng mà đứng lên, vừa định xoay người, đột nhiên bị người từ phía sau ôm lấy, hơi thở quen thuộc kia che trời lấp đất mà đến, cô cả kinh ngay cả hô hấp đều đình chỉ.

“Tiểu Huân, em là cố ý muốn hù chết anh sao?” Lãnh Tư Thần gắt gao mà đem thân thể nhỏ xinh của cô kéo vào trong lòng ngực.

Mới không bao lâu mà thôi, anh liền tự mình cảm nhận được loại tuyệt vọng hoảng hốt khi tìm không thấy cô, giờ khắc này, anh mới chân chính hiểu ra, hành động trước đây của mình đối với cô là tàn nhẫn cỡ nào.

“A Thần.....” Cô khó khăn mà mở miệng, muốn nói cho anh thật nhiều những biến chuyển trong lòng.

“Lạnh hay không?” Lãnh Tư Thần đem thân thể cô chuyển qua, cởi áo khoác đem bao bọc lấy cô.

“Em không tiện, đứng sẽ không thoải mái?” Anh nói xong lại săn sóc mà bế ngang cô lên.

Hạ Úc Huân vẫn luôn không nhúc nhích mà mặc anh bài bố.

Lãnh Tư Thần cau mày, nói: “Như thế nào không nói lời nào? Nơi nào không thoải mái sao?”

Hạ Úc Huân hốc mắt đỏ lên, gắt gao ôm lấy thân thể anh, ôm một lần cuối cùng, thật là một lần tùy hứng cuối cùng.

A Thần, em muốn ở bên anh, rất muốn rất muốn, nhưng, tuyệt đối không phải dùng phương thức này ràng buộc anh ở bên.

Lãnh Tư Thần than nhẹ một tiếng, nói: “Đừng lo lắng, anh không trách em chạy loạn, em như thế nào cũng không sao, mặc kệ em chạy tới nơi nào, anh đều sẽ tìm được.”

A Thần, xin anh đừng nói nữa, đừng đối với em tốt như vậy, cho dù em hiểu rõ anh chỉ là dỗ dành em, chỉ là bởi vì áy náy, nhưng, em sợ là em sẽ không cẩn thận thật sự.....

Hơn nữa, anh biết rõ em tự chủ kém như vậy, cầu xin anh, đừng lại dụ hoặc em!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 210: Dọa Đến Quần Chúng Vô Tội

Hạ Úc Huân rời rằm một đường, thời gian ăn xong bữa sáng.

Cuối cùng, cô lựa chọn một cách mở màn ngu ngốc nhất chứng minh cô hiện tại có phán đoán cùng năng lực trinh thám bình thường, chứng minh bệnh của cô đã khỏe.

Lúc ấy Lạc Lạc đang nhón mũi chân muốn bò lên đùi Âu Minh Hiên, Hạ Úc Huân đi qua đem bé bế lên đặt tới, thành toàn nguyện vọng của bé, không động não liền nói một câu: “Lạc Lạc lớn lên thật giống học trường!”

Nói xong nhìn về phía Âu Minh Hiên, nói: “Tôi nói Hoàng Thượng a, đây hẳn không phải là tiểu công chúa của ngài bỏ sót lại dân gian chứ?”

Tần Mộng Oanh trực tiếp quăng ngã chén đĩa đang muốn bưng vào nhà bếp.

Âu Minh Hiên cùng Lãnh Tư Thần vẫn đồng thời thân mình run lên, một người xoát từ trên sofa đứng lên, một người bỗng nhiên từ trước TV ngẩng đầu.

Hạ Úc Huân khoe miệng run rẩy mà nhìn hai người như sói như hổ đến gần cô, không tự chủ được mà thối lui đến địa hình thích hợp chạy trốn.

“Từ từ đã..... Em kỳ thật là muốn có chút giảm xóc rồi mới nói cho các người, dù sao một hồi điên này của em trong chốc lát bình thường thực dễ

dàng dọ đến quần chúng vô tội! Nhưng nhưng..... Nhưng, em nhất thời không phanh lại được, thật là xin lỗi!

Em biết lần này là em không đúng, cho các người thêm rất nhiều phiền toái, nhưng xét đến cùng, chuyện này các người cũng có trách nhiệm, cho nên..... Cho nên chúng ta liền xóa bỏ toàn bộ được không?” Hạ Úc Huân nuốt nước bọt, vẻ mặt khẩn cầu.

Về mặt hai người đàn ông một người so với một người phức tạp hơn, ánh mắt một người so với một người còn thâm thúy hơn, làm hại cô sợ tới mức tâm can bùm bùm nhảy.

Đã sớm biết một khi mình tỉnh lại, liền nhất định sẽ đối mặt với cuồng oanh loạn tạc của hai người kia, Hạ Úc Huân nói xong nhận mệnh mà cúi đầu, chờ đợi mưa rền gió dữ đến.

Hạ Úc Huân tỉnh táo thật sự là quá đột ngột, thế cho nên cả hai người đàn ông đều không biết nên làm sao với cô thì tốt.

Âu Minh Hiên còn đỡ, bởi vì trước đó Tần Mộng Oanh đã nhắc nhở anh Hạ Úc Huân có thể đã khôi phục.

Lãnh Tư Thần vẫn là hoàn toàn choáng váng, đích xác giống như lời Hạ Úc Huân, anh một chút giảm xóc đều không có, nha đầu này liền như vậy đem một quả bom ném tới, tạc đến đầu óc anh choáng váng.

Thì ra lúc ấy nghe thấy cô nỉ non nói câu “Người tỉnh táo một chút”, là cô nói với bản thân mình..... Hẳn là lúc ấy cô cũng đã bắt đầu có chuyển biến tốt đẹp.....

Phương pháp của Tần Mộng Oanh thật sự hữu dụng, ngược lại là anh lo lắng bị kích thích loạn rồi.....

Ngay lúc Lãnh Tư Thần vẫn đắm chìm trong sự kích động phản ứng không kịp, tiếng chuông di động của anh đột nhiên vang lên.

Màn hình điện thoại là một dãy số xa lạ.

Lãnh Tư Thần hồ nghi mà nhận, nhưng ánh mắt từ đầu tới đuôi đều không có rời khỏi Hạ Úc Huân.

Giữa điện thoại truyền đến thanh âm một người đàn ông xa lạ, nói: “Alo, lãnh đại tổng tài sao? Cái giá rất lớn a! Vài lần tự mình tới cửa mời đều không gặp được ngài, vị hôn thê của ngài đang ở chỗ chúng tôi làm khách, không biết lãnh đại tổng tài muốn đến đây cùng nhau ôn chuyện hay không?”

“Tư thần! Tư thần cứu em! A —— tránh ra! Tránh ra a! Đừng chạm vào tôi! Cút ngay! Tư thần sẽ không bỏ qua cho các người.....”

Bên kia điện thoại Bạch Thiên Ngưng hoảng loạn thét chói tai khiến mày Lãnh Tư Thần bỗng nhiên nhăn lại, nói: “Trần Ngọc Hưng phải không? Hiện tại thả Thiên Ngưng, tôi có thể xem như chưa có chuyện gì xảy ra.”

Người ở đầu bên kia rõ ràng dừng lại, che microphone cùng người bên cạnh nhỏ giọng nói gì đó, sau đó mới tiếp tục đáp: “Lãnh tổng quả nhiên thông minh! Nhưng, Bạch tiểu thư chỉ là ở nơi này của chúng tôi làm khách, tại sao lại nói thả người a!”

Nghe lời này của đối phương rõ ràng là không tính ngoan ngoãn thả người, Lãnh Tư Thần mặt trầm như nước, nói: “Để Trần Ngọc hưng nghe điện thoại!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 211: Còn Muốn Ưc Hiếp Em

Đầu bên kia lại là một trận la hét, tiếp theo, thanh âm người đàn ông một lần nữa vang lên, nói: “Lãnh tổng, cho cậu nửa tiếng, nếu nửa giờ cậu còn chưa tới, ảnh chụp vị hôn thê mỹ lệ cao quý của cậu bị đàn ông cường hiếp liền sẽ lập tức trở thành đầu đề các trang web và tạp chí!”

Người đàn ông nói xong trực tiếp báo ra một địa chỉ liên cúp máy.

“Shit!” Lãnh Tư Thần nguyên rửa một tiếng nhanh chóng cầm lấy áo khoác chạy ra ngoài, Lương Khiêm cùng Hường Viễn theo sát sau đó.

Cùng với thanh âm động cơ ô tô phát động vang lên, anh đi mất, tựa như chưa bao giờ tới.

Hạ Úc Huân ngơ ngẩn nhìn Lãnh Tư Thần một câu cũng chưa nói lại đột nhiên rời đi.

Nghĩ tới ngàn vạn loại phản ứng của anh, lại duy nhất không dự đoán được kết quả cuối cùng.

Bạch Thiên Ngưng bị bắt cóc, anh lại một lần cái gì cũng không nói, bỏ lại cô bay đến bên cạnh cô ấy.

Hạ Úc Huân nhún vai, không có gì, vị hôn thê của anh bị bắt cóc, anh đương nhiên hẳn là lập tức đuổi theo, đương nhiên hẳn là không có thời gian cùng cô nói chuyện, dù là một câu.....

Mọi thứ này, đều là đương nhiên.....

Vốn tưởng rằng khó có thể thích ứng người kia sẽ là anh, trên thực tế, lãnh đạo tổng tài vẫn trước sau như một tiêu sái, qua lại như thường.

Đến cuối cùng, ầm ập trôi qua nhanh, nhất thời không cách nào thích từ người khác thành chính cô.

Không có gì khổ sở, chỉ là biến trở về như trước kia mà thôi, coi như mấy ngày này cái gì cũng chưa từng phát sinh.

Hạ Úc Huân vội vàng đuổi tới cửa phòng bếp giúp Tần Mộng Oanh thu thập mảnh vỡ, mặt đầy nhiệt tình nói, “Tần tiểu thư, cô ngồi đi, cái này giao cho tôi thì được rồi! Mau đi mau đi!”

Tần Mộng Oanh nhìn Hạ Úc Huân dường như không có việc gì, lộ ra vẻ lo lắng, cô bắt đầu hiểu vì cái gì cô lại bị bệnh như vậy.

Thẳng đến khi Hạ Úc Huân bởi vì thất thần, ngón tay bị sứ cắt qua, Âu Minh Hiên mới rút cuộc không thể nhịn được nữa mà tiến lên đem tay cô cầm, ngăn cản động tác tiếp tục của cô, nói: “Hạ Úc Huân, em đủ chưa? Khổ sở thì khóc đi! Như vậy tính cái gì? Em luôn như vậy! Em có biết hay không em như vậy thật sự rất chán ghét? Muốn khóc thì khóc, muốn cười thì cười, làm ra dáng vẻ không có việc gì như vậy cho ai xem?”

Hạ Úc Huân bất mãn mà liếc mắt nhìn Âu Minh Hiên một cái, nói: “Vậy ý anh là, em một hai phải khóc, anh mới vừa lòng?”

Bị Hạ Úc Huân nói như vậy, Âu Minh Hiên nhất thời cũng không biết nên ứng đối như thế nào, thất bại mà quay đầu đi.

Hai người đều không nói chuyện, ngẩn ngui trầm mặc làm không khí xấu hổ bao quanh, Hạ Úc Huân cảm lòng không được mà nhớ tới buổi tối hôm đó Âu Minh Hiên thổ lộ với cô, tim đập nhanh hơn.

Âu Minh Hiên phát hiện ánh mắt Hạ Úc Huân né tránh, sắc mặt ửng đỏ, cười nhạt một tiếng, gõ đầu cô một cái, nói: “Anh không phải đang nằm mơ chứ? Em cũng sẽ đỏ mặt? Nghĩ đến chuyện gì xấu xa đáng khinh sao?”

Trán Hạ Úc Huân trượt xuống vài đường hắc tuyến, mày cau lại, nói: “Chuyện xấu xa đáng khinh?”

Sau đó cô từng câu từng chữ từ từ nói, “Xác thật! Em vừa mới nghĩ đến buổi tối ngày hôm đó, người nào đó cùng tôi nói ‘Hạ Úc Huân, anh mẹ nó chính là mắt bị mù mới thích em lại như thế nào’, ha ha, người nào đó rống xong rồi còn muốn ức hiếp em a!”

“Hạ Úc Huân em thật là.....” Lần này đến phiên Âu Minh Hiên mặt đỏ tai hồng, ghen nửa ngày mới cúi đầu phát ra một câu, “Thật không biết xấu hổ!”

Nhìn vẻ mặt không được tự nhiên hệt như con dâu nhỏ của Âu Minh Hiên, Hạ Úc Huân thiếu chút nữa cười phun ra, “Em không phải nằm mơ chứ? Học trưởng ngài cũng sẽ đỏ mặt sao!”

Cô còn tưởng rằng Âu Minh Hiên nhất định sẽ hành hung cô một trận, cô đều đã chuẩn bị chạy trốn, lại đột nhiên không kịp phòng ngừa mà bị anh ôm.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 212: Gả Cho Anh Đi

“Này, học trưởng anh.....” Hạ Úc Huân cả kinh, vừa muốn đẩy anh ra, lại cảm giác được thân thể anh run rẩy rất nhỏ.

Hạ Úc Huân tròn tròn mắt, thật cẩn thận mà mở miệng nói, “Ách, học trưởng..... Anh hẳn không phải là..... Đang khóc chứ?”

Âu Minh Hiên hai vai run rẩy càng mạnh hơn, thanh âm khàn khàn đứt quãng, “Úc huân, anh cho rằng cả đời này em sẽ không để ý đến anh nữa, anh cho rằng..... Anh phải vĩnh viễn mất em! Em có biết hay không, lúc em không quen biết, chán ghét anh, bài xích anh... Anh có bao nhiêu sợ hãi!”

Nghe giọng Âu Minh Hiên vừa khóc vừa nói, Hạ Úc Huân lúc này mới luống cuống, cô chưa từng thấy học trưởng khóc, càng chưa từng thấy đáng vẻ yếu ớt bất lực của anh như vậy.

Đang muốn nói chuyện, bóng dáng Tần Mộng Oanh cô đơn rời đi rơi vào trong mắt cô.....

Hạ Úc Huân như suy tư gì mà nhìn Tần Mộng Oanh ôm Lạc Lạc rời đi, ừm, như thế nào cảm giác người được mùi gian tình a!

Khóe miệng cô run rẩy mà nhìn về phía Âu Minh Hiên, làm cái gì a? Người vô tội nhất thì thảm nhất rõ ràng là cô mà?

Vì cái gì hiện tại anh lại một bộ bị khi dễ thật sự thảm, thương tâm đến sắp đứt ruột đứt gan như vậy?

Hạ Úc Huân bất đắc dĩ mà xoa xoa sau lưng anh, nói: “Được, không khóc không khóc! Ngoan a!”

Nửa câu đầu Âu Minh Hiên nghe được rất hưởng thụ.

“Chờ chị mua kẹo cho em ăn nha!”

Nửa câu sau anh rốt cuộc tiếp nhận sự thật Hạ Úc Huân đã một lần nữa từ Lolita ngu ngốc biến thân thành tiểu ma nữ sét đánh.

Âu Minh Hiên đầu đáp trên vai cô, ghé vào bên tai cô, nói: “Huân.....”

“Làm gì?” Hạ Úc Huân đột nhiên có loại dự cảm không tốt, bởi vì từ xưng hô của Âu Minh Hiên với mình là có thể suy đoán ra anh sẽ nói ra cái gì.

Lúc anh gọi cô úc huân, chính là lúc anh bình thường, lúc anh gọi cô bảo bối, chính là lúc anh phát tình, lúc anh gọi cô Huân, vẫn là lúc anh bắt đầu lừa tình.

Nói thật, cô tình nguyện anh sắc tình, cũng không muốn anh lừa tình.

“Anh sẽ chịu trách nhiệm với em!” Quả nhiên, Âu Minh Hiên mở miệng lại là chiêu phóng đại.

Hạ Úc Huân làm như thật gật gật đầu, có lệ nói, “Anh hẳn là nên chịu trách nhiệm, em một người rất tốt đều bị anh dọa cho choáng váng!”

Âu Minh Hiên theo cột liền bò lên trên, nói: “Cho nên, huân, gả cho anh đi!”

Không khí yên tĩnh có suốt ba mươi giây.

Hạ Úc Huân choáng váng, đây đây..... Chẳng lẽ đây là cầu hôn trong truyền thuyết sao?

Lại qua ba mươi giây, Âu Minh Hiên chịu đựng không nổi, lên tiếng nói, “Huân, anh đang cầu hôn với em, làm ơn cho chút phản ứng!”

Hạ Úc Huân cho anh phản ứng chính là sờ sờ trán anh, nói: “Học trưởng, anh phát sốt sẽ không phải đến bây giờ còn chưa hết chứ?”

“Hạ Úc Huân, anh nghiêm túc!” Âu Minh Hiên nói cư nhiên chân sau quỳ xuống, sau đó vẻ mặt nghiêm túc mà nhìn Hạ Úc Huân đang si ngốc ngồi đó.

“Khụ..... Cái kia, anh không phải vẫn luôn nói hôn nhân là mồ chôn tình yêu sao?” Cô đột nhiên cảm thấy đầu mình đau quá a.

“Nhưng, em yêu anh chứ?” Âu Minh Hiên hỏi lại.

“.....” Hạ Úc Huân lại ngây ngẩn cả người.

Tất nhiên là không yêu a, cô luôn xem anh là học trưởng, là bạn, là anh em, thậm chí làm chị em tốt? Anh đột nhiên hỏi cái này làm gì?

Âu Minh Hiên nhìn vẻ mặt của cô liền biết câu trả lời của cô là cái gì, vì thế lộ ra nụ cười khổ dự kiến, giải thích nói, “Xem, em không yêu anh, với anh không có tình yêu, cho nên em sẽ không là mồ chôn. Bị chôn, chỉ có anh mà thôi. Cho nên, em không cần lo lắng.....”

Trời! Người này lại bắt đầu lừa tình.....

Thảm nhất chính là, anh cư nhiên hình như là nghiêm túc!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 213: Hạ Úc Huân, Em Tạo Nghiệt Chương Rồi!

Hạ Úc Huân hoảng loạn không thôi, cuối cùng cái khó ló cái khôn nói, “Như vậy đối với con cái sẽ không công bằng, sẽ khiến cho tâm hồn con trẻ bị kín bóng ma!”

“Con? Chúng ta cũng chưa làm gì, từ đâu ra con?” Âu Minh Hiên thuần khiết vô tội mà chớp chớp mắt.

Hạ Úc Huân nổi giận gầm lên một tiếng, “Đi chết đi! Em là nói Lạc Lạc!”

“Hạ Úc Huân!” Âu Minh Hiên dùng thanh âm nổi giận so với cô còn lớn hơn gầm lên một tiếng, “Em nói bậy gì đó?”

Hạ Úc Huân sợ hãi mà che lại lỗ tai, “Đừng quát! A, Tần tiểu thư là chưa kết hôn đã có thai đúng hay không?”

Âu Minh Hiên hồ nghi mà nhìn cô, nói: “Sao em lại biết?”

“Vô nghĩa! Người nào đã kết hôn rồi mà chồng sẽ cho phép vợ hằn đưng ở bên cạnh anh trong phạm vi mười bước a!” Hạ Úc Huân đương nhiên mà nói.

Âu Minh Hiên cái trán gân xanh nổi lên, nói: “Hạ Úc Huân, em muốn chết có phải hay không?”

Hạ Úc Huân lúc này mới vội vàng bày ra vẻ mặt nghiêm túc, nói: “Không muốn! Trên thực tế, lúc nói chuyện phiếm, Tần tiểu thư tự mình trong lúc vô ý nhắc tới.”

Âu Minh Hiên hừ một tiếng, “Cô ấy lại cùng em tán gẫu?”

Hạ Úc Huân gật gật đầu, nói: “Cùng nói chuyện phiếm với Tần tiểu thư cảm giác thật thoải mái, cô ấy thật sự là một bác sĩ tâm lý rất tuyệt, mỗi lần cùng cô ấy nói chuyện phiếm đều có thể đem cảm xúc không tốt phát tiết ra.”

Âu Minh Hiên nghe đến đó, nhớ tới hiểu lầm trước kia của mình với Tần Mộng Oanh, lại bắt đầu áy náy.

“Anh phải tin tưởng trực giác của phụ nữ, em liếc mắt một cái là có thể nhìn ra Tần tiểu thư cô ấy thích anh. Hơn nữa..... Khụ khụ, cái kia cái kia..... Anh dám nói trước đây các người không có gian tình?” Hạ Úc Huân nhiều chuyện hề hề hỏi.

“Anh xác thật đã cùng cô ấy làm, nhưng vậy thì như thế nào? Anh chỉ một lần kia nhưng có dùng biện pháp an toàn!” Ngỡ khí Âu Minh Hiên nói ra những lời này thật giống như đang nói: Hôm nay thời tiết thật đẹp!

Hạ Úc Huân đầu đầy hắc tuyến, học trưởng nói chuyện vẫn là trước sau như một nói trắng ra, trắng ra đến khủng khiếp a!

Quả nhiên, phụ nữ bên cạnh Âu Minh Hiên liền không có một người không bị anh độc hại, cô hẳn là người sống sót duy nhất từ miệng sói trốn ra.

“Nhưng, trời còn mưa gió thất thường, lỡ như..... Lỡ như nếu là đồ vật kia rớt ra a?”

Hạ Úc Huân mới vừa nói xong lời này liền hận không thể đem chính mình chôn sống ngay tại chỗ.

Trời ạ! Những lời này của cô so với Âu Minh Hiên còn kinh khủng hơn, cô rốt cuộc là nghĩ như thế nào mới nói ra, cô thật sự tài tình!

Âu Minh Hiên: “.....”

Hình như là ngại sắc mặt Âu Minh Hiên còn chưa đủ kém, Hạ Úc Huân tiếp tục nói, “Em đề nghị anh đi hỏi ngày sinh của Lạc Lạc một chút, tốt nhất là làm giám định ADN, như vậy có vẻ chắc chắn!”

“Câm miệng! Em nếu không muốn gả cho anh cứ việc nói thẳng, không cần dùng phương thức này cự tuyệt!” Âu Minh Hiên trên mặt lộ ra vẻ bị thương.

Hạ Úc Huân lập tức giống như an ủi pudding sờ sờ đầu anh, có chút vô thố mà giải thích nói: “Em không có ý đó! Kỳ thật..... Chủ yếu vấn đề không phải thứ này.....”

“Vậy là cái gì?” Con người Âu Minh Hiên hiện lên một tia hy vọng.

“Là em chưa từng nghĩ tới anh, anh sẽ đối với em..... Càng không nghĩ tới muốn gả cho anh, anh là học trưởng a, em sao có thể gả cho anh được!” Hạ Úc Huân bực bội mà lẩm bẩm nói.

“Hạ Úc Huân, em chơi anh hả? Đây tính là lý do sao, so với vừa rồi còn thối nát hơn?” Âu Minh Hiên rống giận.

“.....” Hạ Úc Huân không nói nữa, cô cũng không biết nên nói như thế nào, bởi vì thật sự là không am hiểu xử lý loại chuyện này a!

Âu Minh Hiên vô lực ngồi xuống, “Thật đủ xui xẻo, bao nhiêu phụ nữ khóc lóc cầu xin muốn gả cho anh, bốn thiếu gia lần đầu tiên chủ động cầu

hôn cư nhiên lại bị cự tuyệt! Hạ Úc Huân, em tạo nghiệt chướng rồi!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 214: Uy Hiếp

“Chẳng lẽ em còn ảo tưởng với Lãnh Tư Thần? Em vừa khỏe lại, anh ta đã không có trách nhiệm, lập tức liền chạy. Hạ Úc Huân, em cần phải như vậy chà đạp chính mình sao?”

Âu Minh Hiên rống xong cảm giác ngứa khí của mình quá nặng, lại có chút ảo não, “Thực xin lỗi.....”

Hạ Úc Huân lại biểu tình đạm nhiên, nói: “Em xác thật còn ảo tưởng đối với anh ấy, nhưng, em sẽ không lại chà đạp chính mình. Em cảm thấy Tần tiểu thư có câu nói rất có đạo lý, em đã cố gắng hết những gì em có thể, quay đầu lại nhìn cũng không có gì tiếc nuối, mà hiện tại, em có khả năng làm, cũng chỉ có chờ đợi.”

Âu Minh Hiên lộ ra vẻ vô cùng khâm phục, thật là kinh ngạc a! Không thể tin được Tần Mộng Oanh cư nhiên có thể đem khối đá ngàn năm ngang bướng này thuyết phục được.

-

Lãnh Tư Thần dựa theo yên cầu đối phương muốn một mình đi vào một công trường bỏ hoang.

Cách đó không xa, người đàn ông canh gác nhìn thấy Lãnh Tư Thần, lập tức chạy tới, “Lãnh tổng quả nhiên giữ chữ tín, mời bên này!”

Nghe thanh âm của hắn, hắn là người vừa rồi gọi điện thoại cho anh.

Đi vào một gian hầm ngầm rách nát, Lãnh Tư Thần quả nhiên thấy được người bên trong đã dự đoán.

“Thiên Ngưng đâu?” Lãnh Tư Thần trực tiếp hỏi.

Trần Ngọc Hưng hói đầu thân hình hơi mập mạp ngồi trên sô pha, trong tay cầm điếu xì gà, vừa nuốt mây nhả khói, vừa hơi trào phúng mà nói, “Đều nói Lãnh tổng lãnh huyết vô tình, xem ra đối với vị hôn thê rất lo lắng a! Bất quá cũng khó trách, vị Bạch tiểu thư kia chính là đại mỹ nhân hiếm gặp a! Năm đó bao nhiêu chàng trai tuần lãng theo đuổi, người tan gay cả nhìn cũng không nhìn một cái, lại cô đơn tuệ nhãn không phải Lãnh Tư Thần không gả.”

Đều nói Lãnh Tư Thần gần đây cùng người nhà náo loạn, vẫn ở bên ngoài nuôi tình nhân, nhưng Trần Ngọc Hưng hắn liền đánh cuộc cậu ta chỉ là đang bản lĩnh mặt ngoài, một vị hôn thê như hoa tựa nguyệt sao có thể bỏ được?

Đàn ông! Đều là khó qua ải mỹ nhân! Đương nhiên, còn có vấn đề mặt mũi, Bạch Thiên Ngưng dù sao cũng là phụ nữ của hắn, nếu loại ảnh chụp này truyền ra, ném đến tất cả đều là mặt hắn.

Quả nhiên, một cuộc điện thoại, Lãnh Tư Thần lập tức ngoan ngoãn chạy tới.

Tuy rằng nắm chắc thắng lợi, nhưng, nhìn thấy thần thái bình tĩnh tự nhiên cùng ánh mắt sắc bén của Lãnh Tư Thần, ngón tay cầm xì gà của Trần Ngọc Hưng vẫn là có chút run rẩy.

Không đợi Trần Ngọc Hưng chuẩn bị ra điều kiện, Lãnh Tư Thần trực tiếp mở miệng nói, “Cửa hàng đá quý trung tâm thành phố sắp đóng cửa,

hoàn toàn chinh đồn và cải cách, không có thương lượng đường sống. Đây là trước đây tôi đã ra quyết định, hiện tại vẫn là sẽ không thay đổi!”

Trần Ngọc Hưng nghe vậy gương mặt mập mạp lập tức phần nộ mà run rẩy một chút, hạ giọng cảnh cáo nói, “Lãnh tổng tốt nhất suy xét rõ ràng hãy nói!”

Vốn dĩ cho rằng lần này Lãnh Tư Thần rút lui, quyết định trước đây có thể thay đổi, nào biết đâu Lãnh Tư Triệt cũng không phải người chủ dễ lừa gạt, một mực chắc chắn chuyện này là tổng tài quyết định, không thể sửa đổi.

Trần Ngọc Hưng lúc Lãnh Tư Triệt không cho khách vào, biết quyền quyết định cuối cùng của Lãnh thị vẫn trong tay Lãnh Tư Thần, bị buộc rơi vào đường cùng đành phải dùng chút thủ đoạn đặc biệt.

Lãnh Tư Thần ngữ khí lạnh băng nói: “Người nên suy xét rõ ràng là các người. Tôi nói rồi, cho các người một lần cơ hội, hiện tại vẫn có hiệu lực.”

Trần Ngọc Hưng bị này cuồng vọng ngữ khí kích động đến mức vỗ bàn đứng lên, nói: “Lãnh Tư Thần, cậu nhìn rõ ràng tình huống, hiện tại là tôi đang uy hiếp cậu, không phải đang cầu xin cậu! Mẹ kiếp! Đem người phụ nữ kia ra đây cho ta!”

Cư nhiên như vậy đều không thể làm Lãnh Tư Thần nhả ra, Trần Ngọc Hưng đã sắp mất đi lý trí, khuôn mặt dữ tợn mà xuất ra những lời ngoan độc, “Tin hay không lão tử chính mắt cho cậu xem phụ nữ của mình như thế nào bị một đám nam nhân đùa chết!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 215: Đánh Cuộc Một Lần

Cửa hàng đá quý trung tâm thành phố kia nếu như bị đóng cửa, chẳng khác nào là hoàn toàn chặt đứt tài lộ của hần, mấy năm nay tất cả béo bở của hần đều là từ cửa hàng này, chỉ còn nhờ vào cửa hàng này để dưỡng già thôi!

Lợi nhuận dài hạn cùng với việc tham ô của Trần Ngọc Hưng, Lãnh Tư Thần không thể không ra quyết định chỉnh đốn và cải cách, nếu không phải thấy hần là bạn tốt nhiều năm của Lãnh Hoa Kiều, trước đây từng có cống hiến với công ty, anh đã sớm đem hần đưa đi cục cảnh sát, mà không phải đơn giản như hiện tại.

Chỉ trong chốc lát, mấy tên thủ hạ của Trần Ngọc Hưng đem Bạch Thiên Ngưng mang ra.

Bạch Thiên Ngưng nhìn thấy Lãnh Tư Thần, hai tròng mắt bỗng, nỗ lực che dấu cảm xúc hoảng loạn của mình.

Cô rõ ràng biết, lần này tuy rằng hiểm ác, nhưng lại cũng là một cơ hội tuyệt hảo. Cho nên, lúc những người đó bắt cóc cô, tuy rằng bảo an ở cách đó không xa, cô cũng không kêu cứu, cố ý để bọn họ đem mình đi.

Cô chính là muốn đánh cuộc một lần!

Tóc cùng quần áo Bạch Thiên Ngưng tất cả đều hỗn độn vô cùng, trên mặt cũng nhiễm dơ bẩn cùng vết máu, thoạt nhìn điềm đạm đáng yêu.

Cô thống khổ nhắm mắt lại, cười khổ, dứt quãng mà thấp giọng nói, “Vì cái gì phải tới..... Anh còn để ý sống chết của em sao? A, không đúng, em lại tự mình đa tình, anh chỉ là..... Để ý tôn nghiêm của anh mà thôi..... Bất quá, anh yên tâm..... Em cho dù chết, cũng sẽ không để bọn họ thực hiện được.....”

Nói xong cô liền đột nhiên mạnh mẽ hướng đầu lên trên bàn trà đập, trong phút chốc, cái trán máu tươi đầm đìa.

Phụ nữ nếu thật sự đã có lòng hung ác, ngay cả chính mình cũng có thể hạ độc thủ.

Lãnh Tư Thần rời khỏi công ty, thậm chí muốn hủy hôn, cả ngày cùng phụ nữ khác quần lấy nhau không rời, mấy ngày liền, rất nhiều áp lực đã sắp sửa đem cô bức điên rồi.

Lúc này đây, vô luận dùng biện pháp gì, cô đều phải lấy được tim anh trở về.

“Thiên Ngưng ——” Lãnh Tư Thần kinh hô một tiếng, anh hoàn toàn không có dự đoán được Bạch Thiên Ngưng sẽ làm ra hành động tuyệt nhiên như vậy.

Bạch Thiên Ngưng dù sao cũng là thiên kim tập đoàn Bạch thị, một khi bản thân cô xảy ra chuyện gì, tuyệt đối sẽ cho Lãnh thị vốn dĩ cũng đã tràn ngập nguy cơ mang đến trùng kích không nhỏ.

Anh có thể rời khỏi công ty cái gì cũng đều mặc kệ, nhưng anh không thể để cho công ty lưu lại hậu hoạn.

Cứ như vậy dây dưa không rõ, anh đi càng không xong.

Hơn nữa, anh không mong muốn nhất chính là nợ Bạch Thiên Ngưng, đặc biệt là sau khi đã xác định tâm ý với Hạ Úc Huân.

Trần Ngọc Hưng thấy Bạch Thiên Ngưng như vậy cũng hoảng sợ, người phụ nữ này, lúc bắt tới rõ ràng một bộ tham sống sợ chết, như thế nào đột nhiên trở nên kiên cường như vậy?

Lúc này, bên ngoài đột nhiên truyền đến một trận ồn ào tiếng bước chân, cư nhiên là Lãnh Tư Triệt mang theo cảnh sát chạy đến.

Trần Ngọc Hưng chó vượt tường, dùng súng ngăn Bạch Thiên Ngưng đang hấp hối, hai mắt đỏ bừng mà trừng mắt nhìn Lãnh Tư Thần, “Cậu TM cư nhiên dám kêu cảnh sát!”

Thế cục đã tới tình hình này rồi, Lãnh Tư Thần nhanh chóng quyết định, nhanh nhẹn một cái nhấc cao chân mà thật mạnh đá vào cánh tay Trần Ngọc Hưng một cái, súng trong tay hắn lập tức bị đá bay ra ngoài.

Lãnh Tư Thần mới vừa cướp được Bạch Thiên Ngưng, liền có một viên hiểm ác bắn sượt qua bụng anh, bụng nhỏ lập tức một trận lửa đốt, cũng may viên đạn chỉ là sượt qua làn da, bị chút vết thương ngoài da mà thôi.

Sự tình phía sau tất nhiên là giao cho cảnh sát xử lý, Lãnh Tư Thần ôm Bạch Thiên Ngưng nhanh chóng chạy tới bệnh viện.

Lãnh tư triệt vội vàng đuổi theo đi mở cửa xe, “Anh, em lái xe!”

“Được.”

“Thực xin lỗi, anh, là em quá lỗ mãng, làm hại anh bị thương! Anh thế nào?”

“Không có việc gì.” Lãnh Tư Thần cắn chặt răng, chịu đựng đau đớn. Không chỉ là vừa rồi bị trầy da bụng, vết thương xương bả vai sau lưng có vẻ lại nứt ra rồi.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 216: Nháo Đủ Chưa

Đuổi tới bệnh viện, xử lý xong mọi thứ đã là đêm khuya.

Bạch Thiên Ngưng là bị thương ngoài da hơn nữa chấn động não rất nhỏ, cũng không có trở ngại, miệng vết thương của Lãnh Tư Thần cũng đã băng bó.

Bác sĩ dặn dò mấy trăm lần vết thương do súng bả vai anh nếu vá rồi lại rách ra nữa sẽ để lại di chứng, nhất định phải tĩnh dưỡng thật tốt, không thể lại làm vận động kịch liệt.

Lãnh Tư Triệt thấy bọn họ đã không có trở ngại, liền vội vàng đi xử lý chuyện Trần Ngọc Hưng.

Bạch Thiên Ngưng mơ mơ màng màng vẫn luôn lôi kéo tay Lãnh Tư Thần không cho anh đi, mãi cho đến sắp rạng sáng thừa dịp cô ngủ Lãnh Tư Thần mới có thể thoát thân.

Sau đó, anh trong chốc lát vội vàng lái xe đi tây giao.

Hôm nay Bạch Thiên Ngưng đột nhiên bị bắt cóc ngoài ý muốn ràng buộc anh, đồng thời cũng cho anh lý do trốn tránh, mà hiện tại, chuyện duy nhất anh muốn làm chính là mau chóng nhìn thấy Hạ Úc Huân, nhanh biết rõ thái độ của cô.

Giờ phút trong tinh võ quán, bởi vì không bao lâu nữa Hạ Mạt Lâm liền sẽ trở lại, Hạ Úc Huân nhanh chóng tiễn người tổng nhà đi, hủy diệt hết mọi chứng cứ rắc rối mà cô gặp, sau đó sức cùng lực kiệt mà nằm xuống ngủ.

Lúc Lãnh Tư Thần chạy đến, toàn bộ tinh võ quán chỉ còn lại một mình Hạ Úc Huân.

“A ô ~”

Vừa đến ngoài cửa liền nghe được một trận tiếng chó sủa khí thế mười phần truyền đến.

Thiếu chút nữa đã quên vật nhỏ này.

“Xuyt!” Lãnh Tư Thần vội vàng ý bảo pudding vẫy đuôi không cần lên tiếng.

Chú chó múp míp này cuối cùng bắt đầu hiểu chuyện, cư nhiên ngoan ngoãn ngồi xổm xuống nhìn cửa chính, phỏng chừng là Hạ Úc Huân sợ cánh cửa kia bị trộm mới cố ý để pudding đi canh giữ.

Chó con nhìn thấy anh, lập tức nhiệt tình đón anh vào.

Lãnh Tư Thần quen cửa quen nẻo mà tiến vào trong viện, sau đó vòng ra phòng sau, qua cửa sổ nhảy vào phòng Hạ Úc Huân.

Vừa mới nhảy vào phòng trên chân liền truyền đến một trận đau nhức.

Lãnh Tư Thần cúi đầu, theo ánh sáng điện thoại di động, kêu lên một tiếng vắn bụng ra dụng cụ bắt chuột đang gắt gao siết chặt chân trái của anh.

Lãnh Tư Thần vẻ mặt vô ngữ mà ném dụng cụ bắt chuột kia đi, đang muốn đi vào trong, kết quả mới vừa bước ra hai bước, Hạ úc Huân vốn

đang ở trên giường thế nhưng không hề dự liệu bất dấy, không nói hai lời bay thẳng đến tấn công anh.

Trong bóng đêm đưa tay không thấy năm ngón, hai bóng người triền miên đánh nhau.

Hạ Úc Huân vừa đánh vừa hùng hổ mà rống, “Người tới là ai!”

Quả thực không thể tha thứ, cứ nhiên dám quấy rầy giấc ngủ của cô, phải biết rằng cô rối rắm cả đêm, vừa vặn không dễ dàng mới chớp mắt được một lát.

Cô chiêu chiêu sắc bén giống như là có thâm cừu đại hận với anh, Lãnh Tư Thần căn bản không rảnh trả lời.

“Dâm tặc lớn mật, dám đêm hôm tập kích khuê phòng bốn cô nương! Bà cô làm cho người vĩnh viễn không thể giao hợp!” Hạ Úc Huân nói cứ nhiên một chân đá về phía điểm yếu nhất của anh.

Lãnh Tư Thần bất động thanh sắc mà nguyên rủa một tiếng, bất chấp trên người bị thương, chỉ muốn nhanh chóng đem nha đầu khó chơi này thu phục.

Đối phương đột nhiên thế công mãnh liệt, Hạ Úc Huân chỉ đành phải từng bước lui về phía sau phòng thủ, thẳng đến khi đầu gối đụng vào đuôi giường, sau đó, kẻ trộm hoa kia cứ nhiên cả người bay tới, đem cô đè lên giường.

Vừa định cá chép lộn mình vẫn hồi thế cục, đôi tay lại bị một đôi bàn tay to ngăn chặn cố định lên đỉnh đầu không thể động dấy.

“Nháo đủ chưa.....” Lãnh Tư Thần trên trán mồ hôi lạnh ròng ròng, thanh âm khàn khàn trầm thấp. Vừa rồi một phen đánh nhau, thật không may lại khê động miệng vết thương của anh.

Hạ Úc Huân ngậy người, thanh âm này..... Lãnh Tư Thần?!

Sao có thể!!!

Thấy cô rất cuộc an tâm, Lãnh Tư Thần cắn răng, gằn từng chữ một nói:
“Anh thật muốn nhìn, em muốn như thế nào làm anh không thể giao hợp!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 217: Anh Rốt Cuộc Muốn Như Thế Nào?

Hạ Úc Huân nỗ lực muốn tạo khoảng cách giữa hai người, nói: “Nam nữ thụ thụ bất thân, anh đừng đến gần em như vậy!”

Trời cao, cô sao lại phát hiện lời kịch này cô dùng rất thường xuyên a!

“Nam nữ thụ thụ bất thân? Lúc trước là ai bám anh không buông! Là ai ngay cả WC tắm rửa ngủ đều không buông tha!” Lãnh Tư Thần hung tợn nói.

“Đó là lúc em khờ không hiểu chuyện!” Hạ Úc Huân lập tức phản bác.

“Anh thật ra tình nguyện em vĩnh viễn đều ngu như vậy, ít nhất em sẽ không trốn tránh anh, bài xích anh, chán ghét anh như vậy.....” Thanh âm Lãnh Tư Thần có chút chua xót.

“Em nào có trốn anh, bài xích anh, chán ghét anh!” Hạ Úc Huân vội vàng làm sáng tỏ.

Đáng chết, Lãnh Tư Thần hôm nay rốt cuộc là chuyện như thế nào, nói có chút kỳ kỳ quái quái.

Hạ Úc Huân đang nói, đột nhiên mẫn cảm ngửi được mùi máu tươi, đang muốn đưa tay mở đèn trên đầu giường, bất đắc dĩ tay bị anh nắm chặt.

Lãnh Tư Thần hít sâu một hơi, hạ quyết tâm hỏi: “Tiểu Huân, anh chỉ nghĩ hỏi em một câu, hỏi xong, lập tức liền đi.”

Hạ Úc Huân lập tức nói tiếp: “Biết gì nói hết không nửa lời gian dối!”

Hỏi đi hỏi đi, hỏi xong lập tức đi. Bệnh tim của cô đều sắp sửa bị anh dọa ra tới.

Càng khủng bố chính là, tư thế ái muội như vậy, cô sợ đợi lát nữa chính mình sẽ khắc chế không được đem anh phản công.

“Em còn yêu anh chứ? Còn cần anh chứ?”

Ban đêm yên tĩnh, một câu hỏi chuyện thấp thỏm này của Lãnh Tư Thần, khiến Hạ Úc Huân sợ tới mức hồn phi phách tán.

“Tôi tôi tôi..... Tổng tài, ngài ngài..... Ngài có phải hay không uống nhiều quá? Hay là, ngài lại đang mộng du? Xin thương xót! Đừng đùa!”

Uống nhiều quá? Hay là mộng du? Hạ Úc Huân suy nghĩ nửa ngày, cảm thấy uống say sau đó mộng du khả năng này khá lớn.

“Anh là nghiêm túc!” Lãnh Tư Thần bất đắc dĩ mà nhìn cô.

“Đừng! Ngài ngàn vạn lần đừng nghiêm túc!”

Hôm nay ban ngày đã có một Âu Minh Hiên nói anh là nghiêm túc, kết quả đem cô dọa tới mức chết khiếp, buổi tối lại đến một người, cô còn muốn sống hay không!

Vậy rốt cuộc là chuyện gì xảy ra a! Vì cái gì sau một giấc ngủ dậy thế giới long trời lở đất, Âu Minh Hiên cùng cô cầu hôn, Lãnh Tư Thần hỏi cô có cần anh hay không?

Đây không phải vô nghĩa sao? Cô muốn, cô đương nhiên muốn! Nhưng đây là cô muốn là có thể sao?

Cô đây là đang cự tuyệt anh sao? Lãnh Tư Thần không an toàn đều hóa thành phần nộ. Lúc biết được có một ngày có thể cô sẽ không hề thích anh, cả trái tim giống như đều trống rỗng.

“Hạ Úc Huân, em có ý tứ gì?” Lãnh Tư Thần tới gần cô, môi cơ hồ đã dán lên da thịt cô.

Hô hấp nóng rực của anh gần trong gang tấc, nhưng trái tim cô lại là một mảnh băng hàn.

Hạ Úc Huân đột nhiên bình tĩnh lại, quay đầu đi, tránh đi đôi môi mập mả của anh, thấp thấp mà cười lạnh một tiếng, nói: “Nghiêm túc? Được rồi, tôi biết anh là đang rất nghiêm túc đùa tôi! Hiện tại đùa xong rồi, có thể buông tôi ra chưa?”

Tôi không phải món đồ chơi của anh, không vui vố vố mông liên chạy lấy người, vui vẻ liên chạy tới nói vài câu ái muội đùa với chơi!”

Hạ Úc Huân không biết chính mình từ đâu ra dũng khí chống đối anh, nhưng, cô thật sự nhịn không được, vết thương ban ngày lúc anh rời đi ngay trước mắt đến bây giờ vẫn còn âm ỷ cảm giác đau đớn.

“Em tức giận?” Lãnh Tư Thần nhăn mày lại, không thích cô dùng ngữ khí trào phúng như vậy.

“Tôi tức giận hay không, đối với anh mà nói có gì khác biệt sao?” Hạ Úc Huân cười nhạt một tiếng, dùng một chút lực đem cơ thể anh đẩy ra.

Hạ Úc Huân vừa muốn đứng dậy, Lãnh Tư Thần lập tức lại đem cô đè xuống.

“Anh rốt cuộc muốn như thế nào?” Hạ Úc Huân chung quy vẫn là bị anh chọc giận.

Cảm giác hô hấp Lãnh Tư Thần dần dần tới gần, Hạ Úc Huân trong lòng căng thẳng, cả tay cả chân bắt đầu chống đỡ lên.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 218: Anh Thích Em

Lãnh Tư Thần mới vừa bắt được tay cô, đầu gối cô liền không chút khách khí mà đội lên, mới vừa đưa tay ngăn trở đầu gối cô, tay cô lại tiếp đón lên, móng tay nhỏ thiếu chút nữa cắt qua mặt anh, thân thể mềm mại dưới thân anh liều mạng vịn vẹo giãy giụa.....

Sau một hồi lẫn lộn, hai người đều thở hồng hộc, toàn thân đều mướt mồ hôi.

Lồng ngực Hạ Úc Huân kịch liệt phập phồng lên xuống, sau khi an tĩnh trong chốc lát đang muốn dùng lực một tay đem anh đẩy ra, tay lại vô tình cách áo sơmi đụng chạm đến nơi ướt dính dưới bụng anh.....

Mùi máu tươi trong nháy mắt tràn ngập.....

Lãnh Tư Thần lập tức kêu lên một tiếng bắt được tay cô, ngăn cản cô tiếp tục dùng sức ấn xuống.

“Anh làm sao vậy?” Hạ Úc Huân cuống quýt thu hồi tay thất kinh hỏi.

“Nguôi giận sao? Nếu vẫn chưa, anh không đánh trả, tùy tiện em như thế nào.” Lãnh Tư Thần nói xong liền theo lời buông lỏng tay cô ra.

Hạ Úc Huân lập tức đi bật đèn, Lãnh Tư Thần vừa muốn ngăn cản cô, nghĩ đến chính mình hứa hẹn lại kiên quyết rút tay trở lại.

Ánh đèn sáng ngời, lọt vào trong tầm mắt chính là một mảnh máu tươi hồng đỏ, nhuộm đầy áo sơ mi của anh, áo ngủ hồng nhạt của cô, khăn trải giường xanh lá của cô.....

Hạ Úc Huân sau khi sửng sờ lại hung hăng trừng mắt nhìn anh một cái, cái kẻ điên này!

Lãnh Tư Thần bị cô trừng đến có chút chột dạ né tránh tầm mắt cô, nói: “Tiểu Huân, anh.....”

Hạ Úc Huân lạnh lùng mà cắt ngang anh: “Lãnh Tư Thần, tôi đã không còn là bảo tiêu của anh.”

Lãnh Tư Thần hơi hơi xiết chặt nắm tay, đáp: “Anh biết.”

“Cũng không phải là hòm thuốc của anh!”

“Anh biết.”

“Càng không phải cấp dưới của anh! Cho nên không có nghĩa vụ quản anh chết sống!”

“Anh biết.....”

“Anh đi đi! Tôi có thể không kiên anh về tội xông vào nhà dân!”

Hạ Úc Huân mặt không cảm xúc mà nhìn anh, ngữ khí vô cùng lạnh nhạt, nhưng lúc đẩy anh ra vẫn là theo bản năng mà không dám quá dùng sức.

Sau một hồi trầm mặc, Lãnh Tư Thần che bụng, đi xuống giường.

Anh mới vừa quay người lại, Hạ Úc Huân liền nhìn thấy trên vai anh cũng có thương tích.

Hình ảnh ngày đó trở mắt nhìn bóng dáng anh tràn đầy máu tươi ngã xuống trước mắt mình oanh một tiếng đâm vào đầu cô.

Anh thật sự để ý cô sao?

Thật sự có khả năng bị cô làm cho cảm động, bắt đầu có chút thích cô sao?

Có khả năng sao?

Lần này rõ ràng tai họa lớn như vậy, chậm trễ thời gian của anh lâu như vậy, anh chỉ có thể càng thấy cô phiền mà thôi, sao có thể ngược lại thích cô a?

Đúng vậy, không có khả năng.

Như vậy, anh vì cái gì phải làm như vậy?

Chơi trò mập mờ? Một đồng mỹ nữ anh không đi tìm, vì cái gì cố tình muốn tìm cô?

Hạ Úc Huân ngơ ngẩn mà ngồi trên giường, tâm tình một mảnh hỗn loạn.

Nhìn bước chân anh lao đảo đi, muốn lưu lại, lại không chịu lên tiếng.

Đang rối rắm, Lãnh Tư Thần đột nhiên dừng lại bước chân, chậm rãi xoay người, dùng vẻ mặt cực độ bị thương nhìn cô, nói: “Tiểu Huân, em thật sự muốn đuổi anh đi?”

“Thật sự.” Hạ Úc Huân cố nén dao động trong lòng, không chút do dự nói. Tuyệt đối khẩu thị tâm phi.

“Nhưng, bên ngoài trời đã tối rồi.” Ngữ khí Lãnh Tư Thần trở nên càng thêm nhu nhược.

“Lúc anh tới cũng là trời tối.” Hạ Úc Huân khước miệng nhếch lên, mặt không cảm xúc nói.

“Nhưng, anh bị thương.” Lãnh Tư Thần biểu tình thoát nhìn có chút ủy khuất.

“Cho nên, anh hiện tại càng phải nhanh lên chạy đến bệnh viện.” Hạ Úc Huân hít sâu một hơi, gằn từng chữ một nói.

Lãnh Tư Thần hơi chau mày, nói: “Nhưng, có thể anh còn chưa kịp tới bệnh viện liền mất máu quá nhiều mà.....”

Hạ Úc Huân rốt cuộc nhịn không được, “Anh có thể hay không đừng có nhưng mà!”

“Nhưng, anh còn chưa kịp nói cho em biết, anh thích em.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 219: Chỉ Là Dùng Tài Hùng Biện Mà Thôi

Trong phút chốc, Hạ Úc Huân có loại cảm giác ngũ lôi oanh đỉnh, thân mình run nhè nhẹ, ngay cả thanh âm đều đang run rẩy, “Lãnh Tư Thần, tôi có thể chịu đựng được anh nói lời lạnh nhạt, tôi có thể chịu đựng được anh đối xử tuyệt tình, ít nhất đó là bởi vì, không thích chính là không thích, anh không cách nào miễn cưỡng chính mình, cho nên cự tuyệt tôi, không muốn tôi dẫn vào quá sâu, những thứ này tôi đều có thể hiểu.

Nhưng, tôi không thể chịu đựng được anh đùa giỡn tôi, lừa gạt cùng đùa bỡn cảm tình của tôi như vậy!”

“Em cho rằng anh đang đùa giỡn em sao?” Âm điệu Lãnh Tư Thần khê khẽ. Anh cũng không cách nào chịu đựng, không thể chịu đựng được anh hạ quyết tâm nói ra cư nhiên bị cô cho là lừa gạt cùng đùa bỡn.....

Hạ Úc Huân bị thương mà phẫn nộ nhìn anh, nói: “Chẳng lẽ không phải sao?”

Lãnh Tư Thần than nhẹ một tiếng, nói: “Tiểu Huân, anh không có nhầm chán đến mức mang theo một thân bị thương hơn nửa đêm chạy tới đùa giỡn em.”

Hạ Úc Huân xuy một tiếng, nói: “Chẳng lẽ anh muốn nói cho tôi biết anh nói tất cả đều là thật, nói cho tôi biết trong khoảng thời gian này lãnh đại tổng tài ngài không may bị Hạ Úc Huân ngu ngốc lây bệnh, cho nên cũng biến thành ngu ngốc?”

Lãnh Tư Thần dở khóc dở cười mà nhìn cô, “Thích em chính là ngu ngốc? Vậy là đạo lý gì?”

“Anh.....” Hạ Úc Huân chán nản.

Ánh mắt Lãnh Tư Thần đột nhiên dừng ở nơi nào đó trên thân thể cô, sau đó dần dần trở nên thâm trầm.....

Hạ Úc Huân theo tầm mắt anh nhìn qua, lập tức cảnh giác mà nhanh chóng che lại nơi cổ áo vì vừa rồi đánh nhau hơi hơi buông ra.

Lãnh Tư Thần nhướn mày, nói: “Có cái gì phải che? Toàn thân em từ trên xuống dưới, anh nơi nào chưa thấy qua?”

“Lãnh Tư Thần —— anh đi chết đi!” Hạ Úc Huân cầm gối đầu trong tay nhanh chóng ném qua.

Giây tiếp theo, làm Hạ Úc Huân không thể tin nổi chính là, cái gối đầu kia cư nhiên hoa lệ mà bay qua đập vào giữa mặt Lãnh Tư Thần, sau đó..... Đem anh đập ngã xuống.

Hạ Úc Huân không kịp nghĩ nhiều, vội vàng nhảy xuống giường đỡ anh dậy, “Này, có làm hay không a! Anh yếu ớt đến mức độ này sao? Kia chỉ là một cái gối đầu mà thôi.....”

“Chẳng lẽ đây là đạo lý một cộng rơm áp đảo con lừa?” Hạ Úc Huân tự nói thầm.

“Tiểu Huân, đừng so sánh loạn.” Lãnh Tư Thần mặt đầy hắc tuyến mà ngồi dậy, “Tiểu Huân, anh như vậy, e là không có biện pháp tự mình đi ra ngoài, phiền em đỡ anh lên xe được chứ?”

Lãnh Tư Thần đáng thương tội nghiệp mà nhìn cô, mồ hôi trên trán theo gương mặt vẫn luôn lăn xuống, hoàn toàn thấm vào vạt áo sơ mi trước ngực,

quả thực mê hoặc khó có thể miêu tả.

“Lên xe cái gì, nằm trên giường cho tôi!” Hạ Úc Huân bực bội mà nổi giận gầm lên một tiếng anh đỡ dậy.

Lãnh Tư Thần đem toàn bộ sức nặng thân thể đều yên tâm giao cho thân thể nhỏ xinh của cô, môi càng cúi càng gần, cuối cùng hơi hơi cắn vành tai cô, trong giọng nói tràn đầy ý vị đạt được, nói: “Anh liền biết em luyện tiếc anh!”

Hạ Úc Huân vẽ mặt ảo não, nói: “Anh lại động tay động chân tin tôi thả pudding ra cắn chết anh!”

“Anh tình nguyện em tới cắn. Còn nữa, anh không có động tay động chân, chỉ là dùng tài hùng biện mà thôi.....”

Giận ——

Lãnh Tư Thần đáng vẻ tiểu nhân khi gian kế thực hiện được khiến Hạ Úc Huân nổi trận lôi đình, nhưng cố tình lại không thể nhẫn tâm đánh anh, chỉ đành mặt đỏ tai hồng mà ném anh xuống, chạy tới phòng khách lấy khăn lạnh cùng hòm thuốc.

Hạ Úc Huân một tay cầm theo hòm thuốc, một tay bưng thau nước có khăn lông đi vào phòng, giơ chân mở cửa phòng.

Lãnh Tư Thần ngồi ở trên giường, ánh mắt vẫn luôn quán lấy cô.

Hạ Úc Huân đưa tay kéo cà vạt tán loạn của anh ra, từ trên xuống dưới từng nút áo sơ mi đem cởi bỏ, cởi đến một nút cuối cùng lại như thế nào cũng không cởi được, gấp đến độ đầu đầy mồ hôi.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 220: Mất Khống Chế

Mà Lãnh Tư Thần chỉ là một bộ đại thiếu gia dù bạn vẫn ung dung nhìn về mặt cô chật vật, không chút nào muốn hỗ trợ.

Hạ Úc Huân ngẩng đầu trừng anh một cái, dưới sự giận dữ, tay dùng một chút lực, nút áo kia bị văng ra xa thật xa.

“Nhìn cái gì mà nhìn? Ngày mai tôi may lại cho anh là được rồi!” Hạ Úc Huân trừng anh một cái.

Hừ, còn không phải là ghét bỏ cô thô lỗ sao? Cô chính là thô lỗ thì sao!

Miệng vết thương trên vai không phải quá nghiêm trọng, chỉ là có chút vỡ ra, rất nhanh liền xử lý tốt.

Phiền toái chính là vết thương mới ở bụng, một mảnh máu tươi đầm đìa, làm hại cô cũng không biết nên xuống tay từ nơi nào.

Vì cái gì anh luôn có bản lĩnh đem bản thân làm cho trở thành hiện trường vụ án?

Hạ Úc Huân để anh dựa nghiêng trên đầu giường, vừa không đè vết thương sau lưng cũng không đè vết thương nơi bụng.

Sau đó, cô ngồi xổm bên mép giường từng chút một bôi thuốc cho anh, vì muốn nước thuốc nhanh khô hơn, cái miệng nhỏ thò lại gần miệng vết

thương thối thối, không chút nào chú ý tới hành động của mình như vậy tạo cho Lãnh Tư Thần bao nhiêu đau đớn.

Lãnh Tư Thần rên rỉ dần dần tràn ra, hô hấp cũng càng thêm dồn dập, ngón tay thon dài nắm chặt khăn trải giường.

Hạ Úc Huân chỉ biết anh đau, vừa thối vừa nói, “Nhịn một chút, một lát liền xong!”

“Bất quá, đau cũng là anh tự tìm! Anh hùng cứu mỹ nhân là phải trả giá thật nhiều!” Hạ Úc Huân nói, động tác trên tay hơi dừng lại, cười khổ lắm bầm tự nói, “Anh vì cô ấy bị thương, lại tới tìm tôi chữa thương, vậy tính cái gì.....”

“Tiểu Huân.....”

Hạ Úc Huân mặt lạnh cắt ngang anh, nói: “Anh cái gì đều không cần phải nói, bôi thuốc xong thì về đi. Đêm nay tôi xem như chưa có chuyện gì xảy ra.”

Nói xong tiếp tục bôi thuốc, xoa xoa, vừa muốn cúi xuống thối, cứ nhiên nhìn thấy giữa háng anh khởi động lều trại nhỏ.....

Hạ Úc Huân sợ tới mức “Xoạt” một tiếng vụt ra thật xa, khuôn mặt nhỏ tất cả đều đỏ bừng, một tay cầm bông băng, một tay cầm chai thuốc, cả người ngây ngốc mà sững sờ tại chỗ, nhìn Lãnh tư thần nằm ở trên giường ánh mắt giống như nhìn một con quái thú đột nhiên biến thân.....

Thật sự không thể trách cô, đây là lần đầu tiên cô nhìn thấy tình huống như vậy.....

Lãnh Tư Thần hai tròng mắt khép hờ, vẻ mặt đau đớn khó nhịn, trong miệng ra sức nỉ non, “Tiểu Huân..... Tiểu Huân.....”

“Đừng kêu!” Hạ Úc Huân kinh hoàng thất thố mà cắt ngang anh.

Bởi vì thanh âm anh kêu làm cô liên tưởng đến hình ảnh tà ác nào đó.

Đáng chết đáng chết! Âu Minh Hiên đáng chết! Đều là anh làm hại. Cô khẳng định là ảnh hưởng còn lưu lại những động tác trong film lần trước.

“Tôi..... Tôi đi đổi chậu nước!”

Ba mươi sáu kế chạy là thượng kế.

Hạ Úc Huân buông chai thuốc và bông băng liền muốn chạy, kết quả, vừa muốn chuồn đi, Lãnh Tư Thần lại dịch đến mép giường, tay dài vươn ra, đem cô trốn ở góc tường kéo qua, đầu nóng hừng hực chon vào cổ hơi lạnh của cô, thở ra hơi thở như bắt lửa, nói: “Đừng đi.....”

Hạ Úc Huân quính lên, như điện giật ném tay anh ra, ngay sau đó liền nghe được thanh âm anh than đau.

Đáng chết, anh lại bắt đầu chảy máu.....

Hạ Úc Huân tất cả bất đắc dĩ mà ngồi xổm lại, lắp bắp nói, “Anh đừng lộn xộn, thuốc vẫn chưa bôi xong, anh anh anh..... Làm nó ngoan một chút a.....”

“Tiểu Huân, cái này anh chỉ sợ là không có biện pháp.....” Lãnh Tư Thần cười khổ nhìn cô.

“Vì cái gì không có biện pháp? Anh không phải tự chủ rất mạnh sao?” Hạ Úc Huân vội la lên.

“Bởi vì tay nhỏ của em làm mất ma lực khống chế.” Thanh âm Lãnh Tư Thần vô cùng khàn khàn.

“Lãnh Tư Thần, anh hạ lưu!” Hạ Úc Huân mặt đỏ tai hồng mà trừng anh.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 221: Em Có Gan Lặp Lại Lần Nữa!

“Yên tâm, anh sẽ không chạm vào em.” Lãnh Tư Thần trấn an.

“.....” Cô đương nhiên biết anh sẽ không, anh căn bản khinh thường chạm vào cô.

“Trừ phi em cam tâm tình nguyện.” Lãnh Tư Thần nói tiếp.

Nghe xong nửa câu sau của Lãnh Tư Thần, Hạ Úc Huân tức khắc trừng lớn hai mắt.

Cô cảm thấy có chỗ nào đó không thích hợp, Lãnh Tư Thần vì cái gì đột nhiên đối với mình ôn nhu như vậy? Còn vì cô mà khắc chế dục vọng bản thân?

Mà anh..... Anh như bây giờ, xem như đối với mình có cảm giác sao? Anh rốt cuộc đối với mình có cảm giác?

Hạ Úc Huân trộm liếc nhìn phản ứng dưới thân của anh, đó là chứng minh trần trụi?

Nhưng, lần này cô rõ ràng cái gì cũng đều không có làm a? Hạ Úc Huân vẻ mặt vô tội.

Nhất cử nhất động của Lãnh Tư Thần đều làm tan rã bức tường trong lòng cô, nhưng cô vẫn không dám tiếp thu sự thật này.

Bởi vì, một khi như vậy lại một lần nữa thất vọng, cô không cách nào tưởng tượng bản thân mình có thể chấp nhận từ trên cao đột nhiên ngã xuống, tan xương nát thịt thống khổ không nữa.

Một người chán ghét cô hơn hai mươi năm, lúc cô cho rằng anh ta sẽ vẫn luôn chán ghét cô, thậm chí lúc sẽ càng chán ghét lại đột nhiên nói với cô, anh ta thích cô, cô phải tin tưởng như thế nào?

Hạ Úc Huân hoàn toàn mê man, mục tiêu mà cô vẫn luôn nỗ lực cuối cùng thực hiện được, thành hộp quả thắng lợi liền đặt ở trước mắt, dù hoặc cô, mà cô lại không dám đi mở ra, không dám đối mặt với chân tướng bên trong hộp.

“Tiểu Huân, lại đây.”

Hạ Úc Huân lắc đầu thật mạnh, cô mới không cần qua, đầu cô đã đủ rối loạn, gần anh nữa, chỉ càng thêm loạn.

“Anh nói rồi, anh sẽ không chạm vào em.” Anh vẫn không quên cô bây giờ thân thể bất tiện.

Hạ Úc Huân cảnh giác mà nhìn anh.

“Anh thật sự rất khó chịu, Tiểu Huân.”

“Đừng kêu! Tôi lại là được rồi! Anh muốn làm gì?”

Hạ Úc Huân mới vừa tới gần, lập tức bị Lãnh Tư Thần ôm vào lòng, cảm anh chống trên trán cô, nói: “Chỉ là muốn ôm em thôi.”

Hạ Úc Huân ngây ngẩn cả người.

Lãnh Tư Thần hiểu rằng, bất luận chính mình nói như thế nào, nha đầu này e là đều rất khó tin anh chân thành, dù sao trước đây anh cũng đối xử với cô tàn nhẫn như vậy, cô không tin nhiệm anh cũng là đương nhiên.

Chuyện này vẫn là không thể nóng vội, anh đành phải từ từ tới, dùng hành động chứng minh.

Cô chủ động hơn hai mươi năm, lúc này đây, cũng nên đến phiên anh chủ động.

Anh đem bàn tay nhỏ của cô dán vào ngực mình, hỏi: “Không cảm giác được tim anh sao?”

Lồng ngực tinh trắng, cảm xúc như sờ vào đá cẩm thạch không hề tì vết khiến Hạ Úc Huân tâm viên ý mã, thiếu chút nữa vì sắc mà mê hoặc.

Cô nhìn cửa sổ, nhìn đất, nhìn nóc nhà, nhưng không chịu nhìn anh.

Nơi nào đó cứng rắn của anh chống chân cô, thực không thoải mái, Hạ Úc Huân mới vừa hoạt động một chút liền dẫn tới anh rên rỉ.

Hạ Úc Huân lúng túng nói, “Khụ..... Cái kia, anh có phải hay không rất khó chịu?”

“Em nói xem?” Lãnh Tư Thần nghiêng răng nghiêng lợi.

“Vậy, có cần tôi lảng tránh một chút hay không?”

“Lảng tránh làm cái gì?”

“Lảng tránh để anh tự giải quyết a! Anh đừng chơi xấu nha, anh đã nói không chạm vào tôi.” Hạ Úc Huân vội vàng nói.

“Em làm anh ZW?” Ánh mắt Lãnh Tư Thần quả thực hận không thể đem Hạ Úc Huân ăn sống nuốt tươi.

Hạ Úc Huân lập tức rụt rụt bả vai, không phải nói lần đầu tiên của đàn ông đều là dùng chính tay mình sao? Loại sự tình này, hẳn là thực bình thường đi?

Bất quá, không đúng a, người này là Lãnh Tư Thần, yếm sấu hoàn phì, muốn phụ nữ nào, có phụ nữ đó, sao có thể cần tự anh giải quyết.

“Nếu không, anh gọi điện thoại kêu tình nhân nào đó tới cũng được.....” Hạ Úc Huân thực hảo tâm mà kiến nghị.

“Hạ Úc Huân, em có gan lặp lại lần nữa!” Ngữ khí của Lãnh Tư Thần bỗng nhiên trở nên đặc biệt lạnh băng, con ngươi thâm thúy thậm chí ngay cả ngọn lửa đều đông lại thành băng.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 222: Ngoài Ý Liệu

“Nếu không, anh gọi điện thoại kêu tình nhân nào đó tới cũng được.....” Hạ Úc Huân thực hảo tâm mà kiến nghị.

“Hạ Úc Huân, em có gan lặp lại lần nữa!” Ngữ khí của Lãnh Tư Thần bỗng nhiên trở nên đặc biệt lạnh băng, con người thâm thúy thậm chí ngay cả ngọn lửa đều đông lại thành băng.

Nghe nói thế, trong lòng Hạ Úc Huân cứ nhiên hiện ra một cảm giác gãi gãi.

Bởi vì, đây tuyệt đối là câu nói bình thường nhất của Lãnh Tư Thần trong tối hôm nay.

Quả nhiên vẫn là quen với bộ dáng anh hung dữ với mình hơn.....

Ách, cô đây là không phải có chút biến thái sao?

Hạ Úc Huân đương nhiên là không dám lặp lại lần nữa, nhưng, câu nói tiếp theo của cô quả thực là chỉ có hơn chứ không kém.

“Nếu anh muốn vì vị hôn thê thủ thân như ngọc, vậy..... Vậy anh đi tìm cô ấy cũng đúng, tôi lái xe đưa anh đi!” Hạ Úc Huân nói.

“A, phiền em rồi, em ngược lại sẵn sóc hiền lành lắm lắm!” Lãnh Tư Thần nghe được giận quá hóa cười, khoanh tay trước ngực, liền cười như không cười mà nhìn cô, nhìn đến mức trong lòng cô từng đợt sồn tóc gáy.

Hạ Úc Huân ngu ngốc kia hoàn toàn không có nghe được ngữ khí của Lãnh Tư Thần, thấy anh không có ý cự tuyệt, trong lòng hơi có chút mất mát, nói: “Vậy anh chờ chút, tôi đi thay quần áo lại đưa anh đi.....”

“Hạ Úc Huân, em muốn chết!” Một tiếng quát tháo đột nhiên như sấm sét vang lên ở bên tai.

Hạ Úc Huân sợ tới mức thiếu chút nữa chân mềm nhũn, mới vừa xuống giường đã bị Lãnh Tư Thần bế ngang ném lên giường, như lang tựa hổ mà phi lên, cô còn chưa kịp phản ứng chính là một trận mưa rền gió dữ.....

Hạ Úc Huân cảm thấy chính mình oan uổng chết mất, cô thề với trời, cô thật sự không biết cô rốt cuộc nơi nào chộc tới lãnh đại tổng tài a, cô thật không muốn tìm tới cái chết!

“Ai ——” Đau đớn trên cổ làm Hạ Úc Huân kêu lên một tiếng.

Anh giống pudding sao? Hàm răng thật sự sắc bén!

Đáng chết! Anh cho rằng chỉ có anh cắn người sao, cắn cắn cắn! Tôi cắn anh!

Hạ Úc Huân cũng nổi giận!

Lúc môi Lãnh Tư Thần dừng lại ở ấn đường cô, cô một ngụm cắn cắn anh!

Lãnh Tư Thần đau đến mức lùi lại, lúc nhìn về phía cô, con người đã lửa đốt liên doanh.

Nếu Hạ Úc Huân bây giờ còn có một chút lý trí đều không nên lại tiếp tục chộc giận Lãnh Tư Thần, đáng tiếc..... Cô không có, hoàn toàn không có!

Hạ Úc Huân không cam lòng yếu thế mà lườm ngược lại, còn lau nước miếng trên mặt, quát: “Lãnh Tư Thần, anh gặm đủ chưa? Đây là cái anh gọi là kỹ thuật? Kỹ thuật của anh cũng chẳng ra làm sao! Còn không biết xấu hổ nói tôi! Anh có phải hay không thuộc..... Ngô ngô.....”

Giây tiếp theo, áo gối nhét vào trong miệng cô.....

Hạ Úc Huân không thể tin nổi mà trừng lớn hai mắt, không thể tin được người này cứ nhiên dám làm như thế, “Ừm ừm, ừm ừm ừm ừm ừm ừm ừm.....”

Lãnh Tư Thần không cần đoán cũng biết cô đang nói cái gì: Biến thái, anh cái tên biến thái hết chỗ nói!

A a a! Lãnh Tư Thần, anh rốt cuộc lộ ra diện mạo sẵn có rồi!

Quả thực là thổ phỉ a! Cứ nhiên còn lấp kín miệng cô!

Còn có một chút tự do ngôn luận hay không!

Hạ Úc Huân tiếp tục trừng lớn đôi mắt hừ hừ, “Ừm ừm ừm, ừm ừm ừm ừm ừm.....” này này này, anh muốn làm gì?

A a a! bên trong áo ngủ tôi cái gì đều không có mặc! Lãnh Tư Thần, tôi muốn giết anh!

Ánh mắt giờ phút này của Hạ Úc Huân đã có thể đem Lãnh Tư Thần thiên đao vạn quả.

Dường như đang cười nhạo cô phản kháng vô nghĩa, Lãnh Tư Thần dễ như trở bàn tay mà gông cùm xiềng xích giữ cô đang giãy giụa cùng chống cự lại.

Ngoài dự đoán, lúc này đây, Lãnh Tư Thần bá đạo động tác lại không mất đi sự ôn nhu cũng không làm cô sinh ra sợ hãi, ngược lại có loại cảm

giác kỳ quái quanh quẩn trong lòng, làm cô sắp không có sức tự hỏi hết thấy sự tình.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 223: Thay Đổi

Người này lại nháo chuyện xấu gì a a a a?

Trong lòng cô tràn đầy bất an cùng nghi hoặc, thật sự kì quái, vì cái gì lúc này đây cảm giác không giống như trước kia?

Giống như có thứ gì thay đổi, nhưng, rốt cuộc là cái gì thay đổi?

Cũng là đụng chạm, lần này lại không có đau lòng, không có khuất nhục, ngược lại trong lòng nảy lên cảm xúc nhè nhẹ khác thường.

Bởi vì, anh hành động, anh tức giận, mọi thứ lại khiến cô cảm giác được quan tâm, được coi trọng.

Tựa hồ là nhận thấy được Hạ Úc Huân thất thần, Lãnh Tư Thần dùng sức cắn một cái, Hạ Úc Huân lập tức kêu lên một tiếng, đau đến khóe mắt ngấn lệ.

Mặc kệ như thế nào, Lãnh Tư Thần, anh chết chắc rồi!

Hạ Úc Huân bất động thanh sắc mà ngậm chậm rãi cưỡi cà vạt đang cột hai tay mình lại.

Hừ, trò trẻ con này mà muốn trói được bà cô sao?

Lãnh Tư Thần, anh chờ đó cho tôi!

Bên này Lãnh Tư Thần hết giận, lửa lại bốc lên, ở bên tai cô gần từng chữ một nói, “Hạ Úc Huân, nghe chớ rõ, anh chỉ cần em!”

“Ngô ngô ngô, ngô ngô ngô ngô.....” Hạ Úc Huân vẫn luôn đang ngô ngô ngô.

“.....” Lòng mày tuần tú của Lãnh Tư Thần nhú chặt, cô đang râm rì nói cái quỷ quái gì?

Cho dù biết không phải lời hay, Lãnh Tư Thần vẫn lấy áo gối trong miệng cô ra muốn nghe cô rốt cuộc muốn nói cái gì.

Sau khi áo gối bị lấy ra, Hạ Úc Huân lập tức hô to, “Lãnh Tư Thần, anh không phải người! Anh mặt người dạ thú! Không đúng, anh không bằng cầm thú! Anh buông tôi ra! Tôi không chơi, tôi biết sai rồi, tôi không thích anh còn không được sao?”

Lãnh Tư Thần lập tức hồi hận đã cho cô nói chuyện, tức giận đến đồng tử bỗng nhiên co rút lại, “Không thích? Ai cho em không thích? Ai cho phép!”

Nhìn thấy Lãnh Tư Thần cư nhiên không kiêng nể gì mà kéo khóa quần, Hạ Úc Huân bỗng nhiên nhắm mắt lại, “Anh anh..... Anh làm cái gì..... Lãnh Tư Thần, anh còn có nhân tính hay không! Anh biết rõ tôi hôm nay.....”

Anh đương nhiên biết.

Bất quá, còn có rất nhiều loại phương pháp, anh sẽ dạy dỗ cái người ngu ngốc này.

Hạ Úc Huân cho rằng Lãnh Tư Thần thật muốn miễn cưỡng, tức khắc con người tràn ngập ánh lửa, cả người giống như một tòa núi lửa sắp bộc phát.

Lãnh Tư Thần, anh cái đồ vô nhân tính! Anh hôm nay chết chắc rồi!!!

Rốt cuộc! Mở ra!

Đầu tiên là “Xoẹt ——” một tiếng, đỉnh đầu cà vạt lập tức bị cô vấy ra.

Lại là “Rầm ——” một tiếng, Lãnh Tư Thần vừa mới mặc xong quần bị quăng ngã trên mặt đất, dầuđập xuống đất.

Hạ Úc Huân bay nhanh mà dùng áo gối lau thứ gì đó trên đùi, nhanh chóng mặc quần áo, sau đó hai tay chống nạnh mà nhìn Lãnh Tư Thần ngã trên mặt đất, ngửa mặt lên trời thét lớn.

Sau khi làm xong mọi việc, lại đợi hơn nửa ngày cũng chưa thấy Lãnh Tư Thần tỉnh lại, chỉ nhìn thấy bụng anh vẫn luôn đang đổ máu.

Hạ Úc Huân bắt đầu luống cuống.

“Này, Lãnh Tư Thần.....” Cô đi qua đá một chân anh, hoàn toàn không phản ứng.

“Này! Anh đừng giả chết a!” Hạ Úc Huân ngồi xổm xuống, lắc lắc thân thể anh, vẫn không có phản ứng, thậm chí ngay cả tiếng hít thở đều hình như không nghe được, máu tươi càng là kích thích hai mắt cô.

“A Thần, anh đừng làm em sợ!” Hạ Úc Huân một tay đem đỡ anh dậy, dựa vào lòng mình.

“A Thần, anh tỉnh tỉnh a! Thực xin lỗi, thực xin lỗi, em không phải cố ý quăng ngã anh! Thật sự rất xin lỗi! Em đã biết sai rồi! Anh đừng đùa!” Thanh âm Hạ Úc Huân đã mang theo tiếng khóc nức nở.

Nhưng, người đàn ông đang nằm trong lòng kia vẫn không nhúc nhích, hệt như đã chết.

Hạ Úc Huân run rẩy đưa tay che miệng vết thương anh lại, hoảng loạn mà sờ soạng điện thoại, nhưng lúc này mới phát hiện di động của cô đã sớm rơi hổng, lục lọi quần áo Lãnh Tư Thần, di động của anh cũng không ở trên người.

Tuyệt vọng che trời lấp đất mà đến.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 224: Không Được Lại Bị Thương

“A Thần, anh chống đỡ, em mang anh đi bệnh viện! Cầu xin anh, ngàn vạn lần đừng xảy ra chuyện!”

Hạ Úc Huân nỗ lực đem cánh tay Lãnh Tư Thần khoác lên đầu vai của mình, nhưng mới vừa đi chưa được mấy bước, liền bởi vì không chịu nổi trọng lượng của anh, hai người cùng nhau ngã trên sàn nhà.

“A Thần..... A Thần, có hay không ngã đau! Cầu xin anh tỉnh lại a, chỉ cần anh tỉnh lại, như thế nào đều có thể..... Em sẽ không bao giờ tức giận anh..... A Thần.....” Hạ Úc Huân nằm sấp trên ngực anh khóc đến ruột gan đứt từng khúc.

“Chuyện vừa rồi..... Cũng không tức giận sao?”

“Không tức giận, tất cả đều không tức giận!”

“Vậy, đem lời em nói không thích anh thu hồi đi.”

“Em thu em thu! Anh muốn như thế nào đều có thể! Chỉ cần anh khỏe mạnh, chỉ cần.....” Hạ Úc Huân bỗng nhiên ngừng khóc thút thít, ngừng nói chuyện, ngơ ngẩn hướng đôi mắt thâm thúy chăm chú nhìn cô.

“A Thần, anh không có việc gì?” Hạ Úc Huân ngây ngốc mà vừa khóc vừa cười.

“Chỉ cần em không tức giận, anh liền không có việc gì.”

Thoáng bình tĩnh lại, thân mình Hạ Úc Huân dừng lại, tiếp theo đó là lửa giận ngút trời, không thể tin nổi mà nhìn anh, ngón tay anh run rồi lại run: “Kẻ lừa đảo! Vừa rồi anh gạt tôi?”

“Không làm như vậy, em sao chịu nói ra lời trong lòng.”

Lãnh Tư Thần muốn thò qua hôn cô, Hạ Úc Huân lập tức đẩy anh ra né tránh.

“Lãnh Tư Thần, anh thật quá đáng! Anh có biết vừa rồi tôi thật sự cho rằng anh đã chết, anh có biết vừa rồi tôi có bao nhiêu sợ hãi hay không! Anh sao lại có thể lấy loại chuyện như vậy ra mà đùa giỡn!” Hạ Úc Huân cuồng loạn mà la.

Lãnh Tư Thần biết lần này là thật sự dọa cô, muốn ôm lấy cô an ủi lại bị cô đẩy ra, bụng anh đau đến hừ một tiếng, cô lập tức bất động, vì thế, anh ôm cô như ý nguyện, “Ngoan, không khóc không khóc! Là anh không tốt, anh không nên dối gạt em!”

Hạ Úc Huân tức giận đến nước mắt vẫn còn rơi, nói: “Lãnh Tư Thần, tôi chán ghét anh chán ghét anh! Anh là tên khốn luôn cho mình là đúng! Anh có biết hay không anh thật sự rất độc ác!”

“Đúng đúng, anh độc ác! Nhưng, ngay từ đầu anh thật sự hôn mê một chút, cũng không biết có chấn động não hay không. Sau lại nhìn thấy em lo lắng cho anh như vậy, anh liền luyến tiếc tỉnh lại, cũng sợ em tức giận, cho nên.....”

“Cho nên anh có thể gạt em sao? Lãnh Tư Thần, về sau không được phép dùng loại chuyện này gạt em nữa, tuyệt đối không được!” Hạ Úc Huân hung tợn mà trừng anh.

Lãnh Tư Thần lập tức lời thề son sắt, “Anh thề, sẽ không bao giờ!”

“A Thần, em không cần anh chết.....” Hạ Úc Huân thương tâm nằm trong lòng anh.

Lãnh Tư Thần ôm Hạ úc Huân dư kinh chưa bình, nghe cô tức giận mắng, nghe cô buồn bực trách cứ, trong lòng một trận ấm áp.

Hạ Úc Huân đem anh đỡ dậy, tùy ý kéo tấm chăn che đi bừa bãi trên giường, sau đó sắc mặt ửng đỏ mà dìu anh nằm xuống.

“Này, cho anh!” Hạ Úc Huân đem nước thuốc cùng bông băng đưa cho anh.

“Làm cái gì?” Lãnh Tư Thần cau mày.

“Tự anh bôi.” Hạ Úc Huân hung tợn mà đem đồ vật nhét vào trong tay anh.

Lãnh Tư Thần sờ sờ cái mũi, nhận lệnh mà tự mình động thủ.

Nhìn anh trong chốc lát khẽ động bả vai, trong chốc lát khẽ động bụng, Hạ Úc Huân ảo não vạn phần mà vỗ vỗ đầu mình, lại đem đồ vật trong tay anh đoạt lại.

Lãnh Tư Thần vô tội mà nhìn cô, anh đã dựa theo lời cô nói mà làm, như thế nào lại tức giận?

“Không được lại bị thương!” Hạ Úc Huân xuống tay không nhẹ, chính là muốn anh nhớ kỹ.

“Đã biết.” Lãnh Tư Thần lại không một chút tức giận, cười khẽ suy nghĩ muốn ôm cô chặt.

Thân thể Hạ Úc Huân uốn éo né tránh, liếc mắt trừng anh một cái, nói: “Anh yên ổn chút, còn ngại chính mình máu không đủ nhiều có phải hay không?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 225: : Làm Gì Đột Nhiên Đối Tốt Với Em Như Vậy

“Được, anh không động.” Lãnh Tư Thần một bộ anh sẽ thực ngoan.

Hạ Úc Huân lần này sống chết không dám trực tiếp thối khô cho anh, mà cầm quyền sách quạt gió, Lãnh Tư Thần rất tiếc nuối.

“Tiểu Huân.....”

Hạ Úc Huân vừa đưa hai tay vòng qua eo anh cột băng vải, vừa không kiên nhẫn nói, “Lại làm gì?”

“Mặt em đỏ, suy nghĩ cái gì?” Lãnh Tư Thần rất có hứng thú hỏi.

Hạ Úc Huân ngẩng đầu hung hăng trừng mắt nhìn anh một cái, anh đáng chết còn dám hỏi!

Cho tới bây giờ giữa hai đùi còn cảm giác được dị vật ma xát qua lại, ngay cả chỗ đó đều cảm thấy vô cùng mất cảm.

Lãnh Tư Thần hôm nay thật sự rất kì quái, thái độ của cô với anh ác liệt như vậy, anh cư nhiên một chút đều không tức giận, còn một bộ tính tình thực tốt, uống lộn thuốc đi!

Nhưng, cô rất thích dáng vẻ hiện tại của anh, như vậy không hề áp lực mà ở bên anh, cảm giác khoảng cách giữa hai người đột nhiên kéo gần lại!

Nhưng, khoảng cách kéo gần hơn một chút so với rãnh biển khổng lồ Mariana kia căn bản là không quan trọng.

“Bạch tiểu thư nhất định rất cảm động đi!”

Hạ Úc Huân đột nhiên hỏi một câu, Lãnh Tư Thần ngẩn người, sờ sờ đầu cô, tâm tình rất tốt mà trả lời: “Rất cảm động.”

Nghe Lãnh Tư Thần nói như vậy, Hạ Úc Huân ngược lại không biết nói tiếp thế nào, chỉ là rầu rĩ gật gật đầu, “Uhm.”

Lãnh Tư Thần nhìn sách trong tay Hạ Úc Huân, nhướn mày nói, “Chiến lược tư duy và ưu thế cạnh tranh”? Em gần đây mất ngủ sao?”

Hạ Úc Huân mặt đen hắc, nói: “Mất ngủ xem loại sách này, ngủ rồi cũng sẽ gặp ác mộng!”

Đột nhiên nhớ tới trong nhật ký cô có nói qua muốn thi lên thạc sĩ, còn có tờ giấy nhỏ cô dán lên cửa sổ cổ vũ mình cố lên, Lãnh Tư Thần tùy ý mà mở quyển sách kia ra, ngoài dự đoán mà nhìn thấy bút ký nghiêm túc cùng đánh dấu trọng điểm.

“Em muốn thi lên thạc sĩ sao?” Lãnh Tư Thần giống như không chút để ý hỏi.

Hạ Úc Huân gật gật đầu.

“Vì cái gì?” Đột nhiên rất muốn nghe chính miệng cô nói ra lý do.

Hạ Úc Huân ngẩn người, đương nhiên mà trả lời: “Bởi vì nhàn rồi nhàm chán!”

Trước khi thành công, cô không muốn nói cho anh, nếu không lỡ như thi không được, cũng quá mất mặt.

Quả nhiên, liền biết cô sẽ không nói thật, Lãnh Tư Thần cũng không vạch trần cô, chỉ nói, “Có vấn đề, có thể tới hỏi anh.”

Hạ Úc Huân hồ nghi mà nhìn anh, nói: “Đêm nay anh thật kỳ quái, làm gì đột nhiên đối tốt với em như vậy?”

“A? Như vậy chính là đối tốt với em sao? Anh nơi nào có đối tốt với em?” Lãnh Tư Thần có thâm ý khác hỏi cô, anh không quên chính mình vừa mới vô sỉ mà hung hăng “Khi dễ” cô.

Hạ Úc Huân trừng anh một cái, nói: “Chỉ là tương đối khác ngày thường mà thôi, nhưng vẫn rất kém cỏi. Tuy rằng biết anh chỉ là đồ dành em, không có khả năng thực hiện, vẫn là cảm ơn hảo ý của anh!”

“Ai nói anh chỉ là đồ dành em?” Lãnh Tư Thần buồn bực nói. Nha đầu này như thế nào luôn không tin anh?

“Anh bận rộn như vậy, sao có thể có rảnh giải đáp những vấn đề đối với anh mà nói có phần yếu kém như vậy.”

“Anh hiện tại rời khỏi Lãnh thị, không có việc gì vướng víu, một thân nhẹ nhàng, như thế nào sẽ bận!” Lãnh Tư Thần dựa vào đầu giường, nhàn nhã mà nói.

“Cái gì? Anh rời khỏi lãnh thị! Hay là bởi vì chuyện hùn vốn lần trước với Âu thị sao? Sự kiện kia không phải đã giải quyết sao? Học trưởng hẳn là 9 giờ sáng ngày hôm sau liền đem hợp đồng đã sửa chữa gửi cho anh a!” Hạ Úc Huân vội vàng mà nói.

“Vì cái gì em lại biết rõ ràng như vậy?” Lãnh Tư Thần nhăn mày.

“Em.....”

“Anh thật sự bởi vì anh mà cùng cậu ta làm cái loại giao dịch này?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 226: So Sánh Thối Nát

Vẻ mặt hiện tại của Lãnh Tư Thần thật đáng sợ, Hạ Úc Huân sợ hãi mà dịch qua sô pha ngồi xuống, “Nếu em nói, chuyện không phải như anh tưởng tượng, anh tin hay không?”

“Đó là như thế nào? Chỉ cần em nói, anh liền tin. Anh hy vọng em thẳng thắn thành khẩn với anh, chúng ta mới là cùng nhau không phải sao? Vì cái gì em gặp chuyện gì luôn chỉ nghĩ đến Âu Minh Hiên?”

Chúng ta mới là cùng nhau không phải sao?

Nghe những lời này, Hạ Úc Huân trong lòng chấn động. Đây là lần đầu tiên Lãnh Tư Thần chủ động đem anh cùng chính mình nói ở bên nhau.

Hạ Úc Huân một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm nói: “Em trước nay đều chưa từng phản bội anh, cũng không có vì anh mà làm loại giao dịch này. Bữa kiện là học trưởng đã sớm bảo lưu, cùng em không quan hệ, khách sạn lần đó, chỉ là ngoài ý muốn!”

Từ đầu tới đuôi em đều làm việc vô dụng, lại còn có đem mọi chuyện làm rối thêm.

Em vẫn luôn cho rằng em nỗ lực có thể thay đổi gì đó, lại phát hiện hết thảy đều nằm trong sự điều khiển của các người, ở trước mặt các người, em thật sự quá nhỏ bé.”

Lãnh Tư Thần nhướn mày, “Nhỏ bé cũng không đại biểu có thể bỏ qua, muốn xem vị trí nó ở đâu không. Ví dụ như một hạt cát trong chiếc giày.....”

“So sánh của anh cũng thật là thối nát!” Hạ Úc Huân vô ngữ.

Lãnh Tư Thần cười khê, “Ngồi xa như vậy làm gì? Anh cũng sẽ không ăn em. Lại đây!”

Nói đùa, anh làm những chuyện khủng bố đó hoàn toàn không khác gì ăn cô nữa là.

Nhưng, Lãnh Tư Thần khó có được mím cười vẫn là khiến cô không tự chủ được mà ngoan ngoãn đi qua.

Hạ Úc Huân một bộ tư thái thẳng thắn được khoan hồng, rũ đầu chậm rãi đem toàn bộ mọi chuyện nói với anh một lần, thẳng đến khi nói, có chút bất tri bất giác mơ mơ màng màng mà cùng anh nằm.

“Như thế nào ngừng, tiếp tục nói.....” Lãnh Tư Thần cầm chống trán cô, ngón tay thường thức sợi tóc mềm mại của cô.

Hạ Úc Huân trợn trắng mắt, “Nói cái gì mà nói, anh muốn em kể chuyện xưa trước khi anh ngủ sao! Dù sao nói gì cũng đều đã nói hết, tùy ý anh nghĩ như thế nào!”

“Chuyện lần này cho qua, về sau mặc kệ gặp chuyện gì, đều phải tìm anh thương lượng trước!” Lãnh Tư Thần nói.

“Vì cái gì a?” Hạ Úc Huân ngây ngốc hỏi, chẳng lẽ anh không sợ phiền toái sao?

“Không có vì cái gì, em làm theo là được rồi.”

Hạ Úc Huân bất mãn mà lẩm bẩm vài tiếng, còn tưởng rằng anh đối tính, vẫn là chuyên chế, bạo quân như vậy!

“Vậy chuyện công ty làm sao bây giờ a? Thật không hiểu anh nghĩ như thế nào, thật vất vả Âu thị bên kia mới thỏa hiệp, anh lại thoái thác không nói, còn hủy bỏ toàn bộ dự án hùn vốn với bọn họ! Đầu óc anh nước vào rồi hay như thế nào? Cũng khó trách chủ tịch tức giận như vậy!”

“Bởi vì, cậu ta bắt nạt em!” Lãnh Tư Thần biết, mặc kệ anh có bao nhiêu lý do đường hoàng, chỉ có lý do này mới là mấu chốt động cơ.

Lúc Lãnh Tư Thần nói những lời này, đầu Hạ Úc Huân “Ong” một cái, thể hồ quán đỉnh(*), đột nhiên có chuyện gì nghĩ thông suốt.

(*): Nghi thức xối nước lên đầu, ý trong câu là như hiểu hết mọi chuyện.

Cô loáng thoáng đoán được cái gì đó, hơn nửa ngày mới ngậy ngốc hỏi, “Vậy, anh rời khỏi lãnh thị, cũng là..... Cùng em có quan hệ sao?”

Lãnh Tư Thần gật đầu, “Đương nhiên!”

Hạ Úc Huân kinh ngạc mà nhìn anh, “Vì cái gì?”

“Nếu anh không rời khỏi Lãnh thị, như vậy hiện tại anh hẳn là đã cùng Thiên Ngưng đính hôn rồi.” Lãnh Tư Thần trả lời.

Đúng vậy! Thời gian một tuần đã sớm đi qua!

Chẳng lẽ..... Chẳng lẽ anh vẫn chưa cùng Bạch Thiên Ngưng đính hôn sao?

Nhìn Hạ Úc Huân mờ mịt đầy đầu, Lãnh Tư Thần biết để cô hiểu rõ ràng thật sự là quá làm khó cô, vì thế đành phải cùng cô nói rõ ràng.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 227: Nói Rõ

“Em biết không? Khi anh nhìn thấy em trốn trong ngăn tủ ôm cái gối đầu kê A Thần, anh liền biết, anh vẫn giống năm xưa, tuy rằng trong miệng nói chán ghét, nhưng trong lòng vẫn không bỏ xuống được.

Lúc anh không yêu bất cứ ai, anh cảm thấy cười ai đều như nhau cả, chỉ cần người phụ nữ kia phù hợp tiêu chuẩn là được. Nhưng hiện tại, người kia xuất hiện. Anh không có biện pháp lại cười người phụ nữ khác.”

Nói tới đây, Lãnh Tư Thần than nhẹ một tiếng, “Tiểu Huân, em biết rõ, anh sẽ không nói, càng sẽ không dỗ phụ nữ.....”

“Nào yêu cầu anh dỗ phụ nữ, trước nay chỉ có phụ nữ dỗ anh thôi!” Hạ Úc Huân nói thầm, tim đập dần dần nhanh hơn.

Lãnh Tư Thần ý ngoài lời khiến cô thấp thỏm lại bất an.

“Cho nên, anh không biết nên làm như thế nào em mới có thể tin tưởng anh.....” Câu nói kế tiếp của Lãnh Tư Thần vẫn không tiếp tục, anh vẫn là không thói quen đem hai chữ yêu mến treo ở bên miệng. Nha đầu này lại nhiều lần làm anh phá lệ.

Hạ Úc Huân bỗng nhiên bừng tỉnh, Lãnh Tư Thần anh, anh hiện tại là đang dỗ cô sao?

Cô có chút dao động, càng có rất nhiều sợ hãi.

Cô quá hiểu biết tính cách Lãnh Tư Thần, căn bản không có chuyện gì có thể khiến anh ăn nói khép nép như vậy, lúc trước anh đối chính mình cũng luôn là một bộ cao cao tại thượng, chưa từng có ngang nhau mà cùng cô nói qua.

Lãnh Tư Thần tựa hồ là nhìn thấu tâm tư cô, cầm tay cô, đặt ở bên môi hôn nhẹ, nói: “Tiểu Huân, anh không muốn trở thành ánh mặt trời xa xôi khiến em chỉ có thể cảm nhận mà không thể với tới, chỉ muốn trở thành người đàn ông bên cạnh em, em hiểu chứ?”

Còn nữa, em có nói em muốn nỗ lực nở hoa, nhưng, nếu không tưới, hoa sẽ không nở, anh có vinh hạnh, được làm sứ giả chuyên bảo hộ hoa cho em hay không?”

Hạ Úc Huân ngẩn ra, nói: “Vì cái gì những lời này nghe rất quen tai a! Anh như thế nào biết mấy lời nở hoa này..... A —— em nhớ ra rồi, nhật kí của em! Anh cứ nhiên lên xem nhật kí của em!”

Lãnh Tư Thần mặt không đỏ tâm không nhảy mà nói, “Tiểu Huân, em quên sao, đó là chính em tự tay lật từng tờ một cho anh xem mà. Hơn nữa, đây không phải trọng điểm, vấn đề vừa rồi, anh đang đợi đáp án của em.”

“Từ từ! Không được, đầu óc em có chút loạn! Ban ngày thì học trường cầu hôn, hiện tại anh..... Anh lại nói rõ với em? Nói rõ, trời ạ! Em sẽ lại điên mất!” Hạ Úc Huân luống cuống đem đầu óc mình vò thành tiểu sư tử.

“Em nói cái gì? Âu Minh Hiên cầu hôn với em?” Lãnh Tư Thần một phen bóp mạnh cổ tay cô, vẻ mặt tựa hồ là hận không thể đem cô ăn ngay.

Nhìn thấy vẻ mặt hung thần ác sát của Lãnh Tư Thần, Hạ Úc Huân rất cuộc an tâm, nói: “Anh rốt cuộc khôi phục bình thường, làm em sợ muốn chết!”

“Hạ Úc Huân, em nghiêm túc một chút cho anh! Em đáp ứng cậu ta?”
Lãnh Tư Thần khẩn trương mà nhìn cô.

Hạ Úc Huân trừng anh một cái, đáp: “Sao có thể!”

Lãnh Tư Thần nhẹ nhàng thở ra, hoàn toàn không dự đoán được Âu Minh Hiên xuống tay cư nhiên nhanh như vậy.

Thời gian tiếp theo liền thành buổi biểu diễn dành riêng cho Lãnh Tư Thần, anh biết quá nhiều chuyện trong khoảng thời gian ngắn cô không cách nào tiếp thu, nhưng anh quyết định từ từ nói cho cô biết.....

Hai giờ sau.

“Ừm, em đã biết, đã biết, nói nhiều như vậy, ý tứ của anh là anh thấy em theo đuổi anh hơn hai mươi năm, khăng khăng một mực, quyết định cho em một lần cơ hội! Đều đã sắp 3 giờ! Ngủ được chưa? Em thật sự rất mệt.....”

Thời khắc mẫu chốt, sự dạy bảo năm đó của Âu Minh Hiên phát huy tác dụng, Hạ Úc Huân nỗ lực khắc chế cảm xúc phấn khởi của bản thân, nhắc nhở mình phải rụt rè rụt rè lại rụt rè! Trời biết kỳ thật cô đã kích động mà sắp thăng thiên!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 228: Ôm Nhau Mà Ngủ

Bất quá, trên thực tế Hạ Úc Huân cũng thật sự mệt đến không còn tinh lực mà phấn khởi.

“Em qua bên cạnh ngủ.” Hạ Úc Huân ngáp một cái.

“Liên ngủ tại đây, chỗ nào đều không được đi!” Lãnh Tư Thần cường chế muốn đem cô kéo trở về.

Hạ Úc Huân biết nếu chính mình lại cự tuyệt, anh cam đoan sẽ lại nói: Lại không phải chưa từng ngủ qua!

Cho nên, cô vẫn là thỏa hiệp.

Hai người liền như vậy ôm nhau mà ngủ.

Sáng hôm sau.

Ngoài phòng pudding đột nhiên sủi loạn, tiếp theo truyền đến một thanh âm khiến người ta khiếp sợ ——

“Úc huân!”

Thanh âm kia khiến Hạ Úc Huân từ giấc ngủ sâu cọ một tiếng bật dậy, có thể thấy được lực sát thương to lớn.

“A Thần, dậy mau! Nhanh lên!”

“Làm sao vậy? Anh không cần đi làm.” Lãnh Tư Thần bất mãn mà ôm eo cô.

“Ba em đã về! Anh dậy nhanh lên đi!” Hạ Úc Huân vô cùng lo lắng mà đẩy anh.

Câu nói này làm Lãnh Tư Thần cũng hoàn toàn tỉnh, nói: “Như thế nào đột ngột như vậy, em không phải nói còn hai ngày sao?”

“Em sao biết sđợc chứ! Anh mau mặc quần áo, đến thế nào thì đi thế ấy!”

Hạ Úc Huân kêu thảm vò rối tóc: “Trời ơi! Chết rồi, như thế nào mình lại có cảm giác bị bắt gian trên giường vậy chứ!”

Nghe thanh âm hạ mặt lâm hấn là đã vào đến sân, Hạ Úc Huân luống cuống tay chân mà giúp Lãnh Tư Thần mặc quần áo, thắt cà vạt, đẩy đến bên cửa sổ, thúc giục nói, “Đi mau đi mau!”

Nhìn dáng vẻ cô hận không thể làm anh lập tức biến mất, trong lòng Lãnh Tư Thần thật sự tức giận, ngược lại đứng bất động.

“Này! Anh động tác nhanh lên a! Nếu là ba em mà nhìn thấy.....”

“Nhìn thấy thì sao? Ông ấy sớm hay muộn cũng sẽ biết!”

“Biết cái gì mà biết? Em chính là trong sạch! Nhưng một khi cửa này mở ra thì có nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch! Dù sao anh cũng đi mau! Nếu không ba em nhất định sẽ đánh gãy chân em, lột da em, rút gân em, nghiền xương thành tro!” Hạ Úc Huân gấp đến độ ở trên cánh tay Lãnh Tư Thần bấm một cái.

Lãnh Tư Thần “Ai” một tiếng chà xát cánh tay, nói: “Hạ Úc Huân, em có thể hay không quá khoa trương rồi? Còn nữa, em làm cho rõ ràng, cánh cửa

này không mở ra anh cũng không trong sạch!”

Hạ Úc Huân hai tay chống nạnh, “Ai nói em không trong sạch! Lãnh Tư Thần, anh mưu hại em!”

Lãnh Tư Thần tới gần cô, nghiêng răng nghiêng lợi nói, “Sờ cũng sờ rồi, ôm cũng ôm rồi, hôn cũng hôn, còn ngủ một đêm trên một cái giường, sự trong sạch của em đã sớm cho anh rồi!”

Hạ Úc Huân đau đầu mà gõ gõ, đẩy thân thể anh ra, nói: “Được được! Đừng nói trong sạch, cái gì đỏ da cam vàng lục lam chàm tím tất cả đều là anh được rồi chứ! Vạn tuế gia, xin ngài thương xót, hiện tại ngài có thể bãi giá hồi cung chưa?”

Lúc này tiếng bước chân Hạ Mạt Lâm đã gần tới phòng khách, mơ hồ nghe tiếng ông buông hành lý, rót nước sôi.

“Úc huân, con đâu rồi? Ta đã trở lại. Kỳ quái, đều đã 7 giờ, nha đầu kia chạy bộ cũng đã trở lại a.....” Hạ Mạt Lâm lẩm bẩm.

Trong phòng, Hạ Úc Huân hung tợn mà trừng Lãnh Tư Thần, hạ giọng gầm nhẹ, “Lãnh Tư Thần! Anh rốt cuộc đi hay không đi!”

“Không đi!” Lãnh Tư Thần hiểm khi ấu trĩ mà cùng cô giằng co.

Hạ Úc Huân phần nộ một phen kéo lấy cà vạt anh, nghiêng răng nghiêng lợi mà uy hiếp, “Nói đi! Anh muốn chết như thế nào!”

“Nhất định phải lựa chọn, anh hy vọng là..... Tinh tấn nhân vong(*).” Ngón tay anh, ái muội xẹt qua môi cô.

(*): Lao lực quá mà chết.

“Anh anh anh..... Lãnh Tư Thần! Anh muốn em tức chết có phải hay không?”

“Sao cam lòng được!” Lãnh Tư Thần khẽ cười một tiếng, đặt tay ở bên hông cô từ thân thể cô xoay tròn một cái, đột nhiên đem cô đè lên cửa sổ, thân thể cao dài ép tới, cúi đầu hung hăng hôn lấy môi cô.

Vì thế, đại não Hạ Úc Huân vừa rồi liên tục nóng cuối cùng chập mạch.

Thịch thịch thịch..... Tiếng gõ cửa đột nhiên vang lên.

Hạ Mạt Lâm đứng bên ngoài cửa hỏi, “Úc huân, còn đang ngủ sao? Úc huân.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 229: Tránh Thoát Một Kiếp

“Ừm, ừm.....” Hạ Úc Huân gấp đến độ đánh đấm vào ngực anh, nhưng anh lại càng phấn khích, hôn càng thêm hăng hái.

“Úc huân, ta vào được chứ!”

Thanh âm then cửa xoay chuyển vang lên, Lãnh Tư Thần chợt buông cô ra, nói: “Đêm mai lại đây tìm anh! Có nghe hay không?”

“Đã biết đã biết!” Hạ Úc Huân bị anh lăn lộn đến hôn phi phách tán.

Lãnh Tư Thần cuối cùng liếc nhìn cô một cái, không cam lòng mà nhảy ra ngoài cửa sổ.

Cùng lúc đó, Hạ Úc Huân lập tức bay trở lại giường nằm.

Giây tiếp theo, Hạ Mạt Lâm mở cửa đi vào nhà.

“Úc huân!”

Hạ Úc Huân làm ra một bộ mới vừa tỉnh ngủ, nhìn thấy Hạ Mạt Lâm đi qua, nói: “Ba! Người như thế nào đã trở lại?”

“Con cái nha đầu này, ở nhà a! Ba còn tưởng rằng không thấy con! Như thế nào hôm nay ngủ dậy muộn như vậy?” Hạ Mạt Lâm nhìn thấy Hạ Úc Huân khỏe mạnh, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

“Con chạy xong liền trở về ngủ thêm một chút. Ba, ba đối với con có chút tin tưởng được không? Lúc ba không ở đây, con rất ngoan!” Hạ Úc Huân vừa nói, vừa bất động thanh sắc mà dùng chân đem áo sơmi màu trắng dính máu của Lãnh Tư Thần đá xuống dưới giường.

“Đúng rồi, úc huân, con có thấy áo sơmi màu trắng của ba đâu không? Kỳ quái, tìm nửa ngày đều không có, còn có một cái áo thun sam cũng không thấy!”

Hạ Úc Huân sững sốt, áo sơmi màu trắng tối hôm qua cho Lãnh Tư Thần thay, áo thun sam kia là chuyện như thế nào? Hẳn là không liên quan đến cô chứ?

Ách..... Không đúng, áo thun hình như là bị Nam Cung Mặc mặc rồi!

Quả thực bi kịch!

Hạ Úc Huân xin lỗi mà nói, “Lão ba thực xin lỗi a! Tối hôm đó con quên lấy vào, gió lớn thổi đi rồi!”

Hạ mạt lâm không thềm để ý nói, “Chỉ là hai cái áo không có mà thôi, không sao, vậy so với tình huống ba dự đoán còn tốt hơn nhiều!”

“Ách, tình huống ba dự đoán?”

“Con nếu thực sự gây họa, cả căn nhà này đều có thể không còn! Con tuyệt đối có năng lực đó!” Hạ mạt lâm tức giận nói.

“A, ha ha, ba à, ngài đối với con thật sự là có tin tưởng.....” Hạ Úc Huân cười gượng.

Xem ra cô thật đúng là không để ba bớt lo, sự thật cũng là như thế.

Không biết lão ba nếu biết chuyện xảy ra mấy ngày nay có thể điên mất hay không a?

“Đúng rồi, cửa chính nhà chúng ta là chuyện như thế nào?” Hạ Mạt Lâm hồ nghi hỏi một câu.

“A, có người lái xe có tiền lúc quay xe không cẩn thận đâm hỏng rồi, một hai phải đền một cái cho chúng ta.” Hạ Úc Huân đã sớm chuẩn bị lý do thoái thác.

Hạ Mạt Lâm có chút không tin mà nhìn cô, nói: “Úc huân, con hẳn không phải là làm tiền người ta chứ? Cánh cửa kia ít nhất giá trị mấy chục vạn!”

Làm tiền? Hình tượng cô trong lòng ba mình tốt cuộc là có bao nhiêu kém a?

Hạ Úc Huân vô ngữ xua xua tay, “Nào có a! Đó là đồ dỏm mà!”

Hạ Mạt Lâm lúc này mới nửa tin nửa ngờ gật gật đầu.

Hạ Úc Huân mới vừa nhẹ nhàng thở ra, Hạ Mạt Lâm lại hỏi, “Ba vừa rồi ở cửa nhìn thấy một con chó.”

“Đó là con nhặt về!” Hạ Úc Huân lập tức trả lời, để tránh Hạ Mạt Lâm tiếp tục hỏi, nhanh chóng nói sang chuyện khác, “Đúng rồi, ba, người đi Hàn Quốc chơi có vui không a?”

Lại để ba cô hỏi nữa, cô thực chịu đựng không nổi.

-

Hạ Úc Huân thật vất vả mới đối phó được với Hạ Mạt Lâm, điện thoại trong nhà đột nhiên vang lên, Hạ Úc Huân vội vàng nhận.

“Alo, tình vô quán, xin chào xin hỏi ai vậy?”

“Alo, úc huân, là ta, Nam Cung Lâm!”

“Nam Cung tiên sinh? Ông sao lại biết số điện thoại nhà tôi?” Hạ Úc Huân kinh ngạc nói.

“Tiểu Mặc nói.”

Điện thoại đầu kia, Nam Cung Lâm nghe Hạ Úc Huân trả lời bình thường mới an tâm, cô thật sự đã khỏe hẳn.

Hừ, Lãnh Tư Thần, lần này liền không cùng cậu so đo.

“A, ngài có việc sao?” Hạ Úc Huân hỏi.

“Là như vậy, tôi phải sắp xếp trường học cho Tiểu Mặc, vừa lúc là trường học cũ của cô, muốn xin cô hỗ trợ đưa nó đi một chút, không biết cô ngày mai có thể hay không.” Nam Cung Lâm có chút khó xử mà mở miệng thỉnh cầu.

Hạ Úc Huân nghe vậy lập tức hưng phấn nói, “Mặc muốn học đại học C sao?”

“Đúng vậy, bởi vì một vài lí do đặc biệt, tôi chuẩn bị định cư trong nước, cho nên sắp xếp cho nó học trường trong nước, nhưng tôi ở trong nước không quen thuộc lắm, quan hệ với Tiểu Mặc cũng không hòa hợp, cho nên đành phải phiền cô.”

“Không thành vấn đề, chuyện này giao cho tôi là được rồi.” Chỉ là chuyện nhỏ không tốn sức gì mà thôi, còn có thể thuận tiện đi thăm trường học cũ, Hạ Úc Huân trực tiếp đáp ứng rồi cúp máy.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 230: Làm Chuyện Tốt Cuối Cùng

Ngày hôm sau, Hạ Úc Huân sáng sớm liền đến biệt thự của Nam Cung Lâm.

Kỳ thật, cho dù lần này Nam Cung Lâm không nhờ cô giúp đỡ, cô cũng chuẩn bị qua đây cùng cha con Nam Cung nói lời cảm tạ.

Vốn chỉ là bè nước gặp nhau, nhưng bọn họ lần này lại tận tâm tận lực mà giúp cô như vậy.

“Tiên sinh, hạ tiểu thư tới!” Người hầu nhà Nam Cung đem Hạ Úc Huân đưa vào thư phòng.

Nam Cung Lâm đang không chút hình tượng mà hai chân bắt chéo đặt trên mặt bàn, vừa nghe Hạ Úc Huân tới lập tức thu lại, quy quy củ củ mà ngồi xong, hô, “Úc huân, cô đã đến rồi, ngồi! Ngồi đi!”

“Mặc đâu? Không phải hôm nay phải đi trường học báo danh sao?”

“Không vội không vội! Úc huân, sức khỏe cô thế nào?” Nam Cung Lâm quan tâm hỏi.

“Cám ơn Nam Cung tiên sinh quan tâm, tất cả đều ổn rồi!” Hạ Úc Huân vỗ vỗ ngực mình.

Nam Cung Lâm trên dưới đánh giá cô vài lần, cau mày nói, “Úc huân, tâm tình cô không tồi?”

Hạ Úc Huân chớp chớp mắt, “Có sao?”

“Đương nhiên, trên mặt cô rõ ràng viết năm chữ cái to ‘Tâm tình tôi rất tốt’.” Nam Cung Lâm chế nhạo nói.

Hạ Úc Huân sờ sờ mặt mình, đầy mồ hôi nói, “Thực sự rõ ràng như vậy?”

“Nếu tôi không đoán sai, là Lãnh Tư Thần tiểu tử kia hẳn là đã thông suốt đi?” Nam Cung Lâm ý vị thâm trường hỏi.

Nhìn vẻ mặt hạnh phúc của tiểu nha đầu, chuẩn không chạy.

Hạ Úc Huân nghe vậy ngượng ngùng mà gãi gãi đầu.

“Rốt cuộc lại nhìn thấy cô vui vẻ tươi cười, thật hoài niệm a! Lãnh Tư Thần cuối cùng làm chuyện tốt!” Nam Cung Lâm chống cằm nhìn cô than nhẹ.

“Ách.....”

Mấy ngày nay rốt cuộc là chuyện như thế nào? Âu Minh Hiên, Lãnh Tư Thần, thậm chí Nam Cung Lâm, liên không có một người bình thường, người này so với người kia còn kích động hơn, đặc biệt là Lãnh Tư Thần.

Cô đến bây giờ còn cảm thấy không chân thật, thật hoài nghi Lãnh Tư Thần có phải bị xuyên qua rồi không.....

Nếu không chính là khả năng thứ hai, quen biết nhiều năm như vậy mới phát hiện anh là cực phẩm khó chịu. Bất minh tắc dĩ nhất minh kinh nhân (*).

(*): Không gáy thì thôi, gáy một tiếng ai nấy đều kinh sợ.

“Úc huân, kỳ thật hôm nay tìm cô, còn có một việc muốn cùng cô thương lượng.” Nam Cung Lâm trầm ngâm nói.

“Chuyện gì?” Hạ Úc Huân có chút hồ nghi hỏi. Cô vẫn là lần đầu tiên thấy Nam Cung Lâm lộ ra vẻ do dự cùng thấp thỏm như vậy.

Nam Cung Lâm ấp ú đã lâu, rốt cuộc mới mở miệng nói, “Úc huân, tôi thực thích cô, cho nên, tôi muốn nhận cô làm con gái nuôi, không biết cô có nguyện ý hay không?”

“Con gái nuôi.....” Hạ Úc Huân ngẩn ra.

OMG! Nhân vật truyền kỳ oai phong một cồi trong tưởng tượng của cô cư nhiên muốn nhận cô làm con gái nuôi?

Nam Cung Lâm thấy cô kinh ngạc đến ngây người khẽ cười một tiếng, nói: “Cô không cần lập tức cho tôi đáp án, suy nghĩ thật kỹ rồi hãy quyết định. Được, tôi trước mang cô đi tìm tiểu mặc!”

Hạ Úc Huân đi theo Nam Cung Lâm mới vừa đi đến cửa phòng ngủ Nam Cung mặc.

Mới vừa đi đến gần một cái chén liền từ bên trong bay ra, nghênh diện hướng tới Nam Cung Lâm đập lại, đám người hầu cả kinh hít ngược khí lạnh.

Hạ Úc Huân nhanh tay nhanh mắt mà đem túi xách ném qua ngăn cái chén lại, tiếng thủy tinh vỡ vụn chói tai vang lên, ngay sau đó, một vật thể bay không xác định liên tiếp mà bay ra tới.

“Úc huân, cô không sao chứ?” Nam Cung Lâm vội vàng đem Hạ Úc Huân bảo vệ ở phía sau.

“Tôi nói rồi, chuyện của tôi, không cần ông quản! Tôi không đi học cũng không có bất cứ quan hệ gì với ông! Ông mặc kệ tôi mười bảy năm chẳng quan tâm, hiện tại đột nhiên tâm tình tốt nhớ tới còn có đứa con trai, tôi liền nhất định phải nhận sự bố thí của ông sao? Ông cho rằng ông là ai?”

Trong phòng, Nam Cung Mặc một quyền đập lên cửa kính, tay đều là máu tươi.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 231: Anh Hùng Cứu Mỹ Nhân

“Tiểu Mặc, con chảy máu!”

“Không cần mẹ quản, mẹ để ông ta cắt đi, nếu không con cắt!” Nam Cung Mặc ném tay Lâm Na ra.

“Con ít nói vài câu được không? Xem như mẹ xin con!” Lâm Na nhìn thấy Nam Cung Lâm ngoài cửa sắc mặt xanh mét, nôn nóng mà khuyên.

A nha! Trong lúc vô ý nhìn thấy gia đình bọn họ tranh cãi.

Nhà giàu thật là phức tạp a!

Hạ Úc Huân tránh phía sau Nam Cung Lâm lắc lắc đầu.

Cô còn tưởng rằng Nam Cung Lâm tất cả đều đã sắp xếp ổn, không thể tin nổi ông liên Nam Cung Mặc cũng chưa thu phục.

Bất quá, việc này xác thật có chút kỳ quái a, lúc trước chỉ nghe Mặc nói qua Nam Cung Lâm trước nay đều Mặc kệ cậu, vì cái gì lần này ông lại muốn sốt sắng sắp xếp trường học cho Mặc như vậy?

Lương tâm trời dậy? Hình như quá không có khả năng đi? Muốn trời dậy đã sớm trời dậy, vì cái gì phải chờ tới bây giờ.

“Tiểu Mặc, mau xin lỗi ba con đi, ông ấy là quan tâm mới cố ý sắp xếp trường học cho con a!” Lâm Na tận tình khuyên bảo.

“Mẹ bảo ông ta thu hồi những cái quan tâm buồn cười đó đi! A, chẳng lẽ mẹ chưa từng nghe qua một câu Trung Quốc nói, vô sự hiển ân cần phi gian tức đạo sao?” Nam Cung Mặc trào phúng mà liếc mắt nhìn Nam Cung Lâm một cái, khiêu khích nói, “Nam Cung Lâm, chẳng lẽ ông đột nhiên phát hiện phế vật như tôi còn có giá trị lợi dụng gì sao? Ông có thể nói thẳng, không cần vòng vo như vậy!”

Thấy Nam Cung Mặc cư nhiên đối với Nam Cung Lâm bất kính, Lâm Na gấp đến độ bốc lửa, “Tiểu Mặc! Người thật quá đáng!”

“Bang ——”

Lâm Na giơ tay lên, Nam Cung Mặc tuyệt vọng mà nhắm mắt lại, tiếng bàn tay vang lên, trên mặt lại không có đau đớn như dự kiến.

“Úc huân, cô làm cái gì?” Nam Cung Lâm xông tới, khẩn trương mà xem xét khuôn mặt sưng lên của Hạ Úc Huân. Nam Cung Mặc không thể tin nổi mà nhìn Hạ Úc Huân chần trước người anh, không biết làm sao hỏi: “Vì cái gì cô lại ở chỗ này?”

Thấy rõ trên mặt cô sưng đỏ, Nam Cung Mặc nổi giận gầm lên một tiếng, “Cô gái ngu ngốc, ai cho phép cô đột nhiên chạy tới!”

“Ai, gọi chị, tiểu tử thúì!” Hạ Úc Huân không vui mà trừng cậu một cái.

Hạ Úc Huân, lại là cô gái này!

Lâm Na không biết làm sao mà nhìn một màn trước mắt, ánh mắt Nam Cung Lâm vừa rồi khẩn trương cùng quan tâm cô đau đớn, còn có Nam Cung Mặc, vì cái gì ngay cả Tiểu Mặc đều để ý cô ta như vậy?

“Cái kia, xin lỗi, vô tình nhúng tay vào chuyện nhà các người, nhưng tôi chính là như vậy, hành động vĩnh viễn nhanh hơn lý trí.” Hạ Úc Huân đều có chút ong ong tác hưởng.

Tuy rằng giống như đem tình huống khiến càng thêm rối loạn, nhưng cô lại không có hối hận, bàn tay này nếu là đánh vào mặt Nam Cung Mặc, chắc chắn, khuôn mặt nhỏ tuyệt sắc đã có thể bị huỷ hoại, rất đáng tiếc a!

“Úc huân, cô cùng Tiểu Mặc nói chuyện đi!” Nam Cung Lâm phát phát tay, ý bảo mọi người đều đi ra ngoài.

Sau khi những người khác đều rời đi, Nam Cung Mặc đóng cửa phòng lại, khẩn trương mà chạy đến trước mặt Hạ Úc Huân, sờ mặt cô, hỏi: “Chị cái đồ ngu ngốc này, có đau hay không?”

“Mặc, đau quá nha!” Hạ Úc Huân nâng khuôn mặt nhỏ, hai mắt sưng mù mênh mông mà nhìn cậu, tay nhỏ còn nắm góc áo cậu lắc lắc.

Mắt kính Hạ Úc Huân bị mất đi, Nam Cung Mặc nhìn khuôn mặt nhỏ thuần tịnh cùng con người ủy khuất kia, tim đập loạn.

Hạ Úc Huân lại ở trong lòng làm bà đồng cười gian, hắc hắc, tiểu tử thú, cùng tôi đấu, mỹ nhân kế không phải thiên phú của tôi, nhưng khổ nhục kế vẫn là lô hỏa thuần thanh a.

Nam Cung Mặc luống cuống tay chân mà cúi người nhặt mắt kính cô lên, che dấu sự xấu hổ của mình, nói: “Thực xin lỗi, mắt kính chị hỏng rồi.”

“Không sao, tôi có dự phòng! Ha ha.....” Hạ Úc Huân đắc ý mà từ trong túi móc ra một cái kính đen vừa xấu vừa khoa trương.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 232: Bôi Thuốc

Nam Cung Mặc bất đắc dĩ mà nhìn cô, nói: “Chị từ từ, em đi tìm hòm thuốc.”

Nói xong lục tung mà tìm được hòm thuốc đi qua “Em giúp chị bôi thuốc!”

“Thôi, vẫn là tôi giúp cậu! Cậu nhìn xem tay cậu!” Hạ Úc Huân đoạt lấy hòm thuốc trong tay Nam Cung Mặc, lôi kéo cậu ngồi xuống.

“Vừa rồi vì cái gì phải xông vào?” Nam Cung Mặc có chút không được tự nhiên hỏi.

“Tôi cũng không biết, chân tự nhiên nó động!” Hạ Úc Huân cúi đầu, chuyên tâm bôi thuốc cho cậu.

Ai, cô phát hiện loại chuyện này, cô đã quen tay hay việc, đàn ông bên cạnh luôn yếu ớt như vậy, dễ dàng bị thương như vậy, làm hại cô luôn muốn anh hùng cứu mỹ nhân, tuy rằng tư vị làm anh hùng cũng không tồi.

“Vì cái gì phải đối tốt với em như vậy?” Nam Cung Mặc lẩm bẩm.

“Bởi vì cậu đối với tôi cũng rất tốt! Nếu không phải cậu tìm được tôi, tôi hiện tại còn không biết ở nơi nào, cho nên cậu yên tâm, về sau có tôi che chở cậu!” Hạ Úc Huân nói, như một người anh vỗ vỗ bờ vai cậu.

“Chị, tâm tình chị thật tốt nha?” Nam Cung Mặc nhướn mày, cực kỳ giống vẻ mặt vừa rồi của Nam Cung Lâm.

“Vì cái gì nói như vậy a?” Hạ Úc Huân có chút buồn bực, như thế nào mỗi người đều nhìn ra?

“Bởi vì trên mặt chị hiện tại viết to bốn chữ.” Nam Cung Mặc nói.

“Chữ gì vậy?” Vừa rồi Nam Cung Lâm nói trên mặt cô viết năm chữ, hiện tại Nam Cung Mặc lại nói trên mặt cô viết bốn chữ.....

Nam Cung Mặc: “Xuân, tâm, đăng, dạng!”

“.....” Hạ Úc Huân lấy một cái gối đầu đập qua, nói: “Tiểu tử thú! Cậu muốn chết đúng không!”

Nam Cung Mặc ôm lấy gối đầu, khiêu khích mà làm mặt quỷ, đột nhiên cảm giác khói mù mấy ngày liền bỗng tan thành mây khói.

Bị giam lỏng trong biệt thự mấy ngày nay, cậu hận thấu mọi thứ của nơi lạnh băng đối trá này.

Nhưng, giờ phút này, đơn giản là trong phòng có thêm cô, giống như căn nhà đều trở nên ôn nhu gần gũi hơn.

Mười bảy năm, cứu rồi duy nhất.....

Bất luận là vui sướng ưu thương, vẫn luôn là một mình cậu gánh vác, chưa bao giờ nghĩ tới có một ngày sẽ có một người xuất hiện, đơn thuần chỉ là muốn bảo hộ cậu.

Hạ Úc Huân ảo não mà ngã vào phía sau giường, nhìn đỉnh trần nhà, nói: “Mặc, cậu biết không? Từ rạng sáng hôm qua tôi bắt đầu tỉnh táo, tôi liền phát hiện tôi giống như căn bản là chưa thanh tỉnh!”

“Chị rốt cuộc muốn nói cái gì? Có thể logic lí lẽ rõ ràng rồi nói?” Nam Cung Mặc đem hòm thuốc đặt xuống, kéo ghế dựa, ngồi trước giường nghe cô nói chuyện. Một khắc trước tâm tình còn như đỉnh núi lửa, giờ khắc này lại ví như u lan đáy cốc.

“Tôi muốn nói, tôi cảm giác tôi đang nằm mơ! Một giấc mộng đẹp mà tôi nghĩ cũng không dám nghĩ! Ngay cả vừa rồi một cái tát kia của mẹ cậu cũng chưa thể đánh thức được tôi!” Hạ Úc Huân đột nhiên thần kinh mà ngồi dậy, giữ chặt tay Nam Cung Mặc, nói: “Cậu đánh tôi một cái.”

“Chị điên rồi? Đánh chị nhưng em đau!” Nam Cung Mặc liếc mắt nhìn cô một cái, rút cái tay bị thương của mình về.

Hạ Úc Huân kêu rên một tiếng lại kéo về, nói: “Mặc, tôi cảm thấy tôi không có điên, mà là thế giới này điên rồi. Cậu biết không? Lãnh Tư Thần nói, anh ta cứ nhiên nói..... Anh ta thích tôi!”

Nam Cung Mặc nghe vậy cả kinh nghẹn họng nhìn trần trời, nói: “Chị, bệnh chị có phải hay không vẫn chưa khỏi hẳn a?”

“Thôi!” Hạ Úc Huân cười nhạt một tiếng, “Tôi liền biết cậu sẽ nói như vậy!”

“Chị, kỳ thật còn có một khả năng, chị hẳn không phải là mộng du chứ? Nếu không chính là Lãnh Tư Thần mộng du!” Nam Cung Mặc phân tích.

“Cậu muốn chết hả! Xem đi, ngay cả cậu cũng không tin. Nhưng chuyện chính là đã xảy ra như vậy. Chẳng lẽ ngay cả hăng tinh đều có thể lệch khỏi quỹ đạo?” Thế giới quan của Hạ Úc Huân đều sắp sửa điên đảo.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 233: Có Thể Bớt Phóng Túng Một Chút Không?

“Hằng tinh có thể lệch khỏi quỹ đạo hay không thì em không biết, nhưng, nhìn dáng vẻ, Lãnh Tư Thần xác thật là bị chị thu phục. Tuy rằng không biết chị rốt cuộc làm như thế nào, nhưng, em thật sự quá bội phục chị!

Trước đây em chưa từng bội phục ai, Lãnh Tư Thần là người duy nhất, hiện tại, chị đã thành công thay thế vị trí của anh ta.” Nam Cung Mặc cười nói.

“A —— lại tiếp tục như vậy tôi sắp điên rồi! Tôi cần phát tiết phát tiết!” Hạ Úc Huân ôm chần ở trên giường lăn qua lăn lại.

“Chị, em muốn nhắc nhở chị một chút, mặt trắng lóa mắt tuy rằng thực khiến người ta hướng tới, nhưng, nếu đến quá gần, khó tránh khỏi sẽ bị nhiệt độ của nó làm bỏng rát.” Nam Cung Mặc lo lắng nói.

“Tôi biết! Cho nên tôi vẫn luôn đang nỗ lực làm tốt hơn, trở thành người phụ nữ có thể đứng ở bên cạnh anh ấy.”

“Không cảm thấy vất vả sao?”

Hạ Úc Huân lắc đầu, “Vì thích một người mà nỗ lực, một chút đều không vất vả. Chờ cậu có người cậu thích, muốn bảo hộ, liền sẽ hiểu.”

Hạ Úc Huân nói đột nhiên nhớ tới chính sự, lẩn long lóc bò dậy, nói: “Nói nửa ngày, tôi còn chưa nói chính sự a! Cậu rốt cuộc có muốn đi đại học C không? Tôi hôm nay chính là cố ý từ xa chạy tới đưa cậu đi nhập học!”

“Không đi!” Nam Cung Mặc không chút do dự nói.

“Vì cái gì a! Tuy rằng đại học C so với đại học A kém một chút! Nhưng đại học C chính là địa bàn của tôi, nếu cậu đi, tuyệt đối không có ai dám khi dễ cậu!” Hạ Úc Huân lời thề son sắt.

“Làm ơn, đây không phải trọng điểm được chứ?” Nam Cung Mặc bắt đầu dĩ.

“Được, vậy chúng ta nói trọng điểm, cậu có đi hay không?” Hạ Úc Huân cọ cọ cọ lên đến trước người cậu ngồi xổm, hai mắt to tròn mở ra hết như đôi mắt chó con nhìn cậu.

“Em không đi, em dựa vào cái gì phải chịu sự sắp xếp của ông ta.” Nam Cung Mặc quay mặt đi.

“Đi đi mà! Đó chính là trường học cũ của người ta! Cho chút mặt mũi được không?” Hạ Úc Huân đem đầu đập trên đầu gối cậu cọ cọ.

“Này, chị đừng có làm giống pudding vậy chứ?” Nam Cung Mặc ho nhẹ một tiếng đẩy cô ra.

“Làm ơn, chị so với pudding vẫn đáng yêu hơn nhiều?” Hạ Úc Huân bắt đầu, sau đó nói lời thâm thía: “Ngu ngốc, cậu làm gì không đi a! Đi học liền có thể trọ ở trường, cậu không phải không muốn ở nhà sao? Ba mẹ cậu tất cả đều chuẩn bị định cư trong nước, chẳng lẽ cậu chuẩn bị một mình về Italy?”

Quả nhiên, nghe nói như thế, Nam Cung Mặc có chút do dự.

“Mặc, đi đi mà!”

“Thì đi.”

Kỳ thật, cuối cùng làm cậu thỏa hiệp, là vết thương trên mặt cô.

-

Dọc theo đường đi Hạ Úc Huân hoàn toàn là bay đến đại học C.

“Lái nhanh một chút, buổi tối tôi còn có hẹn a!” Hạ Úc Huân không yên tâm mà dặn dò.

Nam Cung Mặc không nỡ nhìn thẳng mà thở dài, “Chị, chị có thể bớt phóng túng một chút hay không?”

“Tôi làm sao vậy?”

“Chị đã ngây ngô cười dọc đường rồi! Lau lau nước miếng chị đi, đừng làm rớt trên Silver Charm của em!”

Hạ Úc Huân tiếp tục ha ha ngây ngô cười, “Tôi vui vẻ sao! Cậu có biết hay không, Hạ Úc Huân tôi xui xẻo hơn hai mươi năm, hiện tại rốt cuộc đã thay đổi vận khí!

Học trường vẫn luôn mắng tôi không phân biệt giới tính cư nhiên cùng tôi cầu hôn, vũ trụ vô địch đại băng sơn tôi đã theo đuổi nhiều năm như vậy cư nhiên chủ động nói rõ với tôi, vừa rồi thần tượng của tôi còn nói muốn nhận tôi làm con gái nuôi!

Biết cái gì gọi là trên trời rơi xuống bánh có nhân chứ? Chính là đây! Ha ha ha..... Đập chết tôi đi! Đập chết tôi đi!”

“Chị cứ tự mãn đi! Bất quá, chị đáp ứng Nam Cung Mặc sao?” Nam Cung Mặc có chút khẩn trương hỏi. Không biết sao, cậu theo bản năng có

chút không hy vọng cô đáp ứng.

“Vẫn chưa a.”

“Vì cái gì không đáp ứng?”

“Bởi vì, tôi vẫn cảm thấy mình đang nằm mơ, chờ tôi tỉnh rồi nói sau!”

“.....” Chỉ mong chị vĩnh viễn sẽ không tỉnh.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 234: Mê Đảo Muôn Vàn Thiếu Nữ

Bệnh viện.

Bạch Thiên Ngưng tùy hứng mà cự tuyệt tất cả bác sĩ.

“Cút, tất cả đều cút cho tôi! Tôi không cần trị, không cần..... Tất cả đều cút..... Để tôi chết đi.....”

Ngày hôm qua anh rõ ràng liều chết tới cứu cô, ôm cô, đưa cô tới bệnh viện, bên cạnh cô đến hơn nửa đêm.

Nhưng, vừa rồi cô lại từ người cử đi theo dõi kia biết được tin tức, Lãnh Tư Thần nửa đêm liền đi rồi, đến chỗ Hạ Úc Huân, sáng hôm sau còn nhìn thấy anh từ nhà cô ra.

Tối hôm qua bọn họ đã xảy ra chuyện gì, người sáng suốt vừa nhìn liền biết.

Cô không rõ tại sao lại như vậy, cô cho cô đã thành công, không nghĩ tới lại là thất bại hoàn toàn.

“Thiên Ngưng, con làm sao vậy? Bác sĩ nói con không muốn đổi thuốc?”

Vừa thấy Lãnh phu nhân lại đây, Bạch Thiên Ngưng lập tức thương tâm khóc lên, nói: “Bác gái!”

“Đứa ngốc, đừng khóc đừng khóc! Nó tới cứu con, ít nhất chứng minh nó vẫn để ý đến con. Đàn ông a, đều chỉ là ham mới mẻ, nhất thời hứng khởi mà thôi, con ngàn vạn lần đừng trách Tư Thần, bác chỉ còn dựa vào con khuyên Tư Thần trở về a!” Lãnh phu nhân ngồi xuống trước giường Bạch Thiên Ngưng, thân thiết mà nắm tay cô.

“Nhưng, con còn có thể làm thế nào? Ngay cả con bị thương, anh ấy vẫn muốn đi tìm người phụ nữ kia!”

“Phương pháp muốn giữ đàn ông lại có rất nhiều loại, hiện tại hữu hiệu nhất chính là.....” Lãnh phu nhân ghé vào tai cô, nhỏ giọng nói, “Có con mới cưới!”

“Có con mới cưới.....” Bạch Thiên Ngưng kinh ngạc mà trừng lớn hai mắt.

“Đúng, chỉ cần con có con với nó, còn sợ nó không cưới con sao? Dù sao các con sớm muộn gì cũng ở bên nhau, bác vẫn còn chờ ôm cháu a!”

“Như vậy..... Thật sự có thể chứ?”

“Tư Thần là ta sinh, ta hiểu nó rõ nhất! Nhưng, con có thể mang thai hay không liền phải xem con rồi.”

Sắc mặt Bạch Thiên Ngưng ửng đỏ mà suy tư.

Cô vốn dĩ không muốn có con sớm như vậy, nhưng, hiện tại nghe lãnh phu nhân nói như vậy, cô liền động tâm.

Hiện tại tựa hồ cũng chỉ còn phương pháp này, cô nhất định phải cản những phụ nữ khác có con với Tư Thần.

-

Sau khi giúp Nam Cung Mặc xong xuôi thủ tục, Hạ Úc Huân mang theo cậu tham quan vườn trường.

Dọc theo đường đi, xác suất người hai bên quay đầu lại là trăm phần trăm.

“Chào học tử!”

“Học tử, đã lâu không gặp!”

“Học tử, bạn trai chị đẹp trai quá!”

“Học tử, bạn trai chị đẹp như vậy, em có thể sờ một chút chứ?”

“Học tử, em cũng muốn! Em cũng muốn!”

.....

.....

Dọc theo đường đi những người giống như vậy đến gần quả thực nhiều đếm không xuể.

“Hạ Úc Huân! Chị sao đi đến đâu cũng có người quen vậy?” Nam Cung Mặc phát điên nói.

“Vô nghĩa, nếu không muốn để tôi đẩy cậu lại!” Hạ Úc Huân đắc ý.

Nam Cung Mặc lẩm bẩm, “Vẫn là thôi đi! Chị không đem em bán đã may lắm rồi!”

Hạ Úc Huân vội vàng trấn an, “Ai nha! Đừng nóng giận! Tôi không phải không cho các em ấy chạm vào cậu sao?”

“Chị còn dám nói! Con gái trường học các người sao lại như lang tặc hồ a?” Cậu có chút hối hận đã mềm lòng cùng cô đến đây.

“Trường học chúng ta học sinh khoa văn nhiều, cho nên nữ nhiều nam ít, soái ca càng là phượng mao lân giác! Thật vất vả mới tới một người, các em ấy có thể không hưng phấn sao? Cho nên a! Cậu xem như tới đúng rồi! Với nhan sắc này của cậu, tuyệt đối có thể nhận được biệt danh hot boy, thậm chí nhân khí thẳng hướng Âu Minh Hiên!” Hạ Úc Huân vẻ mặt khát khao mà nói.

“Chú?” Nghe được tên Âu Minh Hiên, Nam Cung Mặc thần sắc có chút kinh ngạc.

“Đúng vậy! Anh ấy cũng ở đại học C, vẫn là hot boy năm đó a, kêu một cái mê đảo muôn vàn thiếu nữ! Lúc ấy khóa chúng tôi có một tiểu học muội, tên là gì nhỉ, đúng rồi hình như tên là Ngải Đóa Đóa. Tiểu cô nương người ta ánh mắt đầu tiên nhìn thấy học trưởng, buổi tối trở lại ký túc xá liền khóc cả một đêm!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 235: Em Bán Mình Không Bán Nghề

“Ách, vì cái gì? Chú lại gây đau khổ cho thiếu nữ vô tội người ta bán mình chứ không bán nghề sao?” Nam Cung Mặc lộ ra vẻ khinh bỉ.

Hạ Úc Huân lắc lắc ngón tay, nói: “Mới lần đầu tiên gặp mặt, sao có thể.”

“Đó là vì cái gì?” Nam Cung Mặc bị cô gọi lên lòng hiếu kỳ.

“Sáng ngày hôm sau, bạn cùng phòng cô ấy cũng hỏi, vì cái gì khóc, có phải hay không nhớ nhà, kết quả cô liền vừa khóc vừa trả lời ‘ Tôi từ nhỏ đến lớn chưa từng thấy qua đàn ông đẹp trai như vậy! ’” Hạ Úc Huân vừa nói vừa ôm bụng cười không ngừng, nói: “Ha ha, cô nương người ta vui mừng quá mà khóc!”

Nam Cung Mặc xì một tiếng bật cười.

“Vậy là đúng rồi sao! Nhìn xem, Mặc nhà ta cười rộ lên thật đẹp a!” Hạ Úc Huân lúc này mới vừa lòng.

“Cám ơn, tâm tình em khá hơn nhiều!” Nam Cung Mặc cảm kích nói.

“Cậu đưa nhỏ này, chính là quá uất ức! Bắt chước chị đây, đối tửu đương ca, cuộc đời có bao nhiêu! Làm người thoải mái một chút thật tốt!”

“Em uất ức?” Nam Cung Mặc đã hết chỗ nói rồi.

Nếu người khác nói cậu như vậy cũng được thôi, người bị vô số chuyên gia chẩn bệnh nói là chứng uất ức nghiêm trọng cộng thêm bệnh tự kỷ này cư nhiên nói cậu uất ức. Cậu hiện tại xác thật rất uất ức.

Đi đến nửa đường, Hạ Úc Huân đột nhiên nôn nóng: “Ừm, tôi phải đi WC một chuyến, nhà ăn phía trước cậu thấy không? Cậu đi đến cửa chờ tôi! Chờ lát nữa chúng ta cùng đi ăn cơm.”

“Uhm, em chờ chị.”

Nam Cung Mặc lưu luyến mà nhìn bóng Hạ Úc Huân chạy ra xa.....

Hôm nay, là ngày vui vẻ nhất sau khi cậu về nước.

Cô bồi cậu đi báo danh, bồi cậu đi nhận sách, bồi cậu đi tìm ký túc xá, giúp cậu sửa sang lại đệm chăn, cũng như giúp cậu mua vật dụng hàng ngày.....

Cô lôi kéo tay cậu hướng quản lý viên dưới lầu nói, “Vương thúc, đây là em trai cháu, về sau nhờ chú chiếu cố nhiều hơn ạ!”

Cô vỗ bờ vai cậu hướng bạn cùng phòng cậu nói, “Đây là anh em tôi, về sau không được khi dễ nó biết không?”

Thật sự rất thích cảm giác cô vì mình mà nhọc lòng.....

Không thể không nói, Hạ Úc Huân người này đúng là vào trường học như cá gặp nước, nơi này cơ hồ mọi người đều quen biết cô, càng khủng bố chính là, cô ngay cả ký túc xá nam đều có thể qua lại tự nhiên, dăm ba câu liền thuyết phục được quản lý viên.

Xông loạn ký túc xá nam kết quả chính là, cô mới vừa đi vào liền đâm đầu vào một nam sinh ở trần mới vừa tắm rửa xong, nam sinh hét lên một

tiếng, khoanh tay trước ngực, “Học tử tha mạng! Em bán mình không bán nghệ!”

Mà phản ứng của Hạ Úc Huân cư nhiên là càng thêm cẩn thận mà đánh giá nam sinh kia, “Cắt, có cái gì đẹp? Mặc nhiều như vậy!”

Lúc đó, nam sinh chỉ mặc một cái quần cộc.

Mà cậu lúc ấy theo bản năng đem người tùy tiện kia ôm vào lòng mình, nói: “Hạ Úc Huân, không được nhìn!”

Nhớ tới một màn vừa rồi, Nam Cung Mặc lại đỏ mặt.

Nếu Hạ Úc Huân nhìn thấy cậu hiện tại như vậy, nhất định lại muốn nói, “Tôi không đỏ, cậu đỏ cái gì mà đỏ!”

Ai..... Chú nói một chút đều không sai, người này nào có nửa điểm cảm giác là phụ nữ a!

“A ——”

Đột nhiên, cửa nhà ăn, một nữ sinh trên mặt có tàn nhang hét lên một tiếng, lúc sau lại hét lớn một tiếng, “Oa! Mau xem mau xem! Bên kia có soái ca, rất đẹp trai a!”

Một nữ sinh mặt búp bê khác sao hiện đầy trong mắt, kích động vạn phần, nói: “Thật sự ai! Trời thấy còn thương! Từ khi Âu học trưởng đi rồi tôi đều sắp không có nơi gửi gắm tinh thần!”

Đối diện nhà ăn, một nữ sinh cao cao mắt nhìn ra xa, nói: “Soái ca soái ca! Soái ca ở nơi nào?”

“Nơi này nơi này! Mau gọi điện thoại thông báo cho lão Tứ lão Ngũ lão Lục!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 236: Khiến Cho Náo Động

Nữ sinh cao cao này nhanh chóng gọi điện thoại, nói: “Uy, lão lục a! Cửa nhà ăn thứ ba, phát hiện một soái ca! Cấp bậc: Cực phẩm. Thuộc tính: Thịt tươi non. Theo như tôi nhìn, cao 1,83m, thể trọng 67 kg, số đo ba vòng lần lượt là 98, 69, 91, chân số 40. Nhanh đến. OVER!”

“Này, lão đại! Soái ca có phải hay không mặc áo sơmi trắng Hermes, quần jean Neighborhood, hiện tại, anh ta ánh mắt u buồn hẳn là đang nhìn về phía..... Ách, phía WC nữ! OVER!”

“Ai? Lão lục, người như thế nào biết được!”

“Vô nghĩa, nghiêng mặt nhìn bên trái, ngẩng đầu 45 độ.”

Vì thế, nữ sinh cao cao xoay người ngẩng đầu liền thấy được nữ sinh mặt búp bê ngay cửa nhà ăn.

“A a! Lão lục! Người cũng ở đó a! Địa hình cư nhiên còn tốt hơn cả ta! Ghen tị trắng trợn! Bất quá, cũng may ta còn có ưu thế bẩm sinh.”

“Đó là đương nhiên, nơi nào có soái ca liền có ta tồn tại.”

“Thôi, người ngày hôm qua không phải còn đánh cuộc với ta nói, sau khi Âu Minh Hiên đi rồi, đại học C trong vòng một trăm năm đều sẽ không xuất hiện một Âu Minh Hiên khác!”

“Người đưa nhỏ này như thế nào lại thiếu tâm nhân như vậy chứ! Khổng Tử nói: Thời gian như con nước trôi! Đạo lý này người hiểu hay không! Đừng cùng ta nói lời vô nghĩa, ta muốn chụp hình soái ca! OVER! OVER!” Nữ sinh mặt búp bê cúp máy, đem cameras nhắm ngay Nam Cung Mặc.

Hạ Úc Huân vừa đi ra khỏi WC liền nhìn thấy hướng nhà ăn với một mảng lớn đủ mọi màu sắc, hơn nữa, đi thông trên đường nhà ăn đang không ngừng có nữ sinh chạy như điên.

“Oh, my, god! Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Mình chỉ là để Mặc chờ ở cửa nhà ăn thôi mà!” Hạ Úc Huân vẻ mặt khiếp sợ.

Nữ sinh này là chuyện như thế nào? Như thế nào hết như tiêm máu gà?

Bất quá, tình cảnh này thật đúng là quen thuộc a! Năm đó Âu Minh Hiên kia cũng thường xuyên dẫn đến loại náo động này.

Vì đi tìm Nam Cung Mặc, Hạ Úc Huân không thể không chen vào, “Này này! Đừng chen lấn đừng chèn lấn a! Fuck! Dây nội y của lão nương đều thiếu chút nữa bị chen lấn mà rớt ra đây……”

Mọi người đang chen chúc nghe thấy thanh âm trung khí mười phần, vô ý xoay đầu lại, sau đó đột nhiên tất cả đều ngây ngẩn cả người.

Ách, này không phải Hạ học tử sao? NO.1 truyền kỳ trong bảng của đại học C, thần thoại vĩnh viễn bất bại!

Chị ấy không phải đã tốt nghiệp sao?

Chẳng lẽ học tử sau khi nghe tin, ngàn dặm xa xôi chạy tới xem soái ca?

Người nhận ra Hạ Úc Huân càng lúc càng nhiều, mọi người thiên mã hành không mà suy đoán, theo bản năng mà nhường đường cho Hạ Úc Huân.

Sau đó, mọi người mắt thấy Hạ Úc Huân một đường đi tới trước mặt soái ca.

Hai nữ sinh khóc thút thít ôm nhau, nói: “Làm sao bây giờ làm sao bây giờ? Soái ca bị học tử ăn luôn rồi!”

Hạ Úc Huân hao hết trăm cay ngàn đắng mới chen vào được, thở hồng hộc mà đứng trước mặt Nam Cung Mặc, nói: “Bạn học Mặc! Tôi nói, bạn rốt cuộc làm cái gì?”

Nam Cung Mặc vẻ mặt vô tội, đáp: “Em chỉ là đứng ở chỗ này, yên lặng mà chờ chị!”

“Được rồi! Tôi tin tưởng.” Hạ Úc Huân bất đắc dĩ nói.

Lúc này, trong đám người truyền đến tiếng bàn tán xôn xao.

“Học tử hình như quen biết soái ca a!” Nữ sinh tàn nhang hồ nghi nói.

Nữ sinh mặt búp bê kinh hô một tiếng, “Wow! Không hổ là học tử mà ta sùng bái nhất! Động tác chính là nhanh chóng!”

“Bọn họ phát triển đến bước nào rồi? Một lũy hai lũy ba lũy..... Hay là, đánh toàn lũy?! Ta còn có cơ hội hay không! Ô ô ô.....”

Nữ sinh mặt búp bê lại là một tiếng thét chói tai, “A a! Học tử vượt tường! Vậy Âu học trưởng làm sao bây giờ?”

.....

Hạ Úc Huân ai oán, “Tiểu tổ tông của tôi ơi, cậu cái gì cũng chưa làm như vậy, nếu lại làm chút gì còn đến mức nào a!”

Nam Cung Mặc thần sắc tự nhiên mà ứng đối với vòng vây của mọi người, nói: “Chị đã xong? Chúng ta đi ăn cơm đi!”

“Được, ăn cơm ăn cơm! Tôi đều sắp đói chết rồi!”

Hạ Úc Huân mới đi về phía trước được vài bước, Nam Cung Mặc nhanh chóng theo đi lên, đến bên cạnh cô nắm tay cô, sau đó, dường như không có việc gì mà đi về phía trước.

“A a! Nắm tay! Một lữ.....”

Tức khắc, thanh âm tan nát cõi lòng của các nữ sinh, rơi xuống đầy đất.....

“Không sao không sao, mới một lữ mà thôi! Tiếp tục quan sát!”

.....

Hôm nay nhân khí nhà ăn số ba vô cùng nhiều, ngay cả đường đi đều đứng đầy người.

“Mặc, cậu ngồi chờ tôi, tôi đi múc cơm, đúng rồi, cậu thích ăn món gì?”
Hạ Úc Huân buông túi hỏi.

“Em cùng đi với chị.”

Nam Cung Mặc vừa muốn đứng lên đã bị Hạ Úc Huân ép ngồi xuống, nói: “Ngoan ngoan ngồi cho tôi! Tự nhìn xem chuyện tốt cậu làm.....”

“Em làm sao vậy?” Nam Cung Mặc vẻ mặt vô tội.

Hạ Úc Huân ý bảo cậu nhìn xem nhà ăn kín người, nói: “Cậu nếu đi múc cơm, thầy bán cơm người ta sẽ thực bối rối, cho nên, vẫn là tôi đi thôi! Đưa hộp cơm đây!”

“.....” Nam Cung Mặc buồn bực không thôi mà đem hộp cơm đưa cho cô.

Trường học này quá khoa trương đi? Nữ sinh nhiều như vậy thì thôi, một đám thôi cũng đã đủ đáng sợ rồi!

Thật là càng lúc càng hối hận tới cái nơi đầm rồng hang hổ này, hiện tại hối hận còn kịp hay không a?

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 237: Một Đôi Huyền Huyền Nhất

Hạ Úc Huân đi đến chỗ nào mọi người tự động nhường đường.

“Học tử mời!”

“Học tử người đi trước!”

“Soái ca đôi sẽ không tốt.....”

Cho nên, Hạ Úc Huân rất nhanh liền lấy xong đồ ăn trở lại.

“Ăn đi! Bên này đồ ăn cũng không tệ lắm, bất quá, đương nhiên không thể so với nhà cậu!”

Nam Cung Mặc ăn cả một miếng cá mà Hạ Úc Huân gấp lại đây, cười đến mi mắt cong cong, “Ăn rất ngon!”

“Cậu thích thì tốt!” Mặc kỳ thật vẫn là khá dễ nuôi.

Hai người đang ăn cơm, bên cạnh lại bắt đầu bàn tán xôn xao.

“Ô ô..... Dáng vẻ thật ngọt ngào!”

“Bộ dáng thực ấm áp!”

“Bộ dáng thực hài hòa!”

Nữ sinh mặt búp bê đập bàn kêu: “Không được, như vậy đi xuống không được!”

Nữ sinh cao cao sờ đầu lão đại, nói: “Lão lục, phát điên cái gì vậy? Nhìn là được rồi, đừng mơ ước, tắm rửa ngủ đi!”

Nữ sinh mặt búp bê dùng lời lẽ chính đáng nói, “Dưới loại tình huống này chúng ta không thể lại đợi, tiên hạ thủ vi cường, hậu hạ thủ tao ương, gan lớn chết no, nhát gan đói chết, ta muốn lấy hết nghị lực của ta tham gia, trong giai đoạn này sinh liền đem đoạn tình yêu này bóp chết ở trong nôi, đánh đến bọn họ từ đây trời nam đất bắc, kiếp này vô vọng! Như vậy, ta mới có thể có hi vọng!”

“Ách, lão lục, đây không giống như là lời người có thể nói a! Đạo văn chỗ nào tới?” Nữ sinh tàn nhang hồ nghi hỏi.

Nữ sinh mặt búp bê nhanh chóng từ trong túi màu hồng phần móc ra một quyển notebook hoạt hình màu hồng phần.

Nữ sinh tàn nhang cùng nữ sinh coa cao đồng thời đọc thành tiếng: “Hạ —— úc —— huân —— ngữ —— lục?! ”(*)

(*): Ghi chép lại lời nói của Hạ Úc Huân.

Nữ sinh mặt búp bê xem như trân bảo mà phúi phúi chút bụi mờ trên mặt không tồn tại, mở ra trang thứ nhất.

[Câu thứ nhất: Thân sĩ đơn giản chỉ là sói kiên nhẫn!]

Kỳ thật câu này miêu tả Hạ Úc Huân đối với Âu Minh Hiên lâu ngày mới hiểu lòng người.

[Câu thứ hai: Ta người này cũng không mang thù, nhưng có thù oán ngay tại chỗ ta liền báo.]

“Khụ khụ, cái này, tất cả mọi người chúng ta có thể chứng minh.”

“Học tử thật soái a!”

.....

Một nhóm người đang lệ nóng doanh tròng mà thảo luận, đột nhiên nghe được phía đối diện có người kêu.

“Đóa Đóa —— Ngải Đóa Đóa ——”

“Lão lục! Lão lục! Học tử vĩ đại của người gọi người đó!”

Nữ sinh mặt búp bê ngẩn ra thật lâu mới bị xô đẩy chạy chậm qua, khuôn mặt nhỏ kích động đến đỏ bừng, rất là đáng yêu.

“Đóa Đóa, ngồi a!” Hạ Úc Huân hô.

“Mặc, đây chính là Ngải Đóa Đóa mà tôi từng nhắc qua với cậu, một cô gái thực đáng yêu!”

“Đóa Đóa, giới thiệu cho em một chút, đây là.....”

Hạ Úc Huân lời còn chưa dứt đã bị Nam Cung Mặc cắt ngang, “Tôi là bạn trai cô ấy.”

“A ——”

Sáu chữ cái của Nam Cung Mặc, thành công làm nhà ăn số ba nổi lên tiếp kêu rên khắp bốn phía, thủy mạn Kim Sơn.

Tin dữ kinh thiên này khiến Ngải Đóa Đóa cực kỳ bi thương mà nằm ở trên mặt bàn, “Học tử, chị bội tình bạc nghĩa, vứt bỏ Âu học trưởng sao? Đã từng, các người là một đôi tình nhân chuẩn mực ân ái bao nhiêu, truyền

kỳ bao nhiêu ở đại học C này! Em cảm thấy em sẽ không bao giờ tin tưởng vào tình yêu nữa!”

Có thể nói Hạ Úc Huân sở dĩ ở đại học C nổi danh như vậy, công của thăng nhãi Âu Minh Hiên này không thể không có.

Hạ Úc Huân sắc mặt xanh mét, “Ân ái? Ân ái không có, truyền kỳ thật ra có thật! Chúng ta giống như là một đôi huyền huyền nhất được công nhận năm đó mới đúng chứ!”

Năm đó Âu Minh Hiên tên hỗn đản kia vì muốn tránh né từng đợt nữ sinh, cố ý mỗi ngày dính lấy cô, làm cho tất cả mọi người đều cho rằng bọn họ là một đôi.

Cho tới bây giờ, đều đã tốt nghiệp được gần một năm, hiểu lầm cô là bạn gái Âu Minh Hiên vẫn chưa được giải trừ.

“Hiện tại Úc Huân cùng tôi ở bên nhau.” Đối diện, Nam Cung Mặc làm lơ ánh mắt có thể giết người của Hạ Úc Huân, mặt không đỏ tâm không nhảy mà nói.

Tiếng kêu rên tiếng khóc một lát sau đột nhiên biến thành tiếng thét chói tai lớn hơn nữa.

“A —— trời ạ! Kia không phải Âu học trưởng sao?”

“Âu học trưởng tới!”

“Học trưởng —— học trưởng ——”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 238: Họa Thủy A Họa Thủy

Giờ phút này, tập thể các thành viên tạp chí vườn trường đều xuất động.

Chủ biên lệ nóng doanh tròng, nói: “Hạ học tử không hổ là số 1 truyền kỳ đại học C của chúng ta, mới xuất hiện chưa đến nửa giờ, cũng đã là lập nên sự kiện hot đứng đầu năm nay! Chờ lát nữa nhất định phải hỏi một chút cảm nghĩ trong lòng chị ấy mới được!”

Mà Hạ Úc Huân lúc này đang một đầu trên mặt bàn, chỉ muốn ngủ một giấc dài không cần dậy, nói: “Cái gì? Âu Minh Hiên cư nhiên cũng tới? Thần của tôi ời! Kazania Santa Maria và Shakespeare! Bạn học Nam Cung Mặc! Tôi hôm nay bồi cậu tới báo danh chính là sai lầm!”

Cô thề, cô thật sự rất muốn khiêm tốn.

Vài lần tới trường học nghe tọa đàm thi lên thạc sĩ đều không có ai nhận ra cô.

Nhưng mang theo họa thủy này, hơn nữa còn có họa thủy trong họa thủy kia, cô là nhất định là không cách nào khiêm tốn rồi.

Hạ Úc Huân giống như đà điểu chôn đầu mặc niệm, nói: “Anh đừng nhìn thấy em đừng nhìn thấy em đừng nhìn thấy em.....”

“Úc huân!” Đáng tiếc, Âu Minh Hiên đã hướng bên này đi tới.

Tất cả mọi người đang nhìn Hạ Úc Huân bên này, anh sao có thể nhìn không thấy cô.

Ngải Đóa Đóa lập tức tự giác mà nhường chỗ ngồi, run rẩy nói, “Âu học trưởng, anh ngồi!”

“Cám ơn em, bạn học.”

“Không cần, không cần cảm tạ.....”

Ngải Đóa Đóa rút cuộc ngất đi rồi, hai người bạn cùng khóa lập tức xông lên đem cô gái không tiền đồ này đem đi.

“Họa thủy a họa thủy!” Hạ Úc Huân lắc đầu than thở.

Âu Minh Hiên nghênh ngang mà ở vị trí trong tầm tay Hạ Úc Huân ngồi xuống, thân mật mà kéo cánh tay cô, nói: “Thân ái, anh rất đói nga!”

“Đây là nhà ăn, anh đói thì tự mình đi múc cơm!” Hạ Úc Huân hung tợn mà quát, “Lấy tay ra!”

Âu Minh Hiên không chút nào để ý thái độ ác liệt của Hạ Úc Huân, đem cơm của cô kéo tới trước mặt mình, nói: “Anh muốn ăn cái này.”

“Uy uy! Không được ăn, cái này em đã ăn qua rồi!” Hạ Úc Huân thề sống chết bảo hộ phần ăn của mình.

“Vậy có quan hệ gì?” Âu Minh Hiên đã đang ăn.

Đối diện, Nam Cung Mặc nhìn Âu Minh Hiên đột nhiên xuất hiện, sắc mặt cực kém.

Đây rốt cuộc là tình huống phức tạp gì đây? Tất cả mọi người đều nhiệt huyết mênh mông!

Một màn này cũng rơi vào camera của cô gái trong báo vườn trường.

Ngày mai sẽ có một tin tức tên là: Hạ học tử hồng hạnh xuất tường, Âu học trưởng hiện thân đoạt tình yêu.

Hạ Úc Huân bất đắc dĩ mà xới một phần cơm, trừng mắt Âu Minh Hiên, nói: “Ăn đi ăn đi! Tốt nhất no chết anh!”

“Tôi muốn ăn cái này!” Hạ Úc Huân còn chưa kịp hạ đũa, mới vừa xới cơm lại bị Âu Minh Hiên nhanh chóng đoạt đi rồi.

“Em ăn cái gì?” Hạ Úc Huân sắp sửa sục đũa, nói: “Trời ơi! Vì cái gì anh lại xuất hiện ở chỗ này?”

“Nghe nói tiểu tử này cứ nhiên chịu ngoan ngoãn qua đây đi học, anh thật sự là tò mò ai có bản lĩnh khuyên được nó, cho nên liền tới gặp qua một chút. Quả nhiên a! Vẫn là bà xã anh có năng lực!” Âu Minh Hiên thân mật mà nhéo nhéo gương mặt Hạ Úc Huân.

Quanh mình một mảnh ồ lên.

“A a a! Âu học trưởng thật đẹp trai a, thật mê người nga ~”

Tư thái sủng nịch kia quả thực đã sắp sửa làm các nữ sinh điên cuồng.

“Ai, đau đau!” Hạ Úc Huân đau chụp tay anh lại.

“Anh cũng chưa dùng sức a!” Âu Minh Hiên vẻ mặt vô tội.

“Chị ấy bị thương, chú đừng chạm vào chị ấy!” Nam Cung Mặc khẩn trương muốn cầm tay ngăn cản Âu Minh Hiên.

“Sao lại thế này?” Thần sắc Âu Minh Hiên trở nên nghiêm túc, nói: “Anh nhìn xem!”

“Không có việc gì! Đây là ngoài ý muốn!” Hạ Úc Huân đành phải đem mọi chuyện nói sơ qua một lần.

Nghe Hạ Úc Huân giải thích xong sự cố ngoài ý muốn này, Âu Minh Hiên đưa ra kết luận, “Xứng đáng!”

Hạ Úc Huân tức giận mắng, “Cầm thú!” Một chút đồng tình đều không có.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 239: Lá Chăn Của Riêng Tôi

Một bữa cơm liền trong nước sôi lửa bỏng rốt cuộc cũng ăn xong rồi.

Sau khi ăn xong, ba người vòng quanh đường mòn vườn trường dạo bước.

Phía sau..... Tất nhiên đi theo một số lượng lớn phần tử nhiều chuyện tự cho là che dấu rất khá.

Hạ Úc Huân đang muốn tìm Nam Cung Mặc tính sổ chuyện nói bậy là bạn trai cô, Âu Minh Hiên đã hưng sư vấn tội trước, “Nam Cung Mặc! Cậu tiểu tử thú này, cậu muốn chết có phải hay không? Cứ nhiên dám nói mình là bạn trai úc huân!”

Nam Cung Mặc hai tay ôm ở sau đầu, chậm rãi nói, “Dù sao chú hiện tại đều không ở trường học, liền cho tôi mượn dùng thì có sao đâu! Những nữ sinh đó thật sự rất phiền ai!”

Âu Minh Hiên rống giận, “Không được, cậu thích giải quyết thế nào thì giải quyết như thế! Dù sao cậu không được dùng Hạ Úc Huân làm lá chắn!”

Nam Cung Mặc không phục mà trừng anh, nói: “Chú dựa vào cái gì mà không được a?”

“Bởi vì, cô ấy là lá chắn của riêng tôi! Lại nói, cậu nháo như vậy, cả người trong đại học C đều biết tôi bị đội nón xanh, về sau mặt mũi tôi để chỗ nào!” Âu Minh Hiên tức giận nói.

“Tôi không quản mặt mũi chú để đâu! Dù sao tôi chính là muốn quy định chị ấy, chị ấy nói muốn che chở cho tôi! Chị à, phải không?” Nam Cung Mặc lập tức vọt đến bên người Hạ Úc Huân, ôm lấy bả vai cô.

Hạ Úc Huân gật gật đầu, “Đúng, tôi nói muốn che chở cho cậu!”

Nói xong lập tức ảo não mà quát, “Không đúng! Đúng cái đầu cậu ấy! Tôi nói muốn che chở cho cậu không có nghĩa là phải làm lá chắn của cậu!”

Nam Cung Mặc bắt đầu dùng ra tuyệt chiêu, đáng thương tội nghiệp mà làm nũng, “Chị à, giúp đỡ, chỉ một lần thôi được không?”

Âu Minh Hiên lập tức kháng nghị, nói: “Tôi đã nói rồi, úc huân là của riêng tôi.....”

Hạ Úc Huân không thể nhịn được nữa mà nổi giận gầm lên một tiếng, “Ầm ỉ cái gì mà ầm ỉ! Tất cả đều câm miệng cho tôi! Hai tên hỗn đản các người, xem tôi là người vô hình hả? Lão nương là danh hoa có chủ! Ai cũng đừng mơ tưởng!”

Âu Minh Hiên xuy một tiếng, trêu đùa, “Vậy xin hỏi, chủ em là ai?”

“Lãnh Tư Thần.” Người trả lời là Nam Cung Mặc.

Âu Minh Hiên đầu tiên là ngẩn người, ngay sau đó cười nhạo, “Tiểu tử, cậu khi nào lại có khiếu hài hước như vậy?”

“Lần này e là thật, Lãnh Tư Thần cùng chị ấy thổ lộ.” Nam Cung Mặc nhún vai.

“Cô ấy? Đánh chết tôi cũng không tin.” Âu Minh Hiên một bộ khinh thường, nhưng con người chợt lóe qua vài tia hoảng loạn lại bán đứng anh.

Hạ Úc Huân rốt cuộc bị thái độ của anh chọc giận, “Về mặt anh là có ý gì? Anh dựa vào cái gì không tin! Em có kém như vậy sao? Đánh chết anh đúng không! Em đánh chết được anh thì đã tốt! Anh sát thiên đao!”

Nói xong hai người liền chạy quanh Nam Cung Mặc đuổi đánh.

Quần chúng vây quanh hưng phấn mà khe khẽ nói nhỏ.

“Oa! Tình hình chiến đấu thật kịch liệt a!”

“Bất quá, kỳ quái, rõ ràng là học tử xuất tường, vì cái gì thành ra học tử đuổi theo học trưởng đánh a!”

“Đây là người không hiểu! Hành vi của người ta không thể dùng tư duy bình thường giải thích, nếu không sao có thể gọi là tình nhân huyền huyền a!”

.....

Đột nhiên, Hạ Úc Huân chạy vội hung hăng néo Âu Minh Hiên một phen.

“Này, em làm gì?” Âu Minh Hiên đau hô.

“Anh đau sao?” Hạ Úc Huân ngơ ngác hỏi.

“Vô nghĩa, anh đương nhiên đau! Véo em một cái thử xem nhé!” Âu Minh Hiên xoa cánh tay.

“Em không phải đang nằm mơ chứ!” Hạ Úc Huân hoảng hốt mà nhìn phía trước.

Âu Minh Hiên cùng Nam Cung Mặc đồng thời theo ánh mắt đang dọi ra của Hạ Úc Huân nhìn qua.

Đối diện đang từng bước một đến gần bọn họ thế nhưng là người tuyệt đối không có khả năng xuất hiện ở chỗ này —— Lãnh Tư Thần.

Sơ ảnh hoành tà thủy thanh thiên, ám hương phù động nguyệt hoàng hôn(*). Ánh mắt Hạ Úc Huân đầu tiên khi nhìn thấy Lãnh Tư Thần trong đầu liền hợp với tình huống mà dần hiện ra câu thơ này.

(*): Nước soi nghiêng bóng mai gầy. Dưới trăng hương nhẹ thoảng bay trong chiều.

Anh mặc áo sơmi trắng, mặt mày như họa, đi từng bước đến chỗ cô, phía sau cảnh vật như tranh sơn thủy vậy mực dần dần nhuộm đậm màu sắc, chỉ cần là nơi anh xuất hiện, hết thảy sáng lạn đều thành đen trắng, làm nền cho phong cảnh của anh.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 241: Ra Quân Chưa Thắng Trận Đã Chết

Lãnh Tư Thần nhú mày nhìn hướng cô rời đi, không hiểu ra sao, nha đầu kia, cô rốt cuộc hiểu cái gì?

Thôi, buổi tối rồi nói sau!

Lúc Hạ Úc Huân xoay người, nhìn thấy chỉ còn là thân ảnh Lãnh Tư Thần đang dần biến mất trong tòa nhà hành chính.

Lãnh Tư Thần, anh cái đồ vương bát đản!

Chẳng lẽ bà cô nhất định phải theo đuổi anh cả đời sao? Không cam lòng a!

Mọi người vây quanh đều bị một màn này làm cho ngây ngốc.

Tình huống hiện tại đã thành công nâng cấp từ tình tay ba phi điển hình thành tứ giác quỷ dị.

Chủ biên tạp chí vừa vụn phần đầu đầu mà nghĩ ngày mai đầu đề rốt cuộc nên dùng tên là gì thì chuẩn xác nhất.

-

“Hạ Úc Huân, cô xác định muốn đi bơi sao? Không phải nói buổi tối có hẹn sao?”

Trong xe, Nam Cung mặc lo lắng mà từ kính chiếu hậu nhìn sắc mặt âm trầm của Hạ Úc Huân, từ lúc nhìn thấy Lãnh Tư Thần, cô liền vẫn luôn trầm mặc như vậy.

Hạ Úc Huân trừng mắt liếc Nam Cung mặc một cái, tiểu tử này sau khi đi một chuyến đến đại học C liền chết sống không chịu gọi cô là chị, cũng không biết là tật xấu gì.

Quá thất bại! Thời gian vận may liên tục của cô cũng quá ngắn đi? Tựa như phép thuật của cô bé lọ lem, qua 12 giờ, hết thảy đều trở lại ban đầu.

Âu Minh Hiên ngồi bên cạnh Hạ Úc Huân, tâm tình rất vui sướng khi người gặp họa nói, “Mặc, cậu còn nhìn không ra sao? Người nào đó chưa ra trận đã chết trước rồi!”

“Học trưởng, anh có tin vào linh hồn hay không?”

Hạ Úc Huân đột nhiên lên tiếng, Like page ủng hộ dọa Âu Minh Hiên nhảy dựng.

“Em nhất kinh nhất sợ muốn hù chết anh có phải không! Cái gì mà linh hồn phụ thể! Đầu em bị thủy ngân vào phải không?”

Hạ Úc Huân lẩm bẩm tự nói, “Như thế nào có thể có người ban ngày cùng buổi tối tính cách khác xa nhau như vậy!”

Lời này Âu Minh Hiên nghe được trong lòng một trận hột hăng, “Buổi tối? Lãnh Tư Thần buổi tối là bộ dáng gì?”

“Ban ngày là công tử ôn nhuận như ngọc nhẹ nhàng, buổi tối..... Khụ..... Em làm gì phải nói cho anh! Một bên ngốc đi!” Hạ Úc Huân nói đến một nửa đúng lúc dừng lại.

Trong lòng thầm nghĩ, như thế nào ngày lang đêm sỏi, thẳng nhãi này chẳng lẽ có hai nhân cách?

“Úc huân.....” Âu Minh Hiên đột nhiên đem thân mình nghiêng qua, ép hỏi: “Em có cùng anh ta..... Ở bên nhau hay không?”

Suy xét đến chỗ này còn có vị thành niên, Âu Minh Hiên lựa chọn cách nói vòng vo một chút.

Hạ Úc Huân cảm lòng không đậu mà nghĩ đến tối hôm qua Lãnh Tư Thần tà ác, hung thần đến mức máu tất cả đều vọt lên trên mặt.

“Các người đã.....” Nhìn thần sắc của Hạ Úc Huân, Âu Minh Hiên hai tay nắm chặt thành quyền.

Bầu không khí này làm cho Nam Cung Mặc phía trước lái xe đều khẩn trương lên.

“Úc huân, anh nói bao nhiêu lần rồi, trước khi xác định được lòng anh ta, đừng đem chính mình giao cho anh ta! Không, cho dù anh ta cùng em nói ra tâm ý, em cũng không thể mặc anh ta đòi hỏi, anh ta một khi có được, em liền không có bất cứ giá trị gì.

Lời nói lúc đàn ông đang cầu xin tình yêu là không thể tin nhất! Em rất cuộc có hiểu hay không?” Âu Minh Hiên nhìn Hạ Úc Huân, ánh mắt đau lòng thật giống như món đồ vật mình thích nhất bị người khác làm hỏng rồi.

Nói ngắn gọn, ý Âu Minh Hiên muốn biểu đạt kỳ thật chính là: Hạ Úc Huân, em không được phép đem chính mình cho người khác! Uhm, chỉ có thể để lại cho anh!

Lời đàn ông lúc cầu xin tình yêu là không thể tin nhất..... Những lời nói của Âu Minh Hiên lặp lại trong đầu Hạ Úc Huân.

Thật là như vậy sao?

Nhưng, anh cuối cùng vẫn là không có ôm cô a!

Không đúng, đó là bởi vì cô đang trong kỳ sinh lý không tiện.....

Nếu không phải bởi vì nguyên nhân này, anh thật sự sẽ ôm cô đi!

Cô thật sự chịu không nổi, chịu không nổi mỗi ngày vô cớ suy đoán tâm ý của anh như vậy.

Hạ Úc Huân cúi đầu, hai tay cắm vào giữa tóc, nói: “Chúng tôi không có ở bên nhau, chưa từng có!”

Bên nhau, cái từ này đối với cô mà nói, quá mức xa xỉ.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 242: Em Rốt Cuộc Có Phải Phụ Nữ Hay Không

Quán bar Phi Sắc.

Âu Minh Hiên cùng Nam Cung mặc bất đắc dĩ mà nhìn Hạ Úc Huân đang ra sức rót rượu.

Âu Minh Hiên không dám ngăn cản cô, bởi vì Tần Mộng Oanh đã nói, không nên ngăn cản bất cứ hành vi phát tiết nào của cô, bất luận cô phát tiết như thế nào đều phải làm bộ chẳng hề để ý.

Bởi vì, tổn thương trong lòng nhìn không ra vĩnh viễn là khó chữa khỏi nhất.

Không ngăn cản cô kết quả chính là Hạ Úc Huân một hơi uống hơn phân nửa chai Whiskey, Âu Minh Hiên rốt cuộc vẫn không thể nhịn được nữa, vỗ tay đoạt ly rượu của cô cả giận nói, “Nháo đủ chưa? Sức khỏe em hiện tại có thể uống rượu sao?”

“Em làm sao vậy? Em không phải chỉ là tối đại di mục sao?” Hạ Úc Huân bực bội mà gào thét đoạt lại ly rượu, dẫn tới ánh mắt liên tục lườm nguýt trong quán bar.

“Hạ Úc Huân, em rốt cuộc có phải phụ nữ hay không?” Âu Minh Hiên bất đắc dĩ mà vỗ cái trán, nói: “Em không thể nhỏ giọng chút sao!”

Nam Cung Mặc bên cạnh lo lắng nói, “Chú, sắc mặt cô ấy không tốt lắm!”

Âu Minh Hiên cũng cảm thấy không quá thích hợp, uống nhiều rượu như vậy, mặt cô lại trắng bệch, một tia huyết sắc đều không có.

“Bảo bối, ngoan, đem rượu cho anh! Chúng ta không uống được không?” Cứng không được, Âu Minh Hiên đành phải dùng tới mềm.

Hạ Úc Huân lập tức đem ly rượu ôm vào trong lòng, vờ mặt cảnh giác mà nhìn Âu Minh Hiên.

“Hình như vẫn không được, nếu không, như vậy.....” Nam Cung Mặc tiến đến bên tai Âu Minh Hiên nói nói mấy câu.

“Vậy có thể được không?” Âu Minh Hiên nhướng mày.

“Được được, cô ấy vừa uống say ngất ra, nhất định không phát hiện ra.” Nam Cung mặc cam đoan nói.

Vì thế, hai người bắt đầu giống như vô tình mà huyết sáo.

“Ừm..... Em đi toilet.....” Hạ Úc Huân muốn đi tiểu, nhúu mày lão đảo mà đi rồi.

Cơ hội tới!

“Mau mau mau!”

Âu Minh Hiên cùng Nam Cung Mặc hai người yêu cầu nhân viên phục vụ một chai nước khoáng, sau đó luống cuống tay chân mà đem rượu của Hạ Úc Huân đổ ra, tất cả đều đổi thành nước.

Toilet.

Trước gương trang điểm, Hạ Úc Huân ngơ ngẩn nhìn cô gái sắc sắc mặt tái nhợt hết như quỷ trong gương.

Một bàn tay che bụng, đau quá.

Rượu mạnh kích thích đến bụng nhỏ từng đợt co rút đau đớn, vừa rồi đi vào phát hiện màu tràn ra nhiều, trong ngoài quần áo ướt sũng, cũng may cô hôm nay mặc là màu đen, nhưng, quán bar không thể ở lại, cần phải đi về thay quần áo.

Hạ Úc Huân chống đỡ đi ra khỏi toilet.

Rõ ràng đau đớn làm cô vui vẻ có dũng khí tiếp cận bệnh trạng.

Đau cũng thanh tỉnh! Tình nguyện đau, cũng muốn thanh tỉnh!

Lúc Hạ Úc Huân trở về, Nam Cung mặc cùng Âu Minh Hiên lập tức khẩn trương mà nhìn cô, hy vọng cô đủ say, say đến không phân biệt được rượu hay nước.

Nhưng, không nghĩ tới Hạ Úc Huân lại nói, “Học trưởng, Mặc thân ái, tôi phải về nhà, cảm ơn các người bồi tôi! Cúi chào.....”

Hai người đàn ông tính kế một hồi hai mặt nhìn nhau một lúc lâu mới phản ứng kịp vội lao ra đuổi theo Hạ Úc Huân.

“Như thế nào đột nhiên phải đi về? Em không phải chết sống không đi sao?” Âu Minh Hiên đỡ lấy Hạ Úc Huân thiếu chút nữa té ngã. Cô gái này sao làm việc một chút logic đều không có?

Nam Cung mặc lộ ra vẻ bực tỉnh đại ngộ, nói: “Cô hẳn không phải là phải đi hẹn chứ? Hẹn tại 9 giờ, còn chưa muộn.”

Âu Minh Hiên đang muốn mắng cô, Hạ Úc Huân treo trên người anh, mơ mơ màng màng mà gào, “Anh ta hẹn tôi đi, tôi liền đi, anh ta cho rằng

anh ta là ai chứ! Tôi phải về nhà, về nhà..... 10 giờ, gác cổng.....”

“Cũng may ba em đã trở lại!” Âu Minh Hiên nhẹ nhàng thở ra, nếu không thật đúng là không ai có thể quản được cô.

Hạ Úc Huân vừa muốn lên xe, đột nhiên nghe được phía sau có người gọi cô.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 243: Lanh Lảnh Càn Khôn Rõ Như Ban Ngày

“Chị dâu! Chị dâu!”

Âu Minh Hiên cùng Nam Cung Mặc đồng thời nhìn về phía người tới.

“Là tiểu trư hồng phấn a!” Hạ Úc Huân đi qua, một cái đập mạnh vai Lương Khiêm, sức lực mạnh đến thiếu chút nữa đem anh đập xuống đất.

“Là tôi là tôi, lão đại nhờ tôi đến đón chị qua.” Lương Khiêm ân cần mà mở cửa xe.

Âu Minh Hiên thấy thế lập tức đem Hạ Úc Huân ôm ra sau mình, nói: “Mặc, mang cô ấy lên xe!”

Nam Cung Mặc vừa muốn đem Hạ Úc Huân đỡ vào trong xe, đột nhiên xuất hiện bốn năm người đàn ông đem cả chiếc xe vây quanh.

Lương Khiêm sâu kín nhếch khóe môi, ý cười lại không vào đáy mắt, nói: “Âu tổng, đặc tội, Hạ tiểu thư là người mà lão đại chúng tôi muốn.”

Lúc đó, bên hông Âu Minh Hiên đã bị người dùng súng ngăn lại. Người phía sau bắt giữ lại là Hường Viễn.

Vốn tưởng rằng Hường Viễn là trẻ tuổi thiếu kinh nghiệm sẽ không có lực sát thương, chỉ biết cứu người, sẽ không giết người.

Không thể tin được, tiểu tử này tốc độ nhanh nhẹn như vậy, anh thậm chí cũng không biết cậu ta vòng ra sau anh lúc nào.

Người bên cạnh Lãnh Tư Thần quả nhiên không một ai là kẻ dễ bắt nạt.

Hai bên đang giằng co, Hạ Úc Huân lão đảo đi tới, một người không xong ngã vào lòng Âu Minh Hiên.

“Hiện tại là như thế nào? Lạnh lạnh càn khôn rõ như ban ngày chứ! Một hai ba bốn người các người.... Hiếu thẳng muốn đoạt con gái nhà lành sao?”

Hạ Úc Huân vừa dứt lời, đỉnh đầu mọi người một đám quạ đen kêu to bay qua.

Cô rút cuộc con mắt nào nhìn thấy có “Lạnh lạnh càn khôn rõ như ban ngày”, còn có, “con gái nhà lành” lại ở nơi nào?

“A ——” Hường Viễn đột nhiên không kịp phòng ngừa mà đau hô lên một tiếng.

Hạ Úc Huân không biết khi nào cư nhiên vịn ngược cánh tay cậu, hơn nữa đỡ tay mang vết thương cậu ra, trong tay linh hoạt mà quay một cái, hòng súng đặt ngay đỉnh đầu cậu.

Động tác liên tiếp liền mạch lưu loát.

“Chị dâu tha mạng!” Hường Viễn kinh ngạc vạn phần mà nhìn Hạ Úc Huân, cậu tự nhận thân thủ ở phương diện tốc độ đã ít có địch thủ, như thế nào cũng không nghĩ tới động tác của Hạ Úc Huân cư nhiên sẽ nhanh đến mức độ này.

Năng lực của cô có thể không phải mạnh nhất, nhưng, thân thể của cô phối hợp với phản ứng của đại não nhanh đến kinh người.

Hơn nữa, đây vẫn là dưới tình huống cô say đến không còn biết gì.

Cô gái này cũng cường hãn đến quá biến thái đi?

“Lão nương hôm nay tâm tình không tốt, thật không tốt!” Hạ Úc Huân vừa nói, vừa dùng ngón tay ôm lấy cò súng.

“Chị dâu, Hường Viễn không hiểu chuyện, ngài đừng so đo với cậu ta!” Lương Khiêm vốn dĩ liệu định Hạ Úc Huân sẽ không tổn thương Hường Viễn cũng bắt đầu khẩn trương. Rốt cuộc hiện tại cô uống say, tùy thời có thể làm ra chuyện mất đi lý trí.

“Lãnh Tư Thần, anh ta là ai? Gọi thfi tới đuổi thì đi, không đi liền trói đi! Thật cho rằng Hạ Úc Huân tôi dễ khi dễ sao? Anh kiêu ngạo a, tiếp tục kiêu ngạo a!” Hạ Úc Huân vừa rống vừa dần dần dùng sức.

Hường Viễn thực bất hạnh mà thành đối tượng phát tiết của Hạ Úc Huân.

Âu Minh Hiên cũng nóng nảy, nói:“Úc huân, em bình tĩnh một chút, buông súng!”

Hạ Úc Huân đột nhiên quay đầu nhìn về phía Nam Cung Mặc phía sau đang có ý đồ chế trụ cô, cộc lốc cười, nói: “Mặc, tốc độ của cậu quá chậm!”

Nam Cung mặc ảo não mà thở dài. Cô rốt cuộc là say thật hay say giả? Đôi mắt nhỏ kia cách tầng thấu kính đều có thể nhìn thấy lóe ra tia hưng phấn màu xanh.

Hường Viễn tiếp thu ánh mắt của Lương Khiêm, lập tức chịu thua cầu xin tha thứ, nói: “Chị dâu tha mạng a, chị dâu em cũng không dám nữa, chị dâu liền cho em một lần cơ hội hối cải để làm người đi.....”

Ánh mắt Hạ Úc Huân lạnh băng mà nhìn cậu, lăm lăm tự nói một câu, “Lãnh Tư Thần, tôi sẽ không mỗi lần đều cho anh cơ hội!”

Vừa dứt lời, không chút do dự mà bấm cò súng.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 244: Tiểu Trư Hồng Phấn Rất Đáng Thương

“Bang!” Một thanh âm vang lên ——

Nhưng lại không phải tiếng súng vang.

Hạ Úc Huân thật mạnh chụp vào bả vai Hường Viễn đã bị dọa ngốc, đồng thời đem viên đạn trong lòng bàn tay tất cả đều nhét vào trong tay của cậu, nói: “Tiểu tử, kiểm chế chút, lần sau còn dám kiêu ngạo như vậy đã có thể không phải là súng rỗng rồi!”

Là thanh âm súng rỗng.

Thì ra cô không biết khi nào đã lòi đạn ra hết rồi.....

Tất cả mọi người nhẹ nhàng thở ra, dư kinh chưa bình tĩnh thở hỗn hển.

Thật sắp bị cô hù chết!

Hường Viễn đã hoàn toàn bị dọa choáng váng, trong đầu chỉ còn lại hai cái ý niệm.

Ý niệm thứ nhất:Đại nạn không chết tất có hạnh phúc cuối đời!

Ý niệm thứ hai: Về sau đặc tội ai cũng không thể đặc tội với chị dâu!

Mà Lương Khiêm lúc này suy nghĩ chỉ có: Mình phải như thế nào trở về báo cáo kết quả công tác? Cùng lão đại nói bảy người bọn họ cũng chưa thể

hoàn thành nhiệm vụ? Nói bảy người đàn ông trưởng thành bọn họ ngay cả một cô gái đều trị không được?

Thấy Hạ Úc Huân chuẩn bị lên xe rời đi, Lương Khiêm tuyệt vọng dưới bất cứ giá nào, đột nhiên tiến lên ôm chặt chân Hạ Úc Huân kêu rên, “Chị dâu, chị dâu người không thể đi a!”

Nhìn thấy ánh mắt Lương Khiêm, mấy tên thủ hạ khác cũng tất cả đều kêu rên lên, trong ánh mắt thậm chí còn có thể xuất ra nước mắt trong suốt.

Dù sao trở về hội báo cũng mất mặt, hiện tại cầu xin cô ấy cũng là mất mặt, còn không bằng hiện tại mất mặt a, như vậy còn có khả năng hoàn thành nhiệm vụ, không cần lại đối mặt với lửa giận của lão đại.

Hạ Úc Huân dựa vào trên thân xe, khoanh tay trước ngực, nói: “Cho tôi lý do, nếu có thể làm tôi vừa lòng, tôi liền đi theo anh.”

Âu Minh Hiên có chút không kiên nhẫn mà nhìn mấy người đang quần lấy người khác kia, nói: “Úc huân, đừng theo chân bọn họ nhiều lời, đi thôi!”

Tròng mắt Lương Khiêm xoay chuyển, lập tức nói, “Chị dâu, hôm nay không thể đem người về, chúng tôi tất cả đều sẽ gặp họa!”

Hạ Úc Huân hiển nhiên đối với lý do này không hài lòng, nói: “Đây không liên quan đến tôi.”

Lương Khiêm gấp đến độ xoay quanh, cuối cùng hỏi lại một câu, “Chị dâu, vậy người vì cái gì không đi a?” Chị dâu không phải rất thích lão đại sao? Bọn họ hiện tại không phải là đang trong thời kỳ tình yêu cuồng nhiệt sao?

“Tôi vì cái gì phải đi?” Vấn đề lại vòng trở về điển bắt đầu.

“Kia kia kia..... Vậy xem như tôi một đại nam nhân cầm cả trăm bong bóng tiểu trư hồng phấn , lạnh lạnh càn khôn rõ như ban ngày xuyên qua mười mấy con phố đưa tới cho người đi!” Lương Khiêm có chút tự sa ngã mà nói lý do.

Hương Viễn bên cạnh quả thực tuyệt vọng, nhỏ giọng nói, “Lương Khiêm, anh cái này gọi là lý do sao?”

Hạ Úc Huân cúi người sờ sờ đầu Lương Khiêm, nói: “Tiểu trư hồng phấn rất đáng thương.”

Lương Khiêm ánh mắt sáng ngời: “Vậy lý do này.....”

Hương Viễn khẩn trương không thôi: “Ngài vừa lòng chứ?”

Hạ Úc Huân gật gật đầu, “Đi thôi!”

Thẳng đến khi Hạ Úc Huân đi theo bọn họ ra rất xa, Âu Minh Hiên cùng Nam Cung Mặc đều thật lâu mới hết thần thờ.

“Cô ấy vẫn đi.....” Âu Minh Hiên dựa vào, vô lực mà nhắm hai mắt.

Nam Cung Mặc nhún nhún vai, nói: “Cô ấy chỉ là yêu cầu một lý do, mặc kệ lý do là gì, cuối cùng kết quả đều là, cô ấy sẽ đi.”

“.....” Âu Minh Hiên vô pháp phản bác.

“Hiện tại đi đâu?” Nam Cung Mặc lang thang không có mục tiêu mà lái xe hỏi.

Âu Minh Hiên mệt mỏi xoa xoa ấn đường, “Đưa tôi đi một nơi.”

Nửa giờ sau.

Nam Cung Mặc đem Âu Minh Hiên đưa đến trước một chung cư dừng lại.

“Như thế nào, đi tìm tình nhân xin sự an ủi sao?” Nam Cung Mặc ghé vào cửa sổ xe nhìn Âu Minh Hiên đang gọi điện thoại.

“Con nít đừng xen vào chuyện người lớn!” Âu Minh Hiên trừng cậu một cái.

“Thôi đi, ai quản chú a! Chú cứ việc đi tìm phụ nữ lấp đầy tâm hồn tịch mịch hư không đi! Bốn thiếu gia không quấy rầy chú!” Nam Cung Mặc vẫy vẫy tay lái xe rời đi.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 245: Tôi Ở Dưới Lầu Nhà Cô

Đầu bên kia nhận điện thoại của Âu Minh Hiên, thanh âm phụ nữ mềm ấm vang lên, “Lạc Lạc đừng nháo, mẹ phải nghe điện thoại, ngoan ngoãn đi ngủ, nhanh lên! Alo, minh hiên, có việc sao?”

“Còn chưa ngủ?” Âu Minh Hiên ngẩng đầu nhìn cửa sổ màu vàng nhạt lầu ba.

“Mới vừa tắm cho Lạc Lạc xong, chờ dỗ nó ngủ, tôi còn vài ca bệnh phải xem, có thể sẽ thức khuya.”

Đầu bên kia điện thoại, Lạc Lạc tựa hồ lại nháo, Âu Minh Hiên nghe được thanh âm trách cứ của Tần Mộng Oanh, nói: “Lạc Lạc, buông, mẹ đã dặn con trước khi ngủ không được ăn kẹo, quên rồi sao?”

“Mẹ, con chỉ ăn một viên, mẹ được không.....”

Nghe thanh âm đầu bên kia của Lạc Lạc, Âu Minh Hiên có chút luyến tiếc cắt đứt, “Công việc bên này của cô đã sắp xếp ổn chưa? Có gì cần tôi giúp đỡ hay không?”

“Uhm, đã không sai biệt lắm, ngày mai liền có thể chính thức đi làm.” Cô chung quy vẫn là lựa chọn thành phố này làm nơi dừng chân.

“Cô xác định không đến biệt thự Cầm Sắt sao? Bên kia hoàn cảnh không tồi, chung cư có thể có chút ồn ào.” Âu Minh Hiên không quá yên tâm, rất

cuộc cô lẻ loi một mình, còn mang theo một đứa con.

“Chung cư khá tốt, tôi muốn cho Lạc Lạc có thể tiếp xúc với nhiều người, như vậy đối với nó mà nói cũng là một loại rèn luyện.” Tần Mộng Oanh dừng lại một chút, lại nói: “Anh hiện tại..... Đang làm cái gì?”

Âu Minh Hiên khẽ cười một tiếng, “Cô đoán xem!”

Tần Mộng Oanh suy tư trầm ngâm một tiếng, “Tăng ca khẳng định là không có khả năng..... Ở quán bar? Bên phía anh thực an tĩnh. Ở nhà sao? Anh hình như rất ít thời gian ở nhà. Nếu là đang ở chỗ tình nhân, anh sao có thể còn gọi điện thoại cho tôi. Cho nên, đoán không được.”

“Cô thật là hiểu rõ tôi. Tôi xác thật không ở công ty, không ở quán bar, cũng không ở nhà, càng không ở chỗ tình nhân nào đó.” Nghe Tần Mộng Oanh nói một phen logic rõ ràng, trật tự rành mạch, Âu Minh Hiên cuối cùng có loại cảm giác trở lại nhân gian.

Nhìn ảnh phản chiếu cô gái đi qua đi lại trên lầu ba, thanh âm Âu Minh Hiên hơi khàn mà mở miệng nói, “Tôi đang ở dưới lầu nhà cô.”

Đầu bên kia Tần Mộng Oanh kinh ngạc mà “A” một tiếng, ngay sau đó liền nhìn thấy cửa sổ mở ra, Tần Mộng Oanh ôm Lạc Lạc xuất hiện ở cửa sổ.

Âu Minh Hiên đứng ở dưới lầu phát phát tay.

“Daddy! Daddy!” Lạc Lạc thật xa liền hưng phấn mà dang đôi tay. Tiểu gia hỏa nhãn lực không tồi.

“Không mời tôi lên ngồi sao?” Âu Minh Hiên hướng Lạc Lạc phát phát tay.

Tần Mộng Oanh do dự trong chốc lát, “Đền lâu hai hóng rồi, anh cần thận một chút.”

Âu Minh Hiên mới vừa đi vào nhà bạn nhỏ Lạc Lạc liền nhiệt tình mà chạy qua, “Daddy, daddy người tới thăm Lạc Lạc sao?”

“Đúng vậy!” Âu Minh Hiên bế Lạc Lạc lên hướng Tần Mộng Oanh nói, “Đêm nay nhiệm vụ đỡ Lạc Lạc ngủ cứ giao cho tôi, cô bận việc thì làm việc đi!”

“Vậy làm phiền anh.” Tần Mộng Oanh cũng không khách khí với anh, việc đêm nay thật sự quá nhiều.

Nửa giờ sau, Tần Mộng Oanh đang thất thần mà nhìn ca bệnh, bên tai đột nhiên có hơi thở nóng rực truyền đến.

“PostTraumaticStressDisorder, rối loạn stress sau chấn thương, là một loại phản ứng tâm thần bất thường để chấn thương tinh thần nghiêm trọng và các yếu tố căng thẳng khác..... Sao lại có nhiều ca bệnh tâm thần kỳ quái như vậy?”

“Lạc Lạc ngủ rồi sao?” Tần Mộng Oanh sững sờ một lúc, bình tĩnh hỏi.

Âu Minh Hiên đột nhiên tới gần cũng khiến cô một tắc cân nhắc, rốt cuộc, điều chỉnh tâm lý là chuyên môn của cô.

Âu Minh Hiên dựa trên bàn sách nhằm chán mà lật những ca bệnh đó, “Đọc suốt ba lần “Công chúa Bạch Tuyết”, cuối cùng là ngủ rồi!”

Tần Mộng Oanh cười cười, “Tôi mỗi lần đều phải đọc năm sáu lần nó mới chịu ngủ, anh hẳn là nên vừa lòng đi!”

“Phải không?”

Âu Minh Hiên nhìn cô, bỗng nhiên con người âm trầm khiến cô có chút bất an, nói: “Tôi đi rót nước cho anh.”

Cô mới vừa đi được nửa bước, người đàn ông phía sau đột nhiên một tay đem cô kéo vào lòng mình, đầu ái muội mà đập trên vai cô, nói: “Không cần.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 246: Hai Năm Trước

Tần Mộng Oanh hoảng loạn mà đẩy gông cùm xiềng xích bên hông cô ra, nói: “Anh làm gì vậy?”

Thấy cô rối cuộc phá vỡ bình tĩnh, Âu Minh Hiên tựa hồ thực vừa lòng, khẽ cười một tiếng nói, “Mộng Oanh, cô đang phát run!”

“Âu Minh Hiên, anh đừng như vậy!” Ngữ khí Tần Mộng Oanh lạnh nhạt mà bài xích.

Dường như muốn đánh vỡ một tia bình tĩnh cuối cùng của cô, Âu Minh Hiên sâu kín trào phúng nói, “Cho dù cô nguy trang tốt thế nào, phản ứng của cô không lừa được người khác!”

Khi nói chuyện, anh đã đem cô ôm vào phòng ngủ.

“Âu Minh Hiên! Anh rốt cuộc muốn làm cái gì?” Tần Mộng Oanh cố nén phần nộ.

“Tôi muốn làm cái gì, cô không biết sao?” Ánh mắt anh tràn đầy xâm lược nhìn cô.

“Anh điên rồi? Buông tôi ra!” Tần Mộng Oanh giãy giụa.

“Chẳng lẽ cô không nhớ sao? Hai năm không gặp, chẳng lẽ cô một chút đều không nhớ đến tôi?” Âu Minh Hiên một bộ nghi ngờ.

Cô gái này, từ bữa tiệc sinh nhật mẹ bắt đầu gặp lại, liền vẫn luôn đối với anh không nóng không lạnh, giống như giữa bọn họ thật sự cái gì đều chưa từng phát sinh, thật sự là khiến người ta bức bối.

“Chỉ là chơi đùa mà thôi, cần thiết sao?” Thanh âm Tần Mộng Oanh lạnh lùng nói.

Người đàn ông này, từ lần gặp mặt trong tiệc sinh nhật của Âu phu nhân, liền vẫn luôn khách khách khí khí với cô, vì cái gì hiện tại đột nhiên vượt qua, đột nhiên lại nhắc tới những cái đã từng đó?

“Cô cùng tôi chỉ là chơi đùa, vậy cô cùng người đàn ông kia chính là yêu nhau chân thành sao? Nếu là yêu nhau chân thành, vì cái gì hắn còn bỏ rơi cô cùng Lạc Lạc? Hiện tại là như thế nào? Cô còn chuẩn bị vì hắn mà thủ thân như ngọc?” Âu Minh Hiên tức giận đến một ngụm cắn môi cô.

“Ừm..... Hồn dân! Đừng chạm vào tôi!”

“Cô có thể lớn tiếng hơn một chút, tốt nhất đem Lạc Lạc đánh thức!”

Tần Mộng Oanh lập tức không hề chống cự, người đàn ông này vẫn vô sỉ trước sau như một.

Âu Minh Hiên, anh rốt cuộc muốn làm cái gì?

Hai năm trước, hai tháng ở Italy, đối với anh mà nói, cô chỉ là bác sĩ trưởng của anh, chỉ là một trong những tình nhân của anh, chỉ là bạn gái có lệ cho qua mặt mẹ, mà đối với cô lại là hai tháng quan trọng nhất trong cuộc đời.

Cô biết, đàn ông như vậy, cô căn bản không có khả năng trói chặt anh. Cho nên, cho dù suy sụp, ở trước mặt anh, cô cũng luôn là một bộ tư thái

bình tĩnh kiềm chế.

Bởi vì, một khi cô biểu hiện ra một chút ít tình cảm bản thân, cô liền hoàn toàn thua.

Hai tháng sau, anh liền phải về nước, bọn họ chia tay trong hoà bình.

Anh phất ống tay áo không mang theo một đám mây, lại để lại trong bụng cô một sinh mệnh nho nhỏ.

Sinh mệnh nhỏ này, anh vĩnh viễn sẽ không biết nó tồn tại.

Anh vẫn luôn cho rằng biện pháp an toàn của anh làm rất khá, lại quên mất một lần uống say kia, anh không có làm bất cứ biện pháp an toàn nào.

Lúc cô phát hiện chính mình mang thai Lạc Lạc, anh sớm đã rời khỏi cô hai tháng.

Cô là cô nhi, dựa vào một vị lão tổng công ty giúp đỡ đi từng bước một đến vị trí ngày hôm nay.

Từ nhỏ cô đã rất muốn có một người thân nhưng không có bất cứ ai, cô cảm thấy đây là lễ vật trời cao cho cô. Cho nên, cô không quan tâm, tùy hứng mà lựa chọn lưu lại đứa nhỏ này.

Ngày có Lạc Lạc, cô thật sự thấy đầy đủ, thấy rất vui sướng, cô chưa bao giờ hối hận vì quyết định của bản thân mình.

Tuy rằng sau cô lại chia tay với Âu Minh Hiên, Âu phu nhân vẫn đối với cô rất tốt, thường xuyên nhiệt tình mà mời cô đi uống trà, thậm chí đối Lạc Lạc cũng rất tốt. Cô cảm thấy chính mình đã thật sự rất may mắn.

Vào sinh nhật Âu phu nhân, vốn tưởng rằng Âu Minh Hiên sẽ không trở về, lại ngoài ý muốn nhìn thấy anh xuất hiện.

Nhìn thấy anh ôm Lạc Lạc múc bánh kem cho bé ăn.

Một khắc kia, tim cô bình tĩnh suốt hai năm, lại lần nữa cuộn cuộn.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 247: Chịu Kịch Thích

Thăng đến khi gặp lại nhau, mới biết được có bao nhiêu tưởng niệm.

Còn chưa kịp thu thập xong cảm xúc, anh lại nói với cô, anh lần này trở về là vì một cô gái khác, hơn nữa muốn cô giúp đỡ cô ấy.

Âu Minh Hiên từng nói vĩnh viễn sẽ không yêu bất cứ một cô gái nào lại nói với cô, anh yêu một cô gái.

Đối mặt với thỉnh cầu của anh, cô hèn mọn mà lựa chọn thành toàn.

Hiện tại, cô không hiểu, vì cái gì anh phải đối xử với mình như vậy.

Một người đàn ông, trong lòng yêu một cô gái, lại có thể cùng một cô gái khác làm tình?

Thân thể cùng linh hồn bọn họ chẳng lẽ có thể tách ra sao?

Hay bởi vì, chính mình lạnh nhạt ngược lại khơi dậy ham muốn chinh phục của anh?

.....

Tần Mộng Oanh giãy giụa trong chốc lát liền vẫn không nhúc nhích, thần sắc vô cùng mệt mỏi.

Cô gái trước mắt đã từng sinh con, so với trước đây béo hơn, làn da cũng mịn màng hơn, nhưng Âu Minh Hiên lại dần dần có chút thất thần, trong đầu lại tràn đầy hình ảnh Hạ Úc Huân say khướt đi theo những người đó.

Thấy Âu Minh Hiên thất thần, con người Tần Mộng Oanh hiện lên một tia tự giễu, thanh âm thanh lãnh nói: “Anh có thể hay không nhanh lên? Làm xong tôi còn rất nhiều ca bệnh phải xem.”

Âu Minh Hiên nghe vậy toàn thân đều cứng lại rồi, nguyên rủa một tiếng, “Cô cái người này.....”

“Không có tình thú có phải hay không? Anh không phải sớm đã biết rồi sao? Anh muốn tình thú, vậy có thể đi tìm nữ nhân khác! Anh làm như vậy, liền không cảm thấy rất có lỗi với người anh thích sao? Nếu cô ấy biết anh thích cô ấy đồng thời lại cùng một cô gái khác đây đưa không rõ, cô ấy sẽ cảm thấy thế nào?”

Âu Minh Hiên ảo não mà xoay người nằm bên cạnh Tần Mộng Oanh, nói: “Cô ấy sẽ là cảm giác gì, tôi nói cho cô biết, cô ấy sẽ không có bất cứ cảm giác gì! Cô biết không? Từ sau khi tôi phát hiện chính mình thích cô gái ngu ngốc kia, tôi liền không có chạm qua bất cứ một cô gái nào khác, đối mặt với cô gái khác cũng hoàn toàn không có cảm giác, trong đầu tất cả đều là cô ấy! Thật TM gặp quỷ!”

Âu Minh Hiên, anh ở trước mặt tôi kể ra tình yêu anh đối với cô ấy.

Anh vĩnh viễn sẽ không biết, anh có bao nhiêu tàn nhẫn.

Tần Mộng Oanh không nhanh không chậm mà mặc quần áo vào, ngữ khí có chút trào phúng: “Vừa rồi cũng không có cảm giác?”

Âu Minh Hiên nhướng mày, khôi phục vẻ bất cần đời vốn có: “Cũng không phải không có cảm giác, nếu cô có thể thoáng phối hợp một chút,

không cần làm giống như tôi đang cưỡng bách cô, tôi nghĩ, chúng ta có thể tiếp tục!”

Tần Mộng Oanh trừng anh một cái, “Anh đêm nay chịu kích thích? Có phải cô ấy cùng Lãnh Tư Thần ở bên nhau hay không?”

Âu Minh Hiên lộ ra vẻ mặt như nuốt ruồi bọ: “Bác sĩ Tần, cô sắp sửa sánh với thần tiên rồi đấy!” Nhắc tới cái này anh liền tức giận.

“Đây chỉ là suy luận cơ bản. Hạ Úc Huân trong lúc sinh bệnh đã đủ để Lãnh Tư Thần nhìn rõ tim mình. Nhưng, hai người bọn họ tính cách thật sự là trống đánh xuôi, kèn thổi ngược, còn cần thời gian rất lâu mới hòa hợp.

Đặc biệt là Lãnh Tư Thần, loại đàn ông tình cảm lạnh lùng, không giống anh, có thể bất cứ chuyện gì đều ba hoa chích choè được, anh ta căn bản là không hiểu làm thế nào để biểu đạt tình cảm bản thân, như vậy rất dễ làm Hạ Úc Huân vốn dĩ có tâm lý tự ti đối với tình cảm của anh ta mà sinh ra hoài nghi.

Đây một bước muốn vượt qua, đối với bọn họ mà nói rất khó. Cho nên, chỉ cần bọn họ không tin tưởng lẫn nhau, anh liền có cơ hội. Anh vẫn là nên gia tăng tốc độ, có lẽ, đây là cơ hội duy nhất của anh.” Tần Mộng Oanh lưu lại một lời khuyên chuyên nghiệp, mặc quần áo xong đi ra ngoài.

Tôi đã giúp anh trị hết cho cô ấy, hiện tại, thành toàn cho anh, là chuyện duy nhất tôi có thể làm.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 248: Là Anh Luyến Tiếc

“Lão đại, chị dâu liền giao cho anh!” Lương Khiêm cùng Hường Viễn đem Hạ Úc Huân say khướt đỡ đến trước mặt Lãnh Tư Thần, sau đó hoàn thành nhiệm vụ lui thân.

Lãnh Tư Thần lão đảo lui về phía sau một bước, tiếp được thân thể Hạ Úc Huân không đứng vững đột nhiên ngã tới.

“Uống rượu?” Trên người cô nồng nặc mùi rượu làm anh nhú mày.

Hạ Úc Huân đẩy anh ra, tự mình đứng vững, nhìn người đàn ông mờ ảo trước mắt, nói: “Hiện tại anh thấy tôi rồi, tôi có thể đi chứ.”

Cô vừa nói xong xoay người liền đi, phần bụng tim đau đớn chua xót trướng lên khiến cô thiếu chút nữa hai chân không thể đứng thẳng, máu ướn nóng sền sệt càng khiến cô đặc biệt khó chịu.

Hiện tại, chuyện duy nhất cô muốn làm chính là về nhà đổi băng vệ sinh, đổi quần áo, chui vào trong chăn, ôm pudding..... Ngủ.

Hạ Úc Huân nghiêng ngả lão đảo mới vừa đi chưa được mấy bước đã bị Lãnh Tư Thần kéo trở về.

Lửa giận trong lòng Hạ Úc Huân lập tức bùng lên, “Buông tay! Buông tay! Lãnh Tư Thần anh cái tên khốn nạn, ghét nhất anh.....”

Muốn tránh tay anh ra, lại phát hiện một chút sức lực đều không có. Lúc trước thu phục Hương Viễn đã hao hết một tia sức lực cuối cùng của cô rồi.

Lãnh Tư Thần sắc mặt âm trầm, lôi kéo Hạ Úc Huân một đường hướng vào trong phòng.

Không được, thật sự đau quá.

Hạ Úc Huân không chịu tiếp tục đi về phía trước, “Không cần, không cần đi nhanh như vậy.....”

Lãnh Tư Thần chỉ cho là cô uống say phát điên, bước chân không chút nào thả chậm.

“Xin anh, tôi thật sự khó chịu.....” Cô thống khổ mà khom lưng.

Cảm giác được cô thật sự không thoải mái, hơn nữa sắc mặt trắng bệch không bình thường, Lãnh Tư Thần rốt cuộc dừng bước, hỏi: “Làm sao vậy?”

Hạ Úc Huân lập tức đẩy tay anh ra, nói: “Không cần anh lo, tôi phải về nhà.....”

“Anh đỡ em vào toilet.” Lãnh Tư Thần cho rằng cô muốn ói.

“Lãnh Tư Thần, anh đừng phiền tôi! Anh thật sự rất phiền rất phiền rất phiền phiền chết mất..... Tôi phải về nhà!”

Lãnh Tư Thần vừa muốn phát hỏa, đột nhiên lại nghĩ tới cái gì, vì thế hít sâu một hơi, hạ giọng, nói: “Tâm tình em trong kỳ sinh lý không tốt, anh hiểu, không cần lại náo loạn.”

Vốn dĩ đêm nay chuẩn bị có rất nhiều điều muốn nói với cô, hiện tại cô lại như vậy e là cái gì cũng nghe không vào.

Nhưng, anh thật sự không cam lòng cứ như vậy thả cô trở về.

Hạ Úc Huân chơi xấu mà ngồi xổm xuống không đi, đầu chon giữa hai gối, ngón tay úy khuất mà vẽ xoắn ốc trên mặt đất, nói: “Lãnh Tư Thần, anh vô nhân tính, tôi phải về nhà đổi tiểu phi cơ, quần áo cũng bị bẩn.....”

Tiểu phi cơ? Ách, hẳn là cái đồ vật kia!

Lãnh Tư Thần ngây ngẩn cả người, bất đắc dĩ mà ngồi xổm xuống, “Thực xin lỗi, anh..... Không nghĩ tới cái này. Nhưng, em như vậy có thể trở về sao?”

Hạ Úc Huân ngẩn ra, mê mang mà chớp chớp mắt, sau đó lộ ra vẻ mặt coi thường cái chết, nói: “Chuyện bất quá tam, tôi phải đi về thẳng thắn được khoan hồng, tôi không cần phải uất ức như vậy! Đánh thì cứ đánh, dù sao cũng không phải lần đầu tiên bị đánh!”

Cánh tay Lãnh Tư Thần vươn đến đầu gối cô, dễ dàng mà đem cô bế lên, đặt ngồi trên sofa, nói: “Lần này không tính em uất ức, là anh..... Anh luyện tiếc em trở về bị đánh.....”

Hạ Úc Huân ngẩn ra, “Anh nói cái gì?” Cô vừa rồi có phải bị ảo giác hay không? Lãnh Tư Thần tựa hồ nói một câu lời ngon tiếng ngọt.....

“Không có gì.” Lãnh Tư Thần có chút khuông được quan tâm quay đầu đi, sau đó vội vàng đứng dậy, đi đến phòng sách cầm cái hộp tới đưa cho cô, nói: “Gọi điện thoại về nhà đi!”

“Đây là gì?” Hạ Úc Huân ngồi trên sofa mở hộp ra, nói: “A, di động thật đáng yêu!”

“Về sau phải giữ máy 24/24, đừng đem điện thoại xem như đồ trang trí, biết chưa?” Lãnh Tư Thần dặn dò nói.

“Cho tôi? Anh muốn tặng tôi sao?” Hạ Úc Huân chớp chớp mắt.

“Không tặng em, chẳng lẽ là anh dùng?” Lãnh Tư Thần có chút vô ngữ mà nhìn chiếc di động màu trắng kia.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 249: Đi Mua Cho Em

Hạ Úc Huân vừa nói “Không ăn của ăn xin”, vừa toét miệng đem điện thoại gắp gao nắm chặt trong tay.

Cô gọi vào số nhà cô, kết quả không ai nhận.

“Ủm, ba cứ nhiên đêm cũng chưa về ngủ! Ha ha.....” Hạ Úc Huân cười đến cực kỳ âm hiểm.

“Hiện tại có thể yên tâm ở lại chứ?” Lãnh Tư Thần hỏi.

“Không được, nếu một lát ông ấy liền trở về thì làm sao bây giờ?” Hạ Úc Huân vẫn không yên tâm.

“Vậy ngày mai em về cho ông ấy xem nhật ký cuộc gọi, phản tương nhất quân.” Lãnh Tư Thần không chút lưu tình mà lừa bịp ba vợ tương lai.

Hạ Úc Huân lộ ra vẻ khâm phục không thôi, nói: “Nhưng, tôi vẫn phải đi về.....”

“Vì cái gì? Em cứ như vậy không muốn ở lại bên cạnh anh sao?” Sắc mặt Lãnh Tư Thần bỗng nhiên đông lạnh.

Hạ Úc Huân kêu rên, “Anh anh anh..... Tôi càng nguyện ý cùng tiểu phi cơ của tôi ở bên nhau, nơi này của anh không có tiểu phi cơ!”

Lãnh Tư Thần sắc mặt cứng đờ, sừng sốt nửa ngày sau nói, “Ai nói không có?”

“Anh có cái này?” Hạ Úc Huân sừng sốt.

“Anh đi mua cho em!” Lãnh Tư Thần bất đắc dĩ mà gõ gõ đầu cô, nói: “Chờ anh trở lại.”

-

Siêu thị.

Lãnh Tư Thần mới vừa đi vào, nhóm nữ thu ngân ca đêm mệt rũ rời tất cả đều trong nháy mắt phấn khởi lên, lúc anh đi vào quầy chuyên kinh doanh đồ dùng nữ, thậm chí có thể nghe được thanh âm tập thể hít ngược khí lạnh.

“Xin chào tiên sinh, xin hỏi ngài muốn mua loại nào? Không mùi hay bạc hà? Có cánh hay không cánh, mặt bông hay mặt lưới? Dùng ban ngày hay dùng ban đêm? Bình thường hay dài hơn?”

Nghe nhân viên hướng dẫn mua nhiệt tình dò hỏi, cuộc đời Lãnh Tư Thần lần đầu tiên có cảm giác chân tay luống cuống, nói: “Cô đề cử vài loại đi.”

“XXX không tồi, mùi bạc hà sáng khoái nhẹ nhàng, còn có.....”

Nhân viên hướng dẫn đang muốn thao thao bất tuyệt, Lãnh Tư Thần lập tức nói, “Vậy cái này.”

Xong rồi lại liên tục chiến đấu trong chiến trường quầy kinh doanh nội y.

Nhân viên hướng dẫn tiếc nuối mà nhìn dáng vẻ Lãnh Tư Thần chạy trốn chết, người đàn ông thật đẹp trai, thật chu đáo a! Vốn đang muốn giới thiệu

cho anh thêm vài loại, nói với anh thêm vài câu. Không biết về sau còn có cơ hội gặp mặt hay không.

Kết quả, nhân viên hướng dẫn không nghĩ tới Lãnh Tư Thần vừa đi được mười phút lại quay lại.

Nguyên nhân là, vị tiểu tổ tông nào đó trong nhà không dùng một nhãn hiệu nào cố định.

Cô gái đáng chết này, vừa rồi vì cái gì không nói rõ ràng.

Lăn lộn hơn nửa tiếng đồng hồ rốt cuộc đem cô thu phục được.

Hạ Úc Huân đổi quần áo xong, mơ mơ màng màng mà chon vào tông lòng anh.

Thật là khó có thể tưởng tượng Lãnh Tư Thần vì cô mà mua tiểu phi cơ, mua nội y.

“Vì cái gì không tùy tiện tìm thủ hạ giúp anh mua?” Hạ Úc Huân lẩm bẩm nói.

“Loại chuyện này, vẫn là anh tự mình làm tương đối tốt hơn.” Lãnh Tư Thần trả lời.

Hạ Úc Huân đôi mắt có chút chua xót. Anh chỉ cần đối tốt với cô một chút cô liền sẽ thực cảm động thực cảm động, thậm chí tất cả mọi chuyện trước đây đều có thể không thềm để ý, chuyện xảy ra ban ngày cũng vứt ra sau đầu, cô đây là tạo nghiệt gì a, có phải hay không đời trước đào phận mộ tổ tiên nhà anh?

“Rất đau sao?” Nhìn hốc mắt cô ẩm ướt, Lãnh Tư Thần có chút ảo não, nói: “Sớm biết vừa rồi liền mua cho em một miếng dán ẩm.”

Hạ Úc Huân lắc đầu, so sánh mà nói, cô vẫn thích tay anh hơn.

“Vì cái gì ở chỗ này của anh sẽ có quần áo phụ nữ?” Hạ Úc Huân có chút rầu rĩ hỏi.

Lãnh Tư Thần vừa thấy liền biết cô suy nghĩ cái gì, bất đắc dĩ nói: “Bởi vì đây là quần áo của em, đồ ngốc!”

“Em?” Hạ Úc Huân vẽ mặt mê mang.

“Em để trên xe anh.”

Hạ Úc Huân bừng tỉnh đại ngộ, “A, nhớ rồi, lần em câu dẫn anh không thành.”

Lãnh Tư Thần khẽ cười một tiếng, “Thù dai như vậy! Cùng lắm thì, lần sau để em thành công một lần, hửm?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 250: Con Của Chúng Ta

“Em rốt cuộc có uống hay không?”

Nửa giờ sau, Lãnh Tư Thần bưng chén canh điều kinh bổ khí tận tình khuyên bảo.

“Không uống không uống, rất khó ngửi!” Hạ Úc Huân một bộ tình nguyện đau chết cũng không cần uống loại đồ vật này.

“Thật sự không uống?” Ngữ khí Lãnh Tư Thần đã rất nguy hiểm.

“Không uống!” Hạ Úc Huân chém đinh chặt sắt. Cô liền không tin, loại canh này anh dám dùng miệng dứt cho cô.

“Tiểu Huân, không yêu quý bản thân mình như vậy, về sau có con, sẽ không khỏe mạnh biết không?” Lãnh Tư Thần không nhanh không chậm mà nói một câu.

Lãnh Tư Thần rốt cuộc là Lãnh Tư Thần, anh vĩnh viễn biết uy hiếp Hạ Úc Huân ở nơi nào.

Quả nhiên, anh vừa dứt lời, Hạ Úc Huân mới vừa rồi còn thà chết chứ không chịu nuốt phục lập tức đem đầu từ trong chăn dò ra, hỏi: “Sẽ sao?”

“Đương nhiên.” Lãnh Tư Thần sắc mặt nghiêm túc.

Hạ Úc Huân chớp chớp mắt, thầy dạy về sinh học hình như có nói qua.

Thấy cô buông lỏng, Lãnh Tư Thần không ngừng cố gắng, nói: “Cho nên, vì con của chúng ta, em nhất định phải ngoan ngoãn uống thuốc biết chưa?”

Hạ Úc Huân gật gật đầu, tiếp nhận chén thuốc, bất quá, sao lại cảm thấy câu nói kia của anh có vấn đề ở chỗ nào đó?

Lúc uống đến một nửa Hạ Úc Huân mới hậu tri hậu giác mà phản ứng lại, sặc nói: “Khụ khụ..... Cái gì con của chúng ta?”

Lãnh Tư Thần vỗ nhẹ sau lưng cô bị sặc, nói: “Anh có nói sai sao? Em nhìn thấy Lạc Lạc hâm mộ vô cùng, sau đó liền quần lấy anh, muốn anh giúp em.....”

“Câm miệng câm miệng! Không cần nói nữa!” Hạ Úc Huân đã nhớ tới một màn kinh thiên động địa kia.

Cô đem đầu toàn bộ vùi vào trong chăn, nói: “Em không còn mặt mũi gặp người!”

“Sao lại vậy? Anh cảm thấy thực đáng yêu a!” Lãnh Tư Thần kéo chăn xuống.

“Đáng yêu cái đầu anh a!”

“Chẳng lẽ em không muốn cùng anh sinh con?” Vẻ mặt Lãnh Tư Thần có chút bị thương.

Hạ Úc Huân một bộ sắp khóc tới nơi, nói: “Làm ơn, anh đừng hỏi em vấn đề kinh khủng như vậy.”

Lãnh Tư Thần bị cô chọc cười đến mức sung sướng mà khẽ cười một tiếng, khuôn mặt hoàn mỹ tuần tú mà tạo hóa đã thiên vị kia giờ phút này thoát nhìn quả thực lấp lánh sáng lên.

Hạ Úc Huân nhìn anh, vẻ mặt có chút hoảng hốt, gọi: “Lãnh Tư Thần.....”

“Gọi anh A Thần.”

“.....” Hạ Úc Huân bị ngữ khí ôn nhu này kích thích run run một cái, hơi sợ hãi, “Khụ, Anh thật là Lãnh Tư Thần sao? Thật sao? Anh xác định anh không phải bị ma nhập chứ?”

Lãnh Tư Thần tính tình quyết đoán lại một giây đồng hồ bị cô chọc giận: “Hạ, úc, huân!”

Hạ Úc Huân lập tức bịt tai lại: “Đừng quát! Thật là bởi vì anh ban ngày cùng buổi tối tính cách thật khác nhau quá nhiều!”

“Khác nhau sao?” Lãnh Tư Thần hoàn toàn không cảm thấy.

“Đương nhiên là có, anh ban ngày vì cái gì cũng không để ý tới em? Còn đối với em bằng thái độ này!” Tưởng tượng đến cái này Hạ Úc Huân liền ủy khuất không chịu được. Lúc ấy vẫn là trước mặt học trưởng cùng Mặc, mặt mũi cô đều ném hết!

“Vậy em vì cái gì lại sai hẹn? Anh đợi em suốt ba giờ. Rõ ràng đã hẹn, em không cảm thấy bản thân mình như vậy thực quá đáng sao?”

Ban ngày nhìn đến thấy cô cùng Âu Minh Hiên vừa nói vừa cười, anh đã rất nhẫn nại, chịu đựng không phát hỏa ngay tại chỗ, nói với bản thân phải tin tưởng cô.

Nhưng, anh đợi cô suốt ba giờ, lại chỉ chờ nghe được tin cô cùng Âu Minh Hiên đang ở quán bar. Hiện tại cô lại đến trách móc anh.

Hạ Úc Huân lập tức nổi giận, nói: “Ba giờ rất ghê gớm sao? Em còn chờ anh hai mươi năm đấy! Anh đối với em hờ hững còn chưa tính, vậy anh

vĩnh viễn không cần để ý đến em là được rồi! Vì cái gì còn muốn phái người tới trời em? Anh muốn em đi em liền phải đi, muốn em trở về em liền phải trở về sao, Lãnh Tư Thần, rốt cuộc ai quá đáng hơn? Em nói cho anh biết, em hiện tại chịu đựng anh, là bởi vì em còn thích anh, ngày nào đó em nhịn không nổi, tuyệt đối sẽ không còn tùy ý quát mắng anh không tiền đồ như vậy đâu!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 251: Người Về Nguyên Chủ

Cô gái nhỏ này, tính tình thật là phát triển rồi!

Lãnh Tư Thần đặt tay ở bên hông cô bỗng nhiên siết chặt, dần dần tới gần, môi cơ hồ sắp dán lên cô, con người thâm thúy tràn đầy mỉa mai hoặc cùng cảnh cáo, nói: “Vậyyyyy. Ngày nào em chịu không nổi? Hừm?”

Nói chuyện thì nói được rồi, cổ tình tay anh đặt ở bụng cô cũng bắt đầu càng lúc càng không an phận.

Hạ Úc Huân liều mạng muốn rúc rúc rúc vào trong, tim đập càng lúc càng nhanh, cuối cùng thật sự chịu không nổi, cắn răng một cái, vừa nhắm mắt, buồn bực nói, “Em em emyyyyy. Em sao biết ngày nào đó nhịn không được!”

Lãnh Tư Thần cười nhẹ một tiếng, con người sắc bén bỗng trở nên nhu hòa, nhẹ mút môi cô, nói: “Ngoan!”

“yyyyy.” Hạ Úc Huân đã ảo não đến sắp chết mất.

Sử dụng danh ngôn của Âu Minh Hiên: Xem cô không có tiền đồ kìa! Đáng đời cô bị anh ta ăn đến gắt gao.

-

Sáng hôm sau.

Lãnh Tư Thần gọi cô rời giường, thay cô chuẩn bị bữa sáng, đưa cô về nhà, cùng cô ở cửa hôn tạm biệt.

Anh vừa muốn rời đi, Hạ Úc Huân không nỡ mà nắm góc áo anh, nói: “A Thần, chúng ta hiện tại liên tính là chính thức kết giao sao?”

Lãnh Tư Thần nhìn cô, nói: “Chúng ta đều quen biết lâu như vậy, quá trình kết giao, kỳ thật hoàn toàn có thể lược bỏ.”

“Không cần! Như vậy sao được? Vậy không giống nhau!” Hạ Úc Huân lập tức kháng nghị, cô vẫn chưa từng yêu đương đâu a! Sao lại có thể lược bỏ quá trình quan trọng như vậy.

“Nếu em muốn, anh sẽ phối hợp.” Câu nói ý ngoài lời kia của anh kỳ thật là anh càng hy vọng trực tiếp kết hôn, nhưng thực hiển nhiên người nào đó hăn là không nghe ra.

Hạ Úc Huân thấp thỏm hỏi: “Chúng ta cũng có thể giống những người khác sao? Em có thể mời anh đi xem phim, mời anh đi công viên giải trí, mời anh ăn cơm sao? Em tặng hoa cho anh, anh sẽ nhận sao?”

“Những việc này, hăn là để anh làm.” Lãnh Tư Thần dờ khóc dờ cười mà sờ sờ đầu cô, đưa ngón này.

Hạ Úc Huân một bộ không tin, anh chính là Lãnh Tư Thần, sao có thể sẽ làm ra loại chuyện này?

Nhưng, cho dù anh chỉ là nói như vậy mà thôi, cô cũng đã thỏa mãn.

“A Thần, em cảm thấy thật hạnh phúc a! Nhưng, hạnh phúc như vậy làm em thực bất an, thật giống như là vụng trộm, không có cảm giác thân thuộc.”

Cô ôm eo anh, không dám buông ra, buổi sáng tỉnh lại, thậm chí không dám mở to mắt.

Cứ như vậy thật cẩn thận, như đi trên hạnh phúc bằng mỏng.

Lãnh Tư Thần hôn môi cô, nhẹ giọng nói, “Không phải vụng trộm, mà là..... Người về nguyên chủ.” Vòng đi vòng lại một vòng lớn, bọn họ vẫn vòng trở về chỗ cũ, tìm được lẫn nhau rồi.

Người về nguyên chủ.....

Bốn chữ đầy kỷ niệm năm xưa, Hạ Úc Huân cả người đều say.

Lãnh Tư Thần người này không lên tiếng thì thôi, lên tiếng liền khiến người khác kinh hoảng, nói lời âu yếm quả thực là nghịch thiên a!

“Nhưng, chúng ta..... Thật sự có thể chứ?”

Con đường phía trước nhiều trở ngại như vậy, cô nhìn không ra con đường tương lai ở nơi nào.

“Lời này không giống với cá tính em, đổi câu khác!” Lãnh Tư Thần bất mãn nói.

Hạ Úc Huân ngẩng đầu lên, lộ ra nụ cười sáng lạn, nói: “Chúng ta nhất định có thể.”

“Lúc này mới đúng.”

-

Trở lại tình vô quán.

“Pudding, hư!”

Hạ Úc Huân bế chó con đang vẩy đuôi đặc ý, rón ra rón rén mà đi vào trong phòng, kết quả phát hiện trong phòng cư nhiên không có người.

“Ba! Ba ơ?”

Hả? Như thế nào lại không có ai?

Ba cư nhiên trắng đêm không về!

Ừm, mẹ đã qua đời nhiều năm như vậy, ba hiển nhiên tịch mịch cũng là bình thường!

Phi phi phi! Hạ Úc Huân, mày loạn tưởng cái gì vậy!

Hạ Úc Huân đang miên man suy nghĩ, Hạ Mạt Lâm vừa vặn từ ngoài phòng trở về.

“Ba! Người đã về rồi!” Hạ Úc Huân lập tức đón đi lên.

“Con, con lại đây, ba có lời muốn nói với con.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 252: Sét Đánh Giữa Trời Quang

Sắc mặt Hạ Mạt Lâm rất kém, hai mắt thâm sâu hõm xuống, cả người giống như từ đồng người chết bò ra.

Chẳng lẽ là túng đục quá độ? Hạ Úc Huân thực không thuần khiết mà nghĩ, sau đó ngoan ngoãn ngồi xuống, “Khụ khụ, kỳ thật cái kia..... Ba, người không cần nói với con, con đều biết!”

“Con đã biết?” Thanh âm Hạ Mạt Lâm rõ ràng có chút run rẩy.

“Con cảm thấy ba nhiều năm như vậy thật sự rất vất vả, cho nên, ba quyết định làm gì con đều sẽ ủng hộ. Con tin đây cũng là hy vọng của mẹ!” Hạ Úc Huân nghiêm túc mà nói.

Ba ba là người đàn ông tốt, nhưng, cô biết, kỳ thật mẹ không yêu ông, nhưng ba ba vẫn bên cạnh mẹ nhiều năm như vậy.

Cô thật sự thực hy vọng có một ngày ba ba có thể tìm được hạnh phúc thuộc về chính mình. Cho nên, nếu ba muốn tái giá, cô sẽ chúc phúc ông.

Hạ Mạt Lâm thống khổ ôm lấy đầu, nói: “Con đã biết, thì ra, con đã sớm biết..... Con vì cái gì không đi? Vì cái gì không đi tìm hân?”

Hạ Úc Huân sửng sốt, không hiểu ra sao mà nhìn cha, nói: “A? Vì cái gì đi tìm? Tìm ai a?”

Hạ Mạt Lâm đắm chìm trong thế giới của chính mình, gắt gao nắm tóc mình, lẩm bẩm tự nói, “Máu mù tình thâm, ba sao có thể ngốc như vậy, lúc hẳn truyền máu cho con ba nên nghĩ đến! Ba sớm nên nghĩ đến.....”

“Ba, người rốt cuộc đang nói cái gì a? Con nghe không hiểu lắm?” Hạ Úc Huân có chút ngẩn ra, cô như thế nào một chữ đều nghe không hiểu.

Hạ Mạt Lâm hiện tại như vậy thoát nhìn thật sự không tốt, không hiểu sao bỗng khiến cô bất an.

“Ta không phải cha ruột của con, con không phải..... Đã sớm biết sao?”

Hạ Úc Huân vốn tưởng rằng Lãnh Tư Thần hướng cô nói “Anh thích em” là lời nói khiến cô khó tin nhất trên thế giới này.

Giờ phút này, lại phát hiện..... Thì ra không phải.

Cô vẽ mặt mê mang mà nhìn Hạ Mạt Lâm thống khổ, đột nhiên không cách nào lý giải câu nói vừa rồi của anh là có ý tứ gì.

Hạ Mạt Lâm nhìn vẻ mặt con gái, mới phát hiện thì ra ông hiểu lầm cái gì, cô thế nhưng cũng không biết chuyện.

“Úc huân, con không biết?”

Vẻ mặt Hạ Úc Huân có chút nhăn nhó, thực nỗ lực mới làm ra một vẻ mặt nhìn qua tương đối nhẹ nhàng, nói: “Ba, người nói đùa sao? Một chút đều không buồn cười!”

“Úc Huân, ta thật sự không phải ba ruột của con.” Hạ Mạt Lâm vẽ mặt suy sụp.

Vốn đang do dự nên nói cho cô biết hay không, do dự như thế nào mở miệng, lại không nghĩ rằng cứ mơ màng hồ đồ mà nói ra, hiện tại, ông chỉ có thể tiếp tục nói.

“Ba ruột của con là.....”

“Ba ——” Hạ Úc Huân lập tức cắt ngang ông nói: “Ba, ba cũng quá khoa trương rồi! Cho dù..... Cho dù ba muốn tái giá cũng không cần dùng phương pháp này ném con ra! Con trước nay cũng chưa từng nói không đồng ý ba tìm cho con một người mẹ khác!”

Hạ Úc Huân kích động mà có chút nói năng lộn xộn, “Nếu các người..... Các người quyết định kết hôn, sợ không tiện, con, con có thể dọn ra ngoài ở! Nhưng, ba vì cái gì muốn nói những lời như vậy?”

Hạ Mạt Lâm cuối cùng biết, thì ra vừa rồi cô hiểu lầm mình một đêm chưa về là có phụ nữ khác.

“Tái giá? Úc huân, đời này người ta yêu chỉ có một, ta không thể nào phản bội Nhược Hân cưới phụ nữ khác, cô ấy là vợ duy nhất của ba.” Hạ Mạt Lâm nói.

“Con cũng là con gái duy nhất của ba a!” Hạ Úc Huân lập tức nói ra.

“Không..... Con không phải.....” Hạ Mạt Lâm thống khổ mà lắc đầu.

Hạ Úc Huân lập tức đi qua, ngồi xổm xuống trước người Hạ Mạt Lâm, nói: “Ba, người đang nói cái gì vậy! Người nhất định..... Nhất định là uống say, cho nên mới sẽ.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 253: Đau Tâm Liệt Phế

“Úc huân, ba rất tình tảo. Tuy rằng, ba cũng rất hy vọng con là con gái của ba, nhưng, con không phải.” Hạ Mạt Lâm cắt ngang cô, quyết tâm nói.

“Không, người gạt con! Con sao có thể không phải con gái người?” Hạ Úc Huân cố nén nước mắt, nói: “Ba, người đừng làm con sợ, cầu xin người... Con chỉ có mình người là người thân thôi!”

Một câu “Con không phải” của Hạ Mạt Lâm dễ dàng phủi sạch toàn bộ quan hệ của bọn họ, Hạ Úc Huân có cảm giác trời sụp đất nứt.

“Úc huân, nếu có thể nói, kỳ thật ba rất muốn ích kỷ mà gạt con cả đời. Nhưng, hiện tại ba ruột con cũng đã tìm tới cửa, bí mật này rốt cuộc giấu không được.

Ba ruột con..... Có tiền có thế, so với ta một giáo viên võ thuật vô dụng vẫn còn tốt hơn cả trăm cả ngàn lần, hẳn có thể cho con cuộc sống tốt nhất.

Có câu nói hẳn rất đúng, Úc Huân, con vốn là phải rất hạnh phúc, nhưng, lại bởi vì ta ích kỷ chôn vùi hết thấy những thứ hạnh phúc vốn nên thuộc về con!

Con bên ta hai mươi ba năm, ta đã thấy rất đủ, ta không nên lại tiếp tục chậm trễ con, cho nên, con.....” Hạ Mạt Lâm nói cuối cùng đã khóc không thành tiếng.

Ông căn bản không cách nào tự tay đem cô đưa đến bên ba ruột cô.

Ông không nghĩ nói, thật sự không nghĩ tới nhanh như vậy liền nói cho hẳn.

Trong lòng ông còn nghĩ, ít nhất để cho ông sau cùng còn được làm ba cô một ngày.

Nhưng, chỉ là ông trời cũng thấy ông quá ích kỷ.

Ông tự làm tự chịu mà nói cho cô mọi thứ này, kết thúc cơ hội cuối cùng của bọn họ.

Đây là Hạ Úc Huân lần thứ hai thấy Hạ Mạt Lâm khóc.

Lần đầu tiên, là lúc mẹ qua đời, một người đàn ông cứng rắn như vậy nằm ở bên người mẹ khóc như một đứa trẻ, khóc giống như toàn bộ thế giới đều sụp đổ.

Sau khi mẹ chết, tinh thần ông sa sút suốt một đoạn thời gian rất dài rất dài, mỗi ngày ngoại trừ uống rượu thì chính là đánh bạc. Cô từ nhỏ đã phải tự chăm sóc mình, lại chăm sóc ba ba.

Hạ Mạt Lâm vừa uống say liền sẽ hồ ngôn loạn ngữ, thường xuyên đem cô đuổi ra khỏi nhà, nói cô không phải người Hạ gia, nói đều là cô hại Nhược Hân.

Trong một đêm bão táp, Hạ Úc Huân bị đuổi ra ngoài, ngồi xổm trước cửa suốt đêm vũ, sáng hôm sau, Hạ Mạt Lâm tỉnh rượu phát hiện cô, cô đã sốt cao, cả người sắp không chịu được.

Ông nổi điên mà đem cô ôm vào bệnh viện, quỳ xuống xin bác sĩ cứu cô.

Cuối cùng, cô rốt cuộc sống lại.

Mà từ đó về sau, Hạ Mạt Lâm cũng khôi phục dáng vẻ bình thường, không bao giờ tự sa ngã nữa.

“Cái gì cha ruột? Cái gì bí mật? Con mặc kệ tất cả, người là ba con, ba duy nhất của con! Con ai cũng không cần! Nơi nào cũng không đi!” Hạ Úc Huân muốn nhin toàn bộ hoảng loạn đau thương, toàn bộ nước mắt, muốn bình tĩnh lại.

Bởi vì, cô tin chắc chuyện này nhất định có hiểu lầm gì.

Nhưng, lúc nhìn Hạ Mạt Lâm gào khóc trước mặt cô, mọi hy vọng đều tan biến.

Cô vẫn luôn cho rằng Hạ Mạt Lâm là người duy nhất trên thế giới này cùng huyết mạch tương liên với cô.

Bọn họ là người thân đập nát xương cốt vẫn hợp gân cốt, toàn bộ thế giới, biến người mệnh mệnh, chỉ có bọn họ là vĩnh viễn không thể tách rời.

Nhưng hiện tại, câu nói đầu tiên của ông đột nhiên liên tục cắt đoạn toàn bộ quan hệ trước đây của bọn họ.

Đó là bị nhổ tận gốc, đau tê tâm liệt phế.

Hạ Mạt Lâm thống khổ mà tránh né, cuối cùng hít sâu một hơi, run rẩy xuống tay đẩy cô ra, nói: “Đi đi! Ta không muốn lại liên lụy con, con không phải thích Lãnh Tư Thần sao? Sau khi trở về bên ba ruột con, con chính là thiên kim danh môn, môn đăng hộ đối với nó, thậm chí, Lãnh gia sẽ xin con gả cho nó.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 254: Lựa Chọn Khó Khăn

“Ba! Đừng nói nữa, cầu xin người đừng nói nữa! Ba, người không cần con sao?” Hạ Úc Huân hoảng loạn mà giữ chặt tay Hạ Mạt Lâm.

Hạ Mạt Lâm một chút kéo cô ra, nói: “Ta có muốn cũng không nổi..... Úc huân, con không hận ta sao? Con nên hận ta a! Con có một người ba có tiền, con vốn là tiểu công chúa từ nhỏ cơm áo không phải lo, nhưng bởi vì ta ích kỷ làm chậm trễ cuộc sống của con suốt hai mươi ba năm. Hiện tại, con nên trở về quỹ đạo chính xác của mình!”

Hạ Úc Huân cảm giác cả người như rơi vào động băng, nói: “A, quỹ đạo chính xác? Vậy còn người? Người đem con đuổi đi như vậy, về sau người muốn như thế nào?”

“Sau khi con rời đi, cái nhà này của ta để lại cũng chẳng còn ý nghĩa, ta sẽ mang mọi thứ của Nhược Hân đi, mang cô ấy rời khỏi nơi này, ta sẽ không để tên hỗn đản kia quấy rầy cô ấy.” Hạ Mạt Lâm cắn răng.

Hạ Úc Huân ghen ngào, “Vì cái gì phải đối xử với con như vậy? Ban ngày cả tro cốt của mẹ đều có thể mang đi, nhưng ba lại bỏ rơi con một thân một mình?”

“Úc huân, con trưởng thành rồi, đã không cần ta nữa. Nhìn thấy con thương tâm khổ sở, ta lại một chút đều giúp không được, hiện tại, cho con rời đi, là chuyện duy nhất ta có thể làm.”

“Ai nói con không cần người! Ba, người có biết hay không, trước kia bất luận con làm chuyện gì, bất luận con ở bên ngoài chịu bao nhiêu ủy khuất, con một chút đều không sợ hãi, bởi vì con biết, phía sau con còn gia đình vĩnh viễn đều bất biến.

Bạn bè, tình yêu, quyền lợi, tiền tài, cho dù con mất hết, con vẫn còn có người! Bởi vì có người, con mới dám không kiêng nể gì mà gặp rắc rối như vậy, bất chấp súng đạn chạy về phía trước.....

Người đi rồi, con phải làm sao bây giờ? Nếu con chạy trốn quá xa, tìm không thấy đường về nhà, ai sẽ dẫn con về nhà?” Cô giống như đứa bé sợ lạc đường, gắt gao nắm chặt góc áo cha mình.

“Úc huân.....” Hạ Mạt Lâm run rẩy mà vuốt ve tóc cô.

Ông thật vất vả mới hạ quyết tâm nói mọi thứ với cô là tốt nhất, nhưng, nhìn cô ở trước mặt ông khóc đến thương tâm như vậy, ông không thể không do dự.

“Ba, đừng như vậy được không? Cho dù người không phải ba ruột của con, nhưng người vẫn là người ba duy nhất của con!”

Cô biết, biết ba cô khẳng định cũng luyến tiếc chính mình, nếu không ông sẽ không thương tâm khổ sở như vậy, mẹ chết, ba là người thân duy nhất của cô, đồng thời, cô cũng là người thân duy nhất của ba cô!

Úc huân, có những lời này của con, ta liền cái gì đều không cần. Hạ Mạt Lâm than nhẹ một tiếng, “Con không muốn biết ba ruột con là ai sao?”

Hạ Úc Huân căm giận mà nói, “Không muốn, mặc kệ hăi là ai, quá khứ hai mươi ba năm hăi không xuất hiện, cuộc sống tương lai của con càng không cần hăi nhúng tay.”

“Con có thể có được mọi thứ con muốn, bao gồm cả người đàn ông con yêu thương.”

Hạ Mạt Lâm biết cô thích Lãnh Tư Thần, trước đây, huyết thống chênh lệch, ông cho rằng cô cùng Lãnh Tư Thần ở bên nhau nhất định sẽ không hạnh phúc, nhưng hiện tại không giống nhau, cô đã có cơ hội thay đổi mọi thứ, ông cần phải nói cho cô biết điểm này.

Hạ Úc Huân căm giận nói, “Làm ơn, ba à, người đàn ông kia là gã cho con, lại không phải gã cho hăn! Có liên quan gì đến hăn chứ!”

Ba, người là đang ép con lựa chọn giữa ba và A Thần sao?

Vì cái gì nhất định phải lựa chọn? Các người rõ ràng có thể cùng tồn tại a!

Hạ Mạt Lâm bất đắc dĩ mà lắc đầu, “Con lại nói vậy rồi, con gái nói chuyện phải rụt rè một chút. Là ba không dạy con tốt, để con từ nhỏ đến lớn đều tính cách như đàn ông, nên mới không có bạn trai!”

“Ba, người mới là nói vậy a! Con biết, người từ nhỏ dạy con luyện võ là hy vọng con có thể bảo hộ bản thân. Còn không có bạn trai, đó là con không cần bọn họ.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 255: Cố Ý Tới Tìm Được Người Rồi

Lặng im một lát sau, Hạ Mạt Lâm thấp thỏm bất an mà mở miệng, “Vậy, quyết định của con là.....”

Hạ Úc Huân không chút do dự nói, “Chúng ta duy trì nguyên dạng, coi như mọi chuyện hôm nay đều không phát sinh.”

“Nhưng, con gặp cũng chưa gặp hẳn, có lẽ, sau khi con nhìn thấy hẳn liền sẽ thay đổi chủ ý.” Hạ Mạt Lâm nói.

Hạ Úc Huân thật mạnh đè bờ vai ông nói: “Ba, người đối với bản thân có điểm tin tưởng, cũng có điểm tin tưởng với con được không? Chẳng lẽ người tổn hai mươi ba năm dạy dỗ ra đứa con gái là người không tin không phối sao? Con sao có thể bởi vì người đột nhiên xuất hiện mà vứt bỏ người chứ!”

Hạ Mạt Lâm thở dài, “Úc huân, con không cần ra quyết định quá nhanh, ta cho con thời gian ba ngày suy xét, sau ba ngày, con lại cho ta hồi đáp cũng không muộn. Trong khoảng thời gian này, chúng ta đều hảo hảo ngâm lại, bình tĩnh tâm tình một chút.....”

-

Công viên.

Hạ Úc Huân tâm sự nặng nề mà dạo bước.

Sét đánh giữa trời quang cũng không đến mức như vậy.

Bna đầu, thực thất vọng thật thống khổ Hạ Mạt Lâm thế nhưng không phải ba ruột sinh ra mình, nhưng hiện tại, cô nghĩ thông suốt rồi, so với ân tình hai mươi ba năm dưỡng dục, huyết thống căn bản không là gì.

Cô rút cuộc hiểu căn nguyên lúc nhỏ mẹ lại thống khổ.

Cô không biết ba ruột cô rút cuộc là ai, nhưng cô có thể khẳng định hẳn là một tên khốn bội tình bạc nghĩa, nếu không mẹ sẽ không phải đau khổ như vậy, càng không mang theo cô mà gả cho ba ba.

Cái người thương tổn mẹ, cũng thương tổn ba ba, hừ, cô sẽ không nhận giặc làm cha.

Có tiền thì như thế nào? Có tiền ghê gớm a?

Người đàn ông kia đoạt mẹ đi rồi, lại không có trân trọng bà, làm hại bà đau khổ như vậy, ba ba nhất định hận chết người đàn ông kia, cũng khó trách ông nói nếu chính mình nhận hẳn, ông liền sẽ rời đi. Như vậy hai người sao có thể cùng tồn tại.

Là ba ruột hay ba, cái lựa chọn này, cô căn bản là không cần tự hỏi, cô đương nhiên là chọn ba cô rồi!

Hạ Úc Huân nhìn di động, do dự có nên gọi cho Lãnh Tư Thần hay không.

Hiện tại, cô thật sự rất cần một người để nói hết mọi việc.

Hạ Úc Huân phiền não mà đi qua đi lại, vừa quay đầu, tuyệt đối không nghĩ tới ở chỗ này lại nhìn thấy một người không thể tin được, một người có quan hệ với Lãnh Tư Thần.

Lãnh phu nhân đang ở trên ghế dài đối diện, đứng bên cạnh là tài xế A Hoa.

Sao lại khéo như vậy, bình thường bà không phải đều đi câu lạc bộ cao cấp, hôm nay như thế nào lại chạy đến công viên nhỏ này?

Hạ Úc Huân vừa định tránh đi, a hoa lại đột nhiên hướng về phía cô đi tới, nói: “Úc huân, lãnh phu nhân mời cô qua một chút.”

“Tôi?” Hạ Úc Huân kinh ngạc mà dùng ngón tay chỉ vào cái mũi của mình.

“Đúng vậy.”

“Bà ấy tìm tôi làm gì?” Hạ Úc Huân có chút phòng bị.

“Tôi cũng không rõ ràng lắm, cô đi chẳng phải sẽ biết sao.” A hoa thúc giục.

“A.”

A hoa đột nhiên gọi cô lại, hỏi: “Úc huân, từ từ, đôi mắt cô sao lại hồng hồng? Ai khi dễ cô sao?”

“Không có, chỉ hạt cát bay vào, anh cũng không nghĩ, ai có thể khi dễ được tôi chứ!”

“Ha ha, cũng đúng, cô từ nhỏ đến lớn đánh nhau liên chưa từng thua a.”

A hoa cũng ở gần đây, ngày thường cùng Hạ Úc Huân rất quen thuộc.

Lãnh phu nhân nhìn Hạ Úc Huân cùng A Hoa nói chuyện vẻ mặt rất không vui. Cô gái này thật là lả lơi ong bướm, là đàn ông đều muốn nói chuyện vài câu.

Nhìn khuôn mặt lãnh phu nhân, Hạ Úc Huân có chút không biết nên mở màn như thế nào.

Mặc kệ nói như thế nào, bà dù sao cũng là mẹ A Thần, thôi, vẫn là ôn nhu chút đi!

“Lãnh phu nhân, thật khéo, ngài cũng tới nơi này tản bộ sao?”

Lãnh phu nhân lạnh lùng liếc nhìn cô một cái, một bộ nhìn nhiều hơn một cái cũng không kiên nhẫn, đáp: “Tôi cố ý tới tìm cô.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 256: Chỉ Cần Người Của Nó

Thì ra không phải trùng hợp, mà là cố ý ở chỗ này ôm cây đợi thỏ, nói vậy đợi thật lâu đi!

Dựa theo hành trình bình thường của cô hẳn là 6 giờ liền đến công viên, nhưng hôm nay, bởi vì đã xảy ra chuyện kia, cô đến muộn một giờ.

Mới sáng sớm liền cố ý chạy tới gặp người lại chưa gặp được, khó trách sắc mặt Lãnh phu nhân kém như vậy, bất quá, cho dù cô không để bà chờ lâu như vậy, bà cũng sẽ không có sắc mặt tốt.

Hạ Úc Huân lễ phép mà nói: “Thật ngại quá, để ngài đợi lâu.”

Những lời này như thế nào nghe đều có chút ý vị châm chọc như vậy.

Lãnh phu nhân quả nhiên nhú nhú mày, bà đã chờ đủ lâu, không muốn lại vô nghĩa, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề, nói: “Tư Thần là vì cô mới rời khỏi công ty cô biết không?”

Trái lại, vừa bắt đầu liền cài cho cô tội lớn như vậy trên đỉnh đầu.

Tuy rằng không nên, nhưng nghe câu nói đó, Hạ Úc Huân vẫn có chút mừng thầm.

“Cháu tưởng, cháu vẫn không có lực ảnh hưởng lớn như vậy chứ.” Hạ Úc Huân thực khiêm tốn mà nói.

Cho dù là vì cô, vậy cô cũng chỉ có thể tính là một cái kíp nổ mà thôi. Lãnh Tư Thần là người rất không thích bị ép buộc, nhưng bởi vì ba và em trai, anh chỉ có thể lấy toàn lực bản thân gánh vác tất cả trách nhiệm.

Anh vẫn luôn cho rằng Lãnh Tư Triệt di truyền bệnh của ba, mà anh không có, cho nên anh chú định hẳn nên gánh vác mọi thứ này, đây là anh nợ Lãnh Tư Triệt, cũng là anh nợ Lãnh gia.

Anh vẫn luôn nói cô ngốc, cô lại cảm thấy anh mới là người ngốc nhất, vì cái gì khỏe mạnh đều thành áp lực và gánh nặng với anh?

Tuy rằng không giống Tư Triệt sinh bệnh từ nhỏ, nhưng anh lại muốn thừa chống đỡ quá nhiều.

Hiện tại, Tư Triệt đã trở lại, công ty đã đi vào quỹ đạo, cô cũng không cảm thấy Lãnh Tư Thần lúc này rời khỏi công ty có cái gì không đúng.

Cô tin tưởng, anh đáng giá phát triển hơn nữa. Nhưng, cô lại không hy vọng anh cùng người thân trong nhà cắt đứt quan hệ.

Lãnh phu nhân cười như không cười nhìn cô, nói: “Tôi nói cho cô biết, đừng vọng tưởng lấy được cái gì từ trên người Tư Thần. Nếu Tư Thần rời khỏi công ty, cưới cô, nó hai bàn tay trắng, mà cô, càng là hai bàn tay trắng.”

Cái hồ ly tinh này còn không phải vì tiền sao? Bà cũng không tin, Tư Thần cái gì đều không có, cô sẽ còn đi theo nó.

Hạ Úc Huân chỉ cảm thấy buồn cười, nói: “Hai bàn tay trắng? Sao lại sẽ như vậy? Ít nhất, cháu còn có Lãnh Tư Thần, cháu muốn cũng chỉ có Lãnh Tư Thần.”

Thật là không hiểu, vì cái gì trong mắt bà chỉ có tiền tài cùng ích lợi, từ đầu tới đuôi, bà cư nhiên hoàn toàn không nói đến cảm nhận của A Thần

Thái độ của Hạ Úc Huân thực sự làm lãnh phu nhân ngây ngẩn cả người, không thể tin nổi như vậy đều không thể làm cô thỏa hiệp. Nhưng, mặc kệ như thế nào cô đều là đầu sỏ gây tội hủy hoại con trai bà, không thể tha thứ.

“Cho dù cô thật lòng thích Tư Thần, vậy cũng chỉ là ích kỷ thích, cô có hứa hẹn nó nghĩ tới sao? Cô có biết sự xuất hiện của cô sẽ làm nó hai bàn tay trắng, sẽ làm nỗ lực nhiều năm như vậy của nó tất cả đều uổng phí hay không.

Tôi nói cho cô biết, sau bảy ngày, nếu nó không trở về công ty, toàn bộ tài sản trên danh nghĩa nó đều sẽ bị đóng băng, bao gồm xe, nhà ở. Không chỉ có như thế, trong di chúc nó cũng đừng nghĩ đến một phần tài sản Lãnh gia, từ nay về sau Lãnh gia cùng nó đoạn tuyệt quan hệ.

A, tôi thật muốn xem cô có phải hay không chỉ cần người của nó!”

Lãnh phu nhân trực tiếp hạ một quả bom nặng.

Hạ Úc Huân hoàn toàn không dự đoán được sự việc sẽ nghiêm trọng như vậy, cũng không dự đoán được người Lãnh gia sẽ ngoan độc như vậy, khó trách Lãnh Tư Thần sẽ có tính cách này, thì là gia tộc di truyền?

Rốt cuộc anh vì Lãnh gia làm ra nhiều cống hiến như vậy, kết quả là cư nhiên không được gì cả, hoàn toàn đuổi đi ra ngoài, đơn giản chỉ là anh không nghe theo sự an bài của bọn họ, cưới đối tượng bọn họ cảm nhận lý tưởng làm vợ.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 257: Không Có Kết Quả Thì Như Thế Nào

Mặc kệ nói như thế nào, anh chung quy vẫn là con trai ruột của bọn họ a! Cho dù làm sai chuyện, đánh một trận mắng một trận còn chưa tính, bọn họ như thế nào thật sự có thể chẳng quan tâm, lại còn muốn cùng anh đoạn tuyệt quan hệ.

Quan niệm tình thân nhà giàu thật sự mờ nhạt vậy sao?

Chẳng lẽ tông mắt bọn họ, đứa con trai này cũng chỉ là quân cờ duy trì ích lợi?

Hạ Úc Huân có chút vì Lãnh Tư Thần cảm thấy bi ai, cũng càng thêm quý trọng tình thân với ba mình.

“Lãnh phu nhân, cần phải làm đến tình trạng này sao? Anh ấy dù sao cũng là con trai bà, bà làm như vậy, anh ấy sẽ khổ sở biết bao.” Hạ Úc Huân cảm thấy chính mình nói thực yếu ớt, hơn nữa lập trường hiện tại cũng thật sự không thích hợp nói như vậy.

Quả nhiên, lãnh phu nhân nghe câu nói đó lập tức trào phúng mà cười một tiếng, nói: “Thế nào? Vẫn là lộ ra bộ mặt thật đi! Rốt cuộc bắt đầu sốt ruột có phải hay không?”

Tôi nói cho cô biết, hôm nay nói ở nơi này, tôi nói được thì làm được.

Tư Thần nó hiểu tính tôi, đã làm sai chuyện, liền phải gánh vác hậu quả.

Nó vì một hồ ly tinh ngay cả vợ và gia đình đều từ bỏ, cô còn trông cậy tôi đối với nó thế nào sao?

A, nhìn xem, nhìn xem dáng vẻ hiện tại của cô, cô nhất định chính là dùng vẻ mặt vô tội này câu dẫn Tư Thần đúng hay không?

Cô từ nhỏ liền đối với Tư Thần của chúng tôi lì lợm la liếm, dự mưu nhiều năm như vậy, còn không phải là chờ ngày này sao? Nhưng, cho dù cô có được Tư Thần cũng vô dụng, tôi vẫn là câu nói kia, Lãnh gia tuyệt đối sẽ không cho phép cô tồn tại!”

Cô một thân bộ trang phục thể thao bạc màu đơn giản, đứng trước mặt Lãnh phu nhân thịnh khí lẫm lẫm, ung dung hoa quý, có vẻ vô cùng nhỏ bé vô lực. Nếu là người khác, cô có thể khinh bỉ kẻ có tiền đáng chết, thậm chí đem hãm hành hung một trận, nhưng người này cố tình lại là mẹ Lãnh Tư Thần.

Nếu cô muốn cùng Lãnh Tư Thần ở bên nhau, cần phải được sự cho phép của bà, đây đối với cô mà nói lại là chuyện hoàn toàn không có khả năng.

Hạ Úc Huân cảm thấy trước đây mình thật sự quá ngây thơ, khờ dại cho rằng chỉ cần có Lãnh Tư Thần là đủ rồi, lại không biết hiện thực quá mức tàn khốc.

Bà trong lòng trong miệng cũng chỉ có tiền tài quyền thế, chỉ có ích lợi, bọn họ căn bản là không có tiếng nói chung.

Thật là buồn cười a, nếu thật là vì tiền, bà đại khái có thể bỏ ba cô một người không có tiền đi nhận tên hôn đản kia làm cha ruột a!

Nếu cô cùng lãnh phu nhân nói chuyện này, bà nhất định sẽ cảm thấy cô muốn tiền đến điên rồi.

Trước khi đi, Lãnh phu nhân còn không quên hảo tâm nhắc nhở cô: “Đừng nói cái gì cô còn có Tư Thần. Tư Thần là người thông minh, chờ đến lúc nó lảng tử quay đầu, cô thật sự cái gì đều không có! Không phải đồ của cô thì không phải của cô, cho dù cô không từ thủ đoạn cũng không thể có được. Loại người như cô, tôi gặp quá nhiều rồi, mạnh mẽ tiến vào thế giới không thuộc về cô, cuối cùng kết cục chỉ có thể là bi thảm. Chuyện xưa cô bé lọ lem chỉ xuất hiện trong thần thoại mà thôi, môn đăng hộ đối mới là hiện thực, đừng quá ngây thơ!”

“Lãnh phu nhân, bác nói như vậy không khỏi cũng quá theo chủ nghĩa kinh nghiệm. Bác nói đạo lý ai cũng đều biết, cháu cũng thừa nhận. Nhưng nhân sinh khổ đoán, nếu luôn là tuần hoàn theo tiêu chuẩn đã định, chẳng phải là quá không thú vị sao? Rất nhiều chuyện, không tự mình trải nghiệm, bác sao có thể biết không có khả năng?”

Bước chân Lãnh phu nhân dừng một chút, nhìn phương xa, tựa hồ là nhớ tới cái gì, ngay sau đó ngữ khí lãnh lùng nói, “Người trẻ tuổi quả nhiên vẫn là người trẻ tuổi, không biết trời cao đất dày, tôi có thể nói cho cô biết kết quả của tự mình trải nghiệm, đó chính là..... Không có kết quả!”

Hạ Úc Huân không chút nào để ý mà nhún nhún vai.

A, không có kết quả thì như thế nào, ít nhất mình sẽ không phải tiếc nuối.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 258: Chất Tóc Thật Đẹp

Hai ngày sau.

Hạ Úc Huân cả người vô lực mà nằm trên bãi cỏ công viên, cầm quyển sách đập lên mặt.

Những lời ngày đó Lãnh phu nhân nói với cô vẫn luôn ở trong đầu tảo không đi.

Khoảng cách lãnh phu nhân nói bảy ngày, hiện tại đã là ngày hôm sau, đến lúc đó, A Thần thật sự sẽ giống lãnh phu nhân nói bị đuổi ra khỏi nhà sao?

Vì cái gì Lãnh Tư Thần không cùng mình nói chuyện này a?

Cô còn cố ý quanh co lòng vòng hỏi vài lần, anh vẫn cái gì cũng không nói, chỉ bảo cô cái gì đều không cần lo, không nên hỏi.

Chính là, chuyện do cô dựng lên, cô sao có thể mặc kệ không hỏi.

Hạ Úc Huân đang xuất thần, đột nhiên, một quả bóng nghênh diện hướng cô bay tới.

“Cẩn thận ——”

Hạ Úc Huân bị sách ngăn trở tầm mắt, căn bản không có ý thức được nguy hiểm, vẫn không kịp làm rõ chuyện gì phát sinh, liền có một thân ảnh

bay lại chắn trước người cô.

Cô lấy sách vở ra, mắt thấy một quả bóng đá vững chắc mà nện trên lưng Lãnh Tư Triệt.

Hạ Úc Huân vội vàng ngồi dậy, hỏi: “A triệt, có bị thương hay không? Em xem một chút!”

Nói xong liền hoảng loạn mà kiểm tra nơi anh bị bóng nện, trên áo sơ mi trắng in hằn rõ dấu vết một quả bóng.

“Tiểu Huân, anh không yếu ớt như vậy!” Lãnh Tư Triệt bất đắc dĩ mà nhìn cô khẩn trương không thôi.

Một cậu bé lo sợ bất an mà đứng ở cách đó không xa, không dám lại đây nhặt bóng.

Lãnh Tư Triệt nhặt bóng lên đưa cho cậu, ôn nhu mà sờ sờ đầu, nói: “Lần sau cẩn thận một chút.”

“Anh, thực xin lỗi!”

“Không có việc gì, đi chơi đi!”

Hạ Úc Huân có chút kinh ngạc mà nhìn Lãnh Tư Triệt đột nhiên xuất hiện, nói: “A triệt, anh sao lại ở chỗ này?”

“Sau khi trở về, anh thường đi đến nơi này dạo một chút, chỉ tiếc mỗi lần đều không có gặp được em, hôm nay là lần đầu tiên.” Lãnh Tư Triệt trực tiếp ngồi trên bãi cỏ.

“Trên mặt đất rất bẩn, hơn nữa lại lạnh, em lấy sách lót cho anh một chút nha!”

Lãnh Tư Triệt cầm tay cô đang muốn lấy sách, lần đầu tiên đối với cô lộ ra vẻ mặt gần như lạnh băng, nói: “Tiểu Huân, đối với anh công bằng chút! Anh không thích người khác đối xử với anh như người bệnh.”

“Thực xin lỗi thực xin lỗi!” Hạ Úc Huân biết anh bởi vì từ nhỏ sức khỏe đã không tốt đối với những việc này đặc biệt miễn cảm, vội vàng áy náy, sờ sờ đầu anh, nói: “Là em không tốt, lần sau sẽ không! Đừng nóng giận nga! A triệt, chất tóc anh thật đẹp, rất mềm nha!”

Lãnh Tư Triệt không biết làm sao than nhẹ một tiếng, nói: “Đừng tùy tiện sờ đầu đàn ông.”

Hạ Úc Huân gãi gãi đầu, “Vì cái gì a?”

“Bởi vì..... Sẽ khiến cho người ta hiểu lầm không cần thiết.” Lãnh Tư Triệt thần sắc có chút đỏ, mái tóc còn sót lại cảm giác mềm mại của lòng bàn tay cô khi chạm vào.

“A?” Hạ Úc Huân không hiểu hai cái này có gì liên quan nhau.

Bất quá, lời này Mặc hình như cũng từng nói qua, thật là kỳ quái.

Còn Lãnh Tư Thần, cô căn bản không dám sờ đầu anh, cho nên không có cơ hội biết thái độ của anh.

Âu Minh Hiên, từ trước đến nay chỉ có anh chà đạp tóc cô, cô cũng không cảm thấy sẽ khiến cho hiểu lầm cái gì a!

Nói chuyện với một người có EQ căn bản không cùng một cái trình độ với người bình thường như Hạ Úc Huân, thực sự là một chuyện rất vất vả, nhưng, Lãnh Tư Triệt lại vui vẻ chịu đựng.

“Tiểu Huân, em biết chuyện của anh trai anh chứ!” Lãnh Tư Triệt hỏi.

Hạ Úc Huân hô hấp cứng lại, đáp: “Chẳng lẽ Lãnh phu nhân nói chính là thật sự? Bọn họ thật sự muốn cùng A Thần đoạn tuyệt quan hệ?”

Lãnh Tư Triệt gật gật đầu, “Anh đã khuyên rất nhiều lần đều không có tác dụng, ba nói cho anh ấy thời gian bảy ngày, để anh ấy đính hôn cùng Bạch tiểu thư. Tất cả tiệc cưới đều đã chuẩn bị xong, nếu đến lúc đó anh ấy không xuất hiện, như vậy..... Lãnh gia sẽ ở trước mặt tất cả khách khứa đoạn tuyệt quan hệ với anh ấy, cũng coi như cho Bạch gia một lời giải thích. Đến lúc đó, liền không còn đường cứu vãn rồi.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 259: Đạp Lên Đám Mây Hạnh Phúc

Không nghĩ tới sự việc so với tưởng tượng của cô còn nghiêm trọng hơn, Hạ Úc Huân giật mình, lăm lăm tự nói, “Vì cái gì..... Vì cái gì anh ấy cái gì cũng không nói với em?”

“Hắn là không muốn em lo lắng đi!” Lãnh Tư Triệt than nhẹ.

Hạ Úc Huân hơi hơi xiết chặt hai nắm đấm, nói: “A triệt, anh là tới khuyên em sao? Khuyên em rời khỏi anh ấy?”

Lãnh Tư Triệt lắc đầu, “Tuy rằng anh rất hy vọng anh ấy trở về, nhưng anh càng hy vọng anh ấy có thể hạnh phúc. Hiện tại, rất nhiều chuyện đều là anh ấy âm thầm dạy anh, anh mới có thể miễn cưỡng ứng phó, nhưng, anh sẽ nỗ lực học tập xử lý việc công ty, để anh ấy có thể buông tay đi làm chuyện muốn làm.”

Hạ Úc Huân ôm đầu gối, phiền não mà chôn đầu, nói: “Em thì sao? Em có thể giúp anh ấy làm cái gì?”

“Em chỉ yêu anh ấy là đủ rồi.” Lãnh Tư Triệt nói, dấu đi sự mất mát cùng đau đớn trong đôi mắt.

Về mặt Hạ Úc Huân có chút mê mang, phải không? Như vậy liền có thể sao?

Cái gì cây bông gòn, hiện tại chính mình quả thực tựa như một dây leo hấp thu dinh dưỡng từ gốc cây của anh mà sinh tồn, không chỉ có không giúp được anh, ngược lại thành liên lụy và gánh nặng với anh.

Phía trước đều không cảm giác được, hiện tại mới phát hiện, yêu một người, sao lại mệt mỏi như vậy.....

Đặc biệt, người kia là Lãnh Tư Thần.

Quả nhiên, đạp lên đám mây hạnh phúc, từng bước gian khổ, một chút không cẩn thận liền sẽ ngã xuống, tan xương nát thịt.

-

Bởi vì ba đã trở lại, cho nên Hạ Úc Huân vẫn theo thường lệ mỗi ngày đi xem mắt cho có lệ.

Tuy rằng Lãnh Tư Thần từng kiến nghị cô trực tiếp nói cho Hạ Mạt Lâm bọn họ đang qua lại, nhưng hiện tại thật sự không phải thời cơ tốt, cô không muốn vào lúc này sinh ra mâu thuẫn với ba cô.

Tin tức duy nhất gần đây chính là lúc xem mắt tìm được một người cùng chung lý tưởng, là một lưu học sinh lập trình internet từ Mỹ về, tên Phùng Ngọc Văn.

Phùng Ngọc Văn giống cô, đã có người thích, người anh thích vẫn đang ở Mỹ, ít nhất còn phải ba năm nữa mới có thể trở về, trong nhà phản đối bọn họ yêu nhau, anh đã bị buộc đi xem mắt.

Hai người thương lượng một chút không mưu mà hợp, vì thế, Hạ Úc Huân có một đối tượng xem mắt cố định.

Mỗi ngày Phùng Ngọc Văn đều sẽ tới nhà đón cô ra ngoài hẹn hò, sau khi tới nơi, hai người liền tách ra làm việc của mình, cũng tiện cho cô và

Lãnh Tư Thần gặp mặt.

“Tiểu Huân, tới chưa?” Lãnh Tư Thần ở trong điện thoại hỏi.

“A! Nhanh nhanh! Còn mười phút nữa liền đến, anh sao đi sớm như vậy a?”

“Bởi vì, không muốn để em chờ anh.”

“Ừm, A Thần, anh gần đây càng ngày càng biết nói lời ngon tiếng ngọt.”

“Không thích sao?”

“Thích, đương nhiên thích!”

“Tiểu Huân, anh có tin tốt muốn nói cho em.”

“Tin tức tốt gì?”

“Em đến rồi lại nói.”

“Được, chờ em nha!”

Hôm nay, Lãnh Tư Thần vẫn luôn bận rộn đột nhiên nói muốn hẹn cô đi xem phim, Hạ Úc Huân sau khi tách khỏi Phùng Ngọc Văn, liền vui mừng mà đi đến chỗ hẹn.

Không nghĩ tới, thật sự đang hụt bước trong đám mây hạnh phúc.....

“Ai, cánh tay ta đều đã trật khớp! Sao không ai nói cho ta biết cô gái này lợi hại như vậy!”

“Thuốc bột của ta còn chưa tới ngày tháo, ai bảo người ra sức vọt tới phía trước! Không phải muốn cướp công sao? Xứng đáng!”

“Cường ca, hiện tại làm sao bây giờ?”

Người được gọi là Cường ca nhìn vào cô gái sau cột, nói: “Chủ nhân muốn đưa xuống biển làm kỹ nữ!”

“Quá độc ác đi! Nếu không..... Chúng ta chơi trước vậy?”

“Chơi cái P, phải trước khi hừng đông đem cô ta bán sang Indonesia! Còn có thời gian chơi?”

“Vậy tiền bán?”

“Chủ nhân nói, bán bao nhiêu đều cho chúng ta!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 260: Là Cô Ta Biến Mất

“Cường Tử, chuyện làm xong chưa?” Trên sô pha bằng da thật, Bạch Thiên Ngưng ăn mặc áo ngủ gợi cảm màu đen, trong tay cầm di động, biểu tình lười biếng hỏi.

“Ta làm việc, cô cứ yên tâm. Ta cam đoan cô gái kia từ nay về sau hoàn toàn biến mất trước mặt cô!” Người tên Cường Tử lời thề son sắt mà ở trong điện thoại cam đoan nói.

Bạch Thiên Ngưng lộ ra nụ cười vui sướng lần đầu tiên thấy suốt mấy ngày nay, đáp: “Rất tốt, 250 vạn đã được dúi vào thẻ của người. Sau khi mọi việc hoàn thành, ta sẽ đem 250 vạn còn lại chuyển qua.”

“Không thành vấn đề, chúng ta hiện tại đang ở trên đường. Là tàu biển tư nhân, không có hồ sơ thông quan, tuyệt đối an toàn.”

Bạch Thiên Ngưng cúp máy, ừm nhả mà nhấp một ngụm rượu vang, sắc mặt tàn ác, “Hạ Úc Huân, tôi sẽ để cô chết, tôi muốn cô sống không được, muốn chết cũng không thể! Không phải thích giả vờ thanh thuần sao? A, lần này, tôi xem cô giả vờ như thế nào!”

Cô vốn tưởng rằng Lãnh Tư Thần chỉ là chơi đùa, nhưng, từ tin tức nhiều ngày thám tử tư tra được xem ra, bọn họ cư nhiên là thật sự lén lút ở bên nhau.

Lãnh gia chỉ cho anh thời gian bảy ngày, hiện tại đều đã qua ba ngày, Lãnh Tư Thần lại một chút thái độ đều không có.

Chẳng lẽ, tiếc đính hôn, cô thật sự phải một mình tham dự?

Không có khả năng, cô tuyệt đối sẽ không để chuyện này xảy ra!

Cô đã không có biện pháp chờ đến bảy ngày sau, tuy rằng Lãnh bá mẫu cam đoan rất nhiều lần, Tư Thần nhất định sẽ đến, nhưng cô không thể mạo hiểm như vậy được.

Bất luận như thế nào, nhất định phải có biện pháp không chút sơ hở.

Không chỉ muốn đóng băng tất cả tài sản của Lãnh Tư Thần, còn phải thần không biết quỷ không hay mà đem cái con hồ ly tinh đáng chết kia giải quyết, cô không tin, anh sẽ muốn một phụ nữ đã trải qua ngàn người vạn người cười.

Bạch Thiên Ngưng ném chén rượu trong tay, nhìn lưỡi dao trên bàn trà sắc bén, cầm lên đi vào phòng tắm.

Chân thon dài trắng nõn bước vào giữa bồn nước ấm đã sớm chuẩn bị, áo ngủ hơi mỏng dẫm nước lập tức dán vào thân thể, đường cong mê người hoàn toàn hiện ra.

Ngón tay nhàn nhã mà trêu chọc cánh hoa trên mặt nước, sau đó nâng tay lên, nhìn cổ tay mình, ý cười âm lãnh, nói: “Trên thế giới này, không có thứ gì ta không đạt được.”

Vừa dứt lời, tay phải cô cầm lưỡi dao, hung hăng cắt xuống cổ tay trái.

Lưỡi dao rơi xuống mặt đất, máu đỏ tươi lập tức trào ra.....

Còn năm phút đồng hồ, dì Trương liền sẽ trở về.

Còn năm phút đồng hồ, Tư Thần liền vĩnh viễn thuộc về ta.

.....

-

Cửa rạp chiếu phim.

Lãnh Tư Thần đợi một hồi lâu Hạ Úc Huân vẫn chưa đến, người xem đã lục tục tiến vào rạp.

Anh vừa muốn gọi điện thoại hỏi cô đã đến đâu, di động lại đột nhiên vang lên.

Là điện thoại trong nhà Bạch Thiên Ngưng.

Lãnh Tư Thần do dự một lát, ấn nhận cuộc gọi.

Mới vừa nhận, di động liền truyền đến thanh âm nôn nóng vụn phần của dì Trương: “Lãnh tiên sinh a! Không tốt không tốt rồi! Ai nha cái vị Bạch tiểu thư kia cô ấy ở trong phòng tắm cắt cổ tay tự sát!”

Lãnh Tư Thần cau mày, “Gọi xe cứu thương.”

“Đã kêu lên! Nhưng, ngài vẫn là nhanh tới một chuyến đi, chuyện lớn như vậy, tôi không làm chủ được a! Ai u..... Thật nhiều máu..... Làm tôi sợ muốn chết.....”

Lãnh Tư Thần vừa sải bước đi đến bãi đỗ xe lấy xe, vừa gọi điện thoại cho Hạ Úc Huân.

“Thực xin lỗi, số máy quý khách vừa gọi hiện không liên lạc được.....”
Di động truyền đến giọng nữ máy móc.

Lãnh Tư Thần nguyên rủa một tiếng, nói: “Đáng chết! Nói bao nhiêu lần không được tắt máy!”

Chẳng lẽ lại hết pin? Anh mua chính là loại hơi gian chờ cực lâu mà.

Lãnh Tư Thần không kịp nghĩ nhiều, trực tiếp trước lái xe đến biệt thự của Bạch Thiên Ngưng.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 261: Có Người Động Thủ Trước

Cùng lúc đó, biệt thự Nam Cung Lâm.

Lâm Na kinh ngạc mà nhìn người da đen thân hình cao lớn ở trước mặt, nói: “Mike, người nói cái gì? Đã có người động thủ trước?”

“Đúng vậy, lúc người của chúng ta đuổi tới, vừa lúc nhìn thấy cô ta bị ngắt xiú trói vào trong xe. Hơn nữa giống như còn nghe được bọn họ nói..... Người thuê bọn họ muốn đem cô ta đưa đi Indonesia làm kỹ nữ.” Mike dùng tiếng Trung sứt sọc đúng sự thật báo cáo.

Lâm Na không thể tin nổi mà lắc lắc đầu, hoàn toàn không nghĩ tới bà thật vất vả hạ quyết tâm, tỉ mỉ bố trí, lại là loại kết quả này.

Vốn dĩ bà vẫn chưa xác định muốn rat ay với Hạ Úc Huân, nhưng, ngày đó bà vô tình nghe được Nam Cung Lâm cùng nam nhân kia nói chuyện, biết được Hạ Úc Huân cư nhiên là con gái Nam Cung Lâm cùng người phụ nữ kia.

Mà Nam Cung Lâm cư nhiên còn ở trong điện thoại nói muốn đem toàn bộ tài sản đều để lại cho Hạ Úc Huân.

A, bà cùng Tiểu Mặc ở bên cạnh ông ta nhiều năm như vậy, cư nhiên còn không bằng một cô gái vừa mới xuất hiện?

Vì tương lai bà cùng Tiểu Mặc, bà không thể lại chờ, bà cần phải trừ bỏ chướng ngại này.

“Ta đây lại bớt việc rồi!” Lâm Na cười lạnh một tiếng, lại không yên tâm hỏi, “Những người đó làm việc có thể tin được không? Nếu hỏng việc, lần sau lại động thủ có thể không dễ dàng như vậy.”

“Người bên kia ra tay rất nhanh, hiện tại đều đã xuất cảnh. Indonesia bên kia ta tương đối quen thuộc, có thể phái người đi điều tra một chút.” Mike đáp.

“A, xem ra lần này người động thủ tám phần chính là Bạch Thiên Ngưng kia, nếu không, trực tiếp giết cô ta là được, hà tất nghĩ ra thủ đoạn độc ác như vậy!” Lâm Na dừng một chút nhíu mày nói, “Cô ta hẳn sẽ không thể tự mình chạy về đây chưa? Nha đầu kia cũng không phải là người dễ chọc!”

“Điểm này ngài có thể yên tâm, tuyệt đối không có khả năng, đi đến nơi đó không phải tự sát thì cũng là bị đàn ông đùa chết.”

Lâm Na lúc này mới hài lòng gật gật đầu, vừa muốn nói chuyện, “Phanh ——” một tiếng, cửa phòng đột nhiên bị người từ bên ngoài phá ra.

Lâm Na lắp bắp kinh hãi, sau khi nhìn thấy là Nam Cung Mặc, thoáng nhẹ nhàng thở ra, lập tức để Mike đi đóng cửa phòng lại.

“Các người nói đó là ai? Là Hạ Úc Huân đúng hay không?” Hai tròng mắt Nam Cung Mặc bốc hỏa, vẻ mặt vô cùng kích động.

Lâm Na thoải mái mà cười đi qua: “Tiểu Mặc, con nói bậy gì đó?”

“Trả lời con, có phải hay không?” Nam Cung Mặc gằn từng chữ một hỏi bà.

Lâm Na chưa từng thấy dáng vẻ Nam Cung Mặc kích động như vậy, đứa nhỏ này từ nhỏ đến lớn đối với cái gì cũng chẳng hề để ý, mà hiện tại cư nhiên vì cô gái kia mà thành như vậy.

“Không phải, chỉ là một người không liên quan.” Lâm Na mặt không đổi sắc mà nói, cũng may vừa rồi không có nói tên họ.

“Không phải?” Nam Cung Mặc đột nhiên vọt tới bàn sách của bà lục lợi loạn.

“Tiểu Mặc, con làm cái gì nha?” Lâm Na chạy nhanh giữ chặt cậu, nhưng, đã không còn kịp rồi.

Xôn xao..... Một đồng tư liệu lớn từ ngăn kéo rút ra.....

Có ảnh chụp Hạ Úc Huân, còn có toàn bộ tài liệu từ nhỏ đến lớn của cô.

“Vậy, đây là cái gì?” Hai tròng mắt Nam Cung Mặc phun hỏa cầm một ảnh chụp Hạ Úc Huân.

“Đó là..... Bởi vì gần đây Hạ tiểu thư cùng nhà chúng ta tương đối gần gũi, cho nên, mẹ cảm thấy cần điều tra một chút về cô ấy, con cũng biết, tình huống nhà chúng ta rất đặc thù.....”

“Đủ rồi! Mẹ con muốn gạt con!” Nam Cung Mặc gầm nhẹ một tiếng xông ra ngoài.

“Mike, ngăn nó lại!” Lâm Na vội vàng nói.

Vốn đang lo lắng chuyện này bị Nam Cung Lâm biết sẽ có phiền phức, hiện tại có người giúp bà làm, quả thực là không thể tốt hơn, như vậy bà liền có thể hoàn toàn kê cao gối mà ngủ, bà tuyệt đối không thể để bất cứ ai cản trở cơ hội làm cô gái kia biến mất hoàn toàn lần này, cho dù người này là Nam Cung mặc.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 262: Dùng Mạng Uy Hiếp

Dưới tình thế cấp bách, Nam Cung Mặc cầm con dao gọt hoa quả kề trên cổ Lâm Na, nói: “Thả con ra ngoài!”

“Không thể nào, cho dù con giết ta.” Lâm Na không thể tin Nam Cung Mặc cứ nhiên sẽ đối với bà như vậy, trong mắt sương mù mênh mông một mảnh, nước mắt nói, “Tiểu Mặc, ta làm hết thấy mọi việc đều là vì con!”

Nam Cung Mặc hít sâu một hơi, nhẫn nhịn không nhìn bà, cậu biết, cậu hiện tại một phút một giây do dự đều sẽ làm Hạ Úc Huân vạn kiếp bất phục.

“Con lặp lại lần nữa, thả con ra ngoài!” Lúc này đây, Nam Cung Mặc trực tiếp đem dao đưa sát cổ mình.

Lâm Na hoảng sợ vạn phần mà nhìn chăm chăm lưỡi dao đang kề sát động mạch cổ cậu, nói: “Tiểu Mặc, con làm gì vậy?”

“Con lặp lại lần nữa, thả con ra ngoài.”

Lâm Na cắn môi dưới, trầm mặc không chịu buông, Nam Cung Mặc tức khắc nặng nề mà cắt xuống, máu tươi lập tức trào ra, chậm rãi lướt qua cổ cậu, tiến vào bên trong.

“Tiểu Mặc, đừng.....” Lâm Na lập tức kinh hô một tiếng.

Nam Cung Mặc cúi đầu cười, “A, không phải đều là vì con sao? Mẹ luôn nói như vậy! Có phải hay không, chỉ cần con chết, mẹ liền không cần phải làm những chuyện đó?”

“Tiểu Mặc.....” Lâm Na khẽ động khóe miệng, muốn nói gì đó, lại cái gì cũng nói không nên lời.

Sau một lúc lâu, bà vô lực mà phát phát tay, “Mike, để nó đi!”

Mike từ cửa phòng tránh ra, Nam Cung Mặc tức khắc cũng không quay đầu lại mà xông ra ngoài.

“Phu nhân, muốn đuổi theo không?” Mike hỏi.

“Không cần, dù sao nó hiện tại đi cũng đã muộn rồi. A, cô gái kia..... Cư nhiên dùng mạng sống của nó để uy hiếp ta. Nó biết rõ, ta coi mạng sống của nó còn quan trọng hơn cả mạng sống của bản thân mình!” Lâm Na vô lực mà ngồi ở trên sô pha.

-

Chung cư Cẩm Uyển.Cơm chiều qua đi, Tần Mộng Oanh đang trong thư phòng sắp xếp lại tư liệu.

Âu Minh Hiên đang một bộ tư thái chủ nhân nằm trên sô pha cầm báo đọc.

Gần đây Hạ Úc Huân không phải đi nghe giảng thì cũng bận ôn thi lên thạc sĩ, thì cũng là cùng Lãnh Tư Thần ở bên nhau, anh muốn tận dụng mọi thứ, nhưng một cơ hội đều không có, đành phải nhàm chán mà chạy tới chơi với Lạc Lạc, thuận tiện cùng bác sĩ Tần thảo luận một chút cách thu phục một người “Điển hình không nữ tính”.

Âu Minh Hiên nhìn lướt qua nội dung trên báo, vẻ mặt thay đổi thất thường.

“Ngày 1 tháng 10 đính hôn? Không tồi, là ngày lành!” Âu Minh Hiên chặc chặc ra tiếng.

Chuyện này, hai người bọn họ khẳng định đều đã biết đi.

Lãnh gia cư nhiên muốn dùng loại phương pháp cá chết lưới rách này bức Lãnh Tư Thần đi vào khuôn khổ, bọn họ dựa vào cái gì khẳng định Lãnh Tư Thần sẽ thỏa hiệp như vậy? Lỡ như đến lúc đó Lãnh Tư Thần không đi, vị Bạch tiểu thư kia chỉ e là mất mặt cả đời?

Nhưng, lỡ như anh ta đi, Úc Huân làm sao bây giờ?

Đáng chết, anh quan tâm vợ vẫn cái gì chứ! Anh ta đi không phải càng tốt sao? Như vậy liền không ai cùng anh tranh đoạt nha đầu kia.

Cho dù cô sẽ thương tâm một thời gian, nhưng vừa lúc để cô nhìn rõ bộ mặt thật của Lãnh Tư Thần.

Hai người lớn cứ xem tư liệu lại xem tư liệu, xem báo lại xem báo, bạn nhỏ Lạc Lạc trên mặt đất bò tới bò lui rất biết tự chơi tự vui.

Bé bò lên sofa đối diện góc tường, từ rổ nhỏ trong góc tường dùng tay nhỏ ôm một đồng hồ chơi sâu lông đủ mọi màu sắc, sau đó, bé bò đến đầu bên này sofa, đem tất cả sâu lông làm động tác thiên nữ tán hoa rải trên người Âu Minh Hiên.

“Oa nga ——”

Kêu một tiếng, rải xong rồi, sau đó lại tiếp tục khuôn vác.

Bé con cứ như vậy bò tới bò lui, bò đến vui vẻ vô cùng, chỉ trong chốc lát, trên người Âu Minh Hiên đã dính đầy sâu lông đủ mọi màu sắc.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 263: Con Gái Là Để Cưng Chiều

Âu Minh Hiên không có chút nào không kiên nhẫn, ngược lại còn ngẫu nhiên phụ họa vài câu, “Oa nga —— Lạc Lạc thật là lợi hại!” Mặc kệ bé ở trên người anh muốn làm gì thì làm.

Lúc Tần Mộng Oanh sắp xếp song ca bệnh đi ra, nhìn một màn trước mắt, cả kinh dùng tay che miệng lại.

“Các người.....”

Lạc Lạc hướng Tần Mộng Oanh hoan hô phát phát tay, “Oa nga —— daddy đã bị sâu lông vây quanh!”

“Hi!” Âu Minh Hiên toàn thân sâu lông mặt tươi cười mà hướng Tần Mộng Oanh chào hỏi, “Con gái cô thật có bản lĩnh!”

Rải sâu lông, loại trò chơi này, thật sự là..... Quá có sáng ý.

Tần Mộng Oanh xì một tiếng cười đi ra, đi qua, ngồi xổm xuống bên cạnh anh, kiên nhẫn mà từng bước từng bước giúp anh phủi sâu lông trên người.

Lạc Lạc ở bên cạnh hoan hô: “Oa nga —— mẹ tối cứu daddy!”

“Anh sao lại để nó nghịch ngợm?” Tần Mộng Oanh giận dữ mà trừng anh một cái, con người lại không trách cứ.

Âu Minh Hiên không thèm để ý mà sờ sờ đầu Lạc Lạc, nói: “Vậy có quan hệ gì? Con gái chính là để cưng chiều!”

Tay Tần Mộng Oanh dừng một chút, lại nói: “Lạc Lạc không có daddy, tôi cần phải càng muốn nghiêm khắc giáo dục nó hơn, chứ không phải cưng chiều nó, nếu không, về sau người ta sẽ nói nó không được giáo dục.”

Âu Minh Hiên không tán đồng nhãn mày, nói: “Đạo lý không phải nói như vậy, nguyên nhân chính là vì Lạc Lạc đã thiếu tình thương của cha, cô mới nên cưng chiều nó gấp đôi!”

Tần Mộng Oanh hung hăng mà phui sâu lông xanh biếc trên cổ áo anh, nói: “yêu thương quá nhiều chỉ có thể làm nó sa vào, sa đọa, trở nên mềm yếu, tùy hứng.”

“Vậy thì sao? Chỉ cần ở trong phạm vi năng lực của tôi, Lạc Lạc nháo cả ngày cũng chẳng sao.” Âu Minh Hiên đương nhiên mà nói.

Lời không hợp ý, Tần Mộng Oanh hoàn toàn vô pháp tiếp thu lý luận của anh: “Anh nên rõ ràng, trong phạm vi năng lực của anh? Anh lại không phải ba Lạc Lạc! Cho nên, đừng nói loại lời nói này.”

Lạc Lạc nghe không hiểu bọn họ đang nói cái gì, chỉ tự mình chơi.

Vừa rồi chơi chưa đủ, bé bò bò bò, bò đến góc tường, xách lên rổ nhỏ, bò đến bên cạnh Tần Mộng Oanh, đem tất cả sâu lông bên trong đều rải hết lên người Tần Mộng Oanh.

“Tần —— Lạc —— Lạc ——”

Tần Mộng Oanh khắp người đều là sâu lông, vẻ mặt phẫn nộ mà gào thét, vừa muốn đứng lên đi thu thập bé, thân mình lại lập tức bị Âu Minh Hiên ôm, nói: “Lạc Lạc chạy mau chạy mau, mẹ muốn đánh người! Daddy giúp con ngăn cản a!”

“Cám ơn daddy thân yêu!” Lạc Lạc bay qua hôn một cái, lật đật chạy vào phòng mình, phịch một tiếng đóng cửa phòng lại.

“Tần Lạc Lạc! Con lại đây cho mẹ!” Tần Mộng Oanh rống xong nổi giận ùng ùng mà chuyển hướng Âu Minh Hiên, nói: “Đều là do anh nuông chiều! Về sau anh đừng đến nữa!”

Tần Mộng Oanh buồn bực mà ở trong lòng anh giãy giụa, đột nhiên phát hiện tư thế này quá thân mật, không khỏi sắc mặt ửng đỏ.

Âu Minh Hiên ấp úng cười, đáp: “Con nít thôi mà, làm gì tức giận như vậy, cô hung dữ như vậy sẽ dọa đến Lạc Lạc. Tới tới tới, hiện tại daddy tới cứu mẹ!”

Âu Minh Hiên nói liền giúp cô nhặt hết sâu lông trên người xuống.

“Anh thật là..... Ấu trĩ!” Cô muốn tức giận, nhưng thấy anh như vậy, lại như thế nào cũng không tức giận nổi.

Một trận tiếng chuông di động đột nhiên vang lên, đánh vỡ bầu không khí ảm áp.

Thanh âm Nam Cung Mặc trực tiếp phát qua: “Chú, không tốt rồi, Hạ Úc Huân đã xảy ra chuyện! Bạch Thiên Ngưng bắt cóc cô ấy, hiện tại có thể đã bị vận chuyển xuất cảnh sang Indonesia, bọn họ nói muốn đem cô ấy đi bán.....”

Âu Minh Hiên nghe Nam Cung Mặc nói, sắc mặt từ quang đăng chuyển thành nhiều mây, nhiều mây chuyển thành âm u, âm u chuyển thành mưa rào có sấm chớp.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 264: Y Giả Nan Tự Y (*)

(*):Bác sĩ khó tự chữa bệnh cho mình.

“Làm sao vậy?” Tần Mộng Oanh lo lắng hỏi.

“Úc Huân đã xảy ra chuyện!” Âu Minh Hiên nhặt áo khoác lên, vội vàng mở cửa đi ra ngoài.

Anh đi rồi, căn phòng trống rỗng trong phút chốc trở nên an tĩnh.

Tần Mộng Oanh nhìn sâu lông trên người, tự mình nhặt xuống một đám, than nhẹ một tiếng, “Hy vọng cô ấy đừng có việc.....”

Cô gái kia, dù sao vẫn cảm thấy cô ấy và mình rất giống nhau.

Giống nhau đều yêu người không nên yêu.

Rõ ràng biết không có khả năng, lại vẫn nghĩa vô phản cố mà rơi vào.

Chỉ là, cô ấy so với mình dũng cảm hơn, cô ấy làm hết thảy mọi chuyện cô ấy muốn làm mà mình không dám làm.

Nhiệt tình như vậy, không màng tất cả mà đi yêu một người như vậy, cho dù mình đầy thương tích, cũng vẫn có thể mỉm cười sáng lạn nhất, giống như đóa hoa nở rộ sau mưa gió.

Cho dù chỉ đứng bên cạnh cô ấy, đều có thể bị sức sống cùng nhiệt tình của cô ấy cảm nhiễm.

Hâm mộ nhiệt tình xúc động của cô ấy, hâm mộ sự dám yêu dám hận của cô ấy, càng hâm mộ dũng khí của cô ấy.

Nhớ rõ hôm trước, các cô cùng nhau mang Lạc Lạc đi công viên chơi.

Lạc Lạc sợ nhất ngồi cầu trượt, lo lắng mình sẽ ngã xuống, cô nói Lạc Lạc rất nhiều lần, nói rất nhiều đạo lý, khuyên bảo bé, nhưng Lạc Lạc vẫn sợ hãi, chỉ dám ở một bên trốn tránh, nhìn bạn nhỏ khác chơi.

Mà Hạ Úc Huân lúc ấy lại trực tiếp đem Lạc Lạc ôm vào lòng, mang theo bé cùng nhau từ cầu trượt trượt xuống dưới. Sau khi chơi vài lần Lạc Lạc liền bắt đầu la hét muốn tự mình chơi.

Cùng Hạ Úc Huân ở chung liền sẽ phát hiện, cô là một người theo chủ nghĩa hành động, bất cứ sự việc gì đều không phải ngẫm lại hoặc nói nói mà thôi, không tự mình trải nghiệm, không đi đến cuối cùng tuyệt đối không buông tay.

Nếu, ngay từ đầu nói cô biết Lãnh Tư Thần thích Hạ Úc Huân, cô nhất định sẽ cho rằng Lãnh Tư Thần là dụng tâm kín đáo hoặc là có toan tính khác.

Nhưng, sau khi hiểu biết Hạ Úc Huân, cô liền cảm thấy, một cô gái như vậy, chính cô là phụ nữ đều nhìn không được mà yêu mến, huống chi là một người đàn ông.

Mà trái lại chính mình thì sao? Chỉ biết một mặt trốn tránh từ bỏ, thậm chí ngay cả sự tồn tại của Lạc Lạc cũng không dám nói cho người kia. Đơn giản là sợ kết quả cuối cùng sẽ là thất vọng.

Cô là chuyên gia tâm lý, nhưng lại là y gái nan tự y, cô ngay cả vấn đề của bản thân đều giải quyết không được.

Cô dựa vào cái gì mà cảm thấy Âu Minh Hiên vô tâm tuyệt tình chứ?

Đoạn thời gian kết giao kia, cô căn bản không có bất cứ nỗ lực gì, ngay cả tình cảm cũng không tập trung tinh thần và trả giá, bản thân mình như vậy, lại dựa vào cái gì làm anh thích.

Dựa vào cái gì, Tần Mộng Oanh lần đầu tiên bắt đầu tự xét lại.

-

Nam Cung mặc đang hết đường xoay xở, Âu Minh Hiên rút cuộc chạy tới.

“Nói rõ ràng, rút cuộc sao lại thế này? Cậu sao lại biết Úc Huân bị bắt cóc?” Âu Minh Hiên thở hồng hộc hỏi.

Nam Cung Mặc do dự một chút không nói, cậu biết Nam Cung Lâm coi trọng Hạ Úc Huân, một khi tin tức để lộ, cho ông ta biết chuyện này, cho dù chưa thành, Lâm Na cũng tuyệt đối không đường xoay người.

“Chú đừng hỏi nhiều như vậy được không? Tôi lúc uống rượu ở quán bar vô tình nghe được!” Nam Cung Mặc tùy tiện có lẽ một câu thúc giục nói, “Nhanh lên, chú có số Lãnh Tư Thần không? Tôi gọi di động cho Hạ Úc Huân, luôn là tắt máy, gọi số nhà cô ấy, ba ba cô ấy nói đối tượng xem mắt hẹn ra ngoài hẹn hò!”

“Vô nghĩa, bọn bắt cóc còn có thể để cô ấy khởi động máy hay sao? Cái gì đối tượng xem mắt, rõ ràng chính là Lãnh Tư Thần!” Âu Minh Hiên không có hỏi nhiều, hung hăng mà ấn số Lãnh Tư Thần.

Bệnh viện.

Lãnh Tư Thần mới vừa đem Bạch Thiên Ngưng đưa vào phòng cấp cứu liền nghe được tiếng chuông di động, vội vàng nhận: “Tiểu Huân, anh nói bao nhiêu lần không được tắt máy! Em bây giờ đang ở đâu?”

Nghe Lãnh Tư Thần nói, tim Âu Minh Hiên rơi xuống vực thẳm, cô ấy không ở bên cạnh Lãnh Tư Thần.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 265: Lão Nương Nơi Nào Lên Không Được Bàn Cược

“Là tôi, Âu Minh Hiên.”

“Có việc?” Lãnh Tư Thần nhíu mày lại, thanh âm bỗng lạnh buốt.

“Không phải tôi có việc, là Úc Huân có việc, cô ấy đêm nay không phải cùng anh ở bên nhau sao? Vì cái gì các người không ở bên nhau?” Âu Minh Hiên chất vấn.

“Tôi hình như không cần thiết phải giải thích với cậu.”

Âu Minh Hiên cười lạnh một tiếng, đáp: “Tôi cũng không muốn biết, chỉ muốn thông báo cho anh một tiếng, Úc Huân bị bắt cóc. A, tôi nghĩ, anh hẳn là người cuối cùng biết tin này rồi!”

Lãnh Tư Thần: “.....”

-

Không khí ẩm ướt đầy mốc khí trong khoang thuyền.

Một đồng thùng đầy cá mòi chất thành đồng.

Trong bụng mỗi một con cá mòi đều chứa lượng độc phẩm cực nhỏ, nhưng, nhiều con cá như vậy cộng lại, lại là một số lượng khổng lồ.

Phía sau những hàng thùng sắt, trong một góc khoang thuyền là một cô gái nhỏ xinh đang cuộn tròn.

Tay chân cô bị trói, nơi cổ chân thậm chí có một xích khóa vững chắc.

Một tiếng còi tàu kéo dài vang lên, tàu biển sắp cập bờ.

Hạ Úc Huân chậm rãi mở đôi mắt, bốn phía một mảnh tối tăm, trong không khí mùi tanh và mùi hôi nồng nặc lẫn lộn, bên tai nghe tiếng còi tàu, tiếng cánh quạt khuấy động nước biển, cùng tiếng gió biển vù vù rung động giao thoa hỗn độn.

Mọi tin tức đều nói cho cô biết, đây là một nơi xa lạ.

Mùi vị khó ngửi kia khiến cô nhịn không được muốn ho khan, nhưng lại chỉ có thể phát ra vài tiếng kêu rên.

Không chỉ có tứ chi bị trói, toàn thân hư nhược vô lực, ngay cả miệng cũng bị người xấu dùng một khối vải ngăn chặn.

Hạ Úc Huân nỗ lực hoạt động thân mình, đem miệng tiến đến bên cạnh một dây thép, dùng dây thép quấn lấy vải trong miệng, dùng sức lôi kéo, làm mảnh vải rơi ra.

“Khụ khụ, có lắm hay không, ta ba tuổi cũng chưa từng gặp bọn buôn người, hai mươi ba tuổi lại gặp.....”

Khiến người ta không nói được lời nào nhất không phải gặp bọn buôn người, mà là cứ nhiên để bọn chúng bắt được.

Đều do cô gần đây chỉ bận rộn nói chuyện yêu đương, lúc mọi chuyện phát sinh một lòng nghĩ đến tin tức tốt mà Lãnh Tư Thần nói, hoàn toàn không nghĩ tới sẽ có người đột nhiên xuất hiện gây bất lợi với cô.....

Thanh âm tấm ván gỗ ma sát chìm xuống vang lên.

Boong tàu bị người mở ra, bên ngoài ánh mặt trời chói chang buổi sáng tiến vào, cô nhắm mắt, chờ sau khi đã thích ứng mới mở to mắt, sau đó liền thấy được mấy tên khốn tối hôm qua.

Tên đàn ông tên Cường ca đi ở phía trước, mặt sau dẫn theo tiểu đệ.

“Các người là ai? Vì cái gì muốn bắt cóc ta?” Hạ Úc Huân vừa đánh giá mấy người kia, vừa bất động thanh sắc hỏi.

Tay tên Hàm Trư sờ sợ gương mặt bóng loáng của Hạ Úc Huân, nói: “Chúng ta..... Là người làm ăn, bắt cóc người, đương nhiên là mang đi bán!”

“Thế nào? Thu xếp xong chưa?” Cường ca nói xong quay đầu không kiên nhẫn hỏi thủ hạ.

Tên tiểu đệ bị Hạ Úc Huân vặn gãy cánh tay bó thạch cao, xách cánh tay, chạy chậm lại đây, đáp: “Xong rồi! Hiện tại đem cô ta đưa đi, vừa lúc có thể kịp buổi bán đấu giá tối nay! Bất quá, nghe nói đêm nay tới đều là người rất có địa vị, cô gái này e là không lên được bàn cược a!”

Hạ Úc Huân khước miệng giật giật, người lại đây, ta cam đoan không đánh chết người, lão nương nơi nào lên không được bàn cược?

“Đánh rắm! Đem cô ta tắm rửa sạch sẽ thay quần áo cho ta! Tiêu tốn nhiều tiền mở ộng quan hệ như vậy còn bán không được, chẳng lẽ muốn lão tử lỗ vốn?”

Tên Cường ca vừa rống, lập tức có mấy tiểu đệ cup mi rũ mắt chạy tới đem Hạ Úc Huân kéo ra ngoài.

Hạ Úc Huân trước đó trúng thuốc mê của bọn chúng, hiện tại hoàn toàn không còn sức lực, chỉ có thể làm ra vẻ nghe lời, không phản kháng tạm thời tùy ý bọn chúng đùa nghịch, chuẩn bị hành sự tùy theo hoàn cảnh.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 266: Sao Lại Ngoan Như Vậy

Sau khi vào đất liền, để tránh bị người khác phát hiện, bọn chúng trực tiếp ở trong khu nhà tư nhân đáng tin.

Qua không bao lâu, một người phụ nữ xinh đẹp trang điểm đậm hoa hòe lộng lầy đến, đem Hạ Úc Huân đẩy vào phòng tắm, rồi lại trang điểm làm tóc cho cô, chọn quần áo cho cô.

Mấy giờ sau, Hạ Úc Huân thiếu chút nữa bị chính mình trong gương hù chết.

Đại tỷ, ngài cần thiết đem tôi trang điểm thành giống hệt ngài sao?

“Hoàn thành!” Người phụ nữ trang điểm đậm kia phun kẹo cao su, búng tay một cái.

“Không tồi không tồi! Cứ như vậy, trước giam giữ, buổi tối là có thể giao dịch.”

Hạ Úc Huân đều ngậy người.

Fuck you! Có lắm hay không? Đem lão nương trang điểm hệt như đem bán còn nói không tồi? Một người hai người thẩm mỹ hẳn là có vấn đề đi?

Tối buổi tối.

Hạ Úc Huân bị vài người đưa lên xe, không biết bọn họ lại muốn cô đi đâu.

Cô hôn hôn trầm trầm ở sau xe nhắm mắt dưỡng thần, chờ đợi thời cơ.

Bất quá tên khốn này rốt cuộc cho uống loại thuốc gì? Như thế nào đến bây giờ trên người vẫn là một chút sức lực đều không có.

Trong lúc cô thử vô số phương pháp chạy trốn khác nhau, nhưng bọn chúng giám sát quá nghiêm mật, cô căn bản một cơ hội đều không có.

“Cường ca, nha đầu chết tiệt kia sao lại ngoan như vậy?” Tiểu đệ bị Hạ Úc Huân đánh gãy cánh tay trước đó hồ nghi mà nhìn Hạ Úc Huân ngoan hiền như con mèo nhỏ mà ngủ phía sau xe.

Cường ca hừ lạnh một tiếng, nói: “Hừ, tới nơi này còn cho phép cô ta nháo sao?”

“Ách, Cường ca, có phải do tối hôm qua hạ dược quá nặng? Anh xem cô ta một chút tinh thần đều không có, có thể xảy ra chuyện gì hay không a?”

“Ngậm cái miệng quạ đen của ngươi lại! Nhưng mà cũng đúng, bộ dáng tử khí trầm trầm này của cô ta sao có thể gặp người!” Cường ca trầm ngâm.

Thật là trời giáng tai họa bất ngờ! Cự nhiên là bởi vì hạ dược quá nặng? Khó trách đều một ngày một đêm, cô ta vẫn luôn hôn hôn trầm trầm!

Fuck, sẽ không có di chứng gì chứ? Đầu óc cô ta sẽ không hư hỏng chứ?

Cẩn cứ dọc theo đường đi quan sát, Hạ Úc Huân phát hiện bọn chúng hoàn toàn có kế hoạch có bố trí, rất có thể là dự mưu đã lâu.

Xem ra lúc này đây không phải đơn thuần dân buôn bán đơn giản như vậy, nếu không cũng sẽ không chọn người bán không được như cô rồi!

Rốt cuộc là ai vậy?

Làm sao bây giờ? A Thần còn đang đợi cô, anh có biết cô đã xảy ra chuyện hay không?

Nếu là tìm không thấy mình anh nhất định sẽ rất sốt ruột!

Cô giống như..... Lại gặp rắc rối rồi.....

Em biết anh hiện tại rất phiền não, em thật sự không muốn thêm phiền toái cho anh, lần này là phiền toái tìm tới em a.....

Hạ Úc Huân càng nghĩ đầu óc càng loạn, đầu óc càng loạn lại càng muốn ngủ, rơi vào đường cùng hung hăng véo đùi mình mới có thể miễn cưỡng duy trì sự thanh tỉnh.

.....

Hai mươi phút sau, xe dừng trước cửa một quán ăn đêm, ánh đèn huỳnh quang không ngừng lập loè khiến cô hoa cả mắt.

Wall..... Đây là tên quán ăn đêm này sao? Hoàn toàn chưa từng nghe qua.

Cường ca đem cô đẩy đến trước mặt một người đàn ông, người đàn ông tóc vàng đeo kính gọng vàng đánh giá Hạ Úc Huân một cái, không chút do dự lắc đầu.

Cường ca nóng nảy, một phen xé áo khoác bên ngoài Hạ Úc Huân, trong phút chốc, da thịt trắng nõn của cô tất cả đều hiện ra trong không khí lạnh lẽo, nói: “Lam Tu, anh nhìn nhìn lại đi! Kỳ thật nha đầu này tư chất không tồi!”

Vốn dĩ Hạ Úc Huân đang mơ màng sắp ngủ như con thú nhỏ đột nhiên bừng tỉnh, cả kinh giật dử, không chút do dự một cái tát bay đến trên mặt

Cường ca, bàn tay bóp chặt tay hắn, hơi dùng lực, Cường ca lập tức phát ra tiếng kêu rên như giết heo.

“A a a —— nha đầu thú vị người muốn chết!”

Chỉ là một động tác đơn giản mà thôi, Hạ Úc Huân cũng đã dùng hết toàn bộ sức lực còn lại, thở hồng hộc, mồ hôi lạnh đầm đìa.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 267: Thành Giao

Cô một phen ném tay tên Cường ca ra, ánh mắt sắc bén mà trừng hẳn, nói: “Mặc kệ là ai sai người, người sẽ phải trả giá lớn, ta thề.”

“Nha đầu thú! Người chết chắc rồi!”

Cường ca vừa muốn xông lên động thủ, tên đàn ông tóc vàng tên Lam Tu kia một phen cầm tay hắn giơ lên cao, rất có hứng thú mà đánh giá Hạ Úc Huân, nói: “Từ từ, cô gái này..... Có phần thú vị.”

Hạ Úc Huân vừa nghe liền nổi giận, “Chết tiệt! Tên lông vàng kia, con mắt nào của người thấy ta thú vị? Người có biết buôn bán người là phạm pháp không hả?”

Tên tóc vàng một bộ gian thương hướng cô sâu kín cười, lộ ra hàm răng trắng tinh, đáp: “Hai con mắt đều thấy được.”

Nói xong chuyển hướng người hầu phía sau, ra lệnh “Đem cô ta vào đi thôi!”

“Khoan đã, người cho dù ta là ai cũng không biết liền dám mua ta, sẽ không sợ có người tìm người gây phiền toái?” Hạ Úc Huân không buông bất cứ một hy vọng nào.

Lam Tu quay đầu nhìn Hạ Úc Huân quần áo bất chỉnh, thương hại mà nhìn cô, hết như nhìn một người ngu ngốc, nói: “Thật là một cô gái ngây

thơ.”

“Này này.....” Hạ Úc Huân còn muốn nói chuyện, cũng đã bị người kéo đi xuống.

Cường ca nửa bên mặt sưng đỏ, mừng rỡ như điên, nói:“Ý của anh là?”

Lam Tu ký chi phiếu cho hắn, nói:“Thành giao!”

Cường ca nhìn những con số 0 liên tiếp trên chi phiếu cười đến không khép miệng được, không thể tin nổi nha đầu chết tiệt kia còn có thể bán được nhiều tiền như vậy, thật là so với dự đoán của hắn khá hơn nhiều.

-

Hạ Úc Huân bị mang vào một căn phòng xa hoa, nhốt chung với một đám mấy cô gái ăn mặc áo ngủ gợi cảm chết tiệt.

Trước cửa là bốn năm tên thủ vệ, mấy người đang tán gẫu, truyền đến những tiếng cười đáng khinh.

“Lần này tới không ít hàng có giá! Cô tóc vàng mắt xanh kia, chắc chắn, thật đầy cảm xúc! Còn có cô em người Nhật Bản kia, đáng người thật là.....”“Đó là đương nhiên, buổi đấu giá hôm nay sẽ quy tụ toàn người rất có địa vị!”

“Bất quá, cô gái Trung Quốc vừa rồi đi vào người nhìn thấy chưa? Hàng như vậy vào bằng cách nào?”

“Ha ha..... Người đưa cô ta vào nhất định cũng cho không ít tiền bạc! Bất quá, ánh mắt của kẻ có tiền ai mà biết được? Người đừng thấy cô ta như vậy, nói không chừng công phu trên giường của người ta lại lợi hại đó nha!”

“Mấy ngày này hội đấu giá càng ngày càng không thú vị, những lão tổng đó muốn tìm sự kích thích, Lam Tu lần này cố ý chuẩn bị không ít món ăn thôn quê!”

.....

Hạ Úc Huân nghe đối thoại ngoài cửa, chỉ cảm thấy một trận buồn nôn. Nhưng, cô đã một ngày một đêm không ăn, tất nhiên là cái gì đều nôn không ra.

Cô nhìn những cô gái bên cạnh, người chết lặng chờ chết vừa nhìn chính là bị ép buộc, kẻ hoa hòe lộng lẫy phỏng chừng là tìm quan hệ tự mình tiến vào.

Hạ Úc Huân nhớ tới Âu Minh Hiên đã từng nói qua với cô chuyện như vậy, nói đây là trò chơi nhảm chán của xã hội thượng lưu.

Quán ăn đêm ở khắp nơi trên thế giới đều có tổ chức loại hoạt động bán đấu giá này, tới đều là kẻ có tiền tìm kích thích, không ít phụ nữ vì muốn chen chân vào nhà giàu, làm tình nhân của kẻ có tiền, thậm chí chủ động đi vào nơi này tìm vận may, hy vọng có thể được mua đi.

Một lát sau, một người đàn ông đáng khinh đi vào, phát cho các cô mỗi người một chai nước, một hộp bánh quy khô.

Hiện tại khôi phục lực khí quan trọng, Hạ Úc Huân hoàn toàn không phòng bị mà ăn.

Người đàn ông đáng khinh kia cười cười, sau đó đáng khinh mà đi ra ngoài, đáng khinh đóng lại cửa phòng.

“Lại là thứ này, còn không bằng ta tự mang đi!” Một mỹ nữ tóc vàng ném nước cùng bánh bích quy, từ trong túi móc ra một chai thuốc, ưu nhã mà lấy ra vài viên nuốt vào.

Hạ Úc Huân nhìn tên nhãn tiếng Anh trên chai thuốc, đột nhiên phản ứng lại đây là cái gì, lập tức đem ngón tay với vào trong cổ họng muốn đem đồ ăn nhổ ra.

Đáng chết, đồ ăn cư nhiên có thuốc kích thích tình dục!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 268: Mật Báo

“Đầu trọc, lấy cho anh mấy bình rượu lại đây!” Tên đàn ông đáng khinh vừa rồi đưa đồ ăn chỉ vào một phục vụ nói.

Nhân viên phục vụ được gọi đầu trọc kia kỳ thật có một mái tóc dài sóng vai, dùng da gân đơn giản cột sau đầu, nhưng, bởi vì lúc hăn vừa tới là đầu trọc, cho nên mọi người gọi theo thói quen, sau khi tóc hăn đã dài mọi người vẫn gọi đầu trọc.

Tên phục vụ đầu trọc theo lời cầm mấy bình rượu ngon, lập tức bị đoạt mất.

“Còn đứng làm gì? Đi a! Chúng ta là làm việc vặt, không có tiền boa cho người!” Người đàn ông đáng khinh uống một ngụm rượu, hung tợn mà nói.

“Toàn bộ rượu hôm nay tính cho ta, có thể hay không..... Để ta nhìn một cái?” Đầu trọc vừa nói, vừa qua khe hở phòng nghỉ nhìn xung quanh.

Người đàn ông đáng khinh hiểu rõ mà vỗ vỗ bả vai đầu trọc, nói: “Tiểu tử người! Xem đi xem đi! Ha ha ha.....”

Trong phòng, rất nhiều cô gái bởi vì được hiệu đã phát tác, bên trong một mảnh xuân ý dạt dào, đầu trọc nhìn đến mặt đỏ tai hồng.

“Đủ rồi đủ rồi a! Boss sắp sửa đến đây rồi!” Người đàn ông đáng khinh thúc giục nói.

Thấy đầu trục lưu luyến mà nhìn bên trong dò xét, bị người đàn ông đáng khinh lôi ra, nói: “Nhìn người không tiền đồ kìa!”

Mọi người cười vang.

Toilet nam.

Giờ phút này trên mặt đầu trục đã hoàn toàn không còn vẻ mặt đáng khinh vừa rồi, thần sắc ngưng trọng mà gửi đi một tin nhắn.

-

Một khách sạn cao cấp ở Indonesia.

Đêm qua sau khi nhận được tin tức, Lãnh Tư Thần lập tức điều động máy bay tư nhân bay tới Indonesia.

Thành phố A bên kia, Hướng Viễn gọi điện thoại tới: “Lão đại, trong nước đã tra xét toàn bộ nhật ký xuất cảnh, hoàn toàn không có tin tức, gần rạp chiếu phim cũng không có người nhìn thấy nhân vật khả nghi.”

“Tiếp tục tra.” Lãnh Tư Thần sắc mặt âm trầm mà cúp điện thoại.

Lương Khiêm đi theo Lãnh Tư Thần cùng tới Indonesia nôn nóng nói: “Indonesia bên này chúng ta cũng đã tìm hiểu, nhưng, không có bất cứ điều kiện manh mối gì, nơi rộng lớn như vậy muốn tìm một người thật sự là.....”

Nhìn vẻ mặt đáng sợ của Lãnh Tư Thần, Lương Khiêm không dám tiếp tục nói nữa.

Đã một ngày một đêm, vẫn không có bất cứ tin tức gì, cô dường như là bốc hơi khỏi nhân gian rồi vậy.

Nếu bọn bắt cóc là vì tiền, hẳn là sẽ gọi điện thoại làm tiền, nhưng, điện thoại nhà của Hạ Úc Huân và của anh đều không có phản ứng.

Nếu đối phương chỉ là vì muốn Hạ Úc Huân biến mất, vậy thật sự nguy hiểm.

Chuyện lớn như vậy, anh tất nhiên là không thể gạt Hạ Mạt Lâm, chuyện bọn họ lén lút qua lại cũng bị ép đưa ra ngoài ánh sáng rồi.

Người có thể làm loại chuyện này sẽ là ai đây?

Hạ Mạt Lâm bên kia căn bản không thể chọc tới người nào, Âu Minh Hiên nói là Bạch Thiên Ngưng, nhưng hiện tại cô còn nằm ở trên giường, chưa qua khỏi thời kỳ nguy hiểm.....

Cho dù là cô, anh cũng không có biện pháp hỏi ra đáp án a!

Lúc này, tiếng chuông di động của Lãnh Tư Thần đột nhiên vang lên, chẳng lẽ là bọn bắt cóc?

Lãnh Tư Thần vội vàng cầm lấy di động, nhìn thấy một tin nhắn mới được gửi đến.

[Người người muốn tìm ở Wall, 20 phút sau sẽ bắt đầu hội đấu giá, mau đến.]

Nhìn tin nhắn kia, sắc mặt Lãnh Tư Thần đột biến.

“Lão đại, làm sao vậy?”

“Cô ấy ở Wall!”

Không nghĩ tới cô thật sự bị bán vào nơi này, hy vọng cô còn chưa xảy ra chuyện. Tiểu Huân, chờ anh!

“Đi tra một chút chủ nhân số này!” Lãnh Tư Thần đưa điện thoại di động cho Lương Khiêm, nhanh chóng mặc áo khoác.

Lương Khiêm nhìn dãy số xa lạ phát tin nhắn tới, kinh ngạc nói, “Wall không phải quán ăn đêm nổi tiếng nhất phía Đông Indonesia sao? Tối thứ Hai mỗi tuần đều sẽ cố định cử hành một lần hội đấu giá. Chị dâu chẳng lẽ là bị.....”

Nếu thật là nơi đó, vậy có thể phiền toái rồi!

Ông chủ đứng sau quán ăn đêm kia nghe nói rất có địa vị, tuyệt đối là nhân vật không thể trêu vào.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 269: Trò Hay Vừa Mới Vừa Mới Bắt Đầu

Lãnh Tư Thần cắt ngang anh, nói: “Từ nơi này đến Wall phải mất bao lâu?”

“Cho dù là dùng máy bay trực thăng, cũng ít nhất nửa giờ, huống chi máy bay của chúng ta dừng ở sân bay tư nhân, lái xe qua phải mất mười phút, còn không bằng trực tiếp lái xe qua.” Lương Khiêm trả lời.

“Tôi lập tức đuổi qua, cậu tiếp tục điều tra.” Lãnh Tư Thần nghiêng răng nghiêng lợi mà xông ra ngoài.

“Nhưng, lão đại, tin nhắn này có thể tin được không?” Lương Khiêm theo ở phía sau gọi.

“Không chắc chắn, cho nên mới bảo cậu đi tra!”

Quan trọng nhất chính là, anh không thể buông tha bất kỳ một hy vọng nào.

-

Quán ăn đêm, đại sảnh phòng được bài trí xa hoa đẳng cấp.

Đêm nay khách mời tôn quý tất cả đều đã lục tục trình diện, nhân viên phục vụ đang hầu rượu.

Phía trước mọi người là một màn hình thật lớn.

Chờ lát nữa trò chơi sẽ bắt đầu.

Người chủ trì trước sau như một đứng trên mặt đất nói vài câu: “Cảm tạ chư vị khách quý đã đến, đêm nay, chúng tôi vì mọi người chuẩn bị.....”

Người chủ trì sau khi nói xong, phía sau màn hình lớn lóe ra, xuất hiện phẩm môn bán đấu giá đêm nay.

Cả màn hình lớn bị phân tách thành chín tiểu khối vuông, mỗi tiểu khối vuông tương ứng với một phòng khác nhau.

Chín căn phòng, mỗi phòng được trang trí theo những phong cách khác nhau, nằm trên giường lớn là các mỹ nữ yếm sấu hoàn phi, mỗi người mỗi vẻ.

Đây chỉ là nhóm đầu tiên, phía dưới còn có một nhóm.

Đêm nay tổng cộng sẽ bán đấu giá 18 mỹ nữ đến từ các quốc gia khác nhau, phong cách khác nhau.

Nếu tình hình tốt, có thể bán ra bảy tám người, cuộc đấu giá này được xem là thành công.

Bất quá, gần đây hội đấu giá có chút sa sút, hàng bán đi cũng càng ngày càng ít, cho nên người phụ trách Lam Tu không tiếc số tiền lớn ở bên ngoài mua rất nhiều mỹ nữ gọi là chưa qua gia công cùng dạy dỗ tự nhiên.

Phụ nữ, càng tâm bất cam tình bất nguyện, đàn ông càng muốn có được.

Giờ phút này, giữa màn hình lớn những mỹ nữ ăn phải thuốc kích dục đã chậm rãi bắt đầu có phản ứng, tiếng rên rỉ tràn ngập khắp khán phòng khiến người ta mặt đỏ tai hồng. Nhưng dưới sân khấu các vị khách quý lại đầy hứng thú.

Lam Hạo Dương bắt chéo chân, nghiêng người dựa lưng vào ghế ngồi ngủ gật, “Xem mấy thứ này, còn không bằng về nhà xem phim!”

Bên cạnh lập tức có người phụ họa, nói: “Càng ngày càng không thú vị, mấy cô gái đó vừa nhìn chính là đã sớm biết trong phòng có cameras, diễn cũng quá giả tạo!”

Lam Hạo Dương quét mắt nhìn màn hình một cái, nói: “Cũng không phải, số 2, số 6 nhìn thấy không? Tôi dám cá, đó là món ăn thôn quê.”

“Lam thiếu, đôi mắt ngài cũng quá độc đi! Trước đó tôi có nghe được tin tức nội bộ, kia thật đúng là món ăn thôn quê.....”

Mười phút sau, cô gái trong hình đã tự đem quần áo mình cởi ra gần hết, cửa phòng mở ra, mỗi phòng đều đi vào hai người đàn ông.

Trò hay vừa mới bắt đầu, các khách mời hơi có chút hứng thú.

Hậu trường lúc đó.

Hạ Úc Huân bị xếp hạng nhóm thứ hai lên sân khấu cảm giận mà nhìn những cô gái đang uốn éo gọi loạn.

“Chết tiệt! Kêu kêu kêu! Mùa xuân đều đi qua, kêu la cái gì a!”

Đáng chết, kêu đến cô cũng tâm phiền ý loạn, trong cơ thể phản ứng cũng càng ngày càng kịch liệt.

Vừa rồi những đồ ăn đó cứ nhiên sống chết nôn cũng không ra, cô liền muốn chết tâm.

Vừa rồi đã bị gọi đi một nửa, không biết là đi làm gì, dù sao chắc chắn cũng không phải chuyện tốt.

Hy vọng mình không được chọn, làm ơn làm ơn!

Căn phòng đáng chết này, cứ nhiên ngay cả cái cửa sổ cũng không có, kiến trúc sư là ăn Shit lớn lên sao!

Hạ Úc Huân đang oán giận, một cô gái đột nhiên bò đến bên người cô, ái muội mà cọ xát vào thân thể cô.

Hạ Úc Huân như điện giật ném cô ta ra, trốn đến một bên, nói: “Đại tỷ, có lầm hay không, tôi chính là phụ nữ!”

“Tôi thật khó chịu, giúp giúp tôi, giúp giúp tôi.....”

Hả? Cô ấy nói tiếng Trung, thì ra cũng giống cô đến từ Trung Quốc.

Nhưng tiểu thư à, tôi thương mà không giúp gì được rồi! Chính tôi bản thân đều khó giữ được nữa là!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 270: Hội Đấu Giá

“Thế nào? Vừa ý ai rồi à?”

“Cũng chưa có ai đặc biệt, không thú vị.....”

“Ai, đúng vậy, sẽ không phải là một chuyển tay không nữa chứ? Hội đấu giá này xác thật là càng ngày càng tệ!”

.....

Ngồi trên ghế tiệc thịnh soạn truyền đến tiếng nói chuyện với nhau như vậy.

Lam Hạo Dương nhàm chán mà mở notebook ra, đăng nhập MSN.

Thật không biết anh hôm nay tới nơi này làm gì, nếu không phải vì cố động cho tên gian thương kiêm kẻ tham tiền kia, anh sẽ không tới loại hội đấu giá nhàm chán này.

Không hiểu nổi loại trò chơi không thú vị này sao còn có thể kiếm chác được nhiều tiền như vậy.

Người trẻ tuổi bên cạnh Lam Hạo Dương vừa hưng phấn mà nhìn màn hình, vừa thò qua hỏi: “Này này! Lam thiếu, giúp tôi nhìn xem, đêm nay tôi nên chọn ai?”

Lam Hạo Dương bỗ thí từ notebook ngẩng đầu lên, nói: “1, 3, 7, 9 là tên Lam Tu kia dùng rất nhiều tiền huấn luyện ra, đảm bảo về kỹ thuật. Xem khí chất 2, 4, 5, thân phận hẳn là không bình thường nha! Ha ha, mua về nhất dạ xuân tiêu, người ta làm không tốt sẽ tố cáo cậu, nói cô ta là thiên kim của một xí nghiệp nào đó, muốn cậu chịu trách nhiệm với cô ta.....”

“Ách, không thể nào?”

“Không tin? Vậy cậu có thể thử xem sao!” Lam Hạo Dương nhún vai.

Đang ngồi tất cả đều là trùm thương nghiệp, vậy nơi nào là bọn họ tìm niềm vui trong hội đấu giá, sớm thành con đường cho phụ nữ phân quyền phụ qu, đều sắp trở thành hội bách hoa hoàng đế cổ đại tuyển chọn phi tử.

Wall hiện tại hoàn toàn là người mua người bán hai bên có lợi, vừa có thể thu tiền bọn họ, lại vừa có thể thu được tiền của những cô gái muốn tiến vào.

Tên Lam Tu kia đã gian thương đạt tới cảnh giới nhất định rồi.

Người vừa hỏi chuyện là người thừa kế tập đoàn áo pháp, năm nay mới vừa tròn mười tám tuổi, lần đầu tiên tới loại hội đấu giá này, tiểu tử dễ dàng hưng phấn.

Nghe nói tập đoàn áo pháp trước đó vài ngày không biết sao đắc tội với tập đoàn thiên lâm, bị chinh rất thảm, nhưng tiểu tử này một chút cũng không vì chuyện nhà mà lo lắng, mỗi ngày đều ăn chơi đàng điếm.

Ai! Xã hội thượng lưu chính là hủ bại mà!

“Tôi tin, Lam thiếu anh có kinh nghiệm như vậy, tôi sao có thể không tin được đây! Ha ha.....”

Một bên có người chen vào nói, “Nghe nói Lam thiếu cùng người phụ trách quan hệ không tòi, thường xuyên tới cổ động, hẳn sẽ không cho anh tin tức chứ?”

Lam Hạo Dương chỉ cười cười, không tỏ ý kiến.

“Đúng rồi, vừa rồi anh nói còn sót lại số 6! Số 6 thì sao?” Tiểu tử Áo pháp vội vàng hỏi.

Lam Hạo Dương nhìn về phía hình ảnh số 6, cô gái trên giường mặc dù bị được tính khống chế, nhưng vẫn không cho phép hai người đàn ông kia chạm vào cô, mà không phải giống như những cô gái khác chủ động dính sát vào thân thể đàn ông, mọi cách trêu chọc.

Lam Hạo Dương trầm ngâm nói, “Số 6 a! Số 6 cho dù cậu vừa ý, chỉ sợ cũng không hy vọng!”

Quả nhiên, Lam Hạo Dương vừa dứt lời liền có lão tổng ấn vang chuông chọn số 6, ra giá 500 vạn.

Tiểu thiếu gia hiển nhiên ra không qua nổi giá cao như vậy, vẻ mặt tiếc nuối.

Nửa trận kết thúc.

Nhóm cô gái đầu tiên được ba người bán ra, trong đó người được định giá cao nhất chính là số 6, giá cả vẫn tăng vùn vụt.

Phải biết rằng cô gái Hàn Quốc kia chỉ vì nhà nghèo bị cha mẹ bán ra với giá mấy vạn đồng, hiện tại lại được bán ra với giá trên trời 1000 vạn.

Lam Tu ưu nhã mà nhấp ngụm rượu, xem ra khẩu vị đàn ông xác thật dần phai nhạt, bắt đầu thích loại phụ nữ thanh thuần vô tội này rồi.

Kế tiếp, sau năm phút nghỉ giải lao, nửa trận sau bắt đầu.

Hạ Úc Huân đầu tiên là bị mang vào phòng thay đổi một thân sườn xám màu đỏ, búi tóc, mang giày cao gót, sau đó cứ như vậy bị bao bọc kín mít đưa vào một gian phòng phong cách thời kỳ dân quốc.

Đây là làm cái gì vậy? Quay phim sao? Hừ! Không phải là quay cái loại phim kia đó chứ!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 271: Anh Sát Thiên Dao!

Chín người nhóm thứ hai vừa mới ra, cô gái Trung Quốc giữa phòng số 5 được bài trí phong cách cổ kính thời Đường, mặc trang phục thời Đường liền hấp dẫn ánh mắt của đàn ông dưới sảnh.

Cô chính là cô gái trước đó muốn Hạ Úc Huân giúp đỡ, dáng vẻ xinh xắn lung linh, thay cổ trang càng là uyển chuyển động lòng người.

Sau khi cô vào phòng đầu tiên là sợ hãi mà đánh giá hoàn cảnh lạ lẫm một chút, sau đó rúc vào góc tường, ôm hai đầu gối, con người hoảng sợ như chú nai nhỏ kinh hoảng mà đánh giá bốn phía.

Dần dần, cô nhận không được, bắt đầu bởi vì cảm giác xa lạ ngỡ ngàng mà khóc thút thít.

“Nóng quá.....” Cô dựa vào vách tường lạnh lẽo, thân thể lại vẫn từng trận từng trận nóng dần lên.

Bộ dáng mềm mại bất lực kia cơ hồ tác động đến nhân tâm toàn bộ nam nhân, khơi dậy ý muốn bảo hộ của bọn họ.

Khoác bên ngoài lụa Hàng Châu mỏng như cánh ve, cô gái bởi vì một trận khô nóng mà xả xuống, đàn ông trước màn hình lập tức phát ra một tiếng kêu kinh ngạc.

Lúc ánh mắt toàn bộ đàn ông đều dừng ở số 5, Lam Hạo Dương lại ở trong bóng tối nhìn không chớp mắt nhất cử nhất động của cô gái phòng số 9 kia.

Lam Hạo Dương chú ý tới cô, không chỉ là vì phản ứng đặc biệt của cô, mà bởi vì, cô gái kia sao lại thấy quen mặt đến thế? Dù sao cũng cảm thấy hình như đã gặp qua ở đâu rồi!

Mấy người đàn ông vẫn luôn bất động thanh sắc cũng đã bắt đầu nhay bén mà chú ý tới số 9.

Số 9 đó là Hạ Úc Huân, cô vừa mới tiến vào phòng liền trấn định tự nhiên mà xem xét một chút địa hình, vẻ mặt bình tĩnh mà tìm tòi nghiên cứu, tựa như một con báo sẵn đi vào nơi xa lạ, hoàn toàn không giống những cô gái vừa rồi như chim nhỏ nép vào người, nhu nhược bất lực kia.

Hạ Úc Huân ở trong phòng qua lại một vòng lớn, bực bội mà mở một nút áo phức tạp gần cổ.

Làm cái gì? Những người đó đôi mắt mù sao! Dù sao cũng không thể thấy cô là người phương Đông liền cho cô mặc sườn xám đi!

Cũng không nhìn xem khí chất này của cô có thể mặc sườn xám không? Mặc áo choàng thầy pháp còn kém không nhiều lắm.Đem cô bọc hết như gói bánh chưng là muốn thể hiện vẻ đẹp cấm dục sao?

Tóc búi lên thật ra không tồi, ít nhất sẽ mát mẻ hơn một chút.

Hạ Úc Huân ý nghĩ kỳ thật quá mức tự coi nhẹ mình, đáng người cô tuy rằng không cao, nhưng 1m65 cũng không tính là lùn, hơn nữa bởi vì trường kỳ rèn luyện, hình thể cân xứng, sườn xám cắt may này đem đáng người cô hoàn toàn phô triển, phập phồng quyến rũ, quả thực mười phần nữ tính.

Chỉ cần cô không mở miệng nói chuyện, hướng nơi đó mà đứng, tuyệt đối chính là mỹ nữ khí chất cổ điển.

Đường Hạ Úc Huân thô lỗ mà cởi bỏ một viên cúc áo, không chỉ không phá hư mỹ cảm tổng thể, ngược lại còn vài phần cuồng dã cùng gợi cảm hơn.

Bởi vì nỗ lực dùng ý chí cường đại, được hiệu của Hạ Úc Huân so những người khác phát tác có chút chậm hơn.

Cô gái duy nhất không có phản ứng động tình này ngược lại khiến cho ánh mắt dồn vào cô càng lúc càng nhiều.

Cuối cùng, kết quả quan sát của Hạ Úc Huân chính là, toàn bộ trong phòng trừ bỏ mấy dụng cụ trong nhà phong cách dân quốc chính là một chiếc giường lớn cực kỳ ái muội, đây thật sự là một hiện tượng không tốt.

Hạ Úc Huân vô lực mà dựa vào bàn, nhìn thấy trà trên bàn, theo bản năng mà liếm liếm đôi môi khô nóng, nhưng cô không dám uống nước mà nơi này chuẩn bị.

Cô bực bội theo thói quen liền bắt đầu hoạt động, liều mạng đem đầu đập vào trên mặt bàn.

Đập đầu xong cô nhắc tới ấm trà, ngẩng mặt, đem cả chén nước hất lên mặt mình, làm mình tỉnh táo hơn một chút.

Dưới sự thúc đẩy của được hiệu, hô hấp càng lúc càng dồn dập, thần trí Hạ Úc Huân không rõ mà hô to một tiếng, “Lãnh —— tư —— thần —— anh sát thiên đao! Em cứu anh nhiều lần như vậy! Cơ hội một lần anh hùng cứu mỹ nhân tốt thế này! Anh rốt cuộc tới hay không a!”

“Phốc ——” Sau khi Lam Hạo Dương đang nghe được cái tên kia vừa uống một ngụm rượu vang vào miệng tất cả đều phun ra trên màn hình

laptop.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 272: Quả Nhiên Là Tiểu Bảo Tiêu Nhà Anh

Phía dưới lập tức bắt đầu có người tò mò mà dò hỏi, cô gái Đông Phương kia vừa rồi hào khí vạn trượng nói câu kia là có ý tứ gì?

“Ách, hình như là đang kêu cứu!” Có người nước ngoài gà mờ tiếng Trung giải thích nói.

Tiểu tử Áo pháp kia hồ nghi mà gãi gãi đầu, nói: “Vừa rồi cô gái kia gọi là cái gì..... Lãng..... Tê..... Sân? Lãnh Tư Thần?! Hẳn không phải là Lãnh Tư Thần tập đoàn Lãnh thị chứ?”

“Sao có thể!” Lập tức có người đáp.

“Ách, cũng đúng, hẳn là cùng tên hoặc là cùng âm.....”

Mọi người không có chú ý nhiều đến chút nhạc đệm này, chỉ là lại có nhiều người hơn bắt đầu chú ý đến cô gái tinh linh cổ quái phòng số 9.

Lam Hạo Dương bởi vì một tiếng Lãnh Tư Thần kia của Hạ Úc Huân lúc này đã hoàn toàn nghĩ tới, anh rốt cuộc biết vì sao cô gái này nhìn lại quen mắt đến vậy.

Cô còn không phải là tiểu bảo tiêu luôn bên cạnh Lãnh Tư Thần sao?

Nhớ rõ lần trước vào sinh nhật anh, Lãnh Tư Thần còn mang cô đi dự. Lúc ấy bởi vì Lý Vân Triết đến gần cô, Lãnh Tư Thần còn rất tức giận mà

chạy đi tìm cô, sau đó cô uống say té xỉu, Lãnh Tư Thần cư nhiên trực tiếp đem cô ôm đi ra ngoài.

Chuyện này thiếu chút nữa đăng báo, lúc ấy vẫn là anh tiêu tiền hỗ trợ đối phó, bởi vì việc này Lãnh Tư Thần còn thiếu nợ anh một bữa cơm a!

Thật là kỳ quái, chẳng lẽ trên thế giới này thật sự có hai người đáng đập giống nhau như vậy?

Không lẽ nào tiểu bảo tiêu sẽ từ thành phố A chạy đến quán ăn đêm ở Indonesia này a!

Chẳng lẽ.....

A! Chẳng lẽ là bị bắt cóc?

Lúc ấy anh liền nhìn thấy thái độ của Lãnh Tư Thần với cô gái này không bình thường, gần đây chuyện của Lãnh Tư Thần anh cũng nghe thấy, chẳng lẽ theo như lời anh ta nói “Tôi tìm được một cô gái không thể không có cô ấy”, cái “Cô ấy” kia chính là thanh mai trúc mã bên cạnh anh ta hơn hai mươi năm, tiểu bảo tiêu bị công ty khai trừ?

Nếu thật như vậy, toàn bộ sự việc đều có thể liên kết với nhau, anh suy đoán chuyện này vô cùng có khả năng là người Lãnh gia làm, mục đích là muốn ép Lãnh Tư Thần trở về.

Chết tiệt, đây là chuyện gì? Người Lãnh gia bọn họ đem người nhà mình bức đi rồi, hiện tại người ta ở bên ngoài hô mưa gọi gió lại phải dùng thủ đoạn hạ lưu này bức người trở về?

Khó trách Lãnh Tư Thần không muốn về cái nhà không chút nhân tính kia, gia nghiệp đều lớn như thế? Túng đến chỉ còn lại có tiền! Hơn nữa bọn họ hoàn toàn đem Lãnh Tư Thần trở thành công cụ kiếm tiền sao?

Lam Hạo Dương càng nghĩ càng có khả năng, càng nghĩ càng kinh hãi, vì thế lập tức gọi một cú điện thoại.

“Alo, tư thần a! Anh đang ở đâu?”

“Hạo dương, xin lỗi, hiện tại tôi có việc gấp, không rảnh bồi cậu uống rượu!” Lãnh Tư Thần nói liền phải cắt đứt.

Lam Hạo Dương vội vàng nói, “Không phải uống rượu!”

“Mặc kệ chuyện gì đều không được, tôi hôm nay không rảnh!”

Phát hiện Lãnh Tư Thần muốn cúp máy, Lam Hạo Dương rất nhanh hô lên một cái tên, “Hạ Úc Huân!”

Lãnh Tư Thần ngón tay đang chuẩn bị ấn tắt quả nhiên lập tức dừng lại, ngữ khí đặc biệt nặng nề: “Cậu biết cái gì?”

“Tư thần, nếu anh hiện tại là đang tìm người, tôi có thể nói cho anh biết, cô ấy hiện tại đang ở Wall quán ăn đêm lớn nhất phía Đông Indonesia.”

“Tôi biết, mới vừa nhận được tin tức, hiện tại đang trên đường đuổi qua, vì cái gì cậu cũng biết tung tích của cô ấy?” Lãnh Tư Thần khó hiểu hỏi.

Lam Hạo Dương nghe vậy kích động mà đập bàn một cái, đáp: “Chết tiệt! Quả nhiên là tiểu bảo tiêu nhà anh sao! Tôi liền nói sao lại quen mắt đến vậy! Bất quá, tốc độ của anh thật đúng là nhanh a!”

“cậu thấy cô ấy?” Thanh âm Lãnh Tư Thần dị thường vội vàng, quả thực hận không thể trực tiếp đem Lam Hạo Dương từ di động kia tóm lại đây, lại đem toàn bộ lời tống bụng anh ta đổ hết ra.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 273: Nhất Định Phải Bắt Được Cô Ấy

“Tư thần, mở video di động ra đi, tôi cho anh xem, cô ấy hiện tại ở trước mặt tôi!” Lam Hạo Dương như hiển vật quý hưng phấn mà nói.

Lam Hạo Dương nói khiến Lãnh Tư Thần vừa mừng vừa sợ, càng hồ nghi đầy bụng, cậu ta rốt cuộc là có ý tứ gì?

Lúc hình ảnh trên di động nhắm ngay tiêu cự, Lãnh Tư Thần liền hoàn toàn hiểu rõ.

“Tiểu Huân.....”

Lam Hạo Dương ngồi trên hàng ghế thứ nhất, cho nên quay rất rõ ràng, vừa quay vừa giải thích nói, “Anh nhanh đến đây đi! Tiểu bảo tiêu nhà anh đang bị bán đấu giá a! Hơn nữa trước mắt xem ra giá thị trường không tồi! Nếu không phải vừa rồi cô ấy gọi to một tiếng Lãnh Tư Thần, tôi thật sự không nhận ra cô ấy!”

“Cô ấy..... Gọi tôi sao? Cô ấy nói cái gì?” Lãnh Tư Thần chuyên chú mà nhìn hình ảnh Hạ Úc Huân vừa không ngừng quạt gió, vừa đang không ngừng cười sồn sồn.

“Đúng vậy! Cô ấy nói.....” Lam Hạo Dương nhớ lại hình ảnh vừa rồi, nhìn không được khẽ cười một tiếng, bắt chước như đúc ngữ khí lúc đó của Hạ Úc Huân nói: “Lãnh Tư Thần anh sát thiên đao! Em cứu anh nhiều lần như vậy! Cơ hội một lần anh hùng cứu mỹ nhân tốt như vậy! Anh rốt cuộc

tới hay không a! Ha ha ha, tiểu bảo tiêu nhà anh thật sự là có cá tính, tôi nhìn thấy không ít lão tổng đẳng cấp đều chú ý tới cô ấy!”

“Hạo dương, cô ấy thoát nhìn có chút kỳ quái!” Lãnh Tư Thần bất an mà nhìn màn hình nhiều lần nói.

“Đương nhiên kỳ quái! Ăn những thứ thuốc đó có thể không kỳ quái sao? Anh nhìn mấy cô gái khác xem, đã sớm không chịu được! Nói thật, cô gái này đủ cường hãn, ý chí thực kiên định, mới có thể nhịn được như vậy!” Lam Hạo Dương vừa nói vừa nhìn quay đi động cho Lãnh Tư Thần nhìn phản ứng của những cô gái khác.

Quả thực là khó coi.

Lãnh Tư Thần nhìn đến một trận hải hùng khiếp vía, “Đáng chết! Bọn họ cư nhiên hạ được!”

Lãnh Tư Thần vừa dứt lời liền nhìn thấy hình ảnh mỗi căn phòng đều bắt đầu lục tục có đàn ông đi vào.

“Hạo dương, cậu có thể nghĩ cách cứu cô ấy ra hay không!” Tưởng tượng đến mấy người đàn ông đó chạm vào Tiểu Huân của mình, anh liền hận không thể khiến bọn họ biến mất lập tức khỏi thế giới này.

Lam Hạo Dương khó xử nói, “Anh nếu nói sớm một chút còn dễ làm, anh họ không làm việc đảng hoàng bị nhà đuổi đi là người phụ trách nơi này, tôi nói một tiếng là có thể trộm đem chị dâu nhỏ ra!

Nhưng hiện tại, đều đã lên bàn cược, ngồi dưới kia đều không phải nhân vật dễ chọc, ông chủ phía sau Wall càng không cần phải nói. Hiện tại đột nhiên đem người thay đổi, phá hỏng quy tắc, khẳng định là không được.

Nhưng, anh yên tâm, mấy người đàn ông vừa mới đi vào sẽ không động vào cô ấy, dù sao cô ấy cuối cùng vẫn phải để lại cho người mua, mấy

người đàn ông đó chỉ biết làm một ít, ách..... Diễn trò mà thôi.”

“Cậu đang nói đùa sao? Diễn trò trước?” Thanh âm Lãnh Tư Thần lạnh đến vỡ vụn.

Nhìn cô bị mấy người đàn ông đến gần, cho dù chỉ là chạm vào một chút mà thôi, anh cũng đã sắp phát điên rồi, còn có thể chịu đựng bọn họ đối với cô..... Diễn trò sao?

Lãnh Tư Thần gầm lên giận dữ khiến Lam Hạo Dương sợ tới mức vội vàng che di động nói: “Anh nói nhỏ thôi nha! Đừng nóng vội, tôi hiện tại liên liên hệ anh họ tôi, xem có biện pháp nào không!”

Lãnh Tư Thần chưa bao giờ từng mất khống chế như thế, hoảng loạn như thế, nói: “Lam Hạo Dương, cậu nghe rõ cho tôi! Chờ lát nữa mặc kệ có air a giá cao thế nào, cậu nhất định phải bắt được cô ấy!”

Hiện tại tựa hồ chỉ có một biện pháp như vậy thôi!

“Yên tâm, tôi đã biết!”

Lam Hạo Dương mới vừa hứa hẹn xong liền có người trực tiếp ra giá 1000 vạn.

Lam Hạo Dương thiếu chút nữa bị nước miếng mình sặc chết, run rẩy mà hô lên, “1001 vạn!”

“Đúng, chính là như vậy, chậm rãi tăng giá, tận lực kéo dài thời gian!” Lãnh Tư Thần gầm nhẹ một tiếng nhìn về phía tài xế, quát: “Đáng chết, người lái xe nhanh lên một chút!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 274: Gió Xoáy Đá

Nhìn hai người đàn ông tiến vào, Hạ Úc Huân trong lòng ai oán một tiếng, cái gì phải tới cuối cùng cũng tới sao?

Giờ phút này, cô cũng không biết đang có vô số ánh mắt chú ý nhất cử nhất động của mình, càng không biết A Thần của cô cũng có thể nhìn thấy cô.

Thân thể cô nằm ở trên mặt bàn, kịch liệt mà thở hổn hển, sườn xám đã bị cô cởi đến không sai biệt lắm, lộ ra cái cô trắng nõn cùng da thịt mềm mại trước ngực.

“Tiểu mỹ nhân, đừng nóng vội, anh đây liền tới giúp em!” Hai người đàn ông đáng khinh đi từng bước một đến gần cô.

Hạ Úc Huân cầm chén trà trong tầm tay liền ném qua, lại bởi vì trên tay không có sức lực mà ném trật.

Cứ như vậy nữa không được, bởi vì cô không chỉ ăn những thứ thôi thanh được đó, trước đó còn bị trúng thuốc mê quá liều, hiện tại căn bản một chút sức lực đều không có, đầu óc hôn hôn trầm trầm, lại cứ như vậy đi xuống căn bản không có biện pháp bảo vệ chính mình.

Trước mắt cô càng ngày càng mơ hồ, mồ hôi thấm ướt đầm tóc mai, Hạ Úc Huân đem chút sức lực còn lại cầm chén trà đập bể dưới chân mình.

Hai người đàn ông hai mặt nhìn nhau, sau đó nhìn cô, không biết cô gái này lại muốn chơi trò gì. Bởi vì không ít cô gái chủ động tìm tới nơi này đều biết trình tự, biết nhất cử nhất động của mình khách quý đều có thể thấy, cho nên dùng hết mọi phương pháp muốn câu dẫn sự chú ý.

Dưới ánh mắt hoang mang của mọi người, Hạ Úc Huân từ trên mặt đất nhặt lên một mảnh vỡ nhỏ, sau đó hơi vén váy lên, hung hăng mà cắt một đường trên cẳng chân.

Trong phút chốc, máu tươi lập tức dọc theo miệng vết thương chảy xuống dưới, đau đớn phát huy tác dụng kích thích Hạ Úc Huân từ trong mê loạn tỉnh táo lại.

Nhưng, cô vẫn ngại chưa đủ tỉnh táo, lại hung hăng cắt thêm một đường.

“Cô..... Cô làm gì?” Thấy hành vi của cô tự mình hại mình, hai người đàn ông cả kinh trừng lớn hai mắt.

“Tiểu Huân, đừng thương tổn chính mình, xin em.....” Lãnh Tư Thần nhìn tim như bị đao cắt.

Cùng lúc đó, các tân khách dưới sảnh cũng đều bắt đầu tò mò mà nghiên cứu cô gái kia.

“Cô ấy hẳn là muốn dùng phương pháp này làm mình thanh tỉnh!”

“Đủ can trường!”

“Có cá tính, ta thích!”

.....

Trong đám người thỉnh thoảng truyền đến tiếng tán thưởng nghị luận, thông qua di động truyền vào trong tai Lãnh Tư Thần, hết sức chói tai, thật muốn đem những người đó tất cả đều giết sạch.

Lúc này, cô gái ở phòng số 5 vừa rồi đã sớm nhìn không được bắt đầu chủ động cởi quần áo đàn ông, cầu xin: “Cho tôi..... Cầu xin anh.....”

“Xin tôi cái gì? Cô phải nói ra, tôi mới biết được a!”

“Tôi không biết, nóng quá, thật là khó chịu..... Xin anh cho tôi.....”

Người đàn ông đáng khinh vuốt ve thân thể cô gái, thậm chí chậm rãi cởi quần áo cô ra, bắt tay thâm nhập vào vùng cấm địa bí ẩn.....

Lại là tiết mục cũ kỹ, các tân khách bắt đầu không có hứng thú với số 5.

Lại nhìn đến số 9, Hạ Úc Huân xé sườn xám chỉ còn lại một nửa, còn tới đầu gối.

Cô rốt cuộc nhìn không được sao? Mọi người không nhìn được đều có chút thất vọng, thật không thú vị.....

Kỳ thật, Hạ Úc Huân chỉ là vì như vậy sẽ rat ay tiện hơn một chút mà thôi.

Muốn chẻ củi phải mài dao, mặc sườn xám đánh nhau? Đây không phải muốn mạng người sao?

Một người đàn ông trong đó vừa mới tới gần một bước, Hạ Úc Huân đột nhiên không kịp phòng ngừa mà đứng lên, chân trái hơi đổi, thân hình di động, “Bang” một cái gió xoáy đá xinh đẹp, thế nhưng trực tiếp đem người đàn ông kia một chân đá bay ra ngoài cửa.

“A ——”

Cả phòng triển lãm, thanh âm hít ngược khí lạnh hết đợt này đến đợt khác truyền đến.

Trong phút chốc, tiêu điểm ánh mắt mọi người đều đã dừng ở phòng số 9.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 275: Cô Ấy Là Người Phụ Nữ Của Lãnh Tư Thần

Phía sau màn hình nhân viên thuận theo dân ý, trực tiếp đem vị trí phòng của Hạ Úc Huân đưa lên giữa màn hình ngay vị trí ban đầu của số 5.

Hiện tại Hạ Úc Huân không còn sức lực cùng bọn họ đánh nhau, chỉ có thể ngắm chuẩn thời cơ trong thời gian ngắn nhất, dùng một vài chiêu chế phục đối phương.

Hạ Úc Huân bạo phát lực kinh người, người đàn ông kia bị đá trúng phần đầu, trực tiếp ngất đi, mất năng lực phản kháng.

Người đàn ông thứ hai phần nộ mà rút gào bay qua, Hạ Úc Huân bị hắt dè lên trên giường, liều mạng mà giãy giụa.

Xe Lãnh Tư Thần đang trên đường thành phố gào thét mà qua, tốc độ kia sắp sửa sánh ngang máy bay chiến đấu.

“A ——” Người đàn ông phát ra tiếng kêu rên như giết heo, tung tăng nhảy nhót mà che vị trí yếu điểm của mình lăn lộn trên mặt đất.

Cùng lúc đó, lại một lần thuận theo dân ý, toàn bộ màn hình lớn, hình ảnh cô gái khác đều đã bị kéo xuống, chỉ còn lại một màn này của Hạ Úc Huân phóng đại hiện ra toàn màn hình.

-

Lam Hạo Dương sau khi cố định điện thoại lập tức tiến ra hậu trường.

Lúc này, sau hậu trường Lam Tu đang không chớp mắt mà nhìn Hạ Úc Huân trong camera kia, kinh ngạc cùng thường thức không cần nói cũng biết, nhưng lại càng có rất nhiều tiền bạc xôn xao quay cuồng ở trong mắt.

Trước đó hẳn cư nhiên suýt nữa thì bỏ lỡ, cũng may cuối cùng đem cô gái này lưu lại.

Thật không nghĩ tới lần này thu hoạch lớn nhất cư nhiên lại là cô.

Lam Hạo Dương vọt vào, thở hồng hộc nói, “Lam Tu, cô gái kia không thể trêu vào! Nhanh thả người!” “Thả? Lam Hạo Dương, cậu phát điên cái gì? Đừng chặn đường tài lộ của tôi, mát mẻ quá ngốc rồi sao!” Đôi mắt Lam Tu không chớp mắt mà nhìn chằm chằm màn hình, không thêm liếc nhìn Lam Hạo Dương lấy một cái.

“Lam Tu, cô ấy là người phụ nữ của Lãnh Tư Thần!” Lam Hạo Dương nổi giận gầm lên một tiếng.

“Phụ nữ của Thượng đế cũng không thể thả!” Lam Tu hiện tại trong mắt chỉ có tiền, nào còn có tâm tư nghe cậu ta nói lời vô nghĩa.

Lam Hạo Dương bất đắc dĩ mà vỗ vỗ cái ót, anh liền biết sẽ như vậy, vừa rồi nói không thông, hiện tại Hạ Úc Huân nháo có tiền đồ như vậy liền càng nói không thông, Lam Tu người này từ trước đến nay là hạng người muốn tiền hơn muốn sống.

“Ách..... Cậu vừa rồi nói cái gì?” Lam Hạo Dương đang bực bội mà nghĩ cách, Lam Tu đột nhiên hậu tri hậu giác mà phục hồi tinh thần lại hỏi.

Rốt cuộc đồng ý nghe lời anh nói, Lam Hạo Dương nhẹ nhàng thở ra, gằn từng chữ một mà lặp lại nói, “Tôi nói, cô ấy là người phụ nữ của Lãnh Tư Thần!”

“Cậu đùa giỡn cái gì vậy? Nếu là phụ nữ của Lãnh Tư Thần, cậu có thể tranh đoạt được sao? Loại chuyện đoạt người phụ nữ của anh em này, không phúc hậu đâu!” Lam Tu khinh bỉ liếc mắt nhìn Lam Hạo Dương một cái, đầy mặt không tin.

“Vô nghĩa, chính là bởi vì cô ấy là phụ nữ của Lãnh Tư Thần, tôi mới không thể để cho người khác cướp đi mất! Đây là anh ta vừa giao tôi thay anh ta làm, hiện tại anh ta đã biết cô gái này ở nơi này của chúng ta, đang trên đường tới!” Lam Hạo Dương sắp sửa bị hấn làm cho tức điên, nói: “Shit! Tôi không phúc hậu? Vậy còn anh? Anh còn bán phụ nữ của anh em của anh em nha! Anh liền thiếu đạo đức đi!”

Lam Tu sắp sửa bị anh quay đến hồ đồ, nói: “Không phải, cậu nói cho rõ ràng! Cô gái này sao có thể có quan hệ với Lãnh Tư Thần? Cậu hấn không bởi vì vừa rồi cô ấy hô một tiếng cái gì cái gì thần đó chứ? Phụ nữ của Lãnh Tư Thần là Bạch Thiên Ngưng! Tôi đã gặp, căn bản là không phải như vậy!”

Giờ phút này, trên màn hình lớn.

Hai người đàn ông kia sau khi bị bị Hạ Úc Huân giải quyết xong, lập tức lại đến thêm hai người da đen cao lớn, cánh tay gần như to bằng đùi cô.

Lúc này Hạ Úc Huân sức lực đã hoàn toàn bị hao hết, hai người đàn ông kia đi lên trực tiếp xé quần áo cô, giở trò với cô.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 276: Học Trường, Thực Xin Lỗi

Tất cả mọi người trong sảnh đuổi dài cổ, một lòng đều bị cô gái quật cường này tác động.

Hai người da đen kia, trong đó một người giữ chặt tứ chi cô, một người khác đi lên muốn cưỡng hôn cô, Hạ Úc Huân không ngừng tránh né.

Cuối cùng, bởi vì góc độ, tất cả mọi người không thấy được đã xảy ra chuyện gì, chỉ nghe được tên cầm thú đang xâm phạm cô đột nhiên tê tâm liệt phế mà tru lên một tiếng, đôi tay che lại một bên đầu mình lăn trên mặt đất, một người da đen khác kinh hoảng thất thố mà chạy tới xem.

Hậu trường, Lam Hạo Dương cùng Lam Tu đang kịch liệt tranh luận đột nhiên đình chỉ nói chuyện, tất cả đều bị tình huống trong hình ảnh dọa sợ ngây người.

Chỉ thấy Hạ Úc Huân một bàn tay run rẩy ngồi dậy, một tay khác nắm quần áo bị xe rách, khoe miệng cô vẫn tràn ra máu, hình như là bị thương?

Nhưng không nghĩ tới chính là, giây tiếp theo, cô chậm rãi mở miệng, phun ra một cái lỗ tai máu chảy đầm đìa, sau đó, vẫn luôn nôn khan.

Cô..... Cô cư nhiên đem lỗ tai sống sờ sờ của người đàn ông kia cắn đứt!

Nhìn một màn giữa màn hình, tim Lãnh Tư Thần bị va chạm thật mạnh.

Là anh không bảo vệ tốt cho cô, mới để cô tứ cố vô thân như vậy, để cô không thể không dùng phương thức quyết tuyệt như thế bảo hộ bản thân.

Không phải lần đầu tiên thấy qua cô dùng cảm quạt cường, lại là lần chấn động nhất.

Hai người da đen nhìn Hạ Úc Huân như đang nhìn quái vật, sợ tới mức không ngừng lùi ra sau, cũng không dám tới gần nửa bước.

“Học trưởng..... Thực xin lỗi.....” Hạ Úc Huân cúi đầu, hữu khí vô lực mà chậm rãi nói ra những lời này.

Thực xin lỗi, em không nên mắng anh là cầm thú! Thì ra, đây mới chân chính là cầm thú! Trước đây thực sự là em trách oan anh rồi.....

Sau khi Lãnh Tư Thần nghe Hạ Úc Huân nói, tim mới vừa bị thương nặng lại hung hăng bị thọc một đao.

Tuy rằng là tiếng rất nhỏ rất nhỏ, nhưng anh lại nghe thật sự rõ ràng, cô nói, “Học trưởng, thực xin lỗi.....”

Học trưởng, Âu Minh Hiên, vào loại thời điểm này, cô nghĩ đến thế nhưng sẽ là Âu Minh Hiên mà không phải mình?

Vào lúc Lãnh Tư Thần đau lòng đến sắp hít thở không thông, anh nghe được tên của mình.

Khinh khinh nhu nhu một tiếng, lập tức đem anh bên bờ địa ngục cứu vớt ra.

“A Thần.....”

Bởi vì vừa rồi kịch liệt đánh nhau, thuốc trên người Hạ Úc Huân đã hoàn toàn phát tác, từng đợt cảm giác xa lạ khiến cô đau đớn muốn chết, trong

đầu khó có thể tự chế mà nhớ tới hình ảnh Lãnh Tư Thần hôn môi mình, vuốt ve mình.....

Dáng vẻ anh tức giận không nói lời nào, dáng vẻ lúc vui vẻ khoe miệng hơi nhếch lên, dáng vẻ phiền não mày nhíu chặt, trong đầu tất cả đều là anh.

“A Thần, em thật vô dụng.....” Hạ Úc Huân trong lòng bàn tay gắt gao nắm chặt một mảnh sứ, máu tươi không ngừng theo năm đầu ngón tay nhỏ giọt xuống dưới.

Đau đớn từ tay đứt ruột xót như vậy cư nhiên cũng vô pháp khiến cô thanh tỉnh, theo cảm giác đau cũng dần dần chết lặng, thần trí cô cũng đã sắp sửa tan vỡ.

“Tiểu Huân, chờ anh! Chờ anh! Thực xin lỗi, thật sự rất xin lỗi! Đã nói sẽ không bao giờ để em phải chờ anh! Lại vẫn là.....”

Không phải em vô dụng, đừng trách móc bản thân nặng nề như vậy, là anh sai! Là anh không bảo vệ tốt em!

Lúc Hạ Úc Huân rốt cuộc chậm rãi ngẩng đầu, ánh sáng tím từ hai tròng mắt mê ly chột lóe lên.

Từ lần trước sau khi trầm cảm khỏi lại, cô đã không còn giống như trước dựa vào mắt kính, nhưng ngoại trừ mắt kính ở ngoài, vẫn mỗi ngày đều đeo kính sát tròng màu đen, nhưng bởi vì kịch liệt giãy giụa vừa nãy, kính sát tròng đã rớt.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 277: Sôi Nổi Đấu Giá

Đôi con người màu tím kia đột nhiên xuất hiện ở trong màn hình khiến tất cả mọi người kinh ngạc không thôi, lại thêm khóe miệng rướm máu, vẻ mặt giãy giụa ẩn nhẫn.....

Một màn máu tanh hương diễm này kích thích quá mạnh, quả thực quá kinh diễm rồi!

Dưới đài sau vài phút trầm mặc ngẩn ngui, bộc phát ra tiếng ra giá kịch liệt hết đợt này đến đợt khác.

“Kẻ hám lợi chết tiệt, tôi đã nhắc nhở anh rồi, tận tình tận nghĩa, anh tự giải quyết cho tốt đi!” Lam Hạo Dương ném xuống một câu, vội vàng chạy trở về trả giá.

Anh mới vừa chạy về sảnh, vẫn chưa kịp ra giá liền nghe được một con số làm anh kinh ngạc vạn phần.

“\$50million!” Trong một góc, người đàn ông tóc nâu, kính râm che khuất hơn phân nửa khuôn mặt đột nhiên mở miệng.

Toàn trường yên tĩnh.

Sau khi yên tĩnh lại là kịch liệt sôi trào.

“Ohmygod! \$50million?”

“Người đàn ông kia là ai a? Cự nhiên ra giá đến 5000 vạn đôla!”

“Không biết, hình như là người Đan Mạch, nhìn rất quen mắt. A, ta nhớ ra rồi, lần trước đấu giá kịch liệt chiếc Rolls-Royce màu bạc trong triển lãm xe đến thời điểm gay cấn cũng là bị hẫng dùng ba trăm triệu một lần giật giải! Gần đây hẫng thường xuyên thần không biết quỷ không hay mà xuất hiện ở rất nhiều nơi cao cấp, nhưng không ai biết thân phận của hẫng!”

“Không thể nào? Thần bí như vậy?”

.....

Lam Hạo Dương tìm tòi nghiên cứu mà đánh giá người đàn ông trong góc, sao lại là hẫng? Người này rốt cuộc là ai? Gần đây thật sự kiêu ngạo!

“Tôi có thể mang cô ấy đi chứ?” Người đàn ông thần thái kiêu căng hỏi. Hẫng cự nhiên còn nói tiếng Trung lưu loát như vậy?

Lam Hạo Dương đang muốn ra giá 5001 vạn đôla kéo dài thời gian, ai ngờ, cuối cùng lúc sắp kết thúc, Hạ Úc Huân vốn dĩ nằm ở trên giường vẫn không nhúc nhích đột nhiên nhảy dựng lên, thừa dịp hai người trông coi không chú ý tông cửa xông ra, hai người da đen đuổi theo, toàn bộ cục diện loạn thành một đoàn.

Người đàn ông thần bí kia tựa hồ cũng không sốt ruột, chỉ không nhanh không chậm mà gọi điện thoại, hơn nữa phát đi một ảnh chụp, ra lệnh cho cấp dưới, nói: “Tìm cô gái này!”

Khóe miệng người đàn ông rất có hứng thú mà gọi lên, “Nine, chờ mong cô sẽ cho ta càng nhiều kinh hỉ!”

Cùng lúc đó, Lãnh Tư Thần rốt cuộc chạy tới, vừa nhìn hình ảnh cô lao ra khỏi phòng trong di động, vừa nhanh chóng hướng quán ăn đêm chạy tới.

Chờ lúc Lãnh Tư Thần tới cửa quán ăn đêm, vừa lúc gặp được Lam Hạo Dương đuổi theo ra, vội vàng hỏi, “Cô ấy đâu?”

“Chạy thoát! Hắn là còn chưa đi xa! Đi hướng kia!” Lam Hạo Dương thở hồng hộc mà nói.

Lam Tu ngay sau đó cũng ra tới, sau khi nhìn thấy Lãnh Tư Thần, cả người đều đại ra, mặt xám như tro tàn, trong miệng chỉ còn lại ba chữ, “Ta xong rồi.....”

Dựa theo thủ đoạn hành sự của Lãnh Tư Thần kia, lần này hắn phỏng chừng sẽ bị chết rất thảm.

-

Đêm khuya, trong nước, biệt thự xa hoa của Nam Cung Lâm.

“Trang trại rượu mười năm trước đầu tư hiện tại đã bắt đầu có lợi nhuận, bất quá lợi nhuận tốt nhất năm nay vẫn là Wall ở Indonesia”

Đao Sẹo sau khi hội báo hơn nửa ngày lại phát hiện Nam Cung Lâm vẫn một bộ thất thần, vì thế xoay chuyển tròn mắt thử thăm dò nói, “Đúng rồi, lão đại, vừa rồi nghe nói Wall bên kia đêm nay xuất hiện một cô gái đặc biệt thú vị, lợi hại vô cùng, bốn người đàn ông đi đến, cô ấy dưới tình huống ăn phải thuốc kích dục, cư nhiên còn có thể đem một người đàn ông đá bay, một người đá ngay điểm yếu, còn đem lỗ tai một người da đen cắn rớt, cuối cùng còn lại một người sợ tới mức chết khiếp, chạm vào cô cũng không dám dù chỉ là một chút!”

Đao Sẹo thấy Nam Cung Lâm hai ngày này tâm tình rất sa sút, ân cần mà muốn tìm chút niềm vui cho ông.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 278: Năm Cũng Trúng Đạn

“A? Có cô gái mạnh mẽ như vậy sao? Hẳn sẽ không phải lại là Lam Tu sắp xếp chứ?” Nam Cung Lâm vành mắt như muốn văng ra, mày cau lại, tựa hồ tràn đầy hứng thú.

“Lão đại, tôi đem đoạn ghi hình phát cho ngài xem!” Đào Sẹo vội vàng mà mở notebook, mở ra đoạn ghi hình vừa rồi gửi đến.

Ngay cả hắc cũng còn chưa kịp xem, vì thế vội vàng cũng tiến lên, muốn mở mang một chút cô gái kia rốt cuộc là thần thánh phương nào.

Sau một trận ồn ào, cả màn hình lớn chậm rãi di động, cuối cùng hình ảnh dừng lại ở màn hình thứ chín.

Sau khi tập trung nhìn vào, cả khuôn mặt Đào Sẹo đều đen.

Mặt Nam Cung Lâm càng không cần phải nói, trực tiếp nổi lên bão cấp mười hai.

Sau khi xem xong hơn mười phút ghi hình ngắn ngủn, Nam Cung Lâm “Bang” một tiếng đem toàn bộ máy tính ném đi.

“Người nói thật cho ta nghe một chút, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?”

Đào Sẹo sợ tới mức chân đều mềm, đáp: “Lão đại! Tôi không biết! Tôi không biết a! Tôi cũng là vừa mới biết được người này cư nhiên..... Cư nhiên là Hạ tiểu thư! Video này gửi qua tôi vẫn chưa kịp xem đâu.....”

Nam Cung Lâm phẫn nộ, quát: “Còn ở đây nói lời vô nghĩa! Còn không mau đi tìm người cho ta! Cô ấy chỉ cần thiếu một sợi tóc, người liền tự đào hố mà chôn mình đi!”

Một màn cuối cùng là cảnh tượng Hạ Úc Huân đẩy cửa chạy đi, nha đầu kia sợ là đã chạy thoát.

“Mặc kệ là chạy đi hay là bị bắt trở về, ta muốn lập tức nhìn thấy cô ấy! Cút!” Sắc mặt Nam Cung Lâm vô cùng khó coi, một chân đá Đao Sẹo ra ngoài.

Đi đến một nửa, Nam Cung Lâm lại hô một tiếng, “Từ từ, quay lại!”

Đao Sẹo vội vàng lại lăn trở về, cup mi rũ mắt, “Dạ dạ, lão đại, ngài còn có cái gì phân phó?”

“Lập tức chuẩn bị phi cơ đi Indonesia!”

“Vâng vâng.....”

Lão đại cư nhiên muốn đích thân đuổi theo sao?

Chưa từng nhìn thấy Nam Cung Lâm phẫn nộ đến như vậy, Đao Sẹo hồn phi phách tán mà chạy ra ngoài, lập tức liên hệ người bên kia.

Ai, hần đây là chiêu ai chọc ai? Rõ ràng mọi chuyện đều không liên quan tới hần a!

Quả thực là năm cũng trúng đạn, oan chết hần.....

Thư phòng, Nam Cung Lâm một lòng đến bây giờ vẫn chưa khôi phục về bình tĩnh.

Nha đầu kia và mẹ cô có quá nhiều điểm tương tự, ngay cả tính tình can trường kia cũng trò giỏi hơn thầy.

Khoảnh khắc Hạ Úc Huân cắn đứt lỗ tai người da đen kia, ngẩng đầu, kính sát tròng rơi xuống, trong mắt ánh sáng tím chớp động, tim Nam Cung Lâm đều sắp sửa ngừng đập.

Đôi mắt cô..... Cư nhiên giống mình y như đúc.

Tiểu Mặc chỉ có một con mắt là màu tím, mà cô cả hai mắt đều là màu tím.

Vì cái gì cô vẫn luôn mang kính sát tròng, vì cái gì không muốn người khác biết màu mắt cô?

Nam Cung Lâm thậm chí nghĩ lại, vì cái gì lúc trước ở bệnh viện, lần đầu tiên cô nhìn thấy hai mắt mình lại kinh hoàng cùng chán ghét như vậy?

Mấy năm nay, cô rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Mọi thứ về cô, ông đều muốn biết!

Ông muốn đền bù cô, muốn bảo hộ cô, nhưng Hạ Mạt Lâm lại nói, cô không muốn nhận ông, thậm chí ngay cả việc ông là ai đều không muốn biết.

Cũng đúng, ông vứt bỏ mẹ con cô nhiều năm như vậy, thậm chí mẹ cô trước khi chết cũng chưa thể đi liếc nhìn bà một cái, dựa theo tính tình cô, sao có thể nhận ông đây?

Ông thậm chí bắt đầu cảm thấy may mắn vì cô còn chưa biết mình là cha ruột cô, ít nhất như vậy, ông còn có thể dùng thân phận một người bạn quan tâm cô.

Nếu cô biết thân phận của mình, ông có thể tưởng tượng được, đến lúc đó cô tuyệt đối cho dù gặp cũng không muốn gặp ông.

Lúc này đây, mặc kệ là ai thương tổn cô, ông tuyệt đối sẽ bắt hẵn phải trả giá vô cùng nặng nề.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 279: Không Tiếc Bất Cứ Giá Nào

Trước khi Hạ Úc Huân đào tẩu đoạt được áo sơ mi của một người đàn ông che thân thể mình.

Cô vẫn luôn hướng phố nhỏ hẻm nhỏ chạy, đẩy đồ vật bên đường ngăn trở người đuổi theo phía sau, đường phố một đường bừa bãi, rốt cuộc tạm thời bỏ mặc những người đó ở lại phía sau.

Hạ Úc Huân dồn dập mà thở hổn hển, hai chân nhũn ra, dán vào vách tường gian nan mà đi từng bước về phía trước.

Nơi này cô hoàn toàn xa lạ, cô không biết nên đi đâu, chỉ biết là phải chạy về phía trước, chạy về trước, chỉ cần hơi ngừng lại một chút, cô liền sẽ vạn kiếp bất phục.

Cho nên, cho dù là đã sức cùng lực kiệt, cô vẫn không chịu ngừng lại.

Cánh tay bởi vì vẫn luôn xoa vào vách tường đã bị ma xát đến xuất huyết, hỗn hợp dơ bẩn máu cùng tro bụi nhuộm đỏ áo sơ mi trắng, cả người vô cùng chật vật, lại vô cùng bắt mắt.

Đi được hai mươi phút, lại cảm giác đã qua vài thế kỷ.

Cuối cùng, cô rốt cuộc đi tới ngõ cụt, tuyệt vọng mà nhìn đồng hồ vật lộn xộn chất đầy tường vôi.

Nếu là ngày thường, cô có lẽ có thể nhảy qua, nhưng hiện tại, đây là chuyện căn bản không có khả năng hoàn thành.

Chẳng lẽ lại muốn quay trở lại sao?

“Cô ấy ở đó!”

Mấy người đàn ông phát hiện ra cô, lập tức đuổi theo lại đây.

Hạ Úc Huân mơ mơ màng màng mà đoán ra những người này tựa hồ không phải nhóm người ở quán ăn đêm kia.

Sẽ là ai a?

Mặc kệ bọn họ là ai, dù sao cũng không phải người tốt!

Hạ Úc Huân tuyệt vọng hết sức, nhóm người của quán ăn đêm kia cũng tìm lại đây.

“Các người là ai?” Người của quán ăn đêm hỏi.

“Chúng tôi chỉ là tới tìm thứ đã thuộc về chúng tôi. Vừa rồi ông chủ chúng tôi đã mua vị tiểu thư này, hiện tại cô ấy không có bất cứ quan hệ gì với Wall!” Ngữ khí đối phương vô cùng ngạo mạn.

Người quán ăn đêm lập tức nói, “Ông chủ chúng tôi nói, cô gái này không bán!”

Sau đó người bên kia không biết nói cái gì, các loại ngôn ngữ quốc tế đều có, hình như là mắng chửi người.

Tiếp theo hai bên liền đánh nhau, đánh đến khí thế ngất trời, ngay lúc Hạ Úc Huân dán tường lén đào tẩu cũng không biết.

Chờ lúc Lãnh Tư Thần đuổi tới chỉ nhìn thấy hai bên người ngựa đánh nhau túi bụi, hoàn toàn không thấy bóng dáng Hạ Úc Huân.

Tìm không thấy cô, anh lại lạc mất cô, một khắc kia, trời đất quay cuồng, anh dường như nghe được thanh âm toàn bộ thế giới ở bên tai sụp đổ.

Anh đau khổ mà ôm lấy đầu, vô lực ngồi xõm người xuống.

Lãnh Tư Thần gắt gao mà cầm di động, con người thay đổi bất ngờ, rốt cuộc, anh ra quyết định.

Lãnh Tư Thần gọi một cú điện thoại, mặt không cảm xúc mà hướng đầu bên kia điện thoại ra lệnh: “Lương Khiêm, chuyển toàn bộ nhân viên “Dạ Lang” bên Indonesia, trong vòng mười phút, cần phải tìm được cô ấy trước tất cả, không tiếc bất cứ giá nào.”

“Cái gì?! Lão đại, anh..... Anh chắc chắn?” Lương Khiêm phía bên kia di động đã ghen hòng nhìn trần trối, hoàn toàn khó có thể miêu tả được sự kinh ngạc trong lòng.

“Lập tức căn cứ theo lời ta nói mà làm!” Lãnh Tư Thần không chút do dự nói.

“Nhưng..... Nhưng như vậy thân phận ngài rất có thể sẽ bại lộ, lão đại, ngài có muốn suy xét lại một chút hay không? Có lẽ vẫn không tới mức phải điều động “Dạ Lang”.....”

“Cậu là đang nghi ngờ quyết định của tôi sao?”

Ngữ khí Lãnh Tư Thần giờ phút này đặc biệt nguy hiểm, Lương Khiêm theo kinh nghiệm nhiều năm bên cạnh anh phán đoán lúc này tốt nhất không nên đối nghịch với anh, vì thế đành phải lập tức im, nói: “Tôi đã biết.”

-

Sau mười phút hiệu suất cao điều tra ra, di động của Lãnh Tư Thần vang lên.

“Lão đại, tìm được rồi!”

Lúc Lãnh Tư Thần đuổi tới một hẻm nhỏ, trên mặt đất tràn đầy tiếng kêu rên của đàn ông, cuối hẻm nhỏ, một thân ảnh nho nhỏ run bần bật mà cuộn tròn lại.

Khoảnh khắc nhìn thấy hình bóng quen thuộc kia, tim Lãnh Tư Thần bỗng nhiên yên ổn xuống, cảm thấy mọi nỗ lực đều đáng giá.

“Lão đại, tôi đem xe lái đến đây chờ anh.”

Lương Khiêm đầu tiên là phái người đem toàn bộ người bị bắt mang đi, sau đó mang theo thủ hạ được huấn luyện cao nhất lui ra, để bọn họ một chỗ.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 280: Anh Đã Tới Chậm

Lãnh Tư Thần mới vừa hoạt động bước chân, Hạ Úc Huân lập tức chấn kinh mà hướng bên trong rụt rụt.

Cô chôn đầu, trong lòng bàn tay còn nắm một mảnh sứ nhỏ, đại não nỗ lực cảm giác tiếng bước chân người tới.

Nếu chờ một chút nữa không có biện pháp chế phục người kia, cô đành phải dùng nó giải quyết chính mình.

Nhân sinh tự cổ thù vô tử, lưu thủ đan tâm chiếu hãn thanh.

Phấn thân toái cốt hồn bất phạ, yển lưu thanh bạch tại nhân gian!(*)

(*): Kiếp người xưa này ai không chết, hãy để lòng son chiếu sử xanh. Tan xương nát thịt đều không sợ, muốn lưu trong sạch lại cho đời. Hạ Úc Huân trong đầu mơ hồ mà dần hiện ra câu thơ này.

Gần, càng gần.....

Ba bước, hai bước, một bước.....

Hạ Úc Huân chợt giơ tay lên, nhắm mắt lại, một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm hung hăng đem mảnh sứ cắm vào thân thể người kia.

Mảnh sứ bén nhọn lập tức đâm vào xương quai xanh người đến.

Lãnh Tư Thần che xương quai xanh lại kêu lên một tiếng, không chút để ý đến đau đớn, dưới ánh mặt kinh ngạc của cô gắt gao đem cô kéo vào lòng: “Tiểu Huân, anh đã tới chậm.....”

Người tới đùng chạm khiến Hạ Úc Huân kịch liệt mà run rẩy, một tay đem người nọ đẩy ra, đem mảnh sứ đặt lên vết hầu mình, la: “Tránh ra! Không được lại đây.....”

“Tiểu Huân?” Lãnh Tư Thần kinh ngạc mà nhìn Hạ Úc Huân vô cùng kích động, trong lòng tràn đầy kinh hoàng, cô hẳn sẽ không phát bệnh chứ?

“Cút ngay..... Đừng đụng vào ta.....”

“Tiểu Huân, anh là A Thần!”

Hạ Úc Huân vẻ mặt mê loạn, hung hăng lắc đầu, không ngừng lăm bầm tự nói, “Hạ Úc Huân! Tỉnh táo! Ảo giác, chỉ là ảo giác! Không được tin tưởng hẳn!”

Ngàn vạn lần không được nhào vào!

Trên thực tế, bởi vì tác dụng của thuốc kích thích, từ lúc vừa tỉnh cô cũng đã bắt đầu sinh ra loại ảo giác này, thậm chí mặt những tên cầm thú đó đều biến ảo thành bộ dáng của anh.

Lãnh Tư Thần đột nhiên hiểu được cô bởi vì tác dụng của thuốc nên nhìn ai cũng như đang nhìn mình, trái tim đau như bị một thiết trảo gắt gao bóp trụ, “Tiểu Huân, thật sự là anh! Anh đến rồi!”

“Cút a.....” Hạ Úc Huân tiện tay nhặt một cái lon từ đồng rác ném qua, mảnh sứ đặt ở vết hầu càng lúc lực đạo càng mạnh hơn, quát: “Đừng ép ta.....”

Lãnh Tư Thần không thể chịu đựng được cô tự thương tổn mình, một tay đem cô ôm vào lòng mình, gầm nhẹ nói, “Em tỉnh táo một chút! Nhìn rõ ràng! Là anh!”

Trong phút chốc, hơi thở mát lạnh thuộc về anh tràn ngập toàn bộ thế giới, Hạ Úc Huân ngơ ngác mà vẫn duy trì tư thế tay cầm mảnh sứ, sau đó, tùy ý Lãnh Tư Thần đem lòng bàn tay đầy máu tươi của cô mở ra, lấy ra mảnh sứ ra.

Cô theo bản năng mà muốn bảo trụ thứ vũ khí cuối cùng có thể bảo hộ chính mình, đột nhiên lùi bàn tay về, không cho anh lấy.

Lãnh Tư Thần trong lòng một trận quặn thắt, nói: “Không có việc gì, ngoan, thả lỏng, đem bản thân giao cho anh thì được rồi.....”

“A Thần.....”

“Là anh, thực xin lỗi, cũng may em không có việc gì, cũng may em không có việc gì.....” Lãnh Tư Thần dư kinh chưa bình, khẩn trương mà ôm lấy thân thể đầy vết thương của cô.

“A Thần, anh đã đến rồi.....” Hạ Úc Huân chậm rãi vươn tay, vuốt ve khuôn mặt quen thuộc, rốt cuộc đỡ bỏ được gánh nặng, thần kinh mới vừa thả lỏng lại lâm vào hôn mê.

Hai tròng mắt Lãnh Tư Thần âm vụ mà nhìn áo sơ mi đàn ông trên người cô, đem áo khoác mình cởi ra bao bọc lấy cô, bế ngang lên.

-

Trở lại khách sạn, Lãnh Tư Thần không xử lý vết thương trên người mình, cẩn thận mà lau người cho cô, kiểm tra xử lý mỗi một miếng vết thương cho cô.

Chờ mọi thứ xong xuôi đem cô đặt lên giường, toàn thân Lãnh Tư Thần đã mướt mồ hôi.

Lưu luyện vuốt ve tóc cô, sau đó mới đi vào phòng tắm tắm vòi sen.

Thân thể khô nóng khiến cho Hạ Úc Huân rất nhanh liền tỉnh, cô đầu tiên là bất an mà lăn qua lộn lại, sau đó một chân đá văng chần trên người ra.

Không lâu sau, cô mới vừa tắm xong trên người đã lại đầm mồ hôi, cuối cùng, Hạ Úc Huân thật sự khó có thể chịu đựng mà ngồi dậy, nheo mắt, thở hồng hộc mà đánh giá căn phòng xa lạ, “A Thần.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 281: Đã Không Có Việc Gì

Mình đang nằm mơ sao?

Giống như..... Giống như mơ thấy A Thần tới cứu mình.....

Vừa rồi, cô mơ một giấc mơ.

Trong mơ, cô bị nhốt vào một căn nhà gỗ nhỏ tối đen như mực.

Bóng đêm dày đặc, cửa sổ phòng đóng chặt, không phân biệt rõ là ban ngày hay đêm tối.

Mẹ nói sẽ đến đón Tiểu Huân, mẹ nói rất nhanh liền sẽ trở về, nhưng, mẹ vì cái gì còn chưa tới?

Tiểu Huân rất đói, rất lạnh, rất sợ hãi, rất nhớ mẹ.....

Trong bóng đêm, thần kinh cô đặc biệt khẩn trương, hơi có động tĩnh đều sẽ cả kinh ôm lấy thân thể, càng co rúm lại.

Nhưng sau đó, ý thức càng lúc càng mơ hồ, sức lực để khẩn trương cô đều không có, mơ mơ màng màng, trong chốc lát thanh tỉnh, trong chốc lát lại hôn mê.

Cô và mẹ là gần gũi nhất, mẹ vô cùng vô cùng thương yêu cô, mỗi lần làm sai chuyện gì ba ba muốn trách cứ cô, mẹ đều sẽ che chở.

Mẹ chưa bao giờ ngăn cản cô làm bất cứ chuyện gì, chỉ cần cô vui vẻ là tốt rồi.

Mặc dù ba ba thường xuyên phản đối việc mẹ cô quá cưng chiều cô, nhưng ở nhà mẹ là lớn nhất, ba ba hoàn toàn không có quyền lên tiếng, cuối cùng đều là ba ba thỏa hiệp.

Có đôi khi mẹ sẽ lôi kéo cô nói một vài lời rất kỳ quái, thậm chí có đôi khi sẽ đem cô ôm đến nơi rất cao, cô ngoại trừ việc cảm thấy tò mò, cũng không cảm thấy mẹ mình có gì không bình thường như những người khác. Cô thích nhất, tin nhiệm nhất, dựa dẫm vào nhất vẫn là mẹ.

Cho nên, lúc mẹ đi đến con đường rất xa, đem cô đẩy mạnh vào căn nhà gỗ nhỏ này, muốn cô ngoan ngoãn ở chỗ này chờ bà trở lại, một chút cô đều không do dự.

Dần dần, sự tối tăm cùng an tĩnh vô biên vô hạn này rốt cuộc cũng kết thúc, nhưng tiếp theo lại là cuồng phong gào thét như dã thú ma quỷ kêu rên, là sấm sét đột nhiên ầm ầm, mưa to tầm tã rơi xuống.....

Một đường sấm sét nổ vang, tia chớp bổ xuống dưới.....

Một người đều không có, rất tối, cô thực sợ hãi thực sợ hãi.....

Vì cái gì mẹ còn chưa tới đón cô về nhà?

“Mẹ, mẹ ơi, đừng bỏ rơi Tiểu Huân.....”

Đến cuối cùng, tựa hồ đã biết mẹ sẽ không đến, cô bắt đầu thở thoi thóp mà nỉ non, “Anh..... A Thần.....”

“Phanh! Phanh! Phanh!” Thanh âm.

Cửa nhà gỗ đột nhiên truyền đến tiếng va đập có tiết tấu, vào ban đêm mưa rền gió dữ này có vẻ vô cùng khủng bố.

“A —— a ——” Năng lực tâm lý thừa nhận đã tới cực điểm rồi, cô ôm lấy đầu hét lớn lên, hy vọng tiếng của mình có thể lấn át đi những tiếng vang đáng sợ kia.

Sau một tiếng vang cuối cùng, cửa gỗ âm âm sụp đổ, tia chớp giáng xuống, phác họa ở ngưỡng cửa màu đen là một người một chó.

Cô cho rằng lúc này đây sẽ giống như giấc mơ trong quá khứ, vĩnh viễn bị vứt bỏ ở trong bóng tối, nhưng lúc này đây.....

Cô lại cầm bàn tay ấm áp kia, nghe được tiếng kêu vui mừng của pudding.....

.....

Vẻ mặt Hạ Úc Huân hoảng hốt mà nhớ lại giấc mơ đẹp hiếm có kia, sau đó như suy tư gì mà nhìn áo ngủ trên người đã được thay cùng miệng vết thương đã xử lý xong, dần dần khôi phục sự tỉnh táo.

Cô đã bị bắt tới Indonesia, sau đó là hội đấu giá, sau đó là.....

Hình như trong mơ, là A Thần cứu cô.....

Nhưng mà điều này không phải trọng điểm!

Trọng điểm là cô sao lại cảm giác thân thể khó chịu như vậy?

Lỗ chân lông toàn thân đều đang điên cuồng kêu gào, lại tìm không thấy lối ra, cả người lâm vào cảnh khốn cùng nào đó.....

Lúc này, “Kèo kẹt” một tiếng, cửa phòng tắm mở ra, Lãnh Tư Thần với áo ngủ nửa hở đi ra, một bàn tay đang nhẹ xoa mái tóc ướt của mình, giọt nước chưa khô theo da thịt màu mật chậm rãi chảy xuôi.....

“Tiểu Huân, em tỉnh?” Lãnh Tư Thần thần sắc kinh hãi.

Lãnh Tư Thần nhìn thấy Hạ Úc Huân đang ngấn ra trên giường ngồi nhìn về phía mình, đang muốn đi qua, Hạ Úc Huân lại đột nhiên bay nhanh xuống giường, chạy vài bước, lập tức xông về phía anh, gắt gao ôm eo anh, nói: “A Thần.....”

Lãnh Tư Thần đầu tiên là hơi sửng sốt, sau đó mềm nhẹ mà vỗ sau lưng cô, nói: “Sợ sao! Đã không có việc gì, không có việc gì, đừng sợ.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 282: Là Anh Không Bảo Vệ Tốt Em

Lãnh Tư Thần đầu tiên là hơi sững sốt, sau đó mềm nhẹ mà vỗ sau lưng cô, nói: “Sợ sao! Đã không có việc gì, không có việc gì, đừng sợ.....”

Thân thể cô gái run bần bật cùng vẻ mặt kinh hoảng sợ hãi quả thực làm tim anh như bị đao cắt, hận không thể đem tất cả những người đã thương tổn cô thiên đao vạn oa.

Nhưng, người thương tổn cô sâu nhất, lại là chính anh.

Tất cả đều là do chính anh, mới liên lụy cô chịu khổ sở nhiều như vậy.

Giờ phút này, tự trách thật sâu như thủy triều cơ hồ đã muốn đem Lãnh Tư Thần chôn vùi.....

Anh đang ôm cô trấn an cô, đột nhiên phát hiện có chỗ nào đó không đúng lắm.

Nhiệt độ cơ thể Hạ Úc Huân cao đến kỳ lạ, Lãnh Tư Thần sờ sờ trán cô: “Sao lại nóng như vậy?”

Anh không yên tâm, lại dùng trán mình dán sát trán cô, thật sự rất nóng.

Khoảnh khắc anh cúi đầu môi mỏng tới gần, máu toàn thân Hạ Úc Huân lưu thông cực nhanh như vừa tìm được một lỗ hổng, trán anh lạnh lạnh, thật thoải mái, hơi thở của anh, rất dễ chịu.....

Cô giống như mê muội mất khống chế mà kéo cổ anh xuống.....

Cảm nhận được xúc cảm trên môi, một khắc lo lắng cùng bất an của Lãnh Tư Thần tất cả đều hóa thành kinh ngạc ngập tràn, bị sự nhiệt tình của cô làm cho đầu óc choáng váng, hơn nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại.

Ôi trời, vẫn luôn lo lắng an toàn của cô, anh cư nhiên quên mất chuyện quan trọng như vậy, trước đó cô bị trúng thuốc, khó trách trở nên như vậy..... Nhiệt tình như vậy.....

Lãnh Tư Thần dễ dàng bị cô khơi mào, tay đặt bên hông cô bỗng nhiên siết chặt, khiến cho thân thể cô càng dán sát về phía mình, sau đó đảo khách thành chủ.

Mà cô không chút kháng cự mà còn chủ động nghênh hợp, Lãnh Tư Thần kêu lên một tiếng, bất đắc dĩ mà một phen cầm tay đang lộn xộn của cô.

Bàn tay nhỏ bị băng gạc cột lấy, vết thương chồng chất, anh ôn nhu mà đặt lên môi, hôn từng ngón tay cô.

Hạ Úc Huân thở hồng hộc mà dừng lại toàn bộ động tác, thừa dịp thần trí thật vất vả mới có một chút thanh tỉnh, cô vội đẩy anh ra, sau đó lão đảo lui về phía sau vài bước.

Lãnh Tư Thần vừa muốn tiến lên, cô lập tức hét lớn một tiếng, “Anh đừng qua đây.....”

“Tiểu Huân?” Lãnh Tư Thần nhú mày khó hiểu.

“Anh đi ra ngoài! Lập tức!” Hạ Úc Huân xoay người, không chút do dự nói.

Sự lạnh nhạt bất thành linh của cô khiến Lãnh tư Thần đau xót, khó hiểu mà từ phía sau ôm cô, hỏi: “Cái gì?”

Hạ Úc Huân dùng sức tránh cái ôm của anh, xoay người đối mặt anh, nhưng lại dời mắt không nhìn anh, bởi vì không dám nhìn người đối với cô mà nói là cực hạn dụ hoặc này, kiên quyết nói: “Anh đi ra ngoài, hoặc là em đi.....”

“Vì cái gì?” Sắc mặt Lãnh Tư Thần càng thêm âm trầm.

Hạ Úc Huân gắt gao siết chặt nắm đấm đặt ở hai bên, sắc mặt dị thường vật lộn, đáp: “Nếu anh tiếp tục ở lại, em sợ bản thân cuồng tính quá độ..... Sẽ làm ra chuyện với anh!”

Lãnh Tư Thần nghe vậy đầu tiên là kinh ngạc, sau đó con người hiện lên một tia ý cười, nhướn mày ghé sát vào, ra vẻ không biết hỏi: “Hả, chuyện gì?”

Anh mới vừa ghé sát vào, Hạ Úc Huân lập tức kinh hoảng thất thố mà né tránh, “Anh..... Anh đi mau! Đừng ép em!”

Lúc này đây, Lãnh Tư Thần trước khi cô kịp đào tẩu đã duỗi tay chế trụ eo cô, đem cô thuận tay kéo về lại bên mình, thanh âm vô cùng ôn nhu cùng săn sóc: “Tiểu Huân, không sao, em không cần nhẫn nhịn, em muốn làm cái gì đều được.....”

Này này này..... Loại thời điểm này! Loại ngữ khí này! Loại lời nói này! Không khỏi cũng quá mức rồi a!

Hạ Úc Huân hai mắt lấp lánh hệt như năm trăm vạn bóng đèn, nuốt nước bọt, dùng ánh mắt cực nóng như tiểu cầu nhìn thấy cục xương trông mong mà nhìn Lãnh Tư Thần.

Càng nhìn yết hầu càng khát khô, giống như giữa sa mạc bị mặt trời chói chang chiếu sáng.....

Ngay lúc hai tròng mắt càng ngày càng vẫn đục, Hạ Úc Huân đột nhiên lắc lắc đầu, gian nan mà dời tầm mắt, vẻ mặt đưa đám nói: “Không được..... Tuyệt đối không được..... Mình..... Mình mới không phải cái loại người nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của.....”

Lãnh Tư Thần thật sự nhin không được, đầu chôn vào vai cô, che dấu khóe miệng đã không nín được ý cười, khẽ thở dài, nói: “Không có việc gì Tiểu Huân, anh không muốn trơ mắt nhìn em khó chịu..... Dù sao chuyện này cũng là anh sai, là anh không bảo vệ tốt em!”

Trong đầu Hạ Úc Huân có hai người đang đánh nhau, đánh đến mặt mũi bầm dập, máu chảy thành sông, cuối cùng, tiểu ác ma cười dữ tợn dẫm lên thi thể tiểu thiên sứ chiếm điểm cao giành thắng lợi.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 283: Xả Thân Cứu Người

Trong đầu Hạ Úc Huân có hai người đang đánh nhau, đánh đến mặt mũi bầm dập, máu chảy thành sông, cuối cùng, tiểu ác ma cười dữ tợn dẫm lên thi thể tiểu thiên sứ chiếm điểm cao giành thắng lợi.

Vì thế, lý trí còn lại không nhiều lắm lại lần nữa bị cảm giác mãnh liệt mà xa lạ chiếm lấy, Hạ Úc Huân đã không biết mình đang làm cái gì, chỉ có thể hoàn toàn dựa vào bản năng hành sự.

Vẻ mặt cô hoảng hốt, giống như dã thú bị mở xiềng xích thả ra khỏi trại giam, hoàn toàn mất đi những ràng buộc.....

Cảm giác được thái độ Hạ Úc Huân chuyển biến, Lãnh Tư Thần khẽ cười một tiếng, trấn an mà vỗ vỗ sau lưng cô, buồn bã nói: “Đừng nóng vội, từ từ.....”

Hạ Úc Huân lập tức hung hăng mà liếc mắt trừng anh một cái.

Cô đều hảo tâm nhắc nhở cô có thể cuồng tính quá độ, anh xem mình đang nói giỡn sao? Không lập tức đem anh ăn sống nuốt tươi liền không tồi, còn từ từ tới?

Ngay lúc cô sắp không chịu được, Lãnh Tư Thần hơi hơi đẩy cô ra, thu hồi vẻ mặt vui đùa, nghiêm túc mà nhìn cô nói: “Tiểu Huân, em nghĩ kỹ, anh không muốn nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của!”

Nha đầu gối này, cứ nhiên còn cho rằng nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của chính là cô, với chỉ số thông minh “Bị người bán còn giúp người kiếm tiền” này của cô thật sự là khiến người ta lo lắng.

Có thể cũng là vì vậy anh mới có nhiều lạc thú.....

Cứ ngây ngốc như vậy, cũng rất tốt.....

“Không sao, anh cứ thừa dịp đi!” Hạ Úc Huân lúc này khó chịu đến trăm móng cào tâm, tận tình khuyên bảo.

“Trước đây anh đã làm rất nhiều chuyện thương tổn em, cho nên, anh đã từng thề sau này tuyệt đối sẽ không khi dễ em nữa!” Lãnh Tư Thần vẻ mặt khó xử mà nói.

“Có thể khi dễ!” Cô thật sự khó chịu, gấp đến độ đều sắp khóc.

Cô đã không biết mình đang nói cái gì, chỉ biết là thân thể thật khó chịu, chỉ muốn người tới cứu cô.....

Nếu là những tên cầm thú đó cô cho dù có khó chịu cũng không thể mất đi lý trí, nhưng, người trước mắt lại là Lãnh Tư Thần, cho dù cô lúc bình thường đối mặt với anh đều không lý trí, đừng nói đến lúc này, cô căn bản là không hề có năng lực chống cự.

Lãnh Tư Thần nhìn dáng vẻ lo lắng của cô, con người như mực bỗng nhiên trở nên thâm thúy mê ly, giây tiếp theo, anh bỗng nhiên xoay người một cái, trời đất quay cuồng, vị trí hai người lập tức trao đổi.

“Vậy..... Anh đành phải cố mà làm.....” Lãnh Tư Thần ở bên tai cô nói nhỏ.

Lời này nói thật thâm minh đại nghĩa, ép dặt cầu toàn, xá mình cứu người.....

Cố tình Hạ Úc Huân không có lý trí, chỉ biết ra sức gật đầu.

Nhìn ánh mắt tiểu nha đầu kia dựa dẫm và tín nhiệm, trong lòng Lãnh Tư Thần mềm như thảm cỏ xanh ngày xuân.

Tiểu Huân, thực xin lỗi, cho dù sau này khi em tỉnh táo sẽ hối hận, giờ phút này anh cũng đừng không được.....

Lúc này anh cũng không quên đào hố cho cô, nói: “Tiểu Huân, phải nhớ..... Chịu trách nhiệm với anh, biết không?”

“Uhm, ngoan, em sẽ cưới anh!” Hạ Úc Huân đau đến vẻ mặt hoảng hốt, toàn bộ thân thể đều đang run rẩy, lại vẫn theo bản năng gật gật đầu, thực nghiêm túc mà hứa hẹn.

“.....” Bảo bối, cứ nhiên còn có tâm tư cùng anh ba hoa, Lãnh Tư Thần cắn chặt răng đi vào.

Hạ Úc Huân liền hô hấp đều nghẹn lại, khuôn mặt nhỏ thống khổ mà nhả thành một đoàn, buột miệng thốt ra: “Em hối hận.....”

Lãnh Tư Thần nghe vậy mặt như sương lạnh, vốn dĩ về điểm này muốn chuẩn bị từ từ thương yêu cô tức khắc bởi vì câu nói hối hận này mà tan thành mây khói, “Hối hận? Đã muộn!”

Nha đầu này! Vĩnh viễn đều có biện pháp làm anh tức giận đến chết khiếp!

Một khắc trước còn lời thề son sắt, một khắc sau liền dám nói ra những lời như vậy!

Lá gan thật sự không nhỏ a.....

Vì thế, Hạ Úc Huân to gan lớn mật lập tức liền chịu trừng phạt...

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 284: Hồi Ức

Vân tiêu vũ nghỉ.

Lãnh Tư Thần vô cùng ôn nhu mà đem tiểu nha đầu đã vô cùng mệt mỏi ôm vào trong ngực.

“A Thần.....”

“Anh đây.”

“A Thần.....”

“Làm sao vậy?”

“Trước đó em có mơ một giấc mơ.”

“Ác mộng?”

“Không phải! Là mộng đẹp!”

“Hả? Mộng gì mà đẹp?”

“Em mơ thấy anh tới cứu em!”

“Đồ ngốc, đó không phải mơ, xác thật anh đã tới cứu em!”

“Uhm, không phải mơ! Mỗi lần..... Mỗi lần anh đều sẽ tới cứu em..... Em biết anh nhất định sẽ đến..... Anh nhớ rõ năm em năm tuổi bị..... Bị

mẹ em nhất tổng nhà gỗ nhỏ chứ?”

“Đương nhiên nhớ rõ.”

Cho dù đã qua rất nhiều năm, Lãnh Tư Thần trước sau vẫn khó có thể quên giờ khắc này nhìn thấy Hạ Úc Huân khiếp sợ cùng đau lòng.

Mỗi lần bị cô làm cho tức đến hộc máu, thề muốn giải quyết nhanh chóng cũng không quản cô nữa, vừa nhớ tới dáng vẻ cô đêm mưa đó, mặc dù là tức giận cỡ nào, cũng không cách nào thực sự tức giận với cô được, không cách nào vào lúc cô lỡ mồm gặp rắc rối bị thương mặc kệ cô được.

“Tiểu Huân..... Là em sao?”

Tiểu nha đầu mới năm tuổi hoảng sợ tiếng thét chói tai hết cỡ lại run rẩy gọi tên Lãnh Tư Thần.

“A Thần?”

“Anh!” Cô ngẩng khuôn mặt đầm lệ, con người mê ly, thần trí không rõ, cứ như vậy đâm vào lòng anh.

Lúc ấy Lãnh Tư Thần ướt đầm, đẩy người bùn lầy dơ bẩn, cho nên cuống quýt muốn đem cô đẩy ra.

Chân còn chưa kịp dẫm lên đất, lại treo đến chín vạn thước Anh giữa không trung. Hạ Úc Huân lập tức ngơ ngẩn, không thể tin nổi mà nhìn Lãnh Tư Thần, ánh sáng trong đôi mắt từng chút từng chút tắt lịm.

Ngay cả anh, ngay cả anh cũng không cần cô sao?

Đều không cần Tiểu Huân.....

Hạ Úc Huân khuôn mặt nhỏ trắng bệch, tràn đầy tuyệt vọng cùng thương tâm, Lãnh Tư Thần lúc này mới ý thức được động tác theo bản năng vừa

rồi của mình dọa đến Hạ úc Huân sớm đã vô pháp chấp nhận một thương tổn nào nữa.

Vì thế, rốt cuộc bắt chấp cái khác, anh một tay đem cô kéo vào trong lòng ngực, nói: “Tiểu Huân, đừng sợ, anh ở đây.”

Thế giới này lời nói khiến người ta cảm động nhất, không phải anh yêu em, mà là..... Anh ở đây.

-

Sáng sớm hôm sau.

Hạ Úc Huân thân thể nằm giữa giường lớn mềm mại, mơ mơ màng màng mà mở to mắt, mê mang trong chốc lát nhìn đỉnh trần nhà, tiếp theo dường như đột nhiên nghĩ đến cái gì lập tức xoay đầu.

Kết quả, quay đầu vừa thấy, bên cạnh trống không.

Cô lăn long lóc bò dậy, lại quên tình huống thân thể mình giờ phút này, tức khắc bò đến một nửa lại quăng trở về.

Cô đã toàn thân rã rời, đứng dậy đều khó khăn.

Lãnh Tư Thần đâu? Đi nơi nào?

Tối hôm qua cô tuy rằng vì tác dụng thuốc kích dục mà thần trí có chút không thanh tỉnh, nhưng vẫn chưa đến mức cái gì cũng không biết, những ký ức đó quá rõ ràng khiến cô mặt đỏ tim đập, thân thể cảm giác càng rõ ràng hơn.

Cho dù sự thật có thể khiến người ta khó tin, nhưng cô cứ nhiên thật sự cùng Lãnh Tư Thần.....

Tối hôm qua Lãnh Tư Thần so với ngày thường cao quý lãnh diễm kia một chút đều không giống, trong miệng lời ngon tiếng ngọt cũng không cần tiền, dù dẫu cô quả thực thần hồn điên đảo, cô cuối cùng có chút hiểu ra ngày xưa những hôn quân phong hỏa hí chư hầu yêu giang sơn là như thế nào tới.....

Hạ Úc Huân sờ sờ hai má nóng bỏng, ngay sau đó tim lập tức lại lạnh xuống.

Buổi sáng của lần đầu tiên tỉnh dậy ánh mắt đầu tiên nhìn đến cư nhiên không phải anh, mà là căn phòng trống rỗng, trong lòng chua xót là điều khó tránh khỏi.

Nhưng, lần này là tự mình chủ động đưa tới cửa, hơn nữa anh đều nói là cố mà làm, cô còn muốn hy vọng xa vời cái gì a?

Tưởng tượng lại chuyện xảy ra lúc tối hôm qua mình bị thuốc khống chế , Hạ Úc Huân liền hận không thể tìm cái hầm ngầm chui vào, cả đời đều không ra.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 285: Anh Đi Rồi?

Tưởng tượng lại chuyện xảy ra lúc tối hôm qua mình bị thuốc khống chế, Hạ Úc Huân liền quẫn đến mức như Bích lạc hạ hoàng tuyền, hận không thể tìm cái hầm ngầm chui vào, cả đời đều không ra.

Anh có thể cho rằng mình là một cô gái tùy tiện hay không? Có thể chán ghét mình hay không? Anh tối hôm qua nói những lời ngon tiếng ngọt đó có thể hay không bất quá là khuyết điểm chung của đàn ông khi trên giường?

Hạ Úc Huân thấp thỏm bất an mà nghĩ, trong chốc lát đầu óc đã hiện lên vô số ý niệm lung tung rối loạn.

Chờ phục hồi tinh thần lại, cô rút cuộc có thời gian đánh giá một chút căn phòng nơi xa lạ mình đang ở.

Phòng khách sạn được bài trí vô cùng xa hoa lại đặc biệt an tĩnh, có vẻ vô cùng quạnh quẽ.

Khăn trải giường và chăn đều đã đổi qua, trong phòng hoàn toàn không có dấu vết cùng độ ấm của một ai khác tồn tại.

Lãnh Tư Thần anh..... Đã đi rồi sao?

Cũng đúng, anh bận như vậy, sao có thể đem thời gian hao phí ở đây với cô, có thể ngàn dặm xa xôi chạy tới xử lý cục diện rồi rảnh cho cô còn xa

thân cứu người đã là tận tình tận nghĩa.....

Hạ Úc Huân vừa muốn đứng dậy, mới vừa xốc chân lên, đột nhiên phát hiện chính mình cứ nhiên không mặc gì, vì thế lập tức kinh hô một tiếng lùi vào lại.

Cô nhìn chung quanh một vòng không tìm được bất cứ quần áo gì, cuối cùng vẫn là dưới giường tìm thấy một chiếc áo sơ mi trắng.

Thất thần đem quần áo tròng lên, mặt vẫn lưu lại hơi thở anh, là chứng cứ duy nhất cho thấy anh đã tới.

Hạ Úc Huân mặc quần áo xong ngồi dậy muốn xuống giường, kết quả, mới vừa xuống đất hai chân mềm nhũn liền thiếu chút nữa ngã xuống.

“Đáng chết.....” Hạ Úc Huân ảo não không thôi mà nguyên rủa một tiếng.

Thật là tức chết cô, tuy nói tối hôm qua ngay từ đầu là cô chủ động, nhưng sau đó lại hoàn toàn chính là anh đang tra tấn cô, cũng coi như huề nhau mới đúng! Anh cũng không chịu thiệt mà?

Hạ Úc Huân tâm tình tích tụ mà chậm rãi đi đến cửa sổ sát đất, buồn bực ghé vào cửa kính, ở đất nước xa lạ này, nhìn người xe dưới lầu như nước chảy, khó chịu trong lòng nói không nên lời, có loại cảm giác bị người ta vứt bỏ.....

Cô a một tiếng hà hơi trên cửa kính, sau đó oán hận mà dùng ngón tay viết mấy chữ, “Lãnh Tư Thần, kẻ lừa đảo!”

“Tiểu Huân.....”

Phía sau, cái ôm ấm áp mà quen thuộc của người đàn ông khiến Hạ Úc Huân tim đập lỡ một nhịp, vừa mừng vừa sợ lại ỷ khuất, nội tâm ngũ vị

hoa màu, nói: “Anh..... Anh chưa đi sao?”

Lãnh Tư Thần thở dài, “Đồ ngốc, em ở chỗ này, anh còn đi đâu? Anh đi chuẩn bị bữa sáng cho em, muốn ăn một chút chứ?”

Hạ Úc Huân có chút hoảng thần, ngơ ngác mà nhìn anh lắc đầu.

“Không ăn? Em không đói bụng sao? Tối hôm qua hẳn là rất mệt.”

Cô gái này, anh vừa bừng bữa sáng tiến đến liền thấy cô đang mặc áo sơ mi của mình đứng trước cửa sổ, nắng sớm nhu hòa chiếu vào người cô, nhìn qua dị thường ấm áp cùng khiến lòng người xao động.

“.....”

Mệt? Cô đâu chỉ là mệt a! Buổi sáng cảm giác cả người đều sắp sửa rụng rời? Anh cứ nhiên còn không biết xấu hổ nói! Hạ Úc Huân quyết định dùng sự im lặng kháng nghị sự vô sỉ của anh.

“Sao lại không nói gì? Vẫn con tức giận sao?” Lãnh Tư Thần nhẹ giọng hỏi.

“.....” Vô nghĩa, cô đương nhiên tức giận, người này quả thực không khác cầm thú là bao.

Lãnh Tư Thần đầu chôn ở cổ cô, nói:“Thực xin lỗi..... Tưởng tượng đến người kia là em, anh liền vô pháp khống chế chính mình, lần sau anh sẽ nhẹ nhàng hơn một chút được không?”

Lần sau? Còn có lần sau? Cô không phải mèo, không có nhiều mạng mà cho anh giày vò như vậy!

Thấy Hạ Úc Huân phòng mặt thở phì phì, Lãnh Tư Thần rút cuộc nhân từ không đùa cô, nói: “Vừa rồi đang làm cái gì?”

Lúc tiến vào tựa hồ thấy cô ở trên cửa sổ viết viết vẽ vẽ, cũng không biết viết cái gì...

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 286: Quá Mất Mặt

“Không có gì!” Hạ Úc Huân cuống quýt muốn hủy thi diệt tích, nhanh chóng lau đi chữ viết trên cửa kính.

Lãnh Tư Thần lại vào lúc này cầm tay cô, đầu lướt qua thăm dò xem cô rốt cuộc viết cái gì.

Ừm, mặt trên viết sáu chữ to ——

Lãnh Tư Thần, kẻ lừa đảo.....

Nhìn mấy chữ cái xiêu xiêu vẹo vẹo, con người Lãnh Tư Thần hiện lên một tia ý cười, nói: “A..... Kẻ lừa đảo? Anh có lừa em sao?”

Hạ Úc Huân tức giận bất bình mà lẩm bẩm nói: “Anh đương nhiên là có! Anh gạt em đi nhiều nơi như vậy! Em nhìn không thấy anh, còn tưởng rằng anh đi rồi, anh tối hôm qua rõ ràng nói sẽ không rời đi.....”

“Chỉ là bởi vì cái này?” Lãnh Tư Thần hạ giọng hỏi, lời này rõ ràng là có ý khác.

Hạ Úc Huân nghe vậy lập tức từ mặt đỏ đến cổ căn, cái người không biết xấu hổ này, tối hôm qua anh vẫn luôn lừa cô chờ một chút, sẽ nhanh tốt, lập tức liền ngưng, kết quả anh căn bản là dùng không được..... Hồn đảo.....

Nhìn bộ dáng xấu hổ của cô trong lòng anh một trận rung động, nhin không được trên cổ cô cắn một cái, giống như đóng dấu cùng tuyên thệ chủ

quyền.

Sau khi hoàn thành lộ ra dấu ấn cảm thấy mỹ mãn, vẻ mặt thường thức mà nhìn kiệt tác của mình.

“Ngao! Đau! Chết tiệt! Lãnh Tư Thần, anh giống pudding sao? Sao lại thích cắn người như vậy?” Hạ Úc Huân nghiêng con mắt nhìn cổ mình, hung tợn mà trừng anh một cái.

Sau khi nói xong, Hạ Úc Huân đột nhiên nhớ tới một việc rất quan trọng, la lên một tiếng, nói: “A! Pudding, em đã đi nhiều ngày như vậy pudding làm sao bây giờ? Ba ba có thể nào không cho nó ăn cơm không? Sẽ không đói chết chứ!”

“Tiểu Huân.....” Lãnh Tư Thần bất đắc dĩ mà thở dài, loại thời điểm này, cô có thể hay không có chút phản ứng bình thường mà một người phụ nữ nên làm, mà không phải đi nhớ con chó múp míp đáng chết kia!

Kỹ năng phá hư không khí của cô quả thực là lô hỏa thuần thanh!

Hạ Úc Huân hoàn toàn không chú ý tới phản ứng của Lãnh Tư Thần, tiếp tục dậm chân nói: “Còn nữa còn nữa..... Trời ạ! Còn có ba ba! Ông ấy nhất định biết chuyện của em có phải hay không? Anh có nói với ông ấy không? Ngàn vạn đừng nói cho ông biết em bị lừa bán, nếu không em chịu không nổi..... Người lớn như vậy, lại còn học võ, quả thực quá mất mặt.....”

“Hạ Úc Huân!” Lãnh Tư Thần ầm nhẩn lửa giận gằn từng chữ một mà nghiến răng gầm nhẹ một tiếng.

Đáng tiếc, người nào đó không hề tự giác, vẫn đang tiếp tục lảm nhảm: “Em tiêu rồi, em thật sự tiêu rồi! Trời ạ! Sao lại đúng lúc gặp phải chuyện không may như vậy, ba ba hẳn sẽ không cho rằng em bỏ nhà ra đi chứ.....

Hắn sẽ không cho rằng em đi tìm..... Đi tìm..... A a a! Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? A Thần, em phải đi về, em..... Ưm.....”

Không có biện pháp, Lãnh Tư Thần đành phải dùng phương pháp nguyên thủy nhất lấp kín miệng cô đang lải nhải.

“Ưm ưm ưm.....” Con người Hạ Úc Huân tức khắc tràn đầy khiếp sợ cùng lên án.

Cô mở to mắt căm tức nhìn mắt anh biểu đạt ý tứ thực rõ ràng ——

Làm ơn anh có chút nhân tính, tối hôm qua lăn lộn suốt một đêm còn chưa đủ? Hôm nay sáng sớm lại tới giày vò cô! Có còn muốn cô sống hay không vậy!

Ngay lúc cô sắp sửa hít thở không thông, Lãnh Tư Thần cuối cùng buông cô ra, ngữ khí hơi có chút bất mãn nói, “Hạ Úc Huân, mỗi lần hôn môi, em có thể nhắm mắt lại hay không hả?”

Cô thở phì phì mà tiếp tục trừng anh, nói: “Lãnh Tư Thần, đây là buổi sáng!”

“Anh đương nhiên biết.” Lãnh Tư Thần một bộ ngữ khí đương nhiên, con người bướng bỉnh dường như muốn nói, vậy thì thế nào.

Hạ Úc Huân vô ngữ mà nhìn anh một bộ đúng lý hợp tình, hít sâu một hơi nói: “Cho nên, anh có thể hơi tiết chế một chút hay không?”

Thật sự suy sụp, người này như thế nào ngay cả nói cũng không thông a?

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 287: Đừng Quá Quá Đáng

“Anh cũng muốn.....” Lãnh Tư Thần dừng một chút, con người xâm lược cực điểm nhìn từ trên xuống dưới đánh giá cô, nói: “Nhưng, ai bảo em mặc thành như vậy!”

Hạ Úc Huân nhìn mình, không cảm thấy mình mặc như vậy có cái gì không ổn, quần áo rất dài a, cái gì không nên lộ cũng chưa lộ.

Cô bắt chước kịch hoàng mai phẩy phẩy tay áo, còn dạo qua một vòng, nói: “Có vấn đề gì sao? Hơn nữa, cho dù có vấn đề cũng không thể trách em được? Em vừa tỉnh lại quần áo bên cạnh cái gì cũng đều không có, chỉ có cái này, vẫn là em từ dưới giường móc ra! Lại nói dâm giả thấy dâm, suy nghĩ của anh có thể thuần khiết một chút hay không?”

Không cần nghĩ cũng biết, quần áo cô tất nhiên là lưng lấy hy sinh dưới móng vuốt của anh.

Cho nên, mặc kệ như thế nào sai đều vẫn là anh.

Lãnh Tư Thần cực kỳ thất bại mà than khóc một tiếng, dù sao biết nói với khúc gỗ mục như cô khẳng định là nói mãi cũng chẳng thông, vì thế không nói hai lời, lấy hành động biểu đạt ý mình.

Cô như vậy rõ ràng khiến nhân tâm động đến mức tận cùng lại một chút không tự biết đủ để làm anh hoàn toàn mất khống chế.

“Lãnh, tư, thần! Anh đừng quá quá đáng a!”

Sau khi ý thức được nguy hiểm, Hạ Úc Huân thét chói tai bò dậy rúc vào một góc, lại bị anh kéo trở về.

Bất quá, lúc này đây động tác xác thật có dịu dàng hơn một chút, một chút, thật sự chỉ là một chút mà thôi.....

Cô thật sự khắc sâu cảm nhận được cái gì là mặt người dạ thú, cái gì là ra vẻ đạo mạo!

Cao lãnh gì đó tất cả đều chỉ là mây bay.....

Không biết qua bao lâu, mặt trời dần lên cao, lúc Hạ Úc Huân tỉnh lại đã là giữa trưa.

Đang xoa đôi mắt, còn chưa tỉnh ngủ liền mơ mơ màng màng mà bị Lãnh Tư Thần ôm ngồi ở trên đùi.

Lãnh Tư Thần một bộ thoả mãn, tinh thần vô cùng tốt.

“Chúng ta ăn sáng đi!” Anh ân cần mà đem cái muống đưa tới tay cô, xong rồi còn bổ sung một câu: “Dễ ngất đi như vậy, phải ăn nhiều một chút!”

Hạ Úc Huân “Bang” một tiếng đập cái muống, “Ăn cái gì mà ăn? Còn bữa sáng?! Đều đã giữa trưa!”

Lãnh Tư Thần nhướn mày, “Thật sự tức giận?”

“Anh nói xem?” Hạ Úc Huân nghiêng răng nghiêng lợi mà nhìn anh: “Làm ơn, em thật sự hoài nghi người uống lộn thuốc rớt cuộc là ai! Lần này cũng không thể là vì giải thuốc cho em chứ?”

“Đương nhiên không phải, không chỉ có lần này, lần trước cũng không phải, bởi vì anh muốn em.” Lãnh Tư Thần nghiêm túc mà nhìn cô trả lời, một bộ ngữ khí đương nhiên.

Hạ Úc Huân bị anh nói đến không còn lời gì để nói, trong lòng có chút ngọt ngào, tiếp theo lại trở nên thấp thỏm, cuối cùng do dự mà hỏi, “Nếu không cẩn thận có em bé thì sao?”

Anh không dùng bất cứ biện pháp an toàn nào.

Lãnh Tư Thần an ủi hôn trán cô, nói: “Đừng lo lắng, là kỳ an toàn. Anh sẽ không làm em bị thương.”

“A...” Hạ Úc Huân quẩn bách gật gật đầu.

Người này đem ngày như vậy nhớ còn rõ ràng hơn cả cô?

Lúc này, tiếng chuông di động của Lãnh Tư Thần đột nhiên vang lên.

“Anh đi nghe điện thoại.” Ánh mắt Lãnh Tư Thần thoáng qua một tia hàn băng khó phát hiện ra, hôn trán cô, sau đó cầm di động đi đến ban công.

Sau khi nhận cuộc gọi, đầu bên kia lập tức truyền đến thanh âm có chút nôn nóng của Lãnh phu nhân, “Alo, Tư Thần a, con chừng nào thì trở về? Bên này tiệc đính hôn đã sắp xếp ổn thỏa, con có muốn xem còn yêu cầu gì nữa không.....”

Lãnh Tư Thần mày nhíu chặt, cắt ngang đối phương nói, “Ba ngày sau tôi sẽ trình diện đúng giờ.”

Nói xong không đợi đối phương nói tiếp liền cúp máy, sắc mặt càng thêm âm trầm.

Lãnh Tư Thần đứng ở ban công trong chốc lát, đến khi khôi phục vẻ bình tĩnh, sau đó thần sắc như thường mà trở về, gặt gao ôm chặt thân thể Hạ Úc Huân.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 288: Em Cẩn Chết Anh Thì Thôi

Tuy rằng Lãnh Tư Thần thoát nhìn không có gì khác thường, nhưng Hạ Úc Huân vẫn nhạy bén mà nhận thấy được anh tựa hồ có chút không thích hợp, xoay người hỏi, “Làm sao vậy? Ai gọi vậy?”

“Không có việc gì, công ty bên kia báo cáo công tác với anh.” Lãnh Tư Thần đem cô ôm càng chặt, nói: “Cho anh ôm một chút.”

Hạ Úc Huân chớp chớp mắt, tùy ý anh ôm mình, cũng không hỏi nhiều, suy đoán có thể là công ty xảy ra cái gì phiền toái?

Lãnh Tư Thần chỉ lẳng lặng mà ôm cô, cái gì cũng không làm, cái gì cũng chưa nói, bầu không khí giữa hai người trở nên âm áp hiểm có.

Hạ Úc Huân thực hưởng thụ thời khắc như vậy, thậm chí cứ muốn sẽ mãi như vậy cho đến thiên hoang địa lão.....

Cứ như vậy ôm nhau hơn nửa tiếng đồng hồ, đến khi tiếng chuông cửa vang lên, có người đưa tới cho cô vài bộ quần áo.

Lãnh Tư Thần thúc giục cô đem quần áo thay ra, sau đó thần bí mà nói muốn mang cô đến một nơi, hỏi anh đi nơi nào anh cũng không nói.

Kỳ thật Hạ Úc Huân không muốn đi, thân thể quá mệt mỏi, hơn nữa lo lắng chuyện nhà, thật sự không có tinh thần gì, bất đắc dĩ ở nơi trời xa đất lạ quỷ quái này, cô chỉ có thể đi theo sói xám này thôi.

“A Thần, chúng ta rốt cuộc phải đi đâu a? Em phải về nhà! Pudding chết đói làm sao bây giờ? Lại không quay về em sẽ bị ba em đánh chết!”

Trên xe, Hạ Úc Huân kêu rên suốt một đường.

Lãnh Tư Thần cảm thấy mỹ mãn mà đem cô ôm ngồi trên đùi, cầm chống trán cô, buồn bã nói: “Dù sao em trở về ngày nào kết quả đều sẽ là bị ba em đánh chết, về trễ một chút có thể chết muộn hơn vài ngày!”

“Lãnh, tư, thần! Anh đây là cái logic kỳ quái gì a! Em còn nói sớm chết sớm siêu sinh a!”

“Được rồi được rồi, đừng nháo có được không?” Lãnh Tư Thần đem cô chọc cho xù lông lại bắt đầu dỗ.

“Anh đi chết đi! Rốt cuộc là ai đang nháo? Đừng dùng loại ngữ khí người lớn mà nói chuyện với em, em không phải trẻ con!” Hạ Úc Huân tiếp tục xù lông.

“Uhm, xác thật không phải trẻ con, là một người phụ nữ chân chính!” Lãnh Tư Thần thực nghiêm túc mà tán đồng nói.

Hạ Úc Huân hai má đỏ lên, ngao một tiếng nhào lên, nói: “Khốn nạn, em cắn chết anh thì thôi!”

Hai người lại nháo thành một đoàn.

Lương Khiêm trở thành tài xế kiêm bóng đèn ô tô mà ai oán một tiếng.

Còn có thể cho chó độc thân này một đường sống hay không vậy?

Lãnh Tư Thần đối với phụ nữ từ trước đến nay vẫn lãnh đạm cư nhiên sẽ thích trêu đùa Hạ Úc Huân, không chỉ có thích, quả thực là đã đến trình độ nghiện.

Động một tí liền đem tiểu cô nướng người ta chọc tức giận đến oa oa kêu to, sau đó lại cố sức đi dỗ dành cô, tựa như bây giờ.

Phía sau cái người thú vị kia thật sự là lão đại cao quý lãnh diễm của anh sao?

Hình tượng Lãnh Tư Thần trong cảm nhận của anh giờ phút này đã tiêu tan ảo ảnh thành mảnh vụn, anh thật sự là không thể khoan tay ngồi nhìn.....

Hai người nháo xong, Lãnh Tư Thần lấy notebook ra, đưa tới đầu gối Hạ Úc Huân, nói: “Cho em xem một thứ.”

“Xem cái gì?” Hạ Úc Huân lẩm bẩm.

“Bảo bối pudding của em, còn có ba ba vừa trở về liền sẽ đánh chết em.” Lãnh Tư Thần vừa nói vừa mở video ra.

“A ——” Video mới vừa phát, Hạ Úc Huân lập tức vui sướng vạn phần mà ôm lấy màn hình, thò lại gần, hôn một cái, “Mua~ pudding! Thân ái, chị nhớ em muốn chết!”

Giữa hình ảnh, pudding đang trước cánh cửa chính phong cách ngủ gật, nằm ở trên mặt đất cuộn tròn lại, từ xa nhìn lại, hoàn toàn như một quả cầu lông xù, đáng yêu không chịu được, làm người ta nhìn liền muốn chà đạp.

“Ừm..... Pudding hình như lại béo lên!” Hạ Úc Huân lau mồ hôi.

Chủ nhân lâu như vậy không ở nhà, em liền không thể hơi u buồn một chút sao? Cưng nhiên không chỉ có không ốm còn mập lên! Đồ chó con không lương tâm! Lãnh Tư Thần đưa qua quả nhiên là vật giống chủ của nó.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 289: Chết Muộn Một Chút Cũng Tương Đối Tốt

“Hiện tại an tâm chứ?” Nhìn Hạ Úc Huân hôn kêu đến nhiệt tình, Lãnh Tư Thần hơi có chút ghen tị, nhưng lại ngại thừa nhận mình tranh giành tình cảm cùng một con chó con.

“Uhm, ba em đâu?” Hạ Úc Huân vội vàng hỏi.

“Từ từ.....” Lãnh Tư Thần vừa nói vừa ở một khung thoại nào đó nhập vào mấy hàng chữ.

Ngay sau đó, hình ảnh từ dưới di động lên, trung gian còn gập ghềnh vài cái, cuối cùng hiện ra hình ảnh từ giữa sân nhìn xuống.

Hạ Úc Huân càng nhìn càng hồ nghi, trầm ngâm nói “Góc độ này sao lại quỷ dị như vậy a? Hơn nữa hình như rất quen thuộc.....”

Lãnh Tư Thần khẽ cười một tiếng, “Quen thuộc sao? Xem ra em thường xuyên trèo tường!”

Hạ Úc Huân mặt đầy hắc tuyến, nói: “Không thể nào! Chụp lén?”

Lãnh Tư Thần bất đắc dĩ nói, “Em cho rằng ba em sẽ để chúng ta quang minh chính đại mà chụp sao?”

“Ách, vậy ai đang quay lén, là ai xui xẻo như vậy a?” Hạ Úc Huân vô ngữ hỏi.

“Hương Viên.” Lãnh Tư Thần trả lời.

“Mồ hôi, nhân phẩm nhóc con kia không được a! Lại ưu tiên làm chuyện xui xẻo thế này!” Hạ Úc Huân bình luận.

Lương Khiên ở phía trước lái xe nghe Hạ Úc Huân nói, quả thực vô ngữ cứng họng.

Làm ơn, tiểu tử Hương Viên kia có chỗ nào xui xẻo? Không phải chụp lén một chút thôi sao? Việc dễ dàng như vậy bị cậu ta đoạt đi, làm hại anh phải bồi lão đại chạy tới nơi xa như vậy, dài nắng dầm mưa, còn bị xem một màn ân ái..... Quả thực không thể càng khổ!

Hạ Úc Huân cùng Lãnh Tư Thần hai người khi nói chuyện, hình ảnh Hạ Mạt Lâm đi ra, ánh mắt sắc bén như băng của ông liếc nhìn về phía bên này.

Tuy rằng biết ông không thấy mình, Hạ Úc Huân vẫn không tự chủ được mà nuốt nước bọt, rụt rụt cổ.

“A ——”

Đột nhiên, video đầu bên kia truyền đến một tiếng kêu rên của Hương Viên, ngay sau đó hình ảnh một trận mờ nhòe.

Hạ Úc Huân khóe miệng thu lại phán đoán, nói: “Nhất định là bị dếp lê của ba em ném trúng!”

“Uhm, xem ra em rất có kinh nghiệm.” Lãnh Tư Thần bật cười.

“Anh có thể bớt làm tổn thương em một chút hay không?” Hạ Úc Huân tức giận mà trừng anh một cái.

Người này càng ngày càng độc miệng, mỗi lần đều có thể đem cô làm cho tức giận đến chết khiếp, quả thực lấy việc khi dễ cô làm thú vui! Thật

là thật quá đáng!

Rốt cuộc cô là như thế nào lại thích thằng nhãi này a?

Chẳng lẽ cô có thể chất chịu ngược sao, là run M? Ách.....

“Người là người của Lãnh Tư Thần có phải hay không? Cút! Cút cho ta!” Video đầu kia truyền đến tiếng Hạ Mạt Lâm rống giận.

Nghe tiếng ba rống giận, Hạ Úc Huân sợ tới mức run bần bật mà bịt lỗ tai lại.

Giờ phút này ở tình võ quán, Hường Viễn đáng thương ngã lộn nhào ra, nói: “Cháu chỉ là tới truyền một câu, con gái ngài đã tìm được rồi, xin ngài không cần lo lắng!”

“Nó đâu?” Hạ Mạt Lâm không thôi khẩn trương mà truy vấn.

“Hiện tại đang bên cạnh tổng tài chúng cháu!”

Hường Viễn vừa dứt lời, sau khi bùm bùm một tiếng lộn xộn, hình ảnh tối đen.

Hạ Úc Huân mặt cũng tối sầm.

Lãnh Tư Thần lạnh lùng hỏi, “Thế nào? Còn muốn vội vã về nhà chứ?”

“Em cảm thấy..... Em vẫn là chết muộn một chút tương đối tốt hơn!”
Hạ Úc Huân ra quyết định sáng suốt.

“Tiểu Huân, đừng nghĩ gì cả, thanh thần ổn định mà bên anh hai ngày được không? Thật vất vả tới một lần, coi như là anh cùng em du lịch, quên hết những việc không tốt đi! Hơn nữa, sau khi trở về, chúng ta e là cũng không có cơ hội bên nhau tốt như vậy nữa.....” Lãnh Tư Thần thở dài một

tiếng, sắc mặt có chút nặng nề, lông mày đẹp giống như nhiễm chút sương lạnh.

Nhớ tới vô số chuyện phải đối mặt sau khi trở về, nhớ tới sự phản đối của ba, Hạ Úc Huân buồn bã ỉu xìu gật gật đầu, sau đó lên tinh thần, nói: “Được! Cái gì đều không nghĩ, chỉ nghĩ đến anh! Anh cũng chỉ nghĩ đến em! Chỉ có chúng ta!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 290: Anh Cũng Có Quyền Sao

Hạ Úc Huân không nghĩ tới Lãnh Tư Thần cư nhiên mang cô đi đảo Bali quần đảo nghỉ dưỡng nổi tiếng nhất Indonesia.

Chuyện lãng mạn như vậy thật sự không giống anh có thể làm được.

Bất quá, cô thật sự cảm động dụng tâm của anh, về sau nhớ tới nơi này, cô nghĩ đến sẽ không phải là trận bắt cóc kinh tâm động phách kia, mà là kỳ nghỉ ngọt ngào cùng anh ở đảo Bali.

Nơi này hoàn toàn là dành cho những cặp tình nhân hưởng tuần trăng mật, bọn họ cũng bị loại không khí này cảm nhiễm, tâm tình đều thoải mái không ít.

Động tình nhân Uluwatu, Wang Fuya, Tanah Lot, chùa thánh tuyền, núi lửa Manila, đảo Treasure..... Lãnh Tư Thần hiếm có khi kiên nhẫn mà cùng cô đi khắp những điểm du lịch cô cảm thấy hứng thú.

Nhưng đây không phải trọng điểm, quan trọng nhất chính là có anh bên cạnh.

Anh cùng cô leo lên đảo Bali GunungBatur, ngắm mặt trời mọc đẹp không gì sánh kịp, cùng nghênh đón ánh mặt trời đầu tiên của buổi sớm mai...

Anh cùng cô ở Java học khóa nhuộm vải hoa bằng sáp, ăn điểm tâm trong sạp nhỏ ở chợ Kalimantan Benjarmasin, ở rạp hát ngoài trời Nam Barang xem múa kịch truyền thống Ramayân.....

Rất nhiều chuyện Lãnh Tư Thần căn bản sẽ không làm, mấy ngày này anh đều cùng cô làm nhiều lần, quả thực là thiên y bách thuận, làm cô cảm giác như mình đang nằm mơ.

-

Chạng vạng, hai người ở lại làng du lịch Alila nơi đặc sắc nhất.

Sau khi đi SPA xong, Hạ Úc Huân ghé vào ban công ngắm mặt trời lặn, Lãnh Tư Thần đi tới, từ phía sau ôm lấy cô.

Trên người anh sau khi tắm gội tỏa ra mùi hương thơm mát, làn da lành lạnh.

Hạ Úc Huân ảo não phát hiện, bản thân mình càng ngày càng si mê cảm giác ở bên cạnh anh.

Nếu có một ngày, anh không còn nữa làm sao bây giờ? Cô không thể nào tưởng tượng nổi.

Sau khi đã có được rồi, lại càng thêm sợ sẽ mất đi.

“A Thần, rất muốn cùng anh bỏ trốn!” Hạ Úc Huân xoay người, đầu chôn vào nơi tim anh đập, dường như chỉ cần nghe tiếng tim anh đập mới có thể an tâm hơn chút.

Lãnh Tư Thần hơi sửng sốt, con người hiện lên một tia âm đạm không dễ phát hiện, nhưng rất nhanh liền khôi phục như thường, nói: “Đồ ngốc, chúng ta như vậy còn không phải là đang bỏ trốn sao?”

Cho dù ngữ khí của Lãnh Tư Thần nhẹ nhàng, Hạ Úc Huân vẫn nhận ra anh đang che dấu sự nặng nề, cho rằng anh khó xử, vì thế giả vờ nhẹ nhàng nói, “Em nói đùa thôi!”

Mấy ngày này cô đã không phải lần đầu tiên nhìn thấy vẻ mặt anh như vậy, mặt ngoài thoát nhìn gió êm sóng lặng, kỳ thật lòng đầy áp lực tâm sự.

Lãnh Tư Thần người này từ trước đến nay rất giỏi che dấu cảm xúc bản thân, mà hiện tại, ngay cả cô đều đã nhận ra, vậy nhất định là chuyện rất nghiêm trọng.

Cuối cùng, Hạ Úc Huân vẫn không vững vàng, thử thăm dò mở miệng hỏi, “A Thần, có phải anh có chuyện gì muốn nói với em không?”

Con người Lãnh Tư Thần hiện lên một tia tranh đấu, ôn nhu mà sờ sờ đầu cô, chậm rãi nói, “Tiểu Huân, ngày mai chúng ta sẽ phải trở về!”

“Uhm, em biết!” Hạ Úc Huân gật đầu, đôi mắt không chớp mà nhìn anh, không để lỡ bất cứ một tia nhỏ khác lạ nào trên vẻ mặt anh, nội tâm chậm rãi lướt qua một tia dự cảm không tốt, tim đập cũng dần nhanh hơn.

“Anh có một việc muốn nói với em!” Thần sắc Lãnh Tư Thần dần dần trở nên nghiêm trọng hơn.

“Chuyện gì?” Dự cảm không tốt kia trong lòng Hạ Úc Huân càng lúc càng rõ ràng, cô đột nhiên có chút tùy hứng mà không muốn nghe anh nói tiếp.

“Anh có thể nói cho em, nhưng em nghe xong nhất định không được kích động, phải kiên nhẫn nghe anh giải thích, biết không?” Lãnh Tư Thần không yên tâm mà dặn dò nói.

“Em có xúc động như vậy sao?” Hạ Úc Huân bất mãn mà bĩu môi.

Anh cũng có quyền sao?

Lãnh Tư Thần bất đắc dĩ mà thở dài, do dự một lát, rồi cuộc cân nhắc từ từ mở miệng nói, “Tiểu Huân, ngày mai sau khi trở về..... Ngày hôm sau, anh muốn cùng Bạch Thiên Ngưng đính hôn.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 291: Tôi Thật Khờ, Thật Sự

Cho dù đã sớm chuẩn bị tâm lý, Hạ Úc Huân trong khoảng thời gian ngắn vẫn không cách nào phản ứng, cả người đều ngây ngốc tại chỗ.

Anh đang nói cái gì? Vì cái gì cô một chữ đều nghe không hiểu.....

Hạ Úc Huân hơn nửa ngày mới bắt đầu tiêu hóa lời anh nói, Lãnh Tư Thần anh nói..... Ngày hôm sau anh muốn cùng Bạch Thiên Ngưng đính hôn? Không sai, anh nói như vậy.....

Sét đánh giữa trời quang cũng không gì hơn như vậy.

Kinh ngạc, oán hận, thương tâm, phẫn nộ..... Toàn bộ cảm xúc đều ở trên mặt đèn kéo quân xoay một lần.

Từ trước đến nay cô sẽ không che dấu cảm xúc của mình, cứ như vậy đem một mặt yếu ớt nhất của bản thân đều đã máu chảy đầm đìa mà bày ra trước mặt anh.

Lãnh Tư Thần thấy Hạ Úc Huân như vậy tim như bị đao cắt, muốn ôm chặt cô, nói: “Tiểu Huân, anh.....”

Không đợi anh nói xong, Hạ Úc Huân lập tức một tay đẩy anh ra, cúi đầu cười một tiếng, nói: “Tôi liền nói vì cái gì anh đột nhiên lại tốt với tôi như vậy! A, tôi thật khờ, thật sự. Người mẹ trước khi nhắm mắt đem đứa con nhỏ vứt bỏ đều sẽ đối tốt với nó, lúc người đàn ông muốn vượt quá giới hạn

cũng sẽ đối với vợ mình thật tốt..... Học trưởng quả nhiên không có gạt em.....”

Hạ Úc Huân có chút nói năng lộn xộn như châu pháo bắn liên hồi, hai mắt đỏ ngầu, càng nói cảm xúc càng kích động.

Lãnh Tư Thần vừa muốn đi về phía trước giải thích, Hạ Úc Huân lập tức đẩy mạnh anh ra, lùi về sau một bước, nỗ lực không cho nước mắt lăn xuống, nói: “Lãnh Tư Thần, hiện tại anh đã có được tôi, từ thân đến tâm, anh vừa lòng chưa? Đem tôi đùa giỡn lòng vòng, bị anh bán còn giúp anh kiếm tiền, có phải cảm giác rất thành công hay không?”

Cô dồn dập thở hổn hển, run rẩy cời lắc tay trên cổ tay anh tặng cho mình, nặng nề mà ném trên người anh, nói: “Anh có biết anh rất tàn nhẫn hay không? Lúc đã hoàn toàn đạt được, lúc tôi cho rằng mình đang hạnh phúc nhất, một tay đem tôi từ đám mây kéo xuống, trơ mắt nhìn tôi rơi đến tan xương nát thịt! Chơi rất vui sao? Chơi rất vui có phải hay không? Em nói cho anh biết! Bà cô tôi không chơi!”

Lãnh Tư Thần nghe được tim như bị đao cắt, nói: “Tiểu Huân, em nghe anh giải thích.....”

Giải thích, giải thích cái gì nữa? Mặc kệ thế nào, chuyện này là sự thật, anh không cách nào phủ nhận, mặc kệ lý do gì đều không thể che dấu thương tổn tạo thành với cô, huống chi lý do chân chính anh căn bản không thể nào nói.....

Liền ngay lúc Lãnh Tư Thần thống khổ giãy giụa, Hạ Úc Huân linh hoạt mà nhảy lên trên ban công, sau đó một tay chống lan can, không chút do dự thả người nhảy xuống.

Thế là, Hạ Úc Huân bỏ trốn.

Lúc này thật sự là xứng danh với từ “Bỏ trốn”.

“Tiểu Huân ——” Lãnh Tư Thần kinh hô một tiếng xông lên, sợ tới mức tim đều sắp sửa nhảy ra ngoài, sau khi nhìn cô nhảy xuống hoàn hảo không tổn hao gì mà nhanh chóng chạy xa mới thoáng yên lòng.

Nơi này chính là lầu hai! Cô gái đáng chết này!

Không phải nói không xúc động sao? Đây là cái cô gọi là không xúc động?

Anh mới ngốc, thật sự.

Tin tưởng Hạ Úc Huân không xúc động, anh quả thực ngốc vô cùng!

Lúc ấy nên tìm sợi dây thừng cột lấy cô hãy nói, hoặc là đem cô làm cho không xuống giường được rồi nói cũng còn tốt hơn.....

Nhưng, ai có thể nghĩ anh cố tình chặn ở cửa chính phòng ngủ cô chạy mất, nha đầu kia cứ nhiên dám trực tiếp từ lầu hai nhảy xuống dưới.

Cô thật đúng là thời thời khắc khắc đều có thể làm ra những chuyện ngoài dự đoán mọi người, mỗi khi làm anh đều đột ngột không kịp phòng ngừa.

Cô là thứ ngoài ý muốn duy nhất trong cuộc đời anh, thứ duy nhất không xác định.

Nghe từng tiếng tuyệt vọng thống khổ lên án của cô, trong lòng anh làm sao dễ chịu được.

Anh thật sự không phải cố ý lựa chọn ngay lúc này nói cho cô, sợ dĩ trước đó không nói cho cô, chỉ là không muốn ảnh hưởng đến hai ngày bên nhau hiếm có của bọn họ, ai ngờ khiến cô càng phản đạm hơn.

Nhìn thân ảnh Hạ Úc Huân chạy xa, Lãnh Tư Thần lòng nóng như lửa đốt, chạy nhanh lao xuống tìm cô, đồng thời gọi điện thoại cho Lương

Khiêm xem có thể hay không ngăn cô lại.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 292: Thế Giới Này Quá Điên Cuồng!

Hạ Úc Huân như nổi điên vẫn luôn chạy, vẫn luôn chạy, cũng không biết chính mình đã chạy bao lâu rồi.....

Bên tai gió gào thét qua, cuốn đi những giọt lệ mà cô cuối cùng ức chế không được....

Cuối cùng, cô sức cùng lực kiệt mà ngã ngời ở lan can bờ biển, từ chưa thành tiếng mà khóc nức nở đến khi thành tiếng.....

Rốt cuộc khóc mệt quá, cô vô lực mà ghé vào trên lan can, đón gió biển phát tiết mà tê thanh kiệt lực mà lớn tiếng kêu to ——

“Lãnh Tư Thần, tôi đã làm sai cái gì, sao anh lại đối xử với tôi như vậy!”

“Chỉ bởi vì yêu anh, anh liền có thể khi dễ tôi đùa bỡn tôi như vậy sao?”

“A ——”

“Khốn nạn! Khốn nạn! Khốn nạn!”

“Rùa đen vương bát đản ——”

.....

“Phù phù ——” Cô cời dép lê dưới chân, xa xa mà ném vào trong biển, sau đó lại ném một chiếc khác.

“Một người đàn ông chỉ biết thương tổn mày, vì cái gì còn muốn yêu chứ?”

Hạ Úc Huân đang hết sức chuyên chú mà phát tiết, bên tai đột nhiên truyền đến thanh âm của một người đàn ông xa lạ, không khỏi lắp bắp kinh hãi, lập tức bày ra tư thế võ thuật phòng thân tiêu chuẩn.

Phòng lang thuật, chiêu thứ nhất.

Nhưng, sau khi nhìn rõ diện mạo người kia, bản năng háo sắc làm Hạ Úc Huân thực không tiền đồ mà ngẩn ra.

Tóc nâu, tròn mắt màu xanh biếc, làn da trắng nõn, ngũ quan tinh xảo đến điêu luyện sắc sảo, giữa hai đầu mày mang vẻ đẹp yêu dã thú hung mạc biện.

Cô chưa từng thấy qua người đàn ông nào lại yêu nghiệt đến vậy.

A, không đúng, ngoại trừ Lãnh Tư Thần lúc ở trên giường. Người đàn ông kia đưa cho cô một chiếc khăn tay, thấy dáng vẻ cô đầy phòng bị, ừ nhả mà thân sĩ mỉm cười, nói: “Tiểu thư, tôi không có ác ý.”

Anh nói không ác ý liền không ác ý sao? Tin anh mới có quỷ!

Hạ Úc Huân đã hoàn toàn thấy rõ ràng bộ mặt thật của đám đàn ông đó, một đám đều là sói đội lột cừu.

Cô không chút khách khí mà nói, “Vị tiên sinh này, tiếng Trung của ngài nói rất tốt. Nhưng, ngài có biết Trung Quốc có một câu ngạn ngữ là vô sự hiển ân cần, phi gian tức đạo hay không!”

Người đàn ông hiển nhiên tiếng Trung xác thật không tồi, nghe cũng đã hiểu, đem tay đặt ở bên môi, khẽ cười một tiếng, nói: “Quả nhiên là cô gái thú vị, khó trách nhiều người thích cô, muốn bảo hộ cô như vậy.”

“Anh rốt cuộc là ai? Anh quen tôi sao?” Nghe lời nói có ẩn ý của người đàn ông, Hạ Úc Huân cảnh giác hỏi.

Về mặt người đàn ông tựa hồ hơi có chút tiếc nuối, ánh mắt sáng quắc mà nhìn cô nói: “Nếu không phải bởi vì bên trong có chút biến cố, tôi nghĩ, hiện tại cô đã là người phụ nữ của tôi rồi!”

“Ách.....” Lời này sợ tới mức Hạ Úc Huân lập tức nhảy ra cách anh ta vài bước, dùng ánh mắt xem kẻ điên nhìn anh ta, nói: “Anh có ý gì?”

“Ở Wall, tôi vốn dĩ dùng gần bốn trăm triệu mua được cô, nhưng sau đó, ông chủ đột nhiên quyết định không bán. Vì thế, bọn họ bồi thường cho tôi bốn trăm triệu.” Người đàn ông mặt đầy tiếc nuối mà giải thích.

“Bốn bốn bốn..... Bốn trăm triệu? Anh điên rồi?” Hạ Úc Huân choáng váng, ngay sau đó tự giễu nói, “A, tôi còn chưa bao giờ biết tôi lại đáng giá như vậy a!”

Cái con số này đối với chúng tiểu dân như cô nói thật rất dọa người, nói vậy cái ông chủ Wall kia có phải hay không cũng cùng nhau điên rồi? Vì cái gì đang tốt đẹp đột nhiên không bán, thậm chí không tiếc thâm hụt bốn trăm triệu?

Thế giới này quá điên cuồng!

Hạ Úc Huân lần đầu tiên cảm thấy bản thân mình thì ra còn rất giá trị, trước kia lúc mọi người nói đùa, nói đem cô bán phỏng chừng còn phải cho không, lần này cuối cùng là một hồi nở mày nở mặt rồi.

Ách, bất tri bất giác hiểu sai.....

Hiện tại ở đâu mà còn nghĩ đến loại chuyện này, hiện tại trọng điểm là, người đàn ông này rốt cuộc là ai, Indonesia lớn như vậy cư nhiên có thể tinh chuẩn tìm được cô, anh ta rốt cuộc muốn cái gì?

Cô không muốn lại bị trói một lần nữa a!

Hạ Úc Huân nhìn trước xem sau, lại nhìn thấy mặt biển quay cuồng, nghiêm túc suy xét một chút tính khả thi của việc nhảy xuống biển.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 293: Thông Báo Ngoài Ý Muốn

“Kỳ thật, tôi cũng không phải bởi vì hăn bồi thường bốn trăm triệu kia mới bỏ qua, bởi vì ông chủ kia thật sự quan tâm cô, hăn hình như là bạn của cô. Hăn nói với tôi, cô là ngoài ý muốn bị người ta bán vào nơi này, cho nên, tôi đành phải cố mà đáp ứng thôi.” Người đàn ông giải thích, hơn nữa cư nhiên vẫn dùng một bộ ngữ khí chính mình cực kỳ thiết thời mà nói.

“.....” Hạ Úc Huân vẻ mặt vô ngữ, không biết nên nói cái gì cho tốt.

Người này tuy rằng bộ dáng không tồi, nhưng tính cách cũng quá đáng đánh đòn đi! Anh chính là kiếm lời bốn trăm triệu a! Cư nhiên còn nói chính mình cố mà làm.....

Bất quá, vừa rồi anh ta nói ông chủ kia tự xưng là bạn cô sao?

Ông chủ kia rốt cuộc là ai? Cô sao có thể quen biết cái loại nhân vật này! Nhất định có chỗ nào nghĩ sai rồi!

Lúc này Hạ Úc Huân vốn dĩ dung lượng não không lớn trong đầu quả thực là một cuộn chỉ rối.

“Cô còn chưa biết tên tôi, cô có thể gọi tôi là Renault.” Người đàn ông thân sĩ mà tự giới thiệu.

“Renault đúng không! Tại hạ Hạ Úc Huân!” Xuất phát từ lễ thượng vãng lai, Hạ Úc Huân cũng chấp tay, hào phóng mà tự giới thiệu.

Cô không có ý che dấu tên họ thật, người đàn ông này thần thông quảng đại như vậy, thật sự muốn điều tra cô, khẳng định ngay cả tên gọi chó nhà cô đều có thể điều tra ra, đừng nói là tên cô.

Khách khí xong cô lập tức lại phân rõ giới hạn, “Nếu anh cũng nói, xảy ra chút biến cố, đó chính là nói..... Lúc anh có được tôi cũng đã trở thành quá khứ, hiện tại chúng ta không có bất cứ quan hệ gì!”

Người đàn ông gật gật đầu tỏ vẻ tán đồng, “Cô nói đúng. Tagore nói, nếu người bởi vì bỏ qua ánh mặt trời mà khóc thút thít, như vậy người cũng đem ngôi sao bỏ qua. Mà tôi lại không muốn bỏ qua ngôi sao, cho nên, tôi vẫn luôn tìm cô.”

Hạ Úc Huân: “.....” Nói cho cùng anh như thế nào lại đọc thơ a?

Renault tiếp tục nói: “Trung Quốc còn có câu nói hữu duyên thiên lí năng tương ngộ, trời cao chú định để tôi gặp cô, đối với cô vừa gặp đã thương, hiện tại lại để tôi gặp lại thêm lần nữa, tôi nghĩ rằng chúng ta nhất định là có duyên phận. Tôi hy vọng chúng ta có thể một lần nữa bắt đầu, quý cô xinh đẹp, xin cho tôi vinh hạnh được theo đuổi cô!”

Hạ Úc Huân: “.....”

Cầu hôn ngoài ý muốn, lại là màn cầu hôn lãng mạn đến cầu huyết, Hạ Úc Huân bị kéo xuống vực sâu rồi, phản ứng duy nhất còn lại chỉ có cười gượng cứng đờ.

Cô từ nhỏ đến lớn đều chưa từng trải qua những việc thế này, lúc đại học, duy nhất một nam sinh có ý đồ nói rõ với cô bị cô lầm tưởng là biến thái đánh đến ba ngày không xuống giường được.

Sau đó, lúc cô biết nam sinh kia kỳ thật là muốn tìm cơ hội cùng cô nói rõ mới lên đi sau cô, quả thực xúc động muốn chết đều có, lần đầu tiên trong đời nói rõ liền như vậy bị cô bóp chết ở trong nôi.

Cho nên, cô thật sự là không có kinh nghiệm và thiên phú xử lý loại chuyện này a!

Bất quá, người đàn ông này thật đúng là đủ ý thơ, thái độ thành khẩn kia, thế nhưng khiến người ta cảm thấy cự tuyệt anh ta quả thực là một loại tội lỗi.

Nhìn cách ăn mặc, cách nói năng, phong thái của người đàn ông này, thoát nhìn lai lịch không vừa, hơn nữa trên người anh ta thậm chí có loại khí chất quý tộc, vừa thấy liền biết không phải cùng thế giới với một người bình dân như cô.

So với sự bức hôn của Âu Minh Hiên, sự kinh hách của Lãnh Tư Thần, đây hẳn là xem như một lần nói rõ tương đối bình thường. Nhưng quá đột ngột, đối tượng nói rõ cũng quá kỳ lạ.

Hạ Úc Huân không có đáp lại anh, Renault cũng không nóng nảy, chỉ là bỏ qua đề tài, lấy ngữ khí quan tâm của một người bạn nói: “Cô vừa rồi thương tâm, là bởi vì người đàn ông ngày đó tới cứu cô, lại bỏ qua cô sao?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 294: Truyện Cổ Tích Đều Là Gạt Người

So với kích động vừa rồi, hiện tại tâm tình Hạ Úc Huân đã dần dần bình phục, vô lực mà ghé vào lan can lẩm bẩm, “Đúng vậy, là tôi quá ngây thơ rồi, xứng đáng có kết cục này. Truyện cổ tích đều là gạt người, không phải mỗi một con vịt con xấu xí đều có thể biến thành thiên nga trắng.”

Người đàn ông dựa lưng vào lan can, chống cằm, nhìn nghiêng khuôn mặt ưu thương của cô, ôn nhu an ủi nói, “Andersen nói, nếu bạn là trứng của một con thiên nga, như vậy cho dù sinh ra ở giữa một bầy vịt cũng không sao cả. Cho nên, cô chỉ là còn chưa chân chính phát hiện ra giá trị bản thân mà thôi.”

Hạ Úc Huân nhếch khóe miệng, nói: “Anh thật đúng là người biết an ủi.”

Nhìn mặt biển phập phồng phồng trước mắt, Hạ Úc Huân thần sắc mê ly, dường như lâm vào ảo giác nào đó, lẩm bẩm nói, “Cái gì trứng thiên nga a..... Cảnh ngộ đêm nay chỉ làm tôi nghĩ đến mỹ nhân ngư đáng thương mà thôi.....

Tôi nhớ rõ trong sách có một đoạn miêu tả như vậy.....

Nàng biết đây là một đêm cuối cùng nàng nhìn thấy hắn, vì hắn, nàng rời bỏ người trong gia tộc cùng gia đình mình, nàng giao ra thanh âm mỹ lệ của mình, nàng mỗi ngày chịu đựng đau khổ tận cùng, nhưng mà hắn lại một chút cũng không biết.....”

Con người Renault phản chiếu qua nước biển sóng nước lóng lánh, anh tiếp tục thì thầm, nói: “Đó là một đêm cuối cùng nàng có thể cùng hẳn bên nhau hít thở chung một bầu không khí, đây là một đêm cuối cùng nàng có thể nhìn đại dương thâm trầm và bầu trời đầy sao.....”

Hạ Úc Huân kinh ngạc mà nhìn anh, hỏi: “Anh cũng xem qua “Nàng tiên cá” sao?”

Renault gật gật đầu, nói: “Tôi cảm thấy mỹ nhân ngư thực ngốc, các cô gái không nên học nàng, cô không cảm thấy vậy sao?”

Hạ Úc Huân thần sắc dần dần ảm đạm xuống, cười khổ nói, “Đúng vậy, thực ngốc..... Anh biết không? Đây cũng là một đêm cuối cùng tôi và anh ấy ở bên nhau! A, thật là đáng mỉa mai, thẳng đến vừa rồi anh ấy mới nói cho tôi biết anh ấy phải cùng một cô gái khác đính hôn, tôi bây giờ mới biết được..... Hai ngày trước đó tôi hạnh phúc vui sướng là buồn cười cỡ nào!”

Thấy vẻ mặt tự giễu của cô, Renault nhú mày lại, anh suy tư, vừa nỗ lực khoa tay múa chân, vừa nói: “Cô đã xem qua “Cô nàng ngón cái” chưa? Cô chính là cô nàng ngón cái, người thương tổn cô chỉ là một con chuột đồng, mà tôi, muốn làm chim én nhỏ của cô.

Mùa đông giá lạnh hiện tại sắp tới, tôi muốn bay thật xa, bay đến đất nước ấm áp. Cô nguyện ý cùng tôi đi chứ? Cô có thể cưỡi trên lưng tôi, dùng lưng làm chỗ dựa vững chắc buộc chặt cô. Như vậy chúng ta liền có thể rời khỏi những con chuột đồng đáng ghê tởm, từ căn phòng tối tăm mà bay đi.....

Xa xa, xa xa mà bay qua núi cao, bay đến một đất nước ấm áp.....”

Nghe Renault khí chất vương tử cùng quý tộc cư nhiên đang thâm tình mà đọc diễn cảm truyện cổ tích, cô cảm thấy không khí có chút nhu hòa, nhưng lại có loại cảm giác quỷ dị nảy sinh.

Hơn nữa, người này cứ nhiên đem Lãnh Tư Thần so sánh với chuột đồng..... Phốc.....

Nói thật, rất giải hận.

Hạ Úc Huân nhin không được xì một tiếng bật cười, đáp: “Ha ha, nhìn không ra anh lại hiểu biết về truyện cổ Andersen như vậy, quả thực đọc lâu lâu. Anh hẳn không phải là người Đan Mạch chứ?”

Không nghĩ tới hội ngộ được người đùa vui đến như vậy, nhẹ nhàng vui vẻ nói chuyện khiến cho Hạ Úc Huân dần dần đối với người đàn ông này thoát nhìn cũng không chán ghét, dần mất đi cảnh giác cùng bài xích.

Đương nhiên, đây chỉ là mặt ngoài, cô ngầm thừa dịp anh thả lỏng cảnh giác chuẩn bị chạy trốn bất cứ lúc nào.

Renault thấy cô cười, cũng vui vẻ mà nở nụ cười, nói: “Thật vui khi có thể nhìn cô tươi cười. Cô thực thông minh, tôi thực sự là người Đan Mạch.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 295: Thành Linh Xảy Ra Cầu Hôn

Hạ Úc Huân mở to đôi mắt, oa! Không phải chứ! Vậy cũng có thể đoán đúng?

Cô bất quá chỉ là thuận miệng nói mà thôi, không nghĩ tới cư nhiên thật sự nói đúng!

Bất quá ngôn hành cử chỉ người đàn ông này thật sự là khá phù hợp với đất nước Đan Mạch này.

Renault nói xong, đột nhiên ưu nhã mà hành lễ, sau đó khom lưng, hướng cô vươn tay, nói: “Như vậy, cô nương thiên nga xinh đẹp của tôi, cô nguyện ý cùng tôi đến đất nước cổ tích không có đau thương, chỉ có vui vẻ chứ?”

“.....” Hạ Úc Huân bị bất thành linh mời hoặc có thể nói là cầu hôn làm cho ngẩn ra.

Người đàn ông này như thế nào nói gió thì lại có mưa? Vừa mới nói muốn theo đuổi cô, hiện tại lại muốn trực tiếp mang cô về Đan Mạch?

Đàn ông thích đọc truyện cổ tích có phải hay không đều đặc biệt mơ mộng?

“Cô là cô gái kiên cường nhất, đáng yêu nhất mà tôi từng gặp qua, tôi hy vọng cô có thể cùng tôi trở về, làm vợ tôi! Tôi thề sẽ cả đời bảo hộ cô,

trung thành với cô!” Renault nghiêm túc mà nhìn cô, hơn nữa lấy ra một chiếc hộp nhỏ tinh xảo.

Renault vừa nói, vừa mở nắp hộp ra, bên trong là chiếc nhẫn kim cương lớn như trứng bồ câu thiếu chút nữa lóa mù mắt chó cô.

Ách, người này khi nào thì có nhẫn tới.....

Nào có ai sẽ mang theo loại đồ vật này bên người! Anh ta chẳng lẽ không sợ bị cướp sao?

Trong lòng Hạ Úc Huân quả thực sắp sửa bị mãnh liệt mệnh mông bao phủ rồi.....

Cô theo bản năng mà dùng tay che ánh sáng chói mắt kia, cực kỳ hoài nghi mình nghe lầm, nuốt nước bọt, ngơ ngác hỏi, “Cái kia, anh..... Anh vừa rồi nói gì?”

Cô nhất định là ảo giác, lại còn có ảo giác.....

“Theo tôi đi! Người đàn ông kia không đáng để cô rơi lệ vì hắn, hắn chỉ biết cầm tù cô như những con chuột đồng kia, chỉ biết giống như một hoàng tử của loài người, cô trả giá nhiều, cho dù cô vì hắn chết đi, hắn đều nhìn không thấy!” Renault vẻ mặt giận dữ mà nói.

Hạ Úc Huân nghe vậy ánh mắt âm u, không nói một lời mà trầm mặc.

A, người này là muốn thuyết phục cô sao? Chuyện ngay cả Âu Minh Hiên đều làm không được, người khác sao có thể làm được?

Hạ Úc Huân thần sắc lạnh lùng, không nhanh không chậm nói, “Nếu anh hiểu biết truyện cổ tích Andersen như vậy, vậy anh nhất định cũng đọc qua cô bé bán diêm. Tôi xác thật muốn thoát khỏi cảnh khốn cùng trước mắt, thoát khỏi đau đớn cùng tuyệt vọng, nhưng, tôi sẽ không gửi hy vọng vào

một que diêm. Tôi sao biết anh có phải là một que diêm không, chợt tắt, liền sẽ không thấy anh. Đến lúc đó, tôi chỉ có thể bi thảm mà chết đi!”

Renault nghe vậy vẻ mặt thay đổi mà nhìn cô gái trước mắt, cũng là lần đầu tiên nghiêm túc mà nhìn cô như vậy, hai tròng mắt xanh xinh đẹp sớm đã mất đi tình thế bắt buộc lúc đầu.

Là anh tự cho mình quá cao, cũng quá nóng vội.

Nhưng, cô đáng giá để anh tiêu phí thời gian.

Cô xác thật là một cô gái rất đặc biệt.

Không chỉ có kiên cường, hơn nữa độc lập, có suy nghĩ riêng của mình.

Nơi góc đường xa truyền đến một trận thanh âm ô tô lao như tên bắn, Hạ Úc Huân đột nhiên nghĩ đến, Lãnh Tư Thần lúc này khẳng định đang tìm mình, nhưng, loại thời điểm này, cô thật sự không muốn gặp anh.....

Trời xa đất lạ, còn không có hộ chiếu, ngoại trừ dựa vào Lãnh Tư Thần cô không có bất cứ biện pháp gì, tưởng tượng đến chính mình dưới loại tình huống này chạy về còn phải tự mình đi cầu xin anh, loại cảm giác này quả thực không xong.

Tên khốn kia có phải cho rằng mình không có anh sẽ không chịu được hay không?

Nhìn người đàn ông trước mắt vẻ mặt có chút cô đơn, con người Hạ Úc Huân hiện lên một tia do dự, cuối cùng được ăn cả ngã về không mà mở miệng nói, “Bất quá, có một việc, anh thật ra có thể giúp tôi!”

“Chuyện gì?” Renault vội vàng hỏi.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 296: Không Thể Nào Khảo Chứng

“Tôi ở chỗ này ai cũng không quen biết, có thể làm ơn anh đưa tôi về nước trước hay không? Sau khi trở về tôi sẽ trả lại lộ phí cho anh!” Hạ Úc Huân thử thăm dò hỏi.

“Đương nhiên, đây là vinh hạnh của tôi, nguyện ý cố gắng hết sức!” Renault không chút do dự nói, vì tránh cho cô có gánh nặng tâm lý, còn cố ý nói một câu, “Vừa lúc tôi có việc muốn đi, có thể tiện đường mang cô đi cùng.”

Giờ phút này sau lưng Renault quả thực xuất hiện một đôi cánh nhỏ thiên sứ vàng óng, Hạ Úc Huân cao hứng nói, “Vây thật tốt quá! Cảm ơn anh!”

“Không, hẳn là tôi phải cảm ơn cô, cảm ơn cô tin tưởng tôi!” Renault vẻ mặt nghiêm túc.

Lời này nói ra khiến Hạ Úc Huân có chút chột dạ, cô chỉ là cùng đường, coi ngựa chết như ngựa sống mà chạy chữa. Cho dù bị bán, cô cũng không muốn trở về tìm Lãnh Tư Thần.

-

Quán ăn đêm Wall vẫn luôn kinh doanh thịnh vượng phá lệ ra bố cáo muốn ngừng kinh doanh một tuần, nghe nói xảy ra một sự việc khó lường, mọi người bàn tán sôi nổi, nhưng tin tức phong tỏa rất nghiêm mật, cái gì cũng không tìm hiểu được.

Hai ngày trước, phòng tổng thống một khách sạn cao cấp nào đó ở Indonesia.

Lam Tu mặt như tro tàn mà đứng trước mặt Nam Cung Lâm, hăn cái gì đều không dám nghĩ, dù sao lần này khẳng định là một con đường chết.

Hăn chẳng thể nghĩ tới cô gái kia không chỉ có quan hệ với Lãnh Tư Thần, cư nhiên còn có liên quan đến ông chủ.

Nam Cung Lâm ngồi trên chiếc ghế da to rộng kiểu Âu, đáng sợ là con mắt hình viên đạn có thể giết người, ông cố ý tra tấn người dường như ngón tay có tiết tấu mà gõ vào tay vịn, sau một lúc lâu mới lạnh lùng mở miệng nói: “Cho người một cơ hội, tìm ra tên đầu sỏ gây tội. Nếu tìm không thấy..... Người chết chính là người!”

Nghe ông chủ nói xong, Lam Tu bỗng nhiên ngẩng đầu, hai tròng mắt tỏa sáng, mặt không thể tin nổi, không nghĩ tới chính mình cư nhiên còn có một con đường sống. Hăn

còn tưởng rằng lần này hăn phải chết không thể nghi ngờ, bởi vì nhìn thái độ ông chủ dường như là đặc biệt để ý cô gái kia.

Hai ngày sau buổi tối hôm nay.

Lam Tu lại một lần nữa đứng trước mặt Nam Cung Lâm, nhớ lại màn nguy hiểm trước đây, đến bây giờ lòng còn sợ hãi.

“Tra ra chứ?” Nam Cung Lâm không kiên nhẫn hỏi.

“Là!” Lam Tu đem toàn bộ danh sách nhân viên tham dự đến sự kiện bắt cóc, thân phận bối cảnh tất cả đều sửa sang lại tốt, cung cung kính kính mà đưa cho Nam Cung Lâm.

Nam Cung Lâm không thèm nhìn lấy một cái, trực tiếp hỏi, “Chủ mưu?”

Lam Tu thấp thỏm mà giải thích nói, “Ông chủ, trước khi tôi tìm được những người này, tất cả bọn họ đều bị giải quyết hết. Cho nên, chủ mưu không thể nào khảo chứng!”

Nam Cung Lâm nghe vậy nhú mào, rốt cuộc người nào tốc độ lại nhanh như vậy?

“Biết là ai làm chứ?” Nam Cung Lâm trầm giọng hỏi.

Lam Tu khó khăn nói: “Đối phương hành sự rất bí ẩn, không có lưu lại bất cứ dấu vết gì, cho nên.....”

Thần sắc Nam Cung Lâm đã tương đối kiên nhẫn, dùng ánh mắt đồ ăn hại liếc xéo hằm một cái, cười lạnh nói, “Lại là không thể nào khảo chứng?”

Hai chân Lam Tu run lên, trên trán mồ hôi lạnh ròng ròng, “Cũng không phải không có manh mối, phát sinh đồng thời với chuyện này, có một người đã ẩn nấp thật lâu trong tổ chức ngầm ở chi nhánh Indonesia đột nhiên hoạt động thường xuyên hơn.....”

“Xác định hai người này chắc chắn có liên quan sao?” Ánh mắt Nam Cung Lâm khẽ động.

Lam Tu ấp a ấp úng, nói: “Này.....”

“Không thể nào khảo chứng đúng hay không?” Nam Cung Lâm cười đến vẻ mặt phúc hậu và vô hại, cuối cùng buồn bã nói, “Vậy nói cách khác, thời gian hai ngày điều tra, người không thu hoạch được gì!”

“Ông chủ..... Ông chủ tôi.....”

Lam Tu chân run rẩy tuyệt vọng hết sức, thịch thịch thịch tiếng gõ cửa vang lên.

Lam Hạo Dương đúng lúc đuổi tới.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 297: “Ám Tước” Thứ Hai

Lam Tu quả thực sắp sửa khóc, lập tức dùng ánh mắt cứu tinh trông mong nhìn anh.

Lam Hạo Dương một bộ đang đời nhà anh trừng mắt nhìn hắn một cái, sau đó chuyển hướng Nam Cung Lâm hội báo chính sự: “Nam Cung tiên sinh, tôi nghĩ chuyện này hắn là có liên quan đến Lãnh Tư Thần. Rất có thể là anh ta nhờ người giải quyết bọn bắt cóc, đến nỗi chủ mưu, anh ta khẳng định cũng tìm được rồi.

Chuyện này xét đến cùng kỳ thật không liên quan đến Lam Tu, anh ta cũng là người bị hại, rốt cuộc anh ta cũng không biết thân phận vị tiểu thư kia, chỉ là muốn mang lại nhiều lợi nhuận cho quán mà thôi.”

Ân nhân! Đại ân đại đức vĩnh thế khó quên a!

Lam Tu nước mắt lưng tròng mà nhìn Lam Hạo Dương đang giải vây cho mình, sau đó khẩn trương mà quan sát phản ứng của ông chủ, hy vọng ông có thể tha cho mình một mạng.

“Lãnh Tư Thần.....” Nam Cung Lâm như suy tư gì trầm ngâm.

Đây đã không phải lần đầu tiên phát hiện Lãnh Tư Thần không đơn giản, còn có một lần cậu ta từ Mộ Yên sơn trang thủ vệ nghiêm ngặt đem Hạ Úc Huân mang đi.

Những việc này làm Nam Cung Lâm lơ mờ nhận thấy được bí mật sau lưng Lãnh Tư Thần phỏng chừng không nhỏ.

Ẩn nấp thật lâu trong tổ chức ngầm? Chẳng lẽ là Dạ Lang?

Ngón tay Nam Cung Lâm theo thói quen mà gõ mặt bàn, như suy tư gì hỏi, “Lam Tu, người vừa mới nói tổ chức là.....”

“Là Dạ Lang!” Lam Tu vội vàng đúng sự thật trả lời, cũng may hắn còn tra được cái này, bằng không thật là một cái hỏi đã hết ba cái là không biết.

Ánh mắt Nam Cung Lâm chợt lóe, quả nhiên!

Chẳng lẽ thật sự tổ chức ngầm sủng ống đạn được lớn nhất Đông Nam Á cũng là tổ chức tích lũy của cải nhiều nhất?

Nếu Lãnh Tư Thần thật sự có liên quan đến Dạ lang, ông thật sự phải bội phục dã tâm của cậu ta!

Sớm biết cậu ta không phải vật trong ao, sẽ không an ổn với một mảnh thiên địa kia, lại không nghĩ rằng dã tâm của cậu ta đã tới loại tình trạng này rồi. Dạ Lang cơ hồ lũng đoạn thị trường giao dịch súng ống đạn được ngầm toàn Đông Nam Á, phú khả địch quốc, nhưng giá cả lợi nhuận càng nhiều thì nguy hiểm cũng càng nhiều, một khi có chút sai lầm liền sẽ vạn kiếp bất phục.

Lãnh Tư Thần làm ăn có thể lớn và ổn định như vậy, khẳng định là có người bảo hộ chống lưng, mà người này có khả năng nhất là ai?

Nghĩ đến đây, trong đầu Nam Cung Lâm đột nhiên hiện lên một cái tên.....

Chẳng lẽ là..... Bạch Vũ Hào?

Suy đoán này thật sự khiến Nam Cung Lâm chấn động, đồng thời cũng bừng tỉnh đại ngộ.

Nếu là như vậy, Lãnh Tư Thần vì cái gì nhất định phải lựa chọn cùng Bạch gia liên hôn cũng đã rõ ràng rồi.

Lãnh Tư Thần, tiểu tử này mặt ngoài thoạt nhìn một bộ quạnh quẽ, nội tâm lại như lang tựa hổ, lá gan thật sự lớn hết mức có thể. Quả thực giống hệt ông năm đó.

Ha ha, “Dạ Lang” hiện giờ được xưng là “Ám tước” thứ hai a.....

Ám Tước là tổ chức do Nam Cung Lâm năm đó mới xuất đạo thành lập, sau đó lại càng làm càng lớn, sau khi tẩy sạch liên thành tập đoàn Thiên Lâm hôm nay.

Dạ Lang một năm trước liền bắt đầu tẩy sạch, bất quá, tổ chức lớn như vậy, thời gian một năm tuyệt đối là không đủ.

Ông chủ Dạ Lang là Uất Trì Phi, nhưng người hiểu rõ tình hình đều biết, Uất Trì Phi nhiều nhất chỉ là một người môi giới, người thật sự phía sau màn khoang lái chưa từng xuất hiện.

Không thể không nói thủ đoạn của người phía sau màn kia rất cao minh, như vậy cho dù xảy ra chuyện gì, hắn cũng sẽ không cuốn vào trong đó, khó nhất chính là Dạ Lang bị nhiều thế lực nhìn ngó như vậy, thân phận của hắn vẫn luôn không bại lộ.

Chẳng lẽ người kia thật là..... Lãnh Tư Thần?

Nếu mọi suy đoán của ông đều thành lập mà nói..... Lãnh Tư Thần cư nhiên vì tìm Úc Huân không tiếc mạo hiểm tiết lộ thân phận của mình, có thể thấy được vị trí của tiểu nha đầu kia trong lòng cậu ta xác thật không nhẹ a!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 298: Một Khối Thịt Mỡ Lớn

Nam Cung Lâm không khỏi lâm vào hồi ức bi thương, đàn ông thường thường đều là như thế này, vì tiền, vì quyền thế mà không từ thủ đoạn.

Đến cuối cùng, cái gì cũng đều có, liền bắt đầu hối hận thứ trần quý lúc trước vứt bỏ.

Lãnh Tư Thần ơi là Lãnh Tư Thần, hy vọng cậu đừng phạm sai lầm giống như tôi.

Đứng ở góc độ của ông, kỳ thật ông không muốn Hạ Úc Huân ở bên cạnh một nhân vật nguy hiểm mà lại phiền toái như Lãnh Tư Thần.

Bởi vì, đàn ông như vậy vĩnh viễn sẽ không đặt cô ở vị trí thứ nhất, phụ nữ nhiều nhất chỉ là bị tiền cùng quyền thế của bọn họ vây quanh sau đó trở thành công cụ bù đắp tình cảm trống tuếch mà thôi.

Ích lợi, vĩnh viễn là chủ đề vĩnh hằng trong cuộc sống của bọn họ.

Nha đầu kia nếu chấp mê bất ngộ đối với cậu ta, về sau sẽ còn đau khổ dài dài.

-

Cùng lúc đó, Lãnh gia.

Trong đại sảnh rộng lớn được bài trí xa hoa sáng ngời, trường bối hai bên Lãnh-Bạch đông đủ ngồi một đường.

“Tư Thần nhà chúng ta sao có thể dính đến cái loại giao dịch buôn lậu súng ống đạn dược trái pháp luật được chứ? Người viết báo rớt cuộc là ai? Quả thực là buồn cười!” Lãnh phu nhân giận dữ mà nói, con người tràn đầy khấn trương.

“Hai vị thông gia yên tâm, ngày hôm sau chính là ngày đính hôn của Thiên Ngưng cùng Tư Thần, loại chuyện bịa đặt này sẽ không có bất cứ ảnh hưởng gì.” Bạch Vũ Hào bất động thanh sắc mà cười nói, dấu đi tình quang chợt lóe trong đôi mắt.

Ha ha, không có khả năng? Con trai bọn họ bản lĩnh chính là lớn thật sự a!

Nhưng, hẳn chính là thích sự quyết đoán cùng vẻ gan dạ sáng suốt của tiểu tử kia.

Nếu không phải bởi vì cậu ta sẽ là con rể tương lai của hẳn, hẳn không thể nào mạo hiểm lớn như vậy mà mở đường hộ tống cho hẳn, đương nhiên, mấy năm nay lợi ích hẳn kiếm được cũng không ít.

Đến nỗi chuyện Bạch Thiên Ngưng tự sát vì Lãnh Tư Thần, Lãnh Tư Thần cũng giải thích, chỉ là hiểu lầm mà thôi, lần này tuy rằng cậu ta cùng Lãnh thị trở mặt, nhưng lại không nói không cưới Thiên Ngưng.

Bạch Vũ Hào đối với việc cậu ta đoạn tuyệt cùng Lãnh thị hay không cũng chẳng để ý, hẳn coi trọng chính là Lãnh Tư Thần người này, giá trị của cậu ta, còn xa hơn với Lãnh thị. Tối đa 5 năm, cậu ta thậm chí rất có khả năng vượt xa Nam Cung Lâm.

Đây chính là một khối thịt mỡ lớn a, hẳn tất nhiên muốn cắn chặt rồi!

-

Renault sau khi đáp ứng Hạ Úc Huân rất nhanh liền sắp xếp mọi thứ.

Hạ Úc Huân không muốn nhìn thấy Lãnh Tư Thần, cho dù là trở về đối mặt với sự trách đánh của ba, cô cũng không muốn ở lại nơi thương tâm xa lạ này.

Nhưng, đến lúc này, cô vẫn không muốn cho Lãnh Tư Thần thêm phiền toái, để tránh Lãnh Tư Thần tìm không thấy cô lo lắng, cô mượn di động của Renault gửi đi một tin nhắn cho anh —— tôi đã trở về.

Nói kẻ có tiền liền đốt tiền, đem tàu chuyển tư nhân trở thành xe taxi, bất quá cũng may mắn là như thế này, nếu không, cô không có hộ chiếu, e là muốn về cũng không về được.

Thật là ông trời có mắt!

Lúc lên thuyền đã là rạng sáng, Hạ Úc Huân khốn đốn mà ru rú trong chỗ nghỉ ngơi, bất quá lại trước sau không dám ngủ say, trước sau giữ lại một tia cảnh giác.

Bên cạnh, Renault sợ cô cảm lạnh, cởi áo khoác vừa định phủ thêm cho cô, Hạ Úc Huân lập tức cả kinh ngồi dậy, nghiêng người qua, tay cầm đao để ở cổ Renault.

Cô đột nhiên tới gần, hơi thở đầm mĩ quanh quẩn, làm hấn hoảng thần trong nháy mắt.

“Tôi chỉ là muốn phủ thêm cái này cho cô, cẩn thận cảm lạnh.” Renault trong lòng thầm than, đồng thời trong mắt hiện lên một tia tán thưởng, tính cảnh giác của cô gái này thật đúng là cao.

“A, thật ngại quá, cảm ơn.” Hạ Úc Huân cũng không làm ra vẻ, trực tiếp đem quần áo đắp lên người.

Chỉ tiếc trên quần áo không khí vị quen thuộc với cô, thực không thói quen. Ý nghĩ như vậy làm trong lòng cô càng thêm bức bối.

Hạ Úc Huân mới vừa nhắm mắt lại, tiếng chuông di động của Renault đột nhiên vang lên.

Thần kinh Hạ Úc Huân theo bản năng căng thẳng, thò lại gần vừa thấy, quả nhiên là Lãnh Tư Thần gọi tới.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 299: Rốt Cuộc Về Đến Nhà

Hai tròng mắt Renault híp lại, ngay sau đó đem điện thoại đưa qua, ánh mắt dò hỏi nhìn cô, nói: “Cô muốn nhận sao?”

Hạ Úc Huân cầm lấy di động, tầm mắt lưỡng lự ở nút nghe và nút tắt máy, cuối cùng ngón tay chuyển qua bên phải, ấn xuống, màn hình đen.

Sau khi cúp máy liền đem điện thoại trả cho Renault, tiếp tục ngủ.

Renault thấy thế trên mặt hiện lên một tia vui sướng không dễ phát hiện.

Hạ Úc Huân vốn tưởng rằng mình nhất định ngủ không được, nhưng, có lẽ là thật sự quá mệt mỏi, cô rất nhanh liền ngủ say.

Renault theo thói quen chống cằm, đôi mắt không hề chớp mà nhìn cô gái ngủ say.

Đầu cô tựa vào lưng ghế ngồi, theo quán tính dần dần nghiêng về phía bên hăn.....

Rốt cuộc, trong ánh mắt chờ mong của Renault, Hạ Úc Huân không chống đỡ được, đông một cái, đầu rơi vào bờ vai hăn.

Hô hấp của cô giàu tiết tấu mà dây dưa bên cổ hăn, tim hăn đập dần dần gia tốc, toàn thân cũng không hiểu sao bỗng khô nóng lên, loại cảm giác này làm hăn vô cùng mới lạ cùng kích động.....

Hắn chưa từng có phụ nữ, bởi vì..... Hắn chán ghét phụ nữ.....

Ở trong mắt hắn, phụ nữ đều là tham mộ hư vinh, từ nhỏ đến lớn, phụ nữ tiếp cận hắn tất cả đều là có mục đích, những điều này làm cho hắn sau khi trưởng thành đều tránh né đối với phụ nữ, thậm chí hoàn toàn không nhắc nổi hứng thú.

Hắn từng cho rằng mình không bình thường, thậm chí từng có ý muốn cùng đàn ông kết giao, cho đến ngày đó, ở trong màn hình nhìn thấy cô, cuồng dã sôi nổi, giống như tường vi nở rộ, trong phút chốc gọi lên hứng thú của hắn.

Hắn chưa bao giờ biết, thì ra một cô gái cũng có thể xinh đẹp như vậy, không chỉ là dung mạo, mà còn tinh thần và nội tâm.

Giờ phút này, cô dựa đầu vào vai hắn, thế nhưng làm hắn cảm nhận được lần đầu tiên động tình trong cuộc đời.

Cổ họng đàn ông lên xuống, cánh môi anh đào xinh đẹp cầm lòng không được mà chậm rãi hướng tới gần cô gái.....

“A Thần.....”

Một tiếng vô thức của cô gái nỉ non làm thân thể hắn cứng đờ, ngay sau đó sắc mặt đột nhiên âm trầm.

“Lãnh Tư Thần, tổng tài tập đoàn Lãnh thị, rể hiền của Bạch Vũ Hào..... Ông chủ sau Dạ lang! A, cô là cô gái tôi coi trọng, cho dù người kia là Lãnh Tư Thần..... Thì sao chứ, cô chỉ có thể là của tôi!”

Renault giống như dã thú sẵn mỗi nhìn chăm chăm cô, trên khuôn mặt tinh xảo chậm rãi hiện lên một nụ cười tà ý so với hình tượng thân sĩ trước đây cực kỳ không tương xứng, giống như thay đổi thành người khác vậy.

-

Vài giờ sau, máy bay rốt cuộc đến đích, so với tưởng tượng của cô còn nhanh hơn.

“Oa, rốt cuộc về đến nhà!”

Sau khi biết tin, Hạ Úc Huân thật sâu hô hấp một ngụm không khí quê nhà quen thuộc, toàn thân thoải mái mà xoay một vòng, trong lòng cũng thoáng yên ổn.

“cần tôi đưa cô về nhà chứ?” Renault sẵn sóc mà dò hỏi.

“Không cần! Nơi này chính là địa bàn của tôi!” Hạ Úc Huân có vài phần đắc ý mà nói, ngay sau đó quay đầu: “A, đúng rồi, anh không phải nói anh vừa lúc qua bên này có việc sao? Nếu có gì cần hỗ trợ, nhất định phải nói cho tôi biết! Di động của tôi..... Ách, di động của tôi lại mất rồi! Anh gọi số nhà tôi đi!”

“Được.” Renault móc bút máy trong túi, vươn tay, nói: “Không có giấy, trực tiếp viết ở chỗ này đi!”

Hạ Úc Huân nhanh chóng viết xuống một chuỗi con số ở trong lòng bàn tay hẵn, nói: “Núi xanh kia còn đó, lục thủy trường lưu, đến đây từ biệt, chúng ta sau này còn gặp lại!”

“Sau này còn gặp lại.” Trong lòng bàn tay còn lưu lại từng đợt tê ngứa, Renault ý vị thâm trường mà mỉm cười, nhìn theo bóng Hạ Úc Huân dần dần đi xa.

Chưa đầy nửa phút, hẵn đang muốn xoay người, lại nhìn thấy Hạ Úc Huân chạy về tới, Renault trong mắt lập tức dần hiện ra một tia kinh hi, kích động nhìn cô đi qua.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 300: Một Người Có Thể Giúp Cô

“Làm sao vậy?” Renault dè nén sự kích động hỏi.

“Cái kia cái kia..... Có thể hay không cho tôi mượn một chút tiền? Hai đồng là đủ rồi!” Hạ Úc Huân quần bách mà cào cào đầu, thật là mất mặt ném về nhà.

Renault nghe vậy hơi có chút mất mát, ngay sau đó buồn cười mà nhìn dáng vẻ xấu hổ của cô, xin lỗi nói, “Tôi không có tiền xu.....”

“Ách.....” Nghĩ cũng biết hãn như vậy trên người không có khả năng có tiền xu, Hạ Úc Huân nghĩ nghĩ đành phải nói, “Ách, vậy anh cho tôi mượn một trăm đi! Lần sau gặp mặt tôi sẽ trả cho anh. Anh hãn là sẽ không nhanh như vậy liền rồi đi chứ?”

Renault mặt lộ vẻ khó xử, nói: “Trên người tôi không có tiền mặt.”

Hạ Úc Huân hoàn toàn quần bách, cư nhiên tiền mặt đều không có, thật là không dính khói lửa phạm tặc a.....

“ý của tôi là, tôi không có tiền của nước cô, bất quá..... Cô từ từ.....” Renault đi qua nói vài câu với phi công, một lát sau vòng trở về, sau đó đưa cho cô một trăm nhân dân tệ.

Hạ Úc Huân hướng phi công gật đầu cảm ơn, nói: “Cái kia..... Tôi sẽ hoàn trả lại anh ấy, anh phải nhớ kỹ gọi điện thoại cho tôi nha! Tôi vừa trở

về liền sẽ trả lại tiền cho anh ngay.”

Renault vốn dĩ muốn nói không cần, nhưng nghĩ nghĩ, lập tức lại nói, “Được.”

Tại sao lại không chứ? Như vậy bọn họ có thể có lý do chính đáng gặp mặt lần nữa.

Hạ Úc Huân vừa muốn rời đi, Renault bỗng nhiên có chút không cam lòng, nhìn không được mở miệng hỏi, “Anh ta đều sắp sửa cưới người khác, cô còn cùng anh ta ở bên nhau sao?”

Hạ Úc Huân ngẩn người, hơi có chút cảnh giác hỏi, “Sao anh lại biết anh ấy muốn cưới người khác? Tôi hình như không có nói với anh chuyện anh ấy.”

Cho dù biết thân phận hãn không đơn giản, nhưng hãn tra có phải hay không là quá nhiều?

Nhưng, nếu người đàn ông này thật muốn gây bất lợi cho mình mà nói, vừa rồi có vô số cơ hội, nhưng hãn không có, ngược lại vẫn luôn giúp mình, đây là chuẩn bị nuôi cho béo rồi cướp, hay là có âm mưu gì khác?

Hạ Úc Huân nghĩ đến đầu đều đau, mới vừa bắt đầu nảy sinh chân lý nhân gian đã bị vùi lấp tổng ý tưởng ngây thơ đồ nát.

Renault nghe vậy thần sắc cứng đờ, nhưng lập tức trấn định mà đáp, “Cô vừa rồi nằm mơ.....”

“Tôi nói mơ sao?” Hạ Úc Huân một bộ muốn chết, không biết chính mình ngoại trừ nói mơ còn có làm ra chuyện gì mất mặt hay không.

Thấy Hạ Úc Huân tựa hồ tin, Renault nhẹ nhàng thở ra, lưu luyến mà nhìn theo cô rời đi.

Sau khi Hạ Úc Huân rời khỏi, Renault gọi một cú điện thoại, “Alo, Bạch tiểu thư sao?”

“Anh là ai?” Người bên kia hỏi.

Renault nhìn màn đêm dần buông phía chân trời, chậm rãi nói, “Một người có thể giúp cô.”

-

Sau một phen trắc trở, nhiều lần trải qua trăm cay ngàn đắng Hạ Úc Huân cuối cùng cũng về đến nhà.

Cổng lớn, pudding đang ngủ nghe được tiếng bước chân lập tức cảnh giác ngẩng đầu lên, hai lỗ tai nhọn cơ hồ bị lông tơ bao trùm nhìn không thấy run run lên.

Sau khi nhìn thấy Hạ Úc Huân, pudding cất bước chạy, một đường lăn đến dưới chân Hạ Úc Huân.

“A ô! A ô a ô! Ô ô ô.....”

Pudding ghé vào chân Hạ Úc Huân, căn ống quần cô một trận loạn xé loạn cắn, xong rồi tứ chi nằm rạp trên mặt đất, tiếp theo lại nhảy lên, sau đó thật nhanh mà hì hục chạy qua chạy lại, dùng hành động này biểu đạt sự hưng phấn.

Hạ Úc Huân ngồi xổm xuống, pudding lập tức vọt vào lòng cô, liếm tay cô, nhảy lên liếm mặt cô, quả thực nhiệt tình vô cùng.

“Pudding, có nhớ chị không? Chị rất nhớ em a!” Hạ Úc Huân đem đầu vùi vào lông mềm mại của pudding, gãi gao ôm nó, một trận vò vò, thật là yên bình a!

Bất quá, tưởng tượng đến tiểu gia hỏa này là Lãnh Tư Thần đưa cho cô, trong lòng cô lại có chút chán ghét, lại nhớ đến lúc mình sinh bệnh Lãnh Tư Thần ôn nhu, trong lòng lại càng khó chịu, hiện tại cô quả thực hồ đồ đến đồ ngốc cũng không bằng sao!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 301: Lựa Chọn

Ngoài cửa, tiếng động của Hạ Úc Huân kinh động đến Hạ Mạt Lâm trong nhà.

Hạ Mạt Lâm đi ra khỏi phòng, nhìn thấy một màn trước mắt ngây ngẩn cả người, tựa hồ không thể tin được vào hai mắt của mình.

“Úc huân.....”

Hạ Mạt Lâm mặt đầy kinh ngạc nhìn Hạ Úc Huân một trận chua xót: “Ba.....”

“Vào đi!” Hạ Mạt Lâm hốc mắt ửng đỏ, lập tức dường như che dấu quay người đi vào trong nhà.

Ông không mắng cô, càng không đánh cô, chỉ là lẳng lặng, bất đắc dĩ, mỗi một nói một tiếng “Vào đi”.

Hạ Úc Huân đôi mắt chua xót, nước mắt không có dấu hiệu mà lăn xuống.

“A ô a ô.....” Pudding tựa hồ cảm giác được sự đau thương của chủ nhân, ngẩng đầu liếm mặt cô.

Hạ Mạt Lâm ngồi ở phòng ngủ, bên cạnh là di ảnh Nhược Hân.

Hạ Úc Huân thực tự giác mà đi vào trong phòng, giảm bớt đoạn mở đầu vùng vẫy giãy giụa mỗi lần đều tán loạn khắp phòng, hơn nữa vô cùng ngoan ngoãn chủ động đi lấy dây mây, đưa tới trước mặt Hạ Mạt Lâm.

Sau đó, quỳ xuống, cúi đầu.

Hạ Mạt Lâm cầm dây mây, đôi tay run nhè nhẹ.

“Bang ——”

Thanh âm như dự kiến vang lên, lại không có đau đớn như dự kiến.

Hạ Úc Huân chậm rãi mở to mắt, thế nhưng kinh ngạc mà nhìn Hạ Mạt Lâm đang từng roi từng roi quất đánh ở trên người mình.

“Ba ——” Hạ Úc Huân kinh hoàng thất thố mà bay qua đoạt được dây mây trong tay ông, nói: “Ba! Người làm gì vậy?” “Quỳ xuống!” Hạ Mạt Lâm gầm lên một tiếng.

Hạ Úc Huân cắn môi, quỳ tại chỗ, nghe Hạ Mạt Lâm tiếp tục từng roi từng roi quất đánh chính mình, cơ hồ đem môi mình cắn cho xuất huyết.

Quất đánh ở trên người ông, lại đau trong lòng cô.

Trừng phạt như vậy..... Quá mức tàn nhẫn.

Hạ Úc Huân từng tiếng nghẹn ngào cầu xin, “Ba, ngài đừng như vậy..... Con xin người..... Làm sai chính là con, người đánh con đi! Người đánh con..... Đều là con sai.....”

“Con sai? Con nói..... Con sai ở nơi nào?” Hạ Mạt Lâm thở hồng hộc mà dừng lại, đau đớn trên người, còn đau đớn trong lòng, khiến tay ông run rẩy đến cơ hồ cầm không được dây mây.

Hạ Úc Huân quỳ dịch qua, gặt gao cầm tay Hạ Mạt Lâm, nói: “Con không nên dối gạt người lâu như vậy! Con căn bản không nghiêm túc đi xem mắt! Con căn bản là không phải đi hẹn hò với Phùng Ngọc Văn, mà là lén cùng..... Cùng Lãnh Tư Thần ở bên nhau.....”

“Úc huân, rốt cuộc phải bao nhiêu lần mới đủ? Con làm bảo tiêu của cậu ta, một lần lại một lần mà vì cậu ta bị thương.....” Hạ Mạt Lâm căn bản đã không có sức lực đếm kỹ: “Hiện tại, còn bị người ta bắt cóc, bán đi cái nơi đó.....”

“Ba.....”

Hạ Úc Huân một chữ cũng nói không nên lời.

Cô vốn tưởng rằng lúc này đây sẽ có kỳ tích, cho rằng chính mình chờ đến mây tan sẽ thấy trăng sáng, còn hoan thiên hỉ địa mà tính toán chờ thời cơ chín mùi liền ngả bài với ba, ai ngờ cuối cùng chờ đến cư nhiên lại là kết quả như thế này.

Cô còn mặt mũi nào mà cùng cha giải thích chuyện này.....

“Úc huân, có lẽ con không biết, mỗi lần con bị thương, ta tuy rằng mặt ngoài không nói, nhưng là đau lòng vô cùng..... Hận bản thân mình không thể đau thay cho con, chịu thương tổn thay con..... Mỗi lần đánh con..... Cũng là hy vọng con không bị thương..... Nếu ta không làm như vậy..... Con liền sẽ bị người khác thương tổn..... Cha mẹ, là người vĩnh viễn sẽ không hại con, tuy rằng ta không phải ba ruột của con.....” Nói tới đây, về mặt Hạ Mạt Lâm có chút cô đơn.

“Không, ba! Ba chính là ba con! Ba, người đừng nói nữa, con biết! Con đều biết!” Hạ Úc Huân vội vàng nói.

Hạ Mạt Lâm nhìn di ảnh Nhược Hân, như đã hạ quyết tâm, nói: “Úc huân, vốn dĩ ta không muốn ép con. Nhưng hôm nay, ta muốn con lựa

chọn.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 302: Đuổi Ra Khỏi Nhà

“Lựa chọn gì?” Hạ Úc Huân ngẩng đầu, có loại dự cảm không tốt.

Hạ Mạt Lâm hít sâu một ngụm rồi ngẩng đầu, nói: “Thứ nhất, rời khỏi Lãnh Tư Thần.”

Hạ Úc Huân nghe vậy trái tim đột nhiên thắt lại, nói: “Ba, người cho con một chút thời gian được không.....”

Tuy rằng lúc này đây Lãnh Tư Thần làm cô rất thất vọng, nhưng, nhất thời xúc động trước đó, cô vẫn chưa nghe anh giải thích, chung quy vẫn không cam lòng. Bọn họ đều đã phải đi tới bước này, một bước khó nhất đều đã bước qua, cô sao có thể ở ngay lúc này dễ dàng nói buông tay là buông tay.

Nếu kết quả cuối cùng thật sự là Lãnh Tư Thần phụ bạc cô, như vậy.....
Cô nguyện ý buông tay.....

Cam tâm tình nguyện buông tay.....

Hạ Mạt Lâm không có trả lời, tựa hồ đã sớm dự đoán được câu trả lời của cô, chỉ tiếp tục nói: “Thứ hai, rời khỏi nhà này. Từ nay về sau, con không phải con gái ta, ta và con không có bất cứ quan hệ gì nữa.

Coi như ta chưa từng nuôi dưỡng con 23 năm qua, cũng tốt hơn sau này ta vì con mà lo lắng đề phòng, thay con thương tâm khổ sở.

Con muốn đi tìm Lãnh Tư Thần, hay là đi tìm người ba trước của con, tùy con! Ta sẽ không quản!”

Hạ Úc Huân mở to hai mắt, con người tràn đầy hoảng sợ, không ngừng lắc lắc đầu, nói: “Không, con không đi! Con sẽ không đi tìm bọn họ! Ba, người đừng như vậy được không? Đừng đuổi con đi!”

“Vậy con thề, về sau không bao giờ gặp lại Lãnh Tư Thần, nếu không..... Nếu không mẹ con dưới đất, chết không được an bình!”

Ta đã tìm cho con một đối tượng, trung hậu thành thật, các phương diện điều kiện đều không tồi, các con trước đây cũng đã gặp mặt, người ta đối với con ấn tượng không tồi, các con mau chóng kết hôn.” Hạ Mạt Lâm tránh đi ánh mắt thương tâm muốn chết của con gái, xiết chặt hai nắm đấm, hạ quyết tâm nói.

Chỉ một lần bởi vì ông không hạ quyết tâm, kết quả khiến cho cô thiếu chút nữa lại xảy ra chuyện ngoài ý muốn, ông đã hối hận không kịp, lúc này đây, bất luận như thế nào ông vẫn cần phải nhẫn tâm.

“Ba, người đừng ép con! Xin ba! Con không muốn lấy chồng!” Hạ Úc Huân kích động nói.

Hạ Mạt Lâm mặt đầy thất vọng mà nhìn con gái, nói: “Con vẫn là không muốn rời khỏi Lãnh Tư Thần đúng hay không? Ta đã nghe nói, ngày mai cậu ta sẽ phải đính hôn, con còn muốn thế nào? Chẳng lẽ muốn đi làm tình nhân của cậu ta? Muốn Hạ Mạt Lâm ta ném hết mặt mũi không ngẩng lên nổi!”

“Không, không phải..... Con..... Con không biết..... Con thật sự không biết nên làm cái gì bây giờ.....” Hạ Úc Huân thống khổ mà ôm lấy đầu, “Ba, người cho con một chút thời gian.....” Hạ Mạt Lâm run rẩy mà đứng lên, vết máu đầy người chảy ra nhuộm đỏ áo sơ mi trắng, nhìn thấy

ghê người, thanh âm khàn khàn nói, “Ta biết sự lựa chọn của con, ba không ép con, con đi đi!”

“Ba! Con không đi! Con không đi! Con cũng không muốn lấy chồng! Con cả đời ở bên cạnh người có được không? Ai con cũng từ bỏ!” Hạ Úc Huân quỳ trên mặt đất, đầu gối di chuyển qua, ôm chặt lấy chân Hạ Mạt Lâm.

Ánh mắt Hạ Mạt Lâm khẽ động, dường như mềm lòng, nhưng lập tức lại lạnh xuống, nói: “Cả đời không lấy chồng? Huỷ hoại cả đời hạnh phúc con, ta tạo không nổi cái nghiệt này!”

Vừa dứt lời liền hướng phòng cô đi đến.

Hạ Úc Huân trơ mắt nhìn Nam Cung Lâm đi vào phòng, đem toàn bộ đồ vật từng cái, ném ra ngoài phòng.

“Ba! Ba! Người làm cái gì?” Cô đi theo sau Hạ Mạt Lâm chạy qua chạy lại, muốn ngăn cản ông, rồi lại sợ không cẩn thận chạm vào miệng vết thương ông đau.

“Phanh phanh phanh” vài tiếng, bị ném ra bên ngoài sân.

Lại “Phanh” một tiếng, cửa lớn bị hung hăng đóng lại.

“A ô” một tiếng, ngay cả pudding cũng bị đuổi ra ngoài.

“Ba..... Ba..... Người mở cửa..... Người mở cửa đi..... Đừng đuổi con đi..... Ba..... Con chỉ có người, chỉ có người.....” Hạ Úc Huân không ngừng đập cửa, ghé vào cạnh cửa khóc đến tê thanh kiệt lực: “Con sai rồi, con nghe lời..... Cầu xin người đừng không cần con.....”

Từ xa truyền đến tiếng ô tô chạy, tiếp theo, một ánh đèn chói mắt chiếu xạ qua, Hạ Úc Huân theo bản năng mà che đôi mắt nhìn về phía chiếc xe

dừng ở cách đó không xa.....

Cửa xe mở ra, đầu tiên là một nửa đôi chân đàn ông, tiếp theo, thân ảnh cao dài phản quang mà đến.

“Tiểu Huân.....” Thanh âm quen thuộc vội vàng vang lên ở bên tai.

Giờ phút này, Hạ Úc Huân đang nước mắt đầy mặt mà ghé vào trên cửa đập đập, bên người là hành lý rải rác đầy đất.

Lãnh Tư Thần nhìn sơ một cái cũng đã hiểu xảy ra chuyện gì.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 303: Hạ Úc Huân, Em Kẻ Lừa Đảo!

Pudding bên cạnh vừa nhìn thấy Lãnh Tư Thần, oạch một tiếng từ trong lòng Hạ Úc Huân nhảy ra, chân chó lén đến bên chân Lãnh Tư Thần vẫy vẫy đuôi.

“Pudding, cút trở về đây!” Hạ Úc Huân hít hít cái mũi, lau nước mắt.

Pudding vừa nghe Hạ Úc Huân rống giận, lập tức nức nở một tiếng kẹp chặt cái đuôi chạy trở về, vẫn lưu luyến mà quay đầu nhìn thoáng qua Lãnh Tư Thần.

Lãnh Tư Thần thở dài, đi qua, khom lưng nhặt từng cái từng cái hành lý của cô, nói: “Tiểu Huân, trước hết đi với anh đã!”

Hạ Úc Huân cướp lại hành lý của mình, gắt gao ôm vào trong ngực, nói: “Tôi nơi nào cũng không đi!”

“Tiểu Huân.....”

“Tôi không muốn nghe anh nói, anh tránh ra! Tất cả đều là tại anh, bây giờ tôi nhà cũng không được vào, anh vừa lòng chưa?” Giờ phút này Hạ Úc Huân tựa như một con thú nhỏ bị thương, thấy ai đều sẽ cắn một cái.

Biết hiện tại nói gì cô đều không nghe, Lãnh Tư Thần bực bội mà dạo bước qua lại, Hạ Úc Huân từ đầu tới đuôi đều không thèm đưa mắt nhìn anh.

Cuối cùng, Lãnh Tư Thần không thể nhịn được nữa cởi áo khoác, nặng nề mà ném trên mặt đất, găm nhẹ nói, “Hạ Úc Huân, em kẻ lừa đảo này!”

Hạ Úc Huân vừa nghe lời này, bỗng nhiên ngẩng đầu, vẻ mặt phẫn nộ, “Tôi là kẻ lừa đảo? Lãnh Tư Thần, anh ngậm máu phun người, cướp còn muốn kêu la bắt cướp hả!”

“Anh ngậm máu phun người?” Lãnh Tư Thần cười lạnh một tiếng, từng câu từng chữ mà hỏi ngược lại, “Là ai cùng anh cam đoan tuyệt đối sẽ không xúc động, kết quả chỉ trong chớp mắt liền nhảy lầu chạy trốn? Tính tình kình động còn chưa tính, cư nhiên còn trực tiếp chạy về, đem anh một mình ném ở bên kia, một chút đường sống cũng không để lại cho anh!”

Điên cuồng tìm cả một buổi tối, cuối cùng lại chỉ nhìn thấy cái tin nhắn kia của cô, trong lòng anh có bao nhiêu tức giận bao nhiêu lo lắng cô căn bản là không biết!

Hạ Úc Huân không cam lòng yếu thế mà phản bác, “Bây giờ thì sao? Chỉ cho quan châu đốt lửa, không cho dân chúng thắp đèn sao? Chỉ cho phép anh gạt tôi, còn tôi không thể lừa anh sao?”

Lãnh Tư Thần tự biết đuối lý, cũng biết cô hiện tại khổ sở trong lòng sẽ phát hỏa với mình cũng là điều khó tránh khỏi, cô sẽ tức giận dù sao so với việc dồn nén trong lòng mà phát bệnh vẫn còn tốt hơn.

Nghĩ đến đây, anh nỗ lực để mình bình tĩnh lại, bất đắc dĩ thỏa hiệp nói, “Được rồi, em hiện tại lừa cũng lừa rồi, có thể nguôi giận chưa?”

Hạ Úc Huân quay đầu không để ý đến anh.

Lãnh Tư Thần dường như nghĩ đến cái gì, sắc mặt hơi trầm xuống hỏi: “Em như thế nào trở về?”

“Ai cần anh lo! Đừng cho là tôi không có anh thì không làm gì được!”
Hạ Úc Huân tức giận mà nói.

Lời này nghe khiến trong lòng Lãnh Tư Thần một trận không thoải mái, nói: “Người kia Renault..... Em chú ý cách xa hẵn một chút!”

“Anh sao lại biết Renault?” Hạ Úc Huân thần sắc kinh hãi.

“Tra chủ nhân số điện thoại sẽ biết.” Lãnh Tư Thần trả lời.

Người này không cố tình che giấu tung tích, bằng không anh có tra cũng không ra, điều này cũng phản ánh người đàn ông này kiêu ngạo và không hề sợ hãi.

Mặt khác, tên đầu trọc lúc trước mặt báo cho anh cũng là như vậy mà điều tra ra.

Không thể tin được hãn cư nhiên là lão đại đầu trọc của nhóm người lần trước Lạc Vi thuê lại ngăn cản Hạ Úc Huân về công ty.

Lãnh Tư Thần làm cho hãn ở trong nước không được, hãn phải qua tay nhiều người đi Indonesia, sau khi qua bên kia cũng không tốt lắm, làm phục vụ ở quán ăn đêm.

Bất quá hãn lại một chút đều không cảm thấy có gì không tốt, sau khi rời xa cái vòng luẩn quẩn phức tạp cả ngày đánh đánh giết giết kia, ngược lại lại cảm thấy sự an bình xưa nay chưa từng có, cũng không cần vì duy trì hình tượng mà cố ý cạo trọc.

Đã từng có người rất không hiểu nói, hãn để tóc dài sẽ đẹp hơn.

Người kia còn nói, hãn không thích hợp làm nghề này.

Trên thực tế, cô nói đều chính xác.

Lúc trước không thể quang minh chính đại cùng cô độ sức một lần, ngược lại để thủ hạ sau lưng đánh lén, vẫn luôn là điều hăn tiếc nuối.

Lúc hăn ở Wall nhìn thoáng qua cô, quả thực không thể tin được vào hai mắt của mình, không thể tin được cứ nhiên lại thấy cô ở nơi này.

Lúc này đây, xem như hăn hoàn trả lại một đao trước kia đánh lén cô, nếu không cả đời này trong lòng hăn đều sẽ tiếc nuối.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 304: Nhìn Không Thấy Tương Lai

Lãnh Tư Thần nhẫn nại khuyên nhủ: “Tiểu Huân, đừng náo loạn, ba em hiện tại vẫn đang trong cơn giận dữ, lúc này em nói gì ông ấy đều không nghe, tạm thời đi đến chỗ anh ở hai ngày, sau khi qua khoảng thời gian này, anh cùng em trở về giải thích được không?”

Hạ Úc Huân lạnh nhạt mà mĩa mai: “Qua khoảng thời gian này? Đúng vậy! Anh chẳng phải bận đính hôn sao! Thật là xin lỗi, chậm trễ thời gian của anh!”

“Tiểu Huân, em đừng như vậy!” Lãnh Tư Thần sắc mặt lạnh lùng, không quen cô dùng ngữ khí không tử tế như vậy nói chuyện với mình.

Hạ Úc Huân tránh tay anh ra, nói: “Buông tay! Tôi không đi! Nơi này là nhà của tôi! Tôi sẽ không đi! Anh đừng động vào tôi!”

“Vì anh ông ấy mới đuổi em ra khỏi nhà, anh sao có thể mặc kệ em?” Lãnh Tư Thần gầm nhẹ.

Hạ Úc Huân đem đầu vùi vào giữa đầu gối, hai vai run run: “Bởi vì anh, tất cả đều là tại anh..... Ba ba ông ấy không cần tôi nữa..... Ông ấy cho tôi hai lựa chọn, hoặc là rời khỏi anh, hoặc là rời khỏi cái nhà này..... Vì cái gì muốn..... Ép buộc tôi.....”

Nghe nói vậy, Lãnh Tư Thần đột nhiên ngây ngẩn cả người.

Rời khỏi mình, hoặc là rời khỏi nhà.

Hiện tại, cô bị đuổi ra ngoài, như vậy nói cách khác..... Lựa chọn của cô là?

Cô chọn mình sao?

“Tiểu Huân.....” Trong lòng Lãnh Tư Thần trong khoảng thời gian ngắn ngủi vị tạp hương.

Anh muốn tiến lên, Hạ Úc Huân lập tức trừng mắt nhìn anh, không cho phép anh đến gần, nói: “Lãnh Tư Thần, vì cái gì tôi lại luôn vì anh mà trở nên chật vật như vậy, bị thảm như vậy? Nếu tôi có thể bớt yêu anh một chút, liền sẽ không bị thảm như vậy!

Lãnh Tư Thần, tôi buông tha anh, cũng là buông tha cho bản thân mình.....

Anh đi cưới Thiên Ngưng đi! Cô ấy là dương xuân bạch tuyết, tôi chỉ là cây nhà lá vườn, tôi sẽ không quấy lấy anh nữa, không xuất hiện trước mặt anh, cản trở chuyện của anh, làm bận mắt anh!”

Lời nói của cô làm anh phần nộ tới đỉnh điểm, Lãnh Tư Thần một bước lớn bước qua, gắt gao bóp chặt hai vai cô, nói: “Mơ tưởng! Em đem thế giới của anh làm cho loạn thành một đoàn rồi muốn đi liền đi sao! Không có khả năng!”

Hạ Úc Huân đem ngón tay vò vào giữa tóc, vô lực mà nói: “Anh nói rất đúng, chúng ta căn bản không phải người của một thế giới , giữa chúng ta, tôi nhìn không thấy tương lai.

Hiện tại, tôi rất cuộc hiểu được tâm tình của anh khi cự tuyệt tôi rồi.

Lãnh Tư Thần, anh quả nhiên là người thông minh, đã sớm biết kết cục. Mà tôi, ngây ngốc mà đến bây giờ mới nhận ra.....”

Hạ Úc Huân tự giễu mà cười cười, sâu kín thở dài, nói: “Thơ ca có câu, sĩ chi đam hề, do khả thuyết dã, nữ chi đam hề, bất khả thuyết dã. Trong một cuộc tình, đàn ông các người luôn rất dễ dàng quên và thoát ra, đối với anh, đây có lẽ chỉ là một trò chơi, Lãnh Tư Thần, anh vĩnh viễn cũng không biết ý nghĩa của anh đối với tôi.....”

Lãnh Tư Thần nghe sắc mặt càng ngày càng rối rắm, khóe miệng khẽ động, muốn nói chuyện, lại chung quy một chữ cũng không nên lời, lẳng lẳng mà nhìn cô bướng bỉnh gần như lộ ra vẻ mặt thỏa hiệp.

Hạ Úc Huân cúi đầu mà cười, nói: “Anh đủ phóng khoáng, anh có thể nói rời khỏi liền rời khỏi, nói cưới người khác liền cưới người khác! Nhưng tôi không làm được, tôi không thể ngoan ngoãn nghe lời ba tôi, nói gả cho người khác thì gả cho người khác.....”

“Tiểu Huân, anh có nỗi khổ của anh. Đối với người thương tổn em, anh sẽ bắt cô ta trả giá đắt, nhưng không phải hiện tại. Tin tưởng anh được không?”

Hạ Úc Huân thâm đạm cười, nói: “Nỗi khổ trong lòng anh, cho dù tôi không biết đó rốt cuộc là cái gì, tôi cũng có thể vô điều kiện mà hiểu cho anh.....”

Lãnh Tư Thần nghe vậy hai tròng mắt lập tức toát ra một tia hy vọng, nói: “Tiểu Huân.....”

“Tôi hiểu cho cách làm của anh, nhưng, không đại biểu cho tôi nhất định sẽ tha thứ cho anh.” Vẻ mặt Hạ Úc Huân dần dần đông lạnh kết băng.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 305: Bởi Vì Là Anh

Vừa dứt lời, con người Tư Thần như có sao băng xẹt qua, trong nháy mắt bỗng chon vùi, nói: “Tiểu Huân, anh cho rằng..... Em sẽ thông cảm cho anh.....”

Sự thất vọng tởm mắt anh giống như một thanh kiếm nhọn được tôi luyện lâu đời, đâm bị thương tim cô, đâm bị thương đến cả ngũ tạng lục phủ của cô.

“A, anh cho là vậy sao? Đừng quá tang bốc tôi, tôi vĩ đại vô tư, thấu hiểu lòng người như anh nghĩ đâu. Tình yêu không ích kỷ đó là thần tiên không phải người phàm!”

Lãnh Tư Thần, tôi thông cảm cho anh quá nhiều lần rồi, mỗi lần đều là tôi thông cảm, tôi nhân nhượng! Tình yêu là bình đẳng, mà cân tiểu ly của chúng ta, toàn bộ sức nặng đều dồn ở phía bên tôi.....”

“.....” Lãnh Tư Thần xiết chặt hai đấm.

Hạ Úc Huân đem cằm gác lên đầu gối, nhặt khung hình bị ném vụn trên mặt đất, ngơ ngác mà nhìn: “Tôi cho rằng..... Chỉ cần người kia là anh, cái gì tôi đều có thể nhẫn nhịn, đều có thể làm, nhưng lại phát hiện, bởi vì người kia là anh, tôi mới không thể nhẫn nhịn, không thể làm.....”

“.....” Lãnh Tư Thần một chữ đều không thể phản bác, xét đến cùng chuyện này là anh không đúng, anh không còn lời nào để nói.

Hai người cứ như vậy giằng co không thôi.

Hạ Úc Huân ôm pudding, vừa lúc dùng pudding che khuất gương mặt, dựa lưng vào cửa, đôi mắt khép hờ, đôi môi cắn chặt.

Một bộ tư thái phòng bị mà bài xích.

Cách đó không xa, Lãnh Tư Thần dựa vào cửa xe, bật lửa hút thuốc, nuốt mây nhả khói, tiếng chuông di động vẫn luôn vang, nhưng không nghe máy.

Gió thu hơi lạnh, lá cây ngô đồng lẳng lặng mà bay xuống, hai người cứ luôn trầm mặc như vậy.

Trong xe, Lương Khiêm sắp sửa bị bầu không khí căng thẳng này làm cho thần kinh thác loạn, anh tình nguyện nhìn hai người bọn họ buồn nôn mà làm ầm ĩ, cũng không muốn bọn họ chiến tranh lạnh, rất nhiều lần muốn ra khuyên vài câu, lại sợ thành vật hy sinh, cuối cùng vẫn là từ bỏ.

Thời gian từng chút một qua đi, rất nhanh cũng đã giữa trưa, tối hôm qua không ăn, hiện tại bụng Lương Khiêm đã đói đến thăm thì kêu.

Hai người kia thật đúng là hữu tình thủy ẩm thủy bão(*), một chút đều không cảm thấy đói khát sao?

(*): Có tình cảm là thấy no rồi.

Lúc sắp đến hai giờ chiều, Lương Khiêm thật sự là chịu không nổi, nhưng lúc này lại không dám để lão đại một mình ở chỗ này tự mình đi ăn cơm.

Vì thế đành phải kêu cứu: “A lô, Hương Viễn, tôi đang ở trước nhà chị dâu, sắp chết đói, lại đây cứu viện, nhanh!”

Hương Viễn đâu bên kia lập tức lắc đầu, “Nhà chị dâu? Tôi không đi!”

Sau khi trải qua lần chụp lén trước, trong lòng Hường Viễn đã có bóng ma, đó là đầm rồng hang hổ, không được đi.

Lương Khiêm ở bên này rống: “Cậu cái đồ không lương tâm, lúc cậu ở doanh trại tị nạn Châu Phi thiếu chút nữa đói chết, là ai cứu cậu ra? Hiện tại lão đại gặp nạn, thái độ cậu lại có thể như vậy?”

Nhắc tới việc này Hường Viễn liền nổi điên: “Cút! Đừng nói làm như lão tử cùng dân chạy nạn là một dạng như nhau? Lão tử đó là đi nghĩa vụ chi viện! Anh tư tưởng cảnh giới, anh biết cái đếch gì!”

Lương Khiêm âm dương quái khí mà phụ họa, “Đúng vậy đúng vậy! Kết quả đồng bào khu tị nạn đem cậu đánh cướp nói không dư thừa, ngay cả tiền ngồi xe về tổng bộ tình nguyện cũng không có! Nếu không phải lão đại nhặt cậu về, cậu đã sớm thành vật hy sinh dưới súng của phần tử khủng bố rồi!”

Hường Viễn lúc đó là tiểu tử vừa mới ra đời, sau khi ra khỏi trường đại học nhiều lần gặp khó khăn, buồn bực thất bại, mịt mờ về giá trị tồn tại của mình, nhất thời trong vòng luẩn quẩn liền muốn đi Phi Châu làm tình nguyện viên.

Trong lòng nghĩ, thế giới lớn như vậy, sẽ có nơi cần cậu ta.

Kết quả, giá trị của cậu ta xác thật được thể hiện, ít nhất, mấy người tị nạn đánh cướp của cậu ta hẳn là mấy tuần chịu đói rồi.

Cuối cùng, cậu ta còn thiếu chút nữa thành vong hồn dưới súng phần tử khủng bố.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 306: Chưa Từng Gặp Qua Vô Sĩ Như Vậy

Lúc ấy Lãnh Tư Thần xuất hiện, đối với cậu mà nói quả thực giống như thiên thần.

Cuối cùng Hường Viễn đành phải thỏa hiệp, rầu rĩ hỏi một câu: “Khẩu vị của lão đại tôi biết, anh đi hỏi chị dâu xem thích ăn cái gì.”

Lương Khiêm lập tức vui vẻ ra mặt, tung ta tung tăng mà mở cửa sổ xe hỏi Lãnh Tư Thần: “Lão đại, giờ đã quá trưa, cơm hộp đều kêu không đến, chị dâu thích ăn cái gì? Chờ Hường Viễn đưa lại đây!”

Lãnh Tư Thần lúc này mới nghĩ đến bọn họ vẫn chưa ăn cơm, đến nỗi Hạ Úc Huân, vội vã gấp trở về như vậy, vừa về liền khắc khẩu với Hạ Mạt Lâm, phỏng chừng cũng còn chưa ăn.

Lãnh Tư Thần nghĩ nghĩ, hướng Lương Khiêm dặn dò vài câu, Lương Khiêm gật gật đầu tỏ vẻ hiểu, vừa muốn quay đầu về, Lãnh Tư Thần mở miệng nói một câu: “Vất vả.”

Lương Khiêm ngăn người, ngay sau đó trong lòng ấm áp.

Wow! Quá thần kỳ a!

Lão đại cư nhiên trở nên có tình người rồi!

Tuy rằng mặt vẫn là vẻ băng sơn dọa người, nhưng ôn nhu săn sóc mà nói như vậy với anh vẫn là lần đầu tiên.

A, tình yêu thật là thần kỳ.....

Lúc này Hạ Úc Huân đang bức bối mà vẽ xoắn ốc trên mặt đất.

Cô đã ngồi trước cửa lớn vài giờ rồi, thậm chí tỏ vẻ nếu không cho cô về nhà, cô liền dựng tổ trước cửa lớn ở cùng với pudding, Hạ Mạt Lâm ngay cả một tiếng cũng không nói, xem ra là quyết tâm không chịu tha thứ cho cô.

Còn có Lãnh Tư Thần, anh rốt cuộc muốn như thế nào? Vì cái gì còn không đi?

Nhìn mình chật vật như vậy, rất thú vị có phải hay không?

Hạ Úc Huân càng nghĩ càng giận, càng tức càng đói, ngẩng đầu trừng mắt nhìn Lãnh Tư Thần một cái.

Lãnh Tư Thần kia đang tùy ý dựa vào bên cạnh xe đáng vẻ còn đẹp hơn cả model quảng cáo xe, ánh mắt suy sát càng tăng thêm vài phần mỹ cảm khiến người ta đau lòng, cả vật lỏng lẻo, giữa sự hỗn độn hiện ra vài phần dã tính cùng không kiềm chế được, không hổ là con cưng của tạo hóa, hoàn mỹ loá mắt đến mức khiến người ta chỉ nhìn một cái đều sẽ tự biết xấu hổ.....

Hạ Úc Huân cũng từng thử khuyên bảo chính mình, một soái ca cực phẩm như vậy, thiên chi kiêu tử đều mà cũng theo đuổi được, mà còn muốn như thế nào nữa?

Hạ Úc Huân, mà còn muốn như thế nào nữa?

Gia tộc, sự nghiệp, vợ đẹp, trông cậy vào anh từ bỏ mọi thứ đi cưới mà sao?

Có lẽ, cô nên không cần thiên trường địa cửu, chỉ quan tâm đã từng có được.

Nhưng, cô căn bản không thoải mái được như vậy.....

Nếu có thể làm được, cô liền sẽ không lâm vào kết cục ngày hôm nay.

Nửa giờ sau.

Ngay lúc Hạ Úc Huân đói đến toàn thân vô lực, hai mắt hoa hoa, mơ màng sắp ngủ.

Lại một chiếc xe chạy đến.

Hương Viễn mang theo vài người xách bao lớn bao nhỏ đến gần.

Hạ Úc Huân trợn mắt há hốc mồm mà nhìn mấy người bên kia cứ nhiên trải một tấm bạt lớn dưới tàng cây, mặt trên bày đầy đồ ăn mê người, hơn nữa, tất cả đều là đồ cô thích ăn.

Đặc biệt là nồi lẩu siêu cấp cay ở giữa kia.....

Vô sỉ quá vô sỉ! Gặp qua vô sỉ, chưa thấy vô sỉ đến mức như vậy!

Ta nhìn không thấy nhìn không thấy! Hạ Úc Huân không ngừng thôi mien bản thân mình.

Hạ Úc Huân từ trong hành lý lấy ra một bao bánh bích quy, vừa xé mở, đã nát.

Pudding ở trong lòng cô không an phận động tới động lui, hiển nhiên trợn địa đã dao động, Hạ Úc Huân cầm khối bánh quy cho pudding, kết quả pudding đầu nhỏ thoáng nhìn, đều không thèm nhìn một cái, khối phải nói xem như là đồ thừa.

Chết tiệt!

Hương Viễn nhìn Lãnh Tư Thần đang ăn lẩu cay, vội vàng nói: “Lão đại, dạ dày anh không tốt, vẫn là.....”

“Không sao.” Lãnh Tư Thần không thèm để ý mà nói.

Hạ Úc Huân cắn cắn môi, người đàn ông đáng chết kia, không thể ăn cũng đừng ăn, cố để làm gì?

Anh nhân nhượng tôi, không phải là anh tự mình hại mình được không?

Hạ Úc Huân nhớ tới chuyện ở mộ yên sơn trang, lúc anh dụ dỗ mình ra khỏi ngăn tủ, không khỏi nghĩ, nếu lúc trước cả đời đều bất tỉnh, anh có phải sẽ vĩnh viễn đều không rời đi không?

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 307: Cậu Còn Ngu Ngốc Hơn Cả Tôi

Cô gái nhỏ kia làm việc hấp tấp, cá tính ngệt thở muốn chết, ngay cả đồ vật thích ăn đều là như thế này.

Hai người tính cách như vậy, sở thích như vậy hoàn toàn không giống nhau, lúc ở bên nhau lại có thể tìm được một loại hài hòa khiến người ta kinh ngạc.

Hạ Úc Huân mặt đầy hắc tuyến mà rút ra một tờ giấy xoa xoa nước miếng nhỏ trên người pudding, đem nó đặt xuống, vỗ vỗ mông nhỏ, nói: “Đi đi!”

Lãnh Tư Thần nhìn pudding thè lưỡi rung đuôi đặc ý chạy tới, sờ sờ đầu nó, bất đắc dĩ mà thở dài: “Nói cho ta biết, phải thế nào cô ấy mới bằng lòng tha thứ cho ta?”

Ai! Lão đại anh cũng thật là, cùng một con chó mập nói những thứ này có ích lợi gì?

Tốt xấu cũng qua khuyên vài câu a, hai người tính cứ một câu cũng không nói như vậy sao?

Lương Khiêm bên cạnh thật sự là nhìn không được, khẽ cắn môi đi đến trước mặt Hạ Úc Huân, nói: “Chị dâu, qua ăn một chút gì đi! Lão đại cố ý dẫn dò, tất cả đều là đồ ăn chị thích.”

Hạ Úc Huân lườm nhác mà mở to mắt, nói: “Lương Khiêm, anh gọi tôi là gì?”

Lương Khiêm ngẩn người, quen nghe cô gọi mình là tiểu thư hồng phấn, đột nhiên đứng đắn gọi tên mình như vậy, anh ngược lại có chút không được tự nhiên, thói quen thật là một thứ đáng sợ.

“Ách, chị dâu..... Có vấn đề gì sao?” Lương Khiêm không hiểu ra sao hỏi.

Hạ Úc Huân cố nén tức giận, nói: “Anh là cố ý tới kích động tôi có phải hay không?”

Hương Viễn nhìn tình hình bên này, một tay đem Lương Khiêm lôi đi, nhắc nhở nói: “Anh tên ngốc này, lão đại ngày mai liền phải cùng Bạch gia đính hôn, anh gọi như vậy không phải làm cô ấy khó chịu sao?”

“Ách, tôi lại làm sai?” Lương Khiêm cam chịu mà rũ đầu xuống, vẫn là không có biện pháp thoát khỏi vận mệnh vật hy sinh.

Hương Viễn đi qua, ở trước mặt Hạ Úc Huân ngồi xổm xuống, chuẩn bị trấn an cảm xúc một chút, nói: “Hạ tiểu thư.....”

Hạ Úc Huân cười lạnh một tiếng, “Nhanh như vậy liền sửa lại rồi.”

Vì thế, Hương Viễn còn chưa bắt đầu ra tay đã bị hạ gục trong nháy mắt.

Hiện tại Hạ Úc Huân tựa như một con nhím, ai chạm vào cô liền bị cô đâm, hoàn toàn không chút lưu tình.

Hương Viễn cười gượng một tiếng, vẻ mặt trở nên nghiêm túc, nói: “Cô quen biết lão đại lâu như vậy, khẳng định biết tính anh ấy. Anh ấy căn bản là sẽ không nói, càng đừng nói là giải thích cho mình.

Lần này anh ấy thật sự là bất đắc dĩ, sự việc cụ thể không tiện nói rõ, tôi chỉ có thể nói cho cô bây giờ là thời khắc mấu chốt, hơi xảy ra một chút sai lầm liền sẽ kiểm cũi ba năm thiêu một giờ.

Đây chỉ là kế sách tạm thời của lão đại, hơn nữa, đính hôn mà thôi, lại không phải kết hôn, căn bản không thể chứng minh điều gì! Người lão đại thực sự thích vẫn là cô!

Chờ chuyện này xong, các người nhất định có thể ở bên nhau.....”

Sắc mặt Hạ Úc Huân che dấu trong bóng râm, ngữ khí nghe không ra cảm xúc: “Không thể chứng minh cái gì? Ít nhất có thể chứng minh, sự việc các người không nói cụ thể kia rất quan trọng rất quan trọng..... Mà tôi, theo lẽ thường hẳn là nên vì thế mà hy sinh, phải không?”

Hương Viễn nôn nóng mà cào cào đầu, nói: “Không phải như vậy! Lão đại anh ấy cũng là vì cô a! Cô không biết, chuyện cô bị bắt cóc lần này kỳ thật có liên quan đến Bạch Thiên Ngưng, nhưng bởi vì..... Bởi vì một chút chuyện lão đại hiện tại lại không thể động vào cô ta. Cho nên.....”

Hương Viễn hỗn độn không rõ mà giải thích, càng nói càng loạn, bởi vì chuyện Dạ Lang không thể nói, cho nên rất nhiều chuyện căn bản là giải thích không rõ ràng lắm.

Hạ Úc Huân giúp cậu ra kết luận, nói: “Bạch Thiên Ngưng bắt cóc tôi, anh ấy không thể báo thù cho tôi, ngược lại muốn cùng cô ấy đính hôn. Anh là có ý này sao?”

“Vâng! Ách, không đúng không đúng không phải!”

Lương Khiêm bên cạnh thở dài, một tay đem Hương Viễn lôi đi: “Còn không biết xấu hổ nói tôi, cậu còn ngu ngốc hơn cả tôi!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 308: Ông Trời Tác Hợp

Không ăn của ăn xin, Hạ Úc Huân thủ vững trận địa.

Trơ mắt nhìn môi mỏng gợi cảm của Lãnh Tư Thần ngốn sạch tất cả đồ ăn cô thích.

Tạo nghiệt chương a!

Gió càng ngày càng lạnh, càng lúc càng lớn. Lá cây phát ra tiếng kêu xào xạc, trên bầu trời biển mây cuộn cuộn.

Hạ Úc Huân mặt đen lại, ông trời không chiều lòng người, luôn thích nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, mỗi lần lúc cô xui xẻo chán nản nhất đều muốn vui sướng khi người gặp họa.

Cô xem như hiểu ra, Lãnh Tư Thần anh là cốt nhục thân sinh, đứa con cả của trời, mà cô, khẳng định là con rơi con rút bên ngoài của bà xã ông trời!

Nếu không đãi ngộ sao lại có thể kém nhiều như vậy chứ!

Pudding còn có chút lương tâm, sau khi ăn uống no đủ liền về sà vào lòng Hạ Úc Huân, vừa lòng mà cuộn tròn thân mình ngủ.

Lãnh Tư Thần hơi có chút ghen ghét mà nhìn chó con bá chiếm trong lòng cô.

Thứ vong ân phụ nghĩa, cho nó ăn nhiều như vậy, một chút việc đều không giúp.

Hạ Úc Huân thật muốn đứng dậy, nhưng chín con trâu đều kéo không nhúc nhích, tựa như bây giờ.

Tí tách tí tách giữa không trung trời bắt đầu mưa.

Hạ Úc Huân ngồi trên ngạch cửa, có mái hiên che, tạm thời hẳn là sẽ không bị ướt.

“Lão đại, trời mưa, đi vào xe chờ đi!” Lương Khiêm khuyên nhủ.

Lãnh Tư Thần không nói lời nào, đôi mắt chớp cũng không chớp mà nhìn Hạ Úc Huân.

Tầm mắt nóng rực thực sự làm Hạ Úc Huân có chút ăn không tiêu.

Khốn nạn, nhìn cái gì mà nhìn, lại nhìn nữa cũng nhìn không ra hoa!

Hương Viễn từ quầy bán tạp hóa bên cạnh mua dù lại đây, đứng ở bên cạnh che cho Lãnh Tư Thần.

Hạ Úc Huân nhìn dù kia, thiếu chút nữa cười ra tiếng.

Mặt trên cây dù ít nhất in mấy trăm đóa hoa đủ mọi màu sắc.

Đem cây dù hoa hòe lộng lẫy kia, kết hợp với khí chất thanh lãnh đậm mạc của Lãnh Tư Thần, thật sự là đủ quái dị.

Cũng không thể trách Hương Viễn, nơi hoang vắng như vậy, quầy tạp hóa cũng chỉ có thể mua được loại dù này.

Mưa rơi xuống càng lớn, gió nghiêng thổi qua, cho dù có dù che, người Lãnh Tư Thần cũng ướt.

Mà Hạ Úc Huân bên này, nếu là mưa nhỏ còn được, mái hiên nhỏ hẹp này căn bản là che không được bão táp.

Nhìn Hạ Úc Huân cuộn tròn thành một đoàn, run bần bật, Lãnh Tư Thần rốt cuộc nhịn không nổi nữa, đã chờ không được chính cô hết hy vọng cùng mình rời đi.

Anh sai bước đi qua, trên cao nhìn xuống cô, nói: “Trời mưa rồi, đi theo anh.”

Hạ Úc Huân ngẩng đầu, ánh mắt đáng thương tội nghiệp quả thực so với pudding càng ủy khuất hơn, nói: “Tôi không đi..... Đi rồi..... Liền không về được!”

Lãnh Tư Thần thật sự không còn cách nào khác, nhìn chó con trong lòng cô nói: “Em nhẫn tâm để pudding cùng em mắc mưa sao?”

Hạ Úc Huân nhìn pudding bị mưa rơi trong lòng ngực, sờ soạng lấy ra một cái áo khoác, đem pudding khóa lại bên trong, sau đó tiếp tục ngồi.

Lãnh Tư Thần nguyên rủa một tiếng, trực tiếp đi qua đem cái áo kia đoạt lại, một tay đem đầu Hạ Úc Huân che lại, sau đó không màng cô phản kháng bề ngang cô lên hướng trong xe đi đến.

“Lãnh Tư Thần, anh buông tôi ra!” Hạ Úc Huân thét chói tai.

Lương Khiêm kích động vạn phần, không chết trong sự trầm mặc liên bùng nổ trong sự trầm mặc, lão đại rốt cuộc nổi giận.

Hướng Viễn chạy nhanh hỗ trợ mở cửa xe.

Lãnh Tư Thần muốn đem cô bỏ vào trong xe, Hạ Úc Huân gấp đến độ níu được cây cột điện trước cửa.

“Buông tay!” Lãnh Tư Thần cả giận nói.

“Nên buông tay chính là anh! Vừa muốn cùng người khác đính hôn, lại vừa dây dưa không rõ với tôi! Lãnh Tư Thần, anh như vậy rốt cuộc là sao?”

“Đây là cột điện, rất dễ bị điện giật!” Lãnh Tư Thần vừa dứt lời, một đường tia chớp đánh xuống, ầm ầm, sấm sét từng trận.

Hạ Úc Huân hét lên một tiếng buông tay ra, toàn bộ rúc vào lòng anh.

Vì thế, ông trời tác hợp, Lãnh Tư Thần rốt cuộc thực hiện được.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 309: Em Dám Nói Người Không Có Chiêu Ta?

Hạ Úc Huân bị nhét vào trong xe, pudding bị ném cho Hương Viễn, tất cả hành lý đều được bỏ vào va li.

Xong xuôi mọi thứ, Lương Khiêm đạp chân ga, đi mất.

Nhìn đi càng ngày càng xa nhà, Hạ Úc Huân nước mắt rơi còn hơn bão táp, nắm nắm tay lẫn bầm nói, “Tôi nhất định sẽ trở về.....”

“Cũng không phải sinh ly tử biệt!”

Lãnh Tư Thần mới vừa nói xong đã bị Hạ Úc Huân hung hăng trừng mắt nhìn lại.

Hiện tại cô đã không nhà để về, phải đi đâu được đây?

“Đưa tôi đi tiểu khu 1/5!” Hạ Úc Huân dứt quãng mà khụt khịt.

“Đi đến đó làm cái gì?”

Lãnh Tư Thần rút khăn giấy muốn lau khô nước mắt cho cô, Hạ Úc Huân né tránh, đem khăn giấy đoạt lấy tự mình lau, nói: “Tôi muốn đi tìm Annie.”

“Tìm cô ấy giúp em? Em có phải ngây thơ quá rồi hay không? Em có biết cô ấy sau lưng em nói em thế nào hay không?” Lãnh Tư Thần tất nhiên còn nhớ rõ lần trước cô gái kia ở trước mặt anh chửi bới Hạ Úc Huân.

Hạ Úc Huân nhú mảy, nói: “Anh có ý gì? Annie là bạn tôi, anh đừng châm ngòi ly gián!”

“Em cái đồ..... Ngu ngốc! Tâm nhân của em không thể dài hơn một chút, đừng đối với bất cứ ai cũng không chút đề phòng như vậy! Cứ như vậy nữa, khả năng em sẽ bị bán lần thứ hai thật sự quá lớn!” Lãnh Tư Thần một bụng hỏa, cô gái đáng chết này, cư nhiên tình nguyện tin tưởng người khác cũng không tin anh.

“Tôi trêu anh chọc anh sao, làm gì nguyên rửa tôi?” Không đi thì không đi! Cô đột nhiên nghĩ đến Annie thường xuyên mang bạn trai về nhà, cô đi chỉ sợ cũng không tiện.

Lãnh Tư Thần nghiêng răng nghiêng lợi mà tới gần, nói: “Hạ Úc Huân, có gan lặp lại lần nữa cho anh! Em không trêu anh chọc anh sao? Em lần mò lại lương tâm mình mà nói chuyện cho anh!”

“Anh đừng chạm vào tôi!” Hạ Úc Huân đẩy tay anh đang đặt trên ngực mình ra, nắm chặt quần áo.

“Em dám nói em không có trêu chọc anh?” Lãnh Tư Thần thân mình nhích qua, một bàn tay chống ở lưng ghế đem cô vây lại, một tay bóp chặt hai cổ tay cô, đem cô kéo vào lòng mình.

Môi cơ hồ đã dán sát môi cô, tiếp tục hỏi, “Em dám nói em không có chọc anh?”

Bất lịch sự chớ nghe, bất lịch sự chớ coi..... Phía trước trên ghế điều khiển và ghế phó, Lương Khiêm cùng Hường Viễn mắt nhìn mũi mũi nhìn tim, tất cả đều giả câm vờ điếc, một bộ các người tiếp tục, coi như chúng tôi là đồ trang trí là được rồi.

“Anh..... Tránh ra.....” Hạ Úc Huân quần bách nghiêng đầu qua một bên, lại vừa lúc để môi anh dừng ở khoe miệng cô, vì thế mặt càng thêm

đỏ, nói: “Cho..... Cho dù là tôi chọc anh thì sao? Không việc thiện nào hơn biết sai chịu sửa, mất bò mới lo làm chuồng thì cũng không muộn.....”

Hạ Úc Huân càng nói càng không tự tin, không ngừng né tránh hai luồng lửa như thiêu đốt trong tầm mắt Lãnh Tư Thần.

“Sai? Em cảm thấy trêu chọc anh, thích anh, yêu anh..... Là một sai lầm có phải hay không?” Lãnh Tư Thần vẻ mặt bi thống thật giống như cô làm chuyện vô cùng xấu.

Hạ Úc Huân càng ngày càng chột dạ, sau lại ngẫm lại không thích hợp, lập tức thẳng người, ngược lại áp đảo Lãnh Tư Thần qua đi, hung tợn mà đem anh đẩy trên lưng ghế, nói: “Hiện tại là như thế nào? Sai rõ ràng là anh! Anh ngược lại còn trách cứ tôi! Chiêu này của anh gọi là gì? Cẩn ngược lại một cái, tương kế tựu kế có phải hay không? Anh cho rằng tôi sẽ mắc mưu của anh sao?”

Lãnh Tư Thần ngẫm nhướng mày, cô gái nhỏ này, khi nào trở nên thông minh vậy?

A nga..... Lão đại cư nhiên bị phản công! Xuất sắc quá xuất sắc! Kích thích quá kích thích! Chị dâu không hổ là chị dâu, quả nhiên quả quyết!

Lãnh Tư Thần cũng không phản kháng, dứt khoát theo tư thế này ôm eo cô, tay vừa thu lại, để toàn bộ cơ thể cô đều dán lên người mình...

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 311: Lại Bắt Đầu Nhân Cách Phân Liệt

Sau khi nghe được nửa câu, Hạ Úc Huân thiếu chút nữa phun nước, nói: “Anh cũng muốn ở đây?”

Lãnh Tư Thần liếc mắt nhìn cô một cái, đáp: “Anh vốn dĩ chính là ở đây.”

Hạ Úc Huân cau mày, nói: “Vậy bất động sản của anh..... Thật sự đều bị đông lại? Nhưng, anh không phải đã đồng ý đính hôn sao? Vì cái gì còn muốn ở nơi này?”

“Em sao lại biết? Ai nói với em?” Sắc mặt Lãnh Tư Thần có chút không tốt.

“Tôi đoán.....” Hạ Úc Huân chưa nói chuyện trước đây Lãnh phu nhân đi tìm cô.

Bất quá cho dù cô không nói Lãnh Tư Thần cũng đoán được là ai nói, lạnh mặt nói: “Những việc này em không cần lo lắng, anh sẽ xử lý. Về sau, mặc kệ là ai, nói cái gì với em, đều không cần tin tưởng, chỉ cần tin tưởng anh, biết không?”

Hạ Úc Huân bĩu môi: “Không lo lắng, anh nói thật dễ, tôi sao có thể không lo lắng! Chuyện gì anh đều không nói cho tôi biết, đây là cái gọi là cùng nhau nỗ lực sao? Anh ít nhất phải nói cho tôi biết, tình huống hiện tại của anh rốt cuộc thế nào, tương lai có tính toán gì không chứ!”

Lãnh Tư Thần ôm chặt cô, nhẹ giọng nói, “Tiền của Lãnh gia, một đồng anh cũng sẽ không lấy. Nhưng, yên tâm, anh vẫn nuôi nổi em!”

Hạ Úc Huân bị anh dùng ngữ khí ôn nhu trấn an đến lông cũng xuôi chiều, nói: “Nhưng, vì cái gì? Gia nghiệp kia cũng là anh gây dựng, anh cam tâm cứ như vậy mà từ bỏ sao? Tôi thật sự không hiểu, anh muốn cưới Bạch Thiên Ngưng, lại không nắm tài sản.....”

Lãnh Tư Thần liền cắn cổ cô một cái, nói: “Thật là không lương tâm, trong mắt em, anh chẳng lẽ là vì tiền mới cùng Bạch Thiên Ngưng đính hôn sao?”

Trên người anh đảm nhiệm vô số mạng sống của anh em trong Dạ Lang, không chấp nhận được có nửa điểm sai lầm.

Vốn dĩ mọi chuyện đều sắp kết thúc, cùng Bạch gia bên kia cũng có thể đoạn tuyệt, ai ngờ lúc này cư nhiên có người mật báo, thế cục lập tức trở nên căng thẳng hơn, làm anh không thể không tiếp tục duy trì quan hệ với Bạch gia.

Hạ Úc Huân rầu rĩ không nói lời nào, lại bởi vì cái bí mật không thể nói kia sao.....

Cô ở trước mặt anh hoàn toàn trong suốt, mà anh ở trước cô lại là mây mù lượn lờ.

Nhìn căn nhà ba phòng một sảnh này đối với Lãnh Tư Thần mà nói, thật sự là rồng bơi nơi nước cạn, hổ lạc chốn đồng bằng.

A Thần, có một ngày, anh sẽ hối hận chứ? Hối hận vì đã từ bỏ vinh hoa phú quý?

Lúc đó, Hạ Úc Huân cũng không biết người đàn ông trước mắt là con người trị giá ngàn trăm triệu, Lãnh gia trong mắt anh căn bản là không đáng

giá để nhắc tới.

Nhìn Hạ Úc Huân tới tới lui lui bận rộn dọn dẹp nhà ở, đi vào bếp nấu cơm, Lãnh Tư Thần cảm giác được sự ấm áp của nhà lâu nay không có.

Anh vào phòng bếp giúp cô nhặt rau, Hạ Úc Huân liếc xéo anh một cái, nói: “Anh biết sao?”

“Không.” Lãnh Tư Thần thành thật mà trả lời.

“Không mà còn làm, đừng đập hư lương thực. Để xuống!” Quả thực sắp bị anh đánh bại.

“A.” Lãnh Tư Thần ngoan ngoãn mà đặt đồ ăn xuống, đi đến sau lưng cô, ôm chặt cô, cầm hai tay cô.

Anh căn bản không phải muốn giúp cô nấu cơm, chỉ muốn gần gũi cô thôi.

Anh luôn luôn tự xưng là tự chủ rất mạnh, nhưng, gần đây khát vọng với cô càng ngày càng mãnh liệt, ngay cả chính anh cũng bị dọa sợ rồi.

Lãnh Tư Thần đụng chạm khiến toàn thân cô run lên, đặc biệt nén nhịn xúc động, giận dữ nói: “Anh như vậy tôi sao nấu cơm được?”

“A.” Lãnh Tư Thần buông tay cô ra, chỉ ôm eo.

“Trời ạ, thật muốn mệnh!” Hạ Úc Huân bất đắc dĩ mà xoa xoa cái trán, người này lại bắt đầu nhân cách phân liệt. Sao đột nhiên trở nên dính người như vậy?

“Tiểu Huân.....”

“Lại làm gì?” Hạ Úc Huân vừa cắt cà chua, vừa hỏi.

“Tiểu Huân, em không tức giận nữa chứ?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 312: Hiến Pháp Tạm Thời

Hạ Úc Huân cầm lên một khối cà chua bỏ vào trong miệng, vừa ăn, vừa mơ hồ không rõ mà trả lời: “Nói nhảm, đương nhiên tức giận! Nhưng tôi còn có thể làm gì bây giờ?”

“VẬY em cứ an tâm ở nơi này, sẽ không lén bỏ đi chứ?” Lãnh Tư Thần cực kỳ không yên tâm hỏi. Thật sự là bởi vì vết xe đổ quá nhiều.

“Sẽ không, nhưng phải quy ước ba điều.” Hạ Úc Huân xoay người, hướng miệng anh nhét vào một khối cà chua, sau đó đi xem cơm đã chín chưa.

Lãnh Tư Thần nhắm mắt theo đuôi mà cùng đi qua, hỏi: “Quy ước ba điều gì?”

“Thứ nhất, không được mang phụ nữ khác vào.”

“Đối với anh không tin tưởng vậy sao?” Lãnh Tư Thần không vui mà nhìn cô.

“Thứ hai, không được gây ảnh hưởng đến quyền tự do cá nhân tôi.”

“Có thể.” Muốn anh không được quản cô? Vậy cô còn không bay lên nóc nhà rồi. Mặc kệ như thế nào, hiện tại trước đáp ứng cô rồi hãy nói.

“Thứ ba, nam nữ phân biệt, anh phải chú ý một chút, rụt rè một chút. Ví dụ như vừa rồi, anh chưa được sự đồng ý liền ôm tôi, vậy là phạm quy!”

“Điều này có chút khó, anh sẽ cố gắng.” Lãnh Tư Thần bắt đầu đau đầu.

“Thứ tư.....”

“Ách, không phải ba điều sao?”

Hạ Úc Huân chống nạnh trừng anh, nói: “Như thế nào? Anh có ý kiến?”

“Không có không có, mời em tiếp tục.”

“Thứ tư, tôi có thể gia tăng điều khoản quyền lợi bất cứ lúc nào.”

Lãnh Tư Thần: “.....”

-

Lúc cơm chiều, Hạ Úc Huân không yên tâm hỏi: “Giữa trưa anh ăn cay nhiều như vậy, dạ dày có thể không thoải mái hay không?”

“Còn tốt.” Nghe được cô quan tâm, anh lập tức cười đến mi mắt cong cong.

Nụ cười tươi sáng của anh khiến cô một trận tim đập gia tốc.

Yêu nghiệt đáng chết, không được phóng điện với ta! Lần sau nhất định phải thêm một điều này nữa.

“Thật sự?” Cô rõ ràng nhìn thấy anh ăn rất nhiều, vừa ăn vừa đổ mồ hôi, bộ dáng rất thống khổ.

Lãnh Tư Thần trả lời: “Uhm, anh ăn cơm đúng giờ, uống thuốc đúng giờ.”

Hạ Úc Huân hơi mang chút trào phúng, nói: “Sao lại nghe lời như vậy? Anh không phải từ trước đến nay đem thân thể mình bỏ mặc không lo muốn đập hư sao?”

Lãnh Tư Thần ngẩng đầu, ánh mắt sáng quắc mà nhìn cô, nói: “Hiện tại, thân thể anh cũng là của em, anh phải bảo hộ thật tốt.”

Hạ Úc Huân mặt lập tức đỏ lên.

Tên khốn nạn này.....

Không đùa giỡn cô sẽ chết sao?

Có thể ở chung như vậy, có lẽ..... Cũng không tồi.

Hạ Úc Huân, hà tất quá cưỡng cầu.

-

Sau khi ăn xong cơm chiều, Lãnh Tư Thần đi đến ban công, nhận điện thoại vang lên suốt một buổi trưa.

Sau khi nghe xong, anh sắc mặt âm trầm mà đi vào phòng khách, nhìn Hạ Úc Huân nằm trên sofa ôm pudding xem TV, muốn nói gì đó nhưng lại thôi.

Hạ Úc Huân vừa không chú ý mà ấn điều khiển từ xa, vừa nói: “Anh đi đi! Ngày mai liền phải đính hôn, khẳng định có rất nhiều việc cần chuẩn bị.”

Lãnh Tư Thần đi qua, cúi người hôn trán cô một cái, nói: “Em một mình không sao chứ?”

“Uhm, không sao.”

“Đừng suy nghĩ bậy bạ, anh rất nhanh sẽ trở về. Ngày mai cũng chỉ là đi ngang qua sân khấu.”

“Uhm.”

“VẬY..... Anh đi nhé.”

“Uhm.”

Lãnh Tư Thần than nhẹ một tiếng, hung hăng hôn môi cô, nói: “Tiểu Huân, đừng như vậy, anh sẽ khó chịu.”

Hạ Úc Huân trợn trắng mắt, nói: “Tôi thì sao? Đối tốt với anh anh không hài lòng, chẳng lẽ một hai phải tôi đá anh anh mới vui vẻ? Mau đi đi!”

“Em a.....”

Mở cửa, đóng cửa, Lãnh Tư Thần đi rồi.

Hạ Úc Huân tắt đi TV, nhắm mắt lại.

Hạ Úc Huân ơi là Hạ Úc Huân, mày TM sao lại hồ đồ đến mức này.

Tự tay đưa người đàn ông của mình đi tìm phụ nữ khác, thật là đủ hiền huệ a!

Lại như vậy kìm nén xuống không thể nào không điên rồi.

Hạ Úc Huân bò dậy, ôm pudding chuẩn bị đi tìm Tần Mộng Oanh.

Tần Mộng Oanh ở ngay bên khu đối diện.

Hạ Úc Huân leo lên lầu ba, gõ vang cửa phòng.

Cửa vừa mở ra, Hạ Úc Huân nhìn thấy một khuôn mặt tiểu tụy bất kham, mà chủ nhân khuôn mặt kia cư nhiên là..... Âu Minh Hiên!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 313: Các Người Tiếp Tục

Đây không phải nơi ở của chị Mộng Oanh sao?

Hạ Úc Huân ngây ngốc ngẩn người, qua hơn nửa ngày mới phản ứng lại, nói: “Ách, cái kia, thực xin lỗi, quấy rầy.....”

Vừa muốn trốn, Âu Minh Hiên đột nhiên hung tợn mà đem cô cả người cả chó kéo vào trong lòng, thanh âm đè nén khàn khàn run rẩy, nói: “Em cô gái đáng chết này!”

“Ách, là em đáng chết! Em không biết anh đang ở chỗ chị Mộng Oanh! Em lập tức liền đi, lập tức liền đi a! Các người cứ tiếp tục!”

Hạ Úc Huân vừa dứt lời đã bị Âu Minh Hiên hung hăng gõ đầu một cái, nói: “Hạ Úc Huân, em nói bậy gì đó?”

Phía sau, Tần Mộng Oanh nghe được động tĩnh, ôm Lạc Lạc đi ra, nói: “Là Úc Huân sao, sao lại đứng ở ngoài cửa, vào rồi nói sau!”

“Chị Tiểu Huân!” Lạc Lạc vui vẻ mà mở hai tay ra, đưa người qua.

Hạ Úc Huân lập tức đem pudding nhét vào lòng Âu Minh Hiên, sau đó ôm Lạc Lạc, nói: “Lạc Lạc, bảo bối, mấy ngày không gặp, lại trở nên đáng yêu hơn!”

“Chị Tiểu Huân cũng xinh đẹp hơn!”

“Thật vậy sao? Lạc Lạc ngoan, chị thật thích những đứa trẻ thành thật như em vậy đó! Ha ha ha.....”

Âu Minh Hiên cùng Tần Mộng Oanh nhìn nhau một cái, đồng thời lộ ra vẻ mặt không biết làm sao.

Ba người ngồi xuống sô pha.

Tần Mộng Oanh ngồi bên cạnh cô, Âu Minh Hiên ngồi đối diện.

Ai cũng không nói gì, không khí trong khoảng thời gian ngắn có chút xấu hổ.

Hạ Úc Huân cười gượng một tiếng, “Học trường, sắc mặt anh rất kém!”

Âu Minh Hiên hừ lạnh một tiếng, nói: “Hạ Úc Huân, đừng chờ anh dùng tài hùng biện, tự mình nói đi, mấy ngày nay đã xảy ra chuyện gì!”

Khẩu khí Âu Minh Hiên quá mức nghiêm khắc, Tần Mộng Oanh ở bên cạnh giảng hòa, nói: “Minh Hiên biết cô bị bắt cóc, vẫn luôn tìm cô, bốn ngày trước liền đi Indonesia, đến sáng nay mới được tin cô đã trở về vội vàng gấp gáp trở về.

Sau khi trở về anh ấy đến nhà cô tìm cô một lần, lại bị ba cô đuổi ra, ba cô nói..... Nói sau này không có con gái như cô.

Sau lại, anh ấy lại đi mọi nơi cô có thể đến, vẫn luôn tìm đến bây giờ, tìm chỗ của tôi cũng không có, vừa mới đang muốn đi tiếp tục tìm.

Úc huân, rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Chúng tôi đều rất lo lắng cho cô!”

Tần Mộng Oanh nói, nhìn như bình thường, lại những câu gài đúng chỗ ngứa, không chỉ nói cho cô biết Âu Minh Hiên đối với cô quan tâm cùng đến ý, cũng bất động thanh sắc mà giải thích nguyên nhân anh xuất hiện ở chỗ mình, giải thích rõ ràng hiểu lầm.

Hạ Úc Huân xin lỗi mà nhìn Âu Minh Hiên vẻ mặt mệt mỏi, nói: “Học trưởng, thực xin lỗi! Để các người phải lo lắng.”

Âu Minh Hiên tức giận đến dùng ngón tay chỉ cô, sau đó gọi điện thoại, “Alo, Tiểu Mặc, trở về đi! Người xác thật đã về nước. Uhm, đúng, tôi đã gặp được, không có việc gì.”

Âu Minh Hiên nói xong đem điện thoại đưa cho Hạ Úc Huân, nói: “Tiểu Mặc muốn nói chuyện với em!”

“Mặc, em đang ở đâu vậy?”

“Em vẫn ở Indonesia, nghe Nam Cung Lâm nói chị đã an toàn trở lại, em vẫn không yên tâm, cho nên liền cùng chú phân công nhau hành động.”

“Điều là tôi sai, tôi không biết các người đang tìm tôi, nếu không tôi vừa thoát ra nên lập tức gọi điện thoại thông báo cho mọi người!”

Nam Cung Lâm cũng biết? Đại khái là Mặc bọn họ xin hãn giúp tìm cô sao!

Ai, lần này lại cho mọi người thêm phiền toái.

“Chị không có việc gì thì tốt rồi, em lên máy bay, gặp lại sau.”

“Uhm, được, hẹn gặp lại.”

“Học trưởng, di động!” Hạ Úc Huân cung cung kính kính mà đem điện thoại dâng cho Âu Minh Hiên.

“Di động em đâu?” Âu Minh Hiên nhú mày hỏi.

“Lúc bị bắt cóc, những người đó lục soát lấy đi rồi!” Hạ Úc Huân rầu rĩ mà trả lời.

“Nha đầu chết tiết kia, một ngày cũng không được yên! Mau nói cho anh biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 314: Em Không Về

“A.....”

Hạ Úc Huân tự phát tự giác mà kể ra hoàn cảnh bi thảm, hành trình mạo hiểm mấy ngày qua của mình.

Về mặt Tần Mộng Oanh vẫn luôn theo Hạ Úc Huân tự thuật mà biến hóa, Âu Minh Hiên cũng thỉnh thoảng nhíu mày nguyên rủa.

Nghe Hạ Úc Huân tự thuật, trong mắt Tần Mộng Oanh có đồng tình, có khâm phục, thậm chí là có chút say mê.

Cô gái này luôn là có thể sống oanh oanh liệt liệt, còn cuộc sống của bản thân mình vĩnh viễn là cục diện đáng buồn.

Tần Mộng Oanh hiểu ra, đây là thói hư tật xấu của nhân loại.

Con người luôn như vậy, hướng tới những thứ mình không có, lại không biết, kỳ thật người khác có lẽ cũng đang hướng tới những thứ mà mình đang có.

Người hiểu được sở thích và quý trọng bản thân mình có được, mới là người có thể được hạnh phúc.

“Chuyện chính là như vậy, em hiện tại bị ba đuổi ra ngoài, tạm thời cùng Lãnh Tư Thần ở chung. Ở bên phía đối diện chỗ này, lâu bốn!”

Âu Minh Hiên nghe vậy sắc mặt đặc biệt khó coi, “Hạ Úc Huân, em có biết ngày mai anh ta liền phải đính hôn hay không?”

“Uhm, biết.”

“Em có biết em bây giờ đang cùng anh ta sống chung bất hợp pháp hay không?”

“Biết.”

“Em có biết em ở chung với anh ta như vậy, sẽ huỷ hoại chính bản thân em hay không hả!” Âu Minh Hiên câu sau so với câu trước còn nghiêm khắc hơn.

“.....”

Tần Mộng Oanh đánh vỡ bầu không khí căng thẳng giữa hai người, nói: “Tôi nghĩ, Lãnh Tư Thần khẳng định có suy tính của anh ta, nếu không Úc Huân sẽ không cùng anh ta ở bên nhau.”

“Anh ây hoà giải đính hôn với Bạch Thiên Ngưng chỉ là kế sách tạm thời, bất đắc dĩ.” Hạ Úc Huân rầu rĩ mà nói.

“Em tin sao?” Âu Minh Hiên hận không thể xông lên bóp chết cô.

“.....” Hạ Úc Huân trầm mặc. Trừ bỏ tin anh, cô không có lựa chọn nào khác. “Em có biết lần này bắt cóc em chủ mưu chính là Bạch Thiên Ngưng vị hôn thê của anh ta không? Chuyện này anh ta cũng biết, nhưng anh ta vẫn muốn cùng cô ta đính hôn! Anh ta có chút nào đem em để ở trong lòng sao?”

.....

Âu Minh Hiên thao thao bất tuyệt mà mắng cô hơn hai giờ, không một câu lặp lại, Hạ Úc Huân trước sau không nói một lời.

“Đã khuya, đều đi về trước đi! Có chuyện gì, sáng mai lại nói.” Tần Mộng Oanh thừa dịp Âu Minh Hiên uống nước thật vất vả tìm được cơ hội cắt ngang anh.

Lạc Lạc đã sớm nằm trong lòng cô ngủ rồi.

Hạ Úc Huân nhìn đồng hồ treo tường, nói: “Mới 10 giờ, em không quay về. Em không muốn ở một mình, chỉ cần một mình sẽ suy nghĩ lung tung. Chị Mộng Oanh, chị và Lạc Lạc đi ngủ đi! Em ngồi một lát liền tự mình trở về.”

“Học trưởng, anh mắng mãi hần là mệt rồi! Sớm một chút trở về ngủ đi!” Hạ Úc Huân sẵn sóc mà nói.

Âu Minh Hiên trừng mắt liếc cô một cái, đứng dậy rồi đi, nói: “Hạ Úc Huân, anh nói cho em biết, anh sẽ không từ bỏ, anh tuyệt đối sẽ không trở mặt nhìn em nhảy vào biển lửa.”

Hạ Úc Huân ngậm thở dài, ai! Học trưởng, kỳ thật anh có thể nhắm mắt lại.

Âu Minh Hiên đi rồi, Tần Mộng Oanh rót cho Hạ Úc Huân một ly nước trái cây, ngồi xuống bên cạnh cô, nói: “Nếu trong lòng có gì không thoải mái, có thể nói với tôi.”

“Chị Mộng Oanh, chị là người tốt!” Hạ Úc Huân hít hít cái mũi, đáng thương hề hề mà đem đầu dựa qua đi.

Tần Mộng Oanh khẽ cười một tiếng, “Cô như vậy, giống như lúc cô bị bệnh.”

“Chị Mộng Oanh, em vốn dĩ cảm thấy em nhìn người đàn ông mình thích cùng dính hôn với người khác đã đủ hiên huệ, không thể tin nổi chị so với em còn hiên huệ hơn!”

“Có ý gì?” Sắc mặt Tần Mộng Oanh có chút mất tự nhiên.

“Chị ấy! Vừa rồi vẫn luôn nói giúp học trưởng, còn cố ý phui sạch quan hệ giữa các người, sợ em hiểu lầm.”

“Tôi nói chính là sự thật a!”

“Chị Mộng Oanh, không phải em nói chị, quá hiền lành khẳng định sẽ có hại. Chị suy nghĩ bị động như vậy, thích thì phải ra sức thực hiện chứ! Cho dù chị không suy nghĩ cho bản thân, cũng nên vì Lạc Lạc mà suy nghĩ a! Lạc Lạc không có ba đáng thương biết bao!”

Tần Mộng Oanh trong lòng giật mình, nói: “Tôi và anh ấy đã sớm đã kết thúc, hơn nữa, việc này và Lạc Lạc không có quan hệ!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 315: Đại Biểu Ánh Trăng Khinh Bĩ Anh Ấy

Hạ Úc Huân bất đắc dĩ mà lắc lắc đầu, nói: “Có một câu nói người ngoài cuộc tỉnh táo, trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường, cho dù chị là bác sĩ tâm lý, trong chuyện này, em người đứng xem tuyệt đối là nhìn rõ hơn chị.

Nếu chị là kiên nhẫn em, thì không cần, cho dù em và Lãnh Tư Thần không có kết quả, em cũng sẽ không lựa chọn học trường.

Không phải bởi vì học trường không tốt, mà là, sau khi đã thích một người, đã sức cùng lực kiệt, căn bản không còn sức lực đi yêu những người khác. Em nghĩ, chị hẳn là hiểu rõ tâm trạng này!”

Có một số việc giấu ở trong lòng lâu, một khi mở chỗ hổng, liền sẽ như hồng thủy tràn lan, một phát không thể vãn hồi.

Đồng hồ trên vách tường điểm hai giờ sáng.

(*): Bắt đầu từ đây mình sẽ đối xứng hô giữa Tân Mộng Oanh và Hạ Úc Huân vì mối quan hệ đã gần gũi hơn.^^!

Hai người phụ nữ nằm trên sofa, vừa uống rượu vang đỏ, vừa tâm sự tình cảm với nhau.

Lạc Lạc đã bị ôm vào phòng ngủ ngủ rồi, pudding rất chuyên nghiệp mà nằm trên thảm ở cạnh cửa.

Màn đêm lẳng lặng như vậy, một ngọn đèn ấm áp, cảm giác chia sẻ tâm sự với bạn bè, thật sự rất tốt.

Hạ Úc Huân ôm gối đầu ngáp một cái, ngay cả sức lực mắng chửi người đều không có, nói: “Âu Minh Hiên, thật là khốn nạn! Em đại biểu ánh trăng khinh bỉ anh ấy.....”

Tần Mộng Oanh nhấp một ngụm rượu vang đỏ, nói: “Lãnh Tư Thần cũng không kha hơn chút nào, tính cách ác liệt như vậy, trước nay đều không bận tâm cảm nhận của người khác! Tuy rằng nói là giải quyết nhanh chóng, không muốn cho em hy vọng, nhưng cách làm có chút quá đáng. Bất quá, nghe những chuyện em kể, chị cảm thấy..... Anh ta hẳn là đã sớm thích em, chỉ là anh ta không chịu thừa nhận mà thôi.....”

“Ha ha, vậy sao?”

“Tin tưởng sự chuyên nghiệp của chị!”

Tần Mộng Oanh nói xong nhìn thời gian, nói: “Úc Huân, đã khuya, em không quay về không có việc gì chứ?”

Hạ Úc Huân không sao cả mà xua xua tay, nói: “Anh ta không nhanh như vậy đã trở về đâu! Em đã đủ bi kịch, chẳng lẽ còn trông cậy vào em trở về độc thủ không khuê sao?”

-

Cùng lúc đó, một công ty thiết kế áo cưới nổi tiếng nào đó.

Đã đêm khuya, bên trong vẫn đèn đuốc huy hoàng, cơ hồ tất cả mọi người đều đang tăng ca.

Cửa phòng thay đồ mở ra, Bạch Thiên Ngưng một thân lễ phục dạ hội màu trắng từ bên trong đi ra, hơi chút ngượng ngùng, hỏi: “Tư Thần, đẹp

chứ?”

Lãnh Tư Thần ngẩng đầu lên, đáp: “Uhm.”

Bạch Thiên Ngưng đi qua, ôm chặt thân thể anh, nói: “Tư Thần, em thật sự rất vui vì anh đã tới!”

“Xin lỗi, đã tới chậm.”

“Không sao, em biết anh bận công việc. Tuy rằng hiện tại anh không muốn về Lãnh thị, nhưng, em tin anh, cho dù rời khỏi Lãnh thị, cũng nhất định có thể có được trời đất của riêng mình! Em sẽ giúp đỡ anh, làm một người vợ..... Tốt!”

Nếu không phải bởi vì điều tra chân tướng, có lẽ anh thật sự sẽ bị đánh về vô tội này của cô giấu kín.

Không thể không nói, người phụ nữ này tâm cơ quá nặng, thủ đoạn cũng đủ ngoan độc, cứ nhiên không tiếc đem bản thân tự sát để che dấu hiềm nghi.

Không chỉ như thế, những người bắt cóc Hạ Úc Huân ngay từ đầu căn bản không chịu nói thật, mà tùy tiện nói tên một đối thủ thương trường một mất một còn của anh, anh thiếu chút nữa đã bị lừa.

Chưa đạt mục đích không từ thủ đoạn, không chỉ có đối đầu với người khác hung ác, đối với bản thân mình cũng đủ tàn nhẫn, điểm này rất giống anh, chỉ tiếc điểm giống nhau này không cách nào phù hợp với bọn họ.

Bởi vì, anh chán ghét chính mình không từ thủ đoạn như vậy.

Hai con sói cùng ở một chỗ, có cũng chỉ là chém giết cùng tranh đấu.

So sánh hơn, con soi đơn độc chán ghét người lừa ta gạt vẫn tương đối thích cô bé khăn đỏ ngây thơ hơn.

“Đã khuya, sớm một chút trở về nghỉ ngơi. Thân thể vừa hồi phục, đừng quá mệt nhọc.” Ngữ khí của Lãnh Tư Thần có chút mềm mỏng.

Bạch Thiên Ngưng đè nén kích động trong lòng, ngẩng đầu nhìn anh, nói: “Tư Thần, anh hiện tại một mình ở bên ngoài nhất định rất vất vả, qua đây ở cùng với em có được không?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 316: Hợp Tác Vui Vẻ

Lãnh Tư Thần mày nhú lại, đáp: “Không cần.”

Bạch Thiên Ngưng trong lòng quỳnh lên, đang muốn hỏi anh vì cái gì, lại không biết nghĩ tới gì, đột nhiên thái độ trở nên mềm mỏng, ôn nhu sẵn sàng nói, “Cũng được, em tôn trọng quyết định của anh.”

Lãnh Tư Thần nghe vậy thần sắc hoảng sợ nhìn cô.

Lần này sau khi trở về, anh phát hiện tính cách Bạch Thiên Ngưng thay đổi rất nhiều, thậm chí làm anh nhớ tới lúc đại học mới vừa quen biết, lý trí, biết tính cô.

Chẳng lẽ..... Cô trước đây thật sự muốn cùng Tiểu Huân đồng quy vu tận?

Dù sao anh cũng tận mắt nhìn thấy cô toàn thân tắm máu bị đưa vào phòng cấp cứu.

Có lẽ sống sót sau tai nạn, làm tính cách cô có sự thay đổi như vậy?

Bất quá, sói chung quy vẫn là sói, sẽ dễ mất đi tính sói, liền không thể gọi là sói.

Anh sẽ không bởi vì như vậy liền thả lỏng cảnh giác.

Vậy thì đành rửa mắt mong chờ, rốt cuộc là ai thua trước.

-

Sau khi chuyện Bạch Thiên Ngưng tự sát âm ỉ ra, Bạch Vũ Hào không yên tâm cô ở một mình, đã bắt cô từ biệt thự tư nhân dọn trở về.

Lãnh Tư Thần đem Bạch Thiên Ngưng đưa về nhà, thái độ khó được ôn hòa, nói: “Anh đi đây, sớm một chút nghỉ ngơi, ngày mai gặp.”

“Uhm, gặp lại!”

Bạch Thiên Ngưng vui vẻ mà về đến nhà, nhìn thấy Bạch Vũ Hào ngồi trên sofa xem báo chí, lập tức vui vẻ đi qua, nói: “Ba!”

“Tiểu tử kia đến bây giờ mới gặp trở về, con còn vui vẻ như vậy!” Bạch Vũ Hào không vui nói.

Vừa rồi xuyên qua cửa kính đã thấy được một màn Lãnh Tư Thần cùng Bạch Thiên Ngưng bên nhau hòa hợp, Bạch Vũ Hào thoáng an tâm. Bạch Thiên Ngưng đương nhiên biết anh đi cứu người, con người hiện lên một tia sắc lạnh, ngay sau đó làm nũng nói, “Ba à, người không nên trách Tư Thần, hiện tại anh ấy muốn bắt đầu lại sự nghiệp, khẳng định sẽ tương đối bận!”

“Con nha đầu này, còn chưa gả đi, khuỷu tay liền hướng ra bên ngoài rồi! Cũng không nhìn xem là ai làm hại con.....” Tầm mắt Bạch Vũ Hào dừng ở vết sẹo được che đậy sau dải băng trên cổ tay Bạch Thiên Ngưng, thở dài thật mạnh.

“Ba à, đừng nóng giận, con cam đoan lần sau không bao giờ sẽ như vậy nữa! Bất quá, sau lần này, anh ấy thật sự rất tốt với con, con cũng là nhờ họa được phúc a!”

“Cũng may con lần này không có việc gì, nếu không thật sự cái gì đều không có!” Bạch Vũ Hào oán trách nói.

“Daddy, ba cũng quá coi thường con gái mình rồi, con đương nhiên là có chừng mực chứ! Không dọa anh ấy, anh ấy sao biết con không phải dễ bắt nạt!”

Bạch Vũ Hào bất đắc dĩ mà cười, nói: “Con nha đầu này, ngay cả ba cũng dọa luôn rồi. Bất quá, Lãnh Tư Thần cũng xác thật đáng giá con hao tổn tâm tư! Nha đầu, nhất định phải bắt được, người đàn ông này không giống như con thấy hai bàn tay trắng đâu. Toàn bộ Bạch thị, còn có nửa đời sau của ba chỉ có thể dựa vào con!”

“Ba à, người yên tâm, con sẽ nắm thật chặt!”

Bạch Thiên Ngưng chạy về phòng, lập tức mở laptop, click mở video.

Khuôn mặt tuần mỹ Renault xuất hiện: “Thế nào?”

Bạch Thiên Ngưng vui mừng ra mặt, nói: “Bước đầu thành công!”

Renault giơ chén rượu lên, hai người đối ẩm.

“Tôi nói rồi, chỉ cần làm theo tôi nói, người đàn ông này sẽ là của cô. Cheers!”

“Cheers! Bất quá, vì cái gì anh cố tình một hai phải muốn tiểu nha đầu quê mùa kia?” Bạch Thiên Ngưng có chút bất mãn.

Renault cười, nói: “Cô không cần biết vì cái gì, chúng ta theo nhu cầu! Hợp tác vui vẻ!”

Trên đường, Lãnh Tư Thần lái xe hướng về chung cư Cẩm Uyển chạy như bay, có chút gấp không chờ nổi mà muốn đi gặp cô bé khăn đỏ của anh.

Sau khi vất vả chạy trở về, phòng khách phòng ngủ thế nhưng đều không thấy bóng dáng cô, sau khi tìm khắp nơi một lần phát hiện hành lý của cô

không thấy, ngay cả pudding cũng không còn.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 317: Anh Phạm Quy

Sau khi vất vả chạy trở về, phòng khách phòng ngủ thế nhưng đều không thấy bóng dáng cô, sau khi tìm khắp nơi một lần phát hiện hành lý của cô không thấy, ngay cả pudding cũng không còn.....

Tim Lãnh Tư Thần lạnh một mảnh, toàn thân vô lực mà ngồi vào sô pha, nói: “A, Hạ Úc Huân..... Em chung quy vẫn đi rồi.....”

Cười khổ một tiếng, cầm tách trà trên bàn, chậm rãi lắc lắc, giây tiếp theo, ném mạnh vào vách tường trước mắt.

“Leng keng ——”

Ban đêm an tĩnh vang lên một trận tiếng vỡ vụn chói tai.

Nơi này hiệu quả cách âm không thể so với biệt thự xa hoa của anh, rất nhanh cách vách liền truyền đến thanh âm một cặp vợ chồng hùng hùng hổ hổ.

Lãnh Tư Thần không lập tức đi tìm người, chỉ nằm ở trên sô pha, nhắm hai mắt, một bộ tư thái cam chịu.

Cho dù tìm được thì sao? Nếu tìm cô không ở đây, cô vẫn sẽ đi.

Nhưng, một người cô nếu lại xảy ra chuyện gì làm sao bây giờ.

Tuy rằng anh đã chấp nhận đính hôn, nhưng là dựa theo cá tính Bạch Thiên Ngưng, vẫn không thể hoàn toàn cam đoan sự an toàn của cô.

Vốn dĩ muốn Lương Khiêm phái người đi theo bảo hộ, thậm chí muốn găng một vài thiết bị theo dõi trên người cô.

Nhưng, nha đầu kia thích tự do, không thích bị trói buộc như vậy, lỡ như bị cô biết phòng chừng lại muốn ầm ĩ cả ngày.

Hiện tại quan hệ giữa bọn họ đã căng thẳng như vậy, anh không muốn lại tăng thêm mâu thuẫn.

Lãnh Tư Thần ngồi bật dậy, đang muốn đứng dậy đi tìm cô, lại đột nhiên nghe được cầu thang có tiếng người đi lên.

Thân thể anh lập tức cứng đờ, nín thở chăm chú nhìn.

Tiếp theo, thanh âm chìa khóa cửa xoay tròn tất tất tác tác vang lên.

Trong lòng anh căng thẳng, hô hấp đình trệ, chẳng lẽ.....

Hạ Úc Huân một tay ôm pudding, một tay mở cửa.

Cô đóng cửa phòng lại, buông pudding, đang sờ soạn chốt mở cạnh tường, thế nhưng sờ phải một vật thể ấm áp.

Hạ Úc Huân trong lòng lộp bộp một cái, cái..... Thứ gì? Ma sao.....?

Ngay lúc Hạ Úc Huân khẩn trương đến trái tim đều sắp nhảy ra, vật thể kia cư nhiên lập tức bắt được tay cô, sau đó mạnh mẽ mà lôi kéo.....

Cô đầu óc choáng váng mà đâm vào trong một đoàn lửa nóng, vừa muốn lên tiếng, hai mảnh mềm mại bá đạo mà lấp kín tiếng cô.

“Ừm.....” Ăn trộm? Sắc lang? Trộm sắc? Hạ Úc Huân một ngụm cắn xuống, người nọ không chút buông ra, trong phút chốc, mùi máu tươi tràn ngập khuông miệng.

Cảm giác rất quen thuộc..... Lãnh Tư Thần?

Hạ Úc Huân dừng phản kháng, đầu gối vừa muốn nhấc lên cũng thả xuống dưới.

Thừa dịp anh hôn hương khác, cô cuối cùng có thể nói chuyện, thở hồng hộc nói, “Lãnh Tư Thần, anh trở về khi nào? Sao lại không bật đèn? Muốn hù chết người à!”

Lãnh tư Thần không nói lời nào, giống như nỗi điên đem cô đè trên vách tường.

“Này..... Anh làm gì! A.....” Hạ Úc Huân ý thức được nguy hiểm, ý đồ chạy thoát, đôi tay lại bị anh bóp chặt để lên đỉnh đầu.

Không hề chuẩn bị, Hạ Úc Huân đau đến nước mắt đều sắp chảy ra, đứt quãng mà nức nở, nói: “Lãnh Tư Thần, anh..... Khốn nạn! Phạm quy!”

Cô biết đau, anh làm sao không đau.

Đau đến trái tim đều sắp không cách nào hô hấp!

Cô sao có thể hiểu được chính mình một khắc trước tuyệt vọng!

Lãnh Tư Thần không nói một lời mà mút nước mắt cô, ở bên tai cô nói nhỏ: “Hạ Úc Huân, em mới là khốn nạn!”

“Chết tiệt! Anh còn học được vừa ăn cướp vừa la làng! Lãnh Tư Thần mặt anh đâu? Mặt đâu?” Hạ Úc Huân tức giận mắng.

“Ở chỗ này.” Lãnh Tư Thần cầm tay cô, đặt lên mặt mình.

Hạ Úc Huân hít sâu một ngụm, nói: “Lão nương cào chết anh cái đồ không biết xấu hổ!”

.....

Thằng đến khi giày vò đủ rồi, anh rút cuộc mới bỏ qua cho cô, ngữ khí không vui hỏi: “Em đi đâu?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 318: Không Tuân Thủ Hứa Hẹn

“Tôi là đang ở tạm, cũng không phải tội phạm của anh, anh dựa vào cái gì giam cầm tự do của tôi, dựa vào cái gì quản tôi đi đâu?” Hạ Úc Huân tức giận mà trừng anh, lăn đến bên cạnh giường lớn, cách anh rất xa, rưng rưng lên án, nói: “Cầm thú! Tôi ngày mai liền dọn ra ngoài!”

“Hành lý em đâu?”

“Để trong ngăn tủ! Như thế nào? Bất quá anh yên tâm, ngày mai sẽ không chiếm chỗ ngồi của anh!”

“Anh tưởng là em đã đi rồi.” Lãnh Tư Thần dịch đến sau lưng cô, ngữ khí có chút yếu ớt.

Lúc này bình tĩnh lại mới nghĩ, cô có thể đi đến nhà Tần Mộng Oanh.

Vừa gặp phải chuyện liên quan đến cô, anh rất dễ mất đi lý trí.

Anh đến gần cô, vừa định muốn ôm cô, lập tức bị cô hung hăng mà đẩy tay ra, nói: “Kẻ lừa đảo, tiểu nhân! Không tuân thủ hứa hẹn! Không cho chạm vào tôi!”

Lãnh Tư Thần tự biết đuối lý, than nhẹ một tiếng, đắp chăn cho cô, nói: “Thực xin lỗi, là anh không tốt, đừng đi, anh ngủ phòng bên cạnh là được rồi.”

Lãnh Tư Thần đi ra ngoài, đóng cửa phòng lại.

Ngữ khí ăn nói khép nép của Lãnh Tư Thần làm cô cảm thấy trong lòng ê ẩm.

Anh sở dĩ kích động như vậy, là bởi vì phát hiện mình không ở đây, cho rằng mình lại bỏ đi sao?

Cho dù..... Cho dù anh lo lắng để ý đến mình, cũng không cần dùng phương thức biểu đạt như vậy chứ!

Thật sự rất đau, đều sẽ không ôn nhu một chút...

Hạ Úc Huân chống thân thể yếu ớt, lặng lẽ đem cửa phòng mở ra một khe nhỏ.

Phòng khách đèn tối tăm, Lãnh Tư Thần ngồi trên sô pha, mơ hồ có thể nhìn thấy tàn thuốc màu đỏ cô đơn chớp động.

Cô đột nhiên nhớ tới phân tích của Tần Mộng Oanh về Lãnh Tư Thần.

Đàn ông như vậy, sẽ không yêu, cũng sẽ không biểu đạt tình yêu, muốn giữ đồ vật thật chặt, vì thế, luôn trong lúc lơ đãng thương tổn bản thân và người mình yêu.

-

Buổi sáng ngày hôm sau.

Lúc Hạ Úc Huân tỉnh lại, Lãnh Tư Thần đã đi rồi.

Trên bàn cơm bày ra bữa sáng thịnh soạn.

Anh hẳn là đã đi tiệc đính hôn.

Không nói một tiếng mà đi, ngay cả chào hỏi cũng đều không làm.

Bất quá, cũng may là như thế này, nếu không đến lúc đó cô phải làm sao? Giúp anh thay quần áo đeo caravat, tiễn anh ra cửa, nói đi sớm về sớm? Chỉ nghĩ như vậy thôi, chính cô đều bị ghê tởm rồi.

Hạ Úc Huân nhìn tờ giấy trên bàn ăn: Ăn cơm thật ngon, chờ anh trở lại.

Ngữ khí này, thật giống như anh chồng chỉ là đi làm việc, buổi tối liền sẽ tan ca về nhà.

Hạ Úc Huân nhìn bữa sáng trên bàn, một chút muốn ăn đều không có, buồn bã ỉu xiu mà để chân trần trở về phòng ngủ.

Vẫn là ngủ đi! Ngủ một giấc tỉnh lại, mọi chuyện sẽ kết thúc.

Cô cắm đầu vào trong giường lớn mềm mại, tiếp tục mơ màng đi vào giấc ngủ.

Đình linh linh —— đình linh linh ——

Một trận tiếng chuông cửa dồn dập vang lên, Hạ Úc Huân bực bội mà đem đầu vùi vào gối đầu.

Tiếng chuông cửa không thuận theo không buông tha mà tiếp tục vang, Hạ Úc Huân thật sự bị phiền đến không còn cách nào khác, rơi vào đường cùng đành phải đứng dậy đi mở cửa.

“Ai vậy?”

Cô mặc áo ngủ hoạt hình, đeo mắt đen gấu trúc, xoa đầu ỗ gà, cứ như vậy xiêu xiêu vẹo vẹo, không chút hình tượng mà dựa vào cạnh cửa.

“Hạ Úc Huân, em sao lại thành như vậy?” Âu Minh Hiên khinh bỉ nhìn cô một cái, nghiêng người chen vào trong phòng.

Sau Âu Minh Hiên còn Nam Cung Mặc đi theo, cũng cùng nhau tiến vào, nhìn mắt gấu trúc của cô, sâu kín mà chế nhạo nói: “Chắc chắc, không phải là túng dục quá độ chứ!”

“Bang ——”

“Bang ——”

Nam Cung Mặc vừa mới dứt lời liền bị Âu Minh Hiên cùng Hạ Úc Huân đồng thời đập một cái vào đầu.

Nam Cung Mặc ngao ngao che đầu kêu lên: “Các người ngược đãi nam vị thành niên!”

Hạ Úc Huân nằm phịch trên sô pha, đáng vẻ như muốn ngủ dài không tỉnh, nói: “Mới sáng sớm, các người tìm tôi làm gì?”

Nam Cung Mặc thò lại gần, cười hì hì mở miệng nói: “Chúng tôi muốn đi tham gia tiệc đính hôn của Lãnh Tư Thần! Chị có đi hay không a?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 319: Đầu Bị Lừa Đá

Tiệc đính hôn?

Nhắc tới tiệc đính hôn, Hạ Úc Huân lập tức thanh tỉnh vài phần, trên dưới liếc mắt đánh giá Nam Cung Mặc cùng Âu Minh Hiên một cái.

Hai người rất ít khi mặc tây trang, hôm nay cứ nhiên phá lệ mặc tây trang, đeo cà vạt.

Khó trách mặc nghiêm trang như vậy, thì ra là muốn đi tham gia tiệc đính hôn.

Bất quá, cũng đúng, Lãnh gia cùng Bạch gia ở thành phố này đều rất có danh vọng. Mà bọn họ một người là thiếu gia tập đoàn Thiên Lâm, một người là tổng tài Âu thị, đi tham gia tiệc đính hôn hai nhà Lãnh gia cùng Bạch gia cũng là theo lẽ thường.

Một người hai người tất cả đều là con cưng của xã hội thượng lưu, cô sao lại bị thảm như vậy, mỗi ngày phải đối mặt với những người này, bị bọn họ kích thích.

Hạ Úc Huân tức giận mà nói, “Mặc, em là tới chơi trò hài hước sao? Lãnh Tư Thần cùng người khác đính hôn, em cảm thấy chị sẽ đi sao? Đi làm gì? Tìm tại vạ sao?”

Nam Cung Mặc ho nhẹ một tiếng, tránh đi cảnh xuân lộ ra trong áo ngủ to rộng của cô, nói: “Vậy chị chuẩn bị ở nhà làm gì?”

“Ngủ a!” Hạ Úc Huân đương nhiên nói.

Âu Minh Hiên rốt cuộc chịu không nổi, chỉ vào mũi cô, mở miệng rống giận: “Em xem lại bộ dạng của mình bây giờ đi! Còn không phải chỉ là một người đàn ông, cần đem chính mình biến thành như vậy sao? Hôm nay em đi cũng được, không đi cũng phải đi!”

Hạ Úc Huân vốn dĩ tâm tình không tốt, bị Âu Minh Hiên kích động như vậy, lập tức đem gối ôm ném, ngồi thẳng người, không cam lòng yếu thế mà rống: “Âu Minh Hiên, đầu anh bị lừa đá hả! Em vì cái gì phải đi?”

“Đầu anh bị lừa đá, vậy cũng còn tốt hơn đầu đội thủy ngân như em!” Nam Cung Mặc ở một bên nghe được thực nghi hoặc, không rõ đội thủy ngân vì cái gì bị kích hơn so với bị lừa đá (bi kịch), nội dung cãi nhau của hai người này thật đúng là nhàm chán.

Nam Cung Mặc không hiểu, kỳ thật cãi nhau chính là nhìn khí thế, căn bản không quan tâm mắng cái gì.

Ví dụ như giờ phút này, rõ ràng Âu Minh Hiên khí thế chiếm thượng phong.

Âu Minh Hiên giữ chặt tay Hạ Úc Huân, một tay đem cô túm lên, kéo mắt kính trước mắt cô xuống, nói: “Chính em nhìn xem, nhìn xem bây giờ bộ dạng của em thế nào, đây vẫn là em sao?”

“Từ lúc yêu Lãnh Tư Thần, liền chuẩn bị tốt tâm lý đánh mất chính mình! Không cần anh nhắc nhở!” Hạ Úc Huân quét mắt nhìn cô gái chặt vật trong gương, ném tay Âu Minh Hiên ra, mặt âm trầm ngồi ở mép giường.

Cô thản nhiên thừa nhận, Âu Minh Hiên ngược lại không biết nên nói cái gì.

Âu Minh Hiên bực bội mà đi qua đi lại, lúc này đây mới mềm giọng nói: “Không phải phải làm gốc bông gòn sao? Sao lại biến thành nấm mốc thế này? Thua người không thua trận! Em trốn ở trong nhà như vậy là cái gì? Không biết còn cho rằng em đã nhận thua! Em muốn bị Bạch Thiên Ngưng xem thường sao?”

Nam Cung Mặc ngồi xổm qua khuyến khích, nói: “Chị, đi thôi đi thôi! Chị không biết đâu, bên kia quá kiêu ngạo! Ngay cả em nhìn cũng không chịu được! Chị của em sao có thể bị người khác khi dễ a! Lãnh Tư Thần chính là người đàn ông của chị! Người đàn ông chị theo đuổi hai mươi ba năm! Thật vất vả mới xác định quan hệ, chị muốn cứ như vậy buông tha anh ta? Đưa ra khí thế của chị đi! Chị không phải nói, cho dù không thể chinh phục địch nhân, cũng muốn ở khí thế áp đảo địch nhân sao? Có em và chú chống lưng cho chị, tuyệt đối có thể đem Bạch Thiên Ngưng kia áp xuống!”

Nam Cung Mặc nói xong do dự một chút lại kiến nghị nói: “Nếu không..... Nếu không chị cùng Nam Cung Lâm đi cũng được, tuy rằng tên kia rất chán ghét, nhưng vẫn còn lợi hại! Chống lưng cho chị tuyệt đối đủ rồi!”

Hạ Úc Huân cúi đầu, một lúc lâu cũng không nói chuyện, cuối cùng, nước mắt “Lạch cạch” một tiếng nhỏ giọt trên mu bàn tay.

Nam Cung Mặc cùng Âu Minh Hiên vừa thấy tình huống này đều hoảng sợ.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 320: Quả Nhiên Người Đẹp Nhờ Lựa

Đây là nháo loại nào a! Bọn họ nghĩ tới trăm ngàn loại khả năng, bao gồm bị Hạ Úc Huân một chân đá ra khỏi cửa, lại không dự đoán được cô cư nhiên sẽ khóc.....

Âu Minh Hiên bất đắc dĩ nói: “VẬY..... Không đi thì không đi! Em ngủ, tiếp tục ngủ được rồi chứ! Khóc cái gì a!”

Nam Cung Mặc gãi gãi đầu, vội vàng hỗ trợ lau nước mắt trên má cô, lắp bắp mà giải thích, “Thực xin lỗi thực xin lỗi! Em, em biết chị khổ sở..... Chị nhìn thấy bọn họ ở bên nhau khẳng định càng khổ sở..... Em không nên ép chị..... Em chỉ là.....”

Hạ Úc Huân ghen ngào, đột nhiên bay qua ôm lấy Nam Cung Mặc, lên tiếng khóc lớn: “MẶC.....”

Nam Cung Mặc thân mình cứng đờ, chân tay luống cuống mà hướng Âu Minh Hiên cầu cứu.

“Thôi, để cô ấy khóc một chút đi!” Âu Minh Hiên đỡ trán.

“Em biết..... Các người chỉ là muốn cho em tỉnh lại..... Vì cái gì phải đối tốt với em như vậy? Em cảm thấy bản thân mình thật sự quá kém cỏi!” Giọng Hạ Úc Huân khàn khàn, vừa ghen ngào vừa đứt quãng nói.

Âu Minh Hiên khoanh tay trước ngực, liếc mắt nhìn cô một cái, nói: “Em biết thì tốt! Còn cứu được!”

Hạ Úc Huân xoát một cái hùng hổ mà đứng lên, nói: “Em quyết định, em phải đi! Không chỉ có muốn đi, còn muốn thoả mái hào phóng mà đi! Cho dù không thể chinh phục địch nhân, cũng muốn khí thế áp đảo địch nhân! Vì cái gì không đi, đó là người đàn ông của em!”

Âu Minh Hiên nghe vậy cuối cùng là lộ ra vẻ mặt vừa lòng, sờ sờ đầu cô, nói: “Lúc này mới đúng!”

Nói xong nhìn cô một thân loi thôi lệch thếch, đi vào phòng khách đem tất cả các túi màu sắc sắc sỡ vừa rồi mang đến đưa cho cô, nói: “Liền biết em sẽ cần, đem quần áo thay đi!”

“Đại ân đại đức vĩnh thế khó quên!” Hạ Úc Huân ôm quần áo khom lưng.

“Em đừng làm mất mặt anh là được rồi!”

Âu Minh Hiên cùng Nam Cung Mặc đi ra khỏi phòng ngủ, để cô thay quần áo.

“Này! Chú, nhìn không ra chú rất vĩ đại! Cư nhiên muốn chị ấy lấy lại lòng tin!” Nam Cung Mặc nhướn mày.

Âu Minh Hiên hừ một tiếng, nói: “Đừng oan uổng cho tôi, tôi mới không hảo tâm như vậy, tôi chỉ là muốn cô ấy hết hy vọng mà thôi! Nhìn xem cái bộ dạng quỷ quái của cô ấy, xác thật cũng cần kích thích!”

Nam Cung Mặc cười nói: “Vẫn là thích bộ dáng tức giận của chị ấy hơn!”

Mười phút sau.

Hạ Úc Huân đi ra.

Váy dài công chúa thiết kế với tay áo phồng lẳng mạn tinh xảo cùng thắt lưng ren cao quý tinh xảo, âu phục nhỏ thập phần đơn giản nhưng lại siêu mỹ siêu tiên lẳng mạn.

Cổ tròn rộng cùng tay áo kiểu cung đình tinh xảo, đem xương quai xanh cùng với cánh tay tân trang càng thêm mê người, mà màu hồng quả quýt nhiệt tình ngọt ngào lại rất tôn màu da, làm cô thoát nhìn càng thêm trắng nõn.

Đẹp tuyệt vời nhất chính là phần tay áo phồng thiết kế, thực tế là hai dải đính tán màu bạc cùng với lụa mỏng cùng màu, cảm giác tay áo có chút như là chiếc đèn lồng nhỏ, nhưng lại rất thoải mái thanh tân tự nhiên, thoát nhìn khiến người trước mắt sáng ngời, tăng thêm rất nhiều cảm giác thời thượng, quyến rũ mà động lòng người.

“Quả nhiên người đẹp nhờ lụa!” Hai người ra kết luận.

“Người ta là thiên sinh lệ chất được chưa?” Hạ Úc Huân rất nhanh liền có tâm tình ba hoa.

Quả nhiên, cô vẫn là thích khôi phục sức chiến đấu chính mình!

“Lại đây, ngồi xuống!” Âu Minh Hiên gọi cô.

“A!” Hạ Úc Huân ngoan ngoãn ngồi qua.

Âu Minh Hiên để cô ngồi trên sofa, đem tóc cô tán xuống dưới.

Nam Cung Mặc thật cẩn thận đem vòng cổ kim cương đeo vào cho cô.

Thấy Âu Minh Hiên đang tán tóc mình, Hạ Úc Huân không yên tâm hỏi, “Học trưởng, anh làm được không?”

Nhìn Nam Cung Mặc đang sơn móng tay cho cô, Hạ Úc Huân càng khiếp sợ, hỏi: “Mặc em làm được không vậy.....”

Trời ạ! Chờ lát nữa cô còn có thể gặp người sao?

Không phải là không thua trận, lại thua người chứ!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 321: Lựa Chọn Tốt Hơn

Cuối cùng đem Hạ Úc Huân thu phục xong, Âu Minh Hiên cùng Nam Cung Mặc bắt đầu tranh chấp Hạ Úc Huân ngồi xe ai đi.

Ferrari hay là Lamborghini!

Nam Cung Mặc: “Làm ơn đi chiếc Ferrari màu bạc chính là @# ¥ %&*+&% ¥#@.....”

Âu Minh Hiên: “Chiếc Lamborghini là % ¥ #...&**&% ¥ &%% ¥#.....”

Hai người bùm bùm mà tranh luận, Hạ Úc Huân quyết định mắt điếc tai ngơ, đỡ phải bị hai tên khốn này kích thích mà chết!

“Ách, em nói, em vẫn là ngồi xe buýt đi thôi! Ngồi xe 114 đến công viên ven biển xuống, chuyển qua xe 38 đến trường trung học đệ nhất xuống, lại chuyển.....”

“Câm miệng!”

Hai tên này cùng dùng ánh mắt như nhìn quái vật nhìn cô, trăm miệng một lời mà gầm lên một tiếng.

Hạ Úc Huân vạn phần buồn bực mà chỉ đối thủ, lăm bắm nói: “Các người lại ầm ĩ nữa, tiệc cưới liền sẽ kết thúc! Tôi vẫn là trở về ngủ sẽ tốt hơn!”

Lúc này, một chiếc Ferrari màu đỏ rực loá mắt phi đến.

Nhìn chiếc xe này, mồ hôi lạnh trên trán Hạ Úc Huân ứa ra, nhan sắc như kiện hàng bị đóng gói!

Chờ đến khi thấy người từ trong xe đi ra, Hạ Úc Huân liền không khó hiểu nữa.

“Tiểu bảo bối, cô hôm nay thật xinh đẹp!” Nhìn trang phục Hạ Úc Huân, Nam Cung Lâm sáng ngời trước mắt.

“Ách..... Là học trưởng cùng Mặc hỗ trợ! Nam Cung tiên sinh, sao ngài lại tới đây?”

“Xem ra, người tôi mang đến đều không cần rồi!” Nam Cung Lâm gọi điện thoại, chiếc siêu xe xa hoa theo phía sau một chiếc siêu xe hoa mở ra.

Tiểu bảo bối? Đối với cách xưng hô của Nam Cung Lâm với Hạ Úc Huân, Âu Minh Hiên cuống hân ho nhẹ một tiếng.

Tuy rằng thực không cam nguyện, Nam Cung Mặc vẫn nói: “Nếu không, chị cùng ông ấy đi đi! Theo bọn em dù sao cũng không tiện, sẽ làm người khác hiểu lầm chị là bạn gái bọn em!”

Bên trong xe, Lâm Na nhô đầu ra, nhiệt tình mời nói, “Úc huân, lên xe đi!”

Nhìn thấy Lâm Na, sắc mặt Nam Cung Mặc hơi trầm xuống, hy vọng bà có thể từ bỏ chủ ý hại Hạ Úc Huân.

Hạ Úc Huân nhìn trận địa trước mắt đều muốn hôn mê, một hai phải biến thành như vậy sao? Cô có thể không đi hay không vậy!

Bọn họ cũng quá khoa trương, quả thực so với cô còn phần khởi hơn.

Bất đắc dĩ tình tình không thể chối từ, Hạ Úc Huân cuối cùng vẫn là lên xe Nam Cung Lâm.

“Vây phiền ngài.”

“Không phiền không phiền! Chuyện của tiểu bảo bối chính là chuyện của ta!”

“.....”

Dọc theo đường đi, Hạ Úc Huân tâm sự nặng nề mà nhìn ngoài cửa sổ xe.

Nam Cung Lâm quan tâm hỏi: “Úc huân, có tâm sự sao?”

“A?” Hạ Úc Huân phục hồi tinh thần, ập ứng nói, “Không có a.....”

“Cô có nghĩ tới, có lẽ, cô có thể có lựa chọn tốt hơn hay không?” Dựa theo năng lực của ông, có thể sắp xếp cho cô vô số đàn ông trẻ tuổi có tài đẹp trai đầy hứa hẹn cho cô chọn lựa.

Lãnh Tư Thần người này tuy rằng ông rất thưởng thức, nhưng, cậu ta quá nguy hiểm.

Có lẽ, cậu ta thích hợp làm tình nhân không gửi gắm tất cả tình cảm, nhưng, tuyệt đối không thích hợp làm một người chồng tận tụy.

Hạ Úc Huân lịch sự mà cười cười, qua loa lấy lệ nói, “Có lẽ!”

Nhìn thấy cô không muốn thảo luận đề tài này, cũng thừa dịp Lâm Na ở đây, Nam Cung Lâm hỏi, “Đúng rồi, kiến nghị lần trước của tôi, cô suy xét thế nào rồi?”

“Kiến nghị gì?”

“Chính là chuyện tôi muốn nhận cô làm con gái nuôi.” Biết được Hạ Úc Huân đối với ba ruột mình bài xích, Nam Cung Lâm chỉ đành dùng biện pháp này.

Lâm Na nghe vậy thần sắc cứng đờ, nhưng rất nhanh khôi phục vẻ khiếp sợ, lúc này Nam Cung Lâm đề cập chuyện này, rõ ràng cũng là nói cho bà nghe.

Lúc này bà ngoại trừ việc đồng ý không có lựa chọn khác, bà căn bản không có tư cách nói không.

Vì thế bà nỗ lực bày ra một bộ rất thân thiết phụ họa nói:“Úc huân, tôi và Lâm đều rất thích cô!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 322: Nha Đầu Này Điên Rồi?

Lâm Na kỳ thật có chút đoán không ra Nam Cung Lâm suy nghĩ cái gì, cô gái này không phải con gái ruột của hãn sao? Vì cái gì hãn không trực tiếp nhận cô, lại muốn nhận cô làm con gái nuôi phiền toái như vậy, hãn không phải chuẩn bị đem tất cả gia sản để lại cho cô sao?

Hạ Úc Huân xấu hổ mà xoa xoa tóc rơi trên trán, nói: “Nhưng, vậy rất kỳ quái! Có loại cảm giác như trên bầu trời rớt xuống bánh có nhân! Tôi không cảm thấy chính mình có cái gì đặc biệt, giống như nhà các người, vì cái gì lại muốn nhận tôi làm con gái nuôi? Hơn nữa, các người đã có Mặc a!”

Lâm Na tự giấu trong lòng, Nam Cung Lâm đã bao giờ chính thức thừa nhận thân phận Tiểu Mặc thân, đã bao giờ xem nó như con trai mình chứ?

Bất quá, kỳ quái chính là, từ sau khi cô gái này xuất hiện, quan hệ hai cha con thế nhưng rõ ràng có chuyển biến tốt đẹp.

Lâm Na khuyên: “Bởi vì cô và nhà chúng tôi rất có duyên phận! Lần trước vẫn là cô cứu Tiểu Mặc một mạng. Hơn nữa Tiểu Mặc cũng rất nghe lời cô nói.”

“Là bởi vì tôi cứu Tiểu Mặc?” Vì báo đáp sao? Cái lý do này, Hạ Úc Huân cảm thấy miễn cưỡng có thể tiếp nhận.

Cách làm hôm nay của Lâm Na khiến Nam Cung Lâm rất vừa lòng, khó được tán thưởng nhìn bà một cái.

“Đương nhiên, nguyên nhân chủ yếu vẫn là bởi vì tôi rất thích cô! Con gái thật thân thiết.” Nam Cung Lâm nói.

Con gái thật thân thiết.

Một câu chọc tới nỗi đau thâm kín của Hạ Úc Huân.

Hạ Úc Huân mặt lộ vẻ chua xót cắn cắn môi, nói: “Con gái một chút đều không tri kỷ, mỗi ngày tôi đều cho ba tôi gặp rắc rối, từ nhỏ đến lớn, họa nhiều không đếm xuể, làm hại ông ấy cơ hồ mỗi ngày đều đi xin lỗi người ta. Mấy ngày hôm trước, tôi còn chọc tức đến mức ông ấy đuổi tôi ra ngoài. Cũng không biết ông ấy hiện tại khỏe không, tôi muốn về xem ông, lại sợ ông nhìn thấy tôi chỉ biết tức giận!”

Nam Cung Lâm nghe được trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang, nói: “Cô là bị đuổi sao?”

Ông biết cô hiện tại cùng Lãnh Tư Thần ở bên nhau, lại không biết còn có nguyên nhân này.

“Tôi là con gái bất hiếu, mỗi ngày đều để ông phải nhọc lòng. Nếu không có tôi, ba tôi có lẽ sẽ vui hơn chút!” Hạ Úc Huân tự giễu nói.

“Nha đầu ngốc, sao lại nói như vậy!” Nếu cô từ nhỏ có thể ở bên cạnh ông hẳn là thật tốt, ông cầu mà không được cô có thể mỗi ngày nháo ông, mỗi ngày cho ông gặp rắc rối, chỉ tiếc, ông không có phúc phận này.

“Nam Cung tiên sinh, cảm ơn hảo ý của ông. Kỳ thật, chúng ta có thể làm bạn. Bạn vong niên cũng không tồi a! Nhưng ba..... Ba tôi chỉ có một mà thôi!” Ngữ khí Hạ Úc Huân thực kiên quyết.

Nam Cung Lâm nghe vậy thần sắc vô cùng cô đơn, nhưng cũng không hề miễn cưỡng, nha đầu này rất có chủ kiến.

“Được, vậy thì làm bạn đi!”

“Cám ơn!”

Lâm Na kinh ngạc mà nhìn Hạ Úc Huân, nha đầu này điên rồi?

Cô cư nhiên cự tuyệt? Cô thế nhưng cự tuyệt Nam Cung Lâm? Chẳng lẽ là lạt mềm buộc chặt?

Không đúng không đúng..... Nha đầu này cũng không biết mình là con gái Nam Cung Lâm, cô không muốn làm con gái của hắn, chẳng lẽ cô muốn làm phụ nữ của hắn?

Lâm Na bị ý nghĩ của chính mình dọa sợ rồi!

-

Tiệc đính hôn cử hành ở biệt thự của Lãnh Tư Thần.

Tuy rằng Lãnh Tư Thần không muốn một phen một hào của Lãnh gia, khẳng khẳng muốn cùng Lãnh gia phân rõ giới hạn, nhưng mặt mũi của Lãnh gia vẫn phải làm đầy đủ.

Từ sau khi tin tức Lãnh Tư Thần rời khỏi Lãnh thị truyền ra, cổ phiếu tập đoàn Lãnh thị rớt giá.

Lãnh thị mới vừa tuyên bố tiệc đính hôn cứ theo lễ thường tiến hành, cổ phiếu lập tức liền bắt đầu tăng lên, sau khi Lãnh Tư Thần tham dự, cổ phiếu càng tăng tới đỉnh điểm, có thể thấy được ảnh hưởng của Lãnh Tư Thần đối với Lãnh thị.

Giữa yến hội, mỗi người đều nói cười an nhàn, cảnh thái bình giả tạo.

Bạch Thiên Ngưng kéo tay Lãnh Tư Thần, vẻ mặt hạnh phúc cười, tiếp nhận chúc phúc của mỗi người.

Ngoài biệt thự, một chiếc Ferrari màu đỏ ngừng lại, người hầu cung kính tiến lên nghênh đón.

Hạ Úc Huân đi xuống xe, thần sắc hoảng hốt mà nhìn về phía biệt thự quen thuộc mà lại xa lạ này.

Trước kia tới nơi này, là bởi vì có Lãnh Tư Thần, cho nên không sợ hãi.

Mà lúc này đây, là bởi vì phía sau còn có những người bạn này.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 323: Sứ Giả Hộ Hoa Quan Trọng

“Bạch tiểu thư cùng Lãnh tổng thật là trai tài gái sắc!” Hàn Khải Vũ kính một ly với một đôi vai chính chói lọi hôm nay, cười như không cười mà nói.

Anh còn nhớ rõ lần trước lúc mấy người tụ hội có tiểu nha đầu đáng yêu rất để ý Lãnh Tư Triệt, hiện tại, xem ra nha đầu kia hẳn là thương tâm rồi.

Bất quá, nói như vậy, tựa hồ Tư Triệt liền có cơ hội, nhưng mà Murphy kia thật muốn phát điên rồi.

Ha, thật đúng là hiệu ứng dây chuyền!

Cách đó không xa, Lãnh Tư Triệt đang vội vàng xác định lại lần nữa từng hoạt động của tiệc cưới, Murphy kia hết như bướm hoa đi theo sau Lãnh Tư Triệt ân cần mà giúp này giúp kia, bộ dáng vui vẻ, giống như hôm nay là ngày cô đính hôn.

Khinh bỉ một trăm lần!

“Ha ha, nghe nói hai vị lúc đại học đã quen biết, một người là hoa hậu giảng đường đại học A, một người là hot boy! Là một đôi khiến mỗi người đều hâm mộ!”

“Đúng vậy! Tuy rằng trung gian xuất hiện không ít hoa đại cỏ đại, bất quá hai người cuối cùng vẫn là đi cùng nhau! Thật đáng mừng!”

“Vậy xem như người hữu tình sẽ thành quyến chúc rồi!”

Thốt ra lời này, cách đó không xa Lý Vân Triết bỗng nhiên biến sắc.

A, hoa đại cỏ đại? Bạch Thiên Ngưng rõ ràng là phụ nữ của hã, là Lãnh Tư Thần hoành đao đoạt ái! Hã mới là cỏ đại! Những người này TM đôi mắt đều mù sao?

Lý Vân Triết oán hận mà uống một hợp rượu, hã không biết hôm nay rốt cuộc là tới làm gì, quả thực là tìm tai vạ!

Nhưng, hã không cam lòng, nhịn không được vẫn tới.

Nhưng, tới rồi thì có thể làm được gì?

Đối mặt sự vui đùa cùng chúc mừng của khách mời, mặc kệ ai là thật lòng, ai là giả ý, Trên mặt Lãnh Tư Thần trước sau vẫn mang theo nụ cười gãi đúng chỗ ngứa, ngẫu nhiên cùng Bạch Thiên Ngưng nói nhỏ vài câu, dường như thân mật.

Nhưng, trấn định tự nhiên như vậy lại đến khi anh nhìn thấy thân ảnh nhỏ xinh kia đến cửa, bỗng vỡ thành mảnh nhỏ, giống như một mặt gương bị tia chớp đánh trúng.

Nha đầu kia sao lại đến? Lại còn mặc thành như vậy? Lãnh Tư Thần mày đã cau thật chặt.

Đến lúc anh nhìn thấy Nam Cung Lâm phía sau Hạ Úc Huân, cùng với Âu Minh Hiên và Nam Cung Mặc lục tục tiến vào, liền hiểu ra.

Ba cái người này, mặc kệ rốt cuộc là chủ ý của ai, hay là ba người bọn họ cùng ra chủ ý, cư nhiên đem cô mang đến nơi này, quả thực là e sợ thiên hạ không loạn!

Bạch Thiên Ngưng chú ý tới biến hóa trên vẻ mặt của Lãnh Tư Thần, theo tầm mắt anh nhìn lại, sắc mặt đột nhiên âm trầm xuống.

Cô gái này đi theo Nam Cung Lâm cùng nhau vào bàn lập tức bị chú ý tới, hơn nữa rất nhanh có người nhận ra cô.

Một người phụ nữ mặc lễ phục dạ hội màu đen ánh mắt đầu tiên liền nhận ra Hạ Úc Huân ngay, nói: “Đây không phải là cô gái lần trước xuất hiện ở tiệc sinh nhật Nam Cung tiên sinh sao?”

Bên cạnh rất nhanh liền có người phụ họa: “Đúng rồi đó! Tôi cũng nhớ rồi! Cư nhiên tham dự cùng Nam Cung tiên sinh, xem ra thật là quan hệ không đơn giản.”

“Suy nghĩ vớ vẩn cái gì vậy? Không thấy vợ con người ta đều tới sao? Cô gái kia hẳn là bạn bè mà thôi!”

“Ách, kia nhưng thật ra.....”

Một vị thiếu gia nào đó đỏ mắt thở dài, nói: “Thật là vinh hạnh a! Nam Cung tổng tài vẫn là lần đầu cùng gia quyến tham dự yến hội!”

Bất quá, đề tài nhiều nhất vẫn là ——

“Theo tôi thấy, cô gái kia thân phận khẳng định không đơn giản, thế nào, muốn hay không đi lên kết giao một chút?”

“Đùa cái gì hả? Không thấy bên cạnh cô ấy còn có hai sứ giả hộ hoa quan trọng sao? Âu Minh Hiên, Nam Cung Mặc, người nào cậu chọc nổi!”

.....

Hạ Úc Huân lại hồn nhiên không phát hiện ra mình mới xuất hiện mười giây đồng hồ thôi, cũng đã thành tiêu điểm của toàn trường, hoàn toàn đoạt đi vẻ nổi bật của nữ chính Bạch Thiên Ngưng hôm nay.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 324: Muốn Chính Là Hiệu Quả Đây

Âu Minh Hiên rất hài lòng mà búng tay một cái, nói: “Muốn chính là hiệu quả này!”

Nam Cung Mặc cũng vuốt cằm gật đầu phụ họa, “Không tồi không tồi! Lại cố gắng hơn nữa, tốt nhất đem tất cả nổi bật của người phụ nữ kia đoạt hết về!”

Hạ Úc Huân mặt đều đen, nói: “Làm ơn đi hai vị thiếu gia, các người đến gây sự sao?”

Hai người cùng kêu lên nói, “Đương nhiên rồi, em mới biết sao!”

Hạ Úc Huân: “.....”

“Em đi đây!”

Hạ Úc Huân nói xong liền muốn chuồn mất, bị hai người hợp lực xách cổ áo tóm trở về.

“Chạy đi đâu? Bọn anh chính là đến lấy lại công bằng cho anh!”

“Nói dóc, các người rõ ràng chính là nhàn rồi nhàn chán tới nháo sự!”

“Đó là thuận tiện.....”

“Đòi công đạo cho em mới là thuận tiện đi!”

.....

Nam Cung Lâm lắc đầu, buồn cười mà nhìn ba người trẻ tuổi này chơi đùa.

“Úc huân, bên kia có mấy lão bằng hữu, ta qua một chút, các người chơi vui vẻ!” Nam Cung Lâm thân mật mà vỗ vỗ vai Hạ Úc Huân, sau đó cùng Lâm Na rời đi.

“Uhm, được!”

“Các người..... Một người hai người! Buông tay buông tay ra! Em không đi còn không được sao? Nhưng, các người khiêm tốn chút được không?” Hạ Úc Huân ảo não nói.

Âu Minh Hiên nhướn mày: “Hiện tại mới muốn khiêm tốn?”

Nam Cung Mặc nói tiếp: “Đã quá muộn!”

“Trời ơi! Hôm nay tôi tới nơi này đúng là sai lầm!”

Hạ Úc Huân cảm giác chính mình tựa như một con côn trùng bị đèn pha chiếu sáng cường độ cao, bức thiết muốn tìm một cái động chui vào. “Chị không tới mới là sai lầm! Bày ra chút khí thế đi! Uỡn ngực, ngẩng đầu, hóp bụng! Mím cười! Tự tin chút!” Nam Cung Mặc như huấn luyện viên đang huấn luyện.

Hạ Úc Huân lẩm bẩm: “Chị không muốn cho A Thần thêm phiền toái!”

Âu Minh Hiên vừa nghe lời này liền tức giận, nói: “Anh ta đều cùng người khác đính hôn, em còn ở đây lo lắng sẽ cho anh ta thêm phiền toái? Hạ Úc Huân, khi nào trở nên hiền lành nữ tính như vậy, đừng ghê tởm anh được không?”

“Ách, kỳ thật, em cũng bị chính bản thân mình ghê tởm rồi!” Hạ Úc Huân cười gượng gãi gãi đầu.

Âu Minh Hiên đang muốn nói gì đó, tầm mắt đột nhiên gặp gao mà dừng trên người một bóng hình xinh đẹp trong góc.

Hạ Úc Huân tò mò mà theo tầm mắt anh nhìn qua, không khỏi trờn lớn hai mắt, che miệng lại, “Trời ạ! Chị Mộng Oanh..... Cùng một lão tổng đầu trọc bụng bia?”

Một màn quỷ dị cỡ nào!

Âu Minh Hiên mặt đều tái đi, Hạ Úc Huân một cái tát hướng sau lưng anh đập qua, nói: “Học trưởng, anh choáng váng? Còn chờ cái gì nữa? Lên đi! Chậm một chút nữa, chị Mộng Oanh liền bị chà đạp!”

“Chú ý từ ngữ em dùng!” Âu Minh Hiên nguyên rủa một tiếng vọt qua.

Hạ Úc Huân ở phía sau hưng phấn mà trợ uy: “Học trưởng GO! GO! Cố lên! Dốc toàn lực anh có đánh đến bọn họ trời nam đất bắc, kiếp này vô vọng!”

Ha ha, thì ra cảm giác khuyến khích người xem náo nhiệt thật sự rất sáng khoái!

Âu Minh Hiên ảo não mà xoa xoa ấn đường, anh vì cái gì phải kích động mà tiến lên như vậy? Đó là chuyện của cô, có liên quan gì đến anh chứ?

Nhưng, chờ lúc anh phản ứng lại, khôi phục lý trí, đã bị Hạ Úc Huân xúi giục đi đến trước mặt người ta.

Âu Minh Hiên đơn giản hoặc là không làm, đã làm phải làm đến cùng, trực tiếp ham muốn chiếm hữu mười phần mà ôm lấy bả vai Tần Mộng Oanh, nói: “Mộng oanh, trùng hợp như vậy.”

Nhìn vẻ mặt kinh ngạc vạn phần của Tần Mộng Oanh, Âu Minh Hiên lộ ra ý cười đạt được.

Hạ Úc Huân cùng Nam Cung Mặc tìm nơi ngồi xuống xem tình thế phát triển.

Chưa đầy ba phút, Âu Minh Hiên đã dắt mỹ nhân đại thắng mà về.

“Chị Mộng Oanh, học trường đẹp trai chứ! Anh hùng cứu mỹ nhân!” Hạ Úc Huân vẻ mặt hưng phấn, theo sau nhíu mày nói: “Đúng rồi, vị tổng tài béo mập vừa rồi là ai? Cư nhiên còn lôi lôi kéo kéo chị!”

Âu Minh Hiên khoanh tay trước ngực, chờ cô giải thích.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 325: Chuẩn Bị Chiến Đấu!

“Ông ấy là cha nuôi của tôi, tiệc lần này, tôi là bồi ông ấy tới tham gia.”
Tần Mộng Oanh không nhanh không chậm mà trả lời.

Ách.....

Ba người đều ngốc hết.

Cách đó không xa, Bạch Thiên Ngưng đáng kéo cánh tay Lãnh Tư Thần, nhìn về phía Hạ Úc Huân nói: “Tư Thần, bên kia hình như có mấy người quen, chúng ta qua đó chào hỏi đi!”

Nam Cung Mặc đột nhiên thọc thọc Hạ Úc Huân đang nói chuyện với Tần Mộng Oanh, lại liếc mắt ra hiệu cho Âu Minh Hiên, nhỏ giọng nói, “Chuẩn bị chiến đấu!”

“Mặc, em làm cái gì vậy?” Hạ Úc Huân vừa quay đầu, vừa lúc nhìn thấy Bạch Thiên Ngưng thân mật mà kéo tay Lãnh Tư Thần đi về phía bên này.

Hạ Úc Huân si ngốc mà nhìn Lãnh Tư Thần, vừa rồi cô vẫn luôn muốn tìm kiếm thân ảnh anh, lại ép buộc bản thân không đi tìm anh, để tránh nhìn thấy hình ảnh thương tâm.

Không nghĩ tới, đây không phải cô muốn không nhìn liên tục không nhìn, tới nơi này rồi, đã không thể tùy theo cô muốn mà không đổi mặt.

Bạch Thiên Ngưng vẻ mặt hạnh phúc chói mắt cùng đắc ý rõ ràng là tới khiêu khích.

Hai tay Hạ Úc Huân ngằm nắm chặt thành quyền, tới lúc cô tự nói với chính mình một vạn lần, anh chỉ là giả vờ.

Nhưng, sau khi thật sự tận mắt nhìn thấy bọn họ thân mật, sự việc hoàn toàn không phải như vậy.

Hiện tại, chuyện duy nhất cô muốn làm chính là một chân đem Bạch Thiên Ngưng kia đá bay, lại đem Lãnh Tư Thần đánh cho một trận.

Hai người đến càng lúc càng gần, Âu Minh Hiên cùng Nam Cung Mặc đang muốn nhắc nhở Hạ Úc Huân một lần cuối chú ý khí thế, lại thấy Hạ Úc Huân đã thần sắc tự nhiên mà giơ ly rượu, đứng lên.

“Lãnh tổng, Bạch tiểu thư, chúc mừng!” Trên mặt cô tràn đầy khéo léo ưu nhã mỉm cười.

Vẻ mặt của cô, hoàn mỹ đến không chê vào đâu được, Lãnh Tư Thần lại nhìn không được nhãn mày.

Bạch Thiên Ngưng nâng ly: “Cám ơn!”

Lãnh Tư Thần hơi gật đầu, nhấp một ngụm rượu.

Kế tiếp Nam Cung Mặc cùng Âu Minh Hiên cũng từng người cùng hai người hàn huyên vài câu, tình huống còn không có trở ngại.

Bạch Thiên Ngưng cũng hoàn toàn không vội vã rời đi, lôi kéo Lãnh Tư Thần ngồi xuống bên cạnh, nhấp rượu, ngẩng đầu, giống như vô tình hỏi: “Hạ tiểu thư sau khi rời khỏi Lãnh thị, hiện tại thăng chức ở nơi nào?”

Hạ Úc Huân nhú mày, cô hiện tại không có công việc cố định, ở nhà giúp ba cô dạy học sinh, trả lời thất nghiệp lang thang sao?

Âu Minh Hiên bên cạnh lập tức mở miệng trả lời thay: “Úc huân là trợ lý của tôi.”

Hạ Úc Huân nghe Âu Minh Hiên nói như vậy, ở trong lòng lắc đầu, thôi, để anh lừa dối đi!

“Phải không?” Bạch Thiên Ngưng nhìn về phía Lãnh Tư Thần, quả nhiên thấy sắc mặt anh không tốt lắm, cô muốn để anh nhìn xem, cô gái này là lời ong bướm thế nào, vừa rời khỏi Lãnh thị liền chọn cảnh cao khác.

Bất quá, thật sự là cũng không cam lòng, em gái quê mùa này rốt cuộc có chỗ nào tốt, vì cái gì có thể có quan hệ với nhiều đàn ông ưu tú như vậy? A, chỉ sợ là có thủ đoạn gì đó không đứng đắn.

“Nghe nói, Âu tổng và Hạ tiểu thư là bạn cùng trường? Khi đó còn là một đôi tình nhân nổi tiếng ở đại học C! Sau đó sao lại tách ra? Hiện tại xem ra, Âu tổng hình như vẫn yêu thương sâu sắc với Hạ tiểu thư!”

Hạ Úc Huân ưu nhã mà nở một nụ cười, đáp: “Bạch tiểu thư nói đùa, cô cùng Lãnh tổng mới là tình nhân tuyệt thế của đại học A, trên BBS vườn trường cho tới bây giờ vẫn là xếp hạng nhất. Về phần tôi và học trưởng, chúng tôi đã kết thúc rồi!”

Hạ Úc Huân đáp lại tự nhiên hào phóng, không có chút khác thường, tỏ rõ Bạch Thiên Ngưng cố tình làm khó dễ rồi.

“Nghe nói Hạ tiểu thư cùng Nam Cung tổng tài của Thiên Lâm quan hệ thực không tồi a? Không biết có thể giúp tôi giới thiệu một chút, tôi với Nam Cung tổng tài ngưỡng mộ danh tính đã lâu!” Bạch Thiên Ngưng cố ý hỏi thật sự ái muội.

Bên ngoài tin đồn Hạ Úc Huân có quan hệ với Nam Cung Lâm đã truyền đến ồn ào huyên náo.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 326: Ôm Cây Đợi Thỏ

“Xác thực mà nói, là quan hệ với tôi không tồi!” Nam Cung Mặc mỉm cười trả lời, “Tôi đang học ở đại học C, ít nhiều học tỷ chiều cố nhiều mặt, cho nên có chút qua lại. Ba tôi vì muốn cảm ơn cô ấy, gần đây muốn nhận cô ấy làm con gái nuôi!”

Hạ Úc Huân vừa lòng chứ! Vì chị, em lần đầu tiên ở trước mặt người khác xưng Nam Cung Lâm là “Ba”.

Dù sao cũng không thể để Bạch Thiên Ngưng ở vào thế tấn công, Âu Minh Hiên làm suy tư, bắt đầu chủ động tiến công, nói: “Nói đến bảng xếp hạng trên vườn trường BBS, hình như ngay từ đầu cũng không phải Lãnh tổng, hình như là Bạch tiểu thư cùng..... Lý Vân Triết. Lý tổng hôm nay cũng tới, nhị vị không đi tiếp đón sao?”

Sắc mặt Bạch Thiên Ngưng lập tức trầm xuống.

“Thiên Ngưng, còn chưa giới thiệu cho em biết, vị này chính là Tần tiểu thư, bác sĩ tâm lý nổi tiếng ở Italy, thiên kim của Triệu tổng!” Lãnh Tư Thần vẫn luôn trầm mặc đột nhiên mở miệng, đánh vỡ không khí xơ cứng.

Tần Mộng Oanh trong một góc không hề tồn tại bởi vì một câu nói của Lãnh Tư Thần mà xuất hiện.

“Xin chào Tần tiểu thư!” Bạch Thiên Ngưng bởi vì hành vi cố ý giải vây này của Lãnh Tư Thần mà vui sướng không thôi. Anh vẫn là hướng về phía

mình!

“Chào cô!” Tần Mộng Oanh mỉm cười.

Lúc này, Bạch Thiên Ngưng đột nhiên che miệng lại, một bộ rất khó chịu.

Lãnh Tư Thần lập tức quan tâm nói, “Làm sao vậy? Không thoải mái?”

“Có chút muốn ói, gần đây cũng không có chút khí lực, muốn ngủ, có thể ăn thứ gì hư hỏng đau bụng!” Bạch Thiên Ngưng không thèm để ý mà nói.

Một câu muốn ói khiếp sợ kia làm mấy người tim đập đều rớt nửa nhịp, chỉ là ăn hư bụng sao lại sẽ thích ngủ vô lực, chẳng lẽ là có?

Một khi hạt giống goài nghi này gieo xuống, tình yêu liền sẽ bị ăn mòn dần.

Hạ Úc Huân nhìn Bạch Thiên Ngưng khó chịu, thực hảo tâm mà nói: “Tư đạt thư không tồi, Bạch tiểu thư có thể thử xem.”

“Cám ơn!” Nha đầu kia cứ nhiên vẫn một chút phản ứng đều không có, Bạch Thiên Ngưng sắc mặt khẽ biến.

“Không cần.” Hạ Úc Huân mỉm cười.

Mấy người lại tranh đấu gay gắt mà hàn huyên trong chốc lát.

Dư quang của Lãnh Tư Thần trước sau vẫn dừng trên người Hạ Úc Huân, lại thấy cô căn bản nhìn cũng chưa liếc anh một cái, vẻ mặt chuyện không liên quan đến mình, chán đến chết mà nhìn bức tranh sơn dầu trên vách tường.

“Xin lỗi, xin phép!” Cách đó không xa có người chào hỏi, Lãnh Tư Thần trầm mặt ôm lấy Bạch Thiên Ngưng rời đi.

Hai người sau khi rời khỏi, cả ba người đều lòng còn sợ hãi mà nhìn Hạ Úc Huân.

Âu Minh Hiên lắc lắc đầu, “Nha đầu này cứ nhiên không đem giày cao gót cởi ra ném Bạch Thiên Ngưng hai cái, thật sự là khiến người ta kinh ngạc!”

Nam Cung Mặc cũng phụ họa nói, “Vừa rồi lúc Bạch Thiên Ngưng nói muốn ới, chị lắc rượu trong ly, em còn tưởng rằng chị muốn hất rượu!”

Hạ Úc Huân một bộ mặc kệ bọn họ, không nói lời nào, khó được trầm mặc.

Tần Mộng Oanh như suy tư gì mà nhìn mắt Hạ Úc Huân, mở miệng nói, “Úc huân, chị muốn đi toilet, chúng ta cùng đi!”

“A, được!” Hạ Úc Huân đứng lên.

Nhìn hai người rời đi, Nam Cung Mặc cùng Âu Minh Hiên cùng nhau lắc lắc đầu, phụ nữ thật phiền toái, vào WC đều phải kéo nhau đi cùng.

“Chị Mộng Oanh, em ở bên ngoài chờ chị!” Hạ Úc Huân đứng ở bên ngoài nói.

Tần Mộng Oanh không nói gì, ngược lại trực tiếp lôi kéo tay cô kéo vào trong.

“Làm sao vậy chị Mộng Oanh?”

Tần Mộng Oanh nghiêm túc mà nhìn cô, nói: “Đưa tay em cho chị xem!”

Sắc mặt Hạ Úc Huân rõ ràng cứng đờ một chút, đáp: “Tay có cái gì đẹp!”

Tần Mộng Oanh cường chế lấy hai tay cô giấu ở phía sau ra, nhìn thoáng qua, sắc mặt đột nhiên thay đổi, nói: “Em nha đầu này, sao lại xuống tay tàn

nhấn như vậy? Ai cho em mang móng tay giả? Làm sao bây giờ, nơi này lại không có thuốc khử trùng!”

“Còn không phải chỉ là vết mảy móng tay, không có gì đáng ngại! Em từ nhỏ đến lớn có vết thương nào chưa gặp qua!” Hạ Úc Huân tùy tiện mà đặt tay trên vò nước máy, nhìn máu màu đỏ chảy đi.

Hạ Úc Huân lẩm bẩm, “Ngoại thương không tính là cái gì, hiện tại em nghiêm trọng chính là nội thương? Đáng chết, bị tức đến nội thương!”

Tần Mộng Oanh nhìn cô, bất đắc dĩ mà lắc đầu, nói: “Nếu chị không phải vô ý nhìn thấy em nắm tay thật chặt, thật đúng là đã bị em gạt rồi. Em cũng quá ngang bướng rồi!”

“Em nếu biểu hiện càng tức giận càng để ý, Bạch Thiên Ngưng liền sẽ càng đặc ý, em sao muốn cho cô ta đặc ý chứ!” Hạ Úc Huân rút khăn giấy, đơn giản mà lau lau vết máu trong lòng bàn tay.

Hai người đi ra khỏi toilet, mới vừa đi ra liền nhìn thấy Lãnh Tư Thần dựa vào đó, khoanh tay trước ngực, một bộ tư thái ôm cây đợi thỏ

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 327: Wc Nam Ở Bên Kia

Hạ Úc Huân chớp chớp mắt, anh như thế nào sẽ xuất hiện ở..... Cửa WC nữ?

“WC nam ở bên kia!” Hạ Úc Huân thực hảo tâm mà nhắc nhở.

Nói xong đang muốn rời đi, Lãnh Tư Thần lại mở miệng, “Anh tìm em được chứ.”

Tần Mộng Oanh nhìn hai người, vỗ vỗ Hạ Úc Huân, nói: “Các người nói chuyện, chị đi trước một bước!”

“Chị Mộng Oanh, chúng ta cùng nhau đi!”

Lãnh Tư Thần sao có thể để cô chạy, Hạ Úc Huân chân trước mới vừa động, cánh tay đã bị nắm chặt, ngay sau đó bị một đường kéo vào một gian phòng khách.

Người kia khẳng định muốn hưng sư vấn tội!

Tuy rằng cô hôm nay tới nơi này là có chút không nên, nhưng cô rất ngoan a! Vừa rồi loại tình huống này cô đều nhịn xuống, anh còn có cái gì không hài lòng?

Bất quá nhìn dáng vẻ anh toàn thân phát ra khí lạnh, trong lòng vẫn là hơi sợ.....

Hạ Úc Huân vốn định chuẩn đi, Lãnh Tư Thần giống như có đôi mắt sau lưng, xoay người vươn tay ngăn cản đường đi của cô, cười như không cười mà nhìn cô, nói: “Em hôm nay..... Biểu hiện không tồi!”

Về mặt Lãnh Tư Thần thoát nhìn không có chút nào phần nộ, nhưng Hạ Úc Huân biết, anh tức giận, hơn nữa rất sinh khí!

Bình tĩnh! Phải bình tĩnh!

Hạ Úc Huân nỗ lực làm chính mình bình tĩnh, thanh âm tứ bình bát ổn: “Tôi không có ý gì khác, không phải đến gây chuyện, cũng không phải tới đập phá trận địa. Nếu anh không yên tâm, tôi hiện tại liền có thể đi.”

Anh thật sự tình nguyện để cô gây chuyện đập phá, cũng không muốn nhìn thấy dáng vẻ chuyện không liên quan đến mình, không nóng không lạnh như vậy.

Lãnh Tư Thần nhìn lướt qua cách ăn mặc của cô, nói: “Anh đánh hôn, có phải em không để bụng một chút nào hay không? Bởi vì em đã sớm chuẩn bị đường lui có phải hay không?”

Vừa thấy thái độ bảo vệ của mấy người đàn ông kia đối với cô anh liền phiền lòng, giống như bọn họ mới là cùng phe cô, anh lại thành mặt đối lập với cô.

Người phụ nữ của anh, dựa vào cái gì để người đàn ông khác tới bảo hộ.

Không để bụng? Hạ Úc Huân nghe được một trận phát hỏa, cô đều đã nội thương còn không để bụng?

Nhưng, nhìn thấy dáng vẻ này của anh, cô liền không muốn thuận theo ý anh.

Không muốn biểu hiện như một oán phụ để cho Bạch Thiên Ngưng kia đắc ý, càng không muốn biểu hiện giống như một người đồ kỵ chọc người chán ghét, thỏa mãn lòng hư vinh của người đàn ông này.

Không chừng màn thầu tranh khẩu khí, tựa như lời Tần Mộng Oanh, cô chính là ướng bướng như vậy thì sao!

Hạ Úc Huân cười lạnh một tiếng, nói: “Có cái gì tốt ở đây, chỉ là đính hôn mà thôi, đây không phải anh đã nói cho tôi biết rồi sao? Hiện tại, tôi tin tưởng anh, chẳng lẽ còn sai? Đến nỗi đường lui, cho dù tôi tìm được đường lui, chẳng lẽ cũng sai sao? Nếu anh vứt bỏ tôi, tôi liền hai bàn tay trắng, tôi dựa vào cái gì không thể tìm đường lui? Anh là mọi con đường đều đến La Mã, tôi chỉ là tìm vài cái cầu độc mộc cũng ngăn cản anh sao?”

Lãnh Tư Thần mặt như sương lạnh, nói: “Không có loại nếu này! Em nếu tin tưởng anh liền sẽ không tìm đường lui đáng chết kia, hôm nay càng sẽ không tới nơi này!”

Tin tưởng..... Trơ mắt nhìn anh cùng phụ nữ khác đính hôn, cô còn chưa đủ tin tưởng anh sao?

Hạ Úc Huân tức giận tới cực điểm, lại cái gì đều không nói, ở nơi này, cô một khắc cũng không muốn ở lại.

Cô sợ chính mình sẽ nhịn không được bộc phát, đến lúc đó trong nháy mắt ma hóa, huỷ hoại khuôn mặt tuấn tú này của anh nhân tiện huỷ hoại tiệc đính hôn này.

Vừa muốn mở cửa rời đi, lại bị anh nhốt chặt để ở trên cửa: “Không được đi! Vì cái gì không nói lời nào? Vì cái gì muốn chạy trốn? Chột dạ sao? Hạ Úc Huân, nói thật đi, em có phải chưa từng tin anh hay không? Cho dù không có anh, em cũng có thể đi tìm học trưởng của em? Hoặc là Nam Cung Mặc, thậm chí..... Nam Cung Lâm?”

“Bang ——” Hạ Úc Huân một cái tát thật mạnh lướt qua, lại bị Lãnh Tư Thần nhanh tay nhanh mắt mà gắt gao giữ chặt.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 328: Gần Bùn Mà Chẳng Hôi Tanh Mùi Bùn

Nam Cung Lâm, Nam Cung Mặc, thẳng nhãi này ngay cả người lớn cùng trẻ con đều không buông tha! Anh xem cô cũng là cầm thú giống anh sao? Cô chính là gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn!

Hạ Úc Huân tức giận đến hô hấp dồn dập, nói: “Tin tưởng? Anh dựa vào cái gì, dựa vào cái gì yêu cầu tôi tin tưởng anh? Vậy còn anh? Anh có từng tin tưởng tôi sao? Nhìn thấy tôi cùng đàn ông khác ở bên nhau liền cảm thấy tôi bất trung..... Lãnh Tư Thần, tôi đối với anh như thế nào, anh tìm lương tâm mình nói cho tôi biết đi!”

Lãnh Tư Thần đang muốn tức giận, lại nhìn thấy Hạ Úc Huân kêu lên một tiếng, vẻ mặt thống khổ, con người lạnh băng chậm rãi chuyển qua ngón tay nhỏ bị anh nắm chặt.

Vặn bung lòng bàn tay cô ra, chỉ thấy một mảnh máu tươi đầm đìa, sắc mặt Lãnh Tư Thần lập tức trầm xuống.

Đây là nguyên nhân sao?

Cô nỗ lực che dấu miệng vết thương của mình, chính là không muốn anh thấy, còn bị anh tàn nhẫn vạch trần.

Hạ Úc Huân ý đồ muốn rút tay ra, lại bị anh cương quyết cầm vặn bung ra, tầm mắt gắt gao nhìn lòng bàn tay cô máu chảy đầm đìa.

Anh mặt lạnh lùng kéo cô ngồi xuống sofa, nói: “Ngồi đây, không được chạy.”

Nói xong nhanh chóng từ trong ngăn tủ lấy ra hòm thuốc, ngồi vào bên cạnh cô, không nói một lời mà cầm tay cô lên.

Hạ Úc Huân gạt phắt tay anh, đứng lên, nói: “Tôi phải đi!”

Mới vừa đi ra một bước, Lãnh Tư Thần lại từ phía sau ôm eo cô lại, một tay đem cô đặt ngồi lên đùi mình.

“Lãnh tổng, xin anh tôn trọng một chút!”

Cô gái nhỏ này, Lãnh tổng Lãnh tổng, còn gọi như vậy, mới vừa rồi cô thanh thanh lãnh lãnh một tiếng “Lãnh tổng, Bạch tiểu thư, chúc mừng” nói đến tự nhiên hào phóng, vẻ mặt vô hại, lại là từng chữ từng chữ như lưỡi dao cắt vào lòng anh.

Lãnh Tư Thần cầm cổ tay cô, để tránh đụng tới lòng bàn tay cô, sau đó gặt gao ôm cô, không cho cô đào tẩu.

“Em ghen tị, em vẫn để ý đến anh đúng hay không?” Đầu anh chon vào cổ cô, tham luyến mà hấp thu hơi thở diễm mỹ của cô, ngữ khí mang theo vài phần vui sướng,

Thì ra cô vẻ mặt bình tĩnh không phải không tức giận, không phải không gây chuyện, chỉ là đem tức giận tất cả đều phát tiết trên người mình thôi.

Hạ Úc Huân cười lạnh, đáp: “Tôi để ý, rất để ý! Để ý đến sắp chết chìm trong lu dấm rồi! Anh vừa lòng chưa?”

“Uhm.”

Hạ Úc Huân tức khắc nổi trận lôi đình, nói: “Anh còn uhm! Tôi để ý anh như vậy, anh rất đặc ý có phải hay không?”

Lãnh Tư Thần buồn cười ở trên cổ cô khẽ cắn một cái, đáp: “Ai bảo em mạnh miệng như vậy, cái gì cũng không chịu nói. Em biết mà, ở trước mặt em, anh từ trước đến nay không có gì tự tin. Em không cần nhẫn nại, không cần che giấu, anh thích nhìn em tức giận vì anh, ghen vì anh!”

Đột nhiên phát hiện người đàn ông nhìn có vẻ như lãnh khốc này có đôi khi sao lại trẻ con như vậy? Nói khó nghe chút chính là ấu trĩ!

“Anh cái đồ cuồng tự kỷ, ai để ý anh, ai ghen! Bà cô rất thoải mái, một chút đều không để bụng!”

Nhìn cô then quá thành giận, thở phì phì giống như một con mèo hoang bị dẫm lên đuôi, vô cùng đáng yêu.

Lãnh Tư Thần cầm lòng không được mà hôn môi cô, Hạ Úc Huân đang bùm bùm oán giận bỗng cứng đờ, chớp chớp mắt.....

“Tiểu Huân, hôm nay em rất xinh đẹp.....” Lãnh Tư Thần không chút tiếc rẻ mà khen ngợi.

Hạ Úc Huân phát hiện anh muốn làm cái gì, nhanh chóng đẩy anh ra, gương mặt đỏ ửng, kéo chặt cổ áo, hai tròng mắt nén giận, nói: “Hôm nay là ngày đính hôn của anh, anh lại ở chỗ này cùng tôi..... Cùng tôi..... Lãnh Tư Thần, anh có còn đạo đức không vậy?”

Lãnh Tư Thần vẻ mặt vô tội mà ôm lấy cô, nói: “Ai bảo em hôm nay ăn mặc quá đẹp!”

“Việc này cũng với quần áo có gì liên quan đến nhau?!”

“Làm anh có loại xúc động muốn xé nó.....”

“Lãnh Tư Thần, anh biến thái a!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 329: Không Cải Nhau Được Không

“Em thích không phải sao?”

“Đi chết đi! Thiên tài thích biến thái!”

“Được rồi, đừng tức giận được không? Đưa tay cho anh!” Lãnh Tư Thần cầm tay cô lên, thật cẩn thận mà bôi thuốc cho cô, học cô dáng vẻ lúc chăm sóc mình, nhẹ nhàng mà thôi, giống như dỗ dành trẻ con hỏi: “Có đau hay không?”

Hạ Úc Huân quay đầu không nói lời nào.

“Về sau nếu tức giận, em có thể quăng chén, có thể đánh anh, nhưng không cần thương tổn bản thân mình, vẫn luôn hy vọng em có thể hiểu chuyện một chút, nhưng, em thật sự trở nên hiểu chuyện, lại sẽ chỉ làm đau lòng anh!” Ngữ khí Lãnh Tư Thần rất bất đắc dĩ.

Nhìn vết thương trong lòng bàn tay cô, vì anh mà ầm ầm làm anh đau lòng không thôi.

Hạ Úc Huân liếc mắt trừng anh một cái, nói: “Anh chính là biến thái! Trong chốc lát rất tốt với tôi, trong chốc lát lại ác ý với tôi!”

Lãnh Tư Thần thâm tình đáp: “Không có biện pháp, anh chỉ có thể biến thái với em.”

Hạ Úc Huân dờ khóc dờ cười, nói: “Lãnh đại tổng tài, tôi có phải hay không nên cảm thấy vinh hạnh?”

“Không được gọi anh là tổng tài.” Lãnh Tư Thần trách cứ mà nhìn cô một cái, nói: “Ai bảo em quá có năng lực, luôn có bản lĩnh đem anh bức cho mất đi lý trí, nói những lời khẩu thị tâm phi.”

“Lại là tôi sai? Tôi sao có thể khiến cho anh mất đi lý trí? Tôi làm cái gì? Tôi hôm nay rõ ràng cái gì cũng chưa làm!” Hạ Úc Huân xoa eo, lời lẽ chính đáng mà phản bác.

Lãnh Tư Thần than nhẹ một tiếng, nói: “Chính vì em cái gì cũng chưa làm, chính vì em quá ngoan, làm anh cảm thấy bản thân mình thật thất bại, thật không được coi trọng!”

Fuck! Cái này gọi là lý do biến thái gì?

“Ha ha, anh muốn cảm nhận được tôi coi trọng đúng không!” Hạ Úc Huân vừa nói, vừa thô lỗ mà kéo cổ áo tây trang và áo sơ mi anh ra, cúi đầu, môi dán bờ vai của anh, hàm răng nhẹ mở, sau đó hung hăng cắn xuống.

Lãnh Tư Thần đau đến mày nhíu chặt, tay đặt ở bên cạnh đầu cô ý đồ đẩy ra lại chậm chạp không có động tác, cứ như vậy tùy ý cô cắn chảy máu.

“Hả giận chưa?”

Hạ Úc Huân ngẩng đầu, lại là nước mắt đầy mắt.

Lãnh Tư Thần trong lòng hoảng hốt, bất đắc dĩ mà vỗ nhẹ sau lưng cô, nói: “Sao lại khóc? Bị cắn chính là anh!”

“A Thần, chúng ta phải thật tốt, được không?” Cô run rẩy thân thể.

“Được, thật tốt.”

“Về sau không cãi nhau được không?”

“Uhm, không cãi nhau.” Lãnh Tư Thần nào có đạo lý không đáp ứng, lúc này cô muốn sao trên trời, anh cũng sẽ hái xuống.

“Không được lại nghi oan cho em, không được hung dữ với em, không được nói biến thái liên biến thái!” Hạ Úc Huân lòng đầy căm phẫn.

“Khụ, được, anh đều đáp ứng. Đừng khóc!”

“Em bôi thuốc cho anh!” Hạ Úc Huân lấy cồn i-ốt trong tay anh bôi nơi vừa rồi bị mình cắn, hỏi: “Có đau hay không?”

“Uhm, đau quá.” Lãnh Tư Thần hơi mang chút làm nũng mà ôm eo cô.

Xem xét hai hàng dấu răng, cắn nhưng vẫn có nghệ thuật nhân thể.

“Làm trò!” Hạ Úc Huân trừng anh một cái, đẩy anh ra, nói: “Đừng nào loạn, lại không ra người khác sẽ nghi ngờ!”

Hạ Úc Huân muốn đứng lên, anh lại ôm cô không buông.

“này!” Hạ Úc Huân căm tức nhìn qua.

“Em như vậy đi ra ngoài mới thật sự khiến người khác nghi ngờ.” Lãnh Tư Thần cau mày cảnh cáo nói.

“Em làm sao vậy?” Hạ Úc Huân không rõ nguyên do.

“Có mang son môi hay không?” Lãnh Tư Thần hỏi.

“Trong túi hình như có, muốn son môi làm gì?” Hạ Úc Huân vẫn không hiểu.

“Đưa cho anh.”

“Anh muốn bơi?” Hạ Úc Huân dùng vẻ mặt xem biến thái hơi sợ mà nhìn anh.

Lãnh Tư Thần đen mặt đoạt lấy túi xách của cô, lấy ra son môi cùng hộp trang điểm, đáp: “Là em phải bơi!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 330: Người Đàn Ông Này Sao Lại Ấu Trĩ Như Vậy

Hạ Úc Huân chỉ vào chính mình, nói: “Em? Em đã bơi rồi!”

“Đồ ngốc, còn không hiểu? Ngu ngốc chết em!” Lãnh Tư Thần lại gần nhẹ mỗ môi cô.

“.....” Hạ Úc Huân cuối cùng hiểu ra, lập tức mặt đỏ đến tận cổ.

Vô tâm như cô, lại không kinh nghiệm cái gì cũng không hiểu, cùng người không biết xấu hổ này ở bên nhau, thời thời khắc khắc đều giống như đua xe ở núi, cô vĩnh viễn không biết ngay sau đó là mạo hiểm kích thích như thế nào chờ cô.

Lãnh Tư Thần nghiêm túc mà trang điểm lại cho cô, lại sửa sang váy áo hỗn độn của cô, từng nút từng nút chuyên chú mà cài lại, rồi nói: “Được rồi, chúng ta tách ra đi, em đi ra ngoài trước đi!”

Hạ Úc Huân xấu xa mà cười, “A Thần, dáng vẻ anh vừa rồi rất đẹp trai nha! Rất có mị lực!”

Lãnh Tư Thần nhướn mày, “Nói như thế nào? Chẳng lẽ anh ngày thường không mị lực?”

“Anh chưa nghe nói qua sao? Đàn ông lúc gọi cảm nhất, có mị lực nhất, không phải lúc cởi quần áo cho bạn, mà là lúc mặc quần áo cho bạn!”

Hạ Úc Huân nói xong vén váy, liền nhanh như chớp chạy ra ngoài.

-

Trong đại sảnh.

Thấy Hạ Úc Huân chậm chạp không trở về, Âu Minh Hiên có chút lo lắng hỏi Tần Mộng Oanh: “Cô ấy không phải cùng cô đi sao? Sao cô lại về trước?”

“Chúng tôi..... Gặp Lãnh Tư Thần, anh ấy nói có chuyện muốn nói với Úc Huân, cho nên.....”

“Cái gì? Cô sao lại không nói sớm?” Sắc mặt Âu Minh Hiên kịch biến, đứng lên, đang muốn đi tìm cô, Hạ Úc Huân đã trở lại.

Nhìn cô dáng vẻ xuân tâm nhộn nhạo, không nói cũng biết đã xảy ra chuyện gì.

“Em còn biết đường trở về? Ở toilet có phải rất thoải mái hay không, vui đến quên cả trời đất chứ gì?” Âu Minh Hiên âm dương quái khí mà châm chọc.

Hạ Úc Huân tâm tình rất tốt, mặc kệ anh, trực tiếp làm lơ.

Cũng không biết Lãnh Tư Thần nói gì, dăm ba câu liền đem cô thu phục. Nha đầu đáng chết này, nhất định phải bị Lãnh Tư Thần ăn đến gắt gao.

Tầm mắt Âu Minh Hiên trong lúc vô tình rơi xuống nơi nào đó trên thân thể Hạ Úc Huân, hai tròng mắt cơ hồ đã có thể phun ra lửa.

Chú làm sao vậy? Một bộ ăn thịt người?

Nam Cung Mặc theo tầm mắt Âu Minh Hiên nhìn qua, sau đó hiểu ra, ho nhẹ một tiếng, vùi đầu nhấp ngụm rượu.

Cảm giác được ánh mắt Âu Minh Hiên quá mức nóng cháy, Hạ Úc Huân che lại ngực mình, hỏi: “Âu Minh Hiên, mắt anh nhìn đi đâu đấy hả?”

Tần Mộng Oanh cũng phát hiện, ghé vào bên tai Hạ Úc Huân nhỏ giọng nói: “Úc huân, cúc áo em..... Sai vị trí!”

“Sai..... Sai vị trí.....” Hạ Úc Huân cúi đầu.

Quả nhiên, cái nút thứ nhất lại cài vào lỗ thứ hai, mặt sau hoàn toàn sai vị trí.

Bất quá, không nhìn kỹ, thật đúng là nhìn không ra.

Cúc áo là Lãnh Tư Thần giúp cô cài, không thể nào tên kia sẽ phạm sai lầm trẻ con như vậy.

Trừ phi..... Anh là cố ý!

Cố ý cài sai, cố ý để mấy người Âu Minh Hiên biết vừa rồi đã xảy ra cái gì!

A a a! Cái tên đại ma đầu siêu cấp phúc hắc này!

Hạ Úc Huân mặt âm trầm, không thể không đi toilet một chuyến.....
Sửa sang lại quần áo.

Lúc đi toilet vừa lúc Lãnh Tư Thần từ bên kia đi tới, hai người gặp thoáng qua, Hạ Úc Huân hung hăng trừng mắt nhìn anh một cái.

Người đàn ông này sao lại ấu trĩ như vậy!

Lãnh Tư Thần không lung túng ngược lại còn cảm thấy vinh quang, cười hềnh yêu nghiệt, sau đó khiêu khích mà nhìn về phía Âu Minh Hiên, dường như đang tuyên thệ quyền sở hữu của mình.

Lúc Hạ Úc Huân sửa sang lại váy áo xong trở về vũ hội vừa lúc bắt đầu.

Trận đầu mở màn khiêu vũ tất nhiên là Lãnh Tư Thần cùng Bạch Thiên Ngưng nhảy.

Dưới ánh đèn, vũ bộ của hai người ăn ý mà duy mỹ.

Tần Mộng Oanh bất động thanh sắc mà cầm tay Hạ Úc Huân.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 331: Tin Tưởng Anh, Cũng Tin Tưởng Chính Mình

Hạ Úc Huân cảm động liếc mắt nhìn Tần Mộng Oanh một cái, đầu dựa vào bả vai cô, nói: “Chị Mộng Oanh, chị quá chu đáo, nếu em là đàn ông, nhất định sẽ cưới chị!”

Tần Mộng Oanh buồn cười mà nhìn cô chơi bảo bộ dáng.

Âu Minh Hiên tức giận nói: “Mộng Oanh, cô tốt nhất cách xa nha đầu này một chút, đỡ phải bị cô ấy ma hóa!”

Hạ Úc Huân căm giận nói: “Chị Mộng Oanh, chị tốt nhất cách xa tên cầm thú này một chút, đỡ phải bị anh ta độc hại!”

Tần Mộng Oanh vẻ mặt bất đắc dĩ, nói: “Các người.....”

“Bất quá, em tin tưởng, thiên sứ thuần khiết nhất định có thể cảm hóa cầm thú vô sỉ!” Hạ Úc Huân ám chỉ Tần Mộng Oanh phải cố lên.

Lúc này, trong đám người thỉnh thoảng truyền đến câu tán thưởng.

“Thật là duyên trời tác hợp, một đôi bách nhân.....”

“Hai nhà cường cường liên thủ, lại như mặt trời giữa trưa a!”

“Mấy ngày hôm trước cư nhiên còn có tin đồn, Lãnh Tư Thần rời khỏi Lãnh thị cùng một cô gái bỏ trốn! Thật là lời nói vô căn cứ, trừ phi Lãnh Tư

Thần đầu óc hồng rồi, nếu không sao lại vì một cô gái mà vứt bỏ kiêu thê cùng gia nghiệp như vậy.....”

Tần Mộng Oanh cảm giác Hạ Úc Huân nắm tay mình có chút siết chặt, nhưng rất nhanh liền buông ra.

Hạ Úc Huân cười liếc mắt nhìn Tần Mộng Oanh một cái, ý bảo cô không cần lo lắng.

Cô tin tưởng anh, cũng tin tưởng chính mình.

Bạch Thiên Ngưng cùng Lãnh Tư Thần nhảy xong điệu nhảy đầu, dần dần có tuần nam mỹ nữ gia nhập, sàn nhảy bắt đầu náo nhiệt hơn.

Âu Minh Hiên vốn dĩ muốn mời Hạ Úc Huân, lại thật sự kéo chẳng được mặt này.

“Các người không đi khiêu vũ sao?” Hạ Úc Huân hỏi.

Vừa dứt lời, ba nuôi của Tần Mộng Oanh cùng một người đàn ông xa lạ đã đi tới.

Mọi người lần lượt chào hỏi qua.

Ba nuôi của Tần Mộng Oanh - Triệu tổng nhiệt tình giới thiệu nói, “Mộng Oanh, đây là Trương tổng tập đoàn Bách Khoa.”

Trương tổng nhìn Tần Mộng Oanh, không chút nào che dấu vẻ thích thú trong mắt, nói: “Xin chào, Tần tiểu thư. Kê hèn này Trương Dật Hưng, không biết có may mắn mời ngài cùng nhảy hay không?”

Tình huống rất rõ ràng, ba nuôi Tần Mộng Oanh muốn tác hợp một đôi này.

Tần Mộng Oanh liếc mắt nhìn ba nuôi một cái, cô vô pháp cự tuyệt yêu cầu của ông, không có ông, liền không có Tần Mộng Oanh hôm nay.

Cho nên, cô chưa bao giờ sẽ làm trái ý của ông.

Huống chi, ba nuôi đối với cô rất tốt, sợ cô một thân một mình nuôi con vất vả, cho nên mới muốn giúp cô giới thiệu đối tượng.

Tần Mộng Oanh vừa định gật đầu, Âu Minh Hiên bên cạnh đột nhiên không kịp phòng ngừa mà kéo tay cô, nói: “Thật ngại quá Trương tiên sinh, Mộng Oanh là bạn gái của tôi!”

Nói xong liền mang theo Tần Mộng Oanh đi về phía sân nhảy, để lại Trương Dật Hưng lộ vẻ xấu hổ cùng ba nuôi đang kinh ngạc.

Âu Minh Hiên cùng Tần Mộng Oanh đi rồi, cũng chỉ còn lại Hạ Úc Huân cùng Nam Cung Mặc ngồi ở đó.

Hạ Úc Huân tối hôm qua ngủ không ngon, sáng sớm đã bị hai tên gia hỏa này đánh thức, hiện tại buồn ngủ đều đã xông lên, dựa vào trên sofa mệt mỏi rũ rỏi.

Nam Cung Mặc ở nơi đó rồi rảnh không thôi, rốt cuộc muốn mời cô hay không, cô không đáp ứng làm sao bây giờ?

“Nam Cung Mặc ——”

Nam Cung Mặc lấy hết can đảm, vừa định mở miệng, liền có cô gái đã đi tới, nói: “Thật là cậu sao!”

Sắc mặt Nam Cung Mặc lập tức âm trầm xuống.

Hạ Úc Huân xem tình hình này lại tinh thần tỉnh táo, nói: “Mặc, vị này chính là?”

Cô gái kia nhìn thấy Hạ Úc Huân, lộ ra vẻ kinh ngạc, nói: “Chị là.....
Hạ học tử?!”

“Em quen chị sao?” Hạ Úc Huân có chút kinh ngạc.

“Đúng vậy! Em tên Tô Huyền Kỳ, mới từ Italy chuyển tới đại học C, cùng một khoa với Nam Cung Mặc!”

Nam Cung mặc không nói lời nào, cậu đã sớm biết Nam Cung Lâm đem cậu sắp xếp đến đại học C tuyệt đối sẽ không đơn thuần, không nghĩ tới cư nhiên là muốn tác hợp cậu với thiên kim Tô gia.

Nếu không phải nể mặt Hạ Úc Huân cậu đã sớm thôi học.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 332: Chiến Dịch Chân Chính Vừa Mới Bắt Đầu

Xin chào!” Hạ Úc Huân chào hỏi.

Hai người tùy tiện hàn huyên vài câu, Tô Huyền Kỳ nhìn về phía Nam Cung Mặc, nhiệt tình mà mời nói, “Nam Cung Mặc, thật nhàm chán a! Chúng ta đi khiêu vũ đi!”

Ngữ khí tự tin mà cao ngạo kia, giống như cậu nhất định sẽ đáp ứng mình.

Bất quá, con gái lớn lên xinh đẹp, gia thế lại tốt cao ngạo một chút cũng là bình thường.

So với khiêu vũ cùng cô, tôi tình nguyện nhàm chán! Nam Cung Lâm rất muốn nói ra những lời này, lại lôi kéo Hạ Úc Huân đi khiêu vũ, nhưng, cậu lại chú ý thấy Lâm Na nhìn qua bên này, nếu thật sự làm như vậy, e là lại mang đến phiền toái cho Hạ Úc Huân.

Cuối cùng, Nam Cung Mặc đành phải tâm bất cam tình bất nguyện mà đứng lên.

Tô Huyền Kỳ lập tức đắc ý mà dặt tay cậu, nói: “Học tử, chúng em qua khiêu vũ!”

“Đi đi! Tối nay vui vẻ chút!” Hạ Úc Huân mỉm cười nói.

Cám ơn trời đất, cuối cùng có thể ở lại một mình rồi.

Hạ Úc Huân ngồi một đầu sô pha, dùng khuỷu tay chống đầu, mơ màng sắp ngủ.

Có một câu nói rằng..... Cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng.

Hạ Úc Huân đang mê mết, mơ mơ màng màng mà nhìn thấy ba người đẹp dáng người nóng bỏng bừng rượu vang đỏ hướng cô đi tới.

“Hạ tiểu thư, có thể ngồi xuống chứ?”

Yêu nghiệt phương nào?

Hạ Úc Huân căng mí mắt, giữ vững tinh thần ứng phó.

Thì ra, đêm nay chiến dịch chân chính vừa mới bắt đầu.

Hạ Úc Huân rụt rè gật gật đầu, ít nói ít sai.

“Hạ tiểu thư sao lại một mình?” Trong đó một người đẹp mặc lễ phục hồng nhạt, **** nửa lộ hỏi.

Vừa rồi nhìn thấy Âu Minh Hiên cùng Nam Cung Mặc tất cả đều có bạn nhảy, tâm tình rất tốt, tự nhiên là phải tới khiêu khích một chút.

Hạ Úc Huân nhận ra cô gái này, là bạn thân chung phòng với Bạch Thiên Ngưng - Lâm Nguyệt, hai người khác cũng thực quen mắt.

“Các người không phải cũng một mình sao?” Hạ Úc Huân chớp chớp mắt thiên chân vô tà hỏi.

Một cô gái khác lập tức buồn cười mà xuy một tiếng, đáp: “Chúng tôi đương nhiên là có bạn trai!”

Hạ Úc Huân hiểu rõ gật gật đầu, nói: “Vậy các cô sao không đi khiêu vũ?”

Ý ngoài lời thực rõ ràng, các người có bạn trai lại không đi khiêu vũ, còn không phải là cố ý tới tìm tôi gây phiền toái sao?

Lâm Nguyệt lập tức cười giảng hòa, đáp: “Chúng tôi rất muốn kết bạn với Hạ tiểu thư, cho nên cố ý lại đây làm quen một chút. Nhà Hạ tiểu thư làm ăn kinh doanh cái gì? Thấy Hạ tiểu thư cùng Âu tổng còn có Nam Cung tổng tài quen thuộc như vậy, chẳng lẽ trong nhà cũng kinh doanh châu báu, trang phục?”

Cách đó không xa giữa sà n nhảy, dư quang Lãnh Tư Thần dừng ở Hạ Úc Huân trong góc, mắt toát ra vẻ lo lắng.

“Nhà tôi không phải kinh doanh, là mở vũ quán. Trước đây, tôi làm việc ở Lãnh thị, là bảo tiêu của Lãnh tổng.” Hạ Úc Huân không nhanh không chậm mà trả lời.

Ba cô gái nghe vậy không khỏi tròng lớn hai mắt, những việc này các cô đương nhiên đã sớm biết thông qua Bạch Thiên Ngưng, nhưng lại không nghĩ tới Hạ Úc Huân sẽ tự mình nói ra.

Nếu cô đã nói, Lâm Nguyệt cũng không hề khách khí, khoe miệng gợi lên ý cười trào phúng, nói: “Tôi còn tưởng rằng là ai cơ! Thì ra cô chính là em gái quê mùa không biết lượng sức muốn làm kẻ thứ ba!”

“Đúng vậy! Nghe nói cô trước đây lúc ở Lãnh thị mỗi ngày không biết xấu hổ dây dưa với Lãnh tổng, cuối cùng bị công ty đuổi việc rồi!”

“Hạ tiểu thư, cô biết rõ Lãnh tổng đã có vị hôn thê còn quần lấy anh ấy không buông, không cảm thấy chính mình rất vô sỉ sao? Nói như thế nào cũng phải nói đến thứ tự trước và sau, Thiên Ngưng và Lãnh tổng quen biết từ thời đại học, tình cảm nhiều năm như vậy, sao có thể để cô tùy tiện tiện liên phá hư được!”

“Nói đúng, cô có quẩn lấy cũng vô dụng, Lãnh tổng vẫn không phải cùng Thiên Ngưng ở bên nhau sao! Đàn ông người ta cũng không phải người mù!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 333: Đêm Nay Thật Đúng Là Náo Nhiệt

“Tuy là nói như vậy, nhưng, nếu cô là Thiên Ngưng, một cô gái tầm thường mỗi ngày quần lấy chồng cô, cô có thể chấp nhận được sao? Thiên Ngưng đơn thuần thiện lương như vậy, có chuyện gì đều tự mình chịu đựng, cho dù là câu dẫn chưa thành, đối với Thiên Ngưng thương tổn cũng đã tạo thành!” Vẻ mặt Lâm Nguyệt như đang xem đồ vật dơ bẩn nhìn Hạ Úc Huân.

Hạ Úc Huân ngáp một cái, chống đầu, buồn cười mà nhìn bà cô gái này kẻ xướng người hoạ.

Cái gì là chỉ hươu bảo ngựa, chuyện thị phi chẳng phân biệt, cái gì là hắc bạch điên đảo, cô hôm nay cuối cùng là đã biết.

Lâm Nguyệt thấy cô không nói lời nào, cho rằng cô sợ, càng thêm đắc ý mà trào phúng nói: “Hôm nay cứ nhiên còn dám tới nơi này, trước khi làm việc cũng phải cân nhắc suy nghĩ thân phận bản thân, nơi này là nơi cô có thể tới sao? Đừng tưởng rằng dùng thủ đoạn dê tiện thông đồng với mấy người đàn ông liền tự cho là ghê gớm! Cô nếu là vịt con xấu xí, còn có thể biến thành thiên nga, a, chỉ tiếc là! Cô chỉ là một con cóc ghè mưu toan ăn thịt thiên nga mà thôi!”

Hạ Úc Huân nhếch khóe miệng, bất động thanh sắc mà nắm chặt ly rượu trong tay, cô thề, chỉ cần cô gái này dám nói thêm câu nữa, cô liền đập bể đầu cô ta.

Lão hồ sẽ không so đo với một con ruồi bọ, nhưng nếu ruồi bọ này luôn ở trước mắt bay tới bay lui vướng mắt thì.....

Ngay lúc Hạ Úc Huân nhẩn nại gần đến cực hạn, trong đám người đột nhiên truyền đến một trận thanh âm hít ngược khí lạnh hết đợt này đến đợt khác cùng một mảnh bàn tán xì xào.

Ánh mắt mọi người tất cả đều đặt trên người đàn ông mắt xanh đang sửa sang lại cổ tay áo, từng bước một đi vào.

Hạ Úc Huân cũng theo tầm mắt mọi người nhìn qua, lại không nghĩ rằng sẽ nhìn thấy một khuôn mặt quen thuộc.

Thế nhưng chính là người si mê truyện cổ tích mà mình ngẫu nhiên gặp được ở nước ngoài? Hẳn như thế nào sẽ đến?

Đêm nay thật đúng là náo nhiệt.....

Chẳng qua, hết thấy đều là người khác náo nhiệt, không liên quan đến cô.

Tình huống hiện tại của cô, thật giống như một con thỏ bị ném đến bãi sỏi, đột ngột mà nguy hiểm.

“Đó là người thừa kế Derrick của gia tộc Frederic quý tộc cổ xưa nhất Đan Mạch. Norton, tiếng Trung tên Renault. Mặt mũi của Lãnh gia cùng Bạch gia không khỏi cũng quá lớn đi?”

“Đúng vậy! Nghe nói người này chính là kỳ tài kinh doanh! Giá trị con người kinh người a!”

“.....”

Giữa sàn trung người nện bước đều bắt đầu hỗn độn, phụ nữ mê luyện, đàn ông ghen ghét.

Lãnh phu nhân lập tức cử người chuyên môn tiến lên nghênh đón, sau đó chạy tới hỏi Lãnh Hoa Kiều, “Hoa Kiều, đây là ông mời sao?”

Lãnh Hoa Kiều cũng thực hoang mang, đáp: “Không phải, trên thương trường chúng ta không có liên hệ gì. Bất quá, gần đây thị trường châu báu của chúng ta đang có hướng phát triển bên Đan Mạch, có thể kết giao với Renault, đương nhiên là không còn gì tốt hơn! Chẳng lẽ là Vũ Hào ông.....”

Bạch Vũ Hào cũng lắc lắc đầu tỏ vẻ khó hiểu, nói: “Tôi cũng không biết, bình tĩnh xem đi!”

Tất cả mọi người suy đoán ý đồ đến của Renault, Bạch Thiên Ngưng ưu nhã mà đi ra phía trước, đưa cho Renault một ly rượu vang đỏ, hai người chạm ly, Bạch Thiên Ngưng rụt rè mà mỉm cười, che dấu không được vẻ đắc ý trong mắt, nói: “Cám ơn cố động!”

Đây là kinh hỉ ngoài ý muốn, cô hoàn toàn không dự đoán được Renault sẽ đến, quả thực cho cô nở mặt nở mày.

“Vinh hạnh của tôi!” Renault khéo léo tươi cười như vị hoàng tử, ánh mắt lại bất động thanh sắc mà tìm tòi.

Tình báo của hần sẽ không sai, đêm nay, con mồi của hần ở chỗ này.

Người lớn hai bên đều đã đi tới.

Lãnh Hoa Kiều sang sảng mà cười nói, “Frederic tiên sinh có thể tới cố động, thật là khiến hàn xá kẻ hèn này vẻ vang!”

“Lãnh đồng quá khiêm tốn rồi, không mời tự đến vẫn xin thứ lỗi!”

Bạch Vũ Hào vội vàng khách khí hàn huyên: “Nói gì vậy, người tới tức là khách!”

Renault nhìn về phía Lãnh Tư Thần, vẻ mặt ý vị sâu xa cười, nâng ly rượu, nói” “Lãnh tống, chúc mừng!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 334: Làm Bạn Nhảy Của Tôi

“Cám ơn.” Lãnh Tư Thần nâng ly.

Renault, hẳn cùng Bạch Thiên Ngưng khi nào thì quen biết? Hôm nay vì cái gì sẽ xuất hiện ở chỗ này?

“Nhìn thấy một người bạn, tôi xin phép qua chào hỏi!” Renault rút cuộc ở trong góc tìm thấy được cô nương ngón cái hình như đang bị khi dễ, có chút gấp không chờ nổi mà kết thúc hàn huyên bên này.

“Xin cứ tự nhiên, chơi vui vẻ!” Bạch Thiên Ngưng lộ ra nụ cười đầm ấm.

Renault sai bước mà đi tới hướng đã định.

Renault đi rồi, Lãnh Hoa Kiều lập tức hỏi, “Thiên Ngưng, các người quen biết sao?”

Bạch Thiên Ngưng đáp, “Anh ấy là bạn của con!”

“Thiên Ngưng, con khi nào thì kết giao với nhân vật như vậy?” Bạch Vũ Hào rất kinh ngạc cùng tự hào.

Bạch Thiên Ngưng nhanh chóng bịa lý do, “Cũng là vô tình quen biết trong một buổi tiệc.”

Lãnh phu nhân mặt mày hớn hở mà nắm tay Bạch Thiên Ngưng, nói: “Con dâu nhà chúng ta thật là có bản lĩnh! Đây là phúc khí của Tư Thần rồi!”

“Bác gái, ngài đừng nói như vậy, có thể giả cho Tư Thần mới là phúc khí của con!” Bạch Thiên Ngưng then thùng mà nói.

Lãnh Tư Thần từ đầu tới đuôi đều là một bộ xa cách đạm mạc. Anh cùng Lãnh gia còn có hiềm khích lúc trước chưa tan, cùng Lãnh Hoa Kiều vẫn đang chiến tranh lạnh, hơn nữa anh ngày thường cũng bộ dáng này, cho nên mọi người cũng không để ý. Chỉ có Lãnh phu nhân cười cười chu toàn giữa hai cha con hai người.

Đột nhiên, ánh mắt Lãnh Tư Thần gắt gao khóa trụ hướng Renault đi tới.

Renault từng bước một đi tới nơi này, Lâm Nguyệt kích động vịn phần mà che ngực, anh ấy là tới tìm mình sao?

Lần trước ở triển lãm xe may mắn cùng anh nói qua một câu, anh cư nhiên còn nhớ rõ mình.

Anh ấy cười, anh ấy cười với mình!

Mà Hạ Úc Huân căn bản không có phát hiện Renault là đang tới gần mình, lực chú ý của cô đều ở chỗ Lãnh Tư Thần, nhìn hai nhà bọn họ hoà thuận vui vẻ vô cùng hòa hợp, loại cảm giác hèn mọn tự mình phỉ nhổ lại bùng lên.

Renault càng ngày càng gần, Lâm Nguyệt kích động đến trái tim đều sắp nhảy ra ngoài, nói: “Thật sự không thể tin được, anh ấy còn nhớ rõ tôi!” Cô gái bên cạnh lập tức ao ước nói: “Lâm Nguyệt, cô quen biết anh ấy sao?”

“Đúng vậy! Đã từng gặp mặt một lần, chúng tôi nói chuyện thật sự vui vẻ!” Lâm Nguyệt đắc ý mà khoe ra.

Trên thực tế, hai người chỉ nói một câu.

Renault nói: “Tiểu thư, xin nhường một chút.”

“Xem a! Anh ấy cười với cô kìa!”

Hạ Úc Huân bực bội không thôi, cô gái này rốt cuộc đang làm gì? Cô chờ đã nửa ngày, chỉ chờ các cô nói thêm câu nữa, cô sẽ đông thủ đánh các cô, đánh xong liền về nhà ngủ.

Dù sao Lãnh Tư Thần nói rồi, cô không cần nhẫn nại, thích tức giận như thế nào thì cứ tức giận như thế ấy, có anh chống đỡ.

Hạ Úc Huân trong lúc vô tình di động tầm mắt, vừa ngẩng đầu, Renault cách mình chỉ còn năm bước thành linh ánh vào mi mắt.

Lâm Nguyệt kích động vạn phần mà muốn nói gì đó.

Nhiệt tình một chút: Hi? Xin chào, chúng ta lại gặp mặt!

Hoặc là rụt rè một chút, lạt mềm buộc chặt: Chúng ta đã từng gặp qua sao? Tôi không nhớ rõ!

Lâm Nguyệt đang muốn mở miệng, Renault thân sĩ mà lên tiếng chào hỏi: “Huân, chúng ta lại gặp mặt!”

Không nghĩ tới Renault cư nhiên sẽ cố ý tới tìm cô nói chuyện, Hạ Úc Huân chớp chớp mắt, có chút quẫn bách nói: “Ách, hôm nay trên người tôi không mang tiền!”

Cô hiện tại dọn ra khỏi nhà, nhưng lúc trước lại chỉ cho hân số điện thoại nhà, hân nếu gọi điện thoại cho cô, tìm không thấy mình, có thể cho rằng mình quýt nợ hay không a?

Renault lộ ra một nụ cười vô cùng sủng nịch, đáp: “Huân, cô thật đáng yêu! Bất quá, tuy rằng như thế, đối với hành vi quyết nợ của cô tôi vẫn còn tức giận! Tôi gọi điện thoại, đối phương lại nói không có người này!”

Hạ Úc Huân quần bách, anh một kẻ có tiền siêu cấp còn để ý chút tiền này, thành tâm bởi móc ra!

“Đêm nay, làm bạn nhảy của tôi, như vậy tôi liền không tức giận!” Renault lại lộ ra nụ cười khiến người khác khó có thể cự tuyệt.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 335: Người Đàn Ông Kia Là Ai?

“Nhưng..... Tôi không biết khiêu vũ a!” Hạ Úc Huân khó xử.

“Không sao, tôi có thể dạy cô!” Renault vươn tay về phía cô.

Lại cự tuyệt sẽ là làm kiêu, huống chi hẳn còn từng giúp mình một lần, lại là chủ nợ của mình chủ nợ, Hạ Úc Huân đành phải mỉm cười một cái, vươn tay về phía hẳn.

Âu Minh Hiên, Nam Cung Mặc còn có Nam Cung Lâm bên kia đều phát hiện Hạ Úc Huân tựa hồ đang bị quấy rầy, đang muốn đi cứu cô, không nghĩ tới Renault nắm tay cô đi vào giữa sàn nhảy, tay đáp ở eo cô, ôm lấy cô khiêu vũ.

Đối với sự xuất hiện của Renault, Nam Cung Lâm cũng rất kinh ngạc, không nghĩ tới hẳn đối với Hạ Úc Huân vẫn chưa từ bỏ ý định, bốn trăm triệu cũng chưa thể tổng cổ hẳn.

Chẳng lẽ, hẳn là cố ý tới nơi này tìm cô?

Từ Indonesia đuổi tới nơi này, người đàn ông này cũng quá chấp nhất đi?

“Người đàn ông kia là ai?” Âu Minh Hiên mày đều sắp thành nút thắt rồi.

“Quý tộc Đan Mạch Derrick. Norton.”

“Tôi đương nhiên biết anh ta là cái quỷ quý tộc gì, vì cái gì nha đầu kia lại quen biết anh ta?” Âu Minh Hiên hoàn toàn không có hứng thú khiêu vũ, trên đường xuống sân khấu.

Tần Mộng Oanh hiện vẻ xấu hổ mà cùng anh rời đi.

Cùng trở về còn có Nam Cung Mặc rầu rĩ không vui. Cậu cạnh bên lâu đài cũng chưa thể cướp được trăng trước, đột nhiên xuất hiện ra một lão ngoại quốc là cái quỷ gì? Sớm biết cậu vừa rồi không nên rối rắm như vậy, trực tiếp kéo cô đi khiêu vũ.....

“Chú, sao lại thế này?” Nam Cung Mặc nhìn Renault đặt tay ở bên hông Hạ Úc Huân một trận phát hỏa.

“Cậu hỏi tôi, tôi hỏi ai!” Âu Minh Hiên bực bội mà một hơi uống vài ly rượu vang đỏ.

Tần Mộng Oanh cắn cắn môi, nói: “Tôi đi trước! Vừa rồi tôi rời đi như vậy, với Trương tổng thực thất lễ!”

Âu Minh Hiên giữ chặt tay cô, nói: “Thất lễ cái gì? Tên kia vừa nhìn lên biết có ý không tốt với cô! Tôi vừa rồi giải vây cho cô, cô hiện tại còn tự mình đưa tới cửa sao? Cô nhìn không ra ba nuôi của cô là cố ý muốn đem cô đưa cho hắn sao?”

Tần Mộng Oanh ra sức rút tay mình về, nói: “Xin đừng vũ nhục ba nuôi của tôi, ông ấy rất tốt với tôi. Đừng bởi vì chính mình không thèm để ý, liền cho rằng người khác đều không để ý đến tôi. Còn nữa, anh có quyền gì can thiệp vào chuyện của tôi? Giải vây? Tôi có xin anh giúp tôi giải vây sao?”

“Cô.....”

“Âu Minh Hiên, anh có phần cũng quá tự cho mình là đúng rồi đấy!”
Tần Mộng Oanh đứng lên, xoay người liền đi.

“Tần Mộng Oanh, cô dám đi!” Âu Minh Hiên bị tức gần chết. Người phụ nữ này đêm nay sao lại thế này, ăn thuốc nổ sao? Anh chính là có ý tốt giúp cô, thật là không biết phân biệt người tốt!

Tần Mộng Oanh bước chân dừng một chút, sau đó không chút do dự tiếp tục đi nhanh rời đi.

Âu Minh Hiên, tôi không vĩ đại như vậy, nhìn thấy anh ghen vì người phụ nữ khác, phần nộ vì người phụ nữ khác còn có thể thờ ơ.

Nếu từ bỏ, liền không cần làm ra một vài chuyện kỳ quái khiến tôi hiểu lầm!

“Shit! Đêm nay sao lại đen đui như vậy!” Âu Minh Hiên một chân đá vào bàn.

Nam Cung Mặc ở một bên vô tội mà nhún nhún vai, sau đó nhìn bóng dáng Tần Mộng Oanh rời đi vuốt cằm như suy tư gì.

Hai người kia, hình như không đơn giản a!

-

Đối diện sàn nhảy.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi! Lại dẫn anh rồi!” Hạ Úc Huân khẩn trương, lão đảo thiếu chút nữa té ngã.

Renault đứng lúc ôm chặt cô, nói: “Không sao, Huân, nhẹ nhàng một chút! Điệu waltz kỳ thật rất đơn giản, đi theo bước chân tôi.”

“A.” Hạ Úc Huân hít sâu một hơi, thân mật tiếp xúc như vậy khiến cô có chút không thích ứng, nhưng, đây chỉ là khiêu vũ mà thôi, cô biểu hiện quá không tự nhiên ngược lại lại không phóng khoáng rồi.

“Huân, tay cô, bị thương.” Renault vừa rồi liền phát hiện, cho nên rất cẩn thận mà nắm tay cô.

“Một vết thương nhỏ thôi.” Hạ Úc Huân cười cười.

“Huân, đêm nay có thể gặp cô, tôi thật sự vui vẻ.”

“.....” Hạ Úc Huân dùng nụ cười vụn vặt qua loa lấy lệ.

Cách đó không xa, Lãnh Tư Thần nhìn Hạ Úc Huân mỉm cười, cảm thấy chói mắt nói không nên lời.

Lại nhìn hai người nắm tay, hai tròn mắt đã núi lửa phun trào.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 336: Thật Là Một Chút Đều Không Đáng Yêu

“Ta xem, cậu hiện tại hẳn là nội thương rồi!” Nam Cung Lâm đi đến bên cạnh Lãnh Tư Thần, cười nhẹ chế nhạo nói.

“Ông là vui sướng khi người khác gặp họa sao?” Lãnh Tư Thần tức giận mà liếc xéo ông một cái.

Nam Cung Lâm dường như rất thích nhìn cậu ta bị nhục, tâm tình rất tốt mà nhún nhún vai.

Hai người đàn ông tìm nơi an tĩnh ngồi xuống.

Nam Cung Lâm nhấp ngụm champagne, đồng tình mà thở dài, “Xem ra..... Cậu lại có thêm tình địch. Người đàn ông này khó đối phó, đặc biệt là hiện tại tin đồn lại nhanh như vậy, cậu hơi hành động thiếu suy nghĩ liền sẽ thua toàn bộ.

Lần trước ở Indonesia đã bị tôi đoán được thân phận, tôi nghĩ..... khả năng Renault biết cũng rất lớn.”

Lãnh Tư Thần trước sau nhìn một đôi thu hút ánh nhìn giữa sàn nhảy, mày nhíu lại, trầm mặc không nói.

“Nếu không phải bởi vì cậu hiện tại còn cần Bạch Vũ Hào hộ tống, tôi đã sớm ra tay với hắn!” Nam Cung Lâm hừ lạnh một tiếng.

Ông muốn rat ay với Bạch Vũ Hào, đương nhiên là bởi vì Hạ Úc Huân, mà ông bất động với hăn, cũng là vì Hạ Úc Huân.

Tuy rằng phải vì con gái bảo bối báo thù, nhưng lại lo lắng hại người đàn ông mà con gái bảo bối yêu.

“Kỳ thật, ta cũng không hy vọng Úc Huân ở bên cạnh cậu!” Nam Cung Lâm thản nhiên nói.

Nghe xong những lời này, Lãnh Tư Thần cuối cùng có chút phản ứng, lập tức cười lạnh một tiếng, nói: “Ông không hy vọng thì như thế nào? Ông không có tư cách quyết định bất cứ chuyện gì cho cô ấy, cho dù, ông là ba ruột của cô ấy!”

Bị nói đến chỗ đau, sắc mặt Nam Cung Lâm lập tức chuyển âm, nói: “Tiểu tử, nói chuyện khách khí chút, ngày sau cậu nếu cùng Úc Huân ở bên nhau, dù thế nào tôi cũng là ba vợ cậu!”

“Xin lỗi, nếu Tiểu Huân không nhận ông, tôi cũng sẽ không.” Lãnh Tư Thần không chút khách khí mà nói.

“Cậu đứa nhỏ này thật là một chút đều không đáng yêu! Thật không hiểu Úc Huân sao lại coi trọng cậu chứ!” Nam Cung Lâm mặt đen hừ một tiếng.

Tên nhóc này, cố tình hướng miệng vết thương của ông mà rải muối vào.

Nhìn về phía Hạ Úc Huân giữa sàn nhảy, trong mắt Nam Cung Lâm tràn đầy sùng ái: “Nếu đem kính sát trùng của cô ấy bỏ ra, khẳng định càng mê người!”

Không hổ là con gái của Nam Cung Lâm ông, là vàng vẫn luôn sáng lên từng ngày.

Dưới ánh đèn, cô sẽ trở thành minh tinh lóa mắt nhất.

“Cô ấy chán ghét đôi mắt của mình, ông tốt nhất bớt ở trước mặt cô ấy nhắc tới chuyện này.” Lãnh Tư Thần nhắc nhở nói.

“Là vì tôi sao?” Nam Cung Lâm hơi mang chút chua xót hỏi.

“Không rõ lắm, nhưng có thể khẳng định chính là, không thoát khỏi liên quan đến ông. Bóng ma tuổi thơ của cô ấy đều do ông tạo thành!” Nói đến đây Lãnh Tư Thần liền sắc mặt không tốt.

“Tôi một người cha đáng thương không được tiếp nhận, cậu có thể khấu hạ lưu nhân chút hay không?” Nam Cung Lâm vẻ mặt thương tâm.

Khấu hạ lưu nhân? Lãnh Tư Thần nghiêng liếc ông một cái, đối với người đàn ông vứt bỏ mẹ con Hạ Úc Huân hơn hai mươi năm, thái độ của anh thật sự không tốt lên nổi.

“Ông định khi nào nói thật với cô ấy?” Lãnh Tư Thần hỏi.

“Trước tiên vẫn là không cần! Tôi sợ nói rồi cô ấy liền không để ý tới tôi!” Nam Cung Lâm thở dài.

Lãnh Tư Thần nghe vậy có chút kinh ngạc, không thể tin được Nam Cung Lâm cũng có lúc do dự không quyết đoán như vậy, xem ra Hạ Úc Huân thật đúng là uy hiếp ông.

“Lại nói tiếp, tôi không thể không bội phục cậu, cậu rốt cuộc sao có thể phát hiện ra quan hệ giữa tôi và Úc Huân?” Nam Cung Lâm tò mò hỏi.

Lãnh Tư Thần lạnh lùng mà nói, “Tôi thật may có những suy luận cơ bản của người bình thường mà thôi. Đầu tiên là nhóm máu hiếm, rồi đến việc ông đối với cô ấy quan tâm không giống bình thường, thậm chí còn có đôi mắt màu tím hệt nhau. Trên thế giới không có nhiều chuyện trùng hợp như vậy, cho nên, trong đó nhất định có nguyên nhân!”

Lãnh Tư Thần vừa dứt lời liền nhìn đến Renault thân mật mà dán bên tai Hạ Úc Huân không biết nói cái gì, chọc đến cô lúm đồng tiền như hoa nở, tức khắc mặt đen như đáy nồi.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 337: Trò Chơi Quốc Vương

Đêm nay, Hạ Úc Huân không hề nghi ngờ đã hoàn toàn đoạt hết nỗi bật của Bạch Thiên Ngưng.

Nhưng, cô một chút vui sướng thắng lợi đều không có, tâm tình ngược lại áp lực nói không nên lời.

Chỉ nghĩ vô cùng đơn giản mà yêu một người, vì cái gì phải liên lụy nhiều người phức tạp, gây ra nhiều chuyện phức tạp như vậy?

Yến hội sau khi kết thúc, mấy người ham chơi không muốn đi, một hai phải chơi suốt đêm, đặc biệt là với hai kẻ dờ hơi như Hàn Khải Vũ cùng Murphy.

Lãnh Tư Triệt bất đắc dĩ, đành phải sắp xếp một phòng khách đầy đủ tiện nghi cho mọi người tiếp tục chơi, mấy người quan hệ tương đối tốt đều giữ lại.

Hạ Úc Huân quá mệt mỏi, vốn dĩ muốn về trước, dù sao cô lại không có thân phận gì, không phải luẩn quẩn trong vòng bọn họ.

Nhưng, cô vừa đi Renault cũng muốn đi, nói muốn tiễn cô.

Cô không muốn mất hứng, đành phải ở lại.

Thượng đế phù hộ, lần này đừng lại chơi cái trò lời nói thật lòng hay là đại mạo hiểm chết tiệt kia nữa.....

Nam Cung Mặc bị Lâm Na buộc đưa Tô Huyền Kỳ về nhà, Tần Mộng Oanh cũng nhờ Trương Dật Hưng đưa về, dưới mọi cách đe dọa của Hạ Úc Huân, từ đe dọa bất lịch sự đến chà đạp, Âu Minh Hiên cuối cùng thông suốt một chút đuổi theo.

So với lần tụ hội trước ở quán bar, lần này có thêm Renault cùng hai người bạn thân của Bạch Thiên Ngưng và Lam Hạo Dương tiệc tùng thâu đêm tới muộn vừa lúc đuổi kịp.

Vốn tưởng rằng Renault không thích xem náo nhiệt, nhưng lúc Bạch Thiên Ngưng mời, hăn lại không cự tuyệt, còn khuyên cô cũng ở lại chơi.

Hạ Úc Huân thật sự bắt đầu hối hận không ngoan ngoãn ở nhà ngủ, cô thật sự buồn ngủ rất buồn ngủ.

Trong phòng giải trí trang bị đầy đủ mọi thứ, thập phần xa hoa. Đối với loại biệt thự đốt tiền này, cô đã coi như không thấy gì.

Hàn Khải Vũ hát một bài hát vô cùng sống động, đỉnh tai nhức óc gào rống thành công dọa lui sự buồn ngủ của Hạ Úc Huân.

Mọi người bắt đầu tán gẫu, Renault cực kỳ dẻo miệng, mọi người ở chung rất hòa hợp.

Hạ Úc Huân từ đầu tới đuôi chưa nói mấy câu, vẻ mặt uể oải.

Thấy cô hai tay xoa xoa dường như có chút lạnh, Renault lập tức săn sóc mà đem áo khoác cởi ra cho cô mặc.

“Uống chút rượu đi! Sẽ thoải mái hơn một chút.” Renault lấy ly rượu vang đỏ có số dọ thấp đưa cho Hạ Úc Huân.

Lãnh Tư Thần nhìn Hạ Úc Huân, con người ý tứ rất rõ ràng, Hạ Úc Huân, không được uống!

Trên thực tế, lần này Hạ Úc Huân căn bản không dám uống vài ngụm rượu, bởi vì sợ gây chuyện sau khi uống.

Nhưng, trơ mắt nhìn Bạch Thiên Ngưng cả ngày đều gặt gao ôm lấy cánh tay anh, dính anh, cùng anh tiếp đón khách khứa, cô đã sớm chống đỡ đến cực hạn rồi.

Vì thế, cô làm lơ cảnh cáo của Lãnh Tư Thần, khiêu khích mà liếc mắt nhìn Lãnh Tư Thần một cái, tiếp nhận rượu của Renault, nói: “Cám ơn!”

Sắc mặt Lãnh Tư Thần tức khắc trầm xuống, cô gái đáng chết này, như thế này anh có thể không có biện pháp thoát thân, không thể đưa cô trở về, cô hiện tại cư nhiên còn uống rượu!

“Chúng ta chơi trò chơi đi!” Hàn Khải Vũ vừa nói lời này, Hạ Úc Huân lập tức cảnh giác.

“Chúng ta chơi..... Trò chơi quốc vương.”

Hạ Úc Huân vừa nghe, cuối cùng yên lòng, cũng may không phải trò lời nói thật lòng hay là đại mạo hiểm.

“Rút được con số lớn nhất chính là quốc vương, có quyền yêu cầu người rút được số nhỏ nhất làm bất cứ chuyện gì! Quy tắc kỳ thật cũng gần như lời nói thật lòng hay đại mạo hiểm.”

Hàn Khải Vũ nói xong, Hạ Úc Huân muốn tìm sợi dây thừng treo cổ, thượng đế vẫn là không nghe được cô cầu nguyện.

“Khụ, người rất đông, thiếu một mình tôi cũng cũng không ít, các người chơi đi! Tôi đi chơi cái kia, ha ha, có chút lạnh!” Hạ Úc Huân oạch một tiếng lên đến phòng một khác bên cạnh thăm khiêu vũ.

Renault theo qua đi: “Tôi bồi xô!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 338: Thỏ Con

Renault vừa đi, hai người bạn của Bạch Thiên Ngưng đều có chút tiếc nuối, cảm giận mà trừng mắt nhìn Hạ Úc Huân một cái.

Hạ Úc Huân đều sắp sửa buồn ngủ đến chết, nào còn có sức lực khiêu vũ, đem tốc độ điều đến chậm nhất, sau đó hết như thỏ con vụng về nhảy nhót rồi ngừng.

Renault cứ nhiên còn chống cằm dùng vẻ mặt thưởng thức say mê múa ba-lê nhìn cô nhảy điệu thỏ con.

Phòng bên kia luôn truyền đến tiếng cười náo nhiệt, hôm nay là ngày đính hôn của Lãnh Tư Thần cùng Bạch Thiên Ngưng, trò chơi này mọi người tất nhiên là có chút cố tình đem bọn họ tác hợp ở bên nhau.

Hạ Úc Huân mới vừa nhảy xoay người liền nhìn thấy Lãnh Tư Thần ôm lấy Bạch Thiên Ngưng hôn môi.

Trò chơi mà thôi, phải nghiêm túc như vậy, say mê như vậy sao? Cái tên sắc lang! Đại sắc lang!

Hạ Úc Huân đem tốc độ chuyển thành nhanh nhất, điên cuồng mà phát tiết.

Hàn Khải Vũ nhìn Hạ Úc Huân bên kia khá xinh đẹp, không nhịn được huýt sáo một cái, trầm trồ khen ngợi cô.

Hạ Úc Huân thở hồng hộc mà dừng lại, cùng Hàn Khải Vũ làm mặt quỷ, sau đó ngồi xuống sô pha, rất khát, bưng rượu vang đỏ lên xem như nước lọc uống sạch.

Đang uống, Hàn Khải Vũ đột nhiên đi tới, chân sau quỳ xuống, trong miệng ngậm một cành hoa hồng, thâm tình nói, “Công chúa mỹ lệ, ta đã yêu thầm nàng thật lâu! Nếu ta không cầu hôn với nàng, ta sẽ hối hận cả đời, bởi vì nàng là duy nhất trong ta.”

Hạ Úc Huân đầy đầu hắc tuyến mà nhìn Hàn Khải Vũ ra vẻ thâm tình, không thể tin được cô vốn dĩ muốn làm người xem, lại bất hạnh thành đạo cụ.

Thấy Murphy phía đối diện đang ôm bụng cười đến hoa chi loạn chiến, Hạ Úc Huân đỡ trán, tên kia, liền biết đó là chuyện tốt mà cô đã làm!

Hàn Khải Vũ ra sức nháy mắt với cô, nhỏ giọng nói, “Đồng ý đi a! Làm ơn làm ơn! Phối hợp một chút!”

Hạ Úc Huân rút hoa hồng trong miệng Hàn Khải Vũ ra, làm ra vẻ vô cùng thẹn thùng, đáp: “Thực xin lỗi, kị sĩ anh dũng, ta không thể đáp ứng màn cầu hôn của ngài, bởi vì..... Bởi vì ta đã có người mình yêu!”

“Ai! Rốt cuộc là ai? Chiến sĩ nhiệt huyết đang sôi trào! Ta muốn cùng hãn quyết đấu!” Hàn Khải Vũ nhanh chóng nhập diễn.

Hạ Úc Huân phì cười một tiếng, đang muốn phì nhõ hãn cũng quá nhập diễn, lại không nghĩ rằng, mặt sau còn có người càng nhập diễn hơn.....

Renault bên cạnh đột nhiên hôn lên trán Hạ Úc Huân một cái, toàn thân tản ra ánh sáng của hoàng tử trong thế giới cổ tích, nói: “Nữ thần của ta, xin ban cho ta nụ hôn chúc phúc, ta đem thắng lợi vì nàng mà giành được!”

Hàn Khải Vũ nhìn tình hình này đều sắp khóc, kỳ sĩ cùng hoàng tử, căn bản không phải cùng một cấp bậc.

Hàn Khải Vũ che mặt mà chạy, không hoàn thành nhiệm vụ, ngoan ngoãn bị phạt rượu ba ly.

Hạ Úc Huân mặt đầy hắc tuyến, đây không phải trò chơi quốc vương, thành kịch nói rồi!

Sau màn mở đầu, liền bắt đầu không ngừng có người lại đây tìm.

Hạ Úc Huân mệt rã rời, lệch qua sô pha mơ màng sắp ngủ, ngủ rồi sẽ không ai tới phiền cô nữa!

Renault nhìn Hạ Úc Huân đáng yêu ngủ, cầm lòng không được mà đến gần môi cô, ở bên tai nói nhỏ: “Huân, cô đoán, nếu lúc này tôi hôn cô, sẽ như thế nào?”

Hạ Úc Huân mơ mơ màng màng mà hừ hừ, sau đó hoàn toàn ngủ đến bất tỉnh nhân sự.

Hàn Khải Vũ rút được quốc vương suy tư nói, “Chúng ta chơi thú vị chút! Nhìn thấy tiểu bạch thỏ đag ngủ bên kia chứ?”

Lãnh Tư Thần nhăn nhăn mày, cái tên Hàn Khải Vũ, lại muốn làm cái gì?

Thực bất hạnh, lúc này đây người rút phải con số nhỏ nhất, là Lãnh Tư Thần.

“Lãnh tổng, việc anh phải làm chính là nghĩ cách làm cô ấy tỉnh lại. Nhưng, chú ý nha! Có điều kiện. Không thể phát ra âm thanh, tứ chi tất cả đều không thể dùng, không thể mượn ngoại lực!”

“Này! Hàn Khải Vũ, anh nói căn bản không có khả năng làm được?”
Murphy bất mãn mà nói.

Hàn Khải Vũ liếc cô một cái, nói: “Chính là có khó khăn chơi mới vui chứ!”

Tên này chính là e sợ thiên hạ không loạn.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 339: Quyết Định Tới Điểm Kính Bạo

Lãnh Tư Thần xoa xoa ấn đường, sau đó đi về phía Hạ Úc Huân.

Hàn Khải Vũ ở phía sau kêu, “Chú ý ta điều kiện!”

Lúc tất cả mọi người đang xem trò hay, Lãnh Tư Thần đi đến trước mặt Hạ Úc Huân, nhìn cô ngủ đến vẻ mặt điềm mỹ, không hề nghĩ ngợi, cúi người, cúi đầu, đột nhiên không kịp phòng ngừa mà ngậm lấy môi Hạ Úc Huân, đi sâu vào nồng nhiệt hôn.....

Hạ Úc Huân đột nhiên bị cảm giác hít thở không thông vây quanh, lại vẫn không tỉnh lại, chỉ là có chút thống khổ rên rỉ vài tiếng.

Vì thế, Lãnh Tư Thần đành phải hạ độc khẩu.

“Ừm, đau.....”

“Lãnh Tư Thần, anh giống pudding.....” Hạ Úc Huân nỉ non chỉ có Lãnh Tư Thần nghe hiểu.

Sau đó, cô rút cuộc mở con ngươi sương mù mênh mông, khoảnh khắc lông mi rung động, khóe môi Lãnh Tư Thần nhếch lên, sau đó lập tức rời đi, trở lại chỗ cũ.

Mà Hạ Úc Huân còn không biết đã xảy ra chuyện gì, mê man mà chớp mắt, sờ sờ môi mình, sao lại cảm giác bị gặm một cái? Vì cái gì tất cả mọi người đều nhìn cô?

Còn nữa, vì cái gì mặt Renault đen như vậy?

“Khụ, Lãnh tổng quả nhiên cao minh! Bái phục bái phục!” Hàn Khải Vũ xem thế là đủ rồi, tiếp theo bắt đầu ảo não, nói: “Xem ra vẫn là điều kiện của tôi không đủ hà khắc, lần sau đổi thành không thể dùng bất cứ bộ phận nào trên cơ thể chạm vào! Sai lầm thật sai lầm.....”

Đây chỉ là trò chơi mà thôi, cho nên, đối với hành vi ngoài dự đoán của Lãnh Tư Thần, tất cả mọi người đều la hét ầm ĩ ồn ào lẫn lộn qua.

Bạch Thiên Ngưng cũng vui đùa theo, chỉ là, cười rất gượng ép.

“Úc huân, lại đây cùng nhau chơi đi!” Hàn Khải Vũ hô.

“Đúng đó, cùng nhau chơi đi! Không có cô bớt bao nhiêu lạc thú!” Murphy hưng phấn qua đi đem Hạ Úc Huân mơ mơ màng màng kéo đến bên cạnh ngồi xuống, đối diện chính là Lãnh Tư Thần cùng Bạch Thiên Ngưng.

Renault rất nhanh liền sửa sang lại cảm xúc, ngồi xuống bên cạnh Hạ Úc Huân, Renault vừa gia nhập, không khí càng nhiệt liệt.

Vì thế, Hạ Úc Huân vẫn không thể may mắn thoát nạn, hung hăng bị kéo qua.

Hơn nữa rất bi thảm nhiều lần rút phải quân nhỏ nhất, những người này vấn đề phải hỏi, đề xuất trừng phạt cũng mỗi cái đều muốn làm cô hộc máu.

Hàn Khải Vũ không có hảo ý mà vuốt cằm, nhìn từ trên xuống dưới cô, hỏi: “Trên người của cô..... Bộ phận nào mắc cảm nhất? Phải thành thật trả lời nha!”

Lãnh Tư Thần như suy tư gì mà nhìn chăm chăm vào vành tai xinh xắn của Hạ Úc Huân.

Hạ Úc Huân trả lời: “Tôi hình như không có nơi nào mẫn cảm a! Anh chạm vào nách tôi tôi đều sẽ không cười!”

Hàn Khải Vũ lắc đầu ai oán: “Ai! Chưa khai phá, chưa khai phá a!”

Nha đầu này, lúc anh chạm vào, rõ ràng mặc kệ chạm vào chỗ nào, cô đều sẽ run rẩy đến đáng yêu.

Hạ Úc Huân trong lúc vô tình tiếp xúc ánh mắt mang chút tà ý của Lãnh Tư Thần, không khỏi một trận lửa đốt bên tai, tên kia, lại suy nghĩ thứ tà ác gì.

Tối nửa đêm gần về sáng, không khí đã có chút lạnh, Murphy quyết định có chút hăng hái, hưng phấn mà kiến nghị nói, “Chúng ta đổi cách chơi đi! Từ bây giờ người rút được con số nhỏ nhất sẽ cởi quần áo cho người đầu tiên bên phải mình, lượt tiếp theo sẽ mặc vào cho người kia! Thế nào? Cái này không tồi chứ? Ha ha ha.....”

Hạ Úc Huân thực bất hạnh mà nói: “Làm ơn, nếu bên phải người kia là phụ nữ thì sao?”

Murphy không thèm để ý nói, “Phụ nữ..... Phụ nữ thì cởi áo ngoài! Đàn ông cởi sạch thân trên mới thôi!”

“Được được!”

Lập tức bắt đầu có người hưng phấn ăn ý, toàn phòng lửa nóng đến mức có chút mất khống chế.

Hàn Khải Vũ khẩn trương không thôi mà kéo lại quần áo mình, dùng ánh mắt nhìn sắc lang nhìn Murphy, nói: “Murphy, cô quá sắc!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 340: Như Thế Nào? Vừa Lòng!

“Cút! Không ai muốn nhìn anh!” Murphy rống lên một tiếng, sau đó có chút e lệ mà nhìn Lãnh Tư Triệt, Lãnh Tư Triệt vừa lúc ngồi ở bên phải cô, lỡ như mình rút phải số nhỏ nhất thì sao?

A a a! Làm sao bây giờ làm sao bây giờ? Thật sự là quá..... Kích động, quá thổ huyết!

Lãnh Tư Thần ở bên kia bất đắc dĩ mà lắc đầu, tuy rằng đối với cách chơi cổ quái hiếm lạ này anh đã sớm gặp nhiều, vẫn nhìn không được cảm thán, hiện tại người trẻ tuổi chơi thật đúng là điên.

Lãnh Tư Thần vừa quay đầu, đột nhiên phát hiện một sự việc, Hạ Úc Huân ngồi ở bên phải Renault, lỡ như.....

Murphy đáng chết này!

“Bắt đầu rồi! Bắt đầu rồi! Mọi người rút bài đi!”

Kết quả mở bài thật sự là kinh hỉ ngoài dự đoán..... Kinh hỉ.

Vẻ mặt Bạch Thiên Ngưng ngượng ngập nói, “Là tôi!”

“A ——”

Người bên phải Bạch Thiên Ngưng là Lãnh Tư Thần.

Toàn phòng sôi trào, mấy người phụ nữ ôm lấy nhau, Lãnh Tư Thần còn chưa cười đã suýt chút nữa xịt máu mũi.

Murphy mặc dù có chút tiếc nuối, không phải mình rút được, bất quá, nếu là Lãnh Tư Thần mà nói, cũng rất đẹp mắt.

Sợ là sợ Lãnh Tư Thần khối băng kia chơi không nổi.

Người ta một người đàn ông lãnh khốc như vậy sao có thể thuận theo bọn họ mà chơi, làm ơn, như thế không phải cũng tẻ ngắt sao!

Hạ Úc Huân rất muốn đập đầu chết, rất muốn rất muốn.

Renault vẫn một bộ xem kịch vui.

“Cởi quần áo cởi quần áo.....” Mọi người bắt đầu ồn ào.

“Thiên Ngưng, động thủ đi! Đây là chồng cô a! Có cái gì không dám cởi chứ?”

“Hay là, quá quen thuộc rồi sao!”

“Này! Các người đừng náo loạn! Chơi cũng đừng phát hỏa như vậy chứ.....” Bạch Thiên Ngưng đỏ mặt giận dữ nói.

Mọi người hết sức hậm hực, Lãnh Tư Thần cầm tay Bạch Thiên Ngưng đặt ở cổ áo mình, đưa cho cô một ánh mắt, ý tứ thực rõ ràng.

Vì thế, mọi người lại lần nữa sôi trào.

“Lãnh tổng thật ngẫu nha!”

“Thiên Ngưng, cố lên a! Cơ hội ngàn năm có một!”

“Nhưng, Lãnh tổng đều phải vì cô hiến thân! Chúng tôi là nhờ phúc của cô.....”

Lãnh Tư Triệt ở một bên như suy tư gì, sau khi trở về, phát hiện anh thật sự thay đổi rất nhiều, nếu theo cá tính trước đây của anh, khẳng định sẽ không tham dự loại chuyện nhàm chán này, đừng nói là phối hợp.

Khả năng anh có thể phản ứng nhất chính là nói một tiếng “Nhàm chán” sau đó không màng mọi người xấu hổ mà rời đi.

Nhưng, mấy năm nay mài giũa đã sớm bồi dưỡng năng lực bình tĩnh đối phó với mọi tình huống bất ngờ.

Mà so với chính mình, thật sự kém quá nhiều, ngay cả trò chơi, tất cả mọi người đều sẽ cố ý làm như vô tình mà chiếu cố anh, sẽ không nói ra yêu cầu gì quá mức.

Nhìn khuôn mặt tuần dật của Lãnh Tư Thần, tim Bạch Thiên Ngưng động không thôi, đầu tiên là cười bỏ cà vạt anh, sau đó tới cười tây trang.

Mọi người nín thở chăm chú nhìn thân thể đàn ông dần hiện ra, lồng ngực màu mật mơ hồ có thể thấy được vài vết sẹo nông nông sâu sâu, thập phần mỉa mai.....

Lãnh Tư Thần bật lửa hút thuốc, dựa vào sofa, hỏi: “Như thế nào? Vừa lòng!”

Mọi người điên cuồng gật đầu, loại cơ hội này, loại phúc lợi này, cũng không phải là mỗi ngày đều có.

“Thật hy vọng vĩnh viễn để trần như vậy, lượt tiếp theo vĩnh viễn không cần đến!” Murphy háo sắc nói.

“Lau nước miếng của cô đi!” Hàn Khải Vũ tức giận nói.

Đợt thứ hai mặc quần áo kỳ thật đã không có gì gây cười, nhưng cố tình rút được số nhỏ nhất lại là Hạ Úc Huân đang rơi vào tình cảnh xấu hổ.

“Tôi là số nhỏ nhất.” Hạ Úc Huân nói xong ném lá bài, sau đó vài bước đi qua, thành thạo không đến mười giây đồng hồ liền giúp Lãnh Tư Thần mặc xong áo.

Đáng chết! Cư nhiên dám cởi quần áo đàn ông của cô! Tức chết cô rồi!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 341: Rút Được Quốc Vương

“Úc Huân à! Cô mặc chậm một chút đi! Ô ô ô..... Không thấy..... Mỹ nam thoát y của tôi.....” Murphy đuổi tay thẳng xuống.

Lãnh Tư Thần thực hảo tâm mà nhắc nhở, “Cúc áo cần thận đừng cài sai nhé!”

Hạ Úc Huân trừng anh một cái, nói: “Tôi sẽ không làm chuyện ngu ngốc như vậy!”

Thấy cô cuối cùng đã thắt xong cà vạt, một bộ hận không thể đem anh bao vây kín mít, Lãnh Tư Thần nhàn nhã mà dựa vào, tâm tình rất tốt.

“Được rồi, cách chơi này đến đây kết thúc, đàn ông không sao, nhưng còn phụ nữ, không cần chơi đến quá mức.”

Vì đẩy mạnh xây dựng xã hội, câu nói đầu tiên của công công Lãnh Tư Thần không hài hòa không thuần khiết với quy tắc trò chơi.

Cái này gọi là phòng bị với chuyện chưa xảy ra, chờ chuyện đã xảy ra, có thể đã không còn kịp nữa rồi.

Anh có thể chịu đựng người khác cởi quần áo anh, nhưng, tuyệt đối không thể chịu đựng có người cởi quần áo Hạ Úc Huân, hoặc là cô cởi quần áo người khác, cởi anh đương nhiên là không sao, bất quá trò chơi này

quy tắc quá biến thái, chỉ có thể cười người bên phải, anh không cơ hội được Hạ Úc Huân cười.

Cả phòng chơi, ôn nhu nhất vẫn là Lãnh Tư Triệt.

“Tiểu Huân, sinh nhật em muốn quà tặng gì?”

Hàn Khải Vũ ở một bên bất mãn, “Tư Triệt, vấn đề này thực nhàm chán! Đổi cái khác đi!”

Murphy tát qua một cái, nói: “Yên ổn một chút cho tôi, không phải quốc vương, không được lên tiếng!”

“Ai, cô cái người đàn bà bạo lực này, mỗi lần đều như vậy..... Tư Triệt mỏng manh như vậy sao có thể chịu được cô!”

“Anh nói lại! Anh nói lại.....”

Hạ Úc Huân chớp chớp mắt, sinh nhật? Cô đều sắp sửa quên, còn ba ngày nữa chính là sinh nhật cô.

“Quà tặng sao..... Không có gì đặc biệt muốn, chỉ cần có thể cùng bạn bè ở bên nhau ăn bữa cơm thì được rồi.” Hạ Úc Huân nở một nụ cười vô lực.

Thứ thực sự muốn..... Căn bản không có khả năng thực hiện.

Uống về sau, Hạ Úc Huân đã say khướt, thân mình chịu đựng không nổi dựa vào vai Murphy.

Murphy không chút lưu tình mà đem đầu Hạ Úc Huân đẩy qua bên kia, “Qua bên kia đi! Xu hướng giới tính của tôi rất bình thường!”

Hạ Úc Huân hít hít cái mũi ủy khuất vô cùng, nói: “Cô khi dễ tôi.....”

“Huân, cô dựa vào tôi cũng được!” Renault ôn nhu mà đem đầu cô đỡ đến đầu vai mình, vài vị mỹ nữ nhìn thấy một trận đỏ mắt, Lâm Nguyệt tức giận đến mức sắp sửa bốc khói.

Tâm tình Bạch Thiên Ngưng cũng coi như không tốt, mặc dù có người có thể thu phục Hạ Úc Huân cô cầu mà không được, nhưng, cô không phục vì cái gì đàn ông ưu tú coi trọng cô như vậy.

Bản thân mình rốt cuộc có cái gì kém với cô gái không được giáo dục kia, cô thậm chí còn khinh thường việc so sánh cùng cô.

Nếu không phải bởi vì Renault nhắc nhở cô, sự việc bắt cóc Hạ Úc Huân kia Lãnh Tư Thần đã hoài nghi cô, cô tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ.

Cho nên, cho dù cô biết giữa Lãnh Tư Thần và Hạ Úc Huân có ái muội, cô cũng chỉ có thể chịu đựng, chỉ cần vị trí vợ chính tới tay, người khác căn bản không đáng sợ hãi.

Mà hiện tại, khoảng cách thành công chỉ còn lại có một bước, loại thời điểm này, cô tuyệt đối không thể đi sai nước, hoặc là để lộ nhược điểm.

Huống chi, cô còn có một chiêu vô dụng tất thắng!

“Anh, em rót rượu cho anh!”

Nếu không phải Lãnh Tư Triệt đúng lúc lấy ly rượu trong tay Lãnh Tư Thần, chỉ sợ ly rượu này khẳng định sẽ lại bể nát.

Hạ Úc Huân nhìn lá bài trong tay, kích động không thôi, ngồi thẳng thân mình, cô cuối cùng cũng rút được một lá quốc vương.

“Ai là số nhỏ nhất?” Hạ Úc Huân nhìn xung quanh.

“Là tôi.” Người nói chuyện là Renault.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 342: Trước Tiên Để Tôi Tiếp Thu Trừng Phạt

“A! Là anh sao!” Hạ Úc Huân có chút tiếc nuối.

Ai, thật đáng tiếc, sao lại không phải tên Hàn Khải Vũ kia, hoặc là Murphy cũng tốt a! Đương nhiên, Bạch Thiên Ngưng cũng không tồi. Cho dù là Lãnh Tư Thần, cô cũng có thể xuất khẩu ác khí, nhưng cố tình lại là Renault người cô hoàn toàn không có ý muốn trừng phạt.

Hạ Úc Huân nhìn mấy cô gái ánh mắt vạn phần chờ mong, trong lòng một trận phát lạnh, xem ra quyết định của cô còn quan hệ đến phúc lợi của nhiều người a.

Nhằm mục đích công bằng, cũng vì không đắc tội ai, Hạ Úc Huân quyết định: “Như vậy đi! Thấy quả quýt này chứ! Chờ lát nữa tôi sẽ nhắm mắt lại dùng tay gõ mặt bàn, các người theo thứ tự từng bước từng bước chuyển quả quýt này xuống, tôi kêu ngừng, quả quýt truyền tới tay ai, người đó liền có thể.....”

“Có thể cái gì?” Lâm Hân hưng phấn mà hỏi.

“Phụ nữ có thể được Renault tiên sinh hôn một cái! Đàn ông..... Ha ha, vẫn có thể được anh ấy hôn môi một cái.”

Hạ Úc Huân vừa dứt lời, các cô gái kích động đến điên cuồng, đàn ông thì nôn đến hộc máu.

Renault bất đắc dĩ mà lắc đầu, vuốt vuốt tóc trên trán Hạ Úc Huân, vể mặt sùng nịch, nói: “Huân, cô thật là.....”

Nếu nói đúng với đề nghị này, Renault sẽ có chút bài xích, tuyệt đối là bởi vì nửa câu đầu, mà không phải bởi vì nửa câu sau.

Bởi vì, trước khi gặp được Hạ Úc Huân, hấn căn bản sẽ không chạm vào phụ nữ, coi như nửa là GAY, so với đàn ông, hấn càng bài xích phụ nữ hơn.

“Renault, tin tưởng tôi, nhìn như là trừng phạt, kỳ thật là phúc lợi, tôi nhất định bắt gái đẹp cho anh! Tôi đã bắt đầu đổi vận, thật sự.....” Hạ Úc Huân ghé vào bên tai Renault, lời thề son sắt mà cam đoan nói.

“Chúng ta đây có thể đoạt quả quýt chứ?” Có người giơ tay hỏi.

Hạ Úc Huân mặt đen lại, nói: “Không thể, nếu các người ai đoạt không buông tay làm sao bây giờ?”

“Tôi giết cô ấy!” Trong đám người lập tức có người nói.

Hạ Úc Huân mặt càng đen, nói: “Tất cả đều không được có bất luận dị nghị gì, tôi là quốc vương, tôi định đoạt, được rồi, bắt đầu đi!”

Hạ Úc Huân đem rượu vang đỏ trên bàn uống một hơi cạn sạch, sau đó nhắm mắt lại bắt đầu gõ mặt bàn.

Quả quýt từ tay người này truyền tới tay người khác, Hạ Úc Huân tiết tấu càng gõ càng nhanh.

Hàn Khải Vũ giống như trong tay cầm chính là quả bom, nhanh chóng truyền cho Lâm Hân, Lâm Hân lưu luyến không rời mà truyền cho Murphy.

“Được! Ngừng ——”

A a a! Xong rồi, Murphy trong lòng hoảng hốt, nụ hôn đầu tiên của cô chính là muốn để lại cho Tư Triệt, cho dù đối phương là soái ca đẹp trai Renault cũng không thể, tuyệt đối không thể a!

Vì thế, một khắc cuối cùng, Murphy nhắm mắt lại, lập tức đem quả quýt ném qua bên cạnh.

Hạ Úc Huân mở to mắt, cảm thấy hứng thú hỏi, “Quả quýt ở trong tay ai? Ở tay ai.....”

Ánh mắt mọi người đều dừng trong lòng Hạ Úc Huân, mà Hạ Úc Huân cũng phát hiện, phát hiện ra, chậm rãi lặn xuống dưới đầu gối cô..... Quả quýt.

Hạ Úc Huân tròn mắt, “Có lầm hay không? Sao lại ở chỗ tôi? Tôi là quốc vương!”

Bạch Thiên Ngưng cười nói: “Nhưng, cô không có nói quốc vương không trong phạm vi trò chơi.”

Người khởi xướng Murphy đang chột dạ mà ho nhẹ.

Murphy đáng chết, đây đã không phải lần đầu tiên trong đêm nay Lãnh Tư Thần cảm khái như vậy!

Lãnh Tư Triệt trước khi Lãnh Tư Thần hoàn toàn làm hỏng toàn bộ, nhìn đồng hồ, đúng lúc nói: “Đã ba giờ, mọi người tan ra sớm một chút đi!”

“Về đi về đi!” Lâm Hân lập tức phụ họa.

“Đúng vậy đúng vậy, chúng ta đều quấy rầy lâu như vậy, xuân tiêu một khắc đáng giá ngàn vàng, ít nhất cũng để Thiên Ngưng cùng Lãnh tổng nghỉ ngơi!”

Renault bình tĩnh mà nhấp một ngụm rượu, không chút nào muốn theo ý mọi người kết thúc trò chơi, ngẩng đầu, lộ ra ưu nhã mỉm cười, nói: “Ít nhất, trước hết để tôi tiếp thu trừng phạt, nếu không, tôi sẽ cảm thấy bất an!”

Ánh mắt Lãnh Tư Thần chợt kết băng.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 343: Còn Để Cho Người Khác Ngủ

Hai người đàn ông nhìn như dáng vẻ tất cả đều khí định thần nhàn, người chung quanh lại toàn cảm thấy một cổ áp lực cực kỳ lớn.

Bầu không khí này..... Không quá thích hợp a!

Mà giờ phút này nội tâm Hạ Úc Huân cơ hồ là không chịu nổi!

Chết tiệt!

Làm cái gì nha! Cô sắp điên rồi! Cô hoàn toàn ma hóa!

Thật vất vả nghe được Tư Triệt thân yêu nói ra một câu cô muốn nghe nhất đêm nay, rốt cuộc có thể về nhà ôm pudding ngủ, Renault cứ nhiên một hai phải tiếp thu trừng phạt, đứa nhỏ này đâu bị cửa kẹp rồi sao!

Cho dù anh khẳng khẳng muốn tiếp thu trừng phạt, vậy anh cũng nhanh lên được không? Anh nhìn Lãnh Tư Thần làm gì?

Chẳng lẽ..... Chẳng lẽ Renault coi trọng Lãnh Tư Thần?

Hạ Úc Huân kinh hoàng mà cắn ngón tay, thật cẩn thận mà lén nhìn Renault một cái.

Ừm, mặc kệ, mặc kệ, cô muốn ngủ!

Vì thế, Hạ Úc Huân bị cồn làm cho choáng váng đầu óc lão đảo mà ngồi dậy, một phen kéo cô Renault, mềm mại tựa lông chim vừa chạm lại thu về.

Tiếp theo, dưới ánh mắt chăm chú nhìn của mọi người, Hạ Úc Huân lung lay mà đứng lên, dững cảm mà đem quả quýt kia xem như một khúc cây đập mạnh lên bàn, đập bẹp, nói: “Nhường đường!”

Xong rồi, liền thất tha thất thểu mà đi ra ngoài, vừa đi vừa lẩm bẩm: “Nháo nháo nháo, nháo đủ chưa, còn có cho người khác ngủ.....”

Đây là một cái hôn môi ngắn ngủi mà Renault thu được, lại cho hẳn chấn động sâu sắc nhất.

“Huân, tôi tiễn cô!” Renault từ hoảng hốt phục hồi tinh thần lại, cầm lấy áo khoác đi lên theo.

-

Ngoài biệt thự, Renault đang muốn đỡ Hạ Úc Huân lên xe, đèn xe bên cạnh đột nhiên sáng lên, một chiếc Ferrari màu đỏ ngừng lại đây.

Nam Cung Lâm từ trong xe đi ra, nói: “Không nhọc lo lắng, Úc Huân tôi đưa về là được rồi!”

“Ba nuôi!” Hạ Úc Huân kêu một tiếng, sau đó lập tức hướng tới Nam Cung Lâm đi qua, hướng Renault vẫy vẫy tay, nói: “Renault, cảm ơn hảo ý của anh, tôi đã phiền anh rất nhiều lần, hôm nay thật sự không thể lại phiền anh nữa, tạm biệt ~”

Hạ Úc Huân gọi một tiếng ba nuôi ngọt ngào khiến Nam Cung Lâm hơn nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại, mở cửa xe, đỡ cô đi vào, lái xe rời đi.

Nhìn Ferrari rời đi, Renault một quyền nện trên xe mình.

Thì ra, cô là con gái nuôi của Nam Cung Lâm? Khó trách Nam Cung Lâm lo lắng cho cô như vậy!

Cô gái này so với hẳn tưởng tượng còn khó thu phục hơn, hẳn đã sắp sửa mất đi nhân nại.

Renault như suy tư gì mà chạm vào môi mình, nói: “Bất quá, xem như vì cái hôn này, ta lại nhân nại một lần, một lần cuối cùng.....”

-

Trong xe, Hạ Úc Huân xoa xoa cái trán hơi đau, nói: “Nam Cung tiên sinh, cảm ơn ngài, cũng may có ngài xuất hiện!”

So sánh mà nói, cô tình nguyện thiếu nợ ân tình Nam Cung Lâm cũng không muốn thiếu Renault, nợ ân tình cô trả không nổi.

Nam Cung Lâm lúc này mới biết nha đầu này chỉ lấy ông làm lá chắn.

Bất quá, tính cảnh giác của nha đầu này thật là không tồi, cho dù say thành như vậy cũng biết bảo hộ chính mình.

“Kỳ thật, ta vẫn thích cô gọi ta là ba nuôi hơn.”

Hạ Úc Huân cười gượng, “Vừa rồi là tôi thất lễ! Bất quá, vì cái gì lúc này ngài lại xuất hiện ở chỗ này?”

Nam Cung Lâm sờ sờ cái mũi, đáp, “Ta..... Đi ngang qua.”

Tài xế từ kính chiếu hậu nhìn Nam Cung Lâm một cái, không rõ ông vì cái gì không nói cho cô gái này biết, ông đã đợi cô suốt cả đêm.

Nam Cung Lâm nhìn cô mệt mỏi, ôn nhu nói, “Ngủ một lát đi! Tối ta sẽ kêu.”

Hạ Úc Huân lắc đầu, hai mí đánh vào nhau, lại cố gắng chống lên, đáp:
“Không cần, tôi..... Không mệt.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 344: Hạ Úc Huân, Em Chết Chắc Rồi!

Nam Cung Lâm có chút chua xót mà nói, “Úc huân, không tin ta như vậy sao? Ta sẽ không khi dễ cô..... Lần trước ở tiệc sinh nhật, chỉ là ngoài ý muốn.....”

Chuyện lần đó, ông đã hối hận đến sắp chết, không nghĩ tới sẽ để lại cho cô ấn tượng không tốt như vậy.

Hạ Úc Huân vội vàng giải thích nói: “Không phải, ngài hiểu lầm rồi, tôi chỉ là..... Chỉ là thói quen. Khi còn nhỏ, có một lần tôi ngồi xe buýt về nhà, kết quả ở trên xe ngủ quên, xe buýt đưa tôi tới một nơi xa lạ, tôi tìm không thấy nhà, khi đó tôi thật sự sợ hãi rất sợ hãi..... Từ đó về sau, tôi cũng không dám ngủ trên xe nữa.”

Nam Cung Lâm đau lòng không thôi, nói: “Khi còn nhỏ? Bao lớn?”

“Hình như là năm tuổi, tôi muốn đi trung tâm thành phố xem suối phun, suối phun rất lớn rất đẹp nha! Mùa hè ở bên trong chui tới chui lui rất thoải mái! Lúc tâm trạng mẹ tốt sẽ mang tôi đi chơi, nhưng, bà ấy sẽ không chui vào, chỉ có tôi chui.....” Hạ Úc Huân có chút say mê mà hồi ức những chuyện ngây ngô đó.

“Suối phun.....” Thanh âm Nam Cung Lâm liền run rẩy.

Lầm đầu tiên của ông và Nhược Hân, chính là bởi vì suối phun.

Thời niên thiếu khinh cuồng, hai người ở dưới tuổi phun chơi đùa, hoàn toàn không thèm để ý sẽ đem quần áo làm ướt.

Tiết mục thật cũ kỹ, ông mang cô ấy về nhà thay quần áo, sau đó.....
Củi khô lửa bốc.....

“Nhỏ như vậy? Mẹ cô..... Sao lại không cùng cô?” Nam Cung Lâm thu hồi suy nghĩ hỏi.

“Mẹ..... Mẹ mất sớm..... Khi đó đã không còn nữa.....” Hạ Úc Huân tựa lưng vào ghế ngồi, có chút mệt mỏi nói.

Tim Nam Cung Lâm một trận co rút đau đớn, nói: “Thực xin lỗi.”

“Vậy..... Cô sau đó là như thế nào quay về được?” Nam Cung Lâm quan tâm hỏi.

Khóe miệng Hạ Úc Huân gợi lên một nụ cười hạnh phúc, đáp: “Tôi không về được, là A Thần tìm được tôi. Anh ấy nói, tôi tên ngọc này khẳng định là trên xe ngủ đến trạm cuối rồi. A Thần khi còn nhỏ đã rất thông minh.....”

Nhìn khóe miệng hạnh phúc, Nam Cung Lâm bất đắc dĩ mà thở dài.

-

Nam Cung Lâm đem Hạ Úc Huân đưa đến dưới lầu mới rời đi.

Hạ Úc Huân mơ mơ màng màng thật vất vả bò đến lầu bốn, cư nhiên phát hiện một chuyện làm cô muốn trực tiếp đâm tường mà chết.

Sáng cô ra khỏi nhà cư nhiên đã quên mang chìa khóa.

Trời ạ! Ngàn dặm xa xôi gấp gáp trở về, cư nhiên lại không mang chìa khóa.

Hạ Úc Huân mềm nhũn mà dựa vào cửa ngời xồm ngời xuống, hôm nay thật đúng là không phải cùng một cấp.

Thịch thịch thịch.....

Đột nhiên nghe được phía sau cửa có một trận tiếng động kỳ quái.

“A ô a ô a ô..... Ô ô.....”

Là pudding!

“Pudding.....” Trong nhà còn có pudding đang đợi cô trở về, Hạ Úc Huân cảm giác trong lòng một trận ấm áp, đem đầu dán ván cửa, nói: “Pudding, đừng kêu, ngoan ngoãn, chị ở ngay bên ngoài! Không biết A Thần khi nào trở về.....”

Hạ Úc Huân nhớ tới những lời lúc gần đi bọn họ ồn ào nói, trong lòng một trận chua xót, anh hiện tại có lẽ đang ở cùng Bạch Thiên Ngưng cộng độ xuân tiêu rồi!

-

Biệt thự Lãnh Tư Thần.

Lúc này những người khác cũng dần dần tan cuộc.

Cuối cùng trong phòng chỉ còn lại hai người Lãnh Tư Thần cùng Bạch Thiên Ngưng.

Lãnh Tư Thần một khuôn mặt âm trầm như là Tu La mới từ trong địa ngục thả ra, ngay cả Bạch Thiên Ngưng đều bị dọa sợ rồi, cơ hồ mỗi lần nhìn thấy Lãnh Tư Thần toát ra cảm xúc kịch liệt như vậy đều là có liên quan đến cô gái kia.

Lãnh Tư Thần toàn bộ đầu óc đều là hình ảnh trước đó Hạ Úc Huân chủ động hôn Renault.

Hạ Úc Huân, em chết chắc rồi, em thật sự chết chắc rồi!

Rốt cuộc tiền xong khách khứa, Lãnh Tư Thần vừa muốn đứng dậy đuổi theo, lại bị Bạch Thiên Ngưng từ phía sau ôm lấy, nói: “Tư thần, đừng đi.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 345: Tranh Thủ Mang Thai Con Của Anh Ấy

Lãnh Tư Thần không nói lời nào mà vặn bung tay cô ra, Bạch Thiên Ngưng lại ôm càng chặt, nói: “Đêm nay ở lại cùng em được không? Chẳng lẽ, chỉ hôm nay cũng không thể sao?”

“Đã khuya, anh đưa em về nhà.”

“Không, em không quay về.” Lúc này, cô sao có thể trở về, để tất cả mọi người biết Lãnh Tư Thần không muốn chạm vào cô sao?

“Vậy đêm nay em ở chỗ này ngủ.”

“Vậy còn anh?”

“Anh sẽ ở lại ngủ cùng em.” Con người Lãnh Tư Thần đè nén ám quang chợt lóe qua.

“Tư thần.....” Bạch Thiên Ngưng vui vẻ mà ôm chặt anh, hỏi: “Anh tha thứ cho em sao?”

Cô rõ ràng còn nhớ, chuyện xảy ra ngày đó ở bệnh viện, anh đem ảnh chụp ném trên người cô, nói bọn họ chỉ là khế ước hôn nhân, về sau, ngoại trừ trường hợp cần cùng nhau tham dự, bất cứ thời điểm nào khác, anh sẽ không quản cô ở bên ngoài làm cái gì, mà chuyện của anh, cũng không cho phép cô nhúng tay vào.

Lãnh Tư Thần hôn đỉnh đầu cô, nói: “Quá khú hãy để nó qua đi. Hơn nữa, em cũng là vì công ty.”

Lãnh Tư Thần thành lĩnh xảy ra chuyển biến khiến Bạch Thiên Ngưng vui sướng không thôi, nhưng lại có chút lo lắng, nói: “VẬY HẠ ÚC HUÂN.....”

“Chỉ là người không quan trọng.”

Lãnh Tư Thần ôn nhu làm Bạch Thiên Ngưng lấy hết can đảm hỏi, “Nhưng, anh rõ ràng là vì cô ấy mới cãi nhau ầm ĩ với nhà anh, thậm chí không muốn cùng em đính hôn cũng là vì cô ấy.....”

“Tin rằng bác trai hẳn là đã nói qua với em, anh rời khỏi Lãnh thị chỉ là vì phát triển tổ thợ, hơn nữa, anh cũng không muốn cùng Tư Triệt tranh giành. Về phần không muốn cùng em đính hôn, đó là bởi vì anh không muốn chịu sự sắp xếp của bọn họ, anh là vì thích em mới cùng em đính hôn, mà không phải vì gia tộc liên hôn. Lần này đồng ý về Lãnh gia tổ chức tiệc đính hôn, cũng là không muốn em chịu ủy khuất mà thôi!”

Bạch Thiên Ngưng bởi vì hạnh phúc đột ngột này mà khiếp sợ không thôi, hỏi: “VÌ CÁI GÌ ĐỘT NHIÊN..... ĐỐI TỐT VỚI EM NHƯ VẬY.”

“Bởi vì em là vợ anh. Trước đây sở dĩ anh đối với em như vậy, cũng là vì em cùng người khác ở bên nhau, làm anh quá tức giận.” Trong mắt Lãnh Tư Thần đầy chân thành khiến người ta khó có thể hoài nghi.

“Thực xin lỗi, em không bao giờ như vậy nữa! Mặc kệ vì nguyên nhân gì, em chỉ thuộc về một người anh.” Bạch Thiên Ngưng rất cuộc tin mọi thứ anh nói, gặt gao ôm eo anh.

“Lúc này mới ngoan.....” Anh hôn nhẹ lên khóe môi cô, Bạch Thiên Ngưng lập tức nồng nhiệt đáp lại.

“Hôm nay rất mệt, đừng nóng vội, chúng ta về sau còn rất nhiều thời gian.” Lãnh Tư Thần cười khẽ trấn an.

Bạch Thiên Ngưng đỏ mặt gật gật đầu, sau đó sẵn sóc mà chuẩn bị nước tắm cho anh, chuẩn bị áo ngủ, trải ga giường.

Cho dù cái gì đều không làm, ở chung như vậy cũng là tiến bộ rất lớn, đây tuyệt đối là kinh hỉ lớn nhất đêm nay.

Cô biết loại chuyện này nhất thời không vội được, cô sẽ chuẩn bị mọi thứ thật tốt, sau đó lại cùng anh ở bên nhau, tranh thủ mang thai đứa con của anh.

Sau khi hai người đều tắm rửa xong, Bạch Thiên Ngưng thỏa mãn mà ôm lấy anh, ngủ trong chốc lát, Bạch Thiên Ngưng nỉ non hỏi: “Tư thần, ba nói anh mấy năm nay gặt trong nhà, ở bên ngoài làm được rất lớn.”

Lãnh Tư Thần nhắm mắt lại, tựa như ngủ, đáp: “Uhm.....”

“Anh là làm gì? Có thể nguy hiểm hay không?” Bạch Thiên Ngưng lo lắng hỏi, có thể trong khoảng thời gian ngắn tích lũy nhiều tài sản như vậy, khẳng định sẽ mạo hiểm.

“Nguy hiểm khẳng định là có, bất quá, chỉ cần bác trai không hủy đi của anh, liền không có việc gì.”

“Ba? Việc này và ba có liên quan nhau sao?”

Lãnh Tư Thần tựa hồ là ngủ rồi, hơn nửa ngày mới đáp lại một câu: “Có liên quan, toàn bộ danh sách giao dịch xuất hàng hóa, cùng với danh sách nhân viên tổ chức đều ở chỗ ông ấy.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 346: Điện Thoại Đêm Khuya

Vốn dĩ chờ sau khi Dạ Lang hoàn toàn trong sạch, nhân lực tài lực đều chuyển đi, chỉ còn lại cái vỏ rỗng, cho dù có những chứng cứ đó đều không sợ.

Nhưng, tin báo của người thần bí khiến cho rất nhiều chuyện lại phức tạp lên, hàng loạt trụ sở của Dạ Lang bị tiết lộ, khiến cho việc xóa sạch sổ sách vốn dĩ kém một bước liền sắp hoàn thành lại phải một lần nữa cẩn thận tiêu tốn nhiều năm mới có thể hoàn thành.

Trong khoảng thời gian này, những chứng cứ không thể nghi ngờ là quả bom cũng không chừng, thời khắc trời buộc hành động của anh.

Ở rạp chiếu phim lần đó, anh muốn nói cho Hạ Úc Huân một tin tức tốt, kỳ thật là muốn chính thức tuyên bố quan hệ của bọn họ. Bởi vì khi đó Dạ Lang đã ổn thỏa hết, nhưng không nghĩ tới cư nhiên sau đó lại phát sinh nhiều chuyện ngoài ý muốn như vậy, khiến cho thất bại trong gang tấc.

Người biết chi tiết về Dạ Lang và thân phận anh đã ít càng thêm ít, Nam Cung Lâm không có khả năng.

Như vậy, người có thể làm được một bước này cũng chỉ có Renault.

Anh không thể lại ngồi chờ chết, dùng hết mọi thủ đoạn cũng muốn có được những chứng cứ đó. Nếu không sau này anh còn phải bị quản chế bởi Bạch Vũ Hào.

Nếu không có Hạ Úc Huân xuất hiện, anh có lẽ sẽ không chút nghi ngờ mà cưới Bạch Thiên Ngưng, cứ như vậy cả đời cùng Bạch Vũ Hào cấu kết với nhau làm việc xấu, chỉ là, cô xuất hiện, mà kế hoạch tương lai của anh cũng thay đổi theo.

Bạch Thiên Ngưng có chút kinh ngạc, hỏi: “Thứ nguy hiểm như vậy, ba vì cái gì không hủy diệt?”

“Có thể là không yên tâm anh.....” Lãnh Tư Thần nói xong liền mơ màng ngủ.

Bạch Thiên Ngưng như suy tư gì mà nhìn Lãnh Tư Thần, cô hẳn là nên giúp anh làm chút gì đó, củng cố tốt địa vị trong lòng anh, người đàn ông cho dù sẽ thay lòng đổi dạ, kết quả vẫn sẽ để ý nhất đến người phụ nữ trợ giúp lớn nhất với anh ta, nếu cô đem những chứng cứ đó đưa cho anh, anh nhất định sẽ rất vui vẻ.

Ban đầu, Lãnh Tư Thần không hề buồn ngủ, cuối cùng bởi vì quá mệt mỏi, dần dần cũng ngủ đi trong chốc lát.

Bạch Thiên Ngưng vẫn không có ngủ, đang suy xét từng bước kế hoạch.

Rạng sáng lúc 5 giờ, di động của Lãnh Tư Thần vang lên, Bạch Thiên Ngưng vốn định tắt máy, lại phát hiện, màn hình hiện lên là Hạ Úc Huân.

Bạch Thiên Ngưng khóe miệng khẽ nhếch, ấn nhận cuộc gọi.

“Tư Thần..... Anh đừng như vậy..... Trước nghe điện thoại đã.....” Thanh âm Bạch Thiên Ngưng hết sức ái muội, tiếp theo phát ra tiếng thở hổn hển, “Alo?”

Quả nhiên, điện thoại cắt đứt.

Bạch Thiên Ngưng ừu nhả mà tắt di động, trên mặt hiện lên một tia đắc ý, nói: “Đấu với tôi..... Đây chỉ là vừa mới bắt đầu mà thôi.”

-

Chung cư Cẩm Uyển.

Hạ Úc Huân ngơ ngác mà nhìn di động mới vừa mua trong tay.

Vì cái gì phải vội vã gọi di động như vậy chứ?

Vốn là lo lắng anh tìm không thấy mình, cuối cùng lại thành công cụ giết chết chính mình.....

Vì cái gì biết rõ có thể là kết quả này, còn muốn gọi điện thoại đi chịu chết chứ?

Như cô mong muốn, hiện tại cô thật sự hết hy vọng.

Hiện tại, cho dù lý do anh có khổ sở, anh vì tương lai bọn họ, cũng không thể nào giảm bớt chút đau lòng nào.

Mọi thứ này, rốt cuộc là vì cái gì?

Trước kia sợ dĩ không muốn từ bỏ anh, là bởi vì không yêu anh, cô sẽ sống không nổi, anh là một bộ phận trong cuộc sống của cô không thể tách rời.

Nhưng hiện tại, cái bộ phận này đã dần dần thối rữa, sinh mủ bị loét, thậm chí ung thư, nếu chính mình không quyết tâm cắt đứt, bản thân mình sẽ phải chết.

Là cắt đứt, hay là trơ mắt nhìn anh hư thối, cuối cùng thậm chí khuếch tán đến những bộ phận khỏe mạnh toàn thân?

Nhưng, rốt cuộc anh đã từng quan trọng tồn tại như vậy, cho dù hiện tại anh đã uy hiếp sinh mệnh cô, cô vẫn không buông như vậy.

Giống như một ung thư thời kì cuối lại không muốn phẫu thuật với người bệnh.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 347: Không Tiếc Mọi Trả Giá

Buổi sáng 7 giờ Lãnh Tư Thần mới có thể thoát thân, sau khi ra lập tức gọi điện thoại cho Hạ Úc Huân.

Kết quả, di động của Hạ Úc Huân vẫn luôn không ai nghe.

Lãnh Tư Thần đành phải gọi cho Nam Cung Lâm.

“A lô, mới sáng sớm, chuyện gì?” Nam Cung Lâm ngáp một cái, lười biếng hỏi.

Lãnh Tư Thần lái xe, nôn nóng mà dò hỏi: “Ông xác định tối hôm qua ông đem cô ấy đưa về tận cửa chứ?”

“Tôi đương nhiên chắc chắn.” Bị nghi ngờ Nam Cung Lâm bất mãn mà trả lời, tiếp theo có chút lo lắng, hỏi: “Sao vậy? Cô ấy không ở đó?”

“Không phải, tôi gọi điện thoại, cô ấy không nhận.” Lãnh Tư Thần trả lời.

“Có thể là ngủ rồi, tôi thấy cô ấy tối hôm qua vẫn luôn mệt rũ rùi, lúc này khẳng định còn chưa dậy đâu!” Nam Cung Lâm phỏng đoán nói.

“Hy vọng như thế!” Lãnh Tư Thần vẫn có chút bất an.

“Thế nào? Tối hôm qua vẫn thuận lợi chứ? Sẽ không hiến thân đi?” Nam Cung Lâm chế nhạo hỏi.

Chỉ cần Lãnh Tư Thần dựa vào sự che chở của Bạch Vũ Hào vượt qua mấy ngày này, sau đó lại có thể bắt được chứng cứ trước, ông liền có thể không hề kiêng nể mà động vào hãn, chấm dứt hậu hoạn.

“Còn chưa tới nỗi như vậy.” Lãnh Tư Thần tức giận mà nói.

“Nha đầu kia di truyền ghen của tôi, đối với tình yêu chính là thật sự cố chấp, lúc này đây, cho dù cậu có nỗi khổ tâm dùng mỹ nam kế, cô ấy cũng không nhất định chịu được.” Nam Cung Lâm thấm thía mà nhắc nhở nói.

“Cô ấy sẽ hiểu cho tôi.” Lãnh Tư Thần tuy rằng trong lòng bất an, nhưng vẫn khẳng định mà nói.

“Chỉ hy vọng như thế.....” Sắc mặt Nam Cung Lâm vẫn có chút không tán đồng, nói: “Bất quá, về sau cho dù là gặp dịp thì chơi, cũng cố gắng đừng làm trước mặt cô ấy, cậu hôm nay làm cô ấy tức giận không nhẹ. Cậu tối hôm qua một đêm chưa về, muốn giải thích như thế nào?” Hai đứa nhỏ này, thật sự là khiến người ta không yên lòng.

“Tôi sẽ xử lý tốt.” Lãnh Tư Thần lạnh lùng nói.

Người tức giận chỉ có thể là cô! Cô tức giận không nhẹ, ông cũng hoàn toàn không chiếm được cái gì tốt?

Nam Cung Lâm trầm mặc trong chốc lát, do dự mà hỏi một vấn đề, một vấn đề có thể chạm đến điểm mấu chốt của Lãnh Tư Thần.

“Tư Thần, cậu có nghĩ tới..... Từ bỏ Dạ Lang hay không! Nếu cậu một lần nữa bắt đầu làm ngành sản xuất, tuy nhiên không thể làm Dạ Lang huy hoàng, nhưng là.....”

“Không có khả năng.” Lãnh Tư Thần chém đinh chặt sắt mà cắt ngang Nam Cung Lâm nói.

“Vì cái gì không có khả năng?”

Lãnh Tư Thần cười lạnh một tiếng, trào phúng nói, “Nếu ông đứng ở góc độ làm cha, tôi có thể nhiều được lời nói hôm nay của ông. Nhưng, nếu là ông, ông sẽ vứt bỏ Ám Tước sao? Trước đây, ông hứa hẹn sẽ vì mẹ Tiểu Huân từ bỏ Ám Tước sao? Đã không muốn thì chớ đẩy cho người! Tôi cho rằng..... Ít nhất ông nên là người hiểu rõ nhất.”

Nam Cung Lâm nghe vậy sắc mặt đột nhiên trầm.

Đầu bên kia điện thoại cũng là trầm mặc thật lâu.

Sau một lúc lâu, Nam Cung Lâm rốt cuộc mới dùng ngữ khí trầm trọng mà mở miệng nói, “Tư Thần, cậu nói đúng, tôi xác thật nên hiểu rõ nhất. Nguyên nhân chính là vì như thế, tôi mới muốn cùng cậu nói những lời này. Bởi vì, tôi hối hận.”

Thần sắc Lãnh Tư Thần ngẩn ra, ngay sau đó kiên định nói, “Tôi sẽ không hối hận. Bởi vì tôi không phải là ông, cũng sẽ không phạm phải sai lầm giống như vậy. Tôi sẽ không đánh mất cô ấy.”

Nam Cung Lâm biết thuyết phục không được cậu ta, chỉ có thể buồn bã mà than một tiếng, hy vọng như thế đi.

Hiện tại Lãnh Tư Thần chỉ nghĩ tốc chiến tốc thắng, không tiếc mọi trả giá.

Lãnh Tư Thần chung quy vẫn là Lãnh Tư Thần, bề ngoài đăm đăm, nhưng tuyệt đối không phải người lương thiện, là thương nhân, càng là người mưu mô, diễn viên thiên bẩm.

Vì đạt được mục đích, không từ thủ đoạn, bất cứ khi nào, đây đều là nguyên tắc hành sự của anh.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 348: Không Giả Bộ Ngủ?

Trong mắt anh, tình yêu cùng quyền thế và tiền tài cũng không mâu thuẫn.

Trong giá trị quan của anh, mặc kệ là tình thân, tình bạn, hay là tình yêu, đều cần được thành lập trên cơ sở vật chất.

Tuy rằng cô gái kia cho anh tình yêu, nói cho anh thứ đáng giá theo đuổi trong cuộc sống cũng không phải chỉ có ích lợi, nhưng, tình yêu vĩnh viễn không phải là quan điểm chính trong sinh mệnh, cái gì cũng đều có thể thay đổi, chỉ có tiền tài cùng quyền thế mới là thứ vĩnh hằng bất biến nhất trên thế giới này.

Không có những thứ đó, anh phải làm sao bảo vệ người quan trọng nhất của anh?

Dọc theo đường đi Lãnh Tư Thần không ngừng gọi điện thoại, gọi mấy chục cuộc điện thoại cũng không ai nghe.

Cô gái đáng chết này, rõ ràng khởi động máy, cứ nhiên không nghe.

Lãnh Tư Thần ngập tràn lửa giận, bão táp một đường chạy nhanh về chung cư Cẩm Uyển.

Vừa ngừng xe, lập tức chạy về.

Lúc leo đến tầng thứ ba, anh lại đột nhiên dừng bước, có chút sợ hãi cảnh tượng lát nữa sẽ nhìn thấy.

Trong lòng miên man suy nghĩ, lỡ như xảy ra cái gì ngoài ý muốn, lỡ như cô không trở về, lỡ như Renault đi theo sau lúc Nam Cung Lâm đi rồi.....

Nắm chặt chìa khóa trong tay, Lãnh Tư Thần hít sâu một hơi, hướng lầu bốn đi lên.

Vừa leo lên vừa tiếp tục gọi vào di động của cô.

Trong lúc mơ hồ, anh nghe được một trận tiếng chuông di động quen thuộc, cùng lúc đó, anh đi đến lối rẽ cầu thang, ngẩng đầu, nhìn thấy một thân ảnh nho nhỏ cuộn tròn.

Lãnh Tư Thần thật sự khó có thể miêu tả tâm tình mình giờ phút này.

Sợ đánh thức cô, bước chân dồn dập bỗng nhiên trở nên mềm nhẹ, đi từng bước một, thẳng đến khi đến trước mặt cô.

Anh ngồi xổm người, than nhẹ một tiếng, nha đầu này vẫn luôn mơ mơ màng màng, khẳng định là không mang chìa khóa.

Đêm thu thực lạnh, Hạ Úc Huân lạnh khẽ rúc thân mình, sau khi Lãnh Tư Thần tới gần, nếu là bình thường, cô nhất định sẽ theo bản năng đến dựa vào nơi gần nguồn nhiệt, nhưng, trong lúc hôn mê Hạ Úc Huân lại thống khổ mà cau mày trốn vào một góc.

Lãnh Tư Thần bất đắc dĩ mà nhìn cái người rúc trong góc tường kia, đem cô nhẹ nhàng bế lên, để khuôn mặt nhỏ lạnh cóng dán vào da thịt ấm áp của mình.

Mới vừa đi vào nhà, pudding ngủ gật lập tức tỉnh lại, vui vẻ mà một đường đi theo Lãnh Tư Thần đến phòng ngủ.

Lãnh Tư Thần đem Hạ Úc Huân đặt lên giường, pudding vừa định nhảy lên đã bị Lãnh Tư Thần xách cổ thả lại trong ổ, nói: “Đây mới là chỗ ngủ của mày, đó là địa bàn của tôi, hiểu chứ?”

Lãnh Tư Thần vẻ mặt hung ác dọa pudding sợ tới mức nước nở vài tiếng ngoan ngoãn rúc vào trong ổ.

Lãnh Tư Thần nhìn Hạ Úc Huân ngủ yên, vuốt tóc mái trên trán cô, vừa định hôn cô, Hạ Úc Huân cố ý trở mình.

Lãnh Tư Thần không để ý nhiều, đi thẳng đến phòng tắm tắm rửa một cái.

Sau khi tắm rửa sạch sẽ, anh ngồi vào mép giường, tới gần cô, hơi thở thơm mát sau khi tắm gội ập vào trước mặt.

Tiếp theo, anh ghé vào bên tai cô từ từ nói: “Như vậy có thể chứ?”

Nói xong liền cúi người ngậm môi cô, Hạ Úc Huân mở to mắt, cứ như vậy nhìn anh.

“Không giả bộ ngủ nữa sao?” Lãnh Tư Thần cười khê.

Hạ Úc Huân không có vẻ mặt gì, chỉ là ngơ ngẩn mà nhìn anh.

“Vì sao không nhận điện thoại của anh?” Lãnh Tư Thần nhú mày hỏi.

“Ngủ rồi.” Cô rúc vào chăn, chỉ còn lại nửa khuôn mặt lộ ở bên ngoài.

“Úc huân, tối hôm qua.....” Lãnh Tư Thần ý muốn giải thích.

“Tôi muốn ngủ!” Hạ Úc Huân trực tiếp dùng chăn che đầu lại, nói: “Thật sự rất buồn ngủ.....”

“Nhưng, anh phải nói cho em biết, chuyện tối hôm qua.....”

“Tôi đều biết, biết.....” Hà tất lặp lại lần nữa, hà tất phải ở trong lòng tôi đâm thêm một nhát.

Lãnh Tư Thần than nhẹ một tiếng: “Em biết thì tốt rồi.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 349: Đã Sớm Quen Một Mình

Sáng hôm sau, Hạ Úc Huân vẫn luôn ngủ đến hơn hai giờ chiều mới tỉnh lại.

Sau khi tỉnh lại, ngoài ý muốn nhìn thấy Lãnh Tư Thần vẫn chưa rời đi, mà ngồi ở trên sofa xem văn kiện.

“Tỉnh rồi?” Lãnh Tư Thần buông văn kiện, nhìn về phía người trên giường vẻ mặt mê man vừa tỉnh lại.

“Anh không cần đi làm sao?” Hạ Úc Huân theo bản năng hỏi.

“Không cần.”

“A, tôi thiếu chút nữa đã quên, anh đã không cần đi làm.”

Vẻ mặt tự trách của Hạ Úc Huân khiến Lãnh Tư Thần không đành lòng, nói: “Bất quá, đừng lo lắng, anh đã tìm được việc.”

“Thật vậy sao?” Hạ Úc Huân hồ nghi, cái công ty nào mời nổi tôn đại Phật như Lãnh Tư Thần này a?

“Đương nhiên, em không tin anh sao? Anh ngày mai liền có thể chính thức đi làm!”

Xem Lãnh Tư Thần nói chắc chắn như vậy, Hạ Úc Huân lúc này mới nở một nụ cười.

Thấy Hạ Úc Huân chuẩn bị rời giường, Lãnh Tư Thần ôn nhu nói: “Không ngủ thêm một lát sao?”

Hạ Úc Huân vừa từ trong ngăn tủ lấy quần áo ra, vừa trả lời: “Có việc, phải đi ra ngoài.”

“Đi đâu?” Lãnh Tư Thần hỏi.

“Lúc ba giờ ở đại học C có một buổi tọa đàm, tôi muốn đi nghe!”

“Anh là hỏi..... Em ôm quần áo muốn đi đâu?” Lãnh Tư Thần đi qua từ phía sau ôm eo cô.

“Tôi đi thay quần áo.” Hạ Úc Huân tránh né.

“Ở chỗ này được rồi, em muốn chạy đi đâu thay?” Lãnh Tư Thần cố ý đùa cô.

Cảm thấy Hạ Úc Huân có chút không thích hợp, dựa theo cá tính của cô khẳng định sẽ đem anh rống ra ngoài, nhưng, cô lại ôm quần áo đi ra ngoài thay.

Lãnh Tư Thần lo lắng đem người cô xoay qua, hỏi: “Làm sao vậy? Không thoải mái? Sắc mặt em không tốt lắm.”

Hạ Úc Huân không thềm để ý đến xua xua tay, nói: “Không có gì, ngày hôm qua chơi đùa quá nhiều, lại uống nhiều rượu như vậy, đến bây giờ vẫn còn chưa bình thường được.”

Lãnh Tư Thần lúc này mới yên tâm, nói: “Anh ở bên ngoài chờ em thay quần áo, sau đó anh đưa em đi.”

Hạ Úc Huân muốn nói không cần, cô rất muốn một mình như thế này, đi đến một nơi không có anh như thế này.

“Nhưng, tôi muốn ngồi xe buýt!” Hạ Úc Huân vắt óc tìm mưu kế tìm lý do.

“Anh bồi em.” Lãnh Tư Thần lập tức nói.

“Đùa giỡn cái gì vậy?” Hạ Úc Huân trừng lớn hai mắt.

“Anh không có nói đùa, sau khi dính hôn liền đem xe trả về rồi, hiện tại anh cũng là người không có xe, đừng kỳ thị anh!”

“.....”

Lãnh Tư Thần cư nhiên muốn cùng cô ngồi xe buýt!

Hạ Úc Huân thật sự là quá chấn kinh rồi.....

Phỏng chừng Lãnh Tư Thần cả đời này cũng chưa từng ngồi xe buýt đi!

Thẳng đến lúc lên xe Hạ Úc Huân vẫn cảm thấy có chút không chân thật.

Trên xe buýt, một người quấy rối bất động thanh sắc mà hướng Hạ Úc Huân chen lách.

Hạ Úc Huân bất động thanh sắc mà nhìn ông chú đáng khinh kia một cái, một giây trước lúc ông sắp đụng tới mình đột nhiên không kịp phòng ngừa mà nắm khớp xương cổ tay ông, sau đó dùng lực, sắc mặt ông chú lập tức một trận quỷ khóc sói gào.

“Chú à, đã lươn tuổi, tôn trọng chút đi!”

Thanh âm trong trẻo vang lên bên trong xe, tất cả mọi người đều dùng ánh mắt phẫn nộ triều sắc đại thúc đầu đi phẫn nộ ánh mắt.

“Tiểu cô nương thật dũng cảm!”

“Đáng đánh! Loại người này chính là thiếu giáo dục!”

.....

Ông chú đáng khinh mặt xám mày tro liền xuống ở trạm kế tiếp.

Hạ Úc Huân đang vịn lan can, đột nhiên cảm giác phía sau lưng bị một người ôm trọn vào trong ngực, vừa định động thủ đã bị phía sau người bắt lấy hai tay, vì thế, toàn bộ thân thể cô đều chỉ có thể dựa vào người phía sau mới có thể đứng vững.

“Tiểu Huân, em như vậy anh sẽ rất thất bại! Ít nhất cho anh cơ hội biểu hiện chứ!” Rốt cuộc từ trong đám người Lãnh Tư Thần chen đến bên cạnh Hạ Úc Huân đáng thương tội nghiệp mà nói.

Hạ Úc Huân giật mình, nói:“Tôi quên.....”

Cô sớm đã quen một mình, một mình đối mặt với tất cả mọi chuyện.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 350: Bát Quái Ra Lò

Lãnh Tư Thần đau lòng mà ôm chặt cô, nói: “Về sau những việc này để anh làm, để anh đến bảo vệ em!”

Tim Hạ Úc Huân bị kim đâm đau đớn.

Chuyện tối hôm qua là một cây đâm vào lòng cô.

Anh đối với cô càng tốt, tim cô càng quặn đau, cây kim kia liền tiến vào càng sâu.

Anh càng ôn nhu, khiến cô càng không cách nào dứt bỏ đoạn tình yêu bị ung thư này.

Thiên thân lao đầu vào lửa, Khoa Phụ trực nhật, uống rượu độc giải khát.....

Lãnh Tư Thần, em thật sự không biết điểm mấu chốt khiến em nhẫn nại anh ở chỗ nào.

Có lẽ, chờ lúc em ý thức được, chính là lúc em dứt bỏ anh, có lẽ, em chỉ là đang đợi một cơ hội hoàn toàn hết hy vọng.....

-

Hạ Úc Huân cùng Lãnh Tư Thần hai người mới vừa đến đại học C liền bắt gặp mình trong chuyên mục tám chuyện của tập san đại học C.

Cơ hồ tờ báo, toàn bộ trang bìa đều là chuyện xảy ra ngày cô mang theo Nam Cung Mặc tới.

“Hạ học tử hồng hạnh xuất tường, Âu học trưởng hiện thân đoạt chí ái”, “Kinh hãi chuyện hotboy hiện tại đại học C, bên người thứ ba hoàn toàn khác?”, “Tin hot, tình yêu N giác, trái tim Hạ học tử ở đâu”

“Những thứ này đều là cái quái gì vậy a?” Hạ Úc Huân nhìn thấy một đầu đề hai đầu đề, đoạt lấy tạp chí trong tay Lãnh Tư Thần, nói: “Đừng nhìn!”

Lãnh Tư Thần cũng không tức giận như Hạ Úc Huân tưởng tượng, chỉ bình tĩnh mà nói: “Mặc kệ trước đây em từng cùng người khác phát sinh cái gì. Đoạn thời gian kia, là anh tự mình bỏ lỡ, không oán trách ai. Nhưng, sau này, mọi thứ của em, chỉ có thể thuộc về anh!”

Hạ Úc Huân suy nghĩ xa xăm, đơn bạc mà đứng đón gió thu, giống như tùy thời đều có khả năng biến mất.....

Lãnh Tư Thần cầm lòng không được mà ôm chặt cô, nói: “Tiểu Huân, đáp ứng anh, bất kể chuyện gì xảy ra, cũng đừng rời khỏi anh!”

.....

Sau khi Lãnh Tư Thần đem cô đưa đến liền đi trước.

Chạng vạng, Hạ Úc Huân thất thần mà nghe xong toạ đàm, rốt cuộc có thể một mình ở sân thể dục lẳng lặng mà đi dạo.

Một vòng, hai vòng, ba vòng.....

Càng đi trong lòng càng loạn.....

Mình rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ?

“Hạ Úc Huân!”

Hạ Úc Huân đang rối rắm, đột nhiên nghe có người gọi tên cô.

Cô xoay người, chỉ thấy Nam Cung Mặc thở hồng hộc mà hướng cô chạy tới: “Quả nhiên là chị! Tôi nghe toạ đàm sao?”

“Đúng vậy.”

“Còn chưa đi?”

“Muốn tùy tiện đi dạo.”

“Đừng đi dạo, nhanh tới giúp một chút đi! Em sắp điên rồi!” Nam Cung Mặc phát điên nói, nhìn cô như nhìn cứu tinh.

“Làm sao vậy?” Hạ Úc Huân không hiểu ra sao hỏi, sau đó phần nộ nói, “Có người khi dễ em sao? Ở chỗ nào? Chị giúp em dạy dỗ hần!”

Lúc này, Ngải Đóa Đóa từ phía sau vụt tới, nói: “Thất lễ thất lễ! Học tử, nhóm bọn em có một đoạn kịch, nữ chính đột nhiên xảy ra tai nạn xe cô không thể tới, mà trừ bỏ hôm nay, hai ngày sau bọn em liền phải công diễn, trong thời gian ngắn thật sự là tìm không thấy người thích hợp.

Em còn nhớ học tử ngài năm đó chỉ dùng ba ngày liền dàn dựng một vở kịch vô cùng xuât sắc, cho nên nhiệm vụ gian nan như vậy e là chỉ có Hạ học tử ngài có thể hoàn thành.”

Nam Cung Mặc có chút khẩn trương mà thỉnh cầu nói, “Làm ơn làm ơn, giúp đỡ đi!”

“Ách, nhưng chị đã tốt nghiệp!” Hạ Úc Huân gãi gãi đầu. Sao có thể tham gia hoạt động trường học bọn họ được.....

“Tốt nghiệp không sao, có thể dùng viện trợ từ bên ngoài.” Nam Cung Mặc không ngừng mà nói, vẻ mặt vội vàng.

Còn tưởng rằng Mặc đứa nhỏ này ở trường học khẳng định sẽ rất quái gở, không nghĩ tới hòa nhập rất khá, cư nhiên chịu tham gia hoạt động tập thể, Hạ Úc Huân rất vui mừng.

Ngắm lại dù sao gần đây nhàn rồi không có việc gì chỉ biết suy nghĩ lung tung, vì thế cô liền sáng khoái gật đầu, nói: “Có thể, đưa kịch bản cho chị, đêm nay chị đem nó học thuộc lòng.”

Ngải Đóa Đóa vẻ mặt sùng bái mà nhìn Nam Cung Mặc, cậu cư nhiên nói đầu tiên có thể mời được Hạ học tử, sau đó lại vẻ mặt sùng bái mà nhìn Hạ Úc Huân, học tử thật ngầu, chỉ cần ở cạnh chị ấy liền rất có cảm giác an toàn.

Sau khi về đến nhà, Hạ Úc Huân lật kịch bản vài lần, kết quả mặt đều tím tái rồi.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 351: Như Hoa Ngọc Thụ

Fuck! Cô bé nữ chính kia thì ra không phải xảy ra tai nạn xe cộ, mà là lâm trận bỏ chạy rồi!

Nữ chính là một người thân thể mập mạp, mặt đầy rỗ, nốt ruồi bà mỗi siêu cấp vô địch xấu xí, tên gọi Như Hoa.

Nam Cung mặc, em cũng quá tổn hại đi! Cự nhiên viết ra loại nữ chính này!

Nữ chính không phải đều là hội tụ muôn vàn ưu ái cả đời mới đúng sao?

Bất quá, lúc Hạ Úc Huân bắt đầu xem kịch bản, liền hoàn toàn bị hấp dẫn.

Kịch bản này chuẩn bị thật sự nghiêm túc, mặt trên viết rất nhiều trọng điểm cùng chú thích, làm Hạ Úc Huân xem cảm thấy rất gần gũi.

Đây là một câu chuyện xưa cũ kỹ.

Chuyện xưa xảy ra ở một thôn nhỏ miền núi.

Cô gái xấu xí Như Hoa yêu một chàng trai tuấn tú Ngọc Thụ, Ngọc Thụ lại thích một cô gái xinh đẹp nhất thôn tên Thiên Thiên.

Cho dù Ngọc Thụ lờ lượt mà cự tuyệt, cô gái xấu xí vẫn bám riết không tha mà đối tốt với hắn, mấy chục năm vẫn như một ngày.

Kết cục cuối cùng thực viên mãn, Ngọc Thụ bị Như Hoa làm cho cảm động, hai người ở bên nhau.

Hạ Úc Huân ngồi xếp bằng ngồi trên sô pha, lật từng tờ kịch bản, căn bản không có cố tình mà lướt qua, bởi vì, những câu chữ đó, những tình cảm đó giống như khế đất nhà cô vậy.

Mở ra danh sách diễn viên.

Như Hoa: Lý Kiều Kiều đóng vai. Đây hẳn là cô gái lâm trận bỏ chạy kia.

Ngọc Thụ: Âu Minh Hiên đóng vai!?

Nhìn đến nơi này, Hạ Úc Huân trừng lớn hai mắt, các người đùa giỡn tôi sao! Quá khoa trương đi? Sao lại nam nữ chính tất cả đều dùng ngoại viện?

Tiếp tục nhìn xuống.....

Thiên Thiên: Ngải Đóa Đóa. Để nha đầu điên kia vào vào Như Ngọc, có thể được không?

Phía dưới còn có người liên can cùng đạo cụ.

Nam Cung mặc không có đóng bất cứ vai nào, tên kia cứ nhiên là biên kịch.

Cô thật sự là a a a.....

Lúc Lãnh Tư Thần từ bên ngoài trở về đã 12 giờ đêm, trên bàn bày ra đồ ăn đã nguội lạnh, mà Hạ Úc Huân cứ nhiên cuộn tròn trên sô pha khóc rống.

Lãnh Tư Thần hoảng sợ, hỏi: “Tiểu Huân, làm sao vậy? Xảy ra chuyện gì?”

Hạ Úc Huân trong lòng ngực ôm kịch bản, thút tha thút thít nước nở, đáp: “Không có việc gì, tôi xem kịch bản a..... A a a..... Quá cảm động..... Mặc thật rất có tài.....”

“Mặc? Nam Cung Mặc sáng tác?” Lãnh Tư Thần lúc này mới nhìn thấy kịch bản trong tay cô, thì ra nha đầu này xem kịch bản rồi khóc.

“Đúng vậy!”

“Nam Cung Mặc sao lại đi viết kịch bản?”

“Cậu ta hình như gia nhập nhóm kịch của trường, bắt quá nữ chính của bọn họ chạy mất, thật sự tìm không thấy người thay thế, cho nên liền mời tôi giúp một chút.” Hạ Úc Huân giải thích.

Lãnh Tư Thần nhìn mặt bìa kịch bản, “Một gốc cây nở hoa”, nhóm kịch Linh Tê đại học C.

Nha đầu này, tốt nghiệp hơn nửa năm còn hết như trẻ con, thích cùng mấy đứa trẻ chơi với nhau.

Bất quá, chỉ cần cô vui vẻ thì tốt rồi.

-

Sáng hôm sau.

“Anh hôm nay phải đi làm đúng không?” Cô nằm ở trên giường, mơ mơ màng màng mà nhìn Lãnh Tư Thần trước gương sửa sang lại quần áo.

Động tác Lãnh Tư Thần dừng lại một chút, đáp: “Uhm, phải đi làm. Mấy người bạn cùng nhau chuẩn bị phòng làm việc.”

“Giữa trưa trở về chứ?”

“Không trở lại.” Lãnh Tư Thần đáp có chút gian nan.

Ở trước mặt người khác, có lẽ anh còn có thể ngụy trang như cá gặp nước, nhưng đứng trước mặt cô, nhìn đôi mắt thuần tịnh của cô, nói những lời này, luôn có loại cảm giác phạm tội.

Cho dù chủ ý của anh là không muốn cô mỗi ngày đều ở cùng Bạch Thiên Ngưng mà thương tâm.

“A.” Hạ Úc Huân đi qua, tiếp nhận cà vạt trong tay anh, nói: “Tôi giúp anh.”

Mèo hoang của anh vì anh mà ngày càng trở nên đáng yêu, Lãnh Tư Thần khó kìm lòng nổi, cúi người đột nhiên không kịp phòng ngừa mà phủ lên môi cô.

Hạ Úc Huân động tác dừng lại: “Ừm, đừng nháo.....”

Anh lại không nghe, đáp: “Không được trốn.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 352: Đường Lui Duy Nhất

Qua hơn nửa ngày hô hấp của anh mới dần bình tĩnh.

“Anh đi đây!” Cuối cùng anh hôn môi cô một cái, có chút chặt vật mà xoay người rời đi.

Lại ở lại anh thật sợ chính mình đi không được.

Trước đây vài lần muốn cô đều quá không biết tiết chế.

Hạ Úc Huân ngồi dậy, sửa sang lại quần áo, thần sắc có chút hoảng hốt.

Anh vừa rồi..... Rõ ràng đã động tình..... Lại không muốn cô.....

Là bởi vì đã có người thỏa mãn anh rồi sao?

Cho dù tâm tình không tốt, chuyện nên làm vẫn phải làm, đã đồng ý với Mặc, 8 giờ phải đến nhóm kịch tập luyện.

Hạ Úc Huân rửa mặt chải đầu xong, thừa dịp còn chút thời gian, lại ôn tập kịch bản một lần nữa.

Lúc này, tiếng chuông cửa vang lên.

Người biết cô ở chỗ này không nhiều lắm, lúc này sẽ là ai?

Chị Mộng Oanh hay là Âu Minh Hiên?

Hạ Úc Huân hồ nghi mà đi mở cửa, lại phát hiện ngoài cửa không có ai, vừa muốn đóng cửa, lại nhìn thấy trên mặt đất đặt một hộp quà nhỏ màu đen.

“Thứ gì vậy?” Hạ Úc Huân hoang mang mà đem đồ vật lấy vào.

Trên hộp quà chỉ viết người nhận Hạ Úc Huân, lại không có đề chữ.

Hạ Úc Huân ngồi trên sofa, xé mở hộp quà, bên trong hộp chỉ đặt một cây bút, có vẻ trống rỗng.

Một cây bút mà thôi, làm gì làm cho thần thần bí bí như vậy?

Hạ Úc Huân khó hiểu đầy bụng, cầm lấy cây bút kia, nhìn kỹ, cư nhiên là bút ghi âm.

Hạ Úc Huân theo bản năng mà ấn xuống chốt mở, bên trong truyền ra thanh âm nói chuyện của nam nữ.

[Vậy đêm nay em cứ ngủ ở chỗ này.]

[Vậy còn anh?]

[Anh sẽ ở lại với em.]

[Tư Thần..... Anh tha thứ cho em sao?]

[Quá khứ để cho nó qua đi. Hơn nữa, em cũng là vì công ty.]

Thanh âm này.....

Cư nhiên là Lãnh Tư Thần cùng Bạch Thiên Ngưng.

Hạ Úc Huân chấn động, một dự cảm cực kỳ không tốt nảy lên trong lòng.

[Vậy Hạ Úc Huân.....]

[Chỉ là người không quan trọng.]

Nghe tới hai câu này, Hạ Úc Huân tựa như một người đứng trong mưa to, không hề chuẩn bị bị sấm sét bổ vào người, ngũ lôi oanh đỉnh cũng sẽ không như thế.

Chỉ là người không quan trọng

Chỉ là người không quan trọng

Chỉ là người không quan trọng

Những lời này tựa như Kim Cô Chú lặp lại tra tấn cô.

Bút ghi âm còn tiếp tục truyền phát tin.....

[vì cái gì đột nhiên..... Đối tốt với em như vậy.]

[bởi vì em là vợ anh.]

Nghe đến đó, Hạ Úc Huân đã hoàn toàn mất đi năng lực tự hỏi, cô gắt gao nắm chặt bút ghi âm kia, gắt gao cắn môi, nước mắt từng giọt lăn dài.

A, cô ta là vợ anh?

Đúng a, cô ta là vợ danh chính ngôn của anh.

Còn tôi? Tôi là cái gì?

Tôi chỉ là..... Một người không quan trọng.

Lời nói trong bút ghi âm cứ phát đi phát lại, tra tấn đến mức khiến cô đau đớn muốn chết.

Hạ Úc Huân hét lên một tiếng đem ghi âm bút ném văng ra vỡ nát, sau đó nằm trên sofa khóc đến sức cùng lực kiệt.

Khóc không biết bao lâu, đến cuối cùng không ra nước mắt, cô ngơ ngác mà ngồi tại chỗ, ánh mắt không có tiêu cự.

Chỗ này nơi nơi đều tràn ngập hơi thở của anh, Hạ Úc Huân chịu không nổi mà tông cửa xông ra, vẫn luôn chạy vẫn luôn chạy.....

Sau đó, cô vẫy một chiếc xe taxi.

“Tây giao, đường Thọ Xuân.”

Mình phải về nhà, mình rốt cuộc chịu không nổi.....

Hạ Úc Huân đầy hy vọng mà về đến nhà, lại phát hiện trên cửa lớn khóa, sau khi trèo tường vào, trong nhà tất cả đều dọn trống không, ngay cả một vật dụng trong nhà đều không để lại.

Hạ Úc Huân vô lực mà ngã ngồi trên mặt đất lạnh lẽo.

Ba ba đi rồi, ông thật sự mang theo mẹ đi rồi, bỏ rơi cô một mình nơi này.

Đường lui duy nhất của cô cũng đã không còn.

Hạ Úc Huân xụi lơ trên mặt đất, thống khổ mà ôm lấy đầu, trái tim từng trận kịch liệt đau đớn.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 353: Tháp Tùng Đến Cùng!

Hạ Úc Huân xụi lơ trên mặt đất, thống khổ mà ôm lấy đầu, trái tim từng trận kịch liệt đau đớn.

A Thần không yêu cô, không yêu cô.....

Tất cả mọi thứ đều lừa cô, tất cả đều là cô lừa mình dối người, cô chỉ là người không quan trọng.

Ba ba nói, nếu cô khẳng khẳng muốn cùng anh ở bên nhau thì không có đứa con gái như cô, vì thế cô từ bỏ ba ba.

Chính mình nói với mình rằng, mày không thay đổi, anh vĩnh viễn đều sẽ không yêu mày, vì thế, cô từ bỏ bản thân mình.

Nếu cô vẫn là Hạ Úc Huân, cô tuyệt đối sẽ không nhịn đến nước này.

Cho nên, cô sớm đã không phải chính mình.

Cô hệt như mỹ nhân ngư trong truyện cổ tích, vì anh từ bỏ gia tộc, vì anh từ bỏ thế giới của chính mình.

Tình yêu của cô tựa như bọt biển của mỹ nhân ngư biến hóa khôn lường, oanh oanh liệt liệt, không oán không hối hận mà trả giá, cuối cùng, dễ dàng tiêu tan như thế.

Hiện tại, cô từ trong mộng đã tỉnh lại, muốn trở về thế giới ban đầu, lại phát hiện thế giới phía sau đã sớm bị hủy diệt.

Cô rất cuộc trở về không được.....

“Tiểu Huân, tin tưởng anh.....”

“Tiểu Huân, để chúng ta nỗ lực mọi thứ.....”

“Tiểu Huân, bất luận phát sinh chuyện gì, đều đừng rời khỏi anh.....”

A Thần, anh bảo tôi phải làm thế nào để tin tưởng anh? Anh bảo tôi phải nỗ lực thế nào? Anh bảo tôi làm thế nào để tiếp tục ở bên cạnh anh đây?

Nhưng, trong lòng một thanh âm khác lại đang nói, Hạ Úc Huân, mà thật sự phải rời khỏi anh ấy?

Thật sự quyết định từ bỏ sao?

Ngẫm lại mà trước đây trả giá nhiều như vậy, thật sự phải thất bại trong gang tấc?

Nếu lúc này từ bỏ, mà liền cái gì cũng đều không có!

Thanh tĩnh một chút, bình tĩnh một chút, suy nghĩ kỹ!

Điện thoại tối hôm đó là Bạch Thiên Ngưng nghe, mà chỉ nghe được tiếng cô ta mà thôi, nghe được cũng chỉ là lời nói một phía của cô ta, hơn nữa cô ta biết người gọi điện thoại cho A Thần là ai, mà trông cậy vào cô ta có thể nói ra lời hay gì sao?

Có lẽ, cô ta căn bản là thừa dịp A Thần không ở đó hoặc là ngủ rồi cố ý nói như vậy.

Về phần bút ghi âm sáng nay, càng đáng hoài nghi.

Không hề nghi ngờ, người có khả năng thu lại những lời này chỉ có một khả năng, đó chính là Bạch Thiên Ngưng.

Mục đích của cô ta còn không phải là làm mày thương tâm tuyệt vọng, để mày rời khỏi A Thần sao?

Hiện tại mày đang làm cái gì?

Mọi thứ mày làm đều vừa lúc thuận ý cô ta, nếu mày rời đi, càng sẽ khiến cô ta cao hứng mà mở champagne chúc mừng.

Nếu mày thực sự là người không quan trọng, cô ta vì cái gì phải hao tổn tâm cơ trừ bỏ mày?

Một cô gái sẽ không chú ý người không có uy hiếp với cô gái đó.

A Thần từng nói, anh là gặp dịp thì chơi, cần để Bạch Thiên Ngưng thả lỏng cảnh giác mà nắm bắt vài thứ rất quan trọng.

Có lẽ, A Thần chỉ là dụ dỗ Bạch Thiên Ngưng mà thôi.

Tuy rằng, những lời này là nói dối, cũng đủ để cô thương tích đầy mình.

Anh thật sự muốn mình đau, kẻ thù đặc ý sao?

Như vậy hiện tại, Hạ Úc Huân, mày còn muốn ngậy ngốc ở đây một mình với những suy đoán vô cớ, một mình khóc đến tê tâm liệt phế, sau đó muốn một người lén rời đi sao?

Không có khả năng!

Bạch Thiên Ngưng, cô muốn đấu có phải hay không?

Tôi tháp tùng cô đến cùng!

Cho dù dùng hết một chút sinh mệnh cùng nhiệt tình cuối cùng của tôi.

Hạ Úc Huân lau nước mắt, cuối cùng nhìn căn nhà trống rỗng, sau đó đi ra ngoài.

Vừa đi vừa không ngừng gọi điện thoại.

“Alo, dì Vương sao? Dì có biết ba con đi đâu rồi không? A, không biết a! Được, phiền dì rồi.....”

“Alo! Chú Trương, chú gần đây có gặp ba con không? Ông ấy có nói muốn xa nahf hay gì đó không? Không có sao? Thật ngại quá, quấy rầy chú rồi..... Cảm ơn chú, tạm biệt.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 354: Trong Lòng Em Cũng Chỉ Có Anh Ta

“Alo, Hàn Phong!” Hạ Úc Huân ôm một tia hy vọng cuối cùng gọi cho Hàn Phong.

“Đại sư tỷ! Chị sao lại gọi điện thoại tới?”

“Tôi muốn hỏi cậu, ba tôi gần đây có liên hệ với các người hay không, có nói chuyện gì không?” Hạ Úc Huân khẩn trương hỏi.

“Tôi nhớ lại đã.....” Hàn Phong đầu bên kia suy nghĩ một chút trả lời: “Đúng rồi, có gọi qua một lần, gần đây bận thi, tôi thiếu chút nữa đã quên, vốn dĩ đang muốn tìm sư tỷ hỏi một chút.”

“Ông ấy nói cái gì?” Hạ Úc Huân vội vàng hỏi.

“Thầy nói nghỉ đông huấn luyện cho chúng tôi ra ngoài tìm một thầy huấn luyện khác, lại còn tiến cử cho chúng tôi vài võ quán. Tôi hỏi ông vì sao, ông nói tình võ quán có thể phải đóng cửa một thời gian.

Sư tỷ, đây là có chuyện gì vậy? Chẳng lẽ các người muốn bế quan tu luyện? Tu luyện cũng mang theo tôi a! Tôi đã sớm muốn đi theo thầy vân du tứ hải..... Alo! Alo.....”

Hạ Úc Huân suy sụp mà cắt đứt điện thoại.

Ba ba thật sự đi rồi.

Ông đem tất cả mọi thứ đều xử lý xong, sau đó không hề vương bận mà rời đi, không hề vương bận.....

Vẫn còn hy vọng xa vời cái gì a, vốn dĩ chính là tự mình bất hiếu trước, đứa con gái chỉ biết cho ông thêm phiền toái, còn có cái gì tốt mà lưu luyến.

Nhưng, ba ba, người đi đâu? Có tốt hay không? Con thực sự lo lắng cho người.....

Hạ Úc Huân đi tới đi lui, vô tình lướt qua đồng hồ trên tay.

Cư nhiên đã qua đầu giờ chiều.

Tiêu rồi, đồng ý với Mặc phải đi tập luyện.

Hạ Úc Huân mạnh mẽ lên tinh thần nhanh chóng chạy đến đại học C.

Chờ lúc Hạ Úc Huân tới nơi tập nhóm kịch Linh Tê, nhìn thấy tất cả mọi người đều ưỡ ỏi ỉu xù mà tộp năm tộp ba ngời đó, nhàm chán rũ đầu đùa nghịch trang phục đạo cụ.

“Thực xin lỗi..... Ta đã tới chậm.....” Hạ Úc Huân chống cửa, thở hồng hộc.

Khoảnh khắc Hạ Úc Huân xuất hiện, tinh thần tất cả mọi người đều phấn chấn lên, hoan hô: “Hạ học tử tới, Hạ học tử tới, trang phục, đạo cụ, ánh đèn, từng người vào vị trí của mình.....”

“Nhanh lên nhanh lên.....”

Trong một góc, Âu Minh Hiên một chân đá đổ cái ghế, mặt âm trầm đi về phía Hạ Úc Huân.

Nam Cung Mặc kéo anh một phen, Âu Minh Hiên ném tay ra, ý bảo đừng động.

Âu Minh Hiên đi đến trước mặt cô, ngữ khí đặc biệt nghiêm khắc, nói: “Hạ Úc Huân, anh không muốn nghe em viện bất cứ cớ nào.”

“Không có mượn cớ, không có lý do gì.” Hạ Úc Huân rũ đầu, che lại lồng ngực đang phập phồng, đáp: “Thực xin lỗi! Là em sai, em đến muộn.”

Hạ Úc Huân thành tâm xin lỗi lại bị Âu Minh Hiên đang giận dữ xem thành lười cùng anh giải thích.

Âu Minh Hiên càng bị chọc giận, nói: “Em có biết tất cả mọi người đang đợi em hay không?”

Từ sáu giờ mọi người đều đã bắt đầu chuẩn bị, chờ đến 8 giờ em không tới, bọn anh liền đổi lời kịch, kiểm tra đạo cụ, chờ đến giữa trưa em vẫn không tới, mọi người ngay cả cơm cũng chưa ăn vẫn luôn chờ tới bây giờ!

Đừng làm chuyện gì cũng tự do bỏ mặc, ít nhất phải kiêng dè cảm nhận của người khác một chút! Nếu đáp ứng rồi, thì phải chịu trách nhiệm! Nếu không thì đừng tùy tiện hứa hẹn! Em có biết em như vậy rất ác hay không hả!”

Hạ Úc Huân cắn cắn môi, nói: “Thực xin lỗi.....”

Âu Minh Hiên cho rằng cô sẽ cùng anh tranh luận, lại không nghĩ rằng cô chỉ nói câu thực xin lỗi.

“Được rồi, mọi người bắt đầu đi!” Ngải Đóa Đóa thấy không khí không tốt vội vàng hoà giải.

“Kịch bản của em đâu?” Âu Minh Hiên hỏi.

“Em..... Em quên mang theo!”

“Em.....! Em có phải hay không một chút cũng chưa đem chuyện này để ở trong lòng? Vậy em có thể đừng đồng ý! Còn tới nơi này làm cái gì? A, Hạ Úc Huân trong lòng em cũng chỉ có anh ta phải hay không? Ngoại trừ anh ta, bất cứ chuyện gì trong mắt em đều không trọng yếu!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 355: Lại Thành Anh Sai Rồi

Âu Minh Hiên tức giận đến cả người run rẩy, kịch bản là tự anh chuẩn bị, nghiêm túc ghi chép cho cô, kết quả cô lại đối đãi như vậy, ngay cả xem cũng chưa xem một cái.

“Chú, chú ít nói vài câu đi!” Nam Cung Mặc nhìn không được, lôi Âu Minh Hiên đi.

Chẳng lẽ chú không có phát hiện, hôm nay sắc mặt chị thật sự rất không thích hợp sao?

“Tôi vì cái gì phải ít nói vài câu, chẳng lẽ tôi nói sai rồi sao?” Âu Minh Hiên cố ý lớn tiếng nói.

Nam Cung Mặc bất đắc dĩ nói, “Vậy chú muốn như thế nào? Đem chị ấy làm cho tức giận đi rồi, chú diễn vai nữ chính?”

“Tôi diễn thì tôi diễn!” Âu Minh Hiên lập tức nói.

Nói xong phát hiện tất cả mọi người đều như lang tựa hổ mà nhìn mình, Âu Minh Hiên đen mặt ho nhẹ một tiếng.

Nam Cung Mặc thật là lười khuyên cái người mất đi lý trí này, chỉ là hạ giọng nói một câu: “Chú đã quên mục đích của chúng ta?”

“Chính là bởi vì vậy tôi mới càng tức giận, chúng ta làm mọi thứ đều vì cô ấy, còn cô ấy thì sao? Cô ấy có cảm kích sao? Cô ấy căn bản là một chút

cũng không để bụng!” Âu Minh Hiên bực bội mà kéo cà vạt xuống.

Nam Cung Mặc vội vàng thắt lại cho anh, nói: “Đừng phá hư trang phục! Chú nói một câu đi! Diễn hay không diễn? Chú nếu lại nháo như vậy, để tự tôi đóng nam chính!”

“Tôi nháo? Lại thành tôi sai rồi?” Âu Minh Hiên vừa muốn thao thao bất tuyệt mà mắng một phen ——

“Ba ba, ôm một cái ~”

Đột nhiên, thanh âm trầm mỹ của Lạc Lạc vang lên, là Tần Mộng Oanh tới.

Âu Minh Hiên lập tức thu lại vẻ mặt hung thần ác sát, dang hai tay muốn ôm Lạc Lạc.

Tần Mộng Oanh lại nhìn cũng không thèm liếc mắt nhìn Âu Minh Hiên một cái, mỉm cười đi đến trước mặt Hạ Úc Huân, nói: “Nghe nói các người diễn kịch, chị tan ca sớm chạy tới, mang theo Lạc Lạc cùng đến xem!”

Thành viên nhóm kịch nghe vậy tất cả đều cả kinh trợn mắt há hốc mồm, cô bé kia gọi học trưởng..... Ba ba?

“Cám ơn chị Mộng Oanh cố động!” Hạ Úc Huân mỉm cười, cầm tay nhỏ của Lạc Lạc.

Lạc Lạc chớp chớp mắt, đột nhiên liền khóc òa, ló người ôm cổ Hạ Úc Huân, gọi: “Chị Tiểu Huân.....”

“Lạc Lạc làm sao vậy?” Hạ Úc Huân ôm lấy Lạc Lạc.

“Tiểu Huân không khóc không khóc ~” Lạc Lạc vừa khóc vừa thương tâm nói.

“Nha đầu này u mê rồi sao?” Âu Minh Hiên nói một câu.

Tần Mộng Oanh trừng mắt liếc anh một cái, sau đó cũng kỳ quái mà nhìn Lạc Lạc, hỏi: “Lạc Lạc, chị Tiểu Huân không có khóc a!”

Hạ Úc Huân lại bởi vì những lời này của Lạc Lạc hốc mắt đau xót, cố nén không cho nước mắt rơi xuống, ôm Lạc Lạc, nói: “Lạc Lạc, chị..... Không khóc..... Chị là vì kịch bản sắp diễn, cho nên đang ắp ử cảm tình.....”

Tiểu hài tử tâm tư là trong sáng nhất, các bé nhìn thế giới không cần qua đôi mắt, mà là dụng tâm.

Lạc Lạc nhìn thấu lòng cô, bé nhìn thấy Hạ Úc Huân đang khóc trong lòng, khóc thật sự thương tâm rất thương tâm.

“Hừ, ắp ử cảm tình, nhìn không ra em còn chuyên nghiệp như vậy!” Âu Minh Hiên hừ lạnh một tiếng.

“Ba ba hừ, không được khi dễ chị Tiểu Huân!” Lạc Lạc ôm Hạ Úc Huân, vẻ mặt phẫn nộ mà trừng mắt nhìn Âu Minh Hiên.

Hạ Úc Huân bị Lạc Lạc chọc cười, nói: “Chị Mộng Oanh, Lạc Lạc thật sự quá đáng yêu, về sau nếu em sinh con, liền cho làm con dâu em đi! Sinh con gái thì làm con gái nuôi của em!”

Thần sắc Tần Mộng Oanh cứng đờ, con dâu?

Nếu ngày sau người cô gả là Âu Minh Hiên, Lạc Lạc sao có thể làm con dâu cô.....

Thấy bảo bối chính mình đào tim đào phổi cưng chiều Lạc Lạc cư nhiên cũng nói giúp Hạ Úc Huân, Âu Minh Hiên hiện tại nóng nảy như một con sư tử bị chọc giận.

Mọi người thấy vẻ mặt anh đáng sợ như vậy, tuy rằng tò mò thân phận Tần Mộng Oanh, nhưng cũng không dám tiến lên hỏi, đành phải ngẫm suy đoán.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 356: Té Xiu

Nửa giờ sau, mọi thứ đều chuẩn bị ổn thoả, mọi người rút cuộc bắt đầu tập luyện.

Trong quần áo Hạ Úc Huân nhét xộp, khuôn mặt vẽ lên hệt như đầu heo.

Màn đầu chính là diễn cảnh khóc.

Ngọc Thụ ném vỡ ngọc bội như ý mà Như Hoa đưa cho hăn, khinh thường mà liếc nhìn cô một cái, sau đó ôm lấy Thiên Thiên rời đi.

Ngọc Thụ: “Như Hoa, đủ rồi! Tôi nói rất nhiều lần rồi, tôi không thích cô! Về sau đừng cứ quấy lấy tôi!”

Thiên Thiên: “A Thụ, cô gái này thật không biết xấu hổ!”

Ngọc Thụ: “Đừng để ý đến cô ấy, nhìn thấy khuôn mặt kia liền ghê tởm!”

Thiên Thiên: “A Thụ, anh thật đáng thương, sao lại bị con cóc như vậy coi trọng!”

Như Hoa quỳ gối sau hai người, nhặt lên khối ngọc bội vỡ vụn kia lên.

Đó là cô ở miếu Nguyệt Lão cầu được, xếp hàng suốt một ngày một đêm.

Cô đã nhớ không rõ chính mình là lần thứ bao nhiêu làm cái việc ngốc nghếch như vậy, cũng không nhớ nổi chính mình là lần thứ bao nhiêu bị tổn thương tàn nhẫn như vậy.

Mỗi lần sắp chống đỡ không nổi, cô liền sẽ nhớ tới khi còn nhỏ mình bị khi dễ, Ngọc Thụ vì cô bệnh vực kẻ yếu.

Khi đó, kỳ thật Ngọc Thụ cùng Như Hoa quan hệ rất tốt, hai người hai đứa nhỏ vô tư, coi như thanh mai trúc mã.

Như Hoa mặc kệ có cái thứ tốt đều sẽ cho Ngọc Thụ trước tiên, Ngọc Thụ cũng giúp cô đánh những đứa trẻ hư bắt nạt cô.

Mỗi lần Như Hoa bởi vì mặt mũi mình thương tâm khóc thút thít, Ngọc Thụ đều sẽ nói với cô, cô là cô bé xinh đẹp nhất trên thế giới.

Nhưng, theo tuổi tác dần lớn lên, hẳn bắt đầu có ý thức xấu đẹp, mà cô bé bên cạnh này không thể nghi ngờ là xấu xí bất kham.

Dần dần, hẳn cũng bị người cười nhạo, cho đến một ngày, một cô gái xinh đẹp nhất trong thôn Thiên Thiên nói thích hẳn, tất cả con trai đều hâm mộ mà nhìn hẳn, hẳn cảm giác được hư vinh xưa nay chưa từng có.

Vì thế, hẳn không chút do dự vứt bỏ cô bé chỉ có thể cho hẳn sự sỉ nhục kia.

Như Hoa rất xấu, thật sự rất xấu.

Giờ phút này, cô cố nén nước mắt, si ngốc nhìn ngọc bội trong tay, hồi ức năm đó, sau đó gặt gao cấy cấy, nước mắt rồi cuộc nhẹn không được rơi xuống như những mảnh ngọc bội vỡ vụn.

Khóc thút thít, lại không tiếng động.

Dáng vẻ thương tổn tuyệt đối vì yêu lại khiến người ta hoàn toàn bỏ qua dung mạo của cô, trong lòng chỉ còn lại đau lòng cùng quặn thắt.

Lời bộc bạch: Nhìn anh, cô trở nên rất thấp rất thấp, thấp như bụi bặm, nhưng trong lòng cô là vui mừng, từ bụi bặm lại nở ra hoa.

Mọi người đều chấn kinh, hoàn toàn không nghĩ tới cô cư nhiên có thể diễn đúng đến như thế, hơn nữa nói khóc liền khóc ra, nước mắt nhân tạo đã chuẩn bị trước đó, hành tây mù-tạc, cái gì cũng chưa dùng tới.

Âu Minh Hiên bĩu môi, khoanh tay trước ngực, nói: “Cho dù em có che đậy, cảnh này không có nhiều lời kịch, cảnh tiếp theo có thể không dễ dàng như vậy!”

Nhưng tập luyện kế tiếp càng khiến mọi người mở rộng tầm mắt.

Những người khác mặc kệ chuẩn bị rất tốt, thật sự sau khi lên sân khấu vẫn là sẽ có chỗ này chỗ kia sai, Hạ Úc Huân lại một lần NG đều không có, hơn nữa nhập diễn nhanh vô cùng.

“Hạ học tử, chị quả thực chính là diễn viên thiên bẩm.”

“Hạ học tử, chị không đi làm diễn viên quả thực là tổn hất cho giới giải trí!”

“Kỹ thuật diễn của chị quả thực kinh thiên địa quỷ thần khiếp, quá sinh động! Cho dù là lúc không khóc, nhìn ánh mắt chị cũng có thể cảm giác được chị vì ái tình mà thương tổn bị ai.....”

.....

Nghe mọi người khoa trương khen tặng, Hạ Úc Huân bất đắc dĩ mà cười cười, nói: “Là kịch bản của Mặc viết quá tốt! Chị tương đối có cảm xúc để nhập vai mà thôi.”

Nam Cung Mặc liếc mắt nhìn Âu Minh Hiên đang phát điên kia một cái, nhướn mày, nói: “Thấy chưa? Đây là hiệu suất!”

Âu Minh Hiên đang muốn nói chuyện, đột nhiên nhìn thấy Hạ Úc Huân sắc mặt đột nhiên trở nên vô cùng tái nhợt, sau đó, trơ mắt nhìn cả người cô ngã xuống.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 357: Surprise!

Bệnh viện Nhân Đức.

“Bác sĩ, cô ấy thế nào?” Âu Minh Hiên nôn nóng hỏi.

“Người bệnh không có trở ngại, về phần vì cái gì sẽ đột nhiên té xỉu, có thể là do gần đây áp lực tâm lý quá lớn, còn do mệt nhọc quá mức tạo thành, tình huống cụ thể chúng ta cần làm thêm một bước kiểm tra!”

Áp lực tâm lý quá lớn? Sao lại thế này?

Trông đầu cô rối cuộc suốt ngày suy nghĩ cái gì? Thậm chí nghĩ đến té xỉu!

Hạ Úc Huân từ từ tỉnh lại, Âu Minh Hiên vội vàng thò lại gần, nói: “Em tỉnh rồi!”

Nói xong lập tức lại cả giận nói, “Đáng chết! Lãnh Tư Thần tên khốn kia rốt cuộc là chăm sóc em thế nào?”

“Em không có việc gì, em phải đi về.” Thân thể cô nhìn qua rất suy yếu, con người lại vô cùng thanh tỉnh.

“Đi đâu? Em còn chưa làm kiểm tra tổng quát!” Âu Minh Hiên đỡ lấy thân thể cô đag lảo đảo.

“Sức khỏe em em tự mình hiểu rõ, không cần làm kiểm tra!”

Hạ Úc Huân bực bội mà ném tay Âu Minh Hiên ra.

Cô không có dư thừa thời gian lãng phí ở chỗ này, cô còn phải đi hỏi thăm tin tức của ba cô.

Nhận thấy vẻ mặt tốt hươg của Âu Minh Hiên, Hạ Úc Huân bất đắc dĩ mà đi qua, nói: “Học trưởng, em thật sự không có việc gì, chỉ cần trở về ngủ một giấc thì tốt rồi, chỉ là tối hôm qua xem kịch bản quá muộn, cho nên hôm nay mới có thể ngủ không đủ giấc mà ngất xỉu.”

“Thật sự?”

“Đương nhiên là thật sự!”

“Vậy em hôm nay vì cái gì đến trễ?”

“Bởi vì..... Bởi vì em ngủ quên!”

“Hạ Úc Huân, em vừa rồi còn nói giấc ngủ không đủ, hiện tại lại nói em ngủ quên? Tự mâu thuẫn như vậy cho rằng anh ngu ngốc có phải hay không? Em nếu không muốn nói có thể không nói, đừng qua loa lấy lệ với anh!”

“Học trưởng..... Em rất mệt..... Anh đừng ép em nữa được không? Không nên hỏi em vì cái gì, cái gì đều không nên hỏi em!”

Không muốn cùng anh khắc khẩu, thật sự không muốn.

“Ngu ngốc!” Âu Minh Hiên then quá thành giận mà ôm chặt cô, nói: “Em muốn giết chết anh có phải không? Trơ mắt nhìn em thống khổ, nhìn em khổ sở như vậy, mà anh lại không thể làm gì!”

“Học trưởng, có những lời này của anh..... Là đủ rồi! Em cảm thấy thực an ủi.”

“Nha đầu đáng chết! Thật bị em alm cho tức chết! Đang tốt lành làm gì phải đi yêu một người đàn ông chỉ biết cho em sự ngọt ngào như vậy, anh có nơi nào không tốt? Em nói đi, anh rốt cuộc có chỗ nào không tốt?”

“Học trưởng anh rất tốt, nhưng chúng ta không thích hợp.”

Âu Minh Hiên nghe xong lập tức gõ đầu cô một cái, nói: “Nha đầu chết tiệt kia! Anh cho em dùng những lời này cự tuyệt đối với người đàn ông lì lợm la liếm em, không phải để em tới cự tuyệt anh!”

Hạ Úc Huân sờ sờ đầu, mắt lên án, nói: “Không thể trách em, trừ anh ra, căn bản không có đàn ông nào lì lợm la liếm với em a! Đau chết được, mỗi lần đều gõ đầu em.....”

“Hiện tại là như thế nào? Có người đàn ông khác, anh chỉ gõ một cái đầu không thể?” Âu Minh Hiên trợn mắt giận nhìn.

“Được rồi được rồi! Chỉ cần ngài có thể nguôi giận, ngài cứ tùy tiện gõ được không?”

Âu Minh Hiên bất đắc dĩ mà nhìn cô, nói: “Thật sự không cần làm kiểm tra tổng quát?”

“Đang tốt kiểm tra làm gì chứ, đi thôi!”

“Em thật là..... Vậy, ngày mai tập luyện.....”

“Làm ơn, chỉ bằng kỹ thuật diễn của em, không tập luyện cũng có thể lên sân khấu được rồi!”

Thấy cô khôi phục tinh thần, Âu Minh Hiên hơi chút an tâm.

-

Ngày công diễn tới rất đông người.

Diễn xuất thành công ngoài dự đoán, cả vở kịch thúc giục người ta rơi lệ.

Đặc biệt là phần đọc diễn cảm đoạn kết thâm tình kia, Tịch Mộ Dung “Một gốc cây nở hoa”, kể về tình yêu say đắm cảm động của nữ chính cố chấp.

Cuối cùng trước khi hạ màn, toàn thể thành viên cúi chào.

Hạ Úc Huân mới vừa thở phào nhẹ nhõm, đột nhiên, trên đài phanh phanh vang lên liên tiếp tiếng pháo hoa nổ rộ, sau đó chính là khắp hội trường là khí cầu champagne cùng tiếng nhiệt liệt hoan hô, “Suprise _____”

Tiếp theo, mọi người nhìn về phía cô, cùng kêu lên —— “Chúc chị sinh nhật vui vẻ!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 358: Không Có Gì Khiến Người Ta Ham Muốn

Hạ Úc Huân hoàn toàn ngốc tại chỗ, trang phục xấu xí làm bộ dáng cô thoát nhìn có chút buồn cười.

Ba bốn nữ sinh chạy lên, ân cần mà tháo hóa trang cho cô.

Hạ Úc Huân ngây ngốc mà đứng ở giữa sân khấu mặc cho các cô đùa nghịch, cô thật sự không nghĩ tới bọn họ cư nhiên sắp xếp cho mình kinh hỉ như vậy.

Nam Cung Mặc cười hì hì nhìn cô, nói: “Thế nào? Cảm động chứ! Có hài lòng chứ? Kinh hỉ hay không?”

Cô là kinh hoảng rồi!

Âu Minh Hiên vẻ mặt không tình nguyện mà đẩy bánh kem vài tầng đi tới, than: “Thật phiền toái!”

Nam Cung Mặc trừng mắt liếc anh một cái, hỏi lại: “Như thế nào? Anh có ý kiến?”

“Cậu là tổng kế hoạch, tôi nào dám có ý kiến?” Âu Minh Hiên bĩu môi, trẻ con chỉ thích làm chuyện phiền toái.

Anh vốn dĩ muốn trực tiếp đưa cho Hạ Úc Huân một chiếc Lamborghini, kết quả Nam Cung Mặc mắng anh tầm thường, ngay cả Tần Mộng Oanh cũng khinh bỉ anh, nói Hạ Úc Huân khẳng định sẽ không thích.

“Ước đi, thôi nển, cắt bánh kem, ăn bánh kem, sau đó chúng ta đi KTV mặc sức vui vẻ!”

Khó trách Nam Cung Mặc muốn nhờ cô hỗ trợ, khó trách ngay cả Âu Minh Hiên cùng Tần Mộng Oanh cũng tham gia.....

Hạ Úc Huân lòng tràn đầy cảm động, vẫn luôn ngây ngốc mà cười.....

Âu Minh Hiên xoa xoa tóc cô, nói: “Ngây ngô cười cái gì vậy? Nhanh lên! Ước đi chứ!”

“Các người dự mưu đã lâu?” Hạ Úc Huân hít hít cái mũi nhìn bọn họ. Rất muốn khóc.....

Tần Mộng Oanh kéo tay Hạ Úc Huân, nói: “Gần đây em tâm tình không tốt, chúng ta muốn cổ vũ em, cho nên mọi người bày màn kịch này, Úc Huân, chúng ta tin tưởng, em nhất định có thể có được hạnh phúc thuộc về mình!”

“Chị Mộng Oanh, học trưởng, Mặc..... Các người.....”

Âu Minh Hiên thật sự chịu không nổi loại tình huống lừa tình này, không được tự nhiên mà nói, “Đừng quá cảm động, anh không có tham dự, nếu là tên khốn kia không thể cho em hạnh phúc, anh vẫn sẽ đánh các người trời nam đất bắc, kiếp này vô vọng!”

“Cám ơn mọi người! Thật sự cám ơn!” Hạ Úc Huân thật sâu cúi mình cảm ơn.

Đang lúc cô khổ sở như vậy, có thể có được chúc phúc của bạn bè, là an ủi lớn nhất với cô.

Phòng KTV xa hoa.

“Úc huân, đã khuya, em không cần trở về sao?” Tần Mộng Oanh hỏi.

Nam Cung Mặc cũng gật gật đầu, hôm nay ngày đặc biệt như vậy vẫn là chưa chút thời gian cho Lãnh Tư Thần phát huy sẽ tốt hơn.

Trở về làm cái gì chứ? Mấy ngày nay anh vẫn luôn đi sớm về khuya, căn bản là không có nói sinh nhật cô, mà chính cô cũng đã quên chuyện này, anh hẳn là không biết đi!

Thời gian này, anh e là còn chưa trở về.

Nhưng, cô lại không muốn để mọi người lo lắng vấn đề tình cảm của mình, vì thế theo mọi người nói: “Chúng ta hôm nay đến đây thôi! Vô cùng cảm ơn mọi người!”

Âu Minh Hiên cầm lấy áo khoác, nói: “Anh đưa mọi người trở về!”

Vài người mới vừa đi đến cửa chung cư liền nhìn thấy một chiếc Ferrari màu đỏ ngênh ngang mà ngừng ở nơi đó.

“Tôi còn tưởng rằng phải chờ tới nửa đêm!” Nam Cung Lâm từ trong xe đi ra, đưa cho Hạ Úc Huân một hộp quà nho nhỏ, nói: “Chúc cô sinh nhật vui vẻ!”

Hạ Úc Huân cảm kích mà nhận lấy, nói: “Cám ơn ngài Nam Cung tiên sinh, xin lỗi lại để ngài chờ lâu như vậy, sao không để Mặc mang qua giúp cho tôi? Ông lại bận như vậy.....”

“Như vậy sẽ không có ý nghĩa a! Quà sinh nhật đương nhiên phải đích thân tới đưa, yên tâm, không quý trọng, nhưng là đồ vật rất thực tế!” Nam Cung Lâm nói.

Âu Minh Hiên đối với Nam Cung Lâm không ấn tượng gì tốt, người này đối với ai đều là vô tình vô nghĩa, vì cái gì cố tình để ý với Hạ Úc Huân như vậy?

Chẳng lẽ có ý đồ gì?

Nhưng, nghĩ tới nghĩ lui trên người nha đầu này cũng không có gì làm cho người ta có ý đồ a!

Đây đúng là điểm khiến anh khó hiểu.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 359: Chỉ Cần Anh Là Đủ Rồi

Hạ Úc Huân trở về, quả nhiên Lãnh Tư Thần vẫn chưa về.

Cô vẫn nằm trên sofa chờ, mãi cho đến 11 giờ, sau đó khẩn trương mà nhìn chăm chăm đồng hồ báo thức, thẳng đến qua 12 điểm, sinh nhật cô qua đi, tâm tình cô lại bình tĩnh.

Rạng sáng hơn một giờ Lãnh Tư Thần mới say khướt mà trở về.

Cô muốn trò chuyện với anh, anh lại ôm cô, say đến bất tỉnh nhân sự.

“Tiểu Huân..... Sinh nhật vui vẻ..... Thực xin lỗi đã về muộn.....”
Trong mơ, anh nhẹ giọng nỉ non.

Thì ra anh nhớ rõ.....

Hạ Úc Huân vuốt ve tóc anh, ngón tay xuyên qua giữa những sợi tóc, trong lòng lộn xộn.

Anh luôn là như vậy, vào lúc cô tuyệt vọng nhất lại đưa cho cô một sợi dây thừng.

“Vốn dĩ có thể cho em một kinh hi, kết quả vẫn là làm bể mất.....”
Lãnh Tư Thần xin lỗi mà nói mơ.

“A Thần, kỳ thật, em cái gì đều không muốn, chỉ cần anh là đủ rồi.....”

-

Câu lạc bộ nào đó, phòng VIP.

“Renault, anh rốt cuộc muốn làm cái gì?” Bạch Thiên Ngưng ảo não mà nhìn Renault ngồi trên sofa nhàn nhã lắc rượu.

Vốn dĩ cô chuẩn bị đem đồ vật trộm ra đưa cho Lãnh Tư Thần, nhưng lại bị một cuộc điện thoại của hắn ngăn lại.

“Phụ nữ a! Chính là lỗi tai mềm, dăm ba câu của hắn liền dụ dỗ cô giúp hắn cầm lại chứng cứ?” Renault trào phúng nói.

Cô gái này thiếu chút nữa làm đổ vỡ mọi chuyện.

“Anh ấy không có dụ dỗ tôi lấy, là tự tôi muốn giúp anh ấy!” Bạch Thiên Ngưng bất mãn mà phản bác.

Mấy ngày nay Lãnh Tư Thần vẫn luôn ở cùng cô, cô đã nói phải cho anh một kinh hỉ, hiện tại vài thứ kia còn chưa lấy được, nên nói với anh thế nào?

Renault sâu kín thở dài, “Đây đúng là điểm cao minh của Lãnh Tư Thần. Cô có nghĩ tới, không có nhược điểm này, hắn sẽ không kiêng nể gì mà bỏ rơi cô không?”

Bạch Thiên Ngưng kích động nói, “Sao có thể? Anh đừng nói vậy, Tư Thần là thật sự yêu tôi, thật sự muốn cưới tôi! Tôi muốn chứng minh cho anh ấy xem, tôi mới là người chân thành với anh ấy, cho nên tôi nhất định phải giúp anh ấy.

Hơn nữa, Tư Thần về sau là chồng tôi, muốn những chứng cứ đó có ích lợi gì?

Vài thứ nguy hiểm như vậy, lỡ như bị người khác phát hiện làm sao bây giờ? Đến lúc đó tôi cũng phải xui xẻo theo!”

Renault cười lạnh, thì ra xét đến cùng vẫn là vì bản thân cô.

“Được, cô nói Lãnh Tư Thần là chân thành yêu cô, nhưng tôi lại không tin, chúng ta đánh cuộc hay không? Đánh cuộc Lãnh Tư Thần rốt cuộc là yêu cô, hay yêu Hạ Úc Huân!” Renault đem rượu rót vào một ly đưa cho Bạch Thiên Ngưng.

Bạch Thiên Ngưng uống một hơi cạn sạch, nói: “Đánh cuộc thì đánh cuộc, anh muốn đánh cuộc thế nào?”

“Mọi thứ nghe tôi sắp xếp thì được rồi, cô chỉ cần phối hợp, tôi tuyệt đối cho cô biết chân tướng.

về phần tiền đặt cược, nếu tôi thắng, tôi không cần cô trả giá bất cứ thứ gì, bởi vì Lãnh Tư Thần không yêu cô đã là thống khổ nhất với cô rồi.

Nếu tôi thua, vậy phải chúc mừng cô, không chỉ có như thế, tôi còn đưa cho cô một phần đại lễ kết hôn, hơn nữa, đem Hạ Úc Huân vĩnh viễn cách xa thế giới của các người.” Con người Renault hiện lên một tia tinh quang.

Bạch Thiên Ngưng liếc nhìn Renault một cái, cảm thấy có chút không thích hợp, “Renault, tôi thấy, anh càng hy vọng mình thua thì phải!”

Renault cười nhưng không nói.

“Anh muốn như thế nào chứng minh?” Bạch Thiên Ngưng tò mò hỏi.

“Bây giờ còn chưa được, cô vừa mới bắt cóc Hạ Úc Huân, đã rút dây động rừng, ít nhất phải đợi một thời gian nữa, bọn họ buông lỏng cảnh giác mới có thể động thủ.” Renault suy tư nói.

Bạch Thiên Ngưng hoa dung thất sắc: “Ý của anh là..... Anh muốn bắt cóc cô ấy? Không được! Tôi cùng Tư Thần thật vất vả mới có thể ở bên nhau, nếu bị Tư Thần biết.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 360: Ninja Rùa

“Lo lắng cái gì? Cho dù hã biết, chuyện cũng do tôi làm, không liên quan đến cô.” Renault an ủi.

“Vì cái gì phải làm như vậy? Chuyện này cùng chuyện chúng ta đánh đổ có quan hệ gì?” Bạch Thiên Ngưng hoàn toàn không hiểu Renault rốt cuộc muốn làm cái gì.

Tuy rằng nói quan hệ hiện tại của bọn họ là đồng minh, nhưng cô trước nay liền nhìn không thấu người này, cho nên đối với anh vẫn có vài phần hoài nghi cùng cảnh giác.

“Đương nhiên là có quan hệ, người ta chỉ có vào thời khắc nguy nan mới có thể chân tình biểu lộ, không phải sao?” Renault nâng ly rượu, chất lỏng đỏ thẫm làm nổi bật làn da trắng nõn của hã, khuôn mặt có vài phần dữ tợn.

“Anh rốt cuộc có ý gì?” Vẻ mặt Renault khiến Bạch Thiên Ngưng không tự chủ kinh hồn bạt vía.

“Đến lúc đó cô sẽ biết. Còn phải nhắc nhở cô một chút, trước khi tôi thực hành kế hoạch, ngàn vạn lần không được đem mấy thứ kia cho Lãnh Tư Thần, nhớ kỹ, đây chính là bùa hộ mệnh của cô.

Cô ngẫm lại đi, cho dù cô không cho hã, hã cũng sẽ không bởi vậy không yêu cô, dù sao mấy thứ này là ở chỗ ba cô, không quan hệ tới cô.

Người Trung Quốc các người có câu nói không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, vạn nhất hẳn là vì cái này mới cùng cô kết hôn thì sao? Cô gánh vác nỗi nguy hiểm này sao, cho nên, phụ nữ, mọi việc suy nghĩ thật kỹ rồi hãy làm.”

Bạch Thiên Ngưng rũ mắt, sau một lúc lâu gật gật đầu, Renault nói không phải không có lý, vậy trước bình tĩnh xem tình hình đã.

-

Thời gian thoảng qua, trong nháy mắt cũng đã tới mùa đông khắc nghiệt.

Sau khi tìm hiểu nhiều phía, một chút tin tức của Hạ Mạt Lâm đều không có, Hạ Úc Huân dần dần tuyệt vọng.

Những việc này cô không nói với bất cứ ai, chỉ tự mình âm thầm tìm kiếm, cô không muốn cho mọi người lo lắng thay cô, đặc biệt là Lãnh Tư Thần.

Hai tháng này, Hạ Úc Huân ban ngày đi đến một cửa hàng điểm tâm làm công, buổi tối liền đi học ban đêm.

Vẫn ở cùng Lãnh Tư Thần dưới một mái nhà, số lần có thể cùng anh gặp mặt lại càng ngày càng ít.

Chuyện phát sinh trước kia, cô đã dần dần phai nhạt, nhưng vết sẹo vẫn rõ ràng, chưa bị thời gian làm mờ, lại bị thời gian khắc sâu.

Chỉ cần anh một ngày không chính miệng hướng cô nói không yêu chia tay, cô đều không hết hy vọng với anh, vẫn trước sau như một tin tưởng anh, tuân theo hứa hẹn của anh, cuộc sống cơ hồ như một nhân tình bí mật.

Cô không biết như vậy ngày nào là ngày cuối.

Mỗi khi chống đỡ không nổi, cô sẽ nói với bản thân rằng, trời muốn giao sứ mệnh lớn lao cho người này, nhất định ý chí phải như trước, mệt nhọc gân cốt này, đói khát thể xác này, khổn cùng thân này, việc làm trái ý lộn xộn, cho nên phải động tâm nhẫn tính, làm được những việc chưa từng làm.

Như vậy nhịn xuống đều sắp sửa thành Ninja rùa đỉnh cấp.

Lúc Hạ Úc Huân từ trong lớp học ban đêm đi ra ngoài, phát hiện trên bầu trời cứ nhiên có tuyết bay lả tả.

Dưới ánh đèn mái hiên tối tăm, Hạ Úc Huân chỉ mặc một chiếc áo dệt kim cùng áo khoác mỏng manh, nhìn một đôi tình lữ ôm nhau về nhà, trong lòng không phải không có chua xót.

Vừa rồi, Lãnh Tư Thần gọi điện thoại tới nói, tạm thời có việc không thể tới đón cô.

“Úc Huân, bạn trai tới đón tôi, tôi đi trước, tạm biệt ~”

“Uhm, tạm biệt ~” Hạ Úc Huân vẫy vẫy tay.

Người cuối cùng cũng đi rồi, chỉ còn cô cô đơn lẻ bóng.

Có đôi khi cô nghĩ, nếu cô yêu người bình thường, cũng có thể có được hạnh phúc nhỏ nhoi đơn giản như vậy.

Hạ Úc Huân xoa xoa lòng bàn tay, dậm chân một cái, chờ đến tuyết rơi thưa một chút mới đi ra khỏi mái hiên.

Lúc sắp đến nhà ga, đối diện góc âm u đột nhiên truyền đến một trận tiếng thẳng xe chói tai, sau đó có tiếng thét đứt quãng của cô gái.

Hạ Úc Huân cảm giác không thích hợp, vừa định báo nguy, lại cảm giác sau cổ bị một đòn mạnh, lâm vào hôn mê.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 361: Năm Cũng Trúng Đạn

Chờ lúc Hạ Úc Huân tỉnh lại phát hiện chính mình đang ở một gara bỏ hoang, tứ chi bị cột chặt.

Cách đó không xa truyền đến thanh âm người nói chuyện, Hạ Úc Huân lập tức ngừng thờ nghe bọn họ nói cái gì.

“Sao lại hơn một người?”

“Nha đầu chết tiệt kia muốn gọi điện thoại báo nguy, ai biết cô ta có nhìn thấy chúng ta hay không, cho nên liền cùng mang về tới!”

“Phiền toái! Sao lại không cẩn thận như vậy!”

“Ta cũng không muốn tốt sao? Thật là xui xẻo!”

“Vậy hiện tại làm sao bây giờ?”

“Trước đóng lại rồi nói!”

.....

Hạ Úc Huân nghe xong hiểu rõ chân tướng sự việc, trong lòng không khỏi một trận kêu oan.

Cô đây là tạo nghiệt gì a, quả thực năm cũng trúng đạn, cô căn bản cái gì đều không có nhìn thấy được không?

Đang oán giận, cô đột nhiên nghe được bên cạnh có tiếng người rên rĩ.

Cô hoảng sợ, xoay người qua nhìn, thế nhưng phát hiện bên cạnh có bao tải, người bên trong tựa hồ đang thống khổ mà giãy giụa.

Xem ra đây là người mà những người đó thực sự muốn bắt cóc.

Hạ Úc Huân bị trói tay ở sau người linh hoạt mà vặn vẹo một chút, ba phút sau, thành công cởi được dây thừng, sau đó chạy tới mở bao tải ra.

Lúc thấy rõ người bên trong, Hạ Úc Huân trực tiếp cả kinh ngây ngẩn cả người, “Sao lại..... Sao lại là bà.....”

“Ô..... Ô ô ô.....”

Hạ Úc Huân sững sờ thoảng qua, vội vàng lấy miếng vải bịt miệng bà ra, hỏi: “Lãnh phu nhân? Sao bà lại ở chỗ này?”

Lãnh phu nhân trừng mắt nhìn Hạ Úc Huân một cái, tức giận nói: “Tôi sao biết được?”

Hạ Úc Huân bĩu môi, bị bắt cóc mà còn kiêu ngạo như vậy.

Lãnh phu nhân vừa rồi cũng nghe được lời người canh giữ bên ngoài nói, biết Hạ Úc Huân là bị bà liên lụy bắt tới, cũng không nói thêm gì. Chỉ là việc này không khỏi cũng quá trùng hợp đi? Vốn dĩ bị bắt cóc đã đủ xui xẻo, hiện tại còn cùng nha đầu này ở chung một phòng.....

Hạ Úc Huân vừa đánh giá đường nhỏ xem có thể chạy trốn hay không, vừa miên man suy nghĩ.

Đây là nỗi khổ của nhà có tiền, ba ngày hai bữa liền có người bị bắt cóc, một lần là Bạch Thiên Ngưng, lần này lại là Lãnh phu nhân.

A! Không đúng a! Bọn họ bắt cóc Lãnh phu nhân là vì uy hiếp ai? Hẳn không phải là Tư Thần đi!

Lúc này, cô đột nhiên nghe được Lãnh phu nhân đang nôn nóng mà lẩm bẩm nói: “Không biết Thiên Ngưng có trốn thoát được hay không.....”

Bạch Thiên Ngưng?

Chẳng lẽ Lãnh phu nhân cùng Bạch Thiên Ngưng là cùng nhau gặp bọn bắt cóc?

Nhưng Lãnh phu nhân bị bắt được, Bạch Thiên Ngưng chạy thoát được?

-

Giờ phút này, Bạch Thiên Ngưng đang tức giận đến sôi máu mà hướng người bên kia điện thoại rống giận: “Một đám phế vật, các người bắt sai người!”

Đám ngu ngốc này, vốn dĩ muốn nhân cơ hội lần này có thể ở trước mặt Lãnh phu nhân biểu hiện một phen, xuất hiện cứu bà, kết quả chính mình bị những người đó trói đi.

Nào biết đâu rằng ánh sáng quá mờ, đám người kia không thấy rõ ai là ai, trói sai người rồi.

Nhìn đám ngu ngốc kia trói Lãnh phu nhân đi, cô thật là dở khóc dở cười.

Sau khi nhận được điện thoại của Bạch Thiên Ngưng, người ngoài cửa lập tức tiến lên xem xét.

Quả nhiên, người trong bao tải kia căn bản không phải Bạch Thiên Ngưng.

Vì thế, Hạ Úc Huân đang tìm kiếm đường chạy trốn còn chưa kịp chạy trốn, đã bị bọn chúng trói lại càng thêm chặt.

“Này! Đại ca, đừng đi a! Tôi vô tội!” Hạ Úc Huân hô.

“Trước khi chúng tôi lấy được tiền, ai cũng không được đi, tôi sao biết cô có thể đi mật báo hay không!”

“Làm ơn, tôi cùng người này lại không quen biết, vô duyên vô cớ, sao có thể đi mật báo chứ?” Hạ Úc Huân cực lực khuyên.

Nào biết, những người đó căn bản không thả cô, trực tiếp đem bọn họ nhốt lại.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 362: Thử Xem Chẳng Phải Sẽ Biết

“Thật là đáng chết, hiện tại chỉ có thể hy vọng Bạch Thiên Ngưng chạy đi tìm người tới hỗ trợ.....” Hạ Úc Huân vô lực mà dựa vào vách tường.

Buồn ngủ quá, hiện tại đại khái đã hơn 10 giờ tối.

Ngày thường bảy tám giờ cô đã ngủ, mấy ngày này cô đặc biệt có thể ngủ.

Một lát sau, đại ca bọn chúng đi đến, ném một cái di động cho Lãnh phu nhân, “Gọi điện thoại cho Lãnh Tư Thần.”

Thần sắc Hạ Úc Huân sững sốt, quả nhiên lại là phiền toái muốn tìm Lãnh Tư Thần.

Lãnh phu nhân lắc đầu, nói: “Ta không gọi! Các người còn không phải là muốn tiền sao? Ta nói cho người biết, một đồng chúng ta cũng sẽ không cho người!”

“Á à! Miệng còn rất ngang! Xem ra không cho bà nếm chút mùi đau khổ, bà vẫn không biết sợ!” Tên đại ca đeo kính râm giơ tay, lập tức có tiểu đệ cầm ống thép đi tới.

Tiếng xé gió gào thét mà đến, “Phanh ——” ống thép hung hăng nện trên thân thể.

“Ách.....”

“Người.....” Lãnh phu nhân kinh ngạc vạn phần mà nhìn Hạ Úc Huân che ở trước người bà.

Hạ Úc Huân đau đến mồ hôi lạnh trên trán rùng rùng, căm tức nhìn mấy tên đàn ông đó, nói: “Này! Có phải đàn ông không vậy! Cứ nhiên đánh cả người lớn tuổi!”

“Nha đầu chết tiệt kia còn rất nghĩa khí!” Đại ca kính râu sờ sờ cằm, ánh mắt đáng khinh mà đánh giá Hạ Úc Huân, nói: “Cô gái này đủ cay, ta thích! Chờ lão tử xong xuôi mọi việc, lại cùng người chơi đùa!”

“Bà già đáng chết, người tốt cuộc gọi hay không!” Một người đàn ông thô lỗ mà đá một chân Lãnh phu nhân.

Hạ Úc Huân trầm mặc trong chốc lát, đột nhiên lên tiếng nói: “Dừng tay! Các người gây khó dễ với bà ấy cũng vô dụng.”

Đại ca kính râu cười nhạt một tiếng, nói: “Cô gái, nơi này không có phần cho cô nói chuyện!”

Hạ Úc Huân khinh bỉ liếc mắt nhìn những người đó một cái, nói: “Các người tốt cuộc có một chút tố chất chuyên nghiệp hay không? Cho dù muốn làm tiền, cũng phải biết rõ ràng tốt cuộc người các người bắt cóc làm tiền ai đáng giá chứ!”

“Cô có ý tứ gì?”

“Ý của tôi là, cái bà già này căn bản là không có giá trị, các người chẳng lẽ đều không nghe nói bà ấy cùng Lãnh Tư Thần bất hòa? Bà ấy chỉ thích con trai nhỏ Lãnh Tư Triệt, thậm chí muốn đem toàn bộ tài sản đều giao cho con trai nhỏ, Lãnh Tư Thần hận bà ấy không thể chết, bà ấy bị bắt cóc chính là đúng ý anh ta, sao lại lấy tiền tới chuộc bà ấy chứ?” Hạ Úc Huân khinh thường mà trào phúng nói.

“Câm mờm, cô đồ tiện nhân này!” Lãnh phu nhân bị chọc trúng chỗ đau, tức giận đến cả người run rẩy.

“A? Là như thế này.....” Đại ca kính râm có chút dao động, nói: “Cô sao sẽ biết những tin này?”

“Hồ ly tinh, cô không biết xấu hổ!” Lãnh phu nhân nói liền muốn bỏ nhào về phía Hạ Úc Huân, bị một tiểu đệ lôi đi.

Phản ứng của Lãnh phu nhân ý vị sâu xa, đại ca kính râm trầm ngâm nói: “Vị tiểu thư này, cô nhìn có chút quen mặt a!”

Đại ca kính râm đi qua đi lại vài lần, đột nhiên làm ra một bộ bưng tỉnh đại ngộ, nói: “Đúng rồi..... Tôi nhớ ra rồi! Cô còn không phải là tình nhân của Lãnh Tư Thần sao?”

Nghe hai chữ kia, Hạ Úc Huân trong lòng có chút đau, nói: “Nếu bị các người phát hiện, ta cũng không có gì để nói. Đưa điện thoại cho ta, ta gọi! Bà già này liền không cần nữa chứ? Nhìn bà ấy ở chỗ này liền phiền lòng!”

“Cô? Chỉ là một tình nhân mà thôi, Lãnh Tư Thần sẽ vì cô mà tiêu tiền? Theo chúng ta biết, người Lãnh Tư Thần để ý nhất ngoại trừ mẹ hắc hắc chính là Bạch Thiên Ngưng, chỉ tiếc, cứ nhiên Bạch Thiên Ngưng chạy thoát rồi!”

“Thử xem chẳng phải sẽ biết sao!” Hạ Úc Huân nhướng mày.

Đại ca kính râm nháy mắt cho tiểu đệ bên cạnh, tiểu đệ gọi điện thoại, đem điện thoại đặt bên tai Hạ Úc Huân.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 363: Chỉ Có Thể Chọn Một Người Mang Đi

“Cô cái con hồ ly tinh này! Tiện nhân! Cô muốn hại chúng ta đến táng gia bại sản sao?” Lãnh phu nhân kích động mà gào rống: “Cô theo chân đám người bọn chúng có phải hay không? Bọn bắt cóc như các người ta thấy nhiều rồi.....”

“Alo, Lãnh đại tổng tài, người phụ nữ của người đang ở chỗ chúng tôi! Không muốn cô ấy xảy ra chuyện, mang một ngàn vạn lại đây chuộc người, a đúng rồi, là một ngàn vạn đôla Mỹ.”

Còn chưa kịp để Hạ Úc Huân mở miệng nói chuyện, bên ngoài mấy tên tiểu đệ lục tục đi đến, lại đem Bạch Thiên Ngưng bắt vào, nói: “Lão đại, cô gái xấu xí này cũng bắt được rồi!”

Đại ca kính râm thấy thế vui mừng ra mặt, âm hiểm mà cười cười, nói: “Lãnh Tư Thần, ta muốn tăng giá! Hiện tại, mẹ ngươi, tình nhân của ngươi, còn có bà xã ngươi tất cả đều trong tay chúng ta! Thế nào? Ba ngàn vạn đôla Mỹ không đắt chứ?”

Lãnh Tư Thần vốn dĩ đang trên đường đến biệt thự Bạch Thiên Ngưng, Bạch Thiên Ngưng nói phải cho anh một kinh hi.

Anh suy đoán có thể là cô đã lấy được những chứng cứ đó, cho nên anh đành phải tạm thời gọi điện thoại cho Hạ Úc Huân, để cô tối nay một mình về nhà.

Ai ngờ Hạ Úc Huân cùng Bạch Thiên Ngưng cư nhiên tất cả đều bị bắt cóc, thậm chí ngay cả mẹ cũng ở trong tay bọn họ, chuyện này thật sự là có chút kỳ quặc.

Nửa giờ sau, Lãnh Tư Thần lẻ loi một mình chạy tới địa điểm bọn chúng chỉ định.

“Tiền mang đến chứ?” Đại ca kính râm thần thái nhàn nhã hỏi.

“Ta muốn thấy người trước.” Lãnh Tư Thần mặt không cảm xúc nói.

Đại ca kính râm vỗ vỗ tay, lập tức có mấy tiểu đệ đem Hạ Úc Huân, Bạch Thiên Ngưng, Lãnh phu nhân đi lên.

Lãnh Tư Thần bất động thanh sắc mà liếc mắt đánh giá ba người bị dẫn tới một cái, Hạ Úc Huân hình như bị thương, cánh tay cọ sát, vai cũng là một mảnh sưng đỏ.

Hai tròng mắt Lãnh Tư Thần híp lại, dấu đi ánh nhìn nguy hiểm, mở miệng nói: “Chỉ là muốn tiền mà thôi, hà tất phải huy động nhân lực như vậy, đem tất cả người đều bắt tới!”

Đại ca kính râm nhún nhún vai, đáp “Chúng ta cũng không muốn vậy, chỉ không cẩn thận bắt tất cả tới, vốn dĩ chỉ muốn bắt vị hôn thê của người, nào biết tối lửa tắt đèn bắt sai rồi, đem cả mẹ người bắt lại đây.

Về phần tình nhân của người a! Đây có thể xem là thu hoạch ngoài ý muốn. Lúc chúng ta bắt người bị cô ta thấy được, cô ta muốn báo nguy, chúng ta đành phải bắt cô ta về cùng!”

Đại ca kính râm cười đắc ý, nói: “Đêm nay vận khí thật là không tồi, đúng không! Lãnh tổng!”

“Ba ngàn vạn đôla Mỹ có được hay không? Ta cho người, lập tức thả người!” Lãnh Tư Thần không chút do dự nói.

Đại ca kính râm nghe vậy ngây ngẩn cả người, ba ngàn vạn cũng không phải một con số nhỏ, hắn cứ nhiên nói cho liền cho, mà đều không nháy một cái.

Hắn cười như không cười nói, “Lãnh tổng thật là thoải mái!”

“Thả người!” Lãnh Tư Thần không kiên nhẫn mà thúc giục.

“Khoan đã, người ta sẽ thả, nhưng sẽ không dễ dàng mà thả như vậy!” Đại ca kính râm không nhanh không chậm mà nói.

“Muốn tăng giá? Người muốn bao nhiêu tiền?”

“Đừng có mẹ nó cùng lão tử tiền tiền tiền! Có tiền ghê gồm sao? Lão tử ghét nhất chính là loại người tự cho là kẻ có tiền như người!”

Lão tử chỉ cần một ngàn vạn của người, ba người này, người chỉ có thể chọn một người mang đi!

Còn hai người kia sao! Ha ha, lão tử hôm nay muốn ném thử thử mới mẻ, phải chạm vào người phụ nữ của Lãnh Tư Thần người, hoặc là mẹ người cũng được a! Ha ha ha.....”

“Ha ha ha..... Lão đại, ý kiến hay! Để chúng ta cùng chơi đi!”

“Đều có phần, đều có phần!”

.....

Lãnh Tư Thần hai tay nắm chặt thành quyền, trên trán gân xanh nổi lên, sắc mặt đã âm trầm đến mức tận cùng, con người tràn đầy tia máu tức giận.

Những lời khó nghe đó khiến Hạ Úc Huân một trận ghê tởm, thiếu chút nữa một ngụm phun ra.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 364: Bị Người Sai Khiến

“Thế nào Lãnh tổng? Chúng ta không muốn người người yêu nhất, chỉ muốn một người người không cần mà thôi, không có quan hệ gì chứ? A?” Đại ca kính râm một bộ thực nhân từ thực sắc nói.

Lãnh Tư Thần nhìn di động, ít nhất còn mười phút nữa người của anh mới có thể tới, hiện tại đành phải tận lực kéo dài thời gian.

“Năm ngàn vạn đôla Mỹ! Thả người.” Lãnh Tư Thần nghiêng răng nghiêng lợi mà mở miệng nói.

“Mẹ nó!” Đại ca kính râm nguyên rửa một tiếng, một chân đá bay thùng sắt bên cạnh.

Thùng sắt thẳng tắp mà hướng ba người bay qua, Bạch Thiên Ngưng sợ hãi kêu lên một tiếng bò tới bên kia, mắt thấy thùng sắt thẳng tắp mà bay về phía Lãnh phu nhân, Lãnh phu nhân bị dọa choáng váng, căn bản không biết trốn, Hạ Úc Huân nhìn ánh mắt sắc hoảng loạn của Lãnh Tư Thần, bất đắc dĩ mà than một tiếng, lại dùng thân thể chắn qua.

“Bà cụ à! Tự bà không biết trốn sao?” Hạ Úc Huân kêu lên một tiếng, thương càng thêm thương, phía sau lưng một trận nóng rát đau đớn, tức giận mà phàn nàn.

“Cô nha đầu chết tiệt kia, tôi lại không bảo cô cứu tôi!” Lãnh phu nhân trong miệng vẫn không buông tha người, nhưng lại khẩn trương mà xem

xét sau lưng Hạ Úc Huân.

Bà hoàn toàn không thể tin nổi, thời khắc nguy cấp, Bạch Thiên Ngưng chỉ lo tự mình trốn, ngược lại cái nha đầu chán ghét này lại nhiều lần mà cứu bà.

Đại ca kính râm chỉ vào Lãnh Tư Thần, quát: “Lão tử nói cho người biết! Chuyện lão tử quyết định liền sẽ không thay đổi! Nhanh ra quyết định đi!”

Lãnh Tư Thần trầm mặc khiến ba người phụ nữ đều khẩn trương, tim nhảy vọt lên cổ họng.

Bắt cóc đơn giản là vì tiền, nhưng tên đàn ông mang kính râm này lại tiền đều không cần, ngược lại muốn tra tấn người phụ nữ của anh, như vậy chỉ có một khả năng, đối phương không đơn thuần là vì tiền, mà là vì thù.

Nhưng, anh cũng không nhớ rõ chính mình đã từng đắc tội với nhân vật này.

Cho nên, hẳn rất có thể không phải chủ mưu thực sự, chỉ là bị người sai khiến.

Lại đi sâu vào suy nghĩ từng bước, nếu thật là có thâm cừu đại hận, vì cái gì không trực tiếp làm người anh để ý nhất, lại chơi loại trò chơi chọn người này?

Người phía sau màn rốt cuộc muốn làm gì? Anh trong khoảng thời gian ngắn cũng tìm không ra manh mối.

“Ai phái người làm như vậy? Ta muốn gặp lão đại các người!” Lãnh Tư Thần trực tiếp đem lời nói làm rõ.

Lãnh Tư Thần vừa dứt lời, không chỉ là đại ca kính râm, mà Bạch Thiên Ngưng cũng thân thể chấn động, chẳng lẽ anh phát hiện?

Đại ca kính râm then quá thành giận nói, “Lão tử chính là lão đại! Bớt cùng ta kéo dài thời gian! Người nếu không chọn, đừng trách ta dùng thủ đoạn đặc biệt!”

Đại ca kính râm liếc mắt ra hiệu, lập tức có ba người đàn ông chia nhau hướng Hạ Úc Huân, Bạch Thiên Ngưng, Lãnh phu nhân đi đến.

“A! Cút ngay, đừng chạm vào ta..... Tư Thần..... Tư Thần cứu em.....” Người đàn ông đi qua xé rách quần áo Bạch Thiên Ngưng, Bạch Thiên Ngưng kinh hoảng thất thố mà kêu cứu.

Hạ Úc Huân dùng hết toàn lực đạp một chân tên đàn ông đi lại đây, nhìn hướng người đàn ông đi về phía Lãnh phu nhân, nổi giận gầm lên một tiếng: “Cầm thú!”

Lãnh phu nhân hoảng sợ mà trốn sau Hạ Úc Huân, hai người đàn ông cùng nhau nhào về phía Hạ Úc Huân, bởi vì hai tay bị trói, hành động của cô vụng về hơn nhiều, hơn nữa, cô đột nhiên cảm thấy thân thể có chút không thích hợp, bụng nhỏ từng đợt đau đớn khiến cô không cách nào tập trung tinh thần.

“Nhanh ra quyết định đi! Ta chỉ cho người mười giây đồng hồ nữa!” Đại ca kính râm nhàn nhã mà bắt đầu đếm ngược, “Mười, chín, tám, bảy.....”

“Tư thần ——” Bạch Thiên Ngưng mắt thấy quần áo mình đã bị cởi hết, nhưng Lãnh Tư Thần cư nhiên còn ở nơi đó do dự, tim dần dần trầm xuống, hai tay gắt gao bảo vệ cái túi xách kia.

Mình không thể thua, tuyệt đối không thể thua.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 365: Trả Giá Thật Nhiều

“Thiên Ngưng!” Lãnh Tư Thần đè nén thanh âm hô một tiếng, “.....
Thả cô ấy ra!”

Anh tin tưởng với thân thủ của Hạ Úc Huân, hẳn là còn có thể chống đỡ một đoạn thời gian.

Mà người của anh rất nhanh sẽ tới rồi, lúc này tuyệt đối không thể thất bại trong gang tấc.

Anh thậm chí hoài nghi đây là tuồng kịch Bạch Thiên Ngưng tự đạo tự diễn, là cô cố ý dùng thủ đoạn để thử anh.

Sau khi Lãnh Tư Thần gọi tên mình, tim Bạch Thiên Ngưng cuồng nhiệt mà nhảy lên, đáp: “Tư Thần.....”

Cùng lúc đó, cặp con người màu xanh biếc trong bóng tối cũng chớp động lóe ra tia nhìn hưng phấn.

Lãnh Tư Thần, cậu sẽ vì lựa chọn này mà trả giá thật nhiều!

Hụt chân, tim Hạ Úc Huân từ đám mây rơi xuống dưới, một mảnh dập nát, sau đó bị hung hăng dẫm thành bụi phấn.....

A, Hạ Úc Huân, như thế nào?

Hiện tại, mày hết hy vọng chưa?

Cô thần sắc mê man, nhìn Bạch Thiên Ngưng đang nhìn cô, trong mắt tràn ngập thắng lợi vui sướng.

Cô lại nhìn về phía Lãnh Tư Thần, nhưng, anh không có nhìn mình, chỉ lập tức đi về phía Bạch Thiên Ngưng, trong mắt, trong lòng, chỉ có cô ấy.

Bạch Thiên Ngưng vui sướng mà ôm chặt Lãnh Tư Thần, hôn môi anh, đem đồ vật trong tay giao cho anh, nói:“Tư Thần, em liền biết anh sẽ đến cứu em! Đây là kinh hỉ em dành cho anh!”

Con người xanh biếc kia tiết lộ sự khinh thường, người phụ nữ ngu xuẩn, cư nhiên thiếu kiên nhẫn như vậy, cô cũng sẽ vì xúc động của cô mà trả giá thật nhiều.

Trận đánh cuộc này, chỉ có ta, là người duy nhất thắng.

Sức lữ toàn thân Hạ Úc Huân trong phút chốc bị rút cạn, dần dần từ bỏ phản kháng.....

“Cẩn thận ——” Lãnh phu nhân kinh hô một tiếng.

Khoảnh khắc Hạ Úc Huân tạm dừng động tác, người đàn ông kia nhất thời không tra, vẫn không dừng, một chân đá trúng bụng cô.

Một chân kia cũng không đá vào chỗ hiểm, nhưng dưới bụng Hạ Úc Huân lại từng trận từng trận đau đớn xuyên tim.

Cô nhúu mày chặt che bụng lại, bỗng nhiên cảm giác giữa hai đùi có chất lỏng dính nhớp chảy xuôi xuống dưới, cảm giác hoảng sợ tràn đầy mỗi một tấc da thịt cô.....

“Ai nha! Cô..... Cô chảy máu..... Thật nhiều huyết.....” Lãnh phu nhân đỡ thân thể Hạ Úc Huân đang xụi lơ xuống, nhìn dưới thân cô không ngừng trào ra máu, hoảng sợ đến hoang mang lo sợ.

“Mau tới! Gọi xe cứu thương, gọi xe cứu thương a! Cô bé, đừng sợ, đừng sợ, bác sĩ một lát liền tới.....”

“Mẹ..... Mẹ ơi..... Con đau quá..... Bụng đau quá.....” Hạ Úc Huân thần trí mơ hồ, vẻ mặt ủy khuất mà nhìn người phụ nữ đem cô ôm vào lòng.

“Không có việc gì, không có việc gì..... Cô bé, nhìn một chút.....” Lãnh phu nhân toàn thân run rẩy an ủi. Nhìn Hạ Úc Huân đổ máu không ngừng, dự cảm có điềm xấu trong lòng càng ngày càng dày đặc. Cô hẳn không phải là.....

“Mẹ..... Tiểu Huân sẽ kiên cường, mẹ người đừng khóc..... Con không đau, thật sự không đau.....” Cô nỗ lực mỉm cười một cái, sau đó hoàn toàn mất đi tri giác.

.....

.....

Bệnh viện Nhân Đức.

“Lão đại, đừng nóng vội, chị dâu sẽ không có việc gì!” Lương Khiêm mồ hôi đầy đầu mà đi theo sau Lãnh Tư Thần.

Anh trơ mắt nhìn Hạ Úc Huân máu đầy người được một đám bác sĩ vây quanh đẩy mạnh vào phòng cấp cứu, anh sao có thể không vội!

“Lão đại, thực xin lỗi, chúng tôi đến chậm!” Hương Viễn ảo não không thôi, nếu cậu nhanh một chút, nhanh hơn một chút sẽ không phát sinh chuyện như vậy.

“Bác sĩ..... Bác sĩ a! Vừa rồi cô bé đưa vào thế nào rồi?” Lãnh phu nhân vội vàng lại gần hỏi.

Trang điểm tinh xảo của bà tất cả đều phai nhạt, quần áo cũng đầy dơ bẩn, thoát nhìn chật vật bất kham, thế cho nên bác sĩ thiếu chút nữa không nhận ra thân phận của bà.

“Phu nhân, ngài đừng lo lắng, tôi đây liền dịch thân xuất chuẩn!” Trần viện trưởng vội vội vàng vàng nói xong liền theo vào phòng cấp cứu.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 366: Cô Ấy Có Phải Mang Thai Hay Không?

Bạch Thiên Ngưng nhìn Lãnh phu nhân quan tâm tới Hạ Úc Huân, trong lòng thực hệt hẫng.

Lãnh phu nhân xem như là sai lầm duy nhất trong lần này, cô không nghĩ tới cư nhiên trời xui đất khiến cho ả tiện nhân kia có cơ hội biểu hiện trước mặt Lãnh phu nhân.

Bất quá, không sao, đây chỉ là sai lầm nhỏ không quan trọng mà thôi, cô vẫn là người thắng lớn nhất.

Bạch Thiên Ngưng mặt đầy hạnh phúc mà nhìn Lãnh Tư Thần, vẫn đắm chìm trong hạnh phúc anh lựa chọn mình.

Địa vị của cô ở trong lòng anh chính là còn quan trọng hơn cả mẹ anh nữa a, người đàn ông như vậy cô nhất định sẽ nắm chặt.

“Tư Thần, cô gái kia là chuyện như thế nào? Sao đang tốt đẹp lại chảy nhiều máu như vậy?” Ngữ khí Bạch Thiên Ngưng hình như là đang hoài nghi tính chân thật về việc cô bị thương.

Lãnh Tư Thần căn bản đã nghe không được bất cứ thanh âm gì bên ngoài, toàn bộ tâm tư đều ở trên cánh cửa ngăn cách cô và anh, trong đầu tràn đầy hình ảnh cô toàn thân đầm máu.....

Lúc cửa phòng cấp cứu mở ra, con người đình trệ cuối cùng chuyển động lên, một bước dài xông lên phía trước, hỏi: “Trần viện trưởng, cô ấy thế nào?”

Trần viện trưởng đỡ đỡ mắt kính, sắc mặt có chút tái nhợt, vẻ mặt muốn nói lại thôi.

“Cô ấy rốt cuộc làm sao vậy?” Lãnh Tư Thần chịu không nổi mà gầm nhẹ.

Lãnh phu nhân bên cạnh thần sắc dao động, cẩn thận hỏi, “Trần viện trưởng, con bé..... Con bé có phải hay không mang thai?”

“Cái gì.....” Lãnh Tư Thần bởi vì những lời này của Lãnh phu nhân mà hồn phi phách tán.

Trần viện trưởng than một tiếng, nói: “Các người quá không cẩn thận.....”

“Tình hình hiện tại của cô ấy thế nào?” Thanh âm Lãnh Tư Thần run rẩy mà không ra dáng vẻ gì.

Bạch Thiên Ngưng cũng sợ không nhẹ, Hạ Úc Huân cư nhiên mang thai?

Bất quá, nghĩ đến vừa rồi Hạ Úc Huân bị cú đá kia, lại chảy nhiều máu như vậy, trong lòng mừng thầm không thôi, đứa nhỏ này khẳng định giữ không nổi rồi!

“Hạ tiểu thư đã có thai hơn ba tháng, xin hỏi, các người có biết, cha đứa bé là ai?” Ngữ khí của Trần viện trưởng trầm trọng hỏi.

Lãnh phu nhân cùng Bạch Thiên Ngưng đồng thời nhìn về phía Lãnh Tư Thần.

“Là tôi.” Lãnh Tư Thần gian nan mà đáp.

Hơn ba tháng trước, vừa lúc bọn họ ở Indonesia nghỉ phép, một lần kia anh tưởng kỳ an toàn, hơn nữa cô lại là lần đầu tiên, cho nên anh cho rằng hẳn là không có việc gì.

Không nghĩ tới, một lần kia thế nhưng khiến cô mang thai.

Là anh quá tự tin, quá sơ suất! Cho nên mới có hôm nay!

Đứa bé..... Đứa bé rốt cuộc thế nào.....

Trần viện trưởng có được đáp án như dự kiến, gật gật đầu, nói: “Như vậy mời ngài ký vào giấy đồng ý giải phẫu này! Giải phẫu có thể sẽ có một chút nguy hiểm, các người phải chuẩn bị tâm lý thật tốt, về phần đứa bé..... Đứa bé chắc chắn là giữ không nổi.....”

“Ông đây là có ý gì? Cái gì gọi là có nguy hiểm? Cái gì gọi là giữ không nổi! Người lớn tuyệt đối không thể nguy hiểm, đứa bé cũng cần phải đảm bảo! Ông có nghe hay không!” Lãnh Tư Thần rống giận, cơ hồ đã mất đi năng lực tự hỏi.

Tuy rằng sớm đã có dự cảm sẽ là kết quả này, nhưng thật sự nghe thấy đáp án này, Lãnh Tư Thần vẫn không cách nào tiếp thu.

“Lão đại, lão đại anh bình tĩnh một chút!” Lương Khiêm cùng Hương Viễn cùng nhau giữ chặt Lãnh Tư Thần đang kích động, hai người đàn ông hốc mắt đều có chút chua xót.

Trần viện trưởng khó xử nói, “Chuyện này không có khả năng, Lãnh tổng, xin ngài nhanh chóng ra quyết định, cứ kéo dài như vậy nữa, sẽ chỉ còn một cái xác.....”

Câu nói kế tiếp Trần viện trưởng chưa nói xong, lại thành công làm Lãnh Tư Thần thay đổi sắc mặt.

Lãnh Tư Thần lúc này mới rút cuộc nhanh chóng tiếp nhận đơn đồng ý giải phẫu trong tay Trần viện trưởng, sau đó toàn thân vô lực mà xụi lơ trên hành lang lạnh buốt.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 367: Là Tôi Giết Nó

Nếu anh lúc ấy có thể cẩn thận một chút, nếu anh gần đây có thể quan tâm cô nhiều hơn một chút, nếu anh đêm nay không thất hẹn, nếu người anh lựa chọn là cô.....

Thì mọi việc sẽ không phát sinh.....

Anh nhìn tay đầy máu tươi, sinh mệnh kia vốn là phải được sống, là con anh, là con bọn họ.....

Lại bị anh ra tay giết chết.....

Bạch Thiên Ngưng cảm thấy Lãnh Tư Thần chỉ là bởi vì đứa bé mới thương tâm như vậy, liền ôn nhu an ủi nói, “Tư thần, đứa bé về sau sẽ có.....”

Lãnh phu nhân ngã ngồi ở một bên ghế dài: “Là ta sai, nếu không phải vì che chở ta, nó liền sẽ không..... Tư thần, nó mang thai lâu như vậy, con chẳng lẽ một chút cũng không biết?”

Lãnh phu nhân giờ phút này đã quên truy cứu chuyện cô và Lãnh Tư Thần âm thầm ở bên nhau, tràn ngập trong đầu đều là đứa cháu không có duyên phận đi vào đời kia, đứa cháu đã bị bà gián tiếp hại chết.

“Là tôi giết nó..... Đứa bé kia..... Là tôi giết nó.....” Lãnh Tư Thần vẫn luôn lẩm bẩm lặp lại, một quyền lại một quyền mà nện trên mặt đất,

phân không rõ màu đỏ tươi kia là máu mình, hay là máu đứa bé.

Lương Khiêm cùng Hướng Viễn không biết làm sao mà nhìn Lãnh Tư Thần, không biết như thế nào mới có thể giảm bớt thống khổ cho anh, hai người tự trách không thôi, cùng nhau quỳ với Lãnh Tư Thần, nhìn về phía phòng cấp cứu.

Lãnh phu nhân nhìn thấy dáng vẻ Lãnh Tư Thần, lòng có chút không đành lòng, nhưng chỉ than một tiếng, không hề mắng anh.

Từ nhỏ đến lớn, đây là lần đầu tiên bà nhìn thấy đứa con trai này khóc thương tâm đến như vậy.

Đồng thời, bà cũng không bỏ qua vẻ đặc ý chột lóe qua trong mắt Bạch Thiên Ngưng.

Cô gái này ngày thường đem bà dụ dỗ vui vẻ như vậy, nhưng lúc sống còn lại hoàn toàn chỉ lo cho bản thân mình.....

Hôm nay ở thời khắc mấu chốt Tư Thần ngay cả mẹ mình đều không cần, lại lựa chọn cô, con Hạ Úc Huân cũng bởi vì lần ngoài ý muốn này không còn, cô lúc này sao lại có thể không được đặc ý!

Không biết qua bao lâu, “Đinh” một tiếng vang lên, đèn đỏ phòng cấp cứu tắt, Hạ Úc Huân bị đẩy ra tới.

“Tiểu Huân..... Tiểu Huân.....” Lãnh Tư Thần nghiêng ngả lão đảo mà chạy tới, cầm tay nhỏ lạnh lẽo của cô gái trên xe đẩy.

Khuôn mặt cô tái nhợt như tuyết, hô hấp vô cùng mỏng manh, giống như sinh khí bị rút cạn.

Trần viện trưởng tháo khẩu trang xuống, nói: “Hạ tiểu thư đã không có gì đáng ngại, bất quá nhất định phải điều dưỡng thân thể thật tốt!”

Trần viện trưởng dừng một chút nói tiếp: “Kỳ thật, đứa nhỏ này cho dù không có sinh non ngoài ý muốn, chỉ sợ cũng giữ không nổi!”

Lãnh Tư Thần ngẩng đầu, hỏi: “Vì cái gì?”

“Bởi vì Hạ tiểu thư tâm tình trường kỳ áp lực, khiến cho chức năng trong cơ thể hỗn loạn, lúc đầu cuống rốn cũng đã không ổn, tình huống như vậy lại không được chăm sóc tốt, khả năng giữ được đứa bé tất nhiên không lớn.”

Trần viện trưởng nói một chữ, tim Lãnh Tư Thần như bị lắng trì một lần.

Trường kỳ áp lực..... Trạng thái tâm lý và thân thể cô kém như vậy, nhưng anh lại một chút cũng không biết, chưa bao giờ từng quan tâm cô.....

Trần viện trưởng an ủi nói: “Đừng quá khổ sở, Hạ tiểu thư còn trẻ, năng lực khôi phục thân thể mạnh, điều dưỡng thật tốt, các người rất nhanh sẽ có thể lại có con!”

Bạch Thiên Ngưng bên cạnh nghe vậy âm thầm cười lạnh một tiếng.

Lại có con?

Cho dù lại có con cũng sẽ là con cô cùng Tư Thần!

Cũng may đứa trẻ này không giữ được, nếu không, vị trí của cô thật đúng là có chút nguy hiểm.

Cô đã gấp không chờ nổi muốn cùng Renault chúc mừng.

-

Sau khi giải phẫu, Lãnh Tư Thần vẫn luôn một tắc cũng không rời mà bên cạnh Hạ Úc Huân.

Sáng hôm sau.

Lương Khiêm cẩn thận đặt bữa sáng xuống, nói: “Lão đại, ăn một chút đi!”

Hương Viễn phụ họa: “Đúng đấy, anh ngã xuống, ai sẽ chăm sóc chị dâu?”

“Chuyện tôi giao cho các người làm thế nào rồi?” Lãnh Tư Thần đẩy tóc mái che khuất đôi mắt Hạ Úc Huân ra, bởi vì sợ âm ỉ đến cô, hạ giọng hỏi.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 368: Anh Nói Cái Gì Đứa Bé?

Lương Khiêm cũng đè nén thanh âm, đáp: “Đại ca anh yên tâm, bảy ngày, nhiều nhất bảy ngày, mọi thứ đều có thể kết thúc! Đã không có những nhược điểm đó, chúng ta làm việc tiện hơn rất nhiều!”

Lãnh Tư Thần “Uhm” một tiếng, anh vĩnh viễn sẽ không quên, những chứng cứ đó, những chứng cứ đáng chết đó, là dùng một sinh mệnh bé nhỏ để đổi lấy!

“Tôi muốn mọi người trả giá thật lớn! Còn nữa, tra độc thủ đứng sau màn bắt cóc lần này.”

Sự tàn nhẫn trong mắt Lãnh Tư Thần khiến Lương Khiêm nhìn một trận kinh hồn táng đảm.

“Vâng, chúng tôi đang tra xét!”

Anh biết, Lãnh Tư Thần lúc này đây là thật sự phát hỏa.

Xem ra kết cục những người đó phải bởi vì đứa nhỏ này chết mà thê thảm trăm ngàn lần.

Hương Viễn nói tiếp: “Lão đại, tôi đi tinh võ quán tìm, ba của chị dâu hơn một tháng trước liền dọn đi rồi. Hỏi rất nhiều người, đều nói không biết đi đâu. Trước đó chị dâu cũng có đi tìm ông, nhưng cũng không có tìm được.”

Lãnh Tư Thần nắm chặt tay Hạ Úc Huân, thần sắc thống khổ không thôi, nói: “Tiểu Huân, vì cái gì không nói cho anh.....”

Lãnh Tư Thần đột nhiên dùng sức, khiến Hạ Úc Huân không khoẻ mà rên rỉ một tiếng.

Thấy Hạ Úc Huân hình như sắp tỉnh, Hương Viễn cùng Lương Khiêm liếc nhau đi ra ngoài, để bọn họ lại một chỗ.

Hạ Úc Huân khó khăn mà mở đôi mắt ra, có chút tạm thời không thích ứng được với ánh sáng gắt.

Lãnh Tư Thần vội vàng đưa tay giúp cô ngăn trở, chờ sau khi cô thích ứng mới lấy ra.

“Tiểu Huân, em rốt cuộc tỉnh rồi.....”

“A Thần.....”

“Là anh! Có đói bụng không? Ăn một chút gì nhé!” Lãnh Tư Thần đỡ cô dậy, dựa vào trước người mình.

Cánh tay Lãnh Tư Thần ôm ngang cô, bưng cháo, múc một muống, thổi nguội đưa tới miệng cô.

Hạ Úc Huân quay mặt đi, đưa tay xoa xoa cái trán, mới vừa tỉnh lại, cô vẫn còn đang hỗn độn, không rõ ràng lắm tình huống, nói: “Đầu rất đau, xảy ra chuyện gì?”

Lãnh Tư Thần trầm mặc thật lâu, gặt gao cầm cái thìa, tay có chút run rẩy.

Hồi ức dần dần rõ ràng lên, cô nhớ tới chuyện xảy ra ngày hôm qua, nhớ tới chính mình trời xui đất khiến bị bắt cóc, nhớ tới lựa chọn cuối cùng của Lãnh Tư Thần, nhớ tới bụng mình quặn đau sống không bằng chết.....

Sau đó, ký ức liền ngưng hẳn ở chỗ này.

Cô theo bản năng mà che lại bụng mình, vẻ mặt mê hoặc, nói: “Tôi..... Làm sao vậy?”

“Tiểu Huân, cái gì đều không cần nhớ, em bây giờ rất yếu, nghỉ ngơi thật tốt là được rồi!” Lãnh Tư Thần có chút khó khăn mà nở một nụ cười ôn nhu.

Lúc này Lãnh phu nhân đi đến, trong tay xách theo một bình thủy, nói: “Ta hầm chút canh gà, rất bổ, đối với người mới sinh non rất tốt!”

Chuyện lần này khiến bà đối với cô gái này thay đổi không ít, huống chi cô gái này là bởi vì mình mới mất đi đứa bé.

Bà cũng là phụ nữ, bà hiểu được nỗi đau của một người phụ nữ khi mất con, bà muốn làm một chút chuyện đền bù cho sự mắc nợ của mình.

“Sinh non.....?” Hạ Úc Huân nhìn Lãnh phu nhân, sau đó ánh mắt chậm chạp mà chuyển dời đến Lãnh Tư Thần, không tiếng động mà tìm kiếm đáp án.

Lãnh Tư Thần cố nén bi thương, nói: “Tiểu Huân, em nghe anh nói, đứa bé không có cũng không sao, chỉ cần em khỏe mạnh là được! Biết không?”

“Đứa bé.....? Cái gì mà đứa bé? Tôi không hiểu ý tứ của anh.....” Thần sắc Hạ Úc Huân hoảng hốt.

“Chúng ta về sau..... Sẽ có rất nhiều đứa bé nữa!”

Tim Hạ Úc Huân đập càng lúc càng nhanh, hô hấp trở nên dồn dập, nói: “Đứa bé..... Anh nói cái gì đứa bé?”

“Tiểu Huân, là chúng ta quá sơ sẩy, em..... Mang thai, nhưng ngày hôm qua..... Ngoài ý muốn sinh non.”

Hạ Úc Huân thần sắc ngẩn ngơ, chỉ cảm thấy một trận trời đất quay cuồng, lòng bàn tay che bụng tất cả đều là mờ hôi.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 369: Năm Chắc Thắng Lợi

Nhìn Hạ Úc Huân đau xót tuyệt vọng, Lãnh phu nhân cũng lo lắng theo.

“Tiểu Huân, đừng khóc.....” Lãnh Tư Thần chân tay luống cuống mà ôm lấy cô.

Giây tiếp theo, Hạ Úc Huân đột nhiên tránh né anh, nghiêng ngả lão đảo mà đi xuống giường.

“Tiểu Huân, em hiện tại không thể lộn xộn!” Lãnh Tư Thần vừa muốn vươn tay, cô lại lui về phía sau một bước, lạnh lùng mà nhìn anh, nói: “Lãnh Tư Thần, đừng chạm vào tôi!”

“Tiểu Huân.....”

“Đừng tới đây, đừng chạm vào tôi.....” Hạ Úc Huân gào rống một tiếng, sau đó che bụng xông ra ngoài.

“Tiểu Huân!” Lãnh Tư Thần vội vàng đuổi theo.

“Ai..... Này.....” Lãnh phu nhân vô thức mà nhìn hai người chạy ra.

“Chị dâu!”

“Lão đại!”

“Sao lại thế này?” Hường Viễn không hiểu ra sao mà nhìn hai người chạy đi.

“Còn nói sao? Vừa thấy chính là chị dâu không chịu nổi đả kích mất đi đứa bé quá kích động! Nhanh đuổi theo xem đi!”

“Chị dâu không muốn sống nữa sao? Mới vừa sinh non sao lại có thể chạy nhanh như vậy!”

Cửa lớn ngoài bệnh viện.

Hạ Úc Huân nhìn người phía sau đuổi theo, vừa muốn vọt qua đối diện đường cái, đột nhiên có chiếc xe ngừng trước mặt cô.

“Lên xe!”

“Anh..... Renault.....?” Hạ Úc Huân kinh ngạc mà nhìn người trên ghế điều khiển.

“Không muốn bị bắt lại, thì nhanh lên!” Renault thúc giục.

“Tiểu Huân, đừng chạy!”

Lãnh Tư Thần càng ngày càng gần, Hạ Úc Huân lập tức mở cửa xe.

Lúc Lãnh Tư Thần đuổi tới, chiếc xe kia đã nhanh chóng đi mất.

Lương Khiêm vội vàng đem xe chạy lại đây, ba người cùng nhau lên xe đuổi theo.

“Ngồi vững!” Renault nhìn Hạ Úc Huân trong kính chiếu hậu, nói: “Đừng lo lắng, tôi sẽ không để hấn đuổi theo!”

Nói xong thần sắc lạnh băng, dùng kỹ thuật lái xe linh hoạt bỏ xa chiếc xe theo phía sau.

Ngã tư đường xe khắp nơi chạm vào nhau, xe Lãnh Tư Thần cùng Lương Khiêm bị chặn.

“Shit——” Lương Khiêm nguyên rửa một tiếng đập tay lái.

“Lão đại, đó là xe Renault!” Hường Viễn hô.

-

“Thực xin lỗi, vừa rồi chạy quá nhanh, cô có khỏe không?” Renault quan tâm hỏi.

Vẻ mặt Hạ Úc Huân hoảng hốt gật gật đầu, nói: “Không có việc gì, cảm ơn.”

“Cô không hỏi tôi vì cái gì lại xuất hiện ở đó sao?” Dáng vẻ không hề tức giận hiện tại của cô, khiến hần nhìn trong lòng thực không thoải mái.

“Vì cái gì?”

“Bởi vì tôi đã nghe nói chuyện xảy ra tối hôm qua, cho nên cố ý tới cứu cô!”

Renault thấy Hạ Úc Huân không nói gì, tiếp tục nói: “Cô còn muốn trở lại bên cạnh hần sao?”

Hạ Úc Huân lắc lắc đầu như Renault dự đoán, đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm bụng mình, con người có phần nộ, oán hận, đau lòng.

“Như vậy, cô nguyện ý cùng tôi đi chứ? Rời khỏi nơi thương tâm này!” Renault cực kỳ dụ hoặc mà kiến nghị nói.

Hạ Úc Huân vẫn lắc đầu.

Renault thần sắc kinh sợ, hỏi: “Vì cái gì? Tâm ý của tôi, cô đã sớm biết không phải sao? Lãnh Tư Thần đối với cô như vậy, nếu cô đã không muốn về bên cạnh hắn, vì cái gì không thể cho tôi một lần cơ hội? Huân, tôi thật sự rất thích cô!”

“Tôi vừa mới sinh non!” Thanh âm Hạ Úc Huân khàn khàn mà nói.

“Tôi biết, tôi không để ý! Mọi thứ trong quá khứ của cô tôi đều có thể không để bụng, chúng ta có thể đi đến một nơi mới, một lần nữa bắt đầu. Tôi biết chuyện lần này với cô là đả kích rất lớn, về sau, tôi sẽ chăm sóc cô thật tốt!”

Lúc này đây, Renault nắm chắc thắng lợi, nhất định phải được.

Sau khi cô gặp phải tổn thương nặng như vậy, hắn xuất hiện cho cô dựa vào, cô nhất định sẽ bất lực mà dựa vào lòng hắn.

Chỉ cần là thứ hắn muốn có, tuyệt đối không thể không chiếm được. Mặc kệ tiêu phí tinh lực cùng trả giá đắt thế nào hắn đều sẽ không tiếc. Càng khó khăn, sau khi có được sẽ càng cảm thấy có thành tựu.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 370: Tôi Phải Về Nhà

Nhưng, khiến Renault kinh ngạc chính là, Hạ Úc Huân vẫn lắc đầu.

Hạ Úc Huân nhắm mắt lại, dựa vào lưng ghế, nói: “Dừng xe!”

“Huân, vì cái gì?” Renault dừng xe lại, xoay người nhìn cô, con người bắt đầu có chút không xác định.

“Anh dựa vào cái gì để tôi tin tưởng vào hứa hẹn của anh? Ngay cả hứa hẹn của Lãnh Tư Thần tôi còn không tin.....” Hạ Úc Huân cười lạnh một tiếng, mở cửa xe bước xuống.

“Huân, cô đi đâu? Tôi đưa cô đi!”

Renault lúc này mới hiểu ra, lần đả kích này dường như phát hỏa quá mức, không chỉ khiến cô hết hy vọng với Lãnh Tư Thần, còn khiến cô giận chó đánh mèo không tin tất cả đàn ông, bao gồm cả hân.

Xem ra hân còn cần nỗ lực phá được trái tim cô, chữa trị vết thương tình cho cô.

Tin tưởng đã không còn Lãnh Tư Thần làm vật cản, sẽ đơn giản hơn rất nhiều.

“Đi đâu..... Mình muốn đi đâu.....” Hạ Úc Huân mê man mà nhìn nhà cao tầng bốn phía.

Lãnh Tư Thần đã không có, ba ba không cần cô, nhà cô cũng đã không có, đột nhiên phát hiện chính mình cứ nhiên không chỗ để đi.

“Huân, mặc kệ cô muốn đi đâu, tôi đưa cô đi. Ít nhất tôi muốn xác định sự an toàn của cô. Nếu..... Nếu cô không có chỗ để đi, có thể tạm thời ở chỗ tôi. Tôi cam đoan sẽ không có bất cứ ai có thể quấy rầy cô!” Renault thành khẩn mà nhìn cô.

Hạ Úc Huân cúi đầu nhìn quần áo mình, cứ như vậy chạy ra, còn mặc quần áo bệnh viện, trên người một đồng tiền đều không có.

“Không cần, tôi..... Tôi phải về nhà.....”

Nửa giờ sau, Renault khuyên bảo thất bại, chỉ đành đem Hạ Úc Huân đưa đến tinh võ quán tây giao.

“Cửa đóng rồi, nhà cô hình như không có ai.” Renault nhìn cửa chính đã khóa chặt nói.

Nhìn không ra nơi nhỏ bé này, cửa lớn lại rất cao nhẽ, chẳng lẽ là vì đây là tập tục đặc thù của nơi này, người Trung Quốc đều chú ý về ngoài?

Hạ Úc Huân nhìn bức tường cao cao, cửa chính đóng chặt, đi qua, ở trên ngạch cửa ngồi xổm xuống, nói: “Không sao, ba tôi ông ấy..... Một lát liền sẽ trở lại, tôi ở chỗ này chờ ông ấy.”

Cô ôm lấy hai đầu gối, tư thế như trẻ con ở cơ thể mẹ, bất an mà cảnh giác.

“Bên ngoài lạnh lẽo, nếu không cô vào trong xe chờ trước đi, chờ ba cô trở lại là có thể vào nhà?” Renault khuyên nhủ.

Hạ Úc Huân không nói gì, nhìn qua là không muốn.

Renault bất đắc dĩ, đành phải đi vào xe lấy ra một cái đệm cùng một thảm lông.

“Tối, Huân, ngồi lên sẽ thoải mái hơn chút. Cô mới vừa..... Mới vừa sinh non, không thể bị cảm lạnh!” Renault đem đệm lót dưới thân cô, sau đó lại dùng thảm lông che người cô lại.

Lúc này, tiếng chuông di động của Renault vang lên, là Bạch Thiên Ngưng gọi tới.

Thần sắc Renault không kiên nhẫn mà nhận điện thoại, nói:“Alo! Uhm, tốt, tôi lập tức liền qua!”

Renault không yên tâm mà nhìn cô gái ngồi xồm ở ngạch cửa, nói: “Huân, cô một mình thật sự không có việc gì chứ?”

“Không có việc gì.” Hạ Úc Huân lắc đầu.

“VẬY..... Tôi đi trước! Mọi chuyện xong xuôi, tôi sẽ lập tức tới xem cô.”

Renault cuối cùng nhìn Hạ Úc Huân một cái, nhanh chóng lái xe rời đi.

Trên đường, trong đầu Renault tràn đầy đều là thân ảnh đơn bạc của cô cuộn tròn thành một đoàn, trong lòng nảy lên một loại cảm xúc áy náy xa lạ, nhưng rất nhanh liền lập tức tản ra.

Muốn có được, chính là phải không từ thủ đoạn.

Hắn không có làm sai, cùng lắm thì sau này đền bù lại cho cô.

Cho dù là huỷ hoại cô, đồ vật hắn coi trọng cũng không thể thuộc về người khác.

Renault đi rồi, Hạ Úc Huân xốc thảm lông, ném đệm mềm đi.

Một khi nuôi dưỡng thói quen dựa dẫm vào người khác, có một ngày đã không còn nơi dựa vào, cô liền mất đi năng lực sống một mình.

Người đàn ông kia, anh vẫn luôn nói “Mọi thứ đều có anh”, anh vẫn luôn nói “Em chỉ cần tin tưởng anh”.

Vì thế, cô tin anh.

Mà anh cuối cùng lại ruồng bỏ cô, đi về phía một người phụ nữ khác, chủ định của thế giới này đột nhiên sụp đổ.

Vì thế, trơ mắt nhìn cả thế giới đều đang sụp đổ trước mặt mình, hóa thành một mảnh tường đổ, tan thành mây khói...

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 371: Trả Thù

“Lão đại, Rogge đã bị bắt, tối hôm qua người không có một ai chạy trốn được! Hình như là bị đối thủ một mất một còn của bọn họ giải quyết hết.”

Nghe thuộc hạ hồi báo tin tức, thần sắc Renault có chút kinh ngạc, ngừng khí có phần thưởng thức, nói: “Mượn đao giết người.”

Hắn cho rằng dựa theo cá tính cẩn thận của Lãnh Tư Thần, vào thời khắc đặc biệt này, cho dù phần nộ, cũng sẽ không có động tĩnh quá lớn, không thể tin được hắn cư nhiên dùng chiêu này, như vậy không những có thể báo thù, mà còn hoàn toàn đứng ngoài cuộc.

“Lão đại, phỏng chừng hắn đã biết chân tướng, bởi vì, Rogge bị dùng hình.” Thủ hạ lo lắng mà nói.

Điểm này thật không ngoài ý muốn của Renault, biện pháp tra tấn người của Dạ Lang chính là cực kỳ nổi tiếng, tùy tiện lấy mấy thứ ra cũng đủ để Rogge chịu.

“Bên phía Bạch gia thế nào?” Renault hỏi.

“Tạm thời không có động tĩnh, nhưng, hắn là cũng sẽ nhanh thôi. Hôm nay còn nghe nói Bạch Vũ Hào không biết vì cái gì bị cấp trên gọi đi nói chuyện. Một khi đã không còn giá trị lợi dụng, Bạch Vũ Hào xuống đài là chuyện sớm hay muộn. Hắn biết quá nhiều chuyện, mấy năm nay kiếm

được món béo bở cũng không ít, người muốn hản chết tuyệt đối không phải chỉ có Lãnh Tư Thần.”

Nhớ tới dáng vẻ xuân phong đặc ý vừa rồi của Bạch Thiên Ngưng, Renault gợi lên ý cười châm chọc, người phụ nữ kia còn không biết chính mình đã sắp chết đến nơi.

Lễ vật kết hôn hản đưa ra, chỉ e cô không có mạng mà hưởng thụ.

Lúc này, đột nhiên có thủ hạ vội vội vàng vàng chạy vào, báo:“Lão đại, không ổn!”

“Chuyện gì?” Nhìn thủ hạ hoang mang rối loạn, Renault bất mãn hỏi.

“Lãnh Tư Thần ở bên ngoài, nói muốn gặp ngài.” Thủ hạ khẩn trương nói.

Renault cười lạnh một tiếng, “Cho hản tiến vào.”

Lãnh Tư Thần mới vừa tiến đến, tầm mắt liền khắp nơi tìm kiếm.

Renault cười khê: “Xin lỗi, để cậu một chuyến tay không, cô ấy không ở chỗ tôi.”

“Anh cho rằng tôi sẽ tin anh!”

Lương Khiêm phía sau cả giận nói, “Chúng tôi tận mắt nhìn thấy cô ấy lên xe anh.”

“Đúng vậy, nhưng cậu có tận mắt nhìn thấy cô ấy vào cửa nhà tôi sao?” Renault buồn bã nói.

“Anh còn cưỡng từ đoạt lí.....” Lương Khiêm đang muốn tiếp tục nói, bị Hường Viễn giữ chặt.

Hương Viên lắc đầu, ý bảo anh không cần kích động, để Lãnh Tư Thần xử lý.

“Huân đã về nhà.” Renault nói.

Lãnh Tư Thần cố nén tức giận, nói: “Về nhà? Nhà cô ấy căn bản không có người, sao có thể về nhà?”

Renault mày nhíu lại, đáp: “Sao có thể? Tôi đích thân đưa cô ấy trở về, cô ấy nói phải đợi ba cô ấy trở về.....”

“Đáng chết.....” Lãnh Tư Thần nguyên rủa một tiếng xoay người rời đi.

Đi được một nửa, Lãnh Tư Thần đột nhiên dừng bước chân, sâu kín nói một câu: “Renault, tôi khuyên anh nên về Đan Mạch một chuyến.”

Renault suy tư lời anh nói là có ý tứ gì, kết quả, Lãnh Tư Thần mới vừa đi chưa được vài phút, hăn liền nhận được tin tức bên phía Đan Mạch truyền đến.

Sản phẩm mới bọn họ mong muốn cuối tuần tuyên bố cư nhiên vừa mới bị địch thủ lớn nhất của bọn họ giành trước đăng ký phát hành.

Đáng chết, bọn họ luôn đối với gián điệp thương mại phòng bị rất nghiêm mật, Lãnh Tư Thần rốt cuộc là như thế nào làm được.

-

Tây giao, tinh võ quán.

Renault đi chưa được bao lâu, Hạ Úc Huân chống đỡ thân thể yếu ớt, dẫm lên cục đá, vụng về mà bò lên đầu tường, từng chút chậm rãi bò vào sân trong.

Sân tuyết đọng tất cả đều mới, hoàn toàn không có dấu vết người dẫm qua, yên tĩnh một mảnh.

Hạ Úc Huân đi từng bước vào trong phòng, mỗi bước đi đều có thể nghe được thanh âm kết kết đập lên tuyết đọng vang trong không khí tối tăm lạnh lẽo.

Ngoại trừ cửa lớn, cửa trong nhà không có khóa, bởi vì đồ đạc trên cơ bản đều dọn đi hết rồi.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 372: Em Phát Sốt

Hạ Úc Huân trực tiếp đi vào phòng mình.

Trong phòng rất nhiều đồ vật đều không còn nữa, bởi vì lần đó ba ba đem tất cả hành lý đều ném ra ngoài.

Hạ Úc Huân nhìn cách bài trí quen thuộc, hốc mắt lại một trận chua xót, cô từ trong ngăn tủ lấy ra một cái chăn dày, sau đó nằm lên trên giường.

Thân thể cô rúc vào trong chăn, lại không cảm giác được chút ấm áp nào.

Chăn rất lâu không được phơi, hơn nữa thân thể cô không có độ ẩm, đắp lên lại càng thêm lạnh, thật lâu cũng không ấm lên được.

Độ ẩm duy nhất của thân thể, chỉ còn lại nước mắt nóng bỏng nơi khóe mắt.

Vì cái gì.....

Đã mang thai lâu như vậy, cô cư nhiên đều không phát hiện ra.

Thời điểm chu kỳ kinh tháng thứ nhất không có, đầu óc cô đều chỉ hoài nghi suy đoán, dần dần căn bản không biết, đến tháng thứ hai lại cho rằng chỉ vì áp lực quá lớn làm cho nội tiết hỗn loạn, không có chú ý.

Nhớ rõ lúc thi đại học, bởi vì áp lực quá lớn, cô đã từng ba tháng không có tới chu kỳ, nhưng thi đại học kết thúc lập tức liền bình thường, cho nên

cô cho rằng lần này cũng như thế.....

Hoặc là, phản ứng có thai của cô không rõ ràng.....

Lấy cố..... Tất cả đều là lấy cố.....

Là cô quá hồ đồ, cô căn bản không xứng làm mẹ, cho nên trời cao mới muốn lấy lại đứa nhỏ này.

Cô còn nhớ rõ lúc mình sinh bệnh nhìn thấy Lạc Lạc có bao nhiêu thích, bao nhiêu hâm mộ.

Rất muốn rất muốn có một đứa bé thuộc về mình và A Thần, nhưng, cô biết đứa nhỏ này tồn tại cư nhiên là sau khi mất đi anh.

Một chút đường sống vẫn hồi đều không có, nó cứ như vậy rời khỏi thân thể mình, cô thậm chí ngay cả đứa bé là trai hay gái cũng không biết.

-

Chờ lúc Lãnh Tư Thần mở cửa chính xông vào, Hạ Úc Huân đã hai má ửng đỏ, hô hấp dồn dập mà nằm ở trên giường, trong miệng vẫn luôn nỉ non nói mớ.

Cô quả nhiên đã trở lại!

Lãnh Tư Thần bước qua, vừa chạm vào mới phát hiện trán cô nóng bỏng, vội vàng ôm cả người cả chân bế lên.

“Tiểu Huân, em nói cái gì?” Lãnh Tư Thần ghé sát vào môi cô.

“Đứa bé..... Lãnh Tư Thần..... Tôi hận anh.....”

Tim Lãnh Tư Thần bỗng nhiên co rút lại: “Tiểu Huân, đừng hận anh! Ai đều có thể hận anh, chỉ có em không thể.....”

Hạ Úc Huân chậm rãi mở to mắt, nhìn thấy mình đang bị Lãnh Tư Thần ôm ra ngoài, lập tức kịch liệt giãy giụa.

“Buông tôi ra!”

“Tiểu Huân, đừng nháo! Em phát sốt, phải nằm viện.”

Hạ Úc Huân giãy giụa đến không còn sức lực, cuối cùng nói ra chỉ còn lại tiếng hít thở: “Lãnh Tư Thần, lần cuối cùng tôi nói, buông tôi ra!”

Ngữ khí kiên quyết của cô khiến hai tay Lãnh Tư Thần dần dần thả lỏng ra, Hạ Úc Huân nhân cơ hội nhảy xuống, nhanh chóng đến cuộn tròn trong góc tường.

Cô mới vừa có được tự do liền không ngừng chà xát phần da thịt bị anh đụng chạm, run rẩy nói: “Anh đi đi, tôi không muốn nhìn thấy anh.”

Tưởng tượng đến anh dùng tay chạm qua Bạch Thiên Ngưng chạm vào mình, cô liền ức chế không được mà ghê tởm.

Càng ghê tởm chính là bản thân cô, vì một người đàn ông mà biến mình thành như vậy.

Vì anh mà đem tôn nghiêm của mình đạp lên dưới chân.

Vì anh cam nguyện bị người khác mạng thành tình nhân.

Vì anh, thậm chí dồn ép người cha bao năm vất vả nuôi dạy mình ra đi.

.....

Hạ Úc Huân, mày rốt cuộc đang làm gì!

Cô cảm thấy chính mình thực dơ bẩn, lực đạo cào vào da thịt càng lúc càng lớn.

Chỉ trong chốc lát, mu bàn tay, cổ đã bị móng tay cô cào ra từng vết máu, giống như chỉ có như vậy mới có thể giảm bớt chút đau khổ của cô.

Lãnh Tư Thần bị phản ứng của Hạ Úc Huân dọa sợ rồi, lập tức tiến lên ngăn cản cô tiếp tục tự mình hại mình: “Tiểu Huân, em đang làm cái gì?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 373: Không Khống Chế Được Chính Mình

“Không cần! Đừng đụng vào tôi!”

Hạ Úc Huân dùng hết toàn lực đem Lãnh Tư Thần đẩy ra, càng dùng sức mà chà sát tay mới bị anh nắm lấy, lăm bắm tự nói: “Thật dơ bẩn..... Thật dơ bẩn.....”

Dơ bẩn? Chính mình đụng chạm cư nhiên làm cô cảm thấy dơ bẩn sao?

Lãnh Tư Thần kinh ngạc vạn phần mà nhìn Hạ Úc Huân, khi nào, cô đã chán ghét mình như vậy?

“Lão đại, chị dâu có chút không bình thường!” Lương Khiêm lo lắng mà nói.

Hương Viễn cẩn thận quan sát Hạ Úc Huân trong chốc lát liền nhắc nhở, nói: “Lão đại, hiện tại ngàn vạn lần đừng kích thích chị ấy! Cũng đừng chạm vào chị ấy! Đây hình như có chút giống đột phát của chứng cưỡng bách (OCD).....”

“Hương Viễn, cậu biết? Cô ấy rốt cuộc làm sao vậy?” Lương Khiêm vội vàng hỏi.

“Cái này, tôi đối với phương diện tâm lý cũng không hiểu biết lắm!” Hương Viễn khó xử nói.

Phương diện tâm lý.....

Lãnh Tư Thần vừa định gọi cho Tần Mộng Oanh, ngoài cửa xe vang lên một trận tiếng thắng xe chói tai, ngay sau đó, Âu Minh Hiên nhanh chóng vọt vào.

Âu Minh Hiên mới vừa nhận được tin tức liền chạy đến bệnh viện, kết quả cô đã không còn nữa, chạy đến chung cư Cẩm Uyển cũng không thấy người, tuyệt vọng đi tới nơi này, quả nhiên ở ngoài sân thấy xe Lãnh Tư Thần.

“Khốn nạn!” Âu Minh Hiên mới vừa vọt vào liền một quyền đánh vào mặt Lãnh Tư Thần.

Lãnh Tư Thần nghiêng người tránh, gương mặt bị cọ đến xuất huyết.

Lương Khiêm cùng Hương Viễn lập tức xông lên cùng đánh với Âu Minh Hiên.

“Dừng tay!” Lãnh Tư Thần khẽ quát một tiếng.

Ba người dừng đánh nhau, Âu Minh Hiên hung hăng trừng mắt nhìn Lãnh Tư Thần một cái, lập tức chạy đến trước mặt Hạ Úc Huân.

Lãnh Tư Thần nhắc nhở nói, “Đừng đụng vào cô ấy.”

Đã quá muộn, Âu Minh Hiên mới vừa tới gần một chút, đã bị móng tay Hạ Úc Huân cào vào mặt.

Hạ Úc Huân co rúm người lại, vẻ mặt cảnh giác mà trừng mắt nhìn Âu Minh Hiên có ý đồ tới gần cô, toàn thân bài xích nói cho bọn họ biết, không được tới gần tôi.

“Tại sao lại như vậy.....” Âu Minh Hiên không thể tin nổi mà lẩm bẩm tự nói: “Vì cái gì cô ấy lại biến thành như vậy?”

Vì cái gì cô ấy lại giống hệt như lần phát bệnh trước.

“Học trưởng, thực xin lỗi.....” Sau một lúc lâu, Hạ Úc Huân cúi đầu nói một câu.

Âu Minh Hiên trong lòng hy vọng lại lần nữa bốc cháy lên, cô vẫn không nghiêm trọng đến mức kia, nhưng, vì cái gì cô phải đối xử với mình như vậy?

“Úc huân, em nhận ra anh sao? Nói cho anh biết, em rốt cuộc làm sao vậy?”

“Em..... Em không chế không được chính mình, xin anh, đừng tới gần em! Em không muốn anh bị thương!” Hạ Úc Huân thống khổ mà đem đầu chon vào gối, toàn thân run bần bật.

Âu Minh Hiên bấm số gọi cho Tần Mộng Oanh: “Alo, Mộng Oanh, tôi ở tình võ quán, phiền cô chút, cô có thể lại đây một chuyến chứ?”

Hiên tại xem ra chỉ có thể dựa vào Tần Mộng Oanh.

Mấy người đàn ông đều đang nôn nóng chờ đợi.

Nửa giờ sau, Tần Mộng Oanh rốt cuộc ôm Lạc Lạc đến.

“Sao lại thế này?”

Âu Minh Hiên đem tình huống nói lại với Tần Mộng Oanh, Lãnh Tư Thần bổ sung thêm chút.

Tần Mộng Oanh gật đầu tỏ vẻ hiểu biết, nói: “Đúng là đột phát chứng cường bách.”

“Cô có cách nào chứ?” Âu Minh Hiên vội vàng hỏi.

Vô kể khả thi, Lãnh Tư Thần cũng ánh mắt chờ mong nhìn cô.

Tần Mộng Oanh trong lòng có chút chua xót, dường như mình chỉ có vào thời điểm thế này mới có thể khiến cho anh coi trọng.

“Rất đơn giản.”

Tần Mộng Oanh đi từng bước đến gần Hạ Úc Huân, Âu Minh Hiên đang muốn ngăn lại, lại thấy Lạc Lạc đã giãy giụa xuống đất, lão đảo cảm đầu tiên vào lòng Hạ Úc Huân, ngẩng khuôn mặt tươi cười như ánh mặt trời lên, gọi: “Chị Tiểu Huân!”

Thân thể nho nhỏ mềm mại tông lòng lại làm Hạ Úc Huân nhớ tới đứa bé đã mất kia, cô vô cùng quyến luyến mà ôm Lạc Lạc, thăm đạm cười nhẹ một tiếng, khàn khàn nỉ non nói: “Xem ra, ta không chỉ không có phúc phận có con, cũng không có phúc phận để Lạc Lạc làm con dâu ta rồi.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 374: Bị Cầm Tù

Lãnh Tư Thần cứng người, nắm tay đặt ở hai bên dần dần nắm chặt.

Hạ Úc Huân che miệng lại ho khan vài tiếng, đem Lạc Lạc ôm cấp trả cho Tần Mộng Oanh, nói: “Chị Mộng Oanh, đem Lạc Lạc ôm xa một chút, sức chống cự của trẻ nhỏ không tốt, em phát sốt, sẽ lây bệnh cho bé.”

Tần Mộng Oanh ôm bả vai Hạ Úc Huân, nói: “Nha đầu ngọc, sao lại khờ như vậy.....”

Nhìn thấy một màn như vậy, mấy người đàn ông mới phát giác, Hạ Úc Huân tựa hồ chỉ là bài xích đàn ông tới gần, lại không bài xích phụ nữ.

“Em một mình ở nơi này sao được? Đến chỗ chị ở đi! Chị cũng tiện chăm sóc em!” Tần Mộng Oanh khuyên nhủ.

Hạ Úc Huân lắc đầu: “Em không muốn phiền đến chị.”

Tần Mộng Oanh lộ ra vẻ tức giận, đáp: “Sao có thể nói là phiền toái chứ? Ngày đó ai nói chúng ta là chị em tốt? Nhanh như vậy liền cùng chị phân rõ giới hạn?”

“Em.....”

“Em không tin mấy tên đàn ông xấu đó, thì cũng nên tin chị chứ? Đứng lên, mặt đất lạnh như vậy, đừng chà đạp thân thể mình!”

Tần Mộng Oanh đem Hạ Úc Huân đỡ dậy, nói: “Chị biết em không có con nhất định sẽ rất thương tâm, nhưng không sao cả, con cóc ba chân không dễ tìm, đàn ông hai chân có rất nhiều, em ngày sau nếu muốn có con, tìm ai không được?”

Không thể tin được Tần Mộng Oanh cũng sẽ nói đùa, lại còn làm cho Lãnh Tư Thần cùng Âu Minh Hiên tức giận mặt đen như đáy nồi, khoe miệng Hạ Úc Huân cuối cùng hơi nhếch lên.

“Chị Mộng Oanh, cảm ơn chị..... Cảm ơn.....”

“Lại khách sao với chị rồi, chị phải tục giận!”

“Lạc Lạc cũng muốn tức giận!” Lạc Lạc bảo bối cũng nghiêm mặt.

Hạ Úc Huân cuối cùng nguyện ý đi theo, Lãnh Tư Thần và Âu Minh Hiên đều nhẹ nhàng thở ra.

-

Chung cư Cẩm Uyển.

Hạ Úc Huân tạm thời ở chỗ này của Tần Mộng Oanh, hành lý cũng đều dọn hết qua đây.

Cả tòa nhà đều là thanh âm lách cách lang cang dọn đồ vật.

Lãnh Tư Thần cư nhiên đem toàn bộ các hộ gia đình ở đây đều đuổi ra, đương nhiên, cấp tiền khẳng định không phải ít, nếu không tốc độ bọn họ cũng sẽ không nhanh như vậy.

Sau một giờ ngắn ngủi, và chung cư tất cả đều trống không.

Ngay sau đó, vô số vệ sĩ tiến vào chiếm giữ, mỗi một tầng đều có người canh giữ, thiết bị theo dõi đều thay đổi loại tiên tiến nhất.

Hạ Úc Huân đứng bên cửa sổ, nhìn bảo vệ và vệ sĩ áo đen qua lại dưới lầu cùng ánh mắt khác thường của người đi đường nghỉ chân.

Sau đó, cô thấy một chiếc xe chạy lại đây, người trong xe đi ra cô quen biết, là Đào Sẹo thủ hạ của Nam Cung Lâm.

Đào Sẹo hình như muốn xông vào, lại bị người của Lãnh Tư Thần ngăn cản.

Tần Mộng Oanh gõ gõ cửa, bưng nước và thuốc đi đến, hỏi: “Nhìn cái gì a? Mau lên giường nằm.”

“Chị Mộng Oanh, thực xin lỗi, cho chị thêm phiền toái!” Hạ Úc Huân xin lỗi mà nói.

Tần Mộng Oanh vừa đỡ cô nằm xuống, vừa nói: “Đừng nói lời ngu ngốc! Chị còn ước gì em phiền chị a! Chị từ nhỏ đến lớn không có bạn, có thể giúp được em, chị rất vui vẻ.”

Hạ Úc Huân vô lực thở dài một tiếng, nói: “Anh ấy rất cuộc muốn làm cái gì? Cầm tù em như vậy.....”

“Có lẽ là sợ em rời đi, em dám nói, em không nghĩ tới việc phải rời khỏi anh ấy?” Ngữ khí Tần Mộng Oanh khẳng định hỏi.

“Thời thời khắc khắc đều suy nghĩ.” Hạ Úc Huân thản ngôn.

Tiếng chuông cửa vang lên.

Tần Mộng Oanh từ mắt mèo nhìn ra bên ngoài, thấy Lãnh tư Thần về mặt mũi mệt đứng ở ngoài cửa, do dự mà mở cửa.

“Cô ấy thế nào?” Lãnh Tư Thần hỏi.

“Cảm xúc ổn định một chút, cho nên, lúc này anh tốt nhất đừng để cô ấy nhìn thấy anh.” Tần Mộng Oanh trả lời.

“Tôi có lời muốn nói với cô ấy!” Lãnh Tư Thần không nghe Tần Mộng Oanh nói, mà lập tức đi vào.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 375: Nói Cho Em Biết Tất Cả Mọi Chuyện

Hạ Úc Huân ngồi trên giường, mới vừa uống thuốc xong.

Thấy Lãnh Tư Thần tiến vào, chuyển động ly thủy tinh trong tay, hỏi: “Anh muốn nói cái gì?”

“Nói cho em biết tất cả mọi chuyện.” Lãnh Tư Thần kéo ghế dựa ngồi xuống trước giường cô.

“Trước đây tôi không ép anh nói cho tôi biết, hiện tại càng không muốn biết.” Trong thanh âm Hạ Úc Huân có chút lạnh thấu xương.

Quen với dáng vẻ đáng yêu của cô, dáng vẻ phát điên, dáng vẻ giàu có đầy sức sống...

Giờ phút này, nhìn vẻ mặt hoàn toàn xa lạ kia, Lãnh Tư Thần khó chịu nói không nên lời.

Trong khoảng thời gian ngắn không biết nên nói từ đâu, anh dừng một chút mới mở miệng nói: “Từ rất lâu, lúc ba anh bệnh tim đột phát, lãnh thị thiếu chút nữa đóng cửa, anh vì xoay sở tiền bạc cứu Lãnh thị, ngầm buôn bán súng ống đạn dược, hơn nữa dần dần làm lớn, thành lập một tổ chức, đó chính là hình thức ban đầu của tổ chức Dạ Lang ngày hôm nay.”

Nghe thấy “Dạ Lang”, ánh mắt Hạ Úc Huân dao động một chút, hiển nhiên từng nghe nói, hơn nữa như sấm bên tai.

“Hiên tại Dạ Lang tuy rằng quy mô rất lớn, nhưng đồng thời, nguy hiểm cũng rất cao, cho nên anh che giấu thân phận bản thân.

Tiền hải quan này, mọi thứ anh làm phải có Bạch Vũ Hào hộ tống, ông ta nắm giữ toàn bộ nhược điểm của anh. Nhưng mấy năm nay ông ta cũng nhận được không ít chỗ tốt, chúng ta là kiềm chế lẫn nhau.

Vì lợi ích của chúng ta càng vững chắc, liên hôn là một lựa chọn không tồi, đây cũng là nguyên nhân anh lựa chọn Bạch Thiên Ngưng. Nếu không có em, có lẽ anh vẫn sẽ cứ làm như vậy, cưới Bạch Thiên Ngưng, tiếp tục bảo trì hai thân phận như vậy.

Là em cảm động anh, làm anh tin tưởng cuộc sống còn có thứ đáng giá để theo đuổi để bảo hộ. Anh hứa sẽ cho em một tương lai, cho nên, anh cần phải thoát ly khỏi quỹ đạo dự định.”

Lãnh Tư Thần nói tới đây, nhin không được nhìn về mặt Hạ Úc Huân.

Hạ Úc Huân vẫn lẳng lặng mà ngồi, chỉ nắm chặt ly thủy tinh khớp xương ngón tay hơi có chút trắng bệch.

Lãnh Tư Thần tiếp tục nói: “Vốn dĩ, chờ sau khi Dạ Lang rửa sạch anh liền có thể không chịu sự khống chế của Bạch Vũ Hào. Lần chúng ta hẹn xem phim, anh từng nói muốn cho em một tin tức tốt, chính là muốn nói chuyện này. Nhưng, không thể tin được em cứ nhiên bị bắt cóc, sau đó mọi chuyện đều rối loạn.....

Renault xuất hiện quấy rầy kế hoạch của anh, làm anh không thể không tiếp tục duy trì quan hệ với Bạch Thiên Ngưng, thậm chí cùng cô ấy đính hôn. Ngày hôm qua, cô ấy đưa cho anh chính là nhược điểm trong tay Bạch Vũ Hào.....”

“Thì ra, anh chính là vì vài thứ kia mới lựa chọn cô ấy sao? Vài thứ kia, so với tôi còn quan trọng hơn, so với con chúng ta còn quan trọng hơn

sao.....

Lãnh Tư Thần, anh biết không? Tôi cho rằng anh không làm tổng tài, không cần vợ đẹp, thậm chí ngay cả cha mẹ đều không nhận, tôi cho rằng anh giống tôi, tôi cho rằng anh từ bỏ mọi thứ đều là vì tôi. Vì thế, lòng tôi áy náy vô cùng.

Thật là buồn cười! Anh nhìn tôi có phải cũng cảm thấy tôi rất buồn cười không?” Ngữ khí của Hạ Úc Huân châm chọc nói không nên lời.

“Anh đương nhiên là vì em!” Lãnh Tư Thần kích động nói.

“Vì tôi? Nhưng hiện tại tôi lại nghe thấy, anh tất cả đều là đang vì ích lợi của anh, vì bảo toàn đế quốc Dạ Lang của anh. Lãnh Tư Thần, anh luôn là như vậy, anh luôn có lý do! Mà người nên gánh vác hậu quả cho mọi lý do hợp lý của anh đều là tôi! Anh tự cho là mọi thứ đều vì tôi, đến cuối cùng, lại một mình quên mất tôi! Đây là cái anh gọi là vì tôi sao?” Hạ Úc Huân kích động mà nói.

Lãnh Tư Thần vô lực mà suy sụp hạ bả vai, nói: “Tiểu Huân, trong khoảng thời gian này xác thật là anh quá lơ là cảm nhận của em, nhưng, anh cũng chỉ là muốn nhanh chóng kết thúc mọi thứ này.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 376: Không Hận Anh, Cũng Không Muốn Lại Yêu

Hạ Úc Huân tự giễu mà khẽ cười một tiếng: “Ở trong lòng anh, tôi vĩnh viễn cũng không quan trọng bằng những thứ kia, mà ở trong lòng tôi, anh so với mọi thứ của tôi đều quan trọng. Cho nên tôi mới có thể hai bàn tay trắng như ngày hôm nay.”

Lãnh Tư Thần sắc mặt thống khổ mà nhìn cô, nói: “Tiểu Huân, em ở trong lòng anh đương nhiên là quan trọng! Nhưng, vì cái gì em không thể đứng trên lập trường của anh suy xét một chút? Rất nhiều thứ, anh căn bản không có biện pháp không màng tới, anh làm mọi thứ cũng vì muốn cho em một tương lai ổn định, muốn cùng em ở bên nhau!”

Hạ Úc Huân chậm rãi nhắm mắt lại, nói: “Anh không cần nói nữa, tôi đã hiểu rõ ý của anh, anh là muốn nói, tôi hẳn là nên tha thứ cho anh. Bởi vì anh thương tổn tôi, đều là vì tốt cho tôi, phải không?”

Lãnh Tư Thần gắt gao nắm chặt nắm đấm, gọi: “Tiểu Huân.....”

“Lãnh Tư Thần, tôi không phải một cô gái tốt, càng không phải thánh mẫu Maria, tôi rất ích kỷ, không thể thông cảm cho tất cả những gì anh làm đều là vì tôi. Không thể bởi vì một lời nói của anh mà coi như toàn bộ tổn thương đều chưa từng phát sinh. Anh nên tìm một người vẫn luôn bị thương tổn lại có thể bởi vì một câu: Anh thương tổn cô ấy, đều là vì cô ấy. Sau đó không so đo hiềm khích trước đây, không oán không hối hận cùng anh ở bên nhau.” Hạ Úc Huân một hơi nói xong, ngữ khí có chút kích động.

“Tiểu Huân.....” Mỗi một câu của Hạ Úc Huân, tim Lãnh Tư Thần lại đau thêm một phần, nhưng một chữ cũng không cách nào phản bác, nếu anh nói cho cô biết sớm một chút, sự việc có thể sẽ không thay đổi thành như bây giờ hay không?

Nhưng, hiện tại nói cái gì đều đã quá muộn, cô đã bị mình thương tổn quá sâu.....

Hạ Úc Huân nhắm mắt lại, vuốt ngực hơn nửa ngày mới hòa hoãn xuống, nhàn nhạt nói: “Là tôi mạnh mẽ xuất hiện, thay đổi tương lai đã định của anh. Hiện tại, tôi rời khỏi, để mọi việc đều trở lại nguyên điểm. Anh tiếp tục cưới Bạch Thiên Ngưng thì được rồi, đừng vì tôi mà làm bất cứ thay đổi gì.”

“Tiểu Huân, đừng nói nữa!” Tim Lãnh Tư Thần như bị đao cắt, đau khổ mà ôm lấy đầu, anh theo bản năng mà trốn tránh, không muốn nghe cô nói tiếp.

“Lãnh Tư Thần, nghe anh giải thích, tôi không hận anh, tôi hiểu nỗi khổ tâm bất đắc dĩ của anh, hiểu được anh lựa chọn vì lấy đại cục làm trọng, hiểu lý do vì sao anh ở thời điểm này không thể không từ bỏ tôi.....” Hạ Úc Huân tự giấu mà cười nhẹ một tiếng, chậm rãi nói tiếp: “Nhưng, tôi cũng không muốn yêu anh nữa, yêu anh quá mệt mỏi, tôi buông tha anh, cũng buông tha chính bản thân tôi, coi như mọi việc đều chưa từng phát sinh.....”

Vừa dứt lời, Lãnh Tư Thần mặt xám như tro tàn, rối cuộc, vẫn là chờ tới những lời này, kết quả này.....

Cô hiểu được, nhưng cô lại lựa chọn từ bỏ. Cô không hận, nhưng lại cũng không yêu.

Nếu kết quả là như thế này, anh tình nguyện để cô hận anh cả đời!

-

Nửa giờ sau.

Lãnh Tư Thần đóng cửa phòng đi ra ngoài.

Tần Mộng Oanh nhìn sắc mặt anh đã biết kết quả bọn họ nói chuyện.

Lương Khiêm ở ngoài cửa đợi đã nửa ngày, thấy Lãnh Tư Thần đi ra, lập tức chạy tới vẻ mặt khẩn trương mà đưa cho anh một bút ghi âm.

“Đây là cái gì?” Lãnh Tư Thần hỏi.

“Lúc thu thập đồ của chị dâu phát hiện ra, anh nghe một chút sẽ biết. Tôi mới vừa nghe rồi.....” Lương Khiêm sờ sờ cái mũi, anh vừa rồi đã nghe qua.

Lãnh Tư Thần ấn chốt mở.

Đoạn đối thoại của anh cùng Bạch Thiên Ngưng tối hôm đó lập tức vang lên.

Lãnh Tư Thần kinh ngạc vạn phần mà nghe bên trong hai người nói chuyện với nhau.

Những lời này, mỗi một câu đều đủ để khiến Hạ Úc Huân suy sụp.

Lãnh Tư Thần nặng nề mà tắt bút ghi âm, sắc mặt gần như dữ tợn, nói: “Vì cái gì? Cô ấy vì cái gì không nói? Nếu cô ấy nói cho tôi biết chuyện này, tôi có thể giải thích!”

Tần Mộng Oanh bên cạnh cười khổ nói: “Nếu anh thương tổn một cô gái, cô ấy lại không nói, đó là bởi vì cô ấy muốn rời khỏi anh. Có lẽ, so với việc này cô ấy cũng đã sớm thất vọng đối với anh rồi.

Lãnh Tư Thần, tôi không biết anh rốt cuộc vì cái gì làm như vậy. Nhưng, mặc kệ anh có lý do gì, đã kích như vậy, không có một cô gái nào chịu được. Anh không có khả năng vì cô ấy từ bỏ mọi thứ, cô ấy cũng không muốn trói buộc anh nữa.

Cô ấy nỗ lực, rất nỗ lực, rất nỗ lực. Cô ấy đã gắng hết sức rồi.

Nhưng, sự thật chứng minh, đạo quang kiếm ảnh trong thế giới của anh, tất cả đều là sài lang hồ báo, cho dù anh vẫn luôn muốn bảo hộ cô ấy, cô ấy cũng không cách nào sinh tồn được trong thế giới của anh.

Đi đến một bước như hôm nay, đã không có ai đúng ai sai, không bằng buông tay, hà tất lại tra tấn nhau?”

Tần Mộng Oanh nói làm con người Lãnh Tư Thần dần dần tối tăm, sau một lúc lâu cúi đầu cười lạnh một tiếng: “Buông tay? Trước đó không phải tôi không cảnh cáo cô ấy, là cô ấy tự tiện xông vào thế giới của tôi.

Hiện tại, không có sự cho phép của tôi, cô ấy không thể rời đi.

Không yêu tôi cũng không sao, chỉ cần cô ấy vĩnh viễn ở trong tầm mắt của tôi!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 377: Ba Kết Quả

Hôm nay thời tiết rất tốt, Tần Mộng Oanh lôi kéo Hạ Úc Huân ra cửa hàng tổng hợp dạo.

“Úc huân, em thấy áo lông vũ này thế nào? Em thích màu gì?”

Tần Mộng Oanh thấy Hạ Úc Huân luôn mặc ít như vậy, muốn mua cho cô vài món trang phục mùa đông, mới vừa quay người lại, liền nhìn thấy Hạ Úc Huân trong tay cầm một bộ quần áo nhỏ suy nghĩ xuất thần.

“Úc huân.....”

“Chị Mộng Oanh!” Hạ Úc Huân phục hồi tinh thần lại, đem áo bông màu đỏ kia buông xuống, hỏi: “Còn có cái gì muốn mua sao?”

Tần Mộng Oanh một tay ôm Lạc Lạc, một tay đem áo lông vũ hồng nhạt vừa mới chọn được đưa tới trước người cô khoa tay múa chân một chút, nói: “Màu này em thích chứ?”

“Em chưa bao giờ mặc áo lông vũ.” Hạ Úc Huân nói, sức khỏe cô luôn rất tốt, mùa đông cũng chỉ mặc thêm một chiếc áo len bên trong thôi.

“Bây giờ hình huống của em không như trước, phải chú ý giữ ấm. Trong khoảng thời gian này, nếu thân thể chăm sóc không tốt, về sau có con sẽ rất vất vả!” Tần Mộng Oanh thở dài.

Về sau lại có con? Hạ Úc Huân trong lòng cười khổ.

“Vậy mua một cái đi! Em muốn màu đen.”

Lúc đến quầy tính tiền, Tần Mộng Oanh phát hiện cô đem cả chiếc áo bông màu đỏ nhỏ kia tới.

“Cái này cho Lạc Lạc, Lạc Lạc mặc vào nhất định đẹp.” Hạ Úc Huân nói.

“Úc Huân, chị cảm thấy em cần phải hiểu biết một chút về tâm lý và tình hình sức khỏe bản thân, chị phải nhắc nhở em, tình huống hiện tại của em thật sự rất không ổn.” Tần Mộng Oanh lo lắng nói.

“Có sao? Em cảm thấy còn tốt a.” Hạ Úc Huân một bộ không chút để ý.

“Em có biết em đã bao lâu rồi không cười không? Có rất nhiều lần buổi sáng chị tỉnh lại, đèn trong phòng em đều mở, chứng tỏ buổi tối em cũng không dám tắt đèn, xả tóc, cào bị thương chính mình, em thường xuyên theo bản năng mà làm ra hành vi thương tổn chính mình, ngay cả chọn quần áo đều phải chọn màu đen.....”

Nghe Tần Mộng Oanh thao thao bất tuyệt mà tự thuật chi tiết nhỏ trong sinh hoạt của mình, Hạ Úc Huân không phải không có kinh ngạc, nói: “Chị Mộng Oanh, chị không hổ là chuyên gia.”

“Đây không phải trọng điểm, trọng điểm là..... Úc huân, em phải tự mình điều tiết.”

Tần Mộng Oanh nói, giận dữ mà nhìn hai vệ sĩ mặc quần áo bình thường không xa không gần mà đi theo sau các cô.

Cố tình vào lúc này, Lãnh Tư Thần kia cư nhiên còn cố chấp mà gắt gao giam cầm tự do của Úc Huân.

Trạng thái tâm lý của cô vốn dĩ đã rất yếu ớt, lại cứ như vậy nữa, cô e là cô ấy sẽ xảy ra chuyện gì.

Trước đó cô nghe Úc Huân nói, Lãnh Tư Thần có nỗi khổ tâm của anh, anh phải lấy đại cục làm trọng, hy sinh cô là bất đắc dĩ, cô không hận Lãnh Tư Thần, nhưng, không hận cũng không yêu, cô chỉ muốn một mfinh yên tĩnh.

Nhưng Lãnh Tư Thần lại đem cô giữ chặt, làm cô chút không gian thở cũng không có, như vậy chỉ có thể khiến cho tình huống vốn đang có thể cứu vãn đi đến đường chết.

“Chị Tiểu Huân, muốn.....”

“Muốn cái gì?” Hạ Úc Huân không trả lời, đem lực chú ý chuyển dời lên Lạc Lạc.

Tần Mộng Oanh thở dài, mỗi lần đều là như thế này, cô ấy căn bản không muốn nhìn thẳng vào vấn đề của chính bản thân mình.

Hiện tại chỉ có ba kết quả.

Thứ nhất là, Hạ Úc Huân có thể trong tình huống mỗi ngày bị cầm tù này nghĩ thông suốt, một lần nữa tiếp thu Lãnh Tư Thần, khả năng có kết quả này chỉ có thể dựa vào kỳ tích.

Thứ hai là, không ở trong trầm mặc bùng nổ, thì ở trong trầm mặc mà chết. Cô có dự cảm, lại cứ như vậy , cô ấy tuyệt đối sẽ xảy ra chuyện.

Kết quả thứ ba, cô cơ bản không ôm kỳ vọng. Lãnh Tư Thần nghĩ thông, thả Úc Huân, để cô sống qua quá khứ của bản thân.

Cô cảm thấy chấp niệm của Lãnh Tư Thần so với Hạ Úc Huân còn sâu hơn, bệnh so với Hạ Úc Huân còn nặng hơn, để anh buông tay, sao có thể?

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 378: Cô Ấy Chỉ Có Thể Gả Cho Tôi

“Cái này sao? Chị Tiểu Huân tặng cho em được không?” Hạ Úc Huân đem gấu bông nhung nhỏ nhút vào tay Lạc Lạc.

Từ sau khi sinh non, Hạ Úc Huân hình như là đem toàn bộ yêu thương đều chuyển dời lên Lạc Lạc, so với Tần Mộng Oanh người mẹ này thậm chí còn thương yêu hơn.

Dạo đến cửa hàng nội y, Tần Mộng Oanh có chút xấu hổ mà cẩn thận nhìn phía sau, kia hai người vệ sĩ kia vẫn còn đi theo.

Hạ Úc Huân đột nhiên đem Lạc Lạc đưa cho Tần Mộng Oanh ôm, nói: “Chị Mộng Oanh, chờ em một chút.”

“Úc huân, em.....”

Tần Mộng Oanh còn chưa kịp hỏi, Hạ Úc Huân đã lập tức hướng hai vệ sĩ phía sau đi đến.

Tần Mộng Oanh biết, lại có người gặp xui xẻo.

“Chị..... Chị dâu!”

Hai người một người cầm báo chí che mặt, một người ngửa mặt nhìn bầu trời.

Hạ Úc Huân không nói hai lời, trực tiếp một cái quật ngã qua vai một người, sau đó rút cà vạt anh, đem hai tay hắt trói sau lưng, một đường kéo, đem hắt cố định cột vào cột điện ven đường.

“Chị dâu! Chị dâu buông em ra a!” Vệ sĩ đáng thương kia vừa kêu đau, vừa cầu xin.

Một vệ sĩ khác ghen hòng trôn trối mà nhìn Hạ Úc Huân liền mạch lưu loát đem bạn đồng nghiệp thân hình cao lớn trối chặt, lúc ánh mắt Hạ Úc Huân nhìn ngược về phía hắt, hắt lập tức nuốt nước bọt, tự giác mà rút cà vạt mình, nói: “Chị dâu, em tự mình tới! Tự mình tới.....”

Nhìn một màn này, người qua đường chỉ chỉ trỏ trỏ, bàn tán sôi nổi.

Hạ Úc Huân không nói một lời mà đi đến bên cạnh Tần Mộng Oanh, cùng cô vào cửa hàng nội y.

“Chị Tiểu Huân, tuyệt quá.....” Lạc Lạc quơ chân múa tay mà hoan hô.

Hạ Úc Huân ho nhẹ một tiếng, “Lạc Lạc, về sau đừng học chị.”

Tin tức vệ sĩ bị đánh rất nhanh truyền tới tai Lãnh Tư Thần.

Lúc đó, Lãnh Tư Thần đang cùng Nam Cung Lâm ngồi trong một căn biệt thự cao cấp nói chuyện.

“Ngày lương gấp đôi.”

“Nhưng, lão Tam nói hắt gãy xương.”

“Thay đổi người.”

“Lão đại, đã không có người để thay đổi, những người khác đều còn nằm trên giường.”

“Không có người? Cậu không phải người sao?”

Lương Khiêm đầu bên kia thiếu chút nữa sợ tới mức miệng sùi bọt mép, hai mắt trắng dã, nói: “Ách, lão đại, không phải đâu! Tôi nếu có gì bất trắc ai sẽ làm chân chạy cho anh, tôi nếu hy sinh ai sẽ mật báo cho anh, tôi nếu bỏ mình.....”

“Cậu không phải vẫn luôn muốn nghỉ phép sao? Chuyện này sau khi xong, cho cậu nửa năm.”

“Lão đại, tôi lập tức liền đi.”

.....

Lãnh Tư Thần cúp máy, đối diện Nam Cung Lâm không kiên nhẫn nói: “Tôi nói một lần cuối cùng, tôi muốn mang Úc Huân về nhà, hơn nữa chính thức công bố ra bên ngoài thân phận thực sự của cô ấy, sau đó chọn chồng cho cô ấy, nhiều đàn ông như vậy, sẽ có một người cô ấy có thể coi trọng!”

Nam Cung Lâm tin tưởng vững chắc, phương pháp tốt nhất để phụ nữ quên một đoạn tình cảm chính là bắt đầu một đoạn tình cảm khác.

Ông không chỉ cho cô tình thân, còn phải cho cô cả tình yêu.

Chờ Nam Cung Lâm nói cho hết lời, Lãnh Tư Thần cả người đều trầm xuống, môi căng chặt, ánh mắt lạnh lẽo, đáp: “Cô ấy chỉ có thể gả cho tôi.”

Nam Cung Lâm giận đến mức đập bàn một cái, nói: “Tôi đã sớm nhắc nhở cậu, tiền không có có thể kiếm lại, nhân tâm mất đi lại rất khó vãn hồi, đừng lẫn lộn. Nhưng cậu thì sao, luôn mồm phải bảo vệ cô ấy, kết quả vẫn là đem cô ấy hại thành như vậy.

Tôi mặc kệ cậu có lý do gì, làm một người đàn ông, ngay cả người phụ nữ của mình đều bảo vệ không được, đây là cậu vô dụng! Hiện tại chính cô

ấy cũng không muốn đi theo cậu, tôi người làm cha đương nhiên muốn giúp cô ấy!”

Con người Lãnh Tư Thần âm vụ che trời lấp đất, nói: “Nam Cung Lâm, ông không được mang cô ấy đi. Tôi nói rồi, tôi sẽ không giẫm lên vết xe đổ, sẽ không để cô ấy rời khỏi tôi. Chọn chồng sao? Ông tốt nhất chết tâm này đi, ngày mai tôi sẽ mang cô ấy đi Cục Dân Chính làm thủ tục kết hôn.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 379: Liều Không Qua Nỗi Nguy Hiểm Kia

Ngữ khí Lãnh Tư Thần tuy rằng xúc động, nhưng vẻ mặt lại vô cùng nghiêm túc.

Nam Cung Lâm có chút ảo não, cứ như vậy chẳng phải là không chỉ không giúp được Úc Huân, ngược lại còn làm Lãnh Tư Thần giữ càng chặt.

Ngữ khí Nam Cung Lâm không thể không mềm mỏng hơn, thậm chí nói: “Cô ấy hiện tại không có rời đi, nhưng giống như rời đi có gì khác nhau? Tính tình Úc Huân tôi hiểu rõ hơn ai hết, dưới loại tình huống này cô ấy sẽ giả cho cậu sao?”

Lãnh Tư Thần môi mỏng nhếch lên, không nói gì.

Nam Cung Lâm nghĩ nghĩ, ngược lại nói: “Được rồi! Như vậy đi, chúng ta đều lui một bước, tạm thời để Úc Huân đến chỗ tôi ở, cô ấy ở bên cạnh tôi sẽ an toàn hơn một chút, vừa lúc cũng cho cô ấy thời gian giảm bớt một chút tâm tình. Nếu cô ấy nghĩ kỹ, tha thứ cho cậu, tôi sẽ đem cô ấy giao cho cậu, đến lúc đó cậu muốn như thế nào đều có thể.”

Vẻ mặt Lãnh Tư Thần lạnh lùng, tiếp tục không nói một lời, hơn nửa ngày sau mới nói một câu: “Tôi liều không qua nỗi nguy hiểm kia.”

Anh sợ một khi cô thoát khỏi sự khống chế của mình, anh cuối cùng sẽ bắt không được cô.

Lần này đàm phán gần như không có kết quả.

Cuối cùng Nam Cung Lâm quẳng xuống vài lời nói ngoan độc, nếu anh lại chấp mê bất ngộ, ông liền phải dùng vũ lực giải quyết.

Lãnh Tư Thần làm lơ Nam Cung Lâm vừa đe dọa vừa dụ dỗ, không chút để bụng.

Cùng lúc đó, Hương Viễn bên kia rốt cuộc truyền đến tin tức: “Tìm được Hạ Mạt Lâm rồi.”

“Ông ấy ở đâu?”

“Đang làm thầy dạy võ ở một võ quán Hàn Quốc. Có muốn báo cho chị dâu biết không?” Hương Viễn hưng phấn mà nói.

Tâm tình chị dâu mấy ngày nay vẫn luôn không tốt, nghe thấy tin tức này nhất định sẽ thật cao hứng.

“Không cần.” Vẻ mặt Lãnh Tư Thần không có gì, ngữ khí không mặn không nhạt.

“Vì cái gì?” Hương Viễn bụng đầy khó hiểu hỏi.

“Dựa theo tôi nói làm là được rồi, chuyện này không được để Tiểu Huân biết.” Lãnh Tư Thần ra lệnh nói.

“Nhưng..... Alo, lão đại.....”

Lãnh Tư Thần đã cắt đứt điện thoại.

Anh đem cô bảo hộ nghiêm mật, không chỉ bởi vì anh đang đả kích Bạch gia cùng Renault, sợ bọn họ gây bất lợi cho cô.

Còn bởi vì, hiện tại, anh không thể cho cô có bất cứ đường lui nào.

Anh ngăn cản cô gặp mặt bất cứ ai, Âu Minh Hiên, Nam Cung mặc, Nam Cung Lâm thậm chí Hạ Mạt Lâm.....

Bởi vì, một khi cô có chỗ dựa vào, sẽ càng không muốn ở bên cạnh anh nữa.

Tựa như sau khi cô sinh non xong nơi đầu tiên cô đến chính là tinh võ quán, nếu lúc ấy Hạ Mạt Lâm còn ở đó, cô nhất định sẽ tránh né sự bảo hộ của anh, không bao giờ chịu ra đối mặt với anh.

Hạ Úc Huân, đã phải đi tới bước này, anh không cho phép em lùi bước, tuyệt đối không cho phép.

-

Sau khi dạo phố xong, Hạ Úc Huân không chút khách khí mà đem toàn bộ đồ vật đều giao cho hai vệ sĩ phía sau xách theo.

Lương Khiêm lúc này đã chấp nhận bỏ mình, nhìn một đồng hồ lớn kia, nguyên rửa ấn di động: “Lão Tam, cậu thật là thoải mái, lão tử chính là đỉnh cậu ban, lập tức kêu xe lại đây đem đồ của chị dâu đưa về!”

Hạ Úc Huân cùng Tần Mộng Oanh gọn nhẹ ra trận mang theo Lạc Lạc đi công viên.

Không biết là ai bắt đầu trước, vốn dĩ chỉ là tản bộ, kết quả ba người lại chơi trò ném tuyết.

Lạc Lạc tuy rằng cánh tay nhỏ, nhưng ném cầu tuyết một chút đều rất nghiêm túc, ngay cả Hạ Úc Huân đều thiếu chút nữa bị bé ném trúng.

Đùa nghịch trong chốc lát, Lạc Lạc la hét muốn đi WC, vừa lúc Hạ Úc Huân cũng muốn đi, ba người liền cùng đi.

Hai vệ sĩ tất nhiên là căng da đầu tiếp tục đi theo.

Hạ Úc Huân quay đầu lại hung hăng trừng mắt nhìn Lương Khiêm một cái, Lương Khiêm lập tức dừng bước, chỉ đứng ở nơi rất xa.

Kẻ thức thời là trang tuần kiệt, ai bảo tiểu tử lão Tam kia quá ngu ngốc, chị dâu đi mua nội y hần cũng muốn đi theo, không bị đánh mới là lạ.

Hạ Úc Huân vừa mới tiến vào WC nữ liền thấy hai thân hình cao gầy, ăn mặc trang phục phụ nữ hoa hòe lộng lẫ, cúi đầu rửa tay.

Ừm, hai người này nhìn sao có chút kỳ quái.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 380: Ngực Anh Đầy Đạn Hơn Em Rồi!

Hạ Úc Huân cũng không chú ý nhiều, vừa muốn đi vào, một cô gái tóc dài trong đó đột nhiên một bước xa vọt tới cửa WC khóa trái lại.

Sau đó, một cô gái tóc uốn gợn sóng màu vàng lập tức xoay người giữ chặt tay Hạ Úc Huân, hơn nữa bắt đầu ba chân bốn cẳng mà cởi quần áo cô, nói: “Nhanh thay quần áo, theo tôi đi!”

Cô gái điên này từ đâu tới? Cưng nhiên dám cởi quần áo cô?

Hạ Úc Huân vừa muốn động thủ, ngẩng đầu, sau đó, cả người đều ngây ngẩn, vẻ mặt vô cùng đặc sắc.

“Nhìn nhìn nhìn! Nhìn cái gì mà nhìn? Chưa từng thấy mỹ nữ sao!” Cô gái tóc vàng then quá hóa giận mà đập đầu Hạ Úc Huân.

Phía sau, Lạc Lạc hoảng sợ mà mở to đôi mắt, cực kỳ không xác định mà kêu một tiếng, “Ba ba.....?”

“Học trường.....” Hạ Úc Huân cũng sợ ngây người.

Cả kinh chưa bình, cả kinh lại đến.

Lúc này, cô gái tóc thẳng đóng cửa kỹ đã lột tóc ra, hơn nữa lấy miếng lót ngực, vừa thúc giục, vừa đi lại đây, nói: “Lề mề cái gì nữa? Nhanh lên a!”

“Mặc.....” Hạ Úc Huân ghen hòng trăn trối mà nhìn Nam Cung Mặc mặc đồ phụ nữ, tóc đen dài tới eo, cầm lòng không được mà buột miệng thốt ra: “Mặc, em thật xinh đẹp.....”

Nam Cung Mặc mặt đỏ bừng, then quá thành giận nói, “Đây đã là khi nào, chị còn ở đó đùa giỡn với em!”

Lạc Lạc chớp chớp mắt, ngọt ngào mà gọi một tiếng, “Chị xinh đẹp!”

Nam Cung Mặc mặt từ hồng biến thành đen.

Tần Mộng Oanh nhìn hai người chẳng ra bộ dáng gì, cũng bị chấn động, hỏi: “Các người làm gì vậy a?”

“Tần Mộng Oanh, cô nhắm mắt lại cho tôi! Không được nhìn, có nghe hay không!” Âu Minh Hiên phát điên nói.

Tần Mộng Oanh rốt cuộc nhin không được bật cười.

Tách tách —— Tách tách ——

“Này này! Đáng chết! Hạ Úc Huân em đang làm cái gì?” Âu Minh Hiên cùng Nam Cung Mặc chạy tới đoạt di động của Hạ Úc Huân.

Hạ Úc Huân linh hoạt mà né tránh, tiếp tục chụp ảnh, nói: “Đừng nhỏ mọn như vậy được không? Mặc Mặc của ta đã rất lâu, năm mơ đều muốn nhìn Mặc mặc đồ phụ nữ...”

Nam Cung Mặc mặt đen như đáy nồi, cô ngày thường chính là dâm ý với mình vậy sao?

“Còn học trưởng, không nghĩ tới anh thoát nhìn cao lớn uy mãnh như vậy, mặc đồ phụ nữ cũng là thật sự quyến rũ động lòng người nha! Đúng rồi, bộ ngực kia anh dùng cái gì lót? Thoạt nhìn còn rất mê người!” Hạ Úc Huân nói liền một tay nhéo vào ngực Âu Minh Hiên.

Âu Minh Hiên nhìn cô gái này tập kích ngực mình, quả thực sắp điên rồi, quát: “Hạ Úc Huân, em nháo đủ chưa? Chúng ta còn không phải là vì cứu em ra ngoài sao! Lãnh Tư Thần tên kia đem em canh giữ nghiêm như vậy, chúng ta càng là đối tượng phòng bị trọng điểm, thử vô số lần cũng không có cách nào tiếp cận em, cho nên đành phải đem chính mình biến thành bộ dáng quái quỷ này. Em rốt cuộc đi hay không đi?”

Thì ra bọn họ vẫn luôn suy nghĩ cách giúp cô, tuy rằng cách này thật thối nát.

“Học trưởng.....” Hạ Úc Huân hốc mắt chua xót, vừa muốn cười, vừa muốn khóc.

Âu Minh Hiên than nhẹ một tiếng, đưa tay ôm chặt cô, nói: “Úc huân, theo anh đi, anh mang em đi Italy, không còn ai có thể thương tổn em.”

Hạ Úc Huân thân mình cứng đờ, có chút xấu hổ mà nhìn về phía Tần Mộng Oanh đag cúi đầu, nhìn không rõ biểu cảm trên mặt.

“Học trưởng.....”

“Hạ Úc Huân, lúc này đây, không được phép cự tuyệt anh!” Ngữ khí Âu Minh Hiên kiên quyết, nhưng rất nhanh mềm xuống, không được tự nhiên nói: “Xem như anh vì em mà làm hy sinh lớn như vậy.....”

Hạ Úc Huân đẩy Âu Minh Hiên ra, rất nghiêm túc mà nhìn anh.

Âu Minh Hiên cũng khẩn trương mà nhìn cô, chờ đợi đáp án của cô: “Úc huân.....”

Hạ Úc Huân gằn từng chữ, “Học trưởng, ngực của anh còn hơn cả em rồi!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 381: Người Lại Đang Đùa Ta Sao

“Hạ Úc Huân, em đừng dẫn một chút cho anh.” Âu Minh Hiên đỏ mặt nổi giận gầm lên một tiếng.

Hạ Úc Huân bĩu môi, vẻ mặt khó xử nói, “Nhìn diện mạo anh như vậy, người ta sao có thể đứng dẫn lên được!”

Đặc biệt là Mặc, quả thực làm người ta tâm viên ý mãn.

Âu Minh Hiên lười cùng cô nói lời vô nghĩa, trực tiếp cởi áo ngoài cô, đem quần áo đàn ông trùm vào, nói: “Úc huân, em yên tâm, mọi thứ anh đều sắp xếp ổn!”

“Học trưởng, anh nghe em nói.....”

“Em cái gì đều không cần lo lắng, chỉ cần theo anh là tốt rồi!”

“Nhưng.....” Hạ Úc Huân đang muốn nói cô không thể cùng anh đi, cửa WC đột nhiên phịch một tiếng bị người từ bên ngoài phá ra.

Ngay sau đó, Hạ Úc Huân bị một cổ hơi thở lạnh lẽo mạnh mẽ ôm tiến vào trong ngực.

“Anh sao lại đến.....” Hạ Úc Huân ngơ ngẩn nhìn Lãnh Tư Thần từ trên trời giáng xuống.

Lãnh Tư Thần cười lạnh một tiếng, rũ mắt nhìn cô, nói: “Nếu anh không tới, có phải em liền cùng cậu ta đi hay không?”

“Tôi.....” Hạ Úc Huân chán nản, cô khi nào muốn cùng anh đi?

Tuy rằng cô muốn rời đi, nhưng, đừng nói cô không thể lợi dụng Âu Minh Hiên, càng không thể đoạt người đàn ông của chị Mộng Oanh a!

Nhìn Lãnh Tư Thần cùng đám vệ sĩ áo đen đột nhiên xuất hiện phía sau, Nam Cung Mặc vẫn còn mặc đồ phụ nữ chỉ muốn tìm cái động chui vào, trong lòng đã sớm đem mưu ma chước quỷ này của Âu Minh Hiên mắng 100 lần rồi lại 100 lần.

Lãnh Tư Thần ánh mắt sắc bén mà bắn về phía Âu Minh Hiên môi mỏng đang nhếch lên.

Hai người đều nhìn chăm chú đối phương, trong không khí tràn ngập mùi thuốc súng.

Nếu không phải bởi vì dáng vẻ Âu Minh Hiên như vậy quá buồn cười, Hạ Úc Huân có lẽ sẽ càng khẩn trương hơn.

“Âu Minh Hiên, cậu thật là dùng bất cứ thủ đoạn nào.” Lãnh Tư Thần đánh giá liếc mắt nhìn anh một cái, cười như không cười mà trào phúng nói.

“Lãnh Tư Thần, anh giữ được người cô ấy, nhưng không giữ được trái tim cô ấy. Nói cho anh biết, tôi sẽ không từ bỏ!” Âu Minh Hiên giận dữ rời đi, Nam Cung Mặc che mặt, theo sát phía sau.

Mơ hồ phía sau nghe được tiếng các vệ sĩ xôn xao bàn tán ——

“Cô gái tóc đen kia là ai? Thật xinh đẹp!”

“Cô gái? Đôi mắt người mù sao? Đó là con trai riêng của Nam Cung Lâm - Nam Cung mặc!”

“Ách..... Người lại đang đùa ta sao.....”

Lãnh Tư Thần như suy tư gì mà nhìn hướng Âu Minh Hiên rời đi, xem ra người này gần đây quá nhàn, vậy anh đành phải tìm chút chuyện cho cậu ta làm, đỡ phải cho cậu ta có tinh lực tới cuỗm mất phụ nữ của anh.

“Lãnh Tư Thần, anh buông tôi ra!” Hạ Úc Huân giãy giụa.

Lãnh Tư Thần ôm càng chặt, nói: “Như thế nào? Còn muốn chạy trốn?”

“Tôi trốn cái đầu anh a! Tôi muốn đi WC! Làm ơn, nơi này là WC nữ ! WC nữ ! Các người một đám đàn ông đứng ở chỗ này là sao? Các người cũng muốn đi WC có phải hay không, được thôi! Nhường cho các người được không? Được không a!” Hạ Úc Huân bị chọc giận đến mức không thể nhịn, bùm bùm sư tử rống.

Trên mặt Lãnh Tư Thần xẹt qua một tia xấu hổ, hướng thủ hạ ra lệnh nói, “Tất cả đều đi ra ngoài!”

Thẳng đến khi tất cả mọi người rời đi, Hạ Úc Huân còn đang mắng mắng nhiếc nhiếc: “Biến thái biến thái biến thái.....”

“Úc huân, Lạc Lạc xong rồi, chúng ta ra bên ngoài chờ em!”

“Chị Mộng Oanh!” Hạ Úc Huân giữ chặt tay Tần Mộng Oanh, sau đó nhẹ nhàng ôm chặt cô, nói: “Em sẽ không theo học trưởng.”

“Úc huân, em không cần luôn kiêng dè chị, chị đã nói rồi, chị và anh ấy không có khả năng. Nếu em.....”

Hạ Úc Huân lập tức cắt ngang cô, nói: “Em cũng từng nói, cho dù không có chị em cũng sẽ không đến với anh ấy, học trưởng vĩnh viễn là học

trường. Tình cảm của anh ấy, em có muốn cũng không nổi. Tuy rằng lần này rất đáng tiếc, nhưng, sẽ có cách.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 382: Lấy Cái Gì Để Yêu Anh?

Sau ngày đó, chung cư Cẩm Uyển mỗi ngày đều có người canh gác, mà số người lại tăng gấp đôi.

Ra khỏi cửa cũng sẽ có vệ sĩ mặc đồ thường như hình với bóng mà đi theo.

Bởi vì chuyện lần trước, Lãnh Tư Thần thậm chí còn cố ý sắp xếp vệ sĩ nữ, ngay cả WC đều không buông tha.

Hạ Úc Huân không thể chịu đựng được nữa, sẽ đem những cái đuôi chán ghét đó đánh tơi bời một trận, Tần Mộng Oanh ngay từ đầu còn khuyên cô, đến cuối cùng, hận không thể đích thân không cần hình tượng đi theo đánh mấy người đó.

Mỗi ngày bị giám sát như vậy, là người đều sẽ chịu không nổi.

Bất quá, về sau, đừng nói đánh bọn họ, Hạ Úc Huân ngay cả sức lực liếc mắt nhìn bọn họ một cái đều không có.

Cô hiện tại căn bản là một chút tự do đều không có, anh ngăn cản mọi liên hệ của cô với thế giới bên ngoài.

Cô thậm chí ngay cả tình nhân cũng không bằng, chỉ là một miếng thịt cắm trong lồng riêng của anh.

Nhưng, anh càng đối với mình như vậy, khát vọng bỏ đi của cô càng mãnh liệt.

Nhưng cô chịu tội còn chưa tính, lại làm Tần Mộng Oanh cũng bị mình liên lụy, muốn bồi cô qua những ngày tháng này.

Cho nên, mấy tháng sau, thân thể cô đã hoàn toàn khôi phục, liền không màng Tần Mộng Oanh khuyên bảo, khẳng khẳng muốn dọn ra ngoài ở, không muốn lại ảnh hưởng đến sinh hoạt của Tần Mộng Oanh.

Nhưng, cô ngay cả nhà còn không kịp tìm, đã bị Lãnh Tư Thần mạnh mẽ trói vào một khu biệt thự xa hoa.

“Lãnh Tư Thần, anh buông tôi ra!”

Cái loại cảm giác ghê tởm đã lâu không xuất hiện lại xuất hiện, Hạ Úc Huân liều mạng giãy giụa.

Lãnh Tư Thần phần nộ mà đem cô ném lên giường lớn phòng ngủ, cô mới vừa ngồi dậy, người anh liền áp qua, nghiêng răng nghiêng lợi mà tới gần cô, nói: “Anh sẽ vì em, bảo thfu cho con của chúng ta. Tiền, xe, nhà, anh hiện tại có thể cho em mọi thứ em muốn, không bao lâu nữa, thậm chí có thể cho em một vương quốc thương mại. Hạ Úc Huân, nói cho anh biết, em còn có cái gì không hài lòng?”

Hạ Úc Huân như thú nhỏ bị nhốt, thở hồng hộc mà nhìn anh, con người không có một tia cảm xúc, nói: “Tôi muốn tự do, anh có thể cho tôi sao?”

“Anh nói rất nhiều lần rồi, anh chỉ là vì bảo hộ em!” Con người Lãnh Tư Thần xẹt qua một tia chột dạ.

Hạ Úc Huân cười lạnh, nói: “A, lại là vì tôi! Tôi không cần anh bảo hộ, chỉ cần tôi rời xa thật xa anh, anh liền không phải hao tổn tâm tư lớn như vậy!”

“Em mơ tưởng!” Sắc mặt Lãnh Tư Thần trong nháy mắt trắng bệch.

Cô đã sớm dự đoán anh sẽ nói như vậy, ngờ ngẩn mà đánh giá cách bài trí xa hoa của nơi này , nói: “Anh có biết lời anh nói vừa rồi rất tàn nhẫn không? Tiền tài, quyền thế, thậm chí vương quốc kia của anh..... Anh nói những thứ kia, bao gồm cả tòa biệt thự, mọi thứ nơi này..... Đều sẽ làm tôi nhớ tới, đây là dùng sinh mệnh một đứa bé đổi lấy. Anh bảo tôi phải như thế nào yên tâm thoải mái mà hưởng thụ, như thế nào coi như chưa có gì từng xảy ra?”

Lãnh Tư Thần thần sắc trở nên cứng đờ, đáp: “Anh biết chuyện này đã kích rất lớn với em, anh sẽ đền bù cho em.”

Hạ Úc Huân không ngừng lắc đầu, nói: “Lãnh Tư Thần, anh biết không? Tôi không phải không yêu anh, mà là không dám yêu anh. Trước đây, tôi không biết điểm mấu chốt ở nơi nào, mà hiện tại, tôi đã biết.”

Cô lộ ra một nụ cười cực kỳ thê lương, nói: “Chỉ cần tôi còn một chút đồ vật có giá trị có thể hy sinh, tôi đều có thể vì anh vứt bỏ. Mà hiện tại, tôi đã hai bàn tay trắng. Nhà không có, tôn nghiêm không có, hy vọng không có, con không có.....

Một người với hai bàn tay trắng như tôi, còn có thể lấy cái gì để yêu anh?

A Thần, tôi rất cuộc nhận không nổi bất cứ mất mát gì nữa. Hoặc là, anh muốn cái mạng còn sót lại này của tôi.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 383: Ngoan Quá Mức

Ngôn ngữ cực đoan của cô kích thích anh.

Lãnh Tư Thần gắt gao ôm chặt cô, thân thể khẽ run, nói: “Anh không cần mạng em, anh muốn em gả cho anh, cả đời ở bên cạnh anh! Em muốn con có phải hay không? Anh hiện tại liền có thể cho em, anh cho em còn không được sao?”

“Lãnh Tư Thần anh bớt vô si!”

“Anh vô si? Chẳng lẽ em thật sự muốn cùng đàn ông khác sinh con sao?”
Lãnh Tư Thần trên trán gân xanh nổi lên.

Giờ phút này, trong đầu anh đột nhiên trào ra một ý niệm điên cuồng.

Nếu cô muốn có con như vậy, để ý đến con như vậy, nếu cô lại mang thai lần nữa, có phải sẽ ở lại bên cạnh anh hay không?

-

Lãnh Tư Thần gần đây thoát nhìn rất bận, nhưng luôn luôn đều sẽ lại đây thăm nom chiếc lồng tơ vàng nốt cô bên trong một chút.

Thời gian ở chung giữa hai người càng ngày càng ít, lời nói cũng càng ngày càng ít.

Không biết từ khi nào, anh đã trở thành người xa lạ quen thuộc nhất của cô.

Hạ Úc Huân gần đây trở nên rất tiêu cực, nơi nào đều không muốn đi, cả ngày ngồi trên sofa ngẩn ra, từ ban ngày đến đêm tối.

Có lẽ là thật sự mệt mỏi.

Chuyển biến không thể nghi ngờ của cô làm toàn bộ người bảo vệ cô nhẹ nhàng thờ ra.

“Chị dâu sao đột nhiên đổi tính? Ngoan hệt như tiểu bạch thỏ? Cũng không chạy loạn, thậm chí ngay cả cửa lớn cũng không ra khỏi nửa bước, đưa cơm qua liền ăn, hỏi chị ấy cũng trả lời, cũng không trừng người khác.....”

“Ngoan thì ngoan, nhưng mà có chút.....”

“Có chút gì?”

“Có chút ngoan quá mức, ngược lại khiến người ta hơi sợ!” Lương Khiêm hút điếu thuốc.

“Phi ca?” Lương Khiêm đột nhiên nhìn thấy người đàn ông cách đó không xa xuống xe, lập tức dụi tàn thuốc.

Bọn họ là làm súng ống đạn dược, kiêng kị nhất hút thuốc, nếu không cẩn thận liền sẽ tự phát nổ.

Nếu không phải bởi vì gần đây quá phiền, anh cũng sẽ không phạm vào bệnh cũ.

Mấy người vệ sĩ khác cũng đều cung kính mà qua hành lễ chào hỏi.

Lương Khiêm đi lên, hỏi: “Phi ca, ngày hôm qua anh không phải còn ở Philippines sao?”

Phi ca trong miệng Lương Khiêm chính là ông chủ trước của Dạ Lang — Uất Trì Phi.

“Cô gái kia ở bên trong?” Uất Trì Phi đi thẳng vào vấn đề hỏi.

“Đúng! Anh tìm cô ấy?” Lương Khiêm khó hiểu hỏi. Uất Trì Phi chưa bao giờ tham gia đời sống riêng tư của Lãnh Tư Thần.

“Uhm.” Uất Trì Phi đơn giản đáp một tiếng liền đi vào bên trong.

Lương Khiêm có chút khó xử ngăn hãm lại, nói: “Phi ca! Cho dù là anh, không được lão đại cho phép, cô gái này, anh cũng không thể gặp. Anh hẳn là biết tầm qaua tọng của cô ấy với lão đại!”

Uất Trì Phi giữ ót Lương Khiêm, trêu đùa: “Tôi cũng sẽ không ăn cô ấy! Gặp qua chị dâu tương lai của ta mà còn phải xin chỉ thị cho phép?”

Lương Khiêm bất đắc dĩ mà nhìn Uất Trì Phi lập tức đi tới, anh hiện tại thật là hai mặt khó xử.

Bất quá, gặp qua một chút hẳn là không sao!

Uất Trì Phi lại không phải người khác, lão đại không cho người khác thấy là sợ chị dâu bị bắt cóc, Uất Trì Phi hoàn toàn không có khả năng kia, tất nhiên không cần phòng bị.

Lương Khiêm nghĩ như vậy, trong lòng an ổn chút.

Uất Trì Phi đi vào phòng khách, cũng không có như dự kiến nhìn thấy một cô gái tùy hứng quá đáng.

Cô an tĩnh mà ngồi trên sofa, trong lòng ôm một con chó nhỏ, tầm mắt dừng ngoài cửa sổ, đắm chìm trong thế giới nội tâm của bản thân, cả người lộ ra một loại xa cách tách biệt thế nhân.

Cô như vậy, ngược lại làm tất cả những lời muốn nói trước khi đến có chút nói không nên lời.

Tiếng bước chân xa lạ cùng với pudding cảnh giác kêu to kinh động đến cô.

Hạ Úc Huân có chút chập chập mà di động tầm mắt, rơi vào người đàn ông đang đứng cách cô năm bước.

Người nam nhân này có nước da màu lúa mạch, khuôn mặt rõ ràng tựa như đao khắc, một đôi mắt sắc bén nguy hiểm như chim ưng.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 384: Đùng Cùng Cầm Thú Chấp Nhặt

Áo sơmi đen của hần cởi bỏ ba cúc áo, hiện ra vài phần cuồng dã, an tĩnh đứng ở nơi đó nhìn chăm chăm cô, giống như đang nhìn chăm chăm con mồi của mình.

Hần đi bước một tới gần cô, sau đó đột nhiên cúi người xuống, hai tay đem cô khóa vòng trên sô pha.

Hạ Úc Huân vẫn lẳng lặng mà ngồi, vẫn không nhúc nhích.

Pudding phù phù một tiếng nhảy xuống, cắn ống quần hần, hung ác cắn xé.

Mắt phượng của Uất Trì Phi hơi hơi nheo lại, cô gái này cư nhiên một chút phản ứng đều không có, là mị lực của hần quá thấp, hay là cô ngu ngốc?

Xem cô phản ứng chậm chạp như vậy, nhất định là cái sau.

Địch bất động, vậy ta đành phải động.

Uất Trì Phi lộ ra một nụ cười mỉa hoặc tà tứ, hỏi: “Hạ Úc Huân phải không? Làm phụ nữ của ta, thế nào?”

Hạ Úc Huân vẫn bất động thanh sắc, đang nghiêm túc tự hỏi, tự hỏi vì cái gì Lương Khiêm sẽ thả một tên ngu ngốc tiến vào.

“Lãnh Tư Thần tên kia không thú vị như vậy, nhất định làm cô rất bối rối? Hơn nữa, anh ta còn lãnh lùng, nhất định không thể thỏa mãn cô.” Uất Trì Phi nâng cằm cô lên, nói: “Lãnh Tư Thần có nói cho cô biết không? Tôi mới là ông chủ Dạ Lang? Cô muốn mọi thứ tôi đều có thể cho cô! Chỉ cần, cô đi theo tôi.....”

Vèo ——

Ánh đao hiện lên, Uất Trì Phi đúng lúc tránh né, nhưng một cánh tay vẫn là bị vẽ ra một đường vết đao.

Hắn vừa vén ống tay áo lên xem xét tay bị thương của mình, vừa kinh ngạc vạn phần mà nhìn Hạ Úc Huân đột nhiên tập kích hắn.

Cô gái này cũng quá độc ác đi! Cũng may đao gọt hoa quả kia không phải sắc bén, nếu không tay hắn liền phải phế đi.

Chỉ thấy Hạ Úc Huân đang chậm rì rì mà rút ra một tờ khăn ướt khử trùng, lần lượt chà lau nơi vừa bị hắn đụng chạm.

Cô không thèm nhìn hắn một cái, chỉ cúi đầu nói một câu, “Uất Trì Phi, ở chỗ này lãng phí thời gian làm chút chuyện nhàm chán, không bằng trực tiếp nói cho tôi mục đích của anh.”

“Cô nhận ra tôi?” Uất Trì Phi kinh ngạc mà nhìn cô.

“Suy đoán cơ bản.”

Trong lòng Uất Trì Phi có chút không thoải mái, ngữ khí nói chuyện của cô gái này sao lại giống hệt Lãnh Tư Thần như vậy?

Phỏng chừng là bởi vì ở cùng tên kia lâu rồi.

Lúc này, pudding không ngừng dưới sự nỗ lực cách quần căn chân Uất Trì Phi, tuy rằng pudding còn nhỏ, nhưng dùng sức căn xuống vẫn là rất

đau.

Uất Trì Phi u ám mà liếc mắt nhìn pudding một cái, đang muốn một chân đá bay nó, Hạ Úc Huân lấy ánh mắt càng thêm u ám mà trừng lên nhìn hần, nói: “Anh dám động vào nó thử xem!”

Uất Trì Phi nhìn pudding, lại nhìn Hạ Úc Huân, cuối cùng vẫn không động, cứ như vậy vẫn không nhúc nhích tùy ý pudding cắn cho đã.

“Pudding lại đây, đừng chấp nhặt với cầm thú!” Hạ Úc Huân đem pudding ôm vào trong ngực.

Uất Trì Phi ở trong lòng lại gầm một tiếng! Mắng hần cầm thú, còn mắng hần ngay cả chó cũng không bằng?

Hần điên rồi mới có thể cho rằng cô là một tiểu bạch thỏ vô hại, quả thực chính là độc miệng rắn hổ mang.

Là hần quá khinh địch, người phụ nữ của Lãnh Tư Thần sao lại là kẻ dễ bắt nạt.

Uất Trì Phi nguyên rửa một tiếng, cũng không nói lời vô nghĩa, trực tiếp nói thẳng: “Tôi muốn cô cùng tôi rời đi, hoặc là tùy tiện cùng một người đàn ông nào đó bỏ trốn đều được, chỉ cần để Lãnh Tư Thần hoàn toàn hết hy vọng với cô. Nếu không, tin tưởng tôi, tôi có mấy trăm loại phương pháp có thể khiến cô vĩnh viễn biến mất. Đừng ép tôi phải đi đến bước đó!”

“Tôi thực khâm phục cách làm hy sinh sắc tướng bản thân quyền rũ tôi rời đi vừa rồi của anh. Kỳ thật tôi rất háo sắc, thật sự. Nhưng thực đáng tiếc, tôi chỉ háo sắc với Lãnh Tư Thần.....” Hạ Úc Huân rất tiếc nuối mà nói.

“Shit—— tôi không muốn cùng cô nói lời vô nghĩa, cô rốt cuộc có đi hay không?” Hần biết bản thân mình không có diện mạo đẹp như lão đại rồi

a!

Hạ Úc Huân nhướng mày, đáp: “Hiện tại, anh là đang ép tôi hồng hạnh xuất tường sao?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 385: Hồng Nhan Họa Thủy

“Hiện tại, tôi cho cô hai lựa chọn. Thứ nhất, cùng tôi diễn một vở hồng hạnh xuất tường. Thứ hai, chết.” Uất Trì Phi trong mắt tràn ngập sát khí trần trụi.

Hạ Úc Huân biết, người đàn ông trước mắt này thật sự rất muốn mình chết.

“Vì cái gì?”

Nghe được vấn đề của Hạ Úc Huân, Uất Trì Phi trào phúng mà cười nhẹ một tiếng, đáp: “Cô cư nhiên còn hỏi tôi vì cái gì? Đương nhiên là vì mạng người của mấy vạn anh em từ trên xuống dưới của Dạ Lang!”

Vì cô, Lãnh Tư Thần đã điên rồi. Mà tôi bây giờ phải làm cái tên Lãnh Tư Thần vô tình lãnh huyết kia trở về!

Phương pháp này chỉ có một, làm anh ta hận cô, đối với cô hết hy vọng, hoặc là, cô chết.”

“A, xem ra, tôi còn may mắn làm một hồng nhan họa thủy.” Nhìn nỗi hận che trời lấp đất trong mắt Uất Trì Phi, Hạ Úc Huân đột nhiên cảm thấy mình chính là tội nhân lớn nhất khắp thiên hạ.

“Phụ nữ đều là họa thủy! Trước kia tôi rất bội phục lão đại, anh ta chưa bao giờ bị bất cứ cảm xúc nào ảnh hưởng, càng sẽ không động tâm với bất

kỳ cô gái nào, bất luận dưới tình huống gì đều có thể bình tĩnh khách quan. Trước đây bao nhiêu chuyện lớn xảy ra, lúc sinh tử một đường đều là bởi vì có anh ta mới cố nhịn qua.

Tuy nói bên ngoài mọi chuyện đều là tôi làm, nhưng anh ta mới là linh hồn đứng đầu của toàn bộ Dạ Lang. Chỉ có đàn ông như vậy mới có thể có được thành tựu lớn, mới đáng giá tôi đi theo!

Nhưng hiện tại thì sao! Anh ta vì một cô gái mà đảo lộn toàn bộ kế hoạch, đem chính anh ta, bao gồm tất cả mọi người đặt trong vòng nguy hiểm..... Tất cả, đều là vì cô!” Uất Trì Phi phần nộ không thôi mà nói.

Hạ Úc Huân hít sâu một hơi, nói: “Anh nói đúng, nhân vật như Lãnh Tư Thần, không nên bị một cô gái huỷ hoại. Tôi sai thì sai ở đây, không nên bởi vì cảm thấy anh ấy tịch mịch cô độc liền đem anh ấy từ chỗ cao dụ xuống chỗ thấp, đem anh ta từ một vị thần biến thành thường dân.”

Sắc mặt Uất Trì Phi trắng bệch, nhưng vẫn tàn nhẫn quyết tuyệt mà nói, “Lãnh Tư Thần không cần cô đồng tình và thương hại, ở vị trí như vậy vốn dĩ phải chịu đựng tịch mịch cùng cô độc, chỗ cao không thẳng được lạnh, đây là tất nhiên.

Cô tự tiện xông vào, hại anh ta không ít, cũng hại mọi người.

Cô sai do không nên vọng tưởng ích kỷ mà đem anh ta chiếm làm của riêng. Lãnh Tư Thần không phải của một mình cô, trên người anh ta liên lụy đến tính mạng của ngàn vạn người. Anh ta như vậy, tuyệt đối không thể có tình cảm!”

Hạ Úc Huân sắc mặt tái nhợt như tuyết, rất nhỏ mà lắc lắc đầu, nói: “Xin lỗi cho tôi thật sự không cách nào hiểu được quan điểm của anh.”

Hắn sao lại có thể nói như vậy? Sao lại có thể tàn nhẫn mà đối xử với Lãnh Tư Thần như vậy?

Cô hiểu rõ, bọn họ chỉ là vì lập trường bất đồng mà thôi.

Hắn là đứng trên góc độ Dạ Lang, còn cô, trong mắt trong lòng cô cũng chỉ có Lãnh Tư Thần, chỉ có cảm thụ của anh.

Hoặc có lẽ, đây thật sự là bởi vì chú định trong đời, mọi chuyện xảy ra cũng nói cho cô biết, cô căn bản là không cách nào thay đổi vận mệnh của anh, cương quyết thay đổi anh kết quả chỉ là phải trả giá đắt bằng máu.

Xem ra hiện tại không phải chính cô rời khỏi, mà là tất cả mọi người buộc cô rời đi.

Chuyển biến từ chủ động đến bị động, làm cô hơi có chút tự giễu.

Hạ Úc Huân liếc xéo hắn một cái, nói: “Thật là ấu trĩ, anh cho rằng Lãnh Tư Thần là ai? Anh ta sẽ tin tưởng loại tiết mục kém bản lĩnh này sao? Xin lỗi, cho dù tôi rời đi, cũng là tôi tự nguyện, mà không phải bị các người dùng loại phương pháp đê tiện này ép đi.”

“Cô.....”

Đàm phán thất bại, Uất Trì Phi sắc mặt khó coi mà rời đi.

Uất Trì Phi đi rồi, Hạ Úc Huân do dự không chừng mà đùa nghịch đi động trong lòng bàn tay.

Chỉ cần cô gọi một cuộc điện thoại, Renault liền sẽ bắt đầu thực hành kế hoạch của hắn.

Hắn từng trộm truyền tin vào, nói mọi thứ đều sắp xếp xong, chỉ cần cô gật đầu, bất cứ khi nào đều có thể giúp cô rời đi.

Cô không biết có nên tin tưởng hắn hay không.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 386: Anh Nhất Định Cưới Em!

Mấy ngày sau, quán cà phê.

Nghe Lãnh Tư Thần tuyệt tình nói xong, sắc mặt Bạch Thiên Ngưng khó coi tới cực điểm.

“Ý anh nói anh yêu tôi tất cả đều là giả? Tiếp cận tôi và cùng tôi đính hôn tất cả đều là giả?”

Cô như thế nào cũng không nghĩ tới Lãnh Tư Thần vào thời điểm sự nghiệp phát triển không ngừng, thời điểm cô vinh hoa phú quý dễ như trở bàn tay, anh cư nhiên sẽ một tay đem cô từ đỉnh núi kéo xuống, đạp dưới chân.

“Cần tôi nhắc lại một lần nữa để cô tỉnh sao? Tôi chưa bao giờ yêu cô, trừ bỏ thân phận con gái của Bạch Vũ Hào, cô cái gì cũng không phải.” Sắc mặt Lãnh Tư Thần hoàn toàn là không kiên nhẫn.

Cái thân phận con gái của Bạch Vũ Hào? Cho dù cô dựa vào thân phận này thì như thế nào?

Bạch Thiên Ngưng thu hồi vẻ mặt cầu xin, sắc mặt tối tăm mà nhìn anh, nói: “Lãnh Tư Thần, anh không sợ tôi đem chuyện của anh nói cho ba tôi biết sao? Tôi biết, anh hiện tại còn phải dựa vào ông ấy.”

Lãnh Tư Thần trào phúng mà nhìn cô một cái, đáp: “Tôi đây cũng không ngại chuyện tôi đội nón xanh cho tất cả mọi người biết.

Cô cảm thấy, nếu ba cô biết cô ở bên ngoài làm những chuyện hoang đường đó, biết cô cấu kết với bọn xã hội đen bắt cóc buôn người, còn mua chuộc sát thủ ám sát Hạ Úc Huân, kết quả ngộ thương tới tôi, ông ta sẽ như thế nào?

Cho dù ông ta bênh vực con gái bảo bối người mình không đành lòng trách cứ, hoặc là, có vài chuyện nào đó là ông ta dạy cô làm như vậy, nhưng, ít nhất ông ta cũng phải kiêng kị áp lực từ giới truyền thông!”

“Chuyện không liên quan đến ba tôi! Ông ấy cái gì cũng không biết!” Bạch Thiên Ngưng gắt gao cắn môi, anh quả nhiên đều đã biết, hơn nữa so với cô tưởng tượng biết còn nhiều hơn.

“Tôi khuyên cô vẫn là sớm một chút trở về.” Lãnh Tư Thần nhìn mắt đồng hồ, nói: “Lúc này lệnh của toà án hẳn là đã truyền tới rồi.”

“Anh có ý gì?”

Bạch Thiên Ngưng vừa mới dứt lời liền nhận được một cuộc điện thoại, nghe tin tức Bạch Vũ Hào bị nghi ngờ có liên quan tham ô đang bị bắt giữ.

“Lãnh Tư Thần, anh không phải con người!” Bạch Thiên Ngưng vừa muốn bỏ nhào qua lập tức bị người ta mời ra ngoài.

“Lãnh Tư Thần, anh sao lại có thể đối với tôi như vậy! Anh chết không được tử tế, Lãnh Tư Thần, tôi sẽ không cho anh được dễ chịu! Các người đôi cầu nam nữ.....” Bạch Thiên Ngưng một đường gào lên.

Bạch Thiên Ngưng đi rồi, Hạ Úc Huân từ sau bình phong đi ra.

Những tiếng nguyên rủa ác độc kia dường như còn vọng ở bên tai, lần lượt trùng kích vào dây thần kinh yếu ớt của cô.

Cô cảm thấy có chút lạnh, nói: “Vì cái gì để tôi xem những thứ này.”

Lãnh Tư Thần đem thân mình tựa lưng vào ghế ngồi, nói: “Không hài lòng sao?”

“Vừa lòng cái gì? Vừa lòng sự dối trá của anh, sự lãnh huyết vô tình của anh?”

Lãnh Tư Thần giữ chặt cổ tay Hạ Úc Huân, kéo cô ngã xuống trên đùi mình, đáp: “Anh vốn dĩ là dối trá, vốn dĩ là lãnh huyết vô tình, em đã sớm biết không phải sao?”

Anh có thể chịu đựng bất cứ ai nói mình như vậy, lại không thể chịu đựng cô nói mình như vậy.

“Thực xin lỗi.” Hạ Úc Huân lúc này đây không có phản kháng, ngược lại hơi dựa vào lòng anh, nói: “Cám ơn anh vì con mà báo thù.”

Tưởng tượng đến mình bất cứ khi nào đều có thể rời khỏi anh, cô liền không đành lòng cùng anh ấm ã như vậy.

“Tiểu Huân.....” Cô hơi chút nhẹ nhàng cùng chủ động liền làm anh vui sướng không thôi.

“Tiểu Huân, đừng náo loạn với anh nữa được không? Anh thề, về sau mặc kệ vì lý do gì, anh cũng không bao giờ buông tay em ra!” Lãnh Tư Thần gặt gao cầm tay cô tràn đầy vết thương, nói: “Tiểu Huân, ngày mai chúng ta đi Cục Dân Chính đăng ký kết hôn được không?”

Hạ Úc Huân cả kinh, nói: “Không được.”

Sắc mặt Lãnh Tư Thần bỗng chốc lạnh xuống, nói: “Cô gái đáng chết, em rốt cuộc muốn như thế nào? Anh nói cho em biết, không cần em có đáp ứng hay không, anh nhất định cưới em! Em không đồng ý, anh vẫn luôn chờ đến khi em đồng ý mới thôi!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 387: Sợ Tôi Tự Sát?

Hạ Úc Huân đã rất lâu không có gặp Lãnh Tư Thần.

Anh khẳng định bởi vì ngày đó cô cự tuyệt mà tức giận rồi.

Như vậy cũng tốt, hiện tại cô thật sự không biết nên như thế nào đối mặt với anh, không bằng không gặp.

Lại là một đêm không ngủ.

Hạ Úc Huân từ trên giường lớn ngồi dậy, ở bên ngoài áo ngủ tùy tiện thêm chiếc áo khoác chậm rãi đi ra ban công.

Chỉ chớp mắt đã là mùa đông, ngoài cửa sổ nhánh cây trụi lủi, tuy rằng đã sắp 6 giờ, nhưng bầu trời vẫn xám xịt, mặt trời vẫn chưa lên.

Một cơn gió lạnh gào thét thổi tới, cô mặc kệ tóc dài cô trong gió tùy ý bay, che tầm mắt cô.

Hạ Úc Huân tiện tay đem một vài sợi tóc rối vuốt ra sau tai, gió lớn như vậy lạnh như vậy, cô lại một chút đều không cảm thấy lạnh, ngược lại cảm thấy rất vui sướng, cảm lòng không được mà nhón mũi chân, dang hai tay ra.....

Giống như như vậy liền có thể tự do một chút.....

Có lẽ Uất Trì Phi nói không sai, Lãnh Tư Thần vốn nên bày mưu lập kế làm đại sự, hiện tại lại bị những thứ nữ tình trường ràng buộc.

Giữa anh và cô, rốt cuộc là ai giam cầm ai?

Gió lớn hơn nữa, thậm chí bông tuyết hỗn loạn, áo khoác trên vai Hạ Úc Huân cũng rơi xuống, gió lạnh thấu xương, cô dường như lại không cảm giác được vẫn không nhúc nhích mà đứng ở nơi đó.....

Lúc Lãnh Tư Thần thở hồng hộc mà đẩy cửa ban công, nhìn thấy chính là tình cảnh như vậy.

Trên người cô gái chỉ mặc một chiếc váy ngủ đơn bạc màu trắng, hai chân trần trụi, ngửa đầu, hai tay cực kỳ nguy hiểm mà chống trên lan can, mũi chân nhón lên đón gió, giống như giấy tiếp theo sẽ theo gió bay đi.....

Đồng tử Lãnh Tư Thần chợt co rút lại, như một mũi tên bổ nhào tới đem cô từ lan can ôm trở về, lớn tiếng giận dữ hét: “Tiểu Huân, em làm cái gì?!”

Đột nhiên bị người từ phía sau ôm xoay một vòng, Hạ Úc Huân có chút phản ứng không kịp, ánh mắt hoảng hốt mà nhìn khuôn mặt người đàn ông khẩn trương trước mắt, toàn thân run rẩy, hơn nửa ngày mới bình thường trở lại, hơi hơi nhếch khóe miệng, nhàn nhạt nói: “Anh đang sợ hãi cái gì? Sợ tôi tự sát?”

Lãnh Tư Thần không biết bị chữ nào chọc trúng thần kinh, phần nộ không thôi mà rống lên: “Em câm miệng cho anh!”

Sau khi rống xong, anh lại phát giác ngữ khí của mình quá nặng, ảo não không thôi mà nguyên rửa một tiếng, gắt gao đem thân thể lạnh băng của cô ôm vào lòng, sau đó đem cô bế ngang lên, đặt lên trên giường.....

Trong ổ chăn cũng là một mảnh lạnh băng, chứng minh cô đã dậy rất lâu.

Sắc mặt Lãnh Tư Thần càng trầm, không nói một lời mà đi chuẩn bị bồn nước ấm, giúp cô xoa xoa hai chân lạnh cứng đờ bưng, sau đó đem cả người cô vào lòng ngực ấm của mình.

“Hạ Úc Huân, em thật ác độc.....”

Biết thương tổn anh cũng vô dụng, cho nên liền đi thương tổn chính em!

Hạ Úc Huân cũng chỉ như chim cú nhỏ rúc vào lòng anh, trước sau không nói một lời, biết anh đang nổi nóng, mình nói cái gì cũng vô dụng.

“Tiểu Huân, em rốt cuộc muốn thế nào? Nói cho anh biết, em rốt cuộc muốn như thế nào?” Ngữ khí Lãnh Tư Thần vô cùng kiềm nén.

Hạ Úc Huân chu môi, muốn nói chuyện, cuối cùng vẫn xóa bỏ ý niệm, cô muốn như thế nào anh còn không biết sao?

“Ngoại trừ rời khỏi anh, em muốn cái gì anh đều có thể cho em!” Lãnh Tư Thần từng câu từng chữ mà nói.

“.....” Hạ Úc Huân yên lặng thở dài, a, quả nhiên.....

Tuy rằng cô không nói gì, nhưng con người chột lóe nhàn nhạt trào phúng vẫn tiết lộ suy nghĩ chân thật của cô, Lãnh Tư Thần đột nhiên như bị kích thích bóp eo cô, cúi người, hung hăng cắn môi cô.....

Giống như dã thú bị chọc giận thô lỗ mà bạo lực, cho dù cô đau đến mức nở, anh lại càng thêm kích động.....

“A.....” Hạ Úc Huân không hề chuẩn bị đau đến thu chặt sau lưng, khớp xương ngón tay cơ hồ trắng bệch.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 388: Vòng Bảo Hộ

Lãnh Tư Thần lúc này đây thật sự hoàn toàn mất khống chế, anh bị sự hoảng loạn vì việc mất đi cô và cô cứ nằng khăng khăng khỏi mình làm cho phần nộ hoàn toàn phá hủy lý trí.....

Chỉ có như vậy..... Chỉ có cùng cô hoàn toàn kết hợp ở bên nhau như vậy Anh mới có thể thoáng an tâm một chút.....

Ngoài cửa sổ, gió lạnh gào thét, bông tuyết từ lác đác lưa thưa đến càng lúc càng nhiều, cuối cùng thành trận tuyết lớn nhất năm nay.

Từ bông tuyết lướt nhẹ đến tuyết lớn tung bay, từ mặt đường trở nên trắng xóa đến nóc nhà cũng tích lũy một tầng tuyết thật dày, toàn bộ thế giới biến thành một màu trắng thuần khiết.....

Thanh âm giường cọ xát mặt đất kịch liệt vang rớt cuộc đình chỉ.

Bình hoa hồng cắm đầu giường không biết khi nào đã ngã trên sàn nhà, cánh hoa đỏ tươi rơi đầy đất hết như máu tươi.

Hạ Úc Huân một chút sức lực nhúc nhích ngón tay đều không có, chỉ có thể kịch liệt mà thở hổn hển.

Lãnh Tư Thần môi vẫn dán vào cổ cô quỵn luyến mà hoạt động.....

“Không cần..... Tôi thật sự không được.....” Lúc phát hiện Lãnh Tư Thần lại có ý đồ tiếp tục, Hạ Úc Huân kinh hoảng thất thố mà ngăn anh lại.

Đây là Hạ Úc Huân hôm nay lần đầu tiên nói ra tiếng.

Cô rất cuộc chịu mở miệng nói chuyện với anh.

Tuy rằng lại là phương thức như vậy.

Lãnh Tư Thần cuối cùng buông tha cô, đem tóc mái hai bên ướm đầm của cô vuốt ra sau tai, ôn nhu mà ôm lấy cô, thanh âm khàn khàn nói: “Đứng gió lạnh lâu như vậy, cần đổ mồ hôi..... Bằng không sẽ cảm mạo.....”

Hạ Úc Huân khoe miệng nhếch lên, không phản ứng với anh. Loại lý do này anh cũng nói được?

“Tiểu Huân, về sau đừng làm anh sợ như vậy nữa...” Lãnh Tư Thần ngữ khí lòng còn sợ hãi.

Hạ Úc Huân: “.....”

Cô như thế nào dọa anh? Không phải đi ra ngoài hóng gió sao? Việc này cũng muốn quản?

Thấy Hạ Úc Huân lại không nói, ánh mắt Lãnh Tư Thần bỗng nhiên thâm trầm.

Hạ Úc Huân nhảy bén mà nhận ra nguy hiểm, vội vàng mở miệng nói: “Tôi đã biết! Tôi chỉ là có chút buồn, muốn hít thở không khí, anh đừng nghĩ nhiều vậy!”

Nghe Hạ Úc Huân trả lời, Lãnh Tư Thần cuối cùng vừa lòng, nói: “Tiểu Huân, xin lỗi, là anh sai, anh gần đây bận quá. Ngày mai mang em ra ngoài chơi được chứ?”

“Uhm.....” Hạ Úc Huân kỳ thật không có tâm tình chơi, nhưng lúc nguy hiểm này không nên ương bướng với anh, đành phải thuận miệng có lệ lên tiếng.

-

Sáng hôm sau.

Lương Khiêm mang theo người tới cửa đem ban công cùng tất cả cửa sổ đều thêm một tầng bảo hộ.

Ban công vốn dĩ có tầm nhìn cực đẹp, giờ phút này lan can cách một tầng lưới sắt, thoát nhìn tựa như ngục giam.

Hạ Úc Huân ôm pudding ngồi trên sô pha, mắt lạnh nhìn bọn họ bận rộn.

Lương Khiêm bị ánh mắt kia nhìn đến toàn thân phát lạnh, nơm nớp lo sợ nói: “Chị dâu, như vậy an toàn hơn một chút..... Ha ha an toàn hơn một chút..... Chị nghĩ xem, nếu pudding chạy loạn nhảy xuống chết mất thì làm sao bây giờ?”

A, pudding chân ngắn nhỏ cầu thang còn bò không lên nổi có thể trèo qua cửa sổ qua ban công ngã xuống sao?

Hạ Úc Huân vuốt lông tơ mềm mại của pudding, mặt không cảm xúc nói: “Cút.”

Lương Khiêm như được đại xá “Dạ” một tiếng, sau đó ngã nhào mà dẫn đám người trốn.

A a a, quá bi thảm, anh thực sự quá bi thảm, luôn bị sắp xếp cho những loại nhiệm vụ nguy hiểm như vậy, lão đại cũng là lòng dạ hiểm độc, tự cấp cho anh họa bánh mì loại lớn a, anh cũng không biết mình có thể sống đến thời điểm nghỉ đông nửa năm được hay không!

Lương Khiêm rời đi không bao lâu, Lãnh Tư Thần vừa lau tóc vừa từ trong phòng tắm đi ra, vừa lòng mà nhìn vòng bảo hộ trang bị xong, sau đó thở dài lập tức đi đến bên cạnh Hạ Úc Huân ngồi xuống.

“Tức giận sao?” Lãnh Tư Thần có chút khẩn trương hỏi.

“Không.” Hạ Úc Huân vẫn vẻ mặt không có gì.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 389: Ngay Cả Chó Cũng Không Bằng

Lãnh Tư Thần mệt mỏi xoa xoa ấn đường, dưới ánh mắt một tầng âm ảnh dày đặc.

Anh biết làm sẽ khiến cô phản cảm, anh cũng không muốn, nhưng, tưởng tượng đến sáng hôm qua nhìn thấy một màn kia anh liền tâm hoảng ý loạn, tối hôm qua càng là một đêm ác mộng.

So với việc để cô xảy ra chuyện, anh chỉ có thể lựa chọn làm cô tức giận.

Lãnh Tư Thần đem khăn lông nhét vào tay cô, sau đó cúi đầu, nói: “Giúp anh lau tóc.”

Hạ Úc Huân đang cho pudding ăn khô bò, nghe vậy cũng không ngừng đầu lên nói: “Anh tự lau đi.”

Lãnh Tư Thần tức khắc lộ ra vẻ ủy khuất, đáp: “Em ngay cả pudding đều có thể giúp nó lau lông, lại giúp anh lau tóc cũng không chịu?”

Hạ Úc Huân liếc mắt nhìn anh một cái, nói: “Anh xác định muốn cùng một con chó so đo sao?”

Lãnh Tư Thần cười lạnh một tiếng, đáp: “Xác thật không nên cùng so với nó, anh chỗ nào so được với nó, hiện tại anh không phải ngay cả một con chó đều không bằng sao? Em giúp nó gãi ngứa, giúp nó thay quần áo,

đút cho nó ăn, giúp nó tắm rửa, sấy lông cho nó, còn ôm nó ngủ! Anh có điểm nào so được?”

Hạ Úc Huân thấy anh càng nói càng kỳ cục, cư nhiên thật đúng là so đo với một con chó, vô ngữ mà xoa xoa cái trán.

Trong lòng ngực pudding nhận thấy được địch ý của nam chủ nhân đối với mình, sợ hãi “A ô” một tiếng, rất thức thời mà ngậm khô bò trốn về địa bàn của mình.

Lãnh Tư Thần nhìn pudding ngủ trong cái tổ nhỏ màu hồng ấm áp kia, trong mắt càng bốc hỏa, nói: “A, ngay cả chỗ ở cũng tự tay em làm....”

Hạ Úc Huân thật sự bị anh nhắc mãi đến không nhin được, một phen đoạt khăn tay trong tay anh động tác thô lỗ mà lau khô tóc cho anh.

Lãnh Tư Thần chôn đầu, tùy ý cô xoa nắn, cuối cùng là không nói.

Chờ đến khi lau xong, anh một đầu nện trên vai cô, nhẹ nhàng ôm eo cô, nói: “Tiểu Huân..... Anh rất cuộc nên làm cái gì bây giờ..... Anh chỉ có ở thời điểm cùng em làm tình mới có thể cảm thấy an tâm..... Anh không thể..... Kỳ thật cũng không phải không thể.....”

Hạ Úc Huân rất cuộc không thể nhin được nữa, quát: “Anh câm miệng cho tôi!”

Thấy cô tức giận đến hai má đỏ bừng, không hề tái nhợt không huyết sắc như trước, Lãnh Tư Thần nhẹ nhàng thở ra.

“Đi tắm rửa một cái thay quần áo, anh mang em ra ngoài.” Lãnh Tư Thần xoa xoa đầu cô nói.

“Đi đâu?” Hạ Úc Huân nhăn nhăn mày.

“Ngày hôm qua nói mang em đi ra ngoài chơi.”

“Tôi..... Không muốn ra ngoài.....” Hạ Úc Huân không chút hứng thú nói.

Sắc mặt Lãnh Tư Thần dần dần trở nên nặng nề, mấy ngày nay cô từ bắt đầu cực độ bài xích đến dần dần an tĩnh ngoan ngoãn, cuối cùng giống như ao tù nước đọng, thậm chí có dấu hiệu phí hoài bản thân mình, khiến anh nôn nóng không thôi.

Không thể lại tiếp tục để cô như vậy, nếu không mặc kệ đối với thể chất hay tâm lý cô đều không tốt.

“Ngaoan, đi thay quần áo, chúng ta đi đến một nơi em nhất định sẽ thích.” Lãnh Tư Thần nhẫn nại dụ dỗ nói.

Hạ Úc Huân mím môi, biết chỉ cần là chuyện anh quyết định liền nhất định sẽ nghĩ cách làm được, chỉ đành theo lời anh đi tắm rửa thay quần áo.

Chờ lúc cô thay quần áo ra tới, Lãnh Tư Thần trên dưới đánh giá cô một cái, vẻ mặt không tán đồng mà đi về phía trước, sau đó đưa tay mở nút thắt áo khoác cô ra.

Hạ Úc Huân che cổ áo để phòng mà lui về phía sau một bước, nói: “Anh làm cái gì?”

Lãnh Tư Thần cười khở liếc nhìn cô một cái, từ trong phòng lấy ra một chiếc áo lông vũ cho cô, nói: “Thay cái này đi, áo trên người em quá đơn bạc.”

“Tôi không sợ lạnh.”

“Em bây giờ không thể so với trước kia.”

Hạ Úc Huân nghe vậy thần sắc ảm đạm vài phần, nhàn nhạt nói, “Đều đã qua lâu như vậy..... Không có gì trở ngại.....”

“VẬY CŨNG PHẢI CHÚ Ý! TUYẾT VỪA RƠI, BÊN NGOÀI RẤT LẠNH!” LÃNH TƯ THẦN
KHẲNG KHẲNG GIÚP CÔ ĐEM QUẦN ÁO THAY ĐỔI.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 390: Cả Ngày Đầu Thuộc Về Em

Vì thế Hạ Úc Huân cứ như vậy bọc thành một viên cầu đi theo Lãnh Tư Thần ra ngoài.

Trải qua nơi có vài tầng cửa, không tầng cửa nào không yêu cầu mật mã và vân tay chỉ có Lãnh Tư Thần biết, toàn bộ người trông coi bên ngoài cũng chỉ nghe khẩu lệnh của Lãnh Tư Thần.

Nơi cô ở như thiết thông kín kẽ, ngay cả ruồi bọ đều bay không lọt được, cho nên Renault vẫn luôn không tìm được cơ hội mang cô đi.

Có lẽ..... Có lẽ hôm nay là một cơ hội.....

Hạ Úc Huân không khỏi xiết chặt hai năm đấm, giây tiếp theo, vẻ mặt ngấn ra, thì ra là bị Lãnh Tư Thần cầm tay đeo găng tay ấm.

Hạ Úc Huân bất đắc dĩ mà thở dài, anh thật sự chuẩn bị đem cô bọc thành quả cầu sao?

Ách, anh hẳn không phải nghĩ thông suốt phương thức hạn chế giá trị vũ lực cô chứ.....

Đừng nói, vẫn rất hữu dụng!

Tay chân cô hiện tại đều duỗi không ra.....

Bất quá, Lãnh Tư Thần chỉ cho cô đeo một bên, một tay kia không có đeo, mà bị anh nắm, nắm trong lòng bàn tay ấm áp.

Hạ Úc Huân cảm nhận được độ ấm từ lòng bàn tay anh, trong lòng chua xót nói không nên lời.....

Mọi thứ này đều là những thứ cô từng hưởng tới, nhưng cái giá phải trả để có được quá nặng nề, nặng nề đến mức cô không cách nào gánh vác nổi.

Rất nhanh xe của Lãnh Tư Thần chậm rãi mở ra, Lương Khiêm ở phía trước lái xe, Lãnh Tư Thần ôm cô ngồi phía sau, sau xe bọn họ còn ba chiếc đi theo, đại khái là để phòng có người trên đường cướp người.

Gần đây học trưởng và Mặc cũng ngừng nghỉ, tựa hồ đều bị chuyện gì đó ngăn trở, rất có thể là Lãnh Tư Thần động tay động chân, mà Uất Trì Phi cũng không có tới nữa.

Hạ Úc Huân cười khổ, cô đây là thật sự thành họa quốc yêu phi sao?

Dọc theo đường đi, cửa hàng ngoài cửa sổ tất cả đều giăng đèn kết hoa, cửa trang trí rất nhiều cây thông Noel phát sáng, Hạ Úc Huân có chút hoảng hốt, nhìn ngày trên di động, lúc này mới phát giác, hôm nay cư nhiên là lễ Giáng Sinh.....

Nửa giờ sau, xe dừng lại.

Hạ Úc Huân xuống xe, nhìn cổng vòm trai trí một mảnh đỏ xanh đầy không khí Giáng Sinh trước mắt, còn có cây thông Noel thật lớn ngay cổng chính, cùng với nhân viên hóa trang thành ông già Noel.....

Cô vẫn luôn không hỏi Lãnh Tư Thần muốn mang cô đi đâu, không nghĩ tới người không thú vị như Lãnh Tư Thần cư nhiên sẽ mang cô tới công viên giải trí.

“Sao? Thích chứ?” Lãnh Tư Thần hỏi.

Nhìn vẻ mặt Lãnh Tư Thần chờ mong mà khẩn trương, Hạ Úc Huân gật gật đầu.

Lãnh Tư Thần nhẹ nhàng thở ra, kéo tay cô, nói: “Vào đi thôi, hôm nay cả ngày của anh đều thuộc về em! Cùng em chơi thỏa thích!”

Phía sau hai người từ trong chiếc xe màu đen thứ tư.

Uất Trì Phi vẻ mặt âm u, nói: “Đây đã là lúc nào rồi, cư nhiên còn có tâm tư bồi phụ nữ ra chơi lễ Giáng Sinh! Lão đại thật là điên rồi! Cô gái này nhất định phải trừ bỏ!”

Hương Viễn bên cạnh lắc lắc mà nhìn hắn một cái, nói: “Được rồi phi ca, anh còn ngại lần trước bị lão đại đánh chưa đủ thảm sao?”

Uất Trì Phi sắc mặt cứng đờ, đáp: “Lời thật thì khó nghe! Cho dù bị lão đại đánh chết ta cũng phải nói!”

“Được rồi, bình tĩnh chút không được sao? Hôm nay dù sao cũng là ngày đặc biệt, anh có thể châm chước thì châm chước đi, đôi tình nhân nào mà không cùng trải qua lễ Giáng Sinh a? Đây không phải thói thường của con người sao?” Hương Viễn khuyên.

“Lão đại không phải người bình thường!”

Hương Viễn làm vẻ quẫn bách, nói: “Lão đại cho dù lợi hại cũng là con người mà, anh đừng sùng bái mù quáng được không?”

“Hương Viễn! Người rút cuộc đứng về bên kia sao? Sao lại luôn nói giúp cô gái kia vậy!” Uất Trì Phi giận dữ hét.

“Phi ca, anh không cảm thấy anh mấy ngày nay đặc biệt nóng nảy sao?” Hương Viễn bịt tai lại, nhỏ giọng ngập ngừng nói: “Anh nên không phải là

yêu lão đại rồi chứ..... Cho nên nhìn thấy lão đại bị cướp mới kích động như vậy.....”

“Người lẩm nhẩm lẩm nhẩm cái gì a?”

“Ách, không có gì không có gì.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 391: Tiểu Tham Ăn

Suốt một ngày, từ ban ngày đến chạng vạng, Lãnh Tư Thần cực kiên nhẫn mà bồi cô chơi toàn bộ trò chơi trong công viên.

Hạ Úc Huân vốn dĩ không có tinh thần, đến cuối cùng tâm tình cũng dần dần tốt hơn chút.

Nhưng trong lòng trước sau vẫn có một tảng đá lớn đè nặng, tay không tự giác mà vuốt di động trong túi.

“Thích bong bóng sao? Anh đi mua cho em một cái!” Lãnh Tư Thần sẵn sốc hỏi.

Giờ phút này Hạ Úc Huân một tay cầm một cây kẹo bông thật lớn, một tay khác cầm xiên bạch tuộc viên nhỏ, mực nướng, bắp luộc và các loại ăn vặt khác.

“Uhm.” Hạ Úc Huân thất thần gật gật đầu, sau đó nhìn anh chạy đến phía đối diện cách đó không xa.

Có nên thừa dịp này giở cho Renault một tin nhắn hay không đây?

Nhưng Lãnh Tư Thần có dễ dàng để cô rời khỏi hay không? Biết rõ tình huống hôm nay nguy hiểm như vậy, cô vô cùng có khả năng nhân cơ hội chạy trốn.....

Nếu lần này thất bại, như vậy lần sau cô càng không có cơ hội, cần phải một lần thành công mới được, cho nên cô phải cẩn thận.

“Mẹ mẹ ơi... Kẹo bông..... Mẹ con muốn ăn kẹo bông.....”

Hạ Úc Huân đang suy nghĩ bị thanh âm một cậu bé cắt ngang.

Cô cúi đầu, nhìn thấy một nhóc con mặc quần yếm, đầu kiểu dưa hấu đang đứng ở trước mặt cô, mắt trông mong nhìn một đóa lớn kẹo bông đủ màu sắc.....

Cậu bé mới khoảng ba bốn tuổi, hai má mỗm mỗm, miệng đều sắp chảy nước miếng, thoạt nhìn đặc biệt đáng yêu.

Tim Hạ Úc Huân tức khắc mềm nhũn, đang muốn đem kẹo bông cho bé, mẹ cậu bé vài bước đuổi theo tới, một tay đem cậu kéo qua.

“Con đứa nhỏ này, mẹ không phải đã nói với con rồi sao, nơi này người nhiều, không được chạy loạn, lỡ như mẹ lạc mất con thì làm sao bây giờ!”

“Mẹ, kẹo..... Kẹo bông..... Bạch tuộc viên nhỏ..... Hotdog..... Thịt nướng.....” Cậu bé đã nước miếng tràn lan.

Bi kịch chính là trong tay Hạ Úc Huân cầm tất cả đều là đồ ăn, quả thực là quá dụ hoặc.

Bởi vì cô gần đây có chút gầy, cho nên Lãnh Tư Thần luôn tìm mọi cách để cô ăn nhiều, dọc theo đường đi tay cô đều đã sắp cầm không nổi.

Mẹ cậu bé xin lỗi nói, “Tiểu thư, thật ngại quá, nhóc con nhà tôi là tiểu tham ăn, vừa thấy đồ ăn ngon liền không chịu đi, những thứ này cô mua ở đâu vậy?”

“Ở ngay bên kia không xa, tất cả đều là bán đồ ăn vặt.” Hạ Úc Huân chỉ phương hướng.

Mẹ cậu bé liên tục nói lời cảm ơn, lôi kéo cậu bé đang lưu luyến đi mất.

.....

Lúc Lãnh Tư Thần trong tay cầm một quả bong bóng về, nhìn thấy Hạ Úc Huân đang nhìn về một nơi nào đó xuất thần.

“Tiểu Huân, làm sao vậy? Nhìn cái gì?”

“Không có gì.” Hạ Úc Huân phục hồi tinh thần lại, thần sắc rõ ràng không có tinh thần như vừa nãy.

Lãnh Tư Thần nheo hai mắt, lại nhìn về phía cô vừa nhìn một cái, thấy một người phụ nữ dắt một cậu bé ba bốn tuổi mũm mĩm tới chỗ bán ăn vặt.....

Lãnh Tư Thần trong nháy mắt ý thức được cô vì cái gì đột nhiên tâm tình suy sụp.

Anh biết Hạ Úc Huân thích trẻ con biết bao, biết chuyện kia với cô đã kích lớn thế nào, cho dù qua lâu như vậy, cô nhìn như chẳng hề để ý, nhưng kỳ thật chỉ là đem tổn thương che giấu đi.

Lãnh Tư Thần cầm lấy đồ ăn vặt trong tay cô giúp cô xách theo, sau đó đem bong bóng vừa rồi mua về đưa cho cô, nói: “Một quả cuối cùng, bị anh cướp được.”

Hạ Úc Huân nhìn quả bong bóng hình trái tim màu đỏ, có chút dở khóc dở cười, đối với Lãnh Tư Thần mà nói, mua loại đồ vật này thật đúng là khó xử anh.

Vừa rồi cô thất thần, cũng không chú ý bong bóng này rốt cuộc là hình dáng gì lại khiến anh đi mua.

“Cám ơn.” Hạ Úc Huân nhận lấy, kết quả không cầm chắc, quả bong bóng kia tức khắc bay lên không trung, rất nhanh biến mất không thấy nữa.

Lãnh Tư Thần mày nhú chặt, nói: “Anh lại đi mua cho em một cái khác, nơi khác có thể còn có người bán.”

“Không cần!” Hạ Úc Huân giữ chặt anh, nói: “Bất quá chỉ là một quả bong bóng mà thôi! Mà tôi cũng sắp không có tay để cầm!”

Lãnh Tư Thần lúc này mới từ bỏ, nhưng tâm tình xem ra vẫn có chút tích tụ.

Bất quá anh rất nhanh liền lấy lại tinh thần, hơi có chút khẩn trương mà nói, “Tiểu Huân..... Chúng ta..... Chúng ta đi ngồi cái kia đi?”

Hạ Úc Huân theo ánh mắt Lãnh Tư Thần nhìn qua, thấy được vòng đu quay màu vàng ngay giữa công viên giải trí.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 392: Gả Cho Anh Được Chưa

“Ừm, truyền thuyết nói rằng người yêu nhau cùng nhau ngồi vòng đu quay cuối cùng đều sẽ chia tay chấm dứt.....” Hạ Úc Huân ý vị thâm trường mà mở miệng nói..

“Nhưng nếu lúc vòng đu quay lên tới chỗ cao nhất cùng người yêu hôn nhau, hai người liền sẽ vĩnh viễn ở bên nhau!” Lãnh Tư Thần lập tức nói tiếp.

Hạ Úc Huân nhin không được nở nụ cười, hỏi: “Ai dạy anh những thứ này?”

Đây tuyệt đối không phải phạm trù tri thức cùng kinh nghiệm cuộc sống mà Lãnh Tư Thần có.

Vẻ mặt Lãnh Tư Thần có chút quẫn bách, đáp: “Xem trong sách.....”

“Hả, xem sách sao? Hẳn không phải là các loại sách “Hướng dẫn yêu” chứ.....” Hạ Úc Huân lẩm bẩm tự nói, vẻ mặt có chút khó có thể hình dung.

Lãnh Tư Thần xem loại sách này, quả thực là quá chấn động người rồi.

Cuối cùng, hai người vẫn cùng nhau ngồi trên vòng đu quay.

Vốn dĩ hôm nay người yêu nhau đến ngồi trên vòng đu quay hẳn là rất nhiều, nhưng nơi này lại ngoài ý muốn không có người, chỉ có hai người

bọn họ, không cần nghĩ, khẳng định là Lãnh Tư Thần cái tên nhà giàu này đặt bao hết.

Vòng đu quay chậm rãi bay lên, chơi một ngày có chút mỏi mệt, Hạ Úc Huân dựa vào cửa kính, không chút để ý mà nhìn đám người náo nhiệt bên ngoài cùng ánh đèn rực rỡ.....

Lãnh Tư Thần quy quy củ củ mà ngồi đối diện cô, cảm giác cô rõ ràng ở ngay bên cạnh mình, nhưng lại giống như cách xa nhau ngàn dặm.

Một trận tiếng chuông di động vang lên.

Lãnh Tư Thần nhận ——

“Được, ta đã biết.”

“Dựa theo nguyên kế hoạch.”

“Có thể.”

.....

Tiếp theo lại thuận miệng “Uhm” vài tiếng liền cúp máy.

Hạ Úc Huân nhìn anh một cái, nói: “Anh cùng tôi cũng lâu rồi, anh nếu bận.....”

“Không bận.” Lãnh Tư Thần mặt không cảm xúc cắt ngang lời cô nói.

“.....” Hạ Úc Huân đành phải không nói gì.

Hai người cứ như vậy nhìn nhau không nói gì, cùng nhau ngồi trên vòng đu quay chậm rãi bay lên.

Cuối cùng, còn kém một chút liền sẽ lên tới nơi cao nhất.....

Hạ Úc Huân đột nhiên một trận khấn trương, trộm liếc mắt nhìn Lãnh Tư Thần một cái.

Đông ——

Vòng đu quay vụt qua một cái, rốt cuộc dừng lại ở điểm cao nhất.

Về mặt Lãnh Tư Thần chuyên chú mà nhìn cô, hỏi: “Tiểu Huân, anh có thể hôn em chứ?”

Như vậy chẳng khác nào đang gián tiếp hỏi cô có muốn vĩnh viễn cùng anh ở bên nhau hay không.....

Hạ Úc Huân nắm chặt hai tay, chậm rãi không nói gì.

“Tiểu Huân, vĩnh viễn cùng anh ở bên nhau nhé.....”

Sau một lúc lâu, cuối cùng vẫn không chờ cô trả lời Lãnh Tư Thần nghiêng người qua, chậm rãi phủ lên môi cô.

Cùng lúc đó, ngay vào thời khắc này, phía chân trời đột nhiên xuất hiện một đường ánh sáng màu vàng từ chân trời bắt đầu lập tức bay lên..... Bay lên..... Vẫn luôn bay lên giữa không trung, cuối cùng phịch một tiếng nổ vang hình thành một đám pháo hoa hình tròn thật lớn.....

Ngay sau đó, phía đường chân trời vô số ánh sáng vàng như vậy bay lên, sau đó đồng loạt nổ vang trên bầu trời.

Trong phút chốc, bầu trời vốn dĩ tối tăm tràn đầy đèn đuốc rực rỡ.....

Hạ Úc Huân ngơ ngẩn nhìn màn pháo hoa long trọng trước mắt khiến người ta vô cùng chấn động, hơn nửa ngày vẫn chưa bình tĩnh lại.....

Ngay lúc Lãnh Tư Thần hôn đột nhiên nổi lên pháo hoa, sẽ trùng hợp như vậy? Cô đột nhiên hiểu ra cái gì đó, trái tim bình thường bình thường

nhảy dựng lên.

Không biết qua bao lâu, pháo hoa trên bầu trời cứ nhiên hợp thành hình vẽ “XYX. MARRY. ME”.....

Lãnh Tư Thần đột nhiên ở trước mặt cô quỳ xuống, trong tay cầm một chiếc hộp nhỏ màu xanh biển tinh xảo, bên trong là một chiếc nhẫn kim cương được khảm lộng lẫy bắt mắt.

Lãnh Tư Thần quỳ một gối xuống đất, khẽ cười một tiếng, nói: “Tiểu Huân, em nói sai rồi, không phải “Hướng dẫn yêu”, mà là “Hướng dẫn cầu hôn”.....”

Hạ Úc Huân một câu đều nói không nên lời, thì ra..... Thì ra anh vừa rồi nghe điện thoại, trong điện thoại nói những kế hoạch gì đó, chính là cái này.....

Pháo hoa đầy trời phản chiếu trong đôi mắt anh, con người vô cùng thâm thúy nhìn cô, nói: “Hạ Úc Huân, gả cho anh được chứ?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 393: Muốn Cô Ấy Hay Là Muốn Ta

Giờ phút này, Hạ Úc Huân xoắn ngón tay, trong đầu ngập tràn xung đột.

Nếu cảnh tượng như vậy xuất hiện trước khi xảy ra nhiều chuyện, nhất định sẽ là thời khắc hạnh phúc nhất đời cô.

Mà giờ này khắc này, một màn mộng ảo này chỉ có thể giống như một tòa núi lớn đè vào vai cô.

Rốt cuộc là từ khi nào, cô cư nhiên trở nên sợ đầu sợ đuôi do dự không chừng như vậy, Hạ Úc Huân trước đây thẳng tiến không lùi không sợ trời không sợ đất đâu mất rồi?

Trong lòng cô đột nhiên vô cùng khủng hoảng.

Trong tình cảm này, cô ngay cả chính mình đều đánh mất đi.

Đối diện, Lãnh Tư Thần nhìn vẻ mặt khắc sâu đau đớn cùng tự giễu của Hạ Úc Huân, trái tim giống như bị một bàn tay sắt nắm chặt, anh tựa hồ có thể đoán trước được kết quả.....

Quả nhiên, giây tiếp theo, Hạ Úc Huân ngẩng đầu, ánh mắt thanh lãnh mà nhìn anh, chậm rãi mở miệng nói, “Thực xin lỗi.”

Ba chữ.

Không phải “Em nguyện ý”, mà là “Thực xin lỗi”.

Tia sáng lóa mắt chờ mong trong con người Lãnh Tư Thần liền giống như màn pháo hoa rực rỡ trước mắt, sau khi sáng lạn trong ngăn ngủi rất nhanh liền biến mất không thấy, không để lại một chút dấu vết trên bầu trời rộng lớn.

Một góc nào đó dưới vòng đu quay công viên giải trí.

Ba người đàn ông đang tò mò nhiều chuyện mà ngưỡng đầu nhìn về phía Lãnh Tư Thần cùng Hạ Úc Huân.

“Phi ca, thế nào thế nào?” Hường Viễn nôn nóng không thôi hỏi Uất Trì Phi đang cầm kính viễn vọng.

Uất Trì Phi trầm ngâm nói: “Nhìn sắc mặt lão đại, tựa hồ là bị cự tuyệt.....”

Lương Khiêm bên cạnh chấn kinh ngay tại chỗ, nói: “Mẹ nó, không thể nào! Theo kinh nghiệm của tôi, chiêu lẳng mạn này tuyệt đối không có khả năng thất bại a! Không có cô gái nào có thể chống cự được chiêu này!”

Hường Viễn thấy sắc mặt Uất Trì Phi không đúng, nhìn không được hỏi: “Ách, phi ca anh làm sao vậy? Anh không phải hy vọng bọn họ không ở bên nhau sao? Sao lão đại bị cự tuyệt sắc mặt anh vẫn đáng sợ như vậy!”

Uất Trì Phi nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Lão đại bị cự tuyệt, lão đại cư nhiên bị cự tuyệt! Cô gái kia dựa vào cái gì cự tuyệt lão đại? Cô ấy có tư cách gì! Cô ấy cho rằng cô ấy là ai a cư nhiên dám làm mất mặt lão đại chúng ta! Thật coi mình như rể hành sao!”

Hường Viễn cùng Lương Khiêm nhìn Uất Trì Phi, nhìn nhau một cái, đồng thời lộ ra vẻ mặt cực kỳ vô ngữ.

Phi ca thật không hổ là fan ruột của lão đại!

“Mẹ nó! Hôm nay ta nhất định phải đi tìm cô gái kia tâm sự, ta thật muốn hỏi một chút cô ấy, lão đại chúng ta có nơi nào không xứng với cô ấy! Cô ấy cứ nhiên dám cự tuyệt!” Uất Trì Phi hùng hùng hổ hổ, nói muốn đi.

Lương Khiêm cùng Hường Viễn hai người mỗi người mỗi bên hợp lực đem Uất Trì Phi giữ chặt.

Lương Khiêm vẻ mặt bất đắc dĩ nói: “Tôi nói phi ca a, cô gái người ta không chịu nhận là đúng, không đồng ý cũng không phải! Anh rốt cuộc muốn người ta phải thế nào?”

“Ta muốn cô ấy tránh xa thật xa lão đại của chúng ta!” Uất Trì Phi rống giận: “Ta đây liền đi hỏi lão đại, rốt cuộc là muốn cô ấy hay là muốn ta.....”

“Ách.....” Hường Viễn lập tức lộ ra vẻ mặt tựa hồ đã biết bí mật gì đó khó lường hoảng sợ, nói: “Phi ca, anh hẳn sẽ không đối với lão đại ôm tâm tư bí ẩn gì đó chứ? Anh đừng nghĩ a! Lão đại chính là thẳng! Thẳng tấp thẳng tấp!”

Uất Trì Phi sừng sốt một lát, sau đó tức giận một chân đá qua, nói: “Đánh rắm, lời lão tử còn chưa nói xong! Ta là muốn hỏi lão đại là muốn một cô gái, hay là muốn anh em chúng ta!”

Hường Viễn cười gượng, đáp: “Lựa chọn này của anh kỳ thật căn bản không tồn tại!”

“Đừng rồi a, hai cái này hoàn toàn có thể cùng tồn tại! Anh phải tin tưởng năng lực của lão đại chúng ta, anh ấy nhất định có thể xử lý tốt! Một tiểu nha đầu mà thôi có thể ảnh hưởng đến cái gì a? Lão đại phải yêu đương rồi kết hôn a, anh không thể để người ta cả đời đánh quang côn chứ!” Lương Khiêm cũng khuyên nhủ.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 394: Đối Diện Không Nói Gì

Uất Trì Phi rớt cuộc thoáng bình tĩnh chút, sắc mặt âm trầm mà đứng ở nơi đó, không biết suy nghĩ cái gì.

Lúc này, di động hắt đột nhiên vang lên.

Uất Trì Phi nghe máy, cũng không biết đầu bên kia điện thoại nói cái gì, vẻ mặt của hắn lập tức trở nên kinh giận vô cùng, đáp: “Người nói cái gì? Mẹ nó! Lão tử lập tức liền đến!”

“Làm sao vậy?”

“Xảy ra chuyện gì?”

Lương Khiêm cùng Hường Viễn vội vàng truy vấn.

Uất Trì Phi nhìn hai người cười lạnh một tiếng, đáp: “Tổng bộ đã xảy ra chuyện, các anh em thương vong vô số kể, a, chính cậu nói không ảnh hưởng? Ta không phải phản đối bên cạnh lão đại có phụ nữ, nhưng cô gái kia chính là họa thủy, lão đại vì cô ta đã mất đi năng lực phán đoán cơ bản! Chỉ có các người hai tên ngốc còn ngây ngô một chút ý thức nguy hiểm đều không có! Các anh em dùng tính mạng đổi lấy mọi thứ, chẳng lẽ muốn cứ như vậy hủy hoại trong tay một cô gái sao?”

Lương Khiêm cùng Hường Viễn nhìn vẻ mặt Uất Trì Phi hận thù sôi sục thảo phạt Bao Tự Đất Kỷ Dương Quý Phi chết, đều không nói một lời, bất

đắc dĩ mà thở dài.

Không hề nghi ngờ Uất Trì Phi đối với Hạ Úc Huân thành kiến thật sự là quá sâu, lại nói hăn nói như vậy với một cô gái không khỏi quá không công bằng.

Hạ Úc Huân nhiều nhất cũng chỉ nhân tố bên ngoài, tuy rằng nói nhân tố bên ngoài thay đổi nguyên nhân bên trong, nhưng nguyên nhân bên trong mới là nguyên nhân căn bản biến hóa phát triển sự vật a!

Lão đại nếu thật sự là hôn quân, cho dù Hạ Úc Huân đi rồi, cũng sẽ có xuân úc huân, thu úc huân, đông úc huân gì đó.....

Đuổi một Hạ Úc Huân có ích lợi gì?

Ngược lại, từ sau khi Hạ Úc Huân xuất hiện, tuy rằng hai người bọn họ thường xuyên thực hành nhiệm vụ nguy hiểm như trông coi cô và lắp ráp vòng bảo hộ, nhưng so với chấp hành nhiệm vụ đao thật kiếm thật của bọn họ quả thực chính là gặp sự phụ.

Lão đại trước kia lạnh như một khối băng ngàn năm, nói một không hai, với thủ hạ khắc nghiệt muốn chết, chỉ cần phạm sai lầm, liền tuyệt đối đừng nghĩ đến chuyện tiếp tục làm thủ hạ ở bên cạnh anh, thủ đoạn trừng phạt cũng mỗi năm đều đáng sợ hơn, làm hại gần mấy năm bên trong tổ chức tiếng oán than dậy đất, áp lực cơ hồ lớn đến sắp mất khống chế.

Mà Hạ Úc Huân đã đến với trình độ lớn làm hòa hoãn tác phong làm việc lãnh khốc đến gần như tàn bạo của lão đại trước đây.

Mấy năm nay mọi người làm chuyện quá mức nguy hiểm, rất nhiều thành viên kiếm đủ rồi, tuổi cũng lớn, muốn yên phận sống không phải là ít. Kế hoạch tẩy bạch của Lãnh Tư Thần chiếm được sự ủng hộ của đại đa số, chỉ là quá trình này vô cùng gian nan, có hy sinh cũng là điều khó tránh khỏi.

Chỉ tiếc, việc Uất Trì Phi cầm đầu phái cấp tiến thật sự là vấn đề lớn khiến người ta đau đầu.

-

Pháo hoa trên trời đã tàn, ánh đèn vòng đu quay cũng tối sầm.

Sau khi hai người từ vòng đu quay xuống dưới, đối diện không nói gì mà sóng vai trở về.

Người vui vẻ mà đến lại không vui mà trở về, đại khái chính là hình dung tình cảnh giờ phút này.

Hạ Úc Huân muốn nói cái gì đó đánh vỡ sự trầm mặc, nhưng cảm giác lúc này nói cái gì đều không đúng, đành tiếp tục duy trì sự trầm mặc.

Từ đầu tới đuôi vẻ mặt Lãnh Tư Thần đều đặc biệt khó coi, cô trong lòng lo sợ bất an, lo lắng anh sẽ đột nhiên nổi giận trong chốc lát.

Nhưng, khiến cô kinh ngạc chính là, mãi cho đến khi đưa cô về nhà, Lãnh Tư Thần đều không có phát hỏa, lúc bị một cuộc điện thoại gọi đến cũng rất bình tĩnh, thật giống như cái gì cũng chưa từng xảy ra.

Chỉ có bị một quyền đập nát cửa kính xe, cùng với ánh mắt hoảng sợ của Lương Khiêm cùng Hường Viễn chân thật ghi lại tâm tình đêm đó của Lãnh Tư Thần.

Lão đại thật đúng là, lo lắng ở trước mặt chị dâu phát hỏa sẽ khiến chị dâu sợ hãi, liền ở trước mặt chúng ta phát hỏa.

A a a, bọn họ cũng rất sợ hãi có biết không!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 395: Đời Trước Có Thù Oán

Đêm khuya, sau khi xử lý xong chính sự, Lãnh Tư Thần không có trực tiếp về chỗ Hạ Úc Huân, mà đi đến nhà Tần Mộng Oanh.

Lúc Tần Mộng Oanh nghe được tiếng chuông cửa có chút kỳ quái, đã trở thề này ai còn ấn chuông cửa?

Mở cửa, Tần Mộng Oanh mặt đầy kinh ngạc.

“Lãnh Tư Thần..... Như thế nào lại là anh.....” Trước mắt người đàn ông tây trang giày da, toàn thân trên dưới không có một chút sơ hở, nhưng ánh mắt anh lại tiết lộ một tia chán nản và cô đơn khác hẳn với bình thường.

“Có thể đi vào chứ? Tìm cô có việc.” Lãnh Tư Thần trầm giọng nói.

“A.....” Tần Mộng Oanh cầm đôi dép lê cho anh, nói: “Vào đi!”

Lãnh Tư Thần vào cửa, nhìn thấy tình hình trong phòng thần sắc có chút hoảng hốt.

Không lớn phòng khách khắp nơi đều treo đèn nhỏ và bong bóng màu sắc rực rỡ, trung gian bày một cây thông Noel được trang trí đẹp mắt, dưới tàng cây đặt rất nhiều hộp quà được đóng gói tinh mỹ, mà trên sofa, Lạc Lạc khoác áo choàng nhỏ màu đỏ mang giày xanh đang cười khanh khách dính vào lòng một ông già Noel.....

Lãnh Tư Thần phân biệt một lát mới nhận ra, người hóa trang thành ông già Noel kia cư nhiên là Âu Minh Hiên.

Một màn ẩm áp này cùng với hình ảnh pháo hoa tàn hết ở công viên giải trí quanh quẽ và sự trầm mặc của Hạ Úc Huân lúc đi về hình thành so sánh rõ nét, thế nhưng khiến anh có vài phần hâm mộ.

“Lãnh Tư Thần!? Đã trể thế này anh đến đây làm gì?” Âu Minh Hiên vừa thấy Lãnh Tư Thần đếm lập tức kích động mà đứng lên.

Lãnh Tư Thần không thềm để ý mà lập tức đi vào, hỏi ngược lại: “Cậu không phải cũng ở đây sao?”

“Chết tiệt! Tôi là ba của Lạc Lạc!” Âu Minh Hiên chống nạnh vẻ mặt đương nhiên.

Tiểu nha đầu bên cạnh liên tục phụ họa: “Ba là ba của Lạc Lạc!”

Tần Mộng Oanh bất đắc dĩ mà nhìn hai người một lớn một nhỏ này, pha cho Lãnh Tư Thần ly trà nóng, nói: “Tùy tiện ngồi đi!”

Âu Minh Hiên thấy cô cư nhiên tiếp đón Lãnh Tư Thần, trong lòng càng nén giận, vẻ mặt bất mãn mà găm nhẹ: “Cô cái đồ đáng chết này, đêm hôm khuya khoắt, ai cho cô người nào gõ cửa đều mở!”

“Đây không phải bởi vì anh ở nhà sao?” Tần Mộng Oanh bất đắc dĩ mà nói.

Âu Minh Hiên nghe nói như thế sững sốt, sau đó hệt như mèo được vuốt lông hừ hừ vài tiếng, rốt cuộc không nói gì.

“Rốt cuộc là chuyện gì? Có phải hay không Úc Huân xảy ra chuyện gì?” Tần Mộng Oanh vội vàng hỏi.

Âu Minh Hiên vừa nghe cũng lập tức truy vấn nói, “Cái gì? Úc huân đã xảy ra chuyện? Cái tên cầm thú này, anh lại làm gì cô ấy? Lãnh Tư Thần, cô ấy đã như vậy, anh còn tra tấn cô ấy, anh có còn là con người hay không?”

Lãnh Tư Thần xoa xoa ấn đường, nhìn Tần Mộng Oanh, nói: “Chúng ta có thể đơn độc tâm sự chứ?”

Âu Minh Hiên vừa nghe lời này lập tức lại xù lông, nói: “Đơn độc? Cái gì đơn độc? Vì cái gì phải đơn độc? Lãnh Tư Thần anh muốn làm cái gì?”

Tần Mộng Oanh không thể nhịn được nữa mà cắt ngang anh, nói: “Anh âm ỉ như vậy, chúng tôi nói như thế nào?”

“Tôi âm ỉ? Cô cứ nhiên nói tôi âm ỉ? Cô đây là ghét bỏ tôi? Được! Tôi đi! Tôi đi là được rồi chứ!” Âu Minh Hiên giống như đã chịu ủy khuất thật lớn, đứng lên muốn đi.

Tiểu nha đầu Lạc Lạc thấy thế vội vàng bổ nhào qua, sắp khóc ra, nói: “Ba đừng đi! Ba đừng đi!”

Tần Mộng Oanh đỡ trán, đau đầu không chịu được, Âu Minh Hiên cùng Lãnh Tư Thần hai người này đời trước có phải có thù oán hay không a, chỉ cần vừa thấy mặt liền âm ỉ không để yên.

Đương nhiên, Âu Minh Hiên không thể thật sự đi, để Lãnh Tư Thần ở chỗ này, Lạc Lạc khóc vài tiếng liền theo cầu thang giữ lại, nhìn Lãnh Tư Thần với ánh mắt nhìn chăm chăm như nhìn kẻ trộm.

“Có nói gì thì nói nhanh đi!” Âu Minh Hiên thúc giục.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 396: Không Phải Cô Ấy Muốn

Lãnh Tư Thần liếc mắt nhìn Âu Minh Hiên một cái, không có mở miệng, hiển nhiên là không muốn Âu Minh Hiên biết chuyện kia.

Âu Minh Hiên vừa thấy vẻ mặt cố kỵ này của anh hiển nhiên càng không đi, ngược lại càng thêm đề phòng.

Xác định Âu Minh Hiên sẽ không lảng tránh, Lãnh Tư Thần nhéo nhéo ấn đường, ngồi xuống trên sofa đối diện, trầm mặc nửa ngày cuối cùng mới mở miệng nói: “Đêm nay..... Tôi cầu hôn với Tiểu Huân.....”

“A.....” Tần Mộng Oanh khẩn trương mà đợi nửa ngày, không dự đoán được Lãnh Tư Thần cứ nhiên sẽ nói cái này, không khỏi lắp bắp kinh hãi.

Âu Minh Hiên cũng vẻ mặt ngạc nhiên, hỏi lại: “Cái gì? Cầu hôn.....”

Đáng chết! Nha đầu chết tiệt kia sẽ không bị ma quỷ ám mà đồng ý đó chứ? Xét theo tính cách trước đây của cô, loại chuyện này cô ấy tuyệt đối làm được a!

Ngay lúc Âu Minh Hiên gấp đến độ tim gan cồn cào, Lãnh Tư Thần tiếp tục nói: “Cô ấy cự tuyệt.”

Tần Mộng Oanh: “.....”

Âu Minh Hiên đầu tiên là sửng sốt, sau đó nhịn không được vui sướng khi người gặp họa mà cười ha ha lên, nói: “Ha ha ha ha..... Hạ Úc Huân,

làm rất tốt! Nha đầu chết tiệt kia cuối cùng cũng có chút thông minh! Lãnh Tư Thần anh cũng có ngày hôm nay!”

Sớm biết rằng Âu Minh Hiên sau khi nghe xong sẽ có phản ứng này, sắc mặt Lãnh Tư Thần đen như đáy nồi, nhưng bởi vì nóng lòng muốn biết đáp án của vấn đề muốn hỏi, cố nén không có phát tác.

“VẬY..... Anh tới tìm ta là bởi vì cái gì?” Tần Mộng Oanh thử thăm dò hỏi.

Lãnh Tư Thần hít sâu một hơi, ngữ khí đau đớn, nói tiếp: “Tôi muốn biết vì cái gì, vì cái gì cô ấy lại cự tuyệt tôi, tôi muốn biết rốt cuộc làm thế nào cô ấy mới có thể tha thứ cho tôi, tôi muốn biết cô ấy rốt cuộc muốn cái gì.....”

Mấy ngày này biện pháp gì đều thử qua tất cả đều vô dụng, anh thật sự đã sắp sửa tuyệt vọng, thẳng đến đêm nay, tuyệt vọng tới đỉnh điểm.

Âu Minh Hiên ôm Lạc Lạc đang xé hộp quà, dù bận vẫn ung dung mà rung chân, sâu kín hỏi: “Anh rốt cuộc cầu hôn thế nào? Khẳng định là bởi vì anh quá không thú vị rồi? Con gái mà đồng ý anh mới có quý!”

Lãnh Tư Thần mím môi, cũng không màng ân oán với Âu Minh Hiên, trực tiếp đem hành trình cả ngày hôm nay, bao gồm từng chi tiết nhỏ đều nói một lần.

Âu Minh Hiên nghe xong bất ngờ không thôi, liên tục tặc lưỡi nói, “Chắc, thật nhìn không ra, Lãnh Tư Thần, anh ghê gớm a! Anh có thể trước mặt nói được những lời này, cho dù con gái 15, 16 tuổi, cũng tuyệt đối chạy không được, cho dù sau khi bình tĩnh lại sẽ hối hận, nhưng lúc ấy tuyệt đối sẽ đầu óc nóng lên liền đồng ý! Theo kinh nghiệm của tôi, không một cô gái nào có thể kháng cự sự lăng mạn này! Nhưng Úc Huân cư nhiên cự tuyệt anh ngay tại chỗ...”

Âu Minh Hiên lấy một bộ người từng trải phân tích, nhưng chưa đứng đắn được vài giây đột nhiên lại cười ha hả, nói: “Ha ha ha, chỉ có thể nói rằng Úc Huân thật sự chán ghét anh, anh vẫn là nhân lúc còn sớm hết hy vọng đi!”

Lãnh Tư Thần cũng không có để ý tới Âu Minh Hiên, mà nhìn về phía Tần Mộng Oanh vẫn luôn không nói chuyện, hỏi: “Bác sĩ Tần, cô thấy thế nào?”

Tần Mộng Oanh không chỉ có là chuyên gia trong lĩnh vực tâm lý học, cùng Tiểu Huân trò chuyện tương đối nhiều, đồng thời cô lại cũng là phụ nữ, xem như là người hiểu biết Tiểu Huân nhất, cho nên anh mới tìm cô.

Tần Mộng Oanh trầm ngâm nói: “Anh làm những cái đó, con gái xác thật sẽ cảm động, nhưng , đặt trên người úc huân, căn bản không có chút tác dụng, ngược lại sẽ gia tăng áp lực cho cô ấy!”

“Vì cái gì?” Lãnh Tư Thần mày nhíu chặt.

Tần Mộng Oanh thở dài nói: “Anh vừa rồi hỏi tôi, cô ấy rất cuộc muốn cái gì, tôi có thể nói cho anh biết, những thứ anh làm đều không phải thứ cô ấy muốn.”

“Vậy cô ấy rất cuộc muốn cái gì?” Lãnh Tư Thần dồn dập mà truy vấn.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 397: Từ Miệng Hồ Đến Bụng Hồ

“Anh có nghĩ tới Tiểu Huân vì cùng anh ở bên nhau phải trả giá bao nhiêu hay không?” Tần Mộng Oanh hỏi lại.

“Tôi đương nhiên biết!” Lãnh Tư Thần kích động mà nói. Anh sao có thể không biết a?

Tần Mộng Oanh lắc đầu, đáp: “Không, anh không biết! Thứ quan trọng nhất đối với một cô gái mà nói, tất cả đều có thể vứt bỏ cùng buông, thậm chí bao gồm cả tự tôn cùng danh tiết, đơn giản là cô ấy không bỏ xuống được anh, cô vì anh bị người ta mắng là kẻ thứ ba, vì anh mà chúng bạn xa lánh, vì anh mà chịu sự chán ghét của ba mẹ, bạn bè, anh em anh.....”

Tần Mộng Oanh nói mỗi một chữ ánh mắt Lãnh Tư Thần liền âm trầm thêm một phần, hai tay nắm chặt thành quyền.

Tần Mộng Oanh tiếp tục nói: “Cho nên, chẳng lẽ đến bây giờ anh còn không biết đối với cô ấy quan trọng nhất chính là cái gì sao? Là lăng mạn hư ảo?

So với những lăng mạn hư ảo đó, với Úc Huân mà nói, quan trọng nhất chính là có thể đường đường chính chính quang minh chính đại cùng anh ở bên nhau, là người nhà, là bạn bè thân thích chúc phúc! Mà không phải tiếp tục một mình tác chiến, chúng bạn xa lánh! Cô ấy đã đủ mệt mỏi.....

Nếu anh cho rằng chuyện các người ở bên nhau chỉ là của hai người các người, vậy thì mười phần sai rồi, yêu nhau thì có thể, nhưng kết hôn tuyệt đối không chỉ là chuyện hai người!

Úc Huân cho dù đơn thuần, đã trải qua nhiều chuyện như vậy cũng không có khả năng lỗ mãng như trước kia.”

Lãnh Tư Thần vẻ mặt cảm tạ cùng áy náy, nói: “Đúng, bác sĩ Tần, cô nói không sai, là tôi lo lắng không chu toàn.”

Lời này của Tần Mộng Oanh, từng chữ một đều khảm vào tâm anh, quả thực khiến anh có cảm giác vén ra mây mù thấy trời xanh trong.

Đạo lý đơn giản như vậy, anh cứ nhiên đến bây giờ mới hiểu, trước đây vẫn luôn lẫn lộn đầu đuôi.

“Lời của Mộng Oanh nhà ta nói đương nhiên không sai.....” Âu Minh Hiên hừ một tiếng lẩm bẩm.

Tần Mộng Oanh không thêm để ý nói: “Tôi chỉ là ngoài cuộc tình tảo mà thôi, nếu về sau có vấn đề gì, anh cứ việc tới tìm tôi, chỉ cần tôi có thể liền giúp đỡ.”

“Cám ơn.” Lãnh Tư Thần nói lời cảm ơn, sau đó đứng dậy, nói: “Hôm nay phiền cô rồi, tôi đi trước.”

“Uhm, tôi liền không tiễn.” Tần Mộng Oanh nhìn Lãnh Tư Thần rời đi, khuôn mặt nhiễm một tia ưu sầu.

Cô tuy rằng nói cho anh những điều này, nhưng không có nghĩa anh làm được, Úc Huân liền nhất định sẽ chấp nhận anh.....

Úc Huân rất muốn ngay từ đầu liền tự mình nói cho anh, chỉ là, anh tuyệt đối không có khả năng tiếp thu mà thôi.

Sau khi Lãnh Tư Thần rời đi, Âu Minh Hiên vẻ mặt bất mãn mà nói lảm nhảm: “Mộng Oanh, cô làm gì muốn nói cho anh ta những điều này? Cô rất cuộc đứng bên kia sao? Cô chính là bác sĩ, phân tích giải đáp nghi vấn cho người ta phải đúng hạn thu phí, cái gì kêu cứ việc tới tìm cô? Cô xem như là làm từ thiện à?”

Tần Mộng Oanh lười cùng anh thảo luận loại vấn đề yếu kém này, trực tiếp bế Lạc Lạc đã ngủ đi vào phòng.

Âu Minh Hiên bực mình mà ngồi ở phòng khách trong chốc lát, sau đó sắc mặt khó coi đi đến ban công gọi điện thoại.

“Nam Cung Mặc, cậu rất cuộc có tiến triển gì hay không vậy? Bạn cậu nói như thế nào?”

“Bạn tôi nói...”

“Nói gì?”

“Hắn nói chúng ta vẫn là từ bỏ đi!”

“Cái gì? Hắn không phải bộ đội đặc chủng gì đó sao? Chút việc nhỏ này đều trị không được? Làm cái gì ăn không biết!”

“Nói nghe thật dễ dàng, chú có giỏi chú làm đi!” Nam Cung mặc bởi vì ngữ khí bất mãn của Âu Minh Hiên, nói xong liền muốn trực tiếp cắt đứt điện thoại.

Âu Minh Hiên tự biết không nên đem hỏa phát lên người cậu ta, bình tĩnh lại dụ dỗ nói: “Ba anh thợ giày còn hơn một Gia Cát Lượng, cậu đừng từ bỏ a, nghĩ cách đi! Mẹ nó, Lãnh Tư Thần quá gian trá, cũng không biết ở trước mặt người nhà tôi nói cái gì, bà cụ cư nhiên đem tất cả quyền lợi của tôi đều thu hồi, còn nói tôi nếu lại không kết hôn liền không nhận đứa con trai này, tôi hiện tại căn bản là cái gì đều làm không được!”

“Chú à, chú cho rằng tôi không muốn cứu chị ấy sao? Tôi là thật sự không có cách, chú không thấy Nam Cung Lâm cùng Renault kia cũng không có cách sao? Lãnh Tư Thần đem chỗ kia canh giữ còn kín hơn cả ngục giam, chú cho rằng một con tép riu như tôi có thể làm sao bây giờ?”

“Đáng chết!”

“Chú hôm nay sao lại kích động như vậy? Chịu kích thích gì sao?”

“Lãnh Tư Thần cùng Úc Huân cầu hôn! Tuy rằng lần này là thất bại, nhưng lần sau thì nói không chừng! Lại không nắm chặt Úc Huân liền từ miệng hổ chui vào bụng hổ, moi đều moi không ra cậu hiểu hay không?”

“Ách.....”

Miêu tả này..... Cư nhiên tinh chuẩn ngoài ý muốn.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 398: Đêm Khuya Say Rượu

Từ sau ngày lễ Giáng Sinh, Hạ Úc Huân rối rắm đến tóc đều sắp rụng sạch.

Lúc Lãnh Tư Thần ở vòng đu quay tình linh cầu hôn đem cô khuấy đảo càng hỗn loạn, thế cho nên cô chậm chạp không quyết tâm gọi điện thoại cho Renault.

Thật sự phải như vậy rồi đi sao? Thật sự muốn giống như chưa từng có chuyện gì xảy ra sao.....

Nghĩ như vậy, cô cảm thấy toàn bộ thế giới đều trống rỗng, ngực đau giống như phá một cái động lớn.

Nếu cứ như vậy đi mất, cô liền thật sự cái gì cũng đều không có.....

Mấy ngày này Lãnh Tư Thần lại bắt đầu bận, thường xuyên liên tục mấy ngày đều không thấy bóng dáng, mỗi lần trở về đều hơn nửa đêm.

Đêm nay, Hạ Úc Huân đang nằm ở trên giường trần trọc khó ngủ, đột nhiên nghe thấy tiếng bên ngoài mở cửa, nghĩ hắn là Lãnh Tư Thần đã trở lại.

Hạ Úc Huân đang chuẩn bị cùng Lãnh Tư Thần nói chuyện, vì thế liền khoác áo đi xuống cầu thang.

Không nghĩ tới, mới vừa đi đến cửa cầu thang liền nhìn đến Lãnh Tư Thần uống say khướt, đang được một mỹ nữ con lai ăn mặc hở hang dìu về.

Hai người ngã trên sofa, mỹ nữ cởi bỏ quần áo anh, giở trò với anh.

Cô gái kia trong lúc vô tình ngẩng đầu, nhìn thấy ở cửa cầu thang Hạ Úc Huân một thân áo ngủ màu trắng, hết như ma dừng ở nơi đó, khiến người ta sợ hãi.

“A ——” Mỹ nữ kinh hô một tiếng, dùng tiếng Trung sứt sẹo hỏi cô: “Cô là ai? Vì cái gì lại ở chỗ này?”

Hạ Úc Huân không nói một lời mà đã đi tới.

Cô cái gì đều không nói, lại dọa cô gái kia sợ tới mức nghiêng ngã lão đảo mà chạy ra ngoài.

Hạ Úc Huân đi đến trước mặt Lãnh Tư Thần, nhìn thấy trên áo sơ mi trắng của anh dấu son môi chói mắt, mày nhíu chặt, cô nhanh chóng cởi chiếc áo kia ra, sau đó chạy tới xả nước ấm tỉ mỉ mà chà lau thân thể cho anh.

“Tiểu Huân.....” Lãnh Tư Thần bởi vì hành động của cô tỉnh lại, một phen cầm tay cô, đem cô lôi kéo lên người mình, sau đó cảm thấy mỹ mãn mà nhắm mắt lại.

Hạ Úc Huân tùy ý anh ôm mình, không có động.

Lúc này, tiếng chuông di động Lãnh Tư Thần đột nhiên vang lên.

Hạ Úc Huân do dự mà nhận, từ di động lập tức truyền đến thanh âm nôn nóng: “Alo, tư thần a! Đã xảy ra chuyện, cậu mau chóng trở về một chuyến. Ta biết chúng ta mắc nợ cậu, nhưng..... Đây cũng là tai họa ngầm tự cậu để lại, không thể để Tiểu Triệt thay cậu gánh chịu a!”

Nghe Lãnh phu nhân nói, sắc mặt Hạ Úc Huân rất kém, đồng thời trong lòng có chút may mắn, cũng may những lời này Lãnh Tư Thần không có nghe được.

“Phát sinh chuyện gì?” Hạ Úc Huân không nóng không lạnh hỏi.

Di động bên kia Lãnh phu nhân ngây ngẩn cả người, hỏi: “Cô..... Cô là Úc Huân sao?”

“Là tôi.”

“Cô ở đó cũng tốt, tôi biết cô là cô gái tốt, cô nhất định phải khuyên Tư Thần trở về, bằng không cái nhà này liền tiêu rồi. Tiểu Triệt vào cục cảnh sát, công ty bị phong tỏa, ba nó gặp đến độ bệnh tim đột phát, bây giờ còn chưa qua khỏi giai đoạn nguy hiểm, tôi thật sự đã không có cách nào.....”

“Tại sao lại như vậy?”

“Là tôi gặp người không tốt, nào biết đâu Bạch gia cư nhiên ác độc như vậy, sụp đổ còn muốn cắn ngược lại một cái, nói là Lãnh gia chúng ta làm hại bọn họ. Bạch Thiên Ngưng lúc ở công ty làm việc, tổ giác chuyện công ty tiếp thu một khối đá quý mất trộm, đây chính là phạm pháp a! Không chỉ có như thế, tất cả thanh danh công ty đều bị huỷ hoại.....”

“Mất trộm đá quý?” Theo cô biết, Lãnh thị là hoàn toàn không cùng móc nối với hắc đạo. Nếu không, Lãnh Tư Thần cũng sẽ không yên tâm đem nó giao cho Lãnh Tư Triệt.

“Đúng vậy, tôi đã tra ra, nghe nói là từ chỗ Nam Cung Lâm tiếp nhận, lúc ấy cô mất máu cần được truyền máu gấp, chỉ có Nam Cung Lâm cùng nhóm máu với cô, nhưng điều kiện của hắn là Tư Thần hỗ trợ tiếp nhận đã quý kia..... Úc huân a, hiện tại Tư Thần ai nói đều không nghe, chỉ có cô mới có thể nói được trước mặt nó, làm ơn cô nhất định phải khuyên nhủ nó a!” Lãnh phu nhân vừa khóc, vừa cầu xin.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 399: Em Ghen Tị Sao

Hạ Úc Huân nghe vậy trong lòng chấn động, sau đó không khách khí mà nói: “Lúc không có việc gì liền đuổi anh ấy đi, có việc liền kêu anh ấy trở về gánh vác, ngài không cảm thấy làm như vậy rất quá đáng sao?”

“Là chúng ta không đúng, hết thầy đều là chúng ta sai, nhưng hiện tại quan trọng nhất chính là bảo vệ Lãnh thị. Còn Tiểu Triệt nữa, nó sức khỏe không tốt, cái nơi như vậy nó sao có thể ở lại nữa, ba nó đã nằm viện, lỡ như nó lại phát bệnh.....”

Lãnh phu nhân luôn mồm đều là Lãnh thị, Lãnh Tư Triệt, Lãnh Hoa Kiêu, lại may may không có chút suy xét vì Lãnh Tư Thần.

Một cú điện thoại Hạ Úc Huân nghe mà ngập tràn lửa giận.

Cô không định lập tức nói cho Lãnh Tư Thần biết, muốn nói cũng là sáng mai hãy nói, không thể ngay cả ngủ cũng không cho người ta ngủ!

Lại nói không cho bọn họ sốt ruột một chút, bọn họ căn bản không biết tầm quan trọng của anh.

Hạ Úc Huân đang muốn đỡ Lãnh Tư Thần vào nhà, vừa cúi đầu, lại nhìn thấy con người màu xanh của anh chuyên chú mà nhìn mình.

Hạ Úc Huân bị anh dọa sợ, hỏi: “Anh tỉnh khi nào?”

“Lúc em dọa cô gái kia đi.” Lãnh Tư Thần nói thẳng không kiêng dè.

“Anh.....” Hạ Úc Huân chán nản, anh đã sớm tỉnh còn giả bộ ngủ đến bây giờ.

Nhìn chính mình vừa rồi nhỏ giọng nói chuyện sợ âm ỉ đến anh, anh có phải cảm thấy rất buồn cười hay không?

“Vừa rồi điện thoại..... Anh đều đã biết?” Hạ Úc Huân mày nhíu lại mà quan sát phản ứng của anh.

Lãnh Tư Thần không có trả lời cô, chỉ ôm chặt cô, hỏi: “Em sẽ đau lòng vì anh sao?”

“.....” Hạ Úc Huân không nói lời nào.

“Trừ em ra, không có ai đau lòng vì anh, cho nên, đừng rời khỏi anh được không?”

Hạ Úc Huân trợn trắng mắt, lại nữa rồi.

Đại khái là ngày đó lúc cự tuyệt anh cầu hôn thật sự kích thích đến anh, mấy ngày này mặc kệ anh nói chuyện gì, cuối cùng khẳng định sẽ nói một câu như trên.

A Thần, em thật sự rất muốn đau lòng anh như vậy, nhưng em mềm lòng đến cuối cùng lại hại anh, cũng hại bản thân mình.

“Cô gái kia là ai?” Hạ Úc Huân thuận miệng hỏi một câu, hỏi xong phát hiện vấn đề này có thể sẽ gây hiểu lầm, nhưng nói ra rồi thu hồi không còn kịp nữa, không khỏi lộ ra vẻ mặt ảo não.

“Em ghen tị sao?” Quả nhiên, Lãnh Tư Thần vui sướng hỏi.

“Không có.”

“Thật sự không có?”

“Thật sự không có, một chút cũng chưa..... Ừm.....”

Nói còn chưa dứt lời đã bị Lãnh Tư Thần hung hăng hôn lấy.

Sau lần đó đã không cùng anh thân mật tiếp xúc như vậy, Hạ Úc Huân có chút mới lạ, hoàn toàn không biết ứng phó như thế nào, chỉ có thể để anh tự do phát huy.

Sau một lúc lâu, Lãnh Tư Thần cố nén phản ứng đau đớn hạ thân, lưu luyến mà buông cô ra, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Môi thực mềm, miệng thực cứng!”

“.....” Hạ Úc Huân lười giải thích.

“Em nếu không ăn giấm, Lương Khiêm e là gặp họa rồi!” Lãnh Tư Thần hừ một tiếng.

“Là chủ ý của anh ta?” Hạ Úc Huân có chút vô ngữ, bất quá cũng đoán được một chút. Lãnh Tư Thần tuy rằng chỉ số thông minh cao, nhưng EQ tuyệt đối thấp.

“Cậu ta nói phải kích thích em.” Lãnh Tư Thần đúng sự thật trả lời.

“Anh là đồ ngốc sao? Người ngu ngốc mới đưa ra phương pháp ngu ngốc như vậy mà anh cũng dùng?” Hạ Úc Huân tức giận nói.

Nhìn dáng vẻ thờ phỉ phỉ đáng yêu của cô, Lãnh Tư Thần cảm thấy tâm tình trong khoảnh khắc tốt lên.

Anh thừa nhận, từ sau lần đầu tiên Hạ Úc Huân tức giận với anh, anh liền rất thích nhìn bộ dáng nổi trận lôi đình của cô.

Bộ dáng kia giống như ánh mắt trời trên toàn thế giới đều rơi xuống đôi mắt cô, cả người đều tràn ngập sức sống.

Có lẽ là bởi vì sinh linh sống trong chỗ tối tăm, bất giác khát vọng ánh mặt trời!

Nhật kí cô đã từng nói, anh là ánh mặt trời của cô.

Kỳ thật, anh vẫn luôn muốn nói với cô, Tiểu Huân, em mới là ánh mặt trời của anh.

Hạ Úc Huân tựa hồ nhớ lại cái gì, có chút tự giễu mà nhếch khóe miệng, nói: “Lấy lui để tiến a..... Phương pháp này tôi cũng đã từng dùng với anh, chỉ tiếc căn bản là vô dụng.....”

Lãnh Tư Thần vội vàng cho thấy tâm ý, nói: “Hiện tại hữu dụng, mặc kệ em dùng phương pháp gì đều hữu dụng!”

Giờ phút này, trán Lãnh Tư Thần vẫn luôn đổ mồ hôi hột, chịu đựng khát vọng với cô, nhẫn nhịn thật sự vất vả.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 400: Làm Thủ Tục

Hạ Úc Huân có thể cảm giác được, cô hơi chút điều chỉnh cảm xúc, hít sâu một hơi, đè nén sự khẩn trương, rất nhỏ giọng, rất nhỏ giọng mà nói: “Anh..... Anh nói muốn cho tôi một bé cưng, còn tính toán chứ?”

Nếu rời đi, cô thật sự không có gì muốn mang đi, đây là lễ vật duy nhất, cũng là tốt nhất cô có thể nghĩ đến.

Cho nên, cuối cùng cô vẫn là trong một đêm với bầu không khí không tồi như vậy, lấy hết can đảm nói ra.

Lãnh Tư Thần nghe vậy chợt mở to hai mắt, hơn nửa ngày mới phản ứng lại, thật cẩn thận mà đáp: “Em..... Em nói cái gì? Đương..... Đương nhiên tính toán!”

Lửa nóng trong đôi mắt anh quá mức chuyên chú, Hạ Úc Huân không được tự nhiên quay mặt đi, lẩm bẩm nói: “Nhưng, anh bây giờ còn tâm tình đó sao?”

Cô vẫn không quên cục diện rối rắm ở bên Lãnh gia kia.

Hai tròng mắt Lãnh Tư Thần lấp lánh sáng lên: “Chỉ cần là cùng em, trời có sập xuống đều có tâm tình!”

Hạ Úc Huân: “.....”

Bởi vì mấy ngày này cô vẫn luôn đối với mình rất lạnh nhạt, rất bài xích, cho nên trừ phi là thật sự nhịn không được mất khống chế, anh vẫn luôn kiềm nén bản thân, sợ cô càng thêm chán ghét mình, anh quả thực nhịn đến độ sắp sửa tự thiêu.

Lãnh Tư Thần sau khi nhận được sự chủ động của cô quả thực mừng rỡ như điên, vô cùng kiên nhẫn mà lại hết sức ôn nhu trêu chọc, quả thực đem cô xem như bảo vật dễ vỡ.

Quá dịu dàng, dịu dàng đến mức Hạ Úc Huân chịu không nổi, một ngụm cắn bờ vai của anh, dường như muốn lưu lại ấn ký cuối cùng trên người anh.

.....

.....

Cô không hối hận làm ra quyết định như vậy, một khi rời đi, cô liền thật sự hai bàn tay trắng.

Kỳ thật cô rất hâm mộ Tần Mộng Oanh, cho dù cô ấy không cùng học trường ở bên nhau, nhưng còn có Lạc Lạc, cô ấy còn có thể đơn thuần mà bảo hộ phần hạnh phúc chỉ thuộc về cô ấy kia.

Nhưng mình thì sao? Sau khi rời khỏi sẽ lẻ loi một mình.

Sau khi từng yêu một người như vậy, cô sau này không có khả năng cùng người khác ở bên nhau, càng không có con của người đàn ông khác.

Đây là ích kỷ cuối cùng của cô, thứ cuối cùng cô muốn.

Nhưng, cô cũng sẽ không quá cường cầu.

Chỉ một lần này thôi, nếu không được như ý nguyện, vậy đó là trời cao chú định, cô không nên có con của anh.

Như nguyên tắc trước nay của cô, đã nỗ lực, đã cố hết sức, liền không hối hận.

-

Hơn một tuần sau.

Hạ Úc Huân không biết Lãnh Tư Thần dùng phương pháp gì, cứ nhiên đem Hạ Mạt Lâm tìm về được.

Khiến cô kinh ngạc chính là, Lãnh Tư Thần thành công khuyên bảo ba ba đồng ý hôn sự của bọn họ, còn nói Lãnh gia bên kia cũng thuyết phục được.

Người đàn ông này là điên rồi sao? Anh cứ nhiên thật sự muốn cùng cô kết hôn? Hơn nữa là ngay bây giờ, lập tức đi Cục Dân Chính làm thủ tục?

Quả thực so với lần cầu hôn đó còn khiến cô bất ngờ không kịp phòng ngừa hơn.....

Nhưng, cô đã quản không được nhiều như vậy, cô vội vã muốn đi gặp Hạ Mạt Lâm.

-

Nửa giờ sau.

Rốt cuộc tới tình vỡ quán.

Hạ Úc Huân do dự hơn nửa ngày, cuối cùng khẩn trương mà thấp thỏm mở cánh cửa kia ra.

Giây tiếp theo cô trừng lớn hai mắt, cái mũi một trận chua xót, nước mắt từ hốc mắt lăn dài.....

Ba ba đã trở lại!

Ba ba ông ấy đã trở lại!

Lãnh Tư Thần không có lừa cô!

Nhìn thấy Hạ Mạt Lâm êm đẹp mà ngồi ở trước bàn, êm đẹp ở trong nhà, thật giống như chưa bao giờ rời đi, Hạ Úc Huân kích động đến nước mắt rồi cuộc gặp không được.

Thấy cô tiến vào, con người vẫn đục của Hạ Mạt Lâm cũng trở nên hơi nước mông lung, gọi: “Úc huân..... Úc huân.....”

Hạ Úc Huân lập tức tiến lên dựa vào người ông, nói: “Ba à, ba đi đâu vậy? Con rất nhớ ba!”

Cô còn tưởng rằng chính mình lại bị vứt bỏ.....

“Úc huân, con gầy.” Hạ Mạt Lâm vẽ mặt đau lòng, bàn tay thô ráp vuốt ve gương mặt gầy ốm của con gái.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 401: Ngoài Ý Muốn Liên Tục

“Ba mới gầy a! Con không ở bên, người chắc chắn sẽ thường xuyên quên ăn cơm.” Hạ Úc Huân đau lòng mà vuốt ve đôi mắt trũng sâu rõ ràng của Hạ Mạt Lâm, hỏi: “Ba, người rốt cuộc đi đâu vậy?”

“Lần trước ta đi Hàn Quốc tham gia đấu giao hữu, quen được một người bạn, lần này đi tới chỗ hắn, ở bên kia dạy võ. Nhưng, sau đó, tâm tình ta một chút đều không tĩnh được, khắp đầu óc đều là lo lắng con có khỏe hay không, về sau gặp rắc rối có ai thu thập cục diện rồi rảnh giúp con không.....”

“Ba à, thực xin lỗi, để người nhọc lòng vì con!”

Nghe thấy ba không phải không cần chính mình, ông vẫn lo lắng cho mình, Hạ Úc Huân trong lòng bỗng ấm áp, lạnh lẽo trong một góc suốt thời gian dài cuối cùng bị ấm áp tràn ngập bao quanh.

Hạ Mạt Lâm thở dài, nói: “Là ba thực xin lỗi con! Ba cho rằng ba rời đi, con liền có thể sống cuộc sống mình muốn, có thể có được hạnh phúc, nhưng không nghĩ tới con lại chịu khổ nhiều như vậy, lúc bất lực nhất ta cũng không ở cạnh con.”

Ông cho rằng sau khi ông rời khỏi, Nam Cung Lâm sẽ đi tìm Hạ Úc Huân, nhưng lại không nghĩ rằng Nam Cung Lâm bởi vì không dám đối mặt mà chậm chạp không nói thật cùng Hạ Úc Huân.

Hạ Úc Huân vội lắc đầu: “Không phải, là con tùy hứng.....”

Cô rất muốn nói, kỳ thật cô thật sự hối hận, nếu lúc trước liền chặt đứt đoạn tình cảm này, sẽ không đau khổ như ngày hôm nay.

Hạ Mạt Lâm vỗ vỗ bả vai cô, nói: “Về sau ba sẽ bên cạnh con, nếu sau này Lãnh Tư Thần khi dễ con, ta ít nhất còn có thể bảo hộ con. Nếu con không vui, bất cứ khi nào cũng có thể về nhà!”

“Ba ——”

Cô nằm trong lòng Hạ Mạt Lâm khóc lớn một hồi, đem toàn bộ ủy khuất mấy ngày nay đều phát tiết ra.

Sau khi tâm tình bình phục, cô vừa định cùng Hạ Mạt Lâm nói cô chưa quyết định gả cho Lãnh Tư Thần, Lãnh phu nhân cư nhiên đột nhiên tới cửa.

Lãnh phu nhân vô cùng nhiệt tình, nói hôm nay chính là ngày lành tháng tốt trăm năm khó gặp, thúc giục bọn họ nhanh chóng đi làm thủ tục.

Bà nói không ngừng, khiến Hạ Úc Huân căn bản không có cơ hội cự tuyệt.

Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Lãnh phu nhân cư nhiên thật sự đồng ý để cô gả cho Lãnh Tư Thần?

Cùng lúc đó, ngoài cửa, Nam Cung Lâm nhìn cảnh tượng cha con gặp nhau, trong lòng một trận hựt hẫng.

Lãnh Tư Thần vẫn là đối với Nam Cung Lâm không chút đồng tình, ông bị kích thích cũng là xứng đáng.

“Này, các người thật sự là muốn kết hôn à?” Nam Cung Lâm hỏi.

“Uhm, lập tức liền đi.” Lãnh Tư Thần mặt không biểu cảm nói.

“Cậu điên rồi?” Nam Cung Lâm khiếp sợ.

Lãnh Tư Thần cười khẽ, đáp: “Tôi rất tỉnh táo, chưa bao giờ tỉnh táo hơn như vậy.”

“Nhưng nhà cậu bên kia, cậu rốt cuộc là như thế nào thu phục?” Nam Cung Lâm thật sự rất hiếu kì, vì cái gì thái độ của mẹ cậu ta đột nhiên chuyển biến lớn như vậy, quả thực giống thay đổi thành người khác.

“Rất đơn giản, trừ phi bọn họ tiếp nhận Tiểu Huân, nếu không cái cục diện rồi rằm kia tự bọn họ xử lý.” Lãnh Tư Thần lạnh lùng nói.

Nam Cung Lâm ho nhẹ một tiếng, đáp: “Đủ âm hiểm.”

Để bọn họ cam tâm tình nguyện e là khó, nhưng nếu như bị ép buộc thì rất dễ dàng, dù sao mặc kệ là tự nguyện hay bị ép buộc kết quả đều không sai biệt lắm, chỉ cần ở trước mặt Tiểu Huân biểu hiện tốt.

Lãnh Tư Thần trừng ông một cái, nói: “Đừng quên, chuyện Lãnh thị cùng ông cũng thoát không được quan hệ, khối đá quý kia tôi là vì ông mà rửa sạch.”

“Chúng ta chính là giao dịch công bằng, tôi còn hiến máu a!” Nam Cung Lâm lẩm bẩm.

“Tiểu Huân là con gái ruột của ông, ông cho cô ấy một chút máu theo lý hần là chuyện thường tình.”

“.....” Nam Cung Lâm vô ngữ. Đúng, kết quả là, vẫn là ông sai.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 402: Lãnh Chứng Kết Hôn

Nam Cung Lâm nhìn tình hình bên trong, vẻ mặt nản lòng nói: “Hạ Mạt Lâm đã trở lại, xem ra tôi càng không thể nhận về đứa con gái này rồi!”

“Có nhận hay không cũng không quan trọng, chỉ cần cô ấy hạnh phúc thì tốt rồi.”

Anh mời được Hạ Mạt Lâm trở về cũng là mạo hiểm nguy hiểm, có lẽ ông ấy có lợi thế có thể khuyên giải được Hạ Úc Huân, cũng có thể Hạ Úc Huân có Hạ Mạt Lâm liền càng không cần anh, đây cũng là nguyên nhân trước đây anh luôn không đem tung tích của Hạ Mạt Lâm nói cho Hạ Úc Huân biết.

Nhưng là, giờ phút này nhìn thấy vẻ mặt vui vẻ của cô khi gặp Hạ Mạt Lâm, anh lại cảm thấy mạo hiểm như vậy là đáng giá.

“Chỉ mong cậu thực sự có thể mang lại hạnh phúc cho cô ấy.....” Nam Cung Lâm thở dài, có chút lo lắng hỏi: “Cậu vẫn còn đấu với Renault?”

“Uhm.”

“Cậu gần đây mang động quá lớn, đã có rất nhiều người theo dõi cậu hơn nữa hoài nghi thân phận của cậu.”

Lãnh Tư Thần nhíu mày lại, nói: “Tôi có chừng mực.”

“Ai, tôi cũng muốn bồi Úc Huân, đi chứng kiến một khắc các người nhận giấy đồ kia, xem ra tôi chú định không có phúc phận kia rồi.” Nam Cung Lâm vẻ mặt ai oán.

Nhắc tới chuyện lãnh chứng, khuôn mặt lạnh lùng của Lãnh Tư Thần nhu hòa hơn rất nhiều, cũng khó được đối với Nam Cung Lâm có vài phần kiên nhẫn, nói: “Vẫn là sớm một chút nói cho cô ấy biết, ông không nói, cô ấy không chỉ không có cơ hội cự tuyệt ông, đồng nghĩa không có cơ hội tha thứ cho ông.”

“.....” Nghe Lãnh Tư Thần nói, Nam Cung Lâm lâm vào trầm tư.

-

Hạ Úc Huân đã hoàn toàn bị choáng.

Không chỉ là ba ba thỏa hiệp, cư nhiên ngay cả Lãnh phu nhân đều lôi kéo tay cô tận tình khuyên bảo cô nhất định phải gả cho Lãnh Tư Thần, Lương Khiêm Hưởng Viễn bọn họ cũng ở một bên xem náo nhiệt ồn ào.....

Hạ Úc Huân cứ như vậy dần dần mà đã bị bọn họ kéo, hướng Cục Dân Chính chạy đến.

Dọc theo đường đi, cô rất nhiều lần muốn mở miệng nói rõ ràng, nhưng nhìn thấy Lãnh phu nhân mở miệng một tiếng thông gia, còn có ánh mắt lo lắng chờ đợi của ba, cô nói cái gì cũng không nói ra được, chỉ có thể hung hăng mà trừng mắt nhìn Lãnh Tư Thần.

Người đàn ông này sao lại có thể như vậy!

Cư nhiên ngay cả ba cô người khó lừa như vậy đều bị anh lừa dối!

Nếu cô thật sự không đồng ý, kiên quyết phản đối, hiện tại có thể giận mắng Lãnh Tư Thần, sau đó trực tiếp xuống xe.

Nhưng, cô lại không làm như vậy.

Có lẽ, trong tiềm thức, cô tham luyện hạnh phúc dễ như trở bàn tay này, không nỡ tự tay hủy diệt.

Cho dù hạnh phúc này khiến cô lo sợ bất an.

Cô rất sợ hãi, thật sự rất sợ hãi, càng đến gần cái gọi là hạnh phúc, liền càng thấy bất an.

Trong chiếc xe Benz rộng rãi, cô và Hạ Mạt Lâm ngồi cùng nhau, đối diện là Lãnh Tư Thần cùng Lãnh phu nhân.

Lãnh phu nhân nói với cô Lãnh Hoa Liễu đã chuẩn bị tiệc cưới, hơn nữa đối với Hạ Mạt Lâm khách khí vô cùng, không chút ngạo mạn như trước kia.

Cô thật sự không thể tin được, ngồi bên cạnh cô chính là ba cô, đối diện ngồi chính là mẹ Lãnh Tư Thần, bọn họ hiện tại đang trên đường đến Cục Dân Chính làm thủ tục.

Cô nhìn ba cô bên cạnh, chỉ thấy Hạ Mạt Lâm ăn mặc trang phục vận động màu lam đơn giản, so với Lãnh phu nhân đối diện ăn mặc cầu kỳ, có chút ngại ngùng mất tự nhiên.

Hạ Úc Huân đột nhiên cảm thấy rất chua xót, đột nhiên hô: “Ngừng một chút!”

Lãnh Tư Thần một đường căng chặt thần kinh, thấy Hạ Úc Huân tuy rằng vẻ mặt bàng hoàng bất an nhưng trước sau không trực tiếp cự tuyệt,

cho rằng lần này không sai biệt lắm có thể thành, vừa nghe lời này, tìm lập tức vọt ra ngoài, nói: “Tiểu Huân, làm sao vậy?”

“Tôi muốn giúp ba ba mua bộ quần áo mới, dù sao hôm nay cũng là ngày đặc biệt.” Hạ Úc Huân cười gượng.

Không chỉ có như thế, cô còn có chuyện cần phải nói chuyện riêng với Hạ Mạt Lâm.

Tình huống như vậy, cô căn bản cái gì cũng không nói được

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 403: Tôi Mới Là Người Thua Cuộc

“Anh đi cùng mọi người!” Lãnh Tư Thần vội vàng nói.

“Không cần, ở ngay đối diện, tôi còn muốn cùng ba nói vài lời nhỏ!” Hạ Úc Huân không cho cự tuyệt mà trực tiếp lôi kéo Hạ Mạt Lâm ra khỏi xe.

Lãnh Tư Thần không muốn lúc này chọc Hạ Úc Huân không vui, đành phải thuận theo cô.

Lãnh phu nhân bên cạnh nhìn hai cha con thân mật, trong mắt hiện lên một tia hâm mộ.

Tầm mắt Lãnh Tư Thần vẫn luôn đi theo bóng dáng Hạ Úc Huân rời đi, cố nén xúc động muốn đem cô kéo trở về, thẳng đến khi cô cùng Hạ Mạt Lâm sóng vai vào khu thương mại.

-

Giờ phút này, trong phòng bao quán bar nào đó.

“Phi ca, lần trước anh đi một chuyến, sau đó liền một chút tin tức đều không có, cô gái kia rốt cuộc nói như thế nào?” Thanh âm nôn nóng bức bối của một người hỏi.

“Nhìn ý tứ của cô gái kia, hình như cũng không muốn ở lại, cô ấy nói cô ấy sẽ tự mình rời đi.” Uất Trì Phi đáp.

Lúc này, một người đàn ông thân hình cao lớn xông vào, nói: “Làm ơn! Phi ca, loại lời nói này anh cũng tin? Tôi vừa mới nhận được tin tức, lão đại mang theo cô gái kia đi Cục Dân Chính làm thủ tục! Cô ấy căn bản liền không có ý tứ muốn rời khỏi được không?”

Sắc mặt Uất Trì Phi khẽ biến, nói: “Tại sao lại như vậy? Chờ một chút đi!”

“Từ từ chờ! Còn phải chờ tới khi nào? Cô gái kia làm hại chúng ta bao nhiêu đó còn chưa đủ nhiều sao? Lão đại chính là vì cô ấy mà một hai phải giải tán tổ chức! Phi ca, anh cũng không nghĩ, cô gái kia không phải kẻ ngu ngốc, lão đại đều đem thân phận mình nói cho cô ấy, cô ấy sẽ rời khỏi lão đại sao? Khẳng định là ước gì gả cho lão đại!”

“Đúng vậy! Thật sự không thể lại chờ đợi, Renault không phải là muốn cô gái kia sao? Cho hẳn là được rồi! Chẳng lẽ một cô gái so với mạng người chúng ta còn quan trọng hơn sao? Phi ca, anh nhanh ra quyết định đi!”

Vài người mồm năm miệng mười kia nói, ầm ỹ đến Uất Trì Phi có chút đau đầu, đáp: “Để ta nghĩ lại.”

“Còn nghĩ cái gì nữa? Chúng ta lần này đã chết bao nhiêu anh em?” Hốc mắt lão Tam phiếm hồng, ngay sau đó lộ ra vẻ tàn nhẫn, nói: “Tôi không đồng ý cùng Renault hợp tác, trước không nói hẳn là đối thủ một mất một còn của chúng ta, cô gái họ Hạ kia chính là người phụ nữ của lão đại chúng ta, cho dù chết cũng chỉ có thể là người của lão đại, không thể đưa cho đàn ông khác. Các người không dám, tôi đi! Tôi đây liền đi giết cô ấy, mọi chuyện đều một mình tôi gánh vác!”

“Này! Lão Tam ——”

“Mau đi, ngăn hẳn lại!” Uất Trì Phi nôn nóng nói, nhưng không ai động.

“Các người còn thất thần làm cái gì?” Uất Trì Phi quát.

“Phi ca, ngay cả anh cũng thay lòng đổi dạ? Cho dù chúng ta đi, cũng không phải đi ngăn lão Tam, mà là giúp lão Tam giết cô gái kia!”

Nhìn một đám thủ hạ đối với hắn đầy thất vọng, Uất Trì Phi suy sụp mà gục đầu xuống, sau đó cắn răng nhanh chóng gửi cho Hạ Úc Huân một tin nhắn.

-

Trung tâm thương mại.

Hạ Úc Huân thay Hạ Mạt Lâm chọn một bộ quần áo cho ông đi thử, sau đó ở bên ngoài chờ, trên mặt tâm sự nặng nề.

Đang đi qua đi lại, di động vang lên một tiếng, nhận một tin nhắn đến.

Hạ Úc Huân click mở vừa thấy, là một dãy số xa lạ gửi tới, bất quá xem nội dung cũng biết người gửi tin tức là ai.

[Cho cô một cơ hội cuối cùng, cút càng xa càng tốt!]

Hạ Úc Huân vốn định không để ý tới, cuối cùng vẫn không nhịn xuống được mà gửi đi một tin nhắn ——

[Thời khắc mấu chốt bị hy sinh chính là tôi, bị từ bỏ cũng là tôi. Hơn nữa, tình huống như vậy, có lần đầu tiên, tất nhiên cũng sẽ có lần thứ hai. Suy cho cùng tôi mới là người thua cuộc. Các người rốt cuộc đang lo lắng cái gì?]

Một hơi đem tin nhắn gửi đi, sắc mặt Hạ Úc Huân mới tốt hơn chút, lắc đầu lộ ra một nụ cười khổ.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 404: Bởi Vì Không Yêu

Vài phút sau, Hạ Mạt Lâm mặc đồ mới hoàn toàn mà đi ra, thoạt nhìn có chút không quen.

Bất quá, hôm nay là ngày quan trọng nhất của con gái, ông vẫn là cố gắng thích ứng.

Hạ Úc Huân nhìn Hạ Mạt Lâm mặc chỉnh tề, trên mặt lộ ra một nụ cười vui mừng, nói: “Ba! Người mặc bộ này thật đẹp trai!”

“Nói vậy, lớn tuổi rồi còn đẹp trai cái gì mà đẹp trai!” Hạ Mạt Lâm oán trách nói.

“Chính là đẹp trai! Ba trong lòng con vĩnh viễn là người đẹp trai nhất!” Hạ Úc Huân thân mật mà ôm lấy cánh tay Hạ Mạt Lâm.

Hạ Mạt Lâm hừ một tiếng, “So với Lãnh Tư Thần của con còn đẹp hơn?”

Nhắc tới Lãnh Tư Thần, thần sắc Hạ Úc Huân lập tức cứng đờ, do dự mà mở miệng nói: “Ba, con có lời muốn nói với ba.”

“Con nói đi.” Thấy vẻ mặt nghiêm túc của con gái, Hạ Mạt Lâm cũng khẩn trương lên, hỏi: “Tiểu Huân, có phải hay không xảy ra chuyện gì? Sao sắc mặt kém như vậy?”

Hạ Úc Huân xoa xoa cái trán, sau đó ngẩng đầu nhìn ba, thần sắc nghiêm túc nói, “Ba, con không biết Lãnh Tư Thần rốt cuộc nói với người thế nào, nhưng, con không muốn gả cho anh ấy.”

“Con nói cái gì? Không muốn gả?” Hạ Mạt Lâm vô cùng kinh ngạc mà nhìn cô.

Thấy vẻ mặt khoa trương của Hạ Mạt Lâm, Hạ Úc Huân bất đắc dĩ mà thở dài. Nhìn vẻ mặt này của ông liền biết là bị Lãnh Tư Thần lừa dối đến mơ hồ, hơn nữa bởi vì chính mình trước kia đối với Lãnh Tư Thần chấp nhất, ông khẳng định cho rằng mình lúc này vui mừng điên rồi, sao có thể không muốn.

Không muốn để ông lo lắng, Hạ Úc Huân không cách nào giải thích mọi chuyện xảy ra trong khoảng thời gian này, chỉ đành mở miệng nói: “Đúng, con không muốn gả cho anh ấy.”

“Nhưng..... Vì cái gì?” Hạ Mạt Lâm đầy bụng khó hiểu, tìm tòi nghiên cứu mà nhìn con gái.

Vốn dĩ lúc Lãnh Tư Thần tìm được ông, ông kiên quyết không đồng ý, nhưng Lãnh phu nhân cùng Lãnh Hoa Kiều đích thân chạy tới nói với ông, thái độ đều vô cùng thành khẩn, ngay từ đầu ông lo lắng vấn đề dòng dõi cũng bởi vì sự tồn tại của Nam Cung Lâm mà đánh mất.

Mặc kệ bọn họ là thật tình nguyện ý để Tiểu Huân gả qua, hay là vì đã biết chuyện Nam Cung Lâm là cha ruột cô mới thay đổi thái độ, về sau bọn họ đều sẽ không để Tiểu Huân chịu ủy khuất, mà ông có thể cảm nhận được, thái độ của Lãnh Tư Thần xác thật rất nghiêm túc.

Nghĩ tới tình cảm của con gái đối với cậu ta, Hạ Mạt Lâm cuối cùng vẫn là thỏa hiệp.

Nhưng mà, khiến ông tuyệt đối không nghĩ tới chính là, hiện tại con gái cư nhiên nói với ông cô căn bản không muốn gả cho cậu ta, vậy sao có thể để ông không nghĩ nhiều được.

“Vì cái gì.....” Hạ Úc Huân lẩm bẩm, ngữ khí nhẹ nhàng nói: “Còn có thể vì cái gì, tất nhiên là bởi vì không thích, không yêu.....”

“Con nói con không thích cậu ta? Vì cái gì? Cậu ta có phải làm chuyện gì có lỗi với con không?” Hạ Mạt Lâm vội vàng hỏi.

Hạ Úc Huân nhắm mắt lại, sau đó chậm rãi nói: “Không phải, chỉ là..... Sau khi có được, con mới đột nhiên phát hiện..... Bản thân căn bản không có thích anh ấy như trong tưởng tượng! Ha ha, ba cũng biết tính cách người kia kỳ thật không thích hợp với con!”

“Này.....” Hạ Mạt Lâm không dự đoán được sẽ là câu trả lời này, có chút không biết làm sao, nói: “Con đứa nhỏ này..... Ba ba tất nhiên là ủng hộ mọi quyết định của con, lại nói ta ngay từ đầu không đồng ý các người ở bên nhau, cũng như con nói, hai người các con không chỉ về gia thế, tính cách cũng rất không thích hợp!”

Hạ Mạt Lâm dừng một chút, lộ ra vài phần khó xử, tiếp tục nói: “Ta cũng không biết con như thế nào nghĩ thông, nhưng..... Con thật vất vả mới theo đuổi được người ta rồi lại không cần, hiện tại Lãnh gia bên kia đều bắt đầu chuẩn bị tiệc cưới, có thể hay không..... Có thể hay không có chút không phúc hậu?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 405: Cô Ấy Thật Sự Thay Đổi

“VẬY CŨNG CÒN HƠN HAI NGƯỜI ĐAU KHỔ CẢ ĐỜI A!” HẠ ÚC HUÂN CẢN CẢN MÔI, CỔ NÉN DAO ĐỘNG TRONG LÒNG, NGŨ KHÍ LẠNH NHẬT NÓI: “HƠN NỮA CHUYỆN HÔM NAY CON HOÀN TOÀN KHÔNG BIẾT, TRƯỚC ĐÂY LÚC ANH ẤY CẦU HÔN VỚI CON, CON CŨNG CỰ TUYỆT, HIỆN TẠI ANH ẤY CÓ KHÁC GÌ ĐANG BỨC HÔN?”

HẠ MẠT LÂM THỞ DÀI, NÓI: “NẾU NHƯ THẾ..... VẬY ĐƯỢC RỒI, TA ĐI NÓI VỚI BA MẸ CẬU TA, CON NÓI VỚI LÃNH TƯ THẦN.”

“DẠ.....” HẠ ÚC HUÂN DỪNG SỨC GẬT GẬT ĐẦU, NÓI: “BA, CON RẤT SỢ HÃI, CŨNG MỆT MỎI QUÁ, CON HIỆN TẠI CHỈ MUỐN CÙNG BA Ở BÊN NHAU, AN AN ỔN ỔN SỐNG.”

Không biết vì cái gì hai ngày này cô đặc biệt hoảng hốt, luôn tinh thần không yên.

HẠ ÚC HUÂN TIẾP TỤC NÓI: “BA, NGƯỜI ĐÃ TRỞ LẠI, NGƯỜI KHÔNG BIẾT CON VUI BIẾT BAO Đâu! Có người ở đây, con cái gì đều không sợ! Người biết không? LÚC CON THƯƠNG TÂM KHỔ SỞ TRỞ LẠI THẤY NHÀ TRỐNG RỖNG, LIỀN NGHĨ, NẾU NGƯỜI TRỞ LẠI, CON LIỀN CÁI GÌ ĐỀU KHÔNG MUỐN CŨNG KHÔNG CẦN.

Đã trải qua quá nhiều, cũng mất đi quá nhiều, con hiện tại mới biết được có thể thành thật kiên định sống không dễ dàng bao nhiêu!

Cho dù bây giờ con có được anh ấy thì sao? Về sau thì sao? Con không muốn quãng đời còn lại đều nơm nớp lo sợ cùng lo được lo mất mà

sống.....”

Nói nhiều như vậy, cô thừa nhận, cô chỉ là yếu đuối, nhát gan.

Thời gian đã mài mòn góc cạnh của cô, ăn mòn dũng khí của cô, hiện tại cô bất quá chỉ là một kẻ nhát gan bởi vì sợ hãi đã chịu thương tổn mà không dám tiếp tục trả giá.

Trước đây, chị Mộng Oanh từng nói, cô nếu lại tiếp tục như vậy, tâm lý nhất định sẽ tổn thương, lúc ấy cô vẫn không cho là đúng. Hiện tại, đối mặt với hạnh phúc chỉ cách một bước, cô lại hoàn toàn không dám vượt qua một bước kia...

Cô rốt cuộc mới biết, cô đã thật sự thay đổi.

“Con gái thật sự đã trưởng thành!” Hạ Mạt Lâm nghe vậy khó có thể tin mà nhìn con gái, vô cùng cảm thán, tiếp theo nhắc nhở nói: “Bất quá, trước không nói thái độ của Lãnh gia rốt cuộc là thật hay là giả, ta thấy tiểu tử Lãnh Tư Thần kia lần này thay đổi rất lớn, đối với con hản là thật lòng. Dù sao cũng là chung thân đại sự, con phải nghĩ kỹ, về sau đừng hối hận!”

Hạ Úc Huân hít sâu một hơi, ánh mắt kiên định, nói: “Đúng, con nghĩ kỹ, con chuẩn bị tìm anh ấy nói chuyện.”

Vừa dứt lời, Lãnh Tư Thần không biết từ khi nào đã đi tới bên cạnh cô.

Cũng không biết có phải cô ảo giác hay không, cảm giác ánh mắt anh tựa hồ có chút lạnh băng.

Hạ Mạt Lâm nhìn Lãnh Tư Thần, sau đó vỗ vỗ vai con gái, nói: “Ta qua bên khu vực nghỉ ngơi bên kia chờ con.”

“Dạ.” Hạ Úc Huân gật đầu, tiếp theo đôi mắt không chớp mà nhìn người đàn ông trước mặt.

Xác định, không phải ảo giác, ánh mắt anh thật sự lạnh băng.

Hạ Úc Huân mày hơi chau, đột nhiên nghĩ tới cái gì, hai tay ở trên người mình sờ soạng, cuối cùng ở trên quần áo phát hiện một máy nghe trộm loại nhỏ.

Ngón tay Hạ Úc Huân nắm chặt máy nghe trộm kia có chút run rẩy, vẻ mặt bình tĩnh trước nay quay cuồng lửa giận, quát: “Lãnh Tư Thần, Anh mẹ nó đây là có ý tứ gì? Thật sự xem tôi như phạm nhân sao?”

Trước đó anh chỉ là giam cầm tự do của cô, mà hiện tại thì sao, anh cư nhiên xâm phạm riêng tư của cô!

Khó trách thần sắc anh nhìn mình không đúng, xem ra vừa rồi mình cùng ba nói chuyện anh một chữ không lọt mà đều nghe được.

Hạ Úc Huân hai tay vòng trước ngực, làm ra một tư thế mười phần xa cách bài xích, nói: “Nếu anh đều nghe được, vậy cũng tốt, cũng không cần tôi lại nhiều lời. Lãnh Tư Thần, anh chết tâm đi, tôi sẽ không gả cho anh.”

“A, không thích anh..... Không yêu anh..... Căn bản không có thích anh như trong tưởng tượng..... Tính cách không hợp..... Hai người đau khổ cả đời.....” Lãnh Tư Thần mỗi một chữ liền tới gần một bước, vẻ mặt càng ngày càng dữ tợn, bức cho Hạ Úc Huân từng bước lui về phía sau.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 406: Bà Xã Của Lãnh Tư Thần

Hạ Úc Huân cố nén hoảng hốt lặp lại: “Đúng! Tôi không thích anh, không yêu anh! Tôi không muốn gả cho anh!”

“A, vậy thì như thế nào?” Lãnh Tư Thần trên mặt lộ ra một tia điên cuồng, gằn từng chữ một nói: “Hạ Úc Huân, là chính em xâm phạm lãnh thổ của anh, xông vào lãnh địa của anh, đem cả thế giới của anh làm cho long trời lở đất.....

Muốn cứ như vậy đi luôn?

Không thích thì thế nào, không yêu thì thế nào?

Cho dù em chán ghét anh phỉ nhổ anh, cả đời này em cũng chỉ có thể là người phụ nữ của Lãnh Tư Thần anh, chỉ có thể ở trong thế giới của anh!

Chết cũng phải cùng anh chết!”

Hạ Úc Huân trái tim kinh hoàng, không thể tin nổi mà nhìn người đàn ông cuồng loạn trước mắt, nói: “Anh..... Anh điên rồi?”

“Đúng, anh điên rồi, bị em bức điên!” Lãnh Tư Thần gầm nhẹ, ngay một khắc trước khi bộc phát đột nhiên lại đổi thành một bộ vô cùng ôn nhu, cúi người bên tai cô nhỏ giọng nói một câu: “Tiểu Huân, ngoan ngoãn cùng anh đi lãnh chứng, nếu không, anh đành phải đem em cột vào giường, giam giữ cả đời! A, đúng rồi, để tránh em cô đơn, anh sẽ để ba em ở cùng em!”

“Lãnh Tư Thần, anh vô sỉ! Chuyen giữa chúng ta vì cái gì phải động đến ba tôi!” Hạ Úc Huân trong nháy mắt giận dữ.

Anh rõ ràng là đang uy hiếp mình nếu không cùng anh kết hôn thì liền mang theo ba cô nhốt cùng với cô, anh cứ nhiên dùng ba cô uy hiếp cô.

Người đàn ông này, thật là điên rồi!

Lãnh Tư Thần nắm lấy điểm yếu lớn nhất của cô, Hạ Úc Huân không còn cách nào khác, cuối cùng đành phải ở trước mặt Hạ Mạt Lâm nói, chỉ là bởi vì cùng Lãnh Tư Thần náo loạn có chút mâu thuẫn nhỏ, hiện tại đã được dỗ dành, không nháo nữa, sau đó tiếp tục hướng tới Cục Dân Chính chạy tới.

Trong quá trình đi Cục Dân Chính, cô tìm một cơ hội soạn một tin nhắn gửi qua cho Renault , nhờ hẩn giúp mình rời đi, đương nhiên còn đề xuất muốn mang theo Hạ Mạt Lâm đi.

Cô không biết Lãnh Tư Thần có theo dõi di động của cô hay không, nhưng hiện tại dù sao cũng đã náo loạn, cho dù anh biết bất quá cũng cãi nhau một trận lớn. Không bằng liều một lần.

Sợ là sợ..... Ngay cả Renault cũng không có biện pháp.

-

Xe nhanh chóng chạy đến cửa Cục Dân Chính.

Lãnh Tư Thần hoàn toàn không cho cô lựa chọn đường sống, một phen lôi kéo cô, sải bước mà đi vào cửa.

Toàn bộ thủ tục chưa đến mười phút liền hoàn tất.

Bác gái trong Cục Dân Chính vui vẻ mà đưa cho bọn họ một giấy chứng nhận màu đỏ.

Trong tay cầm giấy chứng nhận đỏ, Hạ Úc Huân cả người đều ngẩn ra.

Như vậy..... Như vậy liền tính là kết hôn?

Kết hôn sao lại đơn giản như vậy?

Nhìn vẻ mặt Hạ Úc Huân đại ra, vẻ lạnh lùng trên mặt Lãnh Tư Thần thoáng dịu đi, vươn bàn tay vô cùng quyến rũ sủng nịch mà xoa xoa tóc cô, nói: “Hạ Úc Huân, hiện tại, em chính là bà xã anh!”

Bà xã của Lãnh Tư Thần.....

Từ khi nào, cô đã hưởng tới danh hiệu này cỡ nào.

Hiện tại lại giống như một tòa núi lớn đè trên đầu cô, khiến cô thấp thỏm lo âu.

Cô từng nghe qua một câu, nói muốn đội vương miện, phải chấp nhận được sức nặng của nó.

Nhưng mà sức nặng này, giờ phút này cô thật sự không chắc có thể chịu đựng được.....

-

Bên ngoài Cục Dân Chính, Lãnh phu nhân nhìn hai người đi ra, trong tay cầm giấy đỏ thắm, cười có chút cứng đờ.

Chuyện cứ như vậy thành kết cục đã định, Hạ Úc Huân rồi rằm trong lòng như những sợi len loạn thành một đống.

“Làm xong rồi sao?” Thấy hai người nhanh như vậy liền ra tới, Hạ Mạt Lâm còn nghĩ đã xảy ra cái gì ngoài ý muốn, vội vàng lên hỏi.

Cũng không thể trách ông nghĩ như vậy, không có biện pháp, hai đứa trẻ này quá dần vật.

Hơn nữa, cũng không biết vì cái gì, tuy rằng Tiểu Huân nói chỉ là mâu thuẫn, nhưng ông vẫn cảm thấy có chỗ nào đó không thích hợp.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 407: Đau Tâm Liệt Phế

“Uhm, làm xong rồi.” Hạ Úc Huân âm thầm thở dài, đem giấy đưa cho Hạ Mạt Lâm xem.

Nhìn Hạ Mạt Lâm kích động đến mức hốc mắt có chút phiếm hồng, trong lòng Hạ Úc Huân đột nhiên trở nên mềm mại.

Có lẽ.....

Có lẽ chuyện căn bản không có không xong như vậy.....

Có lẽ cô có thể khắc phục sự sợ hãi trong lòng?

Có lẽ cô có thể lại dũng cảm một lần?

“Ba.....”

Hạ Úc Huân đem nắm tay nắm rồi lại buông, vừa muốn nói chuyện với Hạ Mạt Lâm, Hạ Mạt Lâm không biết vì sao đột nhiên một tay đem cô đẩy qua bên cạnh.

Sức lực của Hạ Mạt Lâm quá lớn, Hạ Úc Huân bị đẩy lập tức ngã trên mặt đất, cố hết sức mà bò lên, không rõ ba cô vì cái gì đột nhiên đẩy cô, xoa eo, nói: “Ba, người làm sao vậy?”

Cô vừa ngẩng đầu, thế nhưng nhìn thấy Hạ Mạt Lâm trực tiếp ngã xuống.....

Trên đầu ông có một lỗ máu, hai mắt mở to, khóe miệng còn còn sót lại nụ cười vui vẻ.....

“Ba ——” Hạ Úc Huân tê tâm liệt phế mà hô một tiếng, thanh âm đều biến đổi.

Hai mắt cô tràn đầy hoảng sợ, té ngã mà bò qua, gọi: “Ba..... Ba..... Người đừng làm con sợ..... Ba.....”

Bởi vì là súng cách âm, lúc này người đi đường bốn phía mới bắt đầu phát hiện Hạ Mạt Lâm trúng đạn ngã xuống đất, hét chói tai hết đợt này đến đợt khác, trong phút chốc, tình huống loạn thành một đoàn.

Hạ Úc Huân dùng một tia lý trí cuối cùng run rẩy gọi điện thoại cho xe cứu thương, sau đó dùng tay gắp gao che miệng vết thương của Hạ Mạt Lâm, nói: “Ba..... Ba người chống đỡ, xe cứu thương lập tức sẽ tới, cầu xin người, đừng bỏ rơi con, đừng bỏ rơi con..... Xin ba.....”

Cô nói năng lộn xộn, ánh mắt không có tiêu cự, thân thể run run rẩy rẩy, đầy mặt đều là nước mắt nước mũi của mình còn có máu tươi của Hạ Mạt Lâm...

Lãnh phu nhân bên cạnh sớm đã che miệng hét lên một tiếng rồi hôn mê bất tỉnh.

Mà Lãnh Tư Thần bị một màn trước mắt khiến cả người đều ngốc tại chỗ, cảm giác chính mình giống như từ đám mây rơi xuống một bãi đá, thân thể rơi xuống tan xương nát thịt.....

Lãnh Tư Thần biết rõ vị trí trúng đạn này của Hạ Mạt Lâm có 99 phần trăm có thể phải chết không thể nghi ngờ, anh cố nén mọi cảm xúc mãnh liệt mệnh mông đến cơ hồ muốn phá hủy anh mà bay qua, nói: “Tiểu..... Tiểu Huân..... Em đừng kích động..... Ngàn vạn lần đừng kích động.....”

Hạ Mạt Lâm đã xảy ra chuyện, nếu Tiểu Huân lại xảy ra chuyện.....

“Cút! Anh cút ngay cho tôi!” Hạ Úc Huân gắt gao ôm chặt thân thể Hạ Mạt Lâm, hai mắt màu đỏ tươi mà nhìn chăm chăm anh, Lãnh Tư Thần không buông tay, cô liền cắn một cái trên cánh tay anh, thiếu chút nữa cắn tiếp một khối thịt.

“Chị dâu..... Chị dâu chị đừng cắn a! Tay lão đại bị chặt đứt là chuyện nhỏ, răng chị gãy rụng hết thì làm sao bây giờ!” Lương Khiêm nhìn đến chính mình đều đau răng.

Không nghĩ tới chuyện anh lo lắng nhất cuối cùng đã xảy ra, lại là loại phương thức thảm thiết này.....

Trời ạ! Đây phải như thế nào xong việc! Anh quả thực khó có thể tưởng tượng.

Kẻ thù của Lãnh Tư Thần quá nhiều, căn bản không biết là ai xuống tay, càng làm cho anh lo lắng chính là, lỡ như kẻ xuống tay không phải kẻ thù, mà là.....

Anh không dám tiếp tục nghĩ nữa.

“Chị dâu, đem người đỡ lên xe, chúng ta lái xe đưa đi bệnh viện, so với việc chờ xe cứu thương còn nhanh hơn! Hơn nữa trên xe có hòm cấp cứu!”

Hương Viễn nói thành công gọi thần trí Hạ Úc Huân trở về, cô tức khắc như thay đổi thành người khác, từ kẻ điên đến vẻ mặt bình tĩnh một cách đáng sợ, sạch sẽ lưu loát mà nhanh chóng đem Hạ Mạt Lâm đỡ lên xe.

Cô biết.....

Phương diện này cô tốt xấu gì cũng coi như chuyên nghiệp.....

Cô sao có thể không biết vết thương do súng như vậy cơ hồ còn khả năng sống hay không.....

Nhưng cô không tin, không tin.....

Lỡ như có kỳ tích a! Lỡ như có kỳ tích xảy ra a!

Cô gắt gao ôm thân thể Hạ Mạt Lâm trở nên càng lúc càng lạnh băng, ánh mắt đờ đẫn mà hỗn loạn, nhìn khiến lòng người kinh sợ không thôi.....

Mà Lãnh Tư Thần cũng không khá hơn chút nào, toàn thân là bụi, quần áo lộn xộn, cánh tay vẫn luôn đổ máu chưa xử lý, con người hoàn toàn là đau đớn và tuyệt vọng không thua gì Hạ Úc Huân.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 408: Cầm Không Được Cát

Sự thật chứng minh, trên thế giới này nào dễ dàng có kỳ tích như vậy.

Ba ngày sau, tang lễ của Hạ Mạt Lâm kết thúc.

Chỉ trong ba ngày, Hạ Úc Huân từ điên cuồng điên loạn đến cực kỳ bi thương, rồi cuối cùng tê liệt.

Lãnh Tư Thần mỗi thời mỗi khắc đều bên cạnh cô, sợ cô xảy ra chuyện, đến khi Lương Khiêm bên kia truyền đến tin tức, có manh mối hung thủ.

Lãnh Tư Thần trấn an Hạ Úc Huân ngủ xong, sau đó chuẩn bị lập tức đi điều tra chuyện này từ đầu đến cuối.

Anh sắp xếp một bảo mẫu ở bên cạnh chăm nom cô lúc anh không có mặt.

Tuy rằng cô hiện tại cái gì cũng không nói, không có cảm xúc gì hết như một búp bê tượng gỗ, hoàn toàn không có lực hành động, nhưng Hạ Úc Huân như vậy làm anh càng thêm lo lắng.

“Tiểu Huân, anh sẽ tra ra hung thủ, chờ anh trở lại.” Lãnh Tư Thần nắm tay nhỏ lạnh băng của cô, há miệng thở dốc, tựa hồ muốn nói cái gì đó, cuối cùng một chữ cũng chưa nói ra, anh biết giờ phút này chính mình nói cái gì cũng vô dụng.

Gần ba ngày, khuôn mặt Lãnh Tư Thần liền trở nên vô cùng tiều tụy, dường như một trận bệnh nặng.

Nếu không phải anh vì ép cô kết hôn, khư khư cố chấp đem Hạ Mạt Lâm tìm trở về, Hạ Mạt Lâm liền sẽ không bởi vì bảo vệ cô mà chết.

Không thể nghi ngờ, lần ám sát này là bởi vì anh mà dựng lên.

Trước đây anh cảm thấy chính mình có thể bảo vệ tốt cho cô, nhưng, hiện tại mới biết được, vì cái gì Hạ Úc Huân không dám cùng anh ở bên nhau.

Lúc ấy đầu óc bị tức giận làm cho hôn mê, hiện tại mới nhớ tới lời Hạ Úc Huân lúc ấy là có ý tứ gì.

Cô nói, cô không muốn quãng đời còn lại đều sống trong nơm nớp lo sợ cùng lo được lo mất.....

Từ nhỏ đến lớn anh cũng chưa từng có thứ gì đặc biệt muốn, ngoại trừ Hạ Úc Huân.

Anh nhịn không được dùng hết mọi thủ đoạn muốn nắm chặt cô, lại phát hiện nắm càng chặt, cô liền giống như hạt cát xói mòn càng nhanh.

A, có lẽ đúng như lời hòa thượng năm đó tính que bói cho anh, anh từ nhỏ chính là người mang điềm xấu, chỉ cần người bên cạnh anh, đều sẽ vì anh mà gặp vận rủi.

Ngay cả cha mẹ người thân anh đều xa cách anh, nhưng cô lại không biết chết sống mà tới gần anh.

Anh quá mức tham lam sự ấm áp của cô, đến mức không biết tiết chế mà hao hết năng lượng của cô, để cô hoàn toàn lâm vào bóng tối.....

“Tiểu Huân, anh biết, lúc này đây, em e là vĩnh viễn đều sẽ không tha thứ cho anh. Anh cũng không cách nào tha thứ cho bản thân mình. Nhưng, anh sẽ dùng cả đời tới trả lại cho em.....”

.....Bạn nào muốn đọc Full trước liên hệ : tttukidmh@gmail.com

Lãnh Tư Thần đi chưa bao lâu, Hạ Úc Huân nằm trên giường đột nhiên ngồi dậy, con người không có một tia buồn ngủ.

Cô mặc váy ngủ màu trắng, hết như bóng ma đi vào phòng khách.

“Ách, phu nhân, ngài cần cái gì? Tôi đi giúp ngài chuẩn bị!”

“Tôi đi tắm rửa, người muốn quan sát tại chỗ sao?”

“Ách.....” Bảo mẫu xấu hổ mà xoa xoa tay, ân cần nói: “Tôi đi mở nước tắm cho ngài!”

Bảo mẫu xả nước, khắp nơi kiểm tra một chút, xác định chung quanh đồ vật linh tinh không có nguy hiểm như dao và kéo, ngay cả đinh đều không có, ngay cả kẹp tóc sắt của phu nhân cũng đều bỏ đi, lúc này mới yên lòng.

Cũng đúng, tiên sinh đem toàn bộ đồ vật trong nhà đều cầm đi, hẳn là sẽ không có vấn đề.

Hạ Úc Huân đương nhiên biết bảo mẫu lễ mễ lâu như vậy là ở bên trong làm cái gì, chỉ cười nhẹ một tiếng, không có vạch trần bà.

“Phu nhân, chuẩn bị xong rồi! Đừng ngâm mình quá lâu, sức khỏe cô còn yếu, cẩn thận nhưc đầu!” Bảo mẫu không yên tâm mà dặn dò nói. Bạn nào muốn đọc Full trước liên hệ : tttukidmh@gmail.com

Hạ Úc Huân không nói một lời, chậm rì rì mà đi vào phòng tắm, cũng không cởi quần áo, trực tiếp cứ như vậy nằm vào bồn tắm.

Cô nằm trong dòng nước âm giống như con người lúc ban đầu tồn tại trong tử cung người mẹ, khóe miệng gợi lên một tia quỷ dị mà trào phúng, nói: “A, Lãnh Tư Thần..... Anh cho rằng nếu một người thật sự muốn chết, anh có thể ngăn cản được sao?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 409: Mọi Thứ Đầu Kết Thúc

Hạ Úc Huân nâng cổ tay gầy ốm của mình lên, ngón tay lần mò tìm kiếm, sau đó đem cổ tay đặt ở bên môi.....

Tiếp theo, nhắm ngay vị trí động mạch chủ, không chút do dự cắn mạnh một cái.....

Máu tươi trong nháy mắt trào ra.....

Nhiễm hồng môi cô, cũng nhiễm hồng một bồn nước ấm áp.....

Lãnh Tư Thần, anh cướp mọi thứ của tôi, ít nhất mạng sống của tôi, tự tôi làm chủ.

Lãnh Tư Thần, anh không cần xin lỗi, không cần sám hối, bởi vì, không phải anh sai.

Mọi thứ đều là tôi sai.....

Là tôi sai.....

Kỳ thật đã từng có rất nhiều cơ hội, tôi đều vì mềm lòng mà bỏ lỡ.

Nếu tôi nhanh chóng quyết định sớm một chút rời đi, ba ba vẫn còn ở Hàn Quốc, căn bản sẽ không chết.

Nếu năm đó tôi không trèo qua bức tường kia, tôi liền sẽ không quen biết anh.

Nếu tôi chưa từng yêu anh, hiện tại còn ở với ba ba cùng nhau sống cuộc sống vui vẻ.

Ông ấy vì bảo hộ tôi cho nên mới chết.

Ba ba đã từng nói, ông ấy sẽ cả đời bảo hộ tôi.

Mà hiện tại, ông ấy vĩnh viễn cũng không có cách nào tiếp tục bảo hộ tôi.

Hiện tại, tôi rất cuộc..... Hai bàn tay trắng.....

Lãnh Tư Thần, tạm biệt.....

Không bao giờ gặp lại.....

.....

Hạ Úc Huân ngay từ đầu còn có thể cảm giác được máu từng đợt từng đợt trào ra, đến sau ý thức càng ngày càng mơ hồ, thẳng đến khi dần dần hôn mê.....

Giữa mê mông lung, cô tựa hồ nghe tiếng thét chói tai của bảo mẫu kia, sau đó lại là hỗn độn tiếng bước chân.....

Tiếp theo, cô cảm giác có người đem cô ôm lên.

Cô không biết người kia là ai, chỉ là hơi thở xa lạ khiến cô không thoải mái.

“Vì cái gì cô ấy lại biến thành như vậy? Các người muốn dùng một người chết để tống cổ ta?” Renault lớn tiếng giận dữ hét.

“Renault, người muốn liền đi, không cần liền lập tức cút đi.” Uất Trì Phi tức giận mà nói, vẻ mặt bức bối không thôi.

Nhìn thấy Hạ Úc Huân tự sát, đặc biệt là trên tay nàng miệng vết thương không đồng đều, còn có khoe miệng cô nhiễm máu, vừa nhìn liền biết bởi vì không có công cụ cho nên tự mình tàn nhẫn cắn ra, đây hẳn có bao nhiêu đau đớn a!

Hắn một người đàn ông thấy một màn như vậy đều bị dọa sợ rồi, nếu không phải dưới sức ép của các anh em, hẳn cơ hồ đã không đành lòng cứ như vậy đem Hạ Úc Huân giao ra.

Hắn không nghĩ tới lão Tam nhất thời xúc động thế nhưng lại hại ba Hạ Úc Huân.

Cho dù hắn đời này tàn nhẫn độc ác, giết người vô số, nhưng đối mặt với Hạ Úc Huân, hắn vẫn là mềm lòng, hắn căn bản không hạ thủ được, một khắc cuối cùng hắn thậm chí nhắc nhở cô, cuối cùng còn lao ra tìm bọn người lão Tam, nhưng không nghĩ tới chờ lúc hắn đuổi tới, mọi thứ đã không còn kịp nữa rồi.

Nhưng hiện tại, hắn lại không thể để cô lưu lại, lỡ như cô biết chuyện này là bọn họ làm, nhất định sẽ trả thù.

Cô một tiểu nha đầu cũng không đủ gây sợ hãi, đáng sợ chính là lực ảnh hưởng của cô với lão đại.

Vừa không tàn nhẫn giết cô, lại không thể để cô lại, vậy đành phải đem cô đưa đi thật xa.

Renault nguyên rủa một tiếng ôm Hạ Úc Huân lên xe, nói: “Yên tâm, ta sẽ tuân thủ hứa hẹn, giữ bí mật, cũng sẽ không tìm Dạ Lang gây phiền toái.”

“Khoan đã, người phải cam đoan đời này tuyệt đối không thể để cô lại xuất hiện trước mặt Lãnh Tư Thần!” Uất Trì Phi không yên tâm mà dặn dò nói.

Renault cười lạnh liếc hăn một cái, đáp:“Người cho ta là kẻ ngu ngốc sao? Người không nói ta cũng sẽ làm như vậy.”

Nhìn Renault ôm cô gái kia rời đi, Uất Trì Phi cầm lòng không được mà đuổi theo vài bước, nội tâm kịch liệt mà đấu tranh.

Cuối cùng, hăn vẫn là gắt gao nắm chặt năm đấm ngừng bước, trơ mắt nhìn chiếc xe đi mất.....

Mọi thứ đều kết thúc.....

Chỉ mong mọi thứ đều kết thúc.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 410: Bộ Ngựa Bắt Ve Chim Sẻ Núp Sau

Tần Mộng Oanh mấy ngày nay về Italy tham gia một hội nghị, Lạc Lạc cũng cùng mang qua, nhờ dì Âu chăm sóc.

Bởi vì mấy ngày nay cô đang trong một hội nghị kiểu khép kín, cho nên mọi thứ xảy ra bên ngoài đều không biết, chờ đến khi nghe được tin Hạ Mạt Lâm chết đã là ba ngày sau.

Biết được tin tức, cô lập tức mua vé máy bay mang theo Lạc Lạc cùng nhau trở về.

“Mẹ, chị Tiểu Huân làm sao vậy?”

“Ba chị Tiểu Huân qua đời.” Tần Mộng Oanh vuốt ve sau tóc Lạc Lạc, vẻ mặt nặng nề mà thở dài.

Cô giải thích cái chết với Lạc Lạc, qua đời là có ý gì, tiểu nha đầu vừa nghe “Qua đời”, lập tức lộ ra vẻ bi thương, nước mắt lưng tròng, nói: “Chị Tiểu Huân nhất định rất thương tâm? Chúng ta phải đi an ủi giúp đỡ chị Tiểu Huân!”

Tần Mộng Oanh đem con gái ôm vào trong ngực, nói: “Uhm, Lạc Lạc ngoan.”

Thật không nghĩ tới cư nhiên sẽ xảy ra chuyện lớn như vậy, cô khó có thể tưởng tượng Hạ Úc Huân vốn dĩ yếu ớt bất kham phải như thế nào tiếp

nhận sự thật tàn nhẫn này.

Nội tâm cô nảy lên một cổ bất an mãnh liệt, hơn nữa bất an càng lúc càng lớn.

Thật vất vả tới sân bay, cô nhanh chóng gọi xe đi đến nhà Hạ Úc Huân.

Trên xe taxi, cô nôn nóng mà gọi cho Hạ Úc Huân nhưng điện thoại vẫn luôn không liên lạc được, một chiếc màu đen xe từ bên cạnh đi ngang qua, dư quang cô cứ nhiên nhìn thấy Renault ngồi bên trong, còn có cô gái sắc mặt tái nhợt bị hấn ôm vào trong ngực

Cô gái kia sao lại..... Sao lại giống Úc Huân?

Tần Mộng Oanh nhanh chóng quyết định: “Bác tài, quay đầu, đuổi theo chiếc xe kia! Nhanh lên! Mau! Tôi trả bác gấp đôi tiền!”

Tài xế vừa nghe gấp hai, lập tức quay đầu đuổi theo.

Tần Mộng Oanh thấp thỏm bất an mà đi theo chiếc xe kia mãi cho đến khi dừng ở một sân bay tư nhân.

“Mẹ!” Lạc Lạc cảm giác được mẹ khẩn trương, cũng có chút bất an.

Tần Mộng Oanh vội vàng bịt miệng bé lại, nói: “Hừ, đừng nói gì cả.”

Những người đó muốn làm cái gì? Nhìn dáng vẻ Hạ Úc Huân đã mất đi tri giác, cho nên cô nhất định là bị bắt cóc.....

Tần Mộng Oanh đầu tiên là báo cảnh sát, sau đó người đầu tiên nghĩ đến chính là tìm Âu Minh Hiên hỗ trợ, nhưng mới vừa ấn dây số mới đột nhiên nhớ tới Âu Minh Hiên mấy ngày này cũng bận tối mào tối mặt, lúc cô khởi động máy còn nhìn thấy một tin nhắn nói anh hiện tại đang ở Mỹ.

Nước xa không cứu được lửa gần.

Vì thế, cô gọi cho Lãnh Tư Thần, nhưng Lãnh Tư Thần cư nhiên tắt máy. Loại thời điểm này anh ta sao lại có thể tắt máy!

Vô kể khả thi, cô nhớ tới một người —— Nam Cung Lâm.

Hắn thế lực lớn như vậy, cũng có quan hệ rộng rãi, nhất định có thể giúp đỡ.

Sau đó sự thật chứng minh, quyết định này của cô là sáng suốt cỡ nào.

-

Mười phút sau, những người đó chuẩn bị ổn thoả mọi thứ, Renault ôm Hạ Úc Huân chuẩn bị lên trực thăng.

Tần Mộng Oanh trơ mắt nhìn Hạ Úc Huân bị mang đi, gấp đến độ mồ hôi đầy đầu.

Tình thế nghìn cân treo sợi tóc, cô nhìn thấy cả trăm người đội cảnh vệ trang bị vũ khí riêng từ bốn phương tám hướng vọt tới, tất cả đều vây quanh Renault.

Một người đàn ông trên mặt có một vết sẹo khiến người ta sợ hãi cầm họng súng đang chống ngay trán Renault, Nam Cung Lâm tản bộ đi qua, con người màu tím đằng đằng sát khí, buồn bã nói: “Renault? Người mang tiểu bảo bối của ta, muốn đi đâu?”

Renault trơ mắt nhìn Hạ Úc Huân bị Nam Cung Lâm ôm qua, tức giận đến toàn thân run rẩy, rồi lại không biết làm sao.

Nam Cung Lâm nhàn nhã mà sửa sang lại cổ tay áo, cười lạnh một tiếng, nói: “Hoàng mao tiểu tử, hôm nay, ta liền dạy cho người một khóa, nói cho người biết cái gì là bộ ngựa bắt ve chim sẻ núp sau.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 411: Ông Muốn Mang Cô Ấy Đi Đâu?

“Còn có một câu, lúc người ở khoảng cách gần thành công nhất, là lúc dễ dàng thả lỏng nhất, cũng là thời điểm dễ dàng thất bại trong gang tấc nhất.”

Nam Cung Lâm nói xong liền từ trong lòng Renault đoạt lấy Hạ Úc Huân, lúc nhìn cô gái, vẻ mặt không chút để ý tức khắc biến thành khẩn trương cùng đau lòng.

Nam Cung Lâm vừa muốn ôm Hạ Úc Huân lên xe rời đi, Tần Mộng Oanh trong một góc vội vàng vọt lên, hỏi: “Ông muốn mang cô ấy đi đâu?”

“Miệng vết thương của cô ấy cần xử lý lại.” Nam Cung Lâm nhìn bằng gạc băng bó đơn giản trên cổ tay Hạ Úc Huân vẫn đang chảy máu tươi, sắc mặt vô cùng ngưng trọng.

Tần Mộng Oanh cảnh giác nói, “Tôi rất cảm ơn ông đã cứu cô ấy, nhưng, ông không thể mang cô ấy đi. Tôi phải đợi cảnh sát đến đây xử lý.”

Cô đã sớm cảm thấy thái độ Nam Cung Lâm đối với Hạ Úc Huân rất kỳ quái, nếu không phải bị bắt đặc dĩ, cô căn bản sẽ không tìm Nam Cung Lâm.

Cô không yên tâm để Nam Cung Lâm mang cô ấy đi, chỉ sợ Hạ Úc Huân vừa ra ổ sói lại vào hang hổ.

Nhìn Tần Mộng Oanh quan tâm với Hạ Úc Huân, sắc mặt Nam Cung Lâm hòa hoãn xuống, đáp: “Úc Huân có người bạn như cô, tôi rất vui mừng.”

Nam Cung Lâm dừng một chút, kiên nhẫn giải thích nói: “Tần tiểu thư, cô hoàn toàn có thể tin tưởng tôi, ai đều có thể thương tổn cô ấy, nhưng tôi tuyệt đối sẽ không. Bởi vì..... Tôi là cha ruột của cô ấy. Cô ấy thuộc nhóm máu hiếm, hiện tại lại mất nhiều máu, chỉ có tôi có thể cứu cô ấy! Bởi vì, trên người chúng tôi chảy cùng một dòng máu, đây là sự thật vĩnh viễn không thể nào sửa đổi.”

“Cái..... Cái gì? Cha.....” Tần Mộng Oanh bị tin tức bất ngờ này làm cho kinh sợ rồi.

“Từ giờ khắc này trở đi, ta không bao giờ để cô ấy chịu bất cứ thương tổn gì nữa.” Nam Cung Lâm nhìn con gái trong lòng, ánh mắt vô cùng quyết tuyệt.

“Tần tiểu thư, nếu có thể nói, tôi hy vọng cô có thể giúp tôi một việc.” Nam Cung Lâm thỉnh cầu nói.

“Ông nói đi, chỉ cần tôi có thể sẽ làm.”

“Úc Huân lúc này đây cho dù sống lại, e là ý chí cầu sinh cũng rất khó khôi phục, cô là bạn tri kỷ nhất của cô ấy, tôi hy vọng.....”

“Tôi sẽ giúp cô ấy vượt qua cửa ải khó khăn!”

“Cám ơn.”

.....

.....

Lúc Lãnh Tư Thần tỉnh lại là đang ở một khách sạn.

Anh mới vừa thanh tỉnh, những người liên quan liền đứng chờ trước mặt anh, một bộ nhận tội.

Cảm giác thân thể nói cho anh biết, anh rõ ràng là bị bỏ thuốc mê, mà có thể người có thể hạ được với anh, chỉ có thể là thân tín mà anh tín nhiệm nhất.

“Nói đi, vì cái gì bỏ thuốc mê cho ta.” Ánh mắt Lãnh Tư Thần dừng trên người Lương Khiêm, thanh âm lười biếng mà mỗi một, nhìn như không chút để ý, lại lộ ra một cổ nguy hiểm và uy áp khiến người ta kinh hoàng.

Lương Khiêm thật sâu mà khom lưng, nói: “Lão đại, thực xin lỗi.”

Lãnh Tư Thần ánh mắt lạnh lùng, trực giác nhạy bén vô số lần giúp anh từ trong nguy hiểm chạy trốn giờ phút này khiến trong lòng anh hiện lên một dự cảm xấu, nói: “Cậu chỗ nào có lỗi với tôi?”

Lương Khiêm hoàn toàn không dám trả lời, chỉ đành mờ mờ lạnh lùng mà liếc mắt nhìn Uất Trì Phi bên cạnh.

Uất Trì Phi cắn chặt răng, căng da đầu tiến lên một bước, nói: “Hạ Mạt Lâm là lão Tam giết.”

Lãnh Tư Thần chột ngẩng đầu, trước mắt không thể tin nổi mà nhìn hẩn, hai tròng mắt nguy hiểm như dã thú, gằn từng chữ một, như có ngàn quân lực: “Người..... Nói cái gì?”

Anh hôm nay mới vừa nhận được tin tức là người của Hồ Kinh bang làm, đang chuẩn bị đi điều tra lại đột nhiên bị ngắt, hiện tại, anh em vào sinh ra tử giúp đỡ anh cư nhiên nói cho anh biết, ba vợ anh là bọn họ giết?

Thiên hạ còn có chuyện gì buồn cười hơn chuyện này sao?

Từ trước đến nay Lãnh Tư Thần cảm xúc không để lộ ra ngoài ngoài trừ ở trước mặt Hạ Úc Huân vẻ mặt khá sinh động, ở trước mặt bọn họ còn chưa bao giờ có cảm xúc lên xuống quá lớn như vậy.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 412: Tìm Được Phần Mộ Của Cô

Việc này nói lên rằng anh là thật sự vô cùng khiếp sợ.

Mà anh có bao nhiêu khiếp sợ, nói lên anh có bao nhiêu tín nhiệm bọn họ những người anh em này.

Uất Trì Phi run lập cập, nói: “Lão Tam hửn..... Hửn đã tự sát tạ tội.....”

Ánh mắt Lãnh Tư Thần tối tăm như sắt, đang muốn nói chuyện, trong đầu linh quang chợt lóe, đột nhiên nghĩ đến một khả năng bọn họ có thể làm anh hôn mê.

Anh đột nhiên đứng dậy, thân hình có chút lay động.

Người bình thường trúng loại thuốc này, ít nhất phải ngủ ba ngày ba đêm, mà anh chưa đầy ba giờ liền tỉnh, cho nên chỉ là có chút lay động, thể chất đã là vô cùng khác thường.

Lương Khiêm vội vàng qua dìu anh, lại bị anh giơ tay lên, đôi con ngươi ắp ử tia tăm tối hủy thiên diệt địa, nói: “Nếu Tiểu Huân xảy ra chuyện gì..... Các người biết hậu quả.”

Lãnh Tư Thần nói xong liền xông ra ngoài.

Đi chưa được mấy bước, phía sau, thanh âm Uất Trì Phi run rẩy truyền đến ——

“Lão đại, không cần tìm kiếm, cô ấy hiện tại đã rời đi, vĩnh viễn đều không xuất hiện nữa.”

.....

.....

Sau nhiều năm, Lãnh Tư Thần vẫn không thể quên đi.

A, thật là buồn cười, đây quả thực là chuyện bi ai mà buồn cười nhất trong cuộc đời anh.

Anh sao có thể nghĩ đến, người giết ba vợ anh, đem vợ anh đưa cho tình địch cư nhiên sẽ là anh em tốt cùng anh chiến đấu hăng hái nhiều năm, vào sinh ra tử!

Năm đó, sau khi Lãnh Tư Thần trở lại biệt thự, chỉ nhìn thấy trên đầu giường một tờ giấy thỏa thuận ly hôn, cùng với máu tươi rơi vãi khắp phòng tắm khiến anh hồn phi phách tán.

Hai tháng sau, gián tiếp bằng nhiều cách, anh ở Italy tìm được Nam Cung Lâm.

Căn cứ theo tin tức đáng tin cậy, sau khi Hạ Úc Huân bị Nam Cung Lâm đoạt từ tay Renault về.

Vốn dĩ anh còn có một manh mối cuối cùng, đó chính là ngày đó Tần Mộng Oanh gọi điện thoại cho anh, anh hoài nghi Tần Mộng Oanh biết tung tích của Hạ Úc Huân.

Nhưng, từ đó về sau, di động của Tần Mộng Oanh gọi không được, cả người như là tan biến trong hư không.

Sau khi đến Italy, anh đã chuẩn bị sẽ có một trận đánh ác liệt xảy ra, nhưng lại không nghĩ rằng Nam Cung Lâm rất bình tĩnh mà nói muốn dẫn

anh đi xem Hạ Úc Huân.

Cõi lòng anh đầy hy vọng mà đi, cuối cùng lại là tan nát cõi lòng tổn thương mà về.

Anh chẳng thể nghĩ tới, nhìn thấy..... Thế nhưng lại là phần mộ của cô.

Lãnh Tư Thần nguyên rủa mà cười một tiếng, nói: “Nam Cung Lâm, ông cho rằng tôi sẽ tin?”

Bia mộ kia bị anh hung hăng nện một quyền tạo thành một lỗ thủng.

Nam Cung Lâm lạnh lùng giễu cợt: “Cần phải đào tro cốt, sau đó xét nghiệm DNA sao?”

Lãnh Tư Thần khloe mắt đều nứt, nói: “Tôi không tin, cô ấy sẽ không chết!”

Nam Cung Lâm lộ ra một nụ cười lạnh gần như ác độc, buồn bã nói: “Chẳng lẽ cậu còn không biết? Trước khi cô ấy bị thủ hạ vô nhân tính của cậu bắt đi cũng đã sống không còn gì luyện tiếc mà tự sát ở phòng tắm! Ha, cậu biết cô ấy là như thế nào tự sát sao? Cô ấy cắn đứt động mạch chủ của mình!

Nhưng, cô ấy đều đã như vậy, bọn họ vẫn không chịu buông tha cô ấy, thế nhưng lấy cô ấy ra giao dịch với Renault.

A, thật là đủ tàn nhẫn, nghĩ đến thủ hạ của cậu làm những chuyện đó hẳn là đều theo cậu học, đến cuối cùng lại tất cả đều dùng trên người Úc Huân.”

Lãnh Tư Thần nghe mỗi một chữ, sắc mặt liên tái nhợt một phần, môi mỏng run run, cả người đều đang run rẩy.

Nam Cung Lâm lộ ra vẻ bi thương, tiếp tục nói: “Sau đó, có người trong lúc vô ý phát hiện hành tung của Úc Huân mật báo với tôi. Tôi tuy rằng

đúng lúc xuất hiện, từ trong tay Renault cứu được Úc Huân, nhưng, chờ lúc tôi đưa cô ấy đi cấp cứu, cô ấy đã mất máu quá nhiều, trên đường đến bệnh viện liền ngừng thở, nếu cậu không tin, tôi có thể.....”

“Câm miệng..... Câm miệng.....” Lãnh Tư Thần tròn mắt đỏ tươi, biểu tình điên cuồng mà cắt ngang ông.

Nam Cung Lâm thở dài, đầu quay sang bên kia, có chút không đành lòng nhìn vẻ mặt cực kỳ bi thương của Lãnh Tư Thần.

“Nam Cung Lâm, ông không lừa được tôi đâu! Cho dù chân trời góc biển, tôi cũng sẽ tìm được cô ấy, tôi nhất định sẽ tìm được cô ấy!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 413+5 Năm Sau

5 năm sau.

Nếu hỏi nhân vật tàn nhẫn nhất trên thương trường hiện tại, không thể nghi ngờ là Lãnh Tư Thần như thần tích đột ngột từ mặt đất mọc lên, lấy thần quang cuốn sạch thương giới, hơn nữa hoàn toàn thay thế được địa vị của Nam Cung Lâm.

Vốn dĩ mọi người đều cho rằng Lãnh Tư Thần sau khi rời khỏi Lãnh thị sẽ tinh thần sa sút, lại không nghĩ rằng anh cư nhiên lấy một loại tư thái vương giả rực rỡ lóa mắt đến gần như kiêu ngạo trở về.

Thời gian 5 năm, anh trở thành thần thoại giới kinh doanh, làm mưa làm gió.

Tất cả mọi người nói Lãnh Tư Thần vận khí tốt, tuy rằng bản thân anh cũng có năng lực, nhưng rốt cuộc không phải ai có năng lực đều có thể đạt được thành công.

Nhưng mà, chỉ có người hiểu rõ tình hình biết Lãnh Tư Thần rốt cuộc là như thế nào mới đi được đến hôm nay.

Năm đó Lãnh Tư Thần cho dù bị thống thất vọng đến mức tận cùng, vẫn sắp xếp đường lui cho các anh em, mà bản thân anh dựa theo nguồn tài chính khổng lồ tích tụ từ buôn bán súng ống đạn dược, thế nhưng trong một đêm tất cả đều quyên góp ra ngoài.

Sau đó, anh khởi nghiệp bằng hai bàn tay trắng, góc đầu trở lại, dùng công việc với cường độ cao để giúp bản thân quên đi cảm giác đau khổ gia tăng ngày qua ngày.

Anh không phải tự nhiên có được địa vị như hôm nay, mà là từ không đến có, đi từng bước đến hôm nay.

Giống như có một loại trúc, 5 năm đầu không có gì biến hóa, đến năm thứ sáu, sẽ tăng trưởng với tốc độ 60cm mỗi ngày, vẫn luôn dài đến 30 mét. 5 năm đầu đó chỉ là đang tích tụ năng lượng, trên thực tế bộ rễ vẫn luôn cắm sâu xuống, thẳng đến một ngày đột ngột từ mặt đất mọc lên, che trời.....

Nghe đồn Lãnh Tư Thần 5 năm trước đột nhiên tính tình thay đổi.

Kỳ thật cũng không xem như thay đổi lớn, vẫn là máu lạnh vô tình tàn nhẫn, thay đổi duy nhất chính là lạnh hơn huyết rất vô tình càng thâm hiểm hơn.

Trước kia Lãnh Tư Thần tốt xấu còn có chút khiêm tốn, còn che dấu một khác mặt của mình, mà hiện giờ Lãnh Tư Thần hoàn toàn không ngại trang cùng che dấu, lấy địa vị hiện tại của anh cũng không cần ngại trang chính mình.

Địa vị như vậy, bên cạnh vốn nên là mỹ nữ như mây, nhưng mà, 5 năm sau, bên cạnh anh một người phụ nữ cũng không có.

Nếu chỉ như vậy còn chưa tính, khiến người ta không biết nên khóc hay cười chính là, Lãnh Tư Thần đối với phụ nữ chán ghét tới mức công ty lớn như vậy ngay cả một nữ nhân viên cũng không có.

Điều này khó tránh khỏi làm rất nhiều người đều cảm thấy Lãnh Tư Thần không bình thường.

Bất quá, việc này không có chút ảnh hưởng nào tới hình tượng của Lãnh Tư Thần, cùng với hết đợt này tới đợt khác phụ nữ bám riết không tha, ý đồ muốn trở thành người đầu tiên khai phá được tòa băng lũy này.

Nếu có thể trở thành người phụ nữ của Lãnh Tư Thần, sẽ là vinh quang bao lớn.

Lãnh Tư Thần trừ bỏ không gần nữ sắc ở ngoài, đặc điểm lớn nhất là ít nói. Có đôi khi mấy tháng mới nói một hai câu, vẫn là đơn âm tiết.

Tính cách anh càng thêm âm tình bất định, hành sự quý quyết, khiến người ta hoàn toàn đoán không ra.

Anh cổ quái càng ngày càng nhiều, trừ bỏ chán ghét phụ nữ ở ngoài, còn có rất dễ cáu gắt, đối với cấp dưới yêu cầu nghiêm khắc đến hà khắc, và chán ghét người khác đụng vào.

Bất quá, rất nhiều sự thật cũng chứng minh, người thành công chẳng những có một chút cổ quái mà người thường không cách nào lí giải mà vẫn không hạ thấp đi mị lực của anh, ngược lại càng tăng thêm cảm giác thần bí cùng lực hấp dẫn của anh.

Tài phú quyền thế cùng lực ảnh hưởng của Lãnh Tư Thần không có chỗ nào mà không càng lúc càng tăng.

-

Bên trong giữa những tòa cao ốc nằm san sát nhau, một tòa nhà cao nhất lấp lánh bốn chữ vàng to —— “Tập đoàn Thiên Úc”.

Trong văn phòng trang hoàng phong cách cổ điển châu Âu, người đàn ông đứng trước cửa sổ sát đất lớn, ngơ ngẩn nhìn xa xăm, ánh mắt không có tiêu cự, con người màu lam thâm thúy như rơi vào biển rộng sâu thẳm

với những điểm hào quang lúc nhá nhem tối, hoàng hôn làm nổi bật khiến cho bóng dáng anh càng hiện lên vẻ cô đơn tịch liêu.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 414: Vẫn Không Có Tin Tức Của Cô Ấy

Anh có quyền thế, có tiền, hơn nữa mỗi một đồng tiền đều là quang minh chính đại, anh muốn gì đều có, cô lại không ở bên cạnh anh.

Mỗi đêm tỉnh lại, bên gối trống trơn, đã sớm không còn hơi thở của cô, làm bạn với anh chỉ có bóng đêm lạnh lẽo.

Loại tưởng niệm đau đến tận xương tủy này, dung nhập vào máu thịt anh, cùng với hô hấp của anh, ngoan cường mà tồn tại trong thân thể anh.

Mỗi một lần hô hấp đều là một lần tưởng niệm, mỗi một lần tim đập đều là một lần tưởng niệm.

Cùng lúc đó, còn có thật sâu hối hận.

Anh không phải hối hận lúc trước khi cô và Bạch Thiên Ngưng đồng thời bị bắt cóc, lựa chọn Bạch Thiên Ngưng mà không phải cô.

Dưới tình huống đó, nếu lại cho anh một lần cơ hội, anh cũng sẽ lựa chọn như vậy.

Đây là vấn đề mang tính nguyên tắc, anh không có biện pháp bởi vì sự ích kỷ của mình mà hy sinh nhiều anh em đi theo mình như vậy.

Anh thực sự hối hận chính là, lúc ấy tâm trí u mê, khẳng khẳng đem cô cầm tù bên mình không buông tay.

Anh tự cho là yêu cô, kỳ thật khi đó anh căn bản không hiểu cái gì là yêu.

Nếu cho anh cơ hội lựa chọn một lần nữa, anh nhất định sẽ lựa chọn buông tay, cho cô tự do.

Chỉ cần cô có thể hạnh phúc, chỉ cần cô sống tốt, cho dù đời này sẽ không còn được gặp lại cô cũng không sao cả.

Chỉ tiếc, đạo lý này, hai chữ “Buông tay” này, lúc anh hiểu ra đã quá muộn quá muộn.

Lãnh Tư Thần che lại trái tim, thống khổ không thôi mà một quyền nện trên cửa kính, nói: “Tiểu Huân, em rốt cuộc ở nơi nào? Anh biết, em không có chết, chỉ là đang ở một nơi mà anh không biết..... Nhất định là như vậy đúng hay không.....”

“Thịch thịch thịch” tiếng gõ cửa vang lên.

Sự yếu đuối trên mặt Lãnh Tư Thần lập tức tiêu tan, ngược lại là gương mặt âm u lạnh băng trước sau như một và vẻ tối tăm mà người khác khó có thể tiếp cận.

Lương Khiêm nhìn Lãnh Tư Thần, bất đắc dĩ mà ở trong lòng thở dài, chân anh lại bắt đầu phát run.

5 năm trước, từ sau chuyện kia, Lãnh Tư Thần liền trở nên đặc biệt đáng sợ, làm hại anh mỗi lần nhìn thấy sắp đều toàn thân phát run, hai chân nhũn ra.

Uất Trì Phi thì càng không cần nói, Lãnh Tư Thần đứng cách hăm trăm bước, anh liền phải lấy ra thuốc trợ tim hiệu quả nhanh trong túi ra dùng.

Mấy năm nay, các anh em tất cả đều được chia mỗi người một số tiền lớn, được Lãnh Tư Thần sắp xếp ổn thỏa, hoàn toàn không phải lo lắng về sau, sống cuộc sống của người bình thường. Nhưng mà, bởi vì áy náy với Lãnh Tư Thần, bọn họ thậm chí ngay cả bạn gái cũng không dám có, càng đừng nói tìm vợ.

5 năm trước Lãnh Tư Thần tuy rằng không có giết bọn họ, nhưng bọn họ so với chết cũng không chạy đi đâu được, quá được những ngày tháng hoàn toàn là nước sôi lửa bỏng, sống không bằng chết.

5 năm cô gái kia biến mất, Lãnh Tư Thần từ một người không có cảm tình biến thành một người ma quỷ đáng sợ.

“Sao?” Tầm mắt Lãnh Tư Thần dời qua, tia sáng trong con người hóa thành ánh dao lạnh băng sắc bén.

Lương Khiêm sợ tới mức thiếu chút nữa cất bước bỏ chạy, nhưng vẫn cố nén nghìn bài một điệu mà báo cáo nói: “BOSS, vẫn..... Vẫn không có tin tức của chị dâu.....”

Lời như vậy, Lãnh Tư Thần 5 năm qua đã nghe vô số lần.

Mỗi ngày đều phải nghe Lương Khiêm hội báo một lần: Vẫn không có tin tức của cô.

Đây cơ hồ đã thành một phần không thể thiếu trong cuộc sống của anh.

Anh tìm khắp các quốc gia, mỗi một góc của thế giới, lại vẫn không có tung tích của cô.

Năm đó, sở dĩ anh cảm thấy Nam Cung Lâm đang lừa anh, đó là bởi vì lúc ấy anh ở trong mắt Nam Cung Lâm nhìn thấy không phải bi thương, mà là trả thù.

Anh vẫn luôn nghĩ, ông ta nhất định là không muốn anh tìm được Hạ Úc Huân cho nên mới nghĩ ra cách này làm anh hết hy vọng, là như vậy, nhất định là như vậy.....

Anh chỉ có thể dựa vào cái này tín niệm sống sót.....

“Tần Mộng Oanh thì sao?” Lãnh Tư Thần lại hỏi.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 415: Nhất Định Phải Ôn Nhu!

Lương Khiêm lau mồ hôi trên trán, nơm nớp lo sợ nói: “Cũng..... Cũng không có tin tức.....”

Tần Mộng Oanh là mất tích cùng với Hạ Úc Huân, anh không thể không hoài nghi việc này có gì đó liên quan, chỉ là bất đắc dĩ hai người đều bốc hơi khỏi nhân gian, không chút manh mối.

Biến người mệnh mông, muốn tìm một người, một người mất tích không rõ, thậm chí một người sống chết chưa biết, nói dễ hơn làm.....

-

Một thôn trấn hẻo lánh cách nơi phồn hoa nhất trung tâm thành phố A rất xa.

Mặt trời chiều ngã về tây, một khu trường học đứng lặng giữa sườn núi, vườn trường vang lên tiếng chuông tan học, trong phút chốc lâm điệu kinh phi, rất nhanh vườn trường liền náo nhiệt lên.

Ngoài cửa một trường cao đẳng, mười mấy nam sinh không mặc đồng phục khiêng một người nào đó hướng ngoài cổng trường đi đến.

“Mẹ nó ! Đám người Nam căn kia càng ngày càng kiêu ngạo!” Một thiếu niên tóc vàng hung tợn mà phun nước bọt.

“Hoàng Phong, còn có mười phút! Đi nhanh đi! Không đi bọn họ còn tưởng rằng Bắc Uyển chúng ta sợ bọn họ!”

“Đúng đấy, đám công tử kia, ngoại trừ có vài đồng tiền dơ bẩn còn có thể làm gì? Lão tử cũng không tin đánh nhau có thể bại dưới tay bọn họ!”

“Đi!”

“Đi! Đi!”

.....

Một đám người mênh mông mà khiêng người kia dưới sự chú ý của mọi người đi ra khỏi cổng trường.

Lúc này, một cô gái dáng người nhỏ xinh đột nhiên từ nơi không xa chạy như bay đến, sau đó dừng ngay trước mặt nhóm người này, đẩy đẩy kính đen của mình, lại sửa sang mái tóc bù xù, thở hồng hộc nói: “Các bạn học thân ái! Xin hỏi một chút..... Các người đây là muốn đi đâu a?”

Cậu thiếu niên tóc vàng Hoàng Phong đi đầu vừa nhìn thấy cô gái mặt đầy rỗ, nốt ruồi bà mối, thích lo chuyện bao đồng, lập tức không kiên nhẫn, nói: “Cô giáo à, đây là chuyện của đàn ông chúng tôi, cô đừng động!”

“Đúng đấy, cô giáo à, cô vẫn là về nhà ôm con đi thôi!”

“Đúng rồi đấy! Có thời gian quán chúng ta không bằng đi xem mắt nhiều hơn chút! Cô như vậy nhất định phải nỗ lực biết không? Cũng không thể bởi vì bị đàn ông bỏ rơi một lần liền tự sa ngã a!”

“Ha ha ha.....”

.....

Cô gái rõ ràng đã bị mấy học sinh này chọc cho tức giận đến không chịu được, nhưng vẫn miễn cưỡng cười vui, nỗ lực nói với bản thân, bọn họ là đóa hoa của tổ quốc, cô phải ôn nhu, nhất định phải ôn nhu, ôn nhu!

“Tốt, cảm ơn các bạn học quan tâm lo lắng cho cô, các người quá thật là những đứa trẻ chu đáo! Hiện tại, cô có thể hay không cũng có qua có lại quan tâm một chút, các người hiện tại rốt cuộc muốn đi đâu? Bạn học Vương hổ, người tới nói cho cô được chứ?”

Nhìn cô gái một bộ tính tình dịu dàng, những nam sinh đó ngược lại không nở cự tuyệt, vì thế gọi nam sinh Vương Hổ hơi có chút kích động đến trả lời: “Chúng tôi muốn đi tìm đám người trung học Nam Căn quyết đấu!”

“Quyết đấu?” Là kéo bè kéo lũ đánh nhau sao? Khóe miệng cô gái run rẩy, một khuôn mặt vốn dĩ liền chiếm hết hoàn cảnh xấu càng thêm thảm không nở nhìn.

“Đúng vậy! Đám cháu trai Nam Căn kia, lão tử muốn đánh bọn họ từ rất lâu rồi! Cô gái chết tiệt đừng chặn đường, tránh ra! Mẹ nó thật đen đui!”

Cô gái hung tợn mà trừng mắt nhìn nam sinh kia một cái, rốt cuộc bị chà đạp đến cùng không thể nhịn được nữa mà quát: “Bạn học Tiền Xuân Sinh! Không cho phép nói lời thô tục mẹ nó với tôi!”

“.....”

Mọi người một trận vô ngữ.

Cô gái hít sâu một hơi nói bản thân mình bình tĩnh bình tĩnh, cuối cùng, vẫn là thất bại.....

Trực tiếp một tiếng sư tử rống, “Các người đám ranh con này, suốt ngày ỷ vào mình có vài phần cật mạnh liền không cầu tiến, cả ngày chỉ biết gây

chuyện thị phi khắp nơi, còn tự cho là ghê gớm lợi hại có phải hay không? Các người muốn đánh nhau đúng không? Được! Bà cô cùng các người đi!”

Phương pháp dạy học của cô bị bắt từ ân cần dạy bảo biến thành lấy bạo chế bạo.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 416: Cô Gái Vô Si

Nhìn thấy cô giáo bọn họ luôn luôn tính tình nóng nảy khác hẳn với bình thường, một đám nam sinh hai mặt nhìn nhau, bất quá ai cũng đều không để ý, tất cả đều không kiên nhẫn mà oán giận.

“Cô một cô gái đi theo chúng ta đi làm cái gì?”

“Đúng đấy đừng thêm phiền! Chỗ nào mát mẻ ở chỗ đó đi!”

“Chúng ta đi!”

.....

Mặc kệ bọn họ nói cái gì cô gái kia cũng không để ý, như trùng theo đuôi mặt dày mày dạn mà đi theo bọn họ.

Các nam sinh phiền đến chết, nhưng lại không thể rat ay với một cô gái, chỉ có thể mặc kệ cô đi theo.

Bất quá, rất nhanh hẳn liền hối hận, cho dù ra tay cũng không nên để cô đi theo.

Sự thật chứng minh, mang một cô gái kéo bè kéo lũ đánh nhau, quả thực là một chuyện mất mặt tới cực điểm.

“Ha ha ha..... Đó là ai a? Bộ dáng như vậy còn dám ra gặp người! Hoàng phong, bạn mới của người sao?”

“Đánh rắm! Lăng Khiên người đừng nói bậy! Đó là cô giáo dạy toán của bọn ta, Hạ Như Hoa!”

“Như Hoa? Ha ha ha..... Cái này, tên cô gái này thật sự là quá khôi hài.....”

Chuyện tới nước này, trường cao đẳng Bắc Uyển ra quân chưa thắng trận đã chết rồi!

Bị âm ỉ như vậy, mọi người quả thực là sĩ khí toàn vô(*).

(*): không có tinh thần chiến đấu.

Trong khoảng thời gian ngắn, tất cả mọi người phẫn nộ mà trừng mắt nhìn cô gái một hai đôi phải theo cùng kia.

Cô cư nhiên còn không biết xấu hổ về mặt vô tội mà đứng ở nơi đó.

Hạ Như Hoa điềm nhiên như không tiến lên vài bước, khoanh tay đi một vòng quanh năm sinh tên gọi Lăng Khiên vừa rồi.

“Sao? Bà cô, cô coi trọng tôi sao?” Lăng Khiên tà khí mà nhếch khóe miệng, phía sau tiếng cười nhạo phụ họa vang lên.

Trời ạ! Hạ Như Hoa đáng chết, cô có thể bớt mặt mặt chút không.

Từ nay về sau, trường cao đẳng Bắc Uyển bọn họ liền không còn mặt mũi gặp người.

Cô gái sờ sờ cằm, nói: “Lăng Khiên có phải hay không? Con một của Lăng Phong tổng giám đốc tập đoàn Hiên Triệu.”

“A, thì ra chi tiết về tôi cũng biết rất rõ! Bà cô, cho dù muốn trâu già gặm cỏ non, cô cũng nên soi gương nhìn xem chính mình trông như thế nào.” Lăng Khiên khinh thường mà đánh giá cô ăn mặc quê mùa.

“Chúng ta một mình đấu.”

Lời này của Hạ Như Hoa vừa thốt ra, ở đây tất cả mọi người đều chờ người ra, tiếp theo cười vang.

Nhưng, giây tiếp theo bọn họ liền cười không nổi.

Hạ Như Hoa nhẹ nhàng cầm mắt kính, sau đó mũi chân khễ dời, thân mình vừa chuyển, một cái đá gió xoáy tiêu sái 360 độ, giây tiếp theo, trực tiếp đem Lăng Khiên KO ngã.

Hạ Như Hoa trên cao nhìn xuống nam sinh ngã trên mặt đất, nói: “Nghe nói cậu là đai đen Tae Kwon Do, ta thấy, bất quá cũng chỉ có thế.”

Lăng Khiên mắt đầy sao xẹt, lắc lắc đầu, một cái cá chép lộn mình xoay người đứng lên, “Bà cô, nhìn không ra cô thật sự có tài, vậy bốn thiếu gia liền bồi cô cùng chơi! Vừa rồi là cô đánh lén, không tính!”

Hạ Như Hoa không thèm để ý gật gật đầu, đáp: “Được, chúng ta làm lại! Vậy hiện tại tính là bắt đầu rồi chứ?”

“Bắt đầu!”

Lăng Khiên vừa dứt lời, đã bị một cái đá chân hung ác của Hạ Như Hoa càn quét.

Lăng Khiên mới vừa đứng lên, chưa cùng cô qua mấy chiêu, lại bị một cái quăng ngã qua vai của cô hung hăng ném lên trên mặt đất.

Bò dậy, bị té ngã, bò dậy, lại bị ném văng ra..... Cứ như thế lặp lại không biết bao nhiêu lần, thẳng đến khi Lăng Khiên không còn sức lực đứng lên.

Nam sinh khác của Nam Căn ghen hòng trôn trối nhìn, ngay sau đó then quá hóa giận mà đồng loạt lao tới, nam sinh Bắc Uyển bên này đang muốn

đi lên hỗ trợ, Hạ Như Hoa lại ngăn cản nói: “Bà cô ta đã lâu không hoạt động gân cốt, ai cũng đừng tranh với ta!”

Mười phút sau, mười mấy nam sinh tất cả đều bị quăng ngã xuống đất kêu rên.

“Vô sỉ, các người cư nhiên tìm một cô gái tới giúp các người ra tay!” Một nam sinh Nam Cần quỳ rạp phần nộ mà dẫm mặt đất.

“Vô sỉ cũng còn tốt hơn tôm chân mềm, một cô gái liền đem các người đánh thành như vậy! Chậc chậc, các người thật có tiền đồ a!” Hạ Như Hoa mắng chửi người không mang theo lời thô tục, nhưng khiến người ta tức chết không đền mạng.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 417: Con Trai Quả Rất Nghiêm

Ban đêm, một quán ăn khuya tràn ngập hoan thanh tiểu ngữ.

“Cô giáo, cô quả thực quá lợi hại rồi! Một đấu mười a!”

“Cô giáo, cô quả là thâm tàng bất lộ a! Lừa đến mức chúng tôi thật khổ!”

“Cô giáo, tôi thật sự là quá bội phục cô, chiêu thức cô KO tên tiểu tử Lăng Khiên kia quả thực quá đẹp!”

“Cô giáo, tôi cảm thấy! Lúc ánh sáng không tốt lắm, kỳ thật cô tháo mắt kính xuống thật đúng là khá xinh đẹp, nếu trên mặt không có mấy đốm đen tàn nhang rồi kia liền càng đẹp mắt.....”

.....

“Được rồi được rồi, mấy tên tiểu tử, đừng có trút canh mê cho bà cô, không phải thu thập mấy tiểu nam sinh, đến nỗi thế sao?” Hạ Như Hoa hai má hơi say mà chống cằm.

“Được được được! Không trút mê canh, chúng ta chuốc rượu!”

“Vậy cũng còn được! Không say không về!” Hạ Như Hoa hào sảng mà bưng chén rượu lên uống một hơi cạn sạch.

Hôm nay Hạ Như Hoa cô cũng coi như một hồi tuổi trẻ khí thịnh.

Đang uống, tiếng chuông di động của Hạ Như Hoa vang lên.

“Alo, chị Nguyệt, chuyện gì a?”

“Tiểu Hoa, đã trễ thế này, em sao còn chưa về?”

“Em cùng học sinh của em giao lưu a! Ha ha a.....”

“Em nói chuyện không quá thích hợp a! Có phải uống say rồi hay không?”

“Không có say! Một chút bia mà thôi! Chờ lát nữa em liền trở về, không thèm nghe chị nói nữa, em cúp máy! A A tút tút ~”

“Khoan đã!”

“Lại làm sao vậy?”

“Tiểu Bạch muốn nói chuyện với em.”

Đang muốn cúp điện thoại Hạ Như Hoa lập tức nghiêm chỉnh, vẻ mặt trở nên vô cùng khẩn trương cẩn thận nói: “Alo ~ bảo bối a ~~”

“Mẹ, hiện tại đã mấy giờ rồi mẹ biết không?”

Nghe được, cậu nhóc đầu bên kia điện thoại đang tức giận.

Cô thậm chí có thể tưởng tượng thấy dáng vẻ cậu giờ phút này gắt gao nhấp môi, bộ dáng tức giận của cậu nhóc cực kỳ giống người nào đó.

“Ách..... Mẹ xem một chút a! 9 giờ năm mươi, còn sớm mà!”

“Mẹ, mẹ còn có mười phút nữa, nếu sau mười phút, con vẫn nhìn không thấy mẹ, mẹ biết hậu quả.”

Tiếp theo, bang —— một tiếng điện thoại cắt đứt.

Chết tiệt! Nói chuyện cũng cùng một đức hạnh với người nào đó, cư nhiên còn dám uy hiếp cô?

“Cái kia, tôi phải về nhà, các cậu tiếp tục uống a!” Hạ Như Hoa đành phải cáo từ.

“Cô giáo, sớm như vậy cô đã về sao!”

“Đúng đó, thực mất hứng ai! Ở lại chơi thêm một lát nữa! Tôi vẫn chưa cùng cô thỉnh giáo nhất chiêu tuyệt học kia mà!”

“Ai, hôm nào đi! Lại không quay về bảo bối nhà tôi sẽ tức giận, con trai quản tôi rất nghiêm.....” Hạ Như Hoa vẻ mặt đưa đám nói.

“Thì ra cô giáo thoát nhìn bạo lực như vậy, lại sợ con trai mình a!”

.....

Hạ Như Hoa cưỡi xe đạp, xuyên qua vài con đường nhỏ trong thôn, lướt qua từng hàng gạch đỏ ngói xanh, rồi dừng lại trước một căn nhà nhỏ phổ thông.

Cô rón ra rón rén mà đi vào trong phòng, giống như ăn trộm, trái nhìn phải xem đều không thấy con trai bảo bối, rốt cuộc nhẹ nhàng vượt ngục thở phào, nói: “Cũng may Tiểu Bạch đã ngủ!”

Cậu nhóc kia mỗi buổi tối đúng 9 giờ liền ngủ, Lạc Lạc thì 8 giờ liền ngủ, lúc này hẳn là đã sớm ngủ rồi.

Hạ Như Hoa đặt mông ngồi xuống ghế, than: “Hôm nay mệt chết em rồi! Chị Mộng Oanh, chị không biết mấy đứa trẻ con kia có bao nhiêu khó trị đâu! Em nén giận suốt một tuần, hôm nay cuối cùng là hành diện một hồi!”

“Khụ khụ.....”

“Ai? Chị Mộng Oanh, chị họ khan sao? Đau họng à?”

“Không phải.”

“A.” Cô tiếp tục thao thao bất tuyệt: “Chị biết hôm nay đã xảy ra chuyện gì không? mấy tên tiểu tử thúi năm 3 kia cứ nhiên muốn kéo bè kéo lũ đi đánh nhau!”

“Em ngăn cản bọn họ?” Tần Mộng Oanh vừa hỏi vừa đưa mắt ra hiệu với cô.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 418: Mẹ, Mẹ Lại Không Ngoan!

Bất đắc dĩ nha đầu kia căn bản là không phát hiện nhắc nhở của cô, tiếp tục thao thao bất tuyệt: “Sao ngăn cản được a! Em trực tiếp theo chân bọn họ cùng đi, sau đó dùng sức một mình đấu với mười mấy nam sinh cao to khỏe mạnh, đem bọn họ tất cả đều đánh ngã! Ha ha ha..... Hôm nay thật sự là quá đã!”

“Ai, Tiểu Hoa, em ít nói vài câu đi!” Tần Mộng Oanh thở dài.

“Chị Mộng Oanh, lúc chỉ có hai người chúng ta chị gọi em là Úc Huân đi! Hạ Như Hoa tên này thật sự là quá nhẹ nhàng, tên mới của chị rất dễ nghe, Hoa Thủy Nguyệt, hoa trong gương, trăng trong nước, như một giấc mơ, thật đẹp a! Ha hả.....”

Hạ Úc Huân tiếp tục phấn khởi nói: “Em nói cho chị biết nha! Vừa rồi em cùng mấy nam sinh kia uống rượu, bọn họ trước kia đều nghiêng con mắt nhìn em, bây giờ đều lau mắt mà nhìn, sùng bái vô cùng.....”

Tần Mộng Oanh bất đắc dĩ mà than nhẹ một tiếng lắc đầu: “Cô giáo Tiểu Hoa, cô vẫn là tự giải quyết cho tốt đi!”

“Làm sao vậy a?” Hạ Úc Huân vô tội mà chớp chớp mắt, chị Mộng Oanh đêm nay nói chuyện sao lại kỳ quái như vậy?

Giây tiếp theo, cô rút cuộc hiểu được.

Cô trơ mắt nhìn một thân ảnh nho nhỏ xốc khăn trải bàn lên, từ dưới bàn bò ra.

Không sai, tiểu shota đáng yêu đẹp trai đến cực kỳ bi thảm kia, đúng là Tiểu Bạch, tâm can bảo bối của cô.

Hạ Úc Huân quả thực sợ tới mức hồn phi phách tán, chột dạ không thôi mà lắp bắp nói: “Ách, Tiểu..... Tiểu..... Tiểu Bạch! Con..... Con không phải ngủ rồi sao? Trốn ở trong bàn để làm gì a?”

Hạ Tiểu Bạch – cậu bạn nhỏ bình tĩnh mà đem một cái muống đưa cho cô, nói: “Con nhặt cái muống.”

“A, cái muống này thật xinh đẹp a! Ha ha.....” Hạ Úc Huân cười gượng ý muốn chuyển đề tài.

Khó trách vừa rồi chị Mộng Oanh làm mặt quỷ với cô, thì ra là vì Tiểu Bạch ở chỗ này, lần này thật sự thảm!!!

“Cái kia, mẹ đi tắm rửa!” Hạ Úc Huân vừa định chuồn, Tiểu Bạch đứng ở đằng sau cô giòn giã chất vấn: “Mẹ, hôm nay mẹ đánh nhau!”

“Ách.....” Hạ Úc Huân nhìn trần nhà rồi lại nhìn sàn nhà, nhưng lại không dám nhìn con trai bảo bối.

Cậu nhóc vừa nói vừa bò lên trên ghế, ghế dựa quá cao bò không lên được, Hạ Úc Huân lập tức ân cần mà chạy chậm qua từ dưới nách đem cậu bé bế lên, đặt trên ghế, tiếp theo, quy quy củ củ mà đứng ở một bên tiếp thu răn dạy.

“Mẹ còn uống rượu!” Bạn nhỏ Hạ Tiểu Bạch sắc mặt vô cùng nghiêm túc mà tiếp tục nói.

Hạ Úc Huân rối rắm không thôi mà gãi đầu: “Cái này.....”

Hạ Tiểu Bạch: “Về muộn!”

Hạ Úc Huân: “Cái kia.....”

Hạ Tiểu Bạch: “Mẹ, mẹ lại không ngoan!”

“Tiểu Bạch a, mẹ biết sai rồi!” Hạ Úc Huân buồn bã ỉu xiu mà gục đầu xuống.

Thấy Tiểu Bạch muốn xuống ghế dựa, Hạ Úc Huân lại lập tức ân cần chạy qua đem cậu ôm xuống, nói: “Tiểu Bạch, lúc này con tha thứ cho mẹ được không?”

“Mẹ! Mẹ luôn là như vậy, lần này, con thật sự sinh khí!” Tiểu Bạch xoay người liền đi.

“Tiểu Bạch Tiểu Bạch Tiểu Bạch Tiểu Bạch.....” Hạ Úc Huân sốt ruột mà đuổi theo, kết quả mới vừa đuổi theo chưa được vài bước liền bởi vì men rượu phù phù một tiếng té lăn trên mặt đất.

“Ôi, đau quá.....”

“Mẹ ——” Tiểu Bạch lập tức khẩn trương mà chạy tới, hỏi: “Mẹ, mẹ có sao không?”

“Có, đau quá a!” Hạ Úc Huân đáng thương tội nghiệp mà lật đầu gối đỡ lên cho cậu bé xem.

“Ai bảo mẹ uống rượu, rồi lại té ngã!”

“Ô ô ô..... Thật sự đau quá! Tiểu Bạch, mau thôi cho mẹ!” Hạ Úc Huân cố gắng rơi nước mắt.

Tiểu Bạch một bộ không tình nguyện, nhưng vẫn đem đôi môi hồng hào ghé sát lại, ôn nhu mà giúp cô thôi, thôi xong còn oán giận một câu: “Thật

hết cách với mẹ rồi!”

“Tiểu Bạch, Tiểu Bạch bạch, Tiểu Tiểu Bạch..... Mẹ rất yêu con nha!”
Hạ Úc Huân lấy lòng mà thò lại gần.

“Thật ghê tởm.” Khuôn mặt nhỏ của cậu bé có chút không được tự nhiên.

“Tiểu Bạch, chẳng lẽ con không yêu mẹ sao? Không yêu sao? Thật sự không yêu sao? Mẹ thật đáng thương!” Hạ Úc Huân làm Tây Thi ôm ngực, quay đầu đi chỗ khác gạt nước mắt.

Cậu bé nhìn dáng vẻ “Cực kỳ bi thương” của cô, khuôn mặt nhỏ cứng đờ, rớt cuộc rầu rĩ mà mở miệng: “..... Yêu.”

“Mẹ liền biết!” Hạ Úc Huân tức khắc vui vẻ ra mặt, nào còn có chút dáng vẻ thương tâm.

Tần Mộng Oanh bên cạnh bất đắc dĩ mà lắc đầu, mẹ con này, có đôi khi thật đúng là phân không rõ rốt cuộc ai là người lớn ai là trẻ con.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 419: Có Lễ Duyên Phận Đã Hết

5 năm trước, Hạ Úc Huân sau khi được cứu ra, người tuy rằng sống lại, nhưng so với người đã chết không khác là bao.

Cả ngày không nói một lời không ăn không uống, một lòng chỉ muốn giải thoát.

Cái chết của ba cô với cô đã kích quá lớn, áy náy tra tấn đến mức cô chỉ một lòng muốn chết để chuộc tội, không có chút ý chí cầu sinh.

Nam Cung Lâm dùng hết mọi biện pháp đều không có ích gì, chỉ có thể trơ mắt nhìn cô từng ngày từng ngày tiêu tụy dần.

Thẳng đến một ngày, bác sĩ chẩn bệnh báo tin cô mang thai.

Cuối cùng, cái sinh mệnh nhỏ trong bụng lặng lẽ ra đời cứu vớt cô.

Đứa bé trong bụng lúc cô hai bàn tay trắng cho cô dũng khí sống sót một lần nữa, chịu tải sinh mệnh của cô.

Cùng lúc đó, cô cũng biết cha ruột của cô cư nhiên chính là Nam Cung Lâm.

Vận mệnh cũng thật quá châm chọc, mới vừa mất đi một người cha nuôi nấng cô lại đến một người cha ruột sinh ra cô.

Cô có phải hẳn là nên cảm động đến rơi nước mắt, quên đau xót, lập tức nhào vào lòng cha ruột, sau đó cảm tạ vận mệnh nhân từ hay không?

Cô căn bản không cách nào làm được lúc ba cô vừa mới chết không bao lâu liền lập tức nhận Nam Cung Lâm, trong lòng cô, đây không thể nghi ngờ là sự phản bội với Hạ Mạt Lâm.

Có lẽ loại ý tưởng này có chút quá khích, nhưng, mặc kệ trước đây, hay là hiện tại, cô cảm tạ Nam Cung Lâm vì cô làm mọi chuyện, lại không cách nào chấp nhận được ông, không có cách nào gọi ông một tiếng ba.

Ba cô, chỉ có một.

Tần Mộng Oanh có câu nói rất đúng, người tồn tại vĩnh viễn kém so với người chết đi.

Lúc ấy sau khi Nam Cung Lâm nói rõ chân tướng hoàn toàn không có bất cứ ý gì muốn ép cô chấp nhận ông, dường như chỉ đơn thuần kể lẽ sự thật.

Nhưng, cô lại có thể từ trong mắt ông nhìn thấy sự thấp thỏm bất an ẩn sâu, cùng với ngượng tốt.....

Mà cuối cùng, đáp án của cô vẫn khiến ông thất vọng rồi.

Cô trước sau không quên được ý cười nơi khóe miệng ba cô trước khi chết.

Cô không cách nào tiếp thu Nam Cung Lâm.

Nam Cung Lâm tựa hồ cũng đã sớm liệu được kết quả này, trước sau như một mà dùng thân phận bạn bè đối xử với cô.

Ông biết cô chán ghét tranh đấu hào môn thương trường, dựa theo tâm nguyện của cô đem cô đưa đến một thôn trấn nhỏ.

Nơi đó phong cảnh tuyệt đẹp, dân phong chất phác, thôn dân đều dựa vào gieo trồng rau quả mà sống.

Sở dĩ lựa chọn Hạnh Hoa Thôn cách xa thành phố A, là vì nơi nguy hiểm nhất cũng chính là nơi an toàn nhất, đó là điểm mù của Lãnh Tư Thần.

Mấy năm nay, Nam Cung Lâm thậm chí cố ý dọn qua Italy ở, còn thường xuyên đi nước khác, mỗi lần đi là mười ngày nửa tháng, dời đi tầm mắt của Lãnh Tư Thần khắp nơi.

5 năm qua, Nam Cung Lâm chưa từng một lần đến Hạnh Hoa Thôn, chỉ thông qua di động cùng máy tính để biết tình hình gần đây của cô, một phần là sợ hành tung của cô bại lộ, một phần khác là không muốn quấy rầy cuộc sống của cô.

Đối với sự săn sóc này của Nam Cung Lâm, Hạ Úc Huân không thể nói không cảm động.

Cho nên, mỗi năm sinh nhật Nam Cung Lâm cô đều mang theo Tiểu Bạch lén đi tìm ông một chuyến, đem quà tự tay làm trao tận tay ông, sau đó vội vàng rời đi.

Mỗi năm vào lúc này, đều là thời điểm hạnh phúc nhất của Nam Cung Lâm.

Vào tiệc sinh nhật của Nam Cung Lâm, năm trước cô vội vàng thoáng nhìn thấy Mặc, thời gian 5 năm, Mặc trở nên trưởng thành hơn, cũng càng có mị lực, nhưng từ trong mắt cậu lại có thể thấy được cậu cũng không vui vẻ.

Về phần Lãnh Tư Thần, tuy rằng bọn họ khoảng cách là gần như thế, ngoại trừ trên TV báo chí tạp chí nhìn thấy anh, trong đời sống hiện thực thế nhưng chưa bao giờ gặp qua anh một lần.

Có lẽ, duyên phận giữa bọn họ, thật sự đã dừng ở đây.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 420: Lai Lịch

Về phần Tần Mộng Oanh, lúc trước Hạ Úc Huân có thể một lần nữa đứng dậy, công rất lớn là nhờ có sự trợ giúp và mở đường của cô ấy đối với cô.

Sau khi dọn đến Hạnh Hoa Thôn, Tần Mộng Oanh cũng rất thích phong thổ nơi này, quyết định ở lại cùng cô.

Con của ba nuôi cô ở Mỹ du học đã về, căn bản không dung được cô, mà Âu Minh Hiên sau khi biết Hạ Úc Huân hết hy vọng với Lãnh Tư Thần, một lòng chỉ quan tâm đến Hạ Úc Huân, những cái đó trong quá khứ đối với cô mà nói đã không còn bất cứ ý nghĩa gì nữa.

Chuyện của Hạ Úc Huân này mầm kích thích cô bắt đầu cuộc sống mới với cô ấy.

Hạ Úc Huân biết sau đó rất hưng phấn, thì ra cô không chỉ có Tiểu Bạch, còn có người bạn tốt như Tần Mộng Oanh ở bên người.

Càng vui vẻ chính là, Lạc Lạc cùng Tiểu Bạch liền có thể từ nhỏ bồi dưỡng cảm tình.

Nói đến tên của Tiểu Bạch, thường xuyên có người hỏi cô vì sao muốn đặt cái tên không phù hợp với khí chất cậu bé như vậy.

Bảo bối Tiểu Bạch lớn lên phần điều ngọc trác, toàn thân khí chất quý phái, rất nhiều thôn dân nhìn thấy cậu bé, đều nói đứa nhỏ này so với con nhà giàu trong TV còn đẹp hơn.....

Mỗi lần Hạ Úc Huân liền sẽ trả lời, các người phạm phu tục tử sẽ không hiểu được, tuy rằng tên không dễ nghe, nhưng tên càng khó nghe, càng dễ nuôi.

Tên này chính là ký thác tình yêu vĩ đại của người mẹ với con và kỳ vọng tha thiết cậu bé bình an lớn lên a!

-

Nếu muốn ăn cơm, thì phải ăn hoàn toàn.

Hạ Úc Huân đổi tên thành Hạ Như Hoa, linh cảm đến từ một vở kịch “Một cây nở hoa” năm đó

Ngay cả kỹ thuật hóa trang bản thân thành đầu heo cũng là lúc ấy học theo nữ sinh kia.

Tần Mộng Oanh đổi tên thành Hoa Thủy Nguyệt, hoa trong gương, trắng trong nước, như một giấc mơ, đại khái là ngụ ý tình cảm giữa cô và Âu Minh Hiên.

Lạc Lạc đổi tên thành Niếp Niếp, nguyên lý đặt tên cũng đến từ lý luận tên xấu dễ nuôi của Hạ Úc Huân.

Cô và Tần Mộng Oanh một người tên Hoa, một người họ Hoa, có thể nói là hai người xấu xí nổi tiếng xa gần của Hạnh Hoa Thôn.

Hết thầy là vì khắp thiên hạ thông báo tìm người, buộc các cô không thể không đem bản thân làm cho xấu đi.

Tiểu Bạch cùng Lạc Lạc hai đứa trẻ này từ nhỏ đến lớn liền không để các cô phải quá lo lắng, chủ yếu là hai đứa trẻ này đều lớn lên quá có khí chất quý tộc.

Làn da Tiểu Bạch đẹp như trứng gà vừa mới bóc, xinh đẹp đến mức người gặp người thích gặp hoa hoa nở, xe thấy xe chở, giơ tay nhắc chân đều vô cùng quý khí ưu nhã, vừa nhìn chính là con nhà có tiền.

Tiểu nha đầu Lạc Lạc kia cũng không cần phải nói, càng lớn càng xinh đẹp.

Thậm chí có người hoài nghi Tiểu Bạch và Lạc Lạc không phải các cô sinh ra, mà là bắt trộm tới.....

Quả thực..... Thật muốn đem phẫn bối trên mặt moi xuống ném vào mặt bọn họ.....

Rốt cuộc thu phục được Tiểu Bạch, Hạ Úc Huân xoa xoa bả vai đóng cửa phòng ngủ đi vào phòng khách.

Tần Mộng Oanh đang ở phòng bếp nấu canh giải rượu cho cô, bất đắc dĩ mà khuyên nhủ: “Úc Huân, em thật vất vả mới có thể lấy được chứng nhận giáo viên nhận lời mời ở vị trí này, nên quý trọng cơ hội này, nghiêm túc một chút mới đúng!”

“Em rất nghiêm túc a!” Hạ Úc Huân ngồi trước bàn ấn huyệt Thái Dương.

Hiện tại thân thể thật đúng là yếu ớt a! Uống một chút rượu liền đau đầu.

“Vậy em còn đi theo học sinh hồ nháo!” Tần Mộng Oanh oán trách nói.

Cô thật không biết nên vui vẻ hay là nên bất đắc dĩ. 5 năm trước sau khi Hạ Úc Huân tỉnh lại, Tần Mộng Oanh vốn tưởng rằng tính tình cô sẽ thay

đổi lớn, không nghĩ tới cô xác thật là tính tình thay đổi lớn, nhưng không phải trở nên thanh lãnh trầm mặc mà trở nên vô tâm vô phế.

Có lẽ là bởi vì quá khứ cô bị tình yêu trói buộc bản thân quá lâu, hiện giờ Hạ Úc Huân ngoại trừ đối với Tiểu Bạch, Niếp Niếp và cô rất dễ bụng, còn đối với bất cứ sự việc gì đều là một bộ vô tâm vô phế không thèm để ý, tính cách càng thêm tiêu sái.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 421: Anh Ấy Không Có Từ Bỏ Việc Tìm Em

Vô ái tắc kiên cường, vô tình tắc tiêu sái(*).

(*): Không yêu thì sẽ mạnh mẽ hơn, vô tình lại được thoải mái.

Lúc này đây, cô chỉ muốn sống thật tốt vì bản thân mình một lần.

Cô tuyệt đối là một người mẹ dễ gặp rắc rối nhất, thích rước lấy phiền toái nhất thiên hạ, người duy nhất có thể quản được cô cũng chỉ có bảo bối của cô Tiểu Bạch.

Bất quá, ở trong hoàn cảnh an nhàn yên bình như vậy, phiền toái có lớn cũng không tính là phiền toái, chỉ là việc nhỏ nhặt nhều như lông gà vỏ tỏi tỏng cuộc sống mà thôi.

Nghe Tần Mộng Oanh trách cứ, Hạ Úc Huân lập tức cãi lại nói: “Em mới không phải hồ nháo! Em là vì muốn bọn họ nghe lời. Bọn họ không phải giống những học sinh ngoan, căn bản là không sợ thầy cô, cho nên em cần phải cho bọn họ biết sự lợi hại của em trước, để bọn họ bội phục em. Lấy bạo chế bạo thật sự rất có hiệu quả, hiện tại bọn họ lại sùng bái em.”

Thấy cô nói năng lý lẽ hùng hồn, Tần Mộng Oanh bất đắc dĩ nói: “VẬY em uống rượu là vì cái gì? Có cô giáo nào cùng học trò uống rượu à?”

“Em đó là bởi vì muốn nhốt bọn họ bên trong, tiêu trừ sự cảnh giác của bọn họ.” Hạ Úc Huân sờ sờ râu trên cằm không tồn tại, một bộ dáng đã tính

sẵn trong lòng.

Tần Mộng Oanh bất đắc dĩ mà cười khẽ: “Em luôn có lý do!”

Hạ Úc Huân đắc ý sờ sờ cằm, vẫn không quên khiêm tốn: “Ha ha, đây đều là mưa dầm thấm đất theo chị học cả thôi!”

Cô vuốt vuốt phát hiện không thích hợp, ách, lúc sờ cằm không cẩn thận đem nốt ruồi bà mối kia quệt rớt rồi.

Hạ Úc Huân dứt khoát bắt đầu tẩy trang.

Có một việc, Hạ Úc Huân vẫn luôn không ý thức được, thời gian 5 năm trôi đi, hiện tại cho dù cô không đem mình làm xấu đi, vốn dĩ chỉ dùng khuôn mặt, cũng sẽ không có ai nhận ra cô.

Bởi vì, cô cái cây này thật sự nở hoa rồi, đó là đóa hoa sinh mệnh mạnh mẽ sinh sôi nảy nở. Mà Tần Mộng Oanh 5 năm như một ngày, khuôn mặt đơn thuần thanh tâm quả dục cư nhiên cũng chưa từng thay đổi.

Hiện tại Hạ Úc Huân mất đi sự ngây ngô non nớt, cả người lộ ra một cố ý vị của cô gái trưởng thành, đã không còn bóng dáng cô gái nhỏ trước kia, đương nhiên, trở lên đủ loại giới hạn trong tình huống cô đứng bất động không nói lời nào.

Mỗi lần Tần Mộng Oanh nói như vậy, Hạ Úc Huân luôn không tin mà bĩu môi, chính cô nhìn không ra mình thay đổi thế nào?

Dư quang Tần Mộng Oanh nhìn thấy thông báo tìm người lung tung rối loạn trong thùng rác, nhin không được thở dài.

Cô gái trên thông báo tìm người tươi cười diễm mỹ đáng yêu, dường như mọi thứ đã là ngày hôm qua.

“Đã 5 năm, Lãnh Tư Thần vẫn không từ bỏ tìm kiếm em.” Tần Mộng Oanh than nhẹ.

Nghe thấy cái tên rất lâu không nghe được, Hạ Úc Huân đã sớm phong khinh vân đậm, cho dù chỉ là mặt ngoài như thế.

Hạ Úc Huân nhặt lên tờ thông báo tìm người kia, trong lòng muôn vàn cảm xúc, bốn tiểu thư cũng còn quá trẻ đi!

Cô nhún vai, nói: “Học trường không phải cũng đang tìm chị sao, chị chờ xem! Tương lai chưa tìm được chị rồi thông báo tìm người liền dán lại đây.

Hai tên gia hỏa này cũng thật đủ phiền, không thể để người ta sống yên ổn mấy ngày sao? Làm hại chúng ta mỗi ngày đều phải hoá trang!

Người ta mỗi ngày hoá trang là muốn hóa trang cho mình đẹp hơn, chúng ta lại phải nghĩ cách đem chính mình làm cho xấu đến mức ai đều nhận không ra.” Hạ Úc Huân oán giận nói.

Tần Mộng Oanh không dấu vết mà nói sang chuyện khác: “Với thể lực hiện tại của Lãnh Tư Thần, muốn tìm một người rất dễ dàng, chỉ là anh ấy rất khó nghĩ đến em cứ nhiên trốn ngay dưới mí mắt của anh ấy, nếu có một ngày anh ấy nghĩ thông suốt điểm này.....”

Hạ Úc Huân vừa lau những đốm tàn nhang trên mặt, vừa lẩm bẩm nói: “Em biết anh ta hiện tại hô mưa gọi gió, à không, là làm mưa làm gió.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 422: Con Trai Quá Thoát Tục

Tần Mộng Oanh bất đắc dĩ mà nhìn cô, tuy rằng nha đầu này vì dạy học và giáo dục, toán học tiến bộ rất lớn, nhưng trình độ quốc ngữ vẫn “kinh người” trước sau như một.

Khuôn mặt nhỏ của Hạ Úc Huân dần dần lộ ra nguyên dạng, tiếp tục nói: “Nhưng, chị nhìn thấy bố dáng bây giờ của em, anh ta có thể tìm được em mới là lạ đó! Cho dù người ta liền đứng trước mặt em, cũng vĩnh viễn đều không thể tìm được Hạ Úc Huân.

Bởi vì, Hạ Úc Huân đã chết rồi. Hiện tại đứng ở trước mặt anh ta chính là Hạ Như Hoa, chỉ là Hạ Như Hoa mà thôi.”

Từ sau một khắc ba ba chết đi, cô đã tự mai tang cho mình, mai táng phần tình yêu này, cũng đem anh mai tang dưới đáy lòng.

“Mẹ, mẹ sao còn chưa đi tắm rửa?” Tiểu Bạch mặc áo ngủ đáng yêu đứng ở cửa phòng ngủ, bất mãn mà oán giận.

Nhìn thấy Hạ Úc Huân sau khi tẩy trang, Tiểu Bạch dụi dụi mắt lập tức đi qua, nói: “Mẹ ngủ với con.”

“Từ từ a! Mẹ đi tắm rửa, con đi ngủ trước đi.” Hạ Úc Huân ngồi xổm người xuống, hôn nhẹ lên khuôn mặt nhỏ của cậu.

“Con phải đợi mẹ.” Tiểu gia hỏa cố chấp mà nói.

Hạ Úc Huân không có biện pháp, đành phải nhanh chóng tắm xong, lại uống chén canh giải rượu, sau đó bế Tiểu Bạch buồn ngủ dựa vào cửa phòng ngủ, nói: “Bảo bối, đi ngủ nào!”

“Mẹ, mẹ thật chậm chạp!” Tiểu Bạch bất mãn mà bĩu môi.

“Đúng đúng đúng, mẹ sai rồi!”

Một lớn một nhỏ nằm trên giường, Tiểu Bạch lập tức dán vào lòng cô, nghe mùi hương thơm mát trên người mẹ tỏa ra, khuôn mặt nhỏ bất mãn mới hơi chút hòa hoãn xuống.

“Tối hôm nay con muốn nghe chuyện xưa gì?” Hạ Úc Huân hỏi.

“Mẹ, có vài vấn đề con muốn thỉnh giáo mẹ!”

“Vấn đề gì a?”

“Là gà có trước, hay là trứng có trước?”

“Cái này.....”

“Vũ trụ từ nơi nào đến, đi về đâu?”

“Cái kia.....”

“Thời gian có điểm cuối cùng hay không.....”

“Ách, ngừng ngừng ngừng, vì sao con lại muốn hỏi mấy vấn đề này?” Hạ Úc Huân đầu đang muốn nổ tung, đôi mắt đột nhiên nhìn thấy một quyển sách trên đầu giường của Tiểu Bạch.

Thượng đế ơi! Cư nhiên là “ Lịch sử sơ lược về thời gian” của Hawkins, đứa nhỏ này điên rồi sao?

“Tiểu Bạch, con từ đâu lấy ra quyển sách này?” Hạ Úc Huân thực nghiêm túc hỏi.

“Giá sách của dì Nguyệt.”

“Tiểu Bạch, con nghe mẹ nói, con hiện tại quá nhỏ, không thể xem loại sách này, đầu óc sẽ hư hỏng hết, biết không?” Hạ Úc Huân tận tình khuyên bảo nói.

“VẬY MẸ, CHÚNG TA TIẾP TỤC ĐỌC “Tam Quốc Diễn Nghĩa” ĐI! ĐIỀU THUYỀN SAU ĐÓ RỒT CUỘC THẾ NÀO, MẸ NHANH LÊN!”

Tuy rằng Tiểu Bạch đã sớm có thể tự đọc sách, nhưng cậu Niếp Niếp vẫn thích mẹ đọc cho cậu nghe.

“Ách..... Mẹ liền đọc.”

Tam Quốc Diễn Nghĩa gì đó cũng thật sự là không thích hợp cho cậu xem? Thôi quên đi, so với “Lịch sử sơ lược thời gian” còn tốt hơn.....

Hạ Úc Huân sau khi đọc xong liền kết luận: “Tuy rằng Đông Trác là mượn lực của nàng để diệt trừ, nhưng nàng đương nhiên cũng là một người trăm phương ngàn kế phá hư hạnh phúc gia đình người khác, là kẻ gây họa của cục diện chính trị ổn định.”

Tiểu Bạch nghe vậy nhăn mày lại, nói: “Nhưng con cảm thấy Điều Thuyền rất đáng thương.”

“VÌ CÁI GÌ?” Hạ Úc Huân nhướn mày, chắc chắn, không thể tin nổi đứa nhỏ này còn rất biết thương hương tiếc ngọc!

“Rõ ràng là những người đàn ông đó tự mình không có định lực, lại tất cả đều trách Điều Thuyền.” Tiểu Bạch nghiêm trang mà nói ra cách nhìn của mình.

“Tiểu Bạch.....” Hạ Úc Huân vừa nghe lời này lập tức nước mắt lưng tròng mà nhìn Tiểu Bạch, con trai cô thật sự là quá siêu phàm thoát tục rồi phải không!

Nhìn ánh mắt sùng bái của mẹ, cậu nhóc kiêu ngạo ngửa cằm nhỏ lên.

Nhìn khuôn mặt xinh đẹp của mẹ, trong mắt cậu nhóc tràn đầy quyến luyến cùng dựa dẫm, ngay sau đó lại hiện lên một tia ưu sắc không hợp với tuổi tác của cậu.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 423: Tiểu Bạch Sẽ Thương Người

Sau 9 giờ là thời gian của ma thuật, mẹ lại biến thành xinh đẹp.

Tuy rằng cậu tuổi còn nhỏ, lại có chỉ số thông minh so với những đứa trẻ cùng tuổi cao hơn, cho nên những chuyện có liên quan đến mẹ, cậu vẫn là biết một ít.

Mẹ kỳ thật bộ dáng rất xinh đẹp, thậm chí có một đôi mắt màu tím đẹp nhất trên thế giới, thực đáng tiếc, đôi mắt cậu không được di truyền từ mẹ.

Đối với chuyện mẹ cần phải che dấu khuôn mặt, Tiểu Bạch không có chút nào không vui, ngược lại thật cao hứng.

Bởi vì, mẹ đẹp như vậy, nếu bị người khác biết nhất định liền sẽ bị cướp mất, mà hiện tại, chỉ có cậu mới có thể nhìn thấy bộ dáng xinh đẹp nhất của mẹ, mẹ là của một mình cậu.

Khi còn nhỏ, mẹ nói cậu không có cha, giống như Tôn Ngộ Không sinh ra từ cục đá, lúc cậu còn nhỏ rất ngây thơ, cậu tin.

Bất quá sau đó cậu lại không tin, nhưng mỗi lần hỏi vấn đề này mẹ đều sẽ rất khổ sở, cậu không bao giờ hỏi mẹ nữa.

Cậu dần dần bắt đầu hiểu ra, mẹ kỳ thật là đang trốn tránh ba ba.

Có một lần, cậu nhìn thấy trên ngọc bội ở lắc tay của mẹ được khảm một ảnh chụp, là mẹ cùng một người đàn ông tuấn tú bộ dáng thật giống mình.

Cậu cảm thấy người kia nhất định chính là ba cậu.

Cậu không biết mẹ vì cái gì không cùng ba ở bên nhau, nhưng cậu biết mẹ cả ngày cười hì hì kỳ thật cũng không vui vẻ.

Là bởi vì ba vứt bỏ mẹ sao?

Nghĩ như vậy, Tiểu Bạch vô cùng đau lòng mà nhìn thoáng qua mẹ ngủ.

Mẹ, không cần không vui, không có ba cũng không sao, Tiểu Bạch sẽ yêu thương mẹ, sẽ chăm sóc mẹ.

-

Đêm khuya, nhà họ Lãnh.

Trong phòng ngủ lạnh lẽo yên tĩnh, Lãnh Tư Thần nằm trên giường, gắt gao nhắm hai mắt, trên trán đầy mồ hôi lạnh, tựa hồ đang đắm chìm trong hồi ức và ác mộng vô cùng đáng sợ.....

5 năm trước vào đêm khuya nào đó, lúc anh trở về nhìn thấy cô uống say khướt nằm trên sofa, lon bia đầy đất.

Cô nhìn thấy anh trở về, lao đảo đi về phía anh, hai tay vòng lấy cổ anh.

“A Thần..... Nếu như em đi rồi, rời khỏi anh, anh có nhớ em không?”

“Em lại nói bậy gì đó?”

“Có nhớ hay không? Có thể hay không thể.....”

“Sẽ không! Em nếu dám đi, anh tuyệt đối sẽ không nhớ em, anh sẽ đem em quên sạch sẽ!”

“Ừm.....” Cô một đầu nện ở vai anh, nói: “A Thần, anh đã rất nhiều ngày không có để ý đến em!”

Thực đáng tiếc, ngay lúc cô chôn đầu đó, anh không nhìn thấy được sự yếu ớt trong mắt cô.

“Anh gần đây rất bận, ngoan, lại nhẫn nại một chút được không? Mọi thứ đều sắp sửa kết thúc!”

“Kết thúc..... Đúng vậy! Sắp kết thúc..... Ha ha..... Em cũng luôn có dự cảm..... Mọi thứ đều sắp kết thúc.....”

.....

Trong phòng tắm màu máu tươi chói mắt.....

Thân ảnh cô như ẩn như hiện trước mắt.....

Đột nhiên ở trong gió hóa thành từng mảnh tơ bông điêu tàn biến mất không thấy nữa.....

“Tiểu Huân ——”

Trên giường lớn màu cà phê, Lãnh Tư Thần bỗng nhiên ngồi dậy, mồ hôi đầy đầu, dồn dập thở dốc trong đêm khuya yên tĩnh có vẻ càng thêm trầm trọng.

Bên gối trống rỗng, vẫn lắng đọng lại 5 năm lạnh băng.

Anh mở đèn đầu giường, từ ngăn kéo lấy thuốc ngủ ra, cũng không nhìn xem rốt cuộc có bao nhiêu viên, cứ như vậy khô khốc mà nuốt xuống.

Sau khi bình tĩnh, anh cầm lấy di động gọi một cú điện thoại.

“Alo, Lương Khiêm.”

Đầu bên kia điện thoại, Lương Khiêm từ ngủ mơ bị đánh thức vừa nghe thấy thanh âm lạnh băng lập tức bao nhiêu buồn ngủ đều tiêu tan, mỗi một

tế bào đều đang trong trạng thái sẵn sàng chiến đấu, tim sắp sửa nhảy ra khỏi họng, nói: “BOSS, xảy ra chuyện gì?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 424: Xu Hướng Giới Tính

“Từ ngày mai hủy bỏ toàn bộ tìm kiếm đối với cô ấy.” Lãnh Tư Thần dùng thanh âm cương quyết nói.

“Ách.....BOSS, anh không tìm chị dâu nữa?” Lương Khiêm kinh ngạc không thôi, cả người đều ngây dại, cơ hồ cho rằng chính mình xuất hiện ảo giác.

Anh nghe lầm! Anh nhất định là đang nằm mơ đi!

“Mặt khác, ngày mai giúp tôi hẹn gặp Cung Hiền Anh.” Lãnh Tư Thần nói xong liền cúp máy.

Điện thoại đã cúp được mười phút, Lương Khiêm vẫn chưa bình tĩnh lại được, tiếp theo, nhanh vọt vào toilet dùng nước lạnh vẩy lên.

Lão đại cư nhiên từ bỏ tiếp tục tìm Hạ Úc Huân, không chỉ như thế còn muốn vui vẻ với người mới?

Ai có thể nói cho anh biết, sắp rồi cuộc là nghĩ như thế nào mà đã thông?

Mặt trời ngày mai sẽ mọc lên từ bên nào?

-

Sáng ngày hôm sau, Tập Đoàn Thiên Úc.

Lúc Cung Hiền Anh mang gaiy cao gót mười hai cm, lắc lắc eo thon xoạch xoạch đi vào văn phòng tổng tài, nơi nào đi đến đều để lại một trận mùi hương nước hoa tường vi nồng đậm, toàn bộ nhân viên công ty từ trên xuống dưới đều sôi trào.

BOSS bọn họ cư nhiên bắt đầu cảm thấy hứng thú với phụ nữ sao! Ảo giác, đây nhất định là ảo giác!

Lương Khiêm nhìn cánh cửa kia, trong lòng thấp thỏm cực độ, lão đại anh ấy rốt cuộc muốn làm cái gì?

Theo anh nhiều năm như vậy, vẫn là một chút đều đoán không ra tâm tư của anh.

Cung Hiền Anh gõ gõ cửa đi vào, sau đó ngồi xuống sô pha, bỏ túi xách xuống, hai chân ưu nhã mà bắt chéo.

Cô một tay đỡ trán, khước miệng nhếch lên, sau đó quỵn rũ vô cùng mà nói ra một câu: “Lãnh Tư Thần, thì ra anh không phải GAY! Coi trọng tôi..... Xem như là anh tinh mắt!”

Lãnh Tư Thần từ một đồng văn kiện ngẩng đầu lên, mười ngón đan vào nhau, hơi hơi chống cằm, tầm mắt dừng trên người cô gái ngồi ở sô pha, bất động thanh sắc mà đánh giá cô, hơi có chút ý vị tìm tòi nghiên cứu.

Cung Hiền Anh cũng không chút nào ngượng ngùng mà nhìn lại.

Một lát sau, Lãnh Tư Thần đứng lên, đi từng bước đến gần cô, lúc đứng trước mặt cô đột nhiên cúi người đem cô ôm giữa hai tay, hơi thở nam tính trong nháy mắt vây quanh cô, môi mỏng gợi cảm của anh cơ hồ dán sát vành tai cô, nói: “Tôi có phải GAY hay không, cần tôi chứng minh với cô sao?”

Đối mặt Lãnh Tư Thần ái muội mà nguy hiểm, Cung Hiền Anh mặt không đổi sắc tâm không nhảy, đáp: “Không cần! Bớt nói nhảm! Tìm tôi tới rồi cuộc chuyện gì?”

Lãnh Tư Thần ngón tay nhẹ nhàng cọ môi cô, khoe miệng ngậm ý cười hiện ra vài phần tà tứ không phù hợp với khí chất lạnh lùng vốn có của anh, chậm rãi nói: “Tôi không phải GAY..... Cô lại là LES!”

“Lãnh Tư Thần, anh đừng có nói bậy!” Cung Hiền Anh như mèo bị dẫm đuôi lập tức nhảy dựng lên, sắc mặt trong nháy mắt trở nên cực kỳ khó coi.

Sau khi ý thức được mình quá kích động, Cung Hiền Anh lập tức sửa quần áo một lần nữa ngồi xuống, nói: “Này! Tôi không phải hoài nghi một chút xu hướng giới tính của anh thôi sao? Lại nói không phải một mình tôi hoài nghi như vậy, anh sao phải rửa tôi đến mức đó?”

Lãnh Tư Thần ngồi xuống bên cạnh cô, nói: “Gả cho tôi đi!”

Ngữ khí kia thật giống như đang nói: Hôm nay thời tiết thật đẹp.

Cung Hiền Anh lại lần nữa nhảy dựng lên, khuôn mặt trang điểm tinh xảo cơ hồ có chút nhăn nhó, nói: “Lãnh Tư Thần, anh điên rồi phải không!”

Trái ngược với thái độ kinh hoàng đến nhảy dựng của Cung Hiền Anh, Lãnh Tư Thần vẫn một bộ phong khinh vân đạm, không chút để ý mà nói: “Nghe nói Nhị lão Cung gia gần đây đang bức hôn với cô.”

“Ai cần anh lo!” Nhắc tới chuyện này cô liền tức giận.

Lãnh Tư Thần cười khê: “Tôi có thể làm bạn trai cô, giúp cô tạm hoãn áp lực. Thậm chí, chúng ta có thể kết hôn. Nhưng yên tâm, hôn lễ chỉ là một hình thức đối ngoại, chúng ta vẫn không có bất luận quan hệ gì, cô không cần thực hiện bất cứ nghĩa vụ gì.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 425: Không Được Có Ý Đồ Với Cô Ấy

Cung Hiền Anh nhìn về phía Lãnh Tư Thần, vẻ mặt hoang mang, nói: “Chẳng lẽ anh thật sự là GAY, cho nên anh mới muốn tìm LES kết hôn, kỳ thật chỉ là vì giải quyết áp lực dư luận? Nhưng tôi thật sự không phải LES được chứ? Người ta chính là thích đàn ông!”

“Phải không?” Lãnh Tư Thần ghé sát vào chút, cơ hồ đã dán vào môi cô, nói: “Chứng minh cho tôi xem.”

“Anh..... Anh muốn tôi chứng minh thế nào?” Cung Hiền Anh có chút luống cuống.

Hai tròng mắt Lãnh Tư Thần híp lại, đáp: “Hôn tôi.”

“Không cần! Nói cho anh biết, tôi cũng không phải là cô gái tùy tiện!” Cung Hiền Anh then quá hóa giận mà trừng mắt nhìn anh.

Lãnh Tư Thần khẽ cười một tiếng ngồi trở về, khoanh tay trước ngực nói: “Phụ nữ đối với tôi không có cảm giác chỉ có hai khả năng, một là chướng ngại tâm lý, hai chính là loại tình huống như cô.”

Cung Hiền Anh vô ngữ ngửa đầu nhìn trời, nói: “Fuck! Phụ nữ đối với anh không cảm giác không phải có bệnh, chính là đồng tính luyện ái? Lãnh Tư Thần, anh có thể bớt tự luyện chút không!”

Lãnh Tư Thần không nói chuyện, trực tiếp đem một tư liệu ném cho cô.

“Đây là cái gì?” Cung Hiền Anh nghi hoặc mà mở ra, chỉ nhìn thoáng qua, sau đó lập tức đóng lại, đôi mắt đẹp đã bị lửa giận thiêu đốt.

“Xin lỗi, tôi cũng không muốn nhìn trộm sinh hoạt cá nhân của cô.” Anh nói với vẻ mặt vô tội.

“Anh đã nhìn trộm!” Cung Hiền Anh hung hăng mà đem túi tư liệu đập trên bàn trà, nói: “Xin đừng quấy rầy An Kỳ!”

“Đương nhiên, chỉ cần cô đồng ý đề nghị của tôi.” Lãnh Tư Thần nhún vai.

“Anh uy hiếp tôi?” Mắt đẹp bỗng nhiên trở nên sắc Niếp Niếpn.

“Trận giao dịch này, cô cũng không hề chịu thiệt không phải sao?” Lãnh Tư Thần ngồi trở lại bàn làm việc, một bộ tư thái đã định liệu trước.

“Tôi..... Nhưng cách làm của anh thực sự quá đáng!” Cung Hiền Anh khẫu khí nuốt không trôi bị người trù tính này.

“Tôi hiểu, mỗi người đều không muốn bị người khác nhìn trộm riêng tư, để bồi thường, tôi có thể nói cho cô nghe chuyện xưa của tôi.”

.....

Đại khái là thật sự quá cô đơn quá thống khổ, Lãnh Tư Thần từng chút từng chút nói cho cô nghe quá khứ mà bản thân không muốn bày tỏ với ai.

Cung Hiền Anh ngay từ đầu còn không cho là đúng, cuối cùng càng nghe càng mê mẩn, nhìn ánh mắt Lãnh Tư Thần cũng càng ngày càng khinh bỉ, cuối cùng, cô lòng đầy căm phẫn mà trừng mắt nhìn Lãnh Tư Thần một cái, nói: “Tôi liền biết đàn ông không một ai tốt, nếu là tôi, tôi tuyệt đối sẽ hảo hảo quý trọng cô ấy!”

Lãnh Tư Thần nghe vậy sắc mặt tức khắc đen, nói: “Không cần, người phụ nữ của tôi tự tôi sẽ quý trọng, cô đừng có ý đồ gì với cô ấy.”

“Người cũng chưa tìm được, lời này của anh cũng quá sớm rồi!” Cung Hiền Anh khoanh tay trước ngực, chẳng hề để ý mà liếc xéo anh một cái.

Sắc mặt Lãnh Tư Thần hơi trầm xuống, chuyển động ghế dựa, nhìn về phía bên ngoài cửa sổ sát đất, nói: “Mấy năm nay, cô ấy có lẽ quá yên tâm về tôi, cho nên mới an an ổn ổn mà ở chỗ nào đó.....”

“A, nghe ý tứ này của anh..... Anh là muốn ép tự cô ấy ra sao?” Cung Hiền Anh nhướn mày, đối với cô gái tính cách như vậy, phương pháp khích tướng xác thật là chủ ý không tồi.

“.....” Lãnh Tư Thần trầm mặc, trên thực tế, chính anh cũng không hề nắm chắc.

Đối với bất cứ chuyện gì anh đều có thể tính sẵn trong lòng, nhưng với cô, anh lại một chút biện pháp đều không có.

Cung Hiền Anh bữu môi nói: “Nói thật, không phải tôi đả kích anh! Phương pháp này nếu cô ấy còn yêu anh mới có thể hiệu quả, nếu không mọi thứ đều là không tốt. Nếu cô ấy còn sống, vì cái gì nhiều năm như vậy cô ấy đều không tới tìm anh? Vậy chỉ có một khả năng, cô ấy đã sớm không.....”

Thấy người đàn ông lãnh khốc vô tình trong truyền thuyết sắc mặt bỗng nhiên trở nên trắng bệch, Cung Hiền Anh tự biết nói sai lời, ho khan vài tiếng lại không nói nữa.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 426: Gien Của Lãnh Gia, Quả Nhiên Cường Hãn

Thời gian từng ngày qua đi, đảo mắt liền đến giữa hè.

Hạ Úc Huân ở nhà trồng đầy những loài hoa có thể đuổi muỗi như hoa oải hương, dạ lan hương, Thiên Trúc quý.

Chạng vạng, cô ở trong sân cắt sửa cành lá xong, tùy ý mà lau mồ hôi, trên cánh tay trắng nõn lập tức xuất hiện một vết đen.

Tần Mộng Oanh đang loay hoay với bồn hoa thấy thế cầm khăn lông đưa cho cô, nói: “Đừng ở trên mặt vẽ loạn lên, Lãnh Tư Thần bên kia đã ngừng nghỉ vài tháng, chị nghĩ, lần này anh ấy hẳn là thật sự từ bỏ.”

Động tác lau mặt của Hạ Úc Huân dừng một chút, nói: “Uhm, em biết, một tháng trước em cũng đã bắt đầu dần bớt hóa trang, mỗi ngày gỡ một chút. Lập tức liền biến thành bộ dáng ban đầu sẽ dọa người mất.”

Tần Mộng Oanh gật gật đầu, có chút sững sờ nhìn sợi tóc ẩm ướt tán loạn đang dán ở khóe môi Hạ Úc Huân, ngay cả cô là phụ nữ đều nhìn không được mà động tâm. Nói:

“Úc huân.....”

Hạ Úc Huân quay đầu nhìn về phía Tần Mộng Oanh gọi cô, một cái quay đầu nhàn nhạt mà rực rỡ sắc màu, diễm sắc kia, thế nhưng đem những đóa hoa kia đều đè nén hết xuống.

Tần Mộng Oanh cười cười, nói: “Em vừa rồi quay đầu, làm chị nghĩ đến một câu thơ.”

“Thơ gì?” Hạ Úc Huân khó hiểu.

“Quay đầu mỉm cười bách mị sinh(*)!”

(*): Quay đầu mỉm cười trăm vẻ đẹp.

“Thôi!” Hạ Úc Huân oán trách mà phun một tiếng: “Chị Mộng Oanh, chị học xấu, cứ nhiên đều đã làm hư em rồi!”

Nhìn sắc trời, Hạ Úc Huân cười bỏ tập đề, nói: “Tiểu Bạch và Niếp Niếp hẳn là sắp tan học, em đi đón bọn họ.”

Cho dù tiểu học cách nhà chỉ mười lăm phút đi bộ, nhưng hai người mẹ vẫn kiên trì mỗi ngày thay phiên nhau đi đón bọn trẻ.

Tần Mộng Oanh gật đầu, đáp: “Được, chị đi nấu cơm.”

-

Tiểu học Hạnh Hoa.

Nhìn bọn nhỏ tươi cười, tâm tình Hạ Úc Huân trở nên tốt hơn.

Tiểu Bạch tuy rằng nhỏ hơn Lạc Lạc một tuổi rưỡi, nhưng nhảy hai cấp, nên cùng học một lớp với Lạc Lạc.

Trên thực tế, cậu nhóc kia đã tự học xong toàn bộ chương trình tiểu học rồi, mỗi lần tan học trở về nhìn những bài tập đó đều cảm khái, đề bài này thật sự quá nhàm chán, ngay cả xem một cái đều không có hứng thú.

Chỉ số thông minh cao của Tiểu Bạch hiển nhiên không có khả năng là di truyền từ cô.

Gien Lãnh gia, quả nhiên cường hãn.....

Đối với cái này, Hạ Úc Huân tự hào đồng thời cũng cảm thấy đặc biệt lo lắng, như vậy có thể quá khoa trương hay không?

Có con trai thiên tài lại hiểu chuyện cộng thêm trường thành sớm kỳ thật khiến cô bối rối.

Nếu như nói, những đứa trẻ khác khi tan học, đều là mẹ hỏi: “Con hôm nay ở trường học có ngoan không?”

Mà Tiểu Bạch nhà cô lại hỏi cô: “Mẹ, mẹ hôm nay ở nhà có ngoan không!”

Hạ Úc Huân đứng ở cổng trường, vừa miên man suy nghĩ vừa cười tủm tỉm mà nhìn hai đứa trẻ đeo cặp sách dưới nắng chiều đi về phía cô.

“Dì Hoa! Niếp Niếp rất đói, hôm nay mẹ làm món gì vậy? Niếp Niếp hôm nay ở trường học rất ngoan nga! Cô giáo hỏi con, con đều đáp đúng.” Tiểu lolita tròn xoe chạy tới, ngửa khuôn mặt đầy vẻ chờ mong hỏi.

“Niếp Niếp thật ngoan!” Hạ Úc Huân mi mắt cong cong mà sờ sờ đầu Niếp Niếp, nói: “Hôm nay mẹ con làm món thịt kho sườn, canh cà chua trứng gà, còn có cá chua ngọt mà con thích ăn nhất a!”

So với sự ngoan ngoãn nhu thuận cười đến ngọt ngào của Niếp Niếp, bạn học Hạ Tiểu Bạch ở bên cạnh quả thực hoàn toàn là hai trường phái.

Cậu nhóc đeo cặp sách, từng bước một không nhanh không chậm mà đi đến trước mặt cô, khuôn mặt nhỏ lạnh lùng, nghiêm túc mà nhìn cô hỏi: “Hạ Như Hoa, mẹ hôm nay ở trường học có đánh nhau hay không?”

Nói còn ý bảo cô ngồi xổm xuống, ngửi ngửi mùi trên người cô, nói: “Có uống rượu không?”

Đây là bi kịch khi có con trai thiên tài trưởng thành sớm! Hạ Úc Huân rơi lệ đầy mặt.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 427: Tiểu Bạch Bắt Nạt Em

“Mẹ rất ngoan! Dưới sự ân cần dạy dỗ của mẹ, học sinh đều không đánh nhau, bắt đầu chăm chỉ học tập, mỗi ngày hướng về phía trước, hơn nữa cũng không hút thuốc lá không uống rượu! Lần này lớp mẹ mô phỏng kiểm tra vẫn không bị đứng cuối a!” Hạ Úc Huân nhất nhất công đạo, vẻ mặt không phải nói có bao nhiêu thành khẩn.

Bạn học Hạ Tiểu Bạch nghe xong lại có chút bất mãn, lông mày thành tú hệt như Lãnh Tư Thần nhăn lại, nói: “Hạ Như Hoa, mẹ chỉ chạy theo một chút điểm ấy trong cuộc sống sao?”

Hạ Úc Huân lau mồ hôi, lập tức lời thề son sắt mà cam đoan: “Ách, mẹ sẽ càng thêm nỗ lực! Ra sức thực hiện để lớp mẹ đứng đầu.”

Tiểu Bạch lúc này mới gật gật đầu, tỏ vẻ miễn cưỡng hài lòng.

Lúc này, Niếp Niếp bên cạnh kéo cổ Hạ Úc Huân xuống, thần bí mà tiến đến bên tai Hạ Úc Huân, thì thầm: “Dì Hoa, dì lại đây, con muốn nói cho dig một việc lớn khó lường a!”

Tiểu Bạch vừa thấy lập tức thay đổi sắc mặt, tàn khốc nói: “Tần Niếp Niếp, người dám nói!”

Niếp Niếp sợ tới mức cổ co rút lại, nhưng vẫn thờ phì phì mà nói: “Ta liền phải nói, ai bảo người khi dễ ta!”

“Ta khi dễ người lúc nào?” Tiểu Bạch bất mãn hỏi.

“Người không cho ta cùng Tân Tiểu Bảo ra sau núi hái dâu, người còn không cho ta cùng Tân Tiểu Bảo đi bắt cá, người còn không cho ta cùng Tân Tiểu Bảo kể tai nói nhỏ.....” Niếp Niếp nhất nhất lên án.

Tiểu Bạch nghe sắc mặt càng ngày càng kém, đáp: “Lại là Tân Tiểu Bảo, Tân Niếp Niếp, người đủ chưa? Người nếu muốn đi, ta có thể cùng người đi, không được đi cùng với hần ta!”

Ách..... Khóe miệng Hạ Úc Huân một trận run rẩy, đoạn đối thoại này sao lại quỷ dị như vậy chứ?

Nhi tử, con còn nhỏ tuổi đã bá đạo như tổng giám đốc thật rồi sao?

“Vì cái gì chứ?” Niếp Niếp tức giận phồng má, nói: “Vì cái gì không cho ta cùng Tân Tiểu Bảo đi!”

“Không vì cái gì cả, người nếu còn dám đi, về sau bài tập kiểm tra đừng hy vọng ta sẽ giúp người.” Tiểu Bạch ra đòn sát thủ.

“Dì Hoa, dì xem! Dì xem Tiểu Bạch lại khi dễ con, ô ô ô.....” Niếp Niếp ủy khuất mà nhào vào lòng Hạ Úc Huân, sau đó cắn giận mà cáo trạng: “Người không cho ta nói, ta càng muốn nói! Hôm nay Chu Thiển Thiển lớp bọn con viết thư tình cho Tiểu Bạch!”

“Ách, tình..... Thư tình?” Hạ Úc Huân hoài nghi chính mình vừa rồi có phải xuất hiện ảo giác hay không.

“Dạ, còn có chocolate!” Niếp Niếp lời thề son sắt, vẻ mặt những lời con nói tuyệt đối là lời nói thật.

Khuôn mặt Tiểu Bạch hơi có chút phiểm hồng, hừ một tiếng, không nói hai lời liền một mình đi về phía trước.

Tiểu Bạch vừa đi, Hạ Úc Huân lập tức nhân cơ hội bắt đầu tám chuyện: “Niếp Niếp, Chu Thiển Thiển kia đáng vẻ xinh đẹp chứ? Tiểu Bạch nhà chúng ta cũng thích con bé sao?”

“Chu Thiển Thiển đáng vẻ rất xinh đẹp, nam sinh lớp con đều thích bạn ấy, Tiểu Bạch cũng thích bạn ấy.” Niếp Niếp đúng sự thật trả lời.

Bạn nhỏ Niếp Niếp không biết chính là, Tiểu Bạch đi ở phía trước nghe xong lời này sắc mặt càng thêm kém.

Thẳng đến khi về đến nhà ăn xong cơm chiều, Tiểu Bạch vẫn mặt lạnh, Niếp Niếp lại vô tâm vô phối ăn đến vui sướng, nói: “Mẹ, con muốn một chén nữa!”

Tiểu Bạch vô ngữ mà ngẩng đầu nhìn Niếp Niếp một cái, cực kỳ khinh bỉ với sức ăn kinh người của cô bé.

Tần Mộng Oanh tiến đến bên tai Hạ Úc Huân, hỏi: “Hai đứa làm sao vậy?”

Hạ Úc Huân nhún nhún vai, so với Niếp Niếp còn không tâm không phối hơn, nói: “Không có gì, vợ chồng son âm ỉ mâu thuẫn!”

Tần Mộng Oanh: “.....”

-

Buổi tối, Hạ Úc Huân cùng Tần Mộng Oanh hai người ngồi trong sân hóng gió.

Tần Mộng Oanh vừa rồi thần sắc vẫn luôn không yên, do dự hơn nửa ngày rốt cuộc mới cân nhắc dùng từ rồi mở miệng nói: “Úc huân, nghe nói Lãnh Tư Thần gần đây cùng vị tiểu thư Cung gia kia rất thân thiết, thậm chí có lời đồn nói thân mật.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 428: Bớt Đi Một Tình Dịch

Hạ Úc Huân nằm trên xích đu, vừa phe phẩy cây quạt, vừa nhìn bầu trời đầy sao, không chút để ý nói: “A.”

“Mặt khác..... Tập đoàn Thiên Úc hình như có ý đồ thu mua Hạnh Hoa Thôn này.”

Tần Mộng Oanh vừa dứt lời, Hạ Úc Huân vốn dĩ bình tĩnh không gợn sóng mảy mòi nhả lại, sắc mặt trầm trầm, thật lâu mới mở miệng nói: “Hắn là không có việc gì, mảnh đất này là Nam Cung Lâm phái người mua, không dễ dàng bị mua mất như vậy.”

Tần Mộng Oanh cẩn thận quan sát nửa ngày, thấy cô thần sắc trước sau vẫn như bình thường, lúc này mới yên lòng.

-

Sau khi biết được chuyện Lãnh Tư Thần cùng Cung Hiến Anh, Âu Minh Hiến tìm tới cửa trước tiên.

“A, Lãnh Tư Thần, tôi thật là đã đánh giá cao anh rồi, không thể tin nổi anh cư nhiên còn từ bỏ sớm hơn cả tôi!” Âu Minh Hiến vẻ mặt trào phúng cùng khinh thường.

“Nói như vậy, cậu từ bỏ?” Lãnh Tư Thần nhướn mày.

Âu Minh Hiên sắc mặt cứng đờ, đáp: “Anh tưởng tôi ngốc sao? Tiếp tục làm vật hy sinh giữa các người!”

Trên thực tế, anh 5 năm trước đã từ bỏ rồi.

Lãnh Tư Thần không chút để ý đến ngữ khí khinh thường của Âu Minh Hiên, mà ý vị thâm trường hỏi một câu: “Bởi vì Tần Mộng Oanh?”

Nhắc tới Tần Mộng Oanh, Âu Minh Hiên lập tức nghiêng răng nghiêng lợi, nói: “Cái cô gái đáng chết kia, cứ nhiên gạt tôi lâu như vậy!”

Lãnh Tư Thần nhướng mày, ánh mắt dò hỏi.

“Lạc Lạc là con gái tôi!” Âu Minh Hiên gằn từng chữ một nói.

Lãnh Tư Thần nghe vậy vẻ mặt cũng không có gì ngoài ý muốn, ngược lại dùng vẻ mặt “Là người ngoài đều có thể nhìn ra cô bé là con gái cậu, chỉ có cậu tên ngốc này không biết” nhìn anh.

“Điều này rất dễ nhìn ra. Bất quá, cậu làm sao mà biết được?” Lãnh Tư Thần hỏi. Một bộ “Cậu cái tên đầu gỗ này làm sao mà biết được”.

“Tôi..... Tôi sớm đã có điểm hoài nghi, chỉ là không dám truy đến cùng, sau đó tôi cầm tóc Lạc Lạc lên đi làm giám định ADN, xác định Lạc Lạc là con gái tôi, đáng chết, ngay cả mẹ tôi đều biết việc này, cùng nhau gạt tôi, tôi cứ nhiên là người biết cuối cùng! Chờ đến lúc tôi biết mọi việc chạy đi tìm cô ấy, cô ấy lại như bốc hơi khỏi nhân gian rồi.....” Âu Minh Hiên ảo não mà chống hai tay trên cửa sổ sát đất, thật sâu chôn đầu.

Có phải vì ngày đó đối với cô nói ra những lời thật quá đáng? Cho nên mới làm cô thương tâm mà rời đi?

Nhưng, cô gái đáng chết kia, vì cái gì cô không nói cho anh biết? Cảm xúc lại che dấu hoàn hảo đến thế.....

Ánh mắt Lãnh Tư Thần hơi đổi, trong lòng xác định một sự việc, thực tốt, anh bớt đi một tình địch.

“Mẹ tôi nói tôi một ngày tìm không thấy Mộng Oanh cùng Lạc Lạc bà sẽ một ngày không nhận tôi.” Âu Minh Hiên bực bội mà gãi gãi đầu.

Lãnh Tư Thần hơi khép hai mắt lại, lẩm bẩm nói, “Có vài thứ, mọi người có thể dễ dàng phá hủy, mà khi muốn cứu lại, lại cần trả giá gấp trăm lần thậm chí hơn một ngàn lần, mà mọi thứ này, đều phải tự tìm.....”

Âu Minh Hiên ngoài ý muốn nhìn Lãnh Tư Thần nói ra những lời lừa tình như vậy, khó có được tỏ vẻ tán đồng.

Lúc này, “Thịch thịch thịch” tiếng gõ cửa vang lên.

Lương Khiêm sắc mặt ngưng trọng mà đi đến, cùng Lãnh Tư Thần hội báo: “BOSS, mảnh đất phía nam không dễ xử lý lắm.”

“Làm sao vậy?”

“Miếng đất kia là của Nam Cung Lâm, e là rất khó thu phục.” Lương Khiêm khó xử nói.

Lãnh Tư Thần không có để ý nhiều, nói: “Đưa ra giá cao là được.”

Nam Cung Lâm là một thương nhân, mọi thứ đều dùng ích lợi nói chuyện, chưa bao giờ đem tình cảm cá nhân vào chuyện kinh doanh, cho nên bất quá là vấn đề tiền.

Lương Khiêm dự đoán được Lãnh Tư Thần sẽ nói như vậy, giải thích nói: “Nhưng, bên kia xác định rõ miếng đất này sẽ không bán.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 429: Bóng Dáng Có Chút Quen Mắt

Bỏ mặc không cần, tùy ý thôn dân trồng hoa trồng cây, ông ta muốn miếng đất này làm cái gì?” Lãnh Tư Thần nhú mày.

Anh cũng sẽ không ngốc đến mức cho rằng Nam Cung Lâm là nhà từ thiện.

Lương Khiêm nhún nhún vai, nói: “Không biết, có lẽ, đối với ông ta có ý nghĩa đặc biệt? Hoặc là, cảm thấy nơi đó phong cảnh không tồi, thích hợp nghỉ phép, cho nên trực tiếp mua?”

“Thích hợp nghỉ phép?” Ngón tay Lãnh Tư Thần có tiết tấu mà gõ trên bàn.

“Đúng vậy, kỳ thật cũng không phải không thể hiểu được, mấy năm nay bên kia khách du lịch làm cũng không tồi, có rất nhiều tiết mục du lịch đặc sắc sáng tạo, Nam Cung Lâm có thể chỉ là đem bên kia trở thành một nơi thí nghiệm.” Lương Khiêm phân tích nói.

“Tốt lắm, ngày mai tôi muốn cùng Anh nhi đi nghỉ phép ở Hạnh Hoa Thôn, cậu chuẩn bị đi.” Lãnh Tư Thần quyết định nói.

Ách, Anh nhi.....?

Nghe Lãnh Tư Thần xưng hô với Cung Hiền Anh như vậy, Lương Khiêm run lên nổi da gà đầy người, nói: “Dạ, BOSS!”

Âu Minh Hiên vừa nghe được một trận phát hỏa, tức giận mà hừ lạnh một tiếng: “Cáo từ, không quấy rầy anh thông dong vui vẻ!”

“Không tiễn.”

Lãnh Tư Thần mặt ngoài phong khinh vân đạm, trong lòng lại nổi lên gợn sóng không nhỏ.

Nhiều năm như vậy, anh tìm khắp mỗi một quốc gia, lại xem nhẹ nơi bên cạnh.

Anh đột nhiên có một giả thiết lớn mật, có thể hay không cô căn bản không đi xa? Có thể hay không cô căn bản là đang ở ngay bên cạnh mình?

Bởi vì suy đoán này, Lãnh Tư Thần lại là một đêm không ngủ.....

-

Ngày hôm sau Lãnh Tư Thần liền cùng Cung Hiên Anh đi Hạnh Hoa Thôn.

Trên xe buýt, Cung Hiên Anh tương đối hứng thú nhìn phong cảnh bên đường, nói:“Lãnh Tư Thần, anh cứ nhiên ngồi xe buýt! Nhìn không ra, anh cũng rất lãng mạn đó!”

Cung Hiên Anh mặc áo lộ vai gọn gàng màu trắng, cùng quần đùi vận động, tóc đơn giản cột cao đuôi ngựa, dưới ánh mặt trời lại không mất đi vẻ gợi cảm.

Lãnh Tư Thần vẫn một thân hươu nhàn màu sáng, chưa từng có chút chai chuốt, sạch sẽ gọn gàng.

Anh ngồi ở bên cửa sổ, có chút thất thần.

“Làm sao vậy? Có tâm sự?” Cô vươn tay quơ quơ ở trước mặt anh, nói: “Tôi còn chưa hỏi anh, làm gì muốn mang tôi đi nghỉ phép? Cho dù là vì làm bộ, cũng không cần chọn nơi như Hạnh Hoa Thôn như vậy, tôi còn tưởng rằng anh muốn mang tôi đi Maldives, Hawaii, Las Vegas.....”

Lãnh Tư Thần hồi âm bằng vẻ trầm mặc trước sau như một.

Cung Hiền Anh cố nén xúc động núi lửa phun trào, cùng anh ở chung tới nay, anh đối với mình nói qua tuyệt đối không vượt quá mười câu.

Người đàn ông băng sơn buồn như vậy không thú vị như vậy, cô thật sự không cách nào tin nổi cô gái tên Hạ Úc Huân kia sao có thể chịu được?

Cô dám đánh đổ, cô gái kia nhất định là chịu không nổi tính tình Lãnh Tư Thần, cho dù bọn họ gặp lại, cô ấy cũng sẽ không hồi tâm chuyển ý.

Nếu không phải cô đã có An Kỳ, cô có thể cảm thấy hứng thú đối với cô gái này!

Hơn một giờ sau, hai người xuống xe, lang thang không có mục tiêu mà bước ở trấn cổ.

Xuyên qua những tường đỏ ngói xanh, đập lên những tảng đá đầy rêu xanh, trong không khí tràn ngập hương hoa quả thanh mát.

“Tôi hình như ngửi được mùi hoa oải hương!” Cung Hiền Anh đi về phía nơi có mùi hương kia.

Quả nhiên, sau năm phút đồng hồ, một mảnh vườn hoa oải hương lớn xuất hiện ở trước mắt.

Cung Hiền Anh nhìn không được kinh hỉ mà tán thưởng lên tiếng: “Thật đẹp a! Anh xem, đằng kia có cô gái, mảnh vườn này hẳn là cô ấy chăm sóc, thật là lợi hại a!”

Lãnh Tư Thần theo ánh mắt Cung Hiên Anh nhìn lại, giữa biển hoa, một cô gái đang khom lưng xem xét những bụi hoa kia.

Bóng dáng cô gái này, tựa hồ có chút quen mắt.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 430: Sao Có Thể Là Cô

Mắt thấy cô đứng dậy, xoay người lại.....

Lãnh Tư Thần đang thất thần mà nhìn qua, Cung Hiền Anh đột nhiên ôm chặt eo Lãnh Tư Thần, dán vào ngực anh, nhỏ giọng nói: “Có phóng viên.”

Lãnh Tư Thần nhú mày lại, hai tay cứng đờ không tình nguyện mà đặt ở hai bên người cô.

Cung Hiền Anh trừng anh một cái, nói: “Về mặt đó của anh là sao? Rất ủy khuất sao?”

Lãnh Tư Thần: “Uhm.”

Cung Hiền Anh tức giận đến dậm chân, nói: “Lãnh Tư Thần, anh có phải muốn tôi tức chết mới vui vẻ không hả!”

Lãnh Tư Thần lướt qua Cung Hiền Anh, một lần nữa đi nhìn cô gái kia, phát hiện cô đã không thấy đâu nữa, trong lòng bỗng nhiên buồn bã mất mát, ngay sau đó lại tự giấu lấp đầu, sao có thể là cô.....

-

Hạ Úc Huân như thế nào cũng không nghĩ tới hai người kia cứ nhiên sẽ xuất hiện ngoài vườn hoa nhà cô, hơn nữa một bộ hạnh phúc lãng mạn rơi vào bể tình.

Người kia, cho dù khoảng cách xa hay gần, cho dù anh hóa thành tro, cô cũng nhận ra.

Tuy nói vườn hoa này cũng coi như có chút danh tiếng, hấp dẫn không ít cặp tình nhân và những cặp nam nữ sắp kết hôn tới chụp ảnh, nhưng Lãnh Tư Thần cái loại thân phận này không có khả năng mang theo bạn gái tới nơi nhỏ này mà hạnh phúc?

Vậy mục đích anh tới nơi này là gì? Chẳng lẽ anh phát hiện cái gì? Hay là, anh chỉ thuận tiện đến đây khảo sát?

Trong đầu Hạ Úc Huân loạn thành một đoàn mà về đến nhà.

“Úc Huân, sớm như vậy đã trở lại!” Tần Mộng Oanh rửa rau hỏi.

“Uhm.”

“Chuyện tiệc tối em làm thế nào rồi?”

“Không sai biệt lắm, chuyện còn lại chính bọn họ có thể giải quyết.” Hạ Úc Huân thất thần mà trả lời.

Hạ Úc Huân nhận thầu tiết mục đặc sắc nhất Hạnh Hoa Thôn, vũ hội lửa trại đeo mặt nạ.

Vũ hội mỗi tháng tổ chức một lần, hấp dẫn du khách đến từ các nơi đến ngắm cảnh, thu được cũng khá nhiều phúc lợi.

Buổi tối, Lãnh Tư Thần cùng Cung Hiền Anh quyết định ở lại khách sạn.

Trong phòng hai người, Lãnh Tư Thần mới vừa nằm xuống đã bị Cung Hiền Anh kéo lên.

Cung Hiền Anh hai tay chống nạnh nhìn anh, vẻ mặt không thể tin nổi, nói: “Anh không phải là muốn ngủ chứ?”

Lúc này mới mấy giờ a!

Không phải nói mang cô đến chơi đùa sao!

Lãnh Tư Thần liếc xéo cô một cái, thần sắc rất không vui, nói: “Tôi nói rất nhiều lần rồi, lúc không có những người khác, đừng tùy tiện chạm vào tôi.”

Cung Hiền Anh vừa thấy anh nhìn mình với ánh mắt như nhìn đồ dơ bẩn liền trong cơn giận dữ, quát: “Cắt, ai thêm đụng chạm vào anh a! Anh người đàn ông này thật là phiền toái khiến người ta phẫn nộ! Tôi nói cho anh biết, bộ dáng này của anh, cho dù tìm được cô gái kia, cô ấy cũng sẽ không thích anh!”

“Không cần cô lo lắng.”

“Anh cho rằng tôi muốn lo lắng a! Thật không hiểu nổi một người đàn ông như anh sao có thể có người thích!”

Cung Hiền Anh không chút nào kiêng kị mà ở trước mặt Lãnh Tư Thần thay quần áo, sau đó xoa eo, ngửi khí hương phấn nói: “Nghe nói đêm nay có vũ hội hóa trang rất long trọng, tôi muốn đi ra ngoài chơi! Hừ, anh một mình ở lại đi!”

Cung Hiền Anh đi được năm phút đồng hồ, Lãnh Tư Thần ngồi dậy, xoa xoa ấn đường, đứng lên đi ra ngoài.

Anh cũng không biết mình là chuyện như thế nào, giống như là mê muội, bóng dáng thoáng qua lúc ban ngày không ngừng xuất hiện trong đầu anh, quấy nhiễu khiến tâm thần anh không yên.

Là bởi vì quá mức tưởng niệm sao?

Trước kia anh cũng thường xuyên nhận lầm người, nhưng lúc này đây cảm giác lại vô cùng mãnh liệt.

Lãnh Tư Thần dùng nước lạnh rửa mặt, sau đó dạo bước ra cửa.

Đêm nay xác thật rất náo nhiệt, ban ngày vẫn là thôn trấn yên lặng lúc này lại một mảnh náo nhiệt hoan thanh tiểu ngữ.

Xem ra Lương Khiêm nói không sai, nơi này kinh doanh cũng không tệ lắm.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 431: Vũ Hội Hóa Trang

Lãnh Tư Thần đứng dưới một cây đào, ảnh ngược trong con người thâm thúy là lửa trại tro bụi cách đó không xa.

Anh tùy ý mà ngồi xuống trên bãi cỏ, một mình hưởng thụ sự trong veo mà mát lạnh.

Một lát sau, anh nhìn thấy một người hóa trang áo giáp kỵ sĩ thời Trung cổ đi về phía mình.

Lãnh Tư Thần đang nghi hoặc, chỉ thấy người nọ đi đến trước mặt anh, đưa một ly nước trái cây cho anh, sau đó hướng anh nói: “Không thể tin nổi vũ hội hóa trang nơi này làm cũng rất thú vị! Cũng coi như không uống công đến!”

Thanh âm này là.....

“Cung Hiền Anh?” Lãnh Tư Thần nhướng mày.

“Anh một mình ngồi ở chỗ này một bộ cự nhân xa ngàn dặm, người sống chơ lại gần! Không phải tôi, anh cho rằng còn có ai dám đến gần anh a!”

Cung Hiền Anh vừa nói vừa tháo mặt nạ lông vũ màu vàng của tướng soái xuống, sau đó đem một chồng quần áo cùng một mặt nạ răng nanh trắng bệch ném cho Lãnh Tư Thần, nói: “Tôi chọn cho anh, đẹp chứ!”

“Thứ gì?” Lãnh Tư Thần nhíu mày.

“Nhập gia tùy tục, trước mười hai giờ đều phải hoá trang đeo mặt nạ. Chờ một chút chúng ta có thể mỗi người đi tìm bạn nhảy đêm nay của mình, tới 12 giờ đêm, mọi người cùng lấy mặt nạ xuống, nhìn thấy người cùng nhảy múa với mình. Có phải rất lãng mạn hay không?” Cung Hiền Anh hưng phấn mà nói.

Cung Hiền Anh này tạo hình kỳ sĩ đeo kiếm thời Trung cổ, khiến cả người cô khí khái hào hùng bức người, nếu cô không lên tiếng, thật đúng là nhìn không là phụ nữ.

Mà cô chọn cho Lãnh Tư Thần là trang phục bá tước ma cà rồng thời Trung cổ trong lâu đài cổ.

Mặt nạ là trắng bạch, răng nanh sắc bén. Quần áo là trang phục Gothic điển hình, áo da màu đen cao cổ bó sát người cùng với thập tự giá màu đen có hoa văn phức tạp treo lên, cà vạt màu đen nổi rộng, mặc áo khoác sa tanh thắt lưng đen, vạt áo dài màu đen cắt nghiêng, ưu nhã mà lại gợi cảm.

Phong cách dây nhỏ giản lược được cắt may chẳng những có thể thon dài thân hình, miêu tả dáng người ma quỷ, mà càng thể hiện ra sự trầm ổn cùng ngưng trọng, lộ ra cảm giác thần bí mê người lại xa cách.

“Không cùng anh nhiều lời nữa, tôi muốn qua chơi, bai ~”

Sớm đã thành thói quen với tính cách không nói một lời của Lãnh Tư Thần, Cung Hiền Anh vỗ vỗ mông đứng lên, sửa sang lại một chút mặt nạ của mình, ha ha cười, nói: “Có lẽ đêm nay sẽ có thu hoạch không tồi nha!”

.....

Sau mười phút, quảng trường vũ hội náo nhiệt xuất hiện thêm một vị bá tước ma cà rồng.

Lãnh Tư Thần tùy tiện tìm một vị trí không có ai ngồi xuống, nhìn khắp nơi là đủ loại kiểu dáng trang phục thiên kỳ bách quái, có cô hầu gái đáng yêu, có miêu nữ gợi cảm, có phù thủy thần bí, có hoàng tử cao quý, có Zorro chính nghĩa, có ác ma tà ác...

Ánh mắt đang lưu chuyển, dừng lại trên người một cậu bé cách đó không xa.

Sở dĩ anh chú ý, là bởi vì đứa nhỏ này giống hệt anh, cũng là một thân trang phục ma cà rồng.

Bất quá, trang phục giống nhau, anh mặc vào sẽ sợ tới mức không có bất cứ ai dám đến gần, đứa bé kia thoát nhìn lại đáng yêu đến mức khiến người ta nhin không được muốn đến gần, ngay cả hai cái răng nanh nhỏ cùng cánh dơi sau lưng cũng lộ ra vài phần bướng bỉnh.

Vài cô gái vây quanh cậu, trong chốc lát kéo tay cậu, trong chốc lát lại sờ mặt cậu, thậm chí hiệu thẳng hôn cậu.

Thần sắc cậu bé ma cà rồng nho nhỏ có vài phần bất đắc dĩ.....

Đột nhiên, một cô bé chạy như bay đến, phía sau một cậu bé mập mạp giơ cái mâm tròn ánh vàng rực rỡ lên.

cô bé khoa tay múa chân một phen, quang minh chính đại mà hô: “Ta muốn đại biểu ánh trăng, tiêu diệt các người!”

Về mặt ma cà rồng nho nhỏ từ bất đắc dĩ biến thành sắp sửa sụp đổ, hỏi: “Niếp Niếp, trong tay Tân Tiểu Bảo cầm là cái gì?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 432: Tiểu Shota Co Được Dẫn Được

Cô bé hóa trang tỏ hoang dưới trăng chớp chớp mắt, một bộ người thật ngu dốt, nói: “Đương nhiên là ánh trăng a!”

Vì thế, ma cà rồng nho nhỏ rút cuộc sụp đổ, nói: “Người tên gốc này!”

“Hạ Tiểu Bạch! Người mới là đồ gốc a! Hừ! Tân Tiểu Bảo chúng ta đi! Ta không cứu người nữa, chờ người bị yêu tinh kéo vào động ăn thịt luôn đi!”

Mấy người lớn nhìn ba đứa trẻ nói chuyện cười thành một mảnh, thật sự là quá đáng yêu.

Lúc này một cô gái trước ngực đeo thẻ nhân viên thần sắc vội vàng mà chạy tới, nói: “Tiểu Bạch! Mẹ em đâu? Sao cả một đêm cũng chưa nhìn thấy cô ấy?”

Hạ Tiểu Bạch thở dài: “Bệnh cũ tái phát, còn đang ở nhà.”

“Trời ơi! Salad và bò bít tết cung cấp không đủ, khách mời thì chê rượu vang cấp bậc quá thấp, còn nữa, trang phục cùng mặt nạ mới đến rất cuộc để ở chỗ nào? Ông chủ cung cấp cho chúng ta đêm nay muốn đích thân lại đây thị sát, cô ấy cư nhiên lúc này chơi trò mất tích với tôi, đây không phải muốn mạng người sao?”

Nghe nhân viên công tác ầm ầm không ngừng oán giận, Hạ Tiểu Bạch xoa xoa ấn đường, nói: “Chị bình tĩnh một chút.”

“Em nói chị làm sao mà bình tĩnh đây ô ô ô.....”

“Đưa tay cho em.” Cậu nhóc rút ra chiếc bút trước túi, viết vào lòng bàn tay cô một dãy số, nói: “Thực phẩm cung cấp không đủ gọi số điện thoại này, trong vòng mười lăm phút sẽ đưa đến. Tủ chứa rượu số 7 còn có vài rượu BeaujolaisNouveau của Pháp cùng PinotNoir của Nam Phi. Trang phục đã sớm tới rồi, ở phòng hóa trang mới xây số 1. Về phần ông chủ cung cấp, để Lisa đi tiếp đón một chút là được.”

Cô gái kia vạn phần sùng bái, hai mắt xúc động mà nhìn Tiểu Bạch, sau đó ôm cậu lại hôn cậu, nói: “Tiểu Bạch, chị yêu em chết mất, em thật sự là quá đáng yêu!”

Hạ Tiểu Bạch xoa xoa nước miếng trên mặt, nói: “Phụ nữ thật là phiền toái!”

Một màn này tất cả đều rơi vào mắt Lãnh Tư Thần cách đó không xa.

Đứa nhỏ này..... Rất có ý tứ, hơn nữa, không hiểu sao cho anh một loại cảm giác rất thân thiết.....

Đại khái là đứa bé kia xác thật quá khiến người ta yêu thích.....

Lúc Hạ Úc Huân vội vàng đuổi tới hiện trường, Tiểu Bạch cùng Lạc Lạc hai người chủ trì nhí đáng yêu này đang tuyên bố vũ hội bắt đầu.

Tiếp theo, Tiểu Bạch cùng Lạc Lạc xuống sân khấu, người chủ trì chuyên nghiệp lên sân khấu.

“Phía dưới, đàn ông số lẻ, phụ nữ số chẵn, chúng ta theo thường lệ sẽ rút ra tên mười vị khách nam mười vị khách nữ, mời nhóm khách quý được rút

trúng số đi lên sân khấu!”

“Số 8, số 91, số 27, số 363.....”

Rất nhanh, hai mươi vị khách quý bị rút chậm rãi lên sân khấu.

Cuối cùng còn sót lại hai người chưa đi lên.

Người chủ trì lặp lại thông báo: “Số 27! Vị khách số 27 cùng số 82 nghe được mời lên sân khấu!”

Sau vài lần liên tục thông báo, vẫn không có người đi lên, người chủ trì có chút chống đỡ không nổi nữa.

“Chú là số 27, vì cái gì không đi lên?”

Ngay lúc Lãnh Tư Thần đang đắm chìm trong suy nghĩ của chính mình, bên tai đột nhiên vang lên tiếng trẻ con quen thuộc.

Ma cà rồng nho nhỏ vừa rồi đang đứng ở trước mặt anh, nhìn số trong tầm tay anh.

Lãnh Tư Thần lúc này mới phản ứng lại, chính mình cứ nhiên bị rút trúng: “Xin lỗi, ta không chú ý số của mình.”

Ngửa đầu lên nhìn người như vậy thực không thoải mái, Tiểu Bạch ý muốn bò lên trên ghế, bất đắc dĩ thử rất nhiều lần đều không thành công.

“Cần giúp chứ?” Con người Lãnh Tư Thần hiện lên một tia ý cười.

Tiểu Bạch bất đắc dĩ mà dang tay ra, cậu từ trước đến nay có được dẫn được.

Khoảnh khắc cậu nhóc kia dang hai tay hướng về phía mình, Lãnh Tư Thần sững sốt một chút, bởi vì vốn tưởng rằng cậu nhóc như vậy nhất định

sẽ cậy mạnh không cần sự giúp đỡ của anh, không nghĩ tới thật đúng là co được dẫn được.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 433: Chẳng Lễ Anh Là Loại Trầm Ngâm

Lãnh Tư Thần đem cậu bé bế lên đặt trên ghế, thân hình nho nhỏ mềm mại làm anh có chút không nỡ buông tay.

“Người nhỏ thật phiền toái, ta rốt cuộc khi nào mới có thể lớn lên!” Tiểu Bạch có chút bất mãn mà lẩm bẩm một câu, sau đó nhìn Lãnh Tư Thần hỏi, “Kỳ thật chú không muốn đi lên đứng hay không?”

“Uhm.” Lãnh Tư Thần gật đầu. Nghĩ thầm đứa nhỏ này rất biết thăm dò ý tứ qua lời nói và sắc mặt.

“Chú thoát nhìn hình như không vui.” Tiểu Bạch nghiêng nghiêng đầu.

“Có chút.” Lãnh Tư Thần thẳng thắn nói.

“Vì cái gì?”

Tiểu Bạch rất ít khi tò mò mà cùng người lạ bắt chuyện, nhưng từ khi người đàn ông này bắt đầu ngồi đây, cậu liền chú ý tới.

Cho dù chú an tĩnh như vậy, lại vẫn hấp dẫn ánh mắt mỗi người.

Chỉ là người này một bộ chỉ có thể nhìn từ xa, lại rất khó tiếp cận, cho nên vẫn luôn không ai dám tiến lên cùng chú đáp lời.

“Bởi vì, chú đánh mất một người.” Khóe miệng Lãnh Tư Thần xẹt qua một tia chua xót.

“Vậy tìm lại là được rồi!” Tiểu Bạch chớp chớp mắt.

Lãnh Tư Thần cười khở: “Nhưng, cô ấy hình như có chút thật lòng không muốn để chú tìm thấy.....”

Tiểu Bạch trầm ngâm trong chốc lát, ngữ khí khẳng định mà mở miệng nói: “Vậy nhất định là chú làm chuyện gì khiến cô ấy thương tâm!”

Lãnh Tư Thần có chút ngoài ý muốn nướng mảy, đứa nhỏ này thật đúng là nhỏ mà lạnh, khiến người khác kinh ngạc chính là, cư nhiên thật sự bị cậu nói trúng.

Đúng lúc này, Hạ Úc Huân cách đó không xa đang nhanh như chớp mà vọt lại đây.

Nhìn thấy hai ma cà rồng một lớn một nhỏ đang nói chuyện với nhau thật vui, cô hướng ma cà rồng lớn gật đầu, xem như chào hỏi qua, sau đó ôm ma cà rồng nhỏ đáng yêu ở trên mặt cậu hôn một cái, nói: “Tiểu Bạch, hôm nay vất vả cho con rồi!”

Tiểu Bạch vẻ mặt bất đắc dĩ mà đem mặt nạ xiêu xiêu vẹo vẹo của Hạ Úc Huân, và đầu tóc hỗn độn chỉnh sửa xong, nói: “Trên sân khấu thiếu hai người, mẹ đi lên một chút đi!”

“Không thành vấn đề.” Hạ Úc Huân lập tức đi lên sân khấu.

Tiểu Huân.....

Lại là cái cảm giác này, giống hệt như cảm giác ban ngày ở giữa vườn hoa.

Lãnh Tư Thần bởi vì kích động làm đổ ly rượu vang đỏ trong tay, bỗng nhiên đứng lên, đuổi theo Hạ Úc Huân lên sân khấu.

Phản ứng của người đàn ông này sao lại có chút kỳ quái a..... Tiểu Bạch lộ ra vẻ hoang mang, chú vừa rồi gọi mẹ..... Tiểu Huân?

Đại khái là nhận nhầm người đi! Bạn nào muốn đọc trước liên hệ : tttukidmh@gmail.com

Trên sân khấu, người chủ trì thấy người rớt cuộc tất cả đều đến đông đủ, nhẹ nhàng thở ra.

Dưới sân khấu, nhìn một người cuối cùng chạy như bay lên cư nhiên là Lãnh Tư Thần, Cung Hiền Anh cả kinh phun một ngụm rượu vang đỏ trong miệng.

Cô còn tưởng rằng người này rất không thú vị, cho rằng anh nếu bị rút trúng khẳng định chết sống đều sẽ không đi lên!

Không thể tin nổi cư nhiên cũng rất sinh động! Chẳng lẽ anh là loại hình thâm trầm, chỉ là nhìn có vẻ lạnh lùng?

Chắc chắn, mặc kệ thế nào, có trò hay xem rồi.

Trên sân khấu, mười vị nữ khách quý được che màn dài và hẹp sau sân khấu, ánh đèn quét qua, chỉ có thể nhìn thấy đường phác họa, mười vị nam khách quý phải bằng cảm giác chọn ra bạn nhảy đêm nay.

Đương nhiên, cũng không phải khó khăn chỉ có thể nhìn thân ảnh như vậy, trong quá trình nam khách quý có thể nhìn và chạm tay nữ khách quý.

Kỳ thật dãy số này cũng không hoàn toàn là tùy tiện, trong hai mươi người có năm đôi là tình nhân hoặc vợ chồng, như vậy khiến cho trò chơi càng thêm có ý vị, càng kích thích.

Năm vị nam khách quý kia có thể nhận ra chân ái của mình hay không, mặt khác năm vị kia có thể hội ngộ được giai ngẫu, ký kết lương duyên hay

không?

Trên người nữ khách quý có bất cứ thứ gì có thể khiến cho nam khách quý nhận ra tất cả đều bị yêu cầu tháo xuống.

Sau khi chuẩn bị xong, trò chơi bắt đầu.

Mười nam khách quý đi qua đi lại, khẩn trương mà lựa chọn, sau đó đứng yên ngay trước đối tượng mà mình lựa chọn.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 434: Có Phải Hay Không Tệ Như Vậy

Cô rốt cuộc ở nơi nào?

Tầm mắt Lãnh Tư Thần di chuyển từ người đầu tiên đến người thứ mười.

Tiểu Huân, rốt cuộc có phải em hay không? Nếu đúng, anh sẽ nhận ra em! Cho dù chỉ là bóng dáng, anh nhất định sẽ tìm ra em!

“Được! Đã đến giờ! Mời các vị dặt ra bạn nhảy mà mình chọn lựa ra.”

Hạ Úc Huân hơi có chút buồn bực, sao trước mặt mình một người đàn ông cũng chưa đứng lại vậy? Nhân phẩm cô có kém như vậy sao?

Bất quá như vậy cũng tốt, có thể trực tiếp xong việc trốn người.

Cô vừa định tự mình đi ra, đột nhiên một bàn tay vươn ra nắm chặt cổ tay cô, dùng sức, cô lao đảo đâm vào một lồng ngực vững chắc.

Hạ Úc Huân đau đến kêu rên một tiếng, đầu chôn vào lòng người kia, sau đó, cả người đều cứng đờ.

Hơi thở lạnh lẽo độc đáo này chỉ thuộc về người kia.....

Hơi thở này cô quá mức quen thuộc..... Đánh chết cô cũng không thể nào quên.....

Nhưng, sao có thể?

Nhất định là bởi vì quá khẩn trương, cho nên mới sinh ra loại ảo giác này.

Nhưng, ban ngày cô thật sự nhìn thấy anh, chẳng lẽ anh hiện tại còn chưa đi?

Cũng đúng, anh là khách du lịch, vũ hội hóa trang này anh tất nhiên là rất có khả năng sẽ đến tham gia!

Nhưng, sẽ không trùng hợp như vậy chứ? Anh vừa lúc cũng bị rút trúng, mà cô trùng hợp bị kéo lên thế thân?

Anh là cùng bạn gái anh lên sân khấu sao? Nếu là như thế này, anh chẳng phải là chọn sai người sao?

Hạ Úc Huân trong lòng một cuộn chỉ rối, thấp thỏm vạn phần mà ngẩng đầu, phát hiện đứng ở trước mắt cư nhiên là người đàn ông hóa trang ma cà rồng vừa mới cùng Tiểu Bạch nói chuyện phiếm, tiếp theo, cô kinh ngạc mà nhìn đôi mắt màu lam phía sau lớp mặt nạ kia——

Lãnh Tư Thần là hỗn huyết, đồng tử anh vừa thấy chính là màu nâu bình thường, nhưng nếu nhìn kỹ sẽ phát hiện kỳ thật là màu lam.

Đôi mắt người này cư nhiên cũng là.....

Đôi mắt Tiểu Bạch cũng di truyền từ anh, cũng may ngày thường nhìn không rõ ràng, trừ phi dưới ánh mặt trời mới có thể nhìn ra.

Chẳng lẽ thật sự là anh? Có phải hay không quá tệ như vậy! Quả thực gặp quý!

Bình tĩnh bình tĩnh.....

Thẳng đến khi hai người đã đi vào sàn nhảy chậm rãi cùng múa, Hạ Úc Huân vẫn đắm chìm trong sự khiếp sợ thật lớn không thể tự thoát ra được.

Hơi thở trên người anh truyền tới khiến cô không thở nổi, thiếu chút nữa cất bước bỏ chạy.

Nhưng, cô biết, cô không thể.

Ba phút sau, cô rốt cuộc khôi phục sự bình tĩnh.

Mà Lãnh Tư Thần từ đầu tới đuôi đều bất động thanh sắc mà đánh giá cô.

Vẫn luôn trầm mặc như vậy, không khí thật sự lạnh đến mức khiến người ta chịu không nổi, Úc Huân tìm một đề tài, thay đổi giọng mở miệng nói: “Anh biết vì cái gì vũ hội mặt nạ lại được hoan nghênh như vậy chứ?”

Lãnh Tư Thần không có nói tiếp, thậm chí ngay cả liếc mắt nhìn cũng không thèm nhìn một cái.

Trên thực tế, khoảnh khắc cô mở miệng, anh ngay cả tim đập quá nhanh một chút cũng không dám.

Mọi sợ hãi này đều giống như cảnh bọt biển trong mơ, muốn chạm vào, lại sợ kinh động cô, tiêu tan ảo ảnh trong mơ.

Vừa rồi xuyên qua bóng dáng phía sau màn, nhìn dáng người cô gái này, anh căn bản không cách nào nhận ra cô chính là Hạ Úc Huân, bởi vì dáng người Hạ Úc Huân không có nóng bỏng như vậy.

Hiện tại, cô gái trước mắt tuy rằng đeo mặt nạ nhìn không thấy mặt, lại có thể nhìn thấy hình dáng màu sắc đôi môi cùng chiếc cằm nhọn như đoá hoa mê người của cô.

Hạ Úc Huân cảm tròn, khiến cho cả khuôn mặt thoát nhìn có chút đáng yêu, mà khuôn mặt trước mắt này tuyệt đối không có bóng dáng của sự đáng yêu, nửa che nửa hở đều là phong tình chọc người.

Cô mặc một bộ chiếc áo bình thường, vừa cúi đầu mơ hồ có thể thấy được hang sâu mê người bên trong, một bộ quần áo rất thanh thuần, cô mặc vào lại đầy gợi cảm.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 435: Nhớ Tới Một Người Xưa

Dáng người Hạ Úc Huân không được đẹp như vậy.....

Không thể không nói, trước mắt người này bất luận là phương diện nào không có bóng dáng của cô gái tổng ấn tượng kia.

Nhưng, một người cho dù thay đổi nhiều thế nào, cảm giác mang lại cho người khác sẽ không thay đổi.

Cẩn thận nhận ra, trên người cô vẫn có mùi hương cơ thể nhàn nhạt quen thuộc, tuy rằng tựa hồ bị mùi hoa nồng đậm che lấp, nhưng vẫn ẩn ẩn lộ ra một chút, mà cô tuy rằng cố tình đè thấp nhưng thanh âm vẫn quen thuộc, càng khiến anh thêm phần hy vọng.

Anh không nói lời nào, Hạ Úc Huân đành phải tự mình tiếp tục nói: “Bởi vì, trốn ở phía sau chiếc mặt nạ, có thể tùy ý lựa chọn tính cách, phong cách, giả dạng của mình, có thể quên mình là ai, tùy ý biến thành nhân vật mà mình yêu thích.”

Hạ Úc Huân cho rằng anh cũng sẽ không trả lời, anh lại đột cúi đầu, đến gần cô hơn một ít, dán sát lỗ tai cô hỏi: “Vậy..... Cô đóng vai chính là ai?”

Thình lình đến gần, hơi thở ấm áp bên tai, hơi thở đã lâu thuộc về anh, thanh âm lạnh lùng của anh đã lâu, mọi thứ đều đang điên cuồng mà xâm nhập vào bức tường lòng cô.

Hạ Úc Huân nỗ lực nói với bản thân, chỉ là bởi vì xung quanh quá ồn ào, anh mới có thể tới gần nói chuyện, đây rất bình thường, đúng, rất bình thường.

Hơn nữa, mọi thứ chỉ là cô phán đoán mà thôi, đều là cô đang tự mình dọa mình, sao có thể là anh!

Hạ Úc Huân gãi gãi đầu, đáp: “Ách, tôi sao? Tôi đóng vai chính là..... Bản thân tôi!”

Trên thực tế đó là bởi vì cô quá vội chưa kịp thay quần áo, chỉ đeo mặt nạ liền chạy tới.

Hạ Úc Huân hiện tại vô cùng ảo não vì cái gì không lựa chọn mặt nạ hung tợn một chút, ít nhất mặt nạ kia có thể đem cả khuôn mặt cô đều che hết, mà không phải như bây giờ chỉ có thể che một nửa.

Ở trước mặt anh lộ càng nhiều, cô liền càng hoảng hốt.

Lãnh Tư Thần một bàn tay nắm cổ áo ren màu đen trên cổ tay cô, một tay khác đặt bên hông cô, hai người chậm rãi xoay tròn.

“Cô rất đặc biệt. Mọi người luôn là thích sắm vai đủ loại nhân vật, lại rất ít người muốn làm bản thân mình.” Lãnh Tư Thần bất động thanh sắc mà nói.

“Vậy còn anh?” Hạ Úc Huân theo bản năng hỏi.

“Tôi không muốn làm chính mình.”

“Vì cái gì?”

“Bởi vì..... Rất đau khổ.”

“.....” Hạ Úc Huân trầm mặc.

“Không có em ở bên cạnh anh..... Thật sự rất đau khổ.....”

“Anh nói cái gì?” Hạ Úc Huân nỗ lực xoa dịu hô hấp cơ hồ sắp sửa mất khống chế của mình, làm ra vẻ khó hiểu.

“Không có gì, vừa rồi đột nhiên nhớ tới một người xưa.” Lãnh Tư Thần rất nhanh khôi phục như thường.

“A.” Hạ Úc Huân nhẹ nhàng thở ra.

“Vừa rồi..... Cậu bé ma cà rồng nhỏ kia là gì của cô?” Lãnh Tư Thần đột nhiên hỏi.

Nếu cô thật sự là cô ấy, đây cũng là vấn đề anh quan tâm, thấp thỏm nhất.

Nghe thấy vấn đề này, trong lòng Hạ Úc Huân lộ bộ một chút, sợ Tiểu Bạch lộ dấu vết gì, vì thế nỗ lực bình tĩnh lại trả lời: “Là con của chủ quản chúng tôi, ha ha, đáng yêu chứ!”

“Chủ quản các người là ai?” Lãnh Tư Thần lại hỏi tiếp.

Hạ Úc Huân âm thầm mà cắn chặt răng, người này, hỏi nhiều như vậy làm cái gì? Chẳng lẽ thật sự là anh, hơn nữa anh còn hoài nghi với Tiểu Bạch?

Nhưng Tiểu Bạch hóa trang thành như vậy, hẳn là nhận không ra chứ!

Hạ Úc Huân thật là vô cùng may mắn đây là vũ hội hóa trang, nếu không, cho dù cô không lộ tẩy, Tiểu Bạch phiên bản Lãnh Tư Thần kia tuyệt đối sẽ lộ.

Lãnh Tư Thần hỏi chủ quản là ai.

Vô nghĩa! Chủ, quản, chính, là, tôi, a!

Nhưng, cô sao có thể nói thật!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 436: Tiểu Bạch Té Xiu

Hạ Úc Huân kiềm nén sự chột dạ, trong lòng yên lặng đếm thời gian, nhìn bầu trời trên đỉnh đầu, giây tiếp theo, mở miệng nói: “Chủ quản của chúng tôi là..... Nhìn kìa, pháo hoa!”

Trong phút chốc, giữa màn đêm nở rộ ra rất nhiều pháo hoa rực rỡ.

Ngay sau đó, tiếng chuông báo 12 giờ vang lên.

Hạ Úc Huân trống ngực đập thành thịch, không được, chỉ tránh được nhất thời, cô hiện tại không thể không chạy trốn.

Tuy rằng chị Mộng Oanh vẫn luôn nói cô thay đổi rất nhiều, nhưng không dám đảm bảo anh sẽ không nhận ra mình. Hơn nữa cô cũng không dám mặt đối mặt với khuôn mặt sau mặt nạ kia.

Cô muốn rút bàn tay ra, Lãnh Tư Thần lại bắt động thanh sắc mà nắm chặt, nói: “Dựa theo quy định, có phải nên tháo mặt nạ xuống hay không?”

“Kỳ thật bộ dáng tôi rất xấu, cho nên vẫn không xem sẽ tốt hơn, nếu không thật sự là phá hư không khí!” Hạ Úc Huân cười gượng nói.

“Không sao, tôi không ngại.” Ý này của Lãnh Tư Thần là khẳng định muốn xem.

Chẳng lẽ anh thật sự hoài nghi? Hạ Úc Huân đen mặt ho nhẹ một tiếng: “Nhưng, tôi để ý!”

“Cô hình như là nhân viên làm việc nơi này, hẳn là càng hiểu quy tắc vũ hội hơn tôi.” Cô càng che giấu, anh càng hoài nghi, trong nháy mắt, anh cơ hồ đã kết luận cô gái trước mắt này chính là Hạ Úc Huân.

“Vậy được rồi! Nếu anh kiên trì.....” Hạ Úc Huân không đếm xỉa đến.

Thứ nhất, cô đánh cuộc người trước mắt này căn bản không phải Lãnh Tư Thần; thứ hai, cô đánh cuộc cho dù anh là Lãnh Tư Thần cũng nhận không ra mình sau 5 năm; thứ ba, lỡ như đến lúc đó bị nhận ra, cô liền chết cũng phải chối.

“Vậy..... Anh tháo trước!” Hạ Úc Huân tranh đấu cuối cùng.

“Ưu tiên phụ nữ.” Lãnh Tư Thần mặt không cảm xúc nói.

Hạ Úc Huân ở trong lòng nguyên rửa một tiếng, cái tên đáng chết này.

Quả nhiên mặc kệ là 5 năm trước hay là 5 năm sau đều đấu không lại anh.

Tay cô nắm chặt góc chiếc mặt nạ.....Giây tiếp theo, tiếng chuông di động đột nhiên vang lên tạm thời cứu vớt cô.

“Tôi nghe điện thoại.” Hạ Úc Huân như trút được gánh nặng, xin lỗi mà nhìn anh một cái, đi đến bên cạnh nhận cuộc gọi.

“Chủ quản, không ổn, Tiểu Bạch đột nhiên té xỉu.” Hạ Úc Huân nghe người đầu bên kia nói.

Lãnh Tư Thần chỉ nhìn cô gái trước mắt không biết nghe được cái gì, đôi môi đỏ thắm đột nhiên mất đi huyết sắc, khóe môi cắn chặt, thoát nhìn vô cùng hoảng loạn.

“Rất xin lỗi, tiên sinh, trong nhà xảy ra một chút việc, tôi phải rời đi.” Hạ Úc Huân vội vàng nói xong liền biến mất trong đám người.

Lúc Lãnh Tư Thần đuổi theo, xung quanh mờ mịt, đã không thấy thân ảnh của cô.

Là chuyện gì, khiến cô nôn nóng như vậy.....

-

“Tiểu Bạch!” Hạ Úc Huân chạy như bay về, thở hồng hộc mà xuyên qua đám người, chen vào giữa.

“Mẹ.....” Lúc này Tiểu Bạch đã tỉnh lại, chỉ là rất yếu ớt, không có thần khí hoạt bát như ngày thường, ỉu xìu như sương đánh cà tím.

Hạ Úc Huân đau lòng hết như bị kim đâm, nhưng hoàn toàn không lộ ra, ôn nhu đem cậu nhóc bế lên, cười tủm tỉm mà nhìn cậu, nói: “Không có việc gì bảo bối, nghỉ ngơi một chút thì tốt rồi!”

Nhìn bộ dáng mỉm cười của Hạ Úc Huân mọi người cũng đều nhẹ nhàng thở ra, hẳn là không có chuyện gì lớn.

Trời biết, trong lòng cô có bao nhiêu hoảng loạn, bao nhiêu khổ sở.

Nhưng, cô không thể biểu hiện ra ngoài, cô sẽ không ở trước mặt Tiểu Bạch biểu lộ ra một chút khổ sở cùng đau thương nào, như vậy sẽ khiến tâm lý cậu gánh nặng cùng bóng ma.

Bởi vì 5 năm trước cô từng tự sát, làm cho sau khi Tiểu Bạch sinh ra sức khỏe vẫn luôn rất yếu, rất dễ sinh bệnh, hơi vận động quá độ một chút đều sẽ té xỉu.

Tuy rằng loại tình huống này rất thường gặp, phương pháp xử lý cô đã rất quen thuộc, nhưng Hạ Úc Huân vẫn có chút không yên tâm, lập tức mang theo Tiểu Bạch đi bệnh viện một chuyến, vẫn là kiểm tra một chút sẽ an tâm hơn.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 437: Mẹ Tốt Nhất Trên Đời

Rất nhanh, kiểm tra kết quả xong, cũng may không có trở ngại.

“Bác sĩ nói con chỉ là quá mệt mỏi, là mẹ không chăm sóc tốt cho con, để con chạy tới chạy lui mệt như vậy.” Hạ Úc Huân vẽ mặt áy náy.

“Không phải! Mẹ, đừng vì sức khỏe con không tốt mà bảo vệ con quá mức, hạn chế tự do của con, xem con như những đứa trẻ bình thường được rồi, con thật sự rất cảm ơn mẹ! Mẹ là người mẹ tốt nhất trên thế giới này!” Tiểu Bạch cực kỳ nghiêm túc mà nói.

Hạ Úc Huân hốc mắt phiếm hồng, đem cậu nhóc ôm vào trong lòng, đứa nhỏ này hiểu chuyện đến mức khiến cô đau lòng.

Hai mẹ con ấm áp nói nhỏ, đi trên hành lang, đối diện với một cặp vợ chồng già.

Người phụ nữ trong lúc vô tình nhìn thoáng qua cậu bé trong lòng Hạ Úc Huân, đang muốn dời ánh mắt, không biết phát hiện cái gì, đột nhiên kinh ngạc mà trừng lớn hai mắt, vội vàng kéo kéo chồng bên cạnh, nói: “Hoa Kiều, anh xem đứa bé kia.....”

“Làm sao vậy?” Lãnh Hoa Kiều theo ánh mắt vợ nhìn qua đi, cũng kinh ngạc vạn phần, nói: “Này..... Mặt mũi đứa nhỏ này sao lại..... Người phụ nữ ôm đứa bé là ai?”

“Nhìn..... Tựa hồ có chút quen mặt.....” Lãnh phu nhân hoang mang nói.

Hai người càng đến càng gần, vì thế, ánh mắt Hạ Úc Huân không thể tránh né mà cũng thấy được hai người đối diện.

Thấy cô gái kia nhìn về phía bọn họ, Lãnh phu nhân tức khắc nín thở chăm chú nhìn, giây tiếp theo, lại thấy cô gái kia dùng ánh mắt xa lạ nhàn nhạt quét qua bọn họ một cái, rồi cùng bọn họ đi ngang qua nhau.

Lãnh phu nhân rũ con ngươi suy tư, giây tiếp theo, bà đột nhiên nhớ tới một người, vẽ mặt khê biến, nói: “Chẳng lẽ là cô gái kia?”

“Cô gái nào?” Vừa rồi vội vàng liếc mắt một cái, Lãnh Hoa Kiều nhìn thấy khuôn mặt nhỏ của cậu bé trong lòng Hạ Úc Huân, thế nhưng cực kỳ Tư Thần khi còn nhỏ, quả thực khiếp sợ không thôi.

“Anh còn nhớ Hạ Úc Huân chứ?” Lãnh phu nhân hỏi.

“Đương nhiên nhớ, năm đó Tư Thần chính là bởi vì cô gái đó mà rời khỏi Lãnh Thị, cùng Bạch gia âm ỉ cô gái này cũng không thoát được có liên quan!” Nhắc tới người này, Lãnh Hoa Kiều sắc mặt không có gì tốt.

Lãnh phu nhân thở dài, nói: “Hoa Kiều, đừng nói như vậy, đứa trẻ kia cũng rất đáng thương, tận mắt nhìn thấy ba ba chết ở trước mặt mình. Cho tới bây giờ em buổi tối nằm mơ còn mơ thấy cảnh tượng lúc đó.....

Về phần Bạch gia, cũng không phải thứ tốt đẹp gì, đặc biệt là cô gái Bạch Thiên Ngưng kia, không thể tin được nó cư nhiên sẽ ác độc như vậy, năm đó thiếu chút nữa đem chúng ta kéo xuống nước.

Người luôn là phải tới thời điểm nguy nan mới có thể thấy rõ bộ mặt thật người bên cạnh mình!”

“Nghe nói Tư Thần vẫn luôn tìm cô ta, nhiều năm như vậy không lấy ai cũng là vì cô ta.” Lãnh Hoa kiều nhú mày nói.

“Tư thần đưa bé kia vốn dĩ cố chấp, muốn nó từ bỏ e là rất khó. Bất quá, nó gần đây cùng với vị tiểu thư Cung gia kia nghe nói rất thân mật, cũng rất hòa hợp.

Mặc kệ nó là nghĩ thông suốt, hay là có mục đích gì khác, đó đều là chuyện của nó, nó đã sớm tự lập địa vị xã hội, cái nhà này cũng không cần, chúng ta đã quản không được nó nữa!” Lãnh phu nhân có chút chua xót mà lắc đầu.

Lãnh Hoa Kiều trầm mặc không nói.

Tuy rằng Lãnh Tư Thần những năm gần đây rất ít về nhà, nhưng anh ngầm giúp tư triệt không ít chuyện, cũng bởi vì có nh, lãnh thị mới có thể bảo trụ, những điều này ông đều biết.

Lãnh phu nhân vừa vui mừng, lại vừa đau thương, nói: “Tư thần rất xuất sắc, nó làm mọi thứ còn tốt hơn nhiều so với tưởng tượng của em, nhưng không biết vì cái gì, em một chút vui vẻ đều không có nổi, dù sao vẫn cảm thấy trong lòng như là một khối trống rỗng.

Hiện tại quay đầu ngẫm lại, ngoại trừ nha đầu kia, hình như chưa từng có người yêu thương đứa con trai này của em. Nó từ nhỏ đã khiến cho người khác bất lo, cũng thật sự làm lòng người đau không dậy nổi.

Nha đầu kia nói, tuy rằng Tư Thần không biểu hiện ra ngoài, nhưng không có nghĩa nó không để bụng, không cần. Hiện tại ngẫm lại, em người làm mẹ nó, còn không hiểu biết con trai mình bằng một người ngoài.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 438: Không Ngại Tìm Cho Con Một Người Ba Ba

Khuôn mặt càng lúc càng gài nua của Lãnh Hoa Kiều cũng dần nhớ lại và hiện lên vài tia áy náy, nói: “Có lẽ lúc này đây, chúng ta nên chủ động một chút. 5 năm chiến tranh lạnh, đã đủ rồi, chúng ta đều đã tuổi này rồi, còn có bao nhiêu cái 5 năm để mà hoang phí.....”

“Đúng vậy!” Thần sắc Lãnh phu nhân có chút tiếc nuối, nói: “Cô gái vừa rồi căn bản không quen biết chúng ta, hẳn là em nhận sai người. Nếu năm đó không gặp được những chuyện kia, cháu trai chúng ta cũng lớn như vậy.....”

Hai đứa con trai, 5 năm đều giống như vật cách điện mà xa cách phụ nữ, thế cho nên bọn họ hai người già trở mắt nhìn các bạn bè đều có niềm vui thú tuổi già, bọn họ lại vẫn cô đơn.

Bất quá, mọi thứ này có thể trách ai được!

Trên xe buýt.

“Mẹ, tìm mẹ đập rất nhanh, đều ầm ĩ đến con rồi! Mẹ quen biết hai người vừa rồi sao?” Tiểu Bạch đánh vào lòng Hạ Úc Huân, tò mò mà ngẩng đầu hỏi cô.

Rất hiển nhiên, khả năng quan sát của cậu nhóc này đặc biệt nhạy bén.

“Không quen biết.” Hạ Úc Huân lập tức nói.

“Mẹ không muốn nói, con cũng sẽ không miễn cưỡng.” Cậu nhóc lập tức một bộ mẹ một chút cũng không xem con như người một nhà.

“.....” Đứa nhỏ này!

Tự biết con trai không dễ lừa gạt, Hạ Úc Huân đành phải thành thật trả lời: “Quen biết! Là người quen trước kia của mẹ!”

Vừa rồi thật là mạo hiểm, đồng thời Hạ Úc Huân cũng kinh hỉ vạn phần, bọn họ không nhận ra mình, cứ nhiên thật sự không nhận ra! Thật tốt quá!

“Mẹ, hôm nay mẹ rất không vui, là xảy ra chuyện gì sao?” Tiểu Bạch miễn cảm hỏi.

Hạ Úc Huân đem đầu dựa vào cửa kính, uể oải ỉu xiu nói: “Gần nhất thần kinh có chút suy nhược, quá căng thẳng.”

“Mẹ, mẹ cô đơn sao?” Tiểu Bạch chớp đôi mắt hỏi.

Hạ Úc Huân bật cười, cậu một đứa trẻ, biết cái gì là cô đơn.

“Mỗi ngày đều có việc bận rộn cần hoàn thành, sao có thể cô đơn a?”

“Mẹ, mỗi ngày mẹ đều để mình bận rộn như vậy, kỳ thật là bởi vì mẹ dừng lại liền sẽ cô đơn khổ sở.” Tiểu Bạch nghiêm túc mà nhìn cô.

Đứa nhỏ này phân tích tâm lý thật là chính xác, cứ nhiên thật sự bị cậu nói đúng.

“Dì Nguyệt dạy con không tồi.” Hạ Úc Huân dở khóc dở cười mà nhéo nhéo cái mũi nhỏ cậu.

Tiểu Bạch ở trước ngực Hạ Úc Huân cọ cọ, ngửa đầu nhỏ, nghiêm trang mà nói: “Mẹ, nếu mẹ cô đơn, con không ngại tìm ba ba cho con.”

“Ách.....” Hạ Úc Huân ngây ngẩn cả người, sau đó nhẹ nhàng mà gõ đầu cậu, giả vờ tức giận nói: “Suy nghĩ vớ vẩn cái gì vậy? Mẹ có con là đủ rồi, sẽ không cho tìm ba kế!”

Tiểu Bạch chớp đôi mắt nhìn cô, nghĩ nghĩ, hỏi: “Vậy ba trước đâu?”

“Trước trước..... Trước ba?” Thật đúng là từ ngữ đáng sợ!

Hạ Úc Huân xoa xoa ấn đường, nghiêm túc mà nhìn cậu, nói: “Bạn học Hạ Tiểu Bạch, con hãy nghe cho kỹ, mẹ chỉ cần bảo bối không cần cha! Cái gì ba trước ba sau đều giống nhau! Hiểu chưa?”

Cậu nhóc nhìn cô, bất đắc dĩ mà thở dài, bất quá trên khuôn mặt nhỏ lại xẹt qua một tia vui vẻ.

-

Văn phòng tổng giám đốc tập đoàn Thiên Úc.

“Lương Khiêm, thông báo ra bên ngoài, hôn sự của tôi và Anh nhi đầu tháng sau cử hành, mời truyền thông khắp nơi.”

Nghe xong Lãnh Tư Thần nói, miệng Lương Khiêm há thành hình chữ “O”, nói: “Cái gì? Anh muốn cùng Cung tiểu thư kết hôn?”

“Có vấn đề gì sao?” Lãnh Tư Thần không vui mà liếc xéo anh một cái.

Anh sao có thể dám ngỗ nghịch với Lãnh Tư Thần, Lương Khiêm vội vàng lắc đầu: “Không có, chỉ là..... Quá đột nhiên! Đầu tháng sau..... Chỉ còn có bảy ngày! E là không kịp!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 439: Công Bố Hôn Tin

Mắt lạnh của Lãnh Tư Thần như lưỡi dao quét qua, Lương Khiêm lập tức sửa lời, nói: “BOSS anh yên tâm, trong vòng bảy ngày tôi nhất định hoàn thành.”

Trong lòng Lương Khiêm quả thực đang nhỏ máu, hoàn thành, anh dùng cái gì để hoàn thành a a a!

Lúc này, Lãnh Tư Thần dựa vào ghế xoay, trong đầu toàn là bóng hình xinh đẹp của cô gái nhìn thoáng qua trong vườn hoa và cô gái trong vũ hội hóa trang.

Anh cầm lấy báo chí trên mặt bàn.

Đầu đề là cảnh tượng anh cùng Cung Hiền Anh ôm nhau ở cánh đồng hoa oải hương, hình ảnh cách đó không xa mơ hồ có thể nhìn thấy bóng dáng mơ hồ của một cô gái.

Ảnh chụp càng chứng minh ngày đó không phải một giấc mơ.

Bảy ngày, cho dù là bảy ngày anh cũng chờ không được.

.

Anh không cần biết phô trương thế nào, chỉ cần bất luận cô ở nơi nào đều có thể biết được hôn tin của anh!

-

Sáng ngày hôm sau.

Tin tức kết hôn của tổng tài tập đoàn Thiên úc và tiểu thư Cung gia truyền ra ồn ào huyên náo, các báo chí tạp chí lớn cùng radio tất cả đều đưa tin liên quan.

Tổng tài độc thân kim cương không gần nữ sắc thậm chí đồn đại là GAY đột nhiên truyền ra hôn tin khiến bao nhiêu người rơi mắt kính, tan nát bao nhiêu tâm hồn phụ nữ và đàn ông.

Tuy rằng trước đó tai tiếng anh cùng Cung Hiền Anh cũng đã truyền ra ồn ào huyên náo, nhưng ai cũng không nghĩ tới mấy tháng sau hai người cư nhiên liền quyết định như vậy, thậm chí liền đính hôn cũng bỏ qua, trực tiếp kết hôn.

Cung Hiền Anh sáng sớm liền đến tập đoàn Lãnh thị, một đường nghe toàn bộ nhân viên hết đợt này đến đợt khác “Tổng tài phu nhân” giả vờ khuôn mặt tươi cười ứng đáp.

Mới vừa tiến vào văn phòng tổng tài, sắc mặt lập tức âm trầm xuống, bang một tiếng hai tay chống trên bàn làm việc của Lãnh Tư Thần, nói: “Anh không có gì muốn cùng tôi giải thích sao?”

“Giải thích cái gì?” Lãnh Tư Thần cũng không ngần đầu lên hỏi.

“Anh cư nhiên còn hỏi tôi giải thích cái gì? Chúng ta phải kết hôn, loại chuyện này, tôi sao lại không biết?”

“Hiện tại không phải đã biết sao?”

Cung Hiền Anh càng nhìn khuôn mặt không cảm xúc kia càng tức giận, nói: “Lãnh Tư Thần, cho dù giữa chúng ta đơn giản chỉ là giao dịch, nhưng

ít nhất tôi có quyền biết nội dung giao dịch chứ! Anh ầm ĩ đến mức toàn thế giới đều biết chúng ta sắp kết hôn, mà tôi cái người có liên quan lại là người biết cuối cùng, làm hại tôi tối hôm qua đầu tiên là đem An Kỳ tự sát vào bệnh viện, thật vất vả giải thích rõ ràng, mệt gần chết mới vừa về đến nhà lại bị ba mẹ răn dạy suốt cả đêm! Hiện tại, anh cái người khởi xướng cư nhiên còn tỏ thái độ này với tôi!”

Cô tức giận thành như vậy, anh cái tên đầu sỏ gây tội lại giống như một người ngoài cuộc, thật sự là quá bức bối.

“Răn dạy?” Lãnh Tư Thần nhướng mày, hiển nhiên là hoài nghi tính chân thật của những lời này.

Cung Hiền Anh mặt lộ vẻ chột dạ mà ho nhẹ một tiếng: “Khụ, đây không phải trọng điểm!”

Trên thực tế, ba mẹ cô không chút nào bởi vì cô không có báo cho bọn họ hôn sự này mà trách cứ cô, mà lôi kéo cô hưng phấn mà tám chuyện cả đêm.

Đứa con gái từ nhỏ đã không thể nào kết giao với con trai đột nhiên thông suốt, tìm tới còn là một người đàn ông ưu tú như vậy, hai ông bà có thể không hưng phấn sao?

Nhìn cha mẹ vui vẻ, Cung Hiền Anh trong nháy mắt thật sự cảm thấy mình bất hiếu.

“Trọng điểm là, anh rốt cuộc muốn làm gì? Anh hẳn không phải là mơ ước nhan sắc của bốn tiểu thư, muốn từ diễn thành thật chứ?” Cung Hiền Anh vẽ mặt cảnh giác mà nhìn anh.

Thanh âm Lãnh Tư Thần có chút vô lực, nói: “Coi như là giúp tôi một việc đi! Sau khi xong chuyện tôi có thể đáp ứng cô một yêu cầu.”

“Giúp? Làm ơn, cái giúp một việc này giá cũng quá đắt rồi? Phải bồi thường cả đời cho tôi?!” Cung Hiền Anh cảm thấy người này thật là không thể nói lý, đây cũng quá bá đạo rồi!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 440: Người Đàn Ông Đây Quá Gian Trá!

Lãnh Tư Thần nghe vậy vẻ mặt cô thật là muốn quá nhiều quá tự kỷ rồi, lạnh lùng nói: “Yên tâm, đây không phải từ diễn thành thật, mà là giả diễn giả làm.”

Cung Hiền Anh vừa nghe sững sốt, đáp: “Anh rốt cuộc có ý gì a? Có thể một hơi nói rõ ràng hay không?”

Khớp xương ngón tay Lãnh Tư Thần có tiết tấu mà gõ mặt bàn, buồn bã nói: “Tôi muốn ép cô ấy tự mình xuất hiện, nếu không, cho dù tôi tìm được cô ấy, cô ấy vẫn sẽ không ngừng trốn tránh tôi.”

Giờ phút này trong đầu Cung Hiền Anh chỉ còn lại một ý niệm, đó chính là, người đàn ông quả thực quá gian trá!

“Cho nên, anh muốn dùng phương pháp kết hôn ép cô ấy xuất hiện? Làm ơn, anh đầu tiên là để tôi đóng vai bạn gái anh, hiện tại càng quá mức, trực tiếp kết hôn?” Cung Hiền Anh muốn nói rất nhiều lần lại thôi, cuối cùng vẫn không nói không vui nhin không được đả kích anh, nói: “Tôi nhớ rõ ngay từ đầu tôi đã nói với anh, nếu cô ấy không yêu anh, thật lòng muốn trốn tránh anh, phép khích tướng của anh căn bản chỉ là một vở kịch buồn cười mà thôi, một chút tác dụng đều không có! Chúng ta kết giao đã vài tháng, trong lúc này, cô ấy có chút động tĩnh sao? Không có!”

Lãnh Tư Thần nghe vậy sắc mặt bạch bạch, môi mỏng mím chặt, nói: “Chính là vì không có, cho nên tôi mới phải dùng phương pháp cuối cùng

này.”

Cung Hiền Anh đỡ trán, nói: “VẬY anh có nghĩ tới, lỡ như cô ấy không xuất hiện thì sao? Lỡ như cô ấy căn bản là không để ý anh yêu ai, thậm chí kết hôn với ai.....”

Ánh mắt Lãnh Tư Thần tức khắc đông lại thành băng, ngay cả không khí xung quanh đều đình trệ lại, khóe môi anh nhếch lên, gằn từng chữ một nói: “Chúng ta liền kết hôn thì được rồi.”

Ngữ khí này giống như nói, chúng ta đêm nay đi ăn lẩu là được rồi!

Cung Hiền Anh quả thực sắp bị người này làm cho tức điên rồi, nhìn anh, học ngữ khí của anh gằn từng chữ một nặng nề mà nói: “Lãnh, Tư, Thần, lão nương có thể thấy anh lý trí một lần hay không?”

Lãnh Tư Thần tự giễu mà nhếch khóe miệng, vẻ mặt có chút thâm đạm, ngữ khí không chút để ý nói: “Nếu cô ấy thật sự không để ý đến tôi, dù sao tôi cưới ai đều đã không sao cả.

Về phần cô, ngay từ đầu tôi cũng nói qua, tôi sẽ là lựa chọn tốt nhất của cô. Cùng tôi kết hôn, cô cũng không thiệt thòi.

Chẳng lẽ cô uốn cả đời không kết hôn? Cho dù cô muốn kiên trì với lựa chọn của mình, cũng không cách nào trốn tránh ánh mắt người đời.”

Cung Hiền Anh gắt gao năm hai năm đắm, nét mặt thay đổi thất thường.

Cái người đàn ông âm hiểm xảo trá này, anh cho rằng cô sẽ chịu không nổi dụ hoặc đáp ứng anh sao?

Nhưng, đáng chết, những câu anh nói đều nói trúng điểm uy hiếp cô!

“Lỡ như..... Lỡ như cô ấy tới?” Cung Hiền Anh hỏi.

Lãnh Tư Thần hô hấp cứng lại, nói: “Lỡ như cô ấy tới.....”

Cho dù đây chỉ là giả thiết, trái tim anh đều nhin không được đập nhanh hơn.

Cung Hiền Anh vừa thấy vẻ mặt của anh trong lòng lập tức nảy lên dự cảm không tốt, nói: “Fuck! Anh hẳn không phải là muốn vứt bỏ tôi chứ! Tôi chẳng phải là rất mất mặt?”

“Cô ấy..... Sẽ đến sao?” Lãnh Tư Thần khó được lộ ra thần thái mê man hoàn toàn khác hẳn vẻ khôn khéo như thường, hoảng hốt mà lẩm bẩm tự nói.

Nhìn phản ứng này của anh liền biết là hoàn toàn chưa từng suy xét, Cung Hiền Anh không thể tin nổi mà run rẩy ngón tay chỉ vào anh, nói: “Này ày này! Anh hẳn không phải là căn bản chưa suy xét đến điểm này chứ! Lãnh, Tư, Thần, tôi, muốn, giết, anh!”

Đáng tiếc người nào đó đã hoàn toàn đắm chìm trong ảo tưởng tươi đẹp, căn bản mặc kệ cô đang nổi trận lôi đình.

Cung Hiền Anh vô lực mà suy sụp hạ bả vai, thật sâu cảm thấy màn đóng giả này thật sự là quá không đáng tin cậy.

Nhưng, hiện tại cô còn có khả năng cự tuyệt sao?

Ha ha, cô lúc này xem như ngã vào cống ngầm rồi.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 441: Chuyện Lo Lắng Nhất

Sau khi nghe được tin tức Lãnh Tư Thần muốn kết hôn, Nam Cung Lâm lập tức từ Italy trở về.

Chuyện này có thể nói hoàn toàn ngoài dự liệu của ông, mấy tháng trước lúc bọn họ truyền ra tai tiếng ông vẫn không chú ý nhiều lắm, không thể tin nổi Lãnh Tư Thần lần này cư nhiên là chơi thật.

Cho nên, ông rốt cuộc nhìn không được về nước, bất quá ông là lạng lẽ trở về, chuẩn bị âm thầm theo dõi biến hóa này.

Ông thật sự muốn xem tên tiểu tử kia rốt cuộc là đang chơi cái trò gì.

Nếu thật sự từ bỏ tất nhiên là tốt nhất, như vậy ông không cần lén lút ngay cả con gái mình cũng không dám đi gặp, nếu cậu ta là dụ răn ra khỏi hang, như vậy ông liền cần phải nhắc nhở Úc Huân một chút.

Cũng gấp gáp trở về, còn có Nam Cung Mặc đang du học ở Mỹ.

Lãnh Tư Thần muốn kết hôn, lại là người khác không phải Hạ Úc Huân, anh ta cuối cùng từ bỏ sao?

Chị ấy sống chết chưa biết, anh ta sao có thể cứ như vậy từ bỏ!

Hết thấy đều là do anh ta tạo thành, dựa vào cái gì anh ta có thể yên tâm thoải mái mà cưới cô gái khác, có được hạnh phúc?

Hôn tin của Lãnh Tư Thần không thể nghi ngờ dấy lên sóng to gió lớn.

Hôn lễ này rốt cuộc thực sự là chuyện lạ, hay là kinh thiên giả dối mà giới truyền thông giải trí nhàm chán làm ra?

Nếu là như thế này, vì cái gì Lãnh Tư Thần cùng Cung Hiền Anh không làm sáng tỏ?

Mọi thứ chỉ có thể chờ đến ngày hôn lễ mới có thể có được đáp án.

-

Trong một biệt thự vùng ngoại ô nào đó.

Âu Minh Hiền đọc báo xem TV, vẻ mặt trào phúng,nói: “Úc Huân, em thấy chứ? Đây là người đàn ông em coi trọng, em có thể chờ anh ta hơn hai mươi năm, nhưng anh ta đợi em 5 năm cũng đã không chịu nổi cô đơn rồi! Nếu hiện tại em biết tin này, ngàn vạn lần không cần thương tâm, bởi vì, không đáng.....”

-

Hạnh Hoa Thôn.Mấy ngày nay Tần Mộng Oanh thời thời khắc khắc đều thấp thỏm bất an mà chú ý cảm xúc của Hạ Úc Huân.

Hôn tin của Lãnh Tư Thần che trời lấp đất mà truyền đến, nhưng cô lại vẫn như không có việc gì, cứ theo lễ thường ăn cơm, cứ theo lễ thường đi dạy, cứ theo lễ thường trồng hoa nhố cỏ, khiến người ta có cảm giác như một sự im lặng trước bão táp.

Một đêm trước hôn lễ của Lãnh Tư Thần, Tần Mộng Oanh rốt cuộc nhin không được.hỏi:

“Úc Huân, em lại đây một chút, chị có lời muốn nói với em.”

Hạ Úc Huân sững sốt một chút, 5 năm qua, cho dù là lúc đơn độc ở chung, Tần Mộng Oanh cũng rất ít gọi tên cô như vậy.

“Chị Mộng Oanh, làm sao vậy?”

Hai người vừa nói vừa ngồi ở trong sân.

“Hắn là chị phải hỏi em, em làm sao vậy?” Tần Mộng Oanh nhìn cô.

“Em không sao cả?” Hạ Úc Huân vẽ mặt hoang mang.

“Úc huân, ngày mai anh ta liền phải kết hôn, em một chút cảm giác đều không có sao?”

“Có chứ!” Hạ Úc Huân gật gật đầu, đáp: “Không khí tươi mát, hoa nở càng thơm, Niếp Niếp cùng Tiểu Bạch càng đáng yêu, tóm lại nhìn cái gì đều thuận mắt.”

“A?” Tần Mộng Oanh sững sốt.

Hạ Úc Huân buồn cười mà nhìn dáng vẻ sững sốt của Tần Mộng Oanh, khẽ cười một tiếng, nói: “Chẳng lẽ không phải sao? Tuy rằng em không nói, nhưng, 5 năm qua, sự cố chấp của anh ấy giống như gông cùm xiềng xích vô hình trói buộc em. Hiện tại, anh ấy rốt cuộc muốn buông tay, vậy đối với chúng ta đều là một loại giải thoát.”

Tần Mộng Oanh mày nhíu lại, nói: “Dù sao cũng là người đàn ông em từng yêu nhiều năm như vậy, em thậm chí vì anh ta trả giá mọi thứ. Hiện tại anh ta liền phải cưới người khác, em ngay cả đau lòng cũng không cảm nhận được, không cảm thấy không cam lòng sao?”

Sớm vào lúc truyền ra tin Lãnh Tư Thần kết hôn cô cũng đã bắt đầu lo lắng, mỗi ngày cô đều cẩn thận đem những báo chí tạp chí có liên quan giấu đi, chỉ sợ cô chịu kích thích.

Mà hiện tại, loại tai hoạ ngầm này rốt cuộc bộc phát tới đỉnh điểm.

Cô vô cùng lo lắng tâm tình bình tĩnh suốt 5 năm của Hạ úc Huân sẽ bị đánh vỡ.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 442: Sớm Đã Không Liên Quan Đến Cô

Tần Mộng Oanh đối với cách làm của Lãnh Tư Thần cảm thấy rất oán giận, cho dù anh ta muốn bắt đầu cuộc sống mới, cần thiết phải làm rầm rộ như vậy sao? Rầm rộ đến mức hận không thể cho người trên toàn thế giới đều biết.

Đây thật sự không phù hợp với cách hành sự của anh ta.

Hết thấy đều lộ ra một cổ quý dị.

Lãnh Tư Thần, anh rốt cuộc muốn làm cái gì?

Mấy ngày nay cô vẫn luôn tâm thần không yên, cảm thấy sự an tĩnh giờ phút này của Hạ Úc Huân chỉ là mặt ngoài, có lẽ ngày mai cô liền sẽ nhận không được mà đại náo hôn lễ?

Loại chuyện này, cô tin tưởng Úc Huân tuyệt đối làm ra được.

Thấy Tần Mộng Oanh mày nhú chặt, sắc mặt ngưng trọng, giống như tai vạ đến nơi, Hạ Úc Huân đi qua, an ủi mà vỗ vỗ vai cô, mở miệng nói: “Em nói chị Mộng Oanh a, chị hẳn không phải là cho rằng em hiện tại thoát nhìn ngoan như vậy, tất cả đều là thủ thuật che mắt, sau đó ngày mai em liền sẽ gạt chị chạy tới đại náo hôn lễ, chỉ vào đầu Lãnh Tư Thần mắng anh ta kẻ bạc tình sát thiên đao chứ? Sau đó đem đôi cầu nam nữ kia đánh đến cha mẹ bọn họ đều nhận không ra?”

“Chẳng lẽ không phải sao?” Tần Mộng Oanh do dự mà hỏi lại.

“Trời ạ!” Hạ Úc Huân đỡ đỡ trán đầu, nói: “Chị Mộng Oanh, em có điên cuồng như vậy sao?”

Tần Mộng Oanh khẳng định gật gật đầu, nói: “Chị cảm thấy đây mới là phản ứng bình thường của em!”

Tuy rằng mấy năm nay cô bởi vì Tiểu Bạch đích xác có bột phóng túng hơn nhiều, nhưng, phương diện nào đó cô vẫn là trước sau như một, vì dù như tính tình nóng nảy, không phải không có, chỉ là bột phóng túng thôi.

Chỉ là bột phóng túng, cho nên nhất định sẽ có một ngày bộc phát.

Hạ Úc Huân đỡ khóc đỡ cười mà thở dài.

Cô nằm ngửa trên ghế bập bênh, phe phẩy cây quạt trong tay, ánh sao xuyên qua tán lá cây rơi xuống, mờ lung khuôn mặt cô: “Đau lòng? Không cam lòng? Nếu là Hạ Úc huân 5 năm trước, khẳng định sẽ như vậy, thậm chí sẽ càng điên cuồng. Nhưng, Hạ Úc Huân hiện tại, còn có cái gì để lòng đau, còn có cái gì không cam lòng?”

Chị cho rằng em là bởi vì anh ta trả giá quá nhiều, cho nên mới không cam lòng. Kỳ thật, nguyên nhân chính là vì em đã trả giá quá nhiều, cho nên mới hoàn toàn cam tâm.”

Trước đây cô tin tưởng nhân định thắng thiên, cho rằng mặc kệ chuyện gì chỉ cần cô nỗ lực nhất định có thể làm được, mà hiện tại, cô lại học được cúi đầu với vận mệnh, học được bình chân như vại.

Đây là hiện thực tàn khốc, bạn có thể lựa chọn tiếp tục không màng tất cả đắm vào cho đầu rơi máu chảy, nhưng có một số việc lại bạn không thể không thỏa hiệp.

5 năm trước lúc tự sát, cô đã sớm từ bỏ chấp niệm.

Hiện tại, sự bảo hộ sau cùng của cô, cô không thể không thỏa hiệp.

Cô chỉ muốn sống cuộc sống vô cùng đơn giản, nhìn Tiểu Bạch bình bình an an mà lớn lên.

Cô nghĩ, từ trước đến nay chỉ là như thế mà thôi.

Về phần những thứ khác, sớm đã không liên quan đến cô.

Hạ Úc Huân nhìn lên bầu trời sáng rực đỉnh đầu, ngửi khí thoải mái, nói: “Cuộc đời của em cực kỳ bình thường, nhưng có một nhân vật vô cùng không tầm thường tồn tại bên trong cuộc đời em. Chỉ cần anh ta ở bên cạnh em, em liền sẽ cảm thấy thế giới này đột nhiên có hơn chín mặt trời, lóe sáng đến mức khiến em không mở mắt ra được, người kia chính là Lãnh Tư Thần.

Em không biết tự lượng sức mình mà Khoa Phụ trực nhật, sau khi chết một lần mới phát hiện, thì ra khoảng cách tốt nhất giữa bọn em chính là nhìn nhau từ phía xa xa như vậy. Em có thể thời thời khắc khắc đều nhìn thấy anh ta, nhưng lại vĩnh viễn không thể có liên quan với anh ta. Nếu đến quá gần chỉ bị nhiệt độ cực nóng của anh ta làm cho bỏng rát, cách xa một chút cũng không có gì không tốt!

A, nếu em có thể sớm một chút hiểu được điều này, có lẽ sẽ không mất nhiều như vậy.....”

Tần Mộng Oanh nghe những lời trong lòng này của cô có chút kinh ngạc, rốt cuộc cũng an tâm chút, xem ra là cô quá lo lắng, mấy năm nay Hạ Úc Huân xác thật đã nhận ra rất nhiều.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 443: Đã Không Phải Cậu Bé Ba Tuổi

Tần Mộng Oanh vốn muốn hỏi cô hiện tại còn yêu Lãnh Tư Thần hay không, cuối cùng lại lắc lắc đầu, quên ý nghĩ này đi.

Bởi vì vấn đề này thật sự không có ý nghĩa gì, người đã từng khắc cốt铭心 tâm hồn toàn bộ tình cảm vào như vậy, có thể nào dùng một vấn đề đơn giản như vậy, hoặc một câu đơn giản yêu hay không yêu để kết luận.

“Ai, đều đã trễ thế này sao!” Hạ Úc Huân nhìn thời gian trên di động, sau đó vỗ vỗ mắt nhắm đứng lên, nói: “Không nói nữa, em đi bồi Tiểu Bạch của em!”

Tần Mộng Oanh ngáp một cái, đáp: “Đi thôi! Chị cũng đi ngủ.”

Lo lắng vài ngày, cuối cùng có thể ngủ ngon.

Hạ Úc Huân đi vào trong phòng, nhìn đến Tiểu Bạch đang dựa vào bàn chuyên chú mà vẽ tranh.

“Tiểu Bạch, con đang làm gì? Sao còn chưa ngủ?” Đều đã sắp 9 giờ, Tiểu Bạch lại không tìm cô kể chuyện xưa đồ cậu ngủ như thường lệ, cô có chút kỳ quái.

Cậu nhóc nghe được tiếng bước chân ngừng đầu lên, nhìn thấy Hạ Úc Huân đi vào, trên mặt hiện lên một tia khẩn trương, nhưng rất nhanh liền khôi phục vẻ bình tĩnh, đầu tiên là không nhanh không chậm mà đem tất cả

đồ vật trên bàn thu dọn gọn gàng, sau đó nhảy xuống chạy đến trước mặt Hạ Úc Huân, nói: “Mẹ!”

“Đang làm bài tập sao? Không cần mẹ kiểm tra giúp con sao?”

Hạ Úc Huân vừa muốn đi đến trước bàn, Tiểu Bạch vội vàng kéo cô, nói: “Mẹ, không cần!”

“À, tốt thôi.” Hạ Úc Huân không có kiên trì, Tiểu Bạch của cô không cần cô kiểm tra bài tập.

Tiểu Bạch bò lên giường vỗ vỗ vị trí bên cạnh, nói: “Mẹ, lại đây, kể chuyện xưa!”

Hạ Úc Huân ngồi qua dựa nghiêng trên đầu giường, nói: “Ngày hôm qua chúng ta kể đến nơi nào? Hình như là sắp đại kết cục.”

Tiểu Bạch đem sách trong tay cô khép lại đặt sang một bên, nói: “Mẹ, chúng ta hôm nay không đọc tam quốc.”

“Vậy đọc cái gì? Sơ lược lịch sử thời gian? Con vẫn là tha cho mẹ đi!” Hạ Úc Huân đầu đầu không thôi.

Tiểu Bạch chớp đôi mắt to long lanh như nước nhìn cô, nói: “Con muốn nghe chuyện xưa của mẹ và ba.”

“Chuyện xưa của mẹ và ba?” Hạ Úc Huân sững sốt một lát, đáp: “Ách, Tiểu Bạch, mẹ không phải đã nói rồi sao? Con chỉ có mẹ, ba con mà.....”

“Mẹ, mẹ có phải lại muốn nói con không có ba không, con là từ kẻ đá bung ra? Hay là nói ba con là liệt sĩ cách mạng, đã nằm trong nghĩa trang?” Tiểu Bạch có chút tức giận mà nói.

“Khụ, con soa lại biết.....”

Cậu nhóc vô cùng nghiêm túc mà nhìn cô, nói: “Mẹ, con đã không phải đứa trẻ ba tuổi, năm nay con đã năm tuổi rồi!”

Hạ Úc Huân khòe miệng khé nhếch, nói: “Năm tuổi cũng là trẻ con không phải sao?”

Tiểu Bạch bất mãn mà phồng má, đáp: “Đây không phải trọng điểm! Con muốn biết thân thể của mình, mẹ không nên gạt con!”

Hạ Úc Huân nghe vậy thần sắc ảm đạm xuống, đáp: “Rất xin lỗi.”

Nói cô ích kỷ cũng được, nói cô đê tiện cũng thế, cô không thể nói cho Tiểu Bạch biết ba cậu bé là ai, cô không dám mạo hiểm cái nguy hiểm này.

Cô sợ bản thân mình sẽ mất đi thứ có được cuối cùng này.

Nhưng Tiểu Bạch nhà cô quá thông minh, cô vắt hết óc suy nghĩ thân thể luôn bị cậu bé phá vỡ dễ như trở bàn tay.

Cảm giác bị chỉ số thông minh đè ép quả thực quá chua xót!

“Mẹ! Con muốn nghe không phải cái này.” Tiểu Bạch lúc này đây khó có được kiên trì, ngữ khí cũng có chút nóng nảy.

Bởi vì, lúc này đây, cậu cần phải biết lý do.

Hạ Úc Huân hốc mắt ửng đỏ, nước mắt ở hốc mắt đảo quanh, nói: “Tiểu Bạch, có phải con cảm thấy mẹ không tốt? Mẹ vừa ngu dốt lại mờ mịt, mẹ còn thường xuyên gặp rắc rối, cho nên..... Con mới muốn ba con? Tiểu Bạch có phải con ghét bỏ mẹ hay không?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 444: Cùng Ngày Hôn Lễ

“Mẹ, con không có ý này.....” Nhìn Hạ Úc Huân khổ sở, Tiểu Bạch tức khắc hoảng sợ, đứng dậy ôm đầu cô an ủi: “Mẹ, mẹ đừng khóc a! Con thật sự không có ý ghét bỏ mẹ!”

Vốn đang giả vờ, nhưng được Tiểu Bạch an ủi, nước mắt Hạ Úc Huân lại như thế nào cũng nhịn không được.

Lần nói chuyện này cứ như vậy không bệnh mà chết, Hạ Úc Huân hiểm hiểm tránh được một kiếp.

Nằm ở trên giường, Tiểu Bạch đau lòng mà vươn tay nhỏ lau nước mắt cho mẹ, lẩm bẩm tự nói: “Mẹ, mặc kệ ai phản bội mẹ, con đều sẽ không phản bội người. Mẹ đã chịu thương tổn, con sẽ vì mẹ nhất nhất đòi lại!”

Chờ Hạ Úc Huân ngủ, Tiểu Bạch lén bò dậy, một lần nữa ngồi trở lại trước bàn, mở một bản đồ đường đi lớn đã khoanh tròn màu đỏ, còn có khối đậu hủ lớn lớn bé bé từ trên báo chí tạp chí giảm xuống, cùng với ảnh chụp sợi dây lắt tay đối chiếu.

Tuy rằng không từ trong miệng mẹ có được đáp án chính xác, nhưng cậu có thể xác định người trên báo chí kia, chính là ba cậu!

-

Chẳng mấy chốc đã qua một tuần.

Bầu trời ngoài cửa sổ xám xịt, lại là một ngày mưa dầm.

Tựa hồ mấy ngày qua thời tiết vẫn luôn âm u cũng đang dự báo kết quả không tốt.

Hôn tin đã truyền ra suốt bảy ngày, vẫn một chút tin tức đều không có.

Qua nhiều năm như vậy, số của Lãnh Tư Thần vẫn luôn không thay đổi, ngay cả nơi ở cũng vẫn là chung cư Cẩm Uyên. Bởi vì, chỉ có nơi đó còn sót lại ký ức an ủi anh.

Mấy ngày nay tất cả mọi người đều không dám gọi điện thoại cho Lãnh Tư Thần, bởi vì mặc kệ là ai gọi, anh nhất định phát hỏa.

Lần lượt hy vọng, lại lần lượt thất bại, bảy ngày này khiến anh sức cùng lực kiệt.

Cung Hiền Anh đem từng bức bội và đau khổ của Lãnh Tư Thần thu vào trong mắt, cô không thể không thừa nhận, bộ dáng của một người đàn ông lạnh nhạt kiêu ngạo cao cao tại thượng vì tình khổ sở như vậy thật sự có thể khiến bất cứ người phụ nữ nào vì điều này mà điên cuồng.

Ngay cả cô đều nhịn không được xen vào việc người khác mà đi an ủi anh vài câu, chẳng qua anh trước nay đều không cảm kích.

Mỗi lần chỉ cần cùng người này nói chuyện, khoảnh khắc hảo cảm của cô với anh trong khoảnh khắc liền không còn sót lại chút gì.

Thời gian bảy ngày, Lương Khiêm đang bị buộc liều mạng làm một hôn lễ xa hoa.

Rốt cuộc vẫn là tới ngày hôn lễ rồi.

Khách quý lục tục vào chỗ ngồi, nhân vật nổi tiếng giới chính thương, danh viện phu nhân đều tề tụ. Đây đó nâng chén cạn ly, ăn uống linh đình.

Tiệc cưới xa hoa náo nhiệt như thế, đương nhiên lực ảnh hưởng với hai nhà không phải không có quan hệ.

Các khách mời ngoài trừ hướng chủ nhân chúc thọ, con qua lại nói chuyện phiếm cùng trao đổi tin tức thương trường là mục đích chủ yếu, rốt cuộc rất nhiều dự án công ty hợp tác đều dưới bầu không khí nhẹ nhàng này mà có cơ hội triển khai.

Lãnh Tư Thần rất ít khi chuẩn bị mở tiệc, cũng rất ít khi tham gia tiệc, cho nên hôm nay cơ hội như vậy đối với hữu ý muốn kết giao của anh thật sự là ngàn năm một thuở.

Lương Khiêm khẩn trương mà nhìn đồng hồ, còn có mười phút xe hôn lễ liền tới rồi.

Hôm nay tới không ít người, ngay cả Uất Trì Phi xin công tác xa dài hạn để trốn tránh Lãnh Tư Thần cũng từ bên kia đại dương bay trở về.

Uất Trì Phi vừa xuống máy bay liền ngựa không dừng vó đuổi tới tiệc cưới, vội vàng mà từ trong đám người náo nhiệt tìm được Lương Khiêm, thở hồng hộc nói: “Lương Khiêm, cậu làm cái gì?”

Lương Khiêm đang vội vàng bố trí hiện trường lúc rảnh rồi liền trừng mắt nhìn một cái, nói: “Tôi đang làm cái gì, anh không thấy sao?”

“Lão đại anh ấy..... Thật sự muốn kết hôn?” Uất Trì Phi mặt bộ không thể tưởng tượng nổi, tiếp theo phẫn nộ mà oán trách nói: “Cậu sao lại không nói sớm! Một ngày trước khi kết hôn mới nói cho tôi!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 445: Vì Sao Khuôn Mặt Chú Ấy Giống Con

Tôi sao có thể sớm nói? TM bản thân tôi cũng bảy ngày trước mới biết được, bảy ngày! Bảy ngày a! Tôi không ăn không uống không ngủ lo mà chuan rbi tiệc cưới! Anh còn muốn tôi nhớ thông báo sớm cho anh, tôi nào có nhiều thời gian rồi như vậy!” Lương Khiêm mấy ngày nay bận hết như người điên, bức bối đến cả người hơi một chút liên nổi giận.

Uất Trì Phi gái gái đầu, nói: “Nhưng, cô gái kia còn chưa tìm được! Vì cái gì lão đại đột nhiên bảo chúng ta không cần tìm nữa?”

“Vì cái gì vì cái gì! Tôi sao mà biết vì cái gì! Lão đại nói cái gì, tôi liền làm theo! Nếu chuyện gì cũng đều phải hỏi vì cái gì, tôi mệt mà chết!”

Lương Khiêm vừa dứt lời liền nhìn đến xe hôn lễ tới rồi, vì thế không kịp nhiều lời, vội vàng chạy ra nghênh đón.

Cùng lúc đó, Hạnh Hoa Thôn.

Phòng khách, hai mẹ con đang ngồi trên sofa ấm áp mà xem TV.

“Mẹ! Vì sao Tiểu Bạch đáng yêu lại không có ba?” Tiểu Bạch ngửa khuôn mặt nhỏ ngây thơ lên hỏi Hạ Úc Huân.

Tuy rằng vẫn là cùng một vấn đề tối hôm qua, nhưng là thay đổi cách hỏi, cũng thay đổi ngữ khí.

Vừa không khiến cô cảm thấy mình muốn vứt bỏ cô, cũng sẽ không có vẻ quá ép buộc, hơn nữa trước tiên dùng khổ nhục kế.

Đang trong kế hoạch dù sao cũng là một chuyện lớn, Tiểu Bạch cảm thấy cậu vẫn nên thận trọng một chút tương đối tốt hơn, tuy rằng hiện tại cậu đã có chín phần nắm chắc người đàn ông kia chính là ba cậu, nhưng cậu nhóc từ nhỏ đã theo chủ nghĩa hoàn mỹ cố gắng để mọi chuyện đều đạt được hoàn mỹ.

“Ách.....” Hạ Úc Huân nhìn đôi mắt sáng lấp lánh của Tiểu Bạch, pha lẫn vài phần cô đơn, lập tức lộ ra vẻ mềm lòng.

Đứa nhỏ này một khi làm nũng cô liền không có biện pháp, chuyện gì đều sẽ đồng ý với cậu, nhưng chỉ có chuyện này vì lý do gì đó mà cô không nói nên lời. Đặc biệt lại là đang ở tình huống như hiện tại.

Hạ Úc Huân lại đau lòng, lại thật sự là khó xử, nhìn giữa màn hình TV mọi người vây quanh một đôi tân nhân chậm rãi tiến vào, kéo quai hàm lẩm bẩm nói: “Mẹ sao biết được! Đi hỏi ba con đi!”

Tiểu Bạch ủ rũ cụp đuôi mà gục đầu xuống, đồng nghĩa, cậu đối với sự không nói lí của mẹ không có biện pháp.

Bạn nhỏ Tiểu Bạch nhìn hình ảnh giữa màn hình TV, tay nhỏ chỉ vào người đàn ông sắc sảo loá mắt kia, giống như vô tình hỏi một câu: “Mẹ, con cảm thấy chú trong TV kia thoạt nhìn có chút quen mặt, vì sao khuôn mặt chú ấy lại giống con như vậy?”

Hạ Úc Huân sống lưng cứng đờ, nhanh chóng đổi cái kênh, kết quả toàn bộ các kênh đều đang phát sóng trực tiếp hiện trường hôn lễ của bọn họ, thật là đáng chết, muốn thanh tĩnh mà xem TV đều không được.

“Nói đùa, Tiểu Bạch của mẹ đáng yêu như vậy, anh ta có điểm nào giống con?” Hạ Úc Huân giận dữ nói.

Cho dù cô chết không thừa nhận, nhưng bắt giữ được vẻ khẩn trương chột lóe trong mắt Hạ Úc Huân, Tiểu Bạch an tâm chút, nói: “Mẹ, Tiểu Bạch đi học.”

“A, khoan đã, mẹ đưa con đi.” Hạ Úc Huân tắt đi TV.

“Chờ ta!” Lạc Lạc cầm lấy một ổ bánh mì, vừa ăn vừa đuổi theo.

Đem Tiểu Bạch cùng Lạc Lạc đưa đến cổng trường học, Tiểu Bạch ngẩng đầu lên nhìn Hạ Úc Huân, nói: “Mẹ, hôm nay mẹ cũng phải ngoan ngoãn, con về sẽ làm salad cho mẹ!”

“Cám ơn con, chỉ có Tiểu Bạch là giỏi nhất!” Có con trai bảo bối ngoan như vậy, cô đã cảm thấy mỹ mãn, còn có ước muốn gì nữa chứ?

Hạ Úc Huân về đến nhà, trái phải cũng không có việc gì làm, đơn giản nằm trên sofa tiếp tục xem TV.

Nhìn trong màn hình toàn nhân vật nổi tiếng, không có chỗ nào mà không phải là thân phận hiển quý, Hạ Úc Huân ôm nửa quả dưa hấu, dùng muỗng múc một cái, trong đầu nhin không được miên man suy nghĩ.

Nếu lúc này có người ở chỗ này ném xuống một quả bom, nhưng người trong xã hội thượng lưu thành phố A, ít nhất sẽ bớt đi hơn một nửa...

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 446: Ai Nói Em Không Muốn

Rất xa liền nhận thấy được khoe miệng Hạ Úc Huân hiện lên một nụ cười quỷ dị, Tần Mộng Oanh có chút khiếp sợ, thật cẩn thận mà ngồi xuống bên cạnh cô, có chút vô ngữ mà chạm cánh tay cô, nói: “Nghĩ cái gì vậy? Về mặt lại thế này.”

Hạ Úc Huân ha ha cười nói: “Em suy nghĩ, nếu lúc này có phần tử khủng bố ở hiện trường ném vào một quả bom, ngày mai chúng khoán thành phố A sẽ rớt bao nhiêu điểm?”

“Khụ, thực giàu trí tưởng tượng..... Ách, trời ạ! Em hẳn không phải là muốn đi làm người đánh bom đó chứ! Úc huân, em ngàn vạn lần đừng nghĩ quẩn!” Tần Mộng Oanh kinh hoảng thất thố mà giữ chặt tay cô.

“Làm ơn, chị Mộng Oanh, chị tới giờ uống thuốc rồi! Em thấy gần đây người thần kinh suy nhược chính là chị a?” Hạ Úc Huân trong miệng nói lời châm chọc, nhưng đối với sự quan tâm của Tần Mộng Oanh với mình vẫn rất cảm động.

Tần Mộng Oanh xoa xoa ấn đường, đáp: “Chị hình như là có chút..... Còn không phải là bị em dọa sao.”

Hạ Úc Huân bất đắc dĩ mà nhìn cô thở dài, nói: “Chị Mộng Oanh, chị đừng nhọc lòng vì em, có rảnh cũng ngắm lại chính mình.”

“Ngắm cái gì?” Tần Mộng Oanh khó hiểu.

“Nghĩ.....” Hạ Úc Huân đột nhiên nghĩ đến lời Tiểu Bạch nói với mình, búng ngón tay nói: “Nghĩ tìm cho Niếp Niếp một người cha a!”

“Úc Huân, đừng nói giỡn!” Tần Mộng Oanh sửng sốt, tiếp theo nhường mày nói: “Em không biết có câu nói đã không muốn chớ đây cho người sao?”

Hạ Úc Huân vừa ăn dưa hấu vừa buột miệng nói: “Không muốn? Ai nói em không muốn, em rất muốn chứ!”

Tần Mộng Oanh có chút vô ngữ mà nhìn cô, nói: “Em rốt cuộc có ý gì a?”

“Kỳ thật, gần đây em đột nhiên nghĩ thông suốt, đời người còn có bao nhiêu cái 5 năm chứ! Hiện tại chúng ta đã đến cuối của tuổi thanh xuân, lại không nắm bắt thời gian liền thật sự không còn kịp nữa, cả đời đều đã tiêu hao trên người một người đàn ông không tiền đồ như vậy!” Hạ Úc Huân có chút phấn khởi mà nói.

“Ách, Úc Huân, em không sao chứ? Thật khó thể tin nổi đây là lời từ trong miệng em nói ra.....” Tần Mộng Oanh lau mồ hôi.

Hạ Úc Huân không thèm để ý mà nhếch khóe miệng, đáy mắt lại không có ý cười, nói: “Không có việc gì a, có thể có chuyện gì? Em đột nhiên nghĩ thông suốt mà thôi! Chị nói, nếu đàn ông bọn họ đều có thể nhìn ra, bắt đầu cuộc sống mới, chúng ta cần gì phải chấp nhất như vậy?”

Em đột nhiên tưởng niệm mùa xuân, muốn tìm một người đàn ông, không được sao? Dựa vào cái gì bọn họ có thể tiêu dao khoái hoạt, chúng ta lại phải chịu ràng buộc, mỗi ngày giống như tu khổ hạnh?”

Nghe đến đó, Tần Mộng Oanh nhìn Hạ Úc Huân bình tĩnh vạn phần, kỳ thật ánh mắt hàm chứa vài phần trào phúng cùng oán giận, đột nhiên liền hiểu ra, thở dài nói: “Úc Huân, em tức giận sao?”

Tuy rằng cô vẫn luôn làm bộ không chút nào để ý, mà sự thật chứng minh cô quả thật cũng che dấu thành công, nhưng, lúc cô tận mắt nhìn thấy một màn này, chung quy vẫn là lộ ra sơ hở.

Hạ Úc Huân nghe vậy hô hấp cứng lại, có cảm giác như bị nhìn thấu tức giận.

Tức giận? Cô có sao?

Cúi đầu nhìn miếng dưa hấu bắt tri bắt giác bị cô chọc nát.....

Được rồi! Cô có!

Hạ Úc Huân dùng muỗng dường như tiếp tục chọc dưa hấu cho hả giận, lầm bầm nói: “Nhìn thấy người kia đã từng lời thề son sắt nói cái gì đời này không thể thiếu em, kết quả em mới chết 5 năm liền vui vẻ bên người mới, có thể không tức giận sao? Em có tu luyện cũng không đến mức tâm như nước lạnh như chị, nên tức giận vẫn sẽ tức giận!”

Cô tâm như nước lạnh? Tần Mộng Oanh nghe vậy không nói chuyện, chỉ cười khổ lắc lắc đầu.

Sau khi cùng Hạ Úc Huân hàn huyên vài câu, Tần Mộng Oanh ngược lại an tâm, bởi vì phản ứng như vậy của Hạ Úc Huân ngược lại là rất bình thường, một chút cảm xúc đều không có mới không bình thường.

Hy vọng chuyện này có thể thuận lợi vượt qua, đừng xảy ra cái gì ngoài ý muốn.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 447: Một Hồi Kịch Một Vai

Cùng lúc đó trong tiệc cưới.

Thời gian trôi qua từng phút từng giây, khách khứa cơ hồ đều đã chào hỏi qua, mọi thứ cũng đều chuẩn bị ổn thoả.

Lương Khiêm có chút nôn nóng mà cùng mục sư dặn dò vài câu, sau đó đi đến trước mặt Lãnh Tư Thần, ghé vào tai anh cẩn thận mà xin chỉ thị nói: “BOSS, thời gian đã tới rồi, muốn bắt đầu hay chưa?”

Lãnh Tư Thần càng không khỏi căng thẳng, mắt đen thâm trầm bỗng chốc sắc bén nheo lại, trầm mặc thật lâu sau, môi mỏng phun ra ba chữ: “Chờ một chút.”

Lương Khiêm không khỏi sửng sốt, còn chờ? Đều đã đến lúc này, anh rốt cuộc phải đợi cái gì a?

Cung Hiền Anh hôm nay vai chính thật sự một chút đều không vội, vui vẻ thoải mái mà bưng ly rượu di chuyển khắp nơi, cuối cùng trở lại bên cạnh Lãnh Tư Thần, hỏi: “Thế nào? Có phát hiện con mồi của anh chưa?”

Tuy rằng anh không trả lời, nhưng nhìn khuôn mặt âm trầm của anh còn hơn cả thời tiết hôm nay liền biết đáp án, Cung Hiền Anh đồng tình mà an ủi nói: “Cũng không chừng cô ấy đang trên đường tới? Hoặc là, có thể hay không là cô ấy không có thiệp mời bị ngăn cản vào không được a?”

“Nếu cô ấy muốn, không có gì có thể ngăn cản cô ấy!” Lãnh Tư Thần nói xong, rót rượu cay vào đầy miệng.

Có lẽ thật sự giống như lời Cung Hiền Anh, từ đầu tới đuôi, anh hết như một thằng hề, đạo diễn một vở hài kịch.

Người kia, là thật sự không cần anh.

Anh rốt cuộc còn đang hy vọng xa vời cái gì nữa?

Chính anh làm hại cô mất đi một đứa bé, mất đi người thân nhất.

Cô hận anh còn không hết, sao có thể yêu anh, để ý anh.

Có lẽ, cô cần bản ngay cả hận đều lười đến bố thí cho anh, đã sớm quên anh không còn một mảnh.

Cô từng nói, cô không hận, cũng không yêu.

Lúc này, Lãnh Tư Triệt một thân chính trang đã đi tới, vỗ vỗ vai Lãnh Tư Thần, ngữ khí có chút oán trách, nói: “Anh, anh cũng quá không suy nghĩ! Chuyện quan trọng như vậy, sao lại không báo cho chúng ta biết một tiếng?”

Lãnh Tư Thần mặt không cảm xúc nói: “Không có gì quan trọng, tới hay không đều không sao cả.”

Lãnh Tư Triệt vẻ mặt cứng đờ, có chút xấu hổ. Ngữ khí đậm nhạt của Lãnh Tư Thần không thể nghi ngờ khiến tim anh đau đớn.

Anh đơn giản cũng không hề nỗ lực giả tạo cảnh thái bình, tự giễu mà cười cười, nói: “Em biết, nhà chúng ta đối với anh xác thật không quan trọng. Nhưng em vẫn chân thành mà hy vọng anh có thể hạnh phúc.”

Anh không có mời, ba mẹ cũng không nên không mời mà đến, đành phải để em mặt dày chạy tới, ly rượu này để em thay ba mẹ không thể tới kính anh!”

Lãnh Tư Triệt uống một hơi cạn sạch, sau đó từ trong tay người hầu lại cầm lấy một ly, lại uống cạn, nói: “Ly này là em phạt làm em trai kính anh. Anh không nhận em cũng không sao, nhưng anh vĩnh viễn là anh trai em.”

Nhìn bộ dáng Lãnh Tư Triệt, Lãnh Tư Thần nhú mày, kéo kéo khóe miệng muốn giải thích cái gì, nhưng chung quy vẫn là cái gì cũng chưa nói ra.

Đối với chuyện người lớn hai bên nam nữ cũng chưa đến, mọi người tuy rằng hoang mang, nhưng rốt cuộc đây là chuyện riêng của họ, bọn họ cũng không nhiều lời nữa.

Ánh mắt Cung Hiền Anh lưu chuyên giữa hai anh em bọn họ, dường như không khí có chút quỷ dị, xem ra lời đồn Lãnh Tư Thần và trong nhà bất hòa là thật sự.

Lãnh Tư Triệt người em trai thoát nhìn đặc biệt ôn nhu thân thiết, còn có vài phần dịu dàng nho nhã từ trong xương cốt lộ ra.

So sánh với Lãnh Tư Thần vừa nhìn khiến người ta đau khổ thất vọng, Lãnh Tư Triệt này thật sự khiến người thấy ấm lòng.

Lại qua hơn mười phút, sắc mặt Lãnh Tư Thần càng ngày càng âm trầm, cuối cùng, nhìn bầu trời ngoài cửa sổ, rốt cuộc mở miệng nói một tiếng: “Lương Khiêm.”

Lương Khiêm tùy thời đợi mệnh vội vàng đuổi kịp tiến lên, rốt cuộc nghe được Lãnh Tư Thần nói —— “Bắt đầu đi!”

“Vâng! BOSS!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 448: Kinh Hách Toàn Trường

Nhạc mở đầu, hành khúc hôn lễ, đọc thơ, cầu nguyện, hiến thơ, lời chúc mừng, khuyến khích hôn nhân.....

Lễ nghi dài dòng, từng bước một, tinh tế mà hoa lệ.

Có thể trong thời gian ngắn như vậy làm thập toàn thập mỹ, không thể không nói Lương Khiêm xác thật là hao tổn nhiều tâm tư.

Không có bản lĩnh sao có thể ở bên cạnh Lãnh Tư Thần nhiều năm như vậy.

Mục sư trang trọng mà nhìn một đôi tân nhân phía trước, nói: “Lãnh Tư Thần tiên sinh, ngài nguyện ý cưới cô gái này chứ? Yêu cô ấy, trung thành với cô ấy, cho dù nghèo khó, bệnh tật, khốn khổ, đều không rời không bỏ, cả đời đều đi theo, cho đến chết. Ngài nguyện ý chứ?”

Lãnh Tư Thần: “.....”

Ngay lúc ánh mắt mọi người đều chuyên chú ở một đôi tân nhân phía trước, bạn nhỏ Hạ Tiểu Bạch đã bằng đầu óc thông minh của mình đi theo sau một cô gái tiến vào tiệc cưới.

Nghe được mục sư đã bắt đầu tuyên bố, Tiểu Bạch còn ở trong đám người rớt cuộc thở hồng hộc mà chen lên trước.

Phút trầm mặc ngắn ngủi của Lãnh Tư Thần khiến cho phía dưới một trận ong ong nhỏ giọng bàn tán.

Đối diện Lãnh Tư Thần, Cung Hiền Anh khóe miệng giật giật, nỗ lực mỉm cười, cô cảm thấy chính mình trước tiên đem ba mẹ lừa đi Maldives nghỉ phép thật là quyết định quá sáng suốt, nếu không nói không chừng bọn họ sẽ tức chết.

Thực xin lỗi, lại khiến bọn họ thất vọng rồi, lúc này đây cô chỉ cùng Lãnh Tư Thần làm giao dịch mà thôi.

Kết quả cuối cùng, rốt cuộc là sẽ được Lãnh Tư Thần đáp ứng yêu cầu kia của cô, hay là sẽ được tình cảm hơn nhân này che chở cô đây?

Mọi thứ đều chỉ quyết định bởi một người.

Hôn lễ bắt đầu rồi, lời thề của mục sư đã kết thúc..... Nhưng anh rốt cuộc vẫn chờ không thấy người kia.

Giờ phút này tim Lãnh Tư Thần như bị đao cắt.

A, Hạ Úc Huân, em nói không cần liền không cần, cho dù anh thuộc về người khác em cũng không xuất hiện, em đủ tiêu sái, đủ tuyệt tình, đủ tàn nhẫn!

Nhưng mà càng khiến cho anh đau khổ suy đoán là, cô thật sự đã không còn trên đời này..... Chỉ là, khả năng này vẫn luôn bị anh hung hăng đè nén dưới đáy lòng, nếu không, anh căn bản không chống đỡ qua nhiều năm như vậy.

Sắc mặt Lãnh Tư Thần đau đớn nhắm hai mắt, sau đó mở ra là một mảnh tĩnh mịch.

“Tôi.....” Anh rút cuộc hạ quyết tâm từ bỏ, nhưng, mới vừa phát ra một âm tiết, không tin được chuyện đã xảy ra.

“Ba ——”

Một tiếng ba ngọt ngào ngây thơ vô cùng đột ngột mà vang lên, kinh hách toàn trường.

Chỉ thấy một cái cậu nhóc ăn mặc một bộ đồng phục học sinh chỉnh chỉnh tề tề, đội nón lưỡi trai màu vàng lấp lánh, vai đeo cặp, túi trước cặp cầm một cuốn bản đồ, một thân phong cách Conan này khỏi phải nói có bao nhiêu đáng yêu.

“Cậu bé này từ nơi nào đến?”

“Ba? Lãnh Tư Thần sao có thể có con trai lớn như vậy, còn xuất hiện trong hôn lễ?”

“Đứa bé là của ai?”

“Đứa bé kia thoạt nhìn khoảng bốn năm tuổi, không thể nào là của Cung Hiền Anh đi!”

.....

Ánh mắt mọi người tức khắc tất cả đều bị cậu bé đột nhiên xuất hiện kia hấp dẫn, tất cả đều đang xì xào bàn tán, ngay từ đầu còn chút kiêng kỵ, sau đó thanh âm càng lúc càng lớn.

Lương Khiêm sợ tới mức hồn phi phách tán, đang muốn phái người lên đem cậu nhóc đột nhiên xuất hiện ở lễ đường nháo sự ôm đi, lại thấy cậu bé chậm rãi tháo mũ trên đầu xuống.....

Giây tiếp theo, khuôn mặt nhỏ kia đường hoàng ngẩng đầu lên nhìn về phía Lãnh Tư Thần tức khắc kinh diễm, một đôi mắt to linh động được ánh

đèn thủy tinh trên trần chiếu rọi xuống phản xạ tia sáng màu lam.

“A ——trời ơi ——”

Thanh âm hít ngược khí lạnh hết đợt này đến đợt khác.

“Đứa bé kia.....”

“Giống hệt Lãnh tông!”

“Thật xinh đẹp!”

“Rất đáng yêu nha! Đôi mắt to, người xem, màu đôi mắt bọn họ đều giống nhau! Sao lại có thể đáng yêu như vậy.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 449: Ba Hỏi Con Mẹ Là Ai

Trong phút chốc, Lãnh Tư Thần phiên bản nhí hấp dẫn ánh nhìn mọi người, mưu sát vô số phim nhựa.

Rượu vang đỏ trong tay Lãnh Tư Triệt đều bắn ra, Uất Trì Phi ghen hòng nhìn trần trối, Lương Khiêm ngẩn ra tại chỗ nhìn chăm chăm mặt cậu bé kia, chậm chạp thần thờ.

Lãnh Tư Thần ngàn tính vạn tính, lại tuyệt đối không tính đến, anh không có chờ được Hạ Úc Huân đến, lại chờ con trai anh..... đến rồi?

Anh khiếp sợ thất thần nhìn khuôn mặt nhỏ như từ khuôn mẫu khắc ra hệt như khuôn mặt mình lúc còn nhỏ, tim đập rơi vài nhịp, hô hấp dồn dập, máu vốn dĩ sớm đã nguội lạnh, mãnh liệt quay cuồng.

Giờ khắc này nhìn thấy Tiểu Bạch, kỳ vọng mãnh liệt đột nhiên không kịp phòng ngừa mà đánh vào lòng anh, hơn nữa cường hãn xâm nhập toàn bộ cảm quan, khiến anh nhện không được cả người run rẩy không ngừng.

Lãnh Tư Thần từng bước một đi về phía phiên bản nhí của mình, liều mạng đè nén cảm xúc kịch liệt của mình để tránh dọa đến cậu, cố hết sức để làm mình có vẻ thân thiết chút, sau đó mới đi đến trước mặt cậu, chậm rãi ngồi xổm xuống trước mặt cậu bé, nhìn, gần từng chữ một hỏi: “Nói cho chú biết, mẹ con là ai? Cô ấy ở đâu?”

Tiểu Bạch vừa định nói chuyện, di động trước ngực đột nhiên vang lên, vì thế cũng không vội mà trả lời, không nhanh không chậm mà nhấn nghe điện thoại.

Tức khắc, đầu bên kia di động truyền đến thanh âm tức muốn hộc máu của Hạ Úc Huân: “Tiểu tử thú! đã chạy đi đâu! Về nhà nấu cơm! Con không phải nói buổi tối phải làm salad cho mẹ sao, không được chơi xấu.....”

Đã đến giờ, Tiểu Bạch cùng Niếp Niếp lại chưa trở về, cho nên Hạ Úc Huân không yên tâm mà gọi điện thoại qua.

Di động của Tiểu Bạch là tự cậu kiểm tiền mua, cô cái người làm mẹ nói cái gì “Trẻ con có di động sớm như vậy không tốt” tất cả đều là vô nghĩa, đứa nhỏ này thật sự có chủ trương.

Bất quá, có di động cũng rất tiện, ví dụ như loại tình huống này.

Tiểu Bạch cố ý ngẩng đầu nhìn người đàn ông trước mặt khẩn trương đến sắp hít thở không thông một cái, giong giã hướng di động nói: “Mẹ nha! Ba hỏi con mẹ là ai, Tiểu Bạch có nên nói hay không?”

Bên kia di động Hạ Úc Huân hét như một tên ngốc trường lớn hai mắt, ba? Cái gì ba? Tiểu Bạch mấy ngày nay thường xuyên cùng cô truy vấn chuyện ba ba, hẳn không phải là tẩu hỏa nhập ma chứ? Tín hiệu di động không tốt lắm, cho nên Hạ Úc Huân vẫn luôn đi qua đi lại, lúc đi đến phòng khách, đột nhiên trường lớn đôi mắt nhìn màn hình TV, đầu óc đều là what-the-f-u-c-k!

Dại ra vài giây, cô nhảy dựng lên ôm lấy TV, đầy mặt kinh hoàng nói: “Tiểu Bạch, Tiểu Bạch con ra đây! Con sao lại chạy vào bên trong đó?”

Hạ Tiểu Bạch bên kia hoàn toàn có thể tưởng tượng ra phản ứng co giật của mẹ cậu giờ phút này khi nhìn thấy mình.

Tần Mộng Oanh đang trong phòng bếp bận rộn nhìn thấy Hạ Úc Huân kỳ kỳ quái quái, còn kích động mà ôm TV, cho rằng cô là bị tình huống hôn lễ kích thích, vội vàng thò lại gần xem.

“Úc Huân, làm sao vậy?”

Vừa thấy không sao cả, xem xong trực tiếp sợ ngây người, cô rõ ràng cũng bị kích thích tới rồi.

“Trời ạ! Vì cái gì Tiểu Bạch sẽ xuất hiện ở đó?” Tần Mộng Oanh kinh ngạc mà nhìn TV lại nhìn về phía Hạ Úc Huân, khó có thể tin mà che miệng lại.

Vì cái gì Tiểu Bạch sẽ xuất hiện ở hội trường tiệc cưới trong TV?

Đối với các cô mà nói, Tiểu Bạch xuất hiện ở trong TV, đây quả thực so với Sadako từ TV bò ra còn khủng bố hơn!

“Em sao biết được! Em sắp điên rồi.....” Hạ Úc Huân đôi mắt chớp cũng không chớp gắt gao nhìn chăm chăm màn hình TV, lúc nhìn thấy Lãnh Tư Thần ý đồ tiếp nhận di động của Tiểu Bạch, lập tức bang một tiếng cắt đứt.

“Cô gái ngu ngốc! Tốt nhất đừng để anh bắt được em!” Lãnh Tư Thần vẻ mặt âm vụ mà nghe tiếng tút tút tút cúp máy đầu bên kia.

Lúc này, Tiểu Bạch vừa rồi còn ngoan ngoãn chờ ở nơi đó đột nhiên nhanh chóng chạy ra ngoài.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 450: Buông Con Trai Tôi Ra

“Con đi đâu?” Nhìn thấy Tiểu Bạch đột nhiên xoay người chạy, Lãnh Tư Thần khẩn trương không thôi, sợ manh mối duy nhất này cũng chặt đứt, vội vàng đuổi theo.

Lương Khiêm sau khi nhìn thấy phiên bản nhí của BOSS nhà mình cả người đều hỗn loạn, sau đó phục hồi tinh thần lập tức điều động nhân lực ổn định khách khứa, ngăn cản phóng viên.

Tiểu Bạch không chút để ý tới phía sau có người truy đuổi, linh hoạt né tránh, nhanh chóng đi qua hết con đường cái này đến con đường cái khác.

Cậu sẽ không để những người đó bắt được cậu.

Cậu hôm nay tới chỉ là muốn phá hư hôn lễ này, cũng không phải là tới nhận người thân.

Người kia, mẹ không cần, cậu cũng sẽ không muốn!

Người thương tổn mẹ, không có tư cách hạnh phúc!

Cậu từ lúc còn nhỏ, liền biết mẹ cậu không như những người khác, mẹ thường xuyên trở nên rất kỳ quái, mẹ đem chính mình khóa ở trong ngăn tủ không dám ra, mẹ đặc biệt sợ sét đánh, mẹ nửa đêm tỉnh lại thét chói tai khóc thút thít, đột nhiên gắt gao ôm cậu, rất lâu rất lâu đều không buông.....

Mẹ là người mẹ yếu ớt nhất cũng kiên cường nhất trên thế giới này.

Cậu biết mẹ cậu đã chịu khổ rất nhiều.

Dựa vào cái gì người làm hại mẹ chịu khổ có thể có được hạnh phúc, yên tâm thoải mái mà đi cưới người khác, mà mẹ vẫn luôn khổ sở như vậy?

Nếu vận mệnh đối với mẹ không công bằng, cậu liền sẽ cho mẹ công bằng.

“Đừng chạy! Cần thận ——”

Cùng với một tiếng hô to hoảng sợ, tiếng thắng xe chói tai đột nhiên vang lên.

Thân thể người đàn ông như mũi tên tiến lên, đem thân mình nho nhỏ kia ôm trong lòng ngực, lại để chính mình lâm vào hiểm cảnh.....

-

Hạ Úc Huân nhìn thấy Tiểu Bạch trong màn hình TV chạy ra khỏi tiệc cưới, màn hình TV đột nhiên liền tối rồi quảng cáo, cô nhìn không thấy tình hình của Tiểu Bạch.

Không được, cô một phút một giây cũng chờ không nổi nữa.

Tiểu Bạch nó, ở nơi nguy hiểm như vậy!

Tần Mộng Oanh thấy cô vội vã mà chạy nhanh ra bên ngoài đuổi theo, hỏi: “Úc huân, em muốn đi đâu?”

“Em đi tìm Tiểu Bạch!” Hạ Úc Huân vừa dứt lời liền cười cừu con của cô bay nhanh tới hiện trường.

Ngay lúc Hạ Úc Huân lòng nóng như lửa đốt, trên đường Nam Cung Lâm gọi một cú điện thoại lại đây.

Lúc này Nam Cung Lâm gọi điện thoại cho cô là vì chuyện gì? Cô đột nhiên có loại dự cảm không hay.

“Alo?”

“Úc huân, ta nhận được tin tức, Tiểu Bạch hình như xảy ra tai nạn xe cộ, tình hình cụ thể còn không rõ ràng lắm, hẳn là không có gì trở ngại, con ngàn vạn lần đừng có gấp.....”

Phía sau Nam Cung Lâm nói cái gì Hạ Úc Huân đều nghe không được, cả người đều hồn phi phách tán.

Cái gì..... Tai nạn xe cộ.....

Cô đã hoàn toàn không cách nào tự hỏi, cũng không cách nào bắn khoăn có thể bị nhận ra hay không, lập tức chạy tới địa chỉ bệnh viện theo lời Nam Cung Lâm.

Cô quanh quẩn vài vòng mới tìm được địa điểm chính xác, chạy như bay đến trước phòng bệnh.

Chờ lúc cô đuổi qua, Tiểu Bạch tựa hồ đang muốn chạy trốn, lại bị Lương Khiêm một phen giữ chặt, nói: “Cậu nhóc, không được đi!”

Uất Trì Phi bên cạnh nguyên rủa một tiếng, thái độ hung ác, nói: “Rốt cuộc từ đâu xuất hiện một đứa bé hoang? Nếu không phải, lão đại liên sẽ không xảy ra tai nạn xe cộ!”

“Mẹ!” Tiểu Bạch nhìn thấy Hạ Úc Huân cuối hành lang, càng thêm liều mạng mà giãy giụa lên.

Uất Trì Phi theo ánh mắt Tiểu Bạch nhìn qua, vẻ mặt sững sốt, ngờ ngẩn mà nhìn cô gái xa lạ đng từng bước một đến gần kia, nhưng xa lạ lại lộ ra một tia quen thuộc như có như không.

Lương Khiêm hiển nhiên có cùng cảm giác với Uất Trì Phi, sau khi hướng Uất Trì Phi nhìn thoáng qua, chần chờ hỏi: “Cô..... Cô là.....”

“Buông con trai tôi ra!” Nếu không phải bởi vì không muốn tiết lộ thân phận, cô nhất định đem Uất Trì Phi đánh đến bán thân bất toại.

Fuck! Cư nhiên dám nói Tiểu Bạch của cô là đứa bé hoang.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 451: Mẹ Con

Thanh âm cô gái không lớn, lại có một cỗ khí thế khiến người ta phát lạnh, Uất Trì Phi bỗng khiếp đảm, bất tri bất giác buông lỏng.

Tiểu Bạch bị dọa lập tức nhân cơ hội bổ nhào qua ôm lấy chân Hạ Úc Huân.

Hạ Úc Huân ngồi xổm xuống, một tay đem Tiểu Bạch gắt gao ôm vào lòng, từ trên xuống dưới mà đánh giá cậu, xác định cậu không có việc gì mới an tâm, nói: “Không có việc gì thì tốt! Không có việc gì thì tốt.....”

Nghe lời vừa rồi của Uất Trì Phi, có vẻ là Lãnh Tư Thần cứu Tiểu Bạch.....

Đáng chết, trăm phương nghìn kế cùng anh ta phải sạch quan hệ, không nghĩ tới cuối cùng cư nhiên lấy phương thức này liên lụy với nhau.

“Mẹ, rất xin lỗi, con gây rắc rối cho mẹ rồi!” Tiểu Bạch rũ đầu nhỏ, vẻ mặt xin lỗi.

Hạ Úc Huân dùng đầu chống trán cậu nhóc, khẽ cười một tiếng, nói: “Không sao, mẹ thực vui mừng, con rốt cuộc cho mẹ gặp họa một lần giống như những đứa trẻ bình thường khác. Lúc này đây, liền giao cho mẹ xử lý!”

“Mẹ.....” Tiểu Bạch vẻ mặt cảm động còn có kinh ngạc, mẹ không có mắng cậu, không có trách cậu, lại khiến cậu càng bất an.

Hạ Úc Huân trấn an mà vỗ vỗ đầu cậu, nói: “Còn, con vì cái gì phải làm như vậy, sau khi mọi chuyện chấm dứt cùng mẹ giải thích.”

Hạ Úc Huân nói xong quay sang hai người, nói: “Thực xin lỗi hai vị, xin hỏi, vị tiên sinh bên trong thế nào?”

Ngữ điệu cùng vẻ mặt của cô gái trước mắt hoàn toàn xa lạ nhìn đến mức Lương Khiêm cùng Uất Trì Phi không thể không đem lời nói cơ hồ phải buột miệng thốt ra nuốt xuống.

“Cô là ai?” Uất Trì Phi cảnh giác hỏi.

Mấy năm nay cũng không phải không có cô gái mặt giống Hạ Úc Huân cố ý giả mạo xuất hiện, nhưng, mang con đến nháo, đây vẫn là lần đầu.

“Tôi tên Hạ Như Hoa, là mẹ đứa bé này!” Hạ Úc Huân không kiêu ngạo đúng mực mà trả lời, nhìn chăm chăm con người Uất Trì Phi ẩn giấu một tia hơi lạnh.

“Cũng họ Hạ? Không phải là chị em chứ..... Chưa từng nghe qua có chị em a.....” Lương Khiêm lẩm bẩm tự nói. Lúc này, bác sĩ đi ra.

“Bác sĩ, tổng tài chúng tôi thế nào?” Lương Khiêm vội vàng đi lên hỏi.

Hạ Úc Huân lẳng lặng mà đứng ở một bên, không nói một lời, chờ đợi kết quả.

Uất Trì Phi thấy thế trào phúng mà cười cười, ngay cả diễn kịch cũng sẽ không diễn giống từng chút một như vậy, nếu cô gái kia thật là Hạ Úc Huân, với sự để ý của cô với ông chủ, nhất định vội muốn chết mới đúng, sao có thể một bộ thờ ơ như thế này?

Bác sĩ trẻ tuổi đẩy đẩy mắt kính, nói: “Căng chân trái bệnh nhân và khớp xương tay phải bị gãy, thân thể có vài chỗ thương tổn do va chạm, hiện tại

đã tỉnh lại, tình huống cụ thể còn phải từng bước quan sát.”

Vừa dứt lời, phòng bệnh đột nhiên truyền đến thanh âm kinh hoàng thất thố của hộ sĩ: “Tiên sinh, tiên sinh ngài không thể động! Tiên sinh.....”

Lãnh Tư Thần mới vừa đắp thạch cao, cứ như vậy cương quyết chống đỡ, “Phanh” một tiếng cửa phòng bệnh mở ra.

Cô đến, anh nghe được thanh âm của cô!

Nhìn thấy Hạ Úc Huân trong một góc, Lãnh Tư Thần dưới ánh mắt kinh ngạc của cô, lão đảo từng bước đến gần cô, sau đó, dùng tay trái không bị thương một tay đem cô ôm vào lòng.....

“Tiểu Huân..... Tiểu Huân là em sao.....”

Cô chưa chết, cô thật sự chưa chết!

Tìm người giữa trăm vạn người, thân ảnh cô dần vùi chon trong ngọn đèn dầu yếu ớt, sờ không tới, chạm không thấy.

Trong thời gian không có cô, mỗi đêm ngủ mơ nhớ lại mỗi cái nhăn mày mỗi một nụ cười của cô trong lòng liền càng thêm trống vắng lạnh băng, ban ngày luôn không hiểu sao bỗng thất thần, sau mỗi lần vui sướng thành công sẽ càng thêm cô quạnh.....

Lại ôm cô vào lòng, anh hưng phấn đến run rẩy, hận không thể đem cô hòa tan, khảm vào tận xương máu.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 452: Lần Đầu Tiên Thấy Ngài

Cảm nhận được độ ấm chân thật của cô, anh đột nhiên cảm thấy cái gì đều không quan trọng.

Lương Khiêm cùng Uất Trì Phi bên cạnh hai mặt nhìn nhau, thật là gặp quý, đây rốt cuộc là tình huống như thế nào.....

Chẳng lẽ cô gái này thật là Hạ Úc Huân?

Hay BOSS tưởng niệm quá thành bệnh nhận sai người?

Nhưng BOSS khôn khéo như vậy, trước kia nhiều lần đều không có trùng chiêu, lần này cứ nhiên sẽ trùng chiêu?

Nói thật, cô gái trước mắt tuy rằng nhìn có vài phần tương tự, nhưng so với những người trước kia không quan tâm là tự nhiên hay là phẫu thuật, đều không xem là quá giống. Có một lần một cô nương quả thực phẫu thuật thẩm mỹ giống hệt Hạ Úc Huân, khiến tất cả bọn họ đều kinh sợ, nhưng BOSS lại chỉ nhìn thoáng qua liền kết luận không phải, cuối cùng tra xét một chút quả nhiên không phải, lần này sao lại cố tình liền trùng chiêu của cô này?

Hai người thật sự là không nghĩ ra.

Đặc biệt Lương Khiêm cùng Uất Trì Phi bọn họ vẫn luôn đều cho rằng Hạ Úc Huân đã chết, chỉ là không dám ở trước mặt Lãnh Tư Thần đề cập

mà thôi, chỉ có thể năm này sang năm nọ mà phối hợp tìm.

Giờ này khắc này, làm đương sự là Hạ Úc Huân cũng có chút ngẩn ra.

Lúc hơi thở lạnh lẽo quen thuộc giống như cuồng phong cấp mười hai che trời lấp đất thổi quét vào thế giới của cô, sự cứng rắn 5 năm ăn sâu bén rễ bị thổi đến lung lay sắp đổ.

5 năm lừa mình dối người, cô cho rằng cô đã có thể đem anh xem như người xa lạ không quan trọng, cho dù oan gia ngõ hẹp cô cũng có thể đạm nhiên mà chống đỡ.

Nhưng, ngày hôm trước một điệu waltz cũng đã khiến lòng cô chao đảo, giờ phút này anh run rẩy ôm càng khiến lòng cô hoảng loạn, đó là sự run rẩy dung nhập cốt tủy, mặc kệ bao nhiêu thời gian cũng không cách nào hủy diệt

Nhưng, cô rốt cuộc đã không còn là cô gái nhỏ đối với anh không hề có sức chống cự 5 năm trước nữa rồi.

Cô thông thả mà kiên định mà đẩy anh ra, vẻ mặt bình tĩnh mà tự nhiên, nói: “Thực xin lỗi, vị tiên sinh này! Tôi nghĩ, anh nhận sai người rồi.”

Uất Trì Phi thấy thế trong lòng hoảng hốt, chẳng lẽ là dục cự còn ngênh? Nhất định là như thế!

Ngẩn ngẩn một câu, lòng Lãnh Tư Thần kịch liệt quặn đau, không thể nào tin nổi mà ngờ ngẩn mà nhìn cô, nói: “Tiểu Huân.....”

Nhận sai người? Anh sao có thể nhận sai người!

“Tiên sinh, nếu ngài tỉnh táo, tôi muốn chúng ta có thể xử lý một chút chuyện hôm nay hay không. Thực xin lỗi, là tôi không quản con trai tốt, để

nó không cần thận quấy nhiễu hôn lễ của ngài. Còn nữa, cảm ơn ngài đã cứu nó!” Hạ Úc Huân thật sâu mà cúi mình vái chào.

Lãnh Tư Thần vẫn đang thất thần, đôi mắt không hề chớp mà nhìn chăm chăm mặt cô, chú ý từng nét mặt của cô.

Tiểu Huân của anh là nóng nảy mà kích động, cô gái trước mắt lại lạnh lùng mà lý tính.

Tiểu Huân của anh là đáng yêu mà linh động, cô gái trước mắt lại dịu dàng mà bình tĩnh.

Tiểu Huân của anh giống như một nụ hoa ngây ngô dưới ánh mặt trời, cô gái trước mắt lại là đóa tường vi quyến rũ ẩn nấp trong đêm đen.....

Nhưng, anh biết.....

Hai tròng mắt Lãnh Tư Thần híp lại tản ra tia sắc bén mà nguy hiểm, giống như một con dã thú săn mồi, nói: “Tiểu Huân, em đừng quá xem nhẹ anh, em cảm thấy, thời gian 5 năm, anh sẽ liền không nhận ra em sao?”

Hạ Úc Huân mày nhíu lại, lộ ra vẻ khó hiểu, nói: “Tiên sinh, tôi không hiểu ngài đang nói cái gì. Nghe ý của ngài, tôi hình như là giống với một vị cổ nhân nào đó của ngài, nhưng, tôi chắc chắn đây là lần đầu tiên tôi thấy ngài.”

Bạn nhỏ Hạ Tiểu Bạch đứng ở một bên bĩu môi, được rồi, lần này cần phải thừa nhận, kỹ thuật diễn của mẹ thật sự là quá xuất sắc, ngay cả cậu đều thiếu chút nữa bị lừa.

Vẻ mặt tự nhiên, ngữ khí bình tĩnh này..... Đều có thể đoạt được giải Oscar!

Cho nên nói tiềm năng của con người thật là vô hạn!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 453: Thay Đổi Bất Ngờ

“Lần đầu tiên thấy mặt?” Lãnh Tư Thần bỗng nhiên tiến đến bên tai cô, gần từng chữ một hỏi, hơi thở ấm áp ăn mòn cảm quan của cô: “Em xác định?”

Hạ Úc Huân lúc anh đến gần có chút mất tự nhiên và ngượng ngùng, hơi khấn trương nói: “Nhân vật như Lãnh tổng, nếu không phải bởi vì ngoài ý muốn ngày hôm nay, người dân tầm thường như tôi sao có cơ hội gặp mặt.”

Một người đàn ông tuấn mỹ đến gần mình nói chuyện như vậy, hơn nữa ngữ khí ái muội, cô nếu còn bình tĩnh như nước chẳng phải là quá khiến người hoài nghi.

A, Lãnh Tư Thần, anh cho rằng tôi còn là Hạ Úc Huân đơn thuần ngây thơ năm đó sao?

Những thứ bây giờ, đều là anh dạy tôi! Cũng là anh ép!

Nhìn phản ứng xa lạ không thôi của Hạ Úc Huân, vẻ mặt không hề khác thường, thậm chí liền một chút gợn sóng đều không có, mặt Lãnh Tư Thần thay đổi bất ngờ, ánh mắt âm u như gió lốc giữa không trung, quanh người tản mát một luồng áp suất cường đại hình thành cơ hồ khiến người ta hô hấp đều khó khăn.

Uất Trì Phi cùng Lương Khiêm chôn đầu tận lực giảm bớt sự tồn tại của mình, ngay cả thờ cũng không dám phát ra một tiếng.

Bạn nhỏ Hạ Tiểu Bạch trưởng thành sớm vốn bình tĩnh sắc mặt cũng có chút trắng bệch, cậu lần đầu tiên phát hiện người đàn ông mình sắp sửa đối mặt thì ra cường đại và nguy hiểm như vậy.

Chỉ là một biểu cảm mà thôi, thế nhưng có thể khiến người ta bị cảm giác cường đại đó dồn ép.

Cậu thậm chí có chút hối hận vì hành động xúc động của mình, cậu bây giờ còn quá nhỏ, hoàn toàn không có năng lực chống lại chú kia, bây giờ còn xui xẻo rơi vào tay chú, hậu quả cậu quả thực không dám tiếp tục nghĩ nữa.....

Người duy nhất còn bình tĩnh đại khái chỉ có Hạ Úc Huân, nhận thấy được cậu nhóc bên cạnh tay run rẩy, lộ ra vẻ mặt ôn nhu, nhẹ nhàng sờ sờ đầu cậu, nắm chặt tay cậu.

Từ khi nào, chỉ cần một ánh mắt của Lãnh Tư Thần cô liền sẽ hai chân nhũn ra chỉ sợ thông minh thấp tẹt, anh bảo cô đi hướng đông cô không dám đi hướng tây, đi hướng nam tuyệt đối không dám đi hướng bắc.

Mà hiện giờ, cô sợ dĩ có thể đối mặt với người đàn ông trở nên càng thêm đáng sợ khủng bố trước mắt, không chỉ là bởi vì phải bỏ đi dự vọng mới làm nên đại sự được, càng bởi vì, làm mẹ thì càng phải mạnh mẽ hơn, mà cô là một người mẹ.

Tuy rằng giờ phút này ở đây trong lòng mỗi người đều đã hiện lên vô số ý niệm, nhưng trên thực tế cũng chỉ là mười giây đồng hồ ngắn ngủn.

Ngay lúc không khí căng thẳng chạm vào là nổ ngay, ngay lúc Hạ Úc Huân đều sắp có chút chịu đựng không nổi cơ hồ phải không màng tất cả bế Tiểu Bạch cất bước chạy trốn...

Vẻ mặt Lãnh Tư Thần rất cuộc từ bất cứ khi nào có thể bùng nổ mưa gió dần dần bình ổn, thẳng đến khi hoàn toàn khôi phục vẻ bình tĩnh trước đó.

Thời gian mấy chục giây ngắn ngủn này, ai cũng không biết trong lòng Lãnh Tư Thần rốt cuộc đã trải qua cái gì, chỉ biết là không khí xung quanh trong phút chốc lưu thông, bọn họ rốt cuộc có thể thở bình thường.

Hạ Úc Huân vẫn luôn bất động thanh sắc mà chú ý về mặt Lãnh Tư Thần, thấy ánh mắt anh nhìn mình từ cực nóng đến mức có thể đem người ta hòa tan thành tro bụi, đến biến thành một bộ nhìn người xa lạ, lòng cũng dần dần thả lỏng.

Anh..... Bộ dáng này là tin tưởng mình sao?

Rốt cuộc cô tự nhận biểu hiện hôm nay cho dù không có được trăm phần trăm cũng đã làm được 99%, anh không có lý do nào nhận ra cô mới đúng.

về phần Tiểu Bạch, tuy rằng khuôn mặt quá mức gây chú ý, nhưng rất nhiều cậu bé lai đều vô cùng đẹp, chỉ là trong trường hợp lúc ấy, mọi người theo bản năng liền đem Tiểu Bạch cùng Lãnh Tư Thần liên hệ với nhau.

Đại não Hạ Úc Huân nhanh chóng chuyển động, cơ hồ đã nghĩ tới sau khi trở về nghĩ cách tìm người nước ngoài đẹp trai mắt làm lá chắn.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 454: Ba Đứa Bé Là Ai

Lãnh Tư Thần lẳng lẳng mà đứng ở nơi đó, ngữ khí bình tĩnh không gợn sóng mà phun ra bốn chữ —— “Vũ hội hóa trang.”

Phản ứng đầu tiên của Hạ Úc Huân là nhẹ nhàng thở ra, nghĩ thầm cũng may, tránh thoát một kiếp, anh thật sự không có nhận ra cô!

Phản ứng thứ hai là lập tức ngậy ngấn cả người, không nghĩ tới người lần trước ở hạnh hoa thôn gặp được, cứ nhiên thật sự là anh!

“Còn nhớ rõ bá tước Dracula trong vũ hội hóa trang chứ?” Lãnh Tư Thần không nhanh không chậm hỏi.

Anh vừa rồi cố ý ghé sát vào chỉ là vì nhìn rõ hoa tai của cô, là một lông thiên nga chế thành cỏ bốn lá màu hồng nhạt, phía dưới là thập tự giá bằng đá đen.

Kiểu dáng rất kỳ lạ, giống hệt cô đeo ở trong vũ hội hóa trang.

Một lần ý loạn tình mê trong vũ hội hóa trang đã khiến anh hoài nghi thân phận của cô, mà giờ phút này, hai thân ảnh chồng lên nhau, anh đã hoàn toàn xác định cô gái trước mắt chính là cô.

Nhưng, cho dù anh quay cuồng nóng lòng như dung nham trong núi lửa, lại chỉ có thể cứng rắn để mình bình tĩnh lại, anh không dám, cũng không thể vào giờ phút này nhận cô.

Theo tính cách Hạ Úc Huân, một khi mình cương quyết vạch trần thân phận cô, nhận được chắc chắn là cô bỏ trốn lần thứ hai thậm chí có thể càng phản ứng kịch liệt.

5 năm trước anh đã vì như vậy trả giá nặng nề, hiện giờ, anh không dám mạo hiểm qua cái nguy hiểm đó, chỉ có thể đi từng bước một.

Quan trọng nhất là..... Hiện giờ bên cạnh cô cư nhiên còn có con trai bốn năm tuổi!

Đây quả thực khiến tâm thần anh kích động, càng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Hạ Úc Huân sau một lát trầm mặc, bỗng nhiên một bộ bình tĩnh đại ngộ, nói: “A! Thì ra là anh! Buổi tối hôm đó thật xin lỗi, Tiểu Bạch xảy ra chút chuyện, cho nên em phải đi trước, không thể tin được lại được gặp anh lần nữa.....”

Sắc mặt Lãnh Tư Thần hơi trầm xuống, hai tròng mắt híp lại, ánh mắt bắt đầu dĩ ẩn nấp một tia vừa yêu lại vừa hận.

Nha đầu này mấy năm nay cấp bậc quả thật được nâng cao không còn nhỏ bé nữa, nếu cô chột dạ mà phủ nhận, vậy chứng minh trong lòng cô có quỷ, nhưng cô lại quang minh chính đại mà thừa nhận, cẩn thận mà trả lời vấn đề của anh.

Lãnh Tư Thần dấu đi tinh quang chợt lóe qua trong con ngươi, giống như tùy ý hỏi một câu: “A? Tiểu Bạch?” Chỉ có lúc nhắc tới Tiểu Bạch, mặt Hạ Úc Huân mới hiện lên một tia mất tự nhiên rất khó phát hiện, nhìn cậu bé bên cạnh nhàn nhạt nói: “A, con trai tôi.”

“Cậu bé..... Ngày đó làm sao vậy?” Ánh mắt Lãnh Tư Thần cảm lòng không được mà dừng trên người Tiểu Bạch, người sau đó lập tức quay đầu đi không thèm nhìn anh, một bộ ghét bỏ.

“Cám ơn ngài quan tâm, đã không có việc gì.” Hạ Úc Huân đáp.

Cho dù hiện tại còn chưa xác định thân phận đứa bé này, nhưng Lãnh Tư Thần vẫn vì thái độ không tốt của cậu nhóc này mà nội tâm có chút mất mát.

Hơn nữa khẩu khí của Hạ Úc Huân lại rất căng, một bộ phòng bị, nói cái gì đều không rõ, hai mẹ con làm anh có chút tích tụ nói không nên lời.

“Tôi hôm đó, cô gạt tôi.” Lãnh Tư Thần hạ giọng, ngữ khí toát ra một tia không vui.

“Gạt anh?” Hạ Úc Huân khó hiểu, chuyện cô gạt anh khá nhiều, anh muốn nói chuyện nào a?

“Cô gạt tôi nói..... Khuôn mặt cô rất xấu!” Lãnh Tư Thần đè nén cảm xúc mãnh liệt trong lòng, mắt không chớp nhìn chăm chăm mặt cô nói.

“Ách.....” Lời này của anh chẳng lẽ là đang khen cô xinh đẹp?

Hạ Úc Huân sửng sốt, không nghĩ tới anh là muốn nói chuyện này, có chút ngượng ngùng mà cúi mặt, thấp giọng nói: “Tôi nói là sự thật, tôi tẩy trang ra quả thực rất xấu.....”

Trên thực tế, là trang điểm sẽ rất xấu.

Nếu không phải tình huống quá khẩn cấp, cô tuyệt đối sẽ trang điểm rồi mới xuất hiện, nhất định ghê tởm đến anh phát ói mới thôi, nào còn có thể cho anh hỏi đông hỏi tây.

Bất quá, cảm giác của Lãnh Tư Thần nhạy bén như vậy, cô thiếu chút nữa đã bị phát hiện, hiện tại quang minh chính đại đối mặt với anh, ngược lại nhất lao vĩnh dật(*), nếu trang điểm về sau bị anh phát hiện, ngược lại là ba trăm lượng vô ngôn.

Lãnh Tư Thần do dự thật lâu cuối cùng vẫn không thể bình tĩnh, mắt sáng như đuốc mà nhìn về phía Tiểu Bạch hỏi: “Ba đứa bé là ai?”

(*): Một lần vất vả cả đời nhàn nhã.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 455: Không Liên Quan Đến Tôi?

Anh hoài nghi Tiểu Bạch rồi!!!

Tim Hạ Úc Huân bỗng chốc như bị một đôi bàn tay vô hình nắm chặt, ngay cả hô hấp đều có chút khó khăn, dùng hết sức mới miễn cưỡng ổn định, bộc lộ vẻ miễn cảm và bài xích của một người mẹ đơn thân rất bình thường miễn cảm cùng bài xích, không vui mà nói: “Đây là chuyện riêng tư của tôi, không liên quan đến Lãnh tống.”

“Không liên quan đến tôi?” Lãnh Tư Thần gắp từng chữ một mà lặp lại lời cô.

Hạ Úc Huân cơ hồ có thể nghe được thanh âm nghiến răng nghiến lợi của người nào đó, một cái chớp mắt kia cảm thấy sự tự tin anh không hoài nghi mình không khỏi lại dao động.

Uất Trì Phi cùng Lương Khiêm hệt như hai bóng đèn siêu cấp đứng ở nơi đó, đi cũng không được, không đi cũng không được, cảm giác xấu hổ nói không nên lời.

Hiện tại rốt cuộc là như thế nào? Nhìn phản ứng của Lãnh Tư Thần ngay từ đầu, tựa hồ nhận định người này chính là Hạ Úc Huân, nhưng sau đó lại nhìn ra anh rõ ràng bình tĩnh lại.

Nhưng anh bây giờ đột nhiên lại quan tâm đứa nhỏ này là như thế nào?

Bất quá cũng khó trách anh sẽ hỗn loạn, một cô gái gần giống cũng không có gì, trọng điểm là diện mạo cậu bé kia không giả được! Nếu muốn tìm một nhóc con giống hệt Lãnh Tư Thần như vậy cũng không phải là một việc đơn giản.

Nếu là âm mưu, vậy tinh lực của người đứng sau tiêu phí quả thực khó có thể tưởng tượng nổi.

Hai người đang miên man suy nghĩ các loại âm mưu, chỉ thấy Lãnh Tư Thần lên mặt nạt người mà đến gần cô gái kia vài bước.

“Con cô huỷ hoại hôn lễ của tôi, làm hại tôi bị tai nạn xe cộ bán thân bất toại, như vậy cũng coi như không quan hệ sao? Chẳng lẽ không để ba đưa bé ra mặt giải quyết một chút?”

Thực hiển nhiên Lãnh Tư Thần cũng không phải kẻ dễ bắt nạt, lý do này vô cùng danh chính ngôn thuận.

Bạn nhỏ Hạ Tiểu Bạch vừa nghe lời này mày nhú chặt, lập tức từ sau lưng Hạ Úc Huân đứng ra, lòng đầy căm phẫn nói: “Chuyện này không liên quan đến bất cứ ai, là tôi làm, tôi một mình gánh vác.”

Hạ Úc Huân khẩn trương mà kéo Tiểu Bạch về, cả giận nói: “Con mới năm tuổi, con muốn gánh vác thế nào? Con sai, chỉ có thể là mẹ sai. Mặc kệ trước đó con có làm cái gì mẹ đều có thể tha thứ cho con, nhưng lúc này đây, con thật sự quá đáng!”

“Mẹ, con.....”

Từ nhỏ đến lớn, đây vẫn là lần đầu tiên mẹ dùng ngữ khí nặng nề như vậy nói với cậu, thần sắc Tiểu Bạch có chút kinh ngạc, ngay sau đó trong lòng đau xót, tràn đầy ủy khuất bỗng chốc dâng lên.

“Được rồi, hiện tại mẹ không muốn nghe con nói chuyện, qua đứng là được rồi.”

Hôm nay xảy ra quá nhiều chuyện, trong đầu Hạ Úc Huân loạn thành một đoàn, huyết Thái Dương điên cuồng nháy lên, đau đến đầu óc cô sắp sửa hỗn loạn, ngữ khí khó tránh khỏi hơi có chút cứng rắn.

Sự tình sao lại phát sinh đến loại tình huống này rồi?

Cô đến bây giờ đều không rõ Tiểu Bạch sao lại làm ra chuyện đột ngột như vậy.

Cô vẫn luôn cho rằng mình đủ tư cách làm mẹ, giờ phút này lại phát hiện thất bại, chính mình nhìn Tiểu Bạch lớn lên, thế nhưng một chút đều không hiểu cậu.....

Cô đã từng nghĩ tới ngàn vạn loại khả năng tình cảnh có thể gặp Lãnh Tư Thần, mà hiện thực lại có thể đánh đến cô trở tay không kịp.

Màn tương ngộ này, quả thực quá vớ vẩn!

Hiện tại, sự bình yên cô duy trì suốt 5 năm trong nháy mắt đều bị đánh vỡ, tất cả mọi chuyện quá khứ cô không muốn nhớ lại đều như thiên quân vạn mã điên cuồng giẫm đạp trong trí nhớ cô, khiến mỗi một tế bào của cô đều đau đớn.

Tim như bị khoan quặn đau.....

Đứa bé không có duyên bước vào cuộc đời.....

Máu tươi chói mắt đầy tay.....

Nụ cười đọng lại nơi khóe miệng của ba cô tựa như một nụ hoa khô vĩnh viễn không cách nào nở rộ trong lòng cô.....

Dấu vết xấu xí trên cổ tay, là sự tuyệt vọng tối tăm nhất của cô.....

Tim trong phút chốc phá thành mảnh nhỏ, thế giới ở bên tai âm âm sụp đổ.....

Hồi ức đau đớn trong nháy mắt như hơi thở, một khi từ nhà giam đầy lòng mố meo tối tăm giải phóng, liền đau đớn mỗi một góc trong cơ thể, đau đến từng giọt máu.....

Đã rất lâu rồi không có cảm giác này lại lần nữa mãnh liệt mà ập vào lòng, hô hấp giống như có xương cá hung hăng mà chắn ngang cổ họng, lồng ngực đau đớn lan tràn khắp người, quen thuộc choáng váng hùng hổ mà ập đến.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 456: Không Cho Phép Bắt Nạt Mẹ Tôi

“Tiểu Bạch, xin lỗi Lãnh tổng đi!” Hạ Úc Huân giờ phút này sắc mặt vô cùng tái nhợt, âm thầm hung hăng nắm chặt bàn tay mình duy trì sự tỉnh táo, cố gắng chống đỡ mới có thể nói ra những lời này.

“Con không muốn.” Khuôn mặt nhỏ của Tiểu Bạch như chém đinh chặt sắt mà trả lời.

“Hạ Tiểu Bạch!” Cảm giác choáng váng càng ngày càng nghiêm trọng, Hạ Úc Huân nói một chữ, đều phải dùng hết toàn lực để mình không ngã xuống.

“Con không muốn xin lỗi với chú ấy, con không có làm sai!” Giờ phút này Tiểu Bạch vẻ mặt quật cường quả thực cực kỳ giống Hạ Úc Huân.

Hạ Úc Huân nhìn đau lòng không thôi, nhưng cần phải giải quyết chuyện này, đành phải lạnh lùng nói: “Con phá hỏng hôn lễ của người ta, đem người ta hại thành như vậy còn nói con không có làm sai? Con cảm thấy chơi như vậy rất vui sao? Mẹ cưng chiều con, con liền muốn làm gì thì làm có phải hay không?”

Tiểu Bạch bị Hạ Úc Huân trách cứ đến hốc mắt phấm hồng, lại cương quyết không cho nước mắt rơi xuống, đáp: “Chú ấy xứng đáng!”

Đều do chú mẹ mới có thể mắng cậu, mẹ còn chưa từng hung dữ với cậu như vậy.

Tiểu Bạch cảm giác mình càng thêm chán ghét người cha sinh vật học trước mắt mình rồi.

“Con.....” Hạ Úc Huân lại nóng vừa giận, theo bản năng mà giơ tay lên, nhưng, mới vừa giơ tay lên đã bị Lãnh Tư Thần gắt gao cầm.

“Cô làm cái gì?” Nhìn thấy cô muốn đánh con, Lãnh Tư Thần đột nhiên tức giận.

Lồng ngực Hạ Úc Huân kịch liệt phập phồng, trên mặt có chút đỏ ửng không bình thường, thở dốc nói: “Tôi đang dạy con tôi anh không thấy được sao? Là chúng tôi không đúng, tôi bảo nó xin lỗi anh, có sai sao? Mời anh buông tay!”

Lãnh Tư Thần nắm quá dùng sức, cổ tay trắng nõn của cô rất nhanh liền sưng đỏ, lại cương quyết nhìn anh chăm chăm, không kêu đau một tiếng.

Một lớn một nhỏ hai khuôn mặt quả thực như một khuôn mẫu khắc ra.

Lương Khiêm cùng Uất Trì Phi ở một bên nhìn không được cảm thán, muốn tìm ra một đứa bé cực kỳ giống Lãnh Tư Thần lại cực kỳ giống Hạ Úc Huân, quá không dễ dàng a!

Trừ phi là hai người bọn họ tự mình chế tạo ra thì được?!

“Không cho phép khi dễ mẹ tôi!” Tiểu Bạch thấy thế kích động không thôi mà xông tới dùng sức đánh vào chân Lãnh Tư Thần, Lãnh Tư Thần vốn dĩ đã bị thương, bị va chạm không đứng vững, buông tay Hạ Úc Huân ra lao đảo lùi ra sau, Lương Khiêm đúng lúc tiến lên đỡ lấy anh, mới không để anh ngã.

“Mẹ, mẹ có đau hay không?” Tiểu Bạch khẩn trương mà giữ chặt tay Hạ Úc Huân xem xét.

Hạ Tiểu Bạch không khóc, Hạ Úc Huân lại khóc, nhìn cậu nhóc khẩn trương mà đem tay mình cầm trong lòng bàn tay nhỏ, nước mắt hoàn toàn không khống chế được liên lần dài.....

“Mẹ, mẹ đừng khóc, thực xin lỗi, mẹ là con sai rồi..... Con xin lỗi..... Mẹ con xin lỗi.....” Tiểu Bạch vừa thấy mẹ khóc biện pháp gì cũng không có, lập tức hoảng sợ.

Nhìn hai mẹ con như thú mẹ bị thương thú con rúc vào lòng cùng nhau khóc thút thít, Lãnh Tư Thần cảm thấy mình quả thực là người xấu tội ác tày trời.

“Mẹ, mẹ làm sao vậy? Mẹ.....” Đến gần cảm giác được nhịp tim cùng nhiệt độ cơ thể của Hạ Úc Huân không bình thường, trực giác Tiểu Bạch có chút không thích hợp.

Không xong rồi!

Mẹ không thể chịu kích thích, đều do mình, là mình làm hại mẹ khổ sở như vậy! Nếu chính mình không xúc động như vậy.....

“Mẹ không có việc gì.” Mũi dưới Hạ Úc Huân cơ hồ bị cắn đến trắng bệch, lại vẫn thần sắc như thường.

Thời điểm này, cô sao có thể ngã xuống để Tiểu Bạch một mình đối mặt!

Tuyệt đối không thể!

“Mẹ, thật sự không có việc gì? Mẹ không cần gạt con.” Tiểu Bạch vẫn có chút không yên tâm mà gắt gao nhìn chăm chăm cô.

“Ừm, kỳ thật có việc..... Mẹ bị con làm cho tức điên lên rồi, con có phải nên có điều bày tỏ hay không?” Hạ Úc Huân ngồi xổm trước mặt cậu, ủy khuất lau nước mắt.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 457: Bảo Bối Của Mẹ

Hạ Tiểu Bạch nhìn Hạ Úc Huân, khuôn mặt nhỏ đỏ lên có chút ngượng ngùng, do dự vài giây, ôm cổ cô, hôn một cái lên má cô.

“Bảo bối của mẹ.....” Hạ Úc Huân ôm chặt Tiểu Bạch, đầu chôn ở bả vai ho nhỏ của cậu, giống như đây là trân bảo duy nhất của cô trên thế giới.

Bảo bối, hiện tại, con là duy nhất của mẹ.

Cái gì tình yêu chó má, cái gì thanh mai trúc mã, trừ con ra, mẹ cái gì đều không cần.

Vì người đàn ông trước mắt này, mẹ đã mất đi tất cả, mẹ tuyệt đối tuyệt đối không thể lại mất đi con!

Hạ Úc Huân lại ngẩng đầu, ánh mắt trở nên càng thêm kiên định, nói:“Vị tiên sinh này, cha đứa bé hiện tại không kịp đến, tôi là mẹ nó, mọi chuyện tôi chịu trách nhiệm, xin ngài không cần gây khó xử cho một đứa bé.”

Lãnh Tư Thần nhìn cô lạnh nhạt xa cách, hai tay nắm chặt thành quyền, con người tràn đầy vẻ bị thương.

Hạ Úc Huân, hiện tại là như thế nào?

Em ở giữa chúng ta xây lên tầng tầng tường cao, cách trở anh tiến vào.

Em xem anh như sài lang hổ báo, hồng thủy mãnh thú cảnh giác phòng bị.

Anh đáng sợ như vậy sao?

Đúng, từ lúc đầu tiên nhìn thấy ánh mắt cô anh liền phát hiện, cô sợ anh!

Nhận thức này khiến anh lạnh thấu xương, như rơi vào động băng sâu vạn trượng.

Cuối cùng, muôn vàn đau đớn chỉ hóa thành một nét thoáng hiện qua khóe miệng bất đắc dĩ chua xót, anh trầm mặc xoay người, đi vào phòng bệnh.

Sau một lúc lâu đều không có tiếng bước chân, anh mới đưa lưng về phía cô bố thí mở miệng, nói: “Chẳng lẽ cô muốn một người bệnh đứng còn không vững phải đứng ở chỗ này bởi cô nói chuyện?”

Thanh âm lạnh nhạt truyền đến, Hạ Úc Huân căn cứ môi, lôi kéo tay Tiểu Bạch đi theo vào phòng bệnh.

Phòng bệnh. Lãnh Tư Thần dựa vào đầu giường, nhìn hai người trước mắt một bộ chờ đợi nhận lệnh từ thẩm phán, giống như mình thật sự là cái ác ma, trong lòng chua xót không thôi.

Sớm đã biết không phải sao?

Cho dù cô xuất hiện, cũng không dễ dàng tiếp nhận mình như vậy, huống chi, cô xuất hiện căn bản là không phải vì mình, mà vì con trai bảo bối của cô.

Nhìn thấy cô khẩn trương che chở cho Tiểu Bạch, một cỗ đồ kị không tên sắp sửa đem anh đốt cháy hầu như không còn gì, cho dù anh cơ hồ đã xác định đứa nhỏ này cũng là con anh.

Hạ Úc Huân, em rốt cuộc là khi nào trộm giống của anh?

Anh đột nhiên nhớ tới một đêm kia, lần cuối cùng ôn nhu lưu luyến với cô.

“Anh nói muốn cho em một đứa con, còn tính chứ?” Cô thấp thỏm nói nhỏ làm anh mừng rỡ như điên, một khắc kia, anh thậm chí cho rằng mình là người hạnh phúc nhất trên thế giới này.

Nếu là một lần kia có Tiểu Bạch, vậy mọi thứ đều thông suốt, dựa theo tính cách Hạ Úc Huân, nguyên nhân có thể khiến cô hạ quyết tâm tự sát cuối cùng lại còn sống chỉ có một cái, cô mang thai.....

Cô mang thai!

Tưởng tượng đến nếu không phải bởi vì đứa nhỏ này, Hạ Úc Huân mất đi lòng tin vào cuộc sống sớm đã không còn trên đời này, sự đổ vỡ trong lòng Lãnh Tư Thần bởi vì cảm kích giảm bớt vài phần.

Hơn nửa ngày mới thu thập xong tâm tình hỗn loạn, Lãnh Tư Thần dựa trên giường, một bộ việc công xử theo phép công mà chậm rãi mở miệng nói: “Như vậy, chuyện này, cô chuẩn bị giải quyết như thế nào?”

“Tiền thuốc men của ngài tôi sẽ chịu trách nhiệm toàn bộ.”

Hạ Úc Huân vừa nói vừa nhìn chung quanh phòng bệnh VIP siêu cấp xa hoa này, xem ra lần này cần xuất không ít máu, không biết tiền tích cóp còn đủ hay không.

“Còn gì nữa?” Hiển nhiên Lãnh Tư Thần không dễ dàng buông tha cô như vậy.

“Còn nữa?” Hạ Úc Huân mày nhíu chặt.

“Hôm nay, tôi vốn là muốn kết hôn, nhưng hôn lễ lại bị con trai bảo bối của cô phá hủy, chẳng lẽ cô không nên chịu trách nhiệm sao?” Lãnh Tư Thần nhìn chăm chăm đôi mắt cô, gần từng chữ một nói.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 458: Đèn Cho Anh Một Tân Nương Không Thành

Tiểu Bạch bên cạnh vừa nghe Lãnh Tư Thần hùng hổ dọa người nói liền nhin không được, nhưng lại bị ánh mắt của Hạ Úc Huân ngăn lại, vì thế không chọc giận mẹ, cậu nhóc đành phải không cam lòng mà ngậm miệng.

Hạ Úc Huân trầm ngâm một lát, cũng không nghĩ ra cách gì tốt, đành nói: “Thực xin lỗi, tôi sẽ cùng vợ ngài nói lời xin lỗi.”

Lãnh Tư Thần lạnh nhạt mà quét mắt liếc cô một cái, nói: “Chỉ như vậy? Xin lỗi có thể giải quyết vấn đề sao? Cô có biết hôm nay đối với chúng tôi có bao nhiêu quan trọng không? Tạo thành ảnh hưởng có bao nhiêu lớn không?”

Lãnh Tư Thần từng câu từng chữ đều thật mạnh nện vào lòng cô, nhưng anh nói từng lời từng chữ đều có lý, cô hoàn toàn không cách nào phản bác.

Hạ Úc Huân hơi xiết chặt hai đấm, nói: “Vậy..... Ngài muốn như thế nào?”

Lãnh Tư Thần buồn bã nói: “Ấm ỉ như vậy, Anh nhi nhất định sẽ hiểu lầm tôi ở bên ngoài có con riêng, cô cho rằng cô ấy còn muốn gả cho tôi?”

Lãnh Tư Thần nói chuyện đồng thời vẫn luôn cẩn thận quan sát vẻ mặt Hạ Úc Huân, thấy lúc mình nói chuyện hôn lễ, trên mặt cô không có bất luận cái gì khác thường, lòng như rơi vào động băng, ngữ khí cũng không khỏi lạnh hơn.

Hạ Úc Huân cắn chặt răng, dấu đi sự giận dữ sắp che dấu không được trong con người, trong lòng âm thầm phỉ nhổ nói, đàn ông chết tiệt, vậy anh muốn tôi phải thế nào? Đền cho anh một tân nương không thành?

Không đợi Hạ Úc Huân nghĩ cách đáp lại, Lãnh Tư Thần ngay sau đó tiếp tục nói: “Còn một vấn đề, cô có thể giải thích một chút, vì sao con cô, đáng vẻ lại giống tôi đến vậy?”

Uất Trì Phi dựa vào cạnh cửa vẫn luôn chú ý tình huống bên này nghe được lão đại nhà hắn nói lập tức quay đầu nhìn về phía Hạ Úc Huân.

Vấn đề này xác thật là mấu chốt, cho dù cô gái này là giả, nhưng đứa bé có độ tương tự như Lãnh Tư Thần cao như vậy không dễ tìm.

Chẳng lẽ là lão đại ở bên ngoài để lại giống nòi, bản thân lại không biết?

Lương Khiêm vừa rồi đi lấy thuốc, vừa đến liền nghe được lời nói kính bạo như vậy, nơm nớp lo sợ mà làm đổ ly nước sôi để nguội, lại nơm nớp lo sợ mà đem thuốc hạ sốt đưa cho Lãnh Tư Thần nói: “Cái kia.....BOSS, uống thuốc đi.” Sao lại thế này? Anh vừa rồi đi trong chốc lát không khí sao lại trở nên đáng sợ như vậy.....

Lãnh Tư Thần không để ý đến anh, vẫn không nhúc nhích mà nhìn chăm chú vào Hạ Úc Huân, không buông tha bất cứ vẻ mặt nào của cô.

Lương Khiêm xấu hổ mà đứng ở một bên, tay vẫn duy trì tư thế để giữa không trung.

“Cái này..... Tôi nghĩ, chỉ do trùng hợp!” Hạ Úc Huân bị hỏi đến đau cả đầu, điểm này xác thật là hoàn toàn không cách nào xóa bỏ.

Cô vốn dĩ muốn nói bởi vì khuôn mặt chồng cô kỳ thật rất giống anh, hơn nữa là hỗn huyết, nhưng suy xét nói càng nhiều càng lộ nhiều sai sót, vì thế liền cô gắng ngăn gọn mà trả lời.

“Trùng hợp?” Lãnh Tư Thần lên giọng, nhượng mảy, trong giọng nói ẩn chứa một tia trào phúng.

Sắc mặt Hạ Úc Huân bình tĩnh mà giải thích nói: “Hoàn cảnh nhà chúng tôi tương đối phức tạp, cho nên không tiện cùng người ngoài giải thích nhiều. Tôi chỉ có thể nói cho anh biết, chuyện hôm nay là bởi vì con tôi quá nhỏ không hiểu chuyện, nó từ nhỏ đã chưa từng gặp ba, mà vừa lúc Lãnh tổng ngài cùng ba nó lại có vài phần tương tự, nó ở trong TV nhìn thấy anh, cho nên mới nhất thời xúc động chạy đi tìm anh! Chuyện chính là như vậy.

Đứa bé và ngài không có bất luận quan hệ gì, điểm này, tôi sẽ chịu trách nhiệm giải thích rõ ràng với vợ của ngài.

Lãnh tổng anh khôn khéo như vậy, cô gái mà anh coi trọng khẳng định cũng thông tình đạt lý ôn nhu sẵn sàng, tôi nghĩ cô ấy nhất định có thể thông cảm cho anh!”

Lời này của Hạ Úc Huân có thể nói là không chê vào đâu được.

Lãnh Tư Thần ngoài ý muốn nhượng mảy, nha đầu này thật đúng là chỉ số thông minh tăng trưởng!

Bất quá, muốn làm trò gian trá trước mặt anh, còn kém xa lắm!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 459+24 Giờ Một Tắc Cũng Không Rời

“A? Hiểu biết tôi như vậy! Cô xác định cô gái tôi coi trọng tốt như vậy sao? Trên thực tế, cô gái tôi thích kia, không chỉ có xảo trá tai quái, hơn nữa còn xúc động tùy hứng, càng thêm máu lạnh tàn nhẫn!” Lãnh Tư Thần ý vị thâm trường mà nói.

Fuck!

Lãnh Tư Thần vừa dứt lời, ngọn lửa trong lòng Hạ Úc Huân tức khắc cọ cọ mà dâng lên.

Người đàn ông đáng chết đáng chết đáng chết!

Tôi xảo trá tai quái? Tôi xúc động tùy hứng? Tôi máu lạnh tàn nhẫn? Đầu anh mới bị ván cửa kẹp sao!

Nghĩ đến đây, Hạ Úc Huân bỗng nhiên tỉnh ngộ, ảo não mà nhú nhú mày, thật là tức giận đến mức hồ đồ, cô đây là đang làm gì, vì cái gì phải dò số chỗ ngồi, anh lại không có nói người kia là mình!

“Vậy ngài rốt cuộc muốn như thế nào?” Cô gằn từng chữ một hỏi, ngữ khí rõ ràng có chút không kiên nhẫn.

Cho dù chết, cũng để cô chết thoải mái đi!

Lãnh Tư Thần đại khái là ngồi lâu có chút không thoải mái, muốn hoạt động thân thể một chút, kết quả lại không cẩn thận khẽ động vào miệng vết

thương, đau đến mồ hôi lạnh ròng ròng.

“BOSS, anh không sao chứ!” Lương Khiêm vẫn luôn đang giả điều khắc vội vàng từ trong đồng thuốc tìm ra một lọ, nói: “Cái này là thuốc giảm đau!”

Lãnh Tư Thần mày cau chặt, vô cùng ghét bỏ, nói: “Lấy ra.”

Nhớ tới BOSS ngay cả gặp đạn cũng không chịu dùng thuốc gây tê, sao có thể uống thuốc giảm đau, Lương Khiêm ngượng ngùng mà đem thuốc bỏ lại.

Ai, làm ơn đi lão đại à, trước kia anh có “Thuốc giảm đau” chuyên dùng, hiện tại không có loại phúc lợi này, người muốn học cũng phải xem xét thời thế.

Cho dù lão đại đag muốn đề cập chuyện liên quan đến chị dâu khi hoàn toàn không ở trình độ chỉ số thông minh bình thường.

Lãnh Tư Thần lúc này một thân bị thương, tuy rằng anh một bộ lạnh nhạt khắt nghiệt dấu đi vẻ mặt đau đớn, nhưng anh cần sẽ biết đau.

Đã từng, chỉ cần anh hơi chau mày cô liền sẽ hoảng loạn không thôi.....

Bản năng như vậy đã dung nhập huyết nhục cô, cho dù trải qua 5 năm cũng vẫn còn sót lại trong cơ thể, ảnh hưởng tâm trạng cô.

Móng tay Hạ Úc Huân khảm vào da thịt lòng bàn tay, nói với bản thân, đừng nhìn anh, không thể mềm lòng!

Lãnh Tư Thần trơ mắt nhìn cô gái trước mắt đối với sức khỏe của mình hoàn toàn thờ ơ, một lòng chỉ muốn nhanh chóng giải quyết mọi việc rồi rời đi, đột nhiên cảm thấy trên người một chút đều không đau.

Bởi vì, có một nơi nhìn không thấy, so với đau đớn trên người còn hơn trăm ngàn lần.

“Tôi muốn trước khi vết thương của tôi tốt hơn, 24 giờ một tắc cũng không rời mà làm hộ lý đặc biệt của tôi.” Lãnh Tư Thần đưa ra yêu cầu cuối cùng.

Hiện tại việc cấp bách là phải có thời gian không gian tiếp cận cô, vì thế anh sẽ không bỏ qua bất cứ một cơ hội nào.

Hạ Úc Huân vừa nghe lập tức kích động nói: “Cái gì? Làm hộ lý đặc biệt cho anh!”

“Cô có ý kiến?” Cô đó là phản ứng gì? Anh đều đã như vậy, cô ngay cả một chút đau lòng đều không có, còn một bộ tránh còn không kịp.

“Tôi..... Tôi chỉ là cảm thấy không cần thiết..... Bệnh viện không phải có hộ sĩ sao? Hoặc là tôi giúp ngài mời hộ sĩ cũng được! Tôi còn có công việc phải làm, khẳng định không có nhiều thời giờ như vậy, càng không thể 24 giờ chiếu cố anh, quan trọng nhất chính là tôi không phải hộ sĩ chuyên nghiệp, thật sự là sợ ngược lại tăng thêm phiền toái cho anh.” Vừa rồi đối mặt với đủ loại tra hỏi của Lãnh Tư Thần, cô đều bình tĩnh, nhưng tưởng tượng đến phải cùng anh sớm chiều ở chung, cô đều sắp rối loạn trận tuyến.

Lãnh Tư Thần nghe vậy giận quá hóa cười, nói: “Cô có công việc phải làm? Cô có công việc quan trọng gì phải làm? Công việc của cô quan trọng hơn công việc của tôi sao? Cô không có thời gian! Cô biết thời gian của tôi có bao nhiêu quý giá? Một giây đồng hồ của tôi chính là mấy ngàn vạn cả trăm triệu! Để cô làm hộ sĩ cho tôi rất ủy khuất cô sao?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 460: Uống Thuốc

“Mẹ.....” Tiểu Bạch bên cạnh thật sự là nhịn không được, cảm giận mà trừng mắt nhìn người đàn ông trên giường một cái.

Người đàn ông đáng ghét, người đàn ông không nói lí, người đàn ông tự đại! Cư nhiên dám khi dễ mẹ như vậy!

Lãnh Tư Thần tất nhiên tiếp xúc với ánh mắt hung tợn chán ghét của cậu nhóc, nhưng không có biện pháp, so với cái nhìn của con trai, tất nhiên là bà xã anh tương đối quan trọng.

Hạ Úc Huân sờ đầu Tiểu Bạch, tự biết trứng chọi đá, đành phải dấu đi sự không cam lòng trong mắt, gật gật đầu nói: “Tôi đã biết, mọi thứ liền dựa theo ngài nói làm đi.”

Cô suy đoán Lãnh Tư Thần khẳng định muốn mình làm cái gì hộ lý đặc biệt, hẳn là bởi vì vẫn có vài phần hoài nghi mình, muốn nhân cơ hội thử dò ý mình.

Nên trốn không được, càng tránh né càng khiến người hoài nghi, không bằng thoải mái hào phóng đáp ứng, đến lúc đó giặc tới thì đánh, nước lên thì nâng nền!

Lãnh Tư Thần thở phào nhẹ nhàng, thần sắc thoát nhìn cuối cùng có chút vừa lòng, hơi hơi nhướn mày nói: “Đã biết, cứ như vậy? Ngoài miệng nói là được?”

Hạ Úc Huân mím môi, an an tĩnh tĩnh mà đi đến trước mặt anh, đầu tiên là đem nước lọc trong tay Lương Khiêm bưng lấy, sau đó đem hai viên thuốc đưa tới trước mặt anh.

Lãnh Tư Thần vô cùng phối hợp mà tiếp nhận nước và thuốc.

Đã bao nhiêu lâu rồi không có cảm giác như vậy.....

Cho dù những thứ này đều là anh dùng phương thức đề tiện miễn cưỡng có được, vẫn làm anh kích động không thôi.

Bởi vì thất thần, anh không chú ý gỡ bỏ viên thuốc, trong phút chốc khoang miệng chưa xốt lan tràn.

Hạ Úc Huân chú ý về mặt Lãnh Tư Thần, tức khắc hiểu được đã xảy ra chuyện gì, trên trán xẹt qua một tia hắc tuyến.

Người lớn như vậy, thuốc uống cũng không xong.....

Cô theo bản năng mà từ túi móc ra một viên kẹo, bóc vỏ.

Vừa muốn đưa cho Lãnh Tư Thần, Lương Khiêm lập tức mở miệng chặn lại nói: “Lão đại không ăn kẹo.” Nhưng, vừa dứt lời, Lãnh Tư Thần lại nghiêng người về trước, đã ở trên ngón tay cô ngậm lấy viên kẹo kia, hơn nữa môi lưỡi cố ý vô tình mà xẹt qua đầu ngón tay cô, Hạ Úc Huân lập tức như điện giật rụt trở về.

Người đàn ông này cố ý!

Anh quả nhiên là thử mình!

Cô đột nhiên cảm thấy tiền đồ của mình một mảnh hắc ám.....

“.....” Lương Khiêm thấy thế ngẩn ran ngay tại chỗ, một bộ nhân sinh quan đã bị điên đảo, xem như tôi chưa nói gì.

Uất Trì Phi tuy rằng không chú ý tới Lãnh Tư Thần mờ ám, lại bởi vì bầu không khí quỷ dị ái muội quanh quẩn mà nhin không được sắc mặt âm trầm.

Anh không hy vọng lại xuất hiện thêm một Hạ Úc Huân thứ hai!

“Đêm nay ở lại cùng tôi.” Lãnh Tư Thần trong miệng ngậm kẹo, một bộ đương nhiên mà yêu cầu.

Hạ Úc Huân mặt đen lại, người này ngay cả trong miệng ngậm kẹo nói chuyện đọc nhãn từng chữ rõ ràng như vậy!

Còn nữa, anh vừa rồi nói cái gì? Cái gì kêu đêm nay ở lại cùng anh ta? Rất dễ sinh ra nghĩa khác có được không?

Hạ Úc Huân đè nén buồn nôn đầy bụng, khó xử nói: “Không thể châm chước một đêm sao? Tôi muốn đưa Tiểu Bạch về nhà trước.”

Tiểu Bạch vừa nghe lời này lập tức ôm lấy chân Hạ Úc Huân, ngẩng khuôn mặt nhỏ kiên định mà nhìn cô, nói: “Mẹ, con không đi! Con muốn ở cùng mẹ!”

Lãnh Tư Thần mày cau lại, hả? Con trai cũng muốn ở lại? Vậy anh đương nhiên là cầu mà không được!

Tiểu Bạch vừa dứt lời, ngoài phòng đột nhiên phát ra một trận tiếng trầm đục ầm ầm ầm liên thanh, ngay sau đó, mưa gió mãnh liệt, bầu trời nặng nề bao ngày rớt cuộc vui sướng nổi lên mưa to gió lớn.

Ngoài cửa sổ sấm sét ầm ầm, Tiểu Bạch lôi kéo tay Hạ Úc Huân, khẩn trương không thôi mà ngửa đầu nhỏ nhìn chăm chăm cô.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 461: Bệnh Cũ Phát Tác

Lãnh Tư Thần cho rằng Tiểu Bạch sợ sét đánh, lại không nghĩ rằng Tiểu Bạch nhìn Hạ Úc Huân, lo lắng hỏi một câu: “Mẹ, mẹ có ổn không?”

Cậu có thể cảm giác được tay mẹ đang phát run.

Hạ Úc Huân cười cười, đáp: “Mẹ không có việc gì.”

Kỳ thật lúc này trong lòng cô đã buồn nôn muốn chết, thật là nhà giột còn gặp mưa to, vì cái gì cô càng giữ bình tĩnh, liền càng chặt vật bất kham ở trước mắt anh!

Lại một trận sấm rền vang lên, sắc mặt Hạ Úc Huân càng thêm tái nhợt.

Không thể mất mặt trước mặt Tiểu Bạch, đặc biệt là dưới tình huống Lãnh Tư Thần ở đây, tuyệt đối không thể.

Hạ Úc Huân, cố gắng!

Không cần suy nghĩ những cái đó, cái gì đều không cần nghĩ, mọi thứ đều đã qua, bình tĩnh một chút, mà có thể!

Ầm ầm ầm —— ầm ầm ầm ——

“A ——”

Lại một trận sấm sét kịch liệt âm âm giáng xuống, Hạ Úc Huân rất cuộc vẫn không thể nhìn được, hét lên một tiếng ngồi xổm người xuống, thân thể không ngừng run bần bật.

Lúc bạn nỗ lực nói với bản thân đừng suy nghĩ một sự việc, kỳ thật bạn đang không ngừng hồi tưởng sự việc kia.

Trận động thổ này giống như kíp nổ, rốt cuộc kích nổ cánh cửa trong lòng cô, toàn bộ âm u đồng loạt gào thét bùng lên.....

Ba..... Thực xin lỗi.....

Nếu ngày đó con không đi cùng anh ta.....

Nếu người con lựa chọn là ba.....

Người không oán không hận vì mẹ mà chậm trễ hơn nửa đời người, vẫn luôn không cưới, bảo vệ con gái của người khác, vì nuôi nấng con mà tiêu phí nửa đời sau.....

Cuối cùng cuối cùng, cái gì đều không có được, lại bị đưa con gái mình thương yêu nhất hại chết.....

Ba, con còn chưa kịp hiếu thuận với người, con còn chưa kịp đền bù thiệt thòi cho người.....

“A ——” Cô ghen ngào khóc thút thít, trong lòng đau đớn cơ hồ khiến cô hít thở không thông càng lúc càng nghiêm trọng, không cách nào giải quyết.

Đau! Đau quá đau quá, mặc kệ nỗ lực bao nhiêu đều không thể thoát khỏi.....

Cảm giác đau thấm thấu vào từng hơi thở của cô, liên lụy đến từng nhịp đập trong tim cô.....

“Mẹ!” Tiểu Bạch không biết làm sao mà nhìn mẹ đau khổ vạn phần, khuôn mặt nhỏ tràn đầy hoảng loạn, nói: “Mẹ không phải sợ.....”

Tiểu Bạch, thực xin lỗi, thực xin lỗi.....

Hạ Úc Huân gắt gao cắn môi, cô đã nỗ lực không muốn dọa đến Tiểu Bạch, nhưng vẫn thất bại, cô chung quy vẫn là quá yếu đuối, đánh không lại tâm ma trong lòng mình...

Lương Khiêm cùng Uất Trì Phi kinh ngạc không thôi mà nhìn nhau. Cô gái này làm sao vậy? Chỉ bởi vì sợ sét đánh sẽ có loại phản ứng này sao?

Mà Lãnh Tư Thần đã bởi vì một màn trước mắt mà hung hăng ngơ ngẩn.

5 năm này, rốt cuộc còn có bao nhiêu chuyện anh không biết!

Năm đó sau khi cô rời khỏi tuy rằng bởi vì Tiểu Bạch mà sống, nhưng, những năm gần đây, cô rốt cuộc như thế nào chịu đựng áp lực?

Uất Trì Phi nhìn cô gái trước mắt có vài phần tương tự Hạ Úc Huân, trong lòng nảy lên một cổ áy náy cùng tự trách mãnh liệt.

Anh hồi tưởng khởi lại năm đó Hạ Mạt Lâm bị ngộ sát, cô gái vẫn luôn kiên cường lạc quan lại cực kỳ bi thương, anh hồi tưởng lại một màn thảm thiết trong phòng tắm.....

“Tiểu Huân.....” Lãnh Tư Thần thất thanh lẩm bẩm, mới vừa giãy giụa suy nghĩ muốn xuống giường, ngoài phòng bệnh đột nhiên vang lên tiếng bước chân dồn dập.

Cửa phòng phịch một tiếng bị mở ra, người tới cư nhiên là Âu Minh Hiên.

Chỉ thấy anh thở hồng hộc mà chống khung cửa nhìn chung quanh một vòng, cuối cùng tầm mắt như ngừng lại trên người một cô gái ngồi xổm

đem mình cuộn thành một đoàn trong góc.

“Úc Huân.....” Tim Âu Minh Hiên nhảy ra tới hòng, đi từng bước thật cẩn thận mà đến gần cô, thanh âm có chút vội vàng, nói: “Úc Huân, là em sao? Hạ Úc Huân! Trả lời anh!”

“Chú là ai? Chú không được lại đây!” Tiểu Bạch tựa như gà mái bảo vệ con che ở trước người Hạ Úc Huân

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 462: Đúng Lúc Đuổi Tới

Cậu chán ghét những người này, chán ghét nơi này!

Tiểu Bạch lúc này mới hiểu mẹ vì cái gì phải trốn nhiều năm như vậy.

Người đàn ông trước mắt này lại là từ đâu xuất hiện? Vì cái gì dùng vẻ mặt ăn thịt người nhìn mẹ cậu!

Âu Minh Hiên đồng thời cũng đang nhìn Tiểu Bạch, anh khiếp sợ mà nhìn cậu bé đột nhiên chắn ngang, đây không phải đứa bé xuất hiện trong hôn lễ sao! Chẳng lẽ thật sự là con trai Lãnh Tư Thần?

Lúc đứa bé kia xuất hiện anh liền có một dự cảm, biến mất suốt 5 năm, Hạ Úc Huân đại khái liền phải xuất hiện!

Bất quá, hiện tại đây không phải trọng điểm, trọng điểm là ——

“Lãnh Tư Thần, anh rốt cuộc làm gì cô ấy? Vì cái gì cô ấy biến thành như vậy!” Âu Minh Hiên tức giận hỏi.

Lãnh Tư Thần không rảnh để đến Âu Minh Hiên, chống gậy gian nan mà đi đến trước mặt Hạ Úc Huân.

Bộ dáng yếu ớt bất kham của cô khiến anh đau lòng không thôi, giờ phút này, anh chỉ muốn ôm lấy cô.

Lương Khiêm thấy Âu Minh Hiên vô lễ chất vấn, không vui nói: “Âu Minh Hiên, anh đừng ngậm máu phun người, cô ấy đột nhiên liền biến thành như vậy, không liên quan đến BOSS chúng tôi được chứ?”

“Không liên quan?” Âu Minh Hiên vẻ mặt trào phúng. Lời này nói ra sẽ có người tin sao?

“Hạ Úc Huân! Em còn muốn chạy trốn tới khi nào? Em TM không tiền đồ cũng không phải một ngày hai ngày! Anh lừa em! Nhưng, em tốt nhất nói cho anh biết, Mộng Oanh rốt cuộc đang ở đâu, cô ấy có ở chung với em hay không?”

Cùng với Âu Minh Hiên gầm lên giận dữ, cửa phòng bệnh lại lần nữa bị mở ra, một cô gái như cơn gió xông vào.

“Tiểu Hoa ——”

Hạ Úc Huân vốn dĩ cuộn tròn thành một đoàn nghe được thanh âm quen thuộc, lập tức ngẩng đầu nhào vào lòng cô gái kia, cái ôm ấm áp trong nháy mắt khiến cô an tâm: “Chị Nguyệt..... Chị Nguyệt.....”

“Đừng sợ đừng sợ! Chị thấy bên ngoài vừa sấm sét lại vừa mưa to lo lắng gần chết!” Tần Mộng Oanh đau lòng vỗ nhẹ sau lưng Hạ Úc Huân.

Tiểu Bạch nhìn thấy Tần Mộng Oanh tới, tức khắc nhẹ nhàng thở ra.

Cậu trên dưới đánh giá Tần Mộng Oanh một cái, trên trán xẹt qua một giọt mồ hôi, đây quả thực là lần hóa trang táo bạo nhất, khoa trương nhất của dì Nguyệt từ trước tới nay.....

Đồng tử Tiểu Bạch xoay xoay, vẻ mặt hoang mang, không phải đã rất lâu đều không cần đem chính mình biến thành như vậy sao? Hôm nay sao lại đem mình hóa trang thành cô gái xấu vô địch thế này?

Mấy người trong phòng bệnh nhìn Tần Mộng Oanh đột nhiên xuất hiện đều có suy nghĩ, cô gái xấu xí này từ đâu xuất hiện? Hình như có quan hệ không bình thường với cô gái này! Còn nữa, cô vừa rồi gọi cô ấy là Tiểu Hoa?

Tần Mộng Oanh thuận thục móc ra mấy viên thuốc đút cho Hạ Úc Huân, nói: “Nào, uống thuốc.”

Nhìn thấy cô gái xấu xí kia không biết cho Hạ Úc Huân uống thuốc gì, sắc mặt Lãnh Tư Thần càng khó nhìn.

“Cô là ai? Cho cô ấy uống cái gì?” Lãnh Tư Thần lạnh giọng hỏi.

Tần Mộng Oanh quay đầu, dùng khuôn mặt thê thảm không nỡ nhìn hướng Lãnh Tư Thần, nói: “Xin chào, tôi họ Hoa, tên Hoa Thủy Nguyệt, là bạn của Hạ Như Hoa, ở chung với cô ấy. Tiểu Hoa có chứng áp lực tổng hợp sau bị thương PTSD, gặp trời mưa sấm sét bệnh trạng càng nghiêm trọng, tôi chỉ là cho cô ấy uống chút thuốc giúp trấn tĩnh và bớt trầm cảm. Chuyện hôm nay tôi đã biết một ít, thực xin lỗi, cho ngài thêm phiền toái!”

Cô gái này tuy mặt mũi khó coi, nhưng lời nói lại trật tự rõ ràng, quanh người lại có một cỗ khí chất trí thức, vừa thấy chính là được giáo dục cao cấp.

Thật là không thể trông mặt mà bắt hình dong!

Lúc Hạ Úc Huân ngẩng đầu, Âu Minh Hiên rốt cuộc nhìn rõ diện mạo Hạ Úc Huân, lúc này mới phát hiện diện mạo cô gái trước mắt này thật sự khác rất nhiều so với cô gái năm đó, ngoại trừ đường nét ngũ quan giống nhau, bất luận là mặt mũi, hay là khí chất, đều lộ ra một cảm giác xa lạ.....

Âu Minh Hiên đầu óc loạn thành một đoàn, nói: “Cái gì Hoa Thủy Nguyệt, cái gì Hạ Như Hoa? Đây TM rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 463: Đồng Đội Trong Truyền Thuyết

Âu Minh Hiên sai bước mà đi đến trước mặt Hạ Úc Huân, vẻ mặt kích động mà kéo lấy cánh tay cô, nói: “Cô rốt cuộc là ai? Muốn làm gì?”

Hạ Úc Huân một bộ bị người xa lạ dây dưa vẻ mặt không kiên nhẫn, nói: “Tiên sinh, xin buông tay, tôi không quen biết anh, càng không quen biết bất cứ ai trong số các anh, tôi không phải người theo lời các người nói, mời các anh biết rõ tình huống!”

Hạ Úc Huân vừa nói vừa âm thầm thấy may mắn, lần này vẫn may chị Mộng Oanh thông minh, lúc tới hóa trang, không chỉ có như thế, còn đoán được cô sẽ chết cũng không thừa nhận thân phận mình, ăn ý mà phối hợp với cô.

Chị Mộng Oanh luôn là ở thời khắc mấu chốt xuất hiện, cứu cô từ trong biển lửa, quả thực chính là thần đồng đội trong truyền thuyết a!

Dưới ánh mắt tìm tòi nghiên cứu của Âu Minh Hiên, Tần Mộng Oanh trước sau vẫn duy trì vẻ bình tĩnh tuyệt đối, không có toát ra một chút khác thường.

So với Hạ Úc Huân nghiệp dư, kỹ thuật diễn của Tần Mộng Oanh có thể nói xuất thần nhập hóa, cho nên Hạ Úc Huân một chút đều không lo lắng, cô ấy vừa tới cô giống như uống được một viên thuốc an thần.

Quả nhiên, về mặt Âu Minh Hiên dần dần bình tĩnh lại, buông cánh tay cô ra, về mặt ảo não nói một câu “Xin lỗi”.

Tin rằng anh tuyệt đối sẽ không nghĩ đến người mình vẫn luôn đang tìm kiếm cư nhiên xa tận chân trời gần ngay trước mắt.

Lãnh Tư Thần nhìn trước mắt rồi một nùi, nhìn Hạ Úc Huân mỗi một sắc mặt tái nhợt, cuối cùng xoa xoa ấn đường, thỏa hiệp mà mở miệng nói: “Các người về trước đi, ngày mai qua sớm một chút.”

Hạ Úc Huân nghe vậy mới nhẹ nhàng thở ra, ngay sau đó nghe được Lãnh Tư Thần ngữ khí lạnh lẽo mà tiếp tục nói: “Nếu cô muốn trốn tránh trách nhiệm, tôi khuyên cô tốt nhất đánh mất tư tưởng này đi.”

Ý của Lãnh Tư Thần —— Hạ Úc Huân, em nếu còn dám biến mất, em nhất định phải chết!

Hạ Úc Huân bởi vì ngữ khí cảnh cáo này sống lưng cứng đờ, đáp: “Ngài quá lo rồi.”

“Đi thôi!” Tần Mộng Oanh sẵn sóc mà đỡ thân thể như nhũn ra của Hạ Úc Huân, nhìn Âu Minh Hiên cách mình chỉ một bước rồi đi lướt qua nhau.

Tiểu Bạch cũng thật cẩn thận mà lôi kéo tay mẹ, trên khuôn mặt nhỏ tràn đầy dư kinh chưa bình.

Trước khi ra cửa phòng, cậu nhóc quay đầu liếc nhìn Lãnh Tư Thần nằm trên giường một cái, một đôi mắt to trắng đen rõ ràng tràn đầy cảnh giác cùng bài xích.

Hôm nay kế hoạch của cậu vốn dĩ rất hoàn mỹ, nhưng lại không dự đoán được người đàn ông kia sẽ đuổi theo không buông, làm hại cậu hoảng loạn thiếu chút nữa bị xe đụng, rồi thiếu nợ chú một ân tình, càng làm hại mẹ lâm vào hoàn cảnh bị động.

Thật sự..... Thật sự rất muốn nhanh lớn lên, như vậy có thể đủ năng lực bảo hộ mẹ, mà không phải giống như bây giờ hữu tâm vô lực, trơ mắt nhìn mẹ bị người khác khi dễ.....

Hạ Úc Huân một tay kéo Tần Mộng Oanh, một tay kéo Tiểu Bạch, trái tim cuồng loạn vô cùng yên ổn, thứ duy nhất đã từng chỉ thuộc về cô sớm đã thuộc về người khác, bất quá, hiện giờ, cô có con trai, còn có chị Mộng Oanh, đã thấy đủ.

Sau một phen làm ầm ĩ, phòng bệnh lại khôi phục sự an tĩnh.

Lãnh Tư Thần giống như hòn vọng thê vẫn không nhúc nhích mà dựa trên giường, trơ mắt nhìn một lớn một nhỏ dần dần đi xa.....

Cảm giác lòng mình dường như biến thành một đoàn len sợi, cô năm đầu mút chạy đi, anh mỗi thời mỗi khắc đều muốn theo dây mà kéo cô trở về, cột vào bên người không bao giờ buông ra.....

Nhưng, anh càng sợ giẫm lên vết xe đổ, khiến cô như cát trong tay, càng nắm chặt, biến mất càng nhanh.

Nhìn vẻ vô cùng quyến luyến trên mặt của Lãnh Tư Thần, trực giác Uất Trì Phi thấy không ổn, nhin không được muốn mở miệng góp lời, nhắc nhở anh tỉnh táo một chút đừng mắc mưu: “Lão đại.....”

Kết quả, mới vừa mở miệng, ánh mắt Lãnh Tư Thần đột nhiên trở nên tối tăm, gần như bức cho Uất Trì Phi hoàn toàn hết ý tứ nói chuyện.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 464: Cô Ấy Đã Chết

Ngay cả Lương Khiêm bị con mắt hình viên đạn như lưỡi đao quét qua, kinh hồn táng đảm đến mức vỗ vỗ bả vai Uất Trì Phi, ý bảo hãn tạm thời đừng nóng nảy.

Âu Minh Hiên ngây ngốc đứng giữa phòng bệnh hết nhìn Lãnh Tư Thần, lại nhìn ba người rời đi, bức bối không thôi mà vô loạn đầu mình.

Anh đây hy vọng mà phóng xe tới, hết như kẻ điên rồ to kêu to, kết quả chỉ là một hiểu lầm! Cái này gọi là chuyện gì?

Âu Minh Hiên như thú điên đi qua đi lại vài vòng trong phòng, nói: “Lãnh Tư Thần, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Cô gái kia rốt cuộc có phải Hạ Úc Huân hay không?”

Đây là vấn đề duy nhất anh quan tâm.

Chỉ cần tìm được Hạ Úc Huân, đồng thời cũng gần như tìm được Tần Mộng Oanh rồi.

Lãnh Tư Thần như bố thí dời ánh mắt đang nhìn ngoài cửa phòng bệnh vốn đã không còn bóng người, dùng ánh mắt như nhìn kẻ ngốc nhẹ nhàng liếc mắt nhìn anh, đáp: “Nếu phải, tôi sẽ thả cô ấy đi sao?”

Âu Minh Hiên ảo não mà nguyên rửa một tiếng, anh đương nhiên biết không thể là cô, nhưng chuyện này thật sự là khắp nơi đều lộ ra quỷ dị.

“Nhưng chuyện đứa bé kia là như thế nào? Anh hẳn không phải sau lưng Úc Huân làm chuyện có lỗi với cô ấy chứ?” Âu Minh Hiên vẻ mặt khinh bỉ.

“Chạm mặt.” Lãnh Tư Thần mặt không đổi sắc tâm không nhảy mà trả lời hai chữ.

Chạm mặt?

Thật mệt để anh nghĩ ra!

Âu Minh Hiên khóe miệng giật giật, nói: “Nhưng chuyện này vẫn quá kỳ quái!”

Lãnh Tư Thần không kiên nhẫn mà trả lời mười vạn cái tại sao của anh, nhìn qua Lương Khiêm. Lương Khiêm lập tức hiểu rõ mà thay thế BOSS đại nhân giải thích với Âu Minh Hiên: “Vừa rồi chúng tôi đã hỏi qua, nói là bởi vì nhà bọn họ có chút phức tạp, cậu bé kia từ nhỏ chưa từng gặp ba mình, chỉ thấy qua trên ảnh chụp, vừa lúc ba cậu bé và lão đại giống nhau, sau đó cậu nhìn thấy trên TV, nghĩ lầm lão đại thành ba cậu bé, vì thế..... Vì thế liền tìm tới cửa..... Chuyện chính là như vậy.....”

Âu Minh Hiên vô ngữ mà quát: “Lãnh Tư Thần anh là đồ ngốc sao? Loại lời nói này cũng tin? Đây rõ ràng là âm mưu có kế hoạch có tổ chức?”

Lãnh Tư Thần không chút để ý mà liếc xéo anh một cái, hỏi ngược lại: “Cho dù là như thế, vậy bất quá là có người muốn lợi dụng chuyện này phá hỏng liên hôn Thiên Úc và Cung gia, có liên quan gì đến cậu?”

“Anh.....” Âu Minh Hiên bị nghẹn đến một chữ đều nói không nên lời.

Fuck! Không liên quan đến anh không sai! Nhưng lỡ như..... Lỡ như có một phần vạn khả năng người kia thật là Hạ Úc Huân a.....

Kỳ thật trong lòng Âu Minh Hiên cũng biết không khả năng, nha đầu kia trốn 5 năm rồi, sao có thể ngu như vậy mà tự mình đưa tới cửa.

Âu Minh Hiên phạm vào một sai lầm mà mọi người bao gồm cả Lãnh Tư Thần cũng thiếu chút nữa phạm phải, thông minh bị thông minh làm hại.

Hạ Úc Huân bởi vì quá lo cho con trai nên không thể cố kỵ nhiều như vậy, chuyện chỉ đơn giản như vậy mà thôi, mà bọn họ những người thông minh đều suy nghĩ nhiều quá.

Lãnh Tư Thần dựa vào đầu giường, nhắm mắt lại, trên mặt là một mảnh lạnh băng tĩnh mịch, nói: “Cả cậu và tôi đều biết..... Cô ấy đã chết.....”

Âu Minh Hiên nghe vậy toàn thân run lên, khóe mắt đều sắp nứt ra mà trừng nhìn anh, lớn tiếng giận dữ hét: “Lãnh Tư Thần, anh nói xạo! Hạ Úc Huân không thể nào chết! Cô ấy không thể nào chết, anh có nghe hay không!”

Năm đó anh cũng tự mình đi thăm bia mộ Hạ Úc Huân, chỉ là lúc ấy anh và Lãnh Tư Thần đều lựa chọn không tin.

Hiện giờ, nghe Lãnh Tư Thần nói ra như vậy, Âu Minh Hiên cả người đều bùng phát, kích động không thôi mà với lên nắm cổ áo Lãnh Tư Thần, nói: “Lão tử nói cô ấy không chết! Không chết! Anh có nghe hay không!”

Tuy rằng anh chưa từng nói qua, nhưng trong lòng anh áy náy không hề ít hơn Lãnh Tư Thần.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 465: Ảnh Đế Thực Sự

Năm đó nếu không phải anh ngớ ngẩn làm một vain am phụ độc ác ngược lại thúc đẩy hai người bọn họ, sao có thể sẽ xảy ra bi kịch ngày ấy.

“Âu tổng, xin bình tĩnh!” Uất Trì Phi một bước tiến lên giữ cổ tay anh, Lương Khiêm cũng khẩn trương mà đi ra phía trước.

Không khí trong khoảng thời gian ngắn giường cung bật kiếm.

Thời gian từng phút từng giây qua đi, Âu Minh Hiên nhìn khuôn mặt tái nhợt như thảo nguyên hoang vu bị băng tuyết bao phủ mênh mông vô bờ, run rẩy tay hung hăng thả cổ áo anh ra, thất tha thất thểu mà xoay người tông cửa chạy.....

Tất cả mọi người không có phát hiện, Âu Minh Hiên rời đi, đáy mắt băng tuyết trắng xóa của Lãnh Tư Thần bỗng lưu động một ánh lửa lóa mắt.

Ha ha, nhân vật ảnh đế thực sự là đây a!

Đừng nói 5 năm, cho dù Hạ Úc Huân 500 năm, e là cũng không phải đối thủ của anh, không thấy ngay cả Âu Minh Hiên con cáo già này đều bị giở trò xoay quanh sao.

Năm đó Âu Minh Hiên khắp nơi đều ngáng chân anh, anh vẫn nhất nhất ghi tạc trong lòng a, sao có thể dễ dàng nói cho anh biết sự thật, để anh vui vẻ mà ôm mỹ nhân về được.

Chính anh còn đường mờ mịt lại xa xôi!

Kỹ thuật diễn của Lãnh Tư Thần không chỉ lừa gạt được Âu Minh Hiên, nhân tiện đem cả hai thủ hạ của mình cũng lừa gạt nốt.

Uất Trì Phi cùng Lương Khiêm đều là mặt đầy áy náy, một người áy náy chính mình năm đó xúc động gây ra sai lầm lớn, một người áy náy mình phụ sự phó thác của lão đại, không thể bảo vệ tốt chị dâu.

Hai người tất cả đều tuyệt khuyên tâm tư Lãnh Tư Thần, cho dù anh muốn thay đổi tình cảm, đem cô gái kia trở thành thể thân, chỉ cần trong lòng anh dễ chịu một chút, bọn họ có tư cách gì mà nhiều lời.

-

Hạnh hoa thôn.

Thật vất vả rồi cuộc về đến nhà, Hạ Úc Huân mới thả lỏng, toàn bộ thân thể thiếu chút nữa rã rời, lộc cộc lộc cộc uống lên một cốc nước lớn, ngồi trên sofa một hồi lâu mới bình thường trở lại.

Cả ngày hôm nay thật sự là quá kích thích.

“Mẹ.....” Tiểu Bạch thấp thỏm bất an nhìn mẹ.

Hạ Úc Huân bất đắc dĩ mà nhìn con trai bảo bối một cái, vì muốn cậu ý thức được tính nghiêm trọng của sự việc, quyết tâm làm mặt lạnh, nghiêm túc mà mở miệng nói: “Con đi vào phòng mình tự kiểm điểm trước, mẹ có lời muốn nói với dì Nguyệt.”

“A.” Tiểu Bạch tự biết đuối lý, ngoan ngoãn nghe lời mà đi vào phòng.

Ở trong phòng ngủ Niếp Niếp nghe được động tĩnh ngoài phòng khách, mặc áo ngủ hồng nhạt xoa hai mắt đi ra, nói: “Mẹ! Dì Hoa! Mọi người đã về rồi! A? Tiểu Bạch hấn sao rồi?”

Quả thực vẻ mặt hệt như ngày thường bé phạm sai lầm.

Nhưng Tiểu Bạch sao có thể phạm sai lầm a?

Tiểu nha đầu mặt hồng hồng khiến Hạ Úc Huân nhìn tim đều đã tan ra, đưa tay nhéo nhéo khuôn mặt nhỏ của bé nói: “Tiểu Bạch hôm nay phạm sai lầm, cần tự kiểm điểm.”

Ai, vốn dĩ cô còn bởi vì bớt lo cho Tiểu Bạch nhà mình mà vui mừng, bây giờ xem ra, quả nhiên vẫn là nha đầu này ngoan ngoãn hơn.

Tiểu Bạch tuy rằng ngày thường rất ngoan, cơ hồ cũng không phạm sai lầm, nhưng một khi phạm sai lầm liền lớn như vậy, cô quả thực đều sắp sửa sụp đổ!

“A! Thật vậy sao?” Tiểu nha đầu nghe xong lập tức vẻ mặt vui vẻ mà vọt vào phòng ngủ xem nào nhiệt.

Từ nhỏ đến lớn hai chữ “Kiểm điểm” chỉ thuộc về bé, Tiểu Bạch chưa từng phạm sai lầm, vì thế bé người chị này thật là nhận hết khuất nhục, hôm nay rốt cuộc có thể rửa mối nhục xưa!

Tần Mộng Oanh đương nhiên biết trong lòng con gái nghĩ gì, nhìn tiểu nha đầu vọt nhanh như một cơn gió, bất đắc dĩ mà lắc lắc đầu, đồng thời con người cũng hiện ra một tia lo lắng.

Hạ Úc Huân vẻ mặt xin lỗi nói: “Chị Mộng Oanh, thật sự xin lỗi, liên lụy đến chị rồi.”

Một khi thân phận của cô bại lộ, như vậy thân phận của Tần Mộng Oanh khẳng định cũng giấu không được

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 466: Hy Vọng Không Phải Kết Quả Đây

Không nghĩ tới chị Mộng Oanh vừa mới đuổi tới bệnh viện, Âu Minh Hiên sau đó nhanh như vậy nhận được tin tức đuổi theo qua, quả thực quá mạo hiểm! Cũng may chị Mộng Oanh có thực lực vượt qua thử thách, hiểm hiểm tránh thoát một kiếp!

“Em a, cùng ở đây nói những lời này với chị, cũng quá khách khí!” Tần Mộng Oanh ra vẻ tức giận.

Hạ Úc Huân thở dài nói: “Em phát hiện em thật sự không hiểu Tiểu Bạch rồi..... Chị nói xem, con của gia đình đơn thân tâm lý có thể rất dễ có vấn đề phải không? Tiểu Bạch rốt cuộc là nghĩ như thế nào?”

“Đừng nghĩ quá nhiều, theo chị quan sát Tiểu Bạch hoàn toàn không có vấn đề, em có thể yên tâm, nó a, vấn đề duy nhất chính là quá thông minh! Hơn nữa, ai nói con của gia đình đơn thân nhất định có vấn đề về tâm lý, em xem Niếp Niếp có bao nhiêu cõi mở?” Tần Mộng Oanh an ủi nói.

Hạ Úc Huân gật đầu, đáp: “Uhm, cũng đúng.”

“Quay về cùng Tiểu Bạch tâm sự đi!” Tần Mộng Oanh trấn an nói.

“Uhm.” Hạ Úc Huân gật gật đầu, ngay sau đó chống trán, đầu đầu không thôi nói: “Chị Mộng Oanh, chị nói Lãnh Tư Thần rốt cuộc là ý gì? Em hiện tại nên làm thế nào mới tốt?”

Tần Mộng Oanh sắc mặt ngưng trọng mà suy tư một lát, vẻ mặt biến hóa rất nhiều lần, Hạ Úc Huân nhìn thấy liền khẩn trương mà truy vấn: “Làm sao vậy? Chị nghĩ cái gì vậy chị Mộng Oanh?”

Tần Mộng Oanh phục hồi tinh thần lại, vội vàng lắc đầu nói: “Không có gì..... Lãnh Tư Thần hiện tại đối với em chỉ là hoài nghi, cho nên làm như vậy là vì thử em, cách ứng đối hôm nay của em rất chính xác, tiếp theo chỉ cần duy trì không bị anh ta phát hiện là được, cũng không biết em.....”

“Em cảm thấy..... Em hẳn là có thể! Ít nhất hôm nay em đều đã sống sót vượt qua!” Hạ Úc Huân biết Tần Mộng Oanh lo lắng cái gì, phiền loạn không thôi gõ gõ đầu, nói: “Nhưng, em tưởng tượng đến mấy ngày tiếp theo phải cùng anh ta sớm chiều ở chung liên đầu đầu. Em vừa rồi thiếu chút nữa muốn chạy trốn, nhưng, bình tĩnh lại mà suy nghĩ, hiện tại chạy khẳng định không còn kịp nữa rồi, Lãnh Tư Thần không thể nào không có phòng bị, trước khi đi anh ta nói câu đó rõ ràng chính là đang cảnh cáo em!”

“Uhm, đúng là như vậy, hiện tại em chỉ có thể chịu đựng trong khoảng thời gian này, để anh ta hoàn toàn hết hy vọng liền nhất lao vĩnh diệt. Chị tin em có thể.” Tần Mộng Oanh cố vũ nói, dấu đi sự lo lắng nồng đậm trong lòng.

Kỳ thật còn có một khả năng cô không dám nói, sợ ảnh hưởng cảm xúc của Hạ Úc Huân, lộ ra sơ hở.

Cô sợ là Lãnh Tư Thần kỳ thật đã nhận ra Hạ Úc Huân tới, chỉ vì lo lắng cô lại chạy trốn, cho nên mới cố ý không có vạch trần cô.

Hy vọng không phải kết quả này.....

Theo cô quan sát, vẻ thất vọng trong mắt Lãnh Tư Thần lúc ấy không giống như làm bộ, cố ý bắt Úc Huân không rời càng như một loại vùng vẫy giãy giụa không muốn tiếp thu sự thật.....

-

Cùng Tần Mộng Oanh trong chuyện xong, Hạ Úc Huân chuẩn bị đi xử lý chuyện càng khó giải quyết hơn.

Cô mang tâm tình phức tạp mà nhẹ nhàng đẩy cửa phòng ngủ ra.

Liếc mắt một cái nhìn thấy tâm can bảo bối của cô, bạn nhỏ Hạ Tiểu Bạch đang đối diện tường, đứng thẳng tắp, một bộ đứng phạt tiêu chuẩn.

Tuy rằng cậu nhóc chưa từng bị phạt đứng, nhưng vẫn làm hoàn mỹ đến như vậy.

Ngay cả chủ nghĩa hoàn mỹ này cũng cực kỳ giống Lãnh Tư Thần.

Cô quả thực không biết nên nói như thế nào về đứa con trai này của mình.

Trừ lần đó ra, khiến cô ngoài ý muốn chính là, nha đầu Niếp Niếp kia cư nhiên không có vui sướng khi người gặp họa, mà hết như con dâu nhỏ vô cùng ôn nhu sẵn sàng hết đấm lưng lại đấm chân cho Tiểu Bạch, còn đem đồ ăn vặt của mình đút cho cậu ăn.....

Hôm nay mặt trời mọc ở phía tây sao? Cơ hội nở mày nở mặt tốt như vậy tiểu nha đầu sẽ bỏ qua?

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 467: Bà Xã, Anh Yêu Em!

“A! Dì Hoa tới rồi!” Niếp Niếp nhìn thấy cô vội vàng về mặt lấy lòng mà nhảy nhót qua, lôi kéo tay cô lắc lắc nói: “Dì Hoa dì Hoa..... Dì nhất định đừng oánh trách Tiểu Bạch nha! Tuy rằng con không biết đã xảy ra chuyện gì, nhưng con cảm thấy Tiểu Bạch khẳng định là có nỗi khổ tâm, con tuyệt đối không tin em Tiểu Bạch sẽ làm chuyện xấu! Dì nhất định phải điều tra rõ mới được!”

Hạ Úc Huân nghe được vô ngữ mà nhếch khóe miệng, thực hiển nhiên, con trai nhà cô lại bỏ thuốc mê tiểu nha đầu đơn thuần này rồi.

Đối với tâm tư mình vẫn luôn muốn tác hợp Tiểu Bạch cùng Niếp Niếp, Hạ Úc Huân đột nhiên có chút áy náy, về sau cô nương nhà ai gả cho Tiểu Bạch nhà cô, nhất định sẽ bị ăn đến gắt gao a!

Đây là lo lắng cho con dâu hay tự hào về con trai thật đúng là mâu thuẫn a.....

Không muốn nghĩ xa xôi, Hạ Úc Huân vội vàng đi dỗ dành Niếp Niếp, cam đoan mình không mắng Tiểu Bạch cũng không đánh Tiểu Bạch, tiểu nha đầu mới lưu luyến từng bước mà đi ra ngoài.

Trong phòng chỉ còn hai mẹ con.

Hạ Úc Huân ngồi trên ghế, hướng cậu nhóc vậy tay, nói: “Tiểu Bạch, lại đây.”

Tiểu Bạch cúi đầu nhỏ, từng bước một mà đi đến trước mặt mẹ, gọi: “Mẹ.....”

Cảm giác giáo huấn không sai biệt lắm, chính cô cũng đau lòng đến sắp không nhìn được, vì thế mềm giọng hỏi cậu: “Tiểu Bạch, chuyện hôm nay là như thế nào? Vì sao con phải làm như vậy? Có thể nói cho mẹ chứ?”

Tiểu Bạch muốn nói lại thôi, nghĩ tới nghĩ lui không biết giải thích như thế nào, cuối cùng, cậu nhóc chạy tới ba lô mình móc ra một cái lắc tay đưa cho Hạ Úc Huân, nói: “Mẹ, con đều biết, người đàn ông hôm nay, là ba ba của Tiểu Bạch. Tên Lãnh Tư Thần, tổng giám đốc tập đoàn Thiên Úc, năm nay ba mươi hai tuổi.”

Hạ Úc Huân hồ nghi: “Thứ gì?”

Giấy tiếp theo, chờ sau khi nhìn rõ, cô mặt đầy kinh ngạc mà từ tay con trai nhận lấy lắc tay quen thuộc kia.

Đây.....

Đây không phải lắc tay lúc nghỉ phép ở đảo Bali Indonesia cùng Lãnh Tư Thần mua sao?

Nhớ rõ lúc ấy cô ép anh cùng mình chụp hình chân dung méo mó, sau đó khảm lên lắc tay có kiểu dáng đặc biệt này.

Mà đêm trước khi về nước, anh cứ nhiên nói với mình muốn cùng Bạch Thiên Ngưng đính hôn, cô tức giận đem ném vào trong biển.

Sau đó làm hòa cô mới biết được, Lãnh Tư Thần cứ nhiên đem dây chuyền vớt lên, vì thế cô lại chơi xấu đem dây chuyền này lấy lại.

“Thứ này sao lại ở chỗ con?” Hạ Úc Huân tiếp nhận dây chuyền kia, nhìn ảnh chụp chung 5 năm trước, dường như cách một thế hệ, trong lòng

một trận chua xót.

Tiểu Bạch hiểu vì sao mẹ kinh ngạc như vậy, bởi vì dây chuyền này vốn dĩ đã sớm nên biến mất.

“Bởi vì ngày đó lúc mẹ dọn cái rương đi đốt, dây chuyền này không cẩn thận rơi xuống, sau đó bị con nhặt được.” Tiểu Bạch đúng sự thật trả lời.

“Thì ra là thế.....” Hạ Úc Huân hiểu rõ, sau đó lại hỏi: “Con chỉ bằng dây chuyền này liền biết hẳn là cha con?”

Tiểu Bạch nghe vậy đem dây chuyền lấy lại, đầu tiên vạch lớp thủy tinh bên ngoài, tiếp theo đem ảnh chụp lấy ra, cuối cùng lật mặt trái cho cô xem, nói: “Bởi vì chỗ này có ghi a!”

“Viết cái gì?” Hạ Úc Huân hồ nghi mà thò lại gần nhìn, sau đó sững sờ ngay tại chỗ.

Mặt sau ảnh chụp dùng bút viết năm chữ —— Bà xã, anh yêu em.

Chữ viết cứng cáp này, hành văn như giao long, mang theo sắc thái mạnh mẽ riêng biệt, phong cách rất khó bắt chước, không hề nghi ngờ là bút tích Lãnh Tư Thần.

Trong khoảng thời gian ngắn, đầu óc Hạ Úc Huân đều xoay quanh ba chữ kia.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 468: Tiểu Bạch Khí Phách Độc Đoán

Lãnh Tư Thần cho dù là lúc tình nồng ý mật nhất cũng chưa từng nói với cô ba chữ này.

Không nghĩ tới, cô sẽ ở thời điểm sau 5 năm xa cách, dưới tình huống như vậy nhìn thấy ba chữ anh viết xuống, còn có cách xưng hô từng cách cô một bước lại vĩnh viễn không cách nào vượt qua —— bà xã.

Góc mềm mại trong trái tim cô rất lâu không dám đụng chạm từng đợt co rút đau đớn.

Tiểu Bạch thấy Hạ Úc Huân kinh ngạc, nhìn không được hỏi: “Mẹ, mẹ không biết chữ viết sau ảnh chụp sao?”

Uhm, lấy chỉ số thông minh của mẹ, khả năng không phát hiện thật đúng là rất cao.....

Quả nhiên, Hạ Úc Huân phát điên mà gãi đầu mình nói: “Ai biết loại chuyện này! Cái người khó chịu kia chưa bao giờ làm như vậy.....”

Lời còn chưa dứt, cô đột nhiên phát hiện theo tính cách thâm trầm của Lãnh Tư Thần, đây thật đúng là chuyện anh sẽ làm ra.

Tuyệt đối không nghĩ tới, người phát hiện chi tiết nhỏ này sẽ là Tiểu Bạch, mà Tiểu Bạch còn thông qua cái này phát hiện cha ruột mình là ai.....

Chẳng lẽ đây là vận mệnh sao?

“VẬY..... Tiểu Bạch, con vì cái gì muốn đi tìm hân?” Hạ Úc Huân cực kỳ thấp thỏm hỏi.

Tiểu Bạch rất hiếm khi chủ động nhào qua, đầu nhỏ dán vào người mẹ, thần sắc nghiêm túc nói: “Mẹ, mẹ đừng lo lắng, trên thế giới này ai phản bội mẹ, Tiểu Bạch cũng tuyệt đối sẽ không phản bội mẹ. Tiểu Bạch không phải muốn nhận người đó! Tiểu Bạch sao có thể nhận người đàn ông xấu khi dễ mẹ, làm hại mẹ một mình vất vả mang theo con mà sống như vậy chứ!

Tiểu Bạch đi tiệc cưới chỉ là không cam lòng dựa vào cái gì mẹ của con vất vả như vậy, mà người đó lại hạnh phúc không hề có cảm giác, thế giới này quá không công bằng, con muốn cho mẹ công bằng! Con không quen nhìn bất cứ ai khi dễ mẹ, không muốn nhìn mẹ chịu một chút ủy khuất!”

Lời nói của con trai bảo bối cô quả thực là quá khí phách quá độc đoán rồi!

“Cho nên con liền đi đại náo hôn lễ? Mục đích là phá rối hôn sự của hân?” Tuyệt nhiên không nghĩ tới Tiểu Bạch cư nhiên là mang mục đích như vậy, Hạ Úc Huân nhẹ nhàng thở ra đồng thời lại nghĩ mà sợ lòng tràn đầy cảm động, hốc mắt chua xót khó nhin, nói: “Đồ ngốc, mẹ đã nói rồi, mẹ rất hạnh phúc, một chút đều không vất vả!”

Tiểu Bạch không muốn xa rời mà dựa gần cô, nói: “Tiểu Bạch cũng rất hạnh phúc, một chút cũng không vì không có ba ba mà cảm thấy vất vả!”

Hạ Úc Huân rốt cuộc nhin không được, tức khắc nước mắt rơi như mưa.

Con nít mà có thể nói được những lời như vậy sao?

Tiểu Bạch vừa thấy Hạ Úc Huân rơi lệ liền luống cuống, nói: “Mẹ đừng khóc, mẹ thật xin lỗi..... Lần này là con quá xúc động..... Làm hại mẹ bị người kia khi dễ gây khó xử..... Đều là Tiểu Bạch không tốt..... Mẹ mẹ đánh chết con cho hả giận đi.....”

Hạ Úc Huân đem cậu nhóc ôm chặt vào trong ngực, trên khuôn mặt nhỏ của cậu hôn vài cái, nói: “Mẹ mới không nỡ đánh con! Tiểu Bạch con làm rất tuyệt! Mẹ thật sự cảm thấy thực hả giận! Tuy rằng mẹ vẫn luôn làm bộ không để bụng, nhưng dù sao cũng là người đã từng dùng hết mọi thứ để yêu thương, nhìn thấy hấn cùng phụ nữ khác ân ân ái ái, sao có thể không tức giận!

Bất quá, về sau không thể còn như vậy, bởi vì không đáng, không đáng lại bị chuyện quá khứ ràng buộc cùng ảnh hưởng đến tâm trạng, tương lai mới là quan trọng nhất!”

Tiểu Bạch nặng nề mà gật gật đầu, đáp: “Mẹ con đã biết!”

“Uhm, ngoan, còn nữa, về sau làm chuyện gì nhất định phải nói cho mẹ biết trước tiên, điểm này có thể làm được chứ? Bằng không mẹ cái gì cũng không biết, sẽ cảm thấy mình thực vô dụng, sẽ cảm thấy Tiểu Bạch không tin mẹ, thật sự tổn thương!” Hạ Úc Huân khổ sở nói.

Tiểu Bạch nhanh chóng vươn ngón út, nói: “Về sau chuyện gì con nhất định đều không dối gạt mẹ, ngoéo tay!”

Hạ Úc Huân nín khóc mỉm cười, đáp: “Ngoéo tay!”

Một lớn một nhỏ hai ngón tay gắt gao móc vào nhau.

Nhóm dịch: Mèo Xinh

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 469: Thuốc Đặc Trị

Tuy rằng đã trải qua một ngày hải hùng khiếp vía, nhưng Hạ Úc Huân lại khó có được không mất ngủ, mà ôm lấy bảo bối một đêm mộng đẹp.

Khó trách chị Mộng Oanh nói, thuốc đặc trị hữu dụng nhất cho đau tim, chính là “Tình yêu”.

Mỗi lần tình yêu của Tiểu Bạch luôn có thể chữa khỏi cô.

Buổi sáng hôm sau, Tiểu Bạch vô cùng lo lắng cho cô, kiên trì muốn cùng cô đi bệnh viện, thẳng đến khi Hạ Úc Huân không thể không đúng sự thật cùng cậu phân tích, nếu cậu xuất hiện, sẽ tăng thêm khả năng thân phận mình bị bại lộ, hơn nữa thân phận của cậu càng thêm nguy hiểm, cậu nhóc mới ngoan ngoãn đi học.

Hạ Úc Huân cũng coi như là lục lợi ra một ít quy luật giao tiếp cùng con trai, đối với Tiểu Bạch không thể dùng phương pháp như những đứa trẻ khác dụ dỗ, cần phải dùng biện pháp như nói chuyện với người lớn cùng cậu giảng đạo lý, như vậy cậu mới có thể nghe lời.

Sau khi Tiểu Bạch rời đi, Hạ Úc Huân không lập tức đi bệnh viện.

Cho dù cô đã chuẩn bị tâm lý rất lâu, nhưng lúc thật sự phải đi bệnh viện, vẫn có chút khẩn trương, lẽ mà từ sáng sớm cũng chưa thể ra khỏi cửa.

-

Cùng lúc đó, trong phòng bệnh.

Lương Khiêm cơm chiều đã nguội lạnh từ ngày hôm qua, điểm tâm cũng đã nguội, cùng với cơm trưa còn thừa chút hơi nóng, vẻ mặt bất đắc dĩ mà đi ra.

“Sao cũng chưa động vào?” Uất Trì Phi hơi cau mày nói.

Lương Khiêm thở dài: “Tối hôm qua đến bây giờ một chút cũng chưa ăn, vẫn luôn ngồi như vậy, khuyên như thế nào cũng vô dụng! Thôi đi, kỳ thật tôi cũng không quá dám khuyên..... Khí thế của lão đại quá đáng sợ, tôi cũng không dám tới gần anh ấy tổng vòng năm bước! Tôi thật sự là không có cách!”

Uất Trì Phi sắc mặt ngưng trọng mà trầm ngâm nói: “Xem ra sự xuất hiện của mẹ con nhà kia ảnh hưởng rất lớn đối với lão đại, thân phận cô gái kia e là không đơn giản, tuyệt đối là có người điều khiển! Cũng không biết rốt cuộc ai giở trò quỷ.....” Lương Khiêm đại kinh thất sắc mà nhắc nhở, nói: “Tôi nói phi ca, anh không phải là muốn điều tra cô ấy chứ? BOSS dặn dò mấy trăm lần anh không được nhúng tay vào bất cứ chuyện gì có liên quan đến Hạ Úc Huân, anh còn ngại mạng mình quá dài có phải hay không? Lão đại không nói, tôi hỏi cũng chưa dám hỏi nhiều hơn một câu! Sợ một cái không cẩn thận đụng vào họng súng rồi!”

Uất Trì Phi bực bội nói: “Tôi nào dám a! Chính là bởi vì biết rõ có vấn đề mà không thể tra tôi mới phiền não? Lão đại hiện tại là trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường, anh ấy quá tưởng niệm chị dâu, điểm này quá dễ dàng bị người khác lợi dụng, mấy năm nay chuyện như vậy còn ít sao? Chỉ là lão đại vẫn luôn không trúng chiêu mà thôi! Nhưng tôi thấy lần này thật sự là nguy hiểm!”

“Tôi cũng cảm thấy nguy hiểm, nhưng có thể có biện pháp sao, bắt đầu từ 5 năm trước, lão đại liền nghe không vào bất cứ ai nói.....” Lương

Khiêm đầy mặt chua xót.

Uất Trì Phi thống khổ mà nhắm mắt lại, một quyền nện ở trên tường.

Bình leng keng ——

Một trận tiếng ồn ào vang, phòng bệnh đột nhiên truyền đến thanh âm thứ gì vỡ vụn.

Phản ứng đầu tiên của Lương Khiêm không phải đi vào xem đã xảy ra chuyện gì, mà theo bản năng trốn xa chút, sợ hãi nói: “Mặc kệ cô gái kia là ai, tôi không thể không bội phục sự gan dạ sáng suốt của cô ấy, lão đại tối hôm qua cố ý nói cô ấy qua đây sớm một chút, giờ đều đã sắp giữa trưa, cô ấy cư nhiên còn chưa tới!”

Uất Trì Phi khinh thường mà cười lạnh một tiếng, nói: “Ngu xuẩn! Lạt mềm buộc chặt cũng phải có mạng mà ngang dọc chứ?”

Ngay sau đó, phòng bệnh lại vang lên liên tiếp tiếng vang thật lớn, Lương Khiêm bịt tai lại, sắp bị hù chết.

Uất Trì Phi vốn định vào khuyên một chút, cuối cùng vẫn là sợ hãi mà đứng tại chỗ.

Không biết qua bao lâu, ngay lúc Lãnh Tư Thần đem toàn bộ thứ có thể đập đều đập hết, lại ném xuống cây gậy cuối cùng trong tay, Hạ Úc Huân mới chậm chạp mà đến.

Nhóm dịch: Mèo Xinh

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 470: Thế Giới Quan Lại Diên Đảo

Uất Trì Phi vốn định vào khuyên một chút, cuối cùng vẫn là sợ hãi mà đứng tại chỗ.

Không biết qua bao lâu, ngay lúc Lãnh Tư Thần đem toàn bộ thứ có thể đập đều đập hết, lại ném xuống cây gậy cuối cùng trong tay, Hạ Úc Huân mới chậm chạp mà đến.

Lương Khiêm xa xa mà nhìn thấy cô gái kia không nhanh không chậm mà đi dạo đến, quả thực sắp sửa suy sụp, hết như con khỉ nhanh chóng mà nhảy qua, thanh âm đều đã mang theo tiếng khóc nức nở, nói: “Bà cô của tôi ơi! Cô sao bây giờ mới đến vậy? Nhanh vào đi thôi! Cô không biết BOSS chúng tôi ghét nhất người đến trễ sao? Hiện tại BOSS đang ở bên trong nổi trận lôi đình a! Cô...”

Hạ Úc Huân nhìn Lương Khiêm một bộ “Cô tự cầu nhiều phúc hy vọng cô đừng bị chết quá thảm”, có chút vô ngữ, có khoa trương như vậy sao?

Hạ Úc Huân đang muốn nhắc chân tiến vào phòng bệnh, dư quang chú ý thấy Uất Trì Phi đang mặt đầy địch ý mà nhìn mình, vì thế không cam lòng yếu thế mà trừng mắt đáp trả.

Trong nháy mắt kia, Uất Trì Phi thế nhưng từ con người cô đã nhận ra một tia sát khí tối tăm, nhưng cảm giác kia biến mất quá nhanh, thế cho nên hẳn chỉ cho rằng thần kinh mình quá căng thẳng nên nhìn lầm rồi, suy nghĩ xuất thần mà nhìn bóng dáng Hạ Úc Huân.

Hạ Úc Huân vươn tay, đẩy cửa phòng ra, cất bước đi vào.

Vừa muốn bước bước thứ hai, một vật thể không xác định nghênh diện bay tới, Hạ Úc Huân vội vàng nghiêng người né tránh.

Lương Khiêm cùng Uất Trì Phi thực không phúc hậu mà đứng ở cửa lên nhìn, chờ xem kịch vui.

Phòng chừng sẽ bị mắg đến máu chó phun đầu rồi!

Lão đại mắg người không dùng từ ngữ thô tục, nhưng lại có thể từng chữ từng chữ tàn nhẫn có thể khiến người ta hận không thể tự mình kết thúc.

Hiện tại kết quả tốt nhất là lão đại có thể trực tiếp đem cô gái không biết tốt xấu này đuổi đi.

Cho dù là tìm người thế thân, cũng nên tìm người nghe lời, thức thời mới đúng.

Hạ Úc Huân đứng ở cửa, liếc mắt nhìn lại, chỉ thấy trên mặt đất phòng bệnh bừa bãi.

Cô lộ ra vẻ mặt nhìn thế là đủ rồi, thật cẩn thận mà đi qua những mảnh vỡ thủy tinh và rác sắc nhọn đầy đất.

Thằng nhãi này tính tình thật đúng là ác liệt trước sau như một!

“Vì cái gì đến bây giờ mới đến? Tôi đã nhắc nhở cô qua đây sớm một chút.” Ánh mắt Lãnh Tư Thần không hề có chút độ ấm mà nhìn chăm chăm cô, thanh âm càng lạnh thấu, trong nháy mắt mở miệng liền như gió lạnh thág cháp như đao cắt cắt lên trên mặt người.

Nhớ tới bộ dáng phát bệnh tối hôm qua của cô, anh vốn là muốn quan tâm một chút, nhưng tưởng tượng đến cô không thích mình, kéo dài tới bây

giờ mới tâm bất cam tình bất nguyện mà lại đây, nói ra liền nhin không được mang theo vài phần thuốc súng.

Cô có biết chính cô ngày hôm qua sau khi rời khỏi anh chờ đợi có bao nhiêu gian nan không?

Cô có biết buổi sáng còn chưa nhìn thấy bóng dáng cô, anh có bao nhiêu tuyệt vọng không?

Cô có biết chính anh một đêm 24 giờ, một ngàn bốn trăm bốn mươi phút, tám vạn sáu ngàn bốn trăm giây là như thế nào mà vượt qua không?!

Hạ Úc Huân dường như không cảm giác được anh tức giận, không nói một lời mà lướt qua “Nguy hiểm” đi đến mép giường của anh, đầu tiên là đem bàn ăn nhỏ dựng lên, tiếp theo tìm một cái khăn lông lau trên giường, cuối cùng đem bình giữ nhiệt trong tay đặt xuống, mở nắp ra, mùi hương canh gà nồng đậm tức khắc tràn ra bốn phía.

“Bởi vì muốn hầm cái này, cho nên mới chậm trễ, canh gà nhất định phải hầm lâu một chút mới thơm. Tôi không có kinh nghiệm chăm sóc người bệnh, ngày hôm qua hỏi bác sĩ, nói cái này trợ giúp miệng vết thương khép lại.” Hạ Úc Huân ngữ khí bình tĩnh giải thích.

Lời này không chỉ là vì trấn an Lãnh Tư Thần, cũng là lời nói thật, đại khái là không ai hy vọng Lãnh Tư Thần khỏi hẳn hơn cô.

Lương Khiêm ngoài cửa nhỏ giọng nói thầm, chắc chắn, nói: “Đừng shock! Lão đại sẽ tin tưởng loại lí do ngu ngốc này sao? Cái gì hầm canh gà a, thật sự có lòng sao không hầm từ tối hôm qua đi? Cho rằng nói vài câu lời hay lão đại chúng ta có thể bị dụ sao?”

Uất Trì Phi phụ họa: “Đúng vậy, quá ngây thơ rồi! Cậu xem đi! Tôi đoán lão đại nhất định sẽ đem canh gà hắt lên trên người cô gái này! Không biết tốt xấu!”

Quả nhiên, như bọn họ dự liệu, vẻ mặt Lãnh Tư Thần ghét bỏ mà nhìn canh gà, sắc mặt hoàn toàn không có dấu hiệu biến hóa.

Lương Khiêm cùng Uất Trì Phi đang cảm thấy bị ai cho cô gái to gan lớn mật kia, chỉ thấy Lãnh Tư Thần nhìn thoáng qua tay phải treo băng vải, bó thạch cao của anh, gương mặt lạnh lùng băng sơn vô cùng đáng sợ mở miệng nói ——

“Cô đứt cho tôi.”

Lương Khiêm: “.....”

Uất Trì Phi: “.....”

Ha ha, lão đại anh vì cái gì luôn không ra bài theo lẽ thường vậy?

Thế giới quan lại bị điên đảo rồi làm sao bây giờ.....

Nhóm dịch: Mèo Xinh

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 471: Tôi Hiện Tại Liên Cầm

Ngữ khí này, thật đúng là đủ đương nhiên!

Hạ Úc Huân trên trán xẹt qua vài đường hắc tuyến, hít sâu một hơi, xoay người liền đi.

Cô gái đáng chết, cứ nhiên dám làm lơ anh!

Lãnh Tư Thần trong lòng căng thẳng, lại thấy cô kéo ghế dựa, sau đó lại đi rồi trở về. Vì thế âm thầm nhẹ nhàng thở ra, khóe miệng căng chặt cũng nhu hòa hơn chút.

Hạ Úc Huân ngồi xuống bên giường bệnh, đem bình giữ nhiệt đặt trên hai chân mình, đầu tiên là dùng muỗng gạt bỏ tầng dầu trên cùng qua một bên, sau đó múc một muỗng canh gà cẩn thận đưa đến bên môi anh.

Lãnh Tư Thần chỉ nhìn cô, không có ý muốn ăn.

Chẳng lẽ cô không thối một cái rồi hãy cho anh ăn được sao? Trước kia cô đều sẽ thối.

“Làm sao vậy?” Hạ Úc Huân nhẩn nại hỏi. Người này lại muốn nháo cái gì đây?

“Nóng.” Lãnh Tư Thần quay đầu đi, vẻ mặt bất mãn.

Hạ Úc Huân nhìn người đàn ông khó chịu trước mắt, trong lòng lửa giận vô danh cọ cọ bùng phát, nhưng lại không có biện pháp nào với anh.

Hạ Úc Huân thu con người dấu đi sự tức giận, đôi môi hơi chu lên, nhẹ nhàng hưởng cái muống thổi thổi, sau đó ôn nhu đưa đến bên miệng anh, nói: “Được rồi, không nóng.”

Lãnh Tư Thần rốt cuộc chịu phối hợp, nhưng, canh gà vừa vào miệng lại có vẻ không có mùi vị gì cả.

Giờ này khắc này, anh nào có tâm tư uống canh gà, áp lực suốt 5 năm tưởng niệm, anh chỉ muốn âu yếm, phần lớn tâm tư đều tập trung trên môi cô.

Hạ Úc Huân có chút vô ngữ, chỉ là uống cái canh gà mà thôi, anh cần phải dùng vẻ mặt nhận nhạo say mê đó sao?

Nói đi nói lại, 5 năm không gặp, khuôn mặt người đàn ông này thật là càng ngày càng trêu hoa ghẹo nguyệt, năm tháng hoàn toàn không lưu lại vết tích trên khuôn mặt anh, ngược lại khiến anh càng thêm thâm thúy mê người trưởng thành đầy mị lực.

Đã từng, nhất cử nhất động của anh đều có thể khiến cô trầm mê trong đó không cách nào tự kiềm chế, anh chỉ cần bố thí cho cô một cái ánh mắt, cô đều sẽ hưng phấn mà vài ngày ngủ không yên, cả trái tim đều nhảy lên vì anh.

Cô còn chưa bao giờ nghĩ tới có một ngày mình có thể đối với anh tâm lặng như nước thế này.

Tất cả đều là mây bay, không tức là sắc, sắc tức là không, chỉ là cái xác mà thôi.

Hạ Úc Huân cảm thấy cảnh giới của mình thật là càng lúc càng cao!

Nhưng mà, nhìn Hạ Úc Huân đối mặt với mình với thái độ vô cùng bình tĩnh, tim Lãnh Tư Thần lại luống cuống.

Chẳng lẽ..... Chẳng lẽ cô thật sự đã không còn chút cảm giác với mình sao?

Lãnh Tư Thần luôn luôn bày mưu lập kế lần đầu tiên có cảm giác không chắc chắn.

Cho Lãnh Tư Thần ăn phân nửa phần canh gà, lại hầu hạ anh ăn cơm trưa như hầu Hoàng Thượng, cuối cùng Lãnh Tư Thần ngừng nghỉ trong chốc lát đi xem văn kiện.

Hạ Úc Huân chán đến chết mà chờ ở phòng bệnh, thần sắc có chút nôn nóng mà nhìn đồng hồ trên di động.

Tới gần kỳ thi đại học, cô đều đã gấp đến mức quỳ xuống xin hiệu trưởng mới cho nghỉ mấy ngày.

Tuy rằng người ở bệnh viện, nhưng một lòng vẫn là ở trên người những đứa trẻ đó.

Nỗ lực lâu như vậy, thật vất vả gần đây thành tích học tập của bọn nhỏ mới có chút tiến bộ, lúc này đột nhiên xin nghỉ nhiều ngày như vậy, không chừng những nỗ lực trước kia đều thất bại trong gang tấc.

Thấy cô đứng ngồi không yên, Lãnh Tư Thần vui đầu với một đồng văn kiện sắc mặt càng ngày càng khó coi, cuối cùng không thể nhịn được nữa mà ngẩng đầu lên, âm thanh lạnh lùng nói: “Sao? Cùng tôi ở bên nhau cảm giác sống một ngày bằng một năm à?”

Đâu chỉ là sống một ngày bằng một năm a.....

Hạ Úc Huân đương nhiên không dám nói lời này, chỉ có thể cố gắng mềm giọng thương lượng với anh: “Lãnh tiên sinh, ngài hiện tại tạm thời cũng không cần tôi làm gì, tôi có thể rời khỏi trước, buổi tối lại đến được không?”

Sắc mặt Lãnh Tư Thần trong nháy mắt đen như đáy nồi, nói: “Ai nói tôi không cần! Tôi hiện tại liền cần! Lại đây!”

Nhóm dịch: Mèo Xinh

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 472: Không Liên Quan Đến Tôi

Anh thật sự sắp bị cô gái này làm cho tức chết rồi!

Hạ Úc Huân tâm bất cam tình bất nguyện mà đi qua, nói: “Ách, chuyện gì vậy?”

Lãnh Tư Thần đem một xấp văn kiện thật dày ném cho cô, nói: “Đọc giúp tôi!”

Đã từng, anh chỉ là phát sốt thôi, cô đều sẽ đau lòng, không muốn anh quá mệt mỏi, cẩn thận chủ động giúp anh đọc văn kiện.

Nhưng hiện tại thì sao, anh bị thương thành như vậy, cô cứ nhiên không thèm nhìn anh cái nào.

Đến khi mất đi anh mới phát hiện, hạnh phúc mình đã từng có được vụt mất như thế nào.

Hạ Úc Huân nhìn trước mắt Hàn Văn chi chút, vừa muốn mở miệng, đột nhiên nhớ tới một màn 5 năm trước kia, sắc mặt ửng đỏ.

[Hạ Úc Huân, em có biết mỗi lần em đọc tiếng Anh thanh âm đều rất nhẹ nhàng không?]

[a? Phải không?]

[Uhm, lúc đọc Hàn Văn càng nhẹ nhàng hơn. Khiến người khác vừa nghe liền muốn làm chuyện xấu.....]

Vì thế, Hạ Úc Huân nhanh chóng quyết định nói: “Thực xin lỗi, tôi xem không hiểu.”

Lãnh Tư Thần cắn răng, Hạ Úc Huân, em đủ tuyệt tình!

Cư nhiên hoàn toàn không làm gì được cô, một cổ thất bại xưa nay chưa từng có nảy lên trong lòng.

“Đáng chết..... A.....” Lãnh Tư Thần đau hô lên một tiếng.

“Anh làm cái gì?” Nhìn thấy Lãnh Tư Thần cư nhiên dùng tay bị thương đập lên ván giường, sau đó lại đau đến mày nhíu chặt, Hạ Úc Huân vội vàng phi qua ngăn anh tự mình hại mình.

Nói đùa, mặc kệ anh hồ nháo như vậy, cô rốt cuộc khi nào mới có thể giải thoát.

Khoảnh khắc thân thể cô nghiêng lại đây, hai tròng mắt Lãnh Tư Thần híp lại, mau tay nhanh mắt mà nhân cơ hội một tay đem cô kéo ngã vào lòng mình.

“Này, anh.....” Hạ Úc Huân sửng sốt, hay tay chống trên lồng ngực anh, kinh hoàng như chống trên bàn ủi.

“Đừng nhúc nhích, sẽ đụng tới miệng vết thương của tôi.” Lãnh Tư Thần đem đầu chon vào vai cô, rầu rĩ mà nói.

“Biết bị thương anh còn lộn xộn! Lãnh tổng, xin anh buông tôi ra!” Miệng cô tức giận bất bình nói, lại vẫn vì anh nói đừng tùy ý lộn xộn, để tránh anh lại bị thương thêm.

Cái tên tiểu nhân đê tiện này, đây là bắt được điểm uy hiếp của cô rồi!

Qua một hồi lâu, thấy anh vẫn không có ý muốn buông tay, ngược lại hơi thở phun ở cổ cô càng ngày càng nóng rực, Hạ Úc Huân cho dù muốn kiên nhẫn cũng hao hết, nói: “Lãnh tiên sinh, ngài rốt cuộc muốn như thế nào? Tuy rằng tôi đã nói sẽ phụ trách, nhưng là phụ trách yêu cầu sinh hoạt của anh, chứ không bao gồm nhu cầu sinh lý! Được rồi, vì muốn anh thấy thành ý của tôi, anh nếu như thực sự cần về phương diện này, tôi cũng có thể giúp anh liên hệ những người khác!”

Lãnh Tư Thần nghe được nổi trận lôi đình: “Tôi ai cũng không cần! Tôi chỉ muốn cô!”

Cô gái đáng chết, điểm này thật sự không thay đổi, động một tí liền muốn đem anh đẩy cho người khác, 5 năm trước là như thế này, 5 năm sau vẫn là như vậy! Anh đến bây giờ còn chưa bị tức chết quả thực là kỳ tích!

Môi nóng rực trượt trong cô thơm ngát của cô, cuối cùng ngậm một phần thịt non bên cổ cô, giống như cho hả giận mà cắn xuống.

Hạ Úc Huân hô nhỏ một tiếng, toàn thân cứng đờ, giống như một con nai bị báo săn cắn ngang cổ, nói: “Lãnh tổng, mời ngài tôn trọng một chút!”

Hô hấp Lãnh Tư Thần có chút dồn dập, khàn khàn mở miệng nói: “Hạ Như Hoa tiểu thư, khuôn mặt cô và bà xã của tôi thật sự rất giống.”

“Bà xã anh?” Cô nghĩ không ra mình rốt cuộc có chỗ nào giống Cung Hiền Anh.

Thanh âm Lãnh Tư Thần đè nén thâm trầm đau khổ, nói: “Cô gái duy nhất mà tôi yêu trong đời.”

Hạ Úc Huân trong lòng lộp bộp một chút, hỏi: “Vậy thì như thế nào?”

“Tôi rất nhớ cô ấy.” Lãnh Tư Thần ôm lấy thân thể cô hơi có chút run rẩy.

Nơi nào đó mềm mại nhất trong đáy lòng lại bắt đầu quặn đau, Hạ Úc Huân cố gắng chống đỡ, lạnh nhạt nói: “Đây hình như không liên quan đến tôi.”

Lãnh Tư Thần siết chặt eo cô, nói: “Một ngàn vạn, làm tình nhân của tôi.”

Nhóm dịch: Mèo Xinh

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 473: Cô Ấy Hình Như Ghen

Sắc mặt Hạ Úc Huân bỗng cứng đờ, ngay sau đó lửa giận đè nén trong lòng đã lâu giống như núi lửa trong nháy mắt phun trào, cũng bất chấp miệng vết thương của anh, nặng nề mà một tay đem anh đẩy ra, nói: “Lãnh Tư Thần, anh đi chết đi!”

Thẳng đến khi thấy con người Lãnh Tư Thần chớp động khác thường cùng ý vị tìm tòi nghiên cứu, Hạ Úc Huân mới nhanh chóng dịu bớt cảm xúc quá mức kích động, xoa xoa cái trán nói: “Xin lỗi, Lãnh tổng, tôi hiểu được tâm trạng của anh, nhưng không cách nào tán thành cách làm của anh.”

Đáng chết, lại mất không chế!

Nhưng thật sự không thể trách cô, thẳng nhãi này cứ nhiên dùng tiền mua một cô gái để làm thế thân cho mình? Chuyện hoang đường như vậy, anh có phải điên rồi hay không?

Cô trước đây từng dự đoán vô số phương pháp ứng đối với tình huống có thể phát sinh, nhưng mà vậy cũng chả làm được mẹ gì, người này trước nay đều không dựa theo lẽ thường ra bài, quả thực hệt như quả bom hẹn giờ, cô thời thời khắc khắc đều hồi hộp cẩn thận mà ứng đối.

Nhìn thấy trong mắt cô vẻ khiếp sợ cùng chán ghét, khóe môi Lãnh Tư Thần trào phúng mà gợi lên, lười biếng mở miệng nói: “Hạ tiểu thư nhất

định chưa từng nhớ một người, không hiểu được sự đau khổ của tưởng niệm đến mức tận cùng lại không cách nào gặp mặt.”

Hạ Úc Huân cười lạnh một tiếng, đáp: “Không thể tin được nhân vật như Lãnh tống, cư nhiên lại nặng tình như vậy. Bất quá, anh đưa ra yêu cầu như vậy đối với tôi, có nghĩ tới cảm nhận của Cung tiểu thư chứ?”

Hai người đối chọi gay gắt, trong không khí cọ xát ra tia lửa kịch liệt.

Lúc này “Thịch thịch thịch” tiếng gõ cửa vang lên, đánh vỡ bầu không khí giăng co.

Không nghĩ tới nhắc Tào Tháo Tào Tháo liền đến, người tới lại là Cung Hiền Anh một thân mát lạnh hoạt bát.

Lãnh Tư Thần mày nhíu lại, cô tới làm cái gì?

Còn chưa phản ứng lại, Cung Hiền Anh đột nhiên thân mật mà mở miệng nói: “Thân ái, anh khỏe chưa!”

Hai người, cô gái minh diễm động lòng người, người đàn ông lãnh khốc trầm tĩnh, sự kết hợp tuần nam mỹ nữ, nhìn sao lại đẹp mắt đến vậy.

Xem ra cô rốt cuộc có thể thanh tịnh một chút.

Hạ Úc Huân nhẹ nhàng thở ra, vọt qua một bên, vừa định thức thời mà lui ra ngoài, liền nghe được Lãnh Tư Thần gầm nhẹ một tiếng: “Ai cho phép cô rời đi!”

Hạ Úc Huân bất đắc dĩ, chỉ đành đứng lại làm bóng đèn.

“Cô tới làm cái gì?” Lãnh Tư Thần sắc mặt không vui quét mắt nhìn Cung Hiền Anh không mời mà đến kia. Cung Hiền Anh ngồi xuống bên mép giường anh, đưa lưng về phía Hạ Úc Huân, dùng ánh mắt hung tợn lườm anh.

Vớ vẩn! Lợi dụng xong rồi liền ném qua một bên! Thật đủ tuyệt tình a!

Lãnh Tư Thần mặt không cảm xúc, không hề áy náy.

Cung Hiền Anh cắn chặt răng, thân thiết mà tiến đến bên tai anh, dùng thanh âm chỉ có hai người có thể nghe được nói: “Tôi tới giải quyết hậu quả a! Sao? Cho dù anh tìm được người rồi, cũng trị không được à! Nghe nói, vợ và con trai anh tất cả đều không nhận!”

Cô mới không tin chuyện này chỉ là trùng hợp, nếu người kia không phải người anh muốn tìm, Lãnh Tư Thần không thể nào mất công lừa cô, đem cô lưu tại bên người.

“Cô.....” Người phụ nữ này quả thực cái hay không nói, nói cái dở.

“Này, đừng tròng tôi! Ôn nhu một chút! Tới tới, cười một cái! Cô ấy hình như ghen kìa!”

Lãnh Tư Thần nghe vậy ngẩn ra, trên mặt tức giận bớt đi phân nửa, lập tức lướt qua Cung Hiền Anh dùng dư quang nhìn Hạ Úc Huân đang ngồi trở lại bàn cúi đầu soạn bài, nói: “Có sao?”

Rõ ràng một chút phản ứng đều không có!

“Tư Thần, anh làm em sợ muốn chết! Em còn tưởng rằng sẽ không còn được gặp lại anh! Anh nếu có bất trắc gì, em biết làm sao bây giờ a.....” Cung Hiền Anh như nổi điên, nói diển liên diển, toàn bộ đều dán sát người Lãnh Tư Thần, rúc vào trong lòng anh làm bộ chim nhỏ nép vào người khóc thút thít.

Lãnh Tư Thần theo bản năng mà muốn một tay đem cô đẩy ra, trên đường lại thay đổi chủ ý, cố nén cảm giác chán ghét bị người khác đụng chạm, dùng thanh âm ôn hòa an ủi nói: “Đồ ngốc, anh không có việc gì, đừng khóc, trang điểm đều nhòe cả.”

Nói xong còn ôn nhu mà lau nước mắt cho cô.

Ngọa tào!!!

Cung Hiền Anh nhìn Lãnh Tư Thần biến sắc còn nhanh hơn lật sách, vẻ mặt gặp quỷ, quả thực xem thế là đủ rồi!

Kỹ thuật diễn của Lãnh Tư Thần này có phải có chút quá tốt hay không!

Nhóm dịch: Mèo Xinh

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 474: Đùng Nuông Chiều Anh Ấy

Cung Hiền Anh hơn nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại, thật cẩn thận mà quay đầu liếc mắt nhìn Hạ Úc Huân một cái, ngay sau đó hưng phấn nói: “Hữu dụng hữu dụng! Hiện tại ghen rồi!”

Quả nhiên, Hạ Úc Huân cầm chặt cán bút khớp xương ngón tay có chút trắng bệch, động tác viết chữ cũng dừng lại.

Sắc mặt Lãnh Tư Thần dịu lại, xem ra Cung Hiền Anh xuất hiện vẫn là có chút tác dụng.

Bất quá, cô rốt cuộc vì cái gì có lòng tốt muốn giúp anh như vậy?

Dường như nhìn thấu tâm tư anh, Cung Hiền Anh không có hảo ý mà ha ha cười nói: “Đương nhiên là bởi vì tò mò rồi! Tôi đã sớm nói đối với vợ anh quả thực cảm thấy hứng thú!”

Cung Hiền Anh nói xong, trước khi Lãnh Tư Thần kịp nổi giận nhảy nhót đi tới trước mặt Hạ Úc Huân, nói: “Xin chào! Tôi là Cung Hiền Anh, cô có thể gọi tôi là Hiền Anh, Tiểu Anh hoặc là Anh nhi, cô chính là mẹ của đứa bé kia sao?”

Không dự đoán được Cung Hiền Anh sẽ chủ động cùng mình chào hỏi, Hạ Úc Huân ngăn người đứng lên, đáp: “Đúng vậy, không biết Cung tiểu thư có rảnh hay không, tôi có một số việc muốn cùng cô nói rõ.”

“Rảnh! Rảnh!” Cung Hiền Anh vội không ngừng nói.

“Vậy thì tốt, chúng ta đi ra ngoài nói chuyện?” Hạ Úc Huân không quên phải chịu trách nhiệm giải thích rõ ràng với Cung Hiền Anh.

“Được được! Chúng ta nói chuyện riêng!” Cung Hiền Anh một lời liền đồng ý.

Lãnh Tư Thần: “.....”

Trơ mắt nhìn hai người phụ nữ cứ như không có người khác mà đi ra ngoài, ném anh một mình trong phòng bệnh.

Lãnh Tư Thần nghĩ như thế nào cũng không yên tâm.

Nỗ lực nói với bản thân trấn tĩnh trấn tĩnh, tuy rằng Cung Hiền Anh là con, nhưng Tiểu Huân là thẳng a!

-

Hành lang.

Hạ Úc Huân trật tự rõ ràng mà đem mọi chuyện đã chuẩn bị từ trước giải thích rõ ràng cho Cung Hiền Anh nghe.

Dưới tình huống vừa rồi Lãnh Tư Thần còn nói cái gì “Một ngàn vạn làm tình nhân của tôi”, đối mặt với Cung Hiền Anh, kỳ thật cô có chút xấu hổ.

Kết quả, ngoài dự liệu của cô gây khó xử làm khó dễ tất cả đều không có xuất hiện, Cung Hiền Anh vui vẻ đến mức cô có chút phản ứng không kịp. Cô đột nhiên có chút hiểu ra Lãnh Tư Thần vì cái gì sẽ thích cô gái như vậy.

Sớm nên biết, người đàn ông như Lãnh Tư Thần, muốn phụ nữ ưu tú cỡ nào mà không có.

Nhưng, nếu đã có người thích, vì cái gì lại phải dây dưa không buông với quá khứ a?

“Hạ tiểu thư, tôi cảm thấy chúng ta đặc biệt hợp ý, có rảnh cùng nhau đi dạo phố ăn cơm uống trà chiều nhé!”

“Khụ, có cơ hội nói.....”

“VẬY tôi đi trước, công ty còn có việc, Tư Thần liền nhờ cô, tên kia tính tình đặc biệt xấu, cô đừng quá nuông chiều anh ấy!”

“Ách..... Nga.....”

Cung Hiền Anh cuối cùng đi rồi, Hạ Úc Huân không hiểu ra sao về tới phòng bệnh.

“Cô ấy nói cái gì với cô?” Lãnh Tư Thần vừa thấy cô tiến vào lập tức khẩn trương mà truy vấn.

“Không nói gì cả, tôi đã cùng cô ấy giải thích mọi chuyện, Cung tiểu thư khá tốt, hiểu lầm đã giải trừ, còn hẹn tôi rảnh cùng nhau đi dạo phố ăn cơm uống trà chiều.....” Để tránh về sau sẽ có phiền toái, Hạ Úc Huân nhất nhất đúng sự thật trả lời.

Lãnh Tư Thần đầu đầu không thôi xoa xoa ấn đường, ngữ khí có chút nặng nề, nói: “Cô về sau cách xa cô ấy một chút! Có nghe hay không?”

Hạ Úc Huân lạnh lùng nói: “Cung tiểu thư bất quá chỉ là khách khí vài câu mà thôi.”

Anh phải căng thẳng vậy sao? Chẳng lẽ mình sẽ làm gì với cô ấy sao?

Hạ Úc Huân tức giận bất bình mà tiếp tục soạn bài, đắm chìm trong đề bài mới làm mình bình tĩnh lại.

Lãnh Tư Thần tiếp tục thất thần mà xem văn kiện, hai người coi như bình an vô sự.

Thời gian không biết qua bao lâu, thạch thạch thạch tiếng gõ cửa vang lên, một hộ lý đỏ mặt bưng bồn nước ấm đi đến.

“Lãnh tiên sinh, ngài hiện tại vẫn chưa thể tắm rửa, tôi giúp ngài lau người một chút nhé?”

Nhóm dịch: Mèo Xinh

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 475: Có Thể Chuyên Tâm Một Chút Hay Không?

Lãnh Tư Thần ngẩng đầu nhìn Hạ Úc Huân đang dựa vào bàn nhỏ nghiêm túc soạn bài, mặt không cảm xúc nói: “Để đó, đi ra ngoài.”

Đây là bị cự tuyệt? Hộ lý căn căn môi, không tình nguyện mở cửa lui ra ngoài.

Lúc đó, Hạ Úc Huân đang hăng hái chiến đấu cùng một đề thi toán học.

Đáng chết, càng ngày càng bí, cứ nhiên toán cấp ba đều làm không được! Làm ba bốn lần vẫn là đáp án không giống nhau, rốt cuộc là sai ở chỗ nào!

Cô ghét nhất chính là toán học, nhưng lại chọn dạy toán, trong tiềm thức, cô đang cố tình mà phủ quyết quá khứ bản thân, ngay cả thói quen nhỏ đều đang bắt mình thay đổi.

“Tiểu Hoa!”

Tên kia lại muốn sai cô, Hạ Úc Huân bỏ đề thi đang làm dở, bất đắc dĩ mà đi qua.

“Làm sao vậy Lãnh tiên sinh?”

Lãnh Tư Thần nhìn khăn lông và nước ấm đặt ở đầu giường, tư thái một vị quốc vương kiêu ngạo, nói: “Lau mình cho tôi.”

Hạ Úc Huân hơi nhăn đầu mày, do dự một lát đến gần một bước.

Dưới ánh mắt nóng rực chăm chú nhìn của Lãnh Tư Thần, hai tay trắng nõn của Hạ Úc Huân cởi bỏ từng viên cúc áo của anh, tiếp theo cẩn thận tránh cánh tay bị thương, chậm rãi đem quần áo cởi ra.....

Đến khi lồng ngực màu mật không hề che lấp mà loã lồ ở trước mắt, Hạ Úc Huân cũng mặt không đổi sắc.

Nếu là trước đây Hạ Úc Huân nhất định sẽ thổ huyết rồi!

Thực đáng tiếc, hiện tại cô căn bản là không có cảm giác, không biết đây có phải là lãnh cảm hay không, 5 năm qua cô hình như đối với bất cứ người đàn ông nào đều không chút hứng thú, hiện tại, ngay cả Lãnh Tư Thần cũng không ngoại lệ.

Bất quá, cô không cảm thấy thay đổi như vậy có gì không tốt, đã chịu đủ cảm giác tinh thần bị người khác khống chế rồi.

Ánh mắt Lãnh Tư Thần từ chờ mong dần dần trở nên vắng lặng.

Hạ Úc Huân không có chú ý biến hóa trong sắc mặt của Lãnh Tư Thần, mắt nhìn thẳng đem khăn lông vắt khô một nửa, sau đó nghiêng người, từ mặt đến cổ, lại đến bả vai, xương quai xanh..... Từng chỗ cẩn thận chà lau.

Lúc này đại não cô đã hoàn toàn bị đề toán học chiếm cứ.

Chẳng lẽ là cô dùng sai phương pháp giải sao?

Có lẽ đổi qua đường phụ trợ thử xem.....

Lãnh Tư Thần mày càng nhăn chặt, mà Hạ Úc Huân vẫn thành kính mà chuyên chú suy nghĩ đề toán học, thẳng đến khi anh bóp cổ tay cô cũng không có phát hiện.

“A ——” Hạ Úc Huân đột nhiên la lên một tiếng, Lãnh Tư Thần còn tưởng rằng cô rất cuộc có phản ứng, ai ngờ cô một bộ bình tĩnh đại ngộ nói: “Ta đã biết! Sao lại không nghĩ tới chứ, nếu không phải mình sai, nhất định là đáp án tham khảo sai!”

Hạ Úc Huân trong lòng nghĩ, ngày mai có thể dùng ví dụ này giáo dục học trò có quyền nghi ngờ chất vấn, tin tưởng chính mình.

Cô vừa muốn tiếp tục lau, lại phát hiện tay cầm khăn lông bị nắm chặt, vì thế mặt lộ vẻ nghi hoặc mà nhìn người trước mắt, hỏi: “Lãnh tổng? Làm sao vậy?”

“Cô có thể chuyên tâm một chút hay không?” Người nào đó nhẫn nại hiển nhiên đã tới cực hạn rồi.

Hạ Úc Huân vẻ mặt vô tội, đáp: “Tôi rất chuyên tâm a!”

Khóe miệng Lãnh Tư Thần thoáng qua một nụ cười trào phúng, nói: “Chuyên tâm? Chuyên tâm thất thần sao?”

Hạ Úc Huân bĩu môi, lẩm bẩm nhỏ giọng nói thầm: “Lau người cho anh không cần dùng đại não, dùng tay không phải có thể sao, chẳng lẽ còn phải dùng tâm là đạo lý gì.....”

Lãnh Tư Thần ngơ ngẩn mà nhìn cô gái trước mắt, cô thích toán học, cô ít nói, cô dùng ánh mắt nhìn người xa lạ, bình tĩnh đến khiến tim anh băng giá.....

Đây từng là Hạ Úc Huân sao?

“Cô..... Thật sự không phải cô ấy?” Thần sắc Lãnh Tư Thần có chút hoảng hốt hỏi.

Nhóm dịch: Mèo Xinh

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 476: Gọi Tôi A Thần

“Đến bây giờ anh còn tưởng tôi là cô ấy sao?” Hạ Úc Huân bất đắc dĩ mà lắc đầu, tiếp tục lau người cho anh.

Mỗi nơi trên người anh đều quen thuộc như vậy, cho nên xuất hiện thêm vài vết sẹo có vẻ đặc biệt đột ngột, có vài chỗ gần tim, hẳn là rất nguy hiểm.

“Nếu cô ấy nhiều năm như vậy đều không về tìm anh, cho thấy cô ấy sống rất tốt, hà tất lại đi quấy rầy cô ấy làm gì?” Hạ Úc Huân đứng trọng tâm mà kiến nghị.

“Cô ấy sống rất tốt? A, nhưng tôi lại sống không tốt, thật sự không tốt.....” Lãnh Tư Thần chôn đầu, cười khổ nói: “Kỳ thật tôi rất ích kỷ, tôi chỉ là bởi vì bản thân quá đau khổ, mới muốn tìm cô ấy, để được cứu rỗi.....”

Cho tới nay, tôi đều đang ích kỷ mà hấp thu độ ấm của cô ấy, yên tâm thoải mái mà tiếp thu sự trả giá của cô ấy, cô ấy tốt.....”

Động tác của Hạ Úc Huân dừng một chút, không có nói tiếp, cũng không biết nên nói cái gì, chỉ buông khăn lông nói: “Lau xong rồi.”

Cô không nói một lời mà giúp anh mặc áo sơmi, sau khi quần áo xong xuôi, vừa định cài cúc áo cho anh, anh lại đột nhiên đem cô ôm vào lòng.

Hạ Úc Huân: “.....”

Lại nữa.....

Đều bị thương thành như vậy liền không thể sống yên ổn một chút sao?

“Lãnh tổng.....” Cô bất đắc dĩ mà giãy giụa.

“Tôi muốn hỏi cô một lần cuối, cô có thừa nhận cô chính là Hạ Úc Huân hay không!” Ngữ khí Lãnh Tư Thần đã gần như uy hiếp.

“Tôi cũng nói rõ một lần cuối, tôi thật sự không phải.” Cô không chút dao động.

Cánh tay Lãnh Tư Thần lại siết chặt hơn, ngoài dự đoán không có ép hỏi cô, cũng không làm ra cử chỉ gì kinh người, chỉ một mỗi đem trọng lượng thân thể giao cho cô, ở bên tai cô nói nhỏ: “Có thể gọi tôi một tiếng A Thần hay không.....”

“.....” Hạ Úc Huân nhú mào.

“Tôi biết cô không phải cô ấy, có thể hay không? Tôi chỉ là muốn nghe.....” Thanh âm Lãnh Tư Thần khẽ run, chưa từng yếu ớt như vậy.

Sau một lúc lâu trầm mặc, Hạ Úc Huân rốt cuộc than nhẹ một tiếng: “A Thần.”

Được thôi, cô một người giới bình dân, không thể trêu vào đại tổng tài anh, hiện tại bất quá là gọi một tiếng mà thôi, gọi thì gọi! Cô nếu biểu hiện quá kích động quá bài xích, ngược lại khiến người khác hoài nghi.

Thanh âm quen thuộc nhẹ nhàng vang lên bên tai, Lãnh Tư Thần say mê mà nhắm mắt lại, không muốn tỉnh lại, nói: “Lại gọi một lần nữa.”

Hạ Úc Huân ngoan ngoãn mà tiếp tục gọi: “A Thần.”

Lãnh Tư Thần: “Lại gọi một lần nữa.....”

Hạ Úc Huân: “A Thần.”

Lãnh Tư Thần: “Tiếp tục.”

Hạ Úc Huân: “.....”

Sự thật chứng minh, thằng nhãi này luôn có bản lĩnh đem người khác bức điên.

“Lãnh đại tổng tài! Ngài đừng được một tắc lại muốn tiến một thước chứ? Ngài nếu muốn nghe, tôi ghi âm lại một lần rồi phát đi phát lại cho anh nghe được chứ?” Hạ Úc Huân bất đắc dĩ mà đẩy anh ra.

Lãnh Tư Thần bị đẩy ra tựa như đứa trẻ bị vứt bỏ, vô cùng ai oán mà nhìn cô.

Hạ Úc Huân tránh đi ánh mắt anh thu dọn đồ đạc, nói: “Đã khuya, tôi cần phải trở về.”

“Cô phải đi?” Tầm mắt anh theo chuyển động của cô.

“Uhm.”

Mày Lãnh Tư Thần bỗng nhiên nhăn lại, nói: “Tôi nói rồi, cô phải 24 giờ bên tôi.”

“Xin lỗi, Lãnh tổng, tôi có gác cổng. 9 giờ cần trở về.”

“Gác cổng? Cô không phải nói cô không có người thân nào khác sao? Ai cấm cô?” Lãnh Tư Thần hiển nhiên không tin, tiếp đó trong lòng hoảng hốt, chẳng lẽ cô có tình nhân rồi?

Hạ Úc Huân vừa định mở miệng, vừa lúc có điện thoại gọi qua.

Vì thế, thần sắc không kiên nhẫn trên mặt Hạ Úc Huân lập tức trở nên ôn nhu: “Alo! Bảo bối ~”

“Mẹ, sao mẹ còn chưa về?” Đầu bên kia di động là thanh âm mềm mại ngọt nhu xen lẫn một tia buồn ngủ và lo lắng.

“Chờ lát nữa mẹ liền về, tự con ngủ trước được không?” Hạ Úc Huân ôn nhu mà dỗ.

Nhóm dịch: Mèo Xinh

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 477: Quạt Gió Cho Tôi

“Con phải đợi mẹ.” Cậu nhóc lẩm bẩm.

“Bảo bối ngoan, buổi tối bên ngoài lạnh, không được ngồi trên ngạch cửa chờ mẹ, mẹ lát nữa liền về rồi. Nghe lời được không?” Hạ Úc Huân ôn nhu khuyên.

“Vậy được rồi.....” Cậu nhóc không muốn làm mẹ lo lắng, đành phải cố mà đáp ứng.

Hạ Úc Huân cúp máy, khóe miệng vẫn còn ý cười dịu dàng, thần sắc ấm áp kia và vẻ lạnh nhạt xa cách khi đối diện với anh hèn toàn bất đồng.

Thì ra cô không phải tính tình lãnh đạm, chỉ là anh không phải là người có thể để cô đối xử ấm áp.

Nhận thức này làm tim anh như bị đao cắt.

Hạ Úc Huân cái gì đều có thể thỏa hiệp, con trai duy nhất chính là điểm mấu chốt của cô, cho nên cho dù trở mặt với Lãnh Tư Thần cũng phải chuẩn bị về nhà.

Bất quá, khiến cô kinh ngạc chính là, Lãnh Tư Thần không có tiếp tục gây khó xử cho cô.

“ Có thể về, ngày mai buổi sáng 7 giờ..... Thôi, trước mười hai giờ qua đây.” Lãnh Tư Thần nói.

Hạ Úc Huân nghe vậy lộ ra vẻ kinh ngạc. Hả..... Cư nhiên dễ nói chuyện như vậy.....

Hạ Úc Huân hoảng hốt một lát vội vàng đáp lại: “Đã biết! Cảm ơn Lãnh tiên sinh!”

Lãnh Tư Thần thế mới biết thì ra con trai gác cổng, anh còn có thể nói cái gì, cho dù là ghen ghét đến cả trái tim đều chua xót, cũng chỉ có thể thả cô về nhà cùng con trai ngủ.

Về đến nhà, tiếp nhận một trăm lẻ tám câu hỏi của con trai, cô nói thêm chọc cười dỗ dành rồi làm nũng cuối cùng mới khiến cậu nhóc an tâm.

Ngày đầu niên gian nan nhất đã qua, hy vọng về sau cũng sẽ thuận lợi.

Hy vọng cuộc sống yên bình như vậy, có thể tiếp tục.

-

Ngày hôm sau, giữa trưa trước 12 giờ Hạ Úc Huân mới đến bệnh viện.

Bên ngoài nắng gắt như đổ lửa, cô thật vất vả tới bệnh viện, cho rằng vào phòng bệnh liền sẽ mát mẻ một chút, nào ngờ sau khi vào vẫn nóng hệt như nhau.

“Không mở điều hòa sao?” Hạ Úc Huân thở hồng hộc hỏi.

Lãnh Tư Thần ngồi ở kia nhàn nhã tự đắc mà uống trà xem văn kiện, cũng không ngẩng đầu lên mà nói: “Điều hòa hỏng rồi, đang sửa.”

Hạ Úc Huân hồ nghi mà nhìn anh một cái, cảm thấy có chút không thích hợp, nhưng lại không thể nói chỗ nào không đúng.

Hạ Úc Huân rãi rời ngồi xuống bên trên sofa, cầm lấy một quyển notebook không ngừng quạt gió.

Áo khoác ngăn tay bên ngoài của cô đã hoàn toàn ướt đẫm, bên trong mặc một chiếc ba lỗ trắng.

Ngày thường ở nhà cô trực tiếp mặc chiếc áo ba lỗ là được, làm chuyện gì cũng tiện, hiện tại đương nhiên không tốt để mặc ít như vậy.

Lãnh Tư Thần ngăm cản chặt rằng.

Cô gái này nóng thành như vậy nhưng không muốn cởi áo khoác, hiển nhiên là có quỷ!

“Tiểu Hoa, lại đây, quạt gió cho tôi.” Lãnh Tư Thần một bộ đại gia ra lệnh nói.

Hạ Úc Huân ghen một bụng lửa, đi qua nghe lời mà quạt gió cho anh.

Lãnh Tư Thần: “Tiểu Hoa, dùng sức một chút.”

Người này cũng quá không nhân đạo đi! Cô cũng rất nóng không phải sao? Thật đem cô xem như tiểu nha hoàn phải không! Mở miệng kêu Tiểu Hoa trôi chảy đến như vậy!

Hạ Úc Huân dùng sức quạt cho hả giận, khiến cho nơi nào đó đông đưa lay động, khiến người ta tâm viên ý mãn.

“Tôi muốn ăn cháo lạnh, phải mua ở phố tây phường Hương Đình.” Lãnh Tư Thần từ đầu giường lấy ví đưa cho cô.

Lại để cô ở lại trong này như vậy, anh sợ là hư hỏa thượng thăng mất.

“.....” Hạ Úc Huân cố nén xúc động muốn đem vở quăng lên mặt anh, cảm giận mà nhận lấy ví tiền đi ra ngoài.

Nhìn bóng cô rời đi, Lãnh Tư Thần cuối cùng nhẹ nhàng thở ra, phản ứng thân thể rốt cuộc áp chế không được.....

Nửa giờ sau.

Hạ Úc Huân hài lòng mà mang cháo trở về, cả người nóng hệt như mới từ trong nước vớt ra.

“Lãnh tiên sinh, cháo của anh.”

Hạ Úc Huân trừng anh một cái, đem cháo đặt lên đầu giường anh. Đang muốn xoay người rời đi, lại đột nhiên cảm thấy trước mắt tối sầm, tiếp theo hai chân mềm nhũn, cứ như vậy mà mất đi toàn bộ tri giác.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 478: Không Có Gì Muốn Giải Thích Sao

Lãnh Tư Thần kinh hoảng thất thố mà nhìn cô gái đột nhiên không kịp phòng ngừa ngã vào lòng mình.

Hình như là bị cảm nắng, cô gái này thật đúng là không phải ngang ngược giống nhau.

Lãnh Tư Thần dịch vào trong, đem cả người cô nằm ngang, sau đó gọi điện thoại thông báo mở công tắc nguồn điện.

Ai, ngất đi rồi..... Có phải muốn anh thực thi kế hoạch hay không?

Lúc lý trí Lãnh Tư Thần còn đang do dự, thân thể đã không chịu khống chế mà vươn tay.

Anh thật cẩn thận mở cúc áo đầu tiên của cô ra, khăn trương chờ kết quả.....

Lúc mở đến cúc áo thứ ba, anh có chút cấp bách mà trực tiếp đem cả áo khoác cô kéo nghiêng qua một bên, lộ ra hơn phân nửa bả vai, sau đó con người bỗng nhiên co rút thành châm chọc.

Nơi đó thể nhưng bóng loáng như ban đầu, không có bất cứ dấu vết gì.

Anh hoảng loạn mà vén góc áo cô lên, trên người cũng giống vậy, không có vết thương.

Lãnh Tư Thần nỗ lực bình tĩnh lại, nói với bản thân, hiện tại y học muốn trừ sọ rất dễ dàng.

Không thể tin nổi cư nhiên vậy cũng không được, chuyện so với tưởng tượng của anh còn khó giải quyết hơn.

Ngày hôm qua anh thật sự là bị cô chọc tức không chịu được, vốn là chuẩn bị vạch trần cô ngay tại chỗ, không thể chơi trò biết rõ là cô, còn phải cố tình làm bộ không phải cô, không nghĩ tới nha đầu này so với anh tưởng tượng còn khó đối phó hơn.

Thực hiển nhiên Nam Cung Lâm con cáo già ở giữa kia xuất lực không nhỏ.

Lãnh Tư Thần mới vừa bình tĩnh lại, nhìn thấy cô quần áo bất chỉnh nằm bên cạnh mình, con người lập tức lại bốc hỏa lên.

Anh dùng tay trái vụng về bưng cháo, tự mình uống một ngụm, sau đó buông chén, nắm cằm cô, dán lên môi cô.

Cháo lạnh thấm từ khoang miệng theo yết hầu tiến vào thực quản, Hạ Úc Huân cảm thấy thoải mái chút, sắc mặt tái nhợt dần dần chuyển biến tốt đẹp.

Nhìn hai má cô dần trở nên hồng nhuận, sắc mặt Lãnh Tư Thần cũng hòa hoãn chút, anh đang muốn tiếp tục, cô lại chậm rãi mở đôi mắt ra, tựa hồ liền sắp tỉnh lại.

Lãnh Tư Thần lập tức nguyên rủa một tiếng dựa trở lại đầu giường.

Hạ Úc Huân chậm rãi ngồi dậy, sau đó không thể tránh né phát hiện mình cư nhiên ngủ ở trên giường, bên cạnh người đàn ông này.

Không chỉ có như thế, còn..... Còn quần áo bất chỉnh!

Nhưng, người khởi xướng lại đang khí định thần nhàn mà xem văn kiện, một bộ thánh nhân.

Đáng chết tên mặt người dạ thú!

Hạ Úc Huân cúi đầu, vừa cài cúc áo, kéo áo khoác bị lôi lệch sang một bên lại, trông mắt bốc hỏa mà trừng mắt nhìn anh, nói: “Lãnh tiên sinh, ngài không có gì muốn giải thích sao?”

Lãnh Tư Thần vẻ mặt vô tội mà nhìn cô, đáp: “Giải thích cái gì?”

Hạ Úc Huân tức giận đến cơ hồ nói không nên lời: “Giải thích cái gì? Tôi..... Anh..... Vì cái gì quần áo tôi.....”

“Cô bị cảm nắng ngất đi, tôi chỉ là người bình thường đều sẽ giúp cô cởi bỏ quần áo hạ nhiệt, có vấn đề sao? Đương nhiên, nếu cô muốn cảm ơn tôi, tôi không có ý kiến.” Lãnh Tư Thần quay đầu, nhướn mày nhìn cô đang vô cùng kinh ngạc.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 479: Quá Gian Trá!

Hạ Úc Huân không thấy qua vẻ đặc ý chột lóe trong đôi mắt anh, càng nghĩ càng cảm thấy khả nghi, chẳng lẽ đây là một tay anh thiết kế?

Anh rốt cuộc muốn làm cái gì?

Đáng chết, loại cảm giác biết rõ cạm bẫy mà không thể nhảy ra thật sự là quá tệ.....

“Ăn cháo rồi sao?” Hạ Úc Huân nhìn cháo trống rỗng có chút ngạc nhiên hỏi.

“Uhm.” Lãnh Tư Thần mặt không đổi sắc mà trả lời.

“A.” Vậy không cần cô dứt, xem như anh tự giác.

“Hương vị không tồi.” Lãnh Tư Thần đột nhiên nhìn về phía cô, vẻ mặt nghiền ngẫm.

Hạ Úc Huân bị nhìn đến cả người nổi da gà, ánh mắt đó của anh là ý gì?

Sao lại thấy có vẻ tà ác đến thế.....

Người này nóng quá đầu óc hỏng rồi hay là thế nào?

“Hả? Điều hòa sửa được rồi sao?” Rõ ràng cảm giác mát mẻ hơn nhiều, Hạ Úc Huân nhin không được thở phào nhẹ nhõm, cảm giác mình đã được

sống lại.

“Uhm, sửa được rồi.” Lãnh Tư Thần gật đầu, thần sắc không có chút nào khác thường.

Hạ Úc Huân nghĩ thầm thật là hiệu suất, dường như mới qua mười phút, nhanh như vậy liền sửa được rồi.

Bất quá, cô càng nghĩ càng thấy không thích hợp, ngay sau đó trong đầu đột nhiên linh quang chợt lóe.

Fuck! Tên này không phải cố ý làm hư điều hòa để cởi quần áo cô xem trên người có sẹo hay không đó chứ, kết quả cô sống chết không cởi nhưng không nghĩ tới bị cảm nắng ngất đi, vẫn là cho anh cơ hội không chỉ có cởi quần áo cô lần lượt xem, có thể còn làm những chuyện kỳ kỳ quái quái khác...

Nghĩ đến đây, mặt Hạ Úc Huân nóng dần lên lòng còn sợ hãi, cũng may lúc trước nghe lời Nam Cung Lâm, đem tất cả sẹo trên người đều trừ đi, người này thật là luôn luôn đều không thể thiếu cảnh giác, thật sự là quá gian trá!

Đang tức giận đến thiếu chút nữa nhin không được mắng chửi người, di động của cô vang lên.

Hạ Úc Huân nhìn màn hình hiển thị tên người gọi, là Tần Mộng Oanh gọi tới. Chị Mộng Oanh lúc này gọi điện thoại cho cô, sẽ là chuyện gì?

“Alo, chị Nguyệt, có việc sao?” Hạ Úc Huân hỏi.

“Tiểu Hoa, có phải em đi đón Tiểu Bạch tan học rồi không?” Thanh âm Tần Mộng Oanh nghe qua có chút hoảng loạn.

“Không có a! Em còn ở bệnh viện mà, sao có thể đi đón nó, nó không phải đã sớm ầm ỹ muốn tự mình về nhà sao?” Trong lòng Hạ Úc Huân nổi lên một dự cảm xấu.

“Mấy ngày này nó xác thật đều là cùng Niếp Niếp tự về, nhưng hôm nay chỉ có Niếp Niếp về trước, Tiểu Bạch vẫn chưa về, chị không yên tâm đi đến trường học hỏi cô giáo, cô giáo nói nó được một cô gái đón đi rồi!” Tần Mộng Oanh nôn nóng mà nói.

“Chị nói cái gì?” Đầu óc Hạ Úc Huân một trận choáng váng, xoạt một tiếng đứng lên, thân thể vô thức mà run rẩy, cố gắng chống đỡ mới có thể để mình không ngã xuống ngay tại chỗ, nói: “Đã biết, em lập tức qua đó!”

Lãnh Tư Thần thấy thế mày nhú lại, hỏi: “Xảy ra chuyện gì?”

“Thực xin lỗi Lãnh tiên sinh, tôi có việc cần rời đi một chút.”

Hạ Úc Huân căn bản là không rảnh mà trả lời, như một trận gió xông ra ngoài.

Lãnh Tư Thần sốt ruột muốn đuổi theo, kết quả động tác quá nhanh không ổn định ngã từ trên giường xuống.

“Đáng chết.....”

“Lão đại, làm sao vậy?” Lương Khiêm nhìn thấy Hạ Như Hoa thần sắc hoảng loạn chạy ra, lại nghe được động tĩnh bên trong, vội vàng tông cửa vào, lại thấy Lãnh Tư Thần chật vật ngã trên mặt đất.

“Ngạch, lão đại, xảy ra chuyện gì?” Lương Khiêm vội vàng đỡ Lãnh Tư Thần dậy.

“Đứa bé kia có thể đã xảy ra chuyện, cậu đi tra một chút!”

“Đứa bé? Đứa bé nào? A a tôi đã biết! Vâng, tôi đi ngay! Bất quá, lão đại, trước tiên tôi gọi bác sĩ lại đây xem một chút, cũng không biết vừa rồi ngã có ảnh hưởng tới miệng vết thương không!”

“Bớt nói nhảm! Mau đi đi!” Lãnh Tư Thần dùng một chân không gãy xương kia đá qua.

Lương Khiêm bất đắc dĩ mà che miệng ra khỏi phòng bệnh, bất quá vẫn không yên tâm, gọi điện thoại cho Uất Trì Phi còn đnag làm ở công ty qua đây chăm sóc một chút.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 480: Đón Tiểu Bạch Về Nhà

Hạ Úc Huân nghiêng ngả lão đảo mà chạy ra khỏi bệnh viện, lập tức bắt xe về Hạnh Hoa Thôn.

Dọc theo đường đi cô hoảng loạn đến mức cả trái tim đều sắp nhảy ra ngoài.

Tiểu Bạch không thấy, Tiểu Bạch của cô không thấy!

Tiểu Bạch không thể nào không nói một tiếng mà đi theo người xa lạ, cậu không phải dễ bị lừa như vậy, vậy chỉ có một khả năng, cậu bị ép buộc đi.

Vì cái gì, vì cái gì.....

Cô liền biết sẽ như vậy!

Chỉ cần một khi cùng người kia phát sinh quan hệ, cuộc sống của cô liền bắt đầu mất đi khống chế mà một mảnh hỗn loạn!

Nửa giờ sau, Hạ Úc Huân vội vội vàng vàng mà đuổi tới trường học, Tần Mộng Oanh đã ở đó chờ.

“Sao lại thế này? Là ai mang nó đi?” Cô vọt vào văn phòng, thở hồng hộc hỏi.

Chủ nhiệm lớp nhìn tình hình cũng hoảng sợ, đứt quãng mà giải thích nói: “Người kia ăn mặc quý phái, nhìn không giống người xấu, bà ấy nói bà là bà nội cậu bé, cho nên tôi liền không chú ý.....”

“Quý phái? Cô xem gia đình như chúng chúng tôi sẽ quen biết người có bộ dáng như vậy sao? Cô sao có thể làm giáo viên được? Sao lại có thể tùy tiện để người xa lạ đem cậu bé đi được!” Hạ Úc Huân toàn thân đều đang run rẩy, cả người đều sắp điên rồi.

“Tiểu Hoa, em bình tĩnh một chút.” Tân Mộng Oanh xin lỗi nhìn chủ nhiệm lớp một cái, giữ chặt Hạ Úc Huân khuyên nhủ.

Hạ Úc Huân như ruồi bọ không đầu tại chỗ xoay vài vòng, đột nhiên một phen giữ chặt tay Niếp Niếp đang thút tha thút thít nước nở khóc bên cạnh, hỏi: “Niếp Niếp, nói cho dì Hoa biết, Tiểu Bạch hôm nay không về cùng con sao?”

Niếp Niếp vẻ mặt áy náy mà cúi đầu, đáp: “Thực xin lỗi dì Hoa..... Hôm nay con và Tiểu Bạch cãi nhau, con cùng Tân Tiểu Bảo về nhà.....”Niếp Niếp càng nói càng tự trách, cuối cùng oa một tiếng khóc rống lên: “Đều do con! Không bảo vệ tốt em trai!”

Kỳ thật Niếp Niếp người chị này thật sự có chút cam chịu.

Lúc Tiểu Bạch một tuổi hai tuổi, còn ê ê a a gọi chị, tùy ý bé trở thành búp bê mà chơi, nhưng từ lúc ba tuổi đã không dễ lừa gạt, mở miệng một tiếng là giòn giã kêu Tân Niếp Niếp, như tiểu hoàng đế đem nàng sai bảo tới, sai bảo lui.

Nhưng ai bảo bé chính là thích cậu em trai như viên xôi nếp đáng yêu này chứ, nếu bé cưng chiều cậu dựa vào cậu, cậu liền không cho bé hôn, cũng không cho bé ôm.

Sau ba tuổi, đứa trẻ kia trở nên càng ngày càng không đáng yêu, luôn là một bộ đôi mắt mọc trên đỉnh đầu, lại thông minh đến khiến người ta giận sôi, cả ngày lấy việc đả kích bé làm vui, càng không phải là cậu em trai tự giác.

Bé tuy rằng luôn miệng nói chán ghét tên tiểu quỷ này, nhưng khi không thấy cậu, trong lòng lại sốt ruột không chịu được.

Hạ Úc Huân cười khở nói: “Niếp Niếp không phải con sai..... Là dì.....”

Là cô một người mẹ không có làm hết trách nhiệm! Cho tới nay bởi vì cậu quá hiểu chuyện, lại quên rằng cậu vẫn chỉ là một cậu bé mới năm tuổi.

Tần Mộng Oanh vừa trấn an Niếp Niếp, vừa tiếp tục nói: “Sau đó chị thấy Tiểu Bạch rất lâu chưa về, không yên tâm liền đến trường học đón nó, cô giáo nói nó được người nhà đón đi rồi. Chị gọi điện cho Tiểu Bạch, nhưng điện thoại vẫn gọi không được.....”

Hạ Úc Huân ôm lấy đầu, đại não cấp tốc chuyển động, cuối cùng đột nhiên xông ra ngoài.

“Tiểu Hoa, em đi đâu!” Tần Mộng Oanh đuổi theo hỏi.

“Chị Nguyệt, đừng lo lắng, em biết Tiểu Bạch ở đâu, chị mang Niếp Niếp về nhà trước! Em đi đón Tiểu Bạch về nhà!” Hạ Úc Huân vừa chạy vừa hô.

Tần Mộng Oanh mặt đầy lo lắng mà nhìn hướng cô rời đi, cô biết là ai mang Tiểu Bạch?

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 481: Buông Nó Ra

Nửa giờ sau, Hạ Úc Huân chạy tới Tây giao.

Trong không khí tràn ngập hương hoa sơn chi thơm mát, hơi thở quen thuộc thấm thấu vào từng lỗ chân lông, mỗi một tế bào cô.

Cái thứ gọi là ký ức này nhẹ nhẹ từng đợt từng đợt từ phủ đầy bụi tràn ra.....

Lúc đi ngang qua tinh võ quán, nhìn sân vườn quen thuộc, cô cơ hồ đứng không thẳng được người.

Muốn đến gần, lại không dám đến gần, sau một hồi lưỡng lự, cô cắn môi dưới, quyết tâm lập tức chạy đến biệt thự cách đó không xa.

5 năm sau Hạ Úc Huân trở nên đậm mạc mà an tĩnh, thoát nhìn giống như hoàn toàn không có lực sát thương, đó chỉ là vì chưa chạm đến bãi mìn của cô mà thôi.

Giờ này khắc này Hạ Úc Huân tựa như một cung tên đã giương, từng chút kéo căng, vận sức chờ bắn ra.

Cửa chính biệt thự Lãnh gia đóng chặt, trong lòng cô nảy lên một dự cảm xấu mãnh liệt.

“Mẹ ——”

Biệt thự đột nhiên truyền đến một tiếng khóc kêu đầy hoảng sợ, cả trái tim Hạ Úc Huân như bị một móng sắc cắt qua, máu tươi đầm đìa.

“Tiểu Bạch.....” Thanh âm đều run run.

Thanh âm vừa rồi là từ lầu hai truyền ra, Hạ Úc Huân nhìn chung quanh một vòng, tiện tay cầm lên một cục đá nhỏ chạm trổ Venus dùng để trang trí bên suối phun bỏ vào túi xách, sau đó mượn lực của cây đại thụ bên cạnh, linh hoạt mà leo lên.

Dây leo sinh trưởng trên vách tường biệt thự cắt qua da thịt cô, rêu xanh bóng loáng rất nhiều lần làm cô thiếu chút nữa ngã xuống, đã rất lâu không có làm loại chuyện này, cô đều thấy lạ lẫm, tiêu phí thời gian cũng nhiều hơn chút.....

Rốt cuộc, hai tay đã bám đến bệ cửa sổ, đầu tiên cô dùng sức, đôi tay chống bệ cửa sổ bò lên, sau đó móc ra cục đá nhỏ hình Venus vừa rồi thuận tay lấy không chút do dự thật mạnh đập vỡ cửa kính điêu khắc tinh mỹ kia.

Bất chấp lỗ vào quá nhỏ, góc cạnh sắc bén sẽ làm mình bị thương, Hạ Úc Huân cứ như vậy dưới ánh mắt vạn phần kinh ngạc của người trong phòng mà từ trên trời giáng xuống.

Hệt như mèo đen quý quý, động tác uyển chuyển nhẹ nhàng mà rơi trên mặt đất. Trên sofa, Lãnh phu nhân một thân ung dung hoa quý

Lãnh Hoa Kiều có chút do dự đang cúi thấp đầu sắc mặt nặng nề.....

Người hầu gái đứng một bên cung kính im như ve sầu mùa đông.....

Hai hộ sĩ đang giữ chặt Tiểu Bạch.....

Bác sĩ mặc áo blouse trắng trong tay giơ lên kim tiêm không khí căng thẳng.....

Một phòng đầy người tất cả đều ghen hòng trôn trối mà nhìn về phía cô gái báo trước đột nhiên từ cửa sổ lầu hai bò vào.

Cô tựa như một con thú mẹ bị chọc giận, con người bốc lửa nhìn quét một vòng, lửa giận ngút trời thiêu đốt từng người ở đây, ánh mắt kia như hận không thể đem bọn họ xé nát, vẻ mặt khiến người ta nhin không được phát run.....

“Mẹ ——”

Hai tay cô bị bụi gai đâm vào máu tươi đầm đìa, từng giọt từng giọt rơi xuống trên mặt đất, quần áo cũng vì vừa rồi chen vào cửa sổ bị cửa kính cửa rách, chỗ vết máu đỏ tươi lan tràn, khiến cả người cô thoát nhìn càng thêm nguy hiểm cùng đáng sợ.....

“Buông nó ra.” Hạ Úc Huân lạnh lùng mà nhìn hai hộ sĩ một cái.

Hai hộ sĩ bị ánh mắt đáng sợ như giết người dọa sợ, run run rẩy rẩy mà buông Tiểu Bạch ra.

Tiểu Bạch được tự do lập tức bay qua chỗ mẹ, gọi: “Mẹ.....”

Cho dù thông minh, cũng chỉ là một cậu bé chưa tròn 5 tuổi, gặp loại tình huống này sao có thể không sợ hãi?

Tưởng tượng đến bảo bối trước đó đã trải qua sợ hãi thế nào, sát khí quanh người Hạ Úc Huân càng nặng, thẳng đến khi Tiểu Bạch nhào vào lòng cô, mới thoáng bình tĩnh trở lại.

Hạ Úc Huân ôm chặt Tiểu Bạch vào lòng hôn lên trán cậu, nói: “Bảo bối, không có việc gì, mẹ ở đây rồi!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 482: Phần Nộ Bộc Phát

Nhìn thấy vết xanh tím trên cánh tay Tiểu Bạch, Hạ Úc Huân quả thực hận không thể giết người.

Tất cả mọi người không nói gì, tựa hồ là bị một màn này làm cho cả kinh chưa phục hồi tinh thần lại.

Hạ Úc Huân ngẩng đầu, chậm rãi nhìn chung quanh một vòng, nhìn thấy trên bàn trà có kẹo màu sắc rực rỡ, có món đồ chơi mà trẻ con thích nhất, xem ra là trước đó dùng mềm không được, cho nên mới mạnh tay.

Bảo bối của mẹ, là mẹ sai, cư nhiên để con trải qua loại chuyện này.

Lòng Hạ Úc Huân đầy tự trách mà đem cậu nhóc ôm vào trong ngực, nói: “Vì sao lại đi với người lạ?”

Tiểu Bạch ngửi thấy mùi thơm quen thuộc của mẹ, tay nhỏ nắm quần áo cô, tim nhỏ trong phút chốc an tâm hơn, mẹ ở chỗ này, cậu liền biết mẹ sẽ đến cứu cậu!

Thanh âm cậu nhóc ngây thơ có chút phần nộ, đáp: “Bọn họ nói mẹ ở chỗ này, con không tin, muốn gọi điện thoại cho mẹ, sau đó bọn họ cướp đi động của con, bắt con bỏ vào xe. Mẹ người chảy máu.....”

“Không có việc gì, mẹ không đau.”

“Mẹ gạt con!” Cậu nhóc vừa rồi bị dọa thành như vậy đều không khóc, nhưng nhìn mẹ bị thương, nước mắt tròn vo lại nhịn không được lăn dài.

“Bảo bối thôi cho mẹ mẹ sẽ không đau!”

Tiểu Bạch thút tha thút thít mà đem môi nhỏ thò lại gần thổi cho cô, trên khuôn mặt nhỏ vừa nghiêm túc lại vừa đau lòng, người bên cạnh nhìn thấy đều một trận chua xót.

Hiện tại xem ra, một mặt trốn tránh lui bước chỉ đưa tới càng nhiều thương tổn. Hạ Úc Huân đem Tiểu Bạch ôm vào lòng, đứng lên, ánh mắt lạnh băng mà nhìn quét qua những người đó, nói: “Không biết các người trói con trai tôi tới đây, là muốn làm cái gì?”

Lãnh phu nhân rút cuộc phục hồi tinh thần, vội vàng mở miệng nói: “Cô không cần kích động như vậy, chúng tôi chỉ muốn làm xét nghiệm ADN cho đứa bé!”

“Xét nghiệm ADN?” Hạ Úc Huân gằn từng chữ một mà lặp lại, vẻ mặt như là nghe được chuyện rất nực cười.

“Cô cũng nên biết, đứa nhỏ này khuôn mặt rất giống con trai lớn nhà tôi.....” Lãnh phu nhân chần chờ nói.

“Vậy thì sao? Vậy thì bà liền nói đều không nói một tiếng mà đem con tôi bắt về nhà lấy máu nó làm xét nghiệm? Trên đời này nhiều người như vậy, có phải chỉ cần có điểm giống với con trai bà, bà đều phải trói về làm xét nghiệm?”

Thái độ cực đoan của Hạ Úc Huân làm Lãnh hoa Kiều vẫn luôn bảo trì trầm mặc có chút nghe không nổi nữa, nói: “Chúng tôi chỉ là không muốn cốt nhục của Lãnh gia lưu lạc bên ngoài!”

“Cá nhân tôi mang một người vị thành niên đi thi, cũng cần mang theo giấy tờ chứng minh và bằng chứng có liên quan về quan hệ với người đó về mặt pháp luật cho thấy có quyền mang thí sinh đi thi kèm theo chữ ký. Mà các người cư nhiên trực tiếp đem con tôi bắt cóc về nhà, lén lút xét nghiệm! Có tiền ghê gớm lắm sao? Có tiền liền có thể bẻ cong luật pháp, coi khinh nhân quyền?” Hạ Úc Huân cảm giác ngực sắp ngán không được, tức giận mà sắp nổ tung.

“Cô đây là thái độ gì? Nếu chứng minh đứa nhỏ này là của Lãnh gia chúng tôi, Lãnh gia tất nhiên sẽ không bạc đãi nó! Hay là..... Trong lòng cô có gì đó, chợt dạ cô mang theo đứa bé có khuôn mặt giống Tư Thần tiếp cận nó là có ý đồ khác! Lại nói, lần đó chúng tôi ở bệnh viện gặp cô cũng không phải ngẫu nhiên đi!” Lãnh phu nhân vẽ mặt hoài nghi cùng cảnh giác, ngạo mạn mà nhìn cô gái một thân quần áo rẻ tiền, hiển nhiên là xem cô như những cô gái mưu toan dựa vào đứa bé bước vào nhà giàu.

“Thật là buồn cười..... Chứng vọng tưởng bị hại nghiêm trọng như vậy tôi đề nghị các người vẫn là nên đi gặp bác sĩ sẽ tương đối tốt hơn!” Hạ Úc Huân tức giận đến móng tay hung hăng khảm vào trong lòng bàn tay, mặt đầy trào phúng cười nhẹ một tiếng, ngay sau đó rành mạch mà mở miệng nói: “Vậy được, bây giờ tôi nói rõ ràng cho các người biết, đứa nhỏ này không có chút liên quan gì đến Lãnh gia các người! Xin đừng đến làm phiền cuộc sống của chúng tôi!”

Không nghĩ tới cô cư nhiên trực tiếp phủ nhận, nhưng thật làm Lãnh phu nhân cùng Lãnh Hoa Kiều đều ngán cả người.

Hạ Úc Huân bế Tiểu Bạch liền phải rời đi, kết quả mới vừa đi ra một bước đã bị mấy vệ sĩ trong phòng ngăn lại.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 483: Cảnh Cáo

Lãnh phu nhân mặt lạnh, nói: “Chưa làm xét nghiệm, cô không thể đi! Hôm nay tôi cần phải giúp Tư Thần xác định thân phận đứa nhỏ này!”

Nếu có thể, bà cũng không muốn chuyện ầm ĩ thành như vậy, nhưng, chuyện liên quan đến huyết mạch của Lãnh gia, cô không thể không làm như vậy.

Những người này quả thực không thể nói lý!

Hạ Úc Huân hít sâu một hơi, vừa muốn nói chuyện, cửa phòng đóng chặt lại đột nhiên bị phịch một tiếng thật mạnh mở ra, ngay sau đó bốn năm người áo đen vọt vào, nhanh chóng chế trụ mấy tên vệ sĩ kia.

Giây tiếp theo, chỉ thấy Lương Khiêm đẩy xe lăn chậm rãi đi đến.

Mà ngồi trên xe lăn, chính là Lãnh Tư Thần.

Ánh mắt Lãnh Tư Thần lạnh tới cực hạn, con người hẹp dài quay cuồng lửa giận ầm ầm, thanh âm lạnh lùng mang theo hàn khí khiến người ta run như cây sậy ——

“Giúp tôi? Tôi hình như cũng chưa từng nhờ các người làm thay tôi loại chuyện này!”

“Tư..... Tư Thần.....” Lãnh phu nhân kinh hoảng mà nhìn con trai đột nhiên xuất hiện.

Đây là lần đầu tiên Lãnh Tư Thần trở về nhà suốt mấy năm qua, lại không nghĩ sẽ là dưới tình huống như vậy.

Thấy chuyện rồi bời, Lãnh Hoa Kiều suy sụp mà ngồi xuống sofa, ông vốn dĩ không tán thành làm như vậy, kết quả quả nhiên vẫn là đem mọi chuyện làm càng không xong.

Ngón tay thon dài của Lãnh Tư Thần ở trên lưng ghế có tiết tấu gõ, cho thấy chủ nhân giờ phút này cực kỳ bức bối.

Anh đã sớm nhận định đứa bé kia là con anh, căn bản không cần phải xét nghiệm AND.

Ở trong mắt anh, làm như vậy là hoài nghi và không tôn trọng với cô, càng là tổn thương đối với đứa bé, huống chi lại dùng phương thức khiến người ta chán ghét như vậy.

Ầm ỉ như vậy, không thể nghi ngờ Hạ Úc Huân sẽ càng thêm bài xích việc đến gần anh. “Mẹ..... Mẹ..... Tiểu Bạch buồn ngủ quá.....” Lúc này, Tiểu Bạch trong lòng ngực Hạ Úc Huân tay nắm quần áo cô dần dần thả lỏng, cuối cùng mí mắt chậm rãi rũ xuống.

“Tiểu Bạch! Tiểu Bạch con làm sao vậy? Đừng dọa mẹ!”

Bởi vì Tiểu Bạch hôn mê mà Hạ Úc Huân đang kinh hoảng thất thố đột nhiên cảm giác hai vai phủ lên một bàn tay ấm áp, thanh âm trầm ổn vang lên ở bên tai: “Đừng nóng vội, chúng ta lập tức đi bệnh viện.”

Trước khi đi Lãnh Tư Thần chỉ để lại một câu: “Đứa bé này không có chút quan hệ với Lãnh gia, đừng đi quấy rối mẹ con bọn họ.”

Tiểu Bạch là con của anh và Tiểu Huân, tất nhiên là không có một chút liên quan đến Lãnh gia.

Lúc này đây, là bên kia làm quá giới hạn rồi.

-

Lãnh Tư Thần rời đi không bao lâu, Lãnh Tư Triệt nhận được tin tức, lập tức trở về, vừa về tới liền nhìn đến vợ chồng Lãnh Hoa Kiều sắc mặt rất khó xem mà ngồi trên sofa.

Vừa thấy Lãnh Tư Triệt tới, Lãnh phu nhân lập tức đi lên lôi kéo tay anh kể khổ: “Tiểu triệt.....”

“Các người rốt cuộc làm cái gì? Chọc anh tức giận như vậy?” Lãnh Tư Triệt bất đắc dĩ hỏi.

Ánh mắt Lãnh phu nhân có chút né tránh, nói: “Mẹ..... Mẹ chỉ muốn đem đứa bé kia về, muốn làm xét nghiệm ADN, đỡ phải để anh trai con không hiểu rõ mà bị lừa! Đứa bé kia cư nhiên êm đẹp xuất hiện phá hỏng hôn lễ anh con, mấy ngày nay nó lại còn trực tiếp đem cô gái kia để ở bên cạnh.....”

Lãnh phu nhân nói một chuỗi dài, Lãnh Tư Triệt chỉ chú ý tới bốn chữ xét nghiệm ADN: “Cái gì? Các người cư nhiên.....”

Lãnh Tư Triệt bất đắc dĩ mà than một tiếng: “Lần này thật sự hai người quá đáng rồi, mẹ không phải không biết, anh ấy vốn dĩ không thích các người nhúng tay vào chuyện của anh ấy.”

Lãnh phu nhân buồn bực nói: “Con nói như vậy là sao? Vì cái gì chúng ta không thể nhúng tay? Nó chính là con trai mà ta mang thai mười tháng sinh ra! Hiện tại trưởng thành, cánh cứng cáp rồi, cư nhiên có thái độ này với ta! Ta quan tâm nó cũng sai rồi sao?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 484: Không Có Vợ Dài Dài

Lãnh Tư Triệt mềm giọng trấn an nói: “Mẹ, con không phải ý này! Con biết tâm ý của mẹ là tốt, mẹ cũng muốn bù đắp cho anh, muốn đối tốt với anh, muốn cải thiện mối quan hệ giữa các người, đây con đều hiểu được. Nhưng phương pháp mẹ dùng sai rồi.

Chúng ta đừng nóng vội, từ từ có được không? Con trai là mẹ sinh, tính tình mẹ còn không hiểu sao? Hà tất phải chống lại anh ấy. Người anh ấy thích, mẹ cũng nên thử quan tâm yêu quý, như vậy mới không làm anh ấy không vui a!

Giống như chuyện hôm nay, mẹ thương tổn mẹ con bọn họ, kỳ thật chẳng khác nào thương tổn anh ấy, anh ấy đương nhiên là tức giận rồi!”

Lãnh phu nhân nghe con trai phân tích cũng dần dần bình tĩnh trở lại, lẳng lặng mà suy tư, nhưng nghĩ thế nào đều không yên tâm, nói: “Nhưng, Tiểu Triệt a, cô gái kia lai lịch không rõ.....”

“Mẹ! Anh ấy mà mẹ cũng không yên tâm sao? Anh ấy khôn khéo như vậy, sao có thể bị một cô gái lừa!”

“Tiểu Triệt, con không hiểu, nếu là cô gái khác mẹ căn bản không lo lắng, nhưng cô gái này chính là ngụy trang Hạ Úc Huân! Anh con đời này khôn khéo cũng trốn không qua được ba chữ Hạ Úc Huân.” Lãnh phu nhân hừ nhẹ một tiếng.

Lãnh Tư Triệt không thể không thừa nhận, điểm này là sự thật.

“Mẹ, nếu mẹ thật sự không yên tâm, con sẽ giúp mẹ lưu ý. Điều kiện tiên quyết là, mẹ ngàn vạn lần không được lại làm việc ngốc nghếch đó!” Lãnh Tư Triệt đành phải nói.

“Mẹ đã biết! Tiểu Triệt, vậy dựa vào con! Kỳ thật đứa bé kia mẹ thật sự càng nhìn càng thích, đáng tiếc mới vừa gặp mặt đã không lưu lại cho nó ấn tượng tốt, đứa bé kia còn tưởng rằng mẹ muốn hại nó! Ai.....”

Phòng khách, một nhà ba người thở ngán than dài, mang đầy tâm sự.

-

Bệnh viện.

Lãnh Tư Thần sắp xếp Tiểu Bạch ở cùng phòng bệnh với mình.

Vốn dĩ Hạ Úc Huân không muốn, nhưng bệnh viện không có phòng bệnh, vì Tiểu Bạch đành phải thỏa hiệp.

Hạ Úc Huân không chớp mắt mà nhìn cậu nhóc hôn mê trên giường bệnh, ngón tay vẫn luôn chạm vào khuôn mặt nhỏ mềm nhẵn của cậu, sợ cậu trong nháy mắt liền biến mất.

Nhìn Hạ Úc Huân khẩn trương, trong mắt trong lòng đều là con trai, trong lòng Lãnh Tư Thần khó tránh khỏi chua xót.

“BOSS, miệng vết thương anh lại đổ máu, tìm hộ sĩ tới xử lý một chút đi!” Lương Khiêm bên cạnh có chút lo lắng mà nói.

Lão đại vừa biết tin đứa bé là bị người Lãnh gia mang đi, lập tức không muốn sống mà chống thân thể căn bản không thể di chuyển vội vã về nhà, so với tưởng tượng của anh còn để ý đến hai mẹ con hơn.

Chuyện lớn rồi a!

“Tiểu Bạch..... Sao còn chưa tỉnh a.....”

Hạ Úc Huân đang vẽ mặt nôn nóng, lại đột nhiên phát hiện có người cầm tay cô lên.

Cô kinh ngạc mà nhìn qua, phát hiện Lãnh Tư Thần đang đem tay cô đặt trên đầu gối anh.

Cồn cùng nước thuốc đặt ở đầu giường, tay phải anh còn treo băng vải, đành phải dùng tay trái lấy bông băng, chuyên chú lau miệng vết thương cho cô, sau đó bôi thuốc, vẽ mặt chuyên chú.

Người đàn ông này bất luận làm chuyện gì đều là tư thái ưu nhã.

Hạ Úc Huân ngơ ngẩn mà nhìn anh, sau một lúc lâu mới hồi phục tinh thần, nói: “Tôi tự làm được rồi.”

“Hai tay đều bị thương, sao có thể tự làm?” Lãnh Tư Thần vẽ mặt âm u mà nhìn chăm chăm miệng vết thương của cô.

Lúc anh vừa đến nghe người hầu Lãnh gia nói, cô gái này cứ nhiên là bò cửa sổ từ lầu hai tiến vào.

Ngoại trừ bà xã anh, còn có cô gái nào có năng lực như vậy?

Tiểu Huân, em vì cái gì không chịu nhận anh vậy?

Xem ra muốn chờ cô tự mình thừa nhận quả thực là không có vợ dài dài.....

“Nhưng..... Anh cũng bị thương.” Hạ Úc Huân nhìn cánh tay và cẳng chân anh cũng đang tràn ra máu đỏ tươi.

Lãnh Tư Thần tự giấu mà than nhẹ một tiếng: “Anh còn tưởng rằng.....
Ngoại trừ con trai, em cái gì đều nhìn không thấy.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 485: Sẽ Không Còn Quan Hệ

Bàn tay cầm lòng không được mà xoa gương mặt cô, cô lập tức né tránh, anh cay chát cười, nói: “Nhìn không tới anh sao? Rốt cuộc phải làm thế nào mới có thể để em nhìn thấy anh.....”

Ngữ khí thâm trầm bi thương như vậy khiến Hạ Úc Huân một trận hoảng hốt, tránh né anh mắt anh nhìn về phía Tiểu Bạch.

A, em ngay cả sức lực phản bác giải thích đều khinh thường tiêu phí trên người anh phải không?

Lãnh Tư Thần cười khổ một tiếng, xin lỗi nói: “Xin lỗi, bởi vì tôi, làm đứa bé sợ hãi.”

“Không sao.” Hạ Úc Huân nhàn nhạt đáp.

Lãnh Tư Thần vừa muốn yên tâm, lại nghe cô tiếp tục nói: “Dù sao chờ sức khỏe anh tốt, chúng ta liền sẽ không còn quan hệ nữa.”

“A, phải không? Thì ra là như thế này.” Trong phút chốc, trong lòng anh nảy lên một cảm giác vô lực mãnh liệt.

“Mẹ.....” Tiếng trẻ con yếu ớt đánh vỡ bầu không khí nặng nề.

Tiểu Bạch nằm trên giường bệnh, trời chiều chiếu xuống mái tóc ngắn hỗn độn của cậu, đỉnh đầu còn có một sợi nghịch ngợm mà dựng lên, gió thổi qua, túm tóc kia liền lung lay.

Đôi mắt nhìn cô vừa sáng vừa tròn, giống như ngọc bích lấp lánh xinh đẹp.

“Tiểu Bạch, con tỉnh rồi!” Hạ Úc Huân kích động không thôi, ghé vào đầu giường, ôn nhu mà xoa xoa mái tóc mềm mại của cậu bé.

“Uhm.” Tiểu Bạch nghiêng đầu, ánh mắt dừng trên người Lãnh Tư Thần, không để lỡ sự sùng nịch cùng quan tâm trong mắt anh.

Biểu cảm như vậy, nếu không phải phát ra từ nội tâm, căn bản là nguy trang cũng không được.

Bọn họ đã từng mất đi một đứa bé, cho nên sự trân quý của đứa nhỏ này, anh hiểu rõ hơn ai hết.

“Chú bị thương.” Tiểu Bạch nhìn Lãnh Tư Thần vẫn đang không ngừng chảy máu, chớp chớp mắt, con người trong treo thoáng qua lo lắng thuần khiết.

Cậu còn nhớ rõ, lúc nguy hiểm nhất, là chú đột nhiên xuất hiện cứu mẹ và cậu.

Tuy rằng cậu không thích người từng thương tổn mẹ, nhưng cậu ân oán phân minh, lúc này đây vẫn là phải cảm ơn chú.

Những người muốn lấy máu cậu hình như là ba và mẹ chú, nhưng chú lại không giống ba và mẹ chú chút nào. “Mẹ.....” Tiểu Bạch cầu xin mà nhìn Hạ Úc Huân, hy vọng mẹ có thể giúp chú.

Hạ Úc Huân thở dài, đáp: “Mẹ đã biết.”

“Tôi đi gọi người xử lý miệng vết thương cho anh.” Hạ Úc Huân vừa muốn rung chuông kêu hộ sĩ lại đây băng bó lại cho anh, lại thấy Lãnh Tư Thần mày nhíu chặt.

Thiếu chút nữa đã quên anh từ trước đến nay không thích bị người khác đụng chạm. Nhưng, người này lại thích động tay động chân với cô.....

Cô biết nguyên nhân khiến anh biến thành như vậy, nhưng vẫn không chịu thừa nhận và đối mặt.

Lãnh Tư Thần, hà tất phải như thế.

Cuối cùng, Hạ Úc Huân vẫn thỏa hiệp, đi mang băng gạc cùng thuốc trị thương tới, tự mình băng bó cho anh.

“Kỹ thuật của tôi không tốt lắm.” Cô vừa gỡ bỏ băng gạc vừa nói.

“Không sao, tập vài lần là được rồi.” Khóe môi Lãnh Tư Thần thoáng qua ý cười, khuôn mặt vẫn luôn căng chặt cuối cùng hòa hoãn chút.

-

Bởi vì tình huống của Tiểu Bạch không ổn định, cho nên cần ở lại bệnh viện quan sát.

Hạ Úc Huân gọi điện thoại về báo bình an cho Tần Mộng Oanh, sau đó ở lại chăm sóc.

Sắp xếp một phòng như vậy cũng rất phương tiện, đỡ phải cô hết chạy đi lo cho người lớn lại đến người nhỏ.

Buổi tối, cô cùng Tiểu Bạch ngủ chung trên một giường bệnh.

Cái giường này vốn dĩ chính là Lãnh Tư Thần cố ý chuẩn bị giường trẻ con cho Tiểu Bạch, giường rất nhỏ, ngủ có chút chật chội, ngủ đến nửa đêm, ngay cả xoay người cũng đều khó khăn.

“Tiểu Hoa, cô nên qua bên này ngủ với tôi? Giường nhỏ như vậy, sẽ đè đến Tiểu Bạch.”

Trong bóng tối, đột nhiên truyền đến kiến nghị hảo tâm của Lãnh Tư Thần.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 486: Nhẫn Tâm

Lãnh Tư Thần vốn không nghĩ tới Hạ Úc Huân sẽ đáp lại, không nghĩ tới chính là, sau một trận tiếng tất tất tác tác, Hạ Úc Huân tựa hồ ngồi dậy.

Lãnh Tư Thần cho rằng cô muốn lại đây, trong lòng đang kích động, lại thấy cô cư nhiên ôm lấy Tiểu Bạch.

“Ách.....” Lãnh Tư Thần có chút không từ bỏ mà nhìn cậu nhóc đột nhiên được đặt bên cạnh anh, lại nhìn Hạ Úc Huân.....

Cô đã quay lại trên chiếc giường trẻ con kia ngủ.

Lãnh Tư Thần dờ khóc dờ cười.

Bất quá, như vậy tựa hồ cũng không tồi.

“Mẹ.....” Cậu nhóc đột nhiên lăm bầm lăm bầm mà cuộn tròn vào lòng anh.

Lãnh Tư Thần đầu tiên là cả kinh, chân tay luống cuống, ngay sau đó ngơ ngẩn nhìn cậu nhóc trong lòng ngực, lòng tràn đầy mềm mại.

Tới nửa đêm, Lãnh Tư Thần vẫn không có ý muốn ngủ, lần đầu tiên ngủ cùng với con trai, tất nhiên là hưng phấn không thôi.

Tỉnh táo không thể nghi ngờ càng tăng thêm đau xót trên người anh, kỳ thật miệng vết thương bởi vì bị lần thứ hai nứt toạc, vô cùng đau đớn,

nhưng anh vẫn luôn cố chịu đựng.

Thẳng đến khi rốt cuộc chịu đựng được nữa, trong lồng ngực phát ra một tiếng kêu rên đau đớn.

Cũng không hề buồn ngủ Hạ Úc Huân tất nhiên là nghe được tiếng anh.

Lần đầu tiên cô không có để ý, lần thứ hai nhịn xuống, lần thứ ba rốt cuộc xuống giường đi đến đầu giường mở đèn.

Sau đó liền nhìn đến Lãnh Tư Thần mồ hôi đầy đầu, vẻ mặt ảm đạm, sợ ầm ĩ đến Tiểu Bạch còn không dám phát ra tiếng.

“Anh sao thế? Cần gọi bác sĩ chứ?” Hạ Úc Huân dựa vào mép giường, lo lắng mà nhìn anh.

Lãnh Tư Thần kéo kéo khoe miệng, nói: “Gọi bác sĩ liền có thể không đau sao?”

“Bác sĩ có thể cho anh uống thuốc giảm đau.”

“Tôi nhớ tôi đã nói rồi, tôi không uống cái thứ đó.” Lãnh Tư Thần nói, vẻ mặt tự giễu mà lẩm bẩm, “A, cô đương nhiên sẽ không nhớ rồi.”

“Vậy anh muốn như thế nào?” Hạ Úc Huân bất đắc dĩ.

Lãnh Tư Thần vô cùng u oán mà nhìn cô, nói: “Tuy rằng cô và bà xã tôi rất giống, nhưng tôi biết cô không phải cô ấy!”

“Vì cái gì?” Hạ Úc Huân khoe miệng khẽ run rẩy, hiển nhiên đối với anh luôn miệng bà xã cảm thấy thực vô ngữ. Bất quá cô càng tò mò anh như thế nào mà nghĩ thông suốt.

“Bởi vì bà xã tôi rất ôn nhu rất săn sóc rất quan tâm đến tôi, mỗi lần tôi bị thương, cô ấy đều sẽ khẩn trương vô cùng, có đôi khi quá đau, cô ấy còn

chủ động làm chút chuyện giúp tôi phân tán lực chú ý.” Lãnh Tư Thần không chút bủn xỉn mà trắng trợn khen.

“Phải không?” Ngẫm lại xác thật là như thế, lúc ấy cô một lòng đều ở trên người anh, anh chỉ nhíu mày một cái, cô đều sẽ khẩn trương đến không chịu được.

“Cô không muốn biết cô ấy làm gì sao?” Lãnh Tư Thần sâu kín hỏi.

Hạ Úc Huân trong lòng lộ bộ một chút, hiển nhiên nhớ lại hình ảnh nào đó, cũng may ánh đèn tối tắt dấu đi hai má đỏ ửng của cô.....

Cô kiên quyết quay đầu đi, nói: “Không có hứng thú biết.”

Trong khoảng thời gian ngắn hai người đều không nói chuyện, trong phòng là trầm mặc đè nén.

Không biết qua bao lâu, Lãnh Tư Thần đột nhiên mở miệng nói: “Tiểu Hoa.....”

“Làm sao vậy?”

“Cô có thể hay không.....”

“Cái gì?”

“Hôn tôi một cái.”

“Hả?!” Hạ Úc Huân tuyệt đối không dự đoán được người này cư nhiên sẽ đưa ra yêu cầu vô lễ như vậy.

Lãnh Tư Thần khó chịu hừ hừ vài tiếng, ủy khuất nói: “Bà xã tôi mỗi lần đều là làm như vậy để giúp tôi giảm đau.....”

“Tôi không phải bà xã của anh!!!” Hạ Úc Huân thật sự phát điên, cô năm đó nhất định là điên rồi, mới có thể để anh muốn làm gì thì làm!

Lãnh Tư Thần bị rống đến vẻ mặt thương cảm.

Ai! Cô gái trước mắt này thật đúng là nhẫn tâm a! Thật là vô cùng nhớ Tiểu Bạch thỏ đáng yêu ngoan ngoãn năm đó.....

Bất quá, a, cho rằng như vậy anh sẽ không có biện pháp sao?

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 487: Không Trị Nữa

“Không được?” Lãnh Tư Thần hai tròng mắt híp lại.

“Đương nhiên không được!” Hạ Úc Huân không chút do dự cự tuyệt nói, vậy còn phải hỏi sao?

Đối một cô gái xa lạ vừa quen biết được vài ngày đưa ra loại yêu cầu này, cho dù là vì hào nghi thân phận mình, cũng vẫn là quá tùy tiện đi!

Trong lòng Hạ Úc Huân không hiểu sao có chút khó chịu.

Sau khi bị cự tuyệt, Lãnh Tư Thần lập tức trở mặt, nói: “Được thôi, tôi ngày mai liền xuất viện!”

“Cái gì?” Hạ Úc Huân vẻ mặt ngạc nhiên mà hơi nhồm người dậy, hạ giọng nói: “Đang êm đẹp vì sao muốn xuất viện?”

“Không trị nữa, tay chân phế đi, cô liền phụ trách cả đời.” Lãnh Tư Thần trở mình, đưa lưng về phía cô, oán khí xung quanh đều sắp hóa thành thực thể rồi.

“.....” Hạ Úc Huân đã hoàn toàn bị người này giày vò hết chỗ nói rồi.

5 năm không gặp, thẳng nhãi này cái gì đều có, cố tình có một thứ không có, đó chính là mặt..... anh!!!

Hôn đúng không?

Hôn hôn hôn! Không phải hôn một cái thôi sao!

Anh muốn thử? Vậy cô phải cho anh ta thử đủ! Ai sợ ai chứ!

Lãnh Tư Thần không nói một lời mà nằm ở kia hờn dỗi, trong đầu nhớ lại những hình ảnh hạnh phúc đã từng cùng cô ở bên nhau, lại đối lập với cô hiện giờ lạnh nhạt với mình, cõi lòng tan nát như nhân sủi cáo.

Đang khó chịu, hoàn toàn không chú ý tới phía sau Hạ Úc Huân không biết khi nào đã một tiếng trống làm tinh thần hăng hái xuống giường đi tới bên cạnh anh, thẳng đến.....

Thẳng đến khi trên môi đột nhiên phủ lên một xúc cảm vô cùng mềm mại.....

Anh không thể tin nổi mà mở to mắt, nhờ ánh trăng ngoài cửa sổ thấy rõ khuôn mặt đang đến rất gần mình.....

Cô gái hơi nhắm mắt lại, lông mi rũ xuống, ngẫu nhiên run rẩy, quét qua da anh.....

Đại não anh hoàn toàn trống rỗng, bất luận là đau đớn hay hồi ức tất cả đều vượt qua một bên, toàn bộ cảm quan đều đuổi theo cô.....Ngón tay thon dài vô thức mà nắm chặt khăn trải giường màu trắng dưới thân, khớp xương ngón tay hơi trắng bệch, thân thể cứng đờ tới cực hạn, tim trong lồng ngực đập như nổi trống.....

Chỉ hạn chế bên ngoài không cách nào thỏa mãn anh, anh khẽ mở môi mỏng, ý đồ muốn phản thủ vi công, lại bị cô linh hoạt mà né tránh.

Cô gái đáng chết!

Kỹ thuật hôn khi nào thì tốt như vậy!

Hay là mấy năm nay sau khi rời đi cô có người đàn ông khác?

Cái nhận thức này quả thực làm anh sắp điên rồi!

Lãnh Tư Thần rốt cuộc không thể chịu đựng được, tay nắm khăn trải giường bỗng nhiên giữ chặt eo cô, vừa định phản công, Hạ Úc Huân lại lập tức rút về, thần sắc bình tĩnh, nghiêm trang hỏi: “Sao, lãnh tiên sinh? Hiện tại, ổn chứ? Còn đau không?”

Hạ Úc Huân chỉ là mặt ngoài bình tĩnh, lại ở trong tối tự thấy may mắn vì rút lui đúng lúc, nếu không anh nhất định sẽ từ nàng nhanh chóng tìm đập trung phát hiện sơ hở.

Nụ hôn này thật là dùng toàn bộ kỹ năng học được từ Lãnh Tư Thần lúc đó, lại tiếp tục nữa cô liền sẽ lộ tẩy.

“A, kỹ thuật hôn của Hạ tiểu thư thật ra so với người tôi muốn tìm khá hơn nhiều.....” Lãnh Tư Thần cắn răng nói ra những lời này.

Hạ Úc Huân ổn định cảm xúc, không nhanh không chậm mà mở miệng nói: “Tôi dù sao cũng đã là một người mẹ, lại không phải thiếu nữ thuần khiết gì. Kỳ thật Lãnh tiên sinh mặc kệ là đối với cô gái nào đưa ra yêu cầu này, sợ đều là không ai cự tuyệt, tôi tất nhiên cũng sẽ không ngoại lệ.

Nhưng, cho dù là vì con trai, tôi cũng không muốn cùng Lãnh tổng chơi cái trò gọi là một ngàn vạn tình nhân, cho nên, chúng ta vẫn nên duy trì khoảng cách sẽ tốt hơn.

Bất quá, bộ dáng anh không tồi, hôn một chút tôi cũng không thiệt thòi, anh không uống thuốc giảm đau ngược lại có thể giảm bớt tiền thuốc cho tôi.”

Chỉ cần là các cô gái bình thường đều không cách nào cự tuyệt người đàn ông như Lãnh Tư Thần, mấy ngày này biểu hiện của cô quá khiến người khác chú ý, Hạ Úc Huân cố tình nhân cơ hội nói ra những lời như vậy, nhằm loại trừ sự hoài nghi của anh.

Cùng Lãnh Tư Thần vật lộn mấy ngày nay, quả thực sắp hao hết chỉ số thông minh suốt đời cô rồi! Cũng không biết chính mình còn có thể chống đỡ được mấy ngày.....

Mỗi một chữ của Hạ Úc Huân khiến sắc mặt Lãnh Tư Thần liền lạnh hơn một phần, đến cuối cùng, khuôn mặt phong thần tuấn lãng kia hoàn toàn đông lại thành băng, con người càng là gió lạnh gào thét thiếu chút nữa thành gió lốc thổi bay.....

Hạ Úc Huân nói xong cũng không liếc mắt nhìn anh lấy một cái, đang chuẩn bị võ mông xoay người đi ngủ, không ngờ cổ tay bị giữ chặt, tiếp theo trời đất quay cuồng, thân thể đột nhiên không kịp phòng ngừa mà bị đè lên giường bên cạnh.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 488: Ba Hoa Chích Choe

Hạ Úc Huân nói xong cũng không liếc mắt nhìn anh lấy một cái, đang chuẩn bị võ mông xoay người đi ngủ, không ngờ cổ tay bị giữ chặt, tiếp theo trời đất quay cuồng, thân thể đột nhiên không kịp phòng ngừa mà bị đè lên giường bên cạnh.

“Tiểu Bạch.....” Phản ứng đầu tiên của cô là lo lắng động tĩnh quá lớn sẽ đánh thức Tiểu Bạch.

Lời nói còn chưa kịp nói ra, lập tức đã bị nuốt sống, chỉ còn lại tiếng ô ô mơ hồ không rõ.....

Lãnh Tư Thần bất chấp miệng vết thương đau đớn, trực tiếp dùng cánh tay bị gãy xương chống đỡ thân mình, sau đó một tay giữ chặt cằm cô.....

Bởi vì đụng vào vết thương, đau đến mồ hôi lạnh đều lăn xuống.....

Vì có được cái hôn của bà xã, anh cũng liều mạng! Đừng nói là bị thương, ngay cả mặt cũng không cần! Anh dễ dàng sao? Cô có phải muốn anh tức chết mới cam tâm hay không?

Như vậy nếu còn có thể tiếp tục nhẫn nại, anh không phải là đàn ông!

“Ừm.....” Hạ Úc Huân không ngừng giãy giụa, bởi vì sợ vết thương anh mà không dám dùng lực quá lớn, nhưng thẳng nhai này không khỏi thật quá đáng!

Rõ ràng được một tắc lại muốn tiến một thước!

Hạ Úc Huân kịch liệt thở dốc, chờ anh rút cuộc buông ra, cô có được tự do, đồng thời nhằn nại cũng tới cực hạn rồi ——

“Lãnh Tư Thần, anh khốn.....”

Nhưng, cô còn, chưa kịp mắng ra khỏi miệng, người kia lại đột nhiên đem ngón trỏ dựng trên môi cô, khuôn mặt mang theo vài phần trách cứ, nhỏ giọng nói: “Xuyt, cẩn thận đánh thức đứa bé!”

Hạ Úc Huân vội vàng quay đầu nhìn Tiểu Bạch cách Lãnh Tư Thần còn đang ngủ say, tức giận nói không ra lời: “Tôi, anh..... Rõ ràng là anh.....”

Fuck! Anh còn biết sẽ đánh thức đứa bé sao?

Cô lời còn chưa dứt, lời chưa nói lại bị nuốt sống.

Người này quả thực hết như đói bụng mấy trăm năm, ánh mắt giống như muốn đem cô ăn sống nuốt tươi khiến cô kinh hồn bạt vía.

“Lãnh tiên sinh, đủ rồi! Không nói chỉ là hôn một cái sao?” Hạ Úc Huân như một ngọn núi lửa phần nộ đang bùng nổ bên cạnh.

Lãnh Tư Thần mày cau lại, nói: “Ai nói chỉ là hôn một cái? Tôi và bà xã còn làm rất nhiều chuyện!”

Hạ Úc Huân hai má đỏ lên, gắt gao trừng anh, nói: “Anh..... Anh.....”

Nói láo!! Quả thực ba hoa chích choè! Bọn họ khi nào thì làm rất nhiều chuyện!

“Không phải muốn tính tiền sao? Tôi chỉ là thành toàn cho cô mà thôi! Phải biết rằng, hiện tại các loại thuốc giảm đau, thuốc gây mê cao cấp đều

rất quý.” Lãnh Tư Thần không chút khách khí mà theo cô nói.

Tên đáng chết, cô có phải hần là nên cảm ơn sự săn sóc của anh ta không?

“Mẹ.....”

Lúc này, Tiểu Bạch trở mình, mơ mơ màng màng mà nỉ non một tiếng, Hạ Úc Huân càng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Lãnh Tư Thần cũng là vì kiêng dè con trai, nếu không phải bởi vì Tiểu Bạch ở đây, nói không chừng anh thật sự sẽ hoặc là không làm gì, đã làm phải làm đến cùng.

“Mẹ..... Mẹ.....” Tiểu Bạch nhắm mắt lại, sờ sờ lại phát hiện bên cạnh không có người, lông mày tức khắc ủ khuất mà nhăn lại, giống như ngay sau đó liền sẽ khóc.

“Buông tay!” Hạ Úc Huân vội vàng đem Lãnh Tư Thần đẩy qua một bên, sau đó lật qua người anh đem vị trí của hai người đổi lại.

Cô nhẹ nhàng dịch đến bên cạnh Tiểu Bạch, ôn nhu mà dỗ dành: “Bảo bối, mẹ đây!”

Thái độ kia và thái độ lúc đối mặt với Lãnh Tư Thần quả thực là khác nhau một trời một vực, Lãnh Tư Thần nhìn mà từng đợt lên men.....

“Mẹ.....” Cảm giác được hơi thở quen thuộc, Tiểu Bạch lập tức dán vào lòng cô, lông mày cũng bằng phẳng dần, tay nhỏ theo bản năng mà nắm góc áo cô.

Hạ Úc Huân nhẹ nhàng vỗ sau lưng cậu bé, trấn an cậu ngủ.

Giây tiếp theo, sống lưng cô bỗng nhiên cứng đờ.

Người kia từ phía sau dán sát, ôm lấy vòng eo cô, đầu thậm chí đập trên bả vai cô, tư thế thân mật khiến cô rất không thích ứng, hận không thể một cái quăng ngã đem anh ném văng ra!

“Lãnh tiên sinh, tôi nói rồi.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 489: Sáng Sớm

“Lãnh tiên sinh, tôi nói rồi, tôi đối với việc làm thế thân không có hứng thú! Anh nếu là thật sự tưởng niệm quá độ, dục cầu bất mãn.....”

Lời Hạ Úc Huân nói ra càng làm anh phát hỏa, Lãnh Tư Thần đứng lúc cắt ngang cô: “Đừng căng thẳng, tôi chỉ là muốn ôm một chút, cái gì đều sẽ không làm, tôi cam đoan!”

Cô tin tưởng anh mới có quý!

Để cô tin tưởng anh, ít nhất anh nên đem tay vén góc áo cô lên thu hồi trước đi!

.....

Một đêm hỗn loạn cứ như vậy qua đi.

Sáng ngày hôm sau.

Tiểu Bạch tỉnh dậy trước, mở to mắt, nguyên nhân chính là vì hoàn cảnh lạ lẫm mà kinh hoảng, nhìn thấy mẹ ngủ ngay trước mắt, mới an tâm.

Thời gian còn sớm, đang muốn ngủ tiếp, lại cảm giác được phía sau có một cổ nhiệt khí, sau lưng còn có một bàn tay to tuyệt đối không thuộc về mẹ.

Vì thế, Tiểu Bạch trở mình, ngoài ý muốn nhìn thấy một khuôn mặt tuần tú phóng đại.

Là người đàn ông kia.....

Trong lòng Tiểu Bạch bài xích anh, cho nên mỗi lần đều gọi người đàn ông kia người đàn ông kia.

Nhưng, giờ này khắc này, trong lòng cậu lại hiện lên một xưng hô đối với cậu mà nó rất xa lạ —— “Ba ba.....”

Buổi sáng tỉnh lại, mẹ một bên, nghiêng người, liền sẽ nhìn thấy ba ba đang ngủ bên cạnh mình, cái này hẳn gọi là hạnh phúc đi!

Lại nói tiếp, vì sao sáng hôm sau tỉnh lại ba người sẽ là vị trí này a?

Đó là bởi vì tối hôm qua người nào đó thật sự hạnh kiểm quá xấu, Hạ Úc Huân rơi vào đường cùng đành phải đem bạn nhỏ Hạ Tiểu Bạch ôm ra giữa làm lá chắn, vì thế người nào đó quả nhiên liền an tâm.

“Nhóc con, chào buổi sáng!” Lãnh Tư Thần vừa tỉnh dậy liền nhìn thấy Tiểu Bạch đang nhìn mình chăm chăm, khẽ cười một tiếng, tự nhiên mà xoa xoa tóc cậu, sau đó nhẹ nhàng lười biếng đuổi cái eo.

Ngoài mẹ ra, Tiểu Bạch không thích nhất bị người khác tùy tiện sờ đầu, nhưng, lúc này đây, Tiểu Bạch lại phá lệ mà không hề không vui.

Tay nhỏ sờ sờ đầu vừa rồi bị người này sờ, có cảm giác kì kì, nhưng không phải chán ghét. Lãnh Tư Thần lướt qua Tiểu Bạch nhìn về phía Hạ Úc Huân đang ngủ say, hỏi: “Mẹ con hình như còn chưa tỉnh.”

Tối hôm qua lăn lộn đến hơn nửa đêm, có thể tỉnh mới là lạ.....

Tiểu Bạch không hỏi vì sao bọn họ lại ngủ ở chỗ này.

Bởi vì năng lực tư duy logic của cậu quá ưu việt nên rất dễ là có thể nghĩ vì giường cậu quá nhỏ, mẹ ngủ không được, nhưng lại không thể trai đơn gái chiếc ngủ trên một cái giường, cho nên liền đem cậu làm khúc gỗ đáng thương đặt ở giữa.

“Đang còn rất sớm, không ngủ thêm chút nữa sao?”

Lãnh Tư Thần đi xuống giường, rót ly nước.

Ánh mắt trời sớm mai dừng trên khuôn mặt tuần mỹ như đúc, giống như một vị thần, như ba ba tổng giấc mơ của cậu như đúc.

Tiểu Bạch không khỏi nghĩ, đáng vẻ mình sau này có thể cũng trở nên giống hệt chú hay không?

Nếu bộ dáng cậu như vậy, tựa hồ cũng không tồi.

Tiểu Bạch lẩn long lóc bò dậy, quỳ ngồi dậy, lắc đầu nói: “Không ngủ, con có việc. Laptop của chú có thể cho con mượn dùng một chút chứ?”

“Con biết dùng?” Lãnh Tư Thần có chút hồ nghi mà nhìn cậu.

“Đương nhiên biết.” Tiểu Bạch nghe vậy vẻ mặt có chút bất mãn, giống như đang trách cứ hủ quá coi thường mình.

“Lại đây đi!”

Lãnh Tư Thần đem notebook mở ra, nhập vào mật mã, đặt lên sô pha, sau đó đi qua trực tiếp đem cậu nhóc từ trên giường ôm lại đây.

“Mật mã của chú là gì?” Tiểu Bạch đột nhiên rất có hứng thú hỏi.

Cậu thích nghiên cứu mật mã của người khác, bởi vì đây là thứ rất thú vị, rất nhiều người sử dụng mật mã đều có hàm nghĩa đặc thù.

Lãnh Tư Thần không chút do dự mà nói cho cậu biết: “September28”

Tiểu Bạch chớp chớp mắt, nói: “Là một ngày. 29 tháng 8 sao? Ngày rất quan trọng?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 490: Đường Như Không Quá Giống Một Người Cha

Khỏe môi Lãnh Tư Thần nhẹ nhếch, đáp: “Uhm, ngày rất quan trọng.”

Tiểu Bạch đột nhiên nhớ tới một sự kiện, ảo não nói: “Vẫn không được, trong máy tính của chú không có trò chơi con muốn.”

Trong máy tính anh tất cả đều là tư liệu văn kiện, những thứ trò chơi như vậy từ sau khi tốt nghiệp đại học tiếp quản công ty anh liền không đụng vào.

“Con muốn chơi trò chơi sao?” Lãnh Tư Thần nhướng mày.

“Uhm, hẹn 7 giờ quyết đấu, tuyệt đối không thể thất hẹn! Sẽ rất mất mặt!” Về mặt cậu nhóc nghiêm túc nói.

“Vậy bây giờ download về đi, rất nhanh. Trò chơi gì vậy?” Lãnh Tư Thần hỏi.

Tiểu Bạch có chút kinh ngạc mà nhìn anh một cái, sau đó ngơ ngẩn mà trả lời: “Mộng ảo xuyên việt.”

Lãnh Tư Thần không như những người lớn khác câu đầu tiên liền trách cứ cậu còn nhỏ tuổi đã bị mê hoặc bởi trò chơi, cái này làm cho cậu rất kinh ngạc.

Anh dường như không quá giống một người cha.....

Lãnh Tư Thần gật gật đầu, có chút ấn tượng, hình như là một game online gần đây rất hot.

Nửa giờ sau, trò chơi tải xong, Tiểu Bạch thành công online trước 7 giờ.

Lãnh Tư Thần kinh ngạc phát hiện cậu nhóc này cư nhiên nằm trong bảng xếp hạng thế giới, hơn nữa còn xếp thứ nhất, nhưng lại độc lai độc vãng, đẳng cấp cao như vậy, mà không gia nhập bất cứ bang phái nào, cũng không có bạn đồng hành.

Không biết những người chơi đó nếu biết cao thủ đệ nhất toàn khu là một cậu nhóc chưa đầy năm tuổi, sẽ có cảm tưởng gì.

Không tồi, đứa nhỏ này có cá tính!

Cư nhiên giống hệt anh lúc trước!

Thời học sinh anh cũng rất tinh thông các trò chơi, tác phong hành sự cũng thích độc lai độc vãng, cũng khá khiêm tốn.

Mà trên thực tế, khiêm tốn chính là ngạo mạn mà khoe ra nhất!

Tiểu Bạch khiêu chiến chính là người xếp thứ hai trong bảng xếp hạng, tên đứa nhóc kia rất cá tính: Quy tâm tựa tiện. Thành lập bang phái tên “Ninja môn”.

Hoá ra bên trong một đám đều là Ninja rùa sao? Nhân vật trò chơi của Tiểu Bạch tên là “Phi thương cử bạch”, xuất từ “Ngô đô phú” của Tả Tư.

Nhìn không ra, đứa nhỏ này không chỉ còn nhỏ tuổi đã hiểu tiếng Anh, còn rất yêu thích văn chương!

Bởi vì trận quyết đấu này, rất nhiều người chơi dậy sớm chạy tới xem náo nhiệt.

Chỉ là, kết quả trước sau như một mà khiến người ta thất vọng, thắng bại không hề hồi hộp, Ngọc Tiêu công tử một thân y phục trắng từ trên cao nhìn xuống Ninja áo đen chật vật bất kham.

Quy tâm tựa tiện bên kia nói chuyện rất khó nghe, người thua so với kẻ thắng còn cuồng vọng hơn.

“Hắn nói con thắng chỉ là vận khí.” Lãnh Tư Thần rất có hứng thú mà nhìn nhân vật bên trong đối thoại.

“Hắn thắng mới là vận khí.” Tiểu Bạch hừ một tiếng.

“Hắn nói muốn hack tài khoản con kìa!” Lãnh Tư Thần tiếp tục nhướng mày.

“Tùy tiện.” Tiểu Bạch khinh thường nói.

“Hắn còn nói.....”

Hai cha con nhìn Quy tâm tựa tiện đánh ra một câu, đồng thời thay đổi sắc mặt.

Thực hiển nhiên, câu nói kia rất không có tố chất mà đụng đến điểm mấu chốt của hai người.

“Mẹ nói không cần cùng người khác tranh chấp! Huống hồ chỉ là trò chơi mà thôi.....” Tiểu Bạch nhin tức giận nói.

Lãnh Tư Thần vừa nhanh chóng ở trên bàn phím gõ qua một câu, vừa hướng Tiểu Bạch nói: “Lúc nào cũng nhường nhịn không thể giải quyết vấn đề, ngược lại sẽ chỉ làm kẻ địch càng thêm kiêu ngạo. Nguyên tắc của ta chính là..... Đánh tới khi hắn phục mới thôi!”

Tiểu Bạch nhìn về phía màn hình, Lãnh Tư Thần vừa rồi gõ một câu gần như kiêu ngạo nói: Muốn tìm chết, thành toàn cho người.

Ngay sau đó Phi thương cử bạch đã đi xuống đường.

“Chú muốn làm thế nào?” Nhìn nụ cười tà tử trên khóe miệng Lãnh Tư Thần, Tiểu Bạch theo bản năng cảm thấy người nào đó thật xui xẻo.

“Gậy ông đập lưng ông, hẳn không phải nói muốn hack tài khoản con sao?” Lãnh Tư Thần vừa nói ngón tay vừa nhanh chóng bay múa trên bàn phím.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 491: Muốn Cùng Nhau Chơi Hay Không

Tiểu Bạch kinh ngạc nói, “Nhưng, trò chơi bây giờ đã cải tiến, muốn đánh cắp tài khoản rất khó.”

“Phải không?” Lãnh Tư Thần một tay treo băng vải, dùng tay trái thao tác hơi có chút không tiện.

Chưa đầy ba phút.

“Hả? Đây là..... Là tài khoản của Quy tâm tựa tiện!” Tiểu Bạch không thể tin nổi mà nhìn Lãnh Tư Thần cứ nhiên đăng nhập tên tài khoản kia.

Đột nhiên, Quy tâm tựa tiện đáng thương sớm đã bị bắt logout, hơn nữa dùng mọi cách đều không đăng nhập được, trong lòng một mảnh rét lạnh!

“Nhưng, đánh cắp tài khoản của hã có thể làm được gì?”

Lãnh Tư Thần cười có chút gian trá, đáp: “Có thể làm được rất nhiều chuyện.”

Kế tiếp, Hạ Tiểu Bạch sâu sắc cảm nhận được thủ đoạn đen tối của Lãnh Tư Thần.

Lãnh Tư Thần đầu tiên là dùng tài khoản của Quy tâm tựa tiện đi đến nhà thi đấu, điên cuồng khiêu khích bảy môn phái lớn trên bảng xếp hạng, hơn nữa hẹn lúc nào đó ở nơi nào đó dẫn người tới quyết đấu.

Sau đó, anh lại phá giải mật mã kho vàng, tiêu hết toàn bộ số vàng trong kho của hắn, mua đạo cụ tặng cho Phi thương cử bạch.

Cuối cùng, tuyệt nhất chính là, anh cư nhiên còn đem toàn bộ tài nguyên của bang phái đều cống hiến, sau đó đem ninja môn giải tán ngay lập tức, một chút đường sống trở lại ngày xưa cũng không để lại cho hắn.

Chờ lát nữa hắn login, gặp phải sự truy nã của bảy đại môn phái cũng chỉ có thể một mình chiến đấu hăng hái.

“Hoàn thành!” Sau khi xong mọi thứ, Lãnh Tư Thần offline, đem tài khoản bị phá nát này trả lại cho chủ nhân của nó.

Tiểu Bạch chớp chớp mắt, nói: “Có thể hay không..... Quá độc ác rồi?”

Tuy rằng cậu thật sự cảm thấy rất sáng khoái! Ai bảo người kia tùy tiện nói bậy, nếu là chính cậu cậu sẽ không so đo, nhưng mắng đến mẹ cậu thật là quá đáng.

Loại người này không cho hắn chút nhan sắc nhìn một cái, hắn liền không biết cái gì là thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân.

“Có sao?” Lãnh Tư Thần vẻ mặt vô tội.

Tiểu Bạch hưng phấn đứng trên mặt đất, quả nhiên thấy được cảnh tượng Quy tâm tựa tiện bị vây đánh, bởi vì thằng nhãi này ngày thường kiêu ngạo, cho nên Lãnh Tư Thần làm những chuyện này không có người nào hoài nghi, hiện tại bị vây đánh, hắn giải thích nói tài khoản mình bị trộm, những chuyện đó không phải hắn làm, nhưng căn bản không ai tin tưởng hắn. Thằng nhãi này ngày thường không phải rất cuồng vọng sao? Nói cái gì tuyệt đối không có ai có thể trộm được tài khoản của hắn! Hiện tại nói lời này không phải tự vả miệng mình à?

Phi thương cử bạch giờ phút này đang ngồi trên cành cây, nhàn nhã mà nhìn cảnh tượng phía dưới.

Lúc này, trong thế giới đã có người phát hiện Phi thương cử bạch đang nhìn, bắt đầu có người lên tiếng ——

[Cuồng Chiến:] Nhìn kia, kia không phải Bạch huynh sao?

[Đỗ Thập Nhất Nương:] Chuyện hôm nay có chút kỳ quặc a! Người nói quy tâm tựa tiện kia bị vây đánh có thể nào liên quan đến Tiểu Bạch hay không?

[Lạc Địa Hoa Sinh:] Tám phần có quan hệ! Một giờ trước hai người còn tranh chấp nha! Quy tâm nói vài câu khó nghe, Bạch huynh nói sẽ bắt hãn trả giá lớn!

[Cuồng Chiến:] Vậy đúng rồi! Tốc độ thật nhanh!

[Đỗ Thập Nhất Nương:] quy tâm tựa tiện kia lão nương đã sớm nhìn không thuận mắt! Hôm nay xem như vì võ lâm trừ hại! Bạch đại hiệp thật đẹp trai! Đại hiệp ta yêu người.....

[Đỗ Thập Nhị Nương:] Tiểu Bạch nhà ta quả là có năng lực! Quá đáng yêu, hãn cư nhiên đem trang bị vũ khí của người kia đều đổi thành đồ cổ N năm trước ~ ha ha.....

[Đỗ Thập Tam Nương:] Tiểu Bạch vẫn còn độc thân a! Tiểu Bạch, cho ta theo người đi!

.....

.....

Mấy cô gái đó thật đúng là điên cuồng, thật là, người ta mười năm tuổi thôi nha!

Hạ Tiểu Bạch tâm tình rất tốt đem khuôn mặt nhỏ quay về phía Lãnh Tư Thần, hỏi: “Muốn cùng nhau chơi hay không?”

Nhìn vẻ sung bái trên mặt con trai, Lãnh Tư Thần quả thực so với giành được hợp đồng hạng nhất trên trăm triệu còn cảm giác có thành tựu hơn.

Nếu bảo bồi mồi, anh đương nhiên là vui vẻ đồng ý, trò chơi có thể xúc tiến tình cảm cha con!

“Bất quá, lấy tên là gì được nhỉ?” Lãnh Tư Thần trầm ngâm nói.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 492: Tương Nhu Dĩ Mạt (*)

(*):Hoạn nạn nâng đỡ

Tiểu Bạch nghĩ nghĩ, dựa vào trên sofa ý vị thâm trường mà nói: “Mẹ cũng chơi cái này đó!”

Nếu chú giúp mình một việc lớn như vậy, cậu quyết định cũng có chút báo đáp, lộ ra một chút tin tức.

Lãnh Tư Thần tức khắc tinh thần tỉnh táo, nói: “Mẹ con cũng chơi?”

“Uhm, mẹ ở trong trò chơi tên là Dĩ Mạt. Xếp hạng 11, hiện tại đang cố gắng chen vào top 10.” Tiểu Bạch trả lời.

“Dĩ Mạt? Có ý nghĩa đặc biệt gì sao?” Lãnh Tư Thần khiêm tốn thỉnh giáo.

“Có chứ! Có một thành ngữ, là tương nhu dĩ mạt. Mẹ nói về sau ở trong trò chơi tìm chồng, sẽ để đối phương đổi tên thành tương nhu, mẹ trực tiếp tên Dĩ Mạt, như vậy về sau mẹ kết hôn liền không cần rốn vàng mua vật phẩm đổi tên.”

“Mẹ con thật sự nghĩ rất chu đáo!”

Cứ nhiên muốn tìm chồng, còn muốn đổi tên bạn tình đáng ghét như vậy, tuy rằng chỉ là trong trò chơi, nhưng Lãnh Tư Thần vẫn khó chịu!

Lãnh Tư Thần viết xong hai chữ Tương Nhu, ấn xác định, lại phát hiện trùng tên, tên sát thiên đao nào, cứ nhiên dám đặt tên này!

Tiểu Bạch thò lại gần nhìn thoáng qua nói: “Bản thân mẹ tuy rằng không lọt vào top 10, nhưng mẹ thành lập ra phái Linh Tê đứng đầu trong toàn khu vực, mười đại cao thủ có sáu người đều nằm trong đó rồi. Bởi vì mẹ còn đang ngủ a! Cho nên, vừa rồi phái Linh Tê tới hủy diệt Quy tâm chính là phó Các chủ.

Tên Tương Nhu này con có ấn tượng, là cao thủ đứng đầu khu khác tên Cô Lang Tiểu Nguyệt, hẳn nghe nói Dĩ Mạt có tiếng liền muốn tìm mẹ kết hôn, vì theo đuổi mẹ, Tương Nhu này sang khu của chúng ta!”

“Mười đại cao thủ có sáu người trong phái Linh Tê, con là cao thủ đệ nhất, con sao lại không đến môn phái của mẹ con?” Lãnh Tư Thần tò mò hỏi.

Tiểu Bạch thực bình tĩnh mà nói: “Con là đệ nhất, là võ lâm minh chủ a!”

Mồ hôi, thì ra là như vậy.

Võ lâm minh chủ là con trai cô, quan hệ này vững chắc! Xem ra người đứng sau phái Linh Tê thật đúng là kiên định!

“Đúng rồi, cái tên sói kia muốn theo đuổi mẹ con, mẹ con đồng ý chứ?” Lãnh Tư Thần vội vàng hỏi. “Không có đâu! Mẹ sợ hấn cấp bậc quá thấp, gả cho thật mất mặt. Còn nói chờ hấn đánh bại phi thương cử bạch lại đến tìm mẹ!”

Lãnh Tư Thần cười khê: “Phi thương cử bạch còn không phải là con sao?”

Tiểu Bạch gật đầu: “Đúng vậy!”

Lãnh Tư Thần xoa tay, xuất li phần nộ, cái tên sắc lang khiêu nguyệt này, cư nhiên dám đoạt bà xã anh! Quả thực muốn chết mà!

Vì thế anh thuận tay liền đem cái tên Tương Nhu kia đánh cắp về.....

Trơ mắt nhìn hắn cứ như thuận tay đem tài khoản đưa tới, đối với kỹ thuật của Lãnh Tư Thần, Tiểu Bạch hiện tại thoáng đã miễn dịch.

Tiểu Bạch thò lại gần nhắc nhở nói:“Chú muốn cưới mẹ, trước hết cần đánh bại con a!”

Lãnh Tư Thần vẻ mặt nghiêm túc mà ứng chiến: “Chú sẽ nỗ lực.”

Chờ lúc Hạ Úc Huân tỉnh lại, phát hiện trên giường đã không có người, đang sốt ruột vì không thấy Tiểu Bạch, lại thấy một lớn một nhỏ hai người dựa vào trên sofa nhìn notebook trò chuyện vui vẻ.

Hai tên này một bộ hai anh em tốt.....

Quan hệ của bọn họ khi nào trở nên tốt như vậy? Đây là chuyện phát sinh lúc nào?

“Mẹ ——” Tiểu Bạch nhìn thấy Hạ Úc Huân tỉnh lại lập tức nhào tới, sau đó bắt đầu thao thao bất tuyệt mà cùng cô kể chuyện vô cùng hăng diện vừa rồi cho cô nghe.

Hạ Úc Huân nghe như lọt vào trong sương mù, cuối cùng đại khái hiểu ra, quy tâm chiến bại không phục, nhân thân công kích, vì thế Lãnh Tư Thần thay trời hành đạo, dùng một chiêu mượn đao giết người giết hắn.

Uhm, thật đúng là phong cách hành sự của Lãnh Tư Thần.....

Nhưng không nghĩ tới anh đường đường là tổng tài một tập đoàn xuyên quốc gia sẽ để ý đến một trò chơi.

“Mẹ, ngày 28 tháng 9 có phải là ngày gì đó đặc biệt hay không?” Tiểu Bạch đột nhiên lơ đãng hỏi một câu.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 493: Mật Mã

Lãnh Tư Thần lập tức ngẩng đầu nhìn Hạ Úc Huân, bất động thanh sắc mà chú ý về mặt cô.

“28 tháng 9? Vì sao đột nhiên hỏi cái này?” Hạ Úc Huân khó hiểu.

“Mật mã notebook này rất kỳ quái, là September 28.” Tiểu Bạch trả lời, sau đó tò mò mà nhìn mẹ.

“A?” Hạ Úc Huân đầu tiên là ngẩn người, ngay sau đó vài giây, cảm giác huyết khí cọ cọ cọ từ khắp người tất cả đều dồn lên trên mặt.

cô nghĩ ra rồi!

28 tháng 9! Đó là ngày 5 năm trước cô từ con gái biến thành phụ nữ.....

Cũng chính là lần đầu tiên..... của cô.....

Anh cứ nhiên dùng cái ngày này làm mật mã khởi động máy?

Fuck! Lãnh Tư Thần cái tên biến thái này!

“Cái kia..... Mẹ đi cho mua bữa sáng cho mọi người!”

Hạ Úc Huân trốn tránh rời khỏi phòng bệnh, để lại Lãnh Tư Thần ý vị thâm trường mà nhìn bóng dáng cô chạy trốn.

-

Thân thể Tiểu Bạch đã sớm không có trở ngại, nhưng đứa nhỏ này giống như có chút vui quên cả trời đất.

“Tương Nhu Tương Nhu, chú lên cấp bao nhiêu rồi?” Tiểu Bạch một tay bưng sữa bò, một tay cầm bánh mì chạy tới.

“Cấp 99!” Lãnh Tư Thần uống một ngụm sữa mà Tiểu Bạch đưa qua, nói: “Cảm ơn, phi bạch huynh!”

Mấy ngày nay bởi vì Tiểu Bạch, anh đều uống sữa bò, ngay cả cà phê đều không uống.

Ách, lúc này mới mấy ngày a, đều đã cấp 99! Càng khoa trương chính là, anh vẫn là cụt một tay a!

Người đàn ông này quả thực quá nghịch thiên.

Bất quá, ai bảo người ta tiêu tiền như nước, kỹ thuật lại cường đại a!

“Tương nhu, có người xin số của chú!” Tiểu Bạch chớp đôi mắt thò lại gần xem.

“Không có biện pháp, ai bảo thao tác của chú quá cường đại.”“Tương nhu, chú cư nhiên bắt được linh hồn, lại còn là cấp bậc hiếm!”

“Không có biện pháp, ai bảo nhân phẩm của chú quá tốt!”

“Tương nhu, đệ nhất mỹ nữ bản phủ muốn kết hôn với chú!”

“Ngoại trừ Dĩ Mạt, chú không cưới người khác!”

.....

“Tiểu Bạch, người chừng nào thì trở về a! Niếp Niếp nhớ người.....”

Nếu không phải bởi vì một cú điện thoại của Niếp Niếp, bạn học Hạ Tiểu Bạch e là vẫn không muốn trở về.

Tiểu Bạch không yên tâm mà cùng Lãnh Tư Thần dạo một vài kỹ xảo qua cửa sau đó để lại số của mình, lúc này mới theo Hạ Úc Huân rời đi.

Trên đường, Tiểu Bạch thực nghiêm túc mà hướng Hạ Úc Huân nói: “Mẹ, con cảm thấy Tương Nhu không tồi.”

Hạ Úc Huân bất đắc dĩ mà vỗ vỗ ót, nói: “Trời ạ! Các người một lớn một nhỏ hết Tương Nhu, lại Phi Bạch, tẩu hỏa nhập ma rồi sao!”

Hạ Úc Huân không thể không cảm thán, huyết mạch thân tình thật là thứ gì đó thần kỳ, không nghĩ tới mới mấy ngày thôi, thái độ của Tiểu Bạch đối với Lãnh Tư Thần liền thay đổi lớn như vậy.

“Mẹ, có phải vì Tương Nhu quá đẹp trai, quá nhiều vàng, cho nên mẹ ở bên cạnh chú ấy rất không có cảm giác an toàn hay không?” Tiểu Bạch chớp đôi mắt hỏi.

Đứa nhỏ này! Cậu muốn đánh giá thấp anh ta hay là muốn khen vậy hả?

Hạ Úc Huân tự giễu mà cười cười, đáp: “Chú ấy rất tốt, là mẹ không xứng với chú ấy. Hiện tại là xã hội hài hòa, cái gì đều phải chú ý sự hài hòa, mà mẹ cùng chú ấy ở bên nhau, là chuyện không hài hòa cỡ nào chứ!”

Hạ Úc Huân tất nhiên không có đem ân oán quá khứ nói cho Tiểu Bạch, gánh nặng đời trước một mình cô gánh vác là đủ rồi.

Bất quá, cô nói lời này cũng là lời nói thật.

Mấy năm nay, tiến bộ lớn nhất của cô chính là tự mình hiểu mình hơn vài phần.

Lãnh Tư Thần cô đơn chiếc bóng mà đứng trước cửa sổ, nhìn hai mẹ con thân mật mà tay nắm tay rời đi, ánh mắt ôn nhu như nước.

Lúc thân ảnh hai người hoàn toàn biến mất ở cuối hành lang bệnh viện, sắc mặt anh mới âm trầm xuống, ánh mắt dần dần đông lại thành băng.....

Hồi tưởng lời ngày nọ của Cung Hiến Anh, sắc mặt anh càng có chút tái nhợt.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 494: Cô Có Thể Đi Rồi

Ngày đó Cung Hiền Anh trực tiếp nói với anh: “Cô gái này anh tốt nhất vẫn là đừng nghĩ tới! Bởi vì không có bất cứ cô gái bình thường nào lại thành khẩn giải thích và xin lỗi với tình địch của mình như thế cả.

Nói đi nói lại, anh xác định cô ấy là cô gái mà anh yêu đến chết như lời anh nói sao? Anh ảo giác à?

Tóm lại, cô gái này nếu có thể thu phục, đó không phải kỳ tích, mà là thần tích!”

Lúc ấy anh căn bản nghe không lọt vào trong lòng, giờ phút này ngẫm lại thật là từng chữ từng chữ đều nói đúng mấu chốt, chỉ là anh vẫn luôn không muốn thừa nhận sự thật này mà thôi.

Cho dù chỉ còn một chút ít khả năng, anh cũng muốn thử xem.

Nhưng, cho dù anh kiên định, đối mặt với một tương lai không chút hy vọng, cũng sẽ mệt.....

Không biết qua bao lâu, cửa phòng bệnh “Kèo kẹt” một tiếng mở ra.

Sau khi đưa Tiểu Bạch về nhà, Hạ Úc Huân lại vội vàng quay lại, vừa mới tiến vào liền nhìn thấy Lãnh Tư Thần ngồi trên xe lăn, nhìn ngoài cửa sổ, thần sắc trống rỗng mê man.

Biểu cảm dường như toàn thế giới chỉ còn lại một mình anh, lơ đãng xuyên thấu qua tầng tầng bao vây nghiêm mật, tinh chuẩn mà đâm vào tim cô đau đớn.

“Cho cô nghỉ bảy ngày, trở về chăm sóc Tiểu Bạch đi.” Lãnh Tư Thần đột nhiên mở miệng.

“A?” Trong khoảng thời gian ngắn Hạ Úc Huân còn tưởng rằng mình nghe lầm.

“Cô hiện tại có thể đi rồi.”

“Hiện tại?”

Người đàn ông này sao lại làm việc không logic a! Trước đó cô rời đi một lát cô đều phải nhìn sắc mặt anh, hiện tại lại êm đẹp muốn cho cô nghỉ bảy ngày như vậy?!

Cho dù anh muốn cho tôi nghỉ, vậy anh cũng nói sớm một chút không phải được hơn sao?! Cô vừa rời đưa Tiểu Bạch về liền không cần đi một chuyến trở lại a!

Chẳng lẽ một chuyến này quay lại chỉ vì nghe anh nói một câu “Cô hiện tại có thể đi rồi”? Cô thật sắp bị tên này lăn lộn giày vò mệt chết rồi.....

“A, tôi đây đi rồi.....” Nhưng Hạ Úc Huân một câu cũng không dám phỉ nhổ, hiện tại anh là chủ tử, cô còn có thể nói cái gì chứ? Chủ tử đúng là đúng, chủ tử sai cũng là đúng.

Hạ Úc Huân lăm bằm, ngoan ngoãn mà đi thu thập đồ đạc của mình, sách giáo khoa giấy bút trên bàn, áo khoác trên giường, còn có mũ đội đầu của Tiểu Bạch bỏ quên, ly nước đầu giường.....

Nhìn Hạ Úc Huân đang thu thập từng đồ vật kia, Lãnh Tư Thần cảm giác tim mình đều bị trống rỗng thêm chút một, cô chỉ là rời đi một tuần mà thôi, cô cần phải thu dọn đồ đạc sạch sẽ như vậy sao?

Đem tất cả đồ vật đều đóng gói xong, sau đó lại nhìn chung quanh một vòng, xác định không có gì bỏ quên, Hạ Úc Huân kéo khóa, đem ba lô khoác lên đầu vai, nói: “Lãnh tiên sinh, tôi đi đây!”

Lãnh Tư Thần chậm chạp không có đáp lại, Hạ Úc Huân bữu môi, trực tiếp mở cửa phòng, đi ra ngoài, đóng cửa lại.

Đi một cách sạch sẽ lưu loát.

Lúc này không đi còn chờ đến khi nào? Chờ anh thay đổi chủ ý sao?

Hạ Úc Huân mới vừa rời khỏi Lãnh Tư Thần liền thay đổi sắc mặt, một cái vung tay làm rơi chiếc ly thủy tinh trên đầu giường.

Cô gái đáng chết! Cô dám đi! Cô cư nhiên thật sự cứ như vậy đi rồi! Ngay cả một câu quan tâm dò hỏi đều không có! Cô cứ như vậy gấp không chờ nổi mà rời khỏi mình sao?

Ngoài phòng bệnh, Hạ Úc Huân mới vừa đi ra ngoài không bao xa, Lương Khiêm liền nghe được bên trong truyền đến một trận tiếng đồ dùng thủy tinh vỡ vụn, thanh âm khá lớn.

Ách, anh thật là không hiểu lão đại, không phải chính anh muốn người ta đi sao? Hiện tại lại phát hỏa.....

Anh rốt cuộc là muốn cô ấy đi, hay là không muốn cô ấy đi?

“Trời ạ, bảy ngày phải làm thế nào mà vượt qua đây.....” Lương Khiêm thống khổ mà đỡ trán, đã có thể đoán trước tương lai mấy ngày sau sẽ nước sôi lửa bỏng thế nào.

Hiện tại đi ôm đùi cô nương người ta cầu xin cô đừng đi còn kịp hay không?

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 495: Gặp Báo Ứng

Tưởng tượng đã có một tuần hoãn thi hành hình phạt, cả trái tim Hạ Úc Huân đều trở nên tốt hơn.

Đang nhảy nhót đi ra trạm xe buýt, đột nhiên nghe được phía trước có người kêu bắt ăn trộm.

“Bắt ăn trộm! Bắt ăn trộm a ——”

Mắt thấy một người đàn ông mặc áo thun màu đen trong tay cầm túi nilon màu đen nghênh diện xông về phía mình, Hạ Úc Huân điều chỉnh dây lưng ba lô, ngay lúc người nọ vọt tới bên cạnh mình liền một chân quét ngang qua ——

“A a a a ——” Tiếng kêu thảm thiết của người đàn ông vang vọng giữa không trung.

Tên kia ôm chân trên mặt đất lăn bò dậy liền muốn chạy, Hạ Úc Huân một chân đạp lên lưng hắn, nói: “Thành thật chút!”

Phía sau một bà thím thở hồng hộc mà đuổi theo, Hạ Úc Huân đem bao nilon trong tay tên ăn trộm đoạt lại đây ném cho bà thím, nói: “Dì à, thứ này là của dì sao?”

“Đúng đúng đúng! Đây chính là tiền cứu mạng của tôi! Cô nương, cảm ơn, cảm ơn cô.....” Bà thím kích động rơi lệ đầy mặt thiếu chút nữa quỳ

xuống trước mặt Hạ Úc Huân.

Quần chúng vây xem cũng sôi nổi vừa khen vừa vây lại đánh tên ăn trộm kia.

Sau khi cảnh sát tới đem người đi, Hạ Úc Huân tiếp tục đi về phía nhà ga, đang đi tới, ven đường đột nhiên có tiếng còi ô tô.

Hạ Úc Huân tùy ý quay đầu vừa nhìn, sau đó liền không rời được mắt, miệng đều mở thành hình chữ O.

Một chiếc Lamborghini màu đỏ rực tốc độ thong thả mà đi theo cô, người đàn ông trên ghế điều khiển mặc một thân áo sơ mi hoa, trước ngực mở ba viên cúc áo, lộ ra mảng da thịt trắng nõn, tóc hỗn độn không chịu gò bó, trên mặt đeo kính râm rực rỡ lóa mắt, khoe miệng lưu manh mà nhếch lên.....

Hình ảnh này..... Quả thực gây trở ngại giao thông.....

Bánh bao như vậy, ngoại trừ tên hồ ly tinh Âu Minh Hiên kia còn có thể có ai.....

Ngoài Âu Minh Hiên, trên ghế phó điều khiển còn một mỹ nữ dáng người bốc hỏa ăn mặc mát lạnh, cả người đều treo trên người Âu Minh Hiên, bàn tay sơn móng đỏ chói chỉ còn kém một chút liền tiến vào trong quần jean anh.....

Hình ảnh này, quả thực khó coi.....5 năm qua Lãnh Tư Thần càng ngày càng lạnh lùng kiêu ngạo, Âu Minh Hiên thẳng nhãi này lại càng ngày càng phong tình cợt nhả, cho dù 5 năm qua chưa từng gặp lại, nhưng TV, báo chí, tạp chí chỗ nào đều không thể thiếu hình ảnh của anh, mỹ nữ bên cạnh chưa từng trùng lặp.....

Lúc này cánh tay Âu Minh Hiên đặt ngang trên cửa sổ xe, tháo mắt kính xuống, lộ ra cặp mắt đào hoa, nhiệt tình mời nói: “Người đẹp, đi đâu, đưa cô đi một đoạn đường!”

Bên cạnh đã có một người, còn không quên quyến rũ người khác, khoe miệng Hạ Úc Huân nhếch lên, đáp: “Cảm ơn, không cần.”

“Này, Hạ..... Hạ cái gì, Hạ Tiểu Hoa đúng không? Ai, thân thủ không tồi a! Tôi đã gặp qua vài người, cô diễn giống nhất! Cô là người bên nào? Thẩm gia? Hay là Lý gia?” Âu Minh Hiên rất có hứng thú hỏi.

“Thôi nói nhảm đi.” Nhìn bộ dáng này của anh Hạ Úc Huân liền tức giận, bộ dáng anh như vậy còn không biết xấu hổ cả ngày tìm chị Mộng Oanh, tìm về làm gì? Nhìn bộ dạng phóng đảng này của anh không kèm chế được người sống sờ sờ phải tức chết sao?

Bất quá, cũng may một màn vừa rồi không làm anh nghi ngờ.

Thì ra mấy năm nay không ít người mượn tên tuổi mình muốn thu phục Lãnh Tư Thần?

Âu Minh Hiên nguyên rủa một tiếng, đáp: “Ha! Sao ngữ khí lại giống Lãnh băng sơn kia đến vậy!”

Hạ Úc Huân bước nhanh về phía trước, không phản ứng hai người phía sau.

“Âu thiếu, cô gái kia là ai a?” Cô gái bên cạnh khiêu khích dùng cánh tay mình cọ cọ làm nũng hỏi Âu Minh Hiên.

Âu Minh Hiên chán ghét mà đem người đẩy ra, nói: “Thôi nói nhảm đi! Tới bệnh viện rồi, xuống xe!”

Cô gái đã chã chực khóc: “Âu thiếu, đứa bé trong bụng người ta thực sự là của anh mà! Buổi tối hôm đó anh uống say.....”

“Tôi nói xuống xe! Đừng ép tôi đem cô ném xuống!” Âu Minh Hiên vẻ mặt không kiên nhẫn, lười cùng cô ta nói lời vô nghĩa.

Muốn anh nói gì? Dù sao cũng không thể nói cho cô gái này anh gặp báo ứng bất lực suốt 5 năm qua sao?

Đáng chết! Cho dù là vì tính phúc nửa đời sau của mình anh cũng nhất định phải tìm được Tần Mộng Oanh!!!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 496: Cuộc Sống Đây Không Cách Nào Vượt Qua!

Hạnh hoa thôn.

“Úc huân? Em sao lại quay về rồi?” Tần Mộng Oanh thấy Hạ Úc Huân quay lại, kỳ quái hỏi.

“Đã trở lại đã trở lại..... Lãnh Tư Thần cái tên tâm thần kia, không biết sao đột nhiên thiện tâm quá độ mà cho em nghỉ bảy ngày, nói là để em về chăm sóc Tiểu Bạch.....” Hạ Úc Huân rót một ly trà lạnh lộc cộc lộc cộc uống lên, lẩm bẩm nói: “Đại khái bởi vì chuyện Tiểu Bạch lần này cảm thấy áy náy?”

Hạ Úc Huân đầu óc còn đang suy nghĩ một màn vừa rồi nhìn thấy Âu Minh Hiên, do dự nửa ngày, vẫn là quyết định không nói cho chị Mộng Oanh, đỡ cho cô nghe xong lại sốt ruột.

“Lần này..... Cảm giác thái độ của Tiểu Bạch đối với Lãnh Tư Thần rất thay đổi a?” Tần Mộng Oanh nói.

“Chị cũng đã nhìn ra sao?” Hạ Úc Huân lo lắng sốt ruột, nói: “Cũng không biết Lãnh Tư Thần rót cho Tiểu Bạch mê hồn thang gì, con trai em lại thông minh như vậy..... Được rồi, thông minh cũng là từ trên người anh ta di truyền tới..... Ma cao một thước đạo cao một trượng.....”

Tần Mộng Oanh than nhẹ một tiếng: “Đại khái đây là huyết mạch thân tình! Lúc trước Niếp Niếp và người kia cũng vậy.”

“Về sau em vẫn nên cố gắng ít cho Tiểu Bạch tiếp xúc với anh ta! Bất quá về sau hẳn là cũng không có cơ hội gì.....” Hạ Úc Huân bất an mà lẩm bẩm.

Lúc này, một trận tiếng chuông di động vang lên.

Hạ Úc Huân nhìn số, là Nam Cung Lâm gọi tới.

“Alo?”

“Tiểu Huân, gần đây thế nào? Lãnh Tư Thần nó có làm khó dễ con không? Nó có phát hiện gì không?” Nam Cung Lâm đi thẳng vào vấn đề hỏi.

“Tạm thời vẫn chưa có.....”

“Nếu có vấn đề gì, nhất định phải nói cho ta biết, mọi thứ cứ để ta sắp xếp.”

Hạ Úc Huân không biết nên nói gì cho tốt, chỉ có nói một tiếng “Cám ơn”.

Vì Hạ Mạt Lâm, cô không thể nào nhận Nam Cung Lâm, nhưng vì Tiểu Bạch, cô lại không thể không tiếp thu sự trợ giúp của ông.

Mấy năm nay, nếu không có ông, cô và Tiểu Bạch căn bản sẽ không có cuộc sống yên bình như thế.

Cũng vì có ông ở đây, dưới tình huống như thế cô mới có thể có sức lực có đường lui.

-

Sau khi trở về, Hạ Úc Huân vẫn đi dạy như ngày thường, chăm sóc vườn hoa, tổ chức hoạt động..... Cuộc sống lại khôi phục sự yên bình.

Nhưng, chung quy vẫn bị chút ảnh hưởng, sẽ ngẫu nhiên mất ngủ, sẽ thường xuyên lơ đãng mà hoảng thần, sẽ luôn không tự chủ mà nhớ tới người nào đó còn ở bệnh viện...

Trừ lần đó ra, biến hóa lớn nhất cư nhiên là Cung Hiền Anh.....

Trước đó nói cái gì đi dạo phố ăn cơm uống trà chiều, cô còn tưởng rằng chỉ là khách khí nói chơi, nào ngờ mấy ngày nay cô ấy thật sự thường xuyên tìm tới nhà, hơn nữa mỗi lần đều nhiệt tình không từ chối được.

Đây chẳng lẽ là phương pháp khác thăm dò tình địch?

Hạ Úc Huân hoàn toàn đoán không ra ý đồ của người này, chỉ có thể cẩn thận mà ứng phó.

Bất quá cũng may tình huống chỉ giằng co ba ngày như vậy, đến ngày thứ tư liền không thấy bóng dáng cô.

Cũng không biết có phải Lãnh Tư Thần nói gì đó hay không.....

Cùng lúc đó.

Bệnh viện.

Mọi chuyện Lương Khiêm lo lắng đều biến thành sự thật, hơn nữa so với anh dự đoán còn tệ hơn.

Nói ngắn lại một câu —— cuộc sống này không cách nào vượt qua!

Sau trăm tiếng đồng hồ Lãnh Tư Thần liên tục cẩu kinh, Lương Khiêm cùng Uất Trì Phi đã mất đi nửa cái mạng!

Sữa bò chê quá tanh, bánh mì chê quá ngọt, cơm chê quá cứng, canh gà chê quá béo, nước sôi chê quá nhạt.....

Tóm lại tập hợp mọi thứ vô lý biến thái cùng với phiền toái trên một thứ.

Lúc này, thật vất vả ăn chút cháo, có chút sức lực, lại chạy lên cỏ luyện tập đi bộ, bị thương gân cốt muốn động cũng phải gần một trăm ngày, anh lúc này mới mấy ngày, liền trông cậy vào có thể khỏe đến mức không cần gậy mà đi được sao?

Lương Khiêm cùng Uất Trì Phi hai người trơ mắt nhìn cái tên cổ chấp kia ngã mình đầy thương tích mà không cho phép bất cứ ai đỡ.....

Cuối cùng, Lương Khiêm đã sụp đổ đành phải khóc nước nở khẩn cấp gọi cho Hạ Tiểu Hoa ——

“Alo! Hạ tiểu thư sao? Cứu mạng a! Tai nạn chết người rồi!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 497: Có Lễ Nên Tìm Cho Ba Cho Tiểu Bạch

Lúc Hạ Úc Huân nhận được điện thoại là vừa tan học về nhà chưa bao lâu.

Trước bị đám nhóc trong lớp học quần lấy dạy đánh nhau hơn một giờ mới có thể thoát thân, mệt đến toàn thân đầm mồ hôi.

Đám nhóc trông mặt mà bắt hình dong kia, từ sau khi cô dần dần để lộ chân dung càng thêm dính người.

Bởi vì đã ở trước mặt Lãnh Tư Thần bại lộ gương mặt thật, cho nên cô không thể không trước mặt người ngoài từng bước tẩy trang, có người hỏi liền nói dùng một phương thuốc của một lão Đông y, đem rắc trên mặt từ từ trị hết.

Lúc này, Hạ Úc Huân đang nằm trong bồn tắm vẩy đầy hoa hồng vừa rải xuống ngâm mình.

Đang mơ màng sắp ngủ, di động đặt bên cạnh quần áo tắm đột nhiên vang lên như đòi mạng.

Hạ Úc Huân dùng khăn lông lau tay cầm lấy di động.

Mới vừa nhận cuộc gọi, liền nghe được di động bên kia Lương Khiêm đang vô cùng lo lắng mà gào cái gì “Tai nạn chết người”.

Năm ngày, so với cô tưởng tượng còn lâu hơn.

Cô còn tưởng mình về nhà chưa đến một ngày liền sẽ bị người nào đó không thể hiểu được mà kêu quay lại, loại chuyện này trước kia không phải không xảy ra.

Nhưng, lúc này đây, cô cư nhiên ở nhà an an ổn ổn năm ngày, cô thật sự đã rất thỏa mãn.

“Uhm, đã biết. Tôi lập tức qua đó.”

Hạ Úc Huân cúp máy, đem cả khuôn mặt chôn vào nước, nín thở.....

Sau hơn ba phút, bỗng nhiên nổi lên mặt nước.

Lần này thời gian hình như lại phá kỉ lục.

Cái cảm giác cận kề cái chết này khiến cô mê muội, vào một khắc mình sắp sửa chết đi, nhưng ngay sau đó trời lên mặt nước, lại hít thở bầu không khí mới mẻ.

Dùng phương thức này lần lượt nhắc nhở bản thân, lại đau khổ cũng không có gì, có thể tồn tại chính là hạnh phúc lớn nhất.

Sau khi tắm rửa xong, Hạ Úc Huân mặc váy chiffon thanh lịch rộng thùng thình hoa văn phức cổ, quần short jean bó sát gọn gàng, chân mang dép kẹp thủy tinh hoa trà hữu nhân, vừa nghiêng đầu dùng khăn lông xoa xoa tóc quần ẩm ướt, vừa đi ra khỏi phòng tắm.

Không giống năm đó lôi thôi lếch thếch tùy tiện, hiện tại Hạ Úc Huân cũng bắt đầu học cách tự làm đẹp cho bản thân, Tần Mộng Oanh đối với điều này rất vừa lòng, bởi vì cho thấy thái độ sống tích cực.

Phòng khách, Tiểu Bạch cùng Niếp Niếp hai đứa trẻ đang làm bài tập về nhà.

“Tiểu Bạch, bài này làm không được.” Niếp Niếp đem vở đẩy đến trước mặt Tiểu Bạch đang nghiên cứu Toán Olympic phía đối diện.

“Bước một cũng không được?”

“Bước thứ hai.” Niếp Niếp theo thói quen mà căn cứ cán bút.

“Người không có việc gì liên căn cứ cán bút tật xấu này có thể sửa hay không?” Tiểu Bạch một bộ không có cách nào với cô.

“Nhưng tôi nhện không được a.....”

Hạ Úc Huân buồn cười, ánh mắt nhu hòa nhìn hai đứa trẻ.

Ai, hai đứa trẻ này thật là càng nhìn càng yêu thích, khiến cô cảm lòng không được nhớ lại năm đó Lãnh Tư Thần vừa khinh bỉ cô vừa kiên nhẫn dạy cô giải bài tập...

Đáng chết, sao lại nhớ đến tên kia!

Hạ Úc Huân gõ đầu, đi qua hướng Tiểu Bạch nói: “Tiểu Bạch! Mẹ phải đi ra ngoài một chuyến!”

“Mẹ, mẹ muốn đi đâu?” Tiểu Bạch lập tức chạy tới: “Đi bệnh viện thăm Tương Nhu sao?”

“Đúng vậy!” Hạ Úc Huân gật đầu. A, xưng hô cũng thay đổi, từ người đàn ông kia biến thành Tương Nhu.

“Mẹ, Tương Nhu có phải đã xảy ra chuyện gì rồi hay không? Chú rất nhiều ngày không online.....” Tiểu Bạch có chút lo lắng hỏi. Cậu đã cho số của cậu, nhưng chú lại không hề gọi tới.

“Không biết, mẹ đang muốn đi thăm đây!” Hạ Úc Huân xoa xoa đầu nhỏ của cậu, con người xẹt qua một tia lo lắng.

Có lẽ, thật sự nên tìm cho Tiểu Bạch một người cha, cho dù mình có thể cho cậu toàn bộ tình yêu thương, nhưng, tình thương của cha vĩnh viễn không cách nào thay thế.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 498: Lãnh Tư Thần, Anh Thật Sự Rất Ấu Trĩ!

Lúc Hạ Úc Huân đuổi tới bệnh viện, phòng bệnh không có người.

Tìm khắp nơi cả nửa ngày, cuối cùng ở hoa viên phía nam bệnh viện tìm được Lãnh Tư Thần.

Lãnh Tư Thần đang run rẩy mà thử đứng lên, đầu tiên chỉ ra sức dùng đùi phải, mới vừa thử đặt chân trái xuống cất bước liền đau đến mức loạn choạng.

Cách đó không xa, Lương Khiêm cùng Uất Trì Phi đang gấp đến độ xoay quanh, Uất Trì Phi tựa hồ là thật sự nhìn không được, chạy tới muốn dìu anh, lại bị ánh mắt lạnh băng của Lãnh Tư Thần bức lui, hoàn toàn không dám tới gần.

“Tôi bảo các cậu đi chỗ khác, không nghe thấy sao?”

“Nhưng, lão đại.....”

Giờ phút này Lãnh Tư Thần tựa như một con sói đơn độc bị thương, tình nguyện một mình lẳng lặng chịu đựng đau đớn, cũng không muốn người khác nhìn thấy dáng vẻ anh chật vật suy yếu.

Chỉ nhìn sắc mặt anh kém tới cực điểm liền biết mấy ngày nay anh đối diện như thế nào, nhìn anh một thân chật vật, liền biết anh có bao nhiêu không yêu quý thân thể của mình.

Lãnh Tư Thần, anh cố ý làm như vậy đúng hay không? Cố ý thương tổn chính mình như vậy! Cố ý tùy hứng như vậy! Anh vĩnh viễn biết như thế nào mới có thể nhiều loạn được tôi...

Anh có biết anh thật sự rất ấu trĩ hay không!

Hạ Úc Huân hơi hơi ngẩng đầu lên, hơn nửa ngày mới sửa sang lại cảm xúc.

Sau một lúc lâu, cô đi nhanh về phía Lãnh Tư Thần, trước khi anh lại ngã một lần nữa đúng lúc đỡ lấy anh, để thân thể anh dựa vào đầu vai mình.

Lương Khiêm và Uất Trì Phi thấy Hạ Úc Huân rút cuộc xuất hiện, đồng thời lộ ra như vẻ mặt như trút được gánh nặng.

“Cô tới làm cái gì? Tránh ra! Không cần cô đỡ.” Rõ ràng trong lòng kích động đến không nhìn được, lại còn làm ra một bộ lạnh nhạt đem cô đẩy ra.

Người đàn ông này! Không phải chính anh bảo cô đi sao? Hiện tại lại cáu kỉnh, cô rốt cuộc muốn như thế nào?

“Xe lăn đâu?” Hạ Úc Huân cố nén một hơi hỏi.

“Đây đây!” Lương Khiêm vội vàng đem xe lăn dưới bóng cây đẩy lại đây.

Hạ Úc Huân đem xe lăn đẩy đến sau Lãnh Tư Thần, sau đó làm lơ ánh mắt lạnh băng của anh, hay tay cầm bả vai anh, đem anh ấn ngồi xuống, anh vừa định đứng lên, cô liền nghiêng người qua, cánh tay chống trên hai bên tay vịn xe lăn, hai tròng mắt nén giận mà nhìn anh, nói: “Hôm nay đừng ở đây.”

Cô đột nhiên tới gần, trên người tỏa ra hương hoa hồng nhàn nhạt sau tấm gòl quanh quẩn, gió thổi qua, sợi tóc ướt nhẹ nhàng quét qua da thịt

anh, hơi nhấc mắt, có thể nhìn thấy cảnh xuân bên trong trang phục cô.....

Lại cúi đầu, cô gái đáng chết này, cứ nhiên mặc quần ngắn như vậy!

Không hiểu Lãnh Tư Thần sắc mặt như đèn kéo quân thay đổi là vì cái gì, Hạ Úc Huân quay ra sau trực tiếp đẩy anh đi.

Lương Khiêm nghẹn họng nhìn trân trối, nói: “Cứ... Cứ như vậy đẩy đi rồi?”

Uất Trì Phi cũng vẻ mặt gặp quỷ, nói: “Lão đại cứ nhiên không có nổi trận lôi đình?”

.....

Sau khi đem Lãnh Tư Thần đẩy về phòng bệnh, Hạ Úc Huân đem đồ ăn ra, mở hộp cơm, bưng ở trong tay, sau đó dùng muỗng múc một muỗng cơm trắng chấm một ít nước thịt kho tàu đưa tới bên miệng anh.

Anh lạnh lùng liếc nhìn cô, hừ nhẹ một tiếng, hiển nhiên không muốn phối hợp.

“Ăn hay không a? Anh không ăn tôi ăn! Tôi cơm cũng chưa ăn liền chạy đến!” Hạ Úc Huân vừa oán giận vừa trực tiếp dùng chút sức lực đem cơm nhét vào.

Lãnh Tư Thần vẻ mặt bất mãn..... Lại thuận thế phối hợp mà mở miệng.

Nhìn một màn trước mắt, Lương Khiêm đã sắp quỳ xuống.

“Fuck! Có làm hay không! Lão đại anh ấy..... Cứ..... Cứ như vậy ăn rồi? Anh ấy ngày hôm qua không phải còn nói cơm quá cứng, sườn quá chua, gà quá cay.....”

Uất Trì Phi đầu đầy hắc tuyến mà đờ đờ trán, nói: “Chúng ta mấy ngày nay bị tra tấn đến chết rồi cuộc xem như là cái gì.....”

Lão đại, không đùa giỡn như vậy chứ! Đối xử khác biệt này không khỏi cũng quá lớn rồi.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 499: Ăn No Mới Có Sức Lực

Lúc Hạ Úc Huân múc cơm cầm hai bộ đồ ăn.

Đút cho tên kia trong chốc lát, cô lấy ra một cái muỗng khác tự mình ăn.

Lãnh Tư Thần đối với hành động đột ngột của cô tựa hồ có chút kinh ngạc, cau mày nhìn cô.

Hạ Úc Huân ho nhẹ một tiếng, trước đút cho anh một muỗng cơm cá, sau đó bất mãn nói: “Đồ ăn rất nhiều, tôi cũng chưa ăn không phải sao? Tuy rằng tôi là sản sóc đặc biệt cho anh, nhưng anh cũng không thể ngược đãi tôi chứ! Lại nói, tôi cũng ăn no mới có sức lực hầu hạ ngài không phải sao!”

Nói xong làm lơ ánh mắt tên kia, tiếp tục ăn!

Thật sự rất đói bụng, cô buổi chiều dạy hết ba tiết cũng đã đói đến mức ngực dán vào lưng rồi, còn bị tàn nhẫn mà kéo đi dạy đánh nhau, mới vừa về nhà muốn tắm rửa một cái rồi ăn cơm, lại bị kịch mà bị một cuộc điện thoại gọi tới nơi này, cô thoải mái lắm sao.

Thấy cô ăn ngon lành, anh đột nhiên liền cảm thấy có khẩu vị.

Khác hẳn mấy ngày bức bối kia, nhìn đồ vật gì cũng đều cảm thấy trở nên đáng yêu.

Lãnh Tư Thần giật mình, chính mình thật sự có chút mê muội! Vì cô mà mê muội!

Hạ Úc Huân tiếp tục đút, anh không ăn.

“Anh ăn no?” Hạ Úc Huân hỏi.

Lãnh Tư Thần vừa tập trung nhìn cô ăn, vừa trả lời: “Uhm, cô ăn nhanh lên.”

“Vì sao?” Miệng cô căng phồng đọc nhãn rõ từng chữ không hiểu hỏi anh.

“8 giờ có bữa tiệc, tôi muốn tham dự.” Lãnh Tư Thần trả lời.

Hạ Úc Huân làm rớt một chiếc đĩa, tính tình nóng nảy hết như năm đó: “Có làm hay không a! Anh đều đã như vậy còn đi tham gia cái tiệc đáng chết đó sao?”

Nói xong lập tức ý thức được mình quá mức kích động, vì thế ho nhẹ một tiếng che dấu nói: “Tôi nói, anh là người bệnh, nên dưỡng bệnh thật tốt!

Tôi biết thời gian của anh quý giá, muốn nhanh khỏe lên. Nhưng cũng phải tuân tự mà tiến hành không phải sao?

Anh hôm nay vận động cường độ cao như vậy chỉ hoàn toàn ngược lại, khiến anh càng nằm trên giường lâu hơn thôi!

Dù sao..... Bộ dáng hiện tại của anh không thích hợp đi tham gia những loại tiệc tùng đó!”

Một khi tham gia tiệc khăng định liền phải hao tổn tinh lực ứng phó với những người đó, còn phải uống rượu, rất tổn hại sức khỏe.

Cô không phải quan tâm sống chết của anh, cô chỉ là không muốn anh bệnh càng nghiêm trọng, chỉ muốn anh sớm khỏe lên, như vậy cô liền có thể không chút nào áy náy tiếp tục sống cuộc sống của bản thân mình.

Lãnh Tư Thần liếc xéo cô một cái, khóe miệng hiện lên ý cười chua xót mà châm chọc, nói: “Cô thực sự quan tâm tôi!”

Cô hẳn là hận anh không thể lập tức khỏe, như vậy liền có thể cùng anh hoàn toàn phân rõ giới hạn thì có!

-

Lúc này đây, Hạ Úc Huân vẫn không thể khuyên được Lãnh Tư Thần, đành phải cùng anh đi tiệc.

Cô vẫn mặc trang phục lúc đến, trên người quần áo tuy rằng phối hợp tươi mát, nhưng đối với những người đó đều là đơn giản rẻ tiền.

Ở trong mắt bọn họ, quan trọng chỉ có con số niêm yết trên quần áo.

Cô vốn đang nói bộ quần áo này của mình thật sự là không thích hợp đi đến những nơi như vậy, cho dù là làm người đẩy xe lăn cũng không đủ tư cách, nhưng Lãnh Tư Thần thật chẳng hề để ý, cô không có cách nào, đành phải ngoan ngoãn đi theo.

Ở phía sau Lãnh Tư Thần đẩy xe lăn, một đường đi vào hội trường, vẻ mặt đăm đăm mà nhìn đám danh viện con nhà giàu ăn mặc xa hoa lui tới bên cạnh.

Giống như là xem một show catwalk lộng lẫ.

Ở chỗ này, bạn có thể nhìn thấy hội tụ vô số bộ trang phục cùng trang sức cao cấp bản giới hạn nổi tiếng trên các tạp chí tuần san, thay vì nói đây là một tiệc thương nghiệp, không bằng nói đây là một sự kiện để khoe của.

So sánh mà nói, Lãnh Tư Thần chỉ là một thân cực kỳ hữu nhân phối hợp, trên người không có bất cứ vật trang sức nào, nhưng, anh vừa vào hội trường lại hết như thái dương hấp dẫn ánh mắt mọi người.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 500: Dù Có Ba Ngàn Con Sông Cũng Chỉ Múc Một Gáo Nước

5 năm trước, Lãnh Tư Thần mang cô tham gia tiệc đều phải mất công mà đem cô trang điểm, để cô không làm mất mặt mình.

Nhưng lúc này đây, anh không bất có bất cứ yêu cầu gì, chỉ cần nhờ cô đẩy xe lăn giúp anh thì tốt rồi, đối với việc này Hạ Úc Huân khó tránh khỏi có chút hoang mang.

Tựa hồ là đã nhận ra suy nghĩ của cô, Lãnh Tư Thần vừa không chút để ý mà tiếp thu sự ân cần tiếp đón của những người đó, vừa nói: “Kẻ lớn mạnh thực sự không cần bất cứ ngoại vật gì chứng minh mình có bao nhiêu lớn mạnh.”

Ngữ khí này, như của một bạo chúa cuồng phách khốc huyễn tạc thiên!

Lại một câu danh ngôn của Lãnh Tư Thần!

Nếu là trước kia, cô sẽ tám phần sung bái đem lời này viết dán lên tường.

Cô biết, một thanh kiếm nếu đã đủ sắc bén, bước tiếp theo không cần tiếp tục tôi luyện, mà là phải chế tạo một vỏ kiếm cho nó.

5 năm sau Lãnh Tư Thần càng lớn mạnh, nhưng lại là loại lớn mạnh tiềm ẩn mà không phát ra.

5 năm trước anh phong mang tất lộ, 5 năm sau anh lại là nội liễm thâm trầm, lại càng thêm đáng sợ.

Một người, bạn tìm không rõ chi tiết về hắn, nhìn không thấu thực lực của hắn, đó mới là đáng sợ nhất.

Người ta nói tình yêu sẽ là axit ăn mòn vũ khí sắc bén, nếu không phải cô 5 năm trước rời đi, có lẽ sẽ không có Lãnh Tư Thần ngày hôm nay.....

Cũng khó trách lúc trước Uất Trì Phi bọn họ hao tổn tâm cơ muốn diệt trừ chương ngại vật như mình.

A, hiện tại xem ra, cô xác thật nên đi.....

Thực hiển nhiên, Hạ Úc Huân đêm nay có chút thất thần.

“Không quen sao?” Lực chú ý của Lãnh Tư Thần vẫn luôn ở trên người cô, cho nên tất nhiên phát hiện sự khác thường của cô trước tiên.

“Không có.” Không quen chỉ là vì quá để ý, mà hiện tại thân phận của cô chỉ là một người không quan trọng, căn bản không có quan tâm, bất luận là ánh mắt người khác hay là thân phận của mình. “Anh không cần mang bạn gái theo sao?” Hạ Úc Huân thuận miệng hỏi một câu.

Cô có chút khó hiểu, bên cạnh anh không có bạn gái, mà cũng không có cô gái nào nhân cơ hội lại đây chủ động mời anh.

Nghe được vấn đề của cô, ánh mắt Lãnh Tư Thần hơi lóe, hình như hoang mang, sau đó có chút tổn thương.

5 năm qua cô thế nhưng chưa bao giờ quan tâm tìm hiểu về mình sao?

“Hi! Tư thần, lại một mình sao! Chắc chắc, tính tình quái gở này của anh khi nào mới có thể sửa! Làm hại mấy người đẹp người ta cũng không dám đến gần anh!” Cách đó không xa, một giọng nam sang sảng.

Người này là..... Hạ Úc Huân trong trí nhớ tìm tòi, sau đó có chút gian nan mà nhớ lại một cái tên: Lam Hạo Dương!

“Tôi nói anh cường nhân thương nghiệp chưa bao giờ buôn bán lỗ vốn, thế nhưng vì Hạ Úc Huân kia mà một thân cây từ bỏ cả rừng rậm, thật sự là không giống tác phong hành sự của anh a! Anh rốt cuộc còn muốn qua bao nhiêu cái 5 năm mới có thể buông ra?” Lam Hạo Dương lại bắt đầu lời lẽ tầm thường.

Nghe được Lam Hạo Dương nói, trái tim Hạ Úc Huân hơi thất lại.

Chẳng lẽ..... Đây là nguyên nhân?

Lãnh Tư Thần tùy ý mà tiếp nhận rượu vang đỏ trong khay của người hầu, nhẹ nhàng đong đưa, thần sắc thản nhiên nói: “Dù có ba ngàn con sông cũng chỉ mức một gáo nước, cho dù nhiều, nhưng nếu không phải tôi muốn, đối với tôi mà nói cũng không có ý nghĩa gì!”

Lam Hạo Dương lắc lắc đầu, chặc chặc líu lười nói: “Đúng đúng đúng, đại tình thánh!”

Lãnh Tư Thần rượu vang đỏ mới vừa đưa tới bên môi, liền có một con trắng nõn tay từ phía sau đưa lại đây, phủ lên mu bàn tay anh, sau đó đem ly rượu vang đỏ kia bưng đi, có nề nếp mà nhắc nhở: “Anh không thể uống rượu.”

Đột nhiên bị cướp đi ly rượu, khóe miệng Lãnh Tư Thần lại khẽ nhếch, không chút không vui, con người ngược lại là ba phần bất đắc dĩ bảy phần sung sướng.

Một màn này, Lam Hạo Dương bên cạnh nhìn thấy vẻ mặt khiếp sợ.

Cô gái này là.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 501: Tiểu Bảo Tiêu Thành Tiểu Săn Sóc Đặc Biệt?

Bởi vì khí thế của Lãnh Tư Thần quá mức cường đại, Hạ Úc Huân phía sau đẩy xe lăn vùi đầu không nói một lời nên bị trở thành người săn sóc đặc biệt bình thường trực tiếp bỏ qua.

Thẳng đến lúc này, Lam Hạo Dương mới bởi vì hành động to gan lớn mật vừa rồi của cô mà chú ý tới sự tồn tại của cô.

Anh liếc mắt nhìn cô gái trước mắt một cái, vẻ mặt hoang mang.

Vì thế lại nhìn một cái nữa, cảm thấy giống như đã từng quen biết.

Nhìn lần thứ ba, thể hồ quán đỉnh, bừng tỉnh đại ngộ.

“Cô cô cô..... Cô là.....” Lam Hạo Dương không thể nào tin tưởng mà chỉ vào mặt cô, rượu trong tay đều đổ.

“Xin chào, tôi là người săn sóc đặc biệt của Lãnh tổng.” Hạ Úc Huân hơi hơi gật đầu, mỉm cười khéo léo, vẻ mặt bình tĩnh.

Về mặt Lam Hạo Dương khó lường mà nhìn Hạ Úc Huân, lại nhìn Lãnh Tư Thần, hỏi: “Lãnh Tư Thần, anh làm cái gì?”

Lãnh Tư Thần tựa hồ đã sớm dự đoán được Lam Hạo Dương sẽ có phản ứng này, không nhanh không chậm mà trả lời: “Không có gì.”

Lúc này phải trả lời có lệ như vậy sao!

“Không có gì? Anh.....” Lam Hạo Dương nói câu “Xin lỗi” với Hạ Úc Huân, sau đó liền đem Lãnh Tư Thần đẩy vào một góc bắt đầu ép hỏi.

“Hôn lễ bị phiên bản thu nhỏ của anh khuấy đảo, mấy ngày nay anh từ chối mọi cuộc phỏng vấn lại không gặp ai, rốt cuộc là đang làm cái gì? Không phải là vì người săn sóc đặc biệt này đó chứ? Tiểu bảo tiêu biến thành tiểu săn sóc đặc biệt? Anh chơi trò thể thân sao? Anh không phải ghét nhất là có người nguy trang Hạ Úc Huân tiếp cận anh sao?”

Hai mắt Lam Hạo Dương tỏa ra ánh sáng, biểu cảm phấn khởi, vẻ mặt bất quãi.

Giá thời thượng bất giờ nâng lên cao nhất chính là nội tình trong cuộc sống cá nhân của Lãnh Tư Thần, bất luận một chút gió thổi cỏ lay gì đều có thể chiếm toàn bộ trang tạp chí, đảm bảo doanh số cho cả tháng.

Lãnh Tư Thần đẩy xe lăn trượt ra sau một bước, tránh đi nước miếng công kích của người nào đó, nói: “Cậu xem tôi thành ra như vậy, không tiếp nhận phỏng vấn không gặp người, tất nhiên là vì an tâm dưỡng bệnh, có vấn đề sao?”

“Anh lại bắt đầu phóng đạn mù rồi đấy!” Đối với bạn tốt mà cho qua, Lam Hạo Dương cực kỳ bất mãn.

“Biết tôi sẽ không nói, cần gì phải hỏi chứ!”

“A a, anh biết rõ tôi gần đây mở một tờ tạp chí, liền không thể nể giao tình của chúng ta mà châm chọc một chút, cái gọi là nước phù sa không chảy ruộng ngoài, cùng lắm thì kiếm tiền chúng ta chia đôi a!” Lam Hạo Dương vẻ mặt nịnh nọt. Lãnh Tư Thần trừng cậu ta một cái, đáp: “Phú quý như mây bay, nhiều tiền có ý nghĩa như vậy sao?”

A a a! Phát điên! Thằng nhãi này là kích thích trần trụi!

“Anh kiếm đủ rồi, nhưng tôi vẫn chưa kiếm đủ đâu! Không phải ai cũng đều có thể đạt được cảnh giới phú quý như mây bay như anh đâu!”

“Xin lỗi không tiếp được!” Lãnh Tư Thần lười cùng cậu ta lãng phí thời gian, mỗi phút mỗi giây cùng Tiểu Huân ở bên nhau đều rất quý giá.

“Ai? Ai? Anh đi đâu? Tôi còn chưa nói xong.....”

Lam Hạo Dương theo tầm mắt Lãnh Tư Thần nhìn lại, cách đó không xa, người săn sóc đặc biệt kia bị một người đàn ông cuốn lấy.

Thì ra là đi cứu trận, Lam Hạo Dương cảm khái vạn ngàn, chắc chắn, màn này đã từng quen thuộc biết chừng nào!

-

Sau khi Lãnh Tư Thần bị Lam Hạo Dương lôi đi, Hạ Úc Huân ngồi xuống bên cạnh, chán đến chết đành phải chơi trò chế rượu cùng vài loại đồ uống.

Cho dù cô đã nỗ lực rúc vào một góc, đem sự tồn tại của mình hạ thấp bằng không, nhưng không nghĩ tới vẫn bị người theo dõi.

“Tiểu thư, một mình sao?”

Hạ Úc Huân cười cười, tiếp tục lắc ly rượu, đáp: “Không phải.”

Hiển nhiên một tư thái không muốn người khác đến gần.

“Cô đang làm cái gì?” Người đàn ông tựa hồ cũng không biết khó mà lui.

Người này thuộc họ mèo sao? Lòng hiếu kỳ lớn như vậy!

“Không có làm cái gì, nhàm chán.” Hạ Úc Huân tiếp tục đóng đưa chất lỏng từ trong suốt biến thành màu xanh nhạt, sau đó nhấp một ngụm nhỏ,

vẻ mặt như một đứa bé ham chơi.

“Nhàm chán? Bên kia đang chơi trò chơi, muốn qua chơi chứ?” Người đàn ông nhìn về phía bạn tốt của mình cách đó không xa, một đám người đang ồn ào.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 502: Cô Uống Bao Nhiêu Rượu

“Không cần, tôi đợi người.” Hạ Úc Huân trực tiếp cự tuyệt.

Thật đúng là không phải một mình? Về mặt người đàn ông bắt đầu có chút không xác định.

Tuy rằng cô gái này an an tĩnh tĩnh mà ngồi ở chỗ này, rất dễ dàng bị người bỏ qua, nhưng, bằng ánh mắt nhìn người tinh chuẩn của hắn thì chỉ cần ánh mắt đầu tiên liền ở trong đám người phát hiện ra báu vật này.

Người đàn ông đang muốn thám thính thân phận cô, Hạ Úc Huân đột nhiên đứng lên, đi về một phía.

Cô lập tức đi đến trước mặt Lãnh Tư Thần, đỡ xe lăn anh, thần sắc tự nhiên hỏi một câu: “Tán gẫu xong rồi?”

Lãnh Tư Thần hơi hơi gật đầu, ánh mắt như dao lạnh bắn về phía người đàn ông vừa rồi đến gần Hạ Úc Huân.

Hạ Úc Huân đứng ở hắn sau lưng, tất nhiên không nhìn thấy anh đang phóng ánh mắt dao lạnh kia, trực tiếp đẩy anh đi về phía bên này.

Người đàn ông kia sau khi nhìn thấy Lãnh Tư Thần liền lão đảo thiếu chút nữa một đầu ngã quy, sau đó mặt xám mày tro mà quay trở lại đám người.

Mới vừa trở về đã bị đám bạn vây quanh.

“Ha ha! Gặp hạn rồi! Cư nhiên là người phụ nữ của Lãnh Tư Thần!”

“Thật đen đui!” Người đàn ông đã đánh cuộc phải chịu thua, rót vài ly rượu mạnh.

Trong đám người âm ỉ một mảnh, sau đó bắt đầu nhìn về phía Lãnh Tư Thần bên kia, nhỏ giọng bàn tán.

“Rất nhàm chán sao?” Lãnh Tư Thần quét mắt nhìn đồ uống đủ mọi màu sắc đầy bàn.

Hạ Úc Huân bĩu môi, đáp: “Không phải tôi nhàm chán, là người nơi này quá nhàm chán mới đúng!”

“Người nơi này? Bao gồm cả tôi sao?” Lãnh Tư Thần nhướn mày.

“Không bao gồm.”

“Hả?”

“Bởi vì anh là bộ tộc cuối cùng nhàm chán nhất, bọn họ và anh không phải cùng một cấp bậc, không thể đồng nhất.”

Ý là không ai nhàm chán hơn so với anh sao?

Lãnh Tư Thần nghe vậy lắc đầu cười nhẹ.

Thấy hai má cô ửng đỏ, ánh mắt mơ màng, thần sắc mê ly, Lãnh Tư Thần nhíu mày nói: “Cô uống bao nhiêu rượu rồi?”

Hạ Úc Huân hoảng hốt mà nhìn ly rượu ngọc trên bàn, đáp: “Không biết, vừa chế vừa uống, không biết uống bao nhiêu nữa.”

Cô gái này, rốt cuộc là chế rượu hay là say rượu? Cư nhiên có thể bất tri bất giác mà đem chính mình chuốc say, thật là thiên tài!

“Này! Anh nói xem, nếu lúc này có phần tử khủng bố ở hiện trường ném một quả bom, ngày mai thị trường chứng khoán thành phố A sẽ rớt bao nhiêu điểm?” Hạ Úc Huân ngồi ở một bên nhìn về phía anh, rất nghiêm túc hỏi.

Không giống với câu trả lời của Tần Mộng Oanh, Lãnh Tư Thần kia cư nhiên nghiêm túc mà nhìn cô, giảng giải tính toán tỉ mỉ với cô, cuối cùng nói cho cô trị số đánh giá.

Vì thế Hạ Úc Huân ra kết luận, người đàn ông này, quả nhiên là cực phẩm.

Sau đó, không ngừng có người tới cùng Lãnh Tư Thần kính rượu, đều bị Hạ Úc Huân dùng một câu bị thương không nên uống rượu mà ngăn chặn.

Vì không muốn làm mất mặt đối phương, cô đành phải thay thế Lãnh Tư Thần uống rượu, về mặt ai oán mà nhìn Lãnh Tư Thần, đã nói đừng tới, anh còn không nghe.

Nhìn cô từng ly từng ly thay anh uống, anh cũng không ngăn cản, đã rất lâu rồi chưa từng có loại cảm giác này, loại cảm giác được người khác để ý, được người khác bảo hộ.

“Tôi đi toilet.” Hạ Úc Huân đứng lên, vừa muốn rời đi lại không yên tâm mà dặn dò nói: “Anh không cần uống rượu!”

“Uhm.”

Vẫn luôn chờ đến lúc anh gật đầu đồng ý cô mới yên tâm rời đi.

-

Rửa mặt xong trở về, đi ngang qua một gian phòng khách, đột nhiên trong khoảng trống xuất hiện một người ngăn cản đường đi của cô.

“Người là ai?” Cô say khướt, đôi mắt có chút nhìn không rõ người.

“Tiểu thư, là tôi.”

Bóng người lay động, lay động.....

“Đao Sẹ?”

“Vâng, tiên sinh muốn gặp cô, đi với tôi!”

Nam Cung Lâm cũng tới? Bất quá, trường hợp này ông đến cũng không có gì khó hiểu!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 503: Trăm Sông Đổ Về Một Biển

Hạ Úc Huân đi theo Đào Sẹo vào một phòng khách bí ẩn.

“Úc Huân!” Nam Cung Lâm đang nuốt vôn phun sương mù thấy Hạ Úc Huân lập tức dập tàn thuốc, vẻ mặt như đứa trẻ vui mừng.

Đào Sẹo than nhẹ một tiếng đóng cửa phòng, tiên sinh một người lạnh nhạt tuyệt tình lại duy nhất đối với cô gái này ôn nhu như nước, nhưng thái độ của ông lại không phải thái độ đối với phụ nữ, cho nên đối với quan hệ giữa hai người, hẳn vẫn luôn rất hoang mang, nhưng chưa bao giờ dám hỏi nhiều.

“Nam Cung tiên sinh, đã lâu không gặp, gần đây có khỏe không?” Hạ Úc Huân thăm hỏi nói.

“Vẫn như cũ!” Một tiếng Nam Cung tiên sinh khiến trong lòng Nam Cung Lâm ngũ vị hoa màu.

“Chú ý thân thể, ông hút thuốc quá nhiều!” Hạ Úc Huân ở bên cạnh bàn ngồi xuống, chống đầu, bởi vì say rượu có vẻ ngây thơ chất phác, bớt lạnh nhạt xa cách, thêm vài phần thân thiết đáng yêu.

Chỉ một câu, trong lòng Nam Cung Lâm lại vui vẻ lên.

“Con còn chưa cùng Lãnh Tư Thần ngả bài sao? Rất nhiều chuyện trong điện thoại nói không rõ, cho nên đành phải gọi con tới nơi này!” Nam Cung

Lâm có chút run run bất an mà nói.

Gần đây Lãnh Tư Thần theo dõi ông thật sự rất chặt chẽ, cơ hội hôm nay cũng là ông thật vất vả mới chờ được.

“Anh ta vẫn luôn hoài nghi tôi, tôi không thừa nhận, anh ta cũng không có biện pháp với tôi.” Về mặt Hạ Úc Huân có chút mệt mỏi.

“Vậy là tốt rồi.....” Nam Cung Lâm gật gật đầu, ngay sau đó về mặt ai oán nói: “Đúng rồi, Tiểu Bạch bảo bối khỏe không? Ta đã rất lâu rồi không gặp Tiểu Bạch bảo bối!”

“Các người không phải mỗi ngày đều thấy sao? Tối hôm qua mới thấy mặt mà.” Hạ Úc Huân cười khẽ.

“Đó là video! Sao có thể giống nhau.”

Nam Cung Lâm tiếp tục ai oán mà nhìn Hạ Úc Huân, ông nhớ con gái, cũng nhớ Tiểu Bạch bảo bối.

Ai, ông nghĩ, ông thật sự già rồi, cứ nhiên sẽ vì con cháu mà để bụng, không buồn ăn uống.

Hạ Úc Huân trầm ngâm: “Vậy..... Tôi xem lúc nào thích hợp.....”

Nam Cung Lâm vội vàng nói: “Thôi, ta biết hiện tại quan hệ giữa con và Lãnh Tư Thần rất căng thẳng, cẩn thận một chút vẫn hơn.”

Ông không nên yêu cầu quá nhiều. Cô không hận ông, còn cho phép ông và Tiểu Bạch làm bạn, ông đã rất vui vẻ.

Hạ Úc Huân thần sắc ảm đạm, nói: “Thực xin lỗi.”

Đối với người cha ruột vẫn luôn muốn chuộc tội này, cô không biết nên đối mặt như thế nào.

Rõ ràng vẫn luôn hận ông năm đó vứt bỏ mẹ cô, nhưng mỗi lần nhìn thấy ông ăn năn, cô lại không cách nào cự tuyệt ông.

Nhưng, nguyên nhân quan trọng nhất, bởi vì ông là người thân duy nhất còn lại của cô trên thế giới này, ngoài Tiểu Bạch ra, thứ cô có được quá ít ỏi, cho nên, cô luyện tiếc đứt bỏ.

Nam Cung Lâm nhìn cô, vẻ mặt như đang ra quyết định gì đó rất trọng đại, do dự thật lâu, cuối cùng vẫn quyết định tuân tự nói với cô.

“Úc Huân, ta già rồi, phấn đấu cả đời, lại phát hiện mình xây dựng gia nghiệp lớn như vậy ngay cả một người để yên tâm giao phó đều không có, cho dù có quyền thế cùng danh lợi thì sao chứ? Bất luận là thành công hay thất bại đều không có một người thật lòng bên cạnh cùng nhau chia sẻ, có được càng nhiều, cũng không cách nào đền bù được sự trống rỗng không cách nào diễn tả trong lòng kia.....”

Về điểm này, ông cùng Lãnh Tư Thần có đồng minh, đã từng trải qua lời thề son sắt sẽ không đi vào đường xưa của mình, nhưng chung quy vẫn là cùng cậu ta trăm sông đổ về một biển.

Hạ Úc Huân tuy rằng uống nhiều, đầu có chút không tỉnh táo, nhưng ý trong lời nói của Nam Cung Lâm cô nghe vẫn hiểu, đáp: “Sao lại không có người giao phó? Ông còn có Mặc mà! Có đôi khi, tôi thật sự cảm thấy ông đối xử với Mặc quá tàn nhẫn! Cậu ấy là con của ông, vì sao ông lại không thể thừa nhận điểm này chứ?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 504: Đột Nhiên Quyết Định

Nam Cung Lâm vẻ mặt trào phúng mà cười lạnh: “Úc huân, con có nghĩ tới, nó sao lại chưa từng thừa nhận người cha này hay không? Tim nó căn bản không ở nhà, mặc kệ Lâm Na hao hết tâm tư mà chuẩn bị như thế nào cho nó, muốn nó kế thừa sản nghiệp của ta, nhưng nó trước nay đều khinh thường nhìn lại. Khinh thường nhận người cha này, cũng khinh thường kế thừa sự nghiệp của ta.”

Hạ Úc Huân gật đầu tỏ vẻ hiểu biết, an ủi nói: “Mặc như bây giờ bất hiếu dù sao so với việc không từ thủ đoạn mà tranh đoạt tài sản, thậm chí đối với ông hư tình giả ý cũng còn tốt hơn!”

“Đúng vậy..... Nó hận ta a!” Nam Cung Lâm thở dài.

“Ông để ý sao?” Hạ Úc Huân hỏi.

Nam Cung Lâm ngẩn người, cười khổ, đáp: “Trước kia không thèm để ý, gần đây lại đột nhiên cảm thấy mình thực thất bại.”

Hạ Úc Huân có chút kinh ngạc mà nhìn ông, thất bại? Người đàn ông cả đời oai phong cử nhiên sẽ nói mình thực thất bại.....

Đáp lại câu nói kia chẳng ai hoàn mỹ, có được thì cũng có mất.

“Vậy ý ông là?” Cô thăm dò hỏi.

Dù sao cũng cảm thấy lời ông nói tối hôm nay có ẩn ý, hơn nữa đột nhiên gặp mặt cùng cô nói những điều này khẳng định là chuyện rất quan trọng.

Cuối cùng cũng nói tới trọng điểm rồi. Nam Cung Lâm có chút khẩn trương mà nhìn cô, hít sâu một hơi rồi mở miệng nói: “Úc huân, về nhà được không?”

“Cái gì?” Hạ Úc Huân nhất thời có chút phản ứng không kịp.

“Ta hy vọng con có thể trở lại Nam Cung gia, còn nữa, ta muốn đem Thiên Lâm giao cho con.” Nam Cung Lâm nói thẳng ra ý của mình.

Về nhà? Đem Thiên Lâm giao cho cô?

Vẻ mặt Hạ Úc Huân từ hoang mang đến kinh ngạc sau đó không cách nào lý giải, xoa xoa ấn đường, đáp: “Nam Cung tiên sinh, ông đang nói đùa sao?”

Cô đã sớm đoán được Nam Cung Lâm lần này mạo hiểm gặp mình khẳng định không chỉ là vì chuyện Lãnh Tư Thần, nhưng không dự đoán được ông cư nhiên tính toán đem công ty giao cho mình.....

Phản ứng của Hạ Úc Huân khiến Nam Cung Lâm nhin không được chua xót trong lòng, nói: “Úc huân, ta không xin con gọi ta một tiếng ba, chỉ hy vọng con có thể về nhà, để ta có thể thường xuyên nhìn thấy con và Tiểu Bạch. Tuy rằng ta hiện tại đã không bằng năm đó, nhưng việc bảo hộ con vẫn có thể. Con nếu không muốn, Lãnh Tư Thần không thể làm gì con cả!”

Mọi thứ đều tới quá đột ngột, Hạ Úc Huân hoàn toàn không có chuẩn bị tâm lý.

Cô chưa từng suy xét những điều này, chỉ nghĩ cứ như vậy mà tiếp tục, cô rất thỏa mãn với cuộc sống hiện tại, cô rất tốt, vì cái gì nhất định phải tới

phá vỡ sự bình tĩnh của cô!

Cái loại cảm giác bị rần độc quần quanh đến hít thở không thông lại bắt đầu ập vào trong lòng, cô không cần đối mặt với những việc này những người này, không cần, không cần..... Rất đau khổ.....

Thấy cô sắc mặt biến đổi, tựa hồ bởi vì kích thích lại có dấu hiệu phát bệnh, Nam Cung Lâm vội vàng nói: “Úc huân, con đừng vội, ta không ép buộc con, ta..... Ta chỉ là tùy tiện nói mà thôi! Ta biết con đối với cái chết của người kia vẫn luôn áy náy, hiểu rõ con không muốn phản bội hãn, ta không hy vọng xa vời con có thể chấp nhận ta, ta chỉ hy vọng con có thể sống tốt hơn một chút!”

Cô hiện tại rất tốt! Vì cái gì một người hai người đều phải tự chủ trương mà tới quấy rầy cô vậy! Vì cái gì.....

Cô biết, đây căn bản không thể trách người khác, là bản thân cô quá chấp niệm, không thoát ra khỏi bóng ma quá khứ, vẫn luôn bài xích đối mặt với mọi thứ có liên quan đến quá khứ.

Loại cảm giác quá kích này cũng chỉ là một loại bảo vệ bản thân yếu đuối mà thôi.

Cô cũng hận bản thân mình như vậy, nhưng, cô không có cách nào.....

Hai người đang giằng co, lúc này, Đao Sẹo đột nhiên dồn dập mà gõ cửa, sau đó vẻ mặt hoảng loạn mà đi vào.

“Không ổn, bên ngoài có người điên không biết sao lại trà trộn vào được, cả người cột bom, đang chém người khắp nơi! Tiên sinh, các người ngàn vạn lần đừng đi ra ngoài!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 505: Chung Quy Vẫn Không Bỏ Xuống Được

“Cái..... Cái gì? Kẻ điên? Quấn bom quanh người?”

Hạ Úc Huân cảm thấy đêm nay quả thực quá vớ vẩn, cô vừa mới đưa ra giả thiết nhảm chán “Nếu có phần tử khủng bố ở hiện trường ném xuống một quả bom”, cư nhiên liền có tên ngu ngốc nào tới thay cô chửi thực tiễn?

Bất quá, những thứ này đều không phải trọng điểm!

Đáng chết! Lãnh Tư Thần còn ở ngoài đó!

Cô bỗng nhiên đứng lên.

Vừa muốn đi ra ngoài, Nam Cung Lâm liền giữ chặt cô lại, thần sắc ngưng trọng nói: “Úc Huân, con đi đâu? Bên ngoài rất nguy hiểm!”

“Chính là vì nguy hiểm, tôi mới phải đi ra ngoài!” Hạ Úc Huân ngữ khí vội vàng.

Nam Cung Lâm than nhẹ một tiếng: “Úc huân, con chung quy vẫn là không bỏ xuống được!”

“Tôi không có!” Hạ Úc Huân lập tức phủ nhận.

“Vậy con vì sao phải khẩn trương như vậy? Đối với con bây giờ, cậu ta chỉ là người xa lạ mà thôi không phải sao?” Nam Cung Lâm từng câu từng chữ hỏi.

Hạ Úc Huân hai đấm nắm chặt lại buông ra, cứ như thế lặp lại, cuối cùng, thân thể đang đứng lại ngồi xuống.

Nam Cung Lâm thấy thế cuối cùng nhẹ nhàng thở ra.

Lúc này bên ngoài đã loạn thành một đoàn.

Người đàn ông kia cải trang thành người hầu cởi đồng phục ra, để lộ bom đầy người khiến người ta sợ hãi, tình hình trong phút hốt mất khống chế.

Người đàn ông điên cuồng cười lớn, gập người liên chém, trong vòng vài phút ngắn ngủn, đã có rất nhiều người bị thương.

Tiếng cảnh báo dài chói tai, tiếng thét của các cô gái, tiếng bước chân chạy trốn, cùng với tiếng cười ha hả của kẻ điên kia đan vào nhau tạo thành một màn hỗn loạn nhất đêm nay. Đường như đang châm chọc bữa tiệc xa hoa truy lạc này.

Hiệu quả cách âm phòng khách quả thực tốt, cánh cửa đóng, bên ngoài tiếng gì đều nghe không được, nhưng loại cảm giác không cách nào biết trước này càng khiến lòng cô thêm bất an.

“Rốt cuộc chuyện như thế nào?” Nam Cung Lâm hỏi.Đao Sẹo lau mồ hôi, nói: “Không rõ ràng lắm, tạm thời không có biện pháp biết mục đích và thân phận của người kia. Chuyện có chút phiền toái, người kia trên người đầy bom, bảo an căn bản không dám tới gần hẳn. Loại nhân vật không muốn sống này là khó đối phó nhất!”

Hạ Úc Huân đã sắp sửa đem quần áo nắm chặt trong lòng bàn tay vò nát vụn, trái tim đau đớn đến mức hít thở không thông.

Không hề có dấu hiệu, cô đột nhiên đứng lên xông ra ngoài.

“Tiểu thư ——” Dao Sẹo kinh hô.

Nam Cung Lâm dường như đã sớm dự đoán được sẽ như vậy, xoa xoa ấn đường nói: “Đi bảo vệ.”

“Vâng!”

-

Giờ phút này đại sảnh tiệc, những rụt rè mím cười, cử chỉ thân sĩ, bài trí xa hoa, giờ phút này hóa thành chật vật bất kham, khắp nơi đều là tiếng thét chói tai cùng khóc rống.

Chờ lúc Hạ Úc Huân lao ra nhìn thấy chính là tình huống mất khống chế như vậy.

Dao Sẹo mới vừa đuổi theo Hạ Úc Huân ra đã không thấy tăm hơi đâu, gặp đến độ xoay quanh, cô nếu xảy ra chuyện gì, hẳn nhất định phải chết.

Hạ Úc Huân lập tức hướng tới chỗ Lãnh Tư Thần nơi đang hoang mang rối loạn mà chạy tới, vừa chạy vừa nghĩ anh hẳn là đã an toàn rồi đi, dù sao bên cạnh anh cũng nhiều vệ sĩ như vậy.....

Nhưng, làm cô không nghĩ tới chính là, lúc cô đến càng gần nơi đó, xuyên qua đám người hỗn loạn, liếc mắt một cái nhìn thấy hình bóng quen thuộc của anh.

Anh cứ như vậy lẳng lẳng mà ngồi trên xe lăn, chờ đợi trong một mảnh hỗn loạn, vẫn không nhúc nhích, không có ý phải rời đi.

Ánh mắt đậm mạc an tĩnh như vậy, so với sự kinh hoảng của người xung quanh, có vẻ như hoàn toàn xa lạ.

Mà ánh mắt lo lắng tìm tòi trong đám người của anh, giống như một quả bom hạng nặng phá hủy mỗi góc tường trong trái tim cô.

Hạ Úc Huân đầu óc choáng váng, nỗ lực duy trì sự tỉnh táo, muốn chen qua.

Tất cả mọi người đang khẩn cấp xuống sân khấu, chỉ có cô ngược dòng mà đi, rất nhiều lần thiếu chút nữa bị người ta chen té ngã.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 506: Thiếu Chút Nửa Lộ

Lãnh Tư Thần từ đầu tới đuôi đều chưa từng rời đi, lúc tất cả mọi người đang chạy trốn, anh vẫn ngồi tại chỗ.

Trong lúc có thủ hạ lại muốn bảo vệ anh rời đi, tất cả đều bị anh cự tuyệt.

Bởi vì, cô còn chưa trở về, anh sợ cô trở về tìm không thấy anh, vì thế cứ như vậy vẫn chờ đợi ở chỗ này.

Giờ này khắc này, anh đột nhiên có chút hiểu ra tâm trạng của cô mỗi lần đều ở tại chỗ chờ anh.

Tâm trạng cứ ở tại chỗ chờ đợi một người không biết bao giờ đến.....

Không biết qua bao lâu, rốt cuộc thấy được hình bóng quen thuộc của cô, con người Lãnh Tư Thần như được thắp sáng.

Cô đang ngược dòng người từng chút cố gắng đến gần anh, mỗi một bước anh đều nhìn đến mức kinh hồn táng đảm.

Cô không cần thận té ngã, thậm chí bị người đâm lên, anh lại chỉ có thể trơ mắt nhìn, không cách nào đến chỗ cô, tìm anh như bị lãng trí.

Cuối cùng, khoảng cách giữa cô và anh chỉ còn lại mười bước.

Ánh mắt hai người giao nhau trong không khí.

Đúng lúc này, trong hỗn loạn, một chai rượu thẳng tắp nghênh diện bay tới hướng Lãnh Tư Thần.

Hạ Úc Huân bất chấp trật cổ chân, nhanh chóng nhào tới: “Cẩn thận _____”

Cả người cô đều rơi vào lòng anh.

Thiếu chút nữa đã bị đập vào, cũng may xung lực của xe lăn trượt qua bên kia, tránh thoát chai rượu kia.

Nguy hiểm thật, thiếu chút nữa đầu nở hoa rồi, đều là vì tên đàn ông chết tiệt này, người ta đều lo chạy trốn, vì cái gì anh còn ngậy ngốc mà ngồi ở chỗ này.....

Cô mới vừa thở phào nhẹ nhõm, vừa nhấc mắt lại nhìn thấy Lãnh Tư Thần mặt lạnh như băng sương, đôi mắt màu lam đang ngưng tụ lửa giận âm nhìn cô.

Đôi mắt kia ngập trời lửa giận dọa cô sợ rồi.

Anh tức giận, vì cái gì?

“Cô đáng chết.....” Tay chỉ ôm lấy vòng eo cô bỗng nhiên dùng sức.

Hạ Úc Huân bị véo rên một tiếng: “Đau, anh làm gì véo tôi.....”

Ý thức được tư thế của hai người quá mức ái muội, hai tay cô chống ngực anh, đang muốn rời đi, lại bị anh bỗng nhiên giữ chặt sau gáy, kéo chạm vào môi anh.

Ngay sau đó, sau khi anh đã ngậm được mục tiêu lập tức hung hăng cắn một cái cho hả giận.

Là thật sự cắn xé, trong khoang miệng bỗng chốc tràn ngập mùi máu tươi.

Hạ Úc Huân hoàn toàn không rõ nguyên do, người này đột nhiên nổi điên là vì sao? Đồng thời trong lòng cũng bắt đầu phát hỏa, vừa định kháng nghị, anh lại run rẩy ôm chặt cô, thô bạo cắn xé cũng hóa thành trấn an nhẹ nhàng, nhẹ nhàng an ủi nơi bị thương của anh.

Cô thở hồng hộc mà đẩy anh ra, quát: “Lãnh Tư Thần, anh phát điên cái gì? Anh thuộc.....”

“Thuộc.....? Thuộc cái gì?” Hai tròng mắt Lãnh Tư Thần híp lại.

Hạ Úc Huân chớp chớp mắt, nuốt nước bọt, nguy hiểm thật nguy hiểm thật, lần này càng nguy hiểm, thiếu chút nữa liền lộ rồi!

“Anh thuộc giống chó sao? Làm gì cắn tôi?” Hạ Úc Huân đúng lúc đem hai chữ pudding đổi thành chó.

Lãnh Tư Thần sắc mặt vô cùng tái nhợt, đôi môi còn dính chút tơ máu của cô gắt gao nhấp, lửa giận trong con ngươi vẫn nhảy lên, gần từng chữ một nói: “Hạ Như Hoa tiểu thư, chúng ta chỉ là người xa lạ mà thôi, hành vi vừa rồi của cô, có thể cho tôi một lời giải thích hay không?”

Trong giọng nói anh mang theo mười phần ý vị trào phúng.

Anh đáng chết không hy vọng dùng phương thức này chứng minh cô chính là cô.

Nhưng, dưới loại tình huống này, anh chú định là không có biện pháp nào tốt hơn để cùng cô nói chuyện.

“Tôi.....” Hạ Úc Huân nhất thời nói không ra lời: “Tôi một ngày hành thiện không được sao?”

Lãnh Tư Thần cắn răng trừng mắt liếc cô một cái, biết hiện tại không phải thời điểm nói chuyện, thần sắc lạnh lẽo mà mở miệng nói: “Trốn ra sau lưng tôi, không cho phép ra!”

“A?” Hạ Úc Huân còn chưa kịp phản ứng lại đã bị Lãnh Tư Thần nhét ra sau xe lăn.

Sau đó liền nhìn thấy..... Tên điên kia đang lập tức đi về phía bọn họ.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 507: Hiểm Cảnh

Người tổng hội trường đã di chuyển hơn phân nửa, chỉ còn lại người bị thương không thể di chuyển và người đã chết.

Chuông cảnh báo bên ngoài hội trường hú vang, thỉnh thoảng có chuyên gia đàm phán nói có chút vô dụng: “Người bên trong nghe rõ, người đã bị bao vây, lập tức giao con tin, buông vũ khí, đầu hàng!”

Lời nói phiến lòng chọc đến cảm xúc của phạm nhân càng thêm kích động: “Câm miệng! Tất cả đều câm miệng cho ta!”

Người kia tướng mạo kỳ thật rất thanh tú, nhưng giờ phút này lại bị máu tươi cùng vẻ mặt hung ác hoàn toàn che dấu, chỉ còn lại đáng sợ.

Đã có người nhận ra hắn, là một diễn viên có chút danh tiếng, nhưng bởi vì không có thân thế bối cảnh, lại không bằng lòng với quy tắc ngầm tuần hoàn của nghề nghiệp, liên tiếp vấp phải trắc trở, có tài nhưng không gặp thời. Đã từng cùng một người nghệ sĩ đứng đầy công ty xảy ra tranh chấp, cuối cùng bị người kia biến thành tiếng xấu, thậm chí bị trở thành bệnh nhân tâm thần đưa vào bệnh viện.

Người nghệ sĩ kia cũng tham gia tiệc đêm nay, giờ phút này, toàn thân cô đầm máu nằm trên mặt đất, thân thể nhiều chỗ bị dao chém, từng đợt mà run rẩy.

“Các người đáng chết! Tất cả đều đáng chết!”

Người đàn ông đã hoàn toàn mất đi lý trí, như bọn họ mong muốn, hiện tại hẳn thật sự hoàn toàn điên rồi.

“Ha! Lãnh Tư Thần! Thần thoại thương giới!”

Kẻ điên đi từng bước một về phía anh, Lãnh Tư Thần vẫn thanh lãnh đăm đăm.

“Như thế nào? Nói xem, người là dựa vào biện pháp xấu xa gì mà bò đến vị trí như hôm nay? Dưới bề ngoài quang vinh chói lọi này lại là một linh hồn dơ bẩn như thế nào!”

Hạ Úc Huân mắt thấy người kia đi từng bước về phía bên này, trái tim thắt thành một đoàn.

Người này bây giờ hiển nhiên đã điên rồi, nhìn thấy ai đều phải cắn một cái, đối với vị trí của Lãnh Tư Thần coi như kẻ thù tâm tính quá nặng.....

“Hàn Bân phải không?”

Bị Lãnh Tư Thần đột nhiên gọi tên ra, người kia đầu tiên là sửng sò, ngay sau đó cười lạnh: “A, thật là vinh hạnh, nhân vật nhỏ bé như ta, cứ nhiên có thể được Lãnh tổng nhớ kỹ!”

“Ngoại tộc luôn luôn khiến người ta khắc sâu ấn tượng hơn một chút, trong giới những chuyện xấu ai chẳng biết, nhưng không làm rõ không tính toán, còn muốn bàn bạc cách nói..... Chỉ có một mình ngươi.”

Người này anh có chút ấn tượng, là nghệ sĩ ký hợp đồng với công ty giải trí mà công ty bọn họ mới vừa thu mua, bởi vì mới vừa thu mua còn đang trong giai đoạn trùng tu, cho nên gần đây có chút loạn, không nghĩ tới cứ nhiên sẽ ầm ĩ ra lớn chuyện như vậy.

Lãnh Tư Thần một bộ nói chuyện phiếm, bên ngoài người vây xem lại là kinh hồn táng đảm, đương nhiên cũng không ít người xem kịch vui chờ Lãnh Tư Thần xấu mặt như thế nào.

Tuy rằng cảnh giới tuyến đã kéo nghiêm mật, nhưng vẫn không làm gì được đội ngũ paparazzi chỗ nào cũng nhúng tay vào, giống như loại tin tức ngàn năm một thuở này cũng không phải là tùy tiện tiện mà có thể gặp được.

Lam Hạo Dương người này ngày thường một bộ cà lơ phất phơ, đem tiền treo ở bên miệng, nhưng lúc này trong lòng nào còn tin tức, cũng chỉ còn lại lo lắng, Lãnh Tư Thần cái tên siêu cấp ngu ngốc kia, vừa rồi hắn kéo thế nào, anh đều không đi, bây giờ thì tốt rồi!

Nam Cung Lâm bên này cũng đã bắt đầu điều người mình đến.

Từ góc độ này của ông có thể nhìn thấy Hạ Úc Huân đang trốn sau lưng ghế của Lãnh Tư Thần vẫn không nhúc nhích, hình như đã ngất xỉu.

Cũng không biết nha đầu kia thế nào, Nam Cung Lâm lòng nóng như lửa đốt.

Đã sớm dự đoán được rất có thể sẽ là kết quả này, nhưng ông lại hoàn toàn không cách nào ngăn cản.

“Ha ha ha..... Thế nhân đều say chỉ mình ta tỉnh! Các người những người này..... A, là người sao? Đối trá, vô sỉ, dơ bẩn, bỉ ổi..... Các người cũng xứng làm người sao?”

“Đúng vậy.” Lãnh Tư Thần cư nhiên tỏ vẻ phụ họa, không khỏi làm người ta mở rộng tầm mắt.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 508: Không Thể Nhịn Được nữa

“Bất quá, người cho rằng đều là người khác sai sao?” Ngay sau đó, anh vừa chuyển.

“Không phải bọn họ sai, chẳng lẽ ta sai? Dựa vào cái gì những người đó tra cái gì đều không làm mà có thể có được thứ mà người khác hao hết tâm tư đều không chiếm được? Dựa vào cái gì ta phải bị người khác đạp lên dưới chân! Ha..... Cái cô gái tục tũn thấp cấp kia..... Ngay cả loại phụ nữ này đều có thể giẫm đạp ta..... Cái con tiện nhân kia, cô ta đáng chết! Các người tất cả đều đáng chết!” Hai mắt Hàn Hân tanh hồng, kích động mà gào rống.

“Đấu tranh sinh tồn người thích ứng được thì sống sót. Ai cũng không có sức thay đổi thế giới này, lại có thể thay đổi bản thân mình! Nhưng, người ngoài trừ một mặt hận đời, có từ bản thân mà tìm vấn đề chưa? Hiện tại xã hội đã sớm không tồn tại cái gì gọi là vàng nhất định sẽ bị phát hiện, bởi vì..... Người có mắt không trông rất nhiều.”

Hân, lời này quá xuất sắc! Hạ Úc Huân ngoan ngoãn ngồi xổm phía sau giả chết thâm than.

“Câm miệng! Không cần cùng ta nói đạo lý lớn, lời từ trong miệng loại người như người nói ra, ta sẽ cảm thấy ghê tởm!”

A, Lãnh Tư Thần phải không? Tuổi còn trẻ liền dùng năng lực bản thân giúp tập đoàn Lãnh thị bên bờ phá sản khởi tử hồi sinh, sau khi rời khỏi

Lãnh thị trong vòng 5 năm gần gũi liền thay thế được địa vị của Nam Cung Lâm, trên thương trường oai phong một cõi, hô mưa gọi gió! Không tồi, thật sự rất lợi hại.....

Đều biết Nam Cung Lâm là xuất thân từ hắc đạo, ta thấy Lãnh đại tổng tài làm được cũng không phải vẻ vang gì rồi? Cho dù công tác bảo mật của Lãnh đại tổng tài rất tốt, cũng không thể nào hoàn toàn điều tra không được bối cảnh của người, trừ phi..... Người dùng chính là thủ đoạn đặc thù?”

Nói tới đây, đã huy động hứng thú của mọi người, tên Hàn Bản này xác thật là khác người, rất nhiều chuyện trong lòng mọi người biết rõ mà không nói ra, hẳn lại cố tình muốn làm rõ khiến người ta khó xử.

Hàn Bản đi từng bước đến gần Lãnh Tư Thần, vẻ mặt nghiền ngẫm, hẳn lấy tốc độ cực thông thả nói: “Nghe nói Lãnh tổng không gần nữ sắc? Còn nghe nói..... Rất nhiều lão tổng có tiền rất biến thái, khẩu vị tương đối nặng, thích nam sắc.....”

Mọi người ồ lên, Hàn Bản này thật đúng là lời nói ra khiến người ta không kinh ngạc chết thì không được.

Đỉnh mây Lãnh Tư Thần cau lại, hình như giận tái đi.

Sau lưng ghế, Hạ Úc Huân ngồi xồm mắng một tiếng mẹ. Người này ư tưởng sao lại xấu xa như vậy! Tuy rằng cô rất hủ không sai, nhưng nghe được những lời này, cô chỉ muốn ói!

Không ai hơn cô hiểu rõ mọi thứ ngày hôm nay của Lãnh Tư Thần là như thế nào mà có được.....

Cô thậm chí từ chỗ Nam Cung Lâm biết Lãnh Tư Thần 5 năm trước quyên góp toàn bộ tài sản kếch xù kiếm được từ Dạ Lang, dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng từng bước một đi đến hôm nay.....

Chỉ vì những đồng tiền đó mỗi lần đều sẽ làm anh nghĩ đến, anh trả giá đắt như thế nào.....

Hai tay Hàn Bân chống trên tay vịn xe lăn của Lãnh Tư Thần, ngả ngớn mà duỗi tay sờ sờ gương mặt anh, biểu cảm vô cùng tà ác, thanh âm lại rất nhẹ, để tất cả mọi người có thể nghe được: “Ha ha, Lãnh tổng cao quý của chúng ta, người là ở trên hay ở dưới? Cắm..... Hay là bị cắm.....”

Thanh âm hít ngược khí lạnh trong hội trường hết đợt này đến đợt khác vang lên, cái kẻ điên này, hắc thật đúng là cái gì cũng dám nói a!

Bất quá cũng khó trách, toàn thân hắc cột bom, chết còn không sợ, còn có cái gì không dám nói, mặc kệ có thù oán với hắc hay không, hiện tại hắc tựa như gặp người liền như trâu điên, chỉ có không ngừng thương tổn người khác, nhìn thấy người khác thống khổ, mới có thể làm hắc được cân bằng cùng thỏa mãn.

“Lúc bị cắm, kỳ thật người cũng rất hưởng thụ chứ hả?”

“Ha, ha ha..... Lãnh Tư Thần, người thật đúng là người làm ăn khôn khéo.....”

“Thế giới này a..... Có thể thành công cư nhiên đều là loại người như các người ****.....”

Trán Hạ Úc Huân nổi đầy gân xanh, mẹ nó! Thật sự là nghe không nổi nữa! Không đành lòng! Lại nhin xuống nữa, cô thật sự sẽ ghen đến nội thương!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 509: Làm Hello Kitty Của Lão Nường

Đột nhiên, cùng với một tiếng vỡ “Phanh ——” vang lên, một chai rượu ngang trời xuất thế, đột nhiên không kịp phòng ngừa mà bay vào óc Hàn Bản.

Cùng lúc đó, đối mọi người mà nói hoàn toàn tự nhiên Hạ Úc Huân xuất hiện một tay chống eo, một tay khác giơ chai rượu vỡ chỉ vào Hàn Bản ót nổi giận mắng: “Cắm cái đầu nhà người! Cái loại bại hoại xấu xa như người ngay cả những người ghê tởm nhất xã hội thượng lưu đều không bằng! Đừng chó chê mèo lắm lông!

Người buồn bực thất bại rất nhiều, người ta có giống người mỗi ngày đều hận đời, thậm chí đem oán hận phát tiết lên những người vô tội như vậy sao? Đừng vì sai lầm của bản thân mà lấy cớ! Rất nhiều người còn thảm hơn người, nhưng người ta không phải vẫn đang yên lặng mà nỗ lực, cho dù cố gắng phát hiện không được cũng có thể tiếp tục tìm kiếm vị trí thích hợp cho bản thân!

Nhưng người thì sao? Người ngay cả đồng phân cũng không bằng còn không biết xấu hổ đem người khác đều tưởng thành phân! SHIT!”

Nói xong còn so ngón giữa!

Lãnh Tư Thần nghe được từng đợt đau đầu không thôi, nha đầu này trước kia mỗi lần nói tục anh đều từng trải qua, cổ tình đứa nhỏ này còn có

thể thiên tài mà đem lời thô tục cùng thể văn ngôn hỗn tạp dùng chung với nhau, hiệu quả kia thật sự là.....

Bất quá, giờ này khắc này, nhìn cô vì mình mà oán giận, ngay cả tay cô giờ chai rượu nhỏ thô lỗ mắng chửi người, anh cũng cảm thấy đặc biệt đáng yêu.

Ai cũng không nghĩ tới phía sau Lãnh Tư Thần còn có người, Hàn Băng tất nhiên cũng không biết, cho nên mới không thể hiểu được mà té ngã như vậy, phù phù một tiếng không cam lòng mà ngã xuống.

Vốn tưởng rằng chuyện cứ như vậy kết thúc, Hạ Úc Huân đang muốn đi xem kẻ điên bị nện ngất thế nào, lại đột nhiên có người thanh niên không biết từ nơi nào chạy ra, bay lên một chân hướng Hạ Úc Huân đá tới.

Hạ Úc Huân ngã ngựa người về phía sau, nhanh chóng né tránh, thần sắc sửng sờ, cước pháp kia nhìn rất quen mắt a!

Thình lình xảy ra biến cố khiến cho cảnh sát vốn dĩ muốn nhân cơ hội vọt vào lại sôi nổi lui trở ra.

Sao tên kia cứ nhiên còn có đồng lõa, trên người hắn cũng sẽ không cột bom chứ? Mặc áo khoác thật đúng là khó nhìn ra.

Cậu thanh niên đột nhiên xuất hiện kia nâng Hàn Băng dậy, kêu thảm: “Anh! Anh! Anh tỉnh lại đi!” “Cô gái đáng chết! Tôi muốn mạng cô!” Cậu thanh niên hai tròng mắt bốc hỏa, không nói hai lời liền phản nộ tấn công.

“Ai?” Sao không nói một tiếng liền đấu võ, Hạ Úc Huân cuống quýt chạy trốn.

Cô chạy bên này lại chạy bên kia, khắp nơi linh hoạt mà né tránh.

Fuck! Xong rồi! Vết thương trên chân càng ngày càng đau, lại không nhanh chóng giải quyết hẳn, cô thật sự sẽ ngã xuống.

Thảm nhất chính là thời điểm này cô không thể nghiêm túc phản công, bởi vì Lãnh Tư Thần biết chiêu thức đánh nhau của cô, cô dùng một chút liền lòi đuôi.

Đáng chết! Rốt cuộc đánh hay là không đánh?

“Tê ——” Bị nắm tay đánh sát gương mặt, nóng rất đau.

Tiểu tử này quá độc ác rồi! Đối với phụ nữ lại có thể xuống tay độc ác như vậy!

Chết tiệt! Lãnh Tư Thần tên kia phải làm sao? Đều ngồi trên xe lăn còn không yên phận, anh ngàn vạn đừng tới đây, tới cô còn phải phân tâm bảo hộ anh.

Nhìn thấy Lãnh Tư Thần gian nan mà tới gần, Hạ Úc Huân rốt cuộc nhịn không được, người này đã bị thương thành như vậy, nhưng đừng vì vết thương của cô mà lại càng tổn thương anh, anh là vì chờ mình mới không trốn đi, trong lòng cô hiểu rõ.

Đáng chết! Bất cứ giá nào! Lão hổ không phát uy người làm Hellokitty của lão nương!

Cậu thanh niên kinh ngạc mà nhìn cô gái hoàn toàn không có lực đánh trả chạy được một nửa đột nhiên quay người lại chủ động bắt đầu công kích, hơn nữa chiêu chiêu sắc bén, khiến người ta hoa cả mắt, ứng phó không kịp.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 510: Thế Giới Này Thật Sự Nhỏ

Càng đánh về sau hăn càng thêm rối loạn trận tuyến, bởi vì, mặc kệ hăn ra chiêu gì, cô gái này thật giống như có thuật đọc tâm đều trước tiên phá giải.

Thật sự là quá quỷ dị!

Trong trí nhớ của hăn, có thể làm được điểm này, ngoại trừ sư phụ quá cô, chỉ có một người.....

Sau khi giao thủ hơn trăm chiêu, cậu thanh niên đã sắp chống đỡ không được, cuối cùng chỉ có thể bị buộc dùng ra tuyệt chiêu ——

Gió xoáy vô ảnh chân!!!

“Fuck you! Người..... Tiểu Phong Tử.....”

Hạ Úc Huân thân thể lắc mạnh bị hăn đá vào bả vai, đau đến liên tục lui về phía sau vài bước.

Cũng may người nọ nghe được ba chữ “Tiểu Phong Tử” đúng lúc thu chân, nếu không sức nặng của đôi bàn chân, bả vai cô không thể không nát.

Sau khi cậu thanh niên nghe Hạ Úc Huân hô lên “Tiểu Phong Tử”, tức khắc dừng động tác, kinh ngạc vạn phần tinh tế đánh giá cô, sau một lúc lâu mới không thể tưởng tượng mà gọi một tiếng: “Sư..... Sư tỷ?”

“Khụ, cái gì sư tử, bớt giả bộ gần gũi với ta đi!”

Một tiếng sư tử gọi ra, Hạ Úc Huân liền biết cô không có nhận sai người, tiểu tử này cư nhiên thật sự là Hàn Phong.

Năm đó Trương Bảo am hiểu quyền pháp, Hàn Phong lại tinh thông chân công, chiêu gió xoáy vô ảnh chân kia là lúc Hàn Phong nhàm chán xem phim võ hiệp, linh cảm đột phát tự mình sáng tạo ra.

Hàn Phong phản ứng rất nhanh, hấn hiện tại là đồng lõa của phạm nhân, lúc này nhận cô chỉ biết sẽ cho cô thêm phiền toái mà thôi.

Kỳ thật Hạ Úc Huân để ý đương nhiên không phải cái này.

Vừa rồi lúc cô đấu võ ánh mắt Lãnh Tư Thần nhìn cô cũng đã rất không đúng, mà hiện tại cô cùng Hàn Phong còn đối thoại khác thường, Lãnh Tư Thần khôn khéo như vậy tất nhiên cũng sẽ không bỏ qua.

Giờ phút này, tầm mắt xuyên thấu mười phần kia nhìn đến mức khiến cô một trận da đầu tê dại.

Người bên ngoài vây xem sôi nổi đem ánh mắt đều dồn hết vào Hạ Úc Huân:

“Người bên cạnh Lãnh Tư Thần thật đúng là tàng long ngọa hổ!”

Vốn là muốn xem trò hay, ai ngờ nửa đường nhảy ra một cái trần cản kim, hiện tại xem ra là không thể nào.

“Đúng vậy! Ngay cả tiểu săn sóc đặc biệt đều hung mạnh như vậy!”

“Cô gái này làm ta nhớ tới một người!”

“Ai vậy?”

“Người có nhớ năm đó bên cạnh Lãnh Tư Thần có một nữ bảo tiêu rất lợi hại không? Có đoạn thời gian nghe đồn có quan hệ mập mờ với hắn, sau đó không biết như thế nào liền không có tin tức!”

“Nghe người vừa nói mới thấy thật đúng là rất giống! Đặc biệt là khí thế lúc đánh nhau!”

“Ta có tin tức độc nhất vô nhị! Nghe nói năm đó giữa Lãnh Tư Thần cùng tiểu bảo tiêu kia rất không đơn giản!”

.....

Mọi người đang bàn tán sôi nổi, Hàn Bân từ từ tỉnh lại.

về mặt hắn không còn cuồng loạn như vừa rồi, trở nên bình thường hơn chút, vừa thấy Hàn Phong lập tức kích động nói: “Tiểu Phong?! Em sao lại ở chỗ này? Ai cho em tới! Em về đi! Đừng động đến anh, em đi mau!”

“Anh, em không đi, muốn đi thì cùng đi! Em đã sớm biết, lúc anh chuẩn bị mấy thứ quỷ quái này em đã biết, cho nên vẫn luôn đi theo anh! Anh muốn trả thù em không có ý kiến, hà tất đem tính mạng bản thân cũng đặt lên đó? Không đáng! Thật sự không đáng a! Anh à!” Hàn Phong vừa che miệng vết thương chảy máu cứa hắn, vừa nói.

“Thả nó đi! Nếu không ta liền kích nổ!” Hàn Bân run rẩy giữ chặt dây thừng, hướng bên ngoài hô.

“Anh, anh đừng như vậy!” Hàn Phong kinh hoàng thất thố mà muốn ngăn hắn lại.

Thế giới này thật đúng là nhỏ, Hàn Bân cư nhiên là anh trai của Tiểu Phong Tử.

5 năm không gặp, cô thế nào cũng không nghĩ tới một lần gặp lại cứ nhiên sẽ là dưới tình huống như vậy.

5 năm trước Hàn Phong chỉ là một đứa trẻ hơn mười tuổi, hiện tại nếu không phải chiêu tuyết kỹ và võ công quen thuộc kia, cô đều sắp sửa không nhận ra hẳn.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 511: Trở Về Lại Tính Số Với Em

Tiết mục bi thống đau khổ này chung quy vẫn khiến Hạ Úc Huân có chút nhìn không được, cô đến gần vài bước, nhìn hai anh em họ, thở dài nói: “Hàn Bân, tỉnh lại đi! Hiện tại chủ động đi tự thú còn kịp.

Bệnh nhân tâm thần lúc không thể phân biệt hoặc không thể khống chế hành vi mà tạo ra tổn hại, không phải chịu trách nhiệm hình sự, nhưng bệnh nhân tâm thần gián đoạn lúc tỉnh táo mà có hành vi phạm tội phải gánh vác trách nhiệm hình sự, cũng không phải hoàn toàn không thể khống chế hoặc phân biệt hành vi bản thân cũng phải chịu trách nhiệm hình sự.

Cho dù là tình huống sau đó, cũng có thể giảm bớt hoặc xử phạt nhẹ. Huống chi, vừa rồi hành vi của anh là thật sự mất khống chế, điểm này, tôi có thể thay anh làm chứng trước tòa.”

Lãnh Tư Thần nghe vậy mày nháu chặt, hoang mang mà nhìn Hạ Úc Huân, vì cái gì cô lại hiểu biết về pháp luật như vậy? Chẳng lẽ.....

Nhìn bộ dáng Hàn Bân, cô thật sự thấy chính mình năm đó: “PSTD: Chứng bị thương sau áp lực tổng hợp” xem như cách nói dễ nghe, nói trắng ra chính là bệnh tâm thần gián đoạn, cô cũng từng ngoài ý muốn tổn thương người khác, cũng may đối phương bị thương không nặng, người cũng rất dễ nói chuyện.

“Ta dựa vào cái gì tin tưởng người?” Hàn Phong vẽ mặt cảnh giác mà nhìn cô, nhưng biểu cảm đã có chút buông lỏng.

Bản thân hấn thì không sao, nhưng hấn không thể liên lụy em trai.

Hiện tại hấn đã không giống vừa rồi có thể cái gì đều không màng, một khi có ràng buộc, lực sát thương của hấn liền sẽ giảm đi rất nhiều.

“Không tin tôi, anh còn có thể làm gì? Các người huynh đệ tình thâm, em anh không thể bỏ mặc anh một mình! Anh chẳng lẽ còn muốn kích nổ cùng mọi người đồng quy vu tận? Lôi kéo em trai anh cùng chết sao?” Hạ Úc Huân mỗi câu đều nói đến điểm uy hiếp của hấn.

“Không.....” Hàn Bân thống khổ mà lên tiếng: “Tiểu Phong, em đi đi! Coi như anh cầu xin em.....”

“Anh, chúng ta tự thú đi!” Hàn Phong nhìn về phía Hạ Úc Huân: “Em tin cô ấy.”

“Em tin cô ấy” —— Một câu vô cùng đơn giản, lại dễ như trở bàn tay mà khiến Hạ Úc Huân cảm động không thôi.

Hàn Bân thống khổ mà bụm mặt, thật lâu sau, rốt cuộc suy sụp gật gật đầu, tỏ vẻ từ bỏ phản kháng. Hạ Úc Huân cùng Hàn Phong cùng giúp hấn đem tất cả bom trên người gỡ xuống, cảnh sát bác sĩ nối đuôi nhau mà vào.....

“Cám ơn.” Hàn Phong thật sâu mà nhìn Hạ Úc Huân một cái, cảm kích lưu lại hai chữ, đỡ Hàn Bân cùng nhau rời đi.

Tóm lại, mọi chuyện rốt cục cũng giải quyết viên mãn.

Vì thế, Lãnh Tư Thần cuối cùng có thể tìm cô tính sổ!

Lãnh Tư Thần đẩy xe lăn qua, cười như không cười mà nhìn cô, con người u quang không rõ, rõ ràng là ngẩng đầu nhìn cô, tư thái lại ngạo thị bề ngễ, nói: “Hạ Như Hoa, lần này, cô lại muốn giảo biện thế nào đây?”

Hạ Úc Huân bị khí thế kia ép tới mức có chút không thở nổi, cô lùi bước mà nhìn Lãnh Tư Thần, một người, hai người, ba người, trước mắt sao đột nhiên lại có thật nhiều Lãnh Tư Thần.....

Cô lắc đầu, bóng người chẳng những không bớt đi, hình như còn nhiều hơn, đầu càng ngày càng nặng.....

Mặt Lãnh Tư Thần càng ngày càng mờ ảo, thế giới đang xoay tròn lay động, trước mắt tối sầm, dưới chân mềm nhũn, cô trực tiếp ngã vào lòng Lãnh Tư Thần.

Mệt mỏi quá..... Rốt cuộc có thể nghỉ ngơi.

Cô thừa nhận đã tới cực điểm rồi.

“Tiểu Huân ——” Lãnh Tư Thần kinh hô một tiếng, có chút hoảng loạn mà đỡ lấy thân thể mềm mại của cô, đem cô đặt lên đùi mình.

Thẳng đến khi cảm nhận được cô gái đang cuộn tròn trong lòng mình với hô hấp trầm ổn, hẳn chỉ là ngủ thôi, anh mới nhẹ nhàng thở ra, ngửi khí bá đạo ôn nhu, nói: “Trở về lại tính sổ với em!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 512: Chú Sẻ Chăm Sóc Cô Ấy

Lãnh Tư Thần mới vừa ra tới, camera giới truyền thông tất cả đều nhắm vào anh, đặc biệt là cô gái trong lòng anh.

Lãnh Tư Thần sắc mặt âm trầm mà cởi áo khoác, một tay đem Hạ Úc Huân che lại kín mít.

“BOSS, anh cuối cùng cũng an toàn rồi! Tôi phải nhanh chóng gọi điện thoại nói cho phi ca anh không có việc gì! Anh nếu không ra, chúng ta liền phải trở về nghề cũ rồi!” Lương Khiêm lòng còn sợ hãi mà lải nhải.

Vừa rồi anh thiếu chút nữa liền đem mấy người trong bang phái cũ điều ra khẩn cấp? Tất cả mọi người đều xoa tay hăm hè đang trên đường tới rồi, anh lúc ấy đang bị đám người xô bồ ngăn vào không được, gấp đến độ lòng nóng như lửa đốt, sau đó liền trơ mắt nhìn cô gái tay trái gà không chặt kia đột nhiên cầm lấy một chai rượu nện vào người tên kia.....

Lúc ấy anh thật sự chấn kinh, càng khiếp sợ chính là sau đó nhìn cô gái kia chiêu chiêu sắc bén mà cùng cậu thanh niên đồng lõa đánh nhau.....

Chiếc Maybach màu đen đi mất, bỏ lại phía sau phóng viên đen nghìn nghịt.

Trên ghế điều khiển, Lương Khiêm vừa lái xe vừa dò hỏi Lãnh Tư Thần phía sau: “BOSS, về đâu? Bệnh viện sao?”

“Về nhà.” Lãnh Tư Thần lời ít mà ý nhiều trả lời, thật cẩn thận vén áo khoác lên, ánh mắt thâm trầm mà nhìn về phía cô gái ngủ yên trong lòng.

“Ách, nhà nào? Biệt thự?” Lương Khiêm có chút không xác định hỏi.

“Chung cư Cẩm Uyển.” Lãnh Tư Thần trả lời.

“Dạ, được.”

Giờ phút này Lương Khiêm một bụng nghi vấn vẫn không nói thành lời.

Không có biện pháp, lúc ấy thân thủ cô gái kia quá kinh diễm, quan trọng nhất chính là khí thế thật sự quá giống Hạ Úc Huân, đến lúc này anh vẫn còn choáng váng hoảng thần!

Trên đời sao lại có chuyện trùng hợp như vậy? Không chỉ có người có khuôn mặt giống, ngay cả chiêu thức đánh nhau và ngữ khí nói chuyện đều giống nhau như đúc?

Có vài thứ có thể nguy trang, nhưng khí chất lại không thể nguy trang được.....

-

Nửa giờ sau, chung cư Cẩm Uyển.

Lãnh Tư Thần đem Hạ Úc Huân đặt lên giường, sau đó chống gậy đi bưng nước ấm lại lau người cho cô.

Việc nhỏ rất bình thường, anh làm lại vô cùng gian nan.

Ngồi ở mép giường, anh vắt khô khăn lông cẩn thận chà lau gương mặt xám xịt và thân thể cho cô, khéo miệng tràn đầy ấm áp.

Trong đầu tất cả đều là hình ảnh đêm nay cô giải vây cho anh, đều là từng câu từng chữ cô phẫn nộ mà trách cứ người kia.....Anh chuyên chú nhìn khuôn mặt cô ngoan ngoãn ngủ, cầm lòng không được mà chậm rãi cúi xuống hôn.....

Lúc này, di động đầu giường của Hạ Úc Huân đột nhiên vang lên.

Anh hơi chau mày, vốn định trực tiếp cúp, lại nhìn thấy trên màn hình “Bảo bối thân yêu”.

Hắn là Tiểu Bạch.

Lãnh Tư Thần cầm lấy di động, ấn nghe.

“Alo, mẹ!”

Quả nhiên là cậu nhóc kia.

“Là ta.” Lãnh Tư Thần ngữ khí nhu hòa.

“Tương Nhu?” Thanh âm Tiểu Bạch có chút kinh ngạc.

“Uhm.”

“Mẹ có ở đó không?”

“Có, mẹ con cùng ta tham gia một bữa tiệc, uống nhiều quá, đêm nay trở về không được.” Lãnh Tư Thần vừa nói, ánh mắt hơi trầm xuống mà nhìn về phía cô gái trên giường.

Đêm nay, anh không cho phép thả cô về.

Bên kia điện thoại, Tiểu Bạch nhú mày chặt, nói: “Tương Nhu, chú sẽ không nhân cơ hội khi dễ mẹ chứ? Mẹ uống say rất dễ bị bắt nạt, hết như con nít!”

Vừa uống say sẽ rất dễ bắt nạt sao? Thật phải cảm ơn sự nhắc nhở của con trai.

“Con yên tâm, chú sẽ không bắt nạt mẹ con, chú sẽ chăm sóc cô ấy!”
Lãnh Tư Thần lời thề son sắt mà cam đoan nói.

“Thật sự?” Rất hiển nhiên, Tiểu Bạch có chút không yên tâm.

“Thật sự.” Đối với sự cảnh giác của con trai, khéo môi Lãnh Tư Thần nhẹ nhếch, tâm tình rất tốt.

Bởi vì con trai quản cô nghiêm như vậy, 5 năm qua cô nhất định không có cơ hội xuất tường.

Thật tốt!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 513: Uống Say Thì Nói Thật

“Vậy được rồi! Chú giúp con chăm sóc mẹ một chút.” Tiểu Bạch rất nghiêm túc mà giao phó, sau đó bất đắc dĩ mà thở dài, nói: “Xem ra đêm nay con lại mất ngủ!”

“Ngủ ngon.” Lãnh Tư Thần cười khẽ, xin lỗi con trai, đành phải ủy khuất con một đêm.

Có một số việc, anh cần phải cùng cô nói rõ ràng trước.

“Ngủ ngon.” Tiểu Bạch nói tiếng ngủ ngon, nhưng cũng chưa cúp máy, mà yêu cầu nói: “Con muốn nói ngủ ngon với mẹ.”

“Được.” Lãnh Tư Thần thần sắc ôn nhu, đưa điện thoại di động qua bên tai Hạ Như Hoa.

Bên kia điện thoại mơ hồ có thể nghe được tiếng mẹ thở, Tiểu Bạch nghe có chút không nỡ cúp máy, lẽ mà một hồi mới rầu rĩ nói: “Mẹ, ngủ ngon”.

Hạ Úc Huân tựa hồ nghe được thanh âm con trai bảo bối, mơ mơ màng màng động đậy, vô thức mà nỉ non: “Ừm, Tiểu Bạch.....”

Lãnh Tư Thần mới vừa cúp máy, liền thấy Hạ Úc Huân không an phận mà trở mình, sau đó giây tiếp theo lập tức nghe thấy tiếng trợn mắt mà quay về, che lại bả vai kêu đau.

Lãnh Tư Thần khẩn trương vén áo cô lên xem, quả nhiên nhìn thấy bả vai cô một mảnh xanh tím.

Vì thế đen mặt nhanh chóng từ trong ngăn tủ lấy hòm thuốc, nhúu mày bôi thuốc cho cô.

Thuốc mỡ tiêu sưng mát lạnh xoa trên da thịt cảm giác tức khắc dịu đi sự đau đớn nóng rát kia. Hạ Úc Huân thoải mái rên hừ hừ.....

“Tiểu Huân.....” Lãnh Tư Thần vén tóc trên trán hơi mướt mồ hôi của cô lên, vẻ mặt bất định mà nhìn cô. Không thể không nói nha đầu này thật sự rất có bản lĩnh, chỉ cần cô vừa xuất hiện, cuộc sống tĩnh mịch của anh lập tức liền trở nên sóng gió mãnh liệt, chỉ cần cùng cô ở bên nhau, anh vĩnh viễn không cách nào đoán trước giây tiếp theo sẽ xảy ra cái gì.

Lãnh Tư Thần than nhẹ một tiếng, sau khi bôi thuốc xong, đang muốn xem xét một chút trên người cô còn chỗ nào khác bị thương hay không, Hạ Úc Huân đột nhiên mở to mắt, đầu tiên là chớp chớp, sau đó ánh mắt sáng trong nhìn anh chăm chăm.

Lãnh Tư Thần bị cô nhìn đến ngây ngẩn cả người, tiếp theo cắn răng sâu kín lẩm bẩm nói: “Tĩnh rồi.”

Như vậy, hiện tại có thể bắt đầu từng chút mà phá tan bức màn giữa bọn họ rồi!

Nhưng, khiến anh hoàn toàn không nghĩ tới chính là, Hạ Úc Huân đầu tiên là còn buồn ngủ mà nhìn chung quanh một vòng, sau đó dưới ánh mắt kinh ngạc của anh hai tay vòng lấy cổ anh, kéo xuống, hôn nhẹ lên môi anh một cái, như mèo nhỏ cọ cọ vào cổ anh, lười biếng mà nỉ non: “A Thần, anh đã về..... Đã ăn gì chưa? CƠM nóng ở trong nồi.....”

Giờ khắc này, Lãnh Tư Thần giống như bị sấm sét tia chớp đánh trúng không thể động đậy.

Cảnh tượng quen thuộc 5 năm trước, quen thuộc đến mức khiến anh run sợ!

5 năm trước, tại căn phòng này, đoạn thời gian anh bận rộn cùng Bạch Thiên Ngưng đính hôn, nhưng ngày tháng anh để cô nhận hết ủy khuất, anh thường xuyên trở về rất khuya, mỗi lần về đều nhìn thấy cô như mèo con nằm trên giường, anh mới vừa đến gần cô, cô sẽ có cảm ứng tỉnh lại, mơ màng màng chủ động ôm lấy cổ anh hôn môi anh, hỏi anh đã ăn chưa, nói với anh, cơm nóng còn ở trong nồi.....

Thì ra..... Thì ra cô căn bản không có tỉnh lại, chỉ là nhìn thấy nơi quen thuộc này hoảng hốt cho rằng đang ở 5 năm trước.....

Hạ Úc Huân sau khi say không hề ý thức nói ra, hung hăng va chạm tim anh, khiến anh đau đến không thở nổi, máu điên cuồng khởi động trong mao mạch.....

“Tiểu Huân..... Tiểu Huân của anh..... Anh biết! Anh liền biết là em!” Anh run rẩy gắt gao ôm chặt cô, hận không thể đem cô dung nhập vào cốt tủy, một tiếng “A Thần” phát ra từ nội tâm kia đã khiến anh kích động không thôi.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 514: Rốt Cuộc Chờ Được Em

“Tiểu Huân..... Tiểu Huân của anh..... Anh biết! Anh liền biết là em!” Anh run rẩy gắt gao ôm chặt cô, hận không thể đem cô dung nhập vào cốt tủy, một tiếng “A Thần” phát ra từ nội tâm kia đã khiến anh kích động không thôi.

Giống như bên trong tối tăm dài đằng đằng rốt cuộc thấy được ánh mặt trời, giống như hành tẩu trên sa mạc rốt cuộc nhìn thấy ốc đảo.....

Không phải hải thị thận lâu, không phải cảnh trong mơ, rất rõ ràng là cô!

Là cô người duy nhất trên thế gian này sẽ gọi anh “A Thần”.....

Trời biết, giờ khắc này, anh đã chờ đợi bao lâu!

Lãnh Tư Thần như thế nào cũng không nghĩ tới, lần ngoài ý muốn này cư nhiên sẽ làm cô uống say rồi nói thật, nếu sớm biết sẽ như vậy, anh nhất định ngay từ đầu liền trực tiếp chuốc say cô.

Nhưng, ngày hôm sau tỉnh lại, e là cô lại chối rồi!

Xem ra, phải nghĩ biện pháp mới được, đối phó với cô gái nhỏ này, tuyệt đối luôn luôn không thể thiếu cảnh giác.

Lãnh Tư Thần suy tư một lát, ngay sau đó lấy điện thoại ra, mở quay video, tiến đến bên tai cô nhẹ giọng dụ dỗ ——

“Tiểu Huân, em vừa rồi gọi anh cái gì? Lại gọi một lần nữa!”

“A Thần.....” Cô lẩm bẩm tên anh.

“Không đúng, gọi một lần nữa! A Thần là gì của em?” Lãnh Tư Thần bắt mẫn mà sửa đúng.

“A, ông xã.....”

Một tiếng ông xã này khiến Lãnh Tư Thần rất hưởng thụ, giống như ăn mật vậy.

“Ngoan!” Lãnh Tư Thần tán thưởng mà nhẹ chạm vào môi cô.

Ai, đăng ký đã lâu như vậy, mới có thể lừa cô gọi một tiếng ông xã, không nghĩ tới Lãnh Tư Thần anh cư nhiên sẽ hồ đồ thảm như vậy.....

Lúc này, Hạ Úc Huân dùng mu bàn tay dán lên trán mình, vẻ mặt bất an, thật kì quái, cảm giác không quá thích hợp.....

Cô hốt hoảng mà nỗ lực mở to mắt, nhìn gương mặt quen thuộc trước mắt, nhìn cách bài trí quen thuộc chung quanh, cùng với hơi thở quen thuộc trong không khí.....

Hắn là đang mơ rồi?

Nếu không sao lại về nơi này, về lại 5 năm trước chứ?

Giống như đã rất lâu không có mơ thấy nơi này.....

Đây là mơ, cô muốn tỉnh lại, Tiểu Bạch còn một mình ở nhà mà.....

“Mình phải về nhà..... Tiểu Bạch đang chờ.....” Hạ Úc Huân lắc đầu, thần trí không rõ mà nỉ non.

Vừa muốn ngồi dậy, lại bị một cánh tay chặn ngang một lần nữa áp trở về giường.

Gáy ngã lên gối đầu, chao đảo như vậy, thần trí mới vừa có chút thanh tỉnh lại trở nên mơ hồ không rõ.

Lãnh Tư Thần sao có thể cho phép cô vào thời khắc mấu chốt như vậy mà rời đi.

Những sợi tóc đen nhánh của cô gái trước mắt rơi rụng trên gối đầu tuyết trắng, thân thể rơi vào nệm mềm mại, dung nhan thương nhớ ngày đêm gần ngay trước mắt, đối với Lãnh Tư Thần cấm thực 5 năm mà nói, tình cảnh này tuyệt đối là khảo nghiệm cực hạn.

Mà lúc này đây, anh không muốn nhịn nữa.

Điều hòa mở rất thấp, hơi có chút lạnh, trên người cô một tầng chăn mỏng.

Anh tham luyện xúc cảm tinh tế đầu ngón tay.

Hô hấp của cô dần dần dồn dập, trong mơ muốn né tránh cảm giác bất an quấy rầy cô.

Nhưng, cô không chỉ không né tránh được, mà cảm giác kia còn càng ngày càng nghiêm trọng.....

Hơi thở vô cùng quen thuộc khiến người ta an tâm đem cô bao phủ, cơ hồ khiến cô tham luyện muốn luôn say mê trầm luân trong đó không cần tỉnh lại, chỉ có thể mạnh mẽ chống giữ lại một tia thanh minh, theo bản năng muốn thoát khỏi loại ngọn nguồn khiến thân thể không chịu nổi chế của đại não này.....

“Không cần.....”

Tuy rằng nói như vậy, nhưng rõ ràng không nghiêm túc phản kháng, Lãnh Tư Thần nhin không được cười nhẹ: “Thật sự?”

Cô mang theo ngữ khí mê mang bất mãn, tinh tế nhợt nhạt mà gọi một tiếng: “A Thần.....”

Một tiếng “A Thần” kia quả thực nghe khiến người nào đó mềm nhũn rồi.

Vì thế, tình hỏa hoàn toàn bị nhen nhóm, nhưng anh vẫn cố nén.....

“Anh đây, làm sao vậy Tiểu Huân?”

Mặc kệ anh dụ dỗ thế nào, muốn cô chính miệng nói muốn cái gì, cô đều cắn răng không chịu nói, cuối cùng nổi giận gầm lên một tiếng: “Lãnh Tư Thần!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 515: Không Thèm Ăn Anh

Mặc kệ anh dụ dỗ thế nào, muốn cô chính miệng nói muốn cái gì, cô đều cắn răng không chịu nói, cuối cùng nổi giận gầm lên một tiếng: “Lãnh Tư Thần!”

“Hử?”

Lãnh Tư Thần khi nào trở nên thuần khiết như vậy? Tất nhiên chính là cố ý khi nào cô nói ra nguyện vọng thì thôi!

Anh quá hiểu mọi thứ về cô, lại rất có năng lực rất có kỹ thuật, Tiểu Bạch thổ kinh nghiệm thiếu tất nhiên không địch lại.

“Làm sao vậy?” Người kia cư nhiên còn như vô tội mà chớp chớp mắt.

Giây tiếp theo, ánh lửa trong con người Hạ Úc Huân liền tán loạn, bỗng nhiên đẩy anh ra, sau đó xoay người một cái đem anh đè dưới thân, ghé vào ngực anh kịch liệt mà thở hỗn hển, đôi mắt tràn đầy men say mờ mịt long lanh, hung tợn mà nhìn chăm chăm anh nói: “Lãnh Tư Thần, anh lại phạm quy! Nói cho anh biết! Bà cô không thèm ăn anh!”

Nói xong lời nói tàn nhẫn liền lão đảo mà đứng lên đi ra ngoài, vừa xoa hai bên trán đau nhức, vừa mơ mơ màng màng mà hừ hừ nói: “Ta đi tìm pudding ngủ..... Pudding mềm mại, ôm còn thoải mái hơn anh.....”

“Tiểu Huân, em chắc chứ?” Lãnh Tư Thần nghiêng răng nghiêng lợi, gần từng chữ một.

Cô gái đáng chết này, loại thời điểm này cư nhiên còn có thể nghĩ đến pudding!

Vì thế, Lãnh Tư Thần quyết định, chó con kia trước hết gạt sang một bên! Đỡ phải cùng anh tranh sủng.

Cho dù lúc ấy anh muốn lợi dụng pudding, e là cũng sẽ không đem nó dắt ra nhận chủ. Vợ mình mà phải nhờ con chó này đi nhận sao? Đây không phải nói anh ngay cả pudding đều không bằng!

Cho nên! Loại chuyện này vẫn là tự anh làm thì tốt hơn.

“Tôi đương nhiên chắc.....” Hạ Úc Huân xoa eo quay người lại, sau đó hoàn toàn ngây ngốc tại chỗ.

Kinh ngạc cảm thán! Tốc độ cởi quần áo của tên kia thật nhanh!

So với thân thể nam tính tinh xảo mê người của tượng điêu khắc David còn vũ mị gợi cảm hơn thẳng thắn thành khẩn hiện ra trước mắt, Hạ Úc Huân cảm giác trong đầu oanh một tiếng nổ tung. Sau đó lập tức theo bản năng bịt mũi lại, hẳn sẽ không chảy máu mũi chứ!

“Khụ, yêu nghiệt lớn mật, đừng tưởng rằng như vậy là có thể dụ hoặc ta! Đều nói bà cô ta không ăn.....”

Hạ Úc Huân lão đảo mà dùng một ngón tay chỉ vào anh, lời còn chưa dứt đã bị một con cánh tay dài kéo ngã vào trong lòng ngực, lại bị xoay người đè xuống.

Người kia lông mi so với phụ nữ còn đẹp hơn đang chớp chớp trước mắt cô, một bộ khéo hiểu lòng người ôn nhu săn sóc: “Không sao, Tiểu Huân,

em có thể ném thử trước rồi quyết định ăn hay không ăn.” Ánh mắt Hạ Úc Huân dao động.

Có câu nói là gì nhỉ? Đúng rồi, thực tử tri vị!

Lãnh Tư Thần là độc, ném một chút, liền sẽ nghiệm.

-

Sáng ngày hôm sau.

Cảm giác duy nhất sau khi Hạ Úc Huân tỉnh lại chính là toàn thân như bị bánh xe nghiền qua vỡ vụn rồi rồi lắp ráp lại lần nữa.

Hắn, cảm giác thật đáng khinh, sao lại giống như túng dục quá độ vậy nhỉ?

Hạ Úc Huân gãi gãi đầu gối dậy, kết quả là, chần mông trên người đột nhiên rớt xuống dưới.

“A ——”

Cô hô nhỏ một tiếng, lấy tốc độ sét đánh không kịp bưng tai một lần nữa đem chần mông kéo lên che ngực.

Trái tim bùm bùm nhảy, qua một hồi lâu, cô mới khẩn trương đem chần xốc lên một chút nhìn vào bên trong, sau khi nhìn xong lại nhanh chóng che lại.

Thượng đế ơi! Cô thật sự cái gì cũng không mặc!

Sao lại thế này a? Nơi này là chỗ nào? Đầu đau quá!

Còn nữa, căn nhà này sao lại càng nhìn càng thấy quen thuộc, càng nhìn càng khiến nhân tâm kinh hoàng?

Đến cuối cùng, Hạ Úc Huân không khỏi trợn mắt há hốc mồm.

Lúc thất hồn lạc phách, tay cô lơ đãng ấn phải một vật thể cứng rắn nằm bên cạnh, cô như bị điện giật rút tay về, sau đó xoay người nhìn lại ——

Lọt vào trong tầm mắt lại là người đàn ông mà vị trí mẫu chốt được góc chần che lại dưới ánh mặt trời sớm mai ấm áp, những nơi khác tất cả đều không có che lấp!!!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 516: Đã Xảy Ra Chuyện Gì

Khuôn mặt tuần mỹ đang ngủ cùng với lồng ngực màu mật đầy ánh mặt trời, không thể tưởng tượng mà mê người.

Quan trọng nhất chính là, trên người anh tràn đầy vết cào dấu cắn dấu hôn ái muội, quả thực khiến người ta mặt đỏ tim đập.....

Hạ Úc Huân nuốt nước bọt, lập tức phản ứng đầu tiên cư nhiên là..... Khụ khụ, là phải đem góc chăn cuối cùng che thân thể anh cũng thôi đi.

Đáng khinh! Quá đáng khinh!

Hạ Úc Huân mày sao lại có thể đáng khinh như vậy!

Hạ Úc Huân dùng sức gõ đầu vài cái, nói với bản thân đừng nhìn lại, nhưng đôi mắt lại giống như mọc rễ hoàn toàn không chịu dời đi.

Cuối cùng, cô hít sâu một hơi, đưa lưng về phía anh, đem toàn bộ chăn mỏng đều kéo qua bao bọc người lại, sau đó đi xuống giường từng bước nhặt quần áo rơi đầy mặt đất về, luống cuống tay chân mà mặc vào.

Sau khi xong, tay cô cầm chăn mỏng, nhắm mắt lại, xoay người sang chỗ khác, từng bước một đi đến mép giường, sờ soạng đem chăn ném xuống, che người Lãnh Tư Thần lại.

Sau khi làm xong mọi thứ, cô như trút được gánh nặng mà nhẹ nhàng thở ra, một lần nữa mở to mắt.

Thấy Lãnh Tư Thần tạm thời chưa tỉnh, vì thế cầm lòng không được mà ngồi ở mép giường, một tay chống cằm, có chút ngây người mà nhìn mỹ nhân ngủ trên giường.

“Trời ạ, tình huống này có thể hay không ít xuất hiện một lần? Thật là hao tổn tâm trí.....” Hạ Úc Huân đắm đắm đầu mình lẩm bẩm tự nói: “Thằng nhãi này có quyền thế bên cạnh bao nhiêu cô gái chờ nhào vào, hơn nữa anh ta còn bị thương thành như vậy, nói là anh ta cường bách mình? Ngay cả mình cũng thuyết phục không được nữa là! Hơn nữa những dấu vết đó trên người anh.....”

“Cho nên, chẳng lẽ là mình tối hôm qua uống say lại thú tính quá độ.....” Hạ Úc Huân càng nghĩ càng hoảng loạn, nói xong khòe miệng nhếch: “Ách, mình làm gì mà phải thêm một chữ “Lại” chứ.....”

Cô nhìn khuôn mặt hại nước hại dân của Lãnh Tư Thần, tiếp theo, ánh mắt trong lúc vô thức liếc nhìn cánh tay phải của anh, thấy trên băng vải ần ần nhuộm màu đỏ tươi!

Không biết nơi khác có bị thương hay không.

Hạ Úc Huân cẩn thận thò lại gần, đem chăn mỏng xuống kéo một ít, vốn là xem miệng vết thương, kết quả nhìn thấy gương mặt càng ngày càng nóng, ngơ ngẩn xuất thần.

Không cảm giác không cảm giác, mình một chút cảm giác đều không có! Cô không ngừng tự thôi miên mình.

Bất quá.....

Nhìn thấy trên người anh bên cạnh hai quả dâu tây đều có dấu cắn, Hạ Úc Huân rốt cuộc không dám nhìn nữa, một phen bưng kín mặt: “Trời ạ, mình thật sự là quá cầm thú.....”

“A, hiện tại mới biết thương hương tiếc ngọc, có phải hơi chậm rồi không?”

Thanh âm khàn khàn trầm thấp vô cùng gợi cảm như tiếng đàn violon đột nhiên vang lên ở bên tai.

Hạ Úc Huân sợ tới mức mở to hai mắt, thân thể nghiêng ra sau, thiếu chút nữa đặt mông ngã xuống tầm mắt hướng lên trên, giây tiếp theo liền rơi vào một con người sâu thẳm thâm trầm.....

Lãnh Tư Thần chống đỡ ngời dậy, chân mỏng trượt đến bên hông, dấu vết trên người nhìn không sót gì, càng khiến cô không có chỗ dung thân.

Thằng nhãi này sao một chút điềm báo đều không có đột nhiên liền tỉnh, làm hại cô cơ hội chạy trốn đều không có.

Bất quá, hiện tại cũng không muộn.

Chỉ là, cô vừa định chuẩn mất anh đã từ phía sau bắt lấy cổ tay cô, dùng sức lôi qua, thân thể kề sát ngực anh.

Hàm dưới anh chống trán cô, ở phía trên dụ hoặc nói nhỏ: “Cũng chỉ là nhìn xem thôi sao? Có muốn thử lại một lần nữa không?”

Lại lại..... Thử lại một lần? Đáng sợ!

“Cái kia..... Lãnh tiên sinh, ngài có thể đem quần áo mặc vào trước được chứ?” Như vậy cô căn bản không có biện pháp suy nghĩ bình thường.

Lãnh Tư Thần cười nhạt một tiếng, đáp: “Trên người tôi, cô có chỗ nào chưa xem qua?”

Hạ Úc Huân mặt đỏ bừng, chợt dạ mà ngập ngừng: “Cái kia..... Tôi hôm qua rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 517: Sét Đánh Giữa Trời Quang

Lãnh Tư Thần mày cau lại, âm điệu lên cao: “Cô nói xem? Dừng nói với tôi cô một chút cảm giác đều không có. Hay là..... Cô muốn không chịu trách nhiệm mà trốn?”

“Tôi chỉ là muốn biết nguyên nhân hậu quả của sự việc thôi!” Hạ Úc Huân cắn răng.

Ánh mắt Lãnh Tư Thần rất bình thường quần quanh cô, không chút để ý nói: “Nguyên nhân hậu quả? Cô trên tôi, chỉ đơn giản như vậy, cô còn cần gì nguyên nhân hậu quả?”

“.....!!!”

A a a! Thằng nhãi này nói chuyện có thể hay không không cần kinh khủng như vậy! Nói như thế nào cô cũng là phụ nữ tốt mà?

Hạ Úc Huân đầu càng cúi thấp hơn, cuối cùng nắm chần trước ngực anh che kín đầu, từ trong chần rầu rĩ nói: “Nhưng..... Nhưng, anh đã bị thương thành như vậy! Chúng ta sao có thể.....”

Rõ ràng một mình cô một cây làm chẳng nên non a!

Cô ôm một đường hy vọng, nghĩ có lẽ tối hôm qua chỉ là hiểu lầm, một nam một nữ ngủ chung không nhất định xảy ra chuyện gì a! Đơn giản đắp

chăn nói chuyện phiếm cũng có khả năng! Những dấu vết đó làm không may là cô tổn hoi thừa lời a khụ.....

Cô gái này cư nhiên còn đang hấp hối giữa!

Lãnh Tư Thần đen mặt, xoay người một cái đem cô đè dưới thân, gần từng chữ một nói: “Cần tôi dừng lại hiện trường cho cô xem một chút không?”

“Không không không..... Không cần!” Hạ Úc Huân vội vàng lắc đầu.

Lãnh Tư Thần khẽ cười một tiếng, ngữ khí tà tứ: “Tiểu Huân, thân thể của em..... Còn thành thật hơn so với tưởng tượng của anh!”

Hạ Úc Huân cả kinh trừng lớn hai mắt, mặt đầy cảnh giác mà nhìn chăm chăm anh, “Anh gọi tôi là gì?”

“Tiểu Huân.” Lãnh Tư Thần rõ ràng mà bình tĩnh mà lặp lại tên cô.

Hạ Úc Huân nỗ lực để bản thân bình tĩnh trở lại, hỏi anh: “Cho nên, tối hôm qua anh xem tôi như thế thân của cô ấy sao?”

Ngón tay Lãnh Tư Thần xoa mặt cô, ánh mắt chuyên chú, nói: “Em chính là em, vẫn luôn là em.”

Sống lưng Hạ Úc Huân cứng đờ, đẩy anh ra, thoát khỏi khống chế của anh, ngay sau đó lẩn long lóc nhảy xuống giường, đưa lưng về phía anh, che dấu sự khác thường của bản thân, nói: “Tôi không hiểu ý của anh.”

“Tiểu Huân, thực xin lỗi, kỳ thật anh không muốn dùng phương pháp như vậy, nhưng..... Em vẫn luôn xem anh như người xa lạ mà đối xử, anh thật sự không cách nào tiếp tục chịu đựng!”

Lãnh Tư Thần nói, nhanh chóng ấn bàn phím di động, sau đó đem điện thoại đưa cho cô.

Hạ Úc Huân chần chờ mà nhận lấy, trong lòng có dự cảm xấu.

Trên di động đang phát một đoạn video, mà trên màn hình chính là mặt cô đng ngủ, truyền đến thanh âm thế nhưng là ——

“Tiểu Huân, em vừa gọi anh là gì? Lại gọi lần nữa!”

“A Thần.....”

“Không đúng, gọi lại lần nữa!”

“Ông xã.....”

“Ngoan.”

Sét đánh giữa trời quang, ngũ lôi oanh đỉnh cũng không như thế.

Nhưng hình ảnh và thanh âm kế tiếp càng đủ để cho cô tan thành mây khói.

Những tiếng rên rỉ làm cô mặt đỏ tai hồng, hình ảnh thân mật quấn lấy nhau đột nhiên không kịp phòng ngừa mà nhảy ra, sự thật bày ra trước mắt, tối hôm qua xác thật là cô xin anh muốn cô, mà lời nói lúc trần trí mơ hồ cũng hoàn toàn tiết lộ thân phận của cô.

Hạ Úc Huân cả kinh trực tiếp ấn tắt máy.

Tựa hồ là còn ngại cô chưa đủ hoảng loạn, Lãnh Tư Thần cầm lấy gương nhỏ trên đầu giường đưa tới trước mắt cô, nói: “Tối hôm qua quá kịch liệt, cho nên.....”

Cô nhìn mình trong gương, nhìn hai mắt mình, sau đó sắc mặt lập tức trắng bệch.

“Cho nên, kính sát trùng của em rút.” Anh bổ sung nói xong.

“Lãnh Tư Thần, anh quá đê tiện!” Hạ Úc Huân phất tay ném gương, đem điện thoại ném trên người anh, cả người giống như một con thú nhỏ bị chọc giận, nhe nanh múa vuốt.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 518: Tiểu Huân, Đừng Đi

Không thể chịu đựng được cảm giác mất đi toàn bộ phòng hộ, không chỗ nào che giấu này.

Cả người Hạ Úc Huân run rẩy mà nhìn chăm chăm người trước mắt, kích động nói: “Anh cố ý mang tôi đi dự tiệc, cố ý chuốc say tôi, cố ý đem tôi đến nơi này, mọi thứ anh đã sớm thiết kế có phải hay không? Thấy tôi khờ ngốc mà nhảy vào, anh rất đắc ý, rất có cảm giác thành tựu có phải hay không?”

Đã sớm dự đoán được cô sẽ tức giận, Lãnh Tư Thần cười khổ nói: “Anh nếu thật sự có thể dự liệu như thần như em nói, liền sẽ không để em rời khỏi anh lâu như vậy, liền sẽ không vô thức mà không biết nên làm gì trong cơn thịnh nộ hiện tại của em.

Em luôn nói chúng ta không phải người cùng một thế giới, anh muốn nỗ lực tiến vào thế giới của em, anh mang em đi dự tiệc cũng chỉ là hy vọng em cũng có thể thích ứng được thế giới của anh mà thôi.

Về phần cố ý chuốc say, anh nhớ rõ là chính em tự mình vừa điều chế rượu vừa lơ đãng uống say.

Kỳ thật, trước đó em cũng đã lộ rồi, cậu thanh niên kia là Hàn Phong đúng không? Anh nhớ rõ cậu ấy, em đã từng bảo cậu ấy giả trang thành người đưa cơm hộp đưa qua cho anh.

Còn nữa, lần đó em vì cứu anh mà vào bệnh viện, cậu ấy cũng có xuất hiện, nhưng lúc ấy, anh nhận ra cậu ấy, mới biết được, em cho dù không ở bên người anh cũng vẫn luôn quan tâm đến anh.”

Chưa từng nghe Lãnh Tư Thần nói nhiều đến như vậy, anh từ trước đến nay đều khinh thường giải thích.

Còn từng ly từng tí trong quá khứ, anh thế nhưng đều nhớ rõ ràng như vậy.

Đột nhiên cảm thấy thật châm chọc, lúc cô yêu anh đến hận không thể moi tim đào phổi, anh lại khinh thường nhìn lại đối với cô, lúc cô quyết định vì mình mà sống, anh lại bắt đầu hồi ức quá khứ, coi cô như trân bảo.....

“Tiểu Huân, tối hôm qua, anh thật sự là bởi vì cảm lòng không được. Anh vì em thủ thân như ngọc suốt 5 năm, đột nhiên nhìn cô gái mình âu yếm nằm trong tổ ấm tình yêu ngày xưa, em say trong mơ còn ôn nhu ní non gọi tên anh, nếu như vậy anh còn không có phản ứng, người nên tỉnh lại một chút chính là em.....”

“Anh.....” Nghe người này một bộ ngữ khí đương nhiên Hạ Úc Huân hung tợn mà trừng mắt nhìn anh một cái.

Quả thực nguy hiểm! Nhưng cô cư nhiên không cách nào phản bác! Lãnh Tư Thần tiếp tục câu chuyện, nói: “Sự thật chứng minh, em không muốn tỉnh lại. Mà chuyện video, anh là bất đắc dĩ. Nếu anh không làm như vậy, anh không biết em còn chạy trốn anh đến bao lâu.”

Hạ Úc Huân đem ngón tay xoa vào tóc, biểu cảm vô cùng mệt mỏi, đáp: “Dù sao anh cũng có đủ lý do hợp lý, có thể nói đến mức tôi không cách nào cãi lại, tôi sớm đã thành thói quen.”

Cô nhìn xung quanh phòng vẫn như năm đó, không có chút thay đổi nào, đầu ngón tay cầm lòng không được mà dừng lại trên ly thủy tinh DIY ở tủ bát.

Trên ly vẽ hai nhân vật hoạt hình, một là cô, một là anh.

Khi đó, cô thích làm những chuyện nhàm chán đó.

Ngón tay bị nóng rút trở về, cô lạnh lùng nói: “Anh nói xong, tôi cũng nghe xong rồi. Như vậy, bây giờ tôi có thể đi rồi chứ?”

“Tiểu Huân.....” Nghe cô nói lời lạnh nhạt, tim Lãnh Tư Thần tức khắc quặn thắt.

Hạ Úc Huân nỗ lực không thấy vẻ mặt gần như tuyệt vọng của anh, hít sâu một hơi, cầm lấy túi xách.

Đang muốn rời đi, mới vừa đi chưa được vài bước liền nghe được một trận tiếng động hỗn độn ở phía sau.

Lãnh Tư Thần vội vã đuổi theo cô, bởi vì hành động không tiện từ trên giường chập vật mà té xuống.

Hạ Úc Huân vốn không nghĩ quản anh, nhưng lại bị màu máu đỏ tươi đau đớn đập vào trước mắt, tay anh không cẩn thận ấn vào mảnh vỡ gương vừa rồi, đang không ngừng đổ máu.....

“Tiểu Huân, đừng đi.....” Anh run rẩy nhìn cô, như là nhìn thứ ánh sáng cùng hy vọng duy nhất trong bóng tối

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 519: Trộm Đồ Vật Của Anh

Hạ Úc Huân bị ánh mắt đó mê hoặc, bước chân dừng lại, vô cùng cứng đờ mà nhìn anh, cuối cùng, chung quy vẫn xoay người đi về phía anh.

Cô chậm rãi ngồi xổm xuống trước mặt anh, cầm tay bị thương của anh xem xét.

Lãnh Tư Thần lập tức ôm chặt cô, sợ cô lại chạy trốn.

Hạ Úc Huân cười khố: “A, tối hôm qua còn sinh long hoạt hổ, lúc này liền giả vờ yếu đuối với tôi. Lãnh Tư Thần, anh nghĩ rằng tôi sẽ bị anh ăn đến gấu gao đúng hay không?”

Lãnh Tư Thần tự giễu nói: “Tiểu Huân, anh cho dù âm hiểm, đê tiện, lại mưu kế, điều kiện tiên quyết cũng là vì em còn để ý anh, bởi vì em để ý anh, cho nên em mới có thể vì đỡ rượu cho anh mà say; bởi vì em để ý anh, mới có thể vì anh dũng cảm tiết lộ thân phận; bởi vì em để ý anh, cho nên mới nhìn thấy bị thương liền quay lại!”

Hạ Úc Huân nhìn anh, hốc mắt phỉếm hồng, chớp chớp ngẩng đầu mới khiến cho nước mắt không rơi xuống, nói: “Tôi thừa nhận tôi không tiền đồ, định lực kém, không có biện pháp mặc kệ đó mà nhìn anh, Lãnh Tư Thần, anh đừng quá ý vào điểm này, cho nên mới không kiêng nể gì mà bắt nạt tôi. Mặc kệ là qua khứ hay hiện tại, tôi luôn bại dưới tay anh!”

Hạ Úc Huân lòng tràn đầy thất bại, thân thể khẽ run, rốt cuộc nói không được, cầm lấy hòm thuốc đầu giường, trầm mặc mà xử lý miệng vết thương cho anh.

Lãnh Tư Thần cũng không dám nói gì, lẳng lặng chờ đợi phán quyết cuối cùng của cô.

Thời gian chậm rãi qua đi, rốt cuộc đem bàn tay anh băng bó xong, cô đem hòm thuốc đặt về chỗ cũ.

“Tiểu Huân, đừng bỏ anh được không.....” Lãnh Tư Thần nhẹ nhàng ôm chặt cô, thậm chí không dám quá dùng sức, sợ làm cô sợ.

Trời biết giờ phút này anh có bao nhiêu khẩn trương!

Ánh mắt Hạ Úc Huân run rẩy, sau một lúc lâu rốt cuộc bình tĩnh hạ quyết tâm nhìn anh mở miệng nói: “A Thần, tôi đã..... Không có sức lực đuổi theo một hăng tinh lóa mắt, cũng không muốn đối mặt với phần tình cảm bất cứ khi nào đều có thể bị huỷ diệt, cái loại cảm giác toàn bộ thế giới ở xung quanh tôi âm âm sụp đổ, tôi không có biện pháp thừa nhận lần thứ hai.”

Nghe được một tiếng “A Thần” kia, anh còn tưởng rằng có hi vọng, nhưng mà, ngay sau đó Lãnh Tư Thần liền ngậy đại, giống như từ thiên đường bị rớt xuống địa ngục, không cách nào tin nổi nhìn cô. Hạ Úc Huân lộ ra một nụ cười khổ yếu ớt, nói: “Tha thứ cho sự yếu đuối của tôi, hóa ra, ngay cả anh đều không thể cho tôi dũng khí.”

Đã từng, là tôi quá ngây thơ, quyết định chỉ vì một mình anh mà sống, nhưng hiện tại tôi, chỉ muốn vì bản thân mình sống một lần.

Tôi đã không phải Hạ Úc Huân trước kia xúc động nhiệt huyết yêu một người liền không màng tất cả, hiện tại tôi là Hạ Như Hoa, thực tế, thế lực, ích kỷ, yếu đuối! Đã..... Không đáng cho anh yêu.....”

Nói tới đây, cô ôn nhu mà kiên định đẩy anh ra, lại nhìn về phía anh, ánh mắt đã không còn độ ấm, nói: “Cho nên, Lãnh tiên sinh, thực xin lỗi.”

Lãnh Tư Thần nắm chặt nắm tay, miệng vết thương vừa băng bó lại nứt toạc chảy máu đầm đìa, lại ngại không đủ đau nặng nề mà nện một quyền trên mặt đất, nói: “Hạ Úc Huân, có đáng giá hay không không phải do em định đoạt! Em không nói một tiếng trộm đi thứ quan trọng như vậy của anh, cứ như vậy liền đi luôn?”

“Thứ đồ vật gì quan trọng..... Tôi không có mang đi bất cứ thứ gì của anh!” Hạ Úc Huân tức khắc căng thẳng toàn bộ thần kinh.

Lãnh Tư Thần nhìn cô, cười lạnh, nói: “Hạ Úc Huân, em xác định không có?”

“Tôi đương nhiên xác định!” Hạ Úc Huân thẳng thắn trả lời, trên mặt một mảnh băng phẳng, nhưng móng tay cũng đã khẩn trương đến mức cắm vào lòng bàn tay.

“Tiểu Bạch.” Lãnh Tư Thần mặt không cảm xúc mà nói ra hai chữ.

Vừa dứt lời, đồng tử Hạ Úc Huân bỗng nhiên co rút lại, toàn bộ cứng cõi bình tĩnh âm âm sụp đổ.

Chuyện cô lo lắng nhất đã xảy ra!

“Lãnh Tư Thần, Tiểu Bạch là của tôi! Không có bất cứ quan hệ gì đến anh!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 520: Tim Em Làm Bằng Cái Gì

Con người Lãnh Tư Thần chậm rãi đông lại thành băng, lão đảo đi từng bước tới gần cô, nói: “Ha ha, không có bất cứ quan hệ gì? Cần anh đi làm xét nghiệm ADN sao?”

Hạ Úc Huân, từ lúc bắt đầu anh liền biết là em, đừng nói em chỉ là hóa trang, cho dù em hóa thành tro anh cũng không thể nào không nhận ra em!

Anh có trăm ngàn cách để vạch trần em, xé mở gương mặt thật của em, nhưng, anh không làm! Bởi vì anh sợ hãi, sợ em lại giống 5 năm trước trốn anh!

Đêm nay, em không màng nguy hiểm tiết lộ thân phận cứu anh, bảo vệ anh, em biết anh có bao nhiêu vui vẻ, bao nhiêu kích động không?

Anh cho rằng em vẫn còn yêu anh, anh cho rằng em vẫn còn để ý anh, cho dù chỉ còn một chút cũng làm anh mừng rỡ như điên.....

Lòng anh cho rằng anh còn khả năng vãn hồi, nhưng, em lại một lần tàn nhẫn mà đem anh nhốt vào địa ngục!”

Hạ Úc Huân sắc mặt trắng bệch, từng bước lui về phía sau, gắt gao cắn môi, không nói gì.

Lãnh Tư Thần bóp vai cô, tiếp tục tới gần, nói: “Tiểu Huân, hiện tại anh có thể cho em mọi thứ, bao gồm cả cảm giác an toàn, không còn ai có thể

thương tổn em, không còn ai có thể ngăn cản chúng ta ở bên nhau, vì sao em không thể tiếp nhận anh?”

“Vì cái gì?” Hạ Úc Huân vẽ mặt thảm đạm cười nhẹ một tiếng, rốt cuộc rốt cuộc không thể chịu đựng được mà quát lên: “Anh có thể cho tôi mọi thứ? Anh chắc chắn thật sự có thể cho tôi mọi thứ sao? Vậy anh có thể làm ba tôi sống lại không?”

Lãnh Tư Thần, đừng cho là tôi không biết ba tôi chết như thế nào! Ông ấy là bị anh em tốt của anh ra tay giết chết! Ông ấy là bị con gái bảo bối một tay nuôi lớn ra tay hại chết!

Anh bảo tôi phải làm sao tiếp nhận anh? Anh bảo tôi sao có thể yên tâm thoải mái mà cùng anh bên nhau? Anh bảo tôi có tư cách gì mà hạnh phúc? Lãnh Tư Thần, anh nói! Anh nói đi!”

Đôi mắt Lãnh Tư Thần tràn đầy thâm trầm đau đớn cùng vô lực, nói: “Tiểu Huân..... Anh có thể đền bù! Anh có thể bù đắp cho em! Dùng mọi thứ của anh!”

Hạ Úc Huân lắc đầu đẩy anh ra, nói: “Tôi không cần anh đền bù, chỉ cần anh đừng bào giờ xuất hiện trước mặt tôi! Chỉ cần anh rời khỏi tôi! Tôi vừa thấy anh liền sẽ nghĩ đến cái chết của ba! Anh rốt cuộc hiểu hay không? Vì sao tôi đã thối lui đến tình trạng này, anh vẫn không chịu buông tha cho tôi?”

“Ha, anh không buông tha em ư?” Lãnh Tư Thần đột nhiên có chút điên cuồng nở nụ cười, khóe mắt đều nứt mà nhìn chăm chăm cô, gần từng chữ một nói: “Hạ Úc Huân, từ đầu tới đuôi, đều, là, em, không, buông, tha, anh!

5 năm trước là như thế này, 5 năm sau cũng là như thế này!

Em biết 5 năm qua anh như thế nào mà vượt qua hay không? Mặc kệ anh làm cái gì trong đầu đều là em, ban ngày anh nghĩ chính là em, buổi tối

nghe cũng chính là em, ngay cả trong mơ cũng là em! Suốt 5 năm qua anh chưa từng có một giấc ngủ trọn vẹn!

Anh chỉ có thể nói với bản thân mình rằng, em vẫn chưa chết, em vẫn còn tồn tại ở một góc nào đó trong thế giới này, chỉ có không ngừng tìm kiếm em, anh mới có thể sống sót!

Em chiếm cứ tim anh, xâm chiếm toàn bộ sinh hoạt, thậm chí làm anh trở nên không giống chính mình, mà hiện tại em lại nói với anh, là anh không buông tha em ư?

Bước tiếp theo em lại muốn làm cái gì? Có phải lại muốn mang con trai anh trốn tránh không bao giờ xuất hiện trong thế giới của anh hay không hả?

Hay là lại tiếp tục giả chết, nhìn anh mỗi ngày hết như người vô dụng sống ở trên đời này?

Hạ Úc Huân! Tim em rốt cuộc là làm bằng cái gì vậy?”

Lãnh Tư Thần loạng choạng thân thể, sắc mặt tái nhợt đến không còn một tia máu, tựa hồ giây tiếp theo liền sẽ ngã xuống: “Xin lỗi, Tiểu Huân, ngoại trừ việc dùng cả đời anh để đền bù, anh không còn bất cứ phương thức đền bù nào khác nữa.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 521: Lãnh Tư Thần! Anh Khốn Nạn!

“Đừng có ý muốn rời khỏi anh, mặc kệ em đi đâu, anh đều sẽ tìm được em! Từ khi em bắt đầu bước đầu tiên bước ra, từ khi em bắt đầu làm anh yêu em, đời này em cũng đừng mơ tưởng rời khỏi anh.....”

Tiểu Huân, thực xin lỗi..... Thật sự thực xin lỗi.....

Anh biết mình nói những lời này sẽ khiến em tức giận.....

Nhưng, anh thật sự..... Thật sự không thể chịu đựng được thế giới không có em.....

Loại cảm giác mất đi cô, anh không thể chịu đựng được lần thứ hai, thậm chí chỉ cần tưởng tượng đến liền sẽ hoàn toàn mất đi lý trí.

“Lãnh Tư Thần! Anh khốn nạn!” Ngữ khí bá đạo cường thế kia khiến Hạ Úc Huân giận dữ không nhìn thấy cơ hồ chạm vào điểm yếu ớt sâu trong con người lửa cháy thiêu đốt của người đàn ông trước mắt, tê thanh kiệt lực chạy ra khỏi nhà.

Phía sau, Lãnh Tư Thần vươn tay muốn bắt lấy cô, lại đột nhiên “Phốc” phun ra một ngụm máu tươi, giãy giụa muốn đuổi theo, nhưng thân thể loạn choạng ngã xuống.....

Hạ Úc Huân mới vừa vọt tới dưới lầu, đột nhiên bị một người ngăn cản đường.

“Cô rốt cuộc là ai?” Uất Trì Phi chung quy vẫn không thể tiếp tục khoanh tay đứng nhìn, nhìn dấu hôn ái muội bên cổ cô, ánh mắt lạnh hơn.

Lão đại suốt 5 năm không gần nữ sắc, nhưng cứ nhiên chạm vào cô, cô gái này, so với anh tưởng tượng càng khó giải quyết hơn.....

Hạ Úc Huân rũ đầu, hơi thu con ngươi, dường như đang nhẫn nại.

Nhưng, cuối cùng nhẫn nại không có kết quả, lại ngẩng đầu, con ngươi đã tràn đầy sát ý dày đặc khó có thể áp chế: “Uất Trì Phi, tôi không trêu chọc anh, anh lại gây chuyện với tôi trước!”

“Cô.....” Cô gái trước mắt đột nhiên hận ý bùng nổ mãnh liệt khiến Uất Trì Phi một trận sợ hãi.

A, thì ra anh cũng sẽ chột dạ sao?

Liếc mắt thêm một cái nữa, cô đều sẽ nguy hiểm mất đi lý trí, đặc biệt là dưới tình huống hiện tại.

Hạ Úc Huân vẻ mặt không kiên nhẫn nói: “Đừng tùy tiện xuất hiện ở trước mặt tôi, nếu không, tôi không cam đoan ngày nào đó khắc chế không được cảm xúc, ngộ thương đến anh đâu.”

Hạ Úc Huân đã rời đi rất lâu, Uất Trì Phi lại vẫn đứng tại chỗ, vừa muốn hoạt động bước chân, lại mềm nhũn mà nửa quỳ xuống dưới.

Cô cái gì đều không trả lời, nhưng cũng đã biết đáp án. “Phi ca! Anh không sao chứ!” Lương Khiêm bên cạnh nhìn nửa ngày cuối cùng phục hồi tinh thần lại, vẻ mặt khiếp sợ mà lẩm bẩm: “Ách, tình huống này là sao đây? Cô ấy cô ấy cô ấy..... Cô ấy thật sự là chị dâu? Chị dâu chưa chết?”

Uất Trì Phi vẻ mặt tro tàn: “Hơn nữa cô ấy cái gì cũng đều đã biết, đã biết 5 năm trước ám sát là ta làm chủ.....”

Lương Khiêm vội vàng nói: “Khụ, phi ca, anh đừng nói như vậy, một khắc cuối cùng anh cũng có ý muốn ngăn trở, là lão Tam tự chủ trương, hơn nữa hắn đã tự sát tạ tội.....”

Uất Trì Phi nâng tay cắt ngang anh: “Cậu không cần thay tôi nói chuyện, là trách nhiệm của tôi, tôi sẽ không trốn tránh!”

“Vậy lão đại hiện tại có phải cũng biết cô ấy là chị dâu hay không?” Lương Khiêm hỏi.

“Lão đại chỉ e là..... Đã biết ngay từ đầu rồi!” Uất Trì Phi dưới sự nâng đỡ của Lương Khiêm đứng lên, con người đột nhiên hiện lên một tia khẩn trương: “Chúng ta đi lên xem lão đại thế nào!”

Lương Khiêm gật gật đầu, vẻ mặt đau khổ lắm bầm nói: “Xem như vậy khẳng định là cãi nhau ầm ỹ, khó trách lão đại cho dù đã sớm biết cũng không vạch trần..... Lúc này còn không biết sẽ khổ sở thế nào.....”

Lúc hai người vào nhà nhìn thấy Lãnh Tư Thần ngã vào vũng máu, quả thực cả kinh hồn phi phách tán, thiếu chút nữa cho rằng Hạ Úc Huân vì yêu sinh hận đem lão đại đâm chết.

“Lão đại!”

“Lão đại! Lão đại anh sao rồi?”

“Khụ..... Không có việc gì.....”

“Đều như vậy sao có thể không có việc gì? Tôi đưa ngài đi bệnh viện!” Lương Khiêm vẻ mặt nôn nóng.

Nhìn bộ dáng lão đại, anh nhìn không được suy đoán đây rốt cuộc là bị chị dâu đánh cho hộc máu, hay là bị tức giận đến hộc máu?

Tóm lại mặc kệ như thế nào đều quá thảm!

Hướng Viễn tên tiểu tử kia lại chưa về nước, anh thật sự chịu đựng không nổi!

Lãnh Tư Thần hoàn toàn không có ý đi bệnh viện, được đỡ ngồi xuống mép giường, kêu một tiếng “Uất Trì”.

“Lão đại tôi đây!” Uất Trì Phi vội vàng qua đây.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 522: Đã Tới Chạm Một Bước

“Chuyện tôi bảo cậu làm thế nào rồi?” Lãnh Tư Thần hỏi.

“Lão đại anh yên tâm, đã làm ổn thỏa.”

Uất Trì Phi vừa trả lời vừa nhin không được cảm khái vạn ngàn, thì ra lão đại đã sớm đoán trước cục diện hiện tại sẽ đến mức này, cho nên mới trước tiên sai hần đi làm việc kia.

Vì giữ lại người kia, thật là hao tổn tâm cơ.....

Vốn dĩ hần còn vạn phần không hiểu, lão đại cho dù quan tâm sẽ bị loạn cũng sẽ không ngu ngốc đến mức bị một kẻ lừa đảo chơi đến xoay quanh!

Hiện tại mới biết được, kẻ ngu ngốc chính là hần.....

-

Lúc Hạ Úc Huân trở lại Hạnh Hoa Thôn Tần Mộng Oanh đang cầm di động chuẩn bị gọi điện thoại.

Vừa thấy cô trở về, Tần Mộng Oanh lập tức như trút được gánh nặng mà đi lên đón, hỏi: “Tiểu Huân, em rốt cuộc đã trở lại! Trên TV chị thấy tin tức em tối hôm qua đi khách sạn có kẻ bắt cóc đã thương người, gọi điện thoại vẫn báo không liên lạc được, chị vừa rồi thiếu chút nữa chuẩn bị tìm Nam Cung tiên sinh hỗ trợ!”

“Chị Mộng Oanh, em không có việc gì, di động hết pin.....” Hạ Úc Huân mệt mỏi ngồi xuống sô pha.

Tần Mộng Oanh từ trên xuống dưới đánh giá cô, nhìn thấy cổ kéo dài đến bả vai một mảnh dấu vết xanh tím đáng sợ, lập tức sợ tới mức hãi hùng khiếp vía, hỏi: “Bị thương nặng như vậy còn nói không có việc gì?”

Nói xong liền đi xem vết thương của cô, kết quả, mới vừa xốc quần áo lên liền nhin không được đỡ mặt.

Hạ Úc Huân biết cô thấy được dấu vết ái muội trên người mình, cũng có chút xấu hổ, sửa sửa quần áo nói: “Thật sự không có việc gì, đều là bị thương ngoài da.....”

“Em cùng Lãnh Tư Thần.....” Tần Mộng Oanh thần sắc do dự, hỏi: “Anh ta có phải đã biết rồi hay không?”

Hạ Úc Huân nghiêng rằng, đáp: “Anh ta đâu chỉ là đã biết..... Tên khốn kia ngay từ đầu đã biết!!!”

Tần Mộng Oanh nghe vậy thần sắc ngạc nhiên nghi ngờ, nói: “Cho nên anh ta khi đó không nói, chỉ là vì phòng ngừa em lại một lần chạy trốn?”

Không nghĩ tới..... Cự nhiên thật sự là suy đoán mà cô đã lo lắng này.....

Lãnh Tư Thần so với cô tưởng tượng còn tâm cơ thâm trầm hơn nhiều, thế nhưng hoàn toàn đã lừa gạt mọi người.

Hạ Úc Huân vẻ mặt suy sụp, nói: “Tệ nhất chính là, chuyện Tiểu Bạch anh ta cũng biết, tuy rằng lúc ấy Nam Cung tiên sinh hỗ trợ sửa lại ngày sinh Tiểu Bạch, nhưng chỉ cần Lãnh Tư Thần làm xét nghiệm ADN, mọi thứ nói dối đều tự sụp đổ, anh ta và Tiểu Bạch trong thân thể chảy cùng một dòng máu, điểm này vĩnh viễn đều không thể che dấu! A, Lãnh Tư

Thần nói không sai, anh ta nếu thật sự muốn vạch trần em, hoàn toàn có một ngàn một vạn cách!”

Chuyện tới bây giờ, Tần Mộng Oanh cũng không biết nên an ủi cô như thế nào: “Các người..... Nói thế nào?”

“Còn có thể thế nào, hoàn toàn cãi nhau ầm ĩ.....” Hạ Úc Huân cười khổ lắc đầu, ngay sau đó đột nhiên như nghĩ đến cái gì, vội vàng hỏi: “Đúng rồi chị Mộng Oanh, Tiểu Bạch đâu?”

“Đã đi học. Cậu nhóc lo lắng cho em cả đêm ngủ không yên, cuối cùng vẫn là cùng Niếp Niếp mới ngủ được.” Tần Mộng Oanh trả lời.

Hạ Úc Huân nhìn đồng hồ trên tường chỉ 9 giờ, xoát một cái đứng lên, nói: “Không được! Em muốn đến trường học đón Tiểu Bạch về!”

Nhớ tới lời nói trước đó của Lãnh Tư Thần cô càng nghĩ càng bất an, nói xong liền trực tiếp chạy ra khỏi cửa.

Tần Mộng Oanh lo lắng sốt ruột mà nhìn bóng dáng Hạ Úc Huân rời đi, xoa xoa ấn đường ngồi xuống sofa, con người thay đổi bất ngờ.

Một lát sau, cô đứng dậy vào phòng, lục lọi túi trang điểm bắt đầu bố trí.

Bên kia, Hạ Úc Huân dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới trường học, không nghĩ tới, lại vẫn tới chậm một bước.

Từ trong miệng cô giáo nghe được tin Tiểu Bạch bị người kia đón đi, trong nháy mắt, Hạ Úc Huân quả thực đều sắp sửa suy sụp ——

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 523: Một Đường Giết Chết

“Tôi không phải đã nói ngoài trừ tôi và dì của Tiểu Bạch, ai tới cũng không thể mang đứa bé đi sao?”

Chủ nhiệm lớp không nghĩ tới lại xảy ra loại tình huống này, nhất thời đau cả đầu, đáp: “Nhưng, người tới đây đón bé đi lại nói là ba cậu bé phải tới, bởi vì di động cô gọi không được, cho nên tôi tôi gọi điện thoại cho ba đứa bé xác nhận ngay tại chỗ.

Vốn dĩ tôi suy xét đến chuyện lần trước, cũng không yên tâm cứ như vậy thả người, cho nên chuẩn bị đến thầy Trương xin số gọi qua cho dì bé xác nhận một chút, nào biết vừa nói hiệu trưởng đột nhiên tự mình ra mặt bảo tôi thả người đi.....”

Nghe cô nói tới đây, Hạ Úc Huân đã cái gì đều hiểu ra, cũng dần dần bình tĩnh lại.

Lãnh Tư Thần nếu muốn mang Tiểu Bạch đi, ai cũng ngăn cản không được, trách cô giáo cũng vô dụng.

Không phải cô tới quá muộn, mà là Lãnh Tư Thần đã sớm có kế hoạch, cô còn đang chuẩn bị mừng một, anh sớm đã làm mười lăm.

Ba giờ trước, lúc cô còn nằm trên giường anh chưa tỉnh lại tên kia đã phải người đem Tiểu Bạch đón đi rồi.....

Đáy lòng Hạ Úc Huân đột nhiên nổi lên một cảm giác vô lực sâu sắc.....

A, cô thật là tự mình tìm chết, cứ nhiên vọng tưởng muốn đấu cùng Lãnh Tư Thần.

Nhưng bất luận như thế nào, cô cũng không thể ngã xuống!

Cô tuyệt đối không thể lại mất đi con trai!

Hạ Úc Huân vì thái độ quá mức kích động của mình mà nói lời xin lỗi với cô giáo, sửa sang lại tâm tình sau vội vàng ra khỏi cổng trường.

Vừa đến cổng trường học liền nhận được điện thoại của Tần Mộng Oanh.

“Tiểu Huân, thế nào?”

“Người đã bị Lãnh Tư Thần đón đi rồi, em đang chuẩn bị đi tìm anh ta.”

“Cần chị cùng em đi không?”

“Không cần, để tự em xử lý.”

Chuyện này, ai cũng không thể nhúng tay.

Hạ Úc Huân cơ hồ sắp đem điện thoại của Lãnh Tư Thần đập nổ tung cũng không ai nhắc máy, đầu tiên là máy bận, cuối cùng trực tiếp tắt máy. Tiếp theo, cô trực tiếp chạy tới chung cư Cẩm Uyển và bệnh viện, cả hai bên đều không tìm được người.

Cuối cùng, cô gọi một cuộc tới tập đoàn Thiên Úc, trước quầy lễ tân biết được Lãnh Tư Thần cứ nhiên ở công ty.

Anh ta tình trạng sức khỏe như thế, không ở bệnh viện, chạy tới công ty làm cái gì?

Hạ Úc Huân không kịp nghĩ nhiều, bằng tốc độ một đường giết chết đến tòa nhà tập đoàn Thiên Úc.

“Xin chào, tiểu thư, xin hỏi ngài tìm ai?”

Không giống với quầy lễ tân ở những công ty khác đều là những cô gái xinh đẹp khéo léo, quay fleex tân tập đoàn Thiên Úc lại là một chàng trai hoạt bát.

Có thể thấy được tin đồn CEO Thiên Úc chán ghét phụ nữ không phải là giả.

“Lãnh Tư Thần!”

Nghe cô gái này trực tiếp gọi tên Lãnh Tư Thần, dáng vẻ không thiện cảm, chàng trai trước quầy lễ tân tức khắc lộ ra một tia cảnh giác: “Xin hỏi ngài có hẹn trước chứ?”

“Không có!”

“Xin lỗi, không có hẹn trước chỉ e là.....”

Hạ Úc Huân không có kiên nhẫn nghe cậu ta nói lời vô nghĩa, trực tiếp hỏi: “Văn phòng Tổng tài ở tầng mấy?”

Chàng trai đột nhiên rùng mình một cái, nhìn thấy sát khí trong mắt cô, một tay đặt lên máy điện thoại, đã chuẩn bị tùy thời gọi điện thoại kêu báo an: “Xin hỏi ngài họ gì? Là công ty nào.....”

Hạ Úc Huân hoàn toàn không nghe cậu ta nói chuyện, đôi mắt nhìn bản đồ phân bố phòng ban trong công ty, xác định văn phòng tổng tài ở tầng cao nhất, trực tiếp tiến về phía thang máy.

“Tiểu thư! Tiểu thư cô không thể đi vào!” Chàng trai thấy thế kinh hoảng kêu to.

Công ty bọn họ kỳ thật không có đáng sợ như bên ngoài đồn, kỳ thị nữ nhân viên, công ty bọn họ cũng thuê nữ nhân viên bình thường, chỉ là khu làm việc cho nữ nhân viên ở tầng dưới.

Tầng cao nhất là tầng cấm nữ nhân viên đi lên!

Cùng lúc đó, bảo an nghe được động tĩnh bên này cũng vừa ồn ào vừa vây quanh lại đây.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 524: Anh Đê Tiện Vô Si

Hạ Úc Huân hai ba chiêu liền đem người ném vào thang máy.

Cô đối với thang máy vẫn có chút khiếp sợ, nhưng, với sự lo lắng cho Tiểu Bạch và sự phần nộ trong lòng đã hoàn toàn chôn vùi điểm không khỏe này.

Chờ cô từ thang máy đi ra, sai bước mà hướng tới văn phòng tổng giám đốc là lúc, phía sau đã đuổi theo một đồng bảo an cùng nhân viên.

“Ngăn cô ta lại! Ngăn cô ta lại!”

“Đứng lại! Tôi bảo cô đứng lại có nghe hay không!”

“Vị tiểu thư này, cô rốt cuộc là ai? Sao lại có thể tùy tiện xông vào bên trong!”

“Tiểu thư! Tiểu thư cô còn như vậy chúng tôi sẽ báo cảnh sát!”

.....

Hạ Úc Huân mắt diếc tai ngơ, tư thế kia, quả thực gặp thần sát thần ngộ Phật sát Phật.

Lương Khiêm cùng Uất Trì Phi bên kia nhận được tin tức, mới vừa chạy tới nhìn thấy chính là hình ảnh như vậy.

Hạ Úc Huân toàn thân đặng đặng sát khí, đỉnh đầu dường như kéo theo mây đen nghìn nghịt, chung quanh một đám người như lâm đại địch, không ai dám lên ngăn cản.

Tổ trưởng bảo an nghe rằng trợn mắt mà che lại cánh tay trật khớp, sửa lại nón trên đầu mình, đang chuẩn bị liều mình xông lên cản người, Lương Khiêm đúng lúc xuất hiện ngăn cản hẳn.

Tổ trưởng bảo an nhìn thấy hai người tựa như thấy được cứu tinh, nước mắt lưng tròng: “Lương trợ lý! Uất Trì tổng giám! Cô gái này.....”

“Không có việc gì không có việc gì, vị tiểu thư này chỉ là tới tìm tổng tài chúng ta nói chuyện, đều tản đi!” Lương Khiêm phất phất tay, một bộ ngữ khí nhẹ nhàng.

Tổ trưởng bảo an toàn bộ đều ngẩn ra, không thể tưởng tượng mà nhìn về phía sát thần đang từng bước một đến gần văn phòng tổng tài, hỏi: “Không..... Không có việc gì?”

“Không có việc gì, một tiểu nha đầu mà thôi, có thể có chuyện gì? Các người cũng quá kích động!”

Lương Khiêm vừa dứt lời, phía sau chợt “Phanh ——” một tiếng vang lớn.

Tiểu nha đầu trong miệng anh một chân đem cửa văn phòng làm việc của Lãnh Tư Thần đá bay.....

Lương Khiêm: “.....”

Uất Trì Phi: “.....”

Tổ trưởng bảo an: “.....”

Toàn bộ nhân viên công ty vây xem: “.....”

Lương Khiêm xấu hổ mà ho nhẹ một tiếng, tung ta tung tăng chạy tới, thật cẩn thận mà đem cửa bị đá ngã nâng dậy khép hờ lại, thề sống chết bảo hộ sự riêng tư của BOSS, sau đó cố gắng trấn định mà trách cứ bộ phận hậu cần: “Các người kiểm định thế nào, cửa chất lượng kém như vậy!”

Bộ hậu cần:..... Trách tôi?

“Nhìn cái gì? Tất cả đều đi làm việc đi!” Uất Trì Phi lạnh mặt quát lớn.

Mọi người tức khắc chim thú tán ra, một bộ vùi đầu nghiêm túc làm việc, kỳ thật tất cả đều dựng lỗ tai lên nhiều chuyện.

Đáng tiếc, bộ hậu cần rất nhanh đã cử người tới sửa lại cửa, ngoại trừ vài tiếng mắng mớ hồ không rõ bên trong lúc đầu, sau đó liền hoàn toàn nghe không được thanh âm gì.

Cô gái kia rốt cuộc là ai?

Hai người ở bên trong làm cái gì?

Đây là lần đầu tiên có cô gái trừ vị hôn thê ông chủ Cung Hiên Anh tới công ty tìm, còn nháo hung dữ như vậy, thật sự là chuyện lạ trăm năm khó gặp!

Trong văn phòng tổng tài.

Hạ Úc Huân đang hệt như núi lửa di động phun trào muốn giết người đi vào.

So với Lãnh Tư Thần đang bình tĩnh mà ngồi trước bàn làm việc to rộng xem văn kiện, nghe được động tĩnh lớn như vậy, bất quá cũng nhấc mí mắt một chút.

“Lãnh Tư Thần! Anh đê tiện vô sỉ! Anh đem Tiểu Bạch trả lại cho tôi! Anh đây là giam cầm bất hợp pháp, cho dù anh có quyền thế cũng không

thể tổn hại nhân quyền công nhân cướp đi con trai tôi! Hiện tại internet phát triển như vậy, tôi không tin anh có thể lấp kín miệng mọi người!”

Hạ Úc Huân cơ hồ đã chuẩn bị xong mất cả chì lẫn chài.

Lãnh Tư Thần như bố thí từ văn kiện ngẩng đầu, lười biếng mà nhìn cô một cái, ngay sau đó kéo ngăn kéo, lấy ra không biết thứ gì, “Bang” một tiếng ném tới trước mặt cô.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 525: Cũng Không Tin Tưởng Em Đã Chết

Hạ Úc Huân ngấn ra, hồ nghi mà cầm lấy thứ Lãnh Tư Thần ném lại đây.

Chờ thấy rõ cư nhiên là hai quyển sổ đỏ thắm, cô tức khắc thay đổi sắc mặt, hết như khoai lang phỏng tay thiếu chút nữa đem đồ vật ném văng ra.

Hơn nửa ngày mới hòa hoãn hạ nhịp tim đang đập kịch liệt, cô run rẩy ngón tay chậm rãi mở một quyển trong đó ra.....

Trước hết đập vào mắt là một ảnh chụp, ảnh chụp Lãnh Tư Thần hơi dương khóe miệng, con người tràn đầy hạnh phúc, dường như cách một thế hệ, nhìn đến mức cô thất thần.

Tiếp tục mở ra quyển thứ hai.....

Ảnh chụp là khuôn mặt ngây ngô của cô năm đó, vẻ mặt thấp thỏm mà bất an, cười có chút gượng ép, nhưng lại cất giấu một tia hy vọng cùng quật cường với tương lai.

Hạ Úc Huân nhìn cơ hồ không chế không được cảm xúc mà rơi lệ, sau khi phục hồi tinh thần lại kích động mà lẩm bẩm nói: “Tôi rõ ràng đã ký giấy thỏa thuận ly hôn!”

“Anh chưa ký.” Lãnh Tư Thần vẫn luôn chú ý biểu cảm của cô, nghe vậy không nhanh không chậm mà trả lời.

“Nhưng nếu một phía chết, quan hệ hôn nhân hai bên tự động được giải trừ!” Hạ Úc Huân lập tức nói.

Lãnh Tư Thần: “Anh cũng không tin em đã chết.”

Hạ Úc Huân: “.....”

Nói cách khác, Lãnh Tư Thần sau khi cô “Chết”, căn bản là chưa đi làm thủ tục xử lý ly hôn, bọn họ trên pháp luật vẫn là vợ chồng!

Hạ Úc Huân hoàn toàn bị tình huống trước mắt làm cho ngây ngốc, trong đầu loạn thành một đoàn, tâm thần không yên, cơ hồ đứng thẳng cũng không xong.

Sau một lúc lâu cô mới tìm lại tiếng nói bản thân ——

“Anh muốn như thế nào?”

“Anh chỉ hy vọng chúng ta một nhà ba người đoàn tụ.”

“Lãnh Tư Thần, anh nằm mơ!”

Lãnh Tư Thần giang tay: “Vậy không có gì để nói.”

Hạ Úc Huân oán hận mà nắm chặt quyển sổ đỏ thắm chói mắt trong tay, hỏi: “Anh đây là muốn cùng tôi tranh giành Tiểu Bạch sao?”

Lãnh Tư Thần nhướng mày: “Tranh giành? Con trai vốn là của anh!”

Đề cập đến Tiểu Bạch, Hạ Úc Huân tức khắc bùng nổ, nói: “Anh nói láo, con trai là tôi sinh! Cùng anh có quan hệ gì! Cho dù cùng anh có một chút quan hệ, anh không phải chỉ tốn thời gian vài phút mà thôi, còn tôi mang thai mười tháng sinh hạ nó!”

“Tốn, vài, phút?” Hai tròng mắt sâu thẳm của Lãnh Tư Thần lập tức vô cùng nguy hiểm nheo lại.

“.....” Hạ Úc Huân đầu đầy hắc tuyến, tên khốn này chú ý trọng điểm rốt cuộc ở chỗ nào?

“VẬY CŨNG LÀ ANH CỰC CỰC KHỔ KHỔ NGÀY ĐÊM CÀY CẮY MỚI CÓ THU HOẠCH.” Lãnh Tư Thần hiển nhiên đối với vấn đề này vô cùng để ý, gần từng chữ một nghiêm túc mà phản bác nói.

Hạ Úc Huân đỏ mặt tức giận mắng: “Lãnh Tư Thần, anh không biết xấu hổ!”

“Chẳng lẽ anh nói sai rồi?” Lãnh Tư Thần hỏi lại.

Hạ Úc Huân hít sâu một hơi, ánh mắt lạnh lùng mà nhìn anh, hỏi: “Anh quyết tâm không đem Tiểu Bạch trả lại cho tôi có phải hay không?”

Lãnh Tư Thần học ngữ khí của cô mở miệng, hỏi lại:: “Em không phải cũng nhất định không chịu đem Tiểu Huân trả lại cho anh.”

“Anh.....” Hạ Úc Huân thống khổ mà xoa xoa cái trán, quả thực nói với anh không thông, biết mình lúc này nói cái gì cũng chỉ vô dụng, vì thế cô đành phải lui ra phía sau một bước: “VẬY ANH CHO TÔI GẶP MẶT TIỂU BẠCH MỘT LẦN!”

Cứ như vậy đột nhiên bị đưa tới hoàn cảnh lạ lẫm, Tiểu Bạch thân thể lại không tốt, cũng không biết hiện tại thế nào, lòng cô nóng như lửa đốt, một ngàn một vạn lần không yên tâm, chỉ muốn nhanh chóng nhìn thấy con trai.

Ngón tay Lãnh Tư Thần có tiết tấu mà gõ trên mặt bàn đầy ánh sáng, cũng không biết có chủ ý gì, một lát sau, lúc Hạ Úc Huân nôn nóng nhìn chăm chú, anh rốt cuộc chậm rãi mở miệng nói: “Để em gặp con cũng có thể, làm anh vừa lòng, vui vẻ, anh có thể suy xét.”

Hạ Úc Huân nắm tay, cắn răng: “VẬY ngài muốn như thế nào mới vừa lòng vui vẻ? Đừng nói chuyện tôi không có khả năng làm được!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 526: Ôn Nhu Đây

Lãnh Tư Thần cầm lấy bút, vừa chôn đầu vào văn kiện viết viết vẽ vẽ, vừa thuận miệng nói: “Đi pha cho anh ly cà phê.”

Thấy người kia đương nhiên mà bắt đầu sai mình, Hạ Úc Huân quả thực sắp tức điên, nhưng vì Tiểu Bạch không thể không nhịn xuống.

Cũng may không phải yêu cầu gì quá đáng.

Nhưng dựa theo hiểu biết của cô với Lãnh Tư Thần, ngàn vạn lần không thể thiếu cảnh giác, đây tuyệt đối chỉ là mới bắt đầu.

Hạ Úc Huân hung hăng trừng mắt nhìn người đàn ông dưới bàn làm việc một cái, sau đó cắn răng quăng cửa đi ra ngoài.

Thấy Hạ Úc Huân đột nhiên đi ra, tất cả mọi người cũng như nhất trí động tác ngẩng đầu lên nhìn qua.

Ánh mắt kia, quả thực hết như nhìn quái thú thời tiền sử.

Lương Khiêm và Uất Trì Phi đã sớm nôn nóng chờ ở bên ngoài cũng khẩn trương mà nhìn qua.

Uất Trì Phi thọc thọc Lương Khiêm bên cạnh: “Đi hỏi tình hình một chút đi.”

Cánh tay Lương Khiêm rút lại, đáp: “Sao anh không đi đi?”

“.....” Uất Trì Phi yên lặng mà nhìn chăm chăm anh một cái.

Được rồi, mối thù với Uất Trì Phi, quá khứ chính là cái chết, chị dâu sao có thể cùng hắn nói chuyện được.

Không có biện pháp, Lương Khiêm lấy tư cách xem như là có ấn tượng tốt đành phải tiếp nhận cái nhiệm vụ gian khổ này.

Thấy Hạ Úc Huân dường như đang tìm cái gì, Lương Khiêm nhân cơ hội tiến lên hỏi: “Chị..... Khụ, Hạ tiểu thư, ngài đang tìm cái gì?”

“Phòng trà nước ở đâu?” Hạ Úc Huân hỏi.

Lương Khiêm chỉ phương hướng, sau đó về mặt cảnh giác nói: “Cô..... Cô muốn làm gì?”

“Pha ly cà phê cho đại tổng tài các người mà thôi, anh cho rằng tôi muốn làm cái gì? Đầu độc chết anh ta sao?” Hạ Úc Huân tức giận nói.

Lương Khiêm không hiểu ra sao, không hiểu cô sao đột nhiên phải pha cà phê cho Lãnh Tư Thần, sợ hãi mà mở miệng nói: “Cà phê..... Cà phê kỳ thật cũng không ổn lắm.....”

“Có ý tứ gì?”

“Dạ dày BOSS bị xuất huyết, không thể uống cà phê.....” Lương Khiêm yếu ớt mà nhắc nhở.

Hạ Úc Huân nhíu mày, ngay sau đó lạnh giọng nói: “Nhưng chính anh ta muốn uống cà phê!”

Nói xong lập tức hướng tới phía phòng trà nước đi đến.

Lương Khiêm quay lại bên cạnh Uất Trì Phi, thở ngắn than dài: “Lúc một cô gái không yêu mình, tim thật đủ tàn nhẫn!”

“Cậu muốn chết sao? Lời này nếu không cẩn thận để lão đại nghe được.....”

Lương Khiêm vội vàng ở trên miệng làm động tác kéo khóa.

Sau một lúc lâu, chỉ thấy Hạ Úc Huân bưng một ly cà phê vào văn phòng tổng tài.

“Cà phê của anh!” Hạ Úc Huân tức giận mà đem cà phê bưng cho anh, một bộ uống chết anh đi.

Lãnh Tư Thần thật sự rất bận, gần đây ở bệnh viện khá lâu, để lại một lượng lớn công việc, cũng không ngẩng đầu lên mà bưng cà phê liền phải uống.

Mới vừa uống được nửa miệng, trên tay vụt qua, cà phê đột nhiên bị người khác lấy đi mất.

Lãnh Tư Thần nhíu mày lại, nhìn Hạ Úc Huân bưng cà phê của mình đi: “Sao vậy? Em hạ độc ở bên trong, bây giờ lại hối hận?”

Hạ Úc Huân khước miệng khẽ nhếch: “Anh xem quá nhiều phim truyền hình rồi?”

Nói xong tìm thùng rác, đem cà phê đổ hết sạch, sau đó lại không nói một lời mà xoay người đi ra ngoài.

Vài phút sau, Hạ Úc Huân lại bưng vào một ly sữa bò nóng, mặt không cảm xúc nói: “Uống cái này đi.”

Nhìn “Ầm” một tiếng cái ly đặt ở trong tầm tay, thần sắc Lãnh Tư Thần bỗng nhiên ngẩn ra, lòng bàn tay chậm rãi chuyển động quang ly sữa bò nóng màu trắng ngà kia, độ ấm từ lòng bàn tay truyền vào nơi yếu ớt nhất đáy lòng anh.....

Tự biết cô rõ ràng chán ghét mình, chán ghét đến hận anh không thể chết đi, làm như vậy bất quá là vì Tiểu Bạch mới lấy lòng, rõ ràng biết ôn nhu này là giả, nhưng.....

Nhưng yếu lòng vẫn không chịu kiềm nén xuống, thậm chí ngay cả hốc mắt đều có chút chua xót.....

Ngón tay anh khẽ run, như che dấu nhanh chóng nhấp một ngụm sữa bò, thanh âm chật vật khàn khàn: “Cám ơn.”

Nhìn Lãnh Tư Thần rũ khóe mắt có dấu vết phấm hồng, trái tim Hạ Úc Huân như bị kim đâm một trận co chặt, vội vàng thay đổi tránh đi tầm mắt không nhìn anh.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 527: Đừng Chạy Loạn

Dư quang Hạ Úc Huân dừng trên hai quyển hôn thú ở mặt bàn kia, ánh mắt lại như bắt lửa, hận không thể một ngọn lửa đem chúng thiêu đốt đi, dường như cứ như vậy trong lòng cô cắt không đứt, gỡ càng rối hơn liền có thể không tồn tại.

Nhìn Lãnh Tư Thần từng ngụm uống sạch ly sữa bò kia, Hạ Úc Huân cầm lấy cái ly, nói: “Còn có cái gì muốn tôi làm, nói một lần luôn đi.”

“Chờ anh tan ca.” Lãnh Tư Thần ngừ khí ra lệnh.

Hạ Úc Huân nhìn đồng hồ, hiện tại mới hơn 10 giờ sáng, chờ anh tan ca chẳng phải là còn phải đợi sáu bảy tiếng đồng hồ?

“Vậy tối tôi lại qua đây.” Hạ Úc Huân nghĩ nghĩ nói.

“Ở đây chờ.” Lãnh Tư Thần nhíu mày lại, một bộ không vui ẩn tượng tốt vừa rồi của em đã bị quét sạch.

Hạ Úc Huân: “.....”

Gia hỏa này quả thực so với hoàng đế còn khó hầu hạ hơn.....

Hạ Úc Huân không có biện pháp, thở phì phì mà ngồi trên sofa đối diện.

Trong văn phòng im ắng, chỉ có thanh âm Lãnh Tư Thần ngẫu nhiên lật giấy cùng gõ bàn phím, Hạ Úc Huân chán đến chết mà chống đầu dựa vào sofa, càng an tĩnh tâm càng loạn.

Cuối cùng thật sự có chút chịu không nổi, cô chạy tới ghé vào cửa sổ sát đất nhìn phong cảnh bên ngoài, đây chính là đoạn đường kinh doanh đắt nhất thành phố A, cách đó không xa có thể nhìn thấy sông dài cuộn cuộn, cảnh sắc buổi tối càng đẹp hơn.

Hạ Úc Huân nhìn đến mức tặc lưỡi, giờ phút này trong lòng Lãnh Tư Thần lại là: Nhìn có cái gì đẹp như vậy? Anh khó coi lắm sao?

Hạ Úc Huân nhìn trong chốc lát, thấy Lãnh Tư Thần còn đang chuyên chú mà vui đầu làm việc cũng không chú ý đến mình, vì thế dạo bước đi ra khỏi văn phòng.

Vốn bởi vì ở trong văn phòng đợi quá nhàm chán muốn tùy tiện đi một chút, kết quả vừa ra thiếu chút nữa bị ánh mắt nhiều chuyện của mọi người bao vây.

Xem ra lòng người vốn đã tò mò, nơi nào đều như vậy. Cho dù là nhân viên Lãnh Tư Thần dạy dỗ ra cũng giống vậy, hơn nữa áp lực càng lâu càng đáng sợ.

Uất Trì Phi đi ra ngoài xã giao, chỉ còn lại Lương Khiêm trấn giữ, anh thấy Hạ Úc Huân trước đó bưng ly sữa bò đi vào, cho rằng quan hệ hai người có chút hòa hoãn, lúc này lại thấy vẻ mặt Hạ Úc Huân cũng bình tĩnh, vì thế thò lại gần lôi kéo làm quen. “Hạ tiểu thư, cần gì sao?” Lương Khiêm ân cần mà dò hỏi.

“Không có.” So với bị ánh mắt tò mò nhiều chuyện bao vây, cô vẫn là nên đi vào đối mặt với Lãnh Tư Thần!

“Tốt, nếu có yêu cầu gì có thể nói với tôi bất cứ lúc nào.”

Lương Khiêm nhìn theo cô lại lần nữa đi vào văn phòng Lãnh Tư Thần, tò mò đến vô đầu bút tai, hai người này bây giờ rốt cuộc là tình huống như thế nào a?

Hạ Úc Huân mới vừa vào cửa, liền nghe Lãnh Tư Thần trước bàn làm việc mở miệng nói: “Đừng chạy loạn.”

Thôi, lại mất hứng rồi!

Lấy lòng người này quả thực còn khó hơn lên trời!

Hạ Úc Huân một lần nữa ngồi xuống sô pha, mơ màng sắp ngủ, chưa đầy một lát liền nghiêng đầu, trực tiếp ngủ rồi.

Lãnh Tư Thần đang hồ nghi nha đầu kia sao đột nhiên im lặng vậy, vừa nhắc mắt liền nhìn thấy cô nghiêng đầu dựa vào sô pha ngủ rồi.

Ánh mắt thanh lãnh giống như gặp được vào ánh mặt trời ấm vào đông, bỗng nhiên trở nên nhu hòa.

Năm tháng tĩnh hảo, đời này an ổn, cũng chỉ là như thế.

Lãnh Tư Thần cũng không làm việc, trực tiếp chống đầu lẳng lẳng mà nhìn cô, cuối cùng chỉ nhìn thôi đã không thể thỏa mãn, thật cẩn thận mà đem xe lăn đẩy đến trước mặt cô, cởi áo khoác đắp lên người cô, ánh mắt lưu chuyển trên người cô, cuối cùng dừng hình ảnh ở trên môi cô.....

Cúi người đến mức nghe hơi thở rất gần, tạm dừng vài giây, sau đó dán lên, bởi vì cảm giác này lâu lắm không có được mà than thở một tiếng.....

Hạ Úc Huân nhú mày hừ hừ, theo bản năng mà giơ tay lên, lại lập tức bị anh bắt được ấn lên đỉnh đầu, tiếp tục hôn sâu.....

Hạ Úc Huân chỉ cảm thấy không khí trong khoang bụng càng ngày càng ít, cơ hồ sắp ngất.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 528: Xin Lỗi

Cuối cùng rốt cuộc lúc sắp hít thở không thông liền tỉnh lại.....

Mở mắt ra trong nháy mắt là khuôn mặt người nào đó phóng đại trước mắt.....

“Ủm, anh.....”

Chờ hiểu được đã xảy ra chuyện gì, Hạ Úc Huân tức khắc phần nộ mà trừng lớn hai mắt, trong miệng mơ hồ không rõ nói cái gì, dùng hết toàn lực một tay đem người kia đẩy ra.

Chỉ thấy người nào đó không có chút áy náy của người làm chuyện xấu bị phát hiện, thậm chí trên mặt một chút ít hoảng loạn đều không có, ánh mắt đặc biệt tỏa sáng trực tiếp chăm chú nhìn cô, giống một con dã thú đang cớm bị làm phiền, con người hiện lên một tia bất mãn.

Sau khi bị cô đẩy ra, phản ứng đầu tiên không phải xấu hổ vì bị phá đám, mà không chút do dự lại hôn tiếp.....

Hạ Úc Huân quả thực không thể tin nổi, lại dùng sức cuối cùng mới đẩy được người kia ra, đỏ mặt, thở hồng hộc mà trợn mắt nhìn anh: “Lãnh Tư Thần, anh.....”

“Xin lỗi.” Đối lập với cơn giận dữ của Hạ Úc Huân, Lãnh Tư Thần phong khinh vân đạm mà nói hai chữ.

“Xin lỗi?” Anh còn biết xin lỗi? Thằng nhãi này ngoài miệng nói xin lỗi, trong ánh mắt có nửa phần ý tứ muốn xin lỗi sao?

“Nếu em đói bụng 5 năm, liền sẽ hiểu được tâm trạng của anh.” Lãnh Tư Thần ngồi tại chỗ, một bộ ngữ khí đương nhiên quang minh chính đại.

Hạ Úc Huân tức khắc cả giận nói: “Ai mà không đói 5 năm như vậy! Tự mình không biết tiết chế điều khiển bột lầy có đi!”

Lãnh Tư Thần bị mắng, lại không chút tức giận, ngược lại đuôi lông mày khẽ nhếch, ngay cả khóe miệng cũng gợi lên, cho thấy tâm tình chủ nhân giờ phút này rất tốt.

Hạ Úc Huân lúc này mới ý thức được mình nói gì, ảo não mà nguyên rủa một tiếng, đáng chết, người này không cho rằng mình là vì anh ta mà thủ thân như ngọc chứ?

Hai người đang giương cung bạt kiếm, thịch thịch thịch tiếng gõ cửa vang lên.

“Ách, cái kia.....BOSS, nên ăn cơm.....” Lương Khiêm thò đầu vào nhắc nhở.

“Đưa vào.”

“Được rồi!” Lương Khiêm vội nghe lời đi ra ngoài sắp xếp.

“Tôi làm sao bây giờ?” Hạ Úc Huân nhú mày.

“Chúng ta cùng nhau ăn.”

Rốt cuộc là cùng anh ta ăn, hay là bị anh ta ăn?

Hạ Úc Huân cố nén tức giận: “Anh rốt cuộc khi nào cho tôi gặp Tiểu Bạch?”

“Đó là do em.” Chết tiệt, thật không muốn cùng người này nhiều lời hơn một chữ!

Chẳng lẽ anh ta cả đời không vui, cô cả đời không thấy được Tiểu Bạch sao?

Lương Khiêm rất nhanh liền đem đồ ăn đưa lên.

“BOSS, ngài xem đủ chưa? Không đủ tôi lại gọi thêm!”

Hạ Úc Huân nhìn bày ra một bàn đồ ăn, tất cả đều là món cô thích, trông mắt đều bị dọa sắp sửa rớt ra.

Cô còn tưởng rằng nhiều nhất là đưa lên hai phần ăn mà thôi.

Đây vừa thấy chính là từ quán cơm bên ngoài gọi vào.

Lãnh Tư Thần đối với việc này rất vừa lòng, hiếm khi cho Lương Khiêm một ánh mắt ôn hòa, nói: “Được rồi, cậu đi ra ngoài đi.”

Lương Khiêm biết mình chụp đúng mông ngựa rồi, vui tươi hơn hở đóng cửa đi ra.

“Thất thần làm cái gì? Ăn cơm.”

“Ăn cơm..... Hai người ăn nhiều như vậy sao? Không biết còn tưởng rằng anh mở cửa hàng ăn a!” Hạ Úc Huân nói thầm bẻ đĩa ra, lăn lộn từ sáng sớm, lúc này cô xác thật đói bụng.

Vừa mới chuẩn bị bắt đầu, người nào đó lại lên tiếng ——

“Đút cho anh.”

Hạ Úc Huân sắc mặt trầm xuống, bang một tiếng đập đĩa, sau đó..... Ngoan ngoãn đi đút cho anh ăn.

Thằng nhãi này tuy rằng bị thương tay phải, nhưng anh thuận tay trái, chuyên gia bới móc.

Hạ Úc Huân đút cho anh ăn đồng thời cũng không để mình bị đói, cầm hai đôi đũa, một đôi dùng để đút anh, một đôi tự mình tranh thủ lúc rảnh rồi ăn.

“Em dùng sai đũa.” Lãnh Tư Thần nhìn tôm viên đang đút đến bên miệng cô nói.

Hạ Úc Huân phản ứng lại, đang chuẩn bị đổi, anh lại mở miệng trực tiếp đem tôm viên kia ăn, cùng với nước miếng của cô.....

Cho nên anh rốt cuộc vì cái gì nhắc nhở tôi?

Thằng nhãi này quả thực toàn thân trên dưới hơi thở đều là một cỗ mùa xuân tới.....

Giữa trưa vốn là thời điểm buồn ngủ nhất, nhưng Hạ Úc Huân không dám lại tiếp tục ngủ, cố gắng chống đỡ, ngồi trên sô pha suy nghĩ một chút.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 529: Nhà Giàu Tùy Hứng

Ba giờ chiều, trung tâm mua sắm nào đó.

Hạ Úc Huân vốn dĩ đang mơ màng sắp ngủ, Lãnh Tư Thần đột nhiên muốn đi ra ngoài dạo phố, quả thực muốn ra là ra.

Vốn tưởng rằng đi dạo phố hẳn không phải chuyện gì khó khăn, sự thật chứng minh, cô thật sự quá ngây thơ rồi.....

“Thích chứ?”

“Không thích.”

“Cái này thì sao?”

“Không thích.”

“Vậy tiếp tục thử.”

.....

Vì thế, Hạ Úc Huân đã thử hơn mười kiểu vòng cổ vòng tay bảy tám đôi hoa tai.....

Đồ vật tràn đầy khắp quầy, ba nhân viên cửa hàng vội đến xoay quanh:

“Thế nào?”

“Không thích!” Hạ Úc Huân nổi giận, cùng anh giằng co.

“Tiếp tục.” Lãnh Tư Thần cũng không vội, vẫn là câu nói kia.

Lại tiếp tục liên tiếp thử vài đôi hoa tai, nhân viên cửa hàng vừa giúp cô thử hoa tai đột nhiên kinh hô một tiếng: “Tiểu thư, lỗ tai cô đổ máu.....”

“Không có việc gì!” Hạ Úc Huân dùng sức đem hoa tai chọc mạnh vào.

Máu đỏ tươi lập tức tràn ra.

Lãnh Tư Thần lúc này mới chú ý tới vành tai cô không biết khi nào đã sưng đỏ một mảnh.

Ánh mắt cứng lại, dùng sức, đột nhiên không kịp phòng ngừa mà kéo cô ngã ngồi trên đùi mình.

“Lãnh Tư Thần, anh làm cái gì?” Hạ Úc Huân hoảng loạn mà giãy giụa, mấy nhân viên cửa hàng bên cạnh nhìn một màn này tất cả đều đỏ mặt.

“Đừng nhúc nhích, anh nhìn xem.” Lãnh Tư Thần giữ cô, cúi người xem vành tai cô.

Hô hấp ấm áp ở cổ, lòng bàn tay thô ráp sờ soạng thùy tai mẫn cảm mà đau đớn, Hạ Úc Huân toàn thân cứng đờ, một cử động nhỏ cũng không dám.

Lãnh Tư Thần vốn dĩ mặt lạnh đáng sợ giống như tuyết tháng chạp bao phủ một tầng, mấy nhân viên cửa hàng im như ve sầu mùa đông thờ cũng không dám thành tiếng.

Ông chủ à, đây là tự anh bảo người ta a sức thử, không liên quan đến chúng tôi nha.....

Đây vẫn là lần đầu tiên từ lúc các cô làm việc tới nay nhìn thấy vị chủ trong truyền thuyết này đích thân mang theo phụ nữ tới mua đồ a! Thật sự là tin tức lớn!

Lãnh Tư Thần cực kỳ cẩn thận mà giúp cô gỡ hoa tai bị cô cưỡng quyết đeo vào xuống, đau đến Hạ Úc Huân run run một cái.

Lãnh Tư Thần vừa giận lại vừa đau lòng, sờ sờ đầu cô, hôn nhẹ trên tóc mai cô, ngữ khí bất đắc dĩ: “Em một hai phải bướng bỉnh như vậy sao?”

Ngữ khí bất đắc dĩ mà sùng nịch khiến mấy tiểu cô nương bên cạnh nhìn thấy kích động đến trong lòng nai con chạy loạn sắp sửa đánh vỡ ngực nhảy ra ngoài!

Hạ Úc Huân đầu đầy hắc tuyến, cái gì là vừa ăn cướp vừa la làng cô cuối cùng đã biết, giờ lại thành cô sai sao?

Đang tức giận, đột nhiên thấy Lãnh Tư Thần từ trong túi móc ra một vật nhỏ kích thước cỡ một ngón tay, vụn nắp ra, mùi hương bạc hà thơm mát lan tỏa, cư nhiên là thuốc mỡ.....

Hạ Úc Huân vẽ mặt kinh ngạc mà nhìn anh cẩn thận đem thuốc mỡ bôi lên vành tai bị thương của mình.....

Loại chuyện mang theo thuốc bôi vết thương bên người này, hẳn là phong cách của cô mới đúng.....

Ngay lúc trong lòng Hạ Úc Huân đang suy nghĩ phân loạn, nhân viên cửa hàng vây xem bởi vì một màn này đã sắp cảm động đến điên rồi.....

Thì ra trên đời này căn bản không có gì là lạnh lùng, chẳng qua là người ta dụ dỗ không phải dành cho bạn mà thôi.

Ông chủ dụ dỗ quả thực là quá say lòng người!

Cuối cùng, Lãnh Tư Thần tiện tay cầm một bộ vòng cổ vòng tay cùng khuyên tai, giúp cô đeo vòng cổ và vòng tay, sau đó sai người gói hoa tai lại.

Lúc Lãnh Tư Thần dạo xong cửa hàng trang sức lại mang cô đi vào một quầy chuyên kinh doanh quần áo, Hạ Úc Huân rất cuộc nhin không được

“Lãnh Tư Thần, anh đây là có ý tứ gì? Muốn bao dưỡng tôi sao?”

Lãnh Tư Thần nhướn mày liếc nhìn cô một cái, hỏi lại: “Anh mua đồ cho vợ mình, có vấn đề gì sao?”

Hạ Úc Huân: “.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 530: Cô Gái Có Dáng Vẻ Tương Tự

Hạ Úc Huân như thế nào cũng không nghĩ tới, chuyện Tiểu Bạch hôm nay chưa giải quyết được, cứ nhiên lại có thêm một chuyện khó giải quyết như vậy.

Khả năng cùng Lãnh Tư Thần ly hôn hơn nửa lấy được quyền nuôi dưỡng Tiểu Bạch có bao nhiêu lớn?

Vấn đề này cô quả thực không dám nghĩ lại.....

Sau đó Hạ Úc Huân có chút thất thần, không để vết xe đổ, mặc kệ Lãnh Tư Thần cho cô thử cái gì, cô đều nói được.

Liên tiếp thử hơn mười bộ, Lãnh Tư Thần hướng nhân viên cửa hàng mở miệng nói: “Tất cả quần áo thử vừa rồi đều gói lại.”

“Được được!” Nhân viên cửa hàng cười đến không khép miệng được, vội không ngừng đi gói quần áo.

Hạ Úc Huân khóe miệng nhếch nhẹ, mua nhiều như vậy, anh chuẩn bị đem cửa hàng người ta dọn sạch sao?

“Mấy bộ quần áo đó, còn có bộ giống nhau sao?” Lãnh Tư Thần lại hỏi.

“Có, nhưng quần áo chúng tôi tất cả đều là bản giới hạn, chi nhánh khác có kiểu dáng như đúc cũng không nhiều lắm, tôi phải tra một chút mới biết được, Lãnh tổng, ngài là hỏi cái nào?” Nhân viên cửa hàng trả lời.

“Tất cả những quần áo vừa rồi, những bộ giống tôi đều mua hết. Đừng để tôi nhìn thấy có người khác mặc.” Lãnh Tư Thần mặt không cảm xúc mà mở miệng.

Nhân viên cửa hàng sửng sốt một chút, hiểu được ý anh, sau đó liên tục đáp ứng, vẻ mặt xem thế là đủ rồi nhà giàu thật là tùy hứng.

Hạ Úc Huân đau khổ xoa xoa cái trán: “.....”

Cô đã cái gì đều không muốn nói.....

Giờ phút này, trong một căn phòng thử đồ tại cửa hàng đi ra một cô gái đáng người gầy, trong tay cầm một chiếc váy màu trắng vừa thử.

Nhìn vẻ mặt, hẳn là rất vừa lòng.

“Bộ này tôi muốn mua, gói lại giúp tôi!” Cô gái mở miệng nói.

Nhân viên cửa hàng thấy thế vẻ mặt khó xử, đáp: “Xin lỗi Lâm tiểu thư, bộ này vừa rồi đã bị một vị tiên sinh mua.”

“Không phải nói có hai cái sao?”

“Hai cái đều mua hết.” Nhân viên cửa hàng căng da đầu trả lời, nhìn vẻ mặt Lâm Tuyết có chút mất tự nhiên, thử thăm dò kiến nghị nói: “Lâm tiểu thư, vị tiên sinh kia ngài cũng quen biết, bằng không ngài qua cùng ngài ấy thương lượng xem sao?”

“Tôi cũng quen? Là ai?” Lâm Tuyết vừa nói vừa hướng phía trước mặt đi qua.

Chỉ thấy phía trước toàn bộ nhân viên cửa hàng tất cả đều bận rộn đóng gói quần áo, tư thế kia quả thực là muốn đem cả cửa hàng dọn sạch sẽ, Lâm Tuyết có chút giật mình, lúc nhìn thấy người đàn ông ngồi trên xe lăn trước

quầy, vẻ mặt càng thêm kinh ngạc, đồng thời con ngươi hiện lên một tia vui sướng.....

“Lãnh tiên sinh! Không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp được anh!” Lâm Tuyết bước chân nhẹ nhàng mà đi qua

Lãnh Tư Thần hơi gật đầu, không nói gì.

Bất quá, dựa theo tính tình Lãnh Tư Thần, có thể gật đầu để ý một chút, vậy đã là nể mặt lắm rồi.

Lâm Tuyết đang muốn nói chuyện, dư quang đột nhiên nhìn thấy phía sau Lãnh Tư Thần có một cô gái xiêu xiêu vẹo vẹo dựa vào sô pha, cô gái xoa ấn đường, một bộ sống không còn gì luyến tiếc.....

Lâm Tuyết nhìn chăm chăm cô gái kia, càng nhìn càng giật mình, hơn nửa ngày đều nói không ra lời.

Bởi vì..... Cô gái này khuôn mặt cư nhiên đặc biệt giống cô.....

Hạ Úc Huân đang vẻ mặt không kiên nhẫn muốn hỏi khi nào có thể đi, đột nhiên nhìn thấy phía trước có cô gái đang nhìn mình chăm chăm.

Liếc mắt qua nhìn một cái, cô cũng ngây ngẩn cả người.

Cô gái này có khuôn mặt thập phần giống với mình, chẳng qua, cô ấy càng giống vẻ ngây ngô của mình mấy năm trước.

Cô gái hoàn toàn là mặt mộc, trên mặt không son phấn, tóc đen nhánh cột cao đuôi ngựa, thanh xuân hoạt bát.

Nếu nói cô gái này là hoa lài tươi mát làm vui lòng người, thì Hạ úc Huân hiện tại là đóa mẫu đơn lười biếng diễm sắc.

Khuôn mặt tương tự, khí chất lại hoàn toàn bất đồng.

Trong nháy mắt kia, Hạ Úc Huân hoảng hốt cơ hồ thấy được quá khứ của bản thân.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 531: Khẩu Vị Chuyên Nhất

Cô gái này là.....?

Ngay lúc Hạ Úc Huân đang hồ nghi, cô gái kia mở miệng hỏi: “Lãnh tiên sinh, vị tiểu thư này là?”

Lãnh Tư Thần nhìn Hạ Úc Huân một cái, tựa hồ là đang quan sát thần sắc cô, sau đó không nhanh không chậm mà mở miệng đáp: “Vợ tôi.....”

Hạ Úc Huân mau tay nhanh mắt mà che miệng anh lại, cười tủm tỉm mà đáp: “Tôi là người săn sóc đặc biệt của anh ấy.”

Tức khắc, toàn bộ nhân viên cửa hàng đang suy đoán thân phận của Hạ Úc Huân đều là ánh mắt khác thường.

Có khinh thường, càng có rất nhiều hâm mộ.

“A, tôi nghe nói ngày hôm qua Lãnh tiên sinh thiếu chút nữa ở tiệc rượu bị kẻ bắt cóc làm bị thương, là người săn sóc đặc biệt bên cạnh cứu anh ấy, vậy thì ra người săn sóc đặc biệt kia chính là cô a! Cô thật sự quá lợi hại!” Lâm Tuyết hiểu rõ, trên mặt có sùng bái, còn có một tia cảm kích ẩn nấp.

Vì thế, nhân viên cửa hàng lại thay đổi sắc mặt, khó trách Lãnh tiên sinh cư nhiên mang một cô gái đi mua quần áo, thì ra là vì cảm ơn!

Quả nhiên không nên dùng ánh mắt tục tĩu như vậy mà đối xử với nam thần!

Hạ Úc Huân che lại đột nhiên cảm giác trong lòng bàn tay ngựa ngựa, cư nhiên là bị tên kia không biết xấu hổ mà liếm một cái, vì thế vội vàng như bị điện giật rút tay về, ngằm hung hăng trừng mắt nhìn anh một cái.

“Xin chào, tôi tên Lâm Tuyết.” Lâm Tuyết chủ động tự giới thiệu nói.

“Xin chào.” Hạ Úc Huân thuận miệng tiếp đón một câu.

Đối với cô gái trước mắt có khuôn mặt vô cùng giống mình này, cô tuy rằng khá tò mò, bất quá cũng không có hứng thú miệt mài theo đuổi, hiện tại lòng cậu đều là con trai bảo bối, nào có thời gian rồi quản những việc này.

“Mua quần áo sao?”

Lâm Tuyết ý thức được Lãnh Tư Thần là đang cùng mình nói chuyện, có chút thụ sủng nhược kinh, gãi gãi đầu đáp: “Đúng vậy! Tháng sau tôi đính hôn, quần áo vẫn chưa chọn được, cho nên lại đây xem, bất quá không khéo đã tới chậm một bước, kiểu dáng này đều bị lãnh tiên sinh mua hết.”

Ánh mắt Lãnh Tư Thần nhìn lướt qua cửa hàng, tiện tay chỉ vào một chiếc váy đuôi cá bó sát ren, hướng nhân viên cửa hàng nói: “Đem cái này gói cho Lâm tiểu thư.”

Lâm Tuyết nghe vậy vẻ mặt có chút kinh ngạc: “Vậy..... Vậy sao được?” Lãnh Tư Thần không có giải thích nhiều, chỉ nói hai chữ: “Nhận lấy.”

Ngữ khí không cho cự tuyệt.

Lâm Tuyết biết anh đây xem như đoạt quần áo của mình mà bồi tội, cũng không làm ra vẻ, hào phóng nhận lấy, đáp: “Vậy cảm ơn Lãnh tiên sinh!”

Nhân viên cửa hàng bên cạnh đứng lúc vuốt lông ngựa: “Ánh mắt của Lãnh tiên sinh cũng thật tốt, nếu là trường hợp đính hôn, cái Lâm tiểu thư ngài chọn tuy rằng cũng không tồi, nhưng quá thuần tịnh đơn giản, vẫn là cái này Lãnh tiên sinh lựa chọn thích hợp hơn.”

“Đúng vậy, tôi cũng rất thích.” Lâm Tuyết cười nói: “Hôm nay nhận được một bộ quần áo, Lãnh tiên sinh, lần sau rảnh nhất định phải mời ngài dùng cơm!”

Lâm Tuyết hàn huyên vài câu, nói tạm biệt liền đi trước.

Quần áo đóng gói xong, Hạ Úc Huân cùng Lãnh Tư Thần cũng rời khỏi cửa hàng.

Hai người mới vừa rời khỏi, phía sau nhân viên cửa hàng liền bắt đầu khe khẽ nói nhỏ.

“Tình huống này là như thế nào a? Niềm vui mới? Vị Lâm tiểu thư kia không phải lén phéng cùng Lãnh tổng sao? Sao lại như người không có việc gì? Tôi ở bên cạnh nhìn đều cảm thấy xấu hổ chết!”

“Người ta nói Lâm tiểu thư là người thông minh, biết Lãnh tổng người như vậy chỉ là cùng cô chơi đùa mà thôi, không thể nào cùng cô ấy đến cùng, đúng lúc bứt ra!”

“Còn không phải sao, hơn nữa cô ấy hoàn toàn không thiệt thòi, theo Lãnh tổng không bao lâu, được bao nhiêu chỗ tốt? Nếu không phải Lãnh tổng hỗ trợ, Lâm gia lúc này đã sớm phá sản!”

“Nói, các người có phát hiện ra không? Lâm Tuyết cùng tiểu sấn sóc đặc biệt kia khuôn mặt rất giống nhau!”

“Vô nghĩa, cũng không phải người mù! Đương nhiên phát hiện! Nói khẩu vị Lãnh tổng đúng là chuyên nhất! Thích phụ nữ có khuôn mặt đều

không sai biệt lắm a!”

“Nông cạn! Khăng định là vì các cô ấy có khuôn mặt rất giống với cô gái mà trong lòng Lãnh tống yêu thương rồi? Tôi dám khăng định, Lãnh Tư Thần người đàn ông như vậy, tuyệt đối có cố sự!”

“Uhm uhm.....”

Cách nói này được mọi người nhất trí tán thành.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 532: Tức Giận Thêm

Lại cùng Lãnh Tư Thần đi qua vài con phố, đi dạo vài cửa hàng, anh hết như Đại lão gia ngồi trên xe lăn nhưng rất thoải mái, đáng thương chân cô đều sắp rụng ra.

Chờ Lãnh Tư Thần cuối cùng dạo đủ, cô nghĩ dù sao cũng có thể mang cô đi gặp Tiểu Bạch rồi, cho dù thấy cô hai chân chó sắp gãy ra, nhưng, tên kia lại nói đói bụng muốn đi ăn cơm.....

Anh ta đói bụng, cô lại no rồi, bị tức no rồi.....

Một cửa hàng ăn cổ kính cao cấp tại gia, Hạ Úc Huân như chó chết dựa vào bàn, một bộ nửa chết nửa sống.

Lãnh Tư Thần bởi vì chuyện vừa rồi cô gặp được Lâm Tuyết mà một chút phản ứng đều không có vốn dĩ trong lòng không thoải mái, lúc này nhìn thấy bộ dáng này của cô càng dậu đổ bìm leo, lạnh giọng nói: “Cùng anh ở bên nhau khổ sở vậy sao?”

“Mẹ nó! Anh thử cùng người ta đánh nhau một trận rồi lại bị người lăn lộn suốt cả đêm không ngủ sáng sớm hôm sau liền từ chung cư chạy về nhà lại từ nhà chạy đến trường học lại từ trường học chạy đến chung cư lại từ chung cư chạy đến bệnh viện lại từ bệnh viện chạy đến công ty, thật vất vả tìm được anh lại bị lôi kéo đi dạo suốt một buổi trưa, đói lại là anh anh có đau khổ không? Anh tung tăng nhảy nhót một cái cho tôi xem! Anh nhảy

đi!” Hạ Úc Huân hệt như súng máy ngay cả dấu chấm câu đều không có mang theo một trận phi nhổ đổ ập xuống.

“.....” Lãnh Tư Thần rốt cuộc không nói, im lặng mà rót trà đá cho cô.

Hạ Úc Huân lộc cộc lộc cộc một hơi uống lên, thở hồng hộc nói: “Lãnh Tư Thần, tôi sớm hay muộn cũng có một ngày bị anh giày vò mà chết!”

Lãnh Tư Thần thần sắc có chút hạ xuống: “Phụ nữ không phải đều thích đi dạo phố sao? Anh cho rằng em sẽ vui.”

“Ha, nói anh anh còn rất ủy khuất! Anh lúc này mới nhớ tới tôi là phụ nữ sao! Tôi khi nào giống phụ nữ hả?” Cho dù là tự hắc, Hạ Úc Huân nhin không được phi nhổ anh.

“Bây giờ.” Ánh mắt Lãnh Tư Thần như có thực xẹt qua khuôn mặt tinh xảo, cái cổ trắng nõn, bộ ngực no đủ, vòng eo mảnh khảnh, cùng với.....

Hạ Úc Huân bị anh nhìn đến mức nổi hết cả da gà, lỗ tai từng đợt nóng lên, cuối cùng không thể nhin được nữa mà dùng sức đập bàn một cái, quát: “Nhìn đi đâu vậy hả! Lãnh Tư Thần..... Anh..... Anh có phải tới kỳ phát dục hay không?”

“Có, chỉ phát dục với một mình em thôi?” Lãnh Tư Thần nghiêm trang phản bác: “Huống chi.....”

Lãnh Tư Thần vừa muốn tiếp tục nói chuyện Hạ Úc Huân liền cắt ngang anh: “Anh đừng nói nữa! Dù sao anh vừa mở miệng tôi khẳng định phải bị tức chết! Tôi hiện tại đã bị tức no rồi, đừng cho thêm tức giận nữa!” Vì thế, Lãnh Tư Thần thật sự không nói, cũng không nhìn cô, chỉ yên lặng mà uống trà.

Hạ Úc Huân cuối cùng nhẹ nhàng thở ra.

Cũng may đồ ăn nơi này thật sự không tồi, rất có cảm giác cơm nhà nấu, đặc biệt mấy món ăn, mùa hè ăn rất ngon miệng.

Hạ Úc Huân hôm nay thể lực tiêu hao rất lớn, phần phật ăn ba chén lớn mới dừng lại.

Nhưng thật ra Lãnh Tư Thần, từ đầu tới đuôi cũng chỉ uống một chén cháo nhỏ.

Hạ Úc Huân nhú mào, nhớ tới Lương Khiêm nói anh xuất huyết dạ dày, theo bản năng muốn hỏi anh có nghiêm trọng không, sao không đi bệnh viện, nhưng vẫn khắc chế, mím môi gì cũng chưa nói.

“No rồi?” Thấy cô ăn không ít, Lãnh Tư Thần rất vừa lòng.

“No rồi.” Hạ Úc Huân có chút thiếu kiên nhẫn hỏi: “Tiểu Bạch đã ăn chưa?”

“Có bảo mẫu chăm sóc, không cần em nhọc lòng.” Ngữ khí Lãnh Tư Thần tức khắc lạnh đi vài phần.

Ăn xong cơm chiều, Hạ Úc Huân cùng Lãnh Tư Thần về tới chung cư Cẩm Uyên.

Lương Khiêm tài xế kiêm khuân vác tận chức tận trách mà đem tất cả đồ vật đều dọn lên, thức thời mà nhanh chóng đi mất.

Mà Hạ Úc Huân rốt cuộc nhịn không được.

“Lãnh Tư Thần, tôi muốn gặp Tiểu Bạch! Bây giờ!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 533: Khinh Người Quá Đáng

“Em cảm thấy anh bây giờ là đang vui sao?” Lãnh Tư Thần ngồi trên xe lăn, rõ ràng là ngẩng đầu nhìn cô, lại khiến người ta có một cảm giác bị nhìn xuống cùng bề ngễ.

Ý của lời này chính là không cho gặp?

Đã sớm liệu đến sẽ là kết quả này, nhưng vẫn không cách nào tiếp thu, cô cả ngày hết như đồ ngốc đi theo mộng anh nói gì nghe nấy rốt cuộc xem như là cái gì?

Hạ Úc Huân càng nghĩ càng khó chịu, thấp thấp rừ đầu, sắc mặt giấu trong bóng tối nhìn không rõ, chỉ có thể nhìn người bên cạnh gắt gao hai tay nắm chặt thành đấm.....

Giây tiếp theo, cô run rẩy ngẩng đầu, một bước bước lên trước mặt Lãnh Tư Thần, một tay nắm cổ áo anh, một tay ấn trên dây lưng anh, dưới ánh mắt kinh ngạc của Lãnh Tư Thần đem cổ áo anh kéo mạnh về phía mình, sau đó, chạm vào môi anh.....

Đồng thời, tay đặt trên thắt lưng anh cũng động tác vụng về, ý đồ đem thắt lưng cởi bỏ.

Tiếng môi lưỡi ái muội vang lên cùng tiếng mở thắt lưng kim loại va chạm phát ra lạnh lạnh.....

Lãnh Tư Thần tức khắc cảm giác được một dòng điện theo xương sống chạy thẳng lên trung khu thần kinh, cảm giác tê mỗi kia kích thích anh hơn nửa ngày vẫn chưa phục hồi tinh thần lại, bị động mà nhận lấy sự nhiệt tình bất ngờ của cô.....

Hạ Úc Huân dùng sức tháo bỏ, liên tiếp thô bạo đem thắt lưng mở ra, sau đó trực tiếp vắt qua ngòì trên đùi anh, hỏi: “Bây giờ thì sao? Vui chưa? Lãnh Tư Thần, anh không phải muốn cái này sao?”

Vừa dứt lời, Lãnh Tư Thần giống như bị một chậu nước lạnh đổ ập xuống, nhiệt huyết toàn thân đều nguôi lạnh, chậm rãi đông lại thành băng.

Khóe miệng dần dần gợi lên một tia chua xót, con người tràn đầy lửa giận đốt cháy thê lương.....

Lãnh Tư Thần cười nhẹ một tiếng, trào phúng nói: “Hạ Úc Huân, em cho rằng bằng chút kỹ thuật này của em có thể làm anh vui sao? Một lần kia không phải anh làm em vui, hả?”

Hạ Úc Huân mặt ảm một chút trở nên nóng bỏng: “Anh..... Anh.....”

Anh nửa ngày cũng nói không ra lời.

Quả thật là không biết xấu hổ thiên hạ vô địch!Lãnh Tư Thần đáng chết, cô..... Cô hôm nay liều mạng!

Hạ Úc Huân hít sâu một hơi, dùng lực tay, ong một tiếng trực tiếp kéo khóa quần Lãnh Tư Thần ra, tiếp theo từ trên người Lãnh Tư Thần nhảy xuống, sau đó run rẩy thân thể ngòì xõm xuống trước người anh, vùi đầu.....

Chỉ là một tư thế mà thôi, Lãnh Tư Thần liền hoàn toàn đỏ mặt, chỗ kia phản ứng rất cuộc áp chế không được, thiếu chút nữa liền bị Hạ Úc Huân nhìn ra.

Lúc Hạ Úc Huân còn đang xây dựng tâm lý, anh căn răng, một phen nắm cổ áo cô xách cô lên, trên mặt tràn đầy phần nộ, ánh mắt giống như nhìn hồng thủy mãnh thú, quát:

“Cút đi!”

Nha đầu chết tiệt kia! Thật là điên rồi!

Vốn dĩ Hạ Úc Huân đều đã không đếm xỉa đến giờ phút này mặt không thể tưởng tượng nổi, fuck! Tên này cư nhiên đuổi cô đi!

Lại còn ánh mắt ghét bỏ như vậy nữa!

“Lãnh Tư Thần! Anh đừng khinh người quá đáng! Kỹ thuật đặc biệt của lão nương không giống đến mức vậy sao?” Hạ Úc Huân xoa eo tức giận mắng, tức giận một chút cũng không kém so với Lãnh Tư Thần.

Quả thực quá tổn thương!

Lãnh Tư Thần xoa xoa ấn đường, không kịp để Hạ Úc Huân tiếp tục mắng chửi người, trực tiếp liền đẩy cô đuổi ra ngoài, sau đó phịch một tiếng đóng cửa lại.

Cửa đóng ngay trước mũi cô, Hạ Úc Huân bị đập vào chảy máu mũi, ôm lấy ngực, quả thực tức giận đến sắp hộc máu.

Đêm nay lòng tự trọng của cô thật sự là bị đá kích không chút dư thừa, khoong chút dư thừa rồi!

Lãnh Tư Thần, anh cứ chờ đó cho lão nương!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 534: Ép Thiên Tử Lấy Lệnh Chư Hầu

Sau khi Hạ Úc Huân rời đi không bao lâu, Lãnh Tư Thần một mình ngồi trong phòng khách rộng.

Hơn nửa ngày mới đè nén hạ được nhiệt độ ngọn lửa bên trong cơ thể xuống, nhưng cả đầu óc đều là hình ảnh vừa rồi cô cúi xuống trước người mình.....

Chỉ cần tưởng tượng đến điểm này ngọn lửa cơ hồ lại muốn bùng lên.

Đáng chết, thật là xem nhẹ nha đầu kia!

A, vì con trai, cô thật đúng là không từ thủ đoạn.

Lúc này, tiếng chuông di động trong phòng khách trống rỗng đột ngột mà vang lên.

Lãnh Tư Thần nhìn người gọi hiển thị trên màn hình, mày nhíu lại, là bên kia biệt thự gọi qua.

“Alo, chuyện gì?”

“Alo, Lãnh tiên sinh a, ngài khi nào trở về? Đứa bé vẫn luôn đang đợi ngài! Cơm trưa chỉ ăn một chút, cơm chiều một chút cũng không động, tôi khuyên như thế nào cũng không chịu ăn.....” Bảo mẫu nôn nóng nói.

“Đã biết, tôi lập tức quay lại.”

Lãnh Tư Thần thở dài cúp máy, sau đó lại gọi một cú điện thoại đem Lương Khiêm kêu lên đưa anh đi đến chỗ Tiểu Bạch.

Để thuận tiện, hiện tại Lương Khiêm ở ngay bên cạnh, hễ kêu là đến.

“BOSS, đi đâu?”

“Vân gian thủy trang.”

“Được.”

Lương Khiêm lúc này một bụng nghi vấn, nhưng chỉ dám ngẫm suy nghĩ, không dám hỏi.

Vốn dĩ anh còn tưởng rằng BOSS đêm nay sẽ có mỹ nhân tiếp khách, nào biết nói chưa được một lát liền biến thành một mình.

Quả nhiên chị dâu không giống những người khác, không phải dễ thu phục, đưa trang sức đưa quần áo căn bản đều vô dụng.

Còn chờ một lát đi tìm cậu bé kia, trình độ khó giải quyết phỏng chừng hoàn toàn không thua gì chị dâu.

Nghĩ đến đây, Lương Khiêm nhin không được ở trong lòng yên lặng bị ai thay cho ông chủ mình.....

Lúc Lãnh Tư Thần đến biệt thự, Tiểu Bạch đang ngồi trên sô pha phòng khách chờ anh.

Bộ dáng cậu nhóc nhú mi lạnh mặt quả thực cực kỳ giống anh, anh nhìn trong lòng có cảm giác nói không nên lời.

Huyết mạch thật sự là thứ rất thần kỳ.

“Lãnh tiên sinh, cậu cuối cùng đã trở lại!” Bảo mẫu nhìn thấy anh, vẻ mặt như nhìn thấy cứu tinh, nói: “Đứa nhỏ này lại đây ngoại trừ việc hỏi vài lần cậu chừng nào thì trở về, một câu đều không nói, cho cậu bé đồ ăn vật không ăn, trò chơi cũng không chơi, ngồi ở kia động cũng chưa động.....”

“Đã biết, đi đi nghỉ ngơi đi!”

Lãnh Tư Thần thở dài một tiếng đi vào phòng khách.

Cậu nhóc nhìn thấy anh, chỉ giật giật tầm mắt, vẻ mặt vẫn bất biến, không chút biểu hiện không kiên nhẫn vì đợi lâu, chỉ nhàn nhạt mà nói một câu: “Chú nói có chuyện quan trọng liên quan đến mẹ muốn nói với con, là chuyện gì?”

Lãnh Tư Thần ngồi xuống bên cạnh cậu, đáp: “Chuyện quan trọng chính là, về sau con ở lại nơi này.”

“Vậy mẹ đâu?” Tiểu Bạch lập tức hỏi.

“Đương nhiên là chúng ta cùng nhau ở.” Lãnh Tư Thần dừng một chút, lại nói: “Nếu như cô ấy nguyện ý.”

Vẻ mặt Tiểu Bạch thoát nhìn có chút vô ngữ, nhướng mày nói: “Chú đây là chuẩn bị ép thiên tử lấy lệnh chư hầu?”

Lãnh Tư Thần có chút dở khóc dở cười mà cảm thán một chút cách dùng từ của con trai: “Uhm, cho là vậy đi!”

Cậu nhóc xụ mặt ngồi tại chỗ, tuy rằng không nói chuyện, nhưng nhìn ra được rất không vui.

“Có suy xét cùng chú kết minh hay không?” Lãnh Tư Thần thử thăm dò hỏi một câu.

“Con sẽ không phản bội mẹ! Tương Như, chú làm con thật sự quá thất vọng!” Cậu nhóc vẻ mặt nghiêm túc mà nhìn anh, trong mắt tràn đầy khổ sở cùng phần nộ vì bị lừa gạt.

“Tiểu Bạch, đây không phải phản bội, chẳng lẽ con không muốn chúng ta một nhà đoàn tụ?”

Tiểu Bạch vẫn luôn trầm mặc, lúc Lãnh Tư Thần chuẩn bị mở miệng nói, đột nhiên dùng tay nhỏ bịt kín tai mình: “Con không nghe, chú đừng có ý đồ tẩy não con, con còn nhỏ, ý chí không kiên định, chú làm như vậy thật quá đáng! Là nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của!”

Lãnh Tư Thần bật cười, đứa nhỏ này, thật sự so với mẹ nó còn thông minh hơn nhiều.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 535: Tiểu Gia Ngã Sát Đã Trở Lại

Cao ốc tập đoàn Âu thị.

Âu Minh Hiên đang chuẩn bị tan ca, đột nhiên nhận được điện thoại của chủ biên một tạp chí gọi tới.

“Ông chủ, có tin tức lớn siêu cấp, hiện tại còn chưa có bất cứ ai dám phát, nếu chúng ta phát ra, tuyệt đối sẽ bùng nổ!”

“Vậy phát đi, loại việc nhỏ này còn phiền tới ta sao!”

“Không phải đâu ông chủ, đây cũng không phải là việc nhỏ a! Có liên quan đến tập đoàn Thiên Úc! Lỡ như làm không tốt, tôi e là như mấy nhà trước mặt, ngay cả tòa soạn đều bị phong tỏa!”

“Muốn bùng nổ đương nhiên phải mạo hiểm, rốt cuộc là có gì đáng ngại? Gửi ta xem!”

“Đã gửi đến hộp thư của ngài!”

“Được, ta đã biết.”

Âu Minh Hiên chỉ đành vòng trở về, mở laptop ra.

Có chút không kiên nhẫn mà chờ ảnh chụp download xong, Âu Minh Hiên không chút để ý mà đem ảnh chụp click mở.

Giây tiếp theo, thân thể đang dựa vào ghế đột nhiên ngồi thẳng, mặt đều sắp sửa dán vào màn hình máy tính.

Âu Minh Hiên tức khắc tập trung tinh thần cao độ, nhanh chóng click chuột, mở từng tấm xem.

Anh biết chuyện xảy ra ở tiệc rượu tối hôm qua, cho rằng cái tin gọi là có quan hệ Thiên Úc, bất quá bọn họ chụp chỉ là cô gái giả trang Hạ Úc Huân theo bên cạnh Lãnh Tư Thần một phen “Mỹ nhân cứu anh hùng” mà thôi.

Anh cho rằng bất quá lại có người sắp xếp một tuồng kịch, tuyệt đối không nghĩ tới chính là, bọn họ chụp đích xác là hình ảnh trong dự liệu của anh.....

Nhưng, cô gái trong ảnh chụp này ánh mắt, động tác, khí chất, thậm chí từng chiêu thức đều giống Hạ Úc Huân như đúc!

Tuy rằng những ảnh chụp đó hỗn độn không rõ, nhưng vẫn là một cảm giác vô cùng quen thuộc ập vào trước mặt.

Trừ lần đó ra còn có một đoạn video ngắn, anh khẽ run ngón tay click mở, nghe ngữ khí tức giận mắng chửi của cô gái kia, nhìn cô chiêu chiêu sắc bén đánh lui kẻ bắt cóc, cơ hồ cho rằng cô gái trong video kia là Hạ Úc Huân trọng sinh ở trước mắt! Hơn nữa, đồng lõa kẻ bắt cóc kia nhìn sao lại quen mắt đến vậy?

Anh xem đi xem lại đoạn video này, phát hiện tên đồng lõa kia sau khi đá một chân, trong mắt cô gái kia hiện lên một tia ngạc nhiên, tựa hồ là nhận ra người này.....

Tên đồng lõa này là ai? Anh trước kia hình như đã gặp qua.....

Âu Minh Hiên càng nhìn trong lòng càng nhiều nổi băn khoăn, bực bội mà xoa xoa tóc, rốt cuộc mọi thứ là như thế nào?

Đang phiên, cửa văn phòng đột nhiên bị ai một chân đá văng ra, ngay sau đó thanh niên một cậu thanh niên kiêu ngạo vui vẻ chọt vang lên ——

“Chú, tiểu gia ngã sát đã về rồi ——”

Thanh âm Âu Minh Hiên có chút chần chờ: “Cậu là.....”

Người tới tháo kính râm che khuất hơn nửa khuôn mặt, một hàm răng trắng, mày cau lại, mang theo vài phần trêu chọc, nói: “Âu Minh Hiên chú có phải già rồi nên lẫn hay không hả? Ngay cả tôi đều nhận không ra?”

“Cậu..... Nam Cung Mặc?!” Âu Minh Hiên vẽ mặt kinh ngạc, đồng thời trên mặt xẹt qua một tia vui sướng: “Tiểu tử cậu sao đã trở lại?”

“Vô nghĩa, tôi tốt nghiệp rồi!” Nam Cung Mặc trợn trắng mắt.

“Tôi còn tưởng rằng cậu đời này đều không về nước!” Âu Minh Hiên bước nhanh qua, ôm cậu một cái, nói: “Tiểu tử thúì, hoan nghênh trở về!”

“Sách, thật ghê tởm!”

“Cậu trở về thật đúng lúc, mau tới đây, giúp tôi xem một thứ!” Âu Minh Hiên gấp gấp rống lên.

“Cái gì a?” Nam Cung Mặc dạo bước cùng qua, thấy anh click mở một đoạn video, chế nhạo nói: “Không phải là cái loại video ngắn bậy chứ?”

“Con nít ranh, nói bậy gì đó! Mau xem xong cho chú mày đi!”

Nam Cung Mặc nhìn video, sắc mặt rất nhanh liền trở nên nghiêm túc, sau đó phản ứng hết như Âu Minh Hiên, đem video lặp lại xem vài lần.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 536: Âu Minh Hiên Chú Cái Tên Ngốc Này

“Cô gái này là ai?” Thanh âm Nam Cung Mặc nói chuyện đều bắt đầu có chút run rẩy.

“Trước đó có nghe chuyện Lãnh Tư Thần kết hôn chứ?” Âu Minh Hiên hỏi.

Nam Cung Mặc cười lạnh một tiếng, đáp: “Đương nhiên nghe nói! Tôi còn biết trong bữa tiệc có đứa bé là con riêng của anh ta quấy rối, cho nên hôn lễ không thành! Xem ra cũng không chỉ là một mình tôi không quen nhìn kẻ bạc tình kia. Chị Huân bị anh ta hại cửa nát nhà tan, ngay cả mạng mình đều phải bỏ, anh ta có tư cách gì mà hạnh phúc?”

“Cô gái này..... Chính là mẹ đứa bé xuất hiện trong bữa tiệc hôm đó!” Âu Minh Hiên nói với cậu.

“Chú nói cái gì?” Nam Cung Mặc nghe vậy thần sắc kinh hoảng: “Vì cái gì người đó và chị Huân khuôn mặt giống hệt nhau? Ngay cả khí chất cũng..... Chẳng lẽ.....”

“Tôi có cùng cô gái này gặp mặt hai lần, có rất nhiều điểm tương đồng với Úc Huân, nhưng vẫn chưa tới mức khiến tôi hoài nghi cô ấy chính là Úc Huân, bởi vì tôi vẫn luôn cho rằng cô ấy là quân cờ của ai đó, thẳng đến khi, tôi thấy được ảnh chụp và video này.....” Âu Minh Hiên phân tích nói.

“Chú ý muốn nói có thể cô gái này chính là chị Huân sao? Sao có thể? Tôi tận mắt nhìn thấy bia mộ chị ấy! Còn mỗi năm đều đi tảo mộ..... Tôi.....”

“Tiểu Mặc, cậu trước đừng kích động, tôi chỉ là hoài nghi mà thôi, người chết sao có thể sống lại?”

“Nhưng nếu chị ấy căn bản là chưa chết?” Nam Cung Mặc vẻ mặt khẩn trương mà đi qua đi lại, sau đó truy vấn nói: “Lai lịch của cô gái này? Chú có tra chưa?”

“Tra rồi, ở thành Tây Hạnh Hoa Thôn, là một giáo viên toán trung học, nghe nói là xấu nữ nổi tiếng ở Hạnh Hoa Thôn, vừa tẩy trang liền không thể gặp người, có con trai bốn tuổi.....” Âu Minh Hiên chậm rãi nói tình huống cô gái kia.

Nam Cung Mặc cắt ngang anh, hỏi: “Cô ấy tên là gì?”

Âu Minh Hiên nghĩ nghĩ, đáp: “Hình như là tên Hạ Tiểu Hoa!”

“Hạ Tiểu hoa?”

“Đúng vậy, ngay cả tên đều bắt chước Úc Huân, vừa nhìn chính là giả rồi!”

“Chú xác định là tên này?” Nam Cung Mặc hồ nghi.

“Chắc chắn! A..... Không đúng..... Nói sai một chữ rồi, là Hạ Như Hoa!” Âu Minh Hiên sửa lại.

“Hạ Như Hoa?! Rốt cuộc là cái nào, chú nói rõ ràng cho tôi được không? Chú có phải thật sự già rồi nên lẫn lộn ngay cả cái tên đều không nhớ rõ!” Nam Cung Mặc táp bạo mà phỉ nhổ nói.

Âu Minh Hiên khoe miệng khê nhếch, lấy ra túi hồ sơ ném cho cậu, nói: “Chính là Hạ Như Hoa! Lúc này không sai!”

Người không quan trọng, anh nào nhớ rõ ràng tên chứ!

Nam Cung Mặc nhìn hồ sơ trên túi hồ sơ rõ ràng ba chữ Hạ Như Hoa, thất thần lẩm bẩm: “Hạ Như Hoa..... Như Hoa.....”

“Này..... Cậu làm sao vậy?” Nhìn thấy Nam Cung Mặc biểu cảm từ kinh ngạc đến mừng như điên đan xen, Âu Minh Hiên duỗi tay qua vẫy vẫy trước mắt cậu.

“Ngu ngốc ngu ngốc! Âu Minh Hiên chú cái tên siêu cấp ngu ngốc này! Lãnh Tư Thần không biết còn được, hắc căn bản không quan tâm mọi thứ về chị ấy, nhưng chú thì sao? Cư nhiên ngay cả chú cũng quên!” Nam Cung Mặc kích động mà quát anh.

“Ách, tôi đã quên cái gì? Cậu rốt cuộc đang nói cái gì!” Âu Minh Hiên bị cậu ta quát đến vẻ mặt mê mang.

“Như Hoa! Hai chữ này chẳng lẽ chú nghe xong không cảm giác gì sao? Dù gì chú cũng là Ngọc Thụ, chú cư nhiên lại quên Như Hoa!” Nam Cung Mặc mặt đầy khinh bỉ, một bộ chú quả nhiên là già rồi nên ngu ngốc.

“Như Hoa..... Ngọc thụ..... Như Hoa..... A.....” Âu Minh Hiên đầu ong một tiếng rung động: “Chẳng lẽ.....”

Anh rốt cuộc nhớ tới, năm đó bọn họ cùng nhau đóng tường kịch “Một cây nở hoa thụ”, kịch bản là Nam Cung Mặc chính tay viết ra, còn anh, không phải là nam chính Ngọc Thụ sao!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 537: Bảo Bối Cậu Thật Sự Là Quá Cơ Trí

“Hơn nữa, chú không phát hiện sao, đồng lõa của kẻ bắt cóc, là một tiểu sư đệ năm đó của chị Huân, nếu tôi nhớ không lầm, tên riêng là Tiểu Phong Tử, tuyệt chiêu chính là chiêu gió xoáy chân này! Từ trong video xem, chị Huân bởi vì phát hiện cậu ta là người quen, đột nhiên thu tay lại mới bị cậu ta đá trúng một chân, sau đó chị ấy còn cố ý giải vây cho anh em bọn họ!

Tôi dám khẳng định Hạ Như Hoa này chính là Hạ Úc Huân, nếu không, tôi đem cái đầu tuần tú của tôi hái xuống cho chú làm bồn cầu ngồi!” Ngữ khí Nam Cung Mặc vô cùng chắc chắn.

“Fuck! Bảo bối cậu thật sự là quá cơ trí!” Âu Minh Hiên nghe liên tục gật đầu, nổi bần khoản trong đầu tất cả đều giải trừ, kích động bắt lấy cổ Nam Cung Mặc, vang dội ở trên mặt cậu hôn một cái.

“Âu, Minh, Hiên! Chú đừng có ghê tởm như vậy được không!” Nam Cung Mặc đen mặt dùng sức chùi chùi khuôn mặt đẹp trai của mình.

“Cô gái đáng chết, có năng lực a, cứ nhiên đùa giỡn ta đến mức xoay quanh! Ta đây liền đi tìm cô! Tiểu Mặc, cùng đi!” Âu Minh Hiên vừa lấy áo khoác vừa nói.

Nam Cung Mặc trầm mặc vài giây, lắc đầu, nói: “Chú đi trước đi! Tiểu gia này phong trần mệt mỏi, còn liên tục thức đêm một tuần viết luận văn tốt nghiệp, lúc này mắt dán vào như hai bảo vật quốc gia sao có thể đi gặp

chị Huân của tôi chứ! Tôi phải sửa sang lại một chút mới đi gặp chị ấy được!”

“Đi đi đi, đẹp chết cậu đi! Vậy chú đây đi trước một bước!”

“Mau cút đi!”

Phía sau, con người Nam Cung Mặc tràn đầy cảm xúc cuộn cuộn, hít sâu vài hơi mới chậm rãi bình tĩnh trở lại.....

-

Hạnh Hoa Thôn.

Tần Mộng Oanh nghe bên ngoài có tiếng gõ cửa còn tưởng rằng là Hạ Úc Huân đã trở lại, kết quả vừa mở cửa, thế nhưng thấy được mặt Âu Minh Hiên.....

Trong nháy mắt, trên mặt cô hiện lên chút hoảng loạn hoàn toàn chưa điều chỉnh lại được, cũng may Âu Minh Hiên dò đầu hướng bên trong xem, không có chú ý tới phản ứng của cô.

“Vị tiên sinh này, xin hỏi anh tìm ai?” Trong thời gian vài giây này cũng đủ cho cô điều chỉnh đến trạng thái tốt nhất.

“Bệnh viện lần đó có gặp qua, tôi họ Âu, tìm Hạ Úc Huân!”

“Hạ Úc Huân?” Tần Mộng Oanh mặt lộ vẻ khó hiểu.

Ba chữ Hạ Úc Huân, chứng thực sự lo lắng của cô. Quả nhiên, Âu Minh Hiên bên này cũng giấu không được. Chỉ là, so với tưởng tượng của cô còn nhanh hơn.

“Chính là Hạ Như Hoa! Cô ấy đâu rồi? Bảo cô ấy lập tức ra đây gặp tôi!” Âu Minh Hiên không kiên nhẫn nói.

“Buổi sáng cô ấy có việc ra khỏi nhà, hiện tại còn chưa trở về, hơn nữa lần trước ở bệnh viện chúng ta hình như cũng đã giải thích qua, cô ấy không phải.....”

“Tôi ở đây chờ cô ấy!” Âu Minh Hiên không chờ cô nói cho hết lời liền trực tiếp chen vào cửa.

Tần Mộng Oanh biết ngăn không được, bất đắc dĩ đóng cửa lại theo vào.

Vào phòng khách, Âu Minh Hiên hệt như đại gia đặt mông ngồi xuống sofa, tò mò đánh giá nơi ở của bọn họ.

“Âu tiên sinh, mời uống trà.” Tần Mộng Oanh pha ấm trà, rót cho anh một ly, ở khoảng cách nơi cách anh không xa không gần ngồi xuống, nói: “Nơi nhỏ bé, không có gì ngon chiêu đãi anh. Đây là trà hoa tôi tự mình điều chế, không biết có hợp khẩu vị anh không.”

“Cô ấy khi nào trở về?” Âu Minh Hiên nhấp một ngụm trà lài thanh mát, mày giãn ra.

Trà này so với trong tưởng tượng của anh còn uống ngon hơn

Thật là không thể trông mặt mà bắt hình dong, không thể tin được một cô gái xấu xí như vậy cư nhiên có thể pha trà ngon đến thế.

“Tôi cũng không rõ ràng lắm, tôi giúp ngài gọi điện thoại hỏi cô ấy một chút?” Tần Mộng Oanh nói.

“Không cần gọi!” Âu Minh Hiên lập tức lạnh giọng ngăn trở cô.

Nếu để nha đầu kia biết, cô ấy còn không chạy không thấy bóng.

“Khụ, không cần gọi cho cô ấy, tôi liền ở chỗ này chờ cô ấy trở lại.” Âu Minh Hiên gác chân chống cằm, như suy tư gì mà nhìn cô, hỏi: “Cô và Hạ Như Hoa quen biết nhau đã bao lâu?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 538: Thật Là Đậu Má

Tôi..... Chúng tôi quen biết nhau từ nhỏ, bởi vì cha mẹ chết sớm, chồng quanh năm công tác bên ngoài không ở nhà, cho nên ở cùng một chỗ với nhau cũng có thể chăm sóc lẫn nhau.....” Tần Mộng Oanh có chút chột dạ trả lời.

“Sách, lại bịa chuyện!” Âu Minh Hiên chỉ cho là cô gái này đã sớm bị mua chuộc nên nói như vậy, cũng không vạch trần cô, từ trong quần áo móc ra một cái bóp, sau đó từ bóp lấy ra một ảnh chụp đưa cho cô, hỏi: “Vậy cô có từng gặp qua người trong ảnh chụp này hay không?”

Tần Mộng Oanh có chút chần chờ mà tiếp nhận ảnh chụp, không nghĩ tới người trong ảnh chụp cư nhiên là cô và Lạc Lạc.

Nếu cô đoán không sai, ảnh chụp này chính là 5 năm trước anh chụp cho mẹ con cô, bối cảnh là chung cư Cẩm Uyển.....

Không nghĩ tới Âu Minh Hiên cư nhiên mang theo ảnh chụp cô và Lạc Lạc bên người, Tần Mộng Oanh trong lòng như bình ngũ vị bị lật đổ, tư vị nói không nên lời.

“Gặp qua sao?” Âu Minh Hiên có chút vội vàng truy vấn.

“Không có.” Tần Mộng Oanh lắc đầu.

Khỏanh khắc cô gái lắc đầu, tim Âu Minh Hiên bỗng nhiên lạnh băng, hỏi: “Sao lại không có chứ? Cô nhìn rõ ràng đi! Một lần đều chưa gặp sao? Đứa bé gái này thì sao? Cũng chưa gặp qua?”

“Thật ngại quá Âu tiên sinh, tôi thật sự không có ấn tượng.” Tần Mộng Oanh xin lỗi nói.

Âu Minh Hiên suy sụp mà chôn đầu xuống, tâm loạn như ma, chẳng lẽ Mộng Oanh căn bản không ở bên cạnh Úc Huân?

“Nghe nói cô có con gái?” Âu Minh Hiên lại hỏi.

“Đúng vậy!”

“Bé đâu rồi? Sao lại không gặp?” Âu Minh Hiên hai tròng mắt híp lại.

“Nha đầu kia ăm ỉ muốn học khiêu vũ, tôi bận làm việc không có thời gian, vừa lúc thừa dịp nghỉ hè liền cho bé đăng ký học lớp vũ đạo huấn luyện, cuối tuần mới về một lần.” “Như vậy.....”

Lúc này, trong sân vang lên tiếng gõ cửa.

Tần Mộng Oanh liếc mắt nhìn Âu Minh Hiên một cái, sau đó đứng dậy đi mở cửa, hai tròng mắt Âu Minh Hiên híp lại, theo sát sau đó.

“What’s wrong, lão nương hôm nay thật là điệu má.....”

Lúc Tần Mộng Oanh mở cửa ra, Hạ Úc Huân đang nói lảm nhảm, vừa muốn kêu “Chị Mộng Oanh” cùng cô phỉ nhổ Lãnh Tư Thần, cũng may đúng lúc thấy được Âu Minh Hiên đi theo sau cô.

Ha ha, hôm nay cô còn có thể lại xui xẻo thêm nữa sao? Sao cái gì phiền toái đều tìm tới cửa!

Hạ Úc Huân tức khắc trừng lớn hai mắt, không kiên nhẫn nói: “Anh không phải người kia sao? Anh tới nhà tôi làm gì? Hẳn không phải lại cảm thấy tôi giống người nào đó chứ! Nói bao nhiêu lần rồi tôi không phải, các người những người này bớt phiền một chút được không!”

Hai tay Âu Minh Hiên ôm ngang trước ngực, nhìn cô cười lạnh, nói: “Giả vờ! Hạ Úc Huân, em tiếp tục giả vờ đi!”

“Tôi..... Tôi giả vờ cái gì?” Hạ Úc Huân cảm thấy Âu Minh Hiên thoát nhìn có chút không giống.

“Tối hôm qua em trai kẻ bắt cóc kia chính là tiểu sư đệ Hàn phong của em, tên riêng là Tiểu Phong Tử, em nửa đường nhận ra cậu ta mới thủ hạ lưu tình, em tên Hạ Như Hoa, bởi vì dòng họ Hạ này đối với em có ý nghĩa đặc thù, em cho dù đổi tên cũng tuyệt đối không đem dòng họ này vứt bỏ, Như Hoa là bởi vì tuồng kịch “Một cây nở hoa thụ” năm đó, còn cần anh tiếp tục nói chứ? Hạ Như Hoa, em còn dám nói em không phải Hạ Úc Huân?” Âu Minh Hiên cũng không cùng cô nói lời vô nghĩa, một hơi nói xong.

Hạ Úc Huân càng nghe càng kinh hãi, nhin không được gãi gãi đầu nhỏ giọng nói thầm nói: “Fuck, đã xảy ra cái gì? Học trưởng, chỉ số thông minh của anh sao đột nhiên online vậy.....”

Âu Minh Hiên giận tím mặt, quát: “Hạ, úc, huân! Em đồ khốn không lương tâm! Quả nhiên là em!”

Hạ Úc Huân bịt tai lại lùi về sau một bước, thôi thôi, cô cũng không muốn phủ nhận, sớm đoán được Lãnh Tư Thần bên này nói thẳng ra, học trưởng đây cũng lừa không được bao lâu, chỉ là không nghĩ tới anh nhanh như vậy liền tìm tới cửa tới.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 539: Em Cũng Không Phải Đàn Ông

“Em còn dám trốn! Em có biết mấy năm nay cho rằng em đã chết anh như thế nào vượt qua hay không? Anh mẹ nó hàng đêm sống trong áy náy cùng hối hận, hận không thể đem chính mình giết chết!

Tiểu Mặc, còn có Tiểu Mặc! Em biết sau khi Nam Cung Lâm nói cho cậu ta tin em chết cậu ta có bao nhiêu khổ sở không? Tên kia đem mình nhốt trong phòng suốt một tuần, lúc anh phát hiện, cậu ta thiếu chút nữa thành ông già.

Thật vất vả cứu về rồi lại bắt đầu cả ngày hút thuốc say rượu còn thiếu chút nữa hút thuốc phiện, chưa đầy ba tháng gầy không được một trăm cân, lão tử phế đi sức của chín trâu hai hổ mới đem cậu ta đánh cho tỉnh táo lại! Em..... Em.....” Âu Minh Hiên chỉ vào cô, tức giận nói không nên lời.

Hạ Úc Huân chưa bao giờ biết những việc này, nghe được trên mặt hết khiếp sợ lại là áy náy bất an: “Thực xin lỗi..... Em không biết.....”

“Báo cho bọn anh chữ bình an khó như vậy sao? Chẳng lẽ em ngay cả chúng ta đều không tin?” Âu Minh Hiên càng nói càng tức giận.

Hạ Úc Huân nhéo nhéo ấn đường, đáp: “Em cũng không có biện pháp nào hơn? Lúc ấy em vốn dĩ không muốn sống nữa, nếu không phải sau đó phát hiện mang thai.....”

“VẬY ĐỨA BÉ KIA..... THẬT SỰ LÀ CỦA LÃNH TƯ THẦN? NÓ KHÔNG PHẢI BỐN TUỔI SAO?” ÂU MINH HIÊN NÓI XONG PHẢN ỨNG LẠI: “EM SỬA NGÀY THÁNG NĂM SINH ĐỨA BÉ SAO?”

Hạ Úc Huân gật gật đầu, mặt lộ vẻ bất đắc dĩ: “ĐÁNG TIẾC KHÔNG ĐỔI ĐƯỢC HUYẾT MẠCH CỦA NÓ, CHỈ CẦN LÀM XÉT NGHIỆM ADN, CÁI GÌ ĐỀU GIẤU KHÔNG ĐƯỢC!”

“LÃNH TƯ THẦN BIẾT THÂN PHẬN CỦA EM CÓ PHẢI HAY KHÔNG?” ÂU MINH HIÊN NHÚ MÀY.

“ANH TA ĐÃ SỚM BIẾT! HƠN NỬA SÁNG HÔM NAY CÒN ĐEM TIỂU BẠCH CỦA EM ĐÓN ĐI RỒI, ĐEM EM LÀM TRÊU LÀM NGỰA SAI CẢ NGÀY CŨNG KHÔNG CHO EM GẶP CON! EM BỊ GIÀY VÒ SẮP ĐIÊN LÊN RỒI!” HẠ ÚC HUÂN RỒT CUỘC CÓ CƠ HỘI PHỈ NHỔ RỒI.

“ĐÃ SỚM BIẾT.....?” ÂU MINH HIÊN LÚC NÀY CŨNG SẮP ĐIÊN RỒI: “FUCK! TÊN KIA DIỄN CŨNG THẬT GIỐNG A! ANH CƯ NHIÊN CỨ NHƯ VẬY TIN TƯỜNG ANH TA! EM BIẾT LÚC ẤY ANH TA DIỄN NHƯ THẾ NÀO KHÔNG? CỨ THỂ ĐEM DÒNG SUY NGHĨ CỦA ANH BÓP MÉO ĐI, LỪA DỐI ĐẾN ANH HOÀN TOÀN KHÔNG HOÀI NGHI EM NỮA! MAY NHỜ MẶC TỐI NAY NHẮC NHỞ ANH, NẾU KHÔNG ANH HIỆN TẠI CÒN CHẴNG HAY BIẾT GÌ ĐÂU!” “ĐÚNG RỒI, MẶC HIỆN TẠI THẾ NÀO?” HẠ ÚC HUÂN QUAN TÂM HỎI.

ĐỨA NHÓC KIA CÒN KHÔNG BIẾT MÌNH LÀ CHỊ CÙNG CHA KHÁC MẸ VỚI CẬU, ĐỐI VỚI CẬU MÀ NÓI, MÌNH HẸN CŨNG CHỈ LÀ MỘT NGƯỜI BẠN QUEN BIẾT CHƯA BAO LÂU MÀ THÔI.

CÔ THẬT SỰ KHÔNG NGHĨ TỚI MÌNH CHẾT SẼ MANG ĐẾN ĐẢ KÍCH LỚN NHƯ VẬY CHO MẶC.....

“NHỮNG THỨ NÀY VỀ SAU ANH SẼ NÓI CÙNG EM, ANH HỎI EM, MỘNG OANH ĐÂU? TẦN MỘNG OANH CÙNG LẠC LẠC Ở ĐÂU?” ÂU MINH HIÊN GẤP KHÔNG CHỜ NỔI HỎI RA VẤN ĐỀ ANH QUAN TÂM NHẤT.

“Chị Mộng Oanh?” Hạ Úc Huân trộm nhìn Tần Mộng Oanh phía sau một cái, sau đó hồ nghi hỏi: “Em sao biết bọn họ ở đâu? Bọn họ chẳng lẽ không phải về Italy sao?”

“Về cái rắm! Năm đó Mộng Oanh là mất tích cùng với em, em không biết cô ấy ở đâu sao? Cô ấy chắc chắn cùng em ở bên nhau!” Âu Minh Hiên táo bạo nói.

“Làm ơn, học trưởng anh bình tĩnh một chút được không? Vì cái gì bọn em lại cùng nhau mất tích, liền nhất định ở bên nhau? Giữa hai bên này chắc chắn có liên hệ sao? Em lại không phải đàn ông, còn có thể đem người phụ nữ của anh lừa gạt bỏ trốn sao? Chị ấy theo em trốn cái gì mà trốn!” Hạ Úc Huân vẻ mặt vô ngữ nói.

Sắc mặt Âu Minh Hiên tức khắc âm trầm xuống, cắn chặt răng quan sát vẻ mặt cô, hỏi: “Em thật sự không biết cô ấy ở đâu? Thật sự không có gặp cô ấy sao?”

“Em thật sự không biết! Em còn muốn hỏi anh a, rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Vì cái gì chị Mộng Oanh đang tốt đẹp lại mất tích?”

Âu Minh Hiên nghe vậy một tia ánh sáng cuối cùng trong con người cũng bị dập tắt, hư nhuyển vô lực mà ngã ngồi trên ghế đá, nói: “Hạ Úc Huân, anh cảnh cáo em, em tốt nhất đừng gạt anh, nếu để anh phát hiện em gạt anh, em nhất định phải chết!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 540: Quan Tâm Chuyện Ngực Của Lão Nương

“Học trưởng! Hai chúng ta là quan hệ gì! Em lừa ai cũng sẽ không lừa anh a!” Hạ Úc Huân vừa ở trong lòng quý xin lỗi Âu Minh Hiên, vừa lời thề son sắt mà cam đoan, nhìn bộ dáng tuyệt vọng kia của học trưởng, cô thật sự là có chút không đành lòng.

Nhưng không có biện pháp, ai bảo quan hệ giữa mình và chị Mộng Oanh càng ngày càng thân thiết chứ, cho nên, chỉ có thể xin lỗi anh.....

Âu Minh Hiên sau một lúc lâu mới dịu lại tâm tình, trên dưới đánh giá cô một cái, cuối cùng ánh mắt như suy tư gì mà dừng ở trước ngực cô, nói: “Anh nói anh như thế nào cũng nhận không ra em a! Hạ Úc Huân, em có phải phẫu thuật thẩm mỹ hay không? Còn nâng ngực?”

Hạ Úc Huân run rẩy khóe miệng, phần nộ mà ôm lấy ngực, quát: “Đánh rắm! Bộ dáng tự nhiên! Đây là dáng dấp tự nhiên của lão nương! Chỉ số thông minh của anh thấp còn quan tâm chuyện ngực của lão nương sao?”

Đáng chết, cô vừa rồi cư nhiên còn đồng tình với anh ta!

Cái thứ này liền không đáng đồng tình!

“Hai người các anh, có chuyện đi trong nhà nói đi! Đúng rồi, Tiểu Hoa, em ăn cơm chưa?”

Tần Mộng Oanh bên cạnh thấy tránh thoát một kiếp nhẹ nhàng thở ra, ngẫm cho Hạ Úc Huân một ánh mắt cảm kích.

Cô biết quan hệ giữa Hạ Úc Huân cùng Âu Minh Hiên rất tốt, lừa anh như vậy, cô cũng thực khó xử, nhưng cô vẫn đứng về phía mình.

“A, em ăn rồi!” Hạ Úc Huân trả lời. Còn ăn không ít a!

“Anh chưa ăn! Mau dọn cơm! Anh chết đói!” Âu Minh Hiên vừa ồn ào vừa không khách khí mà vào phòng.

“Đây chính là nhà em, sai ai vậy! Chị Nguyệt của em là để anh có thể sai sao? Chơi trò đại thiếu gia uy phong gì hả!” Hạ Úc Huân hướng mắt Âu Minh Hiên liền đá một chân.

Âu Minh Hiên “Ngao” một tiếng vỗ vỗ mắt, trong miệng nhỏ giọng nói thầm: “Nha đầu chết tiệt kia hiện tại sao lại có tâm cơ như vậy, cố ý tìm một cô gái xấu xí ở cùng? Làm tôn thêm vẻ đẹp của mình!”

“Anh còn đang lẩm nhẩm lẩm nhảm nói cái gì đó?”

“Không có gì.....”

Tần Mộng Oanh vẫn luôn đang đợi Hạ Úc Huân cũng chưa ăn cơm, vì thế Hạ Úc Huân cũng ăn thêm nửa chén cơm, ba người vây quanh bàn vừa ăn vừa trò chuyện.

“Cho nên nói, em hiện tại là cùng tên Lãnh Tư Thần kia hoàn toàn lột mặt nạ đúng không?”

“Uhm đúng!”

“Anh ta cứ như vậy mang một đứa bé đi chính là giam cầm phi pháp! Em có thể kiện anh ta!”

Hạ Úc Huân liếc mắt nhìn anh một cái, đáp: “Hợp pháp.”

“Gì?” Âu Minh Hiên sững sốt, không phản ứng lại.

“Em nói hợp pháp! Em với Lãnh Tư Thần hiện tại là vợ chồng hợp pháp! Nghe hiểu chứ?”

“Sao có thể? Theo lý thuyết quan hệ vợ chồng giữa các người hãn là tự động giải trừ a!” Âu Minh Hiên lăm bầm.

“Trước khi em tự sát để lại một tờ giấy đề nghị ly hôn đã ký, nhưng anh ta lại không có ký tên, cho dù Nam Cung tiên sinh nói anh ta tin em đã chết, anh ta cũng không đi xử lý, trên pháp luật em chỉ là thân phận mất tích, cũng không phải thân phận tử vong, cho nên..... Anh hiểu chứ.....”

Âu Minh Hiên cắn chặt răng, nói: “Nói như vậy vấn đề này khó giải quyết rồi.....”

“Em đương nhiên biết khó giải quyết!” Hạ Úc Huân bực bội mà xoa tóc, nói: “Cho nên, anh cảm thấy em ly hôn hơn nửa tháng được quyền nuôi dưỡng Tiểu Bạch có bao nhiêu phần trăm nắm chắc?”

“Ha ha, cùng dung lượng não của em hãn là nhiều không sai biệt lắm.....”

Hạ Úc Huân lại một chân đá qua đi, nói: “Anh đừng dẫn chút cho em!”

“Được được được, nói đừng dẫn! Kỳ thật cũng không phải không có khả năng, em đã quên Cung Hiên Anh sao? Anh ta vậy chính là trùng hôn a! Còn nữa, em đừng nghe bên ngoài nói bừa cái gì anh ta không gần nữ sắc, tiểu tình nhân bên cạnh anh ta nhiều lắm a! Thật sự muốn bắt được nhược điểm, cũng là vừa nắm một bó to!”

Âu Minh Hiên nhớ tới chuyện Lãnh Tư Thần trù tính với mình liên hận, cố gắng hết sức mà bắt đầu ngáng chân anh ta, bất quá anh nói đại bộ phận đều là thật sự, chỉ là hơi chút nghệ thuật gia công một chút.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 541: Em Chơi Sau Lưng Anh Ta Được Sao?

Hạ Úc Huân theo bản năng mà nhớ tới buổi chiều đi dạo phố gặp được một cô gái tên Lâm Tuyết kia.

Cô ấy cũng là một trong số đó sao?

Tên khốn kia luôn miệng nói cái gì cô không buông tha anh ta, cô thấy anh ta thật sự quá tốt rồi!

Không biết vì cái gì trong lòng cứ nhiên rầu rĩ.....

Âu Minh Hiên vỗ vỗ bả vai cô, nói: “Em gái, em yên tâm, có anh ở đây rồi! Anh sẽ giới thiệu cho em một luật sư rất đáng tin cậy, em chừng nào thì rảnh, anh liền sẽ sắp xếp cho em cùng anh ta gặp mặt nói chuyện!”

“Ý của anh là..... Thừa kiện?” Hạ Úc Huân có chút chần chờ.

“Bằng không thì sao? Em chơi sau lưng anh ta được sao? Chuyện này chỉ có quang minh chính đại cùng anh ta tranh đoạt mới có một đường hy vọng!”

Tần Mộng Oanh bên cạnh yên lặng gật gật đầu cũng tỏ vẻ đồng ý.

“Em suy nghĩ một chút đã!” Hạ Úc Huân xoa xoa ấn đường.

“vậy còn gì phải suy xét?”

“Anh biết cái rắc! Lỡ như chuyện âm ỉ quá lớn, sẽ ảnh hưởng đến Tiểu Bạch không phải sao?”

“Được được được, anh sai, anh sai, em từ từ suy nghĩ! Ai, đồ ăn này làm ăn ngon thật, Hạ Úc Huân em thật đúng là nhặt được bảo vật! Nhìn không ra vị bạn cùng phòng này đáng vẻ như vậy.....”

“Như vậy cái gì?” Hạ Úc Huân mặt lộ vẻ nguy hiểm.

“Khụ, có cá tính như vậy! Còn làm đồ ăn khéo tay và ngon vậy, pha trà cũng là tuyệt nhất!” Âu Minh Hiên không chút nào bủn xỉn mà khen nói.

“Thích thì ăn nhiều một chút đi!” Tần Mộng Oanh mỉm cười gắp cho anh một con cua.

Âu Minh Hiên nhìn con cua kia, sắc mặt đột nhiên trở nên có chút mất mát, lẩm bẩm nói: “Tôi nhớ rõ Mộng Oanh dị ứng với hải sản, mỗi lần ăn trên mặt trên người tất cả đều nổi nốt mẩn.....”

Hạ Úc Huân cả kinh, chuyện này cô chưa bao giờ biết, lại vừa nhìn Tần Mộng Oanh, chị ấy đều ăn vài con!

Chị ấy điên rồi sao!Nghĩ đến Tần Mộng Oanh, Âu Minh Hiên tức khắc không có khẩu vị gì, tùy tiện ăn một lát liền đi, trước khi đi còn lôi kéo Hạ Úc Huân vừa đe dọa vừa dụ dỗ, cảnh cáo cô ngàn vạn lần không được lừa anh.

Cuối cùng là đem người này tiễn đi, Hạ Úc Huân vội vàng chạy đi tìm Tần Mộng Oanh.

“Chị Mộng Oanh, chị thật sự dị ứng hải sản sao?”

Tần Mộng Oanh gật gật đầu.

“Vậy chị còn ăn!” Hạ Úc Huân vội la lên.

“Nào biết anh ta đột nhiên qua đây, còn muốn cùng nhau ăn cơm, cua là chị cố ý làm cho em ăn, khắp phòng đều là mùi, không bùng ra khẳng định không được, chị không ăn, anh ta sao sẽ hết hy vọng. Chị vừa mới lén uống thuốc chống dị ứng trước khi ăn rồi, không thể nhanh có phản ứng như vậy.”

“Chị nói, anh ấy vẫn hoài nghi chị sao? Em thấy thái độ của học trưởng đối với em không có gì khác thường a!” Hạ Úc Huân hỏi.

“Hoài nghi là chắc chắn, đặc biệt bên cạnh chị đúng lúc còn mang theo một đứa bé gái, không nghi ngờ mới kỳ quái.”

“A đúng rồi, em vừa rồi muốn hỏi chị, Niếp Niếp đâu rồi?”

“Hôm nay gọi điện thoại nghe em nói Tiểu Bạch bị đón đi, chị liền đem Niếp Niếp đưa đến một lớp huấn luyện võ đạo gửi nhờ rồi.

Tuy rằng 5 năm qua, hiện tại Âu Minh Hiên tuyệt đối nhận không ra Niếp Niếp, hơn nữa dáng dấp Niếp Niếp lại giống chị khi còn nhỏ, mập so với dáng vẻ hiện tại của chị khác rất lớn, rất khó bị hoài nghi, nhưng, giống như em nói, huyết mạch là thứ vĩnh viễn thay đổi không được, vẫn là nên cẩn thận một chút!

Nếu Âu Minh Hiên vẫn chưa từ bỏ ý định mà nói, học kỳ sau chị có thể phải cho Niếp Niếp chuyển trường, lý do cũng tìm rồi, nói Niếp Niếp theo lệnh điều chuyển công tác của ba nên muốn dọn đi.....”

Hạ Úc Huân giữ chặt tay Tần Mộng Oanh, vẻ mặt xin lỗi, nói: “Đúng à không chị Mộng Oanh, em quả nhiên vẫn là liên lụy đến chị rồi!”

Tần Mộng Oanh nhẹ nhàng cười cười, an ủi nói: “Chưa nói tới cái gì liên lụy, cũng là vì sự trợ giúp của em và Nam Cung tiên sinh, chị mới có thể có được những ngày bình yên suốt 5 năm qua!

Không bị phát hiện thì tốt, nhưng cho dù bị phát hiện cũng không có gì, nhiều nhất phiền toái một chút, nhưng Âu phu nhân khẳng định sẽ đứng bên phía chị, hơn nữa trong tay chị có chứng cứ bất lợi với Âu Minh Hiên, cũng đủ nắm chắc để anh ta không cướp Niếp Niếp đi!”

Nghe được như vậy, Hạ Úc Huân quả thực xem thế là đủ rồi, nhin không được cảm khái nói: “Ai, em đột nhiên cảm thấy học trưởng rất thảm nha! Chị Mộng Oanh, chị thật sự là quá cơ trí! Ai, nếu em có thể thông minh giống như chị, hoặc là Lãnh Tư Thần có thể ngốc như học trưởng thì tốt rồi.....”

Tần Mộng Oanh: “.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 542: Chú Cũng Sẽ Đau Lòng

Vân gian thủy trang.

Lãnh Tư Thần vốn đang muốn bắt tay với Tiểu Bạch, nhưng không nghĩ tới lần đầu giao chiến chính là đại bại.

Chỉ số thông minh của con trai bảo bối được anh chân truyền, anh thật là không biết nên vui mừng hay là nên bất đắc dĩ.

“Con không ăn, con muốn gặp mẹ!” Đối với một bàn đầy đồ ăn, cậu nhóc cũng không thèm nhìn lấy một cái, một bộ không bị tiền bạc cám dỗ, uy vũ không thể khuất phục.

“Con nếu không ăn cơm, mẹ con biết sẽ đau lòng.” Lãnh Tư Thần ý đồ khuyên cậu.

“Con muốn gặp mẹ!” Nhưng mà hoàn toàn vô dụng, khuyên tới khuyên lui đều là một câu kia.

“Được rồi, con ngoan ngoãn ăn cơm, ngày mai chú sẽ cho con gặp mẹ.” Lãnh Tư Thần thỏa hiệp.

“Chú nói thật chứ? Hay là chỉ dỗ con?” Tiểu Bạch hoài nghi mà nhìn anh.

“Đương nhiên là thật sự.” Lãnh Tư Thần cam đoan.

Cậu nhóc vẫn có chút do dự, tựa hồ là không tin anh sẽ dễ nói chuyện như vậy, cảm thấy anh khẳng định là dụ dỗ cậu ăn cơm mới tùy tiện đáp ứng.

Lãnh Tư Thần biết cậu suy nghĩ cái gì, thở dài một tiếng sờ sờ đầu nhỏ của cậu, nói: “Con không ăn cơm, chú cũng sẽ đau lòng.”

Cậu nhóc sững sốt, trong lòng lộp bộp một tiếng, nghĩ thầm xong rồi, Tương Nhu thật sự là quá lợi hại!

Chỉ câu nói đầu tiên có thể nhìn ra EQ người đàn ông này thật không phải cao bình thường, ngay cả cậu đều có chút không đối phó được, cậu thật là vạn phần lo lắng mẹ nhà mình sẽ bị ăn đến xương cốt đều không dư thừa.....

Cậu nhóc không nói, tâm sự nặng nề mà cúi đầu ăn cơm.

Lãnh Tư Thần đang gấp đồ ăn cho con trai, hưởng thụ thời gian ấm áp hiếm có này, di động đột nhiên mất hứng mà vang lên, anh nhìn thoáng qua liền cúp, kết quả đối phương rất nhanh liền gọi lại.

Sau vài lần như thế lặp lại, Lãnh Tư Thần cuối cùng nhận cuộc gọi, hơn nữa rất có dự kiến trước đem điện thoại để cách xa xa lỗ tai mình một chút.

Quả nhiên, di động mới vừa nhận, đối diện liền vang lên thanh âm rỗng to không cần mở loa ngoài cũng có thể nghe được rành mạch ——

“Lãnh Tư Thần! Cậu cái tiểu tử thú! Cậu cư nhiên dám bắt cóc Tiểu Bạch bảo bối của ta!”

Tiểu Bạch bên cạnh nghe được tên của mình, lỗ tai run lên.

Hình như là thanh âm của Nam Cung gia gia.....

Lãnh Tư Thần cũng không kiêng dè con trai ở đây, không nhanh không chậm nói: “Ông không phải cũng bắt cóc Tiểu Huân bảo bối của tôi sao?”

Tiểu Bạch: “.....”

Tương Nhu thật buồn nôn.....

“Tiểu tử thúì, đừng giả vờ ngớ ngẩn để lừa ta! Ta cảnh cáo cậu, lập tức đem Tiểu Bạch trả về cho ta! Bằng không đừng ép dùng thủ đoạn đặc biệt!”

“A, ông cho rằng ngoại trừ Tiểu Huân và con trai ra, tôi còn để ý gì khác sao?”

Mấy năm gần đây các hạng mục quốc tế mà tập đoàn Thiên Úc và Thiên Lâm hợp tác vẫn là rất nhiều, dưới tình huống tập đoàn Thiên Úc một tay che trời, Thiên Lâm xem như rất ít có khả năng kiềm chế thế lực của anh.

Bất quá, nếu Nam Cung Lâm muốn dùng cái này uy hiếp anh, e là tính sai rồi.

Nghe Lãnh Tư Thần không có chút gì sợ hãi, Nam Cung Lâm tức giận đến chết khiếp, tàn nhẫn nói: “Tiểu tử thúì, cậu chờ đó cho tôi!”

Lãnh Tư Thần bên này mới vừa cúp điện thoại của Nam Cung Lâm, lại có điện thoại gọi đến.

Đầu bên kia di động truyền đến chính là thanh âm say khướt của Âu Minh Hiên.....

“Lãnh Tư Thần anh cái đồ đê tiện vô sỉ hỗn đản! Vô sỉ quá vô sỉ! Cư nhiên đem tiểu gia chơi đến xoay quanh! Một đàn ông chân chính lại lấy đứa bé làm con tin thì xem là bản lĩnh gì? Anh có bản lĩnh đoạt con, thử có bản lĩnh anh làm Hạ Úc Huân cam tâm tình nguyện đi theo anh xem a!”

Lãnh Tư Thần: “.....”

Tiểu Bạch: “.....”

Thấy Tiểu Bạch như suy tư gì nhìn mình, Lãnh Tư Thần gượng ép mà cong cong khóe miệng, dựa trên sô pha, ánh mắt hoảng hốt mà nhìn chòm đèn thủy tinh lộng lẫy trên đỉnh đầu, nói: “A, tựa hồ tất cả mọi người cảm thấy ta là sai..... Ta chỉ là..... Không muốn cô ấy rời khỏi ta..... Ta thật sự sai rồi sao?”

Tiểu Bạch: “.....” Yên lặng che lỗ tai lại.

Cậu vẫn là không cần nghe Tương Nhu nói chuyện! Thật sự sắp bị tấy não!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 543: Bà Cô Không Phải Ăn Chay

Ngày hôm sau.

Tiểu Bạch lòng tràn đầy vui mừng mà cho rằng Lãnh Tư Thần thật sự sẽ cho cậu gặp mẹ, kết quả, đuổi dài cổ từ buổi sáng chờ đến chạng vạng cũng chưa nhìn thấy có người tới.

Rốt cuộc chờ đến khi Lãnh Tư Thần tan ca, anh lại một mình trở về, hơn nữa anh ăn xong cơm chiều an vị trên sofa xem TV, không chút nào có ý nhắc tới chuyện này.

Lại đợi một giờ nữa, Tiểu Bạch rốt cuộc nhịn không được.

“Chú đồng ý cho con gặp mẹ, hiện tại là chuẩn bị lật lọng sao?”

“Đương nhiên không phải, chú cam đoan hôm nay con nhất định có thể nhìn thấy mẹ con.”

Nghe ngữ khí chắc chắn của Lãnh Tư Thần, Tiểu Bạch thật không biết nói gì nữa, rầu rĩ mà ngồi ở trên sofa, câu được câu không đùa nghịch cừu liên hoàn trong tay, móc lên chiếc thoa, trên chiếc thoa lại tiếp tục móc lên...

Lãnh Tư Thần nhìn đồng hồ, mở miệng nói với Tiểu Bạch: “Điều hòa phòng khách quá thấp có chút lạnh, chúng ta vào phòng con chờ sẽ tốt hơn? Mẹ con hẳn là sắp tới rồi.”

“Thật vậy sao? Được thôi.....” Tiểu Bạch nửa tin nửa ngờ mà đi theo Lãnh Tư Thần vào phòng.

Hạnh Hoa Thôn.

Hạ Úc Huân trốn trong phòng mình xoay cả ngày như ruồi bọ không đầu, lúc này đột nhiên từ trong phòng đi ra, còn mặc một thân quần áo đen, trên mặt che khăn màu đen, trên eo treo dây thừng, rất giống nữ tặc.....

“Ách, Úc Huân, tối như vậy, em mặc như vậy là chuẩn bị làm cái gì?” Tần Mộng Oanh thấy cô hóa trang, có chút vô ngữ hỏi.

“Đi gặp Tiểu Bạch.” Hạ Úc Huân nắm thật chặt đai lưng trả lời.

“Lãnh Tư Thần đồng ý cho em gặp?” Tần Mộng Oanh nhất thời không phản ứng lại.

“Chị cảm thấy có thể sao? So với việc đi cầu xin tên khốn Lãnh Tư Thần kia, không bằng dựa vào bản thân em!” Hạ Úc Huân oán hận nói.

Tần Mộng Oanh cuối cùng hiểu được cô muốn làm cái gì, lo lắng nói: “Nhưng em..... Em có được không? Nơi ở của Tiểu Bạch Lãnh Tư Thần khẳng định sẽ phái người giám sát, hơn nữa chị nghe nói phương tiện bảo vệ của vân gian thủy trang là hoàn thiện nhất thành phố A.....” “Em đương nhiên biết! Yên tâm đi! Em đã kì công nghiên cứu địa hình rồi! Bà cô tốt xấu cũng là xuất thân chuyên nghiệp, cũng không phải ăn chay! Chờ em chiến thắng trở về đi!”

Rất nhiều chuyện cô cần phải gặp Tiểu Bạch cùng cậu nói chuyện mới có thể ra quyết định, mặc kệ như thế nào, cô cần phải tôn trọng ý kiến con trai.

Mà cô cần phải nhanh chóng nhìn thấy Tiểu Bạch, bằng không tên Lãnh Tư Thần kia tẩy não cho đứa bé làm sao bây giờ? Cô chính là một phút một giây đều không yên tâm đem Tiểu Bạch đặt bên cạnh anh!

Tần Mộng Oanh thở dài, lo lắng sốt ruột mà nhìn Hạ Úc Huân ra cửa, cũng không biết hai người còn muốn lẫn lộn tới khi nào.....

Nhưng mà, chuyện cô càng đau đầu còn ở phía sau.

Hạ Úc Huân mới vừa đi không bao lâu, Âu Minh Hiên lại tìm tới cửa.

“Nha đầu kia đâu?”

“Mới ra khỏi cửa.....”

“Lại không ở nhà? Cô ấy cả ngày đều đang bận cái gì a!” Âu Minh Hiên nói thầm, thần bí mà tiến đến trước mặt Tần Mộng Oanh, nhỏ giọng nói: “Không ở cũng được, cô thành thật nói cho tôi biết, rốt cuộc có từng gặp người trên ảnh chụp không! Tôi cam đoan không nói cho cô ấy là cô nói với tôi!”

Tần Mộng Oanh: “.....”

Còn chưa từ bỏ ý định sao!

Cô thật sự không hiểu được, mấy năm nay phụ nữ tới tới lui lui bên cạnh anh nhiều như vậy, sống tiêu sái tự tại, phải chấp nhất một hai phải tìm được cô rốt cuộc là vì cái gì?

Cùng lúc đó, Hạ Úc Huân đã một thân trang bị thuận lợi tới vân gian thủy trang.

Tuy rằng tới trước đó đã học không ít, nhưng thực sự đứng trước trang viên, Hạ Úc Huân vẫn thật chấn kinh rồi.

Đây quả thực chính là lâu đài cổ a!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 544: Dũng Sấm Ác Long Bảo

Cô bước đầu tính toán, từ sân cửa chính đi bộ vào bên trong cửa chính ít nhất phải nửa giờ, biệt thự bốn phía là đại thụ tận trời xanh, mặt sau là một hồ nước lớn trong vắt, cách đó không xa còn có một sân bóng to như vậy.....

Hạ Úc Huân tốn một giờ suy tính, cuối cùng thật đúng là để cô tìm được một điểm mù, đó chính là ——

Lỗ chó!

Đại trưởng phu cô được dẫn được, lỗ chó tính cái gì, Ác Long Thành Bảo cũng phải xông lên, vì con trai bảo bối, liều mạng!

Hạ Úc Huân không nói hai lời từ lỗ chó bò vào, sau đó cẩn thận né qua cameras cùng bảo an tuần tra qua lại hướng tới gần biệt thự.....

Rốt cuộc, cô đã thấy được một cánh cửa sổ lầu ba, in lên một thân ảnh nho nhỏ mà cô vô cùng quen thuộc.....

Là Tiểu Bạch của cô!

Thăng lợi ngay trước mắt!

Hạ Úc Huân khắp nơi nhìn nhìn, trên tường cơ hồ không có điểm dừng chân, nhưng cũng may ven tường có cây đại thụ vô cùng cao lớn rất thích hợp leo lên.

Hạ Úc Huân lập tức hết như khi linh hoạt mà bò lên, bò đến lầu ba một cú nhảy qua vắt chân lên cửa sổ.

Chỉ một bước là có thể nhìn thấy bảo bối tâm tâm niệm niệm của cô, Hạ Úc Huân cảm giác có chút không chân thật, bởi vì không nghĩ tới cư nhiên sẽ thuận lợi như vật.....

Ông trời rốt cuộc mở mắt một lần sao?

Cô dán trên bệ cửa sổ, thử thăm dò thật cẩn thận mà gõ vài cái vào cửa sổ, sau đó dùng sức lôi kéo.

Giây tiếp theo, nửa bên cửa sổ bị kéo ra, ngay sau đó, cô rốt cuộc thấy được Tiểu Bạch bảo bối của cô, nhưng mà, sau đó, vẻ kinh hãi trên mặt cô còn chưa kịp nở rộ, liền lập tức đông cứng.....

Fuck! Như thế nào Lãnh Tư Thần kia cũng ở trong phòng!

Tiểu Bạch bảo bối ngồi trên giường bên cửa sổ, nhưng trên chiếc xe lăn bên cạnh giường còn ngồi một người sống sờ sờ là Lãnh Tư Thần a!

Chỉ là bởi vì góc độ của anh, bóng dáng không có dừng trên cửa sổ, cho nên cô không phát hiện.

Trong khoảng thời gian ngắn, ba người mắt to trừng mắt nhỏ.

Hạ Úc Huân một thân y phục dạ hành, khăn che mặt đen, vô cùng xấu hổ mà vẫn duy trì ngồi xổm trên bệ cửa sổ, tư thế một tay đẩy cửa sổ ra.....

Sau vài giây giằng co, phản ứng đầu tiên của cô là xoay người bỏ chạy.

Nhưng, vừa mới xoay người còn chưa kịp có động tác, liền cảm giác một chân bị một đôi tay nho nhỏ ôm lấy.....

“Mẹ ——”

Thanh âm của Tiểu Bạch bảo bối nãi thanh nãi khí vô cùng không muốn xa rời vang lên ở bên tai.....

Hạ Úc Huân không thể động đậy.

Cô cứng đờ đầu cúi nhìn con trai bảo bối, biết phải nhanh trốn mới được, nhưng lại hoàn toàn luyến tiếc.

“Mẹ, mẹ cuối cùng tới rồi, con đợi mẹ đã lâu!” Cho dù Hạ Úc Huân mặt thành như vậy còn che mặt, cậu nhóc liếc mắt một cái vẫn nhận ra cô, vừa nói vừa dùng tay nhỏ tháo khăn che mặt xuống, vui vẻ mà hôn trên mặt cô một cái, nói: “Mẹ thật đẹp!”

Được con trai khen Hạ Úc Huân cười đến không khép miệng được, liền trong phòng còn có tên đáng sợ kia cũng không để bụng.

“Bất quá, lần sau không thể lại làm chuyện nguy hiểm như vậy, biết không?” Cậu nhóc xụ mặt giáo dục.

“Đã biết đã biết!” Hạ Úc Huân vui vẻ chịu đựng mà liên tục cam đoan.

“Ách, bất quá..... Con vừa mới nói đợi mẹ đã lâu..... Con biết mẹ sẽ đến sao?” Nhớ tới lời nói của Tiểu Bạch vừa rồi, Hạ Úc Huân có chút kỳ quái.

“Đúng vậy, Tương Nhu ngày hôm qua đồng ý với con nói hôm nay nhất định sẽ để con gặp mặt mẹ, con vẫn luôn chờ tới bây giờ! Còn tưởng rằng mẹ sẽ không tới a! Nhưng, mẹ sao lại đi vào từ cửa sổ?”

Hạ Úc Huân: “.....”

Cảm kích thẳng nhãi này đã sớm đoán được chính mình sẽ dùng chiêu này?!

Cô còn tưởng rằng tuyệt chiêu bảo đao 007 của mình hiệu quả, thì ra là anh cố ý phóng tiêu chuẩn bị bắt ba ba vào rọ!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 545: Ghen Ghét Đến Phát Cuồng

Hạ Úc Huân xoa xoa cái trán, vẻ mặt sống không còn gì luyến tiếc, mặc kệ làm cái gì đều bị người này nhìn thấu trước, thật là ghen khuấy chết mất.....

Hiện tại là như thế nào? Anh hẳn không phải là muốn cầm tù luôn cả mình chứ?

Như nhìn thấu suy nghĩ của cô, vẫn luôn không nói chuyện Lãnh Tư Thần nhàn nhạt mở miệng nói: “Các người trò chuyện đi.”

Nói xong liền đẩy xe lăn rời khỏi phòng, còn giúp đóng cửa lại.

Hạ Úc Huân thấy thế có chút sững sờ, người này sao đột nhiên dễ nói chuyện như vậy? Lại có bấy rập gì đang chờ cô?

“Mẹ, kỳ thật con cảm thấy Tương Nhu cũng không tệ lắm.....” Tiểu Bạch bên cạnh không nhịn được, nhỏ giọng nói một câu.

Hạ Úc Huân nghe vậy mày nhíu lại, chuyện cô lo lắng quả nhiên đã xảy ra, lúc này mới chưa đầy hai ngày! Tiểu Bạch liền thiên về phía Lãnh Tư Thần sao?

Lỡ như, lỡ như Tiểu Bạch càng nguyện ý cùng Lãnh Tư Thần ở bên nhau làm sao bây giờ?

Cô cơ hồ không dám nghĩ khả năng này.....

Nói không quản sao sẽ tôn trọng quyết định Tiểu Bạch, cũng thật đến thời điểm này, cô quả thực tim như bị đao cắt, bất luận như thế nào cũng không có biện pháp đem Tiểu Bạch của cô chấp tay nhường cho người!

Ngay trong nháy mắt này, trong đầu Hạ Úc Huân đã thiên hồi bách chuyển, vẻ mặt cũng càng ngày càng kinh hoàng, ngực giống như bị một tảng đá đè nặng cơ hồ sắp không cách nào hô hấp.....

Thấy sắc mặt mẹ không tốt, Tiểu Bạch vội vàng ôm lấy cổ mẹ cọ cọ, nói:“Mẹ đừng lo lắng, con nói rồi sẽ không phản bội mẹ, con vĩnh viễn đứng về phía mẹ, ở bên cạnh mẹ, chỉ cần mẹ yêu cầu!”

Khẩn trương nửa ngày Hạ Úc Huân nghe được lời này tức khắc nước mắt lưng tròng thiếu chút nữa khóc ra, con trai cô thật sự là quá hiểu chuyện!

Câu nói đầu tiên khiến mọi bất an trong lòng cô hoàn toàn tan thành mây khói!

Hạ Úc Huân hít hít cái mũi ôm lấy cậu nhóc, thanh âm khàn khàn nói:“Tiểu Bạch bảo bối, mẹ biết mình không phải người mẹ tốt, không ôn nhu cũng không bản lĩnh, Tiểu Bạch con đừng ghét bỏ mẹ được không? Mẹ sẽ sửa, sẽ nỗ lực!

Con biết không? Tuy rằng lúc mẹ tới vẫn luôn suy nghĩ, nhất định sẽ tôn trọng ý kiến của con, nhưng, mẹ chỉ cần tưởng tượng đến con sẽ rời khỏi mẹ, liền khổ sở đến chết mất!

Mẹ rất sợ hãi sẽ mất con! Thực xin lỗi Tiểu Bạch, mẹ quá ích kỷ!”

“Không có! Con rất vui vì mẹ cần con!”.....

Ngoài cửa, Lãnh Tư Thần chung quy vẫn không nhìn được không quân tử mà trong góc tường nghe.

Nghe Hạ Úc Huân nói với con trai, nghe tình cảm thâm sâu của hai mẹ con, Lãnh Tư Thần giống như một người ngoài cuộc chen không lọt, thật là ghen ghét đến tim đều rỉ máu.....

Nha đầu này không phải trở nên lạnh nhạt vô tình, mà là, tất cả ấm áp cùng nhu tình của cô đều không dành cho anh...

Nhận thức này quả thực làm tim anh như bị kim đâm.

Trong phòng, cùng con trai hàn huyên một phen rồi cuộc lòng bình tĩnh lại Hạ Úc Huân lưu luyến mà buông Tiểu Bạch ta.

“Bảo bối, mẹ cần phải đi!”

“Mẹ, con không nỡ rời xa mẹ!”

“Ngoan, mẹ nhất định sẽ mau chóng lại đây đón con về nhà!”

“Uhm, mẹ cố lên!”

Sau khi cùng con trai lưu luyến chia tay, Hạ Úc Huân quay lại bên cửa sổ.

Đang chuẩn bị đường cũ trở về, kết quả lại trợn tròn mắt.

Dựa! Cây đâu?

Vừa rồi một thân cây to như vậy đã chạy đi đâu?

Cô có phải đang nằm mơ hay không?

“Mẹ, làm sao vậy?” Tiểu Bạch thò qua hỏi.

“Ách, Tiểu Bạch, mẹ có phải hoa mắt hay không, giúp mẹ nhìn xem, vừa rồi cây bên này đã chạy đi đâu? Sao lại không thấy?” Hạ Úc Huân xoa xoa đôi mắt.

Tiểu Bạch thò đầu ra bên ngoài nhìn nhìn, nói: “A, mẹ không có hoa mắt, là thật sự không thấy.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 546: Cam Tâm Tình Nguyên Ăn

Ngó trái ngó phải, mặc kệ nhìn thế nào, dưới lầu cũng chỉ còn lại một cây cột trụ mùi.

Một thân cây lớn như vậy a, trong thời gian ngắn, cô ngay cả một chút tiếng vang cũng chưa nghe được, cứ như vậy liền hư không tiêu thất không thấy nữa.

“Không có việc gì, mẹ từ cửa chính đi!!!” Hạ Úc Huân đầu đầy hắc tuyến mà cắn chặt răng, nổi giận dùng dùng mà từ cửa chính đi ra ngoài.

Dưới lầu trong đại sảnh kim bích huy hoàng, Lãnh Tư Thần trong tay bưng tách trà, đang khí định thần nhàn mà ngồi trên sofa bằng da xa hoa, dưới chân dẫm lên một tấm thảm nhung trắng muốt, đỉnh đầu là tranh sơn dầu phong cách Âu Châu thời Trung cổ, dưới ánh đèn thủy tinh lộng lẫy bắt mắt thoát nhìn tựa như ảo mộng.....

Nghe được tiếng bước chân cô thịch thịch thịch chạy xuống lầu, Lãnh Tư Thần hờ hững nhẹ nhàng nhìn qua, cao cao tại thượng hết như quốc vương, lộ ra một cổ oai phong áp chế.....

Dáng vẻ kiêu ngạo này, đặc biệt là rõ ràng làm chuyện xấu, còn dùng vẻ mặt hết như không có việc gì thật sự là khiến Hạ Úc Huân nhìn mà lửa giận trong lòng dần dần bốc lên.

“Lãnh Tư Thần! Cây đâu! Có phải anh lại cho người chặt rồi không?” So với Lãnh Tư Thần khí chất quý tộc, Hạ Úc Huân chống nạnh bóng gió chất vấn.

“Sao?” Lãnh Tư Thần vừa nhấc mắt.

“Anh còn không biết xấu hổ mà hỏi! Đê tiện!” Hạ Úc Huân vẻ mặt khinh thường.

“Cây trong nhà anh, muốn chặt thì chặt, có vấn đề sao?” Lãnh Tư Thần không chút để ý nói.

“.....” Ha ha, quả nhiên là không nên cùng người này nói lời vô nghĩa, mỗi lần ngoại trừ bị tức chết liền không có kết quả khác.

Hạ Úc Huân trực tiếp sai bước mà đi ra ngoài, thẳng đến khi đi ra cửa chính cũng không gặp ai tới cản.

Đang vừa ở trong lòng nói thầm kỳ quái, vừa theo đường cũ trở về, khom lưng chuẩn bị chui vào lỗ chó, hoàn toàn ngây ngẩn cả người, sau đó là giận tím mặt.

Lãnh Tư Thần, cái tên sát thiên đọa này!

Cư nhiên đem lỗ chó cũng ngăn chặn!

Hạ Úc Huân một tay chống hông một tay đỡ tường, quả thực xuất li phần nộ, hơi thở hệt như đoàn tàu bốc khói vòng trở lại.

Nhìn chăm chăm người đàn ông vắn cao quý lãnh diễm ngồi trên sô pha, Hạ Úc Huân hít sâu vài hơi, vẫn một chữ cũng chưa nói ra. Cô có thể nói gì? Nói anh vì sao lấp lỗ chó sao?

Thằng nhãi này khẳng định nói lỗ chó nhà anh muốn lấp thì lấp!

Hạ Úc Huân đứng trước sô pha, sau một lúc lâu rồi cuộc mở miệng: “Lãnh Tư Thần, anh rốt cuộc muốn thế nào?”

Lãnh Tư Thần chuyển động tách trà trong tay, không nói gì.

Trong khoảng thời gian ngắn không khí phòng khách căng đến mức chạm vào là nổ ngay

Cửa cầu thang, Tiểu Bạch đứng ở đó, tầm mắt khẩn trương mà nhìn về phía hai người, không biết nên làm cái gì bây giờ.

“Ở lại cùng Tiểu Bạch, nó vừa đến hoàn cảnh lạ, không thích ứng.” Lãnh Tư Thần rốt cuộc chậm rãi mở miệng.

Hạ Úc Huân nghe vậy liền sửng sốt.

Anh nếu trực tiếp bá đạo không nói lí mà ép buộc mình, cô khẳng định cùng anh liều đến bên sườn bên gãy càng, nhưng người này thật sự là quá giáo hoạt, nắm được điểm uy hiếp của cô.

Cô vì cái gì phải giúp anh làm Tiểu Bạch thích ứng nơi này chứ? Quá đặc ý rồi! Anh ta lại có thể nói được như vậy!

Nhưng, những câu anh nói vì Tiểu Bạch, Tiểu Bạch lại ở ngay phía trên nhìn xuống, nếu như cô muốn cự tuyệt, thành ra cô là người xấu.....

Hạ Úc Huân gắt gao nhìn chăm chăm người đàn ông trước mắt, hận không thể đem anh nhìn xuyên thấu, sau đó lại tiến thoái lưỡng nan mà ngẩng đầu nhìn Tiểu Bạch bảo bối đang trông mong nhìn mình.....

Được, cô nhận tội!

Hạ Úc Huân hướng con trai bảo bối vẫy vẫy tay, đôi mắt to của cậu nhóc tức khắc đầy vui sướng, như chim én được thả về rừng nhào tới.

Đem thân thể con trai mềm mại ôm vào trong ngực, nhìn vẻ mặt vui vẻ không muốn xa rời của cậu, Hạ Úc Huân yên lặng ở trong lòng thở dài.

Cạm bẫy thì cạm bẫy!

Ít nhất cạm bẫy lần này của Lãnh Tư Thần, là cô cam tâm tình nguyện ăn.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 547: Boss Si Ngốc

Trong phòng Tiểu Bạch.

Lãnh Tư Thần không có tới quấy rầy bọn họ, chỉ có bảo mẫu vừa rồi đưa vào một bộ áo ngủ.

Hạ Úc Huân tắm rồi thay đổi quần áo, cùng Tiểu Bạch lên giường nằm ngủ.

Tiểu Bạch dường như sợ cô biến mất không thấy nữa dán sát vào cô, tay nhỏ nắm góc áo cô, hai mắt vụt sáng lên nhìn cô, xác định cô vẫn ở đây, mới nhắm mắt lại ngủ.

Đứa nhỏ này từ nhỏ đến lớn vẫn là lần đầu tiên rời khỏi cô lâu như vậy.

“Mẹ.....”

“Hà?”

“Mẹ, có phải mẹ không vui hay không? Con kể chuyện xưa cho mẹ nghe, mẹ đừng không vui được không?” Vẻ mặt cậu nhóc bất an cùng áy náy.

Hạ Úc Huân hôn nhẹ lên khuôn mặt nhỏ nhắn của cậu, nói: “Nói bậy, cùng bảo bối ở bên nhau, mẹ sao lại không vui?”

“Nhưng..... Con biết kỳ thật mẹ không muốn ở lại chỗ này, Tương Nhu là đang lợi dụng con để bắt mẹ ở lại, con hẳn là nên để mẹ đi, không nên ích kỷ mà hy vọng mẹ ở lại...”

Hạ Úc Huân nghe trong lòng một trận lên men, đau lòng không nhận được, chuyện người lớn bọn họ, lại liên lụy đến trẻ con rồi.....

“Mẹ xác thật không muốn cùng người kia ở bên nhau, nhưng, nơi này có con, mẹ nghĩ, so với không muốn thì vẫn muốn nhiều hơn! Cho nên, ngoan ngoãn ngủ, không được suy nghĩ lung tung!

Lại nói mẹ cũng rất lo lắng cho con, về sau cho dù mẹ không bên cạnh con như bây giờ, con cũng phải ngoan ngoãn ăn cơm, ngoan ngoãn ngủ, chờ mẹ tới đón con, nhất định phải nhìn thấy một Tiểu Bạch bảo bối khỏe mạnh, biết không?” Hạ Úc Huân nghiêm túc mà dặn dò nói.

“Đã biết mẹ! Tiểu Bạch sẽ nghe lời mẹ!” Cậu nhóc lời thề son sắt gật đầu đồng ý.

Hạ Úc Huân lúc này mới yên tâm chút, vỗ nhẹ sau lưng cậu, nói: “Ngủ đi! Mẹ hát cho con nghe..... Ngủ đi ngủ đi..... Bảo bối thân yêu của mẹ.....”

Thư phòng. Trên bàn bày ra một notebook, trong màn hình là video được phóng to nhất, bên trong phát hình ảnh ấm áp cô gái ôn nhu mà vỗ nhẹ dỗ đứa bé ngủ, khúc hát ru nhẹ nhàng chậm rãi vang lên trong căn phòng an tĩnh.....

Màn hình lập loè ánh sáng phản chiếu trên mặt người đàn ông, khiến cho vẻ mặt người đàn ông thoát nhìn mình diệt bất định.....

Thịch thịch thịch tiếng gõ cửa vang lên.

“Tiến vào.”

“BOSS, đây là văn kiện cần ngài ký tên.” Lương Khiêm ôm một chồng tư liệu đi đến.

“Để xuống đi.” Ánh mắt người đàn ông bất động, vẫn chuyên chú mà nhìn hình ảnh cô gái trong màn hình.

“Vâng.”

Lương Khiêm nhẹ bước chân lui ra ngoài, trước khi đi dư quang thấy được hình ảnh notebook trên bàn, khóe miệng hơi hơi run rẩy một chút.

Ách, anh nhìn thấy gì? Anh có phải hoa mắt hay không!

Vợ con mình không thể quang minh chính đại mà xem, còn phải lén nhìn từ camera.

BOSS quả thực đều sắp sửa si ngốc.....

Có cần thăm như vậy hay không, anh thật là không khoan tay ngồi nhìn rồi.....

Toàn bộ trang viên khắp nơi đều là đồ cổ danh họa, cho nên trên cơ bản toàn bộ các phòng đều trang bị cameras, Lãnh Tư Thần cũng đột nhiên nghĩ tới điểm này, không muốn quấy rầy hai mẹ con bọn họ gặp nhau không duyên cớ khiến người ta chán ghét, đành phải một mình ngồi ở chỗ này nhìn lén, để giải nỗi khổ tương tư.

Không có biện pháp, chỉ cần mình ở đó, cô liền sẽ dựng thẳng toàn thân lên, mở ra toàn bộ phòng bị, đem anh xem như kẻ địch và hồng thủy mãnh thú, chỉ có thể dùng phương pháp như vậy, chỉ có thời khắc như vậy, anh mới có thể nhìn thấy người quen thuộc trong trí nhớ.

Rõ ràng cô ở ngay bên cạnh, lại cảm giác khoảng cách giữa cô và mình xa xôi với vợ, luôn sợ hãi một khi không cẩn thận cô lại sẽ biến mất khỏi

thế giới của mình...

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 548: Người Đàn Ông Khổ Bức

Hạ Úc Huân đỡ được Tiểu Bạch ngủ, thật cẩn thận mà đem cánh tay mình rút ra, sau đó rốt cuộc nhịn không được “Tê” một tiếng nhú nhú mảy.

Trước đó lúc trèo lúc leo cây, động tác quá lớn, bả vai cô còn chưa chưa khỏi giờ phút này lại đang lâm râm đau đớn.

Hạ Úc Huân đem chỗ cổ áo nơi bả vai kéo xuống, quả nhiên nhìn thấy nơi đó sưng lên.

Đau đớn, không nghĩ tới sẽ ngủ lại, cũng không mang thuốc mỡ qua đây, xem ra chỉ có thể cố gắng chịu đựng.

Bên này đang chuẩn bị ngủ, đột nhiên nghe được tiếng gõ cửa.

Hạ Úc Huân đặt mộng ngồi dậy, cảnh giác hỏi: “Ai?”

“Hạ tiểu thư, là tôi.”

Nghe được là thanh âm bảo mẫu, Hạ Úc Huân thoáng nhẹ nhàng thở ra, hỏi: “Chuyện gì?”

“Tiên sinh nhờ tôi đưa đồ cho cô.”

“Đưa đồ?” Hạ Úc Huân hồ nghi mà cho bảo mẫu vào.

Vài phút sau, Hạ Úc Huân ngồi trên giường nhìn chăm chăm đồ vật bảo mẫu đưa vào mà ngây cấn.

Bởi vì không nghĩ tới Lãnh Tư Thần cư nhiên ngay cả thuốc mà mình không mang theo cũng có thể nghĩ đến, còn đưa đến đúng lúc như vậy.....

Trong thư phòng.

Lãnh Tư Thần hơi đứng dậy, vẻ mặt có chút khẩn trương nhìn màn hình.

Anh muốn biết phản ứng chân thật nhất của cô.

Chỉ tiếc, màn hình, cô chỉ là có chút giật mình mà cúi đầu, tựa hồ đang nhìn hướng dẫn trên hộp, cũng không có phản ứng gì đặc biệt, thậm chí ngay cả một tia cảm động đều không có.

Lãnh Tư Thần xiết chặt tay vịn xe lăn, trong lòng đang chua xót, giây tiếp theo lại bị một cảnh xuân sắc làm cho hoa mắt.....

Hạ Úc Huân nhìn hướng dẫn một lát, sau đó trực tiếp đem áo ngủ to rộng vén ra sau, lỏng lẻo mà treo ở bên hông, lộ ra hơn phân nửa thân thể, hình ảnh đẹp dễ cong cong như ẩn như hiện giữa những sợi tóc đen nhánh, trên da thịt lỏa lồ mơ hồ có thể thấy được dấu vết tối ngày đó anh lưu lại chưa tan.....

Ánh mắt Lãnh Tư Thần trong phút chốc bốc hỏa, một trận miệng khô lưỡi đắng.

Chỉ thấy cô đầu tiên là đem tóc dài vén qua bả vai bên kia, sau đó vịn nắp đem thuốc mỡ bôi vào lòng bàn tay, dùng độ ấm lòng bàn tay xoa cho tan ra, sau đó bôi đều trên vai, chậm rãi mát xa, bởi vì mát xa mà đau đớn phát ra tiếng rên rĩ rất nhỏ.....

Lãnh Tư Thần cảm giác được thân thể mình nhanh chóng có phản ứng, vươn tay đem notebook bang một tiếng khép lại, nhắm mắt lại thở hỗn hển.

Sau một lúc lâu, lại luyến tiếc mà đem notebook mở ra.

Nhưng Hạ Úc Huân đã bôi xong thuốc mặc lại quần áo.

Lãnh Tư Thần dựa vào lưng ghế, than nhẹ một tiếng xoa xoa ấn đường, sao lại cảm giác mình giống mấy tên biến thái.....

Vợ mình mà còn phải nhìn lén, anh đại khái là người đàn ông khổ bức nhất trên đời này.

Cứ như vậy lẳng lẳng mà ngồi trong thư phòng nhìn cô cùng con trai ngủ, trong nháy mắt đã hơn ba giờ trôi qua, Lãnh Tư Thần vẫn không chút buồn ngủ.

Trên tường đồng hồ chỉ hai giờ sáng, Lãnh Tư Thần đẩy xe lăn ra khỏi thư phòng, trước phòng ngủ Tiểu Bạch ngừng trong chốc lát, sau đó đẩy cửa lặng lẽ đi vào.

Anh cái gì cũng không có làm, chỉ là từ video muốn tới vị trí gần cô hơn chút, an tĩnh mà đẩy xe lăn ngồi cạnh mép giường, nương theo ánh trăng nhìn khuôn mặt hai mẹ con ngon giấc.

“Ừm..... Tương Nhu.....” Tuy rằng chỉ phát ra tiếng động cực nhỏ, Tiểu Bạch vẫn cực kỳ cảnh giác mà xoa xoa đôi mắt ngồi dậy, như một nhóc con bảo vệ đồ ăn che trước mặt Hạ Úc Huân, hỏi: “Chú muốn làm gì?”

“Chú chỉ là muốn nhìn cô ấy một chút, cái gì cũng sẽ không làm.” Lãnh Tư Thần nhẹ giọng nói, ngay sau đó khuỷu tay chống trên tay vịn xe lăn, chống cằm, tựa hồ chỉ như vậy nhìn cô cũng đã thỏa mãn.

Tiểu Bạch nghe vậy thoáng thả lỏng cảnh giác.

Thời gian một phút một giây qua đi, Lãnh Tư Thần thật sự cái gì cũng không có làm, ngay lúc Tiểu Bạch sắp hoàn toàn thả lỏng cảnh giác, Lãnh Tư Thần đột nhiên mở miệng nói: “Có thể hôn cô ấy một cái chứ?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 549: Địch Thủ Lớn Nhất

“Không thể!” Tiểu Bạch tức khắc hoàn toàn thanh tĩnh, không chút do dự cự tuyệt, một bộ thề sống chết bảo vệ.

Cậu không thích ánh mắt Tương Nhu nhìn mẹ, có loại cảm giác bảo vật của mình bị người khác ham muốn.

Sâu trong nội tâm cậu xác thật cũng khát vọng được như người khác, có ba ba, có gia đình hoàn chỉnh, nhưng, cậu lại không thích có người tới cướp mẹ của cậu, không thích có người cướp đi lực chú ý của mẹ, cướp đi tình yêu thương của mẹ!

Tuy rằng đêm nay cơ hội như vậy rất khó có được, nhưng tự biết ở trước mặt con trai không được, Lãnh Tư Thần chỉ có thể tiếc nuối mà chuyển động xe lăn đi ra ngoài.

Hả, không dự đoán được kết quả sẽ như vậy, anh giống như biến khéo thành vụng.

Lãnh Tư Thần đau đầu mà dè dè thái dương, xem ra, con trai không chỉ không thành bạn bè, còn có thể trở thành địch thủ lớn nhất của anh.

Sáng ngày hôm sau.

Tối hôm qua Hạ Úc Huân ngủ rất ngon, chống đỡ lưng mỏi bò dậy, xoa xoa đầu tóc hỗn độn, quay đầu liền thấy Tiểu Bạch bảo bối không biết vì

cái gì đã tỉnh, đang chống cằm chuyen chú mà nhìn mình.

“Làm sao vậy Tiểu Bạch?” Hạ Úc Huân chớp chớp mắt hỏi.

“Mẹ, con là bảo bối của mẹ sao?” Tiểu Bạch vẻ mặt nghiêm túc hỏi.

“Phốc.....” Hạ Úc Huân bật cười, xoa xoa tóc cậu, nói: “Con đương nhiên là bảo bối của mẹ a!”

“Vậy mẹ yêu con sao?” Tiểu Bạch lại hỏi, vẫn vẻ mặt vô cùng nghiêm túc, con người thậm chí có một tia khẩn trương.

“Mẹ đương nhiên yêu con rồi!” Hạ Úc Huân nhéo nhéo khuôn mặt nhỏ múp míp của cậu, quan tâm hỏi: “Làm sao vậy bảo bối, có phải gặp ác mộng hay không?”

Cậu nhóc lắc đầu, bám riết không tha mà tiếp tục hỏi: “Con là người mẹ yêu nhất sao?”

Hạ Úc Huân chỉ cho rằng cậu là đứa bé không có cảm giác an toàn, cười khê ôm cậu trấn an nói: “Bảo bối đương nhiên là người mẹ yêu nhất! Người yêu nhất!”

Tiểu Bạch cuối cùng cũng vừa lòng, ôm mẹ hôn một cái, nói: “Mẹ cũng là người con yêu nhất!”

Nói xong còn đặc ý nhìn thoáng qua người nào đó ở cửa.

Đối mặt với sự khiêu khích cùng tuyên thệ chủ quyền của con trai bảo bối, Lãnh Tư Thần bất đắc dĩ mà ho nhẹ một tiếng: “Dậy rồi? Ăn cơm.”

“Chú đi ra ngoài trước, mẹ phải thay quần áo!” Tiểu Bạch lời lẽ chính đáng.

Lãnh Tư Thần sờ sờ cái mũi, đành phải rời đi trước, đóng cửa.

“Mẹ yên tâm, Tiểu Bạch sẽ bảo vệ mẹ!” Cậu nhóc vẻ mặt nghiêm túc nói.

Hạ Úc Huân không biết tối hôm qua xảy ra chuyện gì, bất quá trong lòng vẫn ấm áp, vui vẻ mà dùng trán chạm trán con trai, đáp: “Uhm, có bảo bối ở đây, mẹ rất có cảm giác an toàn!”

“Mẹ, mẹ thay quần áo đi, con đi xuống dưới chờ mẹ nha!”

“Được, ngoan!”

-

Vài phút sau, Hạ Úc Huân đi xuống lầu.

Lãnh Tư Thần thấy cô vẫn bộ y phục dạ hành tối hôm qua, sắc mặt hơi trầm xuống, anh đã cho bảo mẫu chuẩn bị quần áo cho cô, nhưng cô lại không mặc.

Đây là có ý, cô không chuẩn bị ở chỗ này lâu dài.

“Mẹ, mau tới ăn sáng!” Tiểu Bạch sẵn sóc mà thay Hạ Úc Huân kéo ghế dựa, dọn xong chén đĩa, múc thêm một chén cháo, Lãnh Tư Thần hoàn toàn không có đường sống chen tay vào.

Một bữa sáng, giữa hai cha con có thể nói là sóng ngầm mãnh liệt, Hạ Úc Huân trái lại ăn không hề có cảm giác.

An tĩnh trên bàn cơm, di động Hạ Úc Huân đột nhiên vang lên.

“Tôi nghe điện thoại.” Hạ Úc Huân cầm di động đi ra xa chút.

“Alo, học trưởng.....”

“Hạ Úc Huân! Nha đầu chết tiệt kia em cứ nhiên trắng đêm không về!”
Di động đột nhiên truyền đến tiếng rống to đầy kích động của đàn ông.

Hạ Úc Huân cau mày đem điện thoại đưa ra xa chút, đáp: “Anh sao lại biết.....”

“Vô nghĩa, anh ở ngay nhà em!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 550: Khổ Nhục Kể Em Cũng Sẽ Làm

“Em đi! Anh sao lại chạy đến nhà em làm gì? Em không phải nói chị Mộng Oanh không ở bên cạnh em sao?” Hạ Úc Huân sắp sửa suy sụp.

“Em nói vậy anh liền phải tin sao? Em còn chưa thoát khỏi hiềm nghi đầu! Đừng lãng sang chuyện khác nữa, anh hỏi em, em hiện tại có phải ở nhà Lãnh Tư Thần hay không?”

“Thì như thế nào?”

“Hạ Úc Huân em có phải điên rồi không? Anh phí sức chín trâu hai hổ mới giúp em liên hệ được luật sư ly hôn chuyên nghiệp nhất đến, đừng nói với anh em hiện tại muốn cùng anh ta gương vỡ lại lành?”

“Anh có thể đừng nói gió thì có mưa được không? Ai nói em muốn cùng anh ta gương vỡ lại lành? Em là đi xem Tiểu Bạch có tốt không thôi?” Hạ Úc Huân vô ngữ.

Âu Minh Hiên cười lạnh một tiếng: “Xem Tiểu Bạch cần phải ở đó suốt một buổi tối đều không trở lại như vậy sao? Tên khốn kia có phải nói với Tiểu Bạch không cho em rời đi hay không, để em ở lại chăm sóc con cho nên em liền ở lại?”

“Gần như là thế.....” Hạ Úc Huân lẩm bẩm.

“Fuck! Anh liền biết! Đây là âm mưu của anh ta! Âm mưu em nhìn không ra sao? Hạ Úc Huân em có phải đồ ngốc không hả?

Em nếu tiếp tục ở đó nữa, bước tiếp theo anh ta tuyệt đối sẽ dùng mọi cách cám dỗ em.

Em nếu có tự tin đối với sự hỏi han ân cần ôn nhu săn sóc chỉ xem anh ta như cục đá, dùng khổ nhục kế với em có thể thờ ơ, anh ta cời hết nằm trên giường em đều không phản ứng, vậy em cứ yên tâm lớn mật mà tiếp tục ở lại nơi đó đi! Anh tuyệt đối không ngăn cản em!” Âu Minh Hiên kích động nói.

Hạ Úc Huân: “.....”

“Làm không được có phải hay không? Làm không được thì nhân lúc còn sớm lăn về đây cho lão tử! Chút đẳng cấp aasyu của em ở trước mặt anh ta quả thực không đủ nhìn! Anh đây là muốn nước ấm nấu ếch hiệu hay không? Tin tưởng anh, anh sẽ không lừa gạt em, cùng là đàn ông, trong lòng tên kia suy nghĩ cái gì, anh hiểu thấu hết!”

“Nhưng.....”

“Anh biết em lo lắng cho Tiểu Bạch, tạm thời nhẫn nại một chút, nhanh chóng trở về cùng luật sư thương lượng phương án, em không phải có thể nhanh chóng đón Tiểu Bạch về đó sao!”

“Em đã biết, em lập tức liền trở về.”

“Được, em nhanh lên, anh liền sắp xếp cho em gặp mặt luật sư.”

Hạ Úc Huân vốn đang có chút do dự cùng luyến tiếc, một cuộc điện thoại của Âu Minh Hiên, cô lại lần nữa tàn nhẫn hạ quyết tâm.

Hạ Úc Huân tâm sự nặng nề mà về tới phòng khách, đầy mặt xin lỗi nói: “Tiểu Bạch, thực xin lỗi, mẹ có việc phải đi trước, lần sau lại qua thăm con.”

“Mẹ.....” Đang ăn cơm Tiểu Bạch ngẩn ra, nước mắt như hạt châu trong nháy mắt nhịn không được lăn xuống.

Tim Hạ Úc Huân đều sắp nát, nhanh chóng đem cậu nhóc ôm vào trong ngực ôn nhu dỗ: “Bảo bối đừng khóc..... Con khóc, mẹ cũng muốn khóc.....”

Lúc này đây, cậu nhóc lại không hiểu chuyện mà nhẫn nhịn, đại khái là mấy ngày qua trong lòng thật sự áp lực và bất an quá nhiều, chôn vào lòng Hạ Úc Huân thương tâm không thôi mà khóc rống lên, khóc đến thân mình run run lên.

Hạ Úc Huân vốn đang dỗ Tiểu Bạch, cuối cùng không nhịn được, cũng không ngừng rơi nước mắt.

Đối diện bàn ăn, khuôn mặt Lãnh Tư Thần căng thẳng, không cảm xúc mà ngồi ở chỗ kia.

Lúc Lương Khiêm lại đây nhìn thấy một hình ảnh như vậy, hai mẹ con ôm đầu khóc rống, BOSS hệt như đại ma vương vẻ mặt đáng sợ mà ngồi ở chỗ kia.....

Vừa muốn rảo bước tiến lên một chân lại lui trở về, tình huống này, anh vẫn là lảng tránh vẫn hơn!

Tiền Hạ Úc Huân đi, Tiểu Bạch cực kỳ bi thương không thềm liếc mắt nhìn Lãnh Tư Thần một cái, không rên một tiếng mà một mình lên lầu, đem mình nhốt trong phòng.

Ngồi lên giường nơi còn lưu lại hơi thở của mẹ, câu nhóc lau nước mắt, trên mặt đã không còn vẻ bất lực cùng mềm yếu.

Hừ, Tương Nhu, chú cho rằng chỉ có chú mới biết dùng khổ nhục kế sao? Cậu đây là gây ông đập lưng ông!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 551: Anh Nếu Tàn Phế Em Chịu Trách Nhiệm?

Hạnh Hoa Thôn.

Hạ Úc Huân vừa về đến nhà liền nhìn thấy Âu Minh Hiên vô cùng tự nhiên mà ngồi trên sofa phòng khách nhà cô, hai chân gác bàn trà, trong lòng ngực ôm gối ôm hellokitty hồng nhạt của cô, vui vẻ thoải mái mà vừa dùng di động chơi trò chơi vừa gặm táo.....

Trong miệng còn ồm ồm: “Tiểu nguyệt nha, mang lên cho tôi ấm trà!”

Bộ dáng kia, khôi phái nói có bao nhiêu đáng đánh đòn.

Hạ Úc Huân thay đổi dép đi vào phòng, một chân đá vung lên đá vào eo anh, nói: “Lần trước đã cảnh cáo anh còn dám tái phạm! Sai ai vậy hả! Tiểu nguyệt nha là anh có thể gọi sao? Anh thật đúng là đem nhà người ta xem như nhà mình có phải hay không?”

“Ngao, nha đầu chết tiệt kia! Em đá hương nào đó hả! Em có biết eo đối với một người đàn ông có bao nhiêu quan trọng không hả?” Âu Minh Hiên khẩn trương không thôi mà xoa eo, thấy Hoa Thủy Nguyệt bưng trà đi tới, ngao ngao kêu: “Thuốc thuốc thuốc! Tiểu nguyệt nha, mau lấy thuốc tiêu sưng tới cho anh!”

“Chị Nguyệt, chị cứ làm việc của chị đi! Đừng bận tâm đến anh ấy!” Hạ Úc Huân đem Tần Mộng Oanh đẩy mạnh vào bếp, cùng cô nháy mắt, xác định chưa bị lộ mới an tâm đi ra.

“Hạ Úc Huân, anh nếu tàn phế em chịu trách nhiệm?” Âu Minh Hiên còn đang gào lên.

Hạ Úc Huân vẻ mặt khinh thường nhìn dáng vẻ khẩn trương của anh, nói: “Phế đi cũng là do bản thân anh cả ngày túng đục quá độ mới phế, đừng ăn vạ trên người em!”

“Anh.....” Âu Minh Hiên bị nghẹn đến một chữ đều nói không nên lời.

Túng đục quá độ! Nha đầu chết tiệt kia thật đúng là rắc muối ngay miệng vết thương anh!

“Về sau không cho phép chạy đến nơi này của em! Em cùng anh nói chuyện, anh có nghe hay không? Chị Nguyệt của em không phải người hầu của anh!”

“Có thể hầu hạ anh là phúc phận của cô ấy, bên cạnh anh mỹ nữ như mây, anh còn không cho bọn họ có cái cơ hội kia nữa là!” Âu Minh Hiên rung chân nói.

“Anh cũng biết bên cạnh anh mỹ nữ như mây, mấy năm nay chơi chưa đủ vui sao? Làm gì một hai phải bắt lấy một cô gái từng có con không buông, Âu Minh Hiên anh có phải có bệnh hay không?” Hạ Úc Huân vẻ mặt vô ngữ, ngay sau đó hỏi dò: “Hay là..... Lạc Lạc thật sự là con gái anh?”

“Em quản nhiều như vậy làm cái gì! Dù sao anh có lý do cần phải tìm được cô gái kia! Hạ Úc Huân anh lại cảnh cáo em một lần nữa, nếu như bị anh phát hiện em gạt anh, tình bạn giữa hai chúng ta liền chấm dứt!”

Nhìn vẻ mặt Âu Minh Hiên, tuyệt đối là nghiêm túc.

Hạ Úc Huân khéo miệng khê giật, thật không biết lờ như người này người này biết Hoa Thủy Nguyệt chính là Tần Mộng Oanh sẽ nháo thành

dạng gì.....

Mặc kệ, dù sao lừa đều lừa, lừa đến cùng!

Âu Minh Hiên trên dưới đánh giá cách hóa trang của cô một cái, mặt lộ vẻ khinh thường, nói: “Mặc thành như vậy, em cho rằng em đang diễn Charlie ‘s Angels sao? Lãnh Tư Thần kia bắt ba ba trong rọ liền chờ em đưa tới cửa a! Anh nói lần sau trước khi làm việc gì em có thể nói trước cho anh một tiếng, đừng không đầu không đuôi mà liền xằng bậy như vậy được hay không a?”

“Nói cho anh làm gì? Chỉ số thông minh của anh nói không chừng còn chưa bằng em đâu!” Hạ Úc Huân nhỏ giọng nói thầm.

“Em nói cái gì?” Âu Minh Hiên vênh tai.

“Không có gì, anh nói hẹn luật sư cho em, hẹn được chưa?”

“Anh làm việc em còn không yên tâm sao? Hẹn rồi, tối nay 8 giờ tại nhà hàng Pháp Senna. Tư liệu của em anh đã gửi qua cho anh ta xem, em đi trực tiếp cùng anh ta nói chuyện là được.” Âu Minh Hiên nói xong vỗ vỗ mông đứng lên: “Thôi, biết em ghét bỏ anh, anh liền đi!”

“A, đúng rồi!” Mới vừa đi được vài bước lại đứng lại, nói: “Hạ Úc Huân, anh lại cảnh cáo em một lần nữa..... Ngao ngao ngao.....”

Lời còn chưa dứt trực tiếp bị Hạ Úc Huân không thể nhịn được nữa một đường đá ra khỏi cửa.

Nhìn người kia ở nơi xa không ngừng phúi dấu chân trên mông, Hạ Úc Huân vô ngữ mà gõ nhẹ cửa.

“Úc huân, làm khó em rồi.” Tần Mộng Oanh xin lỗi nói.

“Không có việc gì, tên này chính là ngứa da, đánh hai lần liền yên tĩnh!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 552: Thủ Đoạn Đặc Thù

Buổi tối, Hạ Úc Huân tới nhà hàng trước mười lăm phút.

Khoảng 8 giờ kém 5 phút, luật sư hẹn liền tới rồi.

“Thật ngại quá Hạ tiểu thư, để cô đợi lâu. Đây là danh thiếp của tôi.”

“Đâu có, tôi cũng vừa đến!” Hạ Úc Huân tiếp nhận danh thiếp, nhìn trên danh thiếp viết hội sự vụ Lợi Đạt, luật sư Triệu Tu Viễn.

“Triệu luật sư mời ngồi! Có phải từ giờ trở đi bắt đầu tính giờ hay không?”

Triệu Tu Viễn cười cười, nói: “Không cần, tôi và Âu tổng là bạn học cũ, cậu ấy giúp tôi không ít lần, coi như là trả lại cậu ấy một món nợ ân tình.”

Hạ Úc Huân cười khố, đáp: “Ân tình này..... Cũng không nhỏ.....”

“Ha ha, rốt cuộc ai cũng không muốn đắc tội với nhân vật như Lãnh Tư Thần, nếu không phải Âu tổng mở miệng, ai đến vụ án này tôi cũng không thể nhận!” Triệu Tu Viễn cho cô một ánh mắt “Cô hiểu mà”.

“Lần này thật sự là phiền ngài rồi!” Hạ Úc Huân xin lỗi nói.

“Hạ tiểu thư đừng có gánh nặng tâm lý, phúc họa tương y, nếu vụ án này thắng, tôi cũng coi như là nhất chiến thành danh.” Triệu Tu Viễn cũng

không nhiều lời vô nghĩa, đem văn kiện trong túi ra, nói: “Như vậy, bây giờ chúng ta liền bắt đầu đi!”

“Được.”

Hai người khẩn trương thảo luận, thời gian từ từ trôi qua, sắc mặt Hạ Úc Huân càng ngày càng nặng nề.

“Nói nhiều như vậy..... Cũng chỉ có ba phần thắng.....” Hạ Úc Huân đột nhiên có chút nhụt chí.

“Ba phần là còn nhiều, tuy rằng loại tình huống này toà án có khuynh hướng phán nghiêng về phía người mẹ, nhưng xem tình huống tinh thần cô xác thật là vấn đề lớn, nếu thừa kiện, luật sư của đối phương khẳng định sẽ bắt lấy điểm này không buông.

Hơn nữa Lãnh Tư Thần đặc biệt biết ứng xử, toà án đối với Thiên Úc ấn tượng luôn luôn rất tốt. Tuy rằng tội trùng hôn xác thật là nhược điểm không tôi, nhưng, tình huống của anh ta nhiều lắm chớ xem như trùng hôn chưa thành, lại còn dưới tình huống đang cho rằng cô đã chết.

Về phần phương diện sinh hoạt cá nhân, Lãnh Tư Thần quả thực sạch sẽ đến mức paparazzi chuyên nghiệp nhất cũng không moi được chút tin tức nào trên người anh ta, duy nhất tai tiếng một lần năm trước anh ta cùng con riêng Lâm gia kia cũng là bắt gió bắt bóng, ở toà án căn bản không có biện pháp dùng!” Triệu Tu Viễn cũng thực bất đắc dĩ.

“Chẳng lẽ không có biện pháp khác sao?” Hạ Úc Huân vội vàng hỏi.

Triệu Tu Viễn nhìn cô một cái, tựa hồ muốn nói gì đó lại thôi, sau một lúc lâu thử thăm dò mở miệng nói: “Thứ lỗi cho tôi hỏi một câu, Hạ tiểu thư không ngại dùng một ít thủ đoạn đặc thù chứ?”

“Thủ đoạn đặc thù?” Hạ Úc Huân khó hiểu.

“Vì dụ như, tới toà án, có thể nói là anh ta cưỡng gian cô.” Triệu Tu Viễn nói.

Hạ Úc Huân biến sắc: “Nhưng chúng tôi hiện tại là vợ chồng hợp pháp!”

“Nhưng lần đó cô mang thai Tiểu Bạch, hẳn là trước khi kết hôn.” Triệu Tu Viễn nhìn tư liệu, Âu Minh Hiên viết trên tư liệu là năm sinh thực sự của Tiểu Bạch.

“Hơn nữa điểm này, khả năng thắng kiện của chúng ta.....”

“Không được!” Hạ Úc Huân có chút kích động đến cắt ngang anh nói, hiển nhiên không thể tiếp thu “Thủ đoạn đặc thù” như vậy.

“Được rồi, chúng ta nghĩ cách khác vậy.”

Triệu Tu Viễn cũng biết đột nhiên đưa ra biện pháp này khả năng cô đồng ý không lớn, cũng không ép cô, tiếp tục nói: “Âu tổng cho tôi những thứ này là tư liệu bên ngoài, rất nhiều chuyện tôi cũng không rõ ràng, đối với tôi như vậy ảnh hưởng vẫn là khá lớn, không biết Hạ tiểu thư có thể cho tôi thêm một chút tin tức hay không?”

Ví dụ như, Lãnh Tư Thần người đàn ông điều kiện như vậy, cô vì sao nhất định phải ly hôn, ẩn tình trong đó, có thể lợi dụng một chút hay không?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 553: Lại Đây Cùng Anh Uống Rượu

“Điểm này cho dù đến toà án, thẩm phán chắc chắn cũng phải hỏi cô, cô nếu trả lời lý do tình cảm tan vỡ, đối với bên phía chúng ta chỉ sợ không có bất cứ trợ giúp gì cả.”

“.....” Nghe Triệu Tu Viễn nói, sắc mặt Hạ Úc Huân âm trầm, một chữ đều nói không nên lời.

Cô có thể nói cái gì?

Chẳng lẽ muốn cô trước tòa cùng mọi người nói ra chuyện năm đó sao?

Nói ba cô bị thủ hạ của Lãnh Tư Thần ám sát!

Vì cái gì thủ hạ Lãnh Tư Thần phải ám sát ba cô?

Bởi vì người mà thủ hạ của Lãnh Tư Thần vốn dĩ muốn ám sát là mình!

Bọn họ lại hỏi vì cái gì muốn ám sát mình?

Bởi vì Lãnh Tư Thần buôn bán trái pháp luật, bởi vì cô mà muốn giải tán tổ chức, cho nên cô bị một bộ phận thành viên phái cấp tiến của tổ chức giận chó đánh mèo trả thù!

Những điều này, cô sao có thể nói ra!!!

Lãnh Tư Thần thật vất vả mới đi đến ngày hôm nay, thật vất vả mới có thể một lần nữa đứng dưới ánh mặt trời, tất cả tiền của anh cũng đều quyên góp ra ngoài.....

Hạ Úc Huân gắt gao nắm chặt ngón tay, thân thể run nhè nhẹ, sau một lúc lâu, chỉ nói ra một câu: “Thực xin lỗi.....”

Thấy Hạ Úc Huân cảm xúc không đúng, Triệu Tu Viễn đứng lúc ngưng đề tài, an ủi nói: “Hạ tiểu thư đừng quá khẩn trương, chúng ta vẫn còn cơ hội, cô nên về nhà suy nghĩ kỹ một chút, chủ yếu vẫn là tôn trọng ý kiến cá nhân cô.”

“Mặt khác, kỳ thật phương pháp tốt nhất vẫn là người có thể cùng hân hảo nói nói chuyện, tranh thủ trong lén lút giải hòa.” Triệu Tu Viễn cố ý lại bổ sung một câu.

“Tôi đã biết, cảm ơn anh, Triệu luật sư.”

“Đừng khách khí, hôm nay tới đây thôi, tôi đi trước.”

“Được.”

Sau khi Triệu Tu Viễn rời đi, Hạ Úc Huân rã rời ngồi trên ghế, khắp mặt đều là mệt mỏi.

Ngồi suốt hơn hai giờ, thẳng đến khi người phục vụ lại đây dò hỏi, cô mới thất thần mà thanh toán tiền rời đi.

Đi xuống lầu, đang hồn vía lên mây mà đứng ở đường gọi xe, di động cô đột nhiên vang lên.

Nhìn dãy số trên màn hình di động, ánh mắt Hạ Úc Huân bỗng dừng căng thẳng.

Dãy số này cô không lưu trong máy, lại quen thuộc đến đời này đều không thể quên được.

Đây là số năm đó Lãnh Tư Thần dùng, không nghĩ tới cứ nhiên đến bây giờ đều không thay đổi.

“Alo?” Không biết có phải chuyện có liên quan đến Tiểu Bạch không, Hạ Úc Huân do dự mà nhận.

“Lại đây cùng anh uống rượu.”

Hạ Úc Huân: “.....”

Di động bên kia quả nhiên truyền đến thanh âm Lãnh Tư Thần, nhưng nói ra lại khiến cô thiếu chút nữa đem điện thoại cúp ngay lập tức.

Tôi bồi an hem gái anh! Người này chỉ một câu mình là ai đều không nói, trực tiếp chỉ là một câu như vậy, xem cô là cái gì?

“Anh là ai a? Bệnh tâm thần!”

“Anh biết em biết anh là ai.”

“.....” Khẩu lệnh này là sao đây.....

“Lại đây bồi anh.” Ngờ khí ra lệnh.

“Tôi đã ngủ rồi.” Hạ Úc Huân lạnh lùng nói.

Lãnh Tư Thần cười nhẹ một tiếng, nói: “A, ngủ ở trên đường sao?”

“Anh có ý gì?” Hạ Úc Huân lập tức cảnh giác mà nhìn bốn phía.

“Ngẩng đầu, hướng 9 giờ.”

Hạ Úc Huân xoay nửa vòng, di động lại truyền đến tiếng cười khẽ của người đàn ông: “Em quay ngược rồi.”

Hạ Úc Huân đen mặt quay lại một lần nữa, sau đó liền nhìn cửa sổ lầu hai bên đối diện, bóng dáng Lãnh Tư Thần mê hoặc lòng người dưới ánh đèn.....

Quả thực là bóng dáng sát!

Tên kia đang dựa vào ghế, trong tay nâng một ly rượu, hương cô hơi nâng nâng.

“Anh theo dõi tôi?” Cô không nghĩ tới Lãnh Tư Thần ở ngay đối diện nhà hàng cô vừa ăn.

“Trùng hợp, đây là vận mệnh.”

Hạ Úc Huân, “.....”

Người này là uống say rồi sao?

Bất quá cô vẫn tin tưởng xác thật là trùng hợp, nếu thật sự là anh làm, người này tuyệt đối sẽ thừa nhận, vẫn là các loại đương nhiên quang minh chính mà thừa nhận.

Hạ Úc Huân nghĩ đến trước đó cùng Triệu Tu Viễn nói chuyện, do dự một lát sau liền đi về phía đối diện.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 554: Tiểu Huân, Rất Nhớ Em

Ánh đèn mờ ảo.

Mặt Lãnh Tư Thần so với ngày thường tà tứ cùng mị hoặc hơn một phần, thoát nhìn cũng càng thêm nguy hiểm.

Hạ Úc Huân còn cách hơn mười bước liền dừng lại, có chút không dám tiến lên.

“Lại đây.”

Cô không nghe rõ tiếng anh, nhưng nhìn khẩu hình anh liền hiểu.

Hít sâu một hơi, “Tháp tháp tháp” đạp giày cao gót đi qua.

Đang muốn ngồi xuống ở vị trí đối diện anh, cánh tay đột nhiên bị một lực mạnh lôi kéo qua, giây tiếp theo, cô liền ngã trên đầu gối ấm áp người đàn ông.....

“Anh.....”

“Tiểu Huân, rất nhớ em.....” Lãnh Tư Thần nhẹ nhàng ôm eo cô, đầu chon vào cổ cô, trên người mang theo mùi rượu thuần túy.

Ngửi khí kia, thật giống như đã qua mấy đời chưa gặp cô.

Hạ Úc Huân cơ hồ ngẩn ra, người này thật sự là uống say sao?

Cũng đủ nhàn hạ thoải mái, một mình ngồi ở chỗ này uống rượu, vừa rồi cô nhìn thấy rượu vang đỏ trong tầm tay anh hình như đã không còn hơn nửa chai.

Noi đông người cứ như vậy ôm vào trong ngực, Hạ Úc Huân đang xấu hổ suy nghĩ muốn giãy giụa, lại đột nhiên phát hiện toàn bộ nhà ăn trống rỗng, ngoại trừ bọn họ, một người đều không có, vừa rồi thất thần cư nhiên đều không có chú ý.

“Buông tôi ra!” Hạ Úc Huân vặn vẹo thân thể muốn rời đi.

“Không buông!” Lãnh Tư Thần hai tay giống như đúc bằng sắt, không chút sút mẻ.

“Lãnh Tư Thần!” Hạ Úc Huân bực.

“Gọi anh A Thần.” Anh không vui.

“Anh còn như vậy nữa tôi sẽ tức giận!” “Em lại nhúc nhích nữa, anh sắp có phản ứng.....” Thanh âm người đàn ông đặc biệt khàn khàn.

“.....” Hạ Úc Huân nóng mặt, nhéo nhéo ấn đường, nói: “Lãnh Tư Thần, thả tôi xuống, chúng ta từ từ nói chuyện!”

Lãnh Tư Thần ôm cô, nhẹ ngửi hơi thở dễ chịu trên người cô, nói: “Hả? Nói chuyện gì? Ngoại trừ tình yêu, anh không có gì muốn nói với em.”

Hạ Úc Huân: “.....”

Cô thật là không cách nào cùng người này từ từ nói chuyện.....

Hạ Úc Huân hít sâu một hơi, nói: “Buông tay, chờ anh tỉnh táo, tôi lại đến tìm anh.”

Lãnh Tư Thần cắn răng, nói: “Anh rất tỉnh táo! Hạ Úc Huân, anh rất tỉnh táo! Em hôm nay tới gặp Triệu Tu Viễn, em tìm hấn làm cái gì?”

“Tôi.....” Bởi vì chợt dạ, cô cơ hồ đã quên chất vấn anh rõ ràng nói không theo dõi mình, vì cái gì biết cô cùng Triệu Tu Viễn gặp mặt.

“Hạ Úc Huân, em muốn ly hôn với anh! Em muốn ly hôn với anh có phải hay không?” Ngữ khí Lãnh Tư Thần lạnh như sắt, nói: “A, Triệu Tu Viễn chẳng lẽ không nói cho em biết, hy vọng em thắng kiện chưa được ba phần?”

Hạ Úc Huân cắn cắn môi không nói chuyện.

“Triệu Tu Viễn ra chủ ý gì cho em? Để anh đoán xem.....” Khớp xương ngón tay Lãnh Tư Thần theo thói quen mà gõ mặt bàn, mặt đầy trào phúng nói: “Hấn bảo em ở trước tòa nói..... Là anh cưỡng bức em đúng hay không?”

Hạ Úc Huân sống lưng cứng đờ, sau một lúc lâu nhàn nhạt nói: “Anh ta nói như vậy, nhưng tôi không đồng ý.”

“Sao? Lương tâm cắn rứt?” Lãnh Tư Thần cười lạnh, con ngươi lại cất giấu một tia hy vọng không dễ phát hiện.

Hạ Úc Huân cười khổ, đáp: “Vậy còn phải hỏi sao? Căn bản là sẽ không có người tin, nói tôi cưỡng bức anh còn kém không nhiều lắm, ai sẽ tin tưởng Lãnh Tư Thần anh muốn có được một cô gái mà phải cưỡng bức cô ta.”

“A, Hạ Úc Huân, vì sao em vẫn không chịu thừa nhận là em không đành lòng, là em luyến tiếc anh chứ?”

Trong mắt người ngoài, 5 năm trước Lãnh Tư Thần bị đuổi ra khỏi Lãnh gia hai bàn tay trắng, hoàn toàn có thể làm ra chuyện như vậy!

A đúng rồi, em còn có thể nói là anh giết ba em, hoặc là trực tiếp cùng
thẩm phán tố giác những chuyện năm đó anh đã làm, như vậy.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 555: Anh Biết Em Yêu Anh

“Lãnh Tư Thần anh câm miệng cho tôi!!!”

Hạ Úc Huân rốt cuộc thật sự giận, hơn nửa ngày mới nhắm mắt bình tĩnh lại, nỗ lực thử cùng anh thương lượng, nói: “A Thần, cuộc hôn nhân này của chúng ta vốn dĩ chính là sai lầm!”

“Sai lầm..... Đối với em mà nói thì ra là sai lầm sao? Nhưng lại là quyết định chính xác nhất trong đời này của anh!” Lãnh Tư Thần đem cô ôm càng chặt hơn, cơ hồ muốn dùng sức đem cô dung nhập vào huyết nhục, nói: “Hạ Úc Huân, anh không tin em thật sự nhẫn tâm như vậy với anh!”

Em yêu anh, anh biết em yêu anh!

Bởi vì em yêu anh, cho nên mới không đành lòng như vậy đối với anh; bởi vì em yêu anh, cho nên mới luôn cự tuyệt anh; bởi vì em yêu anh, cho nên mới sợ cùng anh ở bên nhau!”

Trái tim Hạ Úc Huân một trận co chặt, quay đầu đi, đôi môi khẽ run lên nói: “Hiện tại nói yêu hay không yêu còn có ý nghĩa gì?”

Lãnh Tư Thần, có ý nghĩa sao? Tra tấn nhau như vậy là có ý nghĩa sao?

Vì sao anh không thể lui một bước ngẫm lại? Trong thiên hạ không phải tất cả người yêu nhau đều có thể thành gia đình, anh biết rõ chúng ta không có khả năng, làm bạn cũng có thể không phải sao?”

“Ha! Bạn bè.....” Lãnh Tư Thần run rẩy bả vai cười nhẹ, ngay sau đó bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn chăm chăm cô, gần từng chữ một nói: “Hạ Úc Huân, em thật sự biết ý nghĩa của hai chữ bạn bè chứ?”

Ý nghĩa là về sau em sẽ cùng người đàn ông khác ở bên nhau, em sẽ kêu hân là ông xã, Tiểu Bạch sẽ gọi hân là ba, em sẽ cùng hân nắm tay, ôm, làm tình, sinh con cho hân!

Ngày nào đó, ở trên phố gặp được, em một tay dắt con trai, một tay nắm tay người đàn ông kia, hướng anh nói một tiếng, thật trùng hợp Lãnh tiên sinh.....

Đây là bạn bè!

Hạ Úc Huân, đây là bạn bè!

***** em cứ nhiên nói muốn cùng anh làm bạn bè! Đi ***** bạn bè! Hạ Úc Huân, em là người phụ nữ của anh, là bà xã anh, là vợ anh! Là của anh! Là của anh.....”

Hạ Úc Huân rút cuộc dùng sức tránh thoát anh, kích động nói: “Như vậy có cái gì không đúng? Tôi sẽ nỗ lực quên quá khứ, một lần nữa bắt đầu, anh cũng có thể thử tiếp thu người khác! Không thử sao biết không khả năng? Vì cái gì anh nhất định phải cố chấp như vậy! Nhất định phải làm cho lưỡng bại câu thương!”

Cô gào thét lớn, nói cho anh nghe, càng như là nói cho chính mình nghe.

“Thử tiếp thu người khác.....” Lãnh Tư Thần khước miệng vô cùng chua xót.

Còn có cái gì đau khổ hơn so với việc cô gái mình thương yêu đẩy mình cho một cô gái khác. Vì cái gì?

Bởi vì anh yêu em, bởi vì anh yêu em a!

Hạ Úc Huân..... Em cô gái không lương tâm này.....

“Hạ Úc Huân, chắc chắn muốn cùng anh ly hôn phải không?” Sau một lúc lâu, trong bầu không khí yên tĩnh truyền đến thanh âm không chút độ ấm của Lãnh Tư Thần.

“Đúng.” Cô nghe được tự mình máy móc mà trả lời.

“Được, anh sẽ thử, nếu thành công, anh liền thả em đi.”

.....

Thẳng đến lúc đã xuống dưới lầu, Hạ Úc Huân còn có chút thần thờ.

Đàm phán này, xem như thành công sao?

Nhưng, chỉ là nói thử xem mà thôi, ai biết phải thử bao lâu? Cuối cùng kết quả như thế nào?

Lời này giống như là ngân phiếu khổng.....

Cô cùng Lãnh Tư Thần cùng nhau xuống lầu.

Ven đường dừng lại chiếc Maybach quen thuộc của Lãnh Tư Thần, Lương Khiêm ân cần mà chạy tới giúp nâng xe lăn của Lãnh Tư Thần lên, sau đó có chút không biết làm sao nhìn Hạ Úc Huân, không biết cô có cùng nhau đi hay không.

Nhưng BOSS cũng khuôn mặt lạnh lùng không nói lời nào, Lương Khiêm đành phải phỏng đoán thánh ý, căng da đầu đi đến trước mặt Hạ Úc Huân, nói: “Hạ tiểu thư, trễ rồi, đừng gọi xe nữa, tôi đưa cô trở về?”

“Không tiện đường, tôi vẫn là gọi taxi đi thôi, có thể dùng phần mềm gọi, rất nhanh.” Hạ Úc Huân khéo léo cự tuyệt.

“VẬY.....” Lương Khiêm vẻ mặt khó xử mà nhìn lên BOSS nhà mình, quả nhiên, sắc mặt càng đáng sợ.

Ngay lúc Hạ Úc Huân cúi đầu dùng di động mở phần mềm gọi xe, cách đó không xa đột nhiên truyền đến một tiếng phụ nữ hét chói tai.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 556: Đá Xoay Chuyển

Hạ Úc Huân theo bản năng mà ngẩng đầu nhìn về phía phát ra thanh âm.

Chỉ thấy đối diện trước nhà hàng Senna Pháp cô cùng Triệu Tu Viễn gặp mặt dùng cơm, một người đàn ông thân hình cao lớn tay nắm chân đá một cô gái trối gà không chặt, vừa đánh vừa dùng lời lẽ không sạch sẽ mà hùng hùng hổ hổ.....

Hạ Úc Huân lúc ấy tính tình nóng nảy liền bùng phát, đem túi xách và di động trong tay ném cho Lương Khiêm bên cạnh, nói: “Giúp tôi giữ một chút!”

Sau đó liền như hỏa tiễn phóng ra giày cao gót mười hai centimet hấp tấp mà bay qua, sau khi chạy tới, trực tiếp một cái xoay chuyển đá bay qua, người đàn ông vạm vỡ 1 mét 8 trong nháy mắt ầm ầm ngã xuống đất, kêu thảm thiết như giết heo lăn lộn trên mặt đất.....

Cả sự việc lúc bắt đầu phát sinh từ đầu tới đuôi chưa đến mười giây đồng hồ.

Lương Khiêm: “.....”

Lãnh Tư Thần: “.....”

Lương Khiêm cách đó không xa hoàn toàn không kịp phản ứng trở mắt nhìn một màn bất thành linh kia, gian nan mà nuốt nước bọt, sau đó thật cần

thận liếc mắt nhìn ông chủ trong xe một cái.

Lãnh Tư Thần day day thái dương, hướng bảo tiêu hai bên đang nghẹn họng nhìn trần trời phất phất tay.

Hai người lúc này mới phản ứng lại, đồng loạt chạy lên hỗ trợ đem người đàn ông ý đồ muốn bỏ dậy ấn ở trên mặt đất.

Hạ Úc Huân nhanh chóng đem cô gái bị khi dễ nâng dậy, thấy quần áo cô đều bị người kia xé hỏng rồi, trực tiếp từ một người bảo tiêu trong đó lôi áo khoác ra, sau đó khoác trên người cô gái kia.

Bảo tiêu bị lột quần áo trên người chỉ mặc một chiếc áo body đen, cứng đờ thân mình, thật cẩn thận mà xem xét BOSS nhà mình sắc mặt đang âm trầm một cái, sợ tới mức sắp khóc ra.

BOSS, quần áo là cô ấy cướp đi, đây hình như không phải tôi sai đi? Tôi cũng là người bị hại a a a.....

“Tiểu thư, cô không sao chứ? Có cần đưa cô đi bệnh viện hay không?”
Hạ Úc Huân quan tâm hỏi.

Cô đời này ghét nhất chính là đàn ông đánh phụ nữ!

“Không có việc gì, cảm ơn cô.” Cô gái ngẩng đầu, vẻ mặt cảm kích, ngay sau đó thần sắc khẽ giật mình.

Vừa rồi cô gái vẫn luôn sợ hãi cúi đầu nhìn không rõ diện mạo, lúc này Hạ Úc Huân mới thấy rõ mặt cô, vẻ mặt không nhận được cũng sửng sốt.

Khuôn mặt kia tương tự khuôn mặt mình năm đó, so với chính cô còn giống hơn, cô cho dù chỉ nhìn qua một lần cũng tuyệt đối không thể nào quên.

Sao lại trùng hợp như vậy?

Không nghĩ tới cô gái này cư nhiên là Lâm Tuyết lần trước cùng Lãnh Tư Thần đi dạo phố gặp phải, Lâm Tuyết kia nghe đồn là tình nhân của Lãnh Tư Thần, Lâm Tuyết kia quả nhiên là người duy nhất cùng Lãnh Tư Thần truyền ra tai tiếng mà Triệu luật sư nói...

“A, là cô sao, tôi nhớ cô rồi, cô là chăm sóc đặc biệt của Lãnh tiên sinh, chúng ta lần trước gặp qua!” Lâm Tuyết vẻ mặt cảm kích, đồng thời cũng có chút quẫn bách, nói: “Hôm nay..... Cảm ơn cô..... Tôi cũng không biết cô tên là gì?”

“Không cần cảm ơn, Hạ Như Hoa.” Hạ Úc Huân đơn giản đáp.

“Hạ Như Hoa..... Cô cũng họ Hạ.....” Lâm Tuyết như suy tư gì lắm lắm, sau đó lại một lần nói lời cảm ơn: “Hạ tiểu thư, vẫn là phải cảm ơn cô! Thật sự vô cùng cảm ơn!”

“Người này xử lý như thế nào? Muốn đem hắn đưa đến cục cảnh sát không?” Hạ Úc Huân hỏi.

Vừa dứt lời, người đàn ông đang bị hai bảo tiêu gắt gao ấn trên mặt đất không thể động dậy đột nhiên kích động mà lớn tiếng ồn ào: “Lâm Tuyết cô dám! Tiện nhân! Cô sau lưng tôi ở bên ngoài cùng người đàn ông khác lêu lổng, cho tôi đội nón xanh, cư nhiên còn đưa tôi đi cục cảnh sát! Tôi thật sự muốn xem chuyện âm ỉ ra rồi cuộc là ai không còn mặt mũi!”

Lâm Tuyết vẻ mặt khó xử lắc đầu, nói: “Không cần, anh ấy..... Anh ấy là vị hôn phu của tôi.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 557: Đây Cũng Xem Là Đàn Ông?

Hạ Úc Huân nghe vậy mặt lộ vẻ kinh ngạc, bất quá đây là chuyện nhà người khác, cô cũng không nhúng tay, cô đây ốc còn không mang nổi mình ốc nữa là.

“Tiện nhân, muốn người không biết trừ phi mình đừng làm, cô cho rằng cô cùng Lãnh Tư Thần sau lưng làm những chuyện gì tôi thật sự cái gì cũng không biết sao?”

Nghe được tên Lãnh Tư Thần, Hạ Úc Huân trong lòng lộ bộ một chút, vốn dĩ đã chuẩn bị chạy lấy người, lại theo bản năng mà dừng bước chân.

Chỉ nghe được người đàn ông kia tiếp tục tàn nhẫn mà hét lên: “Cô con gái riêng của một cô đào, lúc trước Lâm gia êm đẹp vì cái gì đột nhiên phải đón cô trở về?”

Hợp đồng lớn như vậy, ai đi cũng không đàm phán được, vì cái gì cố tình cô đi liền thành? Các người tối hôm đó rốt cuộc làm cái gì?

Hai người các người lén lút là quan hệ gì? Thật cho tất cả mọi người là mù sao?”

“Trình Tuấn Lương! Anh đừng khinh người quá đáng! Tôi cùng Lãnh tiên sinh thanh thanh bạch bạch, căn bản là không có những chuyện như anh nói! Anh nói tôi thì có thể, nhưng không cần hắt nước bẩn lên người Lãnh tiên sinh!” Lâm Tuyết kích động phản bác nói.

“Nha, tôi vừa mới nói như thế thôi, liền đau lòng rồi sao! Vậy mà còn nói thanh thanh bạch bạch, nói ra ai tin chứ? Cô xem có người tin sao? Chuyện hư hỏng của các người, thành phố A ai chẳng biết?

Tiện nhân không biết xấu hổ! Cô đừng kiêu ngạo, đừng tưởng rằng có Lãnh Tư Thần chống lưng tôi liền sợ cô!

Ép tôi liền nói cho mọi người, để mọi người phân xử công bằng, câu dẫn vị hôn thê người khác mà còn có lý!”

Vừa dứt lời, cách đó không xa trong xe một người chậm rãi được đẩy xuống.

Lúc xe lăn từ trong bóng tối dần dần bị đẩy ra ánh sáng, Trình Tuấn Lương thấy rõ mặt người trên xe lăn, tức khắc cả khuôn mặt đều bởi vì kinh ngạc cùng sợ hãi mà nhả nhỏ, toàn thân run rẩy.....

“Tôi tôi tôi..... Lãnh tổng..... Lãnh tổng tôi sai rồi! Tôi sai rồi! Anh coi như vừa rồi tôi đang nói láo đi!” Trình Tuấn Lương vừa rồi còn vẻ mặt chính khí lãng nhiên lớn tiếng ồn ào hiện tại không nói hai lời trực tiếp run rẩy hai chân quỳ bò trên mặt đất.

Hạ Úc Huân: “.....”

Nhìn người đàn ông trước mặt thái độ quay ngoắt một trăm tám mươi độ, đột nhiên quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, Hạ Úc Huân hết chỗ nói rồi, đây cũng xem là đàn ông sao?Bất quá, lúc này thẳng nhãi Lãnh Tư Thần này nhìn hệt như ác quỷ từ trong địa ngục bò ra, thật đúng là rất đáng sợ.....

A, kích động như vậy, là bởi vì nhìn thấy tiểu tình nhân bị khi dễ sao?

“Lãnh tiên sinh..... Ngài sao lại ở chỗ này.....” Nhìn thấy Lãnh Tư Thần đột nhiên xuất hiện, Lâm Tuyết vẻ mặt kinh ngạc, hai má tức khắc đỏ

lên, khẩn trương không thôi nói: “Thật ngại quá Lãnh tiên sinh, để ngài chê cười, lời anh ấy nói ngàn vạn đừng để trong lòng!”

Trình Tuấn Lương bên cạnh còn đang nước mũi nước mắt cầu xin tha thứ, Lãnh Tư Thần một ánh mắt cũng chưa bố thí cho hắn.

Cùng lúc đó, chung quanh đã tụ tập không ít người vây xem.

“Kia không phải con riêng Lâm gia sao?”

“Đây là tình huống gì vậy?”

“Còn có thể là tình huống gì? Anh hùng cứu mỹ nhân!”

“Bên cạnh còn có cô gái nữa là ai? Hai người sao đáng vẻ lại giống nhau thế?”

“Tiểu sản súc đặc biệt của Lãnh Tư Thần a, nghe nói gần đây rất được cưng chiều, bất quá nhìn dáng vẻ vẫn là Lâm tiểu thư hơn một chút a!”

.....

“Lại đây.”

Lãnh Tư Thần mày nhíu chặt mà nhìn chăm chăm mắt cá chân Hạ Úc Huân, nếu anh không nhìn lầm, cô gái đáng chết này vừa rồi vung một chân ra chân còn lại trật, đi giày cao gót cao như vậy lại còn làm động tác có độ khó cao thế kia có thể không sái chân sao?

“Làm gì?” Hạ Úc Huân không tiến mà lùi, đề phòng mà nhìn đám người vây xem chung quanh, cô không muốn trở thành tiêu điểm của mọi người

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 558: Giận Chó Đánh Mèo

Bộ dáng kia hận không thể cùng mình phủi sạch quan hệ khiến hàn ý trên mặt Lãnh Tư Thần càng nặng nề, ngay cả người cách hơn mười bước đều cảm giác quanh thân đổ mồ hôi, nhịn không được xoa nắn cánh tay.

Hạ Úc Huân cũng mặc kệ anh tức giận hay không, trực tiếp vòng qua Lương Khiêm lấy lại đồ vật của mình.

Lúc này, vừa lúc xe taxi cô gọi đã tới, vì thế trực tiếp chui vào trong xe, đi mất.

Nhìn bóng dáng cô gái kia tuyệt tình mà đi, Lãnh Tư Thần cảm thấy hai bên huyết Thái Dương quả thực đau đến sắp nổ mạnh.

Vì thế, lửa giận này rõ ràng liền giận chó đánh mèo tới trên người của người nào đó còn đang sám hối nhận sai.....

Cảm giác được ánh mắt Lãnh Tư Thần dừng trên người mình, Trình Tuấn Lương sợ tè trong quần, hắn bắt quá là thích nói miệng, nào biết đâu rằng Lãnh Tư Thần ở ngay gần đó!

Tưởng tượng đến lời nói vừa rồi bị anh nghe thấy được, vừa thấy Lãnh Tư Thần thủ đoạn tàn nhẫn trong lời đồn, hắn quả thực hận không thể tự sát, còn có thể thoải mái.....

“Người đàn ông như vậy, cô còn gả sao?” Sau một hồi yên tĩnh khiến người ta sợ hãi, Lãnh Tư Thần vừa chỉnh cổ tay áo, vừa không nhanh không chậm hỏi một câu.

Lâm Tuyết cắn cắn môi, không nói lời nào.

“Tiểu tuyết cứu anh! Tiểu tuyết anh sai rồi! Cứu anh! Cứu anh a! Anh thề về sau nhất định sẽ đối tốt với em! Anh không bao giờ đụng chạm nữa!” Trình Tuấn Lương hoảng sợ mà bò qua phía Lâm Tuyết, bị hai bảo tiêu đè lại.

Trình Tuấn Lương biết rõ, một khi Lâm Tuyết nói không gả, hẳn liền hoàn toàn xong rồi.

Lâm Tuyết sau một lúc lâu không mở miệng, trầm mặc đã là đáp án.

Lúc này cô bị đánh đến thương tích đầy mình, run rẩy sợ hãi mà đứng ở nơi đó, cho dù cô thấy chết mà không cứu, người vây xem cũng không có một ai trách mắng, mọi người đều biết, một khi hôm nay cô thả người này, chắc chắn sẽ bị trả thù thảm hại hơn.

Không ai đồng tình với Trình Tuấn Lương.

Bản thân một người đàn ông không có bản lĩnh, còn muốn đem lửa giận phát tiết trên người một cô gái, Trình gia cũng không được ít lợi lộc từ Lâm gia, mà lợi lộc của Lâm gia còn không phải do Thiên Úc cho.

Sát ý trong con người Lãnh Tư Thần hiện lên, khiến người ta không rét mà run. Với thủ đoạn của Lãnh Tư Thần, muốn vô thanh vô tức mà làm một người biến mất có vô số cách, cho dù hôm nay trước mặt công chúng nhìn thấy bọn họ nổi lên xung đột, cũng có năng lực làm cho người ta tìm không ra bất cứ nhược điểm gì.

BOSS đêm nay tâm tình kém như vậy, người này chết chắc rồi!

Ngay lúc Lương Khiêm đang bị ai thay cho tên pháo hôi này, không nghĩ tới thế nhưng nghe được Lãnh Tư Thần mở miệng nói ——

“Tự người cút, hay là ta giúp người cút?”

“Tôi cút..... Tự tôi cút!” Trình Tuấn Lương cũng cho rằng mình chết chắc rồi, lại không nghĩ rằng cư nhiên còn một đường sinh cơ, đầu tiên là không thể tin nổi, tiếp theo thật sự tại chỗ lăn đi.

Đương nhiên, cái cút này không chỉ có ý nghĩa về mặt chữ, chỉ cần hấn còn tính thức thời, sáng mai, thành phố A liền không hề tồn tại Trình gia, trong phạm vi này Trình gia hoàn toàn bị xoá tên, cho dù bị đuổi tới nơi khác, đắc tội với Lãnh Tư Thần, chỉ sợ cũng không có thời gian xoay sở.

Nhưng liền tính là làm ăn may, cũng coi như là kết quả tốt nhất rồi.

Lâm Tuyết bên cạnh trước sau vẫn đang hồi hộp thấy thế cũng nhẹ nhàng thở ra, nếu Trình Tuấn Lương chết, Lãnh Tư Thần tất nhiên không sợ, nhưng cô lại gặp phiền toái không nhỏ.

Lương Khiêm lúc này cũng đang khó hiểu, lại đột nhiên chú ý tới BOSS nhà mình đang xuất thần mà nhìn di động, lướt qua vừa thấy, trên màn hình di động của BOSS cư nhiên là hình ảnh ấm áp của Hạ Úc Huân cùng Tiểu Bạch ôm nhau ngủ.....

Ừm, khó trách đột nhiên trở nên dịu dàng.....

“Lên xe.” Lãnh Tư Thần ném xuống một câu chuyển động xe lăn rời đi.

Lâm Tuyết do dự một chút liền đi theo.

“Cho tôi xuống giao lộ phía trước là đến nơi, tôi có thể gọi xe trở về.” Lâm Tuyết thấp giọng nói.

“Đi vân gian thủy trang.” Lãnh Tư Thần mở miệng.

Lương Khiêm sờ sờ cái mũi, BOSS muốn đem Lâm Tuyết về nhà? Đây là tình huống như thế nào a?

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 559: Tin Giật Gân (1)

Đêm khuya.

Tiểu Bạch trợn tròn mắt nằm trên giường, con người không có chút nào buồn ngủ.

Ngày thường cậu làm việc và nghỉ ngơi rất quy luật, đều chưa đến 10 giờ liền ngủ rồi, nhưng, bởi vì mẹ không ở bên cạnh, lúc này như thế nào cũng ngủ không được, rất nhớ cái ôm ấm áp của mẹ.....

Hơn nữa, Tương Nhu cũng không biết làm cái gì, trễ như vậy còn chưa về.....

Đang nằm ở trên giường lăn qua lộn lại, đột nhiên nghe thấy dưới lầu phát ra động tĩnh, có tiếng bước chân, hình như còn có tiếng phụ nữ nói.....

Tiểu Bạch hai tròng mắt sáng ngời, tức khắc lăn long lóc bò dậy, nhanh chóng chạy xuống dưới lầu.

“Mẹ” chữ còn chưa kịp hô ra khỏi miệng, giây tiếp theo liền nhìn cô gái kia ngây ngẩn cả người, vốn dĩ khuôn mặt nhỏ tràn đầy vui sướng giờ chỉ còn lại tràn đầy thất vọng cùng một tia cảnh giác.

Lâm Tuyết nhìn cậu nhóc phấn điêu ngọc trác thịch thịch thịch đột nhiên từ trên lầu chạy xuống cũng cả kinh, ngay sau đó mặt đầy yêu thích nói:

“Lãnh tiên sinh, đây là con trai anh sao? Thật đáng yêu! Khuôn mặt giống hệt ngài! Tôi còn tưởng rằng chỉ là lời đồn, thì ra.....”

Thì ra đứa bé xuất hiện trong hôn lễ kia, thật sự là con trai Lãnh Tư Thần, hiện tại người đều đã ở trong nhà, tất nhiên không phải giả.

Chỉ là, không biết mẹ đứa nhỏ này rốt cuộc là ai.....

Lúc này, trong đầu cô đột nhiên nghĩ đến một người, tiểu sản sóc đặc biệt kia, vài lần gặp mặt đều phát hiện thái độ của Lãnh Tư Thần đối với cô tựa hồ không bình thường.

“Mang Lâm tiểu thư vào phòng cho khách.”

Lãnh Tư Thần tựa hồ hoàn toàn không có ý muốn cùng cô giới thiệu con trai và cũng không muốn giới thiệu cô với con trai, trực tiếp hướng bảo mẫu dặn dò một câu như vậy.

Sắc mặt Lâm Tuyết có chút xấu hổ, nhưng rất nhanh liền khôi phục vẻ tự nhiên, nói cảm ơn liền đi theo bảo mẫu, thấy cậu nhóc kia vẫn luôn nhìn mình, liền hướng cậu bé nở một nụ cười hòa hảo. Chỉ là, cậu nhóc kia tựa hồ ngay cả điểm lạnh nhạt cũng di truyền từ Lãnh Tư Thần, trước sau vẫn mặt không cảm xúc, giống như một con sói nhỏ cảnh giác, tuần tra sinh vật xâm lấn lãnh địa của mình.....

Lãnh Tư Thần nhìn Tiểu Bạch cách đó không xa, ngữ khí mang theo vài phần men say, lười biếng nói: “Con trai, lại đây.”

“Đuổi không kịp mẹ con liền tìm người thế thân thấp kém, con không có người ba vô dụng như vậy!” Cậu nhóc nói xong quay đầu, xoay người rời đi.

Lương Khiêm không nở nhìn thẳng mà rũ đầu, mồ hôi, tiểu thiếu gia thật khí phách!

BOSS đây là cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng sao? Âm ỉ như vậy chẳng lẽ sẽ không biến khéo thành vụng sao? Làm không tốt sẽ đắc tội với cả vợ lẫn con trai!

Lãnh Tư Thần chống đầu, bất đắc dĩ mà cười nhẹ một tiếng.

Con trai, một ngày nào đó con sẽ biết, người lợi hại cũng sẽ có điểm uy hiếp.

-

Hôm sau.

Đầu đề các báo chí tạp chí lớn và trên Weibo tất cả đều là tin giật gân đêm qua Lãnh Tư Thần anh hùng cứu mỹ nhân cùng với đêm khuya chờ Lâm Tuyết về biệt thự.

Trong khoảng thời gian ngắn, tiểu sản súc đặc biệt phù dung sớm nở tối tàn kia rất nhanh đã bị người quên mất, tất cả mọi người đều điên cuồng khai quật tư liệu có quan hệ đến Lâm Tuyết, rất nhiều ảnh chụp trước đây của Lâm Tuyết cùng Lãnh Tư Thần ăn cơm bàn chuyện công việc, thậm chí chỉ cần là ảnh chụp một người xuất hiện cũng đều bị lục ra, phối hợp với những lời lẽ ái muội và thu hút sự chú ý mọi người.

Thời gian ngắn ngủi một đêm, chuyện càng ngày càng nghiêm trọng, cuối cùng ngay cả Weibo của Lâm Tuyết cũng bị bóc móc ra.

Hành văn của Lâm Tuyết cũng không hoa lệ, nhưng lại giản dị tươi mát, mỗi một cái đều ứng nghiệm với câu “Tình cảm thiếu nữ luôn là thơ”, câu câu chữ chữ đều đúng với chàng trai cô yên mến được xưng là quân C, mà quân C là ai, không cần nói cũng biết.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 560: Tin Giật Gân (2)

Đối với việc này, tập thể quan hệ xã hội của tập đoàn Thiên Úc im tiếng, tựa hồ hoàn toàn không có ý muốn áp chế ngôn luận trên mạng và bài trừ lời đồn, dường như là cam chịu những việc này, dẫn tới sự tò mò của cư dân mạng càng sâu.

Nhân viên phía dưới Thiên Úc tiếng kêu than dậy trời đất, đều sắp sửa bị bình luận nổ tung, tất cả đều là tiếng kêu rên của vợ tiểu thiếp tình nhân của ông xã quốc dân Lãnh Tư Thần.

Weibo cá nhân của Lãnh Tư Thần cũng không có chút phản ứng, một tin cuối cùng post lên Weibo vẫn là hình chụp 5 năm trước ngày cắt băng thành lập tập đoàn Thiên Úc, cao ngất trong mây cao ốc đỉnh, bốn chữ to rạng rỡ tập đoàn Thiên Úc lấp lánh dưới ánh mặt trời rực rỡ.....

-

Hạnh Hoa Thôn.

Âu Minh Hiên cùng như điểm mào mới sáng sớm liền chạy tới, trong tay còn cầm vài tờ báo chí, mặt trên tất cả đều là ảnh chụp bắt mắt Lãnh Tư Thần cùng Lâm Tuyết đi về tổ ấm tình yêu đêm khuya.

Báo tòa soạn chính quy còn tốt hơn chút, tiêu đề và hình ảnh của một vài tờ báo lá cải nhỏ càng thêm khó coi.....

Âu Minh Hiên vẻ mặt vô ngữ, nói: “Tôi nói, bảo bối, em có thể nói cho anh biết, thời gian chỉ một buổi tối mà thôi, rốt cuộc đã xảy ra cái gì hay không?”

Buổi sáng Triệu Tu Viễn gọi điện thoại lại đây nói em không thừa kiện nữa là thế nào?

Luật sư khác anh không dám nói, nhưng Triệu Tu Viễn ra quân, ít nhất có hơn 50% nắm chắc! Đang tốt đẹp em vì cái gì lại không đánh?”

“Vậy anh biết anh ta kiến nghị em dùng thủ đoạn đặc thù là cái gì sao?” Hạ Úc Huân trong miệng cắn bánh bao, sâu kín mà hỏi lại.

Âu Minh Hiên ho nhẹ một tiếng, nói: “Biết sơ sơ, cậu ta dùng biện pháp này thành công giúp một nữ nghệ sĩ giành quyền nuôi con mà, em thật sự không suy xét xem sao?”

Âu Minh Hiên nói được một nửa không được nữa, thỏa hiệp mà vỗ vỗ đầu, nói: “Được rồi được rồi..... Anh biết theo cá tính của em khẳng định sẽ không dùng, nghe Triệu Tu Viễn nói cậu ta kiến nghị em cùng Lãnh Tư Thần lén giải hòa, ngày hôm qua em rốt cuộc cùng Lãnh Tư Thần nói như thế nào? Sáng sớm hôm nay bên ngoài liên ầm ỹ như vậy!”

“Còn có thể nói như thế nào? Chính là khuyên anh ta buông tay, mỗi người tìm kiếm hạnh phúc của mình, nói với anh ta sau này còn có thể làm bạn bè, đại khái chính là ý này.....” Hạ Úc Huân lẩm bẩm trả lời. Âu Minh Hiên khóe miệng nhếch lên: “Khó trách.....”

“Khó trách cái gì? Em bắt quá là nói một câu làm bạn bè mà thôi, em thật sự không hiểu phản ứng anh ta sao lại lớn như vậy!” Hạ Úc Huân bực mình nói.

Âu Minh Hiên tặc tặc lưỡi, một bộ liên biết em không hiểu, nói: “Những lời này thoát nhìn là không có gì, nhưng người đàn ông đều chịu không nổi,

đặc biệt, đối với người đàn ông đó lại thật sự yêu em.....”

Hạ Úc Huân nhớ lại lời nói lúc ấy của Lãnh Tư Thần, trầm mặc không nói.

“Vậy sau đó thì sao?” Âu Minh Hiên hỏi tiếp.

“Sau đó anh ta nói sẽ thử tiếp thu cô gái khác, nói nếu thành công liền buông tay.....”

“Em tin?” Âu Minh Hiên đỡ trán.

“Bằng không thì sao?”

Âu Minh Hiên vẻ mặt suy sụp, nói: “Loại hứa hẹn hư vô mờ mịt này mà em cũng tin? Em biết anh ta là thật lòng hay là đang lạt mềm buộc chặt? Nếu anh ta cả đời đều không thành công thì sao?”

Anh có thể minh xác nói cho em biết, mọi chuyện bây giờ anh ta đang làm đều là biết không có biện pháp bắt em, cho nên kéo dài thời gian, mục tiêu cuối cùng là kéo em cả đời!

Kết quả tệ nhất hai người các người cứ như vậy không rõ ràng đây đưa cả đời, nếu là vận khí tốt mà nói, không chừng ngày nào đó em đột nhiên cảm động, hoặc là vì con cái liền thỏa hiệp cùng anh ta ở bên nhau!”

Hạ Úc Huân nghe mà đau cả đầu, cực lực xem nhẹ lời Âu Minh Hiên, nói: “Ít nhất tình huống hiện tại chứng minh anh ta vẫn rất có thành ý không phải sao?”

Có lẽ, ngân phiếu khổng thật sự có ngày nào đó được thực hiện không phải sao.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 561: Ngẫu Nhiên Gặp Được Ở Sân Bóng (1)

“Thôi thôi thôi, em nếu là nguyên ý chờ, cứ tiếp tục chờ đi, xem anh ta có thể di tình biệt luyện, yêu người khác sau đó buông tha em hay không, chỉ sợ đến lúc đó trong lòng em lại khó chịu!”

Nói về tình cảm của Lãnh Tư Thần đối với Hạ Úc Huân, cho dù là Âu Minh Hiên cũng không thể không bội phục, để anh tin tưởng thứ này là thật lòng thử buông tha cô? Đối với anh chỉ có hai chữ, ha ha.

Hạ Úc Huân mím môi: “Em có cái gì mà phải khó chịu? Như vậy vốn dĩ chính là kết quả tốt nhất, em có Tiểu Bạch là đủ rồi!”

“Chỉ mong em đến lúc đó cũng thật sự có thể tâm như nước lặng thế này.....” Âu Minh Hiên lăm lăm lâu bầu thở dài, sau đó vỗ vỗ bả vai cô an ủi nói: “Được rồi, đừng cả ngày nghiêm mặt, anh mang em đi ra ngoài giải sầu! Cả ngày buồn ở nhà lo lắng cũng vô dụng a! Đúng rồi, Tiểu Nguyệt Nha đâu? Kêu lên cùng nhau đi!”

“Người ta còn phải đi làm chứ? Anh cho rằng ai cũng nhàn rồi như anh vậy sao!” Hạ Úc Huân tức giận nói.

Cũng may mắn bây giờ là nghỉ hè, cô không cần đi dạy, bằng không vì những chuyện hư hỏng này, cô chỉ sợ công việc cũng không có thời gian làm, hy vọng thời gian hai tháng này mọi chuyện có thể thuận lợi giải quyết.

Hạ Úc Huân bị lời nói của Âu Minh Hiên làm cho tâm phiền ý loạn, nào có tâm tư đi giải sầu, nhưng không chịu nổi Âu Minh Hiên nói gió thì có mưa, vẫn đem cô kéo ra ngoài nhét vào trong xe.

Nửa giờ sau, Âu Minh Hiên đem cô đưa tới một sân gôn.

“Thế giới nhà giàu các người em không hiểu được đâu? Đánh gôn cái gì! Còn không bằng anh mang em ra tiệm net chơi trò chơi!” Hạ Úc Huân oán giận nói.

“Xem chút tiền đồ của em kìa!” Âu Minh Hiên chỉ đầu cô, vẻ mặt khinh thường.

“Tiền đồ của em đó, làm sao vậy?” Hạ Úc Huân đẩy tay anh ra, vẻ mặt không vui.

Âu Minh Hiên đành phải đỡ bả vai cô đỡ: “Tới cũng đã tới rồi, đừng cáu kỉnh, anh dạy em còn không được sao? Rất dễ chơi! Tới tới tới, lại đây chọn gậy golf.....”

“Thích cái nào?” Âu Minh Hiên hỏi. “Cái này đi!” Hạ Úc Huân chỉ vào cây trong đó nói.

Âu Minh Hiên vừa muốn khen cô ánh mắt tốt, liền nghe được cô dựa cột lẩm bẩm: “Dùng để đánh người khẳng định rất sáng khoái!”

“.....” Ha ha, xem ra xác thật không nên mang cô tới tiến hành loại vận động tao nhã này.

Hai người bên này đang chọn gậy golf, phía sau đột nhiên truyền đến một trận tiếng ồn ào, tựa hồ có rất nhiều người đang lại đây.

Bên trong một đám lão tổng đầu trọc bụng to, cho dù Lãnh Tư Thần trong tay chống gậy, cũng lấp lánh rục rờ như hạc trong bầy gà, trong nháy

mắt khiến người ta từ giữa một đám người phát hiện ra anh, càng thu hút ánh nhìn chính là, bên cạnh anh còn đi một cô gái trẻ xinh đẹp một thân váy vận động màu trắng.....

Hạ Úc Huân mặt tức khắc liền đen, nói: “Âu Minh Hiên, anh cố ý?”

Âu Minh Hiên vội vàng giơ hai tay lên, nói: “Oan uổng cho anh! Anh thật sự không biết tên này sẽ đến! Anh thành tâm mang em đến đây giải sầu!”

“Giờ mà còn nói láo a! Đi thôi!” Hạ Úc Huân tức giận nói.

Âu Minh Hiên một phen giữ chặt cô, nói:“Đi cái gì mà đi! Bọn họ chơi của bọn họ, chúng ta chơi của chúng ta! Thật vất vả lại đây, còn chưa có đánh mà!

Nói quên quá khứ, từng người hạnh phúc, về sau tình huống như vậy em có thể còn hội ngộ rất nhiều lần, chẳng lẽ mỗi lần đều phải né tránh sao?”

Hạ Úc Huân lúc này mới thoáng bình tĩnh lại, ngẫm lại cũng đúng, nhưng không biết sao, vừa nhìn thấy Lãnh Tư Thần cùng cô gái kia xuất hiện, tâm tình liền không chịu khống chế mà trở nên bức bối.

Nhìn không được lại nhìn thoáng qua bên kia, kết quả vừa lúc ánh mắt thâm thúy của Lãnh Tư Thần xuyên qua đám người thẳng tắp hướng tới cô...

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 562: Ngẫu Nhiên Gặp Ở Sân Bóng (2)

Trước khi tầm mắt Lãnh Tư Thần dẫn theo ánh mắt mọi người dừng lại trên người mình, Hạ Úc Huân nhanh chóng đem kính râm kẹp trên áo Âu Minh Hiên lấy xuống đeo vào mặt mình.

“Không đi cũng được, cái này cho em mượn dùng một chút!”

“Em làm gì vậy? Em một chính quy nương nương còn sợ đồ giả là cô ấy sao?” Âu Minh Hiên nói liền muốn đem mắt kính tháo ra.

Hạ Úc Huân quát qua, đẩy đẩy kính trên mũi, nói: “Anh câm miệng không được sao? Em chỉ muốn làm một mỹ nam tử yên tĩnh! OK?”

Cô cũng không muốn một ngày kia mình xuất hiện trên mạng và những tờ tạp chí báo chí đó, bị đám paparazzi vây truy chặn đường.

Cô còn hi vọng sau khi đón Tiểu Bạch trở về tiếp tục an tĩnh mà sống a!

“Nha! Đây không phải Âu tổng sao? Lại đây chơi bóng sao! Ngài đều đã lâu không lại đây!”

Đối diện một lão tổng bụng bia như bầu sáu tháng đi tới, thanh âm to lớn vang dội mà chào hỏi, trong khoảng thời gian ngắn, tất cả mọi người bên kia đều nhìn về phía cô cùng Âu Minh Hiên.

Một vài đối tác kinh doanh và người quen cũ của Âu Minh Hiên phát hiện Âu Minh Hiên ở chỗ này, cũng đều đi theo tới ân cần mà chào hỏi, hơn

nửa tầm mắt ái muội mà đánh giá cô gái bên cạnh Âu Minh Hiên.

“Âu thiếu quả nhiên tiêu sái a, mỗi lần xuất hiện bên người đều mang theo mỹ nữ! Mỗi người đều xinh đẹp hơn người trước! Đáng người cũng đẹp hơn!”

Lão tổng bụng bìa sáu tháng vẽ mặt hâm mộ, ánh mắt tùy ý mà đánh giá Hạ Úc Huân, cho dù bị kính râm che mặt, mơ hồ lộ ra cằm nhòn nhọn cùng da mặt vô cùng mịn màng cũng có thể nhìn ra là một mỹ nhân hiếm có.....

“Ha ha, đúng vậy đúng vậy! Âu tổng diễm phúc không cạn!” Người bên cạnh sôi nổi phụ họa nói.

Thấy Hạ Úc Huân không vui, Âu Minh Hiên vội vàng xoa tay, nói: “Đừng nói đùa a, đây là em gái tôi!”

Nhưng mà Âu Minh Hiên giải thích cũng không có gì hữu dụng, ánh mắt một đám đàn ông đều là một bộ ái muội “Tôi hiểu”.

Âu Minh Hiên đau đầu mà day day ấn đường, không cần nhìn cũng biết giờ phút này dưới cặp kính râm Hạ Úc Huân khẳng định tràn đầy đều là ánh mắt khinh bỉ “Anh cái đồ hoa tâm đại củ cải”.Hạ Úc Huân quay đầu liền đi, Âu Minh Hiên hướng mọi người bắt đầu dĩ mà cười một tiếng, vội vã mà đuổi theo, vừa đuổi theo vừa khẩn trương không thôi mà ồn ào ——

“Ai! Bảo bối em nghe anh giải thích đã! Chuyện không phải như em nghĩ đâu!”

Nha đầu này chính là khuê mật của Mộng Oanh, anh nếu để cho cô ấn tượng phong lưu không kèm chế được có thể tiêu rồi, tuy rằng chính mình trong cảm nhận của cô e là đã không có ấn tượng gì tốt.....

Nhưng mất bò mới lo làm chuồng thì cũng không muộn a!

Phía sau mọi người thấy thế nhin không được trêu đùa.

“A! Còn dám tức giận! Phụ nữ bên cạnh Âu thiếu ai mà không ngoan như Tiểu Bạch thỏ, ai dám cho cậu ấy sắc mặt xem!”

“Xem ra người này không bình thường a!”

Cùng lúc đó, mấy cô gái các vị lão tổng mang theo cũng ở một bên khe khẽ nói nhỏ.

“Gần đây gió gì thổi trúng a? Hai người đàn ông độc thân kim cương cao nhất thành phố A tất cả đều có chủ! Quá khiến người ta thương tâm rồi!”

“Người thương tâm cái gì a? Không chủ cũng không tới phiên người!”

“Vậy ai biết được? Nghe nói Lâm Tuyết này bất quá là có khuôn mặt tương tự với người phụ nữ mà Lãnh tổng âu yếm thôi, tôi nếu là đi phẫu thuật thẩm mỹ một cái, nói không chừng liền đổi chỗ!”

“Bớt nằm mơ đi! Cái cô gái Lâm Tuyết hết như Tiểu Bạch Thỏ, cô cho rằng cô ta thật sự chính là Tiểu Bạch Thỏ sao? Chỉ dựa vào khuôn mặt sao có thể ở bên cạnh người đàn ông như Lãnh Tư Thần!”

“Tôi ngược lại đối với cô gái bên cạnh Âu thiếu kia khá tò mò, vẫn luôn đeo kính râm, chẳng lẽ không thể gặp người sao?”

“Âu thiếu lần này hẳn không phải là đùa thật chứ? Ngàn vạn lần không cần a!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 563: Ngẫu Nhiên Gặp Ở Sân Bóng (3)

Mọi người vốn dĩ trò chuyện vui vẻ, không khí hòa hợp, không biết vì sao Lãnh Tư Thần một giây trước vẫn quang đãng, một giây sau đột nhiên liền phong cách biến đổi chuyển thành bão táp, quả thực một chút giảm xóc đều không có, cũng không biết câu nói nào chọc anh không vui.

Mấy lão xum xoe tổng phí sức chín trâu hai hổ mới cố ý đưa được Lãnh Tư Thần đệ đây thấy thế tất cả đều hai mặt nhìn nhau, không biết làm sao.

“Lãnh tiên sinh, ngài có chỗ nào không thoải mái sao?” Lâm Tuyết bên cạnh sẵn sóc mà dò hỏi, lại không có được câu trả lời của Lãnh Tư Thần.

Lãnh Tư Thần cũng không biết có nghe hay không, ở người khác trong mắt nét mặt vẫn giữ kín như bưng, trên thực tế ánh mắt bất động thanh sắc mà dừng ở nơi xa.

Chỉ thấy nha đầu kia đang dùng động tác so với sạn phân còn không xong mà đánh gôn, thuận tiện còn không cẩn thận một gậy đánh vào đùi Âu Minh Hiên, Âu Minh Hiên che lại chân ngao ngao la lên trốn cách xa cô mười bước, như lâm đại địch không dám đến gần.....

Ngay lúc bầu không khí càng ngày càng căng thẳng, gió lốc trên mặt Lãnh Tư Thần không biết vì sao dần dần bình ổn, khóe miệng thậm chí nhếch lên ý cười như có như không.....

Ách, vừa rồi rốt cuộc đã xảy ra cái gì?

Tất cả mọi người đều không hiểu ra sao, nghe đồn Lãnh Tư Thần người này thần bí khó lường khiến người ta đoán không ra, hôm nay cuối cùng tận mắt thấy rồi!

Người cách khá xa cũng không biết đã xảy ra cái gì, chỉ có Lâm Tuyết trong nháy mắt nắm được ánh mắt Lãnh Tư Thần dừng trên người cô gái kia...

Nếu cô không nhìn lầm, cô gái kia hình như là Hạ Như Hoa.

Cô ấy sao lại xuất hiện ở chỗ này? Còn cùng Âu Minh Hiên ở bên nhau.....

Là trùng hợp, Hay là.....

“Đi chơi bóng.”

Một câu của Lãnh Tư Thần giải cứu mọi người khỏi thần kinh căng thẳng.

Mọi người nghe vậy tức khắc nhẹ nhàng thở ra, cùng đi chơi bóng.

Một đám lão tổng vì muốn làm nóng bầu không khí đề xuất thi đấu. Bên kia trò chuyện náo nhiệt, bên này Hạ Úc Huân tiếp tục chuyện không liên quan đến mình mà “Sạn phân”.

Nhưng, cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng, lão tổng bụng bia sáu tháng ở bên kia trò chuyện vui vẻ, lại tung ta tung tăng mà chạy tới, mời bọn họ cùng qua chơi.

Hạ Úc Huân đương nhiên không muốn đến gần cái nơi náo nhiệt kia, nhưng Âu Minh Hiên không chịu nổi e sợ thiên hạ không loạn, lập tức liền đồng ý, đem cô lôi kéo qua.

Lại còn ra oai: “Bảo bối, dưới loại tình huống này, em không thể trốn tránh a! Em hẳn là nên dũng cảm mà đối diện! Khi nào có thể làm được nhìn anh ta cùng cô gái khác đứng bên nhau, thậm chí cùng cô gái khác lên giường mà tâm như nước lạnh, lúc đó em có thể xem là công đức viên mãn!”

“.....” Nghe được những lời ngụy biện Hạ Úc Huân mặt vô ngữ.

Thấy Âu Minh Hiên cùng Hạ Úc Huân đã qua, vẻ mặt Lãnh Tư Thần không có biến hóa gì, chỉ nhàn nhạt nói một câu: “Thân thể không khoẻ, Lâm Tuyết thay thế tôi.”

Mọi người nghe vậy tất nhiên đều không có dị nghị, hơn nữa vì lấy lòng Lãnh Tư Thần, đưa ra ý kiến tất cả đều để bạn gái thay mình lên sân khấu.

Nhưng thật ra Lâm Tuyết có chút bất an, khó xử nói: “Lãnh tiên sinh, cái này tôi hoàn toàn không biết chơi, lỡ như thua.....”

Cô chỉ là con riêng, tất nhiên chưa từng tiếp xúc với loại hoạt động này, giờ phút này khó tránh khỏi quẫn bách.

“Không có việc gì, tôi dạy cho cô.” Lãnh Tư Thần không thèm để ý nói.

Một câu, Lâm Tuyết sắc mặt tái nhợt lập tức trở nên hồng nhuận.

Một màn này khiến những người bên cạnh sôi nổi ở trong tối nháy mắt cho nhau, nhìn có vẻ Lâm Tuyết này ở trong lòng Lãnh Tư Thần cũng không bình thường, đáng giá mượn sức.

“Không sao! Sẽ không để đàn ông dạy chúng ta! Ta cũng không biết!”

“Đúng vậy đúng vậy, ta cũng không, tất cả mọi người đều giống nhau!”

Các cô gái sôi nổi phụ họa, tiêu trừ sự bất an của Lâm Tuyết.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 564: Ngẫu Nhiên Gặp Ở Sân Bóng (4)

Nếu không phải bởi vì hôm nay cô xuất hiện với thân phận bạn gái Lãnh Tư Thần, tình huống như vậy cô tuyệt đối sẽ bị mấy cô gái này làm cho nhục nhã chết, mấy người này đều xuất hiện để lẫn lộn người khác, sao có thể ngay cả kỹ năng gôn đều sẽ không có?

Nhưng mà, hiện tại toàn bộ cục diện đều thay đổi, tất cả mọi người đang an ủi cô, lấy lòng cô.

Đây là sức mạnh của quyền thế.

“Ai, còn chưa nói chúng ta chơi cái gì mà? Thua làm sao bây giờ? Một ván một trăm vạn thế nào?” Bụng bia sáu tháng đề nghị nói.

Cô gái bên cạnh hần kéo cánh tay làm nũng nói: “Chơi bằng tiền cũ xì như vậy có gì ý nghĩa! Chúng ta chơi cờ quần áo đi! Phụ nữ thua một ván, đàn ông liền cờ một cái quần áo!”

“Ha ha, không tồi không tồi! Quá hay! Có sáng kiến!”

Ở đây đều thích chơi đùa, nghe thấy kiến nghị này đều tỏ vẻ đồng ý.

Đây là hội sở tư nhân, kiểm soát nghiêm khắc, không phải hội viên tuyệt đối vào không được, độ riêng tư rất cao, cho nên mọi người chơi rất thoải mái.

Bất quá, tất nhiên vẫn muốn dò hỏi ý kiến Lãnh Tư Thần trước.

“Lãnh tổng cảm thấy thế nào?” Mọi người thật cẩn thận hỏi.

“Tôi không thành vấn đề.”

Vốn dĩ loại tiết mục này với cá tính Lãnh Tư Thần rất có thể không tham gia, không nghĩ tới Lãnh Tư Thần lại đồng ý.

“Lãnh tổng chính là sáng khoái! Cứ như vậy đi! Tối tới, tất cả mọi người đều không thành vấn đề, chúng ta liền bắt đầu đi!” Mọi người hưng phấn nói.

Không có ai đi hỏi ý kiến Âu Minh Hiên, bởi vì người này chơi rất xảo trá, tất cả mọi người đều cảm thấy không cần thiết hỏi, anh chắc chắn sẽ đồng ý, không nghĩ tới, anh hôm nay khổ mà không nói nên lời.

.....

Âu Minh Hiên bên cạnh nghe được mọi người trực tiếp đem quy tắc trò chơi định đoạt xong rồi, tức khắc trợn tròn mắt, vô cùng lo lắng mà chạy tới thúc giục Hạ Úc Huân, nói: “Tiểu tổ tông của tôi ơi, đừng sạn phen nữa! Mau tới đây, thừa dịp còn chưa bắt đầu, anh dạy em đánh! Bằng không hôm nay thua đến quần cũng không còn!”

“Không còn thì không còn!” Hạ Úc Huân không thèm để ý nói.

“Fuck! Em nói nghe thật nhẹ nhàng! Cởi chính là quần anh a!” Âu Minh Hiên phát điên.

Hạ Úc Huân hừ một tiếng: “Ai bảo anh một hai nhất quyết kéo em lại đây, em nói không chơi, anh một hai phải lại đây xem náo nhiệt! Đáng đời anh!”

“Ha, anh đây là vì ai? Anh còn không phải thấy em không vui muốn cho em vui vẻ hơn chút sao? Em lại đối xử với anh như vậy? Lương tâm em

đâu? A? Tan nát cõi lòng anh rồi! Tim đều vỡ thành cặn bã!” Âu Minh Hiên vẻ mặt vô cùng đau đớn, nhìn biểu cảm của cô quả thực như Võ Đại Lang nhìn Phan Kim Liên.

Hạ Úc Huân bị anh âm ỉ đến chịu không nổi, bất đắc dĩ nói: “Được được, đừng gào! Vấn đề là trình độ của em anh cảm thấy dạy có tác dụng sao?”

Âu Minh Hiên gian nan mà trầm ngâm nói: “A, đừng từ bỏ! Tuy rằng chỉ số thông minh của em quả thực đáng lo, nhưng anh cảm thấy em vẫn có thể cứu giúp một chút!”

“Cút!” Hạ Úc Huân một cây gậy vung qua, Âu Minh Hiên bị đánh đến chạy lòng vòng.

“Ha ha, quan hệ Âu tổng và vị tiểu thư này cũng thật tốt a! Trước kia chưa từng thấy cậu ấy..... Hoạt bát như vậy!”

Âu Minh Hiên phong lưu thì vẫn phong lưu, nhưng mặc kệ đối với cô gái nào thoát nhìn đều không chút để ý, trong miệng dễ ngọt bảo bối, nhưng tuyệt đối không đem người nhìn vào trong mắt, vừa nhìn biết là chơi bời, nhưng thái độ với người này lại khác biệt rất lớn.

Mọi người chỉ xem Âu Minh Hiên đang bị bạn gái ve vãn đánh yêu, nhìn đều ở bên cạnh trêu chọc.

Vì thế, vừa rời mặt Lãnh Tư Thần còn bão táp chuyển nhiều mây không biết vì sao lại biến thành một bộ mưa gió sắp tới.....

“Ách, Lãnh tiên sinh, làm sao vậy? Tôi làm không đúng sao?” Lâm Tuyết vừa vung gậy vừa nơm nớp lo sợ hỏi.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 565: Ngẫu Nhiên Gặp Ở Sân Bóng (5)

“Tiếp tục.” Lãnh Tư Thần mặt không cảm xúc.

“A.” Lâm Tuyết lo lắng đề phòng mà tiếp tục luyện tập vung gậy.

Sắc mặt Lãnh Tư Thần hết như trời tháng sáu, lúc âm u lúc quang đăng, hoàn toàn không theo tiêu chuẩn nào, quả thực sắp đem bọn họ lẫn lộn điên rồi.

Rốt cuộc, thi đấu bắt đầu.

Các cô gái sôi nổi xoa tay hầm hè, vất hết óc nghĩ như thế nào để tự nhiên mà sơ xuất thua Lãnh Tư Thần, nhưng cũng ôm không ít tư tưởng muốn thắng, để Lãnh Tư Thần cởi quần áo.

Ở đây trừ bỏ Lãnh Tư Thần, Âu Minh Hiên, còn có hai người mới mở công ty nhỏ đáng người còn xem được, tất cả những người khác đều không thể nhìn a!

Lãnh Tư Thần bọn họ là không thể để anh ấy thua, về phần Âu Minh Hiên, dựa theo kinh nghiệm quá khứ tới xem, những cô gái bên cạnh anh ở phương diện này đều là cao thủ, khẳng định cũng sẽ không thua, xem ra nhất định là không có nhân phúc kia rồi.

“Hai chân mở ra, giữ cơ thể thẳng bằng, trọng tâm đặt ở hai gót chân, vung công đùi cứng đờ, dùng lực eo xoay tròn.....” Thanh âm trầm thấp

của Lãnh Tư Thần không nhanh không chậm mà vang lên, bình tĩnh mà chỉ huy Lâm Tuyết.

Lâm Tuyết gặt gao năm gậy, tinh thần khẩn trương cao độ, giây tiếp theo, phịch một tiếng vung côn ra ngoài.....

Bóng rơi xuống vị trí ngoài ý muốn cũng không tệ lắm, đối với người mới chơi mà nói là rất không dễ dàng.

Những người khác thấy thế cũng nhẹ nhàng thở ra, nếu trình độ quá kém, muốn phóng thủy tự nhiên cũng sẽ khó khăn.

So với phía Lãnh Tư Thần cùng Lâm Tuyết một người ân cần dạy bảo, một người nghiêm túc dựa theo thầy dạy làm, đánh càng ngày càng tiến bộ, bên kia Hạ Úc Huân cùng Âu Minh Hiên có thể nói là gà bay chó sủa.....

“Ngọa tào! Bảo bối, em là muốn đem bóng đánh ra ngoài không gian sao?” Âu Minh Hiên run rẩy khòe miệng dùng tay che mắt nhìn quả bóng càng bay càng xa đến khi hoàn toàn biến mất không thấy gôn.

Trong dự kiến, tầm năm phút đồng hồ quả bóng đánh ra kia vẫn không thấy đâu, cuối cùng bị phán làm rơi bóng, phạt một cây. Bắt đầu bất lợi, sau đó còn thảm hại hơn.

Hạ Úc Huân không phải đánh sa hố, thì là rơi xuống nước, hoặc là tìm không thấy, Âu Minh Hiên cảm thấy tim thật mệt mỏi.

Nhưng đồng đội anh một chút ý thức nguy cơ đều không có, cà lơ phất phơ mà đeo kính râm đem gậy golf đặt lên vai còn rung rung chân.

“Bảo bối, em có phải thành tâm trả đũa anh hay không vậy? Hay là em cứ như vậy muốn nhìn anh cởi quần áo? Muốn nhìn thì em nói sớm đi, anh một mình cởi cho em xem! Tuyệt đối cho em nhìn đủ a! Đây trước công

chúng, có thể chữa cho anh chút mặt mũi không?” Âu Minh Hiên gần như cầu xin.

“Em cũng không phải không muốn? Em đang rất nghiêm túc đánh, em thật sự đã cố gắng hết sức!” Hạ Úc Huân lầm bầm.

“Nói láo, dáng vẻ này của em có chỗ nào giống nghiêm túc?” Âu Minh Hiên không thể nhịn được nữa mà chỉ vào cô du côn nói.

“Em làm sao vậy? Anh soa không nói là do anh dạy quá tào lao đi?” Hạ Úc Huân cũng nổi giận.

“Ha, nha đầu chết tiệt kia, rốt cuộc nói ra lời thật lòng? Em chính là ghét bỏ anh! Lãnh Tư Thần dạy thì tốt, em đi tìm anh ta đi a!”

.....

Ha, bên này sao lại càng âm ỉ như vậy chứ?

Mọi người sôi nổi xem náo nhiệt không chê ha ha vậy xem cười, thỉnh thoảng còn trêu chọc vài câu, làm cho Âu Minh Hiên càng thêm nén giận.

Kết quả cuối cùng chính là, Âu Minh Hiên lót để đau khổ mà cười đến chỉ còn lại một cái quần cộc tứ giác, vẻ mặt phong sương mà ngồi xổm trong miệng ngậm điều thuốc, nhìn Hạ Úc Huân đang “Sạn phân”, một bộ sống không còn gì luyến tiếc.....

Như dự kiến ván thứ hai lại là lót để, Âu Minh Hiên đã từ bỏ vùng vẫy, trực tiếp ném điều thuốc bắt đầu chuẩn bị cởi quần, thanh danh một đời của anh, hôm nay sợ là phải công đạo tại đây rồi.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 566: Ngẫu Nhiên Gặp Ở Sân Bóng (6)

Các cô gái thấy thế sôi nổi kích động không thôi mà không ngừng hét chối tai, quần này một khi cởi có thể chỉ còn lại quần lót, nếu chuyện này tiếp tục phát triển, có cơ hội có thể nhìn thấy Âu thiếu trần truồng!

Hôm nay tới thật sự là quá đáng giá rồi!

Không ít cô gái thậm chí đã như lang tựa hổ mà lén lấy di động chụp lại một màn hiếm có này, cho dù không thể truyền bá ra, tự mình lưu trữ cũng đã trân quý lắm rồi.

Dáng người Âu thiếu này thật đúng là không còn lời gì để nói, nghĩ đến cùng anh làm chuyện xấu hổ làm sao bây giờ a a!

Đối mặt với sói đói ngay trước mắt, Âu Minh Hiên cơ bản đã từ bỏ phản kháng.

Căn cứ tâm tình sớm chết sớm siêu sinh, chuẩn bị lưu loát mà trực tiếp đem quần cởi ra cho xong việc, kết quả, tay mới vừa ấn trên lưng quần, đột nhiên có một bàn tay duỗi ra ngăn anh lại, tiếp theo, thanh âm trong trẻo vang lên ở bên tai ——

“Tiếp tục cởi không được thích hợp, tôi thay anh ấy cởi được không?”
Nói chuyện chính là Hạ Úc Huân cầm theo gậy golf.

Mọi người nghe vậy đầu tiên là sửng sốt, sau đó sôi nổi điên cuồng gật đầu, đương nhiên, gật đầu đều là mấy người đàn ông.

Về phần các cô gái, các cô cho dù không cam lòng cũng không dám trái ý kim chủ của bọn họ.

Mùa hè ăn mặc quần áo vốn dĩ đã ít, Hạ Úc Huân trên người chỉ mặc là ba thứ quần áo thể thao, quần đùi, áo ngắn tay, cởi áo mà nói, bên trong cũng chỉ còn lại áo ngực.

Âu Minh Hiên vẻ mặt cứng đờ, vết sẹo đã quên đau, còn có chút cảm động, không được tự nhiên nói: “Cởi cái gì mà cởi, em một đứa con gái, ở một bên đi! Anh không phải người chơi không nổi! Em cứ việc thua cũng được! Cùng lắm thì trần truồng!”

“Anh tỉnh táo đi, em là sợ mù mắt chó em!” Hạ Úc Huân đem gậy golf ném cho Âu Minh Hiên, liền phải động thủ cởi áo trên.

Tức khắc, toàn bộ đàn ông đều đưa ánh mắt ái muội mà nhìn qua.

Bên này Hạ Úc Huân mới vừa kéo khóa ra một nửa, không khí quanh mình không biết vì sao đột nhiên lạnh xuống, ngay sau đó một thanh âm lạnh lẽo đột ngột vang lên ——

“Em dám!”

Người nói chuyện thế nhưng là..... Lãnh Tư Thần!

Vừa dứt lời, ánh mắt mọi người đều không khỏi nhìn về phía Lãnh Tư Thần, chậm chạp không phục hồi tinh thần lại, vừa rồi hai chữ đầy hàm ý cảnh cáo kia là Lãnh Tư Thần nói?

Lâm Tuyết căn căn môi, vẻ mặt tìm tòi nghiên cứu mà nhìn về phía Hạ Úc Huân.

Dù sao cũng là có chút tương tự với cô gái mà Lãnh Tư Thần âu yếm, cho nên chung quy vẫn là có chút không giống với người khác sao!

Mà phản ứng của Hạ Úc Huân lại như bị phát liễu nghịch lân, tức khắc bốc hỏa.

Cô sao lại không dám?

“Lãnh tổng, lời này tôi nghe không hiểu, chẳng lẽ tôi cởi quần áo mình còn phải có sự đồng ý của ngài sao?”

Hạ Úc Huân vừa nói, vừa dùng hành động thực tế kháng nghị hành vi bá đạo này.

Lãnh Tư Thần lúc này cách có chút xa, hành động lại không tiện, cho dù lúc này đuổi qua cũng không còn kịp, tức khắc hung hăng trừng mắt nhìn nha đầu kia một cái, sau đó dùng một ánh mắt sắc bén như đao bắn về phía Âu Minh Hiên, ngữ khí âm vụ, gần từng chữ một nói: “Âu Minh Hiên, cậu liền nhìn cô ấy nháo?”

Âu Minh Hiên tự biết đuối lý, sờ sờ cái mũi, nhanh chóng đem khóa kéo áo Hạ Úc Huân kéo trở về, nói: “Nha đầu chết tiệt kia, không được hồ nháo!”

Mọi người đang không biết làm sao, Lãnh Tư Thần đã trực tiếp xoay người rời đi, Lâm Tuyết thật sâu mà nhìn Hạ Úc Huân một cái, vội vàng đi theo.

Lãnh Tư Thần vừa đi, trò chơi này cũng chơi không nổi nữa, mọi người nhao nhao ngượng ngùng mà tản ra, vô số ánh mắt tìm tòi nghiên cứu cẩn thận mà lén dừng trên người cô gái bên cạnh Âu Minh Hiên.

Thật không nghĩ tới, hôm nay nổi bật nhất cư nhiên không phải Lâm Tuyết, mà là cô gái không chút tiếng tăm gì ngay cả mặt cũng chưa lộ này.

Cô gái này rốt cuộc là ai? Thật sự là khiến người ta tò mò quá mức!

Nhưng, nhìn thái độ để ý của Lãnh Tư Thần đối với cô gái kia, ai cũng không dám nhổ lông trên đầu hổ mà truy đến cùng.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 567: Ngẫu Nhiên Gặp Ở Sân Bóng (7)

Khu nghỉ ngơi.

Hai người tất cả đều ủ rũ héo úa mà ngồi tại chỗ không nói lời nào.

Giải sầu tan được thì tốt, cuối cùng càng phiền lòng!

Kỳ thật anh vốn chuẩn bị lấy lòng Hạ Úc Huân, để tâm tình cô tốt hơn một chút tiếp tục thám thính tin tức về Tần Mộng Oanh, kết quả là, huỷ hoại toàn bộ!

Đều do Lãnh Tư Thần, sao có thể trùng hợp như vậy, tám phần là tên kia ở sau lưng giở trò, thật sự là khiến người ta khinh thường!

Thấy người đã đi gần hết, Hạ Úc Huân lấy kính râm xuống, cánh tay lười nhác mà đặt ngang sau lưng ghế, ngơ ngác nhìn bãi cỏ xanh ngoài cửa sổ, đáng vẻ thất thần.....

Âu Minh Hiên xem xét liếc cô một cái, biết cô phỏng chừng trong lòng không thoải mái, cũng không quấy rầy cô.

“Này, có thuốc chứ?” Hạ Úc Huân bên cạnh đột nhiên mở miệng.

“A?” Âu Minh Hiên nhất thời không phản ứng kịp.

“Thuốc!” Hạ Úc Huân thúc giục.

“Ách..... Có..... Sao thế.....”

Nói còn chưa dứt lời đã bị cô cướp qua rút lấy một điếu, không kiên nhẫn mà nhìn bộ dáng anh ngẩn ra, nói: “Lừa!”

Âu Minh Hiên máy móc mà móc ra bật lửa đốt thuốc cho cô, thấy cô thuần thục hút một ngụm đem sương khói chậm rãi phun ra, ngây ngốc nhìn cô, một bộ đường như không quen biết cô.

“Nhìn cái gì mà nhìn! Chưa thấy phụ nữ hút thuốc sao?” Hạ Úc Huân trừng anh một cái.

Âu Minh Hiên mày nhúu chặt mà nhìn cô, không vui nói: “Hút thuốc không tốt! Đừng hút!”

“Anh không phải cũng hút sao?” Hạ Úc Huân nhướn mày.

Âu Minh Hiên vẫy vẫy khói trên mặt cô, trừng cô, nói: “Anh là đàn ông, em có thể giống anh sao? Mau vứt đi!”

Nói xong liền muốn lấy dập.

Hạ Úc Huân nhẹ thở ra liếc mắt nghiêng qua, nói: “Anh dám dập thuốc của em, em liền nhéo anh.” Tay Âu Minh Hiên tức khắc hệt như nhìn thấy thiên địch hơi sợ mà lùi về.

“Nha đầu chết tiệt kia, em khi nào thì học hút thuốc hả?” Âu Minh Hiên rầu rĩ hỏi cô.

“Lúc nên học..... Sẽ học được.....” Thanh âm Hạ Úc Huân tựa như sương khói trước mắt, có chút mờ ảo.

Có quãng thời gian cô hút thuốc rất nhiều, bất quá, từ sau khi Tiểu Bạch dần dần lớn lên hiểu chuyện biết quản cô, đã thật lâu cô không hút.

Hôm nay không biết vì cái gì, phiền lòng giống như toàn bộ thế giới đều là một mớ len hỗn độn, kín không kẽ hở mà bao vây lấy cô, khiến cô không thở nổi.

Đã rất lâu chưa từng có trạng thái cảm xúc bị ngoại lực tác động cơ hồ vô pháp điều tiết như vậy.

Một liều thuốc rất nhanh cũng chỉ còn lại một nửa.

Đang nuốt mây nhả khói, kẹp giữa ngón tay đột nhiên không còn.

Cô tưởng Âu Minh Hiên muốn tìm đường chết, quay mạnh đầu lại, ngoài ý muốn đối diện với đôi mắt âm trầm.

Cái tên đầu sỏ gây tội.

“Trả tôi.” Hạ Úc Huân sắc mặt không vui.

Lãnh Tư Thần không có phản ứng, trực tiếp đem liều thuốc dập tắt ném đi, ngay sau đó ánh mắt lạnh băng mà nhìn về phía Âu Minh Hiên bên cạnh cô.

Âu Minh Hiên theo bản năng mà giơ hai tay lên đầu đầu hàng, một bộ “Tôi so với Đậu Nga còn oan hơn”, nói: “Đừng trừng tôi, anh cảm thấy tôi quản được cô ấy sao?”

“Tôi hút thuốc mà thôi, các người một hai phải như vậy sao, mất hứng.....”

Hạ Úc Huân nói thầm vỗ vỗ mông đứng dậy muốn đi, lại bị một cánh tay to khỏe gắt gao bóp chặt.

“Còn có việc?” Mặt cô lộ vẻ không vui.

Lãnh Tư Thần nhìn Âu Minh Hiên, sau đó gắp từng chữ một mà hướng cô nói: “Em muốn mỗi người hạnh phúc, có thể, nhưng không được hủy hoại bản thân mình.”

Âu Minh Hiên bên cạnh đem lời này ở trong đầu xoay hơn nửa ngày mới phản ứng lại ý tứ của Lãnh Tư Thần, tức khắc liền xù lông, nói: “Mẹ nó! Cùng tôi ở bên nhau chính là hủy hoại bản thân sao? Lãnh Tư Thần anh là có ý này sao! Tiểu gia hôm nay không thể không liều mạng với anh!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 568: Ngẫu Nhiên Gặp Ở Sân Bóng (8)

Cảm giác bị vũ nhục thật sâu Âu Minh Hiên phần nộ trực tiếp vung qua một quyền.

Lãnh Tư Thần nghiêng người tránh, chân chống gậy mất thăng bằng, tức khắc lão đảo.

Bên cạnh Hạ Úc Huân thấy thế phản xạ có điều kiện muốn đi đỡ, lại có một bóng hình nhanh hơn, từ phía sau xông tới đỡ Lãnh Tư Thần, ngữ khí quan tâm nói: “Lãnh tiên sinh, anh không sao chứ?”

Lãnh Tư Thần nhìn tay Lâm Tuyết dừng trên cổ tay mình, mày nhíu lại, theo bản năng muốn rút cánh tay lại, cuối cùng không động, đáp: “Không có việc gì.”

Lâm Tuyết nhìn vẻ mặt phần nộ của Âu Minh Hiên, lại nhìn thần sắc bất định của Hạ Như Hoa, không biết đã xảy ra chuyện gì, dù sao vẫn cảm thấy giữa ba người này không đơn giản.

“Anh vừa rồi nói, em có nghe hay không?” Lãnh Tư Thần mày nhíu chặt.

Hạ Úc Huân nghe vậy chậm rì rì mà từ trên người Âu Minh Hiên lại lấy ra một điều thuốc, thuận thế ôm cánh tay Âu Minh Hiên, đáp: “Anh cũng nói là mỗi người hạnh phúc, Trang Tử không phải cá, làm sao biết cá có

vui, tôi hủy hoại bản thân, tôi vui tôi hút thuốc, anh quản được sao? Đừng quên chuyện anh đồng ý với tôi là được!”

Nói xong liền lôi kéo Âu Minh Hiên đi mất.

Phía sau, Lãnh Tư Thần một quyền nện trên tường, máu tươi đầm đìa.

Lâm Tuyết hoảng sợ, vốn định lên xem tay anh, lại bị khí thế đáng sợ người sống chớ đến gần của anh làm cho hoàn toàn không dám tới gần.

Chỉ có thể trộm nhìn Lãnh Tư Thần vô cùng âm trầm, âm thầm phỏng đoán, Hạ Như Hoa này hẳn là bị Lãnh Tư Thần cự tuyệt cho nên tự sa ngã, vừa rồi là Lãnh Tư Thần nhìn không được mới nói vài câu, về phần chuyện đồng ý theo lời Hạ Như Hoa, rất có thể liên quan đến đứa bé.....

Phía trước Âu Minh Hiên liều chết đoạt điếu thuốc của Hạ Úc Huân ngay cả nửa gói còn lại và bật lửa trên người mình đều ném hết.

Hạ Úc Huân trầm mặt, không nói chuyện.

Âu Minh Hiên thấy cô sắc mặt khó coi, bất đắc dĩ mà gãi gãi đầu nói: “Bảo bối a, anh hối hận rồi, anh hẳn là nên đưa em đi tiệm net chơi game! Hiện tại đi còn kịp chứ?”

Nhìn bộ dáng Âu Minh Hiên như cha mẹ chết, trong lòng Hạ Úc Huân cũng có chút bồn khoăn. Lực ảnh hưởng của Lãnh Tư Thần so với tưởng tượng của cô còn lớn lắm, cảm xúc hôm nay của cô ít nhiều có chút bị ảnh hưởng, còn giận chó đánh mèo với Âu Minh Hiên vô tội.....

Lại tưởng tượng đến mình không thể không gạt anh chuyện chị Mộng Oanh, Hạ Úc Huân quyết định, vẫn là đối tốt với anh một chút đi!

Hơn nữa, cô cảm thấy Âu Minh Hiên có bí mật có liên quan đến chị Mộng Oanh không muốn ai biết không muốn nói cho cô, nghĩ có thể tìm

cách moi ra hay không.....

“Đi thôi! Vừa lúc đã lâu không chơi game!” Hạ Úc Huân nỗ lực lên tinh thần.

Vì thế, hai người từ sân gôn ra, trực tiếp liên tục chiến đấu ở các tiệm net ven đường.

Khoảng cách này, thật đúng không phải giống người lớn!

-

Đến tiệm net, hai người tìm ghế lô ngồi xuống.

Hạ Úc Huân thuận tay đăng nhập vào Mạng ảo xuyên qua đã lâu không chơi.

Âu Minh Hiên thăm dò nhìn thoáng qua, nói: “Hả? Trò chơi này anh có tài khoản, bất quá đã lâu chưa chơi, lúc anh chơi trò này cấp cao nhất mới 80! Chờ anh cời bỏ trang bị làm quen kỹ năng một chút, hai ta đi đấu trường 2V2!”

Hạ Úc Huân vừa lên tiếng vừa thuận tay nháp vào bảng xếp hạng.

Phi thương cử bạch của Tiểu Bạch vẫn đứng đầu bảng xếp hạng PK, cô vốn dĩ xếp hạng mười hai, bởi vì lâu không chơi, hiện tại đã rớt xuống hạng ba mươi.

Đang chuẩn bị đóng cửa sổ, lại vô tình quét qua một người ngay sau vị trí cô xếp thứ ba một tên —— Tương Nhu.

Lần trước nghe Tiểu Bạch nói qua, ID Tương Nhu này hiện tại đã là của Lãnh Tư Thần, sao lại trùng hợp như vậy thứ tự PK anh ta lại xếp ngay sau cô?

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 569: Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn (1)

Bốn chữ “Tương Nhu Dĩ Mật” xếp hạng cùng nhau, thoát nhìn đặc biệt đáng chú ý.

Hạ Úc Huân cũng không nghĩ nhiều, chờ Âu Minh Hiên chuẩn bị tài khoản xong liền cùng anh vào đấu trường.

Hai người phối hợp ăn ý, đại sát tứ phương, liên tục thắng bảy trận, PK niềm vui tràn trề khiến tâm tình tốt lên không ít.

Đang chuẩn bị phóng đại chiêu, khung chat của cô đột nhiên leng keng một tiếng bắn ra một loạt chữ hồng ——

[Trò chuyện bí mật][phi thương cử bạch:] Mẹ! Mẹ cuối cùng cũng online!

Cô thiết lập đăng nhập ẩn thân, duy nhất chỉ có Tiểu Bạch nhìn thấy cô đang online.

Hạ Úc Huân vừa thấy Tiểu Bạch báo bối gửi tin nhắn trò chuyện bí mật, tức khắc kích động đến không nhận được, nhanh chóng gõ bàn phím phản hồi.

[Trò chuyện bí mật][Dĩ Mật:] Bảo bối! Con sao lại online?

[Trò chuyện bí mật][phi thương cử bạch:] Tương Nhu không ở nhà, con lén dùng máy tính chú ấy, trước đó cũng vào vài lần, đáng tiếc mỗi lần

đều không gặp mẹ!

[Trò chuyện bí mật][Dĩ Mạt:] Ừm, hôm nay tâm tình mẹ không tốt, cho nên lên tìm người đánh nhau phát tiết một chút!

[Trò chuyện bí mật][phi thương cử bạch:] mẹ làm sao vậy? Vì sao tâm tình không tốt? Có phải bởi vì Tương Nhu muốn tìm mẹ kể cho con hay không?

[Trò chuyện bí mật][Dĩ Mạt:] ách.....

[Trò chuyện bí mật][phi thương cử bạch:] Con liền biết là như vậy! Đêm qua Tương Nhu mang theo một cô gái về nhà, dáng dấp rất giống mẹ! Mẹ, con không muốn người khác làm mẹ con đâu!

[Trò chuyện bí mật][Dĩ Mạt:] bảo bối, đừng lo lắng, chuyện này không liên quan đến hai chúng ta, qua một thời gian nữa mẹ liền có thể đón con về nhà, bảo bối lại kiên nhẫn chờ một chút được chứ?

“Ngọa tào! Hạ Úc Huân em đang làm cái gì? Mau ra chiêu đi! Mau em còn thừa một nửa! Lão tử sắp sửa bị người kia đánh chết rồi kìa!” Âu Minh Hiên bên cạnh điên cuồng click chuột vừa kêu rên.

“Không rảnh, em đang nói chuyện phiếm với con trai!”

Âu Minh Hiên mặt vô ngữ, nói: “Gì? Con trai?! Chỉ thấy ở trong trò chơi kết hôn, chưa thấy qua còn có con trai trong game! Hạ Úc Huân, em cũng quá biết đùa rồi!” Hạ Úc Huân trừng anh một cái, nói: “Nói bậy gì nha, đây là con trai ruột của em! Tiểu Bạch bảo bối nhà em!”

“Ách, nó mới bao lớn a? Liền sẽ chơi cái này?” Âu Minh Hiên hết chỗ nói rồi.

Hạ Úc Huân nghiêm túc mà nhìn anh, nói: “Mời anh click vào bảng xếp hạng PK!”

“Click, làm sao vậy?”

“Đứng đầu bảng là ai thấy chưa?”

“Phi thương cử bạch a..... Mẹ kiếp! Đừng nói với anh tên này chính là Tiểu Bạch con trai em nhé!”

“Vốn dĩ chính là con trai em!” Hạ Úc Huân vẻ mặt đắc ý.

“Lãnh Tư Thần đây là cái gien biến thái gì a.....” Âu Minh Hiên đầu đầy hắc tuyến nói thầm.

Lại nói Lãnh gia cho tới nay đều trung bình không có gì đáng kể, gia tộc ở thành phố A chỉ có thể coi là hạng trung, thậm chí vẫn luôn tuột dốc, cho đến khi xuất hiện một Lãnh Tư Thần.

Hoàn toàn không thấy ai trong Lãnh gia biến thái giống Lãnh Tư Thần, anh vẫn luôn hoài nghi Lãnh Tư Thần tên này là gien biến dị rồi.

“A a a! Sắp chết sắp chết! Anh nói em có thể cùng đánh xong trận này rồi lại trò chuyện được không?” Âu Minh Hiên gào.

“Đương nhiên không thể, em cùng bảo bối của em thật vất vả mới có thể trò chuyện một lát, anh xử lý đi!” Hạ Úc Huân nói xong liền tiếp tục tán gẫu với con trai.

“Sao mà tự xử lý? Anh cho dù da dày cũng không chịu được hai người đánh một mình anh a?” Âu Minh Hiên cơ hồ sắp sửa suy sụp.

Anh là cấp bậc chiến sĩ, da dày thịt béo lực công kích thấp, bọn họ tổ hợp này chủ yếu xuất chiêu là dựa vào pháp sư của Hạ Úc Huân, cô vừa chết, anh chỉ có bị động trốn tránh chịu đòn thôi.

Mắt thấy đồng đội bên cạnh trong mắt ngoại trừ con trai cái gì cũng không có, Âu Minh Hiên điên cuồng chạy vài vòng sau đó chỉ có thể từ bỏ chống cự nằm trên mặt đất, tùy ý hai người đối phương chà đạp đến chết.....

Về sau đánh chết anh cũng không cùng nha đầu này chơi bất cứ trò chơi gì yêu cầu tổ đội hoàn thành nữa!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 570: Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn (2)

Anh như suy tư gì mà nhìn Hạ Úc Huân đang cùng con trai nói chuyện phiếm, tròn mắt xoay chuyển, mở ra giao diện trò chuyện bí mật, gõ vào tên phi thương cử bạch, ngay sau đó bắt đầu nhanh chóng gõ bàn phím gửi qua.....

Cùng lúc đó, cách vách Âu Minh Hiên Hạ Úc Huân đang tiếp tục vui sướng mà cùng Tiểu Bạch trò chuyện, nhưng, trò chuyện phát hiện con trai đột nhiên hơn nửa ngày không nói lời nào.

[Trò chuyện bí mật][Dĩ Mật:] Tiểu Bạch, Tiểu Bạch? Rớt mạng sao?

[Trò chuyện bí mật][phi thương cử bạch:] mẹ, có tên biến thái, vẫn luôn trong trò chuyện bí mật quấy rầy con!

[Trò chuyện bí mật][Dĩ Mật:]..... Tên gọi là gì! Mẹ giúp con chém chết hắn!!!

[Trò chuyện bí mật][phi thương cử bạch:] không cần, tự con cũng có thể chém chết hắn một trăm lần!

[Trò chuyện bí mật][Dĩ Mật:] Tên biến thái kia nói gì? Hắn không phải muốn QQ con, muốn con gửi ảnh chụp hay gì đó chứ!

Tuy rằng Tiểu Bạch ở phương diện này so với người làm mẹ như cô còn cảnh giác thông minh hơn, nhưng cô vẫn có chút lo lắng, rốt cuộc trên

mạng Internet vàng thau lẫn lộn.

[Trò chuyện bí mật][phi thương cử bạch:] không phải, là con trai, vẫn luôn nói chút những lời rất kỳ quái! Con không để ý tới hần, hần liền không ngừng spam, hình như là đem con nhìn nhằm thành ai đó, nhưng hình như có dự mưu, xem ý trong lời nói hần, tựa hồ là muốn thử xem bên cạnh con có một người mẹ đơn thân mang theo một bé gái nào hay không.....

[Trò chuyện bí mật][Dĩ Mạt:] ách..... ID người kia có phải tên Thái Điệp Hiên?

[Trò chuyện bí mật][phi thương cử bạch:] đúng vậy! Mẹ, sao mẹ lại biết?

[Trò chuyện bí mật][Dĩ Mạt:] mẹ biết là ai, con đừng phản ứng hần!Sau khi trả lời con trai, Hạ Úc Huân lập tức một khuỷu tay thọc vào người Âu Minh Hiên cách vách, tức giận mắng một câu: “Biến thái!”

“Ngao! Nha đầu chết tiệt kia! Anh có làm gì em hả? Nói bao nhiêu lần không cho chạm vào eo anh rồi! Eo của tôi eo của tôi!”

Hạ Úc Huân xốc anh lên, nhìn màn hình máy tính của anh.

Kéo khung thoại xem, chỉ thấy thẳng nhãi này trong vài phút đã gửi gần một trăm tin nhắn cho Tiểu Bạch, tất cả đều đang quanh co lòng vòng hỏi thăm tin tức chị Mộng Oanh và Lạc Lạc.....

Thứ này nói toàn chuyện không đâu, cũng may nhờ Tiểu Bạch cư nhiên tinh chuẩn nắm giữ ý đồ chân thật của anh.

Âu Minh Hiên thấy bị đuối lý, sờ sờ cái mũi nhìn trần nhà vô tội.

“Anh quấy rầy em đã đủ phiền, cư nhiên còn dám đi quấy rối Tiểu Bạch bảo bối của em, có tin em đánh chết anh hay không?” Hạ Úc Huân hung

tợn mà uy hiếp.

“Ai bảo em không nói cho anh!” Âu Minh Hiên ủy khuất mà lẩm bẩm, sau đó đột nhiên cầm tay cô, trong ánh mắt cơ hồ lóe ra nước mắt, nói: “Úc Huân, anh thật sự có lý do nhất định phải tìm được cô ấy, việc này liên quan đến cả đời anh, em nếu biết ngàn vạn lần đừng giấu anh! Anh biết em vì thấy anh phóng đảng không kèm chế được mà vì Mộng Oanh bệnh vực kẻ yếu, nhưng anh cam đoan, anh đã thay đổi, không phải tất cả những gì em nhìn thấy là sự thật! Anh có nỗi khổ tâm!”

Hạ Úc Huân vô ngữ mà nhìn anh, đáp: “Rốt cuộc là lý do gì nỗi khổ gì chứ? Em thật sự nghĩ không ra lý do gì có thể làm em tin tưởng anh vừa mỗi ngày ăn chơi đàng điếm vừa nhất vãng tình thâm với một cô gái!”

Âu Minh Hiên sắc mặt cứng đờ, lập tức trở nên thề sống chết không nói, nói: “Nếu là khổ tâm, đương nhiên không thể nói ra! Em chỉ cần tin tưởng nhân phẩm anh là được rồi!”

“Nhân phẩm của anh.....” Hạ Úc Huân trực tiếp ha ha vào mặt anh, nói: “Không nói nữa, dù sao em không biết chị ấy ở đâu, anh đừng phiền em, càng không được phiền Tiểu Bạch, cũng không cho chạy đến nhà em nữa, bằng không em gặp anh một lần đánh một lần! Có nghe hay không?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 571: Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn (3)

“Anh cũng không nghĩ em và chị Nguyệt hai người phụ nữ chồng không có nhà, anh một người đàn ông mỗi ngày chạy đến nhà em, người trong thôn nói bọn em như thế nào chứ hả!”

“Có thể nói như thế nào a! Hai người các em diện mạo an toàn như vậy.....” Âu Minh Hiên nói như suy tư gì, đột nhiên trầm ngâm: “A, nói..... Hạ Úc Huân, trước đó em hóa trang xấu như vậy phải không? Như vậy Tiểu nguyệt nha.....”

Nghe đến đó, Hạ Úc Huân trong lòng tức khắc lộ bộ một chút, nghĩ thầm xong rồi, chỉ số thông minh của học trưởng sao lại online rồi!

Quả nhiên, giây tiếp theo, Âu Minh Hiên vẽ mặt lên án mà nhìn cô, kích động nói: “Nếu kỹ thuật hoá trang của em đạt đến trình độ giả trang, sao không thể dạy cho Tiểu nguyệt nha một chút! Mắt thấy cô ấy xấu thành như vậy, ngay cả chồng cũng bỏ mặc không muốn về nhà! Em làm bạn bè như vậy sao? Người ta vì giúp em che dấu thân phận mà tận tâm tận lực!”

Hạ Úc Huân: “.....”

Thực xin lỗi, đánh giá cao anh quá rồi.....

Kỳ thật phải nói là xem nhẹ chị Mộng Oanh, phương pháp tâm lý ám hiệu của chị ấy quả thực xuất thần nhập hóa, nhìn dáng vẻ học trưởng có vẻ như đã hoàn toàn bị chị ấy tẩy não.

[Trò chuyện bí mật][phi thương cử bạch:] mẹ, Tương Nhu hình như đã trở lại, con phải offline!

[Trò chuyện bí mật][Dĩ Mạt:] Được, tạm biệt bảo bối, đi ngủ sớm một chút! Nhớ đừng nhúng tay vào chuyện này!

Cô cố ý dặn dò một câu, chỉ lo lắng Tiểu Bạch bởi vì bài xích cô gái kia mà làm mọi chuyện thất bại.

[Trò chuyện bí mật][phi thương cử bạch:] đã biết mẹ, tạm biệt mẹ, mẹ cũng phải ăn đầy đủ, ngủ ngon, đừng quá nhớ con nha!

[Trò chuyện bí mật][Dĩ Mạt:] Uhm uhm, bảo bối moa moa ~

“Học trưởng, thời gian không còn sớm, em phải về nhà! Hôm nay cảm ơn anh!”

Không nghĩ tới trong game gặp được Tiểu Bạch, cũng coi như là thu hoạch ngoài ý muốn. Sau khi bị trình trọng cảnh cáo, Âu Minh Hiên rốt cuộc tạm thời ngừng nghỉ, từ tiệm net ngoan ngoãn về nhà, không đi theo cô.

Lúc về ngồi trên xe buýt, Hạ Úc Huân dựa vào cửa sổ xe, tiện tay mở Weibo một chút.

Quả nhiên, trên mạng che trời lấp đất đều là scandal của Lãnh Tư Thần cùng Lâm Tuyết.

Còn có phân tích mối quan hệ ái muội và khó hiểu giữa Lãnh Tư Thần cùng Lâm Tuyết từ các dấu vết để lại một năm trước, còn vạch trần sau lưng một vài chuyện cũ không muốn người biết.

Căn cứ thiệp mà nói, thân thế Lâm Tuyết tựa hồ rất đáng thương.

Mẹ Lâm Tuyết tên Diệp Nhược Tích, là ca sĩ nhỏ không chút tiếng tăm, cùng đại thiếu gia Lâm gia Lâm Phong từng có một đoạn tình cảm.

Điều kiện Lâm gia kỳ thật rất bình thường, nhưng Lâm Phong cưới người vợ lại là Vương Ngọc – đại tiểu thư Vương gia làm ăn phát đạt nhất năm đó, gia thế rất tốt, chỉ tiếc kết hôn bảy năm cũng chưa thể có con.

Lâm Phong tuy rằng cũng sốt ruột, nhưng nhà mẹ vợ quá lợi hại, vẫn không dám có tâm tư khác, chỉ dám lén lút nuôi dưỡng tình nhân.

Diệp Nhược Tích ôn nhu sẵn sàng biết thương biết nhiệt, để bù đắp cho lòng hư vinh cực lớn của đàn ông, mặt khác hẳn cũng không chiếm được thứ gì từ Vương Ngọc, cho nên hẳn đối với Diệp Nhược Tích cũng là càng ngày càng yêu thích.

Nhưng không nghĩ tới chính là, lúc này Diệp Nhược Tích cứ nhiên ngoài ý muốn mang thai, đứa nhỏ này hẳn vừa muốn lại cũng không dám muốn, cứ như vậy vẫn luôn kéo dài tới khi Diệp Nhược Tích sinh ra đứa bé.

Vốn tưởng rằng đứa bé đã sinh, vợ mình nhiều lắm không vui một thời gian, huyết mạch của hẳn khẳng định vẫn đón về không thể lưu lạc bên ngoài, lại nói trong vòng luẩn quẩn, đều là như vậy mà tới.

Mà Diệp Nhược Tích cũng rất dễ nói chuyện, tỏ vẻ không cùng Vương Ngọc tranh đoạt, chỉ cần có thể cùng hẳn ở bên nhau đã thỏa mãn, sẽ không phá hoại gia đình hẳn.

Lâm Phong đầy hy vọng cho rằng có thể đem con về nuôi dưỡng, trong nhà có vợ quyền thế chống đỡ một vùng, bên ngoài còn có Diệp Nhược Tích ôn hương nhu nhược ngọc, cho dù lúc này sinh con gái, nói không chừng lắm sau có thể sinh con trai cho hẳn.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 572: Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn (4)

Lâm Phong tính toán xong xuôi, nhưng tuyệt đối không nghĩ tới chính là, Vương Ngọc ngày thường nhìn hào phóng hiểu chuyện, nhưng ở trong chuyện này lại đặc biệt cương quyết, tỏ vẻ nếu hấn dám để cho đứa nhỏ này vào cửa Lâm gia, vậy thì nhất phách lưỡng tán, ly hôn.

Lâm Phong tất nhiên không có tự tin ly hôn với Vương Ngọc, bị hai ba lần hù liền trực tiếp cắt đứt quan hệ với Diệp Nhược Tích, con gái riêng cũng không dám nhận, biết rõ vợ lén lút nhiều lần tìm Diệp Nhược Tích gây khó dễ, ngay cả rắm cũng không dám đánh.

Một năm sau, Vương Ngọc sinh cho hấn đôi long phượng, hấn lại càng mặc kệ Diệp Nhược Tích cùng con gái riêng kia.

Diệp Nhược Tích sau đó cuộc sống rất thê thảm, bị Vương Ngọc nháo đến mức không có công ty nào dám thuê bà, chỉ có thể ở quán bar ca hát, dựa vào bán thân mà sống qua ngày.

Đại khái là bởi vì chuyện này đối với bà đả kích quá lớn, Diệp Nhược Tích đem toàn bộ oán hận phát tiết lên người con gái, từ nhỏ đã đánh chửi không ngừng, còn buộc Lâm Tuyết cũng bán thân như bà.

Lúc Lâm Tuyết mười sáu tuổi thiếu chút nữa bị một người khách cường bạo, cuối cùng hạ quyết tâm trốn thoát, dựa vào bản thân làm công kiếm học phí và nuôi sống mình, sau đó đạt được thành tích xuất sắc nhất trong

kì thi đạo diễn vào Học Viện Điện Ảnh đại học A, cho ra không ít tác phẩm ưu tú.

Trước mắt khuynh hướng dư luận đều nghiêng về phía Lâm Tuyết, trong mắt công chúng Lâm Tuyết chính là cô gái thân thể thê thảm nhưng không ngừng vươn lên, lạc quan độc lập nỗ lực.

Tình yêu của cô và Lãnh Tư Thần còn được ví như tâm linh kê thang “Người nếu nở rộ thanh phong xưa nay”.

Bất quá, cũng có một bộ phận người trước sau kiên trì cho rằng Lâm Tuyết giống như Cung Hiến Anh trước đó, bất quá là công cụ để Lãnh Tư Thần che dấu xu hướng giới tính.

Mặt khác, trong chuyện này Lâm Phong cùng Vương Ngọc bị mắng thảm nhất, Lâm Phong bị cư dân mạng mắng là đàn ông cận bã, mà Vương Ngọc năm đó tạo áp lực cho công ty Diệp Nhược Tích, gài bẫy bà biến thành kỹ nữ, thậm chí tìm người cường bạo con gái bà tất cả đều bị phơi bày ra, dưới Weibo toàn mắng chửi, mắng bà tâm địa ác độc, thậm chí có người hoài nghi đôi long phượng kia căn bản không phải bà sinh.

Đương nhiên, đứng về phía Vương Ngọc cũng có rất nhiều, cho rằng Diệp Nhược Tích làm tiểu tam gieo gió gặt bão, bất quá, căn cứ nguyên tắc con trẻ là vô tội, thái độ của bộ phận này với Lâm Tuyết lại đồng tình cùng tiếc hận. Bài viết rất dài, Hạ Úc Huân cư nhiên bất tri bất giác từ đầu tới đuôi đều xem xong rồi, ngay cả bình luận đều đã lục lọi xem qua, sau đó phản ứng lại chỉ lắc lắc đầu cảm thấy mình thật đủ nhàm chán.

Bất quá, cô lại nhịn không được càng nhàm chán mở Weibo Lãnh Tư Thần.

Weibo Lãnh Tư Thần bắt đầu sử dụng 5 năm trước, tổng cộng cũng chỉ có một Weibo, lại có hơn một ngàn vạn fan.

Nhìn ảnh chụp trên cao ốc là bốn chữ to Tập đoàn Thiên Úc vô cùng bắt mắt, Hạ Úc Huân có chút giật mình.....

Thiên úc..... Úc.....

Trước đó cô vẫn luôn không nghĩ tới vấn đề này, chẳng lẽ..... Chẳng lẽ chữ Úc này là trong tên cô sao?

Một công ty lớn như vậy, đặt tên hẳn là sẽ không tùy tiện vậy chứ? Nghe nói đều phải mời thầy về xem qua.....

Đang bực bội, Hạ Úc Huân ID Weibo mình là mấy chữ tùy tiện đổi thành năm chữ —— quan tâm tắc không loạn.

Phía trên Weibo cô phần lớn đều là nội dung trích dẫn, không có chú ý bất cứ ai, cũng không có fan, chỉ là nơi để chính mình xem tin tức và ngẫu nhiên phát tiết cảm xúc.

Nếu cô biết tài khoản Weibo của anh hết như cương thi không lâu sau sẽ trào dâng sóng to gió lớn như thế, khẳng định đánh chết cũng sẽ không chơi Weibo, càng không đem ID Weibo đổi thành năm chữ này.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 573: Mỹ Nhân Cứu Anh Hùng (1)

Cùng lúc đó, vân gian thủy trang.

Tiểu Bạch đóng máy tính đi ra ngoài, quả nhiên dưới lầu nhìn thấy Lãnh Tư Thần đã trở lại, hơn nữa không phải về một mình.

Mắt thấy anh uống say khướt, được cô gái ngày hôm qua đỡ vào phòng, sắc mặt Tiểu Bạch vô cùng âm trầm, thiếu chút nữa không nhịn xuống được, nghĩ đến lời mẹ dặn mới cố gắng nhịn.

Nhưng, cậu thật sự phải trơ mắt nhìn Tương Nhu cùng người khác ở bên nhau sao?

Thôi, dù sao mặc kệ ở bên ai cũng không liên quan đến cậu, cậu không cần quản!

Mất công cậu còn tưởng rằng chú ấy và mẹ có hiểu lầm, mất công cậu còn tưởng rằng người kia rất tốt, còn ở trước mặt mẹ nói tốt cho chú, còn nghĩ nên tác hợp bọn họ ở bên nhau hay không, cậu thật sự nhìn lầm người rồi!

Trong lòng Tiểu Bạch thiên nhân giao chiến, càng nghĩ càng giận, cảm giác mình đã bị lừa gạt, ngay cả hốc mắt đều bắt đầu có chút phấm hồng, cuối cùng phịch một tiếng đóng cửa phòng, nhốt mình vào phòng.

Phòng ngủ chính.

Lãnh Tư Thần say như chết mà nằm ở trên giường, vẫn luôn thần trí không rõ không ngừng nỉ non.

“Tiểu Huân.....”

“Tiểu Huân đừng đi..... Đừng rời khỏi anh.....”

“Tiểu Huân..... Anh rất nhớ em.....”

Lâm Tuyết mặt đầy ngạc nhiên mà nhìn người đàn ông nằm trên giường nói mớ, không nghĩ tới Lãnh Tư Thần luôn lạnh nhạt cứng rắn không gì làm không được cư nhiên sẽ có một mặt yếu ớt bất lực như vậy.....

Tiểu Huân, chính là cô gái mà Lãnh Tư Thần âu yếm trong truyền thuyết sao?

Cô gái kia là điều cấm kỵ của Lãnh Tư Thần, tin tức có liên quan đến cô ấy, tất cả người biết rõ sự tình đều giữ kín như bưng, ngay cả tên cũng chưa ai biết.

“Tiểu Huân.....” Lãnh Tư Thần đột nhiên mở to mắt, ngơ ngẩn mà nhìn cô, giống như nhìn thấy bảo vật trân quý nhất, thật giống như cô chính là toàn bộ thế giới của anh.

Lâm Tuyết bị ánh mắt như vậy nhìn đến cả trái tim hung hăng va chạm một chút, vẻ mặt hoảng hốt mà cúi người qua, ôn nhu nói: “Đúng..... Em là Tiểu Huân.....”

Tuy rằng rất mạo hiểm, nhưng cơ hội như vậy, bỏ qua có thể sẽ không có nữa!

Cô thật sự yêu người đàn ông trước mắt này, cô dùng hết toàn lực bảo vệ cho lần đầu tiên, chỉ muốn giao cho anh.....

Trên mạng có người nói cô đã không còn sạch sẽ không xứng với anh, cô muốn chứng minh mình, từ thân đến tâm, đều chỉ thuộc về một mình anh.....

“Tiểu Huân..... Tiểu Huân em đã trở lại.....”

“Đúng, em đã trở về, không bao giờ đi nữa.....”

Lâm Tuyết vừa dùng thanh âm ôn nhu trấn an, vừa đem thân thể mềm mại bao phủ lên.....

Lúc này, đột nhiên, phịch một tiếng vang lớn, cửa phòng không chút dấu hiệu mà bị người từ bên ngoài hung hăng phá ra.

“Lãnh Tư Thần, anh cái tên vương bát đản! Cư nhiên sau lưng tôi ở bên ngoài chơi gái!” Thanh âm trung khí mười phần vang vọng cả căn phòng.

Ánh mắt vẫn đục của Lãnh Tư Thần lúc cửa bị phá ra có chút lập loè, đang nhìn người đến sau đó trong nháy mắt tắt ngấm, chỉ còn một mảnh đen tối.

“Tiện nhân! Cô biết tôi là ai sao? Ngay cả đàn ông của tôi cũng dám thông đồng! Tin tôi làm cho cô ở cũng không xong ở thành phố A này hay không!” Cô gái tức giận mắng.

“Cung tiểu thư..... Chuyện không phải như cô nghĩ.....” Lâm Tuyết hoảng loạn mà giải thích.

“Lão nương đều tận mắt nhìn thấy rồi còn nói không phải như vậy! Không phải như vậy thì là thế nào? Cô có phải muốn nói cô chỉ là thấy anh ấy uống say đưa anh ấy về nhà, vừa rồi cũng không phải muốn ở trên anh ấy, mà là không cẩn thận ngã lên người anh ấy, cô cho rằng lão nương là đồ ngốc sao?” Cung Hiên Anh hai tay chống nạnh, hùng hổ mà đứng ở cửa, ngoài cửa là bảy tám tên bảo tiêu áo đen.

Lâm Tuyết bị những lời trách móc này nói đến sắc mặt trắng bệch, nắm chặt hai nắm đấm nói: “Cung tiểu thư, xin cô nói chuyện đừng khó nghe như vậy, hơn nữa, cô hình như cũng không có tư cách gì ở đây chỉ trích tôi!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 574: Mỹ Nhân Cứu Anh Hùng (2)

“Mẹ nó! Lão nương là vị hôn thê của Lãnh Tư Thần, tôi không có tư cách thì ai có tư cách?”

Lâm Tuyết giờ phút này đã khôi phục bình tĩnh, không nhanh không chậm nói: “Theo như tôi được biết, các người đã sớm chia tay không phải sao? Chuyện này Lãnh tiên sinh đã từng công khai giải thích, tất cả mọi người đều biết!”

Nhắc tới cái này Cung Hiền Anh liền một bụng hỏa, còn giải thích a, anh ta vậy cũng gọi là giải thích?

Phóng viên: Lãnh tổng, xin hỏi hôn sự giữa ngài và Cung tiểu thư là kéo dài thời hạn sao? Thời hạn kéo dài là bao lâu vậy?

Lãnh Tư Thần: Vô hạn.

Ha ha, thời hạn kéo dài là vô hạn, còn không phải là trở thành phế thải sao!

Phóng viên: Nghe đồn trong hôn lễ xuất hiện một cậu bé, chuyện hư hư thực thực là con riêng của ngài là thật sao? Là bởi vì chuyện này mới hủy bỏ hôn lễ sao?

Lãnh Tư Thần: Một đôi mắt hình viên đạn nhìn qua.

Không còn phóng viên nào dám nói, toàn bộ chuyện xảy ra có liên quan đến ngày hôn lễ, toàn bộ tin tức liên quan đến Tiểu Bạch trong một đêm đều bị phong tỏa.

Vì thế, trong mắt quần chúng vây xem tất cả đều không rõ chân tướng, cô thành tâm nướng đau khổ bị vứt bỏ trong ngày hôn lễ, thành công cụ giúp Lãnh Tư Thần che dấu xu hướng giới tính bản thân.

Nhưng thật ra thân thể bị thảm cùng bề ngoài yếu đuối của Lâm Tuyết được hàng loạt cư dân mạng chú ý, được nhận định là tình yêu đích thực của Lãnh Tư Thần, nhất đủ tiện nghi rồi!

Tưởng tượng đến mấy ngày nay đã chịu uất khí, Cung Hiền Anh tức khắc sức chiến đấu bùng phát, nói: “Chia tay, anh ta có hỏi xem lão nương đồng ý chưa sao? Tôi không đồng ý liền không tính chia tay, mà xem như anh ta bội tình bạc nghĩa! Cô dù sao vẫn là tiểu tam!”

Đại khái là hai chữ tiểu tam kích thích cô rồi, Lâm Tuyết tức khắc hai mắt đỏ lên, thân thể run nhè nhẹ, xin giúp đỡ mà nhìn về phía Lãnh Tư Thần.....

Lãnh Tư Thần a..... Lãnh Tư Thần đã ngủ như chết.....

Cung Hiền Anh mặt đầy trào phúng mà cười lạnh một tiếng, nói: “Dáng vẻ này của cô là muốn cho ai xem hả? Cô cho rằng tất cả đàn ông đều sẽ ăn bộ dáng này của cô sao? Ha ha, đến lúc đó đã biết chân tướng chỉ có cô khóc!”

Lâm Tuyết không hiểu ý tứ trong lời Cung Hiền Anh, chỉ biết là hôm nay cô ở lại đây tuyệt đối không có được gì tốt đẹp, vì thế mặt đầy khúat nhục mà cầm lấy túi xách vội vàng rời đi. Lâm Tuyết đi rồi, Cung Hiền Anh quơ lấy một cái gối nện vào người Lãnh Tư Thần, nói: “Người đã đi rồi còn giả vờ! Mau dậy cho lão nương!”

Lãnh Tư Thần mở to mắt, chậm rãi ngồi dậy, con người không chút men say, cứ như vậy bình tĩnh mà dựa vào đầu giường, không chút để ý mà quét mắt nhìn cô một cái, hỏi: “Cô tới làm cái gì?”

Cung Hiền Anh bị tốc độ thay đổi sắc mặt của anh làm cho cả kinh sửng sốt vài giây mới kịp phản ứng, nói: “Mẹ nó! Cư nhiên dùng ánh mắt ghét bỏ như vậy mà nhìn tôi! Không hy vọng tôi tới, vậy anh hy vọng ai tới a?”

Trông cậy vào con trai anh thông báo cho vợ anh, sau đó vợ anh tới làm anh hùng cứu mỹ nhân đúng không? Anh nghĩ thật quá đặc ý rồi!

Thế nào? Gặp hạn rồi! Gặp hạn không tin tà, cư nhiên còn thử hồi thử hai!”

Lãnh Tư Thần bị chọc trúng chỗ đau, sắc mặt bỗng âm trầm xuống.

Cung Hiền Anh bị sắc mặt đáng sợ của anh dọa sợ tới mức tim gan bùm nhảy vài cái, lui về phía sau vài bước.

“Tìm tôi có việc?” Lãnh Tư Thần không kiên nhẫn hỏi.

Cung Hiền Anh vừa nghe lập tức thao thao bất tuyệt mà bắt đầu phỉ nhổ: “Anh còn mặt mũi hỏi! Đem tôi lợi dụng xong liền ném đi còn chưa tính, mới vừa cùng tôi chia tay liền tìm một đứa con riêng là chuyện gì?”

Hiện tại tôi đi đến chỗ nào cũng bị người ta cười nhạo, nói tôi đường đường Cung gia đại tiểu thư mà ngay cả một đứa con riêng cũng không bằng! Mặt mũi tôi đều bị anh làm cho mất hết rồi?

Tôi cực cực khổ khổ cùng anh diễn một tuồng kịch, tuy rằng không giống trong kế hoạch, không đem vợ anh bức ra, nhưng tốt xấu cũng dẫn dụ được con trai anh ra!

Nếu không phải tôi, hiện tại anh ngay cả con trai bảo bối và vợ mình ở đâu cũng không biết ở đâu, tôi đây không có công lao cũng có khổ lao chứ? Vậy mà anh đối với tôi như thế?”

Cùng lúc đó, thư phòng.

Tiểu Bạch vẻ mặt nghiêm túc mà ngồi trước notebook.

Trong màn hình máy tính đang rõ ràng mà phát mọi thứ xảy ra trong phòng ngủ Lãnh Tư Thần, bao gồm cả những lời nói vừa rồi của Cung Hiên Anh.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 575: Mỹ Nhân Cứu Anh Hùng (3)

Tiểu Bạch rồi rầm nửa ngày, chung quy vẫn không có biện pháp ngồi yên không để ý, vì thế lén xâm nhập vào hệ thống theo dõi chuẩn bị xem biến này.

Lúc nhìn thấy cô gái kia ý muốn giả làm mẹ khinh bạc Tương Nhu, cậu quả thực khó thở, trong lúc nhất thời ngay cả dận dò của mẹ cũng quên mất.

Kết quả, cậu còn chưa kịp động thủ, cửa phòng đột nhiên mở ra, vọt vào một cô gái, bùm bùm nói rất nhiều chuyện cậu chưa bao giờ biết.....

Trên khuôn mặt nhỏ của cậu tràn đầy kinh ngạc, ngơ ngẩn mà ngồi tại chỗ, tiếp tục nhìn xuống.

Phòng ngủ chính.

Lãnh Tư Thần không nói chuyện, trực tiếp đem tư liệu kẹp trên đầu giường ném cho Cung Hiền Anh.

“Chơi cái gì?”

“Phí chia tay.”

“Gì?” Cung Hiền Anh đem đồ vật mở ra, trong nháy mắt hai mắt sáng ngời, ho nhẹ một tiếng cực lực áp chế hưng phấn nói: “Khụ, vậy tôi không

khách khí nhận lấy, coi như là tiền bồi thường thiệt hại tinh thần, đây là lão nương nên được!”

Mục đích đạt thành, Cung Hiền Anh cũng có ý nhiều chuyện, hỏi dò: “Này, gần đây thế nào a? Thoạt nhìn kế hoạch theo đuổi vợ của anh không thuận lợi sao! Ngay cả con trai anh cũng không đứng về phía anh!”

“Cô có thể câm miệng hay không!” Từng chữ của Cung Hiền Anh chọc vào tim, Lãnh Tư Thần lúc này bị cô gái này phiền đến đau đầu.

Cung Hiền Anh bĩu môi nói: “Tôi nói thật a, anh ngay cả hôn lễ đều kích thích không được cô ấy, Lâm Tuyết này có tác dụng gì sao?”

Hay là..... Anh hẳn không phải là thật sự coi trọng Lâm Tuyết kia, muốn tìm người thế thân sao? Anh ngàn vạn lần đừng lớn vồn ý nghĩ này trong đầu a!

Phụ nữ hiểu phụ nữ nhất, Lâm Tuyết loại phụ nữ này một ngàn đàn ông thì một ngàn người đều nói cô ấy tốt, nhưng anh thử hỏi một vài cô gái bên cạnh cô ấy xem.....”

Cung Hiền Anh nói đến miệng khô lưỡi đắng Lãnh Tư Thần cũng chưa phản ứng, cuối cùng chỉ có thể về mặt bất đắc dĩ nói: “Tôi nói anh thật sự muốn cô ấy hồi tâm chuyển ý cũng đừng lẩn lộn mù quáng, giải thích rõ ràng toàn bộ hiểu lầm, nói cho cô ấy anh yêu cô ấy, dùng lửa nóng trong tình yêu của anh hòa tan cô ấy mới là hợp lý không phải sao?”

Nói thật ra, anh nếu cố ý quyến rũ tôi, tôi một người thích phụ nữ làm không tốt đều cũng sẽ bị anh bẻ cho thẳng! Anh hà tất đem mọi chuyện làm cho phức tạp như vậy!” Lãnh Tư Thần nhắm mắt lại, trên mặt tràn đầy tuyệt vọng cùng chua xót, nói: “A, nếu làm cho cô ấy biết tôi yêu cô ấy biết bao nhiêu hữu dụng, cô cho rằng tôi còn hồ đồ như bây giờ sao? Tôi càng yêu cô ấy, cô ấy lại trốn càng xa.....”

“Ách, lời này là ý gì a.....” Cung Hiền Anh không hiểu ra sao.

Lãnh Tư Thần cùng Cung Hiền Anh nói qua chuyện giữa anh cùng Hạ Úc Huân, bất quá Cung Hiền Anh chỉ biết là anh trong lần bắt cóc đó vì đại cục bị bắt từ bỏ cô, chuyện sau đó đều không hiểu được.

Nếu cô biết, dự đoán sẽ trực tiếp khuyên Lãnh Tư Thần hết hy vọng.

“Lão đại ——”

“BOSS! Anh không sao chứ!”

Ngoài cửa, Lương Khiêm cùng Uất Trì Phi vội vàng tới, thấy Lãnh Tư Thần trong phòng bình yên vô sự mới nhẹ nhàng thở ra.

Hơn nửa đêm, đột nhiên nhận được điện thoại của bảo tiêu bên này nói có cô gái mang theo một đám tay chân có huấn luyện xông vào, anh đều bị dọa tè ra quần rồi!

Theo bản năng mà nghĩ Hạ Úc Huân, không nghĩ tới cư nhiên trước mắt là vị này.....

“Không có việc gì, tất cả đều đi ra ngoài.” Lãnh Tư Thần nhéo nhéo ấn đường, vẻ mặt mệt mỏi.

Cùng lúc đó, Tiểu Bạch trong thư phòng đã đem hết mọi chuyện hiểu rõ ràng.

Thì ra cậu hiểu lầm Tương Nhu.

Cô gái kia nói, Tương Nhu là vì muốn cậu đi thông báo cho mẹ, để mẹ lại đây anh hùng cứu mỹ nhân.....

Tương Nhu cũng quá xem nhẹ cậu rồi, loại việc nhỏ này cậu sao có thể đi phiên tới mẹ?

Trực tiếp khởi động hệ thống tự động dập tắt lửa trong phòng tới thủy
mạn kim sơn không phải được rồi sao!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 576: Tiểu Bạch Lóa Sáng Sân Khấu (1)

Đồng thời cậu cũng biết, thì ra những năm gần đây Tương Nhu chưa bao giờ quên mẹ, hôn lễ kia, là vì muốn ép mẹ mình xuất hiện.

Để tránh xong việc mẹ sẽ tức giận hiểu lầm, chú thậm chí còn cố ý tìm người thích phụ nữ.

Nhưng, năm đó rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì mới làm ba mẹ chia tay, mới làm mẹ vẫn luôn không muốn một lần nữa tiếp thu Tương Nhu?

Thật phiền não a, đều do cậu khi đó còn chưa sinh ra, cho nên mới cái gì cũng không biết.

Theo dõi trong video, cậu nhìn thấy tất cả mọi người đi rồi, chỉ có Tương Nhu một mình lẳng lặng mà nằm trên giường, thoát nhìn đặc biệt đáng thương.

Đúng vậy, người đàn ông này thoát nhìn trước nay đều là kiên cố không phá vỡ nổi, thế nhưng làm cậu cảm thấy rất đáng thương.

Đang muốn tắt video, lại vô ý nhìn thấy mu bàn tay chú có miệng vết thương, tuy rằng đã kết vảy, nhưng thoát nhìn vẫn rất đáng sợ.....

Tiểu Bạch tâm tình phức tạp mà trở lại phòng, đợi nửa giờ xác định chú đại khái ngủ rồi mới tìm hòm thuốc tay chân nhẹ nhàng mà đẩy cửa phòng ngủ ra.

Dưới ánh đèn tối tắm nơi đầu giường, sắc mắt Tương Nhu sau khi ngủ thoát nhìn nhu hòa hơn nhiều, dưới đôi mắt nhàn nhạt màu xanh cùng sắc mặt âm đạm, đều có thể nhìn ra chú đã nhiều ngày tiêu tụy.....

Tiểu Bạch thở dài, lặng lẽ cầm bàn tay to rộng của người đàn ông lên, rửa sạch miệng vết thương cho chú sau đó bôi thuốc.

Bởi vì mẹ quá hiếu động thường xuyên không cẩn thận làm mình bị thương, quen tay hay việc nên kỹ thuật xử lý miệng vết thương của cậu cũng không tệ lắm, xuống tay cũng cực nhẹ, Tương Nhu vẫn ngủ rất an ổn, lông mày hay cau lại tựa hồ mệnh mệnh bằng phẳng hơn chút...

Sau khi xử lý xong miệng vết thương cho Tương Nhu, Tiểu Bạch khe khẽ thở dài đóng cửa phòng rồi đi.

Thật rối rắm a, hôm nay đã biết quá nhiều chuyện, đêm nay chỉ e là lại phải mất ngủ.....

-

Bên ngoài Vân gian thủy trang, bên trong một chiếc xe màu đen.

Lương Khiêm dựa vào ghế xoa xoa bả vai rần chắc, nói: “Ai, BOSS khi nào mới có thể công đức viên mãn, kì nghỉ phép dài hạn nửa năm của tôi đời này rốt cuộc còn có thể trông cậy được hay không.....”

Uất Trì Phi không nói gì, vẻ mặt giữ kín như bưng, sau một lúc lâu đột nhiên sâu kín mở miệng nói: “Cậu nói..... Nếu tôi chết, cô ấy có thể nguôi giận hay không?”

Lương Khiêm bị hấn dọa sợ tới mức như một khẩu súng lên đạn ngời bật dậy, nói: “Anh điên rồi! Nơi này đã đủ rối loạn, anh ngàn vạn lần đừng xằng bậy! Đã chết một lão Tam chẳng lẽ còn chưa đủ sao? Lại nói, việc này cũng không phải không có đường cứu vãn không phải sao?”

Uất Trì Phi thở dài một tiếng nhắm mắt lại, nói: “Hương Viễn bên kia thế nào?”

“A..... Không có tiến triển, nhưng mặc kệ thế nào vẫn còn một đường hy vọng! Tóm lại anh đừng xúc động, chuyện này căn bản không phải chết một người là có thể giải quyết!”

“Đã biết.”

-

Sáng sớm hôm sau, Lãnh Tư Thần chống đỡ đau đầu ngồi dậy, dư quang nhìn thấy băng vải trên bàn tay mình, vẻ mặt không khỏi ngẩn ra.

Là ai giúp anh xử lý miệng vết thương?

Hương Viễn không ở đây.....

Lương Khiêm?

Anh cùng Uất Trì Phi đàn ông qua loa như vậy căn bản không có khả năng đem miệng vết thương băng bó tinh xảo đến thế.

Từ thủ pháp băng bó này có thể nhìn ra phong cách làm việc của đối phương theo chủ nghĩa hoàn mỹ và nghiêm cẩn, thật ra có chút giống mình.....

Lãnh Tư Thần giật giật ngón tay, hồ nghi xuống lầu đi vào phòng khách.

Tiểu Bạch đã tỉnh, đang ngồi thong thả ung dung mà dùng bữa sáng trước bàn.

Trước đây rời giường trong nhà đều trống rỗng chỉ có một mình anh, hai ngày nay mỗi buổi sáng lên đều có thể nhìn thấy một viên xôi nếp nghiêm trang mà ngồi ở chỗ kia, loại cảm giác này..... Thực kỳ diệu.....

Chỉ tiếc, thái độ của viên xôi nếp này với mình không được thân thiết.

“Pha cho tôi ly cà phê.” Lãnh Tư Thần hướng bảo mẫu dặn dò như thường lệ.

Đối diện đang chậm chậm uống sữa bò Tiểu Bạch nghe vậy mày lập tức nhăn lại, nói:“ Con không thích ngửi mùi cà phê.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 577: Tiểu Bạch Lóa Sáng Sân Khấu (2)

Vì thế Lãnh Tư Thần sửa lại: “Đổi thành trà.”

“Trà cũng không thích!” Sắc mặt Tiểu Bạch càng kém.

Lãnh Tư Thần chỉ xem như cậu đang đùa giỡn, không thèm để ý mà tiếp tục hỏi: “Vậy con thích cái gì?”

“Nước mật ong!” Cậu nhóc nhìn anh chăm chăm, nghiêm túc mà trả lời.

Lãnh Tư Thần khẽ giật mình, lại nhìn băng vải trên tay mình, con người thâm trầm trong nháy mắt như lạc giữa trời sao, khẽ cười một tiếng nói: “Được, nước mật ong.”

Tiểu Bạch cuối cùng hài lòng, cảm thấy mình thật sự là quá cơ trí.

Nước mật ong giải rượu.

Ăn xong bữa sáng, Lãnh Tư Thần đang muốn đi làm, lại ở ngay cửa ra vào dừng bước, xa xa nhìn thấy con trai đang ngồi trên sofa cầm tác phẩm vĩ đại đọc.

Bảo mẫu tỏ vẻ đứa nhỏ này cực kỳ dễ chăm, chỉ cần cho cậu một quyển sách, cậu liền có thể an tĩnh mà ở trong nhà cả ngày.

Nhưng dù sao cũng chỉ là cậu bé năm tuổi, đúng là tuổi mê chơi thích ồn ào, lại bị nhốt trong nhà cả ngày, ngay cả mẹ cũng không thể gặp.....

Anh thế nhưng trước nay đều không có nghĩ tới điểm này.

Xem ra anh thật sự không hiểu như thế nào để làm một người ba rồi.

Cậu nhóc đang đọc sách thấy người sắp ra khỏi cửa lại đi vòng trở về, trong ánh mắt không khỏi nổi lên một tia hồ nghi.

Lãnh Tư Thần chậm rãi đi qua, ngồi xuống bên cạnh con trai, nói: “Có muốn đến công ty cùng chú không?”

Tiểu Bạch nghe vậy lập tức mở to hai mắt, tràn đầy hồ nghi cùng khó hiểu lại có một tia hưng phấn không dễ phát hiện.

Lãnh Tư Thần tất nhiên miễn cảm mà bắt giữ được, trực tiếp kéo tay cậu nhóc, nói: “Đi thôi!”

Tiểu Bạch cuối cùng phục hồi tinh thần lại, ngửa đầu nhỏ hỏi: “Có thể mang trẻ con đi làm sao?” “Đương nhiên, công ty do chú định đoạt.”

“Nhưng..... Bị người khác nhìn thấy con..... Sẽ gây ảnh hưởng đến chú!” Tiểu Bạch do dự mà dừng bước chân.

Cậu nhóc tuổi còn nhỏ, lại rất miễn cảm, tuy rằng bởi vì EQ cực cao giá trị cũng cao, không bởi vì chuyện không có ba mà chịu ủy khuất, nhưng sau lưng vẫn có thể thường xuyên nghe được một vài lời đại loại như con riêng, thậm chí khác loài.....

Nhìn vẻ mặt cậu nhóc ảm đạm tự ti, trong lòng Lãnh Tư Thần như bị đao cắt, ngồi xổm người xuống, gần từng chữ một nói với cậu: “Đương nhiên, là có ảnh hưởng.....”

Tiểu Bạch cứng đờ, gắt gao nhấp môi, giây tiếp theo lại bị một vòng tay to rộng ấm áp ôm lấy, thanh âm đàn ông trầm thấp vang ở bên tai: “Người khác nhất định sẽ đặc biệt ghen tị với ta, vì có con trai ưu tú như vậy!”

Tiểu Bạch ngơ ngẩn dựa vào vai anh, đôi mắt to đầu tiên là ngạc nhiên, ngay sau đó chậm rãi chứa đầy nước mắt, rất cố gắng mới nhin không cho nước mắt rơi xuống, lẩm bẩm nói: “Con không có thừa nhận là con trai chú!”

Giây tiếp theo, toàn bộ tầm mắt đột nhiên cao lên, cậu bị cánh tay đàn ông rắn chắc ôm lên.

“Tự con có thể đi.” Cậu không quên vết thương của Tương Nhu còn chưa khỏi hoàn toàn.

“Không có việc gì, đến bãi đỗ xe không xa.”

Chỉ là một đoạn đường ngắn như vậy, lại làm Tiểu Bạch nhớ rất nhiều năm, thẳng đến sau khi trở thành người lớn vẫn luôn nhớ về.

Nhớ tới độ cao và tầm mắt lúc ấy chưa bao giờ cảm nhận qua, nhớ tới tiếng tim đập có lực bên tai, nhớ tới cánh tay rộng lớn cứng rắn và bước chân trầm ổn khác so với mẹ của người kia.....

Đây đại khái là lần đầu tiên cậu cảm nhận được, ý nghĩa của từ “Ba” này.

-

Trong bãi đỗ xe, lão Trương tài xế như thường lệ chờ ông chủ xuống dưới.

Ông chủ từ trước đến nay rất đúng giờ, nhưng hôm nay lại chậm vài phút.

Ông đang xem đồng hồ, đột nhiên dư quang liếc thấy ông chủ ông lại đây, đương nhiên, đây không phải trọng điểm, trọng điểm là, trong lòng ngực ông chủ đang ôm là cái gì?

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 578: Tiểu Bạch Lóa Sáng Sân Khấu (3)

Lão Trương rướn cổ tập trung nhìn vào, nhìn vài lần mới xác định mình không hoa mắt, trong lòng ngực kia lại chính là một cậu bé hệt như cùng một khuôn mẫu khắc ra với ông chủ mình.....

Tròng mắt lão Trương đều sắp sửa rớt ra, đến khi một lớn một nhỏ hai người lên xe cũng chưa phục hồi tinh thần lại.

Có đoạn thời gian bên ngoài khắp nơi đồn ông chủ có con riêng, lại còn xuất hiện trong tiệc cưới với Cung gia đại tiểu thư, ông chỉ cho là lời đồn đãi.

Bởi vì căn cứ theo kinh nghiệm ở bên cạnh ông chủ nhiều năm của ông, tất nhiên kết luận ông chủ là đoạn tụ.

Cái gì mà Cung gia đại tiểu thư còn có con riêng Lâm gia, ông là đàn ông ông còn không rõ ràng sao, vừa nhìn liền biết ông chủ không thật lòng thích, bất quá là dùng để che dấu sự thật mình là người đoạn tụ.

Còn cái gì mà con riêng, bất quá là lấy cớ để hủy bỏ hôn lễ mà thôi.....

Lão Trương vẫn luôn đắm chìm trong suy nghĩ mọi người đều say mình ta tỉnh, nhưng mà hôm nay cứ nhiên tận mắt nhìn thấy một cậu nhóc phấn điêu ngọc trác sống sờ sờ như vậy, ông chủ còn sủng nịch mà tự mình ôm cậu bé như thế, ông cảm giác cả người đều không ổn.....

Xe chạy một hồi.

“Lão Trương.” Lãnh Tư Thần đột nhiên mở miệng.

“A? Ách, vâng, ông chủ tôi đây! Ngài có chuyện gì?”

“Tôi thấy tình huống ông hiện tại tựa hồ không thích hợp lái xe.” Lãnh Tư Thần chậm rãi nói.

Lão Trương lúc này mới phản ứng lại mình đang thất thần, lau mồ hôi, nhanh chóng lấy lại tinh thần, tập trung lực chú ý, mắt nhìn thẳng tình hình giao thông.

Sau khi lên xe, hai mắt Tiểu Bạch vẫn luôn bình tĩnh đột nhiên nhin không được sáng lên, lẩm bẩm nói: “Maybach62Landaulet, động cơ V12, hai tua bin tăng áp, trang bị nước lạnh, công suất lớn nhất 612, vận tốc quay 4800 đến 5100RPM, thước xoay lớn nhất...”

Lãnh Tư Thần có chút kinh ngạc mà nghe con trai thuộc như lòng bàn tay nói ra nhãn hiệu cùng tính năng trang bị của chiếc xe này, cảm thấy hứng thú mà nghiêng người qua nói: “Uhm, phiên bản giới hạn toàn cầu có 20 chiếc, được xưng là hoàng tử của cung điện đất liền. Thích sao?”

Tiểu Bạch rất thành thật gật gật đầu, cậu rất thích các loại máy móc.

“Garage trong nhà còn mấy chiếc, chờ buổi tối trở về mang con đi xem.” Lãnh Tư Thần không đánh mất thời cơ mà nói.

Bởi vì nhìn thấy vật thật quá mức kích động, cho nên tiết lộ cảm xúc, Tiểu Bạch lộ ra vài phần ảo não, bất quá, cuối cùng vẫn chống không lại dụ hoặc gật gật đầu. Chỉ là xem một chút mà thôi, hẳn là không sao.

Lãnh Tư Thần tức khắc tâm tình tốt nhu hòa khóe miệng, ngay cả lão Trương tài xế hôm nay cũng cảm thấy không khí vô cùng tươi mát, không

áp lực như thường lệ.

Tối công ty, bởi vì ngưng ngưng, Tiểu Bạch liền khẳng khẳng không cho ôm, điều này khiến cho Lãnh Tư Thần hơi có chút tiếc nuối.

Anh bỏ lỡ quá nhiều ngày quan trọng của Tiểu Bạch, về sau cậu nhóc càng lúc càng lớn, phỏng chừng cơ hội có thể ôm như vậy càng ngày càng ít đi.....

Cổng lớn tập đoàn Thiên Úc, giờ phút này đúng là giờ cao điểm đi làm, lui tới rất nhiều nhân viên, thấy xe ông chủ ngừng lại đây, bước chân sôi nổi dừng lại chuẩn bị chào hỏi ông chủ.

Bất quá, hôm nay chú định là một ngày không tầm thường.

Tài xế dừng xe, vòng qua cửa sau kéo ra, thân thể cao dài của Lãnh Tư Thần theo đường nét thân xe bước ra tới.....

“Ông chủ Z.....”

Mọi người như thường lệ chào hỏi, nhưng mà, cái âm “chào buổi sáng” kia còn chưa phát ra, giây tiếp theo tất cả đều tự động im bật.

Tất cả mọi người đại ra vẻ mặt sững sờ tại chỗ, ghen hòng trần trối mà nhìn cậu bé theo sát ông chủ bọn họ từ trong xe dịch xuống dưới, không sai, là dịch, bởi vì chân quá ngắn, lại không bằng lòng để người khác hỗ trợ.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 579: Tiểu Bạch Lóa Sáng Sân Khấu (4)

“Trời ạ.....”

Không biết qua bao lâu, trong đám người rối cuộc có người nhin không được đề thấp thanh âm kinh hô một tiếng.

“Mau mau mau! Người nhéo ta một cái, ta có phải ảo giác hay không? Ta sao lại thấy bên cạnh ông chủ có phiên bản thu nhỏ giống y như đúc của ông chủ vậy!”

“Người nếu là ảo giác, chúng ta đây chính là tập thể ảo giác!”

“.....”

Bị rất nhiều ánh mắt nhìn chăm chăm, mặc cho ai cũng không cách nào bình tĩnh nổi, huống chi trong lòng Tiểu Bạch còn có chút bóng ma không tốt, vì thế, khuôn mặt nhỏ của cậu nhóc tức khắc lạnh vài phần, miệng mím chặt, ánh mắt lộ ra vài phần không vui.....

Bộ dáng kia..... Quả thực giống hệt Lãnh Tư Thần!

Mọi người nhìn lại nhin không được mà hít ngược khí lạnh, thẳng đến BOSS đại nhân của bọn họ lia qua một ánh mắt lạnh băng hình viên đạn, cho một đám người lớn, mọi người mới kịp phản ứng lại, vội vàng nơm nớp lo sợ mà di chuyển tầm mắt đầy lửa nóng.

Lúc này, trong đám người nhanh chóng nói một câu: “Chào buổi sáng Tiểu thiếu gia!”

Những người khác đầu tiên là sửng sốt, ngay sau đó sôi nổi phụ họa.

Sắc mặt Lãnh Tư Thần lúc này mới hòa hoãn chút, nắm chặt tay con trai, mặt không cảm xúc mà đi về phía trước.

Đến khi bóng dáng hai người một lớn một nhỏ biến mất vào thang máy, hiện trường nghị luận mới đột nhiên lớn lên.

“A a a! Trời ơi! Ta cư nhiên bị một đứa bé mới vài tuổi giết chết rồi! Từ hôm nay trở đi nam thần của ta không phải BOSS nữa! Mà là tiểu BOSS nhà chúng ta! Ngao ngao thật sự là quá đáng yêu, sao lại có thể đáng yêu như vậy!”

“Đúng vậy đúng vậy! Đáng vẻ lạnh lùng kiêu ngạo kia, giống hay không a? Vừa rồi cậu bé dịch xuống xe người có nhìn thấy chứ? Thật sự là quá đáng yêu!”

Mấy cô gái kích động mà ở một bên thảo luận, bên cạnh nam đồng nghiệp vô ngữ nói: “Phụ nữ các người chú ý sao lại không bình thường như vậy? Hiện tại đứa bé kia giống hay không giống có vấn đề sao? Vấn đề là ông chủ chúng ta cư nhiên thật sự có con riêng, mẹ đứa bé là ai, ngày sau đối với công ty có thể có ảnh hưởng gì hay không, cổ phiếu công ty.....”

Câu nói kế tiếp các cô gái hoàn toàn không nghe vào, chỉ nghe được trong lời hăn nói có hai chữ “Không giống”, tức khắc sôi nổi kích động nói: “Không giống sao? Chẳng lẽ không giống sao?” “Người cư nhiên dám nói tiểu BOSS của chúng ta không giống!”

“Giống giống giống.....”

.....

Lãnh Tư Thần cứ như vậy dắt con trai bảo bối vào công ty, nơi nào đến cũng không hề ngoại lệ tất cả đều là rớt tròng mắt và mắt kính.

Cũng may năng lực tự điều tiết của Tiểu Bạch bảo bối cũng không tệ lắm, sau khi tới tầng cao nhất đã có thể đạm nhiên đối mặt.

Lãnh Tư Thần đang nắm tay Tiểu Bạch đi vào văn phòng, ngênh diện gặp được Lương Khiêm từ phòng trà nước, và Uất Trì Phi đang muốn đi ngoài gặp khách hàng.

“Uất Trì, thúc dục dự án Nam Giang một chút, lát nữa tôi phải xem!”

“Ách, vâng..... Vâng.....”

“Lương Khiêm, đồ vật trên tờ giấy này, giúp tôi mua lại đây.”

“Ách, được..... Vâng.....”

Hai người trong miệng đáp lời, ánh mắt vẫn dừng trên người cậu nhóc bên cạnh Lãnh Tư Thần, cho đến khi nhìn theo hai người vào văn phòng mới hồi phục tinh thần, hai mặt nhìn nhau.

“BOSS sao lại đem tiểu thiếu gia tới công ty? Cái này không phải muốn tất cả mọi người đều biết sao!” Lương Khiêm kinh ngạc nói.

Uất Trì Phi trầm ngâm, đáp: “Biết thì biết, vì cái gì không thể mang?”

Lương Khiêm gãi gãi đầu: “Cũng đúng, cũng không phải con riêng, ai dám nói cái gì!”

Lương Khiêm vừa nói vừa nhìn thoáng qua tờ giấy BOSS vừa đưa cho mình, vừa nhìn đều là mô hình đồ chơi và sách mà tiểu thiếu gia thích còn có một ít đồ ăn vặt, nhanh nhẹn mà đi mua.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 580: Tiểu Bạch Lóa Sáng Sân Khấu (5)

“Nơi này có thể có chút nhàm chán, con ngồi một lát trước đi.”

“Không sao, chú làm việc đi, không cần để ý đến con.” Cậu nhóc ngồi trên sô pha, lắc lư hai chân, nhìn quanh nơi làm việc của Tương Nhu, cảm thấy thực mới lạ.

Thịch thịch thịch tiếng gõ cửa vang lên.

“Tiến vào.”

Một chàng trai đẩy cửa đi đến, trong tay bưng một ly nước ép chanh, còn có vài món điểm tâm ngọt.

Lãnh Tư Thần còn chưa kịp dọn dồ, tất nhiên là Lương Khiêm người trợ lý 360 độ không góc chết sắp xếp người đưa lại đây.

“Cám ơn.” Tiểu Bạch lễ phép mà đáp.

“Đừng khách sáo.” Chàng trai vội kinh sợ mà vẫy vẫy tay lui ra ngoài.

Không hề ngoài ý muốn, mới vừa ra đi đã bị một đám nhiều chuyện vây quanh.

May mắn tầng cao nhất không có phụ nữ, bằng không lúc này hẳn nhất định bị ăn sống nuốt tươi.

Thấy Tiểu Bạch nhìn chăm chăm cửa như suy tư nghi hoặc gì đó, Lãnh Tư Thần hỏi: “Làm sao vậy? Có vấn đề gì sao?”

Tiểu Bạch lắc đầu, đáp: “Chỉ là cảm thấy nơi này không giống những nơi khác, con thấy trong TV, trước quầy lễ tân như ban này tựa hồ đều là phụ nữ làm, nhưng nơi này của chú đều là đàn ông làm, hơn nữa tầng này một người phụ nữ đều không có.”

Lãnh Tư Thần cảm thán tài quan sát cẩn thận của con trai, đang nghĩ ngợi trả lời như thế nào, con trai lại nhìn anh chăm chăm hỏi một câu: “Chú thực sự chán ghét phụ nữ sao? Con thấy trên mạng có một vài người nói.....”

Nói là thật sao? Nói chú thích đàn ông?

Lãnh Tư Thần hít thật sâu, cảm thấy rất cần thiết giải thích, đáp: “Trên mạng nói đều là giả, không cần tin!”

“Con đương nhiên sẽ không tin a, nếu giống như bọn họ nói, sao lại có con chứ!” Tiểu Bạch đương nhiên mà nói.

Lãnh Tư Thần nghe được liên tục gật đầu, thật vui mừng vì con trai còn sáng suốt. Bất quá, cậu nhỏ tuổi như vậy, hiểu như vậy là quá nhiều rồi phải không?

Được rồi, ngẫm lại lúc mình bằng tuổi cậu bé bây giờ, xác thật suy nghĩ cũng đã không giống bạn cùng lứa, cho nên có rất ít bạn bè trò chuyện.

Dù sao thiên tài đều cô độc.

Nghĩ đến đây, anh quyết định về sau phải cùng con trai giao lưu nhiều hơn chút.

“Vậy có phải chú là vì quá đẹp trai, bị con gái quấy rầy, cho nên mới chán ghét con gái không?” Tiểu Bạch thử thăm dò hỏi.

“Uhm, xem như vậy đi!” Lãnh Tư Thần gật đầu.

“Con liền biết là như vậy!” Tiểu Bạch lập tức thở dài, một bộ nhận thức bản thân thâm sâu, lẩm bẩm nói: “Bất quá, chỉ có một cô gái, cô ấy so với toàn bộ những cô gái khác đều rất phiền, nhưng con lại không chán cô ấy.....”

Lãnh Tư Thần buồn cười, đáp: “Đó là bởi vì con thích cô gái kia rồi! Chú đối với mẹ con cũng là như thế.”

“Tương Như, chú đây là đang nói mẹ rất phiền sao?” Cậu nhóc xụ mặt, thề sống chết bảo vệ mẹ.

“Uhm, trước kia..... Xác thật rất phiền..... Theo đuổi chú hơn hai mươi năm.....” Lãnh Tư Thần thần thờ nói.

Tiểu Bạch nghe vậy tức khắc ngạc nhiên không thôi mà tròn tròn hai mắt nhìn anh.

Lãnh Tư Thần nhướn mày, nói: “Sao, nghe được là mẹ con theo đuổi chú trước, rất ngạc nhiên?”

Tiểu Bạch gật đầu, lại lắc đầu: “Theo logic mà nói, khả năng mẹ theo đuổi là trăm phần trăm.”

Lãnh Tư Thần đỡ cái trán cười nhẹ một tiếng.

“Vậy chú sao lại thích mẹ? Bị nghị lực của mẹ làm cảm động sao?” Tiểu Bạch tò mò hỏi.

Lãnh Tư Thần nhìn ngoài cửa sổ, tựa hồ lâm vào hồi ức xa xăm, chậm rãi nói: “Kỳ thật từ lúc bắt đầu chú đã thích cô ấy, chỉ là chú ngu ngốc, vẫn

luôn không biết mình thích cô ấy, cho dù đã nhận ra cũng không chịu thừa nhận.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 581: Tiểu Bạch Lóa Sáng Sân Khấu (6)

Lãnh Tư Thần sợ Tiểu Bạch nghe không hiểu, đang nghĩ cách để giải thích, lại nghe thấy con trai làm như có thật gật gật đầu nói: “Con hiểu rồi! Cũng giống như con sao có thể sẽ thích “Người gốc như vậy tham ăn như vậy vừa lười vừa hay gặp rắc rối” a! Đây tuyệt đối không có khả năng! Chính là tâm trạng như vậy.....”

Lãnh Tư Thần nhìn không được cười thành tiếng, nhìn không ra con trai tuổi còn nhỏ mà lại như người từng trải, nói: “Không sai, con nói rất đúng, chính là cảm giác như vậy, con hẳn là hiểu sự thật một người theo chủ nghĩa hoàn mỹ sợ nhất đối mặt với người phiền toái là chuyện khó có thể tiếp thu bao nhiêu!

A, bất quá, chú rất hiểu kì, cô bé mà con thích vẫn luôn thích phiền con, còn gốc vừa tham ăn lại hay gặp rắc rối là ai? Là bạn học của con sao?”

Lãnh Tư Thần nhìn không được quan tâm vấn đề tình cảm của con trai, đây hẳn là đề tài tốt để kéo gần mối quan hệ cha con bọn họ.

Tiểu Bạch nghe vậy khuôn mặt nhỏ tức khắc có chút phẫn hồng, quay đầu nói: “Con mới không thích cô ấy!”

Lãnh Tư Thần cười khề lắc lắc đầu, anh thừa nhận thích một người mất hơn hai mươi năm, xem ra con trai cũng phải đi con đường mệnh môn dài đằng dặc này rồi!

Tiểu Bạch không được tự nhiên mở miệng nói: “Cô ấy là con gái của dì Nguyệt, tuy rằng năm học lớp một giống như con, nhưng lớn hơn con hai tuổi.”

Lãnh Tư Thần: “.....”

Không nghĩ tới là tình yêu chị em, bất quá..... Cô bé lớn hơn hai tuổi, con dì Nguyệt, chẳng lẽ là.....

Trong lòng Lãnh Tư Thần đột nhiên có dự cảm không hay.

Hắn không phải là khuê nữ của Âu Minh Hiên chứ?

Nếu là đúng như lời này, xem ra con dâu tương lai của anh, có thể anh phải xuống tay với Âu Minh Hiên nhẹ chút rồi.....

Hình như Âu Minh Hiên đến bây giờ còn chưa phát hiện ra cô gái xấu xí kia chính là Tần Mộng Oanh, lại nói Tần Mộng Oanh người này cũng thật sự quá lợi hại.

Vẫn là Tiểu Huân nhà anh tương đối tốt, a, tương đối dễ lừa.

“Tương Nhu, tên công ty này là chú đặt sao?” Tiểu Bạch nhìn thẻ bài Chủ tịch tập đoàn Thiên Úc trước bàn làm việc của Lãnh Tư Thần hỏi một câu.

Đại khái là bởi vì vài ngày không ra khỏi nhà, đột nhiên có thể ra ngoài thông khí, tâm tình Tiểu Bạch không tồi, cùng Lãnh Tư Thần nói chuyện cũng thoải mái hơn rất nhiều.

Đương nhiên, cũng vì chuyện tối hôm qua, ấn tượng của cậu với Lãnh Tư Thần ít nhiều vẫn có chút đổi mới.

Cậu muốn biết giữa mẹ và chú đã xảy ra cái gì, hy vọng mình có thể giúp đỡ một chút.

“Là chú đặt, làm sao vậy?” Lãnh Tư Thần tất nhiên cũng rất vui khi cùng con trai nói chuyện phiếm, kiên nhẫn mà nghe từng vấn đề cậu nhóc hỏi.

“Con thấy tên công ty khác không phải rất khí phách, thì cũng là có ý nghĩa gì đó đặc biệt, những, hai chữ này hình như không có ý nghĩa gì đặc biệt.....” Tiểu Bạch khó hiểu hỏi.

“Sao lại không có ý nghĩa gì đặc biệt chứ.....” Lãnh Tư Thần thấp giọng lẩm bẩm, ngay sau đó hỏi: “Con biết mẹ con tên là gì không?”

“Biết a! Mẹ tên Hạ Như Hoa! Bất quá, tên trước kia của mẹ thì con không biết, chỉ nghe chú gọi mẹ là Tiểu Huân..... A, là tên Hạ Huân sao?” Nói tới đây, Tiểu Bạch đột nhiên sáng ngời trước mắt: “Chẳng lẽ là tên..... Hạ Úc Huân?”

Lãnh Tư Thần lập tức lộ ra vẻ mặt kiêu ngạo con trai ta đúng là thông minh, ngoài miệng cũng không chút nào bủn xỉn mà khích lệ: “Con rất thông minh.”

Được khen cậu nhóc có chút cao hứng, bất quá rụt rè mà khiêm tốn nói: “Con tùy tiện đoán thôi.”

Lãnh Tư Thần thấy Lương Khiêm mua đồ còn chưa trở về, đi qua đem di động mình đưa cho Tiểu Bạch, nói: “Chú làm việc trước, con nhàm chán thì chơi điện thoại một lát, bên trong không có trò chơi, con muốn chơi cái gì có thể tự tải về.”

Tiểu Bạch nhận lấy di động, Lãnh Tư Thần lại đột nhiên nhớ tới cái gì, trên mặt hiện lên một tia khẩn trương, muốn đem điện thoại lấy lại, nói: “Tiểu Bạch, khoan đã.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 582: Tiểu Bạch Lóa Sáng Sân Khấu (7)

Bất quá, chậm một bước, Tiểu Bạch đã ấn phím home, màn hình tức khắc sáng lên, màn hình khóa là ảnh chụp cậu cùng mẹ ngủ say...

“A, góc độ này, không phải bình thường di động quay chụp, là hình chụp từ camera sao?” Tiểu Bạch nhìn kỹ, ngữ khí khẳng định mà phán đoán.

Lãnh Tư Thần: “.....” Yên lặng đỡ trán.

Không nghĩ tới không chỉ có bị thấy được, còn bị cậu nhìn ra là chụp từ camera.

Xem ra con trai quá thông minh cũng là chuyện đau đầu.

“Tiểu Bạch, con nghe chú giải thích.....”

Anh hẳn sẽ không bị hiểu lầm thành biến thái nhìn trộm chứ!

“Thôi, con biết không phải giám sát, chỉ là quá nhớ mẹ, bất quá nhìn lên tóm lại là không tốt, lần sau không thể như vậy.” Tiểu Bạch nghiêm túc mà nói.

Lãnh Tư Thần nhẹ nhàng thở ra, tất nhiên là cam đoan các loại.

Bất quá, nói đến theo dõi, anh tựa hồ nghĩ thông suốt một chuyện.

Thái độ của Tiểu Bạch với mình từ sáng hôm nay đã bắt đầu thay đổi có thể nói vô cùng lớn.

Tối hôm qua là cậu băng bó miệng vết thương cho mình, sáng nay còn quanh co lòng vòng quan tâm mình, cho mình uống trà giải rượu, đối với chuyện giữa anh và Tiểu Huân tựa hồ cũng bắt đầu cảm thấy hứng thú.....

Mọi thứ này khẳng định là có cơ hội.

Anh có thể nghĩ đến duy nhất là, Tiểu Bạch nghe được lời tối hôm qua của Cung Hiên Anh, nhưng cậu làm sao mà biết được, lúc ấy cậu cũng không ở đó.

Phòng chừng là cậu nhóc nhanh trí kia dùng phương pháp gì đó xem được camera.

Xem ra, Cung Hiên Anh lần này thật ra đánh bậy đánh bạ mà lại làm chuyện tốt.

Rất nhiều chuyện, nếu tự nói cho cậu nghe, cậu bởi vì lòng còn đề phòng, rất có thể sẽ không tin tưởng, nhưng nếu cậu tận mắt nhìn thấy, hiệu quả sẽ hoàn toàn không giống nhau.

Đây xem như là tin tức tốt và tiến triển duy nhất mấy ngày qua rồi!

Cho dù anh hao tổn tâm cơ, có thể cũng kém hữu dụng so với một câu nói của Tiểu Bạch.

Lúc Lương Khiêm mua đồ vật trở về, chỉ thấy trong văn phòng, người lớn thì vui đùa làm việc trước bàn, người nhỏ ngồi trên sofa cúi đầu chơi trò chơi.

Hai cha con thoạt nhìn vô cùng ấm áp hài hòa.

“BOSS, đồ vật đã mua về rồi.”

“Uhm, để xuống đi, đúng rồi, hành trình buổi tối, giúp tôi đổi ngày.”
Lãnh Tư Thần nghĩ nghĩ, phân phó một câu.

Rốt cuộc thật vất vả mới có không khí tốt như vậy với con trai, anh muốn nhân cơ hội chăm sóc con nhiều hơn, bồi đắp tình cảm.

“Được, tôi liền đi sắp xếp.” Lương Khiêm hiểu rõ nói.

Tiểu Bạch bên cạnh nghe được hai người nói chuyện tức khắc nhạy cảm mà ngừng đầu, nói: “Nếu là vì con, vậy con đi về trước, con không muốn quấy rầy công việc của chú.”

Lãnh Tư Thần biết cậu nhóc rất bướng bỉnh, hơn nữa không thích nhất gây thêm phiền toái cho người khác, đành phải bỏ chủ ý, nói: “Được rồi, chú không thay đổi hành trình, bất quá, con có thể ở lại chơi trong chốc lát, chờ lúc tan ca chú sẽ đưa con về nhà, sau đó lại đi tiệc.”

Hai cha con bình an vô sự mà vượt qua một ngày tốt đẹp.

Lúc tan ca, tất cả mọi người như gặp quý mà nhìn ông chủ bọn họ, núi băng ngàn năm kia cư nhiên nhu hòa mỉm cười, quả thực xuân phong quét vào mặt!

Trở lại biệt thự, Tiểu Bạch một mình ăn cơm chiều, sau đó tắm rồi nằm trên giường đọc một quyển sách mà Tương Nhu đề xuất.

Nội dung sách rất có ý nghĩa, bất tri bất giác liền đọc tiếng đồng hồ, vừa nhìn đồng hồ trên tường, đã 11 giờ!

Tương Nhu hình như còn chưa trở về.

Vốn định đi ngủ, nhưng lại có chút lo lắng, vẫn luôn nhìn ra ngoài cửa sổ thăm dò.

Đến gần rạng sáng, dưới lầu truyền đến tiếng mở cửa, người rớt cuộc đã trở lại.

Tiểu Bạch hơi có chút khẩn trương mà chạy xuống lầu, thấy Lãnh Tư Thần một mình trở về, hơn nữa bước chân còn vững chắc, hẳn là không uống quá nhiều rượu, sắc mặt lúc này mới hòa hoãn xuống.

Tuy rằng biết Tương Nhu cùng người kia không có gì, nhưng cậu vẫn rất chán ghét chú cùng cô gái giả trang thành mẹ kia quá gần gũi nhau.

Tiểu Bạch đứng ở cửa cầu thang, nhìn Lãnh Tư Thần đêm khuya xã giao trở về có chút mệt mỏi, do dự có nên đi qua xem hay không, sắc mặt chú tựa hồ có chút không tốt lắm...

Đang do dự, giây tiếp theo, cậu lơ đãng thấy Lãnh Tư Thần đang đi rất bình thường, đột nhiên khom người phun ra một miệng máu tươi, ngay sau đó thân thể phịch một tiếng ngã xuống.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 583: Bảo Bối Thần Trợ Công (1)

Đồng tử Tiểu Bạch bỗng nhiên phóng đại, ngay người một giây sau đó chạy như bay qua, gọi: “Tương Nhu! Tương Nhu!”

Lãnh Tư Thần ngã trên mặt đất, sắc mặt tái nhợt đến không còn một giọt máu, mày cau thật chặt.

Tiểu Bạch không biết anh bị thương chỗ nào, hoàn toàn không dám động vào anh, chỉ có thể gọi anh, nhưng anh đã hôn mê không còn ý thức.....

Nhìn người ban ngày còn tốt đẹp, đột nhiên ngã tại chỗ không nhúc nhích, giống như đã chết, cậu nhóc bị hoảng sợ vô cùng, trong nháy mắt đại não trống rỗng, hơn nửa ngày mới run rẩy tay nhỏ từ trong lòng ngực Lãnh Tư Thần sờ soạng ra di động của anh.

Click mở danh bạ, dưới tình huống này phản ứng đầu tiên của cậu chính là tìm mẹ.

Đang nghĩ ngợi tới không biết Tương Nhu sẽ lưu tên mẹ trong điện thoại là gì, lại kinh ngạc phát hiện danh bạ điện thoại anh chỉ có duy nhất một người liên hệ, ghi chú hai chữ —— bà xã.

Tiểu Bạch ngẩn người, không có thời gian nghĩ nhiều, nhanh chóng gọi vào dãy số kia.

Vang thật nhiều hồi chuông vẫn chưa ai nghe, lòng Tiểu Bạch nóng như lửa đốt, cuối cùng đầu bên kia rốt cuộc có người nói chuyện: “Alo? Đã trễ thế này, có việc sao?”

Thật tốt quá! Là tiếng mẹ!

Tuy rằng mẹ cho là Tương Nhu gọi, thanh âm nghe có chút lạnh.

Tiểu Bạch vừa nghe được tiếng mẹ, tức khắc rốt cuộc nhịn không được mà khóc ra: “Mẹ!”

“Tiểu Bạch? Sao lại là con?” Hạ Úc Huân kinh ngạc.

“Mẹ! Mẹ cứu cứu Tương Nhu! Tương Nhu sắp chết!”

“Cái gì? Anh ta sao có thể chết? Con đừng vội, nói rõ ràng!”

“Tương Nhu vừa mới trở về, phun ra một miệng máu, sau đó liền ngã xuống, con gọi thế nào cũng không phản ứng!” Tiểu Bạch nỗ lực tổ chức ngôn ngữ.

“Bảo bối, bình tĩnh một chút, hẳn là dạ dày xuất huyết, trước đó cũng xảy ra tình huống như vậy, anh ta có phải lại uống rượu hay không?” Hạ Úc Huân hỏi.

Tiểu Bạch thò lại gần người người, đáp: “Dạ, có mùi rượu.”

“Tên này chính là đang tìm đường chết!” Hạ Úc Huân nguyên rửa một tiếng, đè nén cơn giận hỏi: “Hiện tại trong nhà chỉ có một mình con sao? Bảo mẫu đâu? Bảo an đâu?”

“Bảo mẫu buổi tối không ở bên này, bảo an con cũng không biết làm sao để gọi bọn họ.” Tiểu Bạch khóc nức nở nói.

Chỗ ở của Lãnh Tư Thần lớn đến mức dọa người loanh quanh lòng vòng, Tiểu Bạch chân ngắn đi bộ tìm được bảo an, vận khí tốt tìm được phòng chừng cũng mất hơn hai mươi phút.

Hạ Úc Huân lập tức trấn an nói: “Bảo bối đừng nóng vội, mẹ lập tức liên tới!”

Sau khi cúp máy, Hạ Úc Huân lập tức ra khỏi nhà.

Cũng may biệt thự này cũng ở ngoại ô, cách hạnh hoa thôn khá gần, rạng sáng trên đường lại không có xe, rất nhanh liền tới nơi.

Trạm bảo an cổng lớn.

Cô vừa qua liền đúng như dự kiến mà bị người ngăn cản.

“Mau mở cửa, ông chủ các người sắp chết ở bên trong biết không?” Hạ Úc Huân thở hồng hộc nói.

Hai bảo tiêu nghe vậy đều có chút vô ngữ, mỗi ngày phụ nữ tới đây tìm ông chủ không ít, các loại lý do đều có, vẫn là lần đầu tiên nghe trực tiếp rửa ông chủ bọn họ chết.

“Xin lỗi, không có lệnh ông chủ, chúng tôi không thể tự tiện cho người đi vào, lại nói mật mã cửa này là dùng vân tay hai tầng phân biệt, chúng tôi cũng không biết mật mã, càng không có dấu vân tay ghi vào, muốn mở cửa cho cô cũng không mở được.” Bảo tiêu một bộ việc công xử theo phép công, trả lời như thường lệ.

“Vậy người biết mật mã và còn ghi vào vân tay, trừ ông chủ các anh ra còn có ai? Lương Khiêm cùng Uất Trì Phi có thể vào chứ?” Hạ Úc Huân vội vàng hỏi.

“Cũng không được, theo tôi được biết, cửa này chỉ có một mình ông chủ biết mật mã, hai vị bọn họ mỗi lần vào cũng phải báo cho ông chủ chúng tôi, sau đó ông chủ đích thân dùng hệ thống điều khiển mở cửa cho vào.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 584: Bảo Bối Thần Trợ Công (2)

Hạ Úc Huân cực kỳ vô ngữ mà đi loanh quanh một vòng, nói: “Thật là..... Tên khốn này làm gì vậy chứ, đem nhà mình làm thành như vậy! Ngục giam cũng không vậy!”

Hiện tại thì tốt rồi, tự mình đem mình nhốt trong nhà!

Cô thật sự phục!

“Ông chủ là người rất cảnh giác, ai đều không tin.” Bảo tiêu thuận miệng nói một câu.

Hạ Úc Huân nghe vậy thần sắc khẽ giật mình, anh biến thành như vậy, là bởi vì chuyện 5 năm trước sao?

5 năm trước, cô chính là như vậy mà bị người ta mang đi, gây án lại là anh em vào sinh ra tử với anh.....

“Hơn nữa, tối hôm qua có người dùng bạo lực phá cửa, cho nên ông chủ lại tăng cấp cho hệ thống an toàn, chúng tôi thật sự không có biện pháp.” Bảo tiêu lại nói một câu.

Thì ra là vì vậy, bây giờ bọn họ đối với phụ nữ đều có chút sợ hãi, cũng thật không thể bởi vì đối phương là phụ nữ mà thiếu cảnh giác.

“Gì? Bạo lực phá cửa?”

Đây đều là chuyện gì a.....

Hạ Úc Huân đau đầu đến không chịu được, Tiểu Bạch còn ở bên trong chờ mình, đột nhiên nhìn thấy một người sống học máu ngã trước mắt mình, sẽ có bao nhiêu kinh hoàng.....

Đang nôn nóng, Hạ Úc Huân bỗng nhào vào khóa mật mã trước mặt, đem ngón tay mình ấn vào.

“Cô không nên xằng bậy như vậy, nếu sai ba lần.....”

Lời còn chưa dứt, đèn xanh sáng lên.

Nhận dạng vân tay cư nhiên thành công!

Hai bảo tiêu ghen hòng nhìn trần trối.

“Đây..... Đồ chơi này có phải hỏng rồi không?”

“Không thể nào! Ngày hôm qua mới vừa sửa!”

Chính Hạ Úc Huân cũng rất kinh ngạc, nhưng không có thời gian nghĩ nhiều, sau khi thành công lập tức bắt đầu vắt hết óc suy nghĩ mật mã.

Mật mã rốt cuộc là cái gì a?

Lúc này, cô đột nhiên nhớ tới mật mã laptop Lãnh Tư Thần là “September28”!

Nhưng, trên bảng mật mã này chỉ có con số không có chữ cái, chẳng lẽ là 928?

Nhưng mật mã nào có đơn giản mà lại không chút hàm lượng kỹ thuật như vậy, chỉ có ba con số! Hai bảo tiêu này lại nói cao cấp như vậy.....

Dù sao cơ hội ba lần mà, Hạ Úc Huân tiện tay ba con số.

Sau khi ấn xuống số 8, cửa mở.

Hạ Úc Huân chớp chớp mắt, đẩy cửa ra đi vào, đầu tiên là thử thăm dò vài bước, sau đó chạy như điên vào bên trong.

Phía sau hai bảo tiêu đã hoàn toàn hóa đá.

“Này..... Cửa này khẳng định là hỏng rồi?”

“Tôi cũng cảm thấy vậy!”

“Vậy hiện tại làm sao bây giờ? Cửa hỏng rồi chuyện cũng không liên quan tới chúng ta chứ?”

“Ách..... Tôi cũng không biết!”

.....

Hạ Úc Huân dùng nhanh nhất tốc độ chạy tới nhà chính, cũng may cánh cửa ở đây không có phiền toái như vậy, Tiểu Bạch trực tiếp giúp cô vặn khoá cửa, vừa thấy cô liền thương tâm bổ nhào ôm lấy đùi cô.

“Mẹ, mẹ mau đến xem Tương Nhu! Chú vừa rồi lại phun ra vài ngụm máu!”

Hạ Úc Huân ôm cậu nhóc an ủi mà hôn nhẹ, nhanh chóng chạy tới căn thềm đỡ Lãnh Tư Thần dậy, nói: “Tiểu Bạch, biết gara ở đâu chứ?”

“Biết! Mẹ đi với con!”

Tới gara, Hạ Úc Huân từ trước túi Lãnh Tư Thần móc chìa khóa xe, sau đó mở cửa đem anh nhét vào ghế sau.

“Tiểu Bạch, con ngồi sau nhìn chú ấy một chút, thắt chặt dây an toàn, đỡ đầu chú ấy.”

“Được! Mẹ con đã biết!”

Hạ Úc Huân ong ong phát động động cơ, nhanh chóng ra khỏi gara.

Cổng lớn, hai bảo tiêu mới vừa liên hệ nói rõ tình huống cho Lương Khiêm liền nhìn thấy xe ông chủ từ gara phóng như bay ra.

Trong nháy mắt xe vượt qua bên cạnh bọn họ, bọn họ nhìn thấy người lái xe đúng là cô gái vừa rồi đi vào, ông chủ ngồi sau xe, nhắm mắt lại, thoát nhìn tựa hồ mất đi tri giác.....

“Tình huống này là sao a? Ông chủ bị cướp?”

“Không chừng cô gái kia nói chính là thật sự đó! Cô ấy lại đây cứu người.....” Một bảo tiêu khác tự mình an ủi nói.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 585: Bảo Bối Thần Trợ Công (3)

Chờ đem xong người đưa đến bệnh viện, Hạ Úc Huân đã mệt đến sắp sửa rã rời.

Đèn phòng cấp cứu sáng lên, cô và Tiểu Bạch ngồi ở bên ngoài ghế dài chờ.

Một lát sau, một hộ sĩ vội vàng mà từ bên trong đi ra, nói: “Ai là người nhà bệnh nhân?”

Hạ Úc Huân do dự một chút, đáp: “Là tôi.”

“Đây có đơn giải phẫu cần ký tên! Bệnh nhân cần được làm phẫu thuật vá khoang bụng ngay lập tức! Tôi nói cô cũng quá không quan tâm chồng mình rồi, để lâu như vậy, dạ dày đều đã thủng! Cô cho rằng bệnh bao tử là việc nhỏ sao? Để lâu dầu sẽ chuyển biến xấu thành ung thư! Đến lúc đó cô muốn khóc cũng không kịp!” Hộ sĩ vừa lẩm nhảm vừa nhận lấy đơn giải phẫu đã ký rồi đi vào.

“Không phải mẹ sai, đều là con sai.....” Tiểu Bạch gục đầu, áy náy không thôi mà lẩm bẩm.

“Sao lại là con sai, đừng nói bậy!” Hạ Úc Huân ngồi xồm xuống sờ sờ đầu cậu.

“Chính là con sai, hôm nay Tương Nhu vốn là muốn hủy hành trình tối này về cùng con ăn cơm, con lại không cho chú sửa, nếu khi đó con.....”

Hạ Úc Huân dùng cái trán chống trán cậu nhóc, nói: “Nếu sẵn sóc cùng hiểu chuyện cũng coi như sai, vậy con thật sự sai rồi! Chú ấy lớn như vậy, bản thân làm việc không đúng mực, chẳng lẽ còn cần một đứa trẻ như con chịu trách nhiệm sao? Đừng suy nghĩ vớ vẩn! Chuyện này không có chút nào liên quan đến con cả!”

“Mẹ, Tương Nhu có thể có việc gì hay không? Chú ấy..... Sẽ chết sao?” Tiểu Bạch khẽ run, mang theo khóc nức nở.

“Tai họa để lại ngàn năm, chú ấy sẽ không dễ dàng chết như vậy! Tương Nhu sẽ không có việc gì, mẹ cam đoan!” Hạ Úc Huân an ủi nói.

“Mẹ, câu thành ngữ này không phải dùng như vậy.....”

Hai mẹ con đang nói chuyện, di động Hạ Úc Huân vang lên.

Là số lạ, cô đoán rằng hẳn là Lương Khiêm.

Quả nhiên, vừa nhắc máy, di động bên kia liền truyền đến thanh âm nôn nóng của Lương Khiêm.

“Hạ tiểu thư, lão đại anh ấy.....”

“Phòng cấp cứu số một bệnh viện Nhân Dân.” Hạ Úc Huân trực tiếp báo địa chỉ. Chỉ trong chốc lát Lương Khiêm liền thở hỗn hển đuổi qua đây.

Uất Trì Phi cũng biết, bất quá không có tới, dường như nơi nào có Hạ Úc Huân, hẳn đều thức thời lảng tránh.

“Hạ tiểu thư, BOSS thế nào?” Lương Khiêm nôn nóng mà dò hỏi.

“Dạ dày thủng, đang ở bên trong làm phẫu thuật.”

“A! Sao lại nghiêm trọng như vậy chứ! Anh ấy đêm nay cũng không uống bao nhiêu rượu a!”

“Đêm nay không uống bao nhiêu rượu, vậy trước kia thì sao? Cái này gọi là một cọng rơm đè chết lạc đà!” Hạ Úc Huân tức giận nói.

“BOSS mấy ngày trước xác thật có thổ huyết một lần, nhưng ngày đó ở chung cư Cẩm Uyển, sau khi cô rời khỏi, chúng tôi đi lên tìm anh ấy, liền phát hiện anh ấy té xỉu trên mặt đất, vẫn luôn khuyên anh ấy đi bệnh viện, nhưng cô cũng biết đó, căn bản khuyên không được.....” Lương Khiêm về mặt bất đắc dĩ.

Hạ Úc Huân nghe vậy mày nhíu lại.

Lương Khiêm gãi gãi đầu, nói: “Hạ tiểu thư, trẻ như vậy, thật là phiền cô, nhưng, cửa này..... Cô sao lại vào được? Không chỉ có mật mã, còn cần nhận dạng vân tay...”

Lương Khiêm bụng đầy hồ nghi hỏi.

“Tôi sao biết được..... Đánh bậy đánh bạ.....” Hạ Úc Huân trả lời kiêu ba phải cái nào cũng được, dấu đi sự phức tạp trong con người.

“Ách.....” Hệ thống phòng hộ nghiêm mật như vậy, cô đánh bậy đánh bạ liền vào được? Cánh cửa hiện tại dùng đại pháo tới cho nổ tung phỏng chừng cũng không mở được a?

“Mặc kệ như thế nào, hôm nay ít nhiều nhờ cô, bằng không tình huống này ngay cả tôi cũng không có biện pháp!” Lương Khiêm lau mồ hôi nói.

Hạ Úc Huân khoé miệng khé nhếch, đáp: “Tôi cũng phục thật..... Anh ta chẳng lẽ không nghĩ tới lỡ như xuất hiện tình huống này thì làm sao bây giờ sao?”

Tiểu Bạch bên cạnh chớp chớp mắt, nói: “Tương Nhu hẳn là nghĩ tới rồi, mẹ không phải đi vào được đó sao?”

Hạ Úc Huân: “.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 586: Bảo Bối Thần Trợ Công (4)

Tên này quả thực là dùng mạng sống tìm đường chết, lỡ như xuất hiện một chút sai lầm, cô không nhớ ra, hoặc mật mã sai, đoán chừng anh trực tiếp ở bên trong hộp máu bỏ mình cũng có thể a?

Thật không biết trong đầu người này rốt cuộc suy nghĩ cái gì!

Cứ như vậy đem Tiểu Bạch để ở bên cạnh anh thật sự là khiến người ta quá không yên tâm.

Lăn lộn hơn nửa đêm, Lãnh Tư Thần làm xong giải phẫu, tình huống cuối cùng cũng ổn định.

Tiểu Bạch buồn ngủ đến hai mắt đều không mở ra được, nhưng vẫn vì không yên tâm mà cô gắng không ngủ, Hạ Úc Huân lại đỡ cam đoan nửa ngày mới đem cậu ôm đến giường nhỏ bên cạnh mà ngủ.

Phòng bệnh này vẫn là phòng trước đó Lãnh Tư Thần ở, lúc này mới xuất viện mấy ngày, đã trở lại.

Hạ Úc Huân ngồi ở mép giường, giúp anh nhìn truyền nước biển, chờ hai chai truyền xong, cũng chịu đựng không nổi, tay chống đầu lung lay sắp đổ, cuối cùng trực tiếp cứ như vậy ngã trên giường ngủ mất.....

Phía chân trời xám xịt dần dần nổi lên mặt trời, ngoài cửa sổ vang lên tiếng chim hót dễ nghe.

Trên giường bệnh, lông mi người đàn ông khẽ run, dần dần tỉnh lại.

Ngón tay anh giật giật, lại phát hiện tay mình tựa hồ bị cái gì ngăn chặn.

Tầm mắt có chút trì trệ dời qua, ngay sau đó nhìn thấy một đôi tay ấm áp trắng nõn bao trùm lên bàn tay mình, ngón tay thay anh đè chặt bông cầm máu.....

Lãnh Tư Thần có chút khẩn trương mà theo tay kia hướng tới nhìn chủ nhân của nó, chỉ thấy dưới ánh sáng ban mai nhu hòa, cô gái lẳng lặng mà nằm ở mép giường, đang ngủ say, dưới ánh mặt trời, cơ hồ có thể nhìn thấy lông tơ đáng yêu trên da thịt cô.....

Lãnh Tư Thần động cũng không dám động một chút, sợ mọi thứ này chỉ là giấc mộng.

Si ngốc mà nhìn trong chốc lát, anh cẩn thận sờ soạng cầm lấy di động trên đầu giường, lặng lẽ chụp được một màn này, sau đó tiếp tục cứ như vậy nhìn cô, tựa hồ hận không thể nhìn đến thiên hoang địa lão.....

Đến khi phòng bệnh vang lên thanh âm quen thuộc.

“Tương Nhu, chú tỉnh rồi!”

Trên giường nhỏ đối diện Tiểu Bạch nhảy xuống, đặng đặng đặng chạy tới. Lãnh Tư Thần lúc này mới phát hiện con trai cũng ở đây, ánh mắt càng thêm nhu hòa, đáp: “Uhm.”

“Chú khỏe hơn chưa? Dạ dày có đau hay không? Có choáng váng đầu không? Có nơi nào khó chịu không?” Tiểu Bạch hỏi một dãy dài, còn vươn tay nhỏ sờ sờ trán anh.

“Không có, chú rất khỏe.”

Chưa từng khỏe như vậy.

“Vậy là tốt rồi.....” Cậu nhóc cuối cùng thở phào nhẹ nhõm.

“Đúng rồi, chú là như thế nào lại đây?” Lãnh Tư Thần hỏi.

Anh chỉ nhớ rõ mình té xiu, hình ảnh cuối cùng trong đầu là Tiểu Bạch kinh hoàng thất thố chạy về phía mình.

“Con gọi điện thoại cho mẹ, là mẹ đem chú đưa lại đây, bên trong di động của chú chỉ có số mẹ.” Tiểu Bạch trả lời.

“Như vậy.....” Lãnh Tư Thần trầm ngâm.

Tiểu Bạch nghĩ tới nghĩ lui vẫn nhịn không được mở miệng nói: “Tương Nhu, chú như vậy có chút quá xằng bậy, chú cũng biết chỉ số thông minh của mẹ mà, lỡ như khi đó mẹ không nghĩ tới hoặc nhớ sai mật mã, vậy chú liền thảm!”

“Uhm, nói cũng đúng.....” Lãnh Tư Thần tỏ vẻ thụ giáo.

“Này này! Hai người các người mới sáng sớm liền nói xấu tôi như vậy được à?” Hạ Úc Huân xoa xoa cổ đuôi eo đứng lên.

Thì ra không phải cửa hồng, thật sự là anh đã thiết lập trước, bất quá người này rốt cuộc sao có thể lấy được dấu vân tay của cô?

Tiểu Bạch lập tức chạy tới dấn lưng bóp vai cho cô, nói: “Mẹ vất vả, mẹ lợi hại nhất!”

“Đừng rót mê hồn thang cho mẹ, con vừa mới nói mẹ ngốc phải hay không?” Hạ Úc Huân giả vờ tức giận.

“Không có! Mẹ nếu ngốc, sao có thể sinh đ

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 587: Bảo Bối Thần Trợ Công (5)

“Mẹ, mẹ cả đêm không ngủ, mau nằm lên giường ngủ thêm đi!” Tiểu Bạch quan tâm nói.

“A, được.....” Hạ Úc Huân nhìn Lãnh Tư Thần lẳng lặng nằm trên giường, hỏi: “Anh có nặng lắm không? Dạ dày có đau hay không? Choáng váng đầu không? Có chỗ nào khó chịu không? Không phát sốt chứ?”

Lãnh Tư Thần nhin không được cười nhẹ một tiếng, đáp: “Không có, anh rất khỏe.”

Cười cái gì mà cười a, có cái gì buồn cười sao?

Hạ Úc Huân nói thầm hướng giường Tiểu Bạch đi đến.

Phía sau, Lãnh Tư Thần tựa hồ muốn nói gì đó, cuối cùng vẫn chưa nói thành lời.

Mà lúc này, Tiểu Bạch mở miệng: “Mẹ, mẹ vẫn nên ngủ trên giường của Tương Nhu, giường con quá nhỏ, tay chân mẹ đều duỗi không được!”

“Ách.....”

“Mẹ, làm sao vậy? Giường Tương Nhu rất lớn!” Tiểu Bạch chớp chớp mắt.

Nhìn khuôn mặt nhỏ ngây thơ vô tội của con, Hạ Úc Huân cư nhiên không cách nào phản bác.

Cô có phải nên dạy dỗ con trai cái gì là nam nữ phân biệt hay không?

Từ nhỏ đến lớn loại vấn đề này đều là tự cậu lĩnh ngộ, cô còn chưa từng nhọc lòng qua, nhất thời cũng không biết nói thế nào.....

“Tương Nhu, chú mau dịch qua bên cạnh một chút, cẩn thận, đừng động vào miệng vết thương.” Tiểu Bạch thúc giục.

Lãnh Tư Thần dừng một chút, tựa hồ phản ứng không kịp, cuối cùng rất nghe lời con trai dịch qua một góc giường.

Hạ Úc Huân nhìn không ra tới hơn phân nửa giường, bởi vì xác thật là quá buồn ngủ, trước đó lại vẫn duy trì tư thế nằm sấp ngủ trong chốc lát, toàn thân eo đau lưng nhức, lúc này lại trên giường vừa lớn vừa thoải mái trong mắt cô thoát nhìn quả thực vô cùng dụ hoặc, vì thế cũng không kiêng kị nhiều, trực tiếp cởi giày nằm trên đó.

Giường xác thật rất lớn, Hạ Úc Huân nằm sát mép giường, khoảng cách giữa cô và Lãnh Tư Thần ít nhất còn có thể cho một người ngủ.

“A, Tiểu Bạch, con cũng lại đây ngủ đi!” Hạ Úc Huân nghĩ nghĩ nói.

“Không cần, con sợ không cẩn thận đụng tới miệng vết thương của Tương Nhu.” Tiểu Bạch xua tay.

Hạ Úc Huân còn muốn nói cái gì nữa, kết quả vừa dính vào gối ý thức liền bắt đầu dần dần mơ hồ, đặc biệt quanh quẩn tràn đầy hơi thở đã từng khiến cô vô cùng an tâm, quả thực chính là thuốc ngủ hiệu quả nhanh, một giây trước còn cùng Tiểu Bạch nói chuyện, một giây sau liền ngủ ngon lành.....

Nhìn khuôn mặt cô gái ngủ ngon lành và ánh mắt mỗi một, con người Lãnh Tư Thần xẹt qua một tia đau lòng, ngay sau đó cảm kích mà nhìn về phía con trai bảo bối.

Vốn dĩ anh muốn đề xuất, bất quá bởi vì biết cá tính Hạ Úc Huân, khẳng định là hận không thể cách anh xa thật xa, còn sẽ hoài nghi dụng tâm của anh, cho nên chỉ có thể đem lời quan tâm muốn buột miệng thốt ra đè ép xuống.

Kết quả, câu nói đầu tiên của con trai thu phục.

Tiểu Bạch qua đầu tránh né ánh mắt cảm kích của Lãnh Tư Thần, lẩm bẩm nói: “Cảm ơn con làm gì, cũng không phải vì chú, con vì muốn mẹ thoải mái một chút.....”

Vài phút sau.

Một đầu đề chỉ có ngắn ngủn tám chữ cùng với hình chụp lấy tốc độ nhanh nhất được đăng lên Weibo.

Weibo của Lãnh Tư Thần – ông xã Quốc dân bị người ta chen chúc đến cơ hồ mở không ra được, phía dưới bình luận quả thực bùng nổ.

Mà nội dung Weibo khiến cho sóng to gió lớn là ——

[nguyện một đời được sống trong đau bệnh.]

Phối hợp với ảnh chụp, một cô gái lẳng lặng mà nằm ở mép giường ngủ, dưới đôi mắt có quầng thâm nhàn nhạt, cho dù là trong lúc ngủ mơ, tay vẫn vô thức mà thay người nằm trên giường ấn bông cầm máu.....

Bối cảnh ảnh chụp là ở bệnh viện, cô gái không lộ mặt, chỉ có một bên mặt, còn bị tóc che lấp, dưới ánh mặt trời có vẻ mờ mờ lung lung mà mộng ảo, mà

một bàn tay của Lãnh Tư Thần mới vừa truyền nước biển xong cũng xuất hiện.....

Chính là một Weibo như vậy, vừa đăng bỗng chốc đã hơn một vạn, bình luận và vô số tán thưởng, hơn nữa còn liên tục nóng lên.

Ngay cả Weibo của Lâm Tuyết cũng là vô số người bình luận nhắc lại, suy đoán nữ chính mà Lãnh tư Thần ngàn năm chờ đợi trong Weibo có phải cô hay không.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 588: Bảo Bối Thần Trợ Công (6)

Mấy giờ sau, lúc Hạ Úc Huân tỉnh lại đã sắp giữa trưa.

Thoải mái mà cọ cọ gối đầu bò dậy, duỗi cái eo lười biếng, ngủ ngon.

Trong phòng, Tiểu Bạch cùng Lãnh Tư Thần cũng ngủ vẫn chưa tỉnh, đang nhàm chán, Hạ Úc Huân cầm lấy di động chơi trò chơi một lát, sau đó như thường lệ mà tiện tay click mở Weibo.

Vài giây sau, cô người cô đều ngẩn ra.

Lúc này Weinbo mà Lãnh Tư Thần đăng đã hơn mười vạn, bình luận sáu vạn, like hơn ba mươi vạn, vững chắc đứng đầu đề, Hạ Úc Huân cơ hồ mới vừa mở ra liền thấy được.

Lãnh Tư Thần cư nhiên đăng Weibo!

Mà cô gái trong ảnh chụp của anh, nếu cô không hoa mắt mà nói, hình như chính là cô!

Không sai, quần áo đều giống nhau! Cô cố ý cúi đầu nhìn màu sắc và hoa văn trên quần áo mình để xác định.

Đáng chết, tên kia cư nhiên chụp lén cô, chụp lén thì chụp lén, còn đăng lên mạng, đăng thì đăng, anh không thể chụp một tấm nào đẹp hơn một chút sao? Vì cái gì phải chụp cô đầu bù tóc rối ghé vào trên giường ngủ chứ!

Giận đến hồ đồ, đây không phải trọng điểm! Trọng điểm là..... Trọng điểm là cái gì cô cũng không biết!

Được rồi, ý nghĩ vừa rồi có chút bất công, ảnh chụp này nhìn kỹ vẫn là cảnh rất duy mỹ rất có ý nghĩa, còn tám chữ kia của Lãnh Tư Thần..... Nguyên một đời sống trong đau bệnh.....

Không thể không thừa nhận, trong phút giây nhìn thấy khiến trái tim cô bỗng nhiên nhảy lên một chút, hai má đều hơi nóng lên.

Thằng nhãi này lừa tình cũng đầy kiêu ngạo.....

Trong lòng Hạ Úc Huân đang ngũ vị hoa màu, mở xem bình luận, mặt lập tức đen lại.

Bình luận đứng đầu thứ nhất là: Nếu người kia cởi áo tháo thắt lưng, à không, cực nhọc ngày đêm, không thể yên ổn nghỉ ngơi, nguyên một đời sống trong đau bệnh!

Bình luận đứng đầu thứ hai: Lãnh Tư Thần cư nhiên không phải đoạn tụ??? Bạn thân ta đã thích anh ta rất nhiều năm!!! Bình luận đứng đầu thứ ba: Tôi dám đánh đổ cô gái này chính là Lâm Tuyết! Không phải tôi trực tiếp ăn tường!

Thứ tư: Đây là công khai sao??? Ông xã không cần a!

.....

Hiện tại trên mạng nói chuyện thật là càng ngày càng không biết tiết chế rồi.....

Phía sau bình luận đại bộ phận đều là suy đoán cùng đánh đổ cô gái trong ảnh chụp là ai, như dự kiến người suy đoán Lâm Tuyết là nhiều nhất, rất nhiều cư dân mạng kết luận người nghiêng mặt kia khẳng định chính là

Lâm Tuyết, còn đính kèm rất nhiều ảnh chụp Lâm Tuyết so sánh với ảnh chụp kia.....

Hạ Úc Huân đang cầm di động ngơ ngẩn nhập thần, hoàn toàn không phát hiện giờ phút này Lãnh Tư Thần đã tỉnh, còn dùng dư quang liếc tới ID Weibo của cô, quan tâm tắc không loạn.

Hạ Úc Huân nhìn trong chốc lát liền thoát Weibo, quyết định về sau không bao giờ tiện tay vào Weibo nữa, tâm tình thật vất vả mới bình tĩnh lại dễ như trở bàn tay mà bị đánh vỡ.

Cho nên, cô vẫn luôn không thể biết được, sau đó không lâu, trên mạng lại nổi lên một sóng to gió lớn lần thứ hai.

ID Weibo của Lãnh Tư Thần sửa lại, biến thành năm chữ, năm chữ cực kỳ không phù hợp với khí chất cùng hình tượng của anh —— Chú thỏ con ngoan ngoãn.

Vì thế phương hướng bình luận của các cư dân mạng lại xoay chuyển

Cư dân mạng một: Ông xã có phải anh bị trộm tài khoản hay không?

Cư dân mạng hai: Nào có ai trộm tài khoản mà chỉ sửa mình ID còn lại cái gì cũng không làm?

Cư dân mạng ba: Cái ID này rốt cuộc là ý gì a? Có ý nghĩa gì đặc thù sao?

Cư dân mạng bốn: Có thể là vẽ đối với ID của Lâm Tuyết hay không? ID Lâm Tuyết cũng là năm chữ!

Cư dân mạng năm: Nói láo! “Chú thỏ con ngoan ngoãn” và “Phiên nhiên tuyết hải gian” có chỗ nào đối nhau? Quả thực không giống phong cách?

Đừng đem ông xã của chúng ta ghép đôi với Lâm Tuyết! Ghê tởm! Cô gái kia chính là đóa sen lòng dạ hiểm độc, bạn trai khuê mật của ta chính là bị cô ta cướp đi!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 589: Bảo Bối Thần Trợ Công (7)

Hạ Úc Huân buông di động, thở dài, vừa quay đầu liền hướng một đôi mắt trầm tĩnh, đang vô cùng chuyên chú mà nhìn mình.....

Hạ Úc Huân tức khắc hoảng sợ, có thể là bởi vì vừa rồi trong đầu nghĩ đều là người này, cho nên khó tránh khỏi có chút chột dạ, ho nhẹ một tiếng nói: “Anh dậy lúc nào vậy, sao không rên một tiếng! Đói sao? Tôi cho anh..... Thôi, mấy ngày nay anh đều phải cấm thực, không thể ăn cái gì!”

Hạ Úc Huân vốn định muốn hỏi anh chuyện Weibo kia là sao, nhưng, cho dù hỏi thì sao a?

Vì thế, rồi rằm đến cuối cùng vẫn lựa chọn coi như mình không phát hiện.

“Lãnh Tư Thần! Tôi nói anh.....” Lúc này Hạ Úc Huân nhìn anh, một bụng hỏa đều sắp sửa lộ ra manh mối, thật vất vả mới áp chế xuống một chút, sau đó chậm rãi tiếp tục nói: “Tôi nói anh làm việc có thể bài bản chút hay không? Người lớn như vậy rồi mà còn không bằng cả Tiểu Bạch! Anh biết Tiểu Bạch tối hôm qua bị anh dọa thành cái dạng gì không hả? Còn luôn tự trách lúc ấy không nên cho anh đi dự tiệc, cảm thấy bản thân sai! Anh không đau lòng mà tôi đau lòng a!”

Nói cho anh biết, tối hôm qua nếu không phải nể mặt Tiểu Bạch, tôi lúc ấy liền trực tiếp bỏ anh vào lò hoả táng, dù sao tôi thấy anh cũng không muốn sống nữa, đỡ phải cả ngày gây phiền toái cho người khác!

Hôm nay hai chúng ta liền đem chuyện này nói rõ ràng, trong khoảng thời gian chúng ta ước định, anh, tuyệt đối tuyệt đối không thể lại say rượu thức đêm liều mạng tăng ca, còn nữa hút thuốc cũng không thể!

Đúng rồi, còn nữa, quan trọng hơn một chút, tôi cho anh đi tìm hạnh phúc bản thân, nhưng không được ân ái hạnh phúc trước mặt Tiểu Bạch được chứ? Làm ơn đi nó vẫn còn là đứa bé, anh ít nhiều chú ý ảnh hưởng một chút! Muốn làm cái gì đừng làm ở nhà, đi khách sạn được không?

Tiểu Bạch hiện giờ đang ở chỗ anh, anh phải tạo cho nó một tấm gương tốt, nếu đem con trai tôi dạy hư tôi tuyệt đối không để yên cho anh..... Này anh nhìn tôi làm gì, rốt cuộc có đang nghe tôi nói chuyện không hả?”

Hạ Úc Huân nói đến sắp bốc khói, thấy bộ dáng anh thất thần một chút phản ứng đều không có càng thêm phát hỏa.

Lãnh Tư Thần đem ly nước lọc ở đầu giường đưa cho cô, không nhanh không chậm nói: “Không hút thuốc lá không uống rượu không thức đêm không tăng ca không mang theo phụ nữ về nhà.” Hạ Úc Huân: “.....”

Năng lực tổng kết tốt như vậy, là đang châm chọc cô dong dài sao?

Hạ Úc Huân đen mặt nhận lấy ly nước, lọc cốc lọc cốc uống lên, nói: “Anh nghe được thì tốt rồi!”

Cũng không biết thẳng nhãi này có phải thật sự lương tâm trời dậy hay không, không nhân cơ hội để cô làm trâu làm ngựa, để Lương Khiêm lại đây thay cô.

“Anh hiện tại nằm viện, Tiểu Bạch làm sao bây giờ? Dù sao cũng không thể cùng anh ở lại bệnh viện!” Hạ Úc Huân không yên tâm hỏi.

“Mẹ, không sao, dù sao con ở nhà cũng rất nhàm chán.” Vừa lúc mới tỉnh lại Tiểu Bạch nghe được mẹ nói chuyện, xoa xoa đôi mắt nhấp nhem

mà nói.

“Vậy được rồi.....” Nếu bảo bối đã nói như vậy. Lại nói tưởng tượng đến cậu ban ngày một mình trong căn phòng lớn trống rỗng, cô liền đau lòng.

“Mẹ, con vừa rồi nằm mơ, mơ thấy Niếp Niếp chơi ngã xuống hồ nước, con không ở gần chị ấy gần đây có khỏe không? Có gặp rắc rối hay không?” Tiểu Bạch nhìn không được có chút lo lắng hỏi.

“Không có! Niếp Niếp gần đây rất ngoan đang học khiêu vũ! À, bảo bối có phải con nhớ Niếp Niếp hay không? Bằng không, mẹ mang Niếp Niếp qua đây thăm con?” Hạ Úc Huân thử thăm dò hỏi.

“Có thể chứ? Có thể quấy rầy Tương Nhu không?” Con người Tiểu Bạch hiện lên một tia vui vẻ, ngay sau đó lại không xác định mà nhìn về phía Lãnh Tư Thần bên cạnh.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 590: Lựa Chọn (1)

“Chú không sao.” Lãnh Tư Thần thấy con trai nhìn qua nói.

“Quyết định vậy đi! Mẹ về tắm rửa thay quần áo sửa sang lại một chút, ngày mai mang Niếp Niếp lại đây!” Hạ Úc Huân gõ nhịp quyết định.

Muốn nhân cơ hội đem Tiểu Bạch đón về phỏng chừng là không có khả năng, có thể thường xuyên nhìn thấy cậu như vậy tựa hồ cũng coi như là kết quả không tồi, ngày mai còn có thể mượn từ sợ quấy rầy anh, đem con trai mang ra ngoài hít thở thông khí!

Sau khi rời khỏi bệnh viện, Hạ Úc Huân phát hiện phía sau có chiếc xe vẫn luôn đi theo cô.

Từ lúc cô từ bệnh viện ra trạm xe buýt, đến lúc cô lên xe buýt, vẫn luôn theo sau, cũng không biết rốt cuộc là ai.

Chờ lúc cô xuống xe buýt đi bộ về nhà, chiếc xe kia vẫn đi theo cô.

Đường vùng ngoại thành cũng không rộng, chiếc Ferrari phía sau lấy tốc độ ốc sên bò đi theo cô thật sự là quá dễ thấy.

Dù sao cũng không thể đem phiền toái này về nhà!

Hạ Úc Huân nghĩ liền đột ngột dừng bước, quả nhiên, chiếc xe vẫn luôn theo đuôi cũng dừng lại.

Cô trực tiếp đi đến trước mặt chiếc xe kia, gõ vài cái lên cửa sổ xe.

Một lát sau, cửa sổ xe chậm rãi trượt xuống, chỉ thấy ngồi trong xe là một người đàn ông đeo kính râm, nhìn không rõ diện mạo.

“Anh và tôi cùng một đường!” Hạ Úc Huân không kiên nhẫn mà khoanh tay trước ngực nhìn chăm chăm người nọ.

Vốn tưởng rằng người kia sẽ chết cũng không nhận, lại thấy hắn mở cửa xe, thân hình cao dài từ bên trong xe đi xuống.

Hạ Úc Huân theo bản năng mà lui về phía sau một bước, bày ra tư thái phòng bị, chờ xem người này rốt cuộc muốn làm cái gì.

“Cô xem..... Tiểu thư màu hồng phấn bay trên trời!” Người đàn ông đột nhiên mở miệng nói ra một câu không liên quan.

“Cái..... Cái gì?”

Khoảnh khắc Hạ Úc Huân thất thần, người kia đột nhiên không kịp phòng ngừa mà ôm chặt cô, thanh âm khàn khàn mà kích động vang ở bên tai ——“Bắt được rồi!”

Ha, hoá ra là kẻ cướp sắc.....

Hạ Úc Huân vừa muốn một cái quăng ngã qua vai, đột nhiên nghe được người nọ ở bên tai nói nhỏ: “Chị, em rất nhớ chị.....”

“Cậu.....” Xuuwnng hô và ngữ khí quen thuộc kia làm Hạ Úc Huân bỗng nhiên cứng đờ.

Đang kích động, chợt nghe ngữ khí người kia đột nhiên biến đổi, một giây đồng hồ từ cừu con biến thành sói con: “Cô gái đáng chết, làm hại em phí công lo lắng nhiều năm như vậy! Chậm trễ thanh xuân của em nhiều

năm như vậy! Chị nói một chút xem chị phải chịu trách nhiệm thế nào đây!”

“Ách.....”

-

Về đến nhà, phòng khách, một con sói nào đó vẫn đang dùng ánh mắt khiêu khích lên án mà nhìn cô chăm chăm, thực sự làm cô có chút ăn không tiêu.

Nói thật, cô thật không nghĩ tới cư nhiên sẽ là Nam Cung Mặc.

Hạ Úc Huân rót trà cho cậu, ho nhẹ một tiếng nói: “Trước kia có nghe Nam Cung tiên sinh nói em du học, hiện tại là nghỉ hè cho nên trở về sao?”

Nam Cung Mặc nghe vậy sắc mặt tức khắc lạnh hơn, một bộ “Chị một chút đều không quan tâm em” lạnh lùng nói: “Tốt nghiệp rồi.”

“Ách, à..... Vậy chúc mừng em! Ha ha, vậy, em sao biết chị là..... Là học trưởng nói cho em biết sao?” Hạ Úc Huân hỏi.

“Không phải chú nói với em, cái tên ngu xuẩn kia! Vẫn là em nhắc nhở, chú ấy mới biết được là chị đó? Em vừa nghe cái tên Hạ Như Hoa liền biết chắc là chị rồi, mất công chú năm đó làm nam chính mà một chút cũng chưa phát hiện! Ngu ngốc chết được!” Nam Cung Mặc không chút lưu tình mà phỉ nhổ.

“Ha ha, chị nói học trưởng sao đột nhiên trở nên thông minh thế, thì ra sau lưng có em chỉ điểm a! Mặc nhà chúng ta quả là thông minh!” Hạ Úc Huân dùng sức khen nói.

Nam Cung Mặc hừ một tiếng, bất quá quả nhiên sắc mặt khá hơn nhiều.

Không biết nghĩ tới cái gì, sắc mặt lại trầm xuống, nói: “Em nghe học trưởng nói Lãnh Tư Thần tên khốn kia cướp đứa bé rồi muốn ép chị đi vào khuôn khổ?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 591: Lựa Chọn (2)

Hạ Úc Huân thở dài: “Chuyện này tương đối phức tạp, chị cũng không biết nên nói với em như thế nào nữa.....”

Nam Cung Mặc liếc nhìn cô một cái, nhàn nhạt nói: “Chị đồng ý với kiến nghị của ông già sao!”

“A?”

“A cái gì mà a? Chị còn muốn giấu em bao lâu! Chị thân yêu của em!” Nam Cung Mặc nguy hiểm mà hí mắt nhìn cô chăm chăm.

“Ách.....” Hạ Úc Huân tức khắc phản ứng kịp Nam Cung Mặc biết thân thể của cô, lúng túng nói: “Chị không phải cố ý giấu em, thật sự là chuyện này không tốt nếu chị mở miệng. Cái kia..... Là Nam Cung tiên sinh nói cho em sao?”

Nam Cung Mặc vẽ mặt khinh thường “Cắt” một tiếng: “Em và ông ta quanh năm suốt tháng đều nói không được mấy câu, ông ta có thể nói cái gì cho em chứ?”

“Đó là.....” Hạ Úc Huân khó hiểu.

“Đây còn cần người khác nói cho em biết sao? 5 năm trước thái độ của ông già với chị đã không thích hợp, mẹ em nhìn chị như nhìn thấy hồng

thủy mãnh thú. Lúc ấy em vốn hoài nghi ông già kia không đứng đắn coi trọng chị, nhưng sau lại càng nghĩ càng thấy không thích hợp.....

Khả năng duy nhất có thể nghĩ đến chính là, chị đại khái là biến cả di châu của ông già.

Em biết ông già này tuy rằng máu lạnh vô tình, nhưng trong lòng vẫn luôn có một người phụ nữ, có thể để ông ta để bụng như vậy chỉ có thể là có quan hệ với người phụ nữ kia, chị không may lại là con gái của ông ta và người kia!

Chỉ là điều những thứ này đều là em suy đoán, vẫn luôn không có chứng cứ xác thực. Thẳng đến mấy ngày trước, em không cẩn thận nghe được nội dung mẹ em và ông ta cãi nhau, mới chứng thực suy đoán của em.”

Lúc Nam Cung Mặc nói ra lời này, vẻ mặt nhìn như bình tĩnh ép cô dò xét không ra nghĩa, tình cảm phức tạp cuồn cuộn mãnh liệt kia chợt lóe rồi biến mất, khiến cô cho rằng chỉ là ảo giác.

“Mặc, em yên tâm, chị không có ý muốn tiếp nhận công ty, hơn nữa..... Chị cũng không có khả năng nhận ông ấy!” Hạ Úc Huân vội vàng giải thích nói.

Nam Cung Mặc trừng mắt liếc nhìn cô một cái, nói: “Em làm gì phải để tâm! Tiểu gia lại không thèm đồ vật của ông ta! Mọi thứ của ông ta đều không liên quan đến em!”

Hạ Úc Huân bị rống đến rụt rụt cổ, mồ hôi, thái độ này của Mặc, thật đúng là hết như Nam Cung Lâm nói, không chỉ có như thế, quan hệ của hai cha con bọn họ quả thực so với cô tưởng tượng còn kém hơn.

Nam Cung Mặc thu lại sự tức giận bộc phát kia, trầm giọng nói: “Em không sao cả, nhưng chị không giống như vậy, muốn thoát khỏi khống chế

của Lãnh Tư Thần, đoạt lại đứa bé, đây là biện pháp duy nhất! Nếu chị kiêng dè em, thì không cần!”

“Cũng không chỉ có vì em…….”

“Em biết, là bởi vì ba nuôi của chị!”

Nhắc tới vấn đề này, sắc mặt Hạ Úc Huân tức khắc ảm đạm xuống, nỗi đau khổ kịch liệt như đầm lầy muốn đem toàn bộ sức sống của cô nuốt hết.

Nam Cung Mặc nhìn thấy trong lòng một trận khó chịu: “Chị đừng như vậy, người chết không thể sống lại, phải luôn nhìn về phía trước!”

“Nếu giống như em nói, chẳng phải chị nên cùng Lãnh Tư Thần quên hết ân oán trước kia, sau đó vui vẻ mà mang theo đứa bé cùng anh ta sống bên nhau?” Cảm xúc Hạ Úc Huân tức khắc có chút mất khống chế, ngữ khí cũng bén nhọn hơn.

“Chị Huân, em không phải có ý đó!” Nam Cung Mặc có chút không biết giải thích như thế nào.

Hạ Úc Huân mệt mỏi đem tay cắm vào giữa tóc, đỡ trán, nói: “Thôi, chị biết em không phải…… Xin lỗi, là chị mất khống chế…….”

Nam Cung Mặc cũng không biết nói gì nữa, hai người một trận trầm mặc.

“Đúng rồi, Mặc, mấy năm nay em thế nào? Ở nước ngoài sống có tốt không?”

Hạ Úc Huân nhớ tới Âu Minh Hiên trước đó nói Nam Cung Mặc bởi vì cô “Chết” mà bi thương thậm chí tự sa ngã, không biết vì sao, theo bản năng mà lảng tránh không nhắc tới.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 592: Lựa Chọn (3)

“Vô nghĩa, em từ nhỏ sinh sống ở nước ngoài, ở trong nước cũng chưa được mấy năm, có thể không tốt sao?” Nam Cung Mặc phối hợp mà tách khỏi đề tài, không nhắc lại chuyện trước đó.

Hạ Úc Huân gãi gãi đầu: “Uhm, đúng nha, bất quá lúc ấy em không phải học ở đại học C sao? Sao đang tốt lại đi du học?”

“Học ở đại học C là nể mặt chị, chị đã ‘chết’, em còn muốn nể mặt ai nữa?” Nam Cung Mặc hừ nhẹ.

“Ách, thực xin lỗi! Gạt em làm hại các người uống phí nhiều năm như vậy khổ sở vì chị là chị sai rồi! Buổi tối chị nấu cho em một bữa ăn ngon, coi như đền tội cho em được không?”

Nam Cung Mặc liếc mắt qua một cái, nói: “Chỉ một bữa?”

Hạ Úc Huân vội vàng nói: “Bao nhiêu bữa đều được a! Em có thể tới ăn cơm bất cứ lúc nào! Phải biết rằng ai cũng chưa có được đãi ngộ này, học trường mỗi ngày khóc la muốn lại đây, mỗi lần đều bị chị đánh đuổi ra!”

Nam Cung Mặc hừ hừ nhếch khóe miệng, lúc này mới vừa lòng.

Đang chuẩn bị đi vào bếp chuẩn bị cơm chiều, Tần Mộng Oanh tan ca đã về.

“Chị Nguyệt, chị đã về rồi!”

Tần Mộng Oanh liếc mắt nhìn một người đàn ông ngồi trên sofa phòng khách, tuy rằng 5 năm không thay đổi quá nhiều, nhưng cũng hoàn toàn rút đi tính trẻ con năm đó, giống như một thanh bảo kiếm bọc lộ tài năng, nhưng vẫn có thể nhận ra.

“Tiểu Hoa, vị này chính là?”

Không chờ Hạ Úc Huân phối hợp giới thiệu, trên sofa Nam Cung Mặc lười biếng nói: “Chị Mộng Oanh, em sẽ không nói với học trưởng! Chị cũng đừng phí sức mà giấu em! Em muốn an an ổn ổn ăn bữa cơm, nói chuyện phiếm, OK?”

Trong khoảng thời gian ngắn, Tần Mộng Oanh cùng Hạ Úc Huân hai mặt nhìn nhau. Cuối cùng, Hạ Úc Huân chỉ đành xoa xoa ấn đường: “Chị Mộng Oanh, thôi, Mặc rất kín miệng, hẳn là không sao đâu.”

Tần Mộng Oanh thế mới biết Nam Cung Mặc đã biết Hạ Như Hoa chính là Hạ Úc Huân, vốn đang kiêng dè quan hệ của cậu ta và Âu Minh Hiên khá tốt, nếu Úc Huân tin tưởng cậu, vậy hẳn là không có vấn đề gì.

Vì thế, ba người vây quanh bàn ăn cơm chiều, trò chuyện mấy năm nay với nhau.

Cơm nước xong đem người tiễn đi, Tần Mộng Oanh ngồi tại chỗ, dáng vẻ như suy tư gì.

“Chị Mộng Oanh, làm sao vậy? Là lo lắng Mặc sẽ nói cho học trưởng sao?” Hạ Úc Huân hỏi.

Tần Mộng Oanh chần chờ nói: “Cũng không phải, chỉ là cảm thấy, có phải nên nói quan hệ giữa em và Mặc tương đối tốt không? Chị dù sao vẫn thấy tình cảm giữa Mặc đối với em không đơn giản, lỡ như.....”

“Ách, chị Mộng Oanh, chị quả thực thông minh, như vậy đều có thể nhìn ra được? Vừa rồi bữa cơm kia Mặc rõ ràng không biểu hiện gì ra ngoài?” Hạ Úc Huân kinh ngạc nói.

Tần Mộng Oanh bất đắc dĩ mà nhìn cô một cái, nói: “Thì ra bản thân em cũng biết a!”

Hạ Úc Huân phiền não mà gãi gãi đầu: “Em cũng vừa mới phát hiện, 5 năm trước em chắc chắn không có khả năng biết, nhưng rồi cuộc hiện tại đã trải qua nhiều như vậy, lần trước lại nghe học trưởng nói qua những lời đó, sao có thể một chút cảm giác đều không có..... Bất quá chị yên tâm, trước khi chị đến hai chúng ta đã nói qua, cậu ấy đã biết em là chị cùng cha khác mẹ. Hôm nay cậu ta lại đây, hình như là muốn khuyên em tiếp nhận Thiên Lâm.....”

“Kỳ thật, chị cũng cảm thấy đây là phương pháp duy nhất trước mắt, chỉ là suy xét đến em..... Cho nên chị vẫn luôn không đề xuất.” Tần Mộng Oanh thở dài nói.

Hạ Úc Huân tưởng tượng đến vấn đề này liên đầu đầu không thôi, nói: “Cho dù em không kiên trì xem toàn bộ mọi thứ đều không tồn tại, nhìn bộ dáng này của em, có thể tiếp nhận một công ty đa quốc gia lớn như vậy sao? Quả thực là trò đùa quốc tế a?”

Tần Mộng Oanh cũng không tán đồng, nói: “Nhưng thật ra cảm thấy...”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 593: Lựa Chọn (4)

Đang tâm tình bực bội, Hạ Úc Huân đi một chuyến đến mộ phần Hạ Mạt Lâm.

Lúc này mặt trời vừa đến núi, phía chân trời ánh nắng chiều như lửa đốt mấy ngày liền, cô thuần thực mà xuyên qua rừng rậm, dẫm lên bụi cỏ xanh tươi tốt, chậm rãi đi đến ngôi mộ kia.

Đến khi quỳ gối trước mộ Hạ Mạt Lâm, sự xao động bất an trong lòng cô mới thoáng bình tĩnh trở lại.

Cẩn thận mà cúi người nhổ cỏ dại trên mộ, sau đó đặt lên đó một bó hoa mới, đem mặt nhẹ nhàng dán lên bia mộ dưới ánh trời chiều ấm áp.

“Ba ba, gần đây tương đối bận, đã lâu không tới thăm người, người đừng giận con!”

“Con a, hiện tại rất ngoan! Bởi vì con phải làm gương tốt cho Tiểu Bạch!”

“Hơn nữa, con không chỉ có Tiểu Bạch, còn có rất nhiều bạn bè tốt chăm sóc và trợ giúp con, ba và mẹ ở trên trời không cần lo lắng con!”

“Gần đây..... Đã xảy ra rất nhiều chuyện..... Đầu óc con loạn thành một đoàn..... Người ở trên trời có thấy không?”

“Ba ba, nếu ba còn sống, sẽ chỉ bảo con làm như thế nào?”

“A..... Nếu ba còn sống..... Nếu ba còn ở đây, sao sẽ có những việc này.....”

“Ba ba, con rất nhớ ba..... Thật sự rất nhớ ba.....”

“Toàn bộ mọi thứ đều là con sai..... Là con hại ba.....”

Cô gái run rẩy thân thể, nằm ở trước mộ bia, khóc không thành tiếng.

Cách đó không xa, sắc mặt Nam Cung Lâm nặng nề mà nhắm hai mắt lại, chung quy vẫn không xuất hiện, chậm rãi xoay người rời đi.

-

Đêm khuya, phòng bao một quán bar nào đó.

“Một người mất ngủ, toàn thế giới mất ngủ, đèn đường vô tội, chờ đợi ngày mai..... Nay, chú à! Lại đây cùng tôi uống rượu a! Một người mất ngủ, toàn thế giới mất ngủ.....”

“Tiểu tử thúì, cậu làm gì nửa đêm a, đừng gào, nói chuyện đàng hoàng cho tôi!”

“Tôi mất ngủ!”

“Nghe rồi! Vì sao mất ngủ?”

“Bởi vì tôi thất tình!”

“Gì? Cậu uống nhiều quá rồi! Cậu không yêu thất cái gì mà thất?”

“Ha ha, chú nói đúng, nói quá đúng..... Lần đầu tiên tôi phát hiện chú cũng rất thông minh a.....” Nam Cung Mặc ở đầu kia cười lớn dừng không được.

“Nói láo, cái gì kêu lần đầu tiên phát hiện, chú mày vốn dĩ đã thông minh! Tiểu tử thú không để cho người khác bớt lo, cậu ở đâu vậy?” Âu Minh Hiên chung quy vẫn không yên tâm mà từ trên giường bò dậy.

“Tôi ở..... Tôi ở..... Tôi không biết..... Tôi tìm người nói cho chú a..... Từ từ.....”

“.....”

Nửa giờ sau, Âu Minh Hiên chạy tới phòng bao quán bar.

Lúc này, Nam Cung Mặc đang như quỷ khóc sói gào, hát: “Tình yêu tới quá nhanh tựa như gió lốc, không thể tách rời gió bão không kịp trốn, anh không thể lại nhớ, anh không anh không anh không thể anh không thể anh không thể anh không thể anh không thể.....”

Âu Minh Hiên ở một bên nghe thấy liền khó chịu, nhin không được đập cậu một đập, quát: “Cậu mắc kẹt a? Cậu không thể cái gì a?”

“Tôi không thể cùng cô ấy ở bên nhau.....” Nam Cung Mặc nói không hề dấu hiệu mà dựa vào đùi anh khóc lên.

Thấy tiểu tử này đột nhiên nói khóc liền khóc, còn khóc đến thương tâm đến chết, Âu Minh Hiên đều ngẩn ra, hỏi: “Cậu rốt cuộc sao lại ầm ĩ như vậy? Thật thất tình?”

“Tôi vốn dĩ cho rằng trên đời này sống chết chính là khoảng cách xa xôi nhất, tuyệt đối không nghĩ đến là tôi sai rồi, còn có thứ khoảng cách còn xa hơn cả sự sống và cái chết.....”

“Cậu hồ ngôn loạn ngữ rốt cuộc đang nói cái gì vậy? Cô nương nhà ai lại không có mắt như vậy chứ! Cư nhiên làm mỹ thiếu niên gập hoa hoa nở nhà chúng ta thất tình!”

“Hạ Úc Huân.....”

“Gì?!” Một trăm dấu chấm than đều không đủ để biểu đạt tâm tình khiếp sợ của Âu Minh Hiên giờ phút này, tức khắc một tay đem tiểu tử này nhấc lên, hỏi lại: “Cậu nói ai?”

Nam Cung Mặc ôm mặt anh, ở bên tai anh rống to: “Hạ —— úc —— huân ——”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 594: Lựa Chọn (5)

Lỗ tai Âu Minh Hiên đều sắp sửa bị cậu rống cho điếc, mặt như gặp quỷ nói: “..... Hạ Úc Huân? Tôi không nghe lầm chứ? Fuck! Chuyện là khi nào? Tiểu tử cậu che dấu cũng quá sâu đi! Cậu tỏ tình với cô ấy? Sau đó bị cự tuyệt?”

“Khó trách a.....” Âu Minh Hiên suy tư, lộ ra vẻ bưng tỉnh đại ngộ, nói: “Khó trách năm đó cậu vừa biết cô ấy chết liền như vậy.....”

Anh lúc ấy liền cảm thấy có chút không thích hợp, nếu chỉ là bạn bè bình thường, phản ứng của Nam Cung Mặc không khỏi có chút quá lớn.

“A, tỏ tình? Tôi ngay cả tư cách tỏ tình còn không có?” Nam Cung Mặc uống ngụm rượu trước mặt, vẻ mặt đau khổ.

“Thôi đi, tiểu tử thói cậu có thể dùng một lần nói rõ ràng hay không a? Rốt cuộc là chuyện như thế nào? Còn cái gì kêu sinh tử không phải khoảng cách xa xôi nhất?” Âu Minh Hiên cảm thấy có chỗ không đúng.

Nam Cung Mặc dựa vào vai anh, say khướt lẩm bẩm: “Khoảng cách xa xôi nhất..... Tôi nói cho chú biết khoảng cách xa xôi nhất là cái gì..... Chính là..... Chính là Hạ Úc Huân..... Cô ấy.....”

“Cô ấy làm sao vậy a?” Âu Minh Hiên sắp bị tên này làm cho sốt ruột đến chết.

“Cô ấy là chị của tôi!”

“Cô ấy lớn hơn cậu vài tuổi, cậu nên gọi cô ấy một tiếng chị a!”

“Cô ấy là chị ruột của tôi! Cùng cha khác mẹ!” Nam Cung Mặc gằn từng chữ một mà nói rõ ràng.

“.....”

Âu Minh Hiên sững sốt hơn nửa ngày mới phản ứng lại, nói: “Cậu lại muốn đùa tôi à? Cậu cho là đang quay phim truyền hình sao?”

“A, tôi cũng hy vọng là đang đùa chú đây, đáng tiếc, không phải.” Nam Cung Mặc mặt đầy chua xót.

“Vậy Hạ Mạt Lâm kỳ thật là ba nuôi của cô ấy? Mẹ cô ấy và Nam Cung Lâm ba cậu là quan hệ gì? Sao lại để bà ấy gả cho người khác?” Âu Minh Hiên một bụng nghi vấn. Bất quá đồng thời cũng có rất nhiều nỗi băn khoăn muốn giải đáp.

Khó trách Nam Cung Lâm loại thương nhân thấy lợi là ham lại bất kể được mất mà giúp nha đầu kia như vậy, thậm chí không tiếc cùng Lãnh Tư Thần biến thái đối thủ đối nghịch, thì ra bên trong còn có một tầng quan hệ như vậy.....

“Chuyện năm đó tôi hoàn toàn không rõ ràng.” Nam Cung Mặc lắc đầu.

“Vậy cậu biết chuyện này khi nào?” Âu Minh Hiên lại hỏi. “Mới vừa biết không lâu, không cần thận nghe được mẹ tôi và ông già nói chuyện.” Nam Cung Mặc hết như chó nhà có tang gục đầu xuống, thần sắc vô cùng suy sụp.

“Đây..... Thật đúng là khoảng cách xa xôi nhất trên thế giới.....” Âu Minh Hiên nhìn đứa trẻ kia về mặt sống không còn gì luyến tiếc, đồng tình

mà sờ sờ đầu cậu, thở dài, nói: “Ai, không nghĩ tới còn có người thảm hại hơn ta! Hai chúng ta thật đúng là anh em cùng cảnh ngộ! Được, chú bồi cậu uống rượu, đêm nay không say không về, một say giải ngàn sầu! Say xong về ngủ một giấc, sáng hôm sau chuyện gì đều không có!”

.....

Sáng sớm hôm sau.

Nam Cung Mặc đại khái là phát tiết đủ rồi, tuy rằng say rượu một đêm, buổi sáng tỉnh lại tinh thần phần chấn hơn, có loại cảm giác chặt đứt quá khứ, bắt đầu cuộc sống mới.

Nhưng Âu Minh Hiên uống đến gục xuống, nằm ở trên giường say đến bất tỉnh nhân sự.

“Này này! Chú à, tỉnh tỉnh!”

“Đừng âm ỉ!”

“Tôi muốn đến chỗ chị tôi, chú có muốn đi cùng tôi hay không?”

“Không đi!” Âu Minh Hiên buồn ngủ muốn chết, mắt đều không mở nổi mà trả lời.

“Chú chắc chắn chứ? Cũng đừng hối hận!”

Âu Minh Hiên trực tiếp quăng qua một cái gối đầu.

“Thiết, không biết lòng người tốt!” Nam Cung Mặc nói thầm đi rửa mặt một chút, sau đó lái xe về phía Hạnh Hoa Thôn.

Mới ra cửa liền thấy Nam Cung Mặc chờ ngoài cửa, Hạ Úc Huân có chút băn khoăn, nói: “Mặc, em thật sự lại đây a! Kỳ thật để tự chị qua là được rồi!”

“Tôi hôm qua lúc ăn cơm đều nói rồi, mà chị còn khách khí gì với em nữa, lên xe, lát nữa còn phải đi đón Niếp Niếp a, đừng để tiểu nha đầu sốt ruột chờ!” Nam Cung Mặc xuống xe mở cửa cho cô, nhìn khuôn mặt cô, trong nháy mắt thất thần, và, thoải mái.

Tuy rằng không thể làm tình nhân, quan hệ giữa bọn họ so với tình nhân chắc chắn càng thêm vĩnh cửu.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 595: Lựa Chọn (6)

“Dì Hoa! Dì Hoa dì hoa dì hoa dì hoa con nhớ dì muốn chết!”

“Ai da này! Bảo bối của dì, không phải mỗi ngày luyện khiêu vũ sao, sao lại nặng như vậy chứ!” Hạ Úc Huân cẩn thận đón lấy tiểu nha đầu đang nhiệt tình phi như bay về phía mình.

“Dì Hoa đáng ghét! Người ta là đang tuổi lớn a! Chúng ta có phải sẽ đi gặp Tiểu Bạch hay không a?”

“Đúng vậy! Đi gặp Tiểu Bạch!” Hạ Úc Huân đem tiểu nha đầu bế lên xe.

“Oa, xe ngựa! Oa, dì hoa, anh trai xinh đẹp này là ai?” Tiểu nha đầu vừa nhìn xe lại vừa nhìn anh đẹp trai, đôi mắt đều bận không hết.

“Là em trai dì hoa.” Hạ Úc Huân cười trả lời.

Nghe thấy xưng hô này, khoe miệng Nam Cung Mặc cong cong, ngay sau đó rất kinh ngạc mà nhìn đứa bé tung tăng nhảy nhót kia, tựa hồ có chút không thể tin nổi.

Đây là con gái chú sao? Khuôn mặt cũng quá..... Quá không giống đi.....

Hạ Úc Huân tất nhiên biết Nam Cung Mặc suy nghĩ cái gì, khẽ cười nói: “Niếp Niếp giống mẹ.”

“Mẹ..... Vậy cũng không giống..... Bất quá cặp mắt đào hoa kia thật ra lại rất giống chú.....” Nam Cung Mặc nhỏ giọng nói thầm khởi động xe.

“Em đừng nói, chị Mộng Oanh lúc còn nhỏ cũng như vậy, chị xem ảnh chụp chị Mộng Oanh khi còn nhỏ, quả thực giống như đúc, ngoại trừ không béo như vậy, trên mặt vẫn là trẻ con mũm mĩm, gái 18 tuổi liên thay đổi hiểu không?”

Một đường trò chuyện tới bệnh viện, Nam Cung Mặc đem các cô đưa đến liền rời đi, Hạ Úc Huân dắt Niếp Niếp đi bộ về khu nội trú.

Giờ phút này, cánh cửa sổ khu nội trú, Tiểu Bạch nhìn một màn vừa rồi mở to hai mắt.

“Tương Như, con thấy mẹ và Niếp Niếp tới!”

“Uhm.” Lãnh Tư Thần nhàn nhạt lên tiếng, đang chuyên chú mà nhìn văn kiện.

“Là một người đàn ông đưa họ lại đây!” Tiểu Bạch tiếp tục nói.

“Đàn ông?” Thanh âm Lãnh Tư Thần có một tia dao động.

“Dạ, là người con không quen biết, nhưng khuôn mặt hình như rất tuần tú, hơn nữa chạy xe cũng rất đẹp, xe thể thao Ferrari Superamerica phiên bản giới hạn toàn cầu có 559 chiếc, là xe thể thao Ferrari phát ra công suất mạnh mẽ nhất, cũng là xe thể thao có tốc độ mở mui nhanh nhất.....”

Tiểu Bạch nói xong mới phát hiện mình không đứng đắn, vì thế nhanh chóng ngừng lại, tự nhủ lẩm bẩm nói: “Mẹ có phải muốn tìm ba kế cho mình?” Lãnh Tư Thần: “.....”

Ba kế..... Anh người ba danh chính ngôn thuận còn đang ở đây!

“Em Tiểu Bạch —— Tiểu Bạch Tiểu Bạch Tiểu Bạch chị nhớ em muốn chết!” Một thanh âm hoạt bát giòn giã vang lên ở cửa, sao thanh âm đó chủ nhân nhanh chóng nhào tới.

“Cách xa em một chút, mới vừa ăn cái gì? Trên tay đều là mỡ!”

“Là dì Hoa mang bữa sáng mẹ làm qua cho chị! Chị có để dành cho em! Ôi trời, chị nhớ rõ có để lại cho em một cái bánh, sao lại không có.....”

Tiểu Bạch đỡ trán: “Thôi, đừng tìm, em đã ăn rồi.”

Tìm gì nữa, khẳng định ở trong bụng chị rồi!

“A, chẳng lẽ là bị chị ăn luôn rồi, thực xin lỗi a, bởi vì lâu lắm không ăn bữa sáng mẹ làm, ăn quá ngon.....”

“Ăn no chưa?” Tiểu Bạch bất đắc dĩ hỏi.

“Hình như còn có chút chưa no!”

“Nơi này có chút điểm tâm, chị nếu.....”

Nói còn chưa dứt lời, tiểu nha đầu đã chạy như bay về phía điểm tâm.

Tiểu Bạch nhân cơ hội đi tìm Hạ Úc Huân: “Mẹ, mẹ lại đây!”

“Sao vậy bảo bối?”

“Con có lời muốn nói với mẹ.”

“Chuyện gì a?” Hạ Úc Huân hồ nghi mà bị cậu nhóc kéo vào trong một góc.

“Vừa rồi người đàn ông đưa mẹ và Niếp Niếp qua đây là ai?” Tiểu Bạch xụ mặt hỏi.

Cùng lúc đó, Lãnh Tư Thần trên giường giống như đang chuyên tâm công tác dựng lổ tai lên.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 596: Lựa Chọn (7)

“A, con nhìn thấy rồi sao?” Hạ Úc Huân gãi gãi đầu.

“Dạ, mẹ, con cảm thấy từ lúc chú ấy mở xe đến loại hình xe có thể nhìn ra chú ấy không thích hợp với mẹ.”

“Phốc..... Quý linh tinh, vậy mà con cũng có thể nhìn ra? Xe làm sao vậy?”

“Đương nhiên, từ phong cách chọn xe có thể nhìn ra cách tính của một người, người kia khẳng định là cá tính đường hoàng, kiết ngạo khó thuần, cực độ tôn trọng tự do, không thích bị trói buộc!” Tiểu Bạch nghiêm cần phân tích nói.

“Ách, thật đúng là bị con nói trúng rồi!” Hạ Úc Huân nhin không được kinh ngạc cảm thán.

“Cho nên, mẹ, người như vậy mẹ không chế không được, vẫn là đừng nên mạo hiểm.” Cuối cùng Tiểu Bạch nói ra kết luận.

Nhìn vẻ mặt nghiêm túc của cậu nhóc, Hạ Úc Huân nhin không được cười lên tiếng, đem cậu ôm vào trong ngực hôn hôn, nói: “Bảo bối con hiểu lắm rồi! Người kia..... Nói như thế nào nhỉ, kỳ thật là cậu con đó!”

“Cậu sao?” Tiểu Bạch chớp đôi mắt, có chút kinh ngạc, nói: “Người đó là em trai mẹ sao? Mẹ không phải không có người thân nào khác sao?”

“À, cái này nói ra rất dài dòng, về sau có thời gian mẹ chậm rãi cùng con giải thích, tóm lại con đừng suy nghĩ vớ vẩn, mẹ tạm thời vẫn chưa có ý định tìm ba kể cho con đâu, cho dù tìm chắc chắn cũng sẽ cùng con thương lượng trước!” Hạ Úc Huân cam đoan nói.

Tiểu Bạch lúc này mới an tâm.

Lãnh Tư Thần bên cạnh cũng nhẹ nhàng thở ra, cậu? Hẳn là Nam Cung Mặc.....

Nam Cung Mặc lúc này tìm tới cô, hẳn là không đơn giản.

Hạ Úc Huân vốn lên kế hoạch hôm nay mang Tiểu Bạch cùng Niếp Niếp ra ngoài chơi, kết quả Tiểu Bạch lo lắng quấy rầy đến Lãnh Tư Thần, sẵn sóc mà dẫn Niếp Niếp đi xuống hoa viên dưới lầu chơi.

Vì thế, chỉ còn lại cô và Lãnh Tư Thần hai người ở phòng bệnh mắt to trừng mắt nhỏ.

Đã từng là người quen thuộc với nhau như vậy, cho dù không làm gì ở cạnh bên nhau cũng rất thoải mái, nhưng hiện giờ cùng anh ở chung một phòng, Hạ Úc Huân lại không được tự nhiên.

Phòng bệnh im ắng, chỉ có tiếng điều hòa phát ra gió nho nhỏ, Lãnh Tư Thần tựa hồ rốt cuộc làm việc xong rồi, xoa xoa đôi mắt dựa vào đầu giường nhắm mắt dưỡng thần.

Thấy anh nhắm mắt lại, Hạ Úc Huân mới thả lỏng chút, không có việc gì tìm việc mà đem đồ chơi bọn nhỏ sửa sang lại một chút, sau đó đem rác rưởi thu thập ra ngoài bỏ.

Lúc quay về, thấy Lãnh Tư Thần đang ngơ ngẩn nhìn ngoài cửa sổ.

“Nhàm chán sao? Muốn tôi mở TV hay không?” Hạ Úc Huân thuận miệng hỏi một câu, thấy anh không phản đối, liền ấn chốt mở.

Đột nhiên Lãnh Tư Thần im lặng như vậy, cô có chút không quen.

Trong TV đang phát một tiết mục âm nhạc được chọn, dưới ánh sáng tối tăm trên sân khấu chỉ đặt một cây dương cầm, nữ ca sĩ lặng lẽ mà ngồi tại chỗ vừa đàn vừa hát.....

Mưa đã ngừng vùng trời này vẫn còn xám xịt

Ta còn nhớ rõ người nói chúng ta phải vui vẻ

Tiếng bước chân đêm khuya luôn chói tai

Sợ hãi tịch mịch khiến cho cuồng hoan nơi thành thị theo ta tắt đèn

Chỉ là cho dù xung quanh nhiều người cảm giác vẫn là một mình

Mỗi khi ta cười lòng ta lại hung hăng khóc lóc

Khi ta đi qua mỗi một nơi

Vẫn sẽ nghe được tiếng cười tự do của người

Khi ta trở lại nơi ở một mình

Sợ nhất nhìn thấy chiếc áo khoác mà người thích mặc nhất vào mỗi độ đông về

.....

Thanh âm ca sĩ rất có sức bật, đặc biệt là phần ca trào cuối cùng, tiếng ca tê tâm liệt phế cùng thâm trầm đau thương trực tiếp đập vào đáy lòng nơi yếu ớt nhất của mỗi người.

Ta tìm không thấy lý do để quên mưa biệt ly

Ta tìm không thấy lý do để người quyết tâm từ bỏ ta

Có chút yêu thương càng muốn rút ra lại càng rõ ràng

Khoảng cách đau đớn nhất là khi người không ở bên cạnh

Lại ở trong lòng ta

Ta nhớ người

.....

Nghe được những ca từ thương đau đó, nhìn người đàn ông trên giường hoảng hốt như bị thế giới vứt bỏ, nhìn không được nghĩ 5 năm qua mình không ở đây, anh làm thế nào có thể vượt qua.....

Hạ Úc Huân đột nhiên có chút hối hận đã mở TV, hoảng loạn thay đổi kênh.

Lãnh Tư Thần đột nhiên như phục hồi tinh thần lại, dần dần khôi phục tiêu cự ánh mắt bình tĩnh dừng trên mặt cô, đột nhiên trở nên lấp lánh, nhưng chỉ trong nháy mắt, lại ảm đạm xuống, như ngôi sao rơi xuống...

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 597: Lựa Chọn (8)

Hai mắt Hạ Úc Huân không hề chớp mà nhìn chăm chăm tin đang phát trong TV, rốt cuộc nhin không được lên tiếng phá vỡ sự trầm mặc: “Anh và Lâm tiểu thư gần đây tiến triển thế nào?”

Anh sinh bệnh chưa một lần thấy Lâm Tuyết lại đây thăm bệnh, trong lòng cô khó tránh khỏi có chút hồ nghi.

Cảm xúc phức tạp trên mặt Lãnh Tư Thần trong nháy mắt giống như thủy triều thối lui, mở miệng vẫn trước sau như một không có cảm tình: “Thì sao?”

“Cái gì mà thì sao? Dù sao cũng không thể nói yêu nhau phải mười năm hai mươi năm, tôi cũng phải chờ anh mười năm hai mươi năm chứ?” Ngờ khí Hạ Úc Huân có chút nóng nảy.

“Hạ Úc Huân, em yêu anh chứ?” Lãnh Tư Thần đột nhiên hỏi.

“Ai yêu anh!” Hạ Úc Huân tức giận mà phản bác.

Lãnh Tư Thần lẳng lặng mà nhìn cô, nói: “Nếu không yêu, em sợ cái gì? Em có thể xem tiền của anh như rác, đùa bỡn cảm tình của anh, hoặc là máy ATM, tiêu hết tiền của anh, coi như thay ba em báo thù.”

Hạ Úc Huân: “.....”

Vì cái gì người này luôn có thể nghiêm trang mà nói dối?

Nói dối còn logic và chặt chẽ như thế.....

Lúc này, “Thịch thịch thịch” tiếng gõ cửa vang lên.

Hạ Úc Huân nghĩ là Tiểu Bạch và Niếp Niếp đã trở lại, đi qua mở cửa phòng ra, lại nhìn thấy người đứng ở ngoài cửa đúng là Lâm tuyết mà mình vừa mới nói với Lãnh Tư Thần.

Lâm Tuyết nhìn thấy sắc mặt khẽ thay đổi, nhưng chỉ trong nháy mắt liền khôi phục vẻ bình thường, nói: “Tôi tới thăm bệnh, hiện tại tiện chứ?”

“A, tiện.” Hạ Úc Huân tránh người để cô vào.

“Thật là vất vả cho cô, mấy ngày nay công việc tôi có chút bận, không có thời gian lại đây.” Lâm Tuyết vừa đi vừa hướng cô nói.

Hạ Úc Huân bởi vì ngữ khí câu này mà ngăn người, ngay sau đó lại cảm thấy không có gì không đúng, nhàn nhạt lên tiếng: “Đừng khách khí.”

“Lãnh tiên sinh, Lâm tiểu thư qua thăm anh.” Hạ Úc Huân mang Lâm Tuyết vào, sau đó rót cho cô một ly nước.

“VẬY các người trò chuyện, tôi đi ra ngoài trước.” Vừa muốn xoay người, lại bị một thanh âm lạnh lẽo gọi lại.

“Đứng lại.”

Sống lưng Hạ Úc Huân cứng đờ xoay người lại, nói: “Lãnh tiên sinh, còn có việc sao?”

“Giúp tôi gọt táo.”

“Thật ngại quá Lãnh tiên sinh, nếu tôi nhớ không lầm mà nói, tương lai một tuần ngài đều phải cấm thực.”

“Không thể ăn, nhìn đỡ thèm.”

“.....”

Hạ Úc Huân cố gắng tự ngăn một bụng muốn phỉ nhổ, oán hận mà đi đến rổ táo trên đầu giường cầm một quả táo ngồi vào sô pha bên cạnh gọt, về mặt kia, hết như lóc thịt anh vậy.

Lâm Tuyết bên cạnh xiết chặt bình giữ nhiệt trong tay, sắc mặt có chút xấu hổ, nói: “Thì ra anh phải cấm thực a, em còn cố ý nấu cháo mang lại đây.....”

“Không có việc gì Lâm tiểu thư, cô để đó đi, anh ta có thể nhìn cho đỡ thèm.” Hạ Úc Huân vừa gọt táo vừa thuận miệng an ủi nói.

Lâm Tuyết cười cười đem cháo đặt ở đầu giường, sau đó ngồi xuống ghế cạnh mép giường Lãnh Tư Thần, thay anh sửa góc chăn, hỏi: “Sức khỏe có tốt hơn chút nào không?”

“Uhm.”

“Tuy rằng nhu cầu xã giao không có biện pháp, nhưng về sau vẫn là uống ít rượu chút, dạ dày khá nhạy cảm.”

“Uhm.”

“Đại khái phải bao lâu mới có thể xuất viện?”

“Một tháng.”

.....

Nói tới đây, tựa hồ là tìm không thấy đề tài, Lâm Tuyết hơi có chút run run, bất quá rất nhanh liên liền cùng anh trò chuyện về bộ phim mới nhất gần đây.

“Đúng rồi, anh gần đây phát hiện một kịch bản rất hay, là một em gái một người bạn viết, tiểu cô nương tuy rằng tuổi không lớn, nhưng rất có cảm xúc, chuyện xưa.....”

Tuy rằng Lãnh Tư Thần chỉ là ngẫu nhiên ứng hòa một tiếng, bất quá Lâm Tuyết lại rất vui vẻ, khi nói về chuyện có liên quan đến nghề nghiệp của mình con người đặc biệt sáng ngời, tràn ngập tự tin cùng sức cuốn hút, khiến người ta không tự kìm hãm được sinh ra hứng thú nói chuyện với cô.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 598: Lựa Chọn (9)

Ngay cả Hạ Úc Huân bên cạnh nghe được đều có chút xuất thần.

Bất quá, cô không muốn làm bóng đèn, nhanh chóng gọt táo, đem táo đặt lên muốn rời đi, đối diện tên kia rõ ràng là đang nói chuyện phiếm với Lâm Tuyết hệt như có con mắt thứ ba, vừa thấy cô gọt xong lập tức mở miệng nói: “Tiếp tục gọt.”

“Vì cái gì a? Tôi gọt không đẹp sao? Một đao đến cùng, vỏ cũng chưa đứt!” Hạ Úc Huân tự hào mà đem vỏ thật dài xách lên cho anh xem.

Lãnh Tư Thần: “Chưa thấy đủ.”

Hạ Úc Huân: “.....”

Hạ Úc Huân nghiêng răng nghiêng lợi mà chọn một quả lớn nhất tiếp tục gọt.

Lâm Tuyết nhìn Hạ Úc Huân, lại nhìn Lãnh Tư Thần, sắc mặt trắng đi vài phần, giống như tùy ý mà đưa tay vén tóc rơi xuống bên tai.

Tiếp theo, cô lại tùy tiện nói vài câu sau đó liền nói không quấy rầy anh nghỉ ngơi cáo từ rời khỏi.

Lãnh Tư Thần cũng không giữ lại.

Ra khỏi phòng bệnh, vẻ dịu dàng trên mặt Lâm Tuyết tức khắc lạnh xuống.

Cô vén ống tay áo mình lên, ánh mắt âm vụ mà nhìn vết xanh tím trên cổ tay khiến người ta sợ hãi.

Với sức quan sát của Lãnh Tư Thần, sao có thể không phát hiện vết thương của cô?

Nhưng anh lại không hề đề cập đến, đừng nói đến quan tâm.

Thái độ trước đó anh đối với mình không phải như thế, anh ôn nhu như vậy.....

Nhưng, bởi vì cô gái này, mọi thứ đều thay đổi!

Nếu cô không đoán sai, cô gái trong ảnh chụp trên Weibo kia, chính là cô ấy.

Cô không nghĩ ra rốt cuộc vì cái gì, rõ ràng mình giống người kia hơn! Nếu là bởi vì đứa bé, cô cũng có thể sinh cho anh!

Phòng bệnh.

Sau khi Lâm Tuyết rời đi, Hạ Úc Huân ném quả táo, khoanh tay trước ngực trừng mắt nhìn anh, nói: “Đầu óc anh bị bệnh sao? Đang êm đẹp làm gì tìm tôi tra!”

“Không phải rất quan tâm tiến triển tình yêu của anh sao? Để em tận mắt nhìn xem.”

“.....” Cô thật đúng là vĩnh viễn không cách nào suy đoán được tâm tư tên này.

“Thế nào? Hiện tại yên tâm chưa?” Lãnh Tư Thần nhìn cô, ngữ khí không có một tia ấm áp.

Hạ Úc Huân trán nổi đầy gân xanh, nói: “Tôi yên tâm cái rắm a! Khi dễ tôi chưa từng nói yêu đương có phải hay không a! Tôi chưa từng ăn thịt heo, còn chưa thấy heo chạy qua sao? Anh vậy cũng gọi là yêu đương? Không khí đều sắp bị anh đông lạnh thành băng! May mà cô nương người ta tổ chất tâm lý mạnh mẽ mới không bị anh đông chết!”

“Em chưa từng nói yêu đương?” Lãnh Tư Thần bắt giữ mấy chữ này, sắc mặt tức khắc trầm xuống.

“Làm gì? Tôi vốn dĩ chưa từng nói qua! Anh hẳn sẽ không cho rằng tôi từng nói với anh đó chứ? Đuổi theo anh hai mươi năm không tính, thật vất vả mới lường tình tương duyệt cũng là phải gạt người trong nhà mà lén đi chơi, chúng ta có cùng nhau dạo phố xem phim rồi cùng nhau ăn kem sao? Có cùng nhau chụp hình cùng nhau mặc áo cặp đứng dưới tang cây anh đào lãng mạn hôn môi sao?” Hạ Úc Huân một hơi nói xong.

Từ trước tới nay lần đầu tiên, Lãnh Tư Thần bị cô nói đến không còn lời gì để nói.

Hạ Úc Huân tức khắc có cảm giác mở mày mở mặt.

Cuối cùng ngẫm lại cô làm gì phải mở mày mở mặt chứ? Những cái đó chính là lịch sử tình yêu bi thảm đâm vào tim cô!

Thời gian thoáng qua.

Hơn một tháng sau, Lãnh Tư Thần vẫn luôn ở bệnh viện dưỡng bệnh, bởi vì Tiểu Bạch bên cạnh nghiêm khắc đốc thúc, bệnh và vết thương trên người Lãnh Tư Thần cuối cùng gần như khởi hẳn.

Lâm Tuyết cách ngày lại đến thăm anh một lần, Hạ Úc Huân thật sự không có hứng thú xem, đều có thể trốn liền trốn.

Ảnh chụp Lâm Tuyết tới bệnh viện thăm bệnh bị paparazzi chụp rất nhiều lần, càng chứng thực tai tiếng về thân phận cô là bạn gái Lãnh Tư Thần, cùng lúc đó, Lâm Tuyết cũng thay đổi nội dung ái muội Weibo, tựa hồ cũng là cam chịu mối quan hệ này.

Nhưng Lãnh Tư Thần thời gian trước động tác liên tiếp gần đây lại mai danh ẩn tích không có động tĩnh, bị mọi người suy đoán e là bận rộn yêu đương.

Hôm nay, Hạ Úc Huân đang chuẩn bị đi ra cửa bệnh viện như thường lệ, mới vừa đi chưa được vài bước, ngoài ý muốn nhận được một cuộc điện thoại.

Còn chưa kịp mở miệng, di động bên kia liền truyền đến một thanh âm nôn nóng đau đớn kịch liệt ——

“Tiểu thư, xin ngài qua đây một chuyến, Nam Cung tiên sinh bệnh tình nguy kịch, muốn gặp ngài một lần cuối cùng!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 599: Lựa Chọn (10)

Phòng bệnh, không khí nặng nề, quanh quẩn hơi thở chết chóc.

Nam Cung Lâm nằm trên giường, trên người cắm đầy dây truyền dịch trong suốt, trên mặt đeo mặt nạ dưỡng khí.

Trong phòng, Lâm Na, chủ quản cao cấp công ty, cùng với những cảnh rìa cảnh cuối gọi là thân thích có liên quan đến Nam Cung Lâm đột nhiên xuất hiện đang tranh luận không thôi.

“Thật là buồn cười, Lâm anh ấy đã sớm tự lập nên địa vị xã hội riêng, không có liên quan gì đến các người, hiện tại thấy anh ấy xảy ra chuyện liền chạy tới, tôi thấy quan tâm đến sức khỏe anh ấy là giả, mơ ước tài sản mới là thật!” Lâm Na thịnh khí lăng nhăng với tư thái nữ chủ nhân, vừa tổng cổ những người gọi là thân thích đó, vừa cùng nhóm chủ quản dặn dò chuyện công ty.

Bất quá, ích lợi trước mặt, mọi người đều điên cuồng, tất nhiên không ai chịu dễ dàng từ bỏ ý đồ như vậy.

“Cô cái con hồ ly tinh này, cô lại không phải người nhà Nam Cung, có tư cách gì ở chỗ này nói chuyện! Tôi thấy buồn cười chính là cô đó! Anh tôi có cưới cô sao? Thừa nhận cô sao? Một kẻ tình nhân mà thôi, cứ nhiên dám nói chuyện với tôi như vậy!” Một người phụ nữ trung niên mập mạp, ăn mặc trang điểm lộng lẫy không cam lòng yếu thế mà trào phúng nói.

“Đúng, chính cô hận Lâm không thể chết sớm, còn vu oan chúng ta cũng nghĩ như vậy, thật đủ ác độc!”

“Hồ ly tinh, đây là chuyện nhà chúng tôi, không tới phiên cô nói chuyện!”

“Bà, các người.....” Lâm Na tức giận đến toàn thân run rẩy, gắt gao căn môi đỏ, một câu cũng nói không nên lời, bà chưa từng chịu ủy khuất như vậy.

Nhưng, những lời này, lại từng chữ từng chữ đâm vào cột sống bà, bà một chữ cũng vô pháp phản bác.

Nam Cung Lâm không cho bà danh phận, bà biết, chỉ bằng điểm này đã đủ để đưa bà vào chỗ chết.

Lúc này, Nam Cung Mặc vội vàng đuổi tới.

Lâm Na nhìn thấy cậu trước mắt sáng ngời, lập tức nhào qua, nước nở trong lòng cậu, nói: “Tiểu Mặc, con cuối cùng cũng tới!”

Cũng may, cũng may bà còn có con trai, còn có chỗ dựa, là đồ vật của bà, ai đều đoạt không được.

Vừa thấy trước mắt trận địa này liền biết phát sinh chuyện gì, Nam Cung Mặc vừa trấn an Lâm Na, vừa dò hỏi Đào Sẹo tình hình trước mắt của Nam Cung Lâm.

“Lúc tiên sinh đi Indonesia bàn hợp đồng không cẩn thận bị đối thủ ám sát, trúng đạn ngay sát tim, cần lập tức phẫu thuật.”

Nam Cung Mặc nghe được sắc mặt càng thêm âm trầm, nói: “Tôi đã sớm biết sẽ có ngày như vậy, đều là ông ta tự tìm!”

“Tiểu Mặc, đừng nói bậy!” Lâm Na lập tức khẩn trương mà ngăn cậu lại, nhưng đã muộn.

Trong đám người lập tức có người giọng the thé nói: “Thấy chưa! Nhìn xem mẹ con bọn họ, bọn họ liền hận anh trai tôi không thể chết bọn họ mới vui vẻ!”

Nam Cung Mặc xuất hiện hiển nhiên đối những người mơ ước tới tài sản mà nói là uy hiếp lớn, ai cũng đều biết Nam Cung Lâm chỉ có đứa con trai như vậy.

“Tôi thấy người này có phải cốt nhục của Lâm hay không cũng chưa biết được, bằng không vì cái gì nhiều năm như vậy Lâm đều không công khai thừa nhận thân phận của nó chứ?”

Một người ác độc trào phúng lạnh lùng nói, giống như độc miệng muốn đưa mẹ con bọn họ vào chỗ chết.

Vừa nghe lời này, Lâm Na lập tức kích động, muốn lớn tiếng phản bác, nhưng, vừa muốn nói chuyện đã bị Nam Cung Mặc ngăn lại: “Mẹ, cùng những người này đấu có ý nghĩa gì? Bọn họ không thừa nhận mẹ cũng không sao, chúng ta cũng không thêm ở lại nơi này, con mang mẹ đi!”

“Không thể nào! Mẹ mới là người luôn bên cạnh Lâm, là người cùng ông ấy phấn đấu, mẹ vì cái gì phải đi? Dựa vào cái gì? Bọn họ không thừa nhận mẹ không sao, nhưng con là con ông ấy, con là cốt nhục của ông ấy a! Con sao có thể không đứng về phía mẹ chứ.” Lâm Na đã mất đi lý trí, bắt đầu cuồng loạn.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 600: Lựa Chọn (11)

Năm dăm Nam Cung Mặc dần dần buộc chặt, ngày như vậy, cậu thật sự chịu đủ rồi.

Cậu căn bản không để bụng có ai thừa nhận cậu hay không, cậu hiện tại đã có năng lực để mang mẹ rời đi, nhưng, vì cái gì bà vẫn cố chấp mà muốn tiếp tục mỗi ngày nhìn ánh mắt người khác, mỗi ngày bị người khác ở sau lưng đâm chọc như vậy.

Cậu thật sự không hiểu Lâm Na, ở trong lòng bà, rốt cuộc cái gì là quan trọng nhất.

Bà vì người đàn ông này, hoặc là tài sản của ông ta, khổ tâm tính toán nhiều năm như vậy, chẳng lẽ một chút đều không mệt sao?

“Nghiêm luật sư, cậu nói một câu đi!” Lâm Na nhìn về phía Nghiêm Tử Hoa vẫn luôn trầm mặc đứng ở đầu giường— luật sư tư nhân của Nam Cung Lâm, cũng là người ông tin nhiệm nhất.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người đều nhìn về phía Nghiêm Tử Hoa.

“Đúng rồi, anh tôi nhất định có viết di chúc! Nghiêm luật sư, cậu mau nói a!”

Người phụ nữ cứ luôn miệng gọi Nam Cung Lâm là anh, kỳ thật là họ hàng 18 đường núi, trực hệ của Nam Cung Lâm phần lớn đã không còn

nữa.

Nghiêm Tử Hoa đỡ đỡ mắt kính, mặt không cảm xúc nói: “Tôi phải đợi một người tới mới có thể tuyên bố di chúc, dựa theo ý của Nam Cung tiên sinh, cũng cần phải chờ người đó tới, mới có thể ký tên vào đơn làm phẫu thuật.”

“Chờ một người? Người nào?” Mọi người sôi nổi truy vấn.

Khi nào bên cạnh Nam Cung Lâm có một người như vậy? Mà bọn họ cứ nhiên một chút tin đồn cũng chưa nghe được!

Nghiêm Tử Hoa lại không hề đáp lại, chỉ trầm mặc luôn nhìn đồng hồ.

Lâm Na đột nhiên lặng im, sắc mặt trở nên đặc biệt khó coi, thất thần mà lẩm bẩm nói: “Chẳng lẽ là cô ấy.....”

Mọi người đều đang nôn nóng chờ đợi nhân vật mấu chốt như lời Nghiêm Tử Hoa nói, từ xa hành lang truyền đến một trận tiếng bước chân, tần suất rất dồn dập, có thể cảm nhận được sự lo âu của chủ nhân.

Vài giây qua đi, cô gái thờ hồng học mà xuất hiện ở cửa phòng bệnh, khom lưng vừa thờ dốc vừa quét mắt nhìn người đầy nhà này.

Nhìn thấy người tới, ánh mắt Nam Cung Mặc khẽ nhúc nhích, nhưng thần sắc vẫn như thường, mà Lâm Na sắc mặt khiếp sợ, móng tay đều cắm vào lòng bàn tay, những người còn lại thì hai mắt nhìn nhau, lòng tràn đầy hồ nghi mà đánh giá cô gái đang khom lưng há miệng thờ dốc.....

Tướng mạo cô gái vô cùng xuất sắc, cho nên mọi người không khỏi đều ái mộ mà suy nghĩ, thậm chí nghĩ tốt nhất Lâm Na có thể cùng cô gái này trai cò đánh nhau, sau đó bọn họ liền có thể ngư ông đắc lợi.

Hạ Úc Huân rớt cuộc chậm rãi thở ra, làm lơ ánh mắt chờ đợi của người liên can, lập tức đi đến trước mặt Nam Cung Lâm, thanh âm run rẩy: “Nam Cung tiên sinh.....”

Gọi một tiếng, Nam Cung Lâm không có phản ứng, cô có chút nóng nảy, cầm tay ông lại gọi một tiếng: “Nam Cung tiên sinh.....”

Trong đám người bắt đầu có người nhỏ giọng nghị luận, sau đó tiếng nghị luận càng lúc càng lớn, tất cả đều đang cùng Nghiêm Tử Hoa dò hỏi đây là cô gái vừa rồi anh nói có phải hay không.

Trên giường bệnh, tựa hồ nghe được thanh âm người tới, Nam Cung Lâm cố hết sức mà mở to mắt, sau khi nhìn thấy Hạ Úc Huân, con người vẫn đục lập tức tràn ra thần thái, giãy giụa suy nghĩ muốn nói gì đó.

Ý bảo hộ sĩ bên cạnh giúp ông tạm thời lấy mặt nạ dưỡng khí ra, sau đó thở hỗn hển mở miệng nói: “Úc huân..... Con đã đến rồi.....”

“Sao lại biến thành như vậy? Ông đừng nói gì cả, nhanh chóng làm phẫu thuật đi!” Nghe được ông gian nan mà mở miệng nói chuyện, Hạ Úc Huân có chút trách cứ, nhưng khó nén lo lắng cùng đau lòng.

Nhìn dáng vẻ cô gái nôn nóng hoảng loạn, Nam Cung Lâm cảm thấy trong lòng còn ngọt ngào hơn ăn mật, thậm chí ngay cả vết thương đau như vậy đều không thấy gì, ông gian nan mà nở một nụ cười: “Con đang lo lắng cho ta sao?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 601: Lựa Chọn (12)

“Tôi đương nhiên lo lắng cho ông rồi!” Hạ Úc Huân giữ chặt tay ông.

“A, vậy ta chết cũng không tiếc.” Trên mặt Nam Cung Lâm tràn đầy ý cười thỏa mãn.

“Đừng nói bậy! Ông nhất định sẽ không có việc gì, nhanh chóng phối hợp trị liệu với bác sĩ!” Hạ Úc Huân theo bản năng mà kéo chặt tay ông, trái tim như bị sợi tơ mảnh trời chặt co rút đau đớn.

Cô thật sự không có biện pháp lại một lần nữa chịu đựng người quan tâm cô bên cạnh cô rời khỏi cô.....

“Có vài lời muốn nói..... Chỉ sợ ta không xuống được bàn phẫu thuật, sẽ nói không kịp.....” Nam Cung Lâm chịu đựng đau đớn thật lớn kiên trì nói xong, sau đó nhìn về phía Nghiêm Tử Hoa.

Nghiêm Tử Hoa gật gật đầu, đem một phần văn kiện đưa tới tay Hạ Úc Huân, nói: “Hạ tiểu thư, mời cô ký tên vào phần văn kiện này ngay tại đây.”

“Đây là?” Hạ Úc Huân chần chờ tiếp nhận.

“Sau khi ký tên, cô sẽ có được một nửa tài sản riêng trên danh nghĩa Nam Cung tiên sinh và 30% cổ phần quốc tế của Thiên Lâm!”

Nghiêm Tử Hoa vừa dứt lời, phòng bệnh liền nổ tung.

Cô gái này là ai?

Vì cái gì có thể có được một nửa tài sản trên danh nghĩa Nam Cung Lâm?

Ông cứ nhiên đem toàn bộ cổ phần trong tay giao cho cô!

Nếu chỉ là tình nhân, vậy cũng quá khoa trương rồi!

1%-2% cổ phần đều đủ cô ấy ăn mấy đời không hết rồi?

Cả nhóm thân thích đều đang la hét ầm ĩ nghi ngờ cô có tư cách gì kế thừa tài sản này, cán bộ cấp cao công ty cũng hô to vớ vẩn, sao lại có thể đem công ty giao cho một tiểu nha đầu lai lịch không rõ như vậy?

Sắc mặt Lâm Na càng tái nhợt như tờ giấy, vui đùa cái gì vậy? Cô gái tự nhiên xuất hiện dựa vào cái gì muốn lấy đi một nửa tài sản, còn kế thừa toàn bộ cổ phần của Nam Cung Lâm, vậy Tiểu Mặc thì sao? Tiểu Mặc xem là cái gì?

Ông đến sắp chết đều không muốn thừa nhận Tiểu Mặc sao? Con gái của người phụ nữ kia quan trọng như vậy, còn Tiểu Mặc của bà cái gì đều không phải? Nam Cung Mặc bên cạnh chỉ yên lặng mà nhìn một bước này, từ đầu tới đuôi đều không nói một câu, vẻ mặt lạnh nhạt một bộ chuyện không liên quan đến mình.

Đối mặt với sự bàn tán của mọi người, Nam Cung Lâm lôi kéo tay Hạ Úc Huân nói một câu nói, tuy rằng một câu nói đứt quãng, nhưng rất khí phách, không để cho bất luận kẻ nào nghi ngờ ——

“Hôm nay, ta chính thức nói cho các người biết, Hạ Úc Huân, là con gái ruột của ta, là con gái của ta và Nhược Hân!”

Vừa dứt lời, đồng tử Lâm Na chợt co rút lại, tuy rằng đã sớm biết, nhưng chính miệng nghe ông nói ra đáp án này, tim vẫn như bị đao cắt.

Nam Cung Mặc không cách nào khuyên bà, chỉ đành đỡ bả vai bà, bất đắc dĩ mà thở dài một tiếng.

Cùng lúc đó, tất cả mọi người trong phòng bệnh bị tin tức thành linh xảy ra này làm cho cả kinh ngạc đại.

Bọn họ như thế nào cũng không nghĩ tới Nam Cung Lâm lúc này cư nhiên sẽ tự nhiên xuất hiện một đứa con gái!

Không chỉ có như thế, còn không phải con riêng!

Người bên ngoài biết Nam Cung Lâm từng có một đoạn hôn nhân rất ít, bất quá ở đây có vài người biết nội tình, nghe vậy đều là vẻ mặt nặng nề.

Nếu nói như vậy, cô gái này thật đúng là người thừa kế danh chính ngôn thuận của ông, đại tiểu thư Nam Cung gia, ai cũng không có quyền nghi ngờ.

Nhưng, một tiểu nha đầu lưu lạc bên ngoài nhiều năm mà thôi, có thể trấn giữ được gia nghiệp khổng lồ như vậy sao? Quyết định này của Nam Cung Lâm không khỏi cũng quá thiếu suy xét.

Dù sao quyền lợi của vô số người liên quan đến công ty lớn như vậy, cũng không phải là chuyện của một mình ông!

“Hạ tiểu thư, mời ký tên.” Nghiêm Tử Hoa thấy tình huống Nam Cung Lâm khẩn cấp, chỉ đành thúc giục.

Lúc Nghiêm Tử Hoa lại lần nữa mở miệng, tim mọi người đều vọt lên cổ họng, gắt gao nhìn chăm chăm nhất cử nhất động và từng chi tiết nhỏ nhất trong biểu cảm của cô.

Giây tiếp theo, Hạ Úc Huân lắc lắc đầu, đem văn kiện trả lại cho Nghiêm Tử Hoa.

Nghiêm Tử Hoa vẫn luôn không biểu cảm gì cũng xuất hiện một tia kinh ngạc, không hiểu cô đây là có ý tứ gì.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 602: Khởi Đầu Mới (1)

Trên giường bệnh, Nam Cung Lâm thấy thế có chút nóng nảy, hô hấp dồn dập mà cố gắng mở miệng nói: “Úc huân, xem như ta cầu xin con, chẳng lẽ con nhẫn tâm nhìn tâm huyết cả đời này của ta..... Khụ..... Con biết đó, Tiểu Mặc nó căn bản không một lòng theo ta..... Ta có thể cho nó một nửa tài sản, nhưng công ty..... Ta không yên tâm giao vào tay nó..... Còn nữa..... Năm đó..... Mẹ con..... Ta mắc nợ quá nhiều.....”

Lâm Na nghe vậy trong lòng hơi kinh ngạc.

Lời này của ông là có ý tứ gì? Ý tại ngôn ngoại hình như là..... Trong lòng ông đã tiếp nhận Tiểu Mặc rồi, nhưng Tiểu Mặc lại không tiếp thu ông, cho nên ông mới không yên tâm đem công ty giao cho nó.

Còn một nửa tài sản khác, thì ra ông chuẩn bị để lại cho Tiểu Mặc sao?

Nhưng, Tiểu Mặc không một lòng theo ông, chẳng lẽ nha đầu này đáng tin sao? Ông rốt cuộc có nơi nào tin tưởng cô chứ?

Nam Cung Lâm sợ cô không đáp ứng, kích động nói: “Úc huân, ta lần này vào phòng giải phẫu không biết có thể trở ra hay không! Hiện tại, ta có thể tin, cũng chỉ có con..... Ta tin tưởng con..... Con là con gái của Nam Cung Lâm ta, con chỉ là rỗng mắ chỗ nước cạn, mây đen bế nguyệt, mỹ ngọc phủ bụi trần.....”

Xấu hổ, Nam Cung Lâm đánh giá cô không khỏi cũng quá khoa trương đi!

Hạ Úc Huân vừa định khóc đã bị ông chọc cười, khẽ cười một tiếng, ngồi xổm trước giường ông, giữ chặt tay ông, an ủi mà vỗ vỗ: “Tôi không ký tên, là bởi vì tôi cũng tin tưởng ông, tin tưởng ông sẽ không có việc gì, tôi chờ ông ra, sau khi ông ra tới, tôi sẽ dạy Tiểu Bạch gọi ông là ông ngoại!”

Nam Cung Lâm nghe vậy đồng tử bỗng nhiên phóng đại, tựa hồ có chút không thể tin tưởng.

Cô tuy rằng không nói thẳng, lại gần như gián tiếp thừa nhận người cha là ông rồi!

“Được..... Được.....” Nam Cung Lâm một người đàn ông cả đời oai phong một cõi, giờ phút này lại bởi vì một câu mà nhịn không được ướm hốc mắt.

“Tiểu Mặc.....”

Nam Cung Mặc không dự đoán được ông già sẽ gọi mình, vẻ mặt sững sờ, ngay sau đó không kiên nhẫn nói: “Tôi không có tâm trạng nghe di ngôn của ông!” “Tiểu Mặc!” Lâm Na kéo quần áo con trai.

“Bác sĩ! Mau đẩy ông ấy vào! Đã là lúc nào còn để ông ấy nói lời vô nghĩa!” Nam Cung Mặc thúc giục.

“Ai..... Con.....” Nam Cung Lâm thở dài, chung quy cái gì cũng chưa nói.

Sau một phen lẫn lộn Nam Cung Lâm cuối cùng thuận lợi được đưa vào phòng giải phẫu.

Hạ Úc Huân nhìn theo Nam Cung Lâm đi vào, trong lòng bàn tay nắm chặt mướt mồ hôi.

“Đừng quá lo lắng, tai họa để lại ngàn năm, ông ta sao có thể dễ dàng chết như vậy!” Nam Cung Mặc an ủi nói.

Ánh mắt Hạ Úc Huân nhu hòa mà nhìn Nam Cung Mặc, bật cười lắc đầu: “Huyết thống thật đúng là thứ thần kỳ, lần trước Lãnh Tư Thần nằm viện chị cũng như vậy an ủi Tiểu Bạch, cơ hồ một chữ không kém. Hơn nữa cẩn thận ngấm lại, hai chúng ta tính cách thật đúng là rất giống nhau, thích chơi, thích đùa, trong lòng dễ dàng xúc động phản nghịch.....”

Nam Cung Mặc thấy cô thần sắc còn bình thường, mới an tâm xuống. Sau khi trải qua chuyện ba nuôi của cô 5 năm trước, cậu thực sự có chút lo lắng dưới loại tình huống này cô sẽ không chịu đựng nổi.

“A, rất thần kỳ, đột nhiên có thêm một người chị. Tuy rằng đã sớm biết, nhưng lúc này mới có cảm giác chân thật!”

Hai chị em ngồi trên ghế dài, vừa nói chuyện vừa lẳng lặng chờ đợi, những người khác cũng đều đang đợi, nhưng, nhiều người như vậy, có mấy người là thực sự quan tâm Nam Cung Lâm chứ?

“Hạ tiểu thư, vậy phần văn kiện này? Ngài xác định không cần ký tên bây giờ sao?” Nghiêm Tử Hoa không xác định mà dò hỏi.

Tuy rằng anh cũng hy vọng Nam Cung Lâm bình bình an an, nhưng lỡ như xảy ra chuyện gì..... Phần văn kiện này dù sao vẫn phải xử lý a

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 603: Khởi Đầu Mới (2)

Nam Cung Lâm còn sống có thể xử lý tốt tất nhiên là tốt nhất, sợ nhất chính là Nam Cung Lâm vừa chết, sự việc sẽ không chịu khống chế.

Ở đây, không một ai là đèn cạn dầu.

Ai, không thể tin được Nam Cung Lâm lúc này còn xử trí theo cảm tính, chỉ e là hại cô nương này a!

Hạ Úc Huân bị Nghiêm Tử Hoa hỏi đi hỏi lại có chút phiền, vẫn duy trì thái độ trước đó, nói: “Bỏ đi! Cái loại đồ vật này căn bản là vô dụng, ông ấy sẽ bình an ra.”

Nghiêm Tử Hoa không còn cách khác, chỉ đành thở dài.

Lúc này, những người thân thích đó bắt đầu có người thiếu kiên nhẫn, sau khi biết thân phận Hạ Úc Huân, lại sôi nổi chạy tới nịnh bợ cô.

“Úc huân đúng không! Ta là dì Ba của con! Thì ra vị này mới là chân mệnh thiên nữ a! Không hổ là cha con hai người, ngay cả màu mắt cũng giống nhau như đúc!”

Hạ Úc Huân theo bản năng mà sờ sờ đôi mắt, lúc này mới phát hiện kính sát tròng của mình không cẩn thận đã rơi ra lúc chạy vội tới đây.

“Nhưng, không giống người nào đó, thân phận không rõ còn cố nói là dòng dõi Nam Cung gia, đúng rồi, Úc Huân a, ta là dưỡng con, ha ha.....”

Lâm Na nghe được vẻ mặt xấu hổ và giận dữ, nói: “Ông nói chuyện cẩn thận một chút cho tôi, cái gì nói thân phận không rõ? Tôi đã đi theo bên cạnh Lâm nhiều năm như vậy, không phải thiếu một tờ giấy chứng nhận mà thôi sao! Vừa rồi Lâm nói đã thừa nhận Mặc nhà chúng ta, nếu Mặc không phải dòng dõi của ông ấy, vừa rồi ông ấy sẽ không nói như vậy? Sẽ để một nửa tài sản cho nó?”

Không đề cập tới còn tốt, nhắc tới đến Nam Cung Mặc cư nhiên được một nửa tài sản, những người đó càng thêm kích động.

“Nghiêm đại luật sư, cậu tương đối chuyên nghiệp, cậu tới nói xem a! Dựa vào cái gì nó một người lai lịch không rõ cũng có thể kế thừa nhiều di sản như vậy!” “Đúng vậy! Nghiêm Phó tổng! Cậu chính là người tổng tài tín nhiệm nhất, cậu cần phải lau mắt nhìn cho rõ ràng, đừng bị người khác lừa a!”

.....

Nghiêm Tử Hoa tức khắc bị một đám người vây quanh.

Hạ Úc Huân cũng là sau đó mới biết được, vì cái gì những người này kiêng kỵ Nghiêm Tử Hoa như vậy.

Nghiêm Tử Hoa là người nghiêm cẩn, hành sự ổn trọng, không chỉ có phương pháp quản lý kinh doanh, hơn nữa còn có quyền uy giới pháp luật, kiên cố văn pháp luật của Nam Cung Lâm, trợ lý đặc biệt, hơn nữa mới vừa được nhận chức làm Phó tổng Thiên Lâm. Ở vị trí đó của Thiên Lâm, coi như trên vạn người dưới một người.

Nghiêm Tử Hoa theo thói quen mà đẩy đẩy mắt kính, nhắm vào lời vừa rồi của Lâm Na, ăn ngay nói thật: “Lâm Na tiểu thư, quy định chính xác của luật hôn nhân mới nước ta, không thừa nhận cái bà gọi là sự thật hôn nhân. Bà không được pháp luật bảo hộ, cũng không được hưởng quyền phân chia tài sản.”

Trong đám người lập tức có người đắc ý mà cười, nói: “Tôi liền nói hai mẹ con này cái gì cũng không chiếm được! Còn có cái gì Nam Cung Mặc, nó cũng có tư cách mang họ Nam Cung sao? Nghiệt chủng của một con hồ ly tinh!”

Hạ Úc Huân vốn không nói một lời mà nhìn bọn họ ở bên kia khắc khẩu, cũng không muốn xen vào, nhưng nghe đến đó vẫn nhịn không được tức giận, đặc biệt là thấy vẻ mặt chết lặng của Mặc.

“Tuy rằng bản thân Lâm Na tiểu thư không được pháp luật bảo hộ, nhưng, cho dù không phải là con trong giá thú cũng được hưởng thụ quyền lợi của con hợp pháp, thân phận của Mặc đã được ba thừa nhận, không tới phiên những người không liên quan ở chỗ này xen vào!”

Lời nói của Hạ Úc Huân lập tức làm những người đó đều ngượng ngùng mà ngậm miệng, quan hệ lợi ích của người ta lớn nhất còn không ngại, bọn họ còn có thể nói cái gì.

Nam Cung Mặc vốn dĩ trầm mặc mà đứng ở nơi đó, mắt lạnh nhìn đám người kia như đóng vai hề nhảy nhót lung tung, đột nhiên nghe được lời này của Hạ Úc Huân, thần sắc giật mình, con người hiện lên cảm xúc phức tạp.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 604: Khởi Đầu Mới (3)

Cậu từ nhỏ đã quen với những lời nói đó, quen với việc bị gán mắc con riêng, gọi nghiệt chủng, đã sớm chết lặng, mà Hạ Úc Huân là người có tư cách chán ghét cậu nhất, trào phúng cậu nhất.

Nhưng, cô lại không có.

Nghe được mấy lời này người kinh ngạc nhất chính là Lâm Na, bà tựa hồ không nghĩ tới cô cứ nhiên sẽ đứng ra nói giúp Mặc.

Tuy rằng ngày thường quan hệ giữa cô và Mặc rất tốt, nhưng đó là khi không có xung đột lợi ích, tiền đề trước đó cũng không biết quan hệ giữa Mặc và bà, nhưng mà, hiện tại cô còn có thể nói ra những lời như vậy, xác thật khiến cô rất kinh ngạc.

Cô rốt cuộc là ôm tâm tư gì?

Hạ Úc Huân lại quét mắt liếc qua những người “Thân thích” đó một cái, thanh âm lạnh lùng nói: “Về phần các người, tôi chỉ nhớ rõ Nam Cung tổng tài Thiên Lâm vài thập niên trước cũng đã rời khỏi gia tộc, hiện tại nhiều thân thích như vậy là chỗ nào tới? Để tránh có người thừa dịp đục nước béo cò, Đào Sẹo, chuyện này anh có phải nên tra một chút hay không?”

“Đúng vậy, tiểu thư!” Đào Sẹo tất nhiên là nghe lệnh.

Ngoại trừ Nam Cung Lâm, hẳn không chịu sai khiến của bất cứ ai, chỉ trừ Hạ Úc Huân.

Vừa nghe lời này, những người “Thân thích” đó lập tức thay đổi sắc mặt, lo sợ bất an.

Nếu thật sự tra ra, thân phận của rất nhiều người bọn họ quăng tám sào cũng không tới đều phải vạch trần, cho dù có mấy người tương đối thân, nếu Nam Cung Lâm không chết, dựa theo tính tình ông, bọn họ tuyệt đối vót không được chút béo bở.

Còn tưởng rằng có thể thừa dịp vót một chút, không nghĩ tới trước mắt vị này chính là người chủ không dễ lừa gạt.

Đạo sẻo sấm rền gió cuốn mà đem tất cả người không liên quan giải tán, công ty cũng chỉ để lại Nghiêm Tử Hoa làm đại diện, trong lúc nhất thời trên hành lang chỉ còn lại bốn người Hạ Úc Huân, Nam Cung Mặc, Lâm Na, Nghiêm Tử Hoa.

Bởi vì vị trí trúng đạn rất khó giải quyết, thời gian giải phẫu rất dài. Dài dòng chờ đợi, Hạ Úc Huân tranh thủ đi mua bốn chai trà tỉnh thần, cho Nghiêm Tử Hoa cùng Nam Cung Mặc mỗi người một chai.

Sau đó đi đến bên Lâm Na đang không ngừng đi qua đi lại, đưa trà cho bà, nhàn nhạt nói một câu “Nghỉ chút đi” liền xoay người rời đi.

Lâm Na sửng sốt một chút, đã lâu mới ý thức được Hạ Úc Huân là đang nói chuyện với mình, không nóng không lạnh nói: “Tôi không mệt.”

Ấn ấn, hốc mắt cư nhiên có chút chua xót phiếm hồng.

Nam Cung Lâm sau khi bị thương, trong nhà công ty tất cả đều là một mảnh rung chuyển, bà vẫn luôn chạy qua chạy lại, vừa phải chăm sóc ông, vừa phải nhìn ngó công ty, còn bị một đám người vây quanh, một mình

lặng lẽ mà thừa nhận toàn bộ áp lực. Nhưng, lại không có một người quan tâm bà một câu, ngay cả con trai cũng luôn nghi ngờ quyết định của bà, khuyên bà từ bỏ.

Không thể tin nổi, người đầu tiên quan tâm bà cư nhiên sẽ là nha đầu mà bà vẫn luôn coi là uy hiếp lớn nhất.

Nghiêm Tử Hoa bên cạnh bất động thanh sắc mà nhìn Hạ Úc Huân.

Cô gái này vừa nhìn, chỉ là thật xinh đẹp mà thôi, nhưng phụ nữ xinh đẹp anh đã thấy nhiều, cũng không hiếm lạ.

Nhưng, trong khoảng thời gian ngắn, cô đã không ngừng khiến anh phải lau mắt mà nhìn.

Vốn dĩ đối với quyết định của Nam Cung Lâm ông còn có điều nghi ngờ, hiện tại xem ra, ánh mắt lão hồ ly kia đích xác tinh chuẩn.

Cô gái này thật lòng với ông, không ham thích tranh danh đoạt lợi, hơn nữa ở phương diện nào đó còn rất quyết đoán, vừa rồi, ba chữ vô cùng đơn giản như lơ đãng của cô, bao gồm lúc trước vì Nam Cung Mặc cãi lại, đã thay đổi một cách vô tri vô giác lòng Lâm Na.

Mà ba chữ này cũng là rất đáng được chú ý, nếu vừa rồi cô nói “Vất vả”, đối với Lâm Na khá nhạy cảm, trong giọng nói liền sẽ có chút cao hơn người một bậc, có khách khí, nhất định sẽ khiến cho Lâm Na phản cảm.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 605: Khởi Đầu Mới (4)

Tuy nói Lâm Na không có danh phận, nhưng, giống như lời bà nói, dù sao bà vẫn ở bên cạnh Nam Cung Lâm nhiều năm như vậy, bất luận là ở công ty hay là ở nhà đều có địa vị nhất định.

Nhà này nếu muốn hài hòa, chuyện thứ nhất chính là phải xử lý tốt quan hệ với Lâm Na.

Nếu không lúc này một khi nội loạn, Thiên Lâm rất nhanh sẽ suy sụp.

-

Đêm khuya bệnh viện hành lang im ắng, đèn đỏ hành lang cuối phòng giải phẫu vẫn luôn sáng.

Thời gian từ từ trôi qua, Nam Cung Lâm vẫn chưa ra, đã qua thời gian giải phẫu dự tính.

Hạ Úc Huân rũ đầu, vẫn không nhúc nhích mà ngồi trên ghế dài, tóc dài che dấu biểu cảm của cô, bên cạnh ghế dựa là một chai trà lạnh bị vụn bẹp.

Lúc này, một trận tiếng bước chân từ xa vang lên, tần suất bước chân nghe có chút dồn dập.

Hạ Úc Huân ngoại trừ ngơ ngẩn thất thần không biết suy nghĩ gì, ba người khác đều hướng tới phương hướng tiếng bước chân truyền đến mà nhìn.

Nhìn thấy người tới, lông mày tuấn tú của Nam Cung Mặc hơi giơ lên, thần sắc Lâm Na kinh nghi bất định, con người Nghiêm Tử Hoa hiện lên một tia hồ nghi.

Giây tiếp theo, ba người nhìn thấy người đàn ông lập tức đi về phía Hạ Úc Huân đang ngơ ngác ngồi trên ghế dài, sau đó, một tay đem cô ôm vào trong lòng ngực.....

Đột nhiên bị một cái ôm ấm áp quen thuộc siết chặt, thất thần trên mặt Hạ Úc Huân tức khắc tràn đầy kinh ngạc, cảm giác kia, giống như được ai đó từ dưới đáy hồ lạnh băng vớt ra.....

“Anh.....”

“Đừng sợ.” Thanh âm khiến người ta an tâm đến cơ hồ muốn khóc vang lên ở bên tai.

Đó là sự dựa dẫm thâm nhập cốt tủy, cho dù cô đã phòng bị 5 năm, tiềm thức lại thật sâu nhớ rõ, bởi vì không phải biến mất, chỉ là bị cô tạm thời khóa ở trong góc.

“Ai sợ! Lãnh Tư Thần, anh buông ra!” Cô bởi vì mình không chịu cảm giác khống chế mà có chút thẹn quá hóa giận. Lại nói còn có ba người đang ở đây!

Sau ngẩn ngui kinh ngạc Nam Cung Mặc đã thấy nhiều cũng không trách, Lâm Na mặt đầy sự phức tạp cùng kiêng kỵ.

Nghiêm Tử Hoa hoàn toàn không biết Hạ Úc Huân cư nhiên cùng nhân vật như Lãnh Tư Thần có một tầng quan hệ như vậy đến lúc này còn có chút chưa phục hồi tinh thần lại, đồng thời cũng rất cuộc hiểu Nam Cung Lâm rất cuộc vì cái gì yên tâm như vậy.

Uổng công anh lo lắng cái này lo lắng cái kia, thì ra đều là lo lắng vô ích!

“Uhm, em không sợ. Vậy đưa tay em cho anh xem.” Lãnh Tư Thần đem cô thả lỏng, dùng tầm mắt xuyên thấu linh hồn nhìn cô.

Hạ Úc Huân theo bản năng mà rút tay ra sau lưng, lại bị anh xuyên qua bắt lấy cô tay kéo ra trước.

Tức khắc, máu tươi đầm đìa trong lòng bàn tay cô nhìn thấy ghê người hiện ra trước mắt mọi người...

Đồng tử Lãnh Tư Thần hơi co lại, thở dài một tiếng: “Tật xấu này của em sao 5 năm rồi cũng không đổi được?”

“Ai cần anh lo! Tôi chỉ là quá căng thẳng mà thôi!” Hạ Úc Huân dùng sức rút tay lại, nhưng không rút được.

“Mà thôi?” Lãnh Tư Thần lạnh lùng liếc cô, đột nhiên không kịp phòng ngừa mà đem tay từ vạt áo cô tiến vào sau lưng cô.

“Anh làm gì?” Hạ Úc Huân giật mình, sống lưng thẳng băng.

Lãnh Tư Thần vừa chạm vào, liền thu hồi tay, thần sắc lạnh lùng nói: “Toàn thân đều là mồ hôi lạnh, còn đang phát run! Phỏng chừng anh đến chậm một bước, em liền sẽ té xỉu!”

“Tôi mới không có!”

Vừa dứt lời, lại là một trận dồn dập tiếng bước chân, lần này tới là Lương Khiêm, một tay xách theo bình giữ nhiệt tinh xảo, một tay xách theo hòm thuốc màu trắng.

“BOSS, đồ vật đã mang lại đây.” Ngữ khí này, như là mang đến một thứ cơ mật quốc gia.

“Uhm.” Lãnh Tư Thần trước đem bình giữ nhiệt nhận lấy, sau đó nhẹ nhàng vặn ra, tức khắc mùi canh gà nồng đậm bay khắp bốn phía không khí.

Không sai, chính là canh gà.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 606: Khởi Đầu Mới (5)

Lãnh Tư Thần múc một muỗng, cẩn thận thổi nguội, đưa đến bên môi cô.

Hạ Úc Huân ghét bỏ quay mặt đi, nói: “Loại thời điểm này tôi sao có thể nuốt trôi thứ gì!”

“Anh biết, không cần em ăn, uống là được rồi, rất đơn giản!” Lãnh Tư Thần dỗ.

“Vậy có cái gì khác nhau!”

“Đừng tùy hứng, em nếu là ngã bệnh, ai tới trấn bải? Nam Cung Lâm hiện tại chỉ trông cậy vào em a! Mau há mồm, bổ bổ thân thể!”

“Tôi đây tự mình uống.”

“Không được, tay em bị thương.”

“Tôi đây bằng bó một chút rồi tự mình uống.”

“Trước bổ sung sức lực rồi bằng bó.” Nói xong không hề cho cô cơ hội phản bác, trực tiếp chặn miệng cô lại.

.....

Lần đầu tiên, Nam Cung Mặc đối với Lãnh Tư Thần tỏ vẻ chịu thua, bởi vì cậu ở gần như vậy cũng chưa nhận thấy được sự khác thường của Hạ Úc

Huân, mà anh không ở hiện trường cũng đã đoán trước được kết quả, hơn nữa còn suy xét chu toàn như vậy.

Khoảnh khắc nhìn thấy bàn tay Hạ Úc Huân bị móng tay đâm vào đầy vết máu, cậu quả thực sắp bị tự trách bao phủ.

Vì ổn định thế cục, vì không cho người khác lo lắng, sợ hãi người thân nhất rời khỏi cô mà phải nỗ lực rất nhiều mới có thể biểu hiện bình tĩnh như thế.

Lãnh Tư Thần đổ một câu uống một ngụm, bị ghét bỏ đến không chịu được, mặt lại vui vẻ chịu đựng.

Nam Cung Mặc thấy trên người anh lúc này còn mặc đồng phục bệnh nhân xanh trắng đan xen của bệnh viện, nơi anh ở chính là bệnh viện ở thành bắc, cách bệnh viện tư nhân này hơn một giờ, vừa nhìn chính là sau khi nhận được tin tức lập tức vội vàng chạy tới.

Vốn dĩ Nghiêm Tử Hoa còn đang lo lắng mối quan hệ giữa hai người bọn họ, nhưng quan hệ nam nữ cũng không xem là quan hệ ổn định, bất quá xem xong thái độ từ đầu tới đuôi của Lãnh Tư Thần cùng mọi việc anh làm, đặc biệt là khi anh nhìn cô gái trước mắt, anh xem như hoàn toàn yên tâm.

Nhìn không được lại lần nữa cảm khái, thật không nghĩ tới Nam Cung Lâm để lại một nước cờ khiến người ta không thể tin được như vậy.

Bón xong canh gà, lại xử lý miệng vết thương cho cô xong, Lãnh Tư Thần biết cô tâm tình không tốt, cũng không nói lời nào, chỉ lẳng lặng mà ngồi cùng cô.

Vẫn là hành lang tĩnh mịch, vẫn là băng ghế dựa lạnh băng, vẫn là tràn ngập mùi nước sát trùng trong không khí, vẫn là chờ đợi khiến người ta áp

lực đến cơ hồ nổi điên, nhưng giờ phút này, đơn giản là bên cạnh có thêm một người, tất cả đều không giống nhau.

“Cám ơn.”

“Em không cự tuyệt với anh, đã là cảm tạ lớn nhất của anh rồi.”

“.....”

Sau một lát trầm mặc, Hạ Úc Huân đột nhiên nhớ tới hỏi: “Đúng rồi, anh cùng Lương Khiêm đều ở đây, Tiểu Bạch đâu?”

“Đưa đến chỗ chị Nguyệt của em rồi.” Lãnh Tư Thần trả lời.

Hạ Úc Huân nghe vậy kinh ngạc ngẩng đầu nhìn anh.

Lãnh Tư Thần cau mày, nói: “Như thế nào? Cảm thấy anh uống lộn thuốc?”

“.....” Cô xác thật là nghĩ như vậy, Tiểu Bạch với anh như Thượng Phương Bảo Kiếm, anh khẩn trương như cái gì, đem trong nhà đều sắp biến thành ngục giam, lúc này như thế nào chịu dễ dàng đem người đưa đến địa bàn của cô?

Lại qua nửa giờ, cửa phòng giải phẫu rốt cuộc mở ra, một vị bác sĩ đi ra.

Hạ Úc Huân lòng tràn đầy hy vọng nghênh đón, đến khi, lại là một tờ thư thông báo bệnh tình nguy kịch.

“Tình hình hiện tại của người bệnh rất nguy cấp, mời người nhà bệnh nhân chuẩn bị tâm lý thật tốt.....”

Thân thể Hạ Úc Huân mềm nhũn, thiếu chút nữa tê liệt ngã xuống, cũng may phía sau có một cánh tay vững chắc đỡ cô, ôm vào lòng.

Tay Hạ Úc Huân run đến cơ hồ giữ không được bút ký tên của mình, ba chữ, lại dùng hết toàn bộ sức lực của cô.

Liên tiếp nhận được ba đơn thông báo bệnh tình nguy kịch, lúc sắp hừng đông, đèn phòng giải phẫu tắt cuộc tắt.

Hạ Úc Huân xoát một chút đứng lên, khẩn trương mà nhìn chăm chăm cánh cửa dần mở ra.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 607: Khởi Đầu Mới (6)

Lãnh Tư Thần đỡ vai cô, nắm chặt tay cô.

Một lát sau, bác sĩ lục tục đi ra.

“Bác sĩ, ông ấy thế nào?” Lâm Na từ phía sau vọt lên, mặt đầy nôn nóng.

Hạ Úc Huân cũng khẩn trương chờ đợi bác sĩ trả lời.

Bác sĩ mổ chính đi đến trước mặt bọn họ, tháo xuống khẩu trang trên mặt, mặt đầy mồ hôi hiện lên một tia mỉm cười, nói: “Giải phẫu rất thành công, người bệnh đã tạm thời qua khỏi nguy hiểm, tuy rằng trung gian rất nhiều lần thiếu chút nữa không qua được, nhưng ý chí cầu sinh của người bệnh rất mạnh, cũng may đã sống được rồi!”

“Cám ơn! Cám ơn bác sĩ! Cám ơn.....” Lâm Na khóc đến mức đầy mặt đều là nước mắt.

Thân thể Hạ Úc Huân cứng đờ lập tức liền mềm xuống, đến giờ phút này, núi lớn trong lòng cô mới rốt cuộc tan biến, vội vàng đi xem Nam Cung Lâm được đẩy ra sau đó.

Nhìn khuôn mặt Nam Cung Lâm hôn mê, trong lòng có loại kiên định xưa nay chưa từng có.

Loại cảm giác mất mà tìm lại được, thật tốt quá.

Cảm ơn ông trời, không mang đi người bên cạnh cô.

Ánh mắt Lãnh Tư Thần thoáng qua một tia khẩn trương không dễ phát hiện rồi cuộc cũng tiêu tán, nếu lại đến một lần nữa, anh thật sự khó có thể tưởng tượng cô phải như thế nào thừa nhận.

-

Tuy rằng đã tạm thời thoát khỏi nguy hiểm, nhưng vẫn cần ở trong phòng bệnh giám sát 24 giờ, xác nhận tình huống ổn định mới có thể chuyển tới phòng bệnh bình thường.

Lãnh Tư Thần khuyên cô trở về nghỉ ngơi chải vuốt một chút mới lại đây, bất quá khuyên không được, vì thế đành phải bồi cô cùng nhau ở bệnh viện chờ.

Hạ Úc Huân luôn không dám chớp mắt, chỉ sợ mình vừa ngủ liền xảy ra cái gì ngoài ý muốn, cuối cùng bức cho Lãnh Tư Thần ra đại chiêu, trực tiếp đem cô bế lên giường dùng nhiệt độ cơ thể ôm lấy cô, làm hại cô đang mỗi một cùng buồn ngủ cùng công kích dần ngủ say.

Rốt cuộc, chịu đựng một ngày một đêm, Nam Cung Lâm vượt qua thời kỳ nguy hiểm, từ phòng bệnh giám sát chuyển tới phòng bệnh bình thường, bất quá người tạm thời vẫn chưa tỉnh.

Hạ Úc Huân lúc này mới tạm thời về nhà một chuyến, cô cần về xem Tiểu Bạch một chút, còn muốn giải thích một chút chuyện Nam Cung Lâm với cậu bé.

-

Lúc trở lại Hạnh Hoa Thôn, Hạ Úc Huân xa xa liền nhìn thấy thân ảnh nho nhỏ ngồi xổm trên ngạch cửa.

“Mẹ ——” Tiểu Bạch đang nâng má trông mòn con mắt vừa thấy cô về lập tức vui sướng chạy như bay qua.

Hạ Úc Huân vừa thấy con trai bảo bối ngay cả mỗi một điều không còn, ngồi xổm xuống đem cậu nhóc ôm vào trong ngực, bẹp một cái hôn lên, đau lòng không thôi, nói: “Bảo bối, sao lại không ngoan, không phải nói không được ngồi ở cửa đợi sao?”

Cậu nhóc gắt gao dính vào lòng mẹ, đột nhiên chớp đôi mắt ngẩng đầu, hỏi: “Mẹ, trên người mẹ hình như có khí vị của Tương Nhu.....”

“Ách.....”

Hạ Úc Huân đang xấu hổ nên giải thích như thế nào, nhìn thấy Âu Minh Hiên từ trong sân từ từ dạo bước ra.

Tên này.....

Thôi, cô đã lừa dối anh.....

“Thiên kim công chúa của Nam Cung Lâm di lạc dân gian, người thừa kế thứ nhất của tập đoàn Thiên Lâm, chà chà, em cái đồ không lương tâm, chuyện lớn như vậy cứ nhiên cũng không nói cho anh một tiếng, làm hại anh một chút tâm lý chuẩn bị đều không có!” Âu Minh Hiên đầy mặt lên án.

Hạ Úc Huân khòe miệng khẽ nhếch, nhỏ giọng nói thầm nói: “Thân thể của em..... Anh chuẩn bị cái gì a!”

“Vừa rồi thấy nhân viên Thiên Lâm nói Nam Cung Lâm thoát ly nguy hiểm, là thật sự?” Âu Minh Hiên hỏi.

Hạ Úc Huân gật gật đầu: “Bác sĩ nói đại khái ngày mai là có thể tỉnh lại!”

Âu Minh Hiên một bàn tay đút túi quần, mắt đào hoa thoáng qua một tia nghiêm túc, nói: “Có cái gì cần hỗ trợ, cứ việc mở miệng với anh, nghe được không?”

Hạ Úc Huân mặt lộ vẻ cảm kích: “Học trưởng, cảm ơn anh!”

“Cảm động không? Ha ha, cảm động thì đem tung tích của Mộng Oanh và Lạc Lạc nói cho anh đi?”

“.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 608: Khởi Đầu Mới (7)

Buổi tối nằm trên giường, Hạ Úc Huân như thường lệ kể chuyện xưa cho Tiểu Bạch trước khi ngủ.

Bất quá, lúc này đây, lại là chuyện xưa có thật.

Bởi vì Tiểu Bạch còn nhỏ, rất nhiều chuyện cô khó mà nói rõ ràng, châm chọc tìm từ đại khái nói với cậu một chút.

Cũng may đứa nhỏ này thông minh, cô nói rất không rõ ràng, cậu lại có năng lực nghe rõ ràng.

“Con có hai ông ngoại, ông ngoại đã qua đời là ba nuôi của mẹ, ông ngoại Nam Cung kỳ thật là ba ruột của mẹ, cũng chính là ông ngoại ruột của Tiểu Bạch, là như thế này sao?”

“Không sai! Bảo bối thật thông minh!”

“Ừm, mẹ, có phải ông ngoại Nam Cung làm chuyện có lỗi với bà ngoại, bà ngoại mới rời khỏi và ở bên cạnh người khác hay không?”

“Uhm, xem như vậy đi! Vốn dĩ ông ngoại Nam Cung và bà ngoại rất ân ái, nhưng đàn ông chính là như vậy, trời sinh đã là kẻ theo đuổi quyền lực cùng tiền tài, không biết thỏa mãn, có được, còn muốn có nhiều hơn, rất nhiều thứ so với quyền lợi và tiền tài càng quan trọng hơn, chỉ khi bọn họ mất đi, mới có thể hiểu được...”

Nam Cung Lâm và mẹ cô xem như hoàng tử và cô bé lọ lem điển hình trong truyện cổ tích.

Chỉ là, hoàng tử và cô bé lọ lem hạnh phúc ở bên nhau, đó chỉ có trong chuyện xưa cho trẻ con. Mà trong đời sống hiện thực, sau khi hoàng tử và cô bé lọ lem ở bên nhau, sự chênh lệch quá lớn về gia đình, từ nhỏ tiếp thu giáo dục, giá trị quan khác nhau, khiến cho cuộc sống hai người sau khi kết hôn cũng không được mỹ mãn như vậy.

Khi đó Nam Cung Lâm tuổi trẻ khí thịnh, tâm trí chưa trưởng thành, hơn nữa có người châm ngòi bên ngoài, ông và Tống Nhược Hân thường xuyên vì một chút việc nhỏ khắc khẩu.

Mỗi lần Tống Nhược Hân đều yên lặng nhẫn nại, từ đêm không về ngủ, nhin đến nhìn thấy dấu son môi trên quần áo ông, từ người phụ nữ bên ngoài của ông tìm tới cửa, nhin đến tận mắt nhìn thấy ông cùng người khác ở bên nhau.....

Rốt cuộc, cô đối với đoạn tình cảm này đã hoàn toàn mất đi hy vọng, đề nghị ly hôn, nhưng ông lại không chịu. Bà đề nghị ra ở riêng, ông lại đem bà nhốt trong nhà.

Khi đó Nam Cung Lâm đã bắt đầu ăn năn, lại không biết nên làm thế nào để cứu đoạn tình cảm này, lần lượt tổn thương bà sâu sắc hơn.

Cuối cùng, đối mặt với lợi ích lớn trước mắt, ông lựa chọn liên hôn với thiên kim nhà giàu ai mộ ông, ký tên vào đơn ly hôn.

Nhưng, ông lại không chịu cứ như vậy thả bà, vẫn đem bà cầm tù, cùng bà cam đoan, một ngày nào đó sẽ đem vị trí kia trả cho bà.

Bà từ vợ ông thành vợ trước, cuối cùng biến thành tình nhân ngầm không thể thấy ánh sáng, giữ lấy một hứa hẹn hư ảo ngày đêm chờ đợi.

Dưới áp lực như vậy, tinh thần Tống Nhược Hân dần dần suy sụp, cuối cùng, bà dưới sự trợ giúp của vị hôn thê lúc đó của Nam Cung Lâm trốn đi.

Cũng là sau khi rời khỏi bà mới biết được, mình đã mang thai ba tháng. Cha mẹ mấy năm nay bị bệnh lần lượt qua đời, bà đã không còn người thân nào khác, lo lắng Nam Cung Lâm sẽ tìm mình, cũng không thể tìm bạn bè hỗ trợ. Cùng đường, bà gặp Hạ Mạt Lâm năm đó ái mộ mình.

Sau khi Tống Nhược Hân biến mất, Nam Cung Lâm cơ hồ phát cuồng, biết được là vị hôn thê hỗ trợ bà bỏ trốn, không tiếc từ bỏ mọi thứ sắp đạt được mà hủy hôn, nhưng, lúc này mặc kệ ông làm cái gì, đều đã không cách nào xoay chuyển được nữa.....

Về phần Lâm Na, vốn dĩ vẫn luôn là thư ký đặc lực của ông, sau rất nhiều năm, một lần ông say rượu ngoài ý muốn đã xảy ra quan hệ với bà, một lần kia, bà đã mang thai con ông, hơn nữa mang tâm tư lên sinh ra đứa bé.

Khi đó Nam Cung Lâm đã không giống tuổi trẻ thô bạo lãnh khốc, bất quá, ông tuy rằng không đem Lâm Na đuổi ra khỏi công ty, để bà tiếp tục ở lại bên cạnh, mấy năm nay lại trước sau đều không cho bà và đứa bé một danh phận.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 609: Khởi Đầu Mới (8)

Bởi vì trong lòng ông, Nhược Hân là người vợ duy nhất của ông.

Thấy mẹ thần sắc nặng nề, Tiểu Bạch vội vàng an ủi nói: “Mẹ, không phải đàn ông đều như vậy, con sẽ không như vậy!”

“Phốc, con vẫn còn là trẻ con a!” Hạ Úc Huân bật cười.

“Chờ con trưởng thành biến thành đàn ông, cũng sẽ không như vậy, ở trong lòng con, vĩnh viễn là người nhà của con quan trọng nhất.” Tiểu Bạch lời thề son sắt nói.

“Uhm, mẹ tin tưởng bảo bối của mẹ!”

Chuyện cô may mắn nhất trong cuộc đời này, đại khái chính là sinh hạ Tiểu Bạch.

“Mẹ, có phải mẹ có chút hối hận không sớm một chút tha thứ cho ông ngoại Nam Cung, thiếu chút nữa mất đi ông rồi lại tiếc nuối, nhưng lại rồi rãm tha thứ cho ông ngoại Nam Cung sẽ rất có lỗi với ông ngoại đã qua đời hay không?” Tiểu Bạch chớp đôi mắt hỏi.

“Ừm, bảo bối, con thật là con giun trong bụng mẹ!” Hạ Úc Huân ôm con trai bảo bối thở dài một tiếng.

Tiểu Bạch nghiêm túc mà nhìn cô, mở miệng nói: “Mẹ, Thái Qua Nhĩ từng nói một câu, nếu người bỏ qua ánh trăng, người chỉ rơi lệ, vậy người

cũng sẽ bỏ qua quần tinh. Mẹ biết là có ý tứ gì chứ?”

Hạ Úc Huân cười khẽ, đáp: “Nếu vẫn luôn đắm chìm trong quá khứ bi thương, sẽ mất đi càng nhiều đồ vật.....”

“Cho nên, mẹ! Cố lên! Con vẫn luôn ở sau lưng bảo vệ mẹ! Hơn nữa con tin tưởng ông ngoại ở trên trời cũng nhất định hy vọng mẹ có thể quên đi bi thương, sống thật tốt!”

Nhớ tới năm đó Hạ Mạt Lâm trước khi chết cầm giấy hôn thú của mình vui vẻ như một đứa bé, nhớ tới ông nhú chặt mày nếu biết mình hiện giờ sống lung tung rối loạn, Hạ Úc Huân nhin không được rơi nước mắt.....

“Cám ơn bảo bối, mẹ sẽ cố gắng!”

-

Ngày hôm sau.

“Mẹ, chúng ta hiện tại liền đi thăm ông ngoại Nam Cung sao?” Tiểu Bạch vừa tự mình mặc xong quần áo, vừa đưa giày cho mẹ.

“Đúng vậy, ông ngoại Nam Cung của con vừa mới tỉnh, ông nếu nhìn thấy con, nhất định lập tức từ trên giường nhảy lên!” Tiểu Bạch vừa nghe lập tức như có thật mà trầm ngâm, nói: “Con vẫn là không đi, sẽ ảnh hưởng ông ngoại nghỉ ngơi.”

Hạ Úc Huân cười nói: “Con nếu không đi, ông sẽ càng không thể nghỉ ngơi, từ khi nghe nói Tiểu Bạch bảo bối muốn đi thăm, ông đã kích động đến độ nằm không được!”

-

Cùng lúc đó, trong phòng VIP bệnh viện Nhân Ái.

“Lâm, anh ăn một chút đi!”

Nam Cung Lâm dựa vào đầu giường, trước mặt bày ra cơm trưa đặc biệt, nhưng một ngụm cũng chưa động vào, Lâm Na khuyên thế nào cũng không chịu ăn, một lòng nôn nóng bất an mà vờn cô nhìn xung quanh ngoài cửa.

“Ông không thể ăn cơm rồi lại chờ sao?” Hai tay Nam Cung Mặc ôm ngang trước ngực ngồi trên sofa, thấy ông mới vừa làm xong giải phẫu cũng không yên phận, nhấp nhồm như trên mông bị thứ gì đâm qua, một trận vô ngữ.

“Đừng âm ỉ! Ta nghe không được tiếng bước chân của tiểu bảo bối!”

Nam Cung Mặc: “.....”

Giấy tiếp theo, ánh mắt Nam Cung Lâm sáng lên, rốt cuộc nhìn thấy trước cửa hai người một lớn một nhỏ đã đi tới, kích động đến mức lập tức thẳng người.

Mắt thấy thật sự liền phải nhảy xuống giường tới đón Tiểu Bạch, cũng may Tiểu Bạch tốc độ nhanh, đúng lúc chạy chậm qua, ghé vào mép giường, giòn giã kêu một tiếng: “Ông ngoại!”

Nam Cung Lâm lập tức liền ngẩn ra tại chỗ.

Hạ Úc Huân ho nhẹ một tiếng nhìn Nam Cung Lâm đại ra, ông có phải là kích động quá mức rồi không?

Đồng thời đáy lòng cũng nảy lên một cổ chua xót, năm đó bởi vì chuyện hủy hôn ông cơ hồ nháo đến chúng bạn xa lánh, đã sớm rời đi nhà, khẳng định rất ít cảm nhận được thân tình.

“Ông ngoại, ông mới vừa làm xong giải phẫu, không thể lộn xộn.” Tiểu Bạch vẻ mặt nghiêm túc mà dặn dò.

“À à.....” Nam Cung Lâm lập tức theo lời ngời trở về, đại khái là hạnh phúc tới quá đột ngột, trong khoảng thời gian ngắn không biết nên nói cái gì.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 610: Khởi Đầu Mới (9)

“Ông ngoại, sao ông lại không ăn cơm nha?”

“Ta đây liền ăn! Liền ăn!”

“Ông ngoại, ông bị thương, để mẹ đút cho ông!”

“Được..... Được.....” Nam Cung Lâm cảm động đến không nhận được, nói: “Tiểu Bạch bảo bố rất thương người, có thể cho ông ngoại ôm một cái không?”

Có đôi khi thật là không phục già cũng không được, tuổi càng lớn, tâm con cháu càng nặng, trên bàn giải phẫu, rất nhiều lần thiếu chút nữa không vượt qua được, hy vọng lớn nhất của ông chính là có thể lại ôm cháu ngoại bảo bố một cái.

Tiểu Bạch nghe vậy lắc lắc đầu, Nam Cung Lâm mới vừa thương tâm, liền nghe được cậu nhóc nói: “Ông ngoại bị thương, ông phải nhanh khỏe mới có thể ôm Tiểu Bạch.”

“Được! Ông ngoại nhất định sẽ nhanh khỏe!” Nam Cung Lâm tức khắc bị sự thân thiết của Tiểu Bạch làm cho cảm thấy ấm áp không nhận được, ngay sau đó lại có vài phần khẩn trương hỏi: “Vậy..... Vậy Tiểu Bạch sẽ thường xuyên tới thăm ông ngoại chứ?”

Ông cũng không biết Úc Huân rốt cuộc nói thế nào với con mình, cho nên vạn phần lo lắng Tiểu Bạch bảo bối sẽ bài xích mình.

“Tiểu Bạch đương nhiên sẽ tới rồi! Ông là ông ngoại của Tiểu Bạch mà!” Cậu nhóc chém đinh chặt sắt trả lời.

Nam Cung Lâm hoàn toàn viên mãn.

Hạ Úc Huân bên cạnh xem thế là đủ rồi mà nhìn Tiểu Bạch nói biến sắc liền biến sắc.

Hiện tại Tiểu Bạch nghiêm nhiên chính là đáng vẻ một đứa bé 5 tuổi ngây thơ vô tội, nhưng lúc cậu đối với mình lại là một bộ ông cụ non.

Đứa nhỏ này thật đúng là sẽ tùy người mà chế nghị.

Lâm Na nhìn một màn trước mắt, trong lòng không khỏi có chút chua xót, bà không nghĩ tới Nam Cung Lâm sẽ thích đứa cháu ngoại này như vậy.

Chỉ bởi vì nó là do con gái của Nhược Hân sinh sao?

Trước đó bà vẫn luôn cho rằng Hạ Úc Huân đã chết, còn tưởng rằng uy hiếp lớn nhất cuối cùng cũng không còn, nào biết thời khắc mấu chốt cô sẽ đột nhiên xuất hiện, bên người còn mang theo một đứa bé bốn năm tuổi. Đứa nhỏ này..... Rốt cuộc là của ai?

Thấy thái độ trước đó của Lãnh Tư Thần đối với cô bên ngoài phòng phẫu thuật, chẳng lẽ đứa nhỏ này là của Lãnh Tư Thần?

Bà cố ý tra ngày sinh của đứa bé, rõ ràng là sau khi cô rời khỏi Lãnh Tư Thần mới có, hẳn là cùng một người đàn ông cô quen sau đó mới đúng.

Nhưng là, nhìn diện mạo đứa nhỏ này, rõ ràng giống Lãnh Tư Thần như thế, nói không phải của anh cũng không ai tin rồi!

Cho nên, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Giữa cô và Lãnh Tư Thần, rốt cuộc là quan hệ gì?

Bất luận như thế nào, nếu chuyện này Lãnh Tư Thần nhúng tay vào mà nói, chỉ sợ cũng phiền toái!

Lúc Lâm Na bụng đầy tâm sự, Nam Cung Lâm nằm ở trên giường mới vừa được Tiểu Bạch dỗ ăn xong cơm nước đột nhiên mở miệng nói một câu: “Úc huân, chờ sức khỏe ta tốt hơn, ta muốn làm một bữa tiệc, chính thức công khai thân phận của con.”

“Đây..... Cái này không cần đâu! Quá phiền toái!” Hạ Úc Huân từ chối nói.

Nam Cung Lâm vừa nghe lời này lập tức mặt đầy bi thương, con người màu tím hơi nước mênh mông, giống như ngay sau đó liền sẽ khóc ra, nói: “Ta liền biết..... Ta liền biết con vẫn không chịu tiếp thu ta đúng hay không?

Con vẫn oán trách ta năm đó hành động vô liên sỉ!

Hôm qua con nói cũng chỉ là kế sách tạm thời, đều là dụ dỗ ta!

Nếu là như thế, ta tình nguyện lúc ấy liền chết ở trong phòng giải phẫu, như vậy ít nhất không cần đối mặt với hiện thực tàn khốc.....”

Nam Cung Lâm đang muốn tiếp tục thao thao bất tuyệt tự thuật sự ủy khuất của mình, lại phát hiện sắc mặt Hạ Úc Huân đặc biệt khó coi, vì thế thanh âm càng nói càng nhỏ.

Tiểu Bạch vội vàng ở một bên nháy mắt ra hiệu cho ông, bảo ông không cần nói nữa, đồng thời nhanh chóng đi dỗ Hạ Úc Huân: “Mẹ, mẹ đừng tức giận, ông ngoại là sợ mẹ không cần ông mới nói như vậy! Ông ngoại ông mau phi phi!”

“A a! Phi phi phi.....” Nam Cung Lâm nhanh chóng phi vài tiếng.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 611: Khởi Đầu Mới (10)

Hạ Úc Huân vốn sắc mặt khó coi bị một già một trẻ này lão một tiểu chọc cười, bất đắc dĩ nói: “Không có lần sau! Loại lời này sao lại có thể tùy tiện nói bậy!”

Nam Cung Lâm liên tục gật đầu, cam đoan không bao giờ nói bậy.

“Bất quá, Úc Huân, bữa tiệc ta mới vừa nói vẫn là tất yếu. Ta hiểu ý con, không muốn quá phô trương, nhưng tình huống hiện tại, càng phô trương càng tốt.”

Nam Cung Lâm nói sắc mặt bất đắc dĩ mà thở dài một tiếng: “Lần này ta tuy rằng là nhặt về một cái mạng, nhưng sức khỏe vẫn không bằng trước. Hơn nữa, biến chứng sau phẫu thuật trong nước căn bản xử lý không được, bác sĩ bảo ta phải mau chóng đi qua bệnh viện Mỹ an dưỡng làm phục hồi. Ta biết áp lực với con rất lớn, nhưng ta đây cũng thật sự không có biện pháp. Chỉ muốn trước khi ta rời đi, có thể giúp con trải đường thật tốt...”

Hạ Úc Huân nhìn Nam Cung Mặc bên cạnh, nói: “Chính là, con cảm thấy Mặc so với con càng thích hợp.”

Không vội chờ Nam Cung Lâm mở miệng, Nam Cung Mặc vẫn luôn ngồi xem như chuyện đó không liên quan mình mà chơi di động tức khắc mở miệng nói: “Đừng kéo em vào, trước đó em nói sẽ không thay đổi!”

Hạ Úc Huân nhú mày: “Mặc, nếu em là kiêng kỵ chị.....”

“Không phải bởi vì chị, cho dù hôm nay đứng ở chỗ này là một người xa lạ, hoặc là một người giống ông già, em cũng sẽ không thay đổi chủ ý, không phải là của em, em nửa phần đều sẽ không muốn!” Ngữ khí Nam Cung Mặc chém đinh chặt sắt.

Lâm Na ở bên cạnh nghe sắc mặt trắng bệch, muốn nói gì lại thôi, biết với tính tình con trai mình, mình nói cái gì cũng vô dụng.

Nam Cung Mặc yên lặng nhìn cô, nói: “Không phải em kiêng dè chị, là chị đang kiêng dè em, nếu con riêng của ông già là người không liên quan, chị sẽ lòng tốt nhường ra thứ vốn nên thuộc về chị sao?”

Hạ Úc Huân gãi gãi đầu, thôi đi, nếu là người không liên quan, nếu là người một lòng cướp gia sản của Nam Cung Lâm, cô khẳng định là sẽ không cứ như vậy mà nhường bộ.

Nam Cung Mặc thở dài, bởi vì vẻ khó xử của cô, con người thoáng qua một tia âm áp, nói: “Tóm lại, em có chuyện của em phải làm, chị không cần trông cậy vào việc em sẽ trở về.”

Nam Cung Lâm vẫn luôn không nói chuyện nghe vậy mở miệng hỏi: “Chuyện bản thân con muốn làm, là nói về làm cho cái công ty nhỏ bí mật kia của con sao?”

Sắc mặt Nam Cung Mặc nghiêm túc, tựa hồ không nghĩ tới chuyện ông sẽ chú ý đến mình.

Cậu cơ hồ có thể dự đoán được kế tiếp ông sẽ nói nói cái gì, lại không nghĩ rằng trên mặt Nam Cung Lâm cũng không có vẻ khinh thường, ngược lại hơi có chút tán thưởng nói: “Công ty kia của con, ta có chút hiểu biết, ý tưởng không tồi, rất có tiền cảnh, con nếu thật sự có thể xác định nghiêm túc làm, trái lại có thể bù lại chỗ khuyết của Thiên Lâm lúc mới xuất hiện, nếu có yêu cầu gì cần hỗ trợ, cứ việc nói với ta, đương nhiên, ta dự đoán với tính tình xấu kia của con cũng sẽ không mở miệng với ta!”

“Ông biết thì tốt!” Nam Cung Mặc hừ một tiếng, lại nói thầm nói: “Cũng không biết là ai tính tình xấu!”

Hạ Úc Huân đang rối rắm, Nghiêm Tử Hoa đi đến.

Vừa rồi anh cũng nghe được một ít bọn họ nói chuyện, lúc này mở miệng nói: “Hạ tiểu thư, tôi hiểu nỗi băn khoăn của cô, kỳ thật cô hoàn toàn không cần lo lắng nhiều như vậy, hiện tại tác dụng lớn nhất của cô chỉ là ổn định nhân tâm, chuyện thực sự cần cô làm cũng không nhiều lắm, hơn nữa mọi thứ đều có tôi ở bên cạnh dạy cô. Chủ tịch cũng không phải không trở lại, chờ sức khỏe an dưỡng tốt, khẳng định vẫn sẽ trở về trấn giữ.”

“Thật vậy sao?” Hạ Úc Huân không cau mày nói.

Nam Cung Lâm vội vàng lên tiếng: “Đương nhiên, Tử Hoa nói không sai, con chỉ cần vào quãng thời gian này giúp ta xuất hiện ổn định nhân tâm là được rồi. Bữa tiệc trước đó ta nói cũng là ý này, con nếu thật sự cảm thấy quá phô trương không tốt, ta đây liền không tổ chức nữa, vừa lúc qua thời gian này là đại thọ 50 tuổi của ta, thừa dịp tiệc mừng thọ con xuất hiện là được.”

Ngay lúc Hạ Úc Huân do dự, di động vang lên, cô nhận được một tin nhắn.

Là số của Lãnh Tư Thần gửi qua đây.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 612: Thiên Kim Trở Về (1)

Nội dung tin nhắn của Lãnh Tư Thần là ——

[Thăm Nam Cung Lâm xong nhớ rõ đem con trai anh trả về.]

Hạ Úc Huân click mở, một chữ một chữ mà xem xong, con người tức khắc thoát ra hai luồng lửa, hốc mắt tùy ý dịch chuyển cơ hồ muốn nhảy ra.

Thằng nhãi này thật sự là quá đáng giận!

Cái gì con của anh ta!

Tiểu Bạch rõ ràng là của cô! Của cô!

“Con đã biết, cứ theo ba nói mà làm là được! Con sẽ cố hết sức!” Hạ Úc Huân hít sâu một hơi, ánh mắt kiên định mà mở miệng nói.

Thật là chịu đủ cảm giác bị tên kia dùng thế lực bắt ép rồi, có lẽ chỉ có đứng cùng một vị trí với anh ta, cô mới có thể giải quyết tốt chuyện này, mới có thể bảo vệ tốt Tiểu Bạch.

Nam Cung Lâm cùng Nghiêm Tử Hoa nghe vậy nhìn thoáng qua, con người đều là vui sướng.

Nam Cung Mặc cuối cùng cũng nhẹ nhàng thở ra, bất quá, cũng có chút nghi hoặc, cô sao đột nhiên đáp ứng nhanh như vậy?

Hình như là sau khi nhìn di động đột nhiên liền đáp ứng.....

“Thật sự? Úc Huân con đồng ý sao? Thật sự là quá tốt!” Nam Cung Lâm vui sướng không thôi.

“Uhm, ba an dưỡng sức khỏe thật tốt đi, chuyện công ty không cần nhọc lòng, con nếu đáp ứng rồi, liền sẽ cố gắng hết sức hoàn thành chuyện này!” Hạ Úc Huân sắc mặt nghiêm túc.

“Tiểu thư, tôi đã sửa sang lại một phần tư liệu xong, có thể trợ giúp ngài nhanh chóng hiểu biết tình hình công ty, ngài có rảnh xem một chút là được!” Nghiêm Tử Hoa đem folder trong tay đưa cho cô.

Hạ Úc Huân nhận lấy, cảm kích nói: “Được, cảm ơn. Về sau còn phải nhờ Nghiêm Phó tổng chiếu cố nhiều hơn!”

“Đâu có đâu có, tiểu thư khách khí rồi, đây là tôi nên làm. Vậy Chủ tịch, hiện tại tôi liền đi sắp xếp tiệc mừng thọ, đem tin tức phóng ra.” Nghiêm Tử Hoa xin chỉ thị nói.

“Đi đi!” Tâm tình Nam Cung Lâm rất tốt gật đầu, tảng đá lớn trong lòng rốt cuộc rơi xuống, xong rồi còn sợ cô áp lực bổ sung một câu: “Úc huân, con đừng cho bản thân áp lực quá lớn, ta nếu dám đem công ty giao cho con, cho dù con làm ta thua hết cũng không sao cả! Lòng ta vui! Con cứ việc yên tâm chơi!”

Hạ Úc Huân: “.....”Cô hẳn là không phá sản như vậy rồi.....

“Có cái gì không hiểu, hỏi ta cũng được.” Lâm Na nói một câu.

Mắt thấy chuyện thành kết cục đã định, hiện giờ bà chỉ có thể lựa chọn dè xuống tất cả bất mãn, nếu không chiếm được, còn làm Nam Cung Lâm hận cô, mất còn nhiều hơn được.

-

Văn phòng tổng tài tập đoàn Thiên Úc.

Người đàn ông ngồi trước bàn làm việc, chống cằm, đang thất thần mà nhìn chăm chăm di động trong lòng bàn tay.

Lúc này, thạch thạch thạch tiếng gõ cửa vang lên.

“Tiến vào.”

“Ông chủ, có chuyện.....”

“Nói.”

“Vừa mới nhận được tin tức, Nam Cung Lâm một tháng sau sẽ tổ chức đại thọ năm mươi, nghe nói ở bữa tiệc sẽ công khai giới thiệu người thừa kế tập đoàn Thiên Lâm. Hạ tiểu thư cô ấy..... Hình như đã đồng ý về Thiên Lâm rồi.....” Lương Khiêm thật cẩn thận mà nói xong tin tức này.

“Uhm, đã biết, chuẩn bị một phần hậu lễ.”

Lương Khiêm nghe vậy hơi có chút kinh ngạc mà ngẩng đầu, Hạ tiểu thư lần này trở về, có Nam Cung Lâm chống lưng, rất có thể thoát khỏi khống chế của anh, mà BOSS ghét nhất chính là chuyện phát triển ra ngoài tầm kiểm soát của mình, đặc biệt người này lại là một người anh để ý nhất.

Nhưng hiện tại, anh sau khi nhận được tin tức này cư nhiên còn rất bình tĩnh là vì cái gì?

Lương Khiêm không dám hỏi nhiều, bụng đầy hồ nghi mà xoay người đi ra ngoài.

Phía sau, Lãnh Tư Thần nhìn chăm chăm cô hài và đứa bé ngủ ngon lành trên màn hình di động, ánh mặt như băng tuyết tan ra, nhưng không biết

ngĩ đến cái gì, trong nháy mắt lại có chút tối tăm, nhìn ngoài cửa sổ, nhẹ nhàng thở dài một tiếng.

Hiện giờ, em có nhà, có ràng buộc, như vậy, sẽ không tùy tiện biến mất không thấy nữa chứ?

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 613: Thiên Kim Trở Về (2)

Anh vẫn luôn khẩn trương Tiểu Bạch như vậy, vẫn luôn nắm chặt đứa bé không buông, nơi nào có thể trông cậy vào cô nể tình đứa bé mà trở lại bên cạnh mình, bất quá chuyện lo lắng 5 năm trước, lại tới một lần nữa.....

Cho nên, cho dù biết sau khi đem cô đẩy đến vị trí kia, tương lai sẽ có bao nhiêu nhân tố không xác định anh khó có thể đoán trước được, nhưng anh vẫn lựa chọn một bước này.

-

Từ sau khi ở bệnh viện trở về, Hạ Úc Huân cùng Tần Mộng Oanh nói ra quyết định của mình.

Tần Mộng Oanh đã sớm đề nghị cô làm như vậy, tất nhiên là đối với việc này tỏ vẻ tán đồng, cũng rất vui vẻ cô cuối cùng có thể nghĩ thông suốt, đi bước đầu tiên.

Thời gian cách ngày tổ chức tiệc chỉ còn chưa đến một tháng, trong khoảng thời gian này, cô phải xử lý quá nhiều chuyện.

Đầu tiên là đi đến trường học từ chức, sau đó để tránh đến lúc ở bữa tiệc mất mặt, cô còn phải học rất nhiều thứ trước, tình hình công ty cũng phải nhanh chóng làm quen, để có thể mau chóng nhậm chức.

Trong khoảng thời gian này, Tiểu Bạch vẫn luôn ở bên cạnh cô.

Ngày đó Lãnh Tư Thần rõ ràng gửi tin nhắn nói cô gặp Nam Cung Lâm xong liền đem Tiểu Bạch đưa về, nhưng, đều đã qua hai lần cuối tuần, anh lại một chút tin tức đều không có.

Đương nhiên, Hạ Úc Huân không cho rằng anh thiện tâm quá độ, hy vọng anh là yêu đương không có thời gian!

Có thể là bởi vì gần đây sự việc xác thật là quá nhiều, bị phân tán lực chú ý, cô phát hiện lòng mình trước đó bị Lãnh Tư Thần quấy nhiễu đến lung tung rối loạn lại bình tĩnh hơn rất nhiều, cuộc sống cũng rất phong phú.

Có lẽ, thay đổi cuộc sống, cũng không tồi.

Cô tựa hồ đã rất lâu rồi chưa thấy được chính mình luôn tràn ngập nhiệt tình như năm đó.

Đặc biệt là ngẫu nhiên ảo tưởng một chút một ngày kia có thể cho Lãnh Tư Thần ném thử tư vị cam chịu, liền cảm thấy càng thêm có động lực.

Thậm chí có buổi tối cô nằm mơ thấy chính mình ở trong mơ vừa một chân dẫm lên lưng Lãnh Tư Thần vừa ngửa mặt lên trời cười to, nói: “Quý xuống cho bà cô hát bài ca chinh phục! Đừng gọi ta Tiểu Huân, gọi ta nữ vương đại nhân!”

Vậy là tẩu hỏa nhập ma.....

Rốt cuộc, một buổi tối trước bữa tiệc, Lãnh Tư Thần biến mất đã lâu đột nhiên xuất hiện.

Lúc ấy, cô mới vừa xong huấn luyện lễ nghi xã giao mà Nghiêm Tử Hoa sắp xếp cho cô trở lại Hạnh Hoa Thôn.

Bù lại suốt một ngày cô đều sắp học máu, đầu óc đều là kiêng kị cái này kiêng kị cái kia, dùng lời có thứ tự sâu sắc ý nghĩa là cái gì..... Hít thở

không khí trong lành vùng ngoại ô, nhìn sao trời lập loè trên đỉnh đầu tâm tình mới tốt hơn chút.

Tiện tay túm một cây cỏ đuôi chó ngậm vào trong miệng, đang dưới ánh trăng vừa ngâm nga hát vừa đi vào trong nhà, vượt qua một con đường nhỏ, liếc mắt một cái nhìn thấy bóng dáng quen thuộc đứng trước cửa nhà.

Bóng người kia cơ hồ hòa hợp thành một thể với bóng đêm, chỉ có cặp mắt kia, so với sao trên trời còn sáng ngời hơn.

Đầu ngón tay người đàn ông có một ánh sáng màu cam bất định, tựa hồ là đầu mẫu thuốc lá, rất xa thấy cô, liền đem điếu thuốc ném dưới chân dập tắt, lẳng lặng mà đứng ở nơi đó nhìn chăm chú cô, chờ cô đến gần nhàn nhạt nói một câu: “Đã về rồi.”

Ngữ khí kia, tự nhiên đến mức dường như anh một người chồng đang chờ bà xã mình trở về.

“Anh sao lại hút thuốc?” Hạ Úc Huân vừa đến gần đã ngửi được mùi hoa dạ lan cũng không át được mùi thuốc.

Thấy cô nhìn thấy mình câu đầu tiên lại là câu này, con người Lãnh Tư Thần chột lóe, đáp: “Không hút, chỉ là đốt. Yên tâm, không quên chuyện đã đồng ý với em.”

Hạ Úc Huân có chút vô ngữ mà lẩm bẩm: “Nhìn cho đỡ thèm đúng không? Tật xấu này của anh cũng thật đủ đặc biệt..... Bất quá, thứ khác có thể nhìn đỡ thèm, thuốc vẫn là từ bỏ, anh đây là hít khói thuốc! Nguy hại lớn hơn nữa!”

“Được.”

Thấy anh hôm nay dễ nói chuyện như vậy, trong lòng Hạ Úc Huân dựng lông, chần chờ hỏi: “Anh tới đây có việc sao?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 614: Thiên Kim Trở Về (3)

“Đón Tiểu Bạch.”

Lãnh Tư Thần vừa dứt lời, Hạ Úc Huân mặt lập tức đen, lập tức hận không thể qua lấy chổi đánh đuổi anh đi.

Anh đã lâu không đề cập tới việc này, hơn nữa gần đây bận đến chóng mặt, cô cư nhiên sắp sửa quên mất chuyện này.

Thấy nha đầu kia trừng mắt mà nhìn mình, dùng sức cắn đứt cỏ đuôi chó trong miệng, một bộ tùy thời sẽ nhào lên, Lãnh Tư Thần hơi giơ tay hái một đóa hoa tường vi từ trong sân thò ra, không nhanh không chậm nói: “Muốn dùng chổi đánh đuổi anh sao?”

Hạ Úc Huân ngẩn ngơ, “.....” Thằng nhãi này biết thuật đọc tâm sao?

“Em hiện tại cánh chim còn chưa cứng cáp, còn chưa tới mức có thể chống lại anh, anh khuyên em không cần làm như vậy.” Lãnh Tư Thần nghiêm trang mà cùng cô phân tích.

“Ha! Lão nương cánh chim chưa đủ cứng cáp! Tôi đây liền làm cho anh xem cứng hay chưa cứng!” Hạ Úc Huân thật sự bị bộ dáng không ai bì nổi đáng đánh đòn kia chọc giận, tức khắc liền như chó hoang thoát cương bay tới, hận không thể một giây cắn chết anh.

Lãnh Tư Thần cũng không né, tùy ý cô xắn tay áo bay lại đây, ngay lúc cô vẫn duy trì tư thế giương nanh múa vuốt nhào về phía Lãnh Tư Thần.....

Cửa đột nhiên truyền đến một thanh âm nài thanh nãi khí: “Mẹ, Tương Nhu..... Các người đang làm cái gì?”

Hạ Úc Huân chấn kinh một chân không phanh kịp, trực tiếp đụng vào người Lãnh Tư Thần, Lãnh Tư Thần không để mất thời cơ mà một tay thủ sẵn ở eo cô, một tay khác đem cành hoa vừa rồi mượn gió bẻ măng cắm vào giữa tóc cô, nói: “Không có việc gì, chú và mẹ con đang giao lưu cảm tình.”

“Rắm a! Tiểu Bạch con đừng nghe anh ta nói dóc!” Hạ Úc Huân lập tức vừa giãy giụa vừa phản bác.

“Mẹ, mẹ đừng nói lời thô tục!” Tiểu Bạch lập tức nhăn mày.

“À, thực xin lỗi.....” Hạ Úc Huân lập tức gục đầu xuống.

“Tương Nhu, chú tới đón con về nơi đó của chú sao?” Tiểu Bạch chớp đôi mắt khẩn trương hỏi anh, nhìn Hạ Úc Huân ánh mắt tràn đầy không nỡ.

Tiểu Bạch nói chính là “Đón con về nơi đó của chú”, mà không phải “Đón con trở về”, “Đón con về nhà”.....

Tuy rằng nhìn ánh mắt con trai gần như cầu xin thực không đành lòng, Lãnh Tư Thần vẫn không thể không hạ quyết tâm, nói: “Đúng vậy, ngày mai mẹ con sẽ rất bận, khẳng định không có thời gian chăm sóc con.”

“Con có thể tự mình chăm sóc bản thân! Một mình ở nhà cũng không sao!” Tiểu Bạch lập tức nói.

Lúc này, Hạ Úc Huân lại mở miệng, nói: “Thôi, con vẫn là đi với Tương Nhu kia đi, con một mình ở nhà mẹ sao có thể yên tâm!”

Không thể không nói, lúc này đây Lãnh Tư Thần nói xác thật có đạo lý.

Chị Mộng Oanh cũng phải đi làm, khoảng cách khai giảng còn có mấy ngày, mấy ngày nay Tiểu Bạch xác thật sẽ không ai chăm sóc, trước đó cô đang phát sầu như thế nào giải quyết.

Hiện tại tình hình Thiên Lâm loạn như vậy, vào tiệc mừng thọ của Nam Cung Lâm, cô cũng không thích hợp mang Tiểu Bạch tham dự.

Hạ Úc Huân nghĩ nghĩ trầm ngâm nói: “Giao cho anh có thể, nhưng, anh không được để nó ở nhà một mình, sau đó mỗi ngày hơn nửa đêm mới trở về?”

“Sẽ không, anh đích thân chăm sóc.”

“Đích thân chăm sóc? Đây chính là anh nói a!”

“Anh nói.”

Lãnh Tư Thần đã nói như vậy, Hạ Úc Huân đành phải thỏa hiệp, lại nói cô không thỏa hiệp thẳng nhãi này cũng có biện pháp khác đem đứa bé đi, không bằng giải quyết hoà bình, đỡ làm Tiểu Bạch khó xử.

Cô có thể nhìn ra, đứa nhỏ này vẫn rất thích Lãnh Tư Thần, chỉ là ngoài miệng kiêu ngạo thôi.

Chờ thu thập xong mọi thứ của Tiểu Bạch, Lãnh Tư Thần nắm tay con trai lên xe.

Hạ Úc Huân đứng ở cửa lưu luyến không rời mà vẫy tay với con trai.

Lãnh Tư Thần vừa muốn phát động động cơ, rồi lại như nhớ tới cái gì đó quay đầu hướng cô nói một câu: “Nghiêm Tử Hoa dạy em mấy thứ kia vô dụng, thật sự tới lúc đó em căn bản không có khả năng nghĩ đến. Nhớ kỹ hai chữ anh nói là được.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 615: Thiên Kim Trở Về (4)

“Hai chữ? Hai chữ nào?” Hạ Úc Huân nhin không được tò mò.

“Mỉm cười.” Lãnh Tư Thần vẻ mặt cao thâm khó đoán, nhếch môi, sau đó đánh xe rời đi.

Hạ Úc Huân: “.....”

Cô vắt sức lực học suốt một ngày a, hiện tại anh lại nói vô dụng?

Còn nữa “Mỉm cười” là cái quý gì?

Chẳng lẽ ngày mai cô cả ngày đều ngây ngô cười sao?

Hạ Úc Huân đứng tại chỗ nhìn xe Lãnh Tư Thần rời đi, đến khi nhìn không thấy mới về lại trong sân.

“Đi rồi?” Tần Mộng Oanh thấy cô đã trở lại hỏi.

“Uhm.” Hạ Úc Huân buồn bã ỉu xiu gật gật đầu.

“Trong khoảng thời gian này Tiểu Bạch ở bên anh ta cũng tốt, em sớm một chút nghỉ ngơi đi, ngày mai còn phải dậy sớm.”

“Đã biết, chị Mộng Oanh chị cũng nghỉ ngơi sớm một chút.”

-

Ngày hôm sau, sáng sớm Nghiêm Tử Hoa liền tới đón cô.

Bởi vì Hạ Úc Huân bắt đầu từ con số 0, mọi thứ đều phải tự tay dạy, cho nên Nghiêm Tử Hoa gần như là trợ lý bên cạnh cô, có khi còn phải kiêm chức tài xế.

Lúc ở trên đường anh không quên tận chức tận trách mà cùng cô dặn dò lần nữa công việc hạng mục cần chú ý trong bữa tiệc, và như thế nào để ứng đối vấn đề của người khác.

Mấy ngày này tiếp thu tin tức quá nhiều, lúc này đầu óc cô đã bắt đầu mơ hồ, lúc này, lại đột nhiên nhớ tới hai chữ kia của Lãnh Tư Thần.

Cũng không biết tên kia rốt cuộc là có ý gì, nói cũng như chưa nói.

Vẫn là nỗ lực nhớ kỹ lời dặn dò của Nghiêm Tử Hoa tương đối đáng tin cậy hơn.

-Sau khi tới biệt thự của Nam Cung Lâm, cả ngày hôm nay, bố trí sân bãi xác định người trong danh sách, Hạ Úc Huân bận đến xoay quanh.

Những thứ này căn bản không cần cô tự mình ra mặt an bài, nhưng đây cũng là cơ hội tốt để rèn luyện.

Cũng may lúc ở hạnh hoa thôn cô cũng từng có một ít kinh nghiệm lên kế hoạch hoạt động cỡ lớn, làm cũng coi như thuận buồm xuôi gió.

Vài giờ trước khi tiệc buổi chiều bắt đầu, cô bắt đầu chọn quần áo trang điểm, dọn dẹp chính mình.

Nam Cung Lâm quá khoa trương, chuẩn bị cho cô một đội tạo hình, một tá người vây quanh cô, một chiếc rồi lại một chiếc váy được bày ra trước mắt cho cô chọn lựa.

Hai mắt Hạ Úc Huân nhìn đều sắp sửa hoa lên, cuối cùng chọn một chiếc váy dạ hội kinh điển màu đỏ chiết eo.

Hôm nay là tiệc mừng thọ Nam Cung Lâm, mặc vui mừng một chút cũng tương đối tốt.

“Tiểu thư, cô mặc màu này thật sự là quá thích hợp!” Nhà tạo hình vẽ mặt kinh ngạc cảm thán mà nhìn cô gái từ phòng thử đồ đi ra.

“Đúng vậy! Tiểu thư, quả thực mình điểm vô song!” Chuyên viên trang điểm kích động mà vỗ tay trước ngực cảm thán nói.

Hạ Úc Huân tất nhiên biết bọn họ mang tâm tư xu nịnh ngữ khí có chút khoa trương, bất quá, nhìn mình trong gương, cô vẫn rất vừa lòng.

Bộ váy này nếu là ngày thường mặc quá gây chú ý, nhưng ngày hôm nay mặc lại hoàn toàn có thể.

Chờ thu thập xong yến hội đã sắp bắt đầu rồi, bên ngoài các khách mời lục tục bắt đầu vào tiệc.

Hôm nay nhân vật có uy tín danh dự nhất thương giới cơ hồ tất cả đều đến đông đủ, vô cùng náo nhiệt.

Hạ Úc Huân đứng ở trên lầu, còn mơ hồ thấy được vài hình bóng quen thuộc, có Lãnh Tư Triệt đã lâu không gặp, còn có Lý Triết Vũ, Cung Hiên Anh, Lam Hạo Dương và Lam Tu, học trưởng hôm nay cũng tới.

“Úc Huân, đừng khẩn trương, những người hôm nay tới không có vài người đáng giá để con khẩn trương.” Nam Cung Lâm không biết khi nào chống gậy đi tới bên người cô, khí phách mà an ủi nói.

Hạ Úc Huân cười khẽ qua đi đỡ ông, nói: “Uhm, con không khẩn trương.”

Hai cha con chậm rãi đi đến cửa cầu thang, sau đó từng bước một đi xuống dưới.

Không biết là ai phát hiện ra vai chính đêm nay xuất hiện, trong khoảng thời gian ngắn ánh mắt mọi người đều nhìn lên trên lầu.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 616: Thiên Kim Trở Về (5)

Hạ Úc Huân vừa xuất hiện, cơ hồ hoàn toàn không cần nghi ngờ, mọi người chỉ nhìn đôi mắt đặc biệt và hiếm có của cô và Nam Cung Lâm không có sai biệt liên biết, người này tuyệt đối là cốt nhục ruột thịt của Nam Cung Lâm.

Chỉ thấy cô gái khuôn mặt diễm đạm mà đi theo bên cạnh Nam Cung Lâm, vòng eo mảnh khảnh được chiếc váy chiết eo thiết kế ôm càng thêm thon gọn một tay có thể ôm hết, no đủ bao vây bên trong quần áo miêu tả sinh động, dưới làn váy như lá sen to rộng, một đôi chân thon dài thẳng tắp, sau lưng tóc đen như mực, rời rạc tùy ý xù lên như rong biển, đặc biệt đáng chú ý chính là làn da trắng như sứ kia, dưới ánh đèn phát ra ánh sáng trên châu trơn bóng, được chính màu đỏ của bộ váy tôn lên người như bạch ngọc.

Nhan sắc bắt mắt như vậy người bình thường căn bản không tiếp cận được, nhưng đến trên người cô, lại chỉ thành dẹt hoa trên gấm.

Trước khi nhìn thấy, suốt một tháng tất cả mọi người đều đang âm thầm nghị luận và suy đoán vị đại tiểu thư Nam Cung này rốt cuộc đáng vẻ thế nào, cho rằng với gien của Nam Cung Lâm, chỉ cần không phải trường oai, hẳn là sẽ không quá khó coi, hơn nữa, phụ nữ, chỉ cần trang điểm lên một chút, đều sẽ không kém đi chút nào.

Nhưng, tuyệt nhiên không nghĩ tới chính là, vị Nam Cung tiểu thư này cư nhiên sẽ đẹp như vậy.

Thật sự là một mỹ nhân khuynh thành vô song minh diễm động lòng người.

Mới vừa ra mặt, trong hội trường đã có không ít đàn ông nhìn đến thất thần, trong lòng nhịn không được ngo ngoe rục rịch.

Cô gái như vậy, ngồi trên gia tài bạc triệu, lại xinh đẹp khuynh quốc khuynh thành, cơ hồ là khát vọng của mỗi một người đàn ông!

Nếu có thể cưới cô.....

Nam Cung Lâm dưới sự nâng đỡ của Hạ Úc Huân đi xuống sảnh tiệc dưới lầu.

Đứng trước micro, Nam Cung Lâm bắt đầu đọc diễn văn: “Vô cùng cảm ơn chư vị bận rộn đã dành chút thời gian tới tham gia tiệc mừng thọ của kẻ hèn này, hôm nay, là tiệc mừng thọ tôi năm mươi tuổi, là ngày đáng kỷ niệm nhất trong cuộc đời tôi, hôm nay, cũng là ngày quan trọng nhất trong cuộc đời tôi, bởi vì ngày hôm nay, tôi muốn cùng mọi người giới thiệu một người, cũng chính là người bên cạnh tôi đây.....”

Ánh mắt mọi người đều thừa dịp này quang minh chính đại mà dừng ở trên người cô gái bên cạnh ông.

Đối mặt với ánh mắt như đèn pha, Hạ Úc Huân vẫn luôn duy trì một vẻ bình tĩnh thông dong, mặt đã thôi cười, còn may, nghiêm mặt tựa hồ đã thành thói quen.

Nam Cung Lâm nhìn cô gái bên cạnh, tiếp tục giới thiệu nói: “Con gái tôi, Úc Huân. Bởi vì một vài nguyên nhân, đến một tháng trước mới tìm được nó về. Tôi đã mắc nợ mẹ con bé rất nhiều, cũng mắc nợ nó rất

nhiều.....”Đây vẫn là lần đầu tiên Nam Cung Lâm công khai nhắc tới vợ mình, mọi người kinh ngạc đồng thời đều có chút cảm khái.

Hạ Úc Huân nắm tay ông, an ủi mà vỗ vỗ.

“Hôm nay, chuyện quan trọng nhất là, tôi muốn nhân cơ hội này, cùng mọi người chính thức tuyên bố, Úc Huân sẽ tiếp nhận chức vụ vị trí của tôi, trở thành Chủ tịch của tập đoàn Thiên Lâm.” Nam Cung Lâm khí thế như hồng mà nói xong câu đó.

Vừa dứt lời, sau khoảnh khắc yên tĩnh đó là tiếng vỗ tay như sấm cực kỳ nể mặt.

Nam Cung Lâm vừa lòng gật gật đầu, nói: “Hy vọng chư vị nể mặt tôi, có thể chiếu cố con gái tôi nhiều hơn.”

Mọi người tất nhiên là sôi nổi đáp lại.

Sau khi I kết thúc tuyên bố quan trọng nhất, chuyện vẫn còn chưa xong.

Nam Cung Lâm bắt đầu mang cô đi khắp nơi kính rượu, nhất nhất giới thiệu với các vị tiền bối cho cô nhận thức.

“Nam Cung tiên sinh ngài quá khách khí, Nam Cung tiểu thư tài mạo song toàn, tiền đồ không thể hạn định!”

“Đúng vậy đúng vậy! Hồ phụ vô khuyến nữ a!”

“Không biết Nam Cung tiểu thư năm nay bao nhiêu tuổi? Có bạn trai chưa?”

.....

Hạ Úc Huân mắt thấy lời này nói xong liền thay đổi tình hình, không khỏi có chút vô ngữ.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 617: Thiên Kim Trở Về (6)

“Ha ha, còn chưa có đâu!” Nam Cung Lâm vẻ mặt từ ái mà nhìn con gái nhà mình, càng nhìn trong lòng càng kiêu ngạo.

Hạ Úc Huân nghe vậy khẽ giật mình, ách, nói như vậy thật sự không sao chứ?

Cô không có bạn trai, nhưng con trai cô đều năm tuổi a.....

Những lời này của Nam Cung Lâm liền cùng đạo hỏa tác đường như hoàn toàn kíp nổ hiện trường không khí.

“Ai nha, Nam Cung tiểu thư xinh đẹp như vậy sao lại chưa có bạn trai chứ? Nhất định là tiêu chuẩn quá cao rồi! Không biết đứa con trai vô dụng kia nhà tôi Nam Cung tiểu thư có thể để mắt hay không, năm nay mới tốt nghiệp đại học Columbia, đang chuẩn bị tiếp quản công ty tôi!”

“Lão vương, đứa con trai bảo bối kia của ông vẫn là thôi đi, lần trước không phải nói đã có bạn gái sao? Đối bạn gái hết như thay quần áo, mỗi ngày một người!”

“Ai nói! Tôi chưa từng nói qua! Con trai tôi vẫn luôn đọc sách, còn chưa biết yêu đương đâu! Lão Trương ông nhất định là nghe lầm rồi! Ha ha, hay là ông bởi vì con trai nhà mình đã kết hôn, cho nên ghen ghét với tôi a!”

“Tôi ghen ghét với ông, ông lão già không đứng đắn!”

.....

Trong bữa tiệc, ai trong nhà có con trai vừa độ tuổi kết hôn đều nóng lòng muốn thử, đã từng kết quá hoặc đính hôn chỉ có thể bóp cổ tay chờ dài.....

Lúc này, Hạ Úc Huân mới rút cuộc trong thực tiễn phát hiện chân lý hai chữ kia của Lãnh Tư Thần.

Quả nhiên mỉm cười là vạn năng, lúc lên sân khấu rụt rè cười, đối mặt với tình huống như vậy thẹn thùng cười, đụng tới vấn đề khó giải quyết hoặc là cố ý có tính chất bởi móc khiêu khích liền cười nhưng không nói, một bộ cao thâm khó đoán, cuối cùng đều là người ta bị cô cười đến sợ hãi, chính mình đánh bại trận địa.....

Ngay lúc Hạ Úc Huân miệng cười có chút cứng nhắc, cách đó không xa trong đám người đột nhiên truyền đến một trận tiếng thét chói tai của các cô gái phạm vi nhỏ, tiếp theo, tiếng bàn tán đột nhiên lớn lên.

Hạ Úc Huân bên này cũng bị động tĩnh phía trước hấp dẫn lực chú ý, cô theo ánh mắt đám người nhìn về phía cửa, giây tiếp theo, sau khi nhìn thấy người đàn ông từ cửa chính đi vào, theo bản năng mà duỗi tay làm động tác chắn ánh sáng.....

Mắt chó đều thiếu chút nữa bị lóa mù!

Đại khái là trong khoảng thời gian này ở bệnh viện có Tiểu Bạch thời thời khắc khắc dặn dò, được chăm sóc rất tốt, giờ phút này cả người Lãnh Tư Thần toả sáng, không khí toàn hội trường khai hỏa, khuôn mặt tuần dật kia làm chum đèn thủy tinh lộng lẫy bắt mắt trên đỉnh đầu đều có vẻ ảm đạm thất sắc.

Chỉ thấy anh mặc một bộ tây trang cắt may hợp thể, nổi bật vai rộng mỏng hẹp, hai chân thon dài, dưới ánh mắt kinh ngạc hoặc kích động của

mọi người, mặt không cảm xúc, mắt nhìn thẳng hướng cô và Nam Cung Lâm đi tới.....

Nhưng mà, đây, đều, không, là, trọng, điểm!

Trọng điểm là! Vì cái gì bên cạnh anh cứ nhiên mang theo Tiểu Bạch?!

Cái anh gọi là đích thân chăm sóc, chẳng lẽ chính là đem Tiểu Bạch mang theo, ngay cả tiệc cùng nhau tham gia sao?

Hạ Úc Huân đêm nay vẫn luôn mỉm cười thông dong rồi cuộc có một vết nứt.

Trong khoảng thời gian này Lãnh Tư Thần lấy lý do dưỡng bệnh không có tham dự bất luận trường hợp nào công khai, lần này vẫn là lần đầu tiên anh lộ mặt từ mấy ngày nay tới giờ.

Lúc trước có nghe đồn quan hệ giữa Thiên Lâm quốc tế cùng Thiên Úc xảy ra vấn đề, vài hạng mục hợp tác lớn đều rạn nứt, vừa rồi bữa tiệc còn có không ít người suy đoán, tiệc của Nam Cung Lâm anh có thể tới hay không.

Tiệc đã bắt đầu một hồi lâu, vẫn không thấy bóng người, vốn dĩ tất cả mọi người đều cho rằng anh sẽ không xuất hiện, nào biết, hắn không chỉ tới, bên người cứ nhiên còn mang theo một người khiến bọn họ vô cùng kinh ngạc ——

Con riêng của Lãnh Tư Thần như trong lời đồn!

So với tai tiếng Lâm Tuyết bạn gái anh gần đây ồn ào huyên náo còn được người ta chú ý hơn!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 618: Thiên Kim Trở Về (7)

Ánh mắt Lãnh Tư Thần xẹt qua trên người Hạ Úc Huân, xẹt qua bờ vai lỏa lồ mượt mà, vòng eo mảnh khảnh, chân dài trắng nõn cân xứng, đến miêu tả sinh động trước ngực cô.....

Chỉ một giây, cũng đã bắt động thanh sắc mà lướt qua trên dưới toàn thân cô, hơn nữa đè nén lòng đố kỵ thiếu chút nữa phát tác ngay tại trận.

Một giây sau, thần sắc anh như thường mà lập tức đi đến trước Nam Cung Lâm, vươn tay, nói: “Xin lỗi, trên đường kẹt xe, đã tới chậm, sinh nhật vui vẻ.”

“Cám ơn, cám ơn.....” Nam Cung Lâm cười hệt như đóa hoa loa kèn, vươn tay cùng anh bắt tay, đương nhiên, hoàn toàn là nhìn Tiểu Bạch bảo bối bên cạnh anh.

Ánh mắt hai người tương ngộ giữa không trung, một thời gian không tiếng động giao lưu một phen.

[mấy năm nay đem tôi lừa đủ thảm a!]

[ha ha, sau khi mất đi mới hiểu được quý trọng, người trẻ tuổi, ta đây là đang dạy dỗ cậu làm người.]

[ông đột nhiên đem gánh nặng này giao cho cô ấy, không sợ cô ấy không chịu nổi sao?]

[đó không phải còn có cậu sao? Cậu bỏ được ngồi yên không nhìn đến?]

[cáo già!]

“Tiểu Bạch, đem lễ vật đưa cho ông.” Lãnh Tư Thần quay đầu hướng Tiểu Bạch đang bưng lễ vật nói.

“Nam Cung gia gia, sinh nhật vui vẻ!” Hai tay cậu nhóc bưng lễ vật, vẻ mặt trịnh trọng mà nói câu sinh nhật vui vẻ.

Tiểu Bạch hôm nay mặc một bộ tây trang nhỏ cắt may cùng màu cùng loại với Lãnh Tư Thần, hơn nữa khuôn mặt vốn cực kỳ giống, hai người đứng chung một chỗ miễn bàn có bao nhiêu đáng chú ý.

Bộ dáng ngoan ngoãn hiền chuyện không chút luống cuống kia khiến người xung quanh nhìn liên tục khen ngợi. Không hổ là nòi giống của Lãnh Tư Thần, tuổi còn nhỏ đã không giống người thường.

Con trai bảo bối xuất sắc này của Lãnh Tư Thần cư nhiên là ở tiệc mừng thọ của Nam Cung Lâm, lại thấy hôm nay Nam Cung Lâm cười đến vui vẻ như vậy, trước đó lời đồn Thiên Lâm và Thiên Úc bất hòa lần này tức khắc tan thành mây khói.

“Được được được, cảm ơn bảo bối..... Thật ngoan.....” Nam Cung Lâm tự mình tiếp nhận lễ vật, hơn nữa giao cho Đào Sẹo bên cạnh giúp ông cầm.

Hôm nay ngày như vậy, Tiểu Bạch bảo bối không tiện lại đây không thể nghi ngờ là tiệc nuôi lớn nhất của ông, nhưng không nghĩ tới cuối cùng Tiểu Bạch cư nhiên dùng phương thức như vậy đi vào tiệc mừng thọ của mình, đối với ông mà nói là sinh nhật vui vẻ rồi.

Tuy rằng không thể nghe được cậu gọi mình là ông ngoại, nhưng ông cũng đã thỏa mãn.

Lãnh Tư Thần tiểu tử thúi này, cuối cùng cũng làm được việc!

Quy quy củ củ đứng ở bên cạnh Lãnh Tư Thần phiên bản nhí ngay cả vẻ mặt thanh thanh lãnh lãnh đều đồng bộ với Lãnh Tư Thần, chỉ ngẫu nhiên lúc nhin không được nhìn về phía mẹ con người mới có thể sáng lấp lánh, nhưng Tương Nhu lại dãn dò, hôm nay không thể ảnh hưởng đến mẹ, còn phải làm như không quen biết mẹ.

Trong lòng Hạ Úc Huân lúc này tất nhiên cũng không chịu nổi, bất quá, bảo bối nhà mình hôm nay có phải thật sự là quá đẹp trai rồi hay không!

Cô thật thật vất vả mới có thể nhin xuống không đi qua ôm hôn cậu một cái, còn phải làm bộ làm tịch mà hàn huyên vài câu, sau đó tiếp tục đi xã giao với những vị khách khác.

Nam Cung Lâm bệnh nặng mới khỏi không thể ở dưới lầu, dẫn Hạ Úc Huân chào hỏi vài nhân vật tương đối quan trọng liền bị Hạ Úc Huân cương quyết khuyên đưa lên lầu nghỉ ngơi.

Thấy Hạ Úc Huân đưa xong Nam Cung Lâm từ trên lầu xuống dưới, Lãnh Tư Thần vừa muốn tiến lên cùng cô nói chuyện, lại bị Lam Hạo Dương như con thỏ đột nhiên nhảy ra cuốn lấy, bên cạnh còn có Lam Tu, hai anh em họ mỗi người dắt một bên đem anh kéo vào trong một góc.

“Fuck! Lãnh Tư Thần, anh có phải anh em hay không vậy hả! Chuyện quan trọng như vậy một chút tin tức đều không ra!” Lam Hạo Dương kích động mà xù lông.

Lãnh Tư Thần ném tay cậu ta ra, sửa sang lại quần áo, không nhanh không chậm nói: “Nói cho cậu, khắp thiên hạ đều sẽ biết.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 619: Thiên Kim Trở Về (8)

Lam Hạo Dương chợt dạ mà ho nhẹ một tiếng, đáp: “Tôi cam đoan không đem tin tức đi bán! Tôi thề! Cậu cái tên này, vô thanh vô tức đột nhiên có con trai lớn như vậy, cậu là muốn ép tôi chết a! Anh em nhiều năm như vậy, anh cũng nên thông báo trước cho tôi một tiếng để tôi chuẩn bị tâm lý chứ!”

Lãnh Tư Thần liếc xéo cậu ta một cái, nói: “Tôi có con trai, cậu cần chuẩn bị cái gì?”

“Ha, cậu còn nói lời châm chọc! Vốn dĩ hai ta chưa kết hôn, mỗi lần ba mẹ tôi thúc giục tôi, tôi liền nói Lãnh Tư Thần không phải cũng chưa kết hôn sao? Hiện tại thì tốt rồi, con trai cậu cũng đã xuất hiện! Đêm nay lại còn âm ỉ tất cả mọi người đều biết, ba mẹ tôi sớm muộn gì cũng sẽ biết, tôi liền sắp không có nhà để về lưu lạc đầu đường rồi? Mọi thứ đều là cậu làm hại! Cậu làm hại!” Lam Hạo Dương vẻ mặt huyết lệ mà phỉ nhổ.

Lãnh Tư Thần: “.....”

“Mau mau mau, mau nói cho tôi biết, đứa bé kia rốt cuộc là như thế nào, mẹ đứa bé rốt cuộc là ai? Còn vị Nam Cung đại tiểu thư này, sao tôi lại thấy quen mắt đến vậy?” Lam Hạo Dương người này gì cũng tốt, chỉ là lòng hiếu kỳ quá nặng, cũng chính là tò mò của người phạm tục.

“Nếu tôi không đoán sai mà nói, mẹ đứa bé khẳng định là Hạ Úc Huân biến mất 5 năm trước, tiểu bảo tiêu bên cạnh Lãnh tổng năm đó, về phần vị

Nam Cung đại tiểu thư này, còn không phải là vị chủ nhân sao!” Lam Tu bên cạnh vẫn luôn không nói chuyện sờ sờ cảm, chậm rì rì mà mở miệng nói.

“Anh nói gì?” Lam Hạo Dương nghe vậy vẻ mặt kinh ngạc, nói: “Tiểu bảo tiêu, mẹ của con Lãnh Tư Thần, hòn ngọc quý trên tay Nam Cung Lâm, ba thân phận này cứ nhiên là cùng một người?”

Lam Tu vừa nhớ lại vừa lẩm bẩm tự nói: “Tôi liền nói năm đó sự việc ở Indonesia, ông chủ sao lại để ý cô ấy như vậy, đem tôi mắng mướn chó phun đầu, không nghĩ tới cứ nhiên sẽ là như thế này.....”

“Đúng vậy! Lời anh vừa nói thật đúng là như vậy!” Lam Hạo Dương cũng vẻ mặt bình tĩnh đại ngộ, nói “Đúng rồi, tôi nhớ ra rồi, còn có tiểu sản sóc đặc biệt kia, tiểu sản sóc đặc biệt cũng là cô ấy! Thì ra lần trước tôi không có nhận sai người, tiểu sản sóc đặc biệt thì ra không phải thể thân, mà là bản chính!”

Lãnh Tư Thần quét mắt liếc nhìn hai người đang kịch liệt thảo luận một cái, nói: “Như vậy, thất bồi.”

“Anh thất bồi cái gì chứ? Anh một chữ cũng chưa nói mà!” Lam Hạo Dương ồ ào.

“Nên nói không phải tự hai người đều nói xong sao?”

“.....”Mắt thấy vợ và con mình bị một đám người “Vây công”, anh sao có thể còn đứng được?

Ba người đều không có phát hiện trong một góc, Lý Triết Vũ trong tay bưng ly rượu, chậm rãi đi ra.

Không nghĩ tới hẳn chỉ muốn tìm một nơi thanh tĩnh, lại nghe được một tin tức khiến người ta khiếp sợ như vậy.

Cô gái này cứ nhiên là tiểu bảo tiêu năm đó của Lãnh Tư Thần? Cô ấy không chết? Còn sinh cho Lãnh Tư Thần một đứa con!

Sách, không biết Thiên Ngưng biết tin tức này, sẽ là vẻ mặt gì đây.....

-

À, con trai giữa một đám các chị gái xinh đẹp lộn xộn như cá gặp nước, anh liền trước không nhọc lòng.

Lãnh Tư Thần đang chuẩn bị đi về phía mẹ đứa bé bị một đám đàn ông xum xoe vây quanh, đi chưa được vài bước, lại bị ngăn cản.

“Chậc chậc, đi làm gì chứ? Để phá hư? Tôi khuyên anh tỉnh táo đi! Chấn được lần này, chống đỡ được lần tiếp theo, lần sau, còn có lần sau nữa sao?”

Nhìn Cung Hiền Anh vẻ mặt vui sướng khi người gặp họa, Lãnh Tư Thần mày nhíu chặt.

“Còn nữa, anh lúc này phô trương đi tuyên thệ chủ quyền, khẳng định sẽ bị chán ghét a, cô ấy hẳn là ghét nhất công khai quan hệ với anh! Anh cho rằng cô ấy sẽ thích ở trước mặt mọi người bị gán cái mác của Lãnh Tư Thần sao?”

“Cung, hiền, anh!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 620: Thiên Kim Trở Về (9)

“Ha ha, xem bộ dáng anh tức giận thật sự là quá thú vị! Thì ra Lãnh đại tổng tài cũng sẽ có lúc sợ đầu sợ đuôi do dự không quyết đoán như vậy! A, đây là tình yêu.....” Cung Hiên Anh trêu chọc đủ người nào đó, trước khi người nào đó bùng phát liền bỏ trốn mất dạng.

Trơ mắt nhìn những người đàn ông đó với ánh mắt trơ trụi trên người cô, cố tình cái gì đều không thể làm, trong lòng Lãnh Tư Thần một trận bực bội.

Theo bản năng giơ ly rượu trong tay chuẩn bị uống, đột nhiên cảm giác ống quần bị cái gì khê động một chút, vừa cúi đầu, khuôn mặt nhỏ nghiêm túc của Tiểu Bạch ánh vào mi mắt.

“Tương Nhu!”

Không cần con trai mở miệng, Lãnh Tư Thần cũng biết có ý gì, chỉ có thể biết nghe lời mà buông ly rượu xuống.

“Tương Nhu, tâm tình chú không tốt sao?” Tiểu Bạch chớp đôi mắt hỏi.

“Có chút.”

“Tâm tình con cũng không tốt.” Tiểu Bạch lắc đầu, thở dài như ông cụ non.

“A? Vì cái gì?” Lãnh Tư Thần đem Tiểu Bạch ôm ngồi lên ghế, mình cũng ngồi xuống ghế bên cạnh, sau đó rất có hứng thú mà nhìn cậu.

Một màn này nhìn khiến khách khứa chung quang đặc biệt là phụ nữ sôi nổi che ngực hô to chịu không nổi, không nghĩ tới Lãnh Tư Thần cũng có một mặt ôn nhu như vậy! Quả thực sắp bị mê chết rồi!

Bảo bối, các dì rất muốn làm mẹ con!

Kỳ thật, đêm nay đáng được chú ý nhất vẫn là bản thân Lãnh Tư Thần, chỉ là, tất cả mọi người biết Lãnh Tư Thần người này tính tình cao ngạo, không có chút thân phận cũng không dám tiến lên tùy tiện cùng anh đáp lời, đặc biệt là phụ nữ, càng không dám dễ dàng tiến lên, để tránh bị đông thành kem que, ở trước mắt bao người xấu mặt.

Lãnh Tư Thần người này cũng sẽ không bởi vì người là phụ nữ liền cho người mặt mũi!

“Con không thích mẹ ăn mặc đẹp như vậy, không thích ánh mắt những người đó nhìn mẹ, không thích mẹ liều mạng làm việc như vậy, đem Tiểu Bạch quên mất, mẹ đã thật nhiều ngày không bên cạnh Tiểu Bạch rồi, Tiểu Bạch mỗi ngày nửa đêm tỉnh lại, mẹ cũng luôn không ở bên người.....” Cậu nhóc lúc ở bên mẹ khẳng định là ngoan ngoãn hiểu chuyện, chỉ có ở thời điểm này mới bằng lòng thổ lộ tiếng lòng. “Nửa đêm không ở?” Ánh mắt Lãnh Tư Thần lập tức hơi nhăn lại.

“Dạ, mẹ luôn ở thư phòng xem tư liệu.”

Lãnh Tư Thần nhẹ nhàng thở ra, anh đều sắp thần hồn nát thần tính.

Tiểu Bạch kéo kéo góc áo Lãnh Tư Thần, nói: “Tương Như, chân mẹ hình như bị đau!”

Lãnh Tư Thần nghe vậy lập tức nhìn về phía Hạ Úc Huân, quả nhiên nhìn thấy tư thế đứng của cô có chút kỳ quái, sờ sờ đầu con trai, nói: “Vẫn là con cẩn thận.”

“Không có đâu, là con tương đối lùn, vừa rồi lúc đến gần có nhìn chân mẹ có chút sưng.” Tiểu Bạch thực khiêm tốn mà nói.

Lãnh Tư Thần nâng nâng tay, ngoài cửa một người trong số bảo tiêu theo lại đây lập tức chạy qua, nói: “BOSS, có gì dặn dò?”

Lãnh Tư Thần ghé vào bên tai hắc hắc giọng dặn dò vài câu, bảo tiêu lập tức không nói hai lời chạy đi làm.

Không đến năm phút đồng hồ bảo tiêu liền trở lại, lúc trở về, trong tay cầm một cái hộp.

Lúc đó Hạ Úc Huân đang cùng một người đàn ông nói chuyện phiếm, người đàn ông quá mức nhiệt tình, đối với cô tỏ vẻ hứng thú thật lớn, hết như một con chim khổng tước cực lực phóng thích mọi lực bản thân, không ngừng bốc phét, Hạ Úc Huân rất nhiều lần muốn thoát thân cũng chưa thể thành công, một chân đứng đều sắp sửa phế đi, chỉ có thể không ngừng đổi chân chịu lực.

Lãnh Tư Thần híp con ngươi, rất xa nhìn thoáng qua, nhận ra là công tử Thẩm gia Thẩm Diệu An.

Thẩm gia ở thành phố A là danh môn vọng tộc chỉ sau Lãnh gia, Thẩm Diệu An là con trai độc nhất đời thứ ba của Thẩm gia, khuôn mặt trêu hoa ghẹo nguyệt, gia thế lại tốt, từ nhỏ đến lớn đến chỗ nào đều ngang ngược.

Cũng khó trách hắc hắc vừa ra tay, bên cạnh Hạ Úc Huân liền không ai dám trở lên đáp lời.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 621: Thiên Kim Trở Về (10)

“Lần đó tôi ở sòng bạc Las Vegas..... Có lần tôi cùng một đám bạn đi núi tuyết..... Lần trước tôi ở biển Somalia.....”

Thẩm Diệu An càng nói càng hăng say, hoàn toàn không có ý muốn dừng lại, Hạ Úc Huân rất nhiều lần uốn chuyển mà ý đồ cắt ngang, hẳn cũng chưa nghe hiểu, Nghiêm Tử Hoa cứu trận cũng thất bại.

Nếu với tính tình quá khứ của cô, đã sớm đem giày cao gót cởi ra đập vào ót hăn, nhưng hiện tại, cô lại chỉ có thể chịu đựng tiếp tục nghe đại thiếu gia này khoe khoang.

Thẩm gia tiếng tăm lừng lẫy thành phố A cô vẫn biết đến, trước khi Lãnh Tư Thần quật khởi, Thẩm gia chính là gia tộc đệ nhất thành phố A.

Đặc biệt công tử Thẩm gia ăn chơi trác tang này, càng tiếng tăm lừng lẫy, ba ngày hai ngày xuất hiện trên báo chí, cô muốn không biết cũng khó. Đương nhiên, là tin giải trí, mà không phải tin kinh tế.

Hôm nay cô cũng đủ xui xẻo, lần đầu tiên tham dự liên dụng phải chủ nhân khó giải quyết như vậy, lần này không phải mỉm cười là có thể giải quyết vấn đề, đầu má chân cô đều sắp chặt đứt.

Phía trước một vài hoạt động cô cũng thường xuyên phải mang giày cao gót, đều có kinh nghiệm, nhưng chưa từng đứng lâu như vậy, cũng không

phải trong trường hợp chính quy như vậy, tùy thời có thể lên cởi giày nghỉ ngơi một chút.

Hiện tại, cô làm vai chính trong bữa tiệc, bị nhiều đôi mắt nhìn chăm chăm như vậy, cơ hội lười biếng đều không có.

Đang một bên vẫn duy trì khuôn mặt tươi cười cứng nhắc nhưng trong lòng điên cuồng phỉ nhổ, dư quang đột nhiên liếc thấy một bóng người quen thuộc đang đi về phía bên này, trong tay hình như còn cầm thứ gì đó.

Thẩm Diệu An cũng phát hiện, rốt cuộc ngừng thao thao bất tuyệt. Thấy rõ người đi tới là Lãnh Tư Thần, khuôn mặt xinh đẹp mà tinh xảo đột nhiên âm trầm xuống.

Bị cướp đệ nhất thành đệ nhị, quan hệ giữa Thẩm gia cùng Lãnh gia, có thể nghĩ là biết.

Luôn bị lấy ra so với Lãnh Tư Thần, thái độ của Thẩm Diệu An đối với Lãnh Tư Thần, càng không cần nói cũng biết. Thẩm Diệu An một giây đồng hồ từ hình thức tán gái chuyển sang hình thức đối phó với địch, nói: “Lãnh tổng có gì chỉ giáo?”

Dù sao cũng là từ gia tộc lớn như Thẩm gia đi ra, sau khi thu lại thần sắc vui đùa, Thẩm Diệu An nhìn vẫn có chút Vương Bá chi khí.

Chỉ tiếc, hắc võ trang chuẩn bị đối phó với địch, địch nhân lại nhẹ nhàng vòng qua hắc, hoàn toàn không có ý muốn để ý tới hắc, lập tức đi tới trước mặt Hạ Úc Huân, sau đó, dưới vô số ánh mắt xem kịch vui, chậm rãi nửa ngồi xổm xuống.....

Chung quanh tức khắc vang lên một trận thanh âm hít ngược khí lạnh!

Hạ Úc Huân cũng cả kinh, theo bản năng mà lui về phía sau một bước, thẳng nhai này lại muốn làm gì?

Đây là muốn phá hỏng trận địa sao?

Đang cảnh giác, đột nhiên không kịp phòng ngừa mà bị một bàn tay to rộng bắt lấy một cổ chân, phản ứng đầu tiên của Hạ Úc Huân là dùng sức rút chân muốn tránh thoát, nhưng, lại bị nắm chặt không thể động đậy.....

Dưới ánh đèn chói lọi, bị nhiều đôi mắt tròn tròn nhìn như vậy, Hạ Úc Huân bừng đến mặt đều đỏ lên, hạ giọng cảnh cáo nói: “Lãnh Tư Thần! Anh đến cùng là muốn làm gì?”

Người đàn ông không nói gì, chỉ nhìn chăm chăm chân cô, giây tiếp theo, giày cao gót trên chân cô dễ như trở bàn tay mà bị cởi xuống, lòng bàn tay thô lệ lướt qua bàn chân mẫn cảm của cô, ở bên trong nơi sưng đỏ nhẹ nhàng vuốt ve một chút.....

Ngón chân Hạ Úc Huân hơi hơi cuộn lại một chút, nồn nóng không thôi, nói: “Anh..... Buông tay a! Là muốn phá hỏng trận địa của tôi sao?”

Lãnh Tư Thần mắt diếc tai ngơ, một tay nắm chân cô, một tay không nhanh không chậm mà mở ra chiếc hộp hình chữ nhật bên cạnh, từ bên trong lấy ra một chiếc giày mềm màu champagne, nhẹ nhàng thay cô mang vào, mã số vừa đúng, không lớn không nhỏ.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 622: Phụ Tử Liên Minh (1)

Tiếp theo, dưới ánh mắt sững sờ của cô thay cô mang chiếc thứ hais.

Động tác kia, thông thả ung dung, ừu nhã mà thân sĩ, giống như đang tiến hành nghi thức trang nghiêm hạng nhất.

Không đợi cô phản ứng lại, Lãnh Tư Thần đã đem giày cao gót vừa rồi của cô cất vào hộp, đưa cho bảo tiêu bên cạnh, sau đó đứng lên, sửa lại cổ tay áo, xoay người rời đi.

Không mang theo một mảnh đám mây, chỉ để lại tròng mắt rơi xuống đầy đất.

Quả thực tùy hứng khiến người ta muốn đánh chết anh!

Tức giận rất nhiều, Hạ Úc Huân mím môi, cúi đầu nhìn giày trên chân.

Sau khi thay giày bột mềm mại thoải mái, cô liền giống như từ vách đá sâu thẳm về tới đất bằng, cả người đều sống lại.

Thẩm Diệu An bên cạnh nhin không được, nhấp ngụm rượu, cười lạnh một tiếng, nói: “A, Lãnh tổng đây là có ý gì? Hả không phải là có ý tứ gì với Nam Cung tiểu thư chứ! Ha ha, chẳng lẽ muốn tiểu thư người ta làm mẹ kế cho con trai anh sao? Có cô gái nào nguyện ý làm loại chuyện tổn công vô ích này!”

“Tôi nguyện ý tôi nguyện ý!”

“Tôi cũng nguyện ý tôi cũng nguyện ý a!”

“Cho dù bớt đi mười năm tuổi thọ tôi cũng nguyện ý!”

.....

Nghe được chung quanh các cô gái trăm miệng một lời trả lời, khuôn mặt tuần tú của Thẩm Diệu An tức khắc đen hơn đáy nồi.

Mấy cô gái đáng chết này, còn có khí tiết hay không chứ?

Lãnh Tư Thần khối băng sơn xấu này rốt cuộc có chỗ nào tốt? Mỗi ngày đều bày ra bản mặt lạnh, lời nói thì nghiêm khắc công năng chướng ngại, hiện tại còn mang theo con riêng vậy mà vẫn có nhiều cô gái đổ xô vào! Các cô là mắt mù sao?

Thẩm Diệu An hẳn vừa đẹp trai lại vừa trẻ, tính cách tốt còn bao dung, nếu là bại bởi Âu Minh Hiên cái loại cao thủ tán gái ngay cả hẳn cũng theo không kịp còn chưa tính, bại bởi Lãnh Tư Thần hẳn tuyệt đối một ngàn một vạn lần không phục!

Thẩm Diệu An nhất thời khó thở, buột miệng thốt ra: “Lãnh Tư Thần, đừng cho là tôi không biết anh là có ý tứ gì! Còn không phải là Nam Cung tiểu thư và cô gái đã chết kia có chút giống nhau sao, cho nên anh liền nổi lên tâm tư!

A, Nam Cung tiểu thư và cô gái kia khuôn mặt giống gia thế lại tốt, có thể so với Lâm tuyết một đứa con riêng khá hơn nhiều, Lãnh tổng, anh thật là biết tính toán a!”

Biết mình biết ta mới có thể bách chiến bách thắng, cho nên chuyện của Lãnh Tư Thần, hẳn cũng tốn không ít công hỏi thăm.

Thẩm Diệu An nói giống như một quả bom hạng nặng rơi xuống, yên tĩnh ngán ngùi xung quanh tức khắc nổ tung.

Chẳng lẽ Thẩm đại thiếu gia nói chính là thật sự?

Đừng nói, nhìn kỹ, Lâm Tuyết cùng vị đại tiểu thư này thật sự là có điểm giống, chỉ là khí chất kém rất lớn.

Chẳng lẽ..... Lãnh Tư Thần thật sự đối với Nam Cung tiểu thư có tâm tư như vậy?

Dù sao hành động vừa rồi của anh thật sự là quá ái muội, cho dù anh từ đầu tới đuôi đều mặt lạnh một chữ cũng chưa nói.

Nếu Lãnh Tư Thần cũng gia nhập cuộc đua mà nói, bọn họ chẳng phải là càng không có hy vọng sao?

Bất quá, với tính tình bệnh vực người mình của Nam Cung Lâm, e là tuyệt đối sẽ không để con gái mình đi làm mẹ kế cho người khác!

Hôm nay thật đúng là xem một vở kịch! Sau này hơn nửa tháng trà dư tửu hậu cũng không sợ không có chuyện hàn huyên.....

Đối mặt với vẻ khiêu khích đặc ý hạ hê của Thẩm Diệu An, Lãnh Tư Thần bước chân không ngừng, giống như không nghe được lập tức đi đến trước mặt con trai, sau đó trực tiếp nắm tay con trai đi đến khu đồ ăn.

Tiểu Bạch được ba dắt, quay đầu nhìn Thẩm Diệu An sắc mặt khó coi bị Lãnh Tư Thần làm lơ phía sau, khuôn mặt nhỏ siết chặt hết mức, nói: “Mẹ là mẹ ruột của con! Không phải mẹ kế!”

“Đương nhiên, điểm này ai cũng thay đổi không được.” Lãnh Tư Thần lập tức phụ họa.

Sắc mặt cậu nhóc lúc này mới hòa hoãn chút, bất quá vẫn rất ủy khuất, âm thầm đem tên đàn ông có ý với mẹ ghi tạc trong lòng.

Cậu rốt cuộc có chút hiểu cảm nhận của Tương Nhu, loại cảm giác bị mẹ bỏ qua, loại cảm giác mẹ bị người khác cướp đi, thật sự là quá chán ghét quá chán ghét!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 623: Phụ Tử Liên Minh (2)

Tuy rằng lại một lần thành tiêu điểm chú ý của mọi người, Hạ Úc Huân vẫn nhẹ nhàng thở ra, cho dù bị hiểu lầm như vậy, so với quá khứ máu chảy đầm đìa của mình bị người ta mang ra còn tốt hơn.

“Nam Cung tiểu thư, cô ngàn vạn lần đừng bị tên khốn kia lừa, anh ta chính là muốn lợi dụng cô mà thôi.....” Thẩm Diệu An không cam lòng mà tiếp tục ở bên tai cô lái nhai.

Ngay lúc Hạ Úc Huân vô cùng phiền, đối diện đột nhiên đi ra một người, nhiệt tình mà ôm chặt cô, nói: “Darling, đã lâu không gặp, nhớ em muốn chết! Lại đây, chị giới thiệu cho em vài người bạn!”

Nói xong liền ôm cô, vừa cùng cô nói chuyện vừa thuận thế đem cô từ bên người Thẩm Diệu An mang đi.

Hạ Úc Huân thần sắc ngẩn ra, nhưng rất nhanh liền phản ứng lại, nhân cơ hội mở miệng nói: “Thẩm công tử, thật ngại quá không tiếp được, lần sau trò chuyện.”

Thẩm Diệu An thấy cô bị bạn gái gọi đi, mới không tiếp tục dính lấy.

“Cảm ơn.” Hạ Úc Huân nâng ly cùng Cung Hiên Anh chạm một cái, con người hiện lên một tia hồ nghi.

“Đừng khách khí.” Cung Hiền Anh nhẹ nhàng đưa rượu vang trong ly, nhấp một ngụm, ngay sau đó giương mắt nhìn về phía Lãnh Tư Thần, lẩm bẩm nói: “Nhìn tên kia vẫn luôn không ra tay, tôi còn tưởng anh ta thật sự đổi tính, chắc chắn, quả nhiên là giang sơn dễ đổi bản tính khó dời!”

Hạ Úc Huân có chút không hiểu ý trong lời cô nói, chỉ cảm thấy Cung Hiền Anh có phải quá kỳ quái hay không, rõ ràng trước kia cùng Lãnh Tư Thần từng có một đoạn tình cảm, còn sắp kết hôn, sao lại giống như nhìn thấy Lãnh Tư Thần ái muội với người khác, một chút phản ứng bình thường của phụ nữ đều không có?

Lần trước ở bệnh viện cô liền cảm thấy có chỗ không đúng, nhưng lại nói không nên lời không đúng chỗ nào.....

Cung Hiền Anh tựa hồ là nhìn ra cô hồ nghi, đột nhiên tiến lên bên cạnh cô, ghé vô cùng sát cô, nói: “Khó hiểu tôi vì cái gì một chút ghen đều không có sao?”

“Có chút tò mò.” Hạ Úc Huân cũng không phủ nhận. Cách đó không xa, Lãnh Tư Thần trơ mắt nhìn mình mới vừa thu phục Thẩm Diệu An, Hạ Úc Huân lại bị Cung Hiền Anh cuốn lấy.

Hai người kề vai sát cánh nói thầm có bao nhiêu thân mật, Cung Hiền Anh thậm chí còn bám vào đầu vai Hạ Úc Huân, hướng anh hơi nhếch mày, một bộ “Bà xã chính anh không thể đụng vào tôi lại có thể quang minh chính đại chạm vào nha tức chết anh tức chết anh” ...

Lãnh Tư Thần giương mắt băng sơn trong nháy mắt mây đen đè nén thành lũy, gió Bắc cuốn sạch rơm gãy, trong vòng mười bước cũng chưa ai dám tới gần, tất cả đều yên lặng trốn tránh anh.

Tiểu Bạch ngồi trên ghế cao chân ngắn nhỏ rung rung, thấy vẻ mặt Tương Nhu không đúng, vì thế theo tầm mắt anh nhìn qua.....

Lúc nhìn thấy cô gái tối ngày hôm đó xông vào nhà, cậu nhóc tức khắc hiểu được đã xảy ra cái gì, vì thế thở dài, rót cho anh một ly sữa bò, sau đó dùng tay nhỏ vỗ vỗ bờ vai anh an ủi nói: “Tương Như, chú đừng lo lắng, mẹ không thích phụ nữ.”

Lãnh Tư Thần tiếp nhận sữa bò, nghe lời con trai nói lúc này mới thoáng dịu đi sự bức bối trong lòng.

Xem ra, anh cần phải áp dụng biện pháp rồi.

Con người thâm thúy như hố sâu rét lạnh của người đàn ông lạnh lùng áp ủ trong chốc lát, sau đó, nhìn về phía con trai bảo bối đang thông thả ung dung ăn món ngọt.

Bị nhìn chăm chăm cậu nhóc chớp đôi mắt một cái, liếm liếm khóe miệng, hỏi: “Làm sao vậy Tương Như?”

“Bảo bối, chúng ta hiện tại cần phải đứng cùng một chiến tuyến.” Về mặt Lãnh Tư Thần vô cùng nghiêm túc: “Cho dù con muốn thay mẹ con tìm người đáng giá để phó thác, cũng tuyệt đối không thể là những người này, những người này đều không đủ tư cách, bọn họ không xứng với mẹ con!”

Kỳ thật Lãnh Tư Thần chân chính muốn nói là, trên đời này chỉ có chú mới có thể xứng đôi với mẹ con thôi.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 624: Phụ Tử Liên Minh (3)

Tiểu Bạch nghe vậy chống cằm ra vẻ trầm tư, kỳ thật lúc này nhìn những người ham muốn mẹ đó, cậu đối với Tương Nhu vẫn là có chút cảm giác thông cảm lẫn nhau cũng một lứa bên trời lận đận.

Hơn nữa, căn cứ mấy ngày tới nay cậu quan sát, có thể xác định Tương Nhu đối với mẹ là chân thành, về phần kết quả cậu khảo sát phẩm hạnh, cậu cũng cơ bản vừa lòng.

Nếu không phải bởi vì không biết ẩn tình mẹ không tiếp thu Tương Nhu rốt cuộc là cái gì, cho nên cậu còn có điều giữ lại, có lẽ lúc này cậu đã hoàn toàn phản chiến đứng về phía bên Tương Nhu rồi.

Sau một lúc lâu, tiểu gia hỏa như ra quyết định cuối cùng, dưới ánh mắt khẩn trương của Lãnh Tư Thần gật gật đầu mở miệng nói: “Được thôi, con đồng ý, chúng ta trước liên thủ cùng chống chọi với kẻ địch bên ngoài.”

Đáy mắt đen kịt của Lãnh Tư Thần tức khắc ánh vào tinh quang lập loè, xòe bàn tay ra nói: “Được, một lời đã định! Vô tay thề nguyện!”

Cậu nhóc vươn tay nhỏ, cùng bàn tay to rộng của người đàn ông nhẹ nhàng đập vào nhau.

Phụ tử liên minh chính thức thành lập.

Không hề nghi ngờ, Lãnh Tư Thần và con trai bảo bối vẫn luôn bị chặt chẽ chú ý vừa có hành động yêu thương này khiến cho một trận oanh động không nhỏ.

Qua ngày mai đại khái tất cả mọi người sẽ biết Lãnh Tư Thần có con trai bảo bối không gì sánh được.

Vốn dĩ đã hành quân lặng lẽ các cô gái tất cả đều như măng mọc sau mưa, trong lòng nhanh chóng nổi lên tâm tư, Lãnh Tư Thần khối ván sắt này, rốt cuộc có điểm uy hiếp.

Chỉ cần thu phục con của anh, còn bắn khoản Lãnh Tư Thần không dễ như trở bàn tay sao?

Hơn nữa một mặt ôn nhu này của Lãnh Tư Thần lực sát thương thật sự là quá lớn!

Giờ phút này, vẫn không ai biết, bảo bối phấn điêu ngọc trác vô cùng đáng yêu kia, kỳ thật so với Lãnh Tư Thần còn khó giải quyết hơn.

-

Đảo mắt đã sắp 10 giờ tối, không khí tiệc đúng thời điểm sôi nổi.

Nhưng Tiểu Bạch bảo bối mệt mỏi.

Lúc này vốn nên là giờ mỗi ngày cậu đi vào giấc ngủ.

Thấy con trai buồn bã ỉu xiu mà gục đầu nhỏ trên bàn cố gắng chống đỡ không ngủ, Lãnh Tư Thần đau lòng mà đem cậu nhóc ôm lên: “Chú mang con đi nghỉ ngơi.”

“Con không quay về!” Cậu nhóc lập tức không vui mà đưa chân ra muốn xuống, mắt to vẫn luôn ai oán mà nhìn mẹ đang bận rộn xã giao chưa liếc nhìn mình lấy một cái.

“Không phải muốn mang con trở về, chỉ là đi lên lầu nghỉ ngơi, buổi tối mẹ con hẳn là cũng sẽ ở bên này.” Lãnh Tư Thần dỗ.

“Thật vậy sao?” Vừa nghe lời này, mắt cậu nhóc lập tức khôi phục thần thái.

“Đương nhiên là thật sự.”

“Vậy ngày mai thì sao?” Cậu nhóc chần chờ một chút, hỏi tiếp.

“Tối mai con cũng có thể ở lại bên kia với mẹ con.”

“Vậy ngày sau đó?” Hai mắt cậu nhóc càng sáng.

Lãnh Tư Thần nhìn cách đó không xa bà xã nhà mình cùng Cung Hiên Anh trò chuyện xong lập tức lại bị một đám đàn ông vây quanh, nói: “Ngày hôm sau cũng như vậy, trong khoảng thời gian này, ban ngày chú tới chiếu cố con, buổi tối con liền ở bên mẹ con, cô ấy một người, chú cũng không yên tâm.”

“Con nhất định sẽ chăm sóc mẹ thật tốt!” Trong lòng cậu nhóc đột nhiên nảy sinh sứ mệnh, lập tức thần sắc nghiêm túc mà cam đoan, ngay sau đó lại có chút lo lắng nói: “Vậy Tương Nhu chú buổi tối liền phải một mình.....”

Đối với sự quan tâm của con trai, Lãnh Tư Thần có chút kinh ngạc, ngay sau đó trong lòng âm áp, nói: “Chú không sao.”

“Vậy chú không thể thừa dịp con không ở đó liền uống rượu nha!” Cậu nhóc xụ mặt nói.

“Không uống.”

“Hút thuốc cũng không được!”

“Uhm, không hút.”

“Còn nữa đồ cay, cà phê, đều không được! Còn nữa nhất định phải ăn cơm đúng giờ, ngủ đúng giờ.....”

Lãnh Tư Thần kiên nhẫn nghe con trai cãi nhải, ánh mắt vô cùng ôn nhu, nói:“Đã biết.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 625: Phụ Tử Liên Minh (4)

Cậu nhóc vẻ mặt hoài nghi mà nhìn anh, yêu cầu nói: “Chúng ta ngoéo tay.”

“Ngoéo tay.” Lãnh Tư Thần phối hợp mà vươn ngón út, cùng ngón tay con trai móc vào nhau.

“Chú nếu gạt con.....” Cậu nhóc móc vào ngón tay người đàn ông, tròn mắt nhanh chóng xoay chuyển, ngay sau đó giòn giã mở miệng nói: “Nếu chú gạt con, chú liền cả đời đều đuổi không kịp mẹ con!”

Cậu sẽ không nói gạt người là chó con như vậy không có hàm lượng kỹ thuật!

“Ách, con trai, đây có thể quá độc ác hay không?” Lãnh Tư Thần lăm lăm mồ hôi.

“Cho nên chú nhất định phải làm được a!”

“Được rồi, nhất định làm được!” Lãnh Tư Thần bất đắc dĩ mà cười khẽ.

Con trai đều nói như vậy, anh còn dám không làm được sao?

Đạo Sẹo một thân tây trang màu đen, trên người treo bộ đàm, vẫn luôn ở hiện trường tuần tra, đảm bảo an toàn cho hội trường, thấy Lãnh Tư Thần đi về phía mình, thái độ cung kính mà dò hỏi: “Lãnh tiên sinh, có yêu cầu gì sao?”

“Đứa bé có chút mệt nhọc, trên lầu có phòng chứ?” Lãnh Tư Thần hỏi.

“Có, mời ngài đi bên này, tôi dẫn ngài lên.” Đào Sẹo vội vàng dẫn Lãnh Tư Thần lên lầu.

Bên cạnh cũng có người nghe được đối thoại của Lãnh Tư Thần và Đào Sẹo, chỉ cho rằng anh đau lòng vì con trai, không có gì đáng trách, cho nên cũng chưa nghĩ nhiều.

Cùng lúc đó, Hạ Úc Huân đang bận đến chân không chạm đất, vừa không chú ý liền phát hiện Lãnh Tư Thần cùng Tiểu Bạch đều không thấy đâu.

Chẳng lẽ đã đi rồi?

Đêm nay cô một câu hỏi thăm cũng chưa nói với con trai bảo bối!

Bảo bối sẽ không tức giận mình chứ?

Hạ Úc Huân đầy bụng lo lắng mà tiếp tục xã giao, Lãnh Tư Thần cũng vậy, trước khi đi liền không thể cùng cô nói một tiếng sao?

Qua không biết bao lâu, trong lúc vô tình thoáng nhìn, đột nhiên xuyên qua đám người ở trong góc cô thấy được một hình bóng quen thuộc.

Là cô hoa mắt sao?

Lãnh Tư Thần như thế nào lại xuất hiện? Bất quá, Tiểu Bạch tựa hồ không ở bên cạnh anh, đi đâu vậy.....

Tên này, rốt cuộc sao lại không mang đứa bé theo chứ!

Hạ Úc Huân nhìn chung quanh một vòng, nửa ngày không tìm được Tiểu Bạch, càng nghĩ càng lo lắng, cuối cùng đành phải lấy một ly rượu vang trong suốt đi tới trước mặt Lãnh Tư Thần.

“Lãnh tổng, cảm ơn ngài bận trăm công ngàn việc vẫn dành thời gian tham gia tiệc mừng thọ của ba tôi, tôi kính anh một ly, đúng rồi, còn phải cảm ơn giày của ngài.”

“Đừng khách khí. Thân thể không khoẻ, lấy trà thay rượu, Nam Cung tiểu thư không cần để ý.” Lãnh Tư Thần nhấp ngụm trà, ánh mắt thật sâu mà nhìn chăm chăm cô.

“Đương nhiên.” Hạ Úc Huân uống ngụm rượu, vừa cùng anh hàn huyên, vừa thừa dịp người khác không chú ý, dùng thanh âm chỉ có hai người có thể nghe hỏi một câu: “Tiểu Bạch đâu?”

Lãnh Tư Thần nghe vậy khước miệng có chút chua xót, chờ nửa ngày, thật vất vả chờ đến lúc cô chủ động tới tìm mình, cư nhiên vẫn là vì con trai.

“Nói đi, hôm nay người lộn xộn như vậy, anh đừng để lạc mất nó.....”

Thấy Hạ Úc Huân nôn nóng, Lãnh Tư Thần đúng sự thật đáp: “Tiểu Bạch mệt, anh lên lầu tìm phòng cho nó nghỉ ngơi.”

“À.” Trái tim lơ lửng của Hạ Úc Huân lúc này mới buông lỏng.

Sau khi cô xác định Tiểu Bạch không có việc gì, dường như sợ cùng mình nhiều lời một câu lập tức liền xoay người đi mất, Lãnh Tư Thần dùng hết toàn bộ tự chủ mới khắc chế bản thân một tay đem cô bắt trở về trước mắt bao người hôn đến cô hít thở không thông, tuyên bố cô là người phụ nữ của mình.

Cô gái đáng chết! Em chờ đó!

Sắp 12 giờ rồi, tiệc cuối cùng kết thúc.

Hạ Úc Huân nhất nhất đem người tiễn đi, không biết đột nhiên nghĩ tới cái gì, xoay đầu ra phía nhìn thoáng qua trong đại sảnh.

Nhin khắp nơi đều không thấy bóng dáng Lãnh Tư Thần, lần này phỏng chừng là thật sự đi rồi.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 626: Phụ Tử Liên Minh (5)

Vì thế, Hạ Úc Huân tiếp tục ở cửa tiễn khách.

“Xin lỗi học trưởng, hôm nay bận quá, cũng chưa thể đón tiếp anh thật tốt!”

“Với anh còn khách khí gì chứ! Bảo bối, em hôm nay thật sự là quá xinh đẹp, anh tự hào vì em! Nhưng, có một vài chỗ em làm vẫn chưa đủ tốt!” Âu Minh Hiên làm như có thật mà trầm ngâm.

“Điểm nào?” Hạ Úc Huân khiêm tốn thỉnh giáo.

“Em nếu chịu nói cho anh tung tích của Mộng Oanh và Lạc Lạc, đó chính là nội ngoại kiêm tu, người đẹp tâm hồn càng đẹp..... Ngao đừng đá anh bộ quần áo này rất đắt tiền.....”

“Mau chút!”

Âu Minh Hiên ủy khuất mà vỗ bụi trên quần, nha đầu chết tiệt kia, em cho rằng như vậy anh liền không có biện pháp với em sao?

Em chờ đó cho anh, chờ ngày nào đó anh đem em chuốc say, xem em có nói hay không.....

Anh có dự cảm, nha đầu này tuyệt đối biết!

“Đi thôi! Già rồi ngu ngốc!” Nam Cung Mặc vô ngữ mà ôm lấy bả vai Âu Minh Hiên, nói: “Thứ này em mang đi! Chị đừng quan tâm đến!”

Hạ Úc Huân cười cười, ngay sau đó không cau mày, nói: “Mặc, cái kia, hôm nay.....”

Vốn dĩ cô còn tưởng rằng Nam Cung Mặc hôm nay sẽ không tới, nhưng cậu vẫn xuất hiện, im lặng mà ủng hộ cô, làm những người xấu có ý đồ lợi dụng cậu làm nội loạn chỉ có thể ngừng công kích.

Nam Cung Mặc không kịp để cô mở miệng liền cắt ngang, nói: “Được rồi a! Gì đều đừng nói! Chị cùng thứ này khách khí còn chưa tính, với em mà còn khách khí? Hai chúng ta là quan hệ gì chứ! Em về đây, chị hôm nay cũng quá mệt mỏi rồi, sớm một chút nghỉ ngơi!”

“Uhm, được, em cũng sớm một chút nghỉ ngơi.”

-

Đem toàn bộ khách khứa đều tiễn ra, Hạ Úc Huân cuối cùng nhẹ nhàng thở ra, dấm dấm bả vai đau nhức, vừa tự phỉ nhổ vừa kéo thân thể mệt mỏi đi lên lầu.

“Đáng chết! Rốt cuộc là tên khốn nào phát minh ra giày cao gót a! Chân của bà cô a.....”

Nếu không phải Lãnh Tư Thần đứng lúc đưa giày, qua đêm nay, chân cô tuyệt đối bị phế đi.

Sau khi thả lỏng, Hạ Úc Huân lập tức lộ nguyên hình, trực tiếp một tay cởi giày dưới chân, sau đó đẩy cửa phòng ngủ đi vào, đồng thời một tay còn tìm nút thắt nội y sau lưng buông lỏng ra.....

Nút thắt buông lỏng, cô tức khắc thoải mái như được sống lại thở ra một hơi thật dài...

Sau một ngày bận rộn, lúc này tâm tình không thể nghi ngờ là tốt nhất, Hạ Úc Huân đi vào trong phòng, đang chuẩn bị ngâm nước ấm, kết quả trong lúc vô ý vừa ngược mắt, cả người đều hung hăng ngậy ngấn, giống như bị sét đánh trúng đầy mặt cháy đen ——

Fuck! Quả thực gặp quỷ! Vì cái gì Lãnh Tư Thần sẽ ở trong phòng cô, còn ngồi trên giường cô!?

Anh không phải đi rồi sao?

Ngao! Nội y của cô!

Hạ Úc Huân sau hi tỉnh lại phản ứng đầu tiên là nhanh chóng che ngực lại, sau đó vội vàng bắt tay tìm nút thắt phía sau muốn cài lại, nhưng, cởi bỏ thì dễ mà cài lại thì khó, hơn nữa khẩn trương, cô cài nửa ngày cũng chưa thể cài được, chỉ có thể dùng tay ấn phía trước để tránh nội y rớt xuống.

“Thương nhân Venice vào thế kỷ 15, hẳn lúc ra ngoài sợ hành động của vợ xinh đẹp không đúng, liền theo yêu cầu làm cho vợ mình một đôi giày gót rất cao, để ngừa vợ ra ngoài.

Nhưng người vợ sau khi nhìn thấy đôi giày kỳ lạ này, cảm thấy thập phần thú vị, để cho người hầu bồi cô đi khắp hang cùng ngõ hẻm, kết quả lại rất nổi bật.”

Lãnh Tư Thần như đang ở trong nhà mình, thái độ nhàn nhã mà ngồi trên giường cô, dùng ngữ điệu như kể chuyện xưa chậm rãi nói ra những lời này.

Hạ Úc Huân đang sửng sốt hơn nửa ngày mới phản ứng lại thẳng thắn này là đang trả lời vấn đề vừa rồi cô thuận miệng nói “Giày cao gót là ai

phát minh”.

Fuck, hiện tại đây là trọng điểm sao? Là trọng điểm sao?!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 627: Phụ Tử Liên Minh (6)

Fuck, hiện tại đây là trọng điểm sao? Là trọng điểm sao?!

Trọng điểm là vị trí trọng điểm của cô thiếu chút nữa lộ sạch rồi! Trọng điểm là vì sao tên này lại xuất hiện ở chỗ này?

“Vì cái gì anh lại ở chỗ này?” Hạ Úc Huân kích động mà cất giọng hỏi.

Lãnh Tư Thần cau mày “Hu” một tiếng, nhắc nhở nói: “Nói nhỏ thôi, Tiểu Bạch ngủ.”

Hạ Úc Huân lúc này mới nhìn thấy sau Lãnh Tư Thần, Tiểu Bạch bảo bối đang nằm trên giường ngủ ngon lành, nhanh chóng dùng tay che miệng lại, vì thế áo ngực lại muốn rơi xuống.

Lãnh Tư Thần nhìn lướt qua trước ngực cô, con người lóe lên tia sáng đen tối không rõ, nói: “Đem nội y cởi đi, thoải mái một chút.”

Đêm nay, nhìn cô gái nhỏ của anh trưởng thành lột xác daàn xinh đẹp hơn, anh chưa bao giờ hiểu rõ tâm tình của vị thương nhân Venice kia đến vậy.

Nhìn vẻ mặt phong kinh vân đạm của tên kia, Hạ Úc Huân quả thực phát điên, vì Tiểu Bạch mới đề thấp thanh âm, nói: “Tôi cởi cái rắm a! Anh ở chỗ này tôi sao mà cởi?”

Ánh mắt Lãnh Tư Thần hơi lạnh mà liếc xéo cô một cái, nói: “Vừa rồi nhiều người nhìn chăm chăm như vậy em đều không sợ, hiện tại ở trước mặt anh lại che che dấu dấu?”

“Fuck! Đây có thể giống nhau sao?” Hạ Úc Huân hít sâu một hơi, nói: “Anh mau đi ra ngoài cho tôi!”

“Không ra, đêm nay anh liền ngủ ở chỗ này.” Lửa giận trong lòng Lãnh Tư Thần cũng bị kích lên.

“Lãnh Tư Thần, anh đừng quá kiêu ngạo, nơi này chính là địa bàn của tôi!”

“Em là vợ anh, địa bàn của em còn không phải là địa bàn của anh sao?” Người nào đó nói với vẻ mặt đương nhiên.

Hạ Úc Huân tức giận đến xoay quanh, buột miệng thốt ra: “Rất nhanh sẽ không phải!” Con người Lãnh Tư Thần từ tối tăm đột nhiên trở nên sắc bén như lưỡi dao băng, nói: “Hạ Úc Huân, em có tin anh tuyên bố với toàn thế giới em là người của anh hay không?”

Hạ Úc Huân ánh mắt căng thẳng, nói: “Anh dám! Lãnh Tư Thần, anh đã đồng ý với tôi! Anh muốn phản chính anh sao?”

Dưới ánh đèn mờ đầu giường, vẻ mặt người đàn ông thoạt nhìn có vài phần tà tử, ngữ tốc chậm rì rì nói: “Tiểu Huân, em thật sự là quá ngây thơ rồi, em hẳn sẽ không thật sự cho rằng anh sẽ yêu người khác, sau đó mới cùng em ly hôn, để em mang theo con trai rời đi chứ?”

“Chẳng lẽ không phải sao? Anh lúc ấy rõ ràng.....”

“Em ngốc sao? Đương nhiên là lừa em thôi.” Vẻ mặt Lãnh Tư Thần như nhìn kẻ ngốc.

Hạ Úc Huân quả thực bị anh làm cho tức giận đến ngậy ngấn cả người, nửa ngày sau bộc phát nói: “Anh mới ngốc! Lãnh Tư Thần anh còn có tiết tháo hay không! Gạt người còn gạt đến đương nhiên như vậy! Anh có phải là đàn ông không vậy hả!”

“Anh đương nhiên là đàn ông, là một người đàn ông yêu em sâu sắc.” Ánh mắt người đàn ông sâu lắng như đại dương.

“.....” Dưới ánh mắt như vậy, cô cảm lòng không được mà không lên tiếng.

“Tiểu Huân, đừng nói với anh cái quỷ quái gì làm bạn bè, anh đã sớm nói không có khả năng, quá khứ không có khả năng, hiện tại không có khả năng, tương lai càng không thể có khả năng.” Lãnh Tư Thần nói, dừng một chút, gằn từng chữ: “Bởi vì, người anh chân thành yêu thương, không cách nào có thể làm bạn được. Cho dù nhìn bao nhiêu lần, đều luôn muốn có được.”

Cho dù nhìn bao nhiêu lần, đều luôn muốn có được

Những lời này vượt qua thời gian và khoảng cách thẳng tắp xuyên thấu vào lòng cô...

Những lời này, cô sao có thể không bị đồng cảm như bản thân mình cũng từng trải qua, lúc năm đó thử từ bỏ anh.

Cô trầm mặc, đột nhiên cúi đầu cười một tiếng: “Cái gì người chân thành yêu thương..... Tôi chết mới 5 năm anh không phải vui vẻ với người mới, kết hôn một lần nữa? Nếu Tiểu Bạch không xuất hiện, nếu anh không phát hiện tôi tồn tại, lúc này anh không phải cũng đã kiêu thế trong ngực đến phong lưu khoái hoạt sao! Như bây giờ ở trước mặt tôi giả vờ thâm tình, Lãnh Tư Thần, anh không cảm thấy dối trá sao?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 628: Phụ Tử Liên Minh (7)

Lãnh Tư Thần không dự đoán được cô đột nhiên bùng nổ, nói ra những lời như vậy, đầu tiên là sững sốt, sau đó con người nở rộ ra sự kinh hỉ chưa từng có, nói: “Em..... Tiểu Huân, em là đang ghen sao?”

“Tôi ăn dấm cái đầu anh!” Hạ Úc Huân thở dốc, cảm giác buồn bực kia lại vẫn tản ra không đi.

Sau áp lực hồi lâu bộc phát ra, lần này tựa hồ rốt cuộc áp chế không được.

Đặc biệt là đêm nay lại nhìn thấy Cung Hiền Anh.

Kỳ quái cô ấy vì cái gì một chút đều không ăn giấm sao?

Cung Hiền Anh lúc ấy ghé vào bên tai cô nửa ngày, lại không giải thích vấn đề này, chỉ cười khẽ nói với cô: “Muốn biết, đi hỏi Lãnh Tư Thần.”

Cô sao có thể đi hỏi Lãnh Tư Thần loại vấn đề này?

Nhưng, hiện tại thì sao, cô cứ nhiên thật sự nói ra!

Còn có thể là vì cái gì chứ?

Cung Hiền Anh biết anh thích phụ nữ phóng khoáng cho nên hợp ý? Hay là Cung Hiền Anh căn bản không yêu anh ta, bọn họ chỉ là kết hợp vì ích lợi?

Còn có Lâm Tuyết.....

Toàn bộ mọi thứ đều nói lên rằng, mình cũng không phải không thể thay thế, anh ta cần gì phải đau khổ dây dưa?

“Tiểu Huân, anh và Cung Hiền Anh.....”

Không kịp để Lãnh Tư Thần nói xong, Hạ Úc Huân liền kích động mà cắt ngang anh, nói: “Sự thật chứng minh tôi cũng không phải không thể thay thế, đương nhiên, anh đối tôi mà nói cũng không phải không thể thay thế. Lãnh Tư Thần, mặc kệ anh có đồng ý hay không, hôn nhân này tôi đã định là sẽ ly rồi, anh nếu tiếp tục dây dưa không thôi, đừng trách tôi nóng nảy cho anh đội nón xanh, cho anh đội 10, 100.....”

Kích động lời còn chưa dứt, đột nhiên bị một lực mạnh mẽ lôi kéo ngã qua, chập vật mà dừng trên đùi người đàn ông, giây tiếp theo, che trời lấp đất đều là hơi thở thô bạo như gió lốc của đàn ông, môi lưỡi bị công thành đoạt đất.....

Cô gái đáng chết, luôn biết như thế nào để đâm dao vào ngực anh!

“Ừm..... Ừm.....” Hạ Úc Huân giãy giụa suy nghĩ muốn rời khỏi, lại bị trả thù mà hung hăng cắn một ngụm, hôn đến càng mạnh.

Mẹ nó cô sắp hít thở không thông rồi! Thứ này là muốn giết cô sao?

Nhớ tới anh vừa rồi nói về thương nhân Venice biến thái kia, cô nhịn không được một trận hải hùng khiếp vía, Lãnh Tư Thần loại gian thương thế kỷ, có thể so với thương nhân Venice kia con biến thái đáng sợ hơn nhiều!

Còn nữa! Rốt cuộc là tên khốn nào tung tin vịt nói Lãnh Tư Thần không gần nữ sắc?

Bộ dáng anh ta nơi nào là không gần nữ sắc, quả thực chính là không nhìn nổi nữ sắc thì có!

Hạ Úc Huân hết đá lại đá, Lãnh Tư Thần không nhanh không chậm mà nhất nhất hóa giải, hai người trong vòng vài phút đã vượt qua hơn trăm chiêu.....

Phía sau trên giường.

Tiểu Bạch bảo bối mở to đôi mắt còn có chút mê mang, hơi có chút bất đắc dĩ mà quay đầu nhìn hai người gây ra động tĩnh khá lớn bên cạnh.

Mẹ, Tương Nhu, các người hẳn không cho rằng như vậy con đều sẽ không tỉnh chứ?

Thôi đi, cậu đại khái là hoàn toàn bị quên đi.....

Ai, thôi, cậu vẫn là tiếp tục ngủ thì tốt hơn.....

Tuy rằng Tiểu Bạch bảo bối bối bối rồi mà giả bộ ngủ, nhưng tiếng gõ cửa giờ phút này lại vang lên không đúng thời điểm.

“Tiểu thư, cô ở đâu?” Ngoài cửa truyền đến thanh âm Nghiêm Tử Hoa.

Giờ phút này Hạ Úc Huân rút cuộc đem Lãnh Tư Thần đẩy ra, đổ mặt lau sạch nước miếng nơi khóe miệng, luống cuống tay chân mà vừa cài nút thắt áo ngực sau lưng, vừa xô đẩy anh ra.

“Này, anh mau tránh ra!”

Lỡ như bị nhìn thấy lúc này Lãnh Tư Thần ở trong phòng cô, chờ lát nữa cô có mấy cái miệng đều nói không rõ.

Lãnh Tư Thần như đại gia ngồi tại chỗ, hoàn toàn không có ý tứ muốn tránh né.

Có lẽ hay không? Anh mới là chính chủ, là chồng danh chính ngôn thuận của cô, cô gái này cư nhiên bởi vì một người đàn ông khác muốn anh trốn đi?

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 629: Phụ Tử Liên Minh (8)

Cô thật đúng là chuẩn bị cho anh đội nón xanh không thành?

Ánh mắt Lãnh Tư Thần cực lạnh mà nhìn cô, nói: “Như thế nào? Anh cứ như vậy gặp người không được sao?”

“Tiểu thư, tôi là Nghiêm Tử Hoa, ngày mai cô phải chính thức vào công ty, có chút chi tiết cần dẫn dò với cô một chút, cô hiện tại có thời gian chứ?”

Ngoài cửa, Nghiêm Tử Hoa vừa lật văn kiện, vừa giải thích nói, trong lòng nghĩ cô có phải đang thay quần áo hay không, cho nên kiên nhẫn chờ đợi.

Hạ Úc Huân không còn cách nào, cứng không được đành phải cưỡng chế tức giận mà mềm, nói: “Lãnh đại tổng tài, ngài như thế nào sẽ gặp người không được chứ! Ngài anh tuần tiêu sái, phong lưu phóng khoáng, mê đảo muôn vàn thiếu nữ với thiếu nam như vậy, nguyên nhân chính là vì như thế, ngài ở chỗ này bị người ta nhìn thấy mới mang đến phiền hà cho tôi, cho nên, xem như tôi cầu xin anh được không?”

Lúc này, ngoài cửa Nghiêm Tử Hoa lại ngửi khí hồ nghi mà gọi một tiếng, Lãnh Tư Thần lại vẫn động cũng không động.

Hạ Úc Huân nóng nảy: “Anh rốt cuộc trốn hay không?”

“Để hăn đi, liền nói em ngủ.” Lãnh Tư Thần ngữ khí ra lệnh à nói.

“Không được, chúng ta có chuyện muốn nói. Ngày mai đối với tôi rất quan trọng!”

“Hạ Úc Huân, anh chỉ nói một lần, để hăn đi, có chuyện gì sáng mai nói.” Lãnh Tư Thần cảnh cáo, không chút nào nhả ra.

Đêm khuya, trai đơn gái chiếc, chuyện quan trọng gì cũng không thể nói lúc này.

“Mặc kệ anh nói mấy lần cũng đều là một kết quả! Hơn nữa anh không có tư cách quản chuyện của tôi!” Hạ Úc Huân đang muốn mạnh mẽ đem anh đẩy mạnh vào tủ quần áo, bỗng nhiên cảm giác đầu vai buông lỏng, giây tiếp theo, hét lên một tiếng khoanh tay trước ngực, sau đó che miệng lại, cẩn thận không cho thanh âm tràn ra.

“Tiểu thư, xảy ra chuyện gì?” Nghiêm Tử Hoa nghe được động tĩnh bên trong, lo lắng hỏi.

“Không..... Không có việc gì, tôi đêm nay uống hơi nhiều, rất buồn ngủ, muốn ngủ, anh về trước đi! Có chuyện gì, sáng mai lại nói.” Hạ Úc Huân trả lời.

Nghiêm Tử Hoa nghe vậy có chút hoang mang, cô ngày thường liều mạng như vậy, mặc kệ ban ngày mệt thế nào, thông thường đều là nửa đêm mới ngủ, hôm nay sao lại ngủ sớm như vậy?

Nhưng, nếu cô nói như vậy, anh vẫn khép lại văn kiện, nói: “Được, tôi đây đi trước, buổi sáng cùng ngài nói trên xe. Tiểu thư ngủ ngon!”

“Ngủ ngon.” Hạ Úc Huân ứng phó xong với Nghiêm Tử Hoa, sau đó quay đầu lại hung hăng trừng mắt nhìn Lãnh Tư Thần một cái.

Lúc này trước ngực trống rỗng, bởi vì thằng nhãi này trực tiếp kéo khóa kéo sau váy cô ra, đem nội y cô kéo xuống tới, dây lưng đều bị anh thô lỗ mà kéo đứt rồi.

Tên này vì đạt được mục đích quả thực không từ thủ đoạn!

Cô nỗ lực muốn đem khóa kéo váy kéo lên, nhưng tay không đủ dài, muốn che trước, lại muốn che sau, thế cho nên luống cuống tay chân, mà người khởi xướng lại nhàn nhã mà khoanh tay trước ngực, dù bận vẫn ung dung mà nhìn cô đang gấp đến độ mồ hôi đầy đầu.

“Lãnh Tư Thần, anh hạ lưu!”

Nhìn cô tức giận đến hai má đỏ bừng, càng thêm tươi đẹp động lòng người, con người Lãnh Tư Thần trong nháy mắt có chút thất thần, sau một lúc lâu, anh chậm rãi đi đến trước mặt cô, trong ánh mắt đầy cảnh giác của cô cánh tay dài duỗi ra sau lưng giúp cô kéo khóa lên, sau đó đỡ hai vai đem cô ấn ngồi ở trên giường.....

Cuối cùng, anh ngồi xổm xuống trước mặt, bàn tay to đem một chân cô bao bọc trong lòng bàn tay.

“Anh lại muốn làm sao?” Hạ Úc Huân đá chân một cái, cảnh giác như Tiểu Bạch Thỏ đối mặt với sói xám.

“Đừng lộn xộn.” Anh nhíu mày lại.

“A..... Đau đau đau.....”

“Nhịn một chút.” Anh ở trên chỗ sưng đỏ chân anh dùng lực đạo vừa phải vuốt ve.

“Lãnh Tư Thần, anh muốn mưu sát sao? Nhẹ một chút a! Đau chết.....” Hạ Úc Huân kêu rên.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 630: Phụ Tử Liên Minh (9)

Lãnh Tư Thần ngẩng đầu liếc nhìn cô một cái, nhìn chăm chăm môi cô bị chính mình hôn đến sưng đỏ, buồn bã nói: “Cần anh giảm đau cho em sao?”

“Giảm đau” cái điển cố này, Hạ Úc Huân đương nhiên thật sự rõ ràng, lập tức then quá hóa giận mà trừng mắt liếc anh một cái: “Lưu manh!”

Đại khái là bởi vì cô còn nhớ rõ, cho nên sắc mặt Lãnh Tư Thần nhu hòa hơn chút: “Hiện tại không cho em đau, ngày mai liền không thể đi, không phải nói ngày mai đối với em rất quan trọng sao?”

Lãnh Tư Thần nói xong lại thay đổi một chân, tiếp tục mát xa vuốt ve cho cô.

Hạ Úc Huân dần dần an tĩnh lại, chỉ là ngẫu nhiên bởi vì quá mức đau đớn mà co rúm lại một chút, lúc này anh liền sẽ dùng lực nhẹ hơn chút.

Nhìn một người đàn ông cao ngạo lạnh nhạt thế nhưng tư thái hèn mọn ngồi xổm bên người cô, vì cô làm loại chuyện này, Hạ Úc Huân mím môi, càng thêm trầm mặc.

“Được rồi, chờ dùng nước ấm ngâm chân.”

Lãnh Tư Thần mới vừa một buông chân cô ra, Hạ Úc Huân lập tức nhảy đứng lên, nói: “Tôi đi thư phòng, anh thích ở thì cứ ở!”

Nói xong hệt như trốn mà rời khỏi phòng.

-

Hạ Úc Huân rời đi, Lãnh Tư Thần ở trên giường ngồi trong chốc lát, ngay sau đó quay đầu nhìn con trai đang ngủ, vỗ nhẹ bờ vai cậu,nói: “Đừng giả vờ nữa, mẹ con đi rồi.”

Tiểu Bạch lập tức mở mắt to chớp một cái, lăn long lóc bò dậy.

“Vừa rồi cảm ơn.” Lãnh Tư Thần nói lời cảm ơn với con trai, tất nhiên là cảm ơn cậu phối hợp với anh như vậy.

Tiểu Bạch quay đầu bĩu môi, nói:“Thật chịu không nổi các người!”

Lại nói tiếp cũng kỳ quái, nếu là đàn ông khác tiếp cận mẹ, cậu nhất định sẽ vô cùng chán ghét, nhưng, nếu người kia là Tương Nhu, cậu lại cảm thấy cũng không phải khó tiếp thu.

Bất quá, trong lòng ít nhiều vẫn có điểm không vui, mẹ hiện tại đã rất bận, cậu có chút ích kỷ mà không muốn bất cứ ai phân chia lực chú ý của mẹ.Đồng thời, chuyện hôm nay cũng làm cậu đưa ra một kết luận, đó chính là biện pháp của Tương Nhu thật sự là quá hay, mỗi lần đem mẹ chọc đến xù lông, sau đó lại có thể dễ dàng dễ dàng, cậu cảm thấy với chỉ số thông minh kia của mẹ ở trước mặt Tương Nhu quả thực không đủ nhìn.

Lãnh Tư Thần khẽ cười một tiếng nhìn cậu quý sứ nhỏ, không yên tâm mà dặn dò nói: “Mẹ con ngày thường nếu làm việc quá muộn, con phải khuyên mẹ, biết không?”

Tiểu Bạch vẻ mặt bất đắc dĩ, nói: “Con khuyên, nhưng mẹ lại bảo con đi ngủ trước. Tuy rằng mẹ ngày thường rất dễ nói chuyện, nhưng bướng bỉnh lên thì con cũng không có biện pháp với mẹ.”

Lãnh Tư Thần gật gật đầu tỏ vẻ hiểu rõ, nói: “Thấu hiểu rất rõ. Bất quá, con khuyên như thế nào?”

“Con chỉ nói, mẹ đã khuya, mẹ nên ngủ a!”

“Như vậy không thể được nha, lại đây, chú dạy cho con!” Lãnh Tư Thần vẫy tay.

Tiểu Bạch chớp chớp mắt, từ trong ổ chăn bò dậy, tò mò mà thò lại gần.

Lãnh Tư Thần ghé vào tai, thần bí nói với cậu vài lời, nghe được cậu nhóc liên tục gật đầu.....

-

Sau khi dặn dò với Tiểu Bạch xong, Lãnh Tư Thần đẩy cửa đi ra ngoài.

Mới vừa đi tới cửa liền nhìn thấy Nam Cung Lâm dựa vào lan can hành lang, thấy anh từ trong phòng Hạ Úc Huân đi ra, cười như không cười mà cong cong môi.

Nam Cung Lâm xuất hiện một chút đều không ngoài ý muốn, Lãnh Tư Thần nhú mày oán giận nói một câu: “Đừng để cô ấy quá mệt mỏi.”

Nam Cung Lâm sắc mặt bất đắc dĩ mà nhún nhún vai, nói: “Ta không có cái bản lĩnh kia để khuyên nó, cậu có thể đi nhờ Tiểu Bạch bảo bối!”

“Cũng không trông cậy vào ông.” Anh đương nhiên đã nhờ con trai rồi.

Lãnh Tư Thần từ trên người sờ soạng một điều thuốc, cũng không đốt, chỉ lặn qua lộn lại đùa nghịch, dựa vào lan can cầu thang sau lưng, sâu kín hướng Nam Cung Lâm nói một câu: “Đột nhiên có chút ghen với ông.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 631: Phụ Tử Liên Minh (10)

“Ghen cái gì? Nói rõ ràng a, cậu bá chiếm con gái tôi hơn hai mươi năm, tôi lúc này mới một nhà gặp lại chưa được mấy ngày mà thôi!” Nam Cung Lâm nói vỗ vỗ bờ vai của anh, nói: “Người trẻ tuổi, tốc độ không cần quá nhanh, nhưng đừng tôi mới vừa hưởng thụ mấy ngày vui vẻ, cậu liền đem một lớn một nhỏ bắt về nhà chứ!”

Thái độ của Nam Cung Lâm làm Lãnh Tư Thần có chút khó hiểu, nhướn mày nói, “Tôi cho rằng ông sẽ ngăn cản tôi và cô ấy ở bên nhau.”

Nam Cung Lâm lập tức nói: “Đừng oan uổng tôi, tôi không có ý muốn giúp cậu, chỉ là.....”

“Chỉ là cái gì?”

“Chỉ là, trước mắt, trừ Lãnh Tư Thần cậu ra, tôi thật sự nghĩ không ra ai có thể xứng đôi với con gái bảo bối của tôi, mà biểu hiện của cậu 5 năm qua cũng coi như không tồi. Cho nên, chuyện của hai người các người tôi không phát biểu ý kiến. Không bảo vệ, nhưng cũng sẽ không ngăn cản. Bất quá, Cung Hiền Anh kia rốt cuộc là như thế nào, cậu có phải nên cùng tôi giải thích một chút hay không?”

“Tôi không tin ông không tra xu hướng giới tính của Cung Hiền Anh, chỉ là trước mắt nước cờ này tôi vẫn chưa chuẩn bị thu hồi, cho nên không nói với cô ấy sự thật.” Tưởng tượng đến lời nói đêm nay của Hạ Úc Huân, sắc mặt Lãnh Tư Thần liền âm trầm xuống.

Nếu giải thích hữu dụng, anh có thể giải thích một nghìn lần, một vạn lần, nhưng cô thì sao, không chỉ không nghe, còn tuyên bố phải cho anh đội nón xanh mười lần, một trăm lần!

“Sách, vậy Lâm Tuyết kia cũng là tác dụng này?” Nam Cung Lâm có chút vui sướng khi người gặp họa, lại có chút kiêu ngạo, nói: “Chiêu này có vẻ như không hữu dụng, con gái bảo bối của tôi cuối cùng là có tiền đồ!”

Nam Cung Lâm không chỉ có bóc vết sẹo của anh, còn một ngụm lại “Con gái bảo bối của tôi”, hiển nhiên là thành tâm kích thích anh.

Nhìn bộ dáng Nam Cung Lâm khoe khoang, xem như nề ông bệnh nặng mới khỏi, Lãnh Tư Thần không phản ứng, lập tức hướng tới thư phòng đi đến.

Nam Cung Lâm nhìn thấy đầu đầy hắc tuyến, tiểu tử thúì, ở địa bàn của ông qua lại tự nhiên, thật đúng là nửa phần tự giác của người ngoài đều không có!

-

Thịch thịch thịch, cửa thư phòng bị gõ vài cái.

Đang ở dưới đèn xem tư liệu Hạ Úc Huân vừa quay đầu liền nhìn thấy Lãnh Tư Thần dựa nghiêng sau cửa, tức khắc mặt tối sầm, nói: “Anh sao còn chưa đi? Lại muộn một chút liền phải khóa cửa!”

Lãnh Tư Thần buông tay: “Cùng lắm thì học tập người nào đó, nhảy lầu a, lầu hai mà thôi.” Khóe miệng Hạ Úc Huân run rẩy.

Lãnh Tư Thần lập tức ngồi xuống sofa trong thư phòng, khuỷu tay chống trán, nói: “Có chỗ nào không hiểu, có thể hỏi anh, giải đáp bất cứ lúc nào.”

Sắc mặt Hạ Úc Huân phức tạp mà liếc anh một cái.

Cô hiện tại cần nhất đích xác chính là một người chuyên nghiệp như Lãnh Tư Thần giải đáp nghi vấn giải thích nghi hoặc.

Nhưng, thằng nhãi này có lòng tốt như vậy?

Lãnh Tư Thần thấy cô nhìn chăm chăm mình, nường mày, nói: “Sao lại nhìn anh như vậy? Cho rằng anh sẽ bẻ gãy cánh của em, mà không giúp em mới đúng phải không?”

“.....”

“Tuy rằng anh từng có ý nghĩ như vậy.....” Lãnh Tư Thần trầm ngâm.

“.....” Hạ Úc Huân tròn tròn mắt, cái tên biến thái! Anh thật đúng là nghĩ như vậy a!

“Nhưng, anh vẫn tương đối thích em tung tăng nhảy nhót hơn.” Lãnh Tư Thần nói tiếp.

“.....” Tung tăng nhảy nhót là cái quỷ gì!

“Nhanh lên, qua thôn này lại không có cửa hàng nợ, em biết bao nhiêu người hao tổn tâm cơ muốn được anh chỉ giáo không hả? Thiên kim khó cầu!” Lãnh Tư Thần thúc giục.

Hạ Úc Huân vô ngữ mà nhìn dáng vẻ không ai bì nổi kia của anh, chuyển động ghế dựa đối mặt với anh, hỏi: “Cho nên, tôi phải giả giá đắt là cái gì? Mới có thể được ngài đích thân chỉ đạo trân quý như thế!”

Cô không tin trên đời có cơm trưa miễn phí.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 632: Đình Đầu Xanh Mướt (1)

Lãnh Tư Thần ra vẻ trầm ngâm, ánh mắt như tia X quét qua cô.

Hạ Úc Huân theo bản năng mà căng thẳng thần kinh, kỳ thật cô bất quá chỉ thuận miệng hỏi một câu, dù sao tán gẫu với anh khẳng định sẽ không nói ra lời gì hay, cho nên mặc kệ anh yêu cầu cái gì, cô đều sẽ không đồng ý.

Nhưng, không nghĩ tới yêu cầu Lãnh Tư Thần nói ra cư nhiên là ——

“Cười với anh một cái.”

“Gì?” Hạ Úc Huân kinh ngạc mà ngần ngại.

“Cười cho đại gia một cái” cảm giác quen thuộc này là như thế nào?

Cô không nghe lầm chứ?

Lãnh Tư Thần vẻ mặt chua xót mà nhìn cô, nói: “Tiểu Huân, em cosbieets đã bao lâu rồi em không cười với anh không? Từ 5 năm trước em đã bắt đầu.....”

Hạ Úc Huân cắn cắn môi, tựa hồ đang lưỡng lự, sau một lúc lâu ngữ khí lạnh lùng nói: “Xin lỗi, cười không nổi.”

“Vậy được rồi, anh cái cho em một cái được chứ?” Lãnh Tư Thần nói xong thật sự cười một cái.

Cái gọi là băng tuyết tan chảy, xuân về hoa nở, vạn vật sống lại.....

Khoảnh khắc Lãnh Tư Thần mỉm cười, dường như hoa toàn thế giới cùng nhau nở rộ, Hạ Úc Huân nhìn ngây ngẩn cả người.

Không phải cười lạnh, không phải cười khố, không phải cười nhạt, mà là một nụ cười mỉm dịu dàng sắc xuân.

Đều nói Lãnh Tư Thần lạnh như băng sương đặc biệt có mị lực, nếu bọn họ nhìn thấy Lãnh Tư Thần cười, nhất định sẽ không nói như vậy.

Lãnh Tư Thần vốn dĩ ít khi nói cười, cô cũng không nhớ rõ bao lâu rồi không thấy anh cười.

“Làm ăn lỗ vốn anh cũng làm rồi, em còn do dự?” Chỉ một cái chớp mắt, Lãnh Tư Thần liền thu ý cười, giống như trong nháy mắt vừa rồi chỉ là ảo giác của cô.

Kỳ thật cô biết anh có lòng tốt, cô chỉ không dám nhận tình của anh, bởi vì biết chung quy trả không được.

Tuy rằng trong lòng cô nghĩ như vậy, nhưng, thân thể lại không chịu khống chế đã mở miệng.....

“Những lời này là có ý gì? Mỗi chữ đều biết, nhưng tổ hợp chữ ghép lại xem không hiểu!”

“Câu nào?”

Lúc cô bừng tỉnh nhận ra mình đang nói gì, anh đã thò tới, hơi thở ấm áp phả vào bên tai cô.

Hạ Úc Huân nhin không được lộ ra vẻ ảo não hối hận.

Lãnh Tư Thần tất nhiên sẽ không cho cô cơ hội hối hận, nhìn nơi vẽ dấu chấm hỏi trên tư liệu trước mặt cô, trực tiếp giải thích ý trong những danh từ chuyên nghiệp đó, hơn nữa tận lực dùng phương thức đơn giản để hiểu cùng cô phân tích tình huống hiện tại của Thiên Lâm, cùng với xu hướng hiện tại của thị trường.

Hạ Úc Huân vốn đang có chút xấu hổ, lại dần dần nghe đến nhập thần.

Lãnh Tư Thần xác thật là thầy giỏi, nội dung sâu sắc, lời nói dễ hiểu liền đem tất cả tin tức mấy ngày này Nghiêm Tử Hoa tổng vào đầu cô xâu chuỗi lại, khiến cô có cảm giác thể hồ quán đỉnh.

Ngay lúc Hạ Úc Huân nghe chưa đã thèm, Lãnh Tư Thần lại đột nhiên ngừng.

Cô có chút bất mãn mà ngẩng đầu nhìn anh, như một con mèo nhỏ ăn chưa no.

Lãnh Tư Thần bị ánh mắt của cô nhìn đến trong lòng vô cùng mềm mại, giống như bị lông chim trêu chọc một phen, nói: “Bây giờ quá muộn, hôm nay nói đến đây thôi, nếu còn có gì không rõ có thể tìm anh bất cứ lúc nào, bất quá, lần sau anh cũng sẽ không làm ăn lỗ vốn.”

“Tôi sẽ không buôn bán với loại gian thương như anh.....” Hạ Úc Huân nói thầm.

Quả nhiên là gian thương, hoá ra lần này hào phóng như vậy, là vì cho cô thực tủy biết vị a!

“Tiểu Bạch ngày mai anh sẽ phái người qua đón nó, ban ngày anh chăm sóc, buổi tối đưa nó đến chỗ em ngủ, lúc em không ở bên, nó ngủ không ngon.” Lãnh Tư Thần nói.

“A, được.” Anh sắp xếp thỏa đáng như vậy, cô hoàn toàn không gì bắt bẻ.

Đang muốn nói cảm ơn, lại nghe được tên kia sắc mặt tối tăm mà phán một câu ——

“Hạ Úc Huân, anh khuyên em đừng làm việc ngốc, cái kia cái gì mười lần một trăm lần, em tốt nhất nghĩ cũng đừng nghĩ, nếu không anh không biết anh sẽ làm ra chuyện gì đâu. Hiểu chứ?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 633: Đình Đầu Xanh Mướt (2)

Sáng sớm hôm sau.

Hạ Úc Huân rời khỏi giường chờ xuất phát từ sớm, lúc Nghiêm Tử Hoa chạy tới đón cô, cô đã chuẩn bị mọi thứ thỏa đáng.

Trên xe, Nghiêm Tử Hoa cùng cô lặp lại và bổ sung một số vấn đề cần chú ý, Hạ Úc Huân ý nghĩ rõ ràng, đối đáp trôi chảy.

Nghiêm Tử Hoa hơi có chút kinh ngạc mà nhìn cô, nói: “Tiểu thư, cô tiến bộ rất nhanh.”

Lời này nghe Hạ Úc Huân có chút chột dạ, dù sao cũng là dựa vào Lãnh Tư Thần khai thông vương mắt.

Nghiêm Tử Hoa còn không biết quan hệ thực sự giữa cô và Lãnh Tư Thần, càng không biết Tiểu Bạch là con cô.

Cũng không biết anh nếu biết rồi sẽ là phản ứng gì nữa.....

Mười phút sau, tới dưới lầu công ty.

Hạ Úc Huân hít sâu một hơi, bước ra cửa xe, ngẩng đầu nhìn lên tòa cao ốc nguy nga sừng sững trước mặt.

Giờ phút này trở đi, cô không thể không nghênh đón khiêu chiến mới.

Cho dù đã chuẩn bị tâm lý tốt, nhưng Hạ Úc Huân mới vừa đi chưa được vài bước, vẫn bị một màn phô trương trước mắt dọa sợ rồi.

Từ cửa kéo dài đến sâu trong đại sảnh, nhân viên đứng thành hai hàng cung kính mà chờ ở nơi đó, đồng loạt nói “Chào buổi sáng đại tiểu thư”.....

Đại khái là Nam Cung Lâm dặn dò sợ cô không quen nghe tổng tài, cũng sợ cô có áp lực, cho nên công ty mọi người đều gọi cô là đại tiểu thư.

Hạ Úc Huân ho nhẹ một tiếng, nghiêng qua hướng tai Nghiêm Tử Hoa nói: “Vậy có thể quá khoa trương rồi không? Tôi chỉ là tới đi làm, lại không phải hoàng đế đăng cơ.....”

Nghiêm Tử Hoa vội an ủi, nói: “Phải như vậy, nghi thức có thể tăng cường cảm giác quy phục của bọn họ với cô.”

Hạ Úc Huân chỉ đành bày ra vẻ mặt bình tĩnh thong dong, từ thăm dò giữa hai hàng người đi đến thang máy chuyên dùng cho tổng tài.

Cô vốn đang có chút lo lắng vào thang máy chứng sợ hãi không gian giam cầm lại tái phát, không nghĩ tới, bốn phía thang máy này toàn là thủy tinh trong suốt, có thể tinh tường nhìn thấy phong cảnh bên ngoài.

“Đây là một tháng trước chủ tịch cố ý cho người tu sửa lại thang máy.” Nghiêm Tử Hoa giải thích. Hạ Úc Huân nghe vậy trong lòng hơi cảm động.

Tới tầng cao nhất, toàn bộ nhân viên đều đứng dậy chào hỏi cô.

Hạ Úc Huân dưới sự dẫn dắt của Nghiêm Tử Hoa lập tức hướng tới văn phòng tổng tài đi đến.

Dọc theo đường đi, thái độ nhân viên đều rất cung kính, nhưng Hạ Úc Huân vẫn cảm thấy ánh mắt bọn họ có gì đó quái quái.

Chờ cô đẩy cửa văn phòng ra, rốt cuộc hiểu vì sao bọn họ nhìn mình bằng ánh mắt không bình thường.

Cửa vừa mở ra, cô thiếu chút nữa cho rằng mình vừa đến vườn cây.

Khắp phòng là hoa hồng champagne, mùi hương đánh thẳng vào mũi cô khiến cô hắt xì.....

Nghiêm Tử Hoa bên cạnh cũng vẻ mặt đại ra, vài giây sau mới phản ứng lại, nhú mào dò hỏi thư ký bên cạnh: “Tiểu Triệu, những thứ này là như thế nào?”

“Nửa giờ trước có người đưa lại đây, tôi nói đại tiểu thư còn chưa tới, không ai ký nhận, kết quả bọn họ trực tiếp dọn lên đây.....” Thư ký nơm nớp lo sợ mà trả lời.

“Vậy cô cứ vậy cho bọn họ dọn?” Nghiêm Tử Hoa không vui.

Thư ký vẻ mặt khó xử, nhỏ giọng nói thầm: “Bọn họ nói..... Hoa này..... Là Thẩm công tử đưa tới..... Tôi không dám cản a.....”

Nghiêm Tử Hoa đỡ trán.

Hạ Úc Huân vẫy vẫy tay, nói: “Thôi, không phải cô ấy sai, hoa này tìm nhà kho bỏ vào đi!”

“Vâng, đại tiểu thư.” Thư ký nhẹ nhàng thở ra, nhanh chóng chạy đi tìm người lại đây dọn hoa.

“Tiểu thư, chuyện này.....” Nghiêm Tử Hoa vẻ mặt khó xử.

Vì chuyện Thẩm Diệu An anh cố ý xin chỉ thị Nam Cung Lâm nên xử lý như thế nào, kết quả, Nam Cung Lâm cư nhiên không chút nào để ý, trực tiếp nói một câu kệ hần đi.

Thật là hoàng đế không vội thái giám sốt ruột!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 634: Đình Đầu Xanh Mướt (3)

“Không có việc gì, tôi sẽ xử lý tốt, cô đi làm việc đi!”

Từ tình hình bữa tiệc hôm đó liền biết ngày sau chuyện như vậy chỉ sợ không phải ít, nếu mới ngày đầu tiên liền rối loạn trận tuyến, vậy về sau làm sao bây giờ.

Chỉ có thể đi từng bước một, giặc tới thì đánh, nước lên thì nâng nền!

Trừ bỏ Lãnh Tư Thần, cô không có gì chưa từng sợ.

Thấy bộ dáng Hạ Úc Huân như định liệu trước cũng không vì thế mà để ý bối rối, Nghiêm Tử Hoa mới nhẹ nhàng thở ra.

Kỳ thật anh lo lắng nhất chính là cookhoong hòa nhập vào được cái vòng luẩn quẩn này, xử sự không đủ khôn khéo trơn tru.

Nhìn dáng vẻ, năng lực thích ứng của cô so với tưởng tượng của anh còn mạnh mẽ hơn.

-

Ngày đầu tiên đi làm chủ yếu là thích ứng hoàn cảnh, Nghiêm Tử Hoa chưa sắp xếp lịch trình gì cho cô, bất quá cô vẫn không buông tha bất cứ thời gian gì, nghiên cứu tư liệu.

Cô hiện tại tựa như một khối bọt biển, yêu cầu bức thiết phải hấp thu hết thấy mọi tri thức có thể hấp thu.

Bất tri bất giác liền đến giữa trưa, nếu không phải thư ký gọi số nội bộ nhắc nhở, cô thiếu chút nữa thời gian ăn cơm đều bỏ lỡ.

Thu thập đồ vật đang chuẩn bị đi xuống ăn cơm, kết quả, lại thu được một phần lễ vật.

Là một chàng trai diện mạo đoan chính đưa lên, Hạ Úc Huân nhìn thoáng qua cảm thấy hình như có chút quen mắt, đại khái là ảo giác đi.

Cũng may, phần lễ vật này không khoa trương như hoa hồng champagne cả một phòng vào buổi sáng.

Là một cái hộp nhỏ hình chữ nhật đóng gói tinh xảo, dùng dải lụa nơ bướm, trên dải lụa đặt một tấm card, trên tấm card ký tên là Mr-LG.....

Hạ Úc Huân ký nhận xong, nhìn chữ ký tên xa lạ, cảm giác có chút kỳ quái, nếu đối phương muốn nhân cơ hội ở trước mặt cô tạo ấn tượng tốt, hẳn là trực tiếp để tên thật mới đúng.....

Ngồi trở lại bàn làm việc, cô hồ nghi mà mở hộp quà ra.

Khoảnh khắc mở hộp ra, sắc mặt cô thay đổi, nhanh chóng một lần nữa đập lại, sau đó khẩn trương không thôi mà nhìn ra cửa, xác định cửa đóng mới nhẹ nhàng thở ra, sắc mặt có chút dữ tợn.

Fuck you! Đây là cái tên biến thái nào a! Cự nhiên..... Cự nhiên đưa cho cô loại đồ vật này.....

Hạ Úc Huân một lần nữa mở hộp ra, dùng hai ngón tay xách nội y ren màu đen lộ liễu bên trong hộp.....Dư quang liếc thấy lớp nhung thiên nga trắng bên trong hộp tựa hồ còn có một tờ giấy hồng nhạt.

Hạ Úc Huân vội vàng đem giấy cầm lên.

Mặt trên viết chính là ——

“Đền cho em. PS: Phẩm vị nội y của em có tiến bộ. ——Mr-LG.”

Chữ viết cứng cáp hữu lực, như rồng bay cửu nhiên viết ra lời tà ác ái muội như vậy, quả thực là quá phá hư chữ viết tay này rồi?

Nhìn nét chữ quen thuộc này cô liền biết món quà biến thái này rốt cuộc là từ tay ai!

Cũng là lúc này mới nhớ tới, đêm qua dây lưng nội y cô xác thật bị người nào đó làm hỏng rồi.

Cô có phải nên cảm ơn anh sẵn lòng có trách nhiệm hay không a?

Hạ Úc Huân càng nhìn mặt càng hồng, cuối cùng bang một tiếng đóng nắp lại, tiện tay đem hộp nhét vào ngăn kéo nhắm mắt làm ngơ.

Tên khốn này..... Rõ ràng là đang châm chọc cô!

Trước kia cô thích đều là nội y cotton 100% hình hoạt hình, có lần ở văn phòng, tên kia vì xem vết thương sưng trên vai cô, cương quyết kéo quần áo cô, liền nhìn thấy nội y hình Doreamon của cô.....

Bất quá, Mr-LG là có ý tứ gì?

LG tiên sinh.....

Nếu L là từ ít dùng để viết tắt, vậy G a?

Nghĩ đến mật mã notebook của Lãnh Tư Thần, cô có lí do chính đáng hoài nghi chữ viết tắt này sẽ không trong sáng.....

Bất quá, hình như không đúng chỗ nào, đây giống như không phải viết tắt tên anh ta.

LG.....LG.....

Hạ Úc Huân lặp lại vài lần, sau đó rút cuộc đã hiểu.

Đây phỏng chừng là..... Hai chữ Ông xã viết tắt.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 635: Đình Đầu Xanh Mướt (4)

Cùng lúc đó, văn phòng tổng tài tập đoàn Thiên úc.

Lương Khiêm đang khẩn trương mà quan sát phản ứng của BOSS nhà mình.

Vừa rồi anh nhận được tin tức mới nhất, Thẩm công tử sắp rền gió cuốn, sáng sớm hôm nay liền hướng Thiên Lâm tặng một phòng hoa hồng champagne, vì thế nhanh chóng lại đây cùng BOSS hội báo tình huống này.

Nhưng, ông chủ sau khi nghe xong phản ứng không giống như trước khi anh dự đoán?

Tuy rằng con người có ánh lửa, nhưng khóe miệng lại nhếch lên thật quý dị.

Lương Khiêm khẽ rùng mình, vừa nhìn liền biết BOSS nhà mình lại làm chuyện xấu gì rồi, cũng không biết lúc trước hộp quà cho người đưa đến Thiên Lâm bên trong rốt cuộc là cái gì.

“Được rồi, tôi đã biết.” Lãnh Tư Thần chống đầu, ngón tay có tiết tấu mà gõ mặt bàn.

Hiện tại đồ vật hân là đã đưa đến, không biết phản ứng của cô gái nhỏ kia là gì.

Nếu có thể, anh đương nhiên hy vọng có thể quang minh chính đại để tên ông xã.

Nếu có thể, anh đương nhiên hy vọng nói cho toàn thế giới cô chính là người của mình.

Nhưng, trước mắt cô căn cơ không xong, nếu công nhiên đem cô ôm đến sau cánh mình, tuy rằng có thể để cô làm ít công to, nhưng cũng sẽ đưa tới cho cô càng nhiều nguy hiểm.

Mấy năm nay anh giao du không ít bạn, nhưng trêu chọc kẻ địch cũng rất nhiều.

Trong khoảng thời gian này, anh chỉ có thể ủ khuất một chút, âm thầm che chở cô.

Hiện tại ủ khuất, về sau tất nhiên sẽ tìm cơ hội nhất nhất đòi lại từ trên người nha đầu kia.

-

Hôm nay là ngày đầu tiên Hạ Úc Huân tiền nhiệm, buổi tối cán bộ cao cấp công ty vì nghênh đón cô sắp xếp tiệc rượu, nói là tiệc chào đón, trên thực tế chính là Hồng Môn Yến.

Ngồi chân thành hoan nghênh cô không có mấy người. Có người hoài nghi, có người nhân cơ hội lấy lòng, càng nhiều hơn là im lặng xem biến này.

Bởi vì xem như cô là người đứng đầu, cho nên cô cũng phá lệ coi trọng.

“Hôm nay là ngày đầu tiên cháu gái ngoan tiền nhiệm, lão già ta kính cháu một ly!”

Người nói chuyện là Lương Hán Long – anh em kết nghĩa của Nam Cung Lâm, trước đó Nam Cung Lâm có nói qua với cô, có gì cần thì tìm hẳn, xem như hậu thuẫn kiên cô nhất của cô trong công ty.

“Cám ơn chú Lương!” Hạ Úc Huân cảm kích mà kính rượu.

“Ai, nhớ năm đó cùng ba con tranh đấu giành thiên hạ, giống như còn là ngày hôm qua, vừa chớp mắt, hẳn đều đem vị trí giao cho con gái, bản thân tiêu dao khoái hoạt! Thật là hậu sinh khả úy a! Nha đầu thú vị nhà ta nếu là có một nửa như con ta đã mãn nguyện rồi!” Lương Hán Long cảm khái nói.

“Chú Lương quá khen.”

“Ha ha, hậu sinh khả úy..... Còn không phải sao! Đại tiểu thư tuổi trẻ như vậy, vừa lên đã được an vị ở vị trí này rồi, chuyện này, cũng chỉ có Nam Cung tên kia dám làm!” Bên cạnh đột nhiên có thanh âm âm dương quái khí mà nói.

Lời này..... Có ẩn ý, ý ngoài lời đơn giản là cô tuổi quá nhỏ, Nam Cung Lâm cứ như vậy đem công ty giao cho cô quá không có trách nhiệm.

Về mặt Hạ Úc Huân bình tĩnh mà nhìn qua, cười cười mở miệng nói: “Hùng đồng thật sự là quá khen, ba cháu sở dĩ dám đem công ty giao cho một tiểu nha đầu như cháu, tất nhiên là bởi vì công ty có các vị tiền bối tọa trấn, về sau còn phải nhờ chư vị tiền bối chỉ giáo nhiều hơn! Cháu kính chư vị một ly!”

Không nghĩ tới lời mình nói bị bốn lạng đầy ngàn cân mà đáp trả về, Hùng đồng về mặt sững sốt, không tình nguyện mà gơ ly lên.

Tuy rằng tạm thời bị ngộp, nhưng hẳn hiển nhiên không dễ dàng từ bỏ như vậy, trong bữa tiệc lại giống như tùy ý mà mở miệng nói: “Mấy năm nay đại tiểu thư một mình bên ngoài khẳng định chịu không ít khổ rồi! Thi đậu đại học chưa? Học được chuyên ngành gì?”

Nếu có yêu cầu, ta có thể giúp cháu sắp xếp, quan hệ giữa ta và hiệu trưởng đại học C cũng không tệ lắm! Cho cháu cái văn bằng vẫn có thể!

Lão phu lấy thân phận người từng trải nói một câu, tuy nói trong trường học học những bài đó căn bản không có công dụng, nhưng ra ngoài, thứ này chính là thể diện, cháu cũng đừng cho là không thích đáng!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 636: Đình Đầu Xanh Mướt (5)

Nam Cung Lâm đem tin tức hơn hai mươi năm về trước của nha đầu này xóa sạch sẽ, trừ bỏ biết ba nuôi cô họ Hạ, hẳn hoàn toàn tra không ra bất cứ dấu vết gì để lại.

Cho nên hẳn kết luận Nam Cung Lâm sở dĩ khẩn trương như vậy, khẳng định là bởi vì nha đầu này có vấn đề.

Hắn suy đoán nha đầu này tám phần là không học vấn không nghề nghiệp, lên không được mặt bàn, cho nên mới nói những lời như vậy!

Nghiêm Tử Hoa trước đó đã dự đoán được sẽ có người mượn vấn đề này bới móc, cũng may vấn đề này cũng không phải khó ứng đối.

Thần sắc Hạ Úc Huân không thay đổi mà dựa theo trước đó chuẩn bị trả lời: “Hùng đồng nói đúng. Bất quá, cũng may tuy rằng lúc ấy cháu đọc sách cũng rất không tốt, nhưng vận khí tương đối tốt, thi vào đại học, chuyên ngành vốn là du lịch, bởi vì lúc ấy tuổi còn nhỏ, thích chơi. Sau đó tự mình đi thi MBA.”

Thạc sĩ quản lý công thương lúc trước cô là vì Lãnh Tư Thần mới đi thi, sau lại bởi vì các loại sự việc làm được một nửa liền gác lại.

Đoạn thời gian sinh xong Tiểu Bạch, cô tạm thời cũng không nghĩ ra làm gì thì được, cũng không biết sao lại nghĩ tới việc này, đem sách vở thu dọn

lên. Không phải vì Lãnh Tư Thần, chỉ là vì cho bản thân mình một câu trả lời thỏa đáng.

Lại không nghĩ rằng, cứ nhiên ở chỗ này phát huy công dụng.

“Ha ha, phải không? Không biết là trường nào?” Hùng đồng mặt lộ vẻ khinh thường, một bộ khăng định là đại học chui, hoặc là mua về cũng nên.

Lúc này, Lương Hán Long bên cạnh lên tiếng hỏi một câu: “Đúng rồi, Tiểu Huân, cháu và tổng tài Âu thị hình như quen biết? Ngày đó trong bữa tiệc thấy các cháu tựa hồ rất quen!”

“Đúng vậy, Âu tổng là học trưởng thời đại học của cháu.” Hạ Úc Huân đáp.

Lời này vừa nói ra, sắc mặt Hùng đồng lập tức cứng lại rồi.

Âu Minh Hiên là học trưởng đại học của cô?

Nếu hẳn nhớ không lầm, Âu Minh Hiên là tốt nghiệp đại học C! Không thể tin nổi nha đầu này cứ nhiên cũng là đại học C.....

Mà hẳn vừa rồi lại còn nói muốn giúp cô làm văn bằng của đại học C, đây không phải đang tự vả mặt mình sao?

Nhìn Hùng đồng sắc mặt khó coi, Lương Hán Long cười hướng Hạ Úc Huân nói: “Khó trách a! Âu Minh Hiên tiểu tử kia cũng là người có năng lực, vừa tốt nghiệp đại học liền tiếp nhận chức vụ công ty của ba cậu ta ở trong nước, các cháu nếu quan hệ không tồi, có rảnh cũng có thể cùng cậu ta học hỏi thêm!”

Lời này của Lương Hán Long đồng thời cũng đang phản bác vấn đề tuổi quá nhỏ của Hùng Đồng trước đó.

“Vâng, cháu sẽ.” Hạ Úc Huân gật đầu.

Hùng đồng ngẫm cắn chặt răng, sâu kín mà thở dài nói: “Phụ nữ và đàn ông chung quy vẫn là không giống nhau! Ai, nhà tôi cũng chỉ có một đứa con gái, nhưng con gái chung quy là con người ta, gia nghiệp này của tôi đến lúc đó thật đúng là không biết nên giao cho ai thì tốt đây!”

Ngồi ở đây ai chẳng biết ông cả đồng con riêng, lại không biết xấu hổ cố ý nói ra lời như vậy.

Hạ Úc Huân nghe vậy nửa nói đùa nửa nghiêm túc mà mở miệng: “Hùng đồng, vậy thì có sao, tương lai chú có thể tìm con rể về ở rể là được! Cháu nhớ rõ nhà Trương đồng cũng như vậy mà? Vị con rể nhà Trương Đồng vừa hiếu thuận lại vừa có năng lực, còn thương vợ! Bao nhiêu người hâm mộ a!”

Lão hồ ly bên cạnh vốn đang thờ ơ lạnh nhạt giống những người khác nghe được Hạ Úc Huân nhắc tới chính mình, không tốt nếu không nói gì, vội cười xua xua tay khiêm tốn đáp vài câu.

Bất quá, lời này của Hạ Úc Huân, hẳn nghe trong lòng lại rất thoải mái.

Cái lão Hùng này thật là, ông muốn chèn ép người ta, không thể cố ngoảnh lại xem cảm nhận của lão tử sao?

Hắn có đúng là thật sự chỉ có một cô con gái bảo bối thôi không?

Nghiêm Tử Hoa bên cạnh vẫn luôn trái tim lơ lửng rồi cuộc buông xuống, con người tràn đầy tán thưởng, không nghĩ tới cô phát huy tài ứng đối còn hoàn mỹ hơn trước khi bọn họ chuẩn bị nữa.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 637: Đình Đầu Xanh Mướt (6)

Hiện tại, cô không chỉ dùng Trương đồng lấp kín miệng Hùng đồng, còn mang theo tán thưởng mà nhân tiện mượn sức làm dịu phái trung gian Trương đồng một phen.

Có thể thấy cô thật sự ra công phu tàn nhẫn, bằng không không có khả năng tình hình gia đình của từng nhân vật trọng yếu trong công ty đều biết rõ ràng như vậy, còn có thể tùy thời liền lấy ra lợi dụng.

Vị Hùng đồng này là cha nuôi của Lâm Na, xem như trở ngại lớn nhất của cô trong công ty, nếu có thể đem người này thu phục, cơ bản liền thu phục được hơn phân nửa.

Sau lần này, Hùng đồng cuối cùng tạm thời ngừng công kích, sau đó ăn cơm cũng xem như thuận lợi, Hạ Úc Huân cuối cùng hoãn khẩu khí.

Lý luận kinh nghiệm đã có Nghiêm Tử Hoa dạy cô, về phần kinh nghiệm thực tiễn, cũng may không ăn thịt heo nhưng tốt xấu cũng thấy heo chạy qua, trước kia lúc đi theo bên cạnh Lãnh Tư Thần trường hợp như vậy là chuyện thường ngày, nhiều ít cũng mưa dầm thấm đất một chút, hơn nữa tửu lượng cô không tồi, trận Hồng Môn Yến này cuối cùng cũng thuận lợi thông qua.

Sau khi tiệc rượu kết thúc, cửa khách sạn, hai nhân viên cấp cao công ty vừa đi vừa thấp giọng nói chuyện với nhau.

“Sách, nha đầu này so với tưởng tượng còn khó đối phó hơn a, ta thấy Lâm Na và lão Hùng bên kia quá sức! Không bằng chúng ta a tay? Hả?”

“Tiếp tục quan sát mấy ngày nữa rồi nói sau. Nếu nha đầu này thực sự có năng lực, chim khôn lựa cành mà đậu, chúng ta quay đầu mình chủ cũng không có gì đáng trách!”

“Thân phận danh chính ngôn thuận, có thủ đoạn, lại xinh đẹp, còn có bạn như Âu Minh Hiên, nếu có thể đem Thẩm công tử bắt lấy, Thiên Lâm sớm muộn gì là vật trong bàn tay cô ta!”

“Tôi thấy Lãnh Tư Thần bên kia tựa hồ cũng có ý động, bên này vẫn còn loạn a!”

“Cũng đúng, không vội, chúng ta lại chờ đợi.....”

-

Hạ Úc Huân buổi tối uống rượu có chút nhiều, lúc ra khỏi khách sạn cô cảm giác bước chân đều có điểm không xong.

“Tiểu thư, cô có khỏe không?” Nghiêm Tử Hoa đỡ cô.

“Không có việc gì.”

“Tiểu thư, cô chờ một chút, tôi gọi điện thoại bảo tài xế chạy xe đến đây.”

“Được.”

Hạ Úc Huân đứng ở ven đường đợi trong chốc lát, rất nhanh nhìn thấy một chiếc xe màu đen trong bóng đêm chậm rãi chạy lại đây, tinh chuẩn mà ngừng bên cạnh cô.

Đang muốn kéo cửa đi vào, một trận gió lạnh ban đêm thổi qua, cô khẽ rung mình, có vài phần thanh tỉnh.

“Không đúng, Nghiêm Phó tổng, đây là xe chúng ta sao?”

“Ách, không phải!” Nghiêm Tử Hoa khẽ giật mình, liếc mắt một cái nhận ra đây là xe ai, bởi vì toàn thành phố cũng chỉ có một chiếc.

“Xe này sao lại nhìn quen mắt đến thế.....”

Hạ Úc Huân đang hồ nghi mà lăm bắm, cửa sổ xe hạ xuống, người đàn ông thanh tuấn lạnh nhạt nghiêng mặt ánh vào mi mắt.

“Lên xe.” Sau đó là thanh âm lạnh như ánh trăng.

“Lãnh Tư Thần..... Anh sao lại ơ đây?” Hạ Úc Huân nhú mày, theo bản năng mà cự tuyệt: “Có tài xế tới đón tôi!”

Nói xong còn có chút cảnh giác mà nhìn chung quanh, xác định người công ty đã đi rồi mới yên tâm.

Lãnh Tư Thần tất nhiên là chú ý tới vẻ kiêu dè của cô, sắc mặt lạnh hơn vài phần: “Lên xe!”

“Thật sự không cần phiền ngài Lãnh tổng!”

Nghiêm Tử Hoa nhìn Lãnh Tư Thần, lại nhìn Hạ Úc Huân, đứng ở kia không biết như thế nào cho phải.

Từ tình huống hiện tại thấy, tựa hồ là Lãnh Tư Thần đang theo đuổi tiểu thư, tiểu thư rõ ràng là đang trốn tránh anh ta...

Nhưng, nếu nói là theo đuổi, cảm giác này tựa hồ cũng không thích hợp a!

Có thái độ lạnh lùng như vậy mà theo đuổi một cô gái sao?

Thật đúng là phức tạp!

Cố tình anh lại không tò mò về chuyện riêng tư của cấp trên.

Lãnh Tư Thần nghe vậy không nói gì, mà chậm rãi buông xuống cửa sổ xe phía sau.

Vì thế, Hạ Úc Huân liền thấy được Tiểu Bạch bảo bối sau xe.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 638: Đình Đầu Xanh Mướt (7)

Có người ngoài ở đây, Tiểu Bạch bảo bố không thể gọi cô là mẹ, bất quá đôi mắt to tròn có thể nói, như sao trời rơi xuống chớp chớp nhìn chăm chăm cô.

Hạ Úc Huân: “.....”

Tim Hạ Úc Huân vèo một tiếng liền phi vào trong xe!

Cái tên đê tiện này!

Cuối cùng, cô chỉ có thể rối rắm mà gãi gãi đầu xoay người nhìn Nghiêm Tử Hoa, nói: “Cái kia, Nghiêm Phó tổng, anh không cần đưa tôi về, tôi đi cùng xe với Lãnh tổng được rồi, vừa lúc tiện đường.”

“Được được..... Vậy các người trên đường cẩn thận!” Nghiêm Tử Hoa tất nhiên là không còn hai lời.

Cuối cùng, Hạ Úc Huân vẫn mở cửa xe, lên xe Lãnh Tư Thần.

Sau khi cửa xe đóng lại, Lãnh Tư Thần lập tức không nói một lời mà đi mất.

Xe chạy được một chặng đường, cả người Hạ Úc Huân đều thả lỏng xuống, một tay đem Tiểu Bạch bên cạnh ôm vào trong ngực, bẹp một cái hôn lên, nói: “Bảo bố a, mẹ rất nhớ con..... Mẹ rất yêu con.....”

Tiểu Bạch vẻ mặt bất đắc dĩ mà nhú mày, nói: “Mẹ, mẹ uống bao nhiêu rượu?”

“Chỉ một chút a, một chút.....” Hạ Úc Huân dùng ngón út khoa tay múa chân ngăn ngụt một đoạn.

Tiểu Bạch nhiem mặt, nói: “Thật vất vả Tương Nhu mới kiêng rượu, mẹ lại không ngoan!”

“Ừm, bởi vì Tương Nhu lợi hại, Tương Nhu không muốn uống rượu cũng không ai dám ép uống, nhưng mẹ không được a, mẹ vô dụng, mẹ không có lợi hại như Tương Nhu.....” Hạ Úc Huân quay ngón tay, thút tha thút thít nước nỡ mà nói.

Nhìn mẹ đáng vẻ bị tổn thương, Tiểu Bạch lập tức khẩn trương giải thích nói: “Con không nói mẹ vô dụng! Mẹ cũng rất lợi hại! Nhưng, mẹ, mẹ cũng phải chú ý sức khỏe, có thể uống ít thì cố gắng uống ít, trước khi uống rượu không được để bụng rỗng, tốt nhất uống một ly sữa bò, còn nữa.....”

Hạ Úc Huân nâng mặt cậu nhóc, thở dài: “Bảo bối a, để mẹ xem xem, con là bị Đường Tăng ám ảnh sao?”

“Mẹ! Con đang nói chuyện rất trọng yếu!” Tiểu Bạch thần sắc nghiêm túc.

“Ờ! Mẹ sai rồi, con nói sao!” Hạ Úc Huân lập tức ngồi nghiêm chỉnh, hết như học sinh nghe lời.

“Thôi, vẫn là ngày mai chờ mẹ tỉnh táo rồi nói sau!” Tiểu Bạch bất đắc dĩ mà đỡ trán.

Hạ Úc Huân lặng lẽ lộ ra nụ cười đạt được, sau đó lại bắt đầu làm nũng.

“Ô ô ô..... Bảo bối a, mẹ đầu đau quá!”

“Nơi nào đau? Tiểu Bạch giúp mẹ xoa xoa!”

“Chỗ này chỗ này!”

.....

Phía trước trên ghế điều khiển, Lãnh Tư Thần nhìn hai mẹ con ấm áp yêu thương lẫn nhau, trong lòng từng đợt mềm mại đồng thời càng có nhiều chua xót.

Nếu Tiểu Huân cũng có thể làm nũng với mình như vậy, phải giảm thọ mười năm anh cũng nguyện ý.

Nhưng, cuối cùng cô lại không muốn ở trước mặt mình mở rộng cửa lòng.

Ai, không nghĩ tới anh sẽ có một ngày phải ghen tị với con trai mình như thế.

-

Nửa giờ sau, xe chạy đến Hạnh Hoa Thôn.

Đoạn đường phía trước gần nhất ở tu lộ, xe không dễ đi, Lãnh Tư Thần không đem xe khai đi vào, trực tiếp ngừng ở ven đường.

Ba người xuống xe, cùng nhau đi bộ đi phía trước mặt đi đến.

Lúc này Hạ Úc Huân đã thấm rượu, cảm thấy càng ngày càng choáng váng, nhìn trên bầu trời, lão đảo xoay mấy vòng, dùng ngón tay chỉ bầu trời đêm lẩm bẩm nói: “Ai, mình sao lại thấy được “Dạ Tinh” của Van Gogh, quay rồi quay, đầu..... Đầu thật choáng váng.....”

Đoạn đường này tình hình giao thông thật sự quá kém, ngay cả đèn đường đều không có, toàn bộ dựa vào ánh trăng tối tăm ẩn vào tầng mây,

căn bản nhìn không rõ đường.

Sau khi Hạ Úc Huân lần thứ ba thiếu chút nữa ngã vào đồng ruộng, Lãnh Tư Thần rốt cuộc không thể nhịn được nữa mà sai bước đi qua, ngồi xổm trước mặt cô, sau đó chợt đem cô cõng lên.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 639: Đình Đầu Xanh Mướt (8)

Thân thể đột nhiên bay lên không trung mất đi sự cân bằng, Hạ Úc Huân theo bản năng mà ôm lấy cổ người đàn ông duy nhất phía trước, lúc này mới không ngã xuống.

Lãnh Tư Thần khom người, nâng mông cô đem cô hướng lên lưng mình ước lượng xong, đồng thời không quên quan tâm con trai bên cạnh, nói: “Tiểu Bạch, tự con có thể chứ?”

“Con không có việc gì, Tương Nhu chú chứ chăm sóc mẹ là được rồi. Con dùng di động soi đường cho hai người.” Tiểu Bạch mở đèn pin di động, không nhanh không chậm mà đi theo bên cạnh hai người.

Ai, sớm nên như vậy! Để mẹ lộn xộn đi như vậy, đi về được đến nhà phỏng chừng cả đêm đều không về được nhà!

Đáng tiếc người khác quá nhỏ, chuyện này chỉ có thể dựa vào Tương Nhu.

Hạ Úc Huân cảm giác bị giam cầm tự do, ở trên lưng Lãnh Tư Thần giường nanh múa vuốt mà giãy giụa, trong lúc còn đang trên cổ Lãnh Tư Thần cào cào, đau đến Lãnh Tư Thần hận không thể hung hăng ở trên mông cô vỗ một cái, nhưng lại không làm được.

Cuối cùng, Hạ Úc Huân nằm bò phát hiện nơi mình nằm lại nóng hầm hập, hơi thở quanh quẩn là hơi thở khiến người ta trầm tĩnh vừa quen thuộc

vừa lạnh lẽo, dường như còn rất thoải mái, vì thế cũng liền bất động, hừ hừ ngoan ngoãn dựa vào.

Thấy cô rất cuộc an tâm, Lãnh Tư Thần cuối cùng thở dài nhẹ nhõm, bước chân trầm ổn mà đi về phía trước.

Nhưng, mới vừa đi chưa được vài bước liền nghe được bên tai truyền đến một tiếng lạnh lút mà kiêu ngạo —— “Giá!”

“.....” Sắc mặt Lãnh Tư Thần lập tức trở nên đen hơn bóng đêm dày đặc.

Tiểu Bạch cũng rất vô ngữ, thật lo lắng Tương Nhu giận dữ đừng đem mẹ ném xuống, nhanh chóng hoà giải nói: “Mẹ uống rượu là như vậy, Tương Nhu chú đừng để ý, à, thôi đi, con đoán chừng chú cũng quen rồi.....”

Lãnh Tư Thần: “.....”

Tính tình này của cô sau khi uống rượu xong, xác thật không ai rõ ràng hơn anh! Bộ dáng điên hơn anh cũng đã thấy qua rồi.....

Hạ Úc Huân đại khái bởi vì một tiếng “Giá” kia mở màn, đột nhiên bắt đầu hát ca: “A a a —— a a a —— Tây Hồ cảnh đẹp ba tháng trời! Mưa xuân như rượu liêu như yên! Hữu duyên thiên lí năng tương ngộ, vô duyên đối diện thủ nan khiên, tu mười năm mới ngồi chung thuyền, tu trăm năm mới cùng chẵn gối..... Nếu ngàn a năm a có tạo hóa..... Nếu ngàn a năm a có tạo hóa..... Nếu ngàn a năm a có tạo hóa.....”

Lãnh Tư Thần ngay từ đầu còn tưởng rằng cô quên lời, không nghĩ tới nha đầu đột nhiên ở trên vai anh đập thật mạnh một cái: “Giá, anh sao lại không hát? Mau hát đi!”“.....” Lãnh Tư Thần khe khẽ thở dài, dưới sự thúc dục bất mãn của tiểu nha đầu trên lưng, phối hợp khẽ hừ nhẹ một câu: “Bạc đầu đồng tâm ở trước mắt.....”

Hạ Úc Huân vừa lòng, tiếp tục hừ hừ: “Nếu ngàn a năm a có tạo hóa.....”

Lãnh Tư Thần: “.....”

Hạ Úc Huân: “Giá! Tiếp tục nha!”

Lãnh Tư Thần: “Bạc đầu đồng tâm ở trước mắt.....”

Hạ Úc Huân: “Lạp lạp lạp lạp lạp.....”

Lãnh Tư Thần: “Lạp lạp lạp lạp lạp.....”

Hạ Úc Huân: “Lạp lạp lạp, kéo lạp lạp lạp lạp.....”

.....

Tiểu Bạch đi theo bên cạnh không đành lòng nhìn mà đỡ đỡ trán, a, trời ạ, mẹ như vậy cậu thật không dám nhìn, mất công Tương Nhu còn phối hợp với mẹ như vậy.

Ban đêm trên đường nhỏ ven đồng ruộng, cô gái say khướt phần khởi ca hát cùng với thanh âm khàn khàn trầm thấp của người đàn ông vì như đàn tranh phối hợp với từng trận tiếng côn trùng kêu vang đêm hè, quanh quẩn dưới bầu trời đêm yên tĩnh.....

Rất nhiều rất nhiều năm sau, Lãnh Tư Thần vẫn thường xuyên nhớ lại ngày này năm này, dưới bầu trời sao này.

Nhớ tới một câu kia ngay lúc đó, bạc đầu đồng tâm ở trước mắt.....

Bạc đầu đồng tâm ở trước mắt.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 640: Đình Đầu Xanh Mướt (9)

Nếu có thể, đoạn đường nhỏ dưới ánh trăng này, anh nguyện vẫn luôn đi mãi đi mãi.....

Chỉ tiếc, thời gian không thể nào dừng lại.

Đi đến cửa sân, Tần Mộng Oanh đang cầm trong tay chiếc đèn pin đứng ở nơi đó nhìn xung quanh, thấy bọn họ vội vàng nghênh đón, cười nói: “Thật xa liền nghe được tiếng ca hát của Úc Huân, tôi nghĩ khẳng định là cô ấy đã trở về, đang chuẩn bị đi đón, đoạn đường kia đang sửa, chắc là không dễ đi! Mau vào đi!”

Lúc này Hạ Úc Huân hát đang hăng say, vẫn hưng phấn mà hát, bắt đầu có tư thế biểu diễn, vừa hát, còn vừa một hai bắt Lãnh Tư Thần phải phối hợp với cô mới chịu.

“Hôm qua như nước chảy về phía đông, cách xa ta không thể ở lại, hôm nay loạn lòng ta, nhiều ưu phiền. Rút đao chém nước nước vẫn chảy, nâng chén tiêu sầu sâu càng sâu, Minh triều thanh phong tứ phía trôi nổi..... Giá.....”

Đây là nhắc nhở Lãnh Tư Thần nên hát.

Ở trước mặt Tần Mộng Oanh, Lãnh Tư Thần thật sự có chút ngượng ngùng, nhưng không chịu nổi người nào đó nháo, chỉ có thể căng da đầu

tiếp tục hát: “Tồn tại chỉ có tân nhân cười, có ai nghe được người xưa khóc, hai chữ tình yêu, thật vất vả.....”

“Là muốn hỏi một người rõ ràng, hay là muốn giả vờ hồ đồ, biết nhiều biết ít cũng khó mà vừa lòng.....” Hạ Úc Huân hừ hừ thanh âm nhỏ dần, mí mắt càng ngày càng nặng, nhìn đáng vẻ có vẻ hát đã mệt.

“Nhìn như uyên ương hồ điệp, không biết tuổi, nhưng ai có thể thoát khỏi, bi ai trong cuộc sống.....” Lãnh Tư Thần vừa hát vừa cố sức mà đem người đặt lên giường.

Giúp cô cởi giày, vừa mới chuẩn bị đứng dậy giúp người nào đó lau một chút, cô gái trên giường mắt say lơ đãng mê ly đột nhiên ôm lấy cổ anh, ở bên tai anh nhẹ giọng thì thầm nhỏ nhẹ: “Nơi phồn hoa, uyên ương hồ điệp, ở nhân gian bay nhảy, tội gì phải vút lên trời xanh, không bằng ôn nhu ngủ chung.....”

Cùng với câu kia “Không bằng ôn nhu ngủ chung”, hơi thở mang theo mùi rượu giống như một bàn tay nhỏ ôm lấy anh.....

Lãnh Tư Thần hoàn toàn cứng lại, chỉ cảm thấy một dòng điện từ xương sống vẫn luôn len đến thần kinh não bộ, nơi nào đó trên thân thể nhanh chóng có phản ứng.....Tiểu Bạch vô ngữ mà nhìn mẹ nhà mình chơi trò lưu manh, thở dài, nhẹ nhàng đóng cửa phòng.

Một phút đồng hồ sau, Lãnh Tư Thần ra, lúc ra tới quần áo có chút hỗn độn, bước chân bất ổn, bộ dáng thoát nhìn rất chật vật.

“Mộng Oanh, phiền cô chăm sóc cô ấy một chút.” Lúc Lãnh Tư Thần nhìn cánh cửa kia, vẻ mặt như nhìn đầm rồng hang hổ.

Tần Mộng Oanh thần sắc hơi kinh ngạc, cô chưa từng nhìn thấy vẻ chật vật như vậy trên mặt Lãnh Tư Thần, không khỏi buồn cười mà lắc đầu: “Đã biết, tôi đến đây!”

Lãnh Tư Thần xoa xoa ấn đường ngồi xuống sô pha phòng khách.

Tần Mộng Oanh đi vào bếp chuẩn bị thau nước ấm, vào phòng Hạ Úc Huân giúp cô lau người.

Rất nhanh, Lãnh Tư Thần ngồi ở trên sô pha bình ổn trong cơ thể lại rung động khi nghe được thanh âm cô gái say khướt bên trong truyền ra: “Chị Mộng Oanh..... Em yêu chị yêu chị, tựa như chuột yêu gạo..... Chị Mộng Oanh, em rất yêu chị nha..... Không có chị em biết làm sao bây giờ a.....”

Lãnh Tư Thần thần sắc cứng đờ, cả khuôn mặt đều tái đi.

Hoá ra nha đầu chết tiệt kia sau khi uống say bắt được ai liền đùa giỡn người đó, nam nữ đều không cần nói!

5 năm qua anh không ở bên cạnh cô, cô đùa giỡn bao nhiêu người? Quả thực không dám nghĩ nữa!

Tiểu Bạch bên cạnh tựa hồ nhìn ra tâm tư của anh, vừa lấy ra một hộp sữa bò đưa cho anh, vừa nói: “Số lần mẹ uống rượu không nhiều lắm, trừ phi là ngày tương đối đặc thù, ví dụ như sinh nhật con, mẹ mới có thể uống một chút rượu, uống xong nhiều lắm ôm con, Niếp Niếp, còn nói vài lời say với dì Nguyệt, đây vẫn là lần đầu tiên con nhìn thấy mẹ say hoàn toàn như vậy.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 641: Đỉnh Đầu Xanh Mướt (10)

Tiểu Bạch vừa dứt lời, bên trong lại truyền đến thanh âm của Hạ Úc Huân ——

“Rút đao chém nước nước vẫn chảy, nâng chén tiêu sầu sầu càng sầu, rượu không say người người tự say……”

Được, từ buổi biểu diễn biến thành đọc diễn cảm thơ.

“Tiểu Bạch, con đi ngủ đi!” Lãnh Tư Thần hướng con trai nói.

Tiểu Bạch xoa xoa đôi mắt, đáp: “Uhm, Tương Nhu chú cũng sớm trở về nghỉ ngơi.”

Lãnh Tư Thần gật đầu: “Chú và dì Nguyệt của con nói vài câu rồi sẽ về.”

“A.” Tiểu Bạch ngáp một cái, đầu tiên là tiến vào phòng Hạ Úc Huân nói một tiếng ngủ ngon, sau đó chuẩn bị đi tắm rửa một cái sau đó ngủ.

“Cần chú kể chuyện xưa cho con không?” Lãnh Tư Thần hỏi một câu.

Anh biết Tiểu Bạch mỗi buổi tối đều phải nghe Hạ Úc Huân kể chuyện xưa mới có thể ngủ, nhưng đêm nay nhìn dáng vẻ Hạ Úc Huân khẳng định không cách nào kể chuyện cho cậu.

Tiểu Bạch vừa lục ra đồ ngủ đi tắm rửa vừa quay đầu cười nói: “Không cần đâu, không phải có mẹ ca hát sao?”

Lãnh Tư Thần cũng một trận bật cười.

Tiểu Bạch tắm rửa xong ra, hướng anh nói tiếng ngủ ngon liền vào nhà đi ngủ, lúc này Tần Mộng Oanh vừa lúc lau người cho Hạ Úc Huân xong ra tới.

Phơi xong khăn lông, Tần Mộng Oanh rót cho Lãnh Tư Thần ly nước, sau đó ngồi xuống sofa bên cạnh anh. Tựa hồ là biết Lãnh Tư Thần có chuyện muốn nói với mình.

“Bác sĩ Tần, Tiểu Huân cô ấy.....” Thanh âm Lãnh Tư Thần dừng một chút, tựa hồ là đang cân nhắc từ từ: “Cô ấy mấy năm nay như thế nào vượt qua?”

“Như thế nào vượt qua...” Tần Mộng Oanh biết thân phận mình Lãnh Tư Thần khẳng định là biết sớm nhất, cũng không có ý muốn dấu diếm, trầm ngâm vài giây chậm rãi mở miệng nói: “Ngoại trừ thời gian đầu thống khổ, sau mấy năm, đều xem như không tồi, thời gian 5 năm này, cô ấy chỉ phát bệnh hai lần, vẫn là chuyện ba năm trước đây.....”

“Phát bệnh?” Ánh mắt thanh tuấn của Lãnh Tư Thần lập tức nhíu lại.

“Đúng vậy, bởi vì ba cô ấy chết, hai năm đầu, áp lực trong lòng cô ấy vô cùng lớn. Thẳng đến khi Tiểu Bạch lớn lên hiểu chuyện chút, cô ấy mới dần dần bắt đầu khôi phục. Anh biết đó, cậu nhóc kia đặc biệt biết dỗ người khác, Úc Huân vẫn luôn không có biện pháp với cậu nhóc. Đứa bé kia..... Tựa như Úc Huân thường nói, đại khái thật là Tiểu Thiên sứ trời cao phái tới cứu cô ấy.....”

“.....” Lời này, Lãnh Tư Thần nghe xong trong lòng vừa tự hào lại vừa chua xót.

“Bất quá, Tiểu Bạch cũng không gây ít phiền toái cho Úc Huân, tình huống của Niếp Niếp và Tiểu Bạch cũng gần như nhau!” Tần Mộng Oanh

cười cười bổ sung.

“Phiền toái?” Tuy rằng lúc Tần Mộng Oanh nói lời này ngữ khí nhẹ nhàng, nhưng vẻ mặt Lãnh Tư Thần vẫn lập tức trở nên khẩn trương.

Tần Mộng Oanh bất đắc dĩ mà thở dài nói: “Đúng vậy! Bởi vì khuôn mặt cậu nhóc quá quá xuất sắc, tôi và Úc Huân vì che dấu thân phận lại không thể không giả xấu, hai bên tương phản quá lớn, ngay từ đầu thậm chí còn có người nói chúng tôi lừa bán trẻ em.....”

“Sau đó thì sao?” Lãnh Tư Thần nghe đến nhập thần.

“Sau đó đều là Nam Cung tiên sinh giải quyết. Mấy năm nay ông ấy thật sự giúp chúng tôi rất nhiều.” Tần Mộng Oanh tự đáy lòng mà nói.

“.....” Lãnh Tư Thần trầm mặc không nói. 5 năm này, anh bỏ lỡ quá nhiều.

Qua một lúc lâu, thanh âm anh mới có chút nghẹn lại mà mở miệng: “Bác sĩ Tần, cảm ơn cô, cảm ơn cô mấy năm nay ở bên cạnh mẹ con bọn họ!”

Tần Mộng Oanh mỉm cười, đáp: “Đừng nói như vậy, tôi và Úc Huân là làm bạn với nhau mà.”

Lãnh Tư Thần nghe vậy chần chờ hỏi một câu: “Thứ cho tôi mạo muội hỏi một câu, cô năm đó rời đi là bởi vì.....? Theo tôi được biết, ba nuôi cô mấy năm nay vẫn luôn tìm cô.”

Lãnh Tư Thần vừa dứt lời, vẻ dịu dàng trên mặt Tần Mộng Oanh lập tức trở nên đậm đặc, trong giọng nói thậm chí mang theo một tia trào phúng: “Tìm tôi làm cái gì? Ông ấy có nhà, có vợ, cũng có con gái.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 642: Ham Muốn Chiếm Hữu (1)

Trước đó Lãnh Tư Thần liền cảm thấy nguyên nhân Tần Mộng Oanh rời đi chỉ e không phải chỉ đơn giản vì cảm tình như vậy, hiện tại xem ra, anh quả nhiên không đoán sai.

Tần Mộng Oanh tiếp tục nói, thanh âm có chút mờ ảo: “Mấy năm nay tôi sống rất tốt, quan trọng nhất chính là rất bình tĩnh. Không cần mỗi ngày phải suy nghĩ lòng người phức tạp, có thể chuyên tâm nghiên cứu Đông y thứ làm tôi thấy hứng thú, ở nơi non xanh nước biếc mở một cửa hàng thuốc nhỏ, ngày thường khám bệnh xong, liền đi chăm sóc vài mẫu thảo dược.....

Đại khái cũng chỉ có sống yên bình như vậy, trong hoàn cảnh ở ẩn như thế.....

Tôi mới có thể thuyết phục chính mình, thanh thần ổn định mà mang theo Niếp Niếp sống cuộc sống của chính mình. Nếu không.....”

Nói tới đây, thanh âm của Tần Mộng Oanh tức khắc lạnh xuống: “Nếu không, tôi sợ tôi sẽ làm ra chuyện gì mà không màng tới hậu quả...”

Tần Mộng Oanh gần như lầm bầm lầu bầu nói Lãnh Tư Thần cũng chưa nghe xong toàn bộ, bất quá cũng ít nhiều đoán được một chút manh mối.

Anh không có hứng thú dò xét riêng tư của người khác, cho nên không nghĩ sâu xa, giờ phút này, anh chỉ cần làm một người nghe.

“Xin lỗi, tự nhiên lại nói nhiều với anh như vậy.” Tần Mộng Oanh phản ứng lại, có chút xin lỗi mà hướng anh cười cười.

Đại khái là bởi vì những điều này với người ngoài xem ra là hồ ngôn loạn ngữ, nhưng chỉ có Lãnh Tư Thần người có tâm tư như vậy mới ít nhiều có thể nghe hiểu một chút, nhưng lại sẽ không truy đến cùng, cho nên cô lại bất tri bất giác mà nói với anh những lời chưa bao giờ nói ở trước mặt ai lại còn nói nhiều như vậy.

“Bác sĩ Tần, tôi không biết cô gặp chuyện gì, bất quá, ngày sau phạm là có nơi nào cần đến Lãnh Tư Thần tôi, cô cứ việc mở miệng!” Thần sắc Lãnh Tư Thần trịnh trọng mà nói.

“Cám ơn, nếu thực sự có lúc ấy, tôi sẽ không khách khí với anh.”

-

Lãnh Tư Thần trước khi về đi nhìn Hạ Úc Huân, Tần Mộng Oanh đã thay quần áo cho cô, lúc này buổi biểu diễn cùng đọc diễn cơm thơ rất cuộc xong rồi, đang nằm ở trên giường ngủ thành hình chữ X.

Lãnh Tư Thần bất đắc dĩ mà lắc lắc đầu, kéo chăn bị cô đá đến đuôi giường giúp cô đắp lên bụng để tránh cảm lạnh, sau đó hơi nghiêng người, bàn tay to vén tóc mái trên trán cô ra, hôn nhẹ một cái.

“Bà xã, ngủ ngon.”

Anh nhẹ bước chân rời đi, đóng cửa phòng, lại đi qua phòng Tiểu Bạch, thấy cậu nhóc cũng ngủ ngon lành, nói tiếng ngủ ngon, lúc này mới lưu luyến mà rời đi.

-

Sáng sớm hôm sau.

Nghiêm Tử Hoa như thường lệ đích thân đến Hạnh Hoa Thôn đón Hạ Úc Huân đi làm, kết quả, mới vừa đi đến sân liền gặp cả người.

“Ách, đây là tình huống như thế nào a? Anh đi nhầm nơi sao?”

Nghiêm Tử Hoa ngỡ ngác mà lui về phía sau một bước nhìn biến số nhà, xác định không đi nhầm mới kinh sợ mà một lần nữa đi vào.

Vì cái gì sáng sớm như vậy Lãnh Tư Thần sẽ xuất hiện ở chỗ này? Không chỉ có như thế, ngay cả con trai cũng mang theo tới!

Nghiêm Tử Hoa không biết Tiểu Bạch tối hôm qua là ngủ ở nơi này, tất nhiên nghĩ Lãnh Tư Thần mang đến, vì thế trong lòng hồ nghi càng sâu, có người mang con trai yêu đương với cô nương nhà người ta sao?

Đều nói Lãnh Tư Thần người này hành sự quỷ quyệt, thần bí khó lường, anh hôm nay xem như được chứng kiến rồi.

“Chào buổi sáng Nghiêm Phó tổng.” Thấy người đàn ông đứng ở cổng lớn chần chừ không vào, Lãnh Tư Thần đang ngồi ở đằng ghế nhàn nhã đọc báo vẻ mặt cực kỳ tự nhiên mà mở miệng nói một câu.

“Ách, chào buổi sáng Lãnh tổng

“Nghiêm Phó tổng sớm như vậy lại đây, có gì phải làm sao?” Lãnh Tư Thần nhấp ngụm trà, khách khí hỏi.

“.....” Nghiêm Tử Hoa yên lặng lau mồ hôi, ngữ khí này sao giống như anh ta là chủ nhân nơi này thế nhỉ?

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 643: Ham Muốn Chiếm Hữu (2)

“Khụ, tôi là tới đón đại tiểu thư đi làm.” Nghiêm Tử Hoa đúng sự thật trả lời.

“Nghiêm Phó tổng đường đường tổng giám đốc một tập đoàn đa quốc gia, lại phải đích thân làm tài xế, không khỏi quá không biết trọng dụng nhân tài rồi.” Lãnh Tư Thần dùng nắp gạt gạt lá trà, sâu kín mà nói.

“Đâu có đâu có, đây là chuyện thuộc trách nhiệm của tôi, bất quá nếu sớm biết Lãnh tổng ở đây, tôi hôm nay liền lười biếng một chút rồi, ha ha.....” Nghiêm Tử Hoa thực thức thời mà trả lời.

.....

Ai, Tương Nhu cái bình dấm chua này!

Tiểu Bạch bên cạnh đang uống sữa bò nhìn hai người đàn ông cách đó không xa, vô ngữ mà lắc đầu, sau đó đi vào trong phòng gọi mẹ rời giường.

Chờ Tiểu Bạch đem mẹ đánh thức trở lại sân, quả nhiên, người đàn ông vừa rồi đã không còn nữa.

“Mẹ con tỉnh rồi sao?” Lãnh Tư Thần thần sắc tự nhiên như người không có việc gì hỏi, giống như người vừa rời lòng dạ hẹp hòi ý thế hiếp người đuổi tình địch tiềm tàng kia không phải mình.

“Dậy rồi, bắt quá theo kinh nghiệm của con mẹ sẽ nằm lại trên giường năm phút đồng hồ.” Tiểu Bạch nhún nhún vai.

Quả nhiên, một phút cũng không kém, sau năm phút đồng hồ, Hạ Úc Huân mặc áo ngủ, đầu tóc bù xù, như du hồn từ trong phòng lắc lư ra tới. Trong miệng còn lẩm bẩm lẩm bầm không ngừng nhắc mãi không muốn đi làm không muốn đi làm không muốn đi làm.....

Vươn vai, xoa xoa đôi mắt còn buồn ngủ.....

Giây tiếp theo, lúc nhìn rõ người đàn ông bá chiếm ghế dựa chuyên dụng trong sân của cô, trên mặt cô lộ vẻ sững sốt ước chừng mười giây đồng hồ mới phản ứng lại đây là đang thật chứ không phải nằm mơ: “Anh soa lại ở chỗ này? Nghiêm Phó tổng đâu?”

Mỗi ngày lúc này ở bên ngoài chờ cô hẳn là Nghiêm Tử Hoa mới đúng.....

“Vừa mới tới, anh bảo anh ta đi rồi.” Lãnh Tư Thần một bộ đương nhiên trả lời.

“Anh soa lại bảo anh ấy đi?” Hạ Úc Huân không vui hỏi.

“Anh lại đón Tiểu Bạch, nhân tiện đưa em đến công ty luôn.” “Anh đón Tiểu Bạch là được rồi, tôi không cần anh đưa.” Khuya cũng nhìn thấy anh, sớm cũng nhìn thấy anh, thật là đủ rồi.

“Em cảm thấy mỗi ngày phiền toái một người ngoài đón đưa em vậy thích hợp sao?” Lãnh Tư Thần sắc mặt hơi lạnh.

Hạ Úc Huân tức giận mà trừng anh một cái: “Vậy anh thì thích hợp? Anh cũng là người ngoài!”

“Anh là người nhà.”

“.....”

Hạ Úc Huân vốn dĩ bức bối rời giường, lúc này càng là một bụng tức giận, đang muốn nhịn không được cùng tên kia cãi vã, bên cạnh truyền đến lời nhắc nhở có nề nếp của Tiểu Bạch bảo bối—

“Mẹ, ngoại trừ trên đường phải mất nửa giờ, mẹ còn lại hai mươi phút rửa mặt đánh răng thay quần áo ăn sáng..... Lúc con nói chuyện đã qua một phút đồng hồ, bây giờ còn có mười chín phút.....”

Hạ Úc Huân lập tức kêu rên một tiếng chạy như bay đi rửa mặt.

Rửa mặt xong, lúc chọn quần áo cô lại tái phát chứng khó khăn khi lựa chọn, cuối cùng bất tri bất giác tràn đầy một giường quần áo.

Những quần áo này đều là lúc trước Nghiêm Tử Hoa chuẩn bị cho cô, bởi vì chuẩn bị quá nhiều, các loại kiểu dáng đều có, cô nhìn đến mắt đều hoa cũng không biết mặc bộ nào thì thích hợp.

Ngày đầu tiên cô mặc bộ tây trang đen kia tương đối chính thức cũng tương đối trưởng thành vẫn là Nghiêm Tử Hoa chọn cho cô, y quán của chị Mộng Oanh mở cửa sớm, lúc này hẳn đã đi làm.....

“Mẹ, mẹ đã xong chưa? Chỉ có năm phút đồng hồ.....” Ngoài cửa, Tiểu Bạch nhắc nhở.

“Nhanh nhanh, bảo bối, giúp mẹ gói bữa sáng lại, trên đường đi mẹ ăn!”
Hạ Úc Huân vội vã mà nói.

“Mẹ yên tâm, đã đóng gói xong.” Đã sớm biết cô sẽ như vậy.....

Ngay lúc Hạ Úc Huân sắp gói nát đầu chuẩn bị tùy tiện chọn một bộ chính trang, phía sau cửa phòng đột nhiên bị đẩy ra, Lãnh Tư Thần chậm rãi dạo bước đi đến.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 644: Ham Muốn Chiếm Hữu (3)

“Anh tiến vào làm gì? Mau đi ra! Tôi hiện tại không rảnh quan tâm anh!” Hạ Úc Huân cũng bất chấp lúc này trên người mình chỉ mặc một chiếc áo ngực, phía dưới là một chiếc quần đùi trắng, nhanh chóng tiếp tục quay cuồng trong tủ quần áo.

Cô nhớ rõ có một bộ kiểu dáng tương đối giống bộ ngày hôm qua, đầu mất rồi.....

A, rốt cuộc tìm được rồi!

Đang chuẩn bị cầm đi thay, quay người lại đụng phải một lồng ngực ấm áp.

Lãnh Tư Thần không biết khi nào đã đứng sau cô, cánh tay dài lướt qua đỉnh đầu cô, ở tủ quần áo dùng không đến ba giây tùy tay chọn một bộ váy liền ôm eo màu champagne đưa cho cô, nói: “Mặc cái này.”

“Cái này..... Có thể quá không trang trọng hay không?” Hạ Úc Huân ghét bỏ, rõ ràng không tin vào ánh mắt anh.

“Em đã từng gặp chủ nào mỗi ngày đều mặc đồng phục giống những nhân viên khác hay chưa?” Tiểu nha đầu, cư nhiên còn ghét bỏ ánh mắt của mình!

“Ừm.....” Hạ Úc Huân đã không có chủ ý, nửa tin nửa ngờ mà tiếp nhận váy Lãnh Tư Thần chọn, nói: “Tôi thử xem, anh đi ra ngoài!”

Lãnh Tư Thần không có động, mà nhướn đầu mày, nói: “Em xác định muốn anh đi ra ngoài!”

“Vô nghĩa! Chẳng lẽ anh còn ở trong này ăn tết à!”

“Được rồi! Chờ lát nữa em đừng xin anh tiến vào!” Con người Lãnh Tư Thần hiện lên một nụ cười ý vị không rõ.

“Tôi điên rồi xin anh tiến vào.....” Hạ Úc Huân chỉ xem như anh vừa ngáp, trực tiếp đem anh đẩy ra ngoài, sau đó nhanh chóng thay quần áo.

Sau khi thay quần áo xong, dùng lược chải xong tóc quần thật dài, Hạ Úc Huân có chút kinh ngạc mà nhìn mình trong gương, một bộ váy liền ôm eo màu champagne vô cùng đơn giản không có bất cứ trang sức gì, cứ nhiên khiến cả người cô thoát nhìn có khí chất như vậy, hơn nữa là khí chất tao nhã trí thức nhất.

Lãnh Tư Thần thẳng nhai này đôi mắt có cần phải có độc như vậy hay không?

Bộ này đặt trong một đồng quần áo cực kỳ không đáng chú ý, cô thậm chí cũng chưa phát hiện có bộ váy này, mà anh lại chỉ cần ba giây đồng hồ liếc mắt một cái chọn trúng nó. Ai, thật là tức chết người!

Nhưng mà, còn có một chuyện làm cô càng giận hơn.....

Sau vài giây do dự, Hạ Úc Huân khuất nhục mà mở cửa ra, hướng ra sân gọi một tiếng Lãnh Tư Thần: “Lãnh Tư Thần, cái kia..... Anh vào đây một chút!”

Lãnh Tư Thần khóe miệng khẽ nhếch, sớm đã đoán trước, vốn định trêu chọc vài câu, bất quá lo lắng đem nha đầu này chọc cho xù lông, vì thế không nói gì, buông tờ báo đứng dậy ngoan ngoãn đi qua.

Vào phòng.

“Phiền anh, giúp tôi đem dây lưng phía sau kéo lên một chút.....” Thời gian thật sự sắp không kịp, Hạ Úc Huân đành phải co được dẫn được một phen xin anh hỗ trợ.

“Nguyện ý cống hiến sức lực.” Lãnh Tư Thần khẽ cười một tiếng, dạo bước đến sau lưng cô, ngón tay cũng không biết như thế nào thao tác vài cái, dây lưng thiết kế phức tạp phía sau rất nhanh đã được anh xen kẽ kéo xong hơn nửa còn kết lại thành nơ xinh đẹp.

Chiếc váy này nhìn đơn giản, nhưng kỳ thật tâm tư thiết kế đều ở sau lưng, Lãnh Tư Thần thẳng nhai này đã sớm biết, cho nên trước đó mới nói những lời kia.

Quả nhiên cùng thẳng nhai này giao thiệp một phút một giây đều không thể thiếu cảnh giác, quả thực là nhà đào hàm chuyên nghiệp.

Lòng bàn tay người đàn ông vô tình đụng chạm vào da thịt cô cảm giác được trên người cô mẫn cảm nổi lên một tầng da gà thật nhỏ.

“Được chưa?” Cảm giác sau lưng một lúc lâu không có động tác, Hạ Úc Huân hỏi.

“Uhm.” Thanh âm người đàn ông có chút khàn khàn.

Hạ Úc Huân xoay người, thấy ánh mắt người đàn ông nặng nề nhìn chăm chăm mình, bị anh nhìn đến có chút sợ hãi, nhin không được kiểm tra mình từ trên xuống dưới, hỏi: “Anh nhìn chăm chăm tôi làm gì? Không đứng chỗ nào sao?”

Đang hồ nghi, vừa dứt lời, cánh tay người đàn ông đột nhiên vòng ra sau lưng cô, vừa kéo, đem dây lưng vừa khóa xong kéo ra.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 645: Ham Muốn Chiếm Hữu (4)

Đang hồ nghi, vừa dứt lời, cánh tay người đàn ông đột nhiên vòng ra sau lưng cô, vừa kéo, đem dây lưng vừa khóa xong kéo ra.....

Hạ Úc Huân che sau lưng lại, mặt đầy dấu chấm hỏi: “Anh làm gì?”

“Đừng đi làm!” Người đàn ông nắm bả vai cô, dùng sức đem cô đè mạnh ngồi trở lại trên giường, con người nhìn cô chăm chăm sóng ngầm không rõ bắt đầu khởi động.

“Gì?” Hạ Úc Huân không hiểu ra sao.

“Để Nam Cung Lâm tìm người thừa kế khác!” Gợn sóng trong mắt người đàn ông càng ngày càng chảy xiết, tựa hồ giây tiếp theo có thể từ một cơn sóng đem người ta cuốn vào ngay cả bóng cũng không dư thừa.

“..... A?” Hạ Úc Huân vẫn trong trạng thái mơ hồ, hoàn toàn không hiểu thẳng nhãi này một giây trước còn đang bình thường, sao sau một giây nói biến sắc liền biến sắc, còn biến hóa khiến cô không thể hiểu được.

“Lâm Na, Nam Cung Mặc, Nghiêm Tử Hoa..... Hoặc là tùy tiện ai đều có thể!” Lực người đàn ông ấn bả vai cô càng ngày càng nặng.

Hạ Úc Huân bị anh nắm có chút đau, không kiên nhẫn mà tránh một chút, nói: “Lãnh Tư Thần, anh rốt cuộc lại đang phát điên cái gì? Mau giúp tôi cài lại! Tôi sắp không kịp đi làm rồi!”

Lúc này, ngoài cửa Tiểu Bạch tận chức tận trách mà lại tới báo giờ.

“Mẹ, năm phút đồng hồ đã qua.”

Hạ Úc Huân vội vàng đứng lên, chuẩn bị thật sự không được thì sẽ đổi bộ quần áo khác, nhưng Lãnh Tư Thần lại dùng sức đem cô ấn trở về, ngữ khí nguy hiểm mà lập lại: “Nói không được đi làm!”

“Lãnh Tư Thần! Anh đủ chưa! Tôi có thù oán gì với anh, anh một hai phải cùng tôi đối nghịch!” Hạ Úc Huân vô ngữ.

“Mẹ, Tương Nhu..... Các người đang cãi nhau sao?” Ngoài cửa, thanh âm Tiểu Bạch có chút bất an.

Hạ Úc Huân lúc này mới nhịn tức giận, đáp: “Bảo bối, chúng ta không có cãi nhau. Đi ra sân chờ mẹ một lát, mẹ lập tức liền ra!”

“A, được rồi...” Cậu nhóc đành phải lưu luyến từng bước mà đi ra.

Phòng trong, hai người vẫn giằng co.

Ngay lúc Hạ Úc Huân lần thứ ba bị Lãnh Tư Thần ấn trở về, cô rút cuộc nổi giận, một bàn tay đè bả vai Lãnh Tư Thần, một bàn tay ấn ở eo anh, sau đó đột nhiên dùng sức, vị trí hai người trong nháy mắt trao đổi.

Giây tiếp theo, Lãnh Tư Thần đã bị cô đè lên trên giường.

Hạ Úc Huân lạnh lùng bao phủ lên người anh, trên cao nhìn xuống, gần từng chữ một nói: “Lãnh Tư Thần, anh muốn điên thì điên một mình đi, bà cô không rảnh bồi anh đâu!”

Nói xong liền trực tiếp đứng dậy, chuẩn bị thay quần áo.

Kết quả, vừa mới xoay người, sau lưng căng thẳng, tựa hồ là dây lưng vấy bị ai đó kéo lại.

“Lãnh Tư Thần.....” Ngữ khí Hạ Úc Huân đã cực kỳ không kiên nhẫn, giây tiếp theo, lại phát hiện anh tựa hồ là một lần nữa muốn giúp cô cài dây lưng.

Tên này..... Quả thực bệnh tâm thần.....

Hạ Úc Huân vừa chửi thầm vừa xoay người, đang muốn mắng chửi người, lại nhìn thấy người nào đó vừa rồi còn vẻ mặt sát khí như Diêm Vương, giờ phút này lại gục đầu xuống giường như chú chó con bị chủ nhân vứt bỏ, toàn thân đều tối tăm, cùng với hơi thở ủy khuất.....

Không sai, ủy khuất.....

Hạ Úc Huân: “.....”

Ha, anh còn ủy khuất, vẫn luôn quấy rối, vẫn luôn nổi điên, vẫn luôn không thể hiểu được chẳng lẽ không phải anh sao?

Thằng nhãi này rốt cuộc là đang ủy khuất cái gì a.....

Bất quá, Lãnh Tư Thần như vậy, so với Lãnh Tư Thần vĩnh vào hung hăng làm cô vô thố.

Hạ Úc Huân nhất thời thật đúng là không biết nên làm cái gì bây giờ, ngay cả sắp tgreek giờ làm cũng quên mất.

“Anh rốt cuộc đang nháo cái gì?” Ngữ khí Hạ Úc Huân ba phần thỏa hiệp, bảy phần bất đắc dĩ.

Một lát sau, cô nghe được Lãnh Tư Thần mơ hồ không rõ mà nói một câu ——

“Sớm biết sẽ chọn cho em một bộ quần áo khó coi.....”

Hạ Úc Huân: “.....”

Chỉ vì thế?

Đầu óc của người đàn ông này, cô cũng phục.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 646: Ham Muốn Chiếm Hữu (5)

Lăn lộn sáng sớm, cuối cùng cũng thuận lợi chạy tới công ty.

Để tránh bị người khác nhìn thấy, cô bảo Lãnh Tư Thần dừng lại ở ven đường cách công ty ba trăm mét, sau đó tự mình đi bộ đến.

Cũng may xe công ty cho cô cuối tuần sau có thể tới rồi, về sau không cần lại lo lắng đề phòng.

“Chào buổi sáng Tiểu thư!”

“Tiểu thư buổi sáng tốt lành!”

.....

Nhân viên vẫn như trước cùng cô chào hỏi, bất quá vẻ mặt rõ ràng nhìn qua không có vẻ như lâm đại địch của ngày hôm qua.

Không biết là bởi vì đã có chút quen mặt, hay là vì Lãnh Tư Thần chọn cho cô bộ quần áo này tương đối bình dị gần gũi.

Hạ Úc Huân không biết cũng đúng, cô chân trước mới vừa vào văn phòng, bên ngoài liền bàn tán xôn xao.

“Các người phát hiện không? Đại tiểu thư hôm nay thật đẹp a!”

“Vô nghĩa! Đương nhiên phát hiện! Rõ ràng chỉ là một bộ trang phục rất bình thường, lên người hiệu quả sao lại tốt như vậy, nhất định rất đắt tiền!”

“Mặc kệ là quần áo gì, cũng phải xem ai mặc! Cho người, người có thể mặc ra được hiệu quả này sao?” Cô gái vừa nói vừa vẽ ra chữ S ở không trung.

“Ngày hôm qua còn chưa cảm giác được, hôm nay vừa thấy dáng người thật sự quá mức bình thường!”

“Ta quyết định thề sống chết nguyện trung thành với đại tiểu thư!” Bên cạnh đột nhiên có chàng trai vẽ mặt trịnh trọng thề.

“Tôi cũng vậy!”

“Tôi cũng!”

“Bàì!”

Mặt sau một đám người sôi nổi phụ họa.

“Các người mấy tên đàn ông, sao lại thay đổi sắc mặt nhanh như vậy? Ngày hôm qua không phải còn nói đại tiểu thư quá nghiêm túc, khẳng định là nữ ma đầu sao?”

“Ai nói?”

“Ai nói? Dù sao tôi cũng chưa nói!” “Tôi cũng chưa nói nha!”

.....

-

Thấy Hạ Úc Huân tới, Nghiêm Tử Hoa gõ cửa văn phòng đi vào.

“Tiểu thư cô đã đến rồi.” Nghiêm Tử Hoa không có nói chuyện hồi sáng.

“Uhm.” Hạ Úc Huân hơi có chút xấu hổ, cô biết Nghiêm Tử Hoa khẳng định rất hiếu kì quan hệ giữa mình và Lãnh Tư Thần rốt cuộc là gì, bất quá cô thật đúng là không thể nào giải thích nổi.

“Đây là lịch trình hôm nay, ngài xem một chút, có vấn đề gì có thể tìm tôi bất cứ lúc nào. Còn nữa, xe công ty, cuối tuần sau là có thể đi cửa hàng 4S lấy ra.” Nghiêm Tử Hoa nhất nhất hội báo.

“Được, tôi đã biết, anh vất vả rồi.”

“Đây là việc tôi nên làm.” Nghiêm Tử Hoa nói một câu, sau đó xoay người đi ra ngoài, vừa ra đến trước cửa cảm lòng không được mà liếc mắt nhìn cô gái ngồi trước bàn làm việc một cái.

Dù sao cũng là đàn ông, với mỹ nữ đều có một loại lực chú ý tự nhiên, đương nhiên Nghiêm Tử Hoa cũng không ngoại lệ.

Hạ Úc Huân đã từng đề cập với anh, cô ngày thường mặc quần áo đều là tùy theo lòng mình, cho nên không hiểu rõ trong vòng lẫn lộn này phải mặc như thế nào thì thích hợp, lo lắng sẽ bị chê cười.

Vốn dĩ anh còn chuẩn bị mới cho cô một nhà tạo mẫu chuyên nghiệp, hôm nay thấy cô như vậy, tựa hồ là không cần.

Bộ trang phục này kiểu dáng kỳ thật rất bảo thủ, không lộ ngực váy cũng không ngắn, chỉ là trên cơ sở kinh điển thiết kế thêm mắt rồng, nhưng lại tôn lên toàn bộ ưu điểm của cô, ***** thon dài.

Ngày đầu tiên là vì lập uy, cho nên cần phải mặc ổn trọng trưởng thành một chút, nhưng ngày hôm sau thì không cần, những chi tiết rất nhỏ này kỳ thật cũng rất quan trọng, nhưng anh dù sao cũng là đàn ông, không có khả năng chú ý nhiều như vậy, mà cô không cần mình nhắc nhở liền chọn được một bộ trang phục thích hợp như vậy, hẳn không chỉ là trùng hợp.....

Nghiêm Tử Hoa đột nhiên liền nghĩ tới sáng hôm nay nhìn thấy Lãnh Tư Thần, tựa hồ là tìm được đáp án rồi.....

-

Hôm nay công việc hơi nhiều hơn một chút, Hạ Úc Huân đang chuyên chú mà bận rộn, đột nhiên nhận được một cuộc điện thoại.

Màn hình di động hiển thị ba chữ “Thâm Diệu An”.....

Ngày đó ở yến hội, cô và hắn có trao đổi số điện thoại.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 647: Ham Muốn Chiếm Hữu (6)

Hạ Úc Huân đau đầu không thôi mà đê đê thái dương, nghĩ vẫn là nên nghe máy.

“Alo, Thẩm công tử.”

“Nam Cung tiểu thư, tôi đưa hoa nhận được rồi chứ?”

“Nhận rồi.....”

“Thích chứ?”

“Tôi nghĩ, không có cô gái nào không thích hoa, chỉ là, Thẩm công tử ngài cũng đưa quá nhiều rồi.” Hạ Úc Huân dùng ngữ khí vui đùa nói.

“Cô thích thì được rồi.” Thẩm Diệu An bên di động cười khẽ một tiếng, nói: “Biết cô ngày hôm qua ngày đầu tiên nhiệm buổi tối công ty khẳng định có liên hoan, cho nên liền không quấy rầy cô, thế nào, tối hôm nay rảnh chứ? Có thể nể mặt cùng tôi dùng bữa tối được chứ?”

Mục đích Thẩm Diệu An gọi điện thoại cho cô và dự đoán trước đó của cô không sai biệt lắm.

Hạ Úc Huân xoay bút trong tay, con người cũng xoay chuyển, ngay sau đó chậm rãi mở miệng nói: “Thẩm công tử, ngài đây là coi trọng tôi sao?”

Đầu bên kia di động đột nhiên không có thanh âm, phỏng chừng là Thẩm Diệu An không dự đoán được cô sẽ trực tiếp như vậy.

Đại khái là qua năm giây sau, Thẩm Diệu An mới có hứng thú mở miệng nói: “Nam Cung tiểu thư quả nhiên không giống người thường, không sai, tôi xác thật rất thích cô. Nam Cung tiểu thư chẳng lẽ không cảm thấy hai chúng ta rất xứng đôi, là duyên trời tác hợp sao?”

Hạ Úc Huân cười cười, đáp: “Những lời này của Thẩm công tử tôi chỉ sợ là không dám gật bừa.”

“Có ý tứ gì?” Thanh âm Thẩm Diệu An hơi trầm xuống chút.

Hạ Úc Huân không nhanh không chậm mà mở miệng nói: “Không đối gạt Thẩm công tử, tình huống nhà tôi anh cũng rõ ràng, giữa em trai tôi và ba tôi có chút hiểu lầm, quan hệ trong nhà không tốt lắm, hiện tại tự mình ở bên ngoài mở công ty, hiện giờ công ty chỉ có thể dựa vào tôi, mà tôi dù sao cũng là phụ nữ, chung quy là phải gả cho người. Cho nên, tôi đối với chồng tương lai của mình có một yêu cầu đặc biệt, mà yêu cầu này, Thẩm công tử tuyệt đối không cách nào thỏa mãn, cho nên.....”

“Yêu cầu? Yêu cầu gì, cô cứ nói xem!” Thẩm Diệu An một bộ “Không có yêu cầu gì bốn thiếu gia không đáp ứng được”.

“Ở rể.” Hạ Úc Huân nói hai chữ.

Vừa dứt lời, di động bên Thẩm Diệu An quả nhiên không hé răng.

Cái lý do cự tuyệt Thẩm Diệu An này Hạ Úc Huân cũng là vào tiệc rượu tối ngày hôm qua đã được gợi ý, hiện tại vừa lúc dùng để ngăn Thẩm Diệu An.

Thẩm Diệu An là độc đinh của Thẩm gia, sao có thể ở rể, cho nên, hai người bọn họ không phải duyên trời tác hợp, mà là chú định không có khả

năng ở bên nhau.

Cái lý do hợp tình hợp lý này, hẳn cho dù muốn bới móc, cũng không có chỗ bới.

“Cho nên, Thẩm công tử, thực xin lỗi.” Hạ Úc Huân nói xong liền trực tiếp cúp máy, không quan tâm phản ứng của người đàn ông bên kia điện thoại.

Cũng may, lúc sau Thẩm Diệu An cũng không gọi lại.

Hạ Úc Huân cho rằng xem như thu phục một vấn đề khó giải quyết, nào biết, mười phút sau, cô đột nhiên nhận được một cuộc gọi nội tuyến.

Thư ký có chút khó xử mà mở miệng nói: “Tiểu thư, có chuyển phát nhanh của ngài.....”

Hạ Úc Huân trong lòng lập tức nổi lên một tia dự cảm không hay, quả nhiên, giây tiếp theo liền nghe được thư ký tiếp tục nói: “Là Thẩm công tử sai người đưa tới hoa oải hương..... Dưới lầu cơ hồ tràn đầy một phòng.....”

Hạ Úc Huân không cần nhìn cũng có thể tưởng tượng ra tình hình lúc này dưới lầu, than nhẹ một tiếng nói: “Từ chối nhận.”

“Dạ, được, tôi liền nói với anh ta.....”

“Thật ngại quá anh trai này, chủ chúng tôi nói không nhận, anh vẫn là dọn về đi thôi! Ai..... Anh đừng..... Các người đừng như vậy a.....”

Nghe được thanh âm hoảng loạn của thư ký bên kia, Hạ Úc Huân hỏi: “Làm sao vậy?”

Thư ký khóc nước mắt, nói: “Tôi nói ngài từ chối nhận, hiện tại mười mấy anh thanh niên liền xếp thành một hàng, khom lưng 90 độ, thiếu chút nữa

quỳ xuống.....”

Hạ Úc Huân: “.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 648: Ham Muốn Chiếm Hữu (7)

“Tiểu thư, hiện tại làm sao bây giờ?” Thư ký xin chỉ thị.

Làm sao bây giờ.....

Còn có thể làm sao bây giờ? Măng cũng không thể măng, đuối cũng không thể đuối! Cô hiện tại là thời kỳ đặc biệt, không thể để lại cho người khác bất cứ đầu đề câu chuyện nào.

Để tránh sự tình âm ỉ hơn, Hạ Úc Huân nhanh chóng mà suy tư một chút nói: “Như vậy đi, có thể nhận, cô nói với anh ta trực tiếp đưa đến khách sạn Minh Châu.”

“Khách sạn Minh Châu?” Thư ký khó hiểu.

“Buổi chiều công ty chúng ta không phải có một cuộc họp báo sản phẩm mới sao? Vừa lúc cầm đi bố trí hội trường! Hoa oải hương..... Tựa hồ so với nước hoa cũng rất phù hợp.” Hạ Úc Huân nói.

“Ách, được, tôi liền nói với anh ta.” Ánh mắt thư ký sáng lên, vội vàng đi bàn bạc.

“Anh trai, chủ chúng tôi nói, có thể nhận, nhưng, ngày hôm qua các người cũng đưa tới, anh biết đó, ngày hôm qua nhiều như vậy, hôm nay lại là nhiều như vậy, thật sự là không có nơi để, phiền các anh vất vả, đưa đến

khách sạn Minh Châu, sau khi đưa đến thì gọi điện thoại cho tôi, tôi sẽ bố trí người nói cho các anh đặt ở nơi nào.”

“Này.....”

Thấy bọn họ còn đang do dự, thư ký không ngừng cố gắng, nói: “Người mua chỉ xác định với các anh chúng tôi nhận hay không thôi đúng không? Như vậy hoàn toàn không vi phạm ý của người tặng! Chủ chúng tôi đã ký nhận, hiện tại anh nhận chỉ là một tờ đơn khác, giúp chúng tôi dọn qua nơi khác, quay đầu lại muốn bao nhiêu tiền phí vận chuyển, tôi sẽ báo lên đến lúc đó đưa lại cho anh!”

“Không cần tiền không cần tiền, chúng tôi liền dọn.....” Người ta đã nói đến mức này, người đưa hoa chỉ có thể tuân theo.

.....

Vài phút sau, thư ký gọi điện thoại tới hội báo tình huống với Hạ Úc Huân.

“Tiểu thư, đã nói xong với bọn họ, đồ vật đã dọn đi rồi.”

“Được, tôi đã biết.” Hạ Úc Huân cúp máy.

Tuy rằng cô tìm được một lý do tuyệt hảo, nhưng không dự đoán được Thẩm Diệu An cư nhiên sẽ cố chấp như vậy.

Hắn hẳn sẽ không phải loại người phản nghịch cô cự tuyệt tôi, tôi liền càng cảm thấy hứng thú với cô chứ?

Nếu là như vậy, có thể sẽ đau đầu.....

Trên thực tế, Hạ Úc Huân thật sự đoán đúng rồi.

-

Cùng lúc đó, trong một biệt thự xa hoa nào đó.

Trên sofa xa hoa da thật, Thẩm Diệu An trong tay bưng ly rượu vang đỏ, trong lòng ôm một mỹ nhân, chân dài bắt chéo nhàn nhã mà gác lên bàn trà, đang cùng người trò chuyện.

“Chuyện làm thế nào?”

“Nam Cung tiểu thư đã ký nhận.”

“Rất tốt.”

“Bất quá.....” Ngữ khí người nọ dừng lại một chút.

“Bất quá cái gì?” Thẩm Diệu An không vui.

“Sau khi cô ấy ký nhận nhờ chúng tôi hỗ trợ đưa đến khách sạn Minh Châu.” Người bên kia di động đúng sự thật trả lời.

“Đưa đến nơi đó làm cái gì?” Thẩm Diệu An mặt lộ vẻ nghi hoặc, cô gái trong lòng ngực bởi vì anh lơ là mà dính lên muốn hôn hân.

“Tôi nhìn thấy nhân viên của bọn họ cầm đi bố trí hội trường cuộc họp báo sản phẩm mới, không chỉ có như thế, còn treo tranh ghi chú rõ hoa oải hương này là ngài tài trợ.....” Tên thủ lĩnh nơm nớp lo sợ mà hội báo.

“.....” Hoàn toàn không dự đoán được đối phương sẽ làm như vậy, Thẩm Diệu An nghe vậy một trận không còn lời gì để nói.

Cô gái này! Còn tưởng rằng là chỉ có bề ngoài ngực to còn óc quả nhỏ, nào biết so với hân tưởng tượng còn khó đối phó hơn nhiều.

Mặc kệ là lý do cự tuyệt hân, hay là phương pháp xử lý lễ vật của hân, tất cả đều làm rất cẩn thận, khiến người ta không tìm được nửa điểm sai lầm.

Lễ vật nhân, hiếu tình cảm của hân, lại bài trừ ái muội với hân, còn thuận đường mượn thể hân một phen.

Sách, rất tốt.

Cô gái này rất xinh đẹp, có năng lực khiến người ta động tâm, nhưng phụ nữ xinh đẹp rất nhiều, cô cũng không có gì đặc biệt. Vốn dĩ hân chỉ là thấy đồ mới mẻ, lại thấy nhiều người theo đuổi như vậy, liền góp vui tùy tiện chơi đùa, hiện giờ thì sao, hân thật sự sinh ra vài phần hứng thú.

Trên đời này chỉ có hân không muốn, chứ không có thứ hân không chiếm được.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 649: Ham Muốn Chiếm Hữu (8)

Vạn sự khởi đầu nan, sau mấy ngày, Hạ Úc Huân vừa bận rộn quen với công việc, vừa cùng Thẩm công tử đấu trí đấu dũng, cuối cùng thuận lợi vượt qua một tuần đầu thích ứng khó khăn nhất.

Bất quá, đây đương nhiên không thể tỏ vẻ vạn sự đại cát, ngày mai Nam Cung Lâm liền phải khởi hành đi Mỹ an đường, ý nghĩa những ngày kế tiếp cô hoàn toàn chỉ có thể dựa vào bản thân.

Một buổi tối trước ngày đi, Hạ Úc Huân mang theo Tiểu Bạch cùng Nam Cung Lâm ăn bữa cơm, ngay sáng hôm sau liền đi sân bay tiễn đi rồi.

Vào phòng chờ VIP, liếc mắt một cái liền thấy được cách đó không xa Nam Cung Lâm và Lâm Na đang nói chuyện.

Cô vừa muốn đi ra, phát hiện Nam Cung Lâm và Lâm Na tựa hồ đang tranh chấp.

“Em không đi! Em tuyệt đối sẽ không đi! Nam Cung Lâm, anh sao có thể đối với em như vậy?”

“Anh đối với em như thế nào?”

“Như thế nào đối với em!? Anh sợ em hại con gái bảo bối của anh, sợ anh không ở đây em sẽ làm gì nó, phòng em hết như đề phòng cướp! Anh còn hỏi em anh như thế nào đối với em! Em theo bên cạnh anh suốt hai

mười ba năm! Hai mươi ba năm! Là tảng đá cũng ấp nhiệt! Nhưng anh thì sao, anh lại đối với em như vậy đó! Con gái của người phụ nữ kia vừa về tới anh liền đem hai mẹ con em ném qua một bên! Nam Cung Lâm anh rốt cuộc có tim hay không.....”

.....

“Ách.....” Nghe nội dung bọn họ cãi nhau, trực giác Hạ Úc Huân mach bảo lúc này mình không nên qua đi.

Lúc này, Nam Cung Mặc đang ngồi ở một bên ghế thờ ơ lạnh nhạt chú ý thấy cô và Tiểu Bạch tới, vỗ vỗ bên cạnh ghế dựa nói: “Lại đây ngồi, hai người bọn họ phỏng chừng còn cãi nhau a!”

Nói xong còn đưa cho cô một túi hạt dưa.

Tổ chất tâm lý của Mặc cũng thật tốt quá chứ? Trên trán Hạ Úc Huân trượt xuống vài đường hắc tuyến, dắt Tiểu Bạch ngồi xuống, hỏi: “Tình huống hai người bọn họ là như thế nào a? Sao trước khi đi còn đột nhiên ầm ĩ vậy, dựa theo cốt truyện bình thường không phải hẳn là lưu luyến chia tay sao?”

Nam Cung Mặc nhún nhún vai, đáp: “Chị cũng nói đó là cốt truyện bình thường, cốt truyện hiện tại là, ông già muốn mang mẹ em cùng đi.”“A.....” Hạ Úc Huân ngẩn người, sau đó hiểu được.

Khó trách LâmNa vừa rồi vẫn luôn kích động mà nói không đi.....

“Vậy làm sao bây giờ? Nên qua khuyên nhủ hay không a?” Hạ Úc Huân có chút lo lắng.

Cô biết Nam Cung Lâm này hiển nhiên là sợ sau khi ông đi rồi Lâm na sẽ gây bất lợi cho cô, cho nên dứt khoát trực tiếp đem bà cùng đi, chẳng khác nào tạm thời gỡ bỏ chức vị của bà rồi!

Cô đang lo lắng, đột nhiên có một bao nilon nóng hầm hập được đưa tới tay cô, theo sau bên tai truyền đến thanh âm quen thuộc ——

“An tâm dùng bữa sáng của em đi, Nam Cung Lâm có thể thu phục, em xem con trai bình tĩnh bao nhiêu. Tiểu Bạch, con ăn cái gì? Muốn ăn bánh bao nhỏ chứ?”

“.....” Hạ Úc Huân cúi đầu nhìn thoáng qua bữa sáng trong tay, sau đó rất vô ngữ mà ngẩng đầu nhìn người nào đó mới sáng sớm liền đẹp đến nhật nguyệt vô quang.

Lãnh Tư Thần tên này sao cũng ở đây?

Mấy ngày nay Lãnh Tư Thần vẫn như thường lệ mỗi buổi sáng lại Hạnh Hoa Thôn đón Tiểu Bạch, nhưng xe cô đã lấy về, mỗi ngày cùng anh đều phân công nhau đi, buổi tối cô chỉ cần không xã giao đều trực tiếp lạng lẽ đến công ty đón Tiểu Bạch về.

Đêm qua, cô cố ý thông báo với anh hôm nay muốn mang theo Tiểu Bạch đi tiễn Nam Cung Lâm, bảo anh không cần lại đây, nào biết lại ở chỗ này nhìn thấy anh.

Bất quá, anh nếu tới đây tiễn Nam Cung Lâm, cô cũng không dám nói cái gì.

“Muốn!” Tiểu Bạch đang ngồi ở ghế trên vừa tới lui chân nhỏ vừa ăn nghe được Lãnh Tư Thần nói, nghiêm trang đáp: “Con là trẻ con, chuyện người lớn các người con không tham dự.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 650: Ham Muốn Chiếm Hữu (9)

Sự thật chứng minh, lời Nam Cung Mặc và Lãnh Tư Thần nói đều ứng nghiệm.

Lâm Na và Nam Cung Lâm ít nhất ấm ỉ gần nửa tiếng đồng hồ, trong lúc đại bộ phận thời gian đều là Lâm Na phần nộ khóc lóc kể lể, nhưng, sau đó, không khí lại đột nhiên biến đổi.

“Ai, anh nói em người này, anh khi nào mặc kệ bỏ rơi em? Anh đều cùng mấy ông già đó chào hỏi qua, nhờ bọn họ hỗ trợ chăm sóc Tiểu Mặc, về phần em, anh mang theo em bên cạnh.....”

“Anh bớt lén đổi quan niệm đi!”

“Vậy em cứ yên tâm để anh một mình đi Mỹ? Bên cạnh ngay cả một người tri đông tri nhiệt đều không có! Được rồi! Anh đã biết, em chê anh già rồi, chê anh sức khỏe không tốt đúng không? Nếu vậy em cứ nói thẳng!!”

“Em..... Em nào có ý tứ này! Rõ ràng là anh.....”

“Em nếu muốn trở về thì cứ về đi! Anh sẽ không miễn cưỡng em phải theo cùng lão già này! Không chậm trễ tuổi thanh xuân của em!”

“Lâm, em thật sự không phải ý tứ này, em đương nhiên hy vọng có thể ở bên cạnh anh chăm sóc anh! Nhưng.....”

“Nhưng lúc anh cần nhất thì em ở nơi nào? Đang làm cái gì? Quan tâm cái gì? Em còn dám nói em thật lòng với anh?”

“Em đối với anh đương nhiên là thật lòng! Được được được, em đã biết..... Em đi cùng anh còn không được sao?”

.....

Hạ Úc Huân: “.....”

Giờ phút này, cô chỉ biết ngây người, cốt truyện này xoay ngược lại quá nhanh tựa như gió lốc, quả thực khiến cô xem thế là đủ rồi.

Tiểu Bạch bảo bối bên cạnh cũng lộ ra vẻ không hiểu ra sao mà khâm phục. Chỉ có Nam Cung Mặc và Lãnh Tư Thần là một bộ như trong dự kiến.

“Tiểu Bạch! Tiểu Bạch bảo bối con tới tiền ông ngoại sao!” Nam Cung Lâm dỗ xong Lâm Na, vừa quay đầu nhìn thấy Tiểu Bạch lập tức thay đổi phong cách. “Đúng vậy ông ngoại, đây là một ít đồ vật con và mẹ chuẩn bị, có gối đầu chữ U, có bịt mắt, còn có đồ ăn ngon, ông trên đường đói bụng ăn!” Tiểu Bạch đem một túi đồ lớn đưa cho ông.

“Được được được, bảo bối thật sự là quá ngoan..... Ô ô ô, ông ngoại đều không muốn đi nữa..... Ông ngoại còn chưa nghe đủ con gọi ông ngoại là ông ngoại mà.....”

“Ông ngoại, về sau Tiểu Bạch có rất nhiều cơ hội gọi ông là ông ngoại, ông ngoại hiện tại cần phải đi chữa bệnh, khỏe mạnh có thể nghe Tiểu Bạch gọi ông ngoại rất nhiều rất nhiều lần!”

“Được, ông ngoại nghe lời Tiểu Bạch!”

.....

Hạ Úc Huân bật cười mà lắc lắc đầu nhìn một già một trẻ một đôi dờ hơi.

Lúc này, dư quang nhận thấy được trên mặt Lâm Na sau Nam Cung Lâm tựa hồ lộ ra vẻ mềm mại cùng hâm mộ, bất quá sau khi thấy mình đang nhìn, vẻ mặt bà lại lập tức khôi phục lạnh nhạt.

Rốt cuộc cùng Tiểu Bạch bảo bối lái nhải trò chuyện xong, Nam Cung Lâm đi tới trước mặt Hạ Úc Huân, lén liếc mắt nhìn Lãnh Tư Thần một cái, sau đó thần bí mà đem cô kéo qua một bên, nói: “Úc huân, con lại đây, ta có lời muốn dặn dò con.”

“Làm sao vậy?” Hạ Úc Huân cho rằng ông có chuyện gì quan trọng dặn dò, vẻ mặt lập tức trở nên nghiêm túc.

“Cái tên Thẩm Diệu An kia gần đây quấn lấy con rất chặt phải không? Thế nào? Còn có thể ứng phó chứ?” Nam Cung Lâm hỏi.

“Ừm, cũng còn được..... Ba cứ yên tâm đi dưỡng bệnh, bản thân con có thể ứng phó, tiếp xúc một thời gian, nhiều ít thăm dò được một chút kịch bản đối phó của anh ta.”

“Con a! Ngàn vạn lần đừng cậy mạnh, chuyện gì cũng đều dựa vào bản thân, nếu mệt, con không để bụng, ta đau lòng a! Cho nên, ta muốn nói với con.....” Nam Cung Lâm đề thấp thanh âm tiếp tục nói: “Lỡ như..... Lỡ như con thật sự ứng phó không được, con hoàn toàn có thể lợi dụng một chút tên tiểu tử Lãnh Tư Thần kia!”

“A?” Hạ Úc Huân theo bản năng mà nhìn thoáng qua phía Lãnh Tư Thần, kết quả vừa lúc đối mặt với ánh mắt Lãnh Tư Thần nhìn qua, vội vàng chột dạ mà tránh đi.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 651: Ham Muốn Chiếm Hữu (10)

“Lấy ra làm lá chắn a! Không lợi dụng uống phí không lợi dụng! Bằng không cũng quá tiện nghi cho tên tiểu tử thú kia! Vốn dĩ cái vòng luân quần này chính là như vậy, người lợi dụng ta, ta lợi dụng người, chỉ cần hai bên đều có thể có được ích lợi là được, không để con đi sâu vào cảm tình, con nha đầu này chính là tâm nhãn đã chết!” Nam Cung Lâm thở dài.

Ông biết Hạ Úc Huân thiên tính khó sửa, nhưng vẫn nhịn không được đề ra vài câu.

“Ách, cái này.....” Không nghĩ tới Nam Cung Lâm lạy cô cái này, cô trong khoảng thời gian ngắn thật đúng là không biết nên đáp lại như thế nào.

Nam Cung Lâm vỗ vỗ bả vai cô, lời nói thâm thía mà tiếp tục nói: “Úc huân, con bây giờ sợ dĩ muốn phải sạch mọi quan hệ với cậu ta, tránh cậu ta như rắn rết, hoàn toàn là minh chứng cho tình cảm của con với cậu ta, ngày nào đó con thật sự có thể đem cậu ta đối xử như người thường, vậy con mới thật sự buông xuống được! Ai, nếu không phải cái tên Thẩm Diệu An kia ăn chơi trác táng, với gia thế của hắn, con cũng không phải không thể suy xét một chút, không phải nói phương pháp hữu hiệu nhất để quên một đoạn cảm tình chính là bắt đầu một đoạn cảm tình mới đó sao.....”

-

Sau khi tiễn Nam Cung Lâm đi, trở lại công ty thật lâu, Hạ Úc Huân đều không phục hồi tinh thần lại được.

Trong đầu tràn đầy câu kia “Hoàn toàn minh chứng cho cảm tình của con với cậu ta”.....

Nam Cung Lâm nói một lời bưng tỉnh người trong mộng.

Thì ra mình nỗ lực nhiều năm như vậy, kỳ thật căn bản là không buông được anh ta.

Đỉnh linh linh.....

Trên bàn đột nhiên vang lên chuông điện thoại cắt ngang mạch suy nghĩ của cô.

“Alo?”

“Tiểu thư, điện thoại của tổng tài tập đoàn Lam thị Lam Hạo Dương, muốn nhận không ạ?”

“Nổi máy đi!” Hạ Úc Huân gạt bỏ ý tưởng lung tung rối loạn trong đầu, lấy lại tinh thần nói.

“Alo, Nam Cung đại tiểu thư! Cô cho tôi phương thức liên lạc riêng, một đám người xúi giục tôi gọi cô buổi tối ra chơi, kết quả tôi tìm cô còn phải gọi tới công ty cô, thật sự quá mất mặt a!”

Hạ Úc Huân bên này một chữ cũng chưa kịp nói ra, Lam Hạo Dương cũng đã tự nói rõ, đầu kia tựa hồ còn có thanh âm ồn ào thốn thốn của những người khác.

Bởi vì quan hệ giữa Lam Hạo Dương và Lãnh Tư Thần không tồi, Hạ Úc Huân đối với hắn cũng được xem là quen thuộc. Quan trọng nhất chính là, Lam Hạo Dương người này trong vòng phong bình không tồi, đặc điểm lớn

nhất chính là nhân duyên đặc biệt tốt, từ trình độ nào đó mà nói, cư nhiên có thể cùng Lãnh Tư Thần cái tên biến thái kia cũng có thể xưng anh gọi em, hắn cũng rất biến thái.

Trước mắt cô cần nhất chính là mau chóng quen với cái vòng luẩn quẩn này, cố hết sức xây dựng mối quan hệ người với người, không nghĩ tới lúc này Lam Hạo Dương vừa lúc đưa tới cửa, cô tất nhiên phải bắt được cơ hội này.

Hạ Úc Huân khẽ cười một tiếng, đáp: “Lam tổng cho địa chỉ, đừng nói cách liên lạc riêng, buổi tối qua đó tôi ngay cả ngày tháng năm sinh đều nói cho anh biết thấy thế nào?”

“Được được được, đương nhiên được, nói như vậy là xác định rồi a, đến lúc đó đừng thả chim bồ câu cho tôi a!” Lam Hạo Dương tâm tình rất tốt mà nói.

Không tồi không tồi, tính cách tiểu bảo tiêu vẫn sáng khoái trước sau như một!

Cùng Hạ Úc Huân trao đổi số di động lại xác định địa điểm tụ hội buổi tối, Lam Hạo Dương nhếch khóe miệng, vui rạo rức mà lại gọi một cú điện thoại.

“Lam Hạo Dương, cậu lại gọi ai nữa?” Người bên cạnh vừa mò bài vừa hỏi.

“Gọi lãnh đại tổng tài buổi tối lại đây cùng chơi.” Lam Hạo Dương ném ra một lá màu đỏ.

“Lãnh đại tổng tài..... Cậu không phải là đang nói Lãnh Tư Thần chứ?” Động tác xếp bài của người nói chuyện lập tức dừng lại một chút.

“Không sai, chính là hắn.”

“Lãnh Tư Thần sao có thể đến! Hãn vốn dĩ không thể nào tham dự loại hoạt động này, gần đây càng không biết đang bận cái gì mà ru rú trong nhà, không phải tôi đã kích cậu, cho dù cậu gần gũi với hãn cỡ nào, chỉ sợ cũng kêu không được.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 652: Tư Nhân Tụ Hội (1)

Lam Hạo Dương xắn tay áo, nói: “Ha, coi thường tôi đúng không? Tôi liền gọi người ra cho các cậu xem!”

Vừa dứt lời, điện thoại đầu bên kia Lãnh Tư Thần nhắc máy.

Mọi người tức khắc bất động, bài trên bàn một chút thanh âm đều không có, tất cả đều chờ xem Lam Hạo Dương nói kiêu ngạo như vậy, chờ lát nữa như thế nào đem người lại đây.

Lam Hạo Dương thỏa thuê đắc ý mà quét mắt liếc qua ba người một cái, sau đó ho nhẹ một tiếng mở miệng nói: “Lãnh đại tổng tài, trước đó năm viện dưỡng bệnh còn chưa tính, xuất viện sao lại cả ngày không thấy bóng, mỗi ngày buồn ở nhà làm gì a? Buổi tối ra chơi đi?”

“Không chơi.”

“Phốc ——” vì nghe được đối thoại giữa Lam Hạo Dương và Lãnh Tư Thần, người đàn ông bên cạnh đem ghế dựa của mình kéo tới sát Lam Hạo Dương, toàn bộ đầu đều dán bên lỗ tai hắn, sau khi nghe được hai chữ lạnh như băng của Lãnh Tư Thần bên kia di động, ngay lập tức không nhịn được cười thành tiếng.

“Diệp Hàng, thế nào thế nào? Lãnh Tư Thần mới vừa nói cái gì?” Hai người khác truy vấn.

Diệp Hàng lặp lại lời vừa rồi Lãnh Tư Thần nói, sau đó ba người cùng nhau phá lên cười.

“Ai, Tiểu Lam thất sủng!”

“Cậu ta khi nào được sủng ái chứ?”

“Phốc, nói đúng! Cậu ta vẫn luôn một bên tình nguyện!”

“Kỳ thật tôi thật sự rất hoài nghi Tiểu Lam yêu thầm Lãnh Tư Thần người ta!”

“Đây chẳng lẽ không phải sự thật sao ha ha ha ha ha ha.....”

.....

Lam Hạo Dương hung hăng trừng mắt nhìn ba tên bạn xấu lấy mình ra chọc ghẹo một cái, sau đó che lại microphone quay qua bên kia, nói: “Anh thật sự không tới a? Buổi tối rất nhiều người, rất náo nhiệt!”

“Nhìn thấy không, tiểu lam bắt đầu phóng đại chiêu, muốn làm nũng!”

“Diệp Hàng cậu đủ chưa hả! Lại nói nữa lão tử đánh chết cậu!” Lam Hạo Dương ném một mạt chược qua, sau đó tiếp tục cùng Lãnh Tư Thần nói chuyện, chuẩn bị mềm không được liền cứng, nói: “Lãnh Tư Thần, anh hôm nay rớt cuộc tới hay không? Không tới đừng trách tôi tuyệt giao với anh nha! Anh đã thả cho tôi bao nhiêu bồ câu rồi anh nói một chút.....”

“Được.” Di động bên kia Lãnh Tư Thần quạnh quẽ nói một chữ.

“Ha ha ha, vậy thì được rồi! Buổi tối chờ anh a!” Lam Hạo Dương vui vẻ.

Lãnh Tư Thần: “Tôi là nói tuyệt giao.”

“A ha ha ha..... Không được không được, tôi cười chết mất, quá buồn cười.....” Diệp Hàng mới vừa nhân cơ hội thò lại gần nghe lén lại một trận vui sướng khi người gặp họa cười âm lên, sau đó nói cho hai người kia nghe, ba người cùng nhau cười ngặt nghẽo.

Cùng lúc đó, văn phòng tổng tài tập đoàn Thiên Úc.

Lãnh Tư Thần đang ngồi trên sofa nhàn nhã cùng con trai chơi cờ, Lam Hạo Dương thẳng nhai này không biết phát điên cái gì, biết rõ anh không thích đi tụ hội kiểu đó, lại đột nhiên gọi anh buổi tối đi ra ngoài chơi, anh thuận miệng cự tuyệt, đang muốn cúp điện thoại, lại một giây trước khi cúp máy do dự, mở miệng hỏi: “Có người nào?”

“A?” Lam Hạo Dương đang trong hoàn cảnh bị phản vì bị bạn xấu nhục nhã và anh em vô tình nhất thời không phản ứng lại, hỏi: “Cái gì người nào?”

“Buổi tối có những ai.”

Tròng mắt Lam Hạo Dương xoay chuyển, vội vàng đáp: “Ngoại trừ đại tiểu thư Nam Cung kia không quá thân thuộc, mặt khác cơ bản đều là người quen, có ba người Diệp Hàng, Tần Phi, Từ Từ Việt, chị em song sinh Thi gia, Ngụ mỹ nhân.....”

“Địa chỉ gửi cho tôi.” Lãnh Tư Thần nói xong cúp điện thoại.

Ý này..... Là đi.....?

Lam Hạo Dương ngỡ ngác mà nhìn di động đã kết thúc trò chuyện.

“Thế nào rồi? Có phải thật sự bị vứt bỏ hay không? Muốn các anh em buổi tối bồi cậu uống rượu, làm party thất tình cho cậu hay không đây!” Diệp Hàng nén cười hỏi.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 653: Tư Nhân Tụ Hội (2)

Lam Hạo Dương trừng hăn một cái, hãnh diện mà nhướng mày, nói: “Làm cái rắm! Tự làm cho cậu đi! Bốn thiếu gia thu phục xong rồi!”

“Thật hay giả?” Ba người đều vẻ mặt không tin.

“Thiết, không tin buổi tối chờ xem chẳng phải sẽ biết sao! Nào nào, tiếp tục đánh bài!” Lam Hạo Dương vui tươi hơn hở, trên mặt nhiều mây chuyển quang đang.

Diệp Hàng vừa xoa mặt chước vừa nhìn chăm chăm khuôn mặt nhỏ tuấn tú của hăn, nói: “Chặc chặc, tiểu tử cậu, thâm tàng bất lộ a, cậu và Lãnh Tư Thần hăn sẽ không thật sự có gian tình, à không, cơ tình chứ?”

Từ Tử Việt: “Đúng đó, Tiểu Lam, lộ ra một chút, Lãnh Tư Thần thích rất cuộc là đàn ông hay phụ nữ? Tôi tò mò rất lâu rồi!”

Tần Phi: “Tôi cũng rất hiếu kì! Tiểu lam, nói đi! Mây anh em chúng ta là quan hệ gì, cậu còn gặt!”

“Tất cả đều một bên đi! Mây người đàn ông các cậu sao so với phụ nữ còn tò mò lắm chuyện hơn nhì!” Lam Hạo Dương tức giận nói.

“Tò mò lắm chuyện nhất chính là cậu a!” Ba người trăm miệng một lời.

Bất quá nói lại, Lam Hạo Dương tên này cư nhiên có thể chơi được với tên Lãnh Tư Thần kia, cũng xác thật rất năng lực.

-

Lãnh Tư Thần cúp máy, chầm chước một chút tìm từ mở miệng nói với Tiểu Bạch: “Buổi tối chú có cuộc tụ họp riêng.....”

Nói xong lại bổ sung một câu: “Mẹ con cũng ở đó.”

Không cần nhiều lời, Tiểu Bạch lập tức liền hiểu, vừa chống cằm đặt xuống một quân cờ, vừa không thèm để ý mà nói: “VẬY CHÚ ĐI ĐI, BUỔI TỐI ĐỂ CHÚ LƯƠNG ĐƯA CON VỀ LÀ ĐƯỢC RỒI! NHỚ RÕ QUAN SÁT KỸ MẸ, ĐỪNG ĐỂ MẸ UỐNG QUÁ NHIỀU RƯỢU!”

“ĐƯỢC.”

-

Buổi tối 8 giờ, quán bar Caesar, phòng bao VIP số 888.

Trong phòng đã ngồi mười mấy người cả trai lẫn gái, Lãnh Tư Thần cũng ở trong này.

Diệp Hàng vẽ mặt gập quẻ, nói: “Fuck! Cư nhiên tới thật!” Từ Tử Việt: “Lại còn tới sớm như vậy!”

Tần Phi cũng phải ra kết luận: “Tiểu Lam khẳng định có cơ tình với hần!”

Ba người đồng loạt gật đầu.

Lam Hạo Dương lười phản ứng với bọn họ, đầy bụng phỉ nhổ không thể nào nói lên lời, chỉ có thể tự mình yên lặng phỉ nhổ trong lòng, các cậu một đám người ngu xuẩn, không phải hần và Lãnh Tư Thần có cơ tình, mà là Lãnh Tư Thần cùng người nào đó có gian tình thì có?

Hừ, hần hảo ý tác hợp duyên ương mệnh khổ này, Lãnh Tư Thần kia cứ nhiên trả lại cho hần cái thái độ này, cũng may tiểu bảo tiêu vẫn là không tồi, hừ, xem như nể mặt tiểu bảo tiêu, không so đo với anh ta!

Lam Hạo Dương ở một bên rót rượu cho Lãnh Tư Thần, thấy anh ngồi tại chỗ lạnh mặt chuyên tâm phát ra khí lạnh, đông lạnh đến nhiệt độ phòng bao đều giảm vài độ, vô ngữ nói: “Anh là chuyên môn tới tẻ ngắt chết sao? Đừng dung cái bản mặt đó nữa, người anh chờ tuyệt đối sẽ đến, tôi cam đoan! Mới vừa gửi cho tôi một tin nhắn trên WeChat nói công ty tạm thời có chút việc, mười phút sau liền đến!”

“WeChat?” Lãnh Tư Thần rốt cuộc có chút phản ứng.

“Đúng vậy!” Lam Hạo Dương gật đầu.

Lãnh Tư Thần: “.....”

Lam Hạo Dương: “.....” Cho nên anh nhìn tôi không nói lời nào, còn phóng khí đông cứng tôi là có ý tứ gì?

Sau một lúc lâu, Lam Hạo Dương ho nhẹ một tiếng, hỏi dò: “Anh muốn biết tài khoản WeChat cô ấy sao? Tôi gửi cho?”

Khí lạnh quanh mình tức khắc biến mất.

Khóe miệng Lam Hạo Dương khẽ nhếch, trong lòng không phải không có cảm khái, cũng may là anh em nha, bằng không ai biết anh rốt cuộc có ý gì!

Lam Hạo Dương đem tài khoản WeChat của Hạ Úc Huân gửi cho anh, sau đó anh lại tiếp tục ngồi kia hóa thành băng sơn.

Để tránh không khí tiếp tục lạnh xuống, hần vỗ vỗ tay đề nghị nói: “Nào nào! Mọi người cùng nhau chơi trò chơi! Lời nói thật lòng đại mạo hiểm

được không?”

Tuy rằng đã là trò chơi cũ xì, nhưng vĩnh viễn là kinh điển mỗi lần tụ hội.

Quả nhiên, Lam Hạo Dương mới vừa nhắc tới, tất cả mọi người tỏ vẻ tán thành, bởi vì có Lãnh Tư Thần ở đây, các cô gái đặc biệt hưng phấn.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 654: Tư Nhân Tụ Hội (3)

Lam Hạo Dương là tay già đời, bầu không khí bị Lãnh Tư Thần đông lại rất nhanh đã bị hấn làm cho ấm lên.

“Oa! Tôi rút được Đại vương rồi! Tiểu vương là ai, mau đứng ra cho bốn tiểu thư chà đạp!” Thanh âm hưng phấn của cô gái vang lên trong phòng bao.

Kết quả nửa ngày không ai nói chuyện, lúc tất cả mọi người đều đang tìm được người rút lá Tiểu Vương, Lam Hạo Dương liếc mắt nhìn Lãnh Tư Thần bên cạnh thần sắc tựa hồ càng ngày càng không kiên nhẫn, đem lá bài của anh trên bàn trà cầm lên vừa thấy.....

Quả nhiên là anh!

“Tiểu Thi a, là Lãnh tổng!” Lam Hạo Dương đem lá bài của Lãnh Tư Thần đưa ra cho cô gái nhìn.

“A! Lãnh tổng thực xin lỗi thực xin lỗi!” Tiểu nha đầu le lưỡi, sợ tới mức vội vàng áy náy nói.

“Thực xin lỗi gì chứ, là anh ta cũng vẫn chà đạp được a! Đừng nường tay nha em gái!” Lam Hạo Dương xúi giục nói.

“Em cũng không dám.....” Cô gái tên Tiểu Thi sợ hãi mà nhìn khuôn mặt người đàn ông với khóe mắt sang sủa giấu trong bóng tối.

Đây vẫn là lần đầu tiên cô nhìn Lãnh Tư Thần gần như vậy, chặc chặc, quả thực so với trong lời đồn còn dọa người hơn, thật không hiểu được chị cô sao có thể mê mẩn người này như vậy, khẩu vị cũng quá nặng rồi!

Thôi được, xem như nể mặt tình chị em, cô liền nhân cơ hội giúp chị mình một lần đi! Dù sao cơ hội như vậy chính là ngàn năm có một a!

“Lời nói thật lòng hay là đại mạo hiểm?” Tiểu Thi nhẹ giọng hỏi.

Lãnh Tư Thần cũng không biết suy nghĩ cái gì, chung quanh vô cùng náo nhiệt, anh lại giống như trong một thế giới khác, không hợp nhau.

Tiểu Thi có chút xấu hổ, vốn tưởng rằng sẽ không chờ anh trả lời, chuẩn bị tự mình giảng hòa, không nghĩ tới đột nhiên nghe được ba chữ ——

“Đại mạo hiểm.”

“A hả.....” Tiểu Thi lộ vẻ kinh ngạc, những người khác cũng không sai biệt lắm là phản ứng này.

Bọn họ đều cho rằng Lãnh Tư Thần sẽ lựa chọn lời nói thật lòng, kỳ thật bằng không, đối với Lãnh Tư Thần mà nói, đại mạo hiểm không đáng sợ, lời nói thật lòng mới đáng sợ.

Ở đây chỉ có Lam Hạo Dương tương đối quen thuộc với anh, biết thói quen này của anh, cho nên không giật mình.

Tiểu Thi như thế nào cũng không nghĩ tới sẽ thuận lợi như vậy, mắt mở to sang lấp lánh, lấy hết can đảm, nói: “Như vậy, chờ lát nữa người đầu tiên tiến vào phòng bao, anh phải hôn người đó một cái!”

Nói xong còn yếu ớt hỏi một câu: “Có thể chứ?”

Lãnh Tư Thần: “Uhm!”

Fuck! Chơi lớn như vậy a! Hơn nữa Lãnh Tư Thần cư nhiên còn không phản đối!

Vốn dĩ mọi người cho rằng với tính tình Tiểu Thi khẳng định tùy tiện nói vài cái đơn giản không dám khó xử Lãnh Tư Thần, nào biết nha đầu này cư nhiên phát ngôn kinh người.

Ngay cả Lam Hạo Dương đều kinh ngạc mà nhìn cô một cái, nói: “Tiểu Thi, em thâm tàng bất lộ a!”

“Ha ha.....” Tiểu Thi khiêm tốn mà cười, sau đó lén lút nhanh chóng gửi cho chị cô Đại Thi tin nhắn thúc giục cô nhanh lên.

Vì thế, trong khoảng thời gian ngắn ánh mắt mọi người đều tập trung ra cửa.

Lúc này người gần như đều đã tới, người tiếp theo tiến vào hẳn không phải là người phục vụ hoặc là giám đốc chứ?

A, không đúng, còn có chị gái sinh đôi của Tiểu Thi vẫn chưa tới!

Đại Thi chính là fan nảo tàn của Lãnh Tư Thần!

mọi người nghĩ như vậy lúc sau tức khắc đều hiểu được tiểu nha đầu Tiểu Thi kia vì cái gì sẽ mạo hiểm đưa ra đại mạo hiểm như vậy!

Hoá ra là có chủ ý này, khẳng định lén lút nói với Đại Thi để cô chạy như điên lại đây rồi!

Chật chạp, đồng nhân bất đồng mệnh a, có vài người cái gì đều không làm liền có em gái lo lắng cố sức mà đưa tới cửa cho, vẫn là chị em cùng nhau tác chiến!

Thật sự là diễm phúc không cạn!

Mấy người đàn ông trong phòng bao khó tránh khỏi đều có chút quen mắt.

Chị em sinh đôi Tiểu Thi và Đại Thi, ở trong hội rất có tiếng, là đối tượng không ít đàn ông theo đuổi.

Lam Hạo Dương tất nhiên cũng suy nghĩ cẩn thận điểm mấu chốt này, như suy tư gì mà đùa nghịch di động vài cái, suy xét có nên giúp Lãnh Tư Thần một lần hay không a?

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 655: Tư Nhân Tụ Hội (4)

Lam Hạo Dương tất nhiên cũng suy nghĩ cẩn thận điểm mấu chốt này, như suy tư gì mà đùa nghịch di động vài cái, suy xét có nên giúp Lãnh Tư Thần một lần hay không a?

Hắn vừa nghĩ vừa theo bản năng mà liếc mắt nhìn Lãnh Tư Thần một cái, lại thấy tên kia khí định thần nhàn mà ngồi tại chỗ một chút đều không nóng nảy.

Vớ vẩn! Giả vờ! Cứ giả vờ đi! Một ngày nào đó bị sét đánh chết!

Chờ lát nữa người tiến vào không phải tiểu bảo tiêu nhà anh, tôi xem anh làm sao bây giờ!

Đang nghĩ như vậy, giây tiếp theo, cửa phòng bao đột nhiên bị người từ bên ngoài đẩy ra.

Phòng bao đang âm ỉ trong nháy mắt yên tĩnh.

Tất cả mọi người vươn cổ nhìn người kia rốt cuộc là ai.....

Từ Tử Việt ngậy người một giây sau liền vỗ đầu, nói: “A! Sao lại quên mất vị chủ nhân này chứ!”

Hai mắt Tần Phi trợn trắng, nuốt nước miếng nói: “Bởi vì khí thế của Lãnh Tư Thần quá mạnh làm hại tôi nhất thời cũng không nhớ tới còn có vị này!”

Chỉ cần nơi nào có Lãnh Tư Thần, mặc kệ anh đang làm cái gì, nói hay không, hoàn toàn chính là sân nhà của anh, thế cho nên ba người bọn họ chỉ nhớ đêm nay Lam Hạo Dương rốt cuộc có thể lừa được Lãnh Tư Thần hay không, lại đều quên mất vị Nam Cung tiểu thư mà ngay từ đầu Lam Hạo Dương mời tới kia.

Về phần những người khác ở đây, vẫn hoàn toàn không biết vị này đêm nay sẽ đến, cho nên mới kinh ngạc như vậy.

Diệp Hàng dựa vào sô pha, một tay bưng ly rượu vang đỏ, một tay đặt ngang sau vai Lam Hạo Dương, cười như không cười mà nhìn về mặt nghẹn họng trên trời của hắn, chế nhạo nói: “A nha, tình địch của Tiểu Lam tới!”

“Tình địch? Có ý gì?” Tần Phi cùng Từ Tử Việt nghe vậy đều khó hiểu.

Diệp Hàng nhướn mày, nói: “Các cậu không biết? Một tuần trước tiệc sinh nhật Nam Cung Lâm, vị Lãnh đại tổng tài của chúng ta ở trước mắt bao người tự mình khuất tôn hàng quý thay giày thấp cho Nam Cung đại tiểu thư! chà chà, cái đó gọi là thương hương tiếc ngọc a! Ở đây ai cũng chưa phát hiện Nam Cung tiểu thư chân không thoải mái, chỉ anh ta phát hiện, còn mua vừa như vậy.....”

“Mẹ nó! Thật hay giả? Kình bạo như vậy?” Tần Phi kích động. “Tôi chỉ biết là Thẩm công tử gần nhất vẫn luôn ở theo đuổi vị này, theo đuổi đến dư luận xôn xao, Lãnh Tư Thần hoàn toàn không nghe nói gì a!” Từ Tử Việt cũng khó hiểu.

Diệp Hàng liếc nhìn hai người một cái, nói: “Tôi lúc ấy ở ngay hiện trường còn có thể giả sao? Ai bảo hai cậu ra nước ngoài chơi, bỏ qua trò hay này! Lại nói tính tình Lãnh Tư Thần các cậu không phải không biết, toàn bộ chính là một bạo quân, ở thành phố A một tay che trời, ai dám

truyền ra nhiều lời về anh ta? Không muốn sống nữa! Đều chỉ dám lén lút nói, các cậu tất nhiên là không biết!”

“Vậy cậu như thế nào cũng không nói!” Tần Phi cùng Từ Tử Việt đồng loạt trừng hăn.

“Các cậu cũng không hỏi a!” Diệp Hàng nhún vai.

“Vậy hiện tại nói! Hiện tại nói đi!” Tần Phi & Từ Tử Việt.

“Nói cái rắm a! Xem kịch vui!”

.....

Không sai, Lam Hạo Dương sở dĩ ghen hòng nhìn trân trối nguyên nhân là, người tới thật sự đúng là tiểu bảo tiêu nhà Lãnh Tư Thần!

Hắn không khỏi cảm khái, vận khí tên này không khỏi cũng quá nghịch thiên! Làm áo cưới cho người khác, Đại Thi Tiểu Thi chỉ sợ là muốn khóc a.....

Bởi vì là cuộc tụ họp cá nhân, trường hợp lại là quán bar, Hạ Úc Huân cố ý về nhà xin ý kiến Tần Mộng Oanh kiến nghị thay đổi một chiếc váy body màu bạc lấp lánh mới qua đây.

Trước khi tới cô vốn đang có chút lo lắng mặc bộ này có thể quá khoa trương hay không, sau khi tiến vào nhìn thấy cách ăn mặc của những người khác mới may mắn vì đã thay đổi trang phục, bằng không thật đúng là không hợp hội.

Liếc mắt đảo qua một cái, chỉ thấy phòng bao có mười mấy người cả trai lẫn gái, nam nữ cân bằng, thoát nhìn đều là người trẻ tuổi trạc tuổi cô.

Chẳng qua, vì cái gì bọn họ một người hai người tất cả đều nhìn mình như vậy.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 656: Tư Nhân Tụ Hội (5)

Từng đường ánh mắt nóng rực nhìn đến mức khiến cô sợ hãi!

Cô là không đúng chỗ nào sao?

Đang đầy bụng hồ nghi mà cất bước đi vào, dư quang đột nhiên liếc thấy một bong bóng trong góc tựa hồ có chút quen thuộc.....

Bóng bóng trong bóng tối bên cạnh Lam Hạo Dương kia.....

Sao khuôn mặt lại giống Lãnh Tư Thần như vậy?

“Tiểu..... Tiểu Huân, cô đã đến rồi, mau tới đây, ngồi ở đây!” Lam Hạo Dương vội vàng hướng bên cạnh Diệp Hàng chen lách ra một vị trí. Đáng sợ, thiếu chút nữa kêu ra tiểu bảo tiêu!

Hạ Úc Huân đi từng bước một đến gần, thẳng đến khi rốt cuộc thấy rõ bóng người kia ngược sáng, trong bóng tối một đôi mắt như lang sói đầy tính xâm lược, như xác nhận lãnh địa tuần tra mỗi một tắc da thịt trên người cô.

Không phải Lãnh Tư Thần kia còn có thể là ai.

Tên này đúng là âm hồn bất tán, mặc kệ cô đến nơi nào đều có thể nhìn thấy anh?

Lúc này cô mới ý thức được, Lam Hạo Dương dành ra vị trí kia, vừa lúc là ở giữa hần và Lãnh Tư Thần.

Hạ Úc Huân tạm dừng một giây, sau đó mới thần sắc tự nhiên mà đi qua ngồi xuống.

“Thật ngại quá, tôi đến chậm, tự phạt ba ly!” Hạ Úc Huân nói xong liền phải rót rượu.

Lam Hạo Dương vội vàng ngăn cô lại, cười ha hả: “Không cần phạt không cần phạt, không muộn, tuyệt đối không muộn, tới vừa lúc, còn có người muộn hơn cô a!”

“.....” Câu này nghe không có vấn đề gì, nhưng sao cảm giác từng chữ đều là lạ?

Còn ánh mắt những người chung quanh, lúc cô tiến vào, chỉ càng thêm nóng rực.....

Nếu gần đây là bởi vì thân phận của cô mà tò mò, hần là không phải phản ứng này chứ?

Bởi vì ánh mắt tò mò thân phận của cô cô thấy nhiều, chỉ là phỏng đoán tìm tòi nghiên cứu, mà bọn họ..... Rõ ràng chính là ánh mắt như lang tựa hồ hưng phấn cùng tò mò.....

Đặc biệt là một cô gái ăn mặc theo phong cách Gothic, tầm mắt nhìn chăm chăm mình thoát nhìn đặc biệt bi phần lại là chuyện như thế nào? Cô đắc tội cô ấy chỗ nào sao?

“Nào nào, trước tiên tôi giới thiệu với mọi người một chút, vị này chính là Nam Cung đại tiểu thư Nam Cung Huân! Tiểu Huân, bên cạnh tôi là tổng tài truyền thông Tụ Tinh Diệp Hàng, còn có vị này, Tần Phi, Tần đại luật sư, Từ Tử Việt, ông chủ công ty đầu tư Vạn Tượng.....”

Lam Hạo Dương bắt đầu giới thiệu cô cho mọi người nhận biết.

Vì tiện cho đối ngoại, cô dùng họ là Nam Cung, tên cũng hơi sửa chữa, bất quá trên thực tế họ và tên không có sửa, về phần này Nam Cung Lâm cũng sẵn sóc mà không có miễn cưỡng cô.

Chờ tất cả mọi người đều quen biết nhau, Hạ Úc Huân rốt cuộc có chút không chịu nổi, trộm hỏi Lam Hạo Dương một câu: “Khụ, có chuyện gì tôi không biết sao?”

Hơn nữa trực giác của cô mach bảo chuyện này chỉ sợ liên quan đến Lãnh Tư Thần, vì thế theo bản năng mà nhìn thoáng qua Lãnh Tư Thần, người kia phong khinh vân đạm mà ngồi tại chỗ, vẻ mặt vô tội.

Xem phản ứng này của anh, cô càng cảm thấy có vấn đề!

Nhưng, cô tuyệt đối không nghĩ tới chính là, chân tướng so với cô tưởng tượng còn kinh người hơn.....

Lam Hạo Dương đột nhiên như nhớ tới cái gì vỗ đầu nói: “A! Thiếu chút nữa đã quên, vừa rồi chúng ta đang chơi lời nói thật lòng đại mạo hiểm đâu, Tiểu Thi rút được đại quý, yêu cầu người rút được tiểu quý hôn người đầu tiên đi vào.....”

Hạ Úc Huân khóe miệng giật giật, hỏi: “Cho nên..... Tôi hẳn không phải chính là người kia chứ?”

Lam Hạo Dương ha ha cười, đáp: “Ha ha không sai, chính là cô! Bằng không sao lại nói cô tới vừa lúc a!”

Hạ Úc Huân đột nhiên có loại dự cảm không tốt, chần chừ mở miệng hỏi: “Vậy người rút được tiểu quý là?”

Lam Hạo Dương hướng tới bên cạnh cô nâng nâng cằm, nói: “Ừ, chính là vị bên trái cô đây!”

Hạ Úc Huân: “.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 657: Tư Nhân Tụ Hội (6)

Đàn ông trong phòng bao lúc này đều lộ ra ánh mắt yêu thích và ngưỡng mộ không thôi. Hai chị em sinh đôi đã xem như điểm phúc không cạn, không nghĩ tới ngoài ý muốn đến thêm một nhân vật khiến Thẩm công tử đều thần hồn điên đảo.

“Ai, Lãnh tổng đêm nay vận khí thật sự quá tốt rồi!” Người đàn ông A ngửa khí ê ẩm nói.

“Đúng đó! Vốn dĩ tôi còn đang suy nghĩ có khi nào tiến vào một nhân viên công tác hoặc là một chàng trai a, không nghĩ tới cư nhiên là Nam Cung tiểu thư một đại mỹ nữ như vậy!” Người đàn ông B cảm thán.

Người đàn ông A: “Lần trước lúc tôi chơi trò chơi cũng là cách chơi này, kết quả tiến vào cư nhiên là.....”

Người đàn ông B: “Là tôi.....”

Hai người đàn ông nói xong buồn rầu, thiếu chút nữa ôm đầu khóc rống ngay tại chỗ.

Đối lập với ý nghĩ của cánh đàn ông, trong lòng các cô gái hiển nhiên cũng không sai biệt lắm, chẳng qua, trong mắt các cô, vận khí nghịch thiên chính là Hạ Úc Huân.

Tiểu Thi càng hận đến thiếu chút nữa không đem đầu lâu xương khô trên vòng cổ bóp nát.

“Nào nào! Trò chơi tiếp tục a!” Lam Hạo Dương thúc giục.

Hạ Úc Huân đau đầu không thôi mà yên lặng thở dài trong lòng.

Thật là sợ cái gì thì đến cái đó.....

Bất quá, lúc này, cô lại đột nhiên nghĩ tới câu nói ở sân bay của Nam Cung Lâm trước khi đi.....

Sợ, cô vì cái gì phải sợ chứ! Đem anh ta trở thành một người bình thường mà đối đãi không phải là được sao!

“Đương nhiên, nếu tiểu.....” Cái chữ Huân còn chưa ra khỏi miệng Lam Hạo Dương, đột nhiên cổ lạnh căm căm cảm giác được một tia sát khí, vì thế theo bản năng sửa lời nói: “Nếu Nam Cung tiểu thư cô không muốn phối hợp cũng có thể, để anh ta phạt rượu là được rồi!”

Hắn tử, Lãnh Tư Thần cái tên biến thái chết tiệt! Gọi Tiểu Huân thôi mà cũng ghen! Như thế nào không ghen chết anh đi!

Hạ Úc Huân hít sâu một hơi, điều tiết trạng thái, nói: “Tôi thật ra không sao cả a, dù sao cũng là trò chơi mà thôi!”

Vừa dứt lời, bộ xương khô trong tay Tiểu Thi rốt cuộc bị cô bóp bể, ngay sau đó bùm bùm chôn đầu bắt đầu dùng di động gõ chữ, phỏng chừng là gửi tin cho chị cô.

Vì thế, ánh mắt mọi người đều dừng trên người Lãnh Tư Thần.

Ngay lúc Hạ Úc Huân nói xong câu kia, mọi người rõ ràng đều cảm giác được trong phòng áp khí trong nháy mắt thấp xuống, Lãnh Tư Thần kia từ trước đến nay không có cảm xúc gì dần dần trở nên khó coi.....

A a! Tiểu Thi phát hiện tình huống có biến lập tức kích động đứng dậy, thấy thái độ này của Lãnh Tư Thần, tựa hồ là không vui a!

Lãnh Tư Thần đột nhiên biến sắc làm mọi người hai mặt nhìn nhau.

Từ Tử Việt cùng Tần Phi tiến đến bên cạnh Diệp Hàng lăm nhăm lăm nhăm: “Cậu không phải nói hai người bọn họ có ái muội sao? Lãnh Tư Thần kia sao lại có thái độ này với cô ấy?”

Diệp Hàng nhún nhún vai: “Tâm tư đàn ông..... Hai người các cậu sao có thể hiểu...”

Nói xong đã bị hai người đánh cho một quyền: “Hai chúng tôi chẳng lẽ không phải đàn ông?”

Lam Hạo Dương bên cạnh nhìn Lãnh Tư Thần bày ra vẻ mặt người chết cũng có chút xấu hổ, vì thế lén từ sau lưng lướt qua Hạ Úc Huân vươn tay chọc anh một cái.

Đang êm đẹp, tên này lại nháo chuyện xấu gì đây?

Hạ Úc Huân làm đương sự thật ra rất bình tĩnh, tật xấu của Lãnh Tư Thần này nói biến sắc liền biến sắc cô sớm đã thành thói quen, quản anh ta nghĩ gì làm gì a!

Dù sao trước nay cũng chưa từng đoán trúng.

Cuối cùng Lam Hạo Dương thật sự là bị ép đến không còn biện pháp, đành phải căng da đầu hoà giải: “Lãnh tổng sức khỏe không tốt, chúng ta hôm nay liền buông tha cho anh ấy, xem như nể mặt tôi! Nào nào, chúng ta ca hát, ca hát a.....”

Bốn chữ sức khỏe không tốt lúc này nói ra thật sự có chút ý vị thâm trường, nghe giống như sức khỏe “Không được”.

Ngay lúc mọi người thiếu chút nữa đều sắp cho rằng Lãnh Tư Thần thích thật sự là đàn ông, cho nên mới không gần nữ sắc.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 658: Tư Nhân Tự Hội (7)

Ngay lúc mọi người thiếu chút nữa đều sắp cho rằng Lãnh Tư Thần thích thật sự là đàn ông, cho nên mới không gần nữ sắc.....

Lãnh Tư Thần cao quý lãnh diễm như thần tiên hạ phàm xuất trần cấm dục làm ra một động tác khiến mọi người mở rộng tầm mắt ——

Lúc ấy Hạ Úc Huân chuyện không liên quan mình mà ngồi ở chỗ kia, đang cúi người lấy một ly rượu Cocktail, kết quả, ngón tay còn chưa chạm vào ly thủy tinh, đột nhiên bị một bàn tay bắt lấy, một phen đè trên sofa sau lưng cô, ngay sau đó, một bóng ma che trời lấp đất mà đến, cho đến khi ăn mòn toàn bộ tầm mắt cô, cuối cùng trên môi mềm nhũn.....

Hạ Úc Huân mở to đồng tử bỗng nhiên co chặt, theo bản năng mà muốn trốn, lại bị giữ chặt cái ót, cạy khớp hàm.....

Khốn nạn!!!

Tên kia cứ nhiên còn đem đầu lưỡi vươn vào!

Không phải nói hôn một chút mà thôi sao?

Theo cô nhận thức, “Hôn một chút” hẳn là “Chuồn chuồn lướt nước” hoặc là “Vừa tiếp xúc liền rời ra” mới đúng, trò chơi mà thôi anh dùng đến hôn hoàn toàn như vậy sao?

Bên cạnh hai người đột nhiên triền miên quần quýt hôn lên, Lam Hạo Dương một bong đèn thế kỷ siêu cấp rất là xấu hổ.

Lãnh Tư Thần tên này hẳn quả thực là hoàn toàn không cách nào đoán trước anh ta giây tiếp theo sẽ làm cái gì.....

Mới vừa rồi trong vòng một hai giây ngắn ngủi, Lãnh Tư Thần bắt được tay cô gái, đè lên sô pha, sau đó hôn, động tác liên tiếp này như nước chảy mây trôi, quả thực bá khí trắc lậ, khiến mấy cô gái trong phòng bao từng đột hưng phấn hô nhỏ, đàn ông thì sau nửa giây sững sốt cũng là từng đợt ồn ào.....

Cái hôn môi này ít nhất giằng co ba mươi giây mới kết thúc, trong lúc Lãnh Tư Thần cơ hồ cả người đều đem Hạ Úc Huân ôm vào trong ngực, hơn nữa bên cạnh có Lam Hạo Dương cái chướng ngại vật ngăn cản, kỳ thật bọn họ căn bản rất khó thấy cô gái bị anh hôn môi, nhưng sự ái muội nửa che hờ khấp này khiến cho mọi người tưởng tượng xa vời.....

Hạ Úc Huân dùng hết tự chủ bình sinh có mới không nổi điên ngay tại chỗ, đang bị ép buộc tùy ý lười anh càn quét qua mỗi một góc trong khoang miệng cô. Chỉ cần hơi chút phát hiện cô có ý đồ phản kháng, động tác anh lập tức liền như trừng phạt mà kịch liệt lên, cuối cùng cô chỉ đành không nhúc nhích mà chịu đựng ba mươi giây với cô mà nói vô cùng dài này.....

“Tôi tới tôi tới, thực xin lỗi tôi đã tới chậm.....”

“Phanh “Một tiếng, cửa phòng bao đột nhiên bị người từ bên ngoài đẩy ra.

Người tới đúng là Đại Thi chị sinh đôi của Tiểu Thi.

Cô gái vừa nhìn chính là vội vàng chạy tới, trên trán trắng nõn một mảnh mồ hôi tinh mịn, lúc nhìn thấy một đôi nam nữ ôm hôn trong góc, vẻ mặt cô gái tức khắc như bị sét đánh ngây ngốc tại chỗ.....

Cuối cùng vẫn là em gái Tiểu Thi thật sự nhìn không được một tay đem cô kéo qua.

“Ngu xuẩn! Ngu chết chị đi! Thịt đều đưa đến bên miệng cũng chưa ăn được!”

“Em sao lại có thể nói với chị như vậy chứ a a a

“Em sao có thể có người chị có khẩu vị kỳ quái lại vô dụng như chị chứ! Chị đi nhanh một chút sẽ chết sao? Lời em nói với chị không phải đã rõ ràng như vậy rồi à!”

“Em cho rằng chị không nỗ lực sao?” Đại Thi vẻ mặt bi phẫn, đột nhiên khom lưng đem giày cởi ra đưa cho cô xem, nói: “Giày cao gót chị đều đã gãy rồi đây? Chân không chạy tới đây! Chị dễ dàng sao?”

Tiểu Thi nhìn chị mình một thân chật vật, vừa tức giận lại bất đắc dĩ mà duỗi tay sờ sờ đầu cô, nói: “Được rồi được rồi! Cùng lắm thì lần sau lại tìm cơ hội cho chị!”

“Còn có lần sau sao? Tức chết chị rồi a a a! Vì cái gì sẽ bị người giữa đường cướp mất! Nụ hôn này rõ ràng chính là của chị mà! Ngao, đau tim quá! Chị đau muốn chết!” Đại Thi bi thống vạn phần mà che ngực.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 659: Tư Nhân Tụ Hội (8)

“Đừng gào nữa! Ai bảo người ta vận khí tốt! Mau bình thường lại cho em, chị muốn cho tất cả mọi người chê cười sao?” Tiểu Thi một tay đem vòng qua vai chị xách lên.

Đại Thi nghe xong lời này thật vất vả khôi phục một chút, vừa quay đầu nhìn thấy hai người trong góc còn đang hôn môi, tức khắc lại gào.

Tiểu Thi nhìn chăm chăm Lãnh Tư Thần chuyên chú “Trò chơi”, con người hiện lên một tia hồ nghi.

Lúc này, Lãnh Tư Thần rốt cuộc kết thúc nộ hôn, khi kết thúc còn rất sẵn sóc dùng mu bàn tay thay cô gái lau khóe miệng.

Tiểu Thi thấy thế con người hoang mang càng sâu, vẫn là cô biết Lãnh Tư Thần không gần nữ sắc có thói ở sạch nghiêm trọng vậy sao?

Mọi thứ thật sự là quá quý dị!

“Em gái, em nói sẽ tìm cơ hội cho chị, em cũng không nên gạt chị a!”

“Tìm cái rắm! Em khuyên chị sớm một chút từ bỏ đi! Người đàn ông này phỏng chừng không có hy vọng rồi.....”

Tiểu Thi đang mắng chị mình vô dụng, đột nhiên nghe được trong một góc truyền đến thanh âm trầm thấp ——

“Được không?”

Người hỏi chuyện là Lãnh Tư Thần.

Sau khi đại mạo hiểm hoàn thành cần người bình phán đại quý có cho qua cửa hay không.

Tiểu Thi vừa nghe vội gật đầu không ngừng, đáp: “Được được được.....
Đương nhiên được rồi.....”

Nói xong lại thử thăm dò hỏi một câu: “Vừa lúc Nam Cung tiểu thư và chị tôi cũng tới, muốn tiếp tục chơi chứ? Người nhiều chơi tương đối có ý vị hơn!”

“Tôi tùy ý.” Lãnh Tư Thần trả lời.

Lúc này Lãnh Tư Thần vẫn là Lãnh Tư Thần kia, nhưng rõ ràng có thể cảm giác được không khí tối tăm áp lực trên người anh vừa rồi đã biến mất không còn, thoát nhìn tâm tình không tồi.

Đại Thi vừa nghe còn có cơ hội, tức khắc một phen bóp lấy tay em gái.

Tiểu Thi đưa cho cô một ánh mắt tạm thời dừng nóng nảy.

Còn chơi?Hạ Úc Huân vừa nghe thiếu chút nữa sụp đổ, cô thật sợ bị Lãnh Tư Thần đùa chết!

Thấy cô gái đang lén trừng mắt nhìn mình, Lãnh Tư Thần dùng thanh âm sâu kín chỉ hai người có thể nghe được mở miệng nói: “Trùng anh làm cái gì? Không phải nói trò chơi mà thôi, không sao cả sao?”

Hạ Úc Huân gắt gao nắm chặt tay, ở trong lòng đem thứ này đánh một trăm lần lại một trăm lần.

Sự thật chứng minh, nếu muốn làm lơ tên này xem anh như người thường thật sự là quá khó khăn!

Thứ này quả thực không phải người!

Hạ Úc Huân tức giận mà quay đầu, vươn tay lấy ly rượu.

Kết quả, lúc này đây lại bị bắt lại.

Cũng may góc độ này có Lam Hạo Dương che đậy, mọi người không có phát hiện động tác của Lãnh Tư Thần.

“Anh lại muốn làm sao?” Hạ Úc Huân thấp giọng nói,

Lãnh Tư Thần thay đổi ly nước trái cây đưa tới trước mặt cô, không nhanh không chậm nói: “Cố gắng uống ít rượu.”

Nói xong trước khi Hạ Úc Huân cãi lại liền bỏ thêm một câu: “Tiểu Bạch bảo anh hỗ trợ nhìn em, không tin em trở về có thể hỏi.”

Hạ Úc Huân tức khắc ngừng công kích.

Trời xanh a! Chẳng lẽ đời này cô nhất định phải bị thứ này ăn gât gao sao?

Nhìn cô gái vẻ mặt vô cùng ghen khuấy, còn có đôi môi vừa bị mình hôn có chút sưng đỏ, tâm tình Lãnh Tư Thần càng tốt, không khí cả phòng bao đều nhẹ nhàng không ít.

Kế tiếp, trò chơi tiếp tục.

Hạ Úc Huân chỉ rút được một lần tiểu quỷ, đối phương rất thân sĩ tùy tiện hỏi một vấn đề để cho cô qua, nhưng thật ra Lãnh Tư Thần tên này vận khí không tồi, một lần đều không rút trúng quỷ bài, như nghỉ phép nhàn nhả mà ngồi kia nhìn bọn họ chơi.

Đang ghen ghét anh, Hạ Úc Huân liền bi ai khi rút phải tiểu quỷ, mà người cầm đại quỷ vẫn là Tiểu Thi kia.

Cô đã hiểu được mình trong lúc vô ý đoạt lấy cơ hội vốn thuộc về chị cô ấy, cho nên nhất định cô ấy sẽ không dễ dàng buông tha mình như vậy.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 660: Tư Nhân Tụ Hội (9)

“Nam Cung tiểu thư, chọn lời nói thật long hay là đại mạo hiểm?” Tiểu Thi cười hì hì hỏi.

“Lời nói thật long đi.” Hạ Úc Huân không do dự mà trả lời.

Dù sao cô cũng không dám chọn đại mạo hiểm.

Đại Thi nghe được đối phương chọn lời nói thật lòng tức khắc có chút thất vọng, không có hứng thú mà suy sụp hạ bả vai.

Tiểu Thi thật ra tựa hồ cũng liệu trước cô sẽ chọn như vậy, gật gật đầu, suy tư một lát, sau đó chậm rãi hỏi: “Nam Cung tiểu thư, cô có người yêu chưa?”

Hạ Úc Huân nghe vậy có chút giật mình, đây là một câu hỏi lời nói thật lòng rất bình thường trong trò chơi, nhưng lại khiến cô cảm lòng không đậu mà rối loạn vài phần, cũng may rất nhanh liền bình thường trở lại.

Vấn đề này bình thường thì rất bình thường, nhưng ngồi ở đây đều cảm thấy hứng thú, đương nhiên, đặc biệt là cánh đàn ông.

Cho dù trước có Thẩm Diệu An, bọn họ không dám theo đuổi, nhưng ngần ngẫm lại cũng tốt a!

Nghe thấy vấn đề này, con người Lãnh Tư Thần bất động thanh sắc mà nheo nheo, không bỏ qua sự sợ sệt lóe lên trong con người cô gái.

Cuối cùng, Hạ Úc Huân trả lời hai chữ ——

“Từng có.”

Tiểu Thi nghe vậy cau mày.

Hai chữ đơn giản kỳ thật bao hàm không ít tin tức, ý nói cô trước kia từng có người thích, nhưng hiện tại không có ý trung nhân.

Bất quá cô vẫn cảm thấy mình sơ suất, vừa rồi hẳn là nên trực tiếp hỏi tên người cô thích là gì.

Nếu quá khứ có người yêu, vậy khẳng định không phải là Lãnh Tư Thần chứ?

Theo cô biết Nam Cung đại tiểu thư này vừa sinh ra liền lưu lạc bên ngoài, hơn nữa nghe nói ba nuôi cũng chỉ là người trong gia đình bình thường, khẳng định không có cơ hội quen biết Lãnh Tư Thần.

Sách, như vậy vừa rồi, chẳng lẽ là Lãnh Tư Thần đơn phương có ý với cô ấy sao?

Cô gái này rốt cuộc có chỗ nào đặc biệt, cứ nhiên có thể làm Lãnh Tư Thần động tâm?

Cùng lúc đó, đêm nay Lãnh Tư Thần giọt rượu chưa thấm đột nhiên đem một ly rượu vang đỏ trước mặt uống một hơi cạn sạch.

Hạ Úc Huân dư quang liếc thấy động tác này của anh, mày hơi nhú một chút, chung quy vẫn không nói gì.

Còn không biết xấu hổ ngăn cô uống rượu, chỉ cho quan châu đốt lửa, không cho dân chúng thấp đèn!

Tâm tư Lãnh Tư Thần giờ phút này không ai phát hiện, nhưng thật ra Lam Hạo Dương bởi vì biết nguyên nhân hậu quả, rất hiểu tâm tình anh.

“Này, hai người này, rốt cuộc là quan hệ gì? Tôi thấy thế nào không chỉ như là có quan hệ, lại còn có quan hệ không phải ít?” Diệp Hàng ôm lấy cổ Lam Hạo Dương kéo qua hỏi.

Lam Hạo Dương biết trong mấy người anh em chỉ có Diệp Hàng tên này là phúc hắc nhất, sợ nói mấy câu bị hấn moi ra hết, vì thế dứt khoát kín miệng đánh chết không mở.

Trò chơi tiếp tục, không khí càng ngày càng sôi động.

Hạ Úc Huân vốn dĩ quyết định chủ ý làm lơ Lãnh Tư Thần, nhớ kỹ nhiệm vụ đêm nay, chuyên tâm xây dựng quan hệ, nhưng, lúc nhìn thấy anh uống đến ly thứ ba, vẫn có chút nhịn không được.

Thứ này rốt cuộc còn có nửa điểm thành tin hay không?

Trước đó đáp ứng Tiểu Bạch thế nào!

Cư nhiên trước mặt cô liền bội ước!

Thật xem cô là người chết sao?

Lúc Lãnh Tư Thần chuẩn bị lấy ly thứ tư, Hạ Úc Huân bất động thanh sắc mà ở dưới hung hăng đá anh một đá.

Ly rượu trong tay Lãnh Tư Thần lắc lư một chút, thần sắc tựa hồ có chút kinh ngạc, long mày tinh xảo chậm rãi hướng về phía cô.

Hạ Úc Huân cũng không thèm nhìn anh, làm bộ không có việc gì tiếp tục ăn trái cây, cùng người khác nói chuyện, nhưng, giây tiếp theo, mặt cô liền cứng lại, thiếu chút nữa bị một quả nho làm sặc.

“Khụ khụ.....”

Trên đui đột nhiên truyền đến từng đợt tê dại, tên kia sau khi bị một đá cự nhiên thuận thế dùng động tác cực kỳ thông thả ái muội mà cọ xát chân cô.....

Lãnh Tư Thần! Cái đồ lưu manh này!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 661: Tư Nhân Tự Hội (10)

Lam Hạo Dương rốt cuộc thoát khỏi tổ ba người tám chuyện, thấy Hạ Úc Huân đang kịch liệt ho khan, quan tâm hỏi một câu: “Nam Cung tiểu thư, cô làm sao vậy?”

“Không có việc gì không có việc gì.....” Hạ Úc Huân vội vàng xua tay, đồng thời ngậm đập Lãnh Tư Thần một đập, kết quả tên kia thuận thế leo lên mà tiếp tục quẩn lấy cô không buông, quảng cũng quảng không ra.

“Ai, các người biết không? Thấm công tử đêm nay cũng ở bên này chơi, hơn nữa ở ngay bên cạnh phòng chúng ta!” Lúc này, Tiểu Thi đột nhiên thần bí mà nói một câu.

Tức khắc, tất cả nguwoif trong phòng bao đều theo bản năng mà nhìn về phía Hạ Úc Huân.

Lãnh Tư Thần chân còn cọ ở cẳng chân cô, vừa không cẩn thận sẽ bị người khác nhìn thấy, lúc này ánh mắt mọi người đều dừng trên người cô, Hạ Úc Huân càng thêm khẩn trương.

Đại não cấp tốc xoay tít một trận, giây tiếp theo, Hạ Úc Huân thần thái tự nhiên mà bưng ly rượu đứng lên: “Phải không? Tôi qua chào hỏi một chút, các người chơi tiếp đi.”

Không chỉ có vì thoát khỏi tên lưu manh Lãnh Tư Thần này, về chuyện Thấm Diệu An, càng lảng tránh càng khiến người khác nghĩ xa xôi, không

bằng thoải mái hào phóng đối mặt.

Cùng lúc đó, phòng bao bên cạnh.

Không khí đang khí thế, nhưng Thẩm công tử lại không có hứng thú, tùy ý hai mỹ nữ bên cạnh dỗ thế nào, khuôn mặt đều không cười lấy một cái.

Cuối cùng, mỹ nữ không vui, một người trong đó nói: “Em thấy Nam Cung đại tiểu thư kia cũng không có gì đặc biệt a! Thẩm thiếu anh sao phải đến mức như vậy! Vì cô ấy mà ngay cả bọn em đều không để ý tới.....”

“Đúng đó! Thẩm thiếu anh gần đây đối với người ta quá lãnh đạm! Cô gái kia không biết tốt xấu như vậy, anh còn nghĩ tới cô ấy làm gì!”

“Câm miệng!” Thẩm Diệu An không kiên nhẫn mà đem người đẩy ra, sắc mặt lạnh cực điểm.

Hai mỹ nữ ủy khuất mà dậm chân, hai người anh em của Thẩm Diệu An đã đi tới hoà giải.Đem hai cô gái đưa ra, sau đó mỗi người ngồi một bên cạnh hẳn.

“Ha ha, Thẩm thiếu, lúc này đá trúng ván sắt sao! Đều đã một tuần? Còn chưa thu phục được?” Trong đó một người đàn ông mặc áo sơ mi hoa ôm bờ vai hẳn trên đầu.

“Cậu cũng câm miệng cho tôi!” Thẩm Diệu An trực tiếp không cho hẳn mặt mũi mà trừng một cái.

Áo sơ mi hoa không chút để ý mà tiếp tục cười nói: “Đều nói Thẩm công tử của chúng ta theo đuổi một cô gái tuyệt đối sẽ không vượt qua một tuần, đây vẫn là ngoại lệ lần đầu tiên rồi!”

Sắc mặt Thẩm Diệu An càng kém, mưa dầm dầy đặc chỉ kém trời mưa.

Một người đàn ông áo lam khác thở dài nói: “An tử, cậu đừng trách anh em hắt nước lạnh vào cậu, lúc này chỉ sợ thật sự bắt không được, cậu cũng đừng dẫn vật nữa! Cô nương người ta nói cũng có đạo lý, Thấm công tử cậu sao có thể ở rể nhà người ta chứ?”

Áo sơ mi hoa nghe vậy lập tức khinh thường nói: “Cái gì con rể chứ, chơi chơi mà thôi, cậu cũng nghĩ quá xa rồi, cô ấy chính là lấy cớ cậu nhìn không ra sao!”

Người đàn ông áo lam vẻ mặt vô ngữ, nói: “Các người hai hoa hoa công tử, tôi đều khó mà nói các người! Cô nương người ta không muốn chơi, muốn nghiêm túc kết hôn không được sao? Cái này gọi là đạo bất đồng khó lòng hợp tác!”

Nói xong đem tên áo sơ mi hoa đẩy qua một bên, tiếp tục nói với Thấm Diệu An: “An tử, cậu cũng già đầu rồi, phụ nữ đều như nhau, có cái gì vui để chơi, chơi nhiều năm như vậy cũng nên kiềm chế, đừng ý vào Thấm gia chỉ có một mình cậu mà không sợ hãi, cẩn thận lão già nhà cậu không cẩn thận cho cậu thêm một anh em, xem cậu đến lúc đó có không vội nữa không!”

“Bớt miệng quạ đen đi!” Thấm Diệu An nguyên rủa.

“Tôi nghiêm túc nói với cậu! Cậu rốt cuộc nghe không hả?” Người đàn ông áo lam tận tình khuyên bảo, nếu không phải nể mặt tình cảm từ nhỏ cùng hãnh lớn lên, hẳn cũng lười quản.

Sau một lát trầm mặc, Thấm Diệu An đột nhiên ánh mắt nặng nề mà mở miệng: “Nếu tôi là nghiêm túc thì sao?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 662: Tư Nhân Tụ Hội (11)

“Cái gì?” Áo lam nhất thời không nghe hiểu ý tứ của hân.

“Nếu tôi đối với cô ấy là nghiêm túc thì sao?” Thẩm Diệu An lặp lại, uống một ngụm rượu còn lại trong ly, sau đó nặng nề đem ly đặt lại trên mặt bàn.

Hai người anh em bên cạnh Thẩm Diệu An tức khắc sững sờ hai mặt nhìn nhau.

“Ách, Thẩm thiếu, cậu uống quá nhiều sao?” Áo sơ mi hoa không thể tin tưởng.

Hân cùng Thẩm Diệu An là quen biết thời đại học, bởi vì hợp sở thích, cho nên mấy năm nay vẫn luôn chơi chung, ngoại trừ Thạch Lỗi, chỉ có hân hiểu rõ nhất.

Thẩm công tử qua vạn bụi hoa, không một chiếc lá dính thân cư nhiên nghiêm túc với một cô gái?

Đây quả thực là câu huyền huyền nhất mà hân được nghe!

Thạch Lỗi cũng vẻ mặt khiếp sợ, nói: “Ách, Mạnh Tiêu Nhiên, tôi có phải bị ảo giác hay không?”

“Thạch đầu, cậu không ảo giác, thứ này vừa rồi cư nhiên nói cậu ta nghiêm túc với cô nương kia! Cậu ta khẳng định là trúng độc còn rồi!” Ngử

khí Mạnh Tiêu Nhiên khẳng định.

Thạch Lỗi nhìn chăm chăm Thẩm Diệu An vài lần, do dự mà mở miệng hỏi: “An tử, cậu.....”

“Đừng nói lời vô nghĩa, lão tử không có say, lão tử thật sự tỉnh táo!” Thẩm Diệu An lại rót một ly rượu, nói: “Thạch đầu, cậu vừa rồi nói cái gì? Nói phụ nữ tất cả đều giống nhau.....”

“Tôi nói, làm sao vậy?” Thạch Lỗi khó hiểu.

“Nhưng cái này..... Cái này không giống nhau.....” Thanh âm Thẩm Diệu An có chút mờ ảo.

Mạnh Tiêu Nhiên gãi đầu, nói: “Rất cuộc chỗ nào không giống nhau? Không phải xinh đẹp hơn một chút sao? Tôi thật sự không nhìn ra có chỗ nào đặc biệt!” “Đánh rắm! Cút qua một bên đi! Cô ấy có thể làm lão tử cảm thấy đặc biệt còn chưa đủ đặc biệt sao?” Thẩm Diệu An lập tức kích động hét lên.

Mạnh Tiêu Nhiên khước miệng run rẩy lau mồ hôi, nói: “ Rời rời rời, đặc biệt đặc biệt..... Cậu nói quá đúng! Tôi quả thực không cách nào phản bác!”

Thạch Lỗi dờ khóc dờ cười mà lắc lắc đầu: “Thật không nghĩ tới sinh thời tôi cư nhiên có thể sống đến ngày nhìn thấy Thẩm thiếu gia thua trong tay một cô gái!”

Mạnh Tiêu Nhiên tràn đầy đồng cảm gật gật đầu, sau đó lại có chút xúc động, nói hằn so với Thẩm công tử cũng không khá hơn chút nào, hằn sẽ không có ngày gặp báo ứng như vậy chứ?

“Vậy hiện tại làm sao bây giờ a? Nếu Thẩm công tử lúc này thật sự động tâm, anh em ta tốt xấu cũng đến giúp một tay, đây chính là ngàn năm có

một a!” Mạnh Tiêu Nhiên nói.

Thạch Lỗi trầm ngâm nói: “Tôi vừa rồi lúc đi ra ngoài nghe được hai nhân viên công tác bên ngoài nói chuyện, nghe nói Nam Cung tiểu thư đêm nay cũng ở đây, là trận địa của Lam Hạo Dương.”

Vừa nghe lời này, Thẩm Diệu An ở giữa hai mắt lập tức nheo nheo.

“Muốn tôi qua mời cô ấy lại đây ngồi hay không?” Mạnh Tiêu Nhiên thử thăm dò hỏi.

“Tôi thấy vẫn là thôi đi, lúc này cô nương người ta khẳng định trốn cậu ta còn không kịp!” Thạch Lỗi không tán đồng mà lắc đầu, sau đó hướng Thẩm Diệu An nói: “An tử, tôi cảm thấy cậu nếu nghiêm túc mà nói, vậy cậu thay đổi sách lược một chút.....”

Mạnh Tiêu Nhiên nghe nói như thế không vui, đáp:“ Fuck! Thay đổi sách lược gì chứ! Lễ vật từng xe từng xe đưa đến, Thẩm công tử thân phận đặt tại đây, cô ấy rốt cuộc có chỗ nào không hài lòng? Nói là người thừa kế tập đoàn Thiên Lâm, các cậu đừng quên Nam Cung Lâm còn có con riêng nha, hươu chết về tay ai còn nói không chừng, cô ấy chỗ nào tìm được một chỗ dựa có lực như Thẩm công tử nhà chúng ta chứ! Muốn tôi nói cô ấy đây là được nể mặt mà không muốn!”

Mạnh Tiêu Nhiên vừa dứt lời, cửa phòng bao đột nhiên bị người đẩy ra.

Bọn họ đang nhiệt liệt thảo luận cô gái cư nhiên cứ như vậy xuất hiện ở cửa phòng bao.

Một bộ váy body màu bạc lấp lánh long lanh phác họa ra dáng người hoàn mỹ, mặt mày như họa, ánh mắt chuyển động rực rỡ lung linh, Mạnh Tiêu Nhiên vừa nhìn thấy, thiếu chút nữa cắn lưỡi mình.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 663: Tư Nhân Tự Hội (12)

Thôi được! Hắn sửa lại lời nói, không phải xinh đẹp một chút, mà là đặc biệt xinh đẹp.....

Mạnh Tiêu Nhiên theo bản năng mà nhìn về phía Thẩm Diệu An, a, tên này đã hoàn toàn ngây dại, một bộ cho rằng mình đang nằm mơ.

Chà chà, thấy bộ dáng ngây ngốc hiểm có này của Thẩm công tử, lúc này thật đúng là nghiêm túc rồi?

“Thẩm công tử, nghe bạn bè nói anh ở bên này, tôi qua chào hỏi một tiếng.” Cô gái tự nhiên hào phóng, nói cười an nhàn.

Thẩm Diệu An phục hồi tinh thần lại, trong nháy mắt thay bộ dáng cũ ngửa người dựa vào trên sofa, cười lạnh một tiếng, nói: “Phải không? Tôi còn tưởng rằng cô biết tôi ở chỗ này, sẽ trốn càng xa càng tốt chứ!”

“Thẩm công tử nói đùa rồi, hôm trước tôi đến công ty anh đợi một buổi trưa cũng không chờ gặp được anh, biết anh bận, đây không phải không dám quấy rầy sao!” Hạ Úc Huân không nhanh không chậm mà đáp trả một câu.

Lời này của Hạ Úc Huân vừa ra, đám cầu bằng hữu của Thẩm công tử trong phòng bao bắt đầu ồn ào.

“Thẩm thiếu ngài cũng quá không thương hương tiếc ngọc rồi!”

“Đứng đó! Để người ta một đại mỹ nhân chờ cậu lâu như vậy!”

.....

Thẩm Diệu An xem như phục cô gái này, rõ ràng là cô trốn mình như trốn ôn dịch, vốn dĩ lúc ấy anh tức giận đến mức sắp sửa nhẫn nại đến cực hạn, đang chuẩn bị vận dụng chút thủ đoạn đặc thù, ai ngờ thư ký đột nhiên liền gọi điện thoại lại nói cô chủ động tới công ty gặp hẳn.

Hắn còn tưởng rằng cô gái này trước kia bất quá là lạt mềm buộc chặt, hiện tại rốt cuộc tung cú cuối cùng, chủ động tìm tới cửa, hẳn đương nhiên không thể nào dễ dàng để cô gặp như vậy được, đã tính toán xong không phải lần thứ ba đến mời sẽ không gặp cô.

Ai ngờ, cô chỉ đợi một lúc liền không đi tìm mình nữa, hiện tại cứ nhiên còn dung chuyện lần đó đổ hẳn!

Không chỉ có như thế, còn cố ý dùng lời này ở trước mặt bạn bè hẳn cho hẳn mặt mũi, làm hẳn lửa gì cũng đều phát không ra được.

Lại là một giọt nước cũng không lọt ra ngoài.

Khi nào Thẩm Diệu An hẳn cứ nhiên bị một cô gái nắm mũi dắt đi rồi, đây thật sự là làm hẳn vô cùng bức bối, nhưng cảm giác xa lạ này làm trong tiềm thức hẳn lại có một tia hưng phấn mới mẻ.....

Hạ Úc Huân lại uống một ly rượu, sau khi chào hỏi liền cáo từ: “Vậy Thẩm công tử, các vị thông thả chơi, tôi đi trước, bạn bè còn ở bên kia chờ tôi.”

“Mới đó đã đi sao! Ngồi một lát rồi đi!” Mạnh Tiêu Nhiên từ ban nãy đôi mắt vẫn không dời đi.

Nam Cung đại tiểu thư này hẳn chỉ xem qua ảnh chụp trên báo chí, đây vẫn là lần đầu tiên nhìn người thật, nhìn thấy người thật mới cảm thấy Thẩm Diệu An lần này gặp khó khăn nhưng thật ra cũng không thiệt thòi.

Thẩm Diệu An vừa thấy ánh mắt kia của Mạnh Tiêu Nhiên liền biết hẳn có chủ ý gì, lạnh buốt mà trừng mắt nhìn hẳn một cái, nói: “Cậu nói nhiều.”

Mạnh Tiêu Nhiên ngượng ngùng cầm miệng. Thôi, đây vẫn chưa là vợ bạn a, liền không cho khi dễ, ngay cả nói đều không cho nhiều hơn một câu.....

-

Bên cạnh.

Hạ Úc Huân đi rồi, toàn bộ phòng bao thành băng nguyên bắc cực.

“Khụ, tôi sao lại cảm thấy lạnh thế nhỉ, có phải mở điều hòa quá thấp hay không?” Có người nhỏ giọng nói thầm.

Lãnh Tư Thần đêm nay cũng không biết là lần thứ mấy biến sắc, tất cả mọi người không rõ nội tình.

Ngoại trừ Lam Hạo Dương biết nội tình, Diệp Hàng phúc hắc nhìn ra một chút, còn có một người chính là Tiểu Thi.

Tiểu Thi lúc này ngay cả thở mạnh cũng không dám phát ra tiếng.

Vừa rồi là cô mở miệng nói Thẩm công tử ở bên cạnh, Nam Cung tiểu thư mới qua đó.

Ngay lúc nhiệt độ trong phòng sắp hạ thấp đến mức tuyết rơi, cửa phòng bao rốt cuộc bị người đẩy ra.

“Nam Cung tiểu thư, cô đã trở lại, đều chờ cô a! Nào nào, chúng ta tiếp tục chơi trò chơi!” Lam Hạo Dương cuối cùng nhẹ nhàng thở ra, nhìn thấy cô như thấy cứu tinh gấp gáp đón vào.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 664: Tư Nhân Tự Hội (13)

Hạ Úc Huân tiến vào không khí cũng không ấm lên, ngược lại còn nổi lên bão tuyết.

Cô mới vừa ngồi xuống liền nhìn không được chà xát cánh tay, nói: “Điều hòa có phải mở thấp quá hay không?”

Lam Hạo Dương vội vàng nói: “Muốn tôi cho người chỉnh cao hơn một chút không?”

Vừa dứt lời, một chiếc áo khoác tây trang mang theo hơi thở lạnh lẽo ném lên trên đầu Hạ Úc Huân.

Là Lãnh Tư Thần.

Hạ Úc Huân liếc nhìn Lãnh Tư Thần bên cạnh một cái, khách khí nói: “Cám ơn Lãnh tổng.....”

Lam Hạo Dương thấy thế lại ngồi xuống. Nghĩ thầm nói, em gái a, chốt mở điều khiển từ xa kỳ thật ở trong tay anh, tìm ai cũng vô dụng!

Đại khái là nhìn ra trạng thái Lãnh Tư Thần lúc này không đúng, rõ ràng không có tâm tư gì, mọi người chơi mấy vòng lại hát một lát liền kết thúc.

Cũng may trong khoảng thời gian này Lãnh Tư Thần đều rất thành thật, không tiếp tục mờ ám. Bất quá khí thế thẳng nhãi này quá mạnh, cho dù

không làm gì cứ như vậy ngồi bên cạnh cô cũng làm cô quá sức, mấy giờ quả thực như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than.

Vừa nghe kết thúc, Hạ Úc Huân lập tức như trút được gánh nặng mà đứng lên.

“Nam Cung tiểu thư, chờ lát nữa cô đi như thế nào? Tôi đưa cô về! Tài xế của tôi ở dưới lầu.” Có đàn ông ân cần hỏi.

“Không cần, cảm ơn, tôi gọi xe về là được rồi. Xin lỗi không tiếp được, tôi đi toilet.”

Hạ Úc Huân tìm một cơ hội khẩn trương chuồn mất.

Để tránh lại bị Lãnh Tư Thần trêu chọc ra chuyện gì, cô quyết định ở trong toilet chờ trong chốc lát, bọn họ đi rồi sẽ ra.

Cô ngồi trên nắp bồn cầu, nhàm chán click mở di động, vừa mở WeChat phát hiện có người kết bạn với mình.

Click mở vừa thấy, đối phương tên là..... Thỏ con ngoan ngoãn.....

Tên đáng yêu như vậy nhất định là con gái, hơn nữa hình cá nhân cũng rất tươi mát, là một mảnh rừng cây trời đêm.

Gần đây quen biết rất nhiều người, thêm liên lạc với cô kiểu này cũng không ít, cho nên Hạ Úc Huân không nghĩ nhiều liền chấp nhận kết bạn.

Đang tìm bạn, cô đột nhiên nghe được bên ngoài có người nói chuyện, lại còn có nhắc tới tên mình.....

Tinh thần cô chấn động, lập tức dựng lỗ tai lên.

“Em gái, chuyện này tuyệt đối không thể cứ như vậy được, cái cô Nam Cung Huân kia rõ ràng chính là cố ý cướp cơ hội của chị! Lúc ấy khẳng

định là có người mật báo với cô ấy! Chị sở dĩ tới trễ như vậy là bởi vì đi nửa đường đột nhiên bị một con ma men ngăn cản, người nọ không thể hiểu được mà lôi kéo chị nói một đồng lời vô nghĩa, làm hại gót giày chị đều gãy vẫn là đến chậm một bước! Một phút đồng hồ a! Chị cũng chỉ là muộn một phút đồng hồ mà thôi! Chỉ như vậy bỏ lỡ thời khắc tốt đẹp nhất đời này của chị! Trước đó chị còn cảm thấy là mình xui xẻo, hiện tại càng nghĩ càng thấy không thích hợp! Chuyện này khẳng định là cô gái kia giờ trò quỷ!”

Đây tựa hồ là thanh âm của hai chị em sinh đôi Đại Thi.....

Hạ Úc Huân nghe xong đầu đầy hắc tuyến, em gái a, chỉ vì trò chơi hồn Lãnh Tư Thần một cái, mình lại bị xem như cung tâm kế như vậy sao?

“Không có chứng cứ sự việc, chị cũng đừng đoán mò.....” Tiểu Thi thần sắc không kiên nhẫn, có chút tâm thần không yên.

“Cái gì mà đoán mò chứ! Chị rõ ràng là nói có sách mách có chứng? Thấm công tử tuy rằng ăn chơi trác táng, nhưng gia thế ở thành phố cũng hạng nhất hạng nhì, cô ấy vì cái gì vẫn luôn không buông miệng? Đương nhiên là bởi vì nhìn thấy thứ tốt hơn a! Thứ tốt hơn là ai! Còn không phải là Lãnh Tư Thần sao! Chuyện ngày đó trong tiệc mừng thọ Nam Cung Lâm chị liền cảm thấy không đơn giản, hiện tại em nhìn xem, quả nhiên là như thế này..... Cái con hồ ly tinh kia, cũng không biết như thế nào thông đồng với Thần Thần nhà mình.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 665: Tư Nhân Tự Hội (14)

Nghe bên ngoài hai chị em sinh đôi Đại Thi càng nói càng kích động, còn phân tích đến rõ ràng như vậy, Hạ Úc Huân ngồi ở trong phòng vô ngữ cứng họng, đang hỗn độn, móng vuốt cào cửa hận không thể lao ra gầm thét với bọn họ.

Vị đại sư này! Đánh bóng đôi mắt của cô nhìn cho rõ ràng, rõ ràng tên Lãnh Tư Thần kia mới là hồ ly tinh!!!

Cô thật là nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch.

Năm đó Uất Trì Phi tên kia cư nhiên còn nói cô là hồng nhan họa thủy, rõ ràng Lãnh Tư Thần mới là tuyệt thế họa thủy!

Cô đã trốn anh ta như vậy, vẫn không thể hiểu được bị kéo vào một sọt oán thù, quả thực tâm tắc.

Hai chị em sinh đôi rốt cuộc đi rồi, Hạ Úc Huân gục đầu ngồi tại chỗ nắm tóc, tâm tình cực kỳ bế tắc.

Qua nửa giờ, xác định lúc này nên đi khăng định đều đi hết rồi, Hạ Úc Huân sửa sang lại quần áo đi ra khỏi toilet.

Sau khi ra khỏi toilet, cô đột nhiên nhớ tới một sự việc.

Đó chính là, cô quên đường.

Cái quán bar này cô lần đầu tiên tới, lúc này vừa ra toilet liền đông nam tây bắc đều có chút phân không rõ ràng.

Rất vất vả nhận ra phương hướng đi, tới cửa lối rẽ lại không biết đi bên nào.

Vừa lúc ở phía trước thấy một nhân viên công tác, cô đang chuẩn bị đi hỏi đường một chút, lời nói còn chưa ra khỏi miệng, toàn thân đột nhiên bị một lực mạnh mẽ kéo qua bên cạnh.

Sau đó, “Phanh” một tiếng, cô bị người nào đó túm vào một căn phòng tối đen như mực, cửa phòng ở sau cô bị đóng lại kín mít.

Toàn bộ ánh sáng tức khắc bị ngăn cách.

Ánh mắt Hạ Úc Huân sững sờ, phản xạ có điều kiện mà khóa chặt bả vai người trong bóng đêm kia, sau đó một tay khác bắt lấy cổ tay hắn, một cái quay cuồng, liền đem cánh tay người nọ vặn ngược hung hăng đè trên cửa.

“Ai?” Hạ Úc Huân đem mặt người đàn ông đè ở trên cửa, ngửi khí sắc bén hỏi.

Bởi vì ánh sáng quá mờ, cô chỉ có thể từ thân hình phán đoán ra là một người đàn ông thân hình cao lớn.

“A! Cô gái đáng chết..... Buông tay.....”“Anh, Thẩm công tử.....” Vừa nghe thấy thanh âm quen thuộc, Hạ Úc Huân mặt đầy kinh ngạc, nhanh chóng buông lỏng tay.

Sao lại là Thẩm Diệu An?

Hắn đang êm đẹp đem cô kéo vào phòng tối làm gì?

“Khụ, cái kia..... Thẩm công tử anh không sao chứ?” Hạ Úc Huân có chút ngượng ngùng, bởi vì không biết là ai, vừa rồi cô dùng toàn lực.

“Cô nói xem!” Thẩm Diệu An nghiêng răng nghiêng lợi mà xoa bả vai từng đợt nóng rát đau đớn của mình, nói: “Cô gái đáng chết, cô trước kia rốt cuộc là làm gì?”

Cô trước kia là làm gì? Ba cô mở võ quán, cô từ nhỏ đến lớn đánh nhau chưa từng thua, làm bảo tiêu đã nhiều năm, Tae Kwon Do đai đen cấp ba.....

“Ách, tôi chỉ là học một chút thuật phòng thân mà thôi.” Hạ Úc Huân khiêm tốn mà trả lời.

Thẩm Diệu An trừng mắt nhìn cô, nói: “Ha! Một chút thuật phòng thân? Tôi sẽ bị một chút thuật phòng thân để người ta đem mặt ấn lên cửa tránh đều tránh không được sao? Nam Cung đại tiểu thư, cô là đang vũ nhục chỉ số thông minh của tôi sao?”

Hạ Úc Huân: “.....” Không còn lời gì để nói.

“Cô không cần nói, quá khứ của cô tôi cũng không muốn biết!” Thẩm Diệu An nói xong đề thấp thanh âm nói: “Ở trong toilet lâu như vậy, cô còn nói không sợ, vì trốn tôi cô phải như vậy sao?”

Hạ Úc Huân: “.....”

Cô lại không có lời gì để nói.

Nói gì? Nói cô là trốn Lãnh Tư Thần mà không phải hấn sao?

Phỏng chừng hấn sẽ càng xù lông.

“Khụ, Thẩm công tử, anh tìm tôi có việc sao?” Hạ Úc Huân nói sang chuyện khác.

Có việc thì cứ nói, đem cô kéo vào phòng tối làm gì?

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 666: Tư Nhân Tụ Hội (15)

“Không có việc gì chẳng lẽ không thể tìm cô sao?” Thẩm Diệu An nghe vậy ngữ khí càng kém.

“Có thể! Đương nhiên có thể! Nhưng..... Ta có thể đổi nơi nói chuyện chứ?” Hạ Úc Huân thành khẩn kiến nghị.

“Không đổi! Nơi này khá tốt! An tĩnh!” Thẩm Diệu An thật sự cảm thấy nơi này khá tốt.

Trong bóng tối, nghe thấy hô hấp nhau, quanh quần đều là hơi thở dễ ngửi trên người cô, làm tim anh bất giác đập từng đợt nhanh hơn.

Lúc này, tim Hạ Úc Huân đập càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh.....

Bởi vì, cô có chứng sợ hãi không gian giam cầm.

Lại ở lại nữa cô làm không tốt liền phải vào bệnh viện!

Hạ Úc Huân đang đau đầu mà nghĩ phải nói như thế nào với Thẩm công tử, đột nhiên nghe được bên ngoài truyền đến một trận tiếng bước chân hỗn độn mà dồn dập.

Tiếng bước chân quen thuộc.

Bất quá, tiếng bước chân dần dần xa, thẳng đến khi biến mất không thấy.....

Hạ Úc Huân nhẹ nhàng thở ra.

“Nghĩ cái gì a, tôi muốn nói chuyện với cô! Cô có nghe hay không?”
Thẩm Diệu An táo bạo nói.

“Uhm? Anh nói cái gì?”

Nhìn dáng vẻ cô thất thần, Thẩm Diệu An hít sâu một hơi mới nhịn tức giận xuống, nói: “Tôi nói! Nam Cung Huân, trước đây a, là tôi nói chưa rõ ràng, tôi cũng không phải chỉ muốn đùa giỡn với cô mà thôi, tôi có thể, lấy kết hôn làm tiền đề để kết giao với cô!”

Hạ Úc Huân nghe vậy chớp chớp mắt, lại chớp chớp mắt, đầy mặt kinh ngạc, nói: “Cái kia..... Thẩm công tử, anh buổi tối uống bao nhiêu rượu rồi?”

“Câm miệng! Lão tử không có say! Cô nghe rõ ràng cho tôi! Tôi nói tôi đối với cô là nghiêm túc, chúng ta nghiêm túc kết giao! Cô muốn ở rể, điểm này tôi xác thật làm không được, nhưng chúng ta có thể sinh hai đứa nhỏ, đứa đầu sẽ mang họ cô!”

Hạ Úc Huân nghe được há to miệng, cả người đều hỗn độn.

Trong bóng tối, Thẩm Diệu An cho dù nhìn không thấy mặt cô cũng có thể tưởng tượng ra vẻ mặt cô lúc này, hừ một tiếng nói: “Sao lại không nói gì? Có phải thụ sủng nhược kinh hay không? Nói cho cô biết, bốn thiếu gia còn chưa từng theo đuổi một cô gái nào quá một tuần, tôi biết tình huống hiện tại của cô rất khó, cô nếu theo tôi, tôi.....”

“Hừ ——” Hạ Úc Huân đột nhiên dùng một ngón tay ngăn chặn miệng Thẩm Diệu An, ngăn trở hần nói chuyện.

Ngón tay trơn mềm của cô gái vừa đề trên môi hắn, Thẩm Diệu An tức khắc tim đập thình thịch, dòng điện từ đầu ngón tay cô một đường len xuống nửa người dưới của hắn, hắn cư nhiên đơn giản chỉ một cái đụng chạm liền có phản ứng.....

“Cô..... Cô làm cái gì.....” Hô hấp Thẩm Diệu An đều bắt đầu có chút loạn.

Hạ Úc Huân trầm mặc ba giây đồng hồ, sau đó đột nhiên lôi kéo hắn la lên một tiếng, “Tránh ra!”

“Phanh ——” sau một tiếng vang lớn.

Cửa phía sau hai người ầm ầm sập, nếu không phải Hạ Úc Huân phát hiện trước kéo Thẩm Diệu An tránh, liền phải bị đè thảm rồi.

“Fuck, sao lại thế này.....” Thẩm Diệu An nguyên rửa vẩy vẩy bụi từ cửa bị đập, ngã thất điên bát đảo.

Giờ phút này, Hạ Úc Huân cùng Thẩm Diệu An chặt vật mà ngã thành một đoàn trên mặt đất, mà trước mắt bọn họ, một bong người cao dài ngược sang bên ngoài đứng ở cửa, ánh sang vàng quanh thân hắn mảy lên một viền vàng, khiến cho bóng dáng kia thoát nhìn giống như thần tiên.....

Hạ Úc Huân dùng mu bàn tay chống đỡ ánh sáng thành linh đến, đang thất thần, thân thể đột nhiên bị một bàn tay to rộng kéo lên, sau đó cứ như vậy một đường bị lôi ra khỏi phòng tối.

Thẩm Diệu An ở phía sau ồn ào cái gì, cô cũng chưa nghe được.

Bởi vì người trước mặt thật sự là đi quá nhanh, chỉ một lát liền lôi kéo cô đi ra rất xa.

“Lãnh Tư Thần! Anh chậm một chút! Tay tôi sắp gãy rồi!” Hạ Úc Huân bị bắt lấy một tay kéo ở phía sau, một đường chạy chậm đều theo không kịp tốc độ tên kia.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 667: Tư Nhân Tự Hội (16)

“Lãnh Tư Thần! Anh chậm một chút! Tay tôi sắp gãy rồi!” Hạ Úc Huân bị bắt lấy một tay kéo ở phía sau, một đường chạy chậm đều theo không kịp tốc độ tên kia.

Cố tình Lãnh Tư Thần như không nghe được cũng không quay đầu tiếp tục đi về phía trước.

Hạ Úc Huân vừa nghiêng ngả lão đảo mà theo ở phía sau vừa tức giận mắng: “Lãnh Tư Thần, anh vội vàng đầu thai a! Làm ơn, tôi mang giày cao gót! Mười hai centimet! Anh mang giày đế bằng ghê gớm sao? Chân dài khá lắm sao?”

Nghe nói vậy, tốc độ Lãnh Tư Thần cuối cùng chậm lại chút.

Nhưng, Hạ Úc Huân còn chưa kịp thở phào nhẹ nhõm, Lãnh Tư Thần đột nhiên một tay đem cô kéo vào..... Toilet nam.....

Không sai, chính là WC nam!

Cái này còn không bằng phòng tối a.....

“Phanh” một tiếng, Lãnh Tư Thần dứt khoát lưu loát mà đem cô nhét vào một phòng ngăn cách.

Trong không gian vô cùng chật hẹp chen vào hai người, hơi thở thuộc về Lãnh Tư Thần che trời lấp đất đè ép lại, cùng lúc đó còn có tín hiệu vô

cùng nguy hiểm, khiến cảnh báo trong đầu cô đều vẫn luôn vang lên không ngừng.

Lãnh Tư Thần thở nhẹ, ánh mắt màu đỏ tươi, như dã thú gắt gao nhìn chăm chăm cô.

Hạ Úc Huân dựa lưng vào cửa, chớp đôi mắt, có chút khẩn trương mà nuốt nước bọt, hỏi: “Anh..... Anh làm cái gì.....”

Không phải cô sợ, thật không phải cô sợ, thật sự là giờ phút này Lãnh Tư Thần quá đáng sợ, nếu đổi lại là người khác làm không tốt hiện tại đã quỳ xuống dưới Lãnh Tư Thần.

Lãnh Tư Thần một bàn tay chống trên đỉnh đầu cô, thần sắc táo bạo mà kéo cổ áo ra, ánh mắt lạnh xưa nay chưa từng có, gần từng chữ một mà nói với cô: “Nghiêm túc kết giao?”

“Ách.....” Hạ Úc Huân sửng sốt, phục hồi tinh thần lại anh là đang lặp lại lời Thẩm Diệu An trước đó nói với cô. Anh sẽ không phải tất cả đều nghe được chứ?

Lãnh Tư Thần nắm cằm cô, nhìn chăm chăm khuôn mặt nhỏ của cô, tiếp tục ngữ tốc thông thả nói: “Lấy kết hôn làm tiền đề nghiêm túc kết giao, hử?”

Hắn, quả nhiên là tất cả đều nghe được.....

Hạ Úc Huân vô ngữ, nói: “Đó là anh ta nói, không liên quan đến tôi...”

“Sinh hai đứa nhỏ.....” Lãnh Tư Thần tiếp tục nói, ngữ khí càng ngày càng nguy hiểm.

Hạ Úc Huân cơ hồ đã cảm giác được gió lốc cấp mười hai từng chút quét qua mặt mình.

Đáng chết! tên này dựa vào cái gì chắt vấn cô! Dựa vào cái gì đem cô kéo tới WC nam?

“Hạ Úc Huân, lá gan của em thật là càng lúc càng lớn, có phải hay không anh gần đây đối với em quá ôn nhu?” Lãnh Tư Thần nghiêng răng nghiêng lợi.

Quả thực một ngày không đánh leo lên nóc nhà lật ngói!

“Ha! Ha ha ha! Anh đối với tôi ôn nhu? Anh có chỗ nào ôn nhu với tôi!”

Hạ Úc Huân mặc niệm một lần Kinh Kim Cương cũng chưa thể ổn định tâm tình, đạo lý lớn của Nam Cung Lâm cũng ném ra ngoài không gian, dung nham lẫn lộn sôi trào đột nhiên chạy ra khỏi miệng núi lửa, bùm bùm liên bắt đầu nói chuyện ——

“Đều nói không phải tôi nói không phải tôi nói không phải tôi nói! Đều là Thẩm Diệu An tự mình nói! Tôi có đáp lại một chữ sao? Có sao?”

Lãnh Tư Thần anh có thể đừng phát bệnh thần kinh hay không hả! Có bệnh thì uống thuốc đúng hạn sẽ tốt hơn? Đừng trở ra dọa người OK?

Lại nói anh không cảm thấy anh quá rộng sao? Tôi ở bên ai, sinh mấy đứa bé chuyện có liên quan gì đến anh liên quan gì đến anh liên quan gì đến anh? Đừng nói hai đứa, tôi sinh một tá, sinh một trăm anh cũng quản không được..... A.....”

Hạ Úc Huân bị tức điên rồi, đã bắt đầu nói không lựa lời.

Nhưng mà, lời còn chưa dứt, cổ đau xót.

Hạ Úc Huân nhịn không được kêu lên sợ hãi, gắt gao trừng mắt nhìn người đàn ông tràn đầy thô bạo trước mắt.....

Đau.....

Cả người cô đều cuộn tròn thành một đoàn, thân thể không ngừng phát run, chân cơ hồ đều đứng không vững.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 668: Tư Nhân Tự Hội (17)

“Lãnh, tư, thần, anh bệnh tâm thần a!” Hạ Úc Huân phẫn nộ.

Anh xem chính mình là quỷ hút máu sao?

“Măng đi! Tiếp theo măng đi!” Thanh âm người đàn ông trầm trầm, bám vào bên tai cô, thật sự còn đáng sợ hơn cả quỷ hút máu.

Thực hiển nhiên, lúc này Lãnh Tư Thần cũng bị người sống sờ sờ làm cho tức điên rồi!

Sau đó, Hạ Úc Huân đã hoàn toàn không có tâm tư măng chửi người, khắp đầu óc chỉ có đau đau đau, khắp đầu óc chỉ có đem thẳng nhai này tháo thành tám mảnh.....

Cô chưa từng thấy qua Lãnh Tư Thần như vậy, tàn nhẫn, máu lạnh, thô bạo, xa lạ đến mức khiến cô cảm giác chính mình căn bản là chưa từng quen biết anh.....

Nếu có thể, Lãnh Tư Thần thật hận không thể cắn chết cô mới tốt!

Bởi vì không làm như vậy, cô căn bản là sẽ không nhớ lâu!

Có lần đầu tiên, sẽ có lần thứ hai, lần thứ ba, lần thứ tư.....

Anh đã có thể dự cảm tương lai xanh mượt của mình.....

Ngay lúc đầu óc cô một mảnh hỗn loạn, thần trí cơ hồ hôn mê, đột nhiên nghe được bên ngoài có người nói chuyện.

“Uy, người nghe, tiếng gì vậy?”

“Nơi nào có tiếng động chứ?”

“Trong phòng bên! Ha ha.....”

.....

Bị người phát hiện khẩn trương khiến thần kinh Hạ Úc Huân đột nhiên căng thẳng, một trận kịch liệt giãy giụa, kết quả lại làm cửa phía sau phát ra tiếng vang lớn hơn nữa, vì thế động cũng không dám động.

Lãnh Tư Thần chôn ở vai cô, trên trán một tầng mồ hôi tinh mịn, đột nhiên không có động tác.

Hạ Úc Huân còn tưởng rằng anh rút cuộc lương tâm trời dậy, lại phát hiện thẳng nhãi này cư nhiên..... Cư nhiên có phản ứng.....

Fuck!

Hạ Úc Huân tức khắc nổi trận lôi đình mà trừng mắt nhìn anh, hận không thể tay không đem anh xé nát!

“Lãnh Tư Thần! Anh thả tôi đi ra ngoài!” Hạ Úc Huân hạ giọng.

“Em xác định muốn đi ra ngoài bây giờ?” Lãnh Tư Thần nhướng mày.

“.....”

Không có biện pháp, Hạ Úc Huân chỉ có thể duy trì tư thế xấu hổ này chờ người bên ngoài đi. Vài phút ngắn ngủn quả thực là sống một ngày bằng một năm!

Bên ngoài hai người đàn ông sao lại nhiều chuyện như vậy?

“Đi rồi! Có cái gì dễ nghe, loại địa phương này chuyện như vậy quá nhiều! Ngạc nhiên!”

“Chậc chậc, có khách sạn không đi làm gì ở chỗ này chứ.....”

“Kích thích!”

.....

Bên ngoài hai người đàn ông rút cuộc đi rồi, Hạ Úc Huân nhẹ nhàng thở ra đồng thời nhanh chóng thừa dịp bên ngoài không có ai một tay đem Lãnh Tư Thần đẩy ra.

Thằng nhãi này ở nơi như thế này cũng có thể..... Quả thực là.....

“Nếu anh còn không có phản ứng như vậy, đó mới là cảm thú.” Lãnh Tư Thần tựa hồ là đoán được cô suy nghĩ cái gì, vẻ mặt bình tĩnh mà sửa sang lại quần áo, ngữ khí đương nhiên.

Hạ Úc Huân cười cười: “Ha ha, đừng khiêm tốn như vậy! Anh mặc kệ như thế nào đều là cảm thú!”

“Cảm ơn đánh giá cao của phu nhân đối với anh.”

“.....” Fuck!

Người này da mặt rút cuộc là cấu tạo từ cái gì?

Bất quá, từ phu nhân này..... Nghe được cô không hiểu sao một trận sắc mặt nóng lên.....

Sau khi phát tiết đủ rồi, lệ khí trên người người đàn ông tất cả đều lui đi, trên khuôn mặt tuấn mỹ thêm vài phần lười biếng cùng yêu dã, tâm tình rất

tốt mà ôm cô hôn, nói: “Vừa rồi có phải làm em đau hay không?”

“Cút cút cút, lão nương hiện tại không muốn nói chuyện với anh! Mau buông móng vuốt của anh ra!” Hạ Úc Huân tâm tình vô cùng táo bạo.

Còn nữa a, anh có cần phải nói lời ái muội như vậy hay không?

Giống như bọn họ thật sự vừa làm cái gì đó!

“Đây cũng không thể trách anh, ai bảo em luôn không nghe lời như vậy, không cho em nếm chút mùi đau khổ, em sẽ không nhớ lâu được.”

“Lãnh Tư Thần, anh.....”

“Đi thôi, thừa dịp không có ai.” Lãnh Tư Thần biết cô thật sự sắp bị chọc giận, liền không trêu chọc cô nữa, vừa nói vừa giúp cô sửa sang lại quần áo.

Cúi đầu nhìn váy, Hạ Úc Huân lại suy sụp, nói: “Anh bảo tôi như thế nào đi ra ngoài?”

Váy trên người cô bị phần tử bạo lực này làm cho từ mặt bên tất cả đều bung chỉ.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 669: Tư Nhân Tự Hội (18)

Cúi đầu nhìn váy, Hạ Úc Huân lại suy sụp, nói: “Anh bảo tôi như thế nào đi ra ngoài?”

Váy trên người cô bị phần tử bạo lực này làm cho từ mặt bên tất cả đều bung chỉ, hiện tại nửa bên chân đều lộ ra ngoài, nhưng người khởi xướng lại một chút áy náy cũng không có, còn một bộ tâm tình rất tốt thường thức kiệt tác của mình.

Loại tình huống này đã không phải lần đầu tiên xuất hiện!

Một lần nữa vẫn là 5 năm trước, ở trong văn phòng anh, cuối cùng anh dùng folder thay khóa kéo hư kẹt lại.....

Nhưng..... Hiện tại là đang trong WC! Bảo cô đi đâu tìm kẹp!

Tưởng tượng đến chính mình cư nhiên ở loại địa phương này làm loại chuyện này Hạ Úc Huân quả thực muốn chết!

Lãnh Tư Thần tên khốn này khẩu vị quá nặng!

Trước khi cô gái nổi điên, Lãnh Tư Thần cởi áo khoác mình vây quanh hông cho cô.

Tưởng tượng đến mình chật vật như vậy, tên kia lại quần áo chỉnh tề, Hạ Úc Huân đều hận không thể đem quần áo anh cũng xé nát.

“Muốn xé quần áo anh sao?” Lãnh Tư Thần như có thuật đọc tâm hỏi, sau đó lại dùng một bộ ngữ khí tiếc nuối nói: “Chất lượng rất tốt, em tay không xé có vẻ khó khăn.”

“Một mình đi!” Nhìn anh liên phiên lòng, Hạ Úc Huân một tay đẩy cửa ra.

Giống như ăn trộm nhìn trái nhìn phải, xác định không có ai cô nhanh chóng xông ra ngoài.

Lãnh Tư Thần bước chậm như đang dạo chơi mà đi theo sau cô.

Chân dài, tùy hứng!

Sau khi ra khỏi quán bar, Hạ Úc Huân đứng ở ven đường đang chuẩn bị gọi xe, lại bị người nào đó túm chặt.

“Anh lại muốn làm sao?” Hạ Úc Huân ném tay anh ra.

Lãnh Tư Thần mày nhíu chặt mà quét qua cô một cái: “Đi với anh thay quần áo, chẳng lẽ em muốn cái dạng này về nhà?”

“Anh cho rằng đều là ai làm hại!”

“Anh.” Ngữ khí không cho rằng sỉ nhục ngược lại còn lấy làm vinh hạnh.

Hạ Úc Huân: “.....”

Cô hiện tại với bộ dạng này xác thật không có biện pháp về nhà, lỡ như bị Tiểu Bạch thấy được cô phải giải thích như thế nào! “Anh uống rượu, có thể lái xe sao?” Hạ Úc Huân không yên tâm mà nhìn anh.

“Chỉ uống ba ly.”

“Ba ly cũng là rượu!”

“Anh chính là uống tam chai vẫn còn ổn hơn em, hơn nữa sau khi vận động anh chắc chắn trạng thái bây giờ rất tốt.”

“.....”

Không có biện pháp, cuối cùng đành phải lên xe Lãnh Tư Thần.

Trên đường, Lãnh Tư Thần vừa lái xe vừa nhìn cô một cái, nói: “Em không có gì muốn nói với anh sao?”

Hạ Úc Huân nhìn ngoài cửa sổ, không chút để ý nói: “Có cái gì để nói, coi như là bị chó cắn một cái, chẳng lẽ tôi còn phải cản trả lại sao?”

Giây tiếp theo, một tiếng thắng xe chói tai vang lên, xe bất ngờ ngừng lại.

Hạ Úc Huân bị đai an toàn ghì chặt đến mức xương sườn có chút đau, quay đầu trợn mắt tức giận nhìn, quát: “Lãnh Tư Thần, anh có thể lái xe hay không!”

“Bị chó cắn một cái?” Lãnh Tư Thần nghiêng răng nghiêng lợi mà nhìn chằm chằm cô.

“Như thế nào? Tôi nói sai rồi sao?” Cô cảm thấy sự so sánh này của mình quả thực là tuyệt!

Vừa dứt lời, chỗ dựa lưng sau cô đột nhiên phù phù một chút ngã xuống, ngay sau đó đỉnh đầu một bóng ma bao phủ lại đây.

“Anh muốn làm gì?” Hạ Úc Huân tim đập chậm nửa nhịp, có phần hối hận miệng lưỡi cực nhanh, biết rõ thứ này không phải người, cần gì phải so đo với anh.....

Lãnh Tư Thần kéo cổ áo, vừa mở nút áo sơ mi, vừa sâu kín mở miệng nói: “Lại cắn một cái nữa, dù sao em cũng không so đo, sẽ không cản trả lại

không phải sao?”

Ngay lúc Lãnh Tư Thần làm bộ mở dây lưng, Hạ Úc Huân vươn tay một phen kéo cổ anh xuống, sau đó há mồm liền cắn.....

“Tê.....” Lãnh Tư Thần kêu lên một tiếng.

Thẳng đến miệng nếm mùi máu tươi Hạ Úc Huân mới rút cuộc nhả ra, vẻ mặt hung ác như chó săn, nói: “Bà cô nói không so đo anh cũng muốn làm, buộc tôi cắn chết anh mới vui vẻ, Lãnh Tư Thần anh có phải không tự trọng hay không!”

“Em không tự trọng.”

“Măng ai a!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 670: Tư Nhân Tự Hội (19)

“Về sau không được gặp Thẩm Diệu An, có nghe hay không?”

Lãnh Tư Thần đột nhiên thay đổi đề tài, Hạ Úc Huân sửng sốt nửa giây mới phản ứng lại.

Cùng ở trong một vòng tròn, ngẩng đầu không thấy cúi đầu thấy, sao có thể về sau đều không gặp!

Hạ Úc Huân lúc này có kinh nghiệm, hạ quyết tâm không cùng anh nhiều lời, trực tiếp đem ghế dựa nâng trở về, sau đó quay đầu nhìn ngoài cửa sổ không để ý đến anh nữa.

“Vì cái gì không nói lời nào?” Lãnh Tư Thần thần sắc không vui,

“Tôi mệt, không có sức lực nói chuyện được chưa!”

Hạ Úc Huân vốn tưởng rằng lời nói có lệ này của mình Lãnh Tư Thần sẽ tức điên, không nghĩ tới anh nghe xong lại không phát hỏa, yên phận mà lái xe.

Hạ Úc Huân nhẹ nhàng thở ra, dựa vào ghế, nhắm mắt dưỡng thần.

Xe vững vàng chạy, sau một lúc lâu, bên tai truyền đến thanh âm Lãnh Tư Thần nhỏ giọng nỉ non: “Em 5 năm qua có phải hay không sau khi đổi nghề ít rèn luyện? Tổ chất thân thể không tốt như trước kia.....”

Hạ Úc Huân: “.....”

Cô cuối cùng biết cái gì gọi là miệng chó phun không ra ngà voi, trong miệng tên này liền không một câu lời hay, cô hẳn là nên bịt lỗ tai lại.

Nơi Lãnh Tư Thần mang cô đến là vân gian thủy trang.

Cũng may không phải chung cư Cẩm Uyển, chỗ kia sẽ làm cô nhớ lại quá nhiều hồi ức thảm thiết, cô thật sự không muốn quay lại đó.

Hạ Úc Huân vốn dĩ muốn hỏi vì cái gì nói đó của anh có quần áo phụ nữ, kết quả, Lãnh Tư Thần mang cô tới phòng quần áo trên lầu ba, vừa đẩy cửa đi vào liền thấy, phòng quần áo này so với toàn bộ diện tích nhà cô ở hạnh hoa thôn còn lớn hơn, tràn đầy một phòng quần áo mũ giày phối hợp với vòng cổ trang sức.....

Tất cả đều là của nữ.

Lãnh Tư Thần dựa nghiêng ở cửa, một bộ tổng tài bá đạo tùy tiện chọn.

Hạ Úc Huân khoe miệng khê nhếch đi đến trước một loạt quần áo, tiện tay lấy vài món sau đó phát hiện..... Tất cả đều là số đo của cô.....

“Giày cũng đổi đôi khác đi.” Lãnh Tư Thần nói.

Hạ Úc Huân lại nhìn giày, cũng đều là số đo của cô.....

Thậm chí ngay cả quần lót cùng áo ngực cũng có, đương nhiên, vẫn là số đo của cô.....

Hạ Úc Huân đè nén cảm xúc hỗn loạn trong đầu, nói: “Anh đi ra ngoài, tôi thay quần áo.”

“Muốn tắm rửa một chút hay không?” Lãnh Tư Thần lại hỏi. Nói thật, việc hiện tại cô muốn làm nhất chính là tắm rửa.

Nhưng.....

“Thôi, tôi về rồi tắm rửa, anh đi ra ngoài đi, tôi thay quần áo.”

“Đêm nay ở lại đây ngủ đi.” Lãnh Tư Thần nói một câu.

“Anh cảm thấy có thể sao?” Cô sẽ ngu ngốc đến mức đem mình hướng vào hang sói sao?

“Đêm nay tuy rằng không thoải mái như thế nào, bất quá, anh cam đoan sẽ không động vào em, em có thể an tâm nghỉ ngơi.” Lãnh Tư Thần sẵn sốc nói.

Hạ Úc Huân: “.....”

Cô đều bị giày vò thành như vậy, anh còn chưa thoải mái, anh còn muốn như thế nào nữa chứ?

Hạ Úc Huân trực tiếp đem người đẩy ra ngoài, sau đó nhanh chóng tìm một bộ quần áo thay, sau đó đẩy cửa ra, một bước đều không ngừng đi ra ngoài.

“Tôi về, quần áo hôm nào sẽ trả lại anh.”

“Anh đưa em về.”

“Không cần.”

“Nơi này gọi xe không được đâu.” Lãnh Tư Thần theo sát sau đó.

“Đừng đi theo tôi, tôi chạy về được chưa?”

“Tuy rằng nói em xác thật cần tăng cường rèn luyện, nhưng đêm nay thì thôi, em có thể bắt đầu từ ngày mai.” Lãnh Tư Thần nói.

Hạ Úc Huân xoay đầu, một bộ sắp suy sụp, nói: “Lãnh Tư Thần, anh có phải muốn tôi tức chết hay không hả.....”

“Phốc.....”

“Anh..... Anh còn cười!”

Lãnh Tư Thần run rẩy hai vai, cười càng lúc càng vui sướng.

Hạ Úc Huân không vui, đột nhiên nhìn có chút ngẩn ra, nói thật, cô vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy Lãnh Tư Thần như thế.....

Tươi cười tự nhiên, thật lòng, vui sướng như thế.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 671: Tư Nhân Tự Hội (20)

“Cười cười cười..... Cười chết anh thì tốt.....” Hạ Úc Huân vừa nói thầm vừa cắn giận đi xuống.

Mới vừa xuống cầu thang, di động của cô vang lên.

Là Tiểu Bạch gọi lại đây.

Hạ Úc Huân lập tức trở nên có chút khẩn trương, ho nhẹ một tiếng, cực kỳ ôn nhu mà mở miệng nói: “Bảo bối, sao trễ như vậy mà con còn chưa ngủ a?”

“Mẹ, thì ra mẹ cũng biết đã khuya! Mẹ biết hiện tại mấy giờ rồi chứ?”

Xong đời! Quả nhiên tức giận! Hơn nữa là vô cùng tức giận!

Hạ Úc Huân trái tim nhỏ đầy bất an, sợ hãi mà trả lời: “Uhm, hai..... Hai giờ.....”

“Rạng sáng hai giờ hai mươi tám phút! Tiểu Bạch tin mẹ sẽ ngoan ngoãn về trước 12 giờ, cho nên mới ngoan ngoãn ngủ, kết quả lên đi WC lại phát hiện mẹ vẫn chưa về! Mẹ, mẹ không có chữ tín!”

Đây vẫn là lần đầu tiên Tiểu Bạch dùng ngữ khí nặng nề như vậy nói chuyện với cô, Hạ Úc Huân đều sắp sửa bị trách mắng mà khóc ngay tại chỗ.

Lãnh Tư Thần đáng chết, đều do anh! Bằng không cô tuyệt đối có thể trở về đúng giờ không phải sao?

Hạ Úc Huân càng nghĩ càng ủy khuất, cuối cùng trực tiếp đem di động trong tay đưa cho Lãnh Tư Thần phía sau, dựa vào cái gì chỗ tốt đều là anh chiếm, lại phải tự cô tới thu thập cục diện rồi rằm, bị con trai mắng!

Lãnh Tư Thần nhìn Hạ Úc Huân hốc mắt phiếm hồng đáng về ủy khuất, lại nhìn di động hiển thị “Bảo bối thân yêu của tôi” đang trò chuyện liên hồi đã xảy ra chuyện gì.

Thần thái tự nhiên mà nhận di động đưa qua, nói: “Alo, Tiểu Bạch, là chú.”

Vừa nghe đối diện là thanh âm Tương Nhu tức giận của Tiểu Bạch kỳ thật liền tan đi một nửa. Cậu sẽ tức giận như vậy là bởi vì quá lo lắng cho mẹ, nếu mẹ ở cùng Tương Nhu, vậy chứng tỏ mẹ khẳng định không có việc gì.

Nếu Hạ Úc Huân biết bảo bối nghĩ như vậy, chỉ sợ tuyệt đối sẽ trực tiếp khóc ra.....

“Xin lỗi, hôm nay tụ họp về có chút muộn, bất quá con yên tâm, mẹ con không uống nhiều rượu, hiện tại đang ở chỗ chú..... Uhm uhm..... Chú đã biết..... Đúng vậy..... Được.....”

Lãnh Tư Thần nghe xong điện thoại của Tiểu Bạch liền nhìn thấy người nào đó hết như chó con bị chủ nhân trách cứ héo héo mà ngồi xổm trước cổng lớn, bật cười mà lắc lắc đầu đi đến bên cạnh cô, đem điện thoại đưa cho cô, nói: “Tiểu Bạch muốn nói chuyện với em.” Hạ Úc Huân cẩn thận nhận điện thoại, buồn bã ỉu xiu mà trên mặt dặt vẽ vòng tròn, nói: “Alo, bảo bối, mẹ thật sự biết sai rồi.....”

“Không phải mẹ sai, Tiểu Bạch biết mẹ cũng là thân bất do kỷ, là Tiểu Bạch sai, Tiểu Bạch vừa rồi không nên hung dữ như vậy với mẹ, mẹ thực xin lỗi.....”

Nghe được thanh âm nhẹ nhàng an ủi bên kia của con trai, Hạ Úc Huân nhìn không được ngăn lệ, hít hít cái mũi, nói: “Không sao, mẹ biết bảo bối chỉ là lo lắng cho mẹ.....”

“Mẹ, hôm nay quá muộn, bằng không mẹ liền ở chỗ Tương Nhu ngủ đi, đừng chạy về nữa.” Di động kia đầu Tiểu Bạch nói.

“Ách.....”

“Mẹ ngủ ngon, sớm một chút nghỉ ngơi biết không?”

“Nga.....”

Hạ Úc Huân có chút há hốc mồm mà nhìn di động đã cúp.

“Con trai đã nói, hiện tại có thể ở lại chưa?” Lãnh Tư Thần bên cạnh mở miệng nói.

Hạ Úc Huân trừng anh một cái, đáp: “Anh có thể đừng cầm lông gà làm lệnh tiễn được không hả?”

Lãnh Tư Thần nhướng mày: “Em nói con trai là lông gà?”

“Anh mới là lông gà! Cả nhà anh đều là lông gà!”

“Cả nhà anh cũng bao gồm em.”

“Lãnh Tư Thần anh đùa nghiệm rồi phải không? Làm tôi cáu là có ý tứ gì?”

“Là rất thú vị.....”

Ít nhất so với cô mỗi lần nhìn thấy mình đều như thấy xem người xa lạ một bộ xa cách khách khí, mỉm cười rụt rè mà gọi “Lãnh tổng”, “Lãnh tiên sinh” cũng còn tốt hơn.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 672: Thần Biến Chuyển (1)

Sáng hôm sau, lúc Hạ Úc Huân tỉnh dậy Lãnh Tư Thần đã ở dưới lầu ăn sáng.

So với cô đầu óc lung tung rối loạn cả đêm không ngủ ngon hai mắt gấu trúc, thì người nào đó nét mặt toả sáng tinh thần sáng láng, quả thực hết như lão yêu vừa hút tinh khí ngàn năm.

Lãnh Tư Thần dư quang liếc thấy cô, ngẩng đầu liếc mắt nhìn cô một cái, nói: “Mặc nhiều như vậy không nóng sao?”

“Tôi thích.” Hạ Úc Huân nắm chặt áo khoác trên người đi qua.

Trời rất nóng, cô thật ra muốn mặc mát mẻ một chút, nhưng lửa lò da thịt tất cả đều là dấu vết, bảo cô sao có thể gặp người?

Nhưng thật ra Lãnh Tư Thần, cô tối hôm qua cũng không để anh dễ chịu, cho nên dấu vết trên người anh không hề ít hơn so với mình, đặc biệt là dấu răng trên cổ đặc biệt rõ ràng, nhưng thẳng nhãi này lại hết như người không có việc gì tùy tiện ngồi ở chỗ kia.

Quả nhiên da mặt dày chính là không giống nhau!

Trên bàn đã chuẩn bị xong điểm tâm và sữa bò, Hạ Úc Huân không khách khí mà ngồi xuống ăn.

“Qua mấy ngày nữa Tiểu Bạch sẽ khai giảng, anh chuẩn bị cho nó vượt lớp.” Đang ăn cơm, Lãnh Tư Thần đưa ra một câu.

Hạ Úc Huân trong miệng cắn bánh bao, mơ hồ không rõ nói: “Vượt lớp?”

Lãnh Tư Thần từ giữa tờ báo ngước mắt lên, nói: “Em cho rằng tình huống hiện tại của nó tiếp tục chương trình học cấp thấp sẽ thích hợp sao?”

“Tôi cũng biết chương trình học tiểu học với nó mà nói không thích hợp, nhưng nó như vậy có thể quá nhanh hay không? Về sau bên cạnh một người bạn cùng lứa tuổi đều không có, rất cô đơn a!” Hạ Úc Huân rõ ràng không tán đồng với cách làm của Lãnh Tư Thần.

Lãnh Tư Thần nhàn nhạt nói: “Tương lai nó chủ định không phải đi con đường người thường, thiên tài đều sẽ cô đơn.”

Nhìn anh bày ra vẻ mặt người từng trải, Hạ Úc Huân trừng anh một cái, nói: “Tôi không muốn để nó đi lại con đường xưa của anh không được sao? Tôi chỉ hy vọng nó vui vẻ trưởng thành!”

“Anh không cảm thấy anh không vui.....” Lãnh Tư Thần nói.

Còn không có không vui sao, thứ này từ nhỏ đã đáng vẻ thiếu niên u buồn, băng sơn mỹ nhân.

Hạ Úc Huân đang muốn phỉ nhổ anh trợn mắt bịa đặt, chỉ nghe anh tiếp tục nói: “Bởi vì bên cạnh có em.”“.....” Hạ Úc Huân thiếu chút nữa bị bánh bao trong miệng làm cho sặc chết: “Khụ khụ..... Lãnh Tư Thần, anh gần nhất có phải lại đọc sách vợ vẫn gì rồi không?”

“Anh nói mỗi một chữ đều là lời thật lòng.” Ánh mắt Lãnh Tư Thần chuyên chú mà nhìn chăm chăm cô.

Thần sắc Hạ Úc Huân có chút không được tự nhiên, che dấu mà né tránh tầm mắt anh, nói: “Lời nói thật lòng cái rắm, thái độ lúc ấy của anh đối với tôi là ác liệt nhất, giống như tôi thiếu anh tám trăm vạn không bằng!”

“Em nợ anh, nợ anh cả đời.”

“Mời anh nói lại!”

“Được, chúng ta nói về Tiểu Bạch. Trang Tử không phải cá, làm sao biết cá có vui, em không nên đem tư tưởng của em áp đặt lên người Tiểu Bạch, con trai không yếu ớt như em nghĩ đâu.”

“Tôi chỉ biết con trai tôi tôi không biết cái gì cá có vui hay không! Anh chính là muốn nói tôi mẹ hiền chiều hư con đúng không? Vậy còn anh máu lạnh vô tình phong kiến chuyên chế thì sao!”

“Anh không muốn cãi nhau với em, chuyện này chúng ta để Tiểu Bạch tự quyết định, được không?”

“Được! Nhưng anh không được dẫn sai đường, không được tẩy não nó, đương nhiên, tôi cũng sẽ không.”

“Có thể.”

Lãnh Tư Thần nói xong, đột nhiên yên lặng nhìn cô, gọi: “Tiểu Huân.....”

Hạ Úc Huân bị anh nhìn có chút phát run: “Làm gì?”

“Em không cảm thấy như vậy rất tốt sao?” Lãnh Tư Thần nói, ngữ khí cực kỳ mê hoặc.

“Cái gì rất tốt?” Hạ Úc Huân ánh mắt né tránh, ra vẻ không biết.

“Cùng nhau ăn bữa sáng, cùng nhau thảo luận chuyện học hành của con trai.....”

“Ngừng! Cũng không cho anh tẩy não tôi! Tôi ăn no rồi!” Hạ Úc Huân kéo ghế dựa ra, đứng lên, hết như trốn mà đi ra ngoài.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 673: Thần Biến Chuyển (2)

Quá nguy hiểm!

Cùng thăng nhải này ở gần quá lâu thật sự là quá nguy hiểm!

Cô không cách nào phủ nhận, không khí một khắc vừa rồi, là khiến cô xúc động cỡ nào, rốt cuộc, cô đã từng đi qua hơn hai mươi năm phấn đấu vì mục tiêu và khát vọng này.....

Một đường không nói chuyện mà đi theo xe Lãnh Tư Thần đến hạnh hoa thôn đón Tiểu Bạch, sau đó Hạ Úc Huân liền xuống xe, mở xe mình lái đến công ty.

Đại khái là bởi vì toàn thân cô ăn mặc quá mức đột ngột, nhóm nhân viên nhìn vài lần, Hạ Úc Huân đành phải ho khan vài tiếng làm bộ cảm mạo.

Thư ký rất sẵn sóc, lập tức đưa tới thuốc trị cảm.

Cô mới vừa ngồi xuống chưa bao lâu, Nghiêm Tử Hoa gõ cửa vào, sắc mặt thoát nhìn không tốt lắm.

“Làm sao vậy?”

“Tiểu thư, ngài xem báo hôm nay chưa?”

“vẫn chưa.....” Hạ Úc Huân nghe vậy trong lòng lộp bộp một chút, theo bản năng mà nghĩ đến tối hôm qua, hẳn không phải là chuyện cô và Lãnh Tư Thần.....

Đang kinh hồn táng đảm, Nghiêm Tử Hoa đem một chồng báo chí và vài cuốn tạp chí đưa ra trước mặt cô.

Hạ Úc Huân nhanh chóng lấy lại nhìn nhìn, sau khi thấy rõ nội dung, phản ứng đầu tiên là nhẹ nhàng thở ra.

Cũng may, không phải có liên quan đến Lãnh Tư Thần.....

Mà là cô cùng Thẩm Diệu An. Thẩm Diệu An đăng báo giấy vốn là chuyện thường ngày, nhưng lần này lại có chút không giống, không chỉ bởi vì vai chính là cô, mà bởi vì, trước kia Thẩm Diệu An đăng báo giấy đều là Thẩm công tử đàn đây lại cùng thiên kim danh viện nào đó, hoặc là diễn viên điện ảnh nào đó, hoặc là mỹ nữ nào đó vì tranh giành tình cảm của anh mà đánh nhau trên đường, nhưng lúc này đây lại hoàn toàn tương phản.....

Nội dung toàn bộ báo chí và tạp chí đều biểu đạt đại khái là một ý, Thẩm công tử mãi thất tiền đề, lần đầu tiên theo đuổi một cô gái cư nhiên theo đuổi được, không chỉ có như thế, còn bị đối phương hung hăng nhục nhã một phen, mặt trong mặt ngoài đều vứt không còn một mảnh.

Bởi vì Thẩm công tử trước đó chưa bao giờ thất thủ, cho nên lần này nội dung mới có thể kính bạo như vậy.

Báo chí chính quy thì phân tích tình huống công ty hai nhà và vận mệnh tương lai thương giới có thể thay đổi, những báo lá cải nhiều chuyện thì suy đoán tình tay ba, tình tay bốn, trong đó đáng chú ý nhất là một đầu đề không rõ ràng đem Lãnh Tư Thần cũng gán lại đây, thậm chí lớn mật mà viết ngày ấy tiệc mừng thọ Lãnh Tư Thần đổi giày cho cô chỉ có chi tiết cực nhỏ chỉ có một bộ phận người biết đến, giữa những hàng chữ đều đang chửi rửa cô chân dẫm hai thuyền, treo giá.....

Cô cơ bản đã có thể suy đoán với cá tính sĩ diện như Thẩm Diệu An kia sau khi nhìn thấy nội dung này sẽ là phản ứng gì.....

Nếu không phát sinh chuyện tối hôm qua cô đột nhiên bị Lãnh Tư Thần lôi đi kia, cô có lẽ còn có thể tự viên tự nói, nhưng hiện tại, cô có mấy miệng cũng nói không rõ được.

“Tiểu thư, cô không sao chứ?” Nghiêm Tử Hoa quan tâm hỏi.

“Không có việc gì.....” Hạ Úc Huân tối hôm qua vốn đã ngủ không ngon, lúc này cảm giác đầu càng đau.

“Chủ tịch mới vừa đi hơn một tuần mà thôi, Hùng đồng bên kia liên kiểm chế không được.....” Nghiêm Tử Hoa thở dài: “Lần này bọn họ xuống tay quá nhanh, chờ lúc tôi nhận được tin tức đã không còn kịp rồi, cho dù ngăn cản báo giấy cũng vô dụng, trên mạng đều đã truyền ra.....”

Hạ Úc Huân cắn chặt răng, những người đó lần này cư nhiên ngay cả đặc tội với Lãnh Tư Thần cũng dám làm, nhìn đáng vẻ là hạ quyết tâm muốn hất cô một bát nước bẩn rồi.

Đang đau đầu xử lý như thế nào, di động đột nhiên vang lên, là Thẩm Diệu An gửi qua một tin nhắn.

Hạ Úc Huân vội vàng click mở.

Trên tin nhắn chỉ có ngắn ngủn mấy chữ —— đêm nay 8 giờ, khách sạn Minh Châu, VIP8888.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 674: Thần Biến Chuyển (3)

Hạ Úc Huân có gốc cũng biết ý nghĩa mấy chữ này.

Thẩm Diệu An không đợi cô tìm tới cửa đã gửi cho cô tin nhắn này, rõ ràng là ngay cả cơ hội giải thích đều không cho cô, trực tiếp hạ tối hậu thư cho cô.

“Thẩm công tử gửi qua?” Nghiêm Tử Hoa thử thăm dò hỏi.

Hạ Úc Huân néo néo ấn đường: “Không sai.”

“Anh ta nói cái gì?” Nghiêm Tử Hoa lập tức khẩn trương hỏi.

“Bảo tôi đêm nay 8 giờ đi phòng tổng thống khách sạn Minh Châu.” Hạ Úc Huân đúng sự thật trả lời.

Nghiêm Tử Hoa vừa nghe lời này lập tức thay đổi sắc mặt, đáp: “Tiểu thư, cô ngàn vạn lần đừng đi!”

Hạ Úc Huân như cắt nước con người hơi nheo nheo, chậm rãi nói: “Đêm nay, tôi nhất định phải đi.”

“Vậy tuyệt đối không được! Tiểu thư, ngài ngàn vạn đừng xúc động.....” Nghiêm Tử Hoa lời còn chưa dứt, di động trong lòng ngực đột nhiên vang lên.

Nghiêm Tử Hoa sai=u khi nghe xong điện thoại liền biến sắc, sau đó ngẩng đầu lẩm bẩm nói: “Tiểu thư, dự án ở Nam Giang kia, Thẩm thị đột nhiên rút vốn.....”

Hạ Úc Huân một bộ đã sớm biết sẽ như vậy, chống cằm nói: “Thẩm Diệu An nếu đã gửi tin nhắn, khẳng định có năng lực làm cho tôi không thể không đi, chuyện của tôi và anh ta, cần phải có kết thúc, nếu không giải quyết lúc này đây, sẽ có tiếp theo nữa.”

“Nhưng, ngài muốn giải quyết như thế nào?” Nghiêm Tử Hoa mày nhíu chặt.

“Tôi có biện pháp của tôi, anh đi ra ngoài trước đi, tôi phải ngẫm lại thật kỹ.”

Nghiêm Tử Hoa không còn cách nào, chỉ đành bụng đầy sầu lo đi ra ngoài.

-

Thời gian thoảng qua, đảo mắt đã tới giờ tan ca rồi, Hạ Úc Huân gửi cho Tiểu Bạch một tin nhắn, báo cho cậu đêm nay mình phải tăng ca, sau đó tiếp tục ở văn phòng đợi xử lý văn kiện trong chốc lát, chờ xem thời gian không sai biệt lắm liền thu thập một chút đồ vật chuẩn bị đi đến điểm hẹn.

“Tiểu thư, cô thật sự muốn đi?” Nghiêm Tử Hoa bởi vì lo lắng vẫn luôn không tan ca, vừa thấy cô ra nhanh chóng đi lên, hỏi: “Tiểu thư, nếu cô thật sự đi, tôi sẽ đi cùng cô!”

Hạ Úc Huân chớp mắt một cái, nói: “Anh cùng tôi đi..... Là muốn 3P sao?”

“Ách.....”

Nhìn Nghiêm Tử Hoa mặt đều bị dọa sợ, Hạ Úc Huân bật cười mà vỗ vỗ bờ vai anh: “Chỉ đùa một chút thôi, đừng khẩn trương như vậy, tôi đi hẹn không phải như anh nghĩ đâu, tôi chỉ qua cùng anh ta đàm phán mà thôi.”

“Nhưng tôi đồng ý với chủ tịch nhất định phải chăm sóc cô thật tốt, sao lại có thể để một mình cô đi làm chuyện nguy hiểm như vậy, nếu cô xảy ra chuyện gì, tôi phải nói lại thế nào với chủ tịch, tôi là cô nhi, là chủ tịch từ nhỏ nuôi lớn tôi, mạng của tôi là chủ tịch cho.....”

Nghe Nghiêm Tử Hoa vẫn luôn nói thân thế mình là từ Nam Cung Lâm, ít nhất nói mười mấy phút vẫn còn có ý muốn nói tiếp, Hạ Úc Huân vẻ mặt bất đắc dĩ mà thờ dài: “Chủ tịch bảo anh chăm sóc tôi, nhưng xem tôi như trẻ con một tuổi chăm sóc sao? Nghiêm mù mù, anh cứ như vậy chính là vĩnh viễn đều sẽ không lớn nổi!”

Nghiêm mù mù.....

Anh đây là mù mù bị ghét bỏ sao?

“Được rồi, đừng lo lắng, hai giờ sau nếu vẫn không có liên hệ với anh, anh hãy đến tìm tôi, OK?”

“Vậy..... Vậy được rồi.....” Nghiêm Tử Hoa nhìn bộ dáng cô định liệu trước, đành phải đáp ứng rồi xuống dưới, nhưng vẫn không yên tâm mà theo sau tiếp tục dặn dò, “Cô nhớ kỹ đi không được uống bất cứ thứ gì bên trong, vừa phát hiện không ổn lập tức liền chạy ra, mặc kệ anh ta có gây khó dễ cô như thế nào, cũng không cần đáp ứng anh ta bất cứ yêu cầu gì, thật sự không được cùng lắm thì tôi gọi chủ tịch về xử lý...”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 675: Thần Biến Chuyển (4)

Mồm mép đều nhanh chóng mài phá cuối cùng là thoát khỏi hoàn toàn chức bảo mẫu của Nghiêm mục mục.

Hạ Úc Huân hiềm hiềm mà chạy tới khách sạn, đứng trước cửa phòng tổng thống số 8888 khi còn kém một phút đồng hồ sẽ 8 giờ.

Hít sâu một hơi, nhẹ nhàng ấn chuông cửa một cái.

Đợi hơn mười giây cũng chưa có ai mở, Hạ Úc Huân lại nhìn biển số, xác định không tìm lầm, sau đó lại ấn lần nữa, đang vừa chờ vừa cúi đầu nhìn thời gian trên di động, cửa người mặt đột nhiên từ bên trong bị người kéo ra.

Hạ Úc Huân theo bản năng mà ngẩng đầu, đập vào mắt đó là một mảnh màu da.....

Thẩm Diệu An tựa hồ mới vừa tắm rửa xong, tóc còn đang nhỏ nước, trên người mặc một chiếc áo ngủ màu khói bụi, đai lưng lỏng lẻo, lộ ra tảng lớn ngực màu mật, mơ hồ có thể thấy được sáu múi cơ bắp săn chắc, nhìn ra được ngày thường tuy rằng thanh sắc khuyến mã, ăn chơi đàn đấm, nhưng có thường xuyên tập thể hình.

Ừm, tình cảnh này, vẫn là sắc đẹp thay cơm.

Khó trách người này phong lưu, cũng xác thật là có năng lực kia.

“Nhìn đủ rồi chứ?”

Bên tai đột nhiên truyền đến một thanh âm trầm thấp, Hạ Úc Huân lúc này mới phát hiện mình thất thần, vội ho nhẹ một tiếng đi vào.

Căn phòng kim bích huy hoàng hết sức xa hoa, toàn bộ như tẩm cung hoàng đế, Hạ Úc Huân thiếu chút nữa bị lóa hoa mắt.

Nghe nói đây là phòng cao cấp nhất khách sạn Minh Châu, được Thẩm công tử ký hợp đồng quanh năm.

Thẩm Diệu An tự mình ngồi xuống sô pha, vừa dùng khăn long lau tóc, vừa nhìn đồng hồ treo trên tường, nói: “Rất đúng giờ.”

Hạ Úc Huân cười cười, đáp: “Thẩm công tử hẹn, tôi nào dám không đúng giờ.”

“A, cô không dám? Cô có cái gì không dám!” Thẩm Diệu An thần sắc bất thiện trào phúng một câu, cầm lấy bật lửa trên bàn để trên tay ngắm nghía, bang một tiếng bật lửa, nói: “Biết hôm nay tôi gọi cô đến đây là có ý gì chứ?”

Hạ Úc Huân vừa đánh giá phòng vừa đáp: “Ừm, biết sơ sơ.....”

Thẩm Diệu An châm một điếu thuốc, thần sắc không kiên nhẫn, nói: “Nếu cô tới đàm phán, tôi không rảnh cùng cô nói lời vô nghĩa. Làm người của tôi, hoặc là hiện tại đi ra ngoài.”

“Ai nói là tôi tới đàm phán?” Hạ Úc Huân nói, đem túi xách trong tay ném lên trên giường, sau đó chậm rãi cởi áo khoác trên người.....

.....

-

Hạ Úc Huân đi rồi, Nghiêm Tử Hoa đứng ngồi không yên, thiếu chút nữa nhịn không được đuổi theo, nhưng lại sợ mình làm hỏng chuyện của cô. Muốn gọi điện thoại cho chủ tịch, cô trước khi đi lại cố ý dặn dò không được đi quấy rầy chủ tịch dưỡng bệnh, chỉ khổ anh cả người gấp đến độ như nằm trong chảo dầu.

Nghiêm Tử Hoa đành phải ở bên cạnh khách sạn Minh Châu tìm quán cà phê, chọn vị trí gần cửa sổ ngồi xuống, tùy thời đợi mệnh.

-

Bởi vì Hạ Úc Huân đêm nay tăng ca, Lãnh Tư Thần mang theo Tiểu Bạch ra bên ngoài tìm quán cơm tư nhân ăn.

“Ai, khi nào mẹ mới có thể không mệt như vậy nữa?” Tưởng tượng đến mẹ còn đang bận rộn, Tiểu Bạch liền có chút không có khẩu vị.

Lãnh Tư Thần gấp cho cậu nhóc một đĩa đồ ăn, nói: “Bất cứ khi nào, chỉ cần mẹ con tiếp nhận chú.”

Tiểu Bạch bĩu môi, “Tương Như, chú có thể nói bớt khó đi một chút được chứ?”

Lãnh Tư Thần: “.....”

“Ai, con biết chú hy vọng con có thể giúp chú, nhưng chuyện này cho dù con ra trận cũng chỉ e là làm không được, con thật sự rất hiếu kì, giữa mẹ và chú rốt cuộc có hiểu lầm gì?” Tiểu Bạch chung quy vẫn là nhịn không được hỏi ra.

Hiếu lầm..... Nếu thật sự chỉ là hiểu lầm thì tốt rồi.....

Bởi vì hiểu lầm ít nhất có thể giải thích.....

Lãnh Tư Thần đang thất thần, cách đó không xa đột nhiên đi tới một người, đặt mông ngồi đối diện anh, cũng chính là vị trí ngay cạnh Tiểu Bạch.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 676: Thần Biến Chuyển (5)

“Trùng hợp như vậy sao! Các người cũng ăn cơm ở đây! Đây, ông chủ, phòng bao tôi định hủy bỏ đi, người tôi hẹn cũng giúp tôi hủy bỏ, tôi ăn ở chỗ này! Mau mang lên một bộ đồ ăn!”

Lãnh Tư Thần vẻ mặt vô ngữ mà nhìn người nào đó vô cùng tự quen thuộc, nói: “Tôi hình chưa chưa đồng ý cho cậu ngồi ở chỗ này.”

Âu Minh Hiên một bộ nanh sao lại có thể nhỏ mọn như vậy, hạ quyết tâm ăn vạ không đi, nói: “Tôi không quan tâm anh có đồng ý hay không, Tiểu Bạch bảo bố đồng ý là được rồi, Tiểu Bạch nhỉ?”

Tiểu Bạch cũng có chút vô ngữ mà nhìn người đột nhiên xuất hiện, đáp: “Con không có thói quen ăn cơm với người lạ.”

“Bảo bố a, chú cũng không phải người xa lạ, chú là bạn của mẹ con, hơn nữa là bạn tốt nhất.” Âu Minh Hiên một bộ sói đuôi dài dụ dỗ trẻ con.

Tiểu Bạch nghe vậy tìm chứng cứ mà nhìn Lãnh Tư Thần.

Âu Minh Hiên thấy thế không vui, nói: “Con nhìn anh ta làm gì nha, chú sẽ lừa con hay sao!”

Nhìn vẻ mặt Tương Nhu ghét bỏ, Tiểu Bạch ra kết luận: “Con đã biết, chú là người theo đuổi mẹ, là tình địch của Tương Nhu đúng hay không?”

“Ách.....” Âu Minh Hiên lau mồ hôi, nói: “Lãnh Tư Thần con trai anh quả thực thành tinh rồi! Sao phải thông minh như vậy chứ! Bất quá, bảo bố à con chỉ nói đúng một nửa, chỉ là đã từng, hiện tại chính là bạn tốt! Bạn vô cùng tốt! Bạn chí cốt hiểu không? A, sao chỉ có hai người, mẹ con đâu?”

“Tăng ca.” Tiểu Bạch rầu rĩ nói.

“Như vậy sao..... Đúng rồi bảo bố a, chú hỏi con nghe chuyện này nha, con có quen biết hoặc gặp một cô bé khuôn mặt rất giống chú, đại khái bảy tám tuổi.....” Âu Minh Hiên không chút gượng gạo mà chuyển đề tài.

Tiểu Bạch ngẩng đầu liếc mắt nhìn anh, hỏi: “Chú có phải Thái Điệp Hiên hay không?”

“.....” Đối với chỉ số thông minh của đứa nhỏ này, Âu Minh Hiên đều đã khiếp sợ đến mức chết lặng, nói: “Vậy con cũng có thể đoán được?”

“Chỉ là suy đoán cơ bản.”

“Ách, thôi được..... Không sai, chú chính là người ngày đó ở trong trò chơi trò chuyện riêng với con!”

“Thôi được, con tin tưởng chú là bạn tốt của mẹ, mẹ sẽ không theo người không quen biết đi tiệm net chơi game.”

“Ai, bảo bố đúng là thông minh! Hiện tại con tin chú rồi, có thể nói cho chú chứ?” Âu Minh Hiên tiếp tục lắc đầu to.

“Thực xin lỗi, người như chú nói, con không quen biết, cũng chưa từng gặp qua.” Tiểu Bạch đúng sự thật trả lời.

“Con chắc chắn?”

.....

Tiểu Bạch cùng Âu Minh Hiên đang trò chuyện, di động của Lãnh Tư Thần vang lên, vì thế tựa lưng vào ghế nghe điện thoại.

“Alo?”

“BOSS, cả ngày hôm nay tôi đều dựa theo anh căn dặn theo dõi Thẩm Diệu An. Hắn không có đến công ty, vẫn luôn ở nhà, nhưng lúc chạng vạng lái xe đi khách sạn Minh Châu. Tôi vẫn luôn đi theo tới khách sạn, sau đó hiện tại đang ở bên ngoài khách sạn theo dõi, hắn vẫn luôn không có ra, nhưng.....”

“Nhưng cái gì?” Lãnh Tư Thần hỏi.

Sang nay tai tiếng cô và Thẩm Diệu An nháo đến ồn ào huyên náo anh tất nhiên biết, không chỉ có như thế, còn nghe nói Thẩm gia rút vốn một hạng mục quan trọng gần đây vừa hợp tác cùng tập đoàn Thiên Lâm. Để tránh Thẩm Diệu An làm ra hành động quá khích, anh cố ý cử Lương Khiêm đi theo dõi hắn.

“Nhưng, vừa rồi tôi hình như thấy Hạ tiểu thư đi vào.....” Lương Khiêm thật cẩn thận mà nói.

“Cậu nói cái gì?” Lãnh Tư Thần lập tức đứng dậy, ánh mắt lạnh băng: “Cậu xác định là cô ấy? Chuyện khi nào?”

“Tôi chắc chắn, ba phút trước.” Lương Khiêm lúc ấy trực giác mách bảo không thích hợp, cho nên lập tức gọi điện xin chỉ thị Lãnh Tư Thần.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 677: Thần Biến Chuyển (6)

“Đã biết, tôi lập tức qua đó! Cậu tiếp tục theo dõi!” Lãnh Tư Thần vội vàng nói xong liền cúp máy.

Giờ phút này, Tiểu Bạch cùng Âu Minh Hiên đều đã nhận ra vẻ mặt Lãnh Tư Thần không đúng.

“Tương Như, làm sao vậy?” Tiểu Bạch lo lắng hỏi.

“Sao lại thế này chứ? Ai gọi điện thoại tới?” Âu Minh Hiên cũng hỏi một câu.

Lãnh Tư Thần không trả lời, mà mặt tối tăm nguyên rủa một tiếng: “Hạ Úc Huân cái đồ ngốc kia!”

“Tương Như, chú sao có thể mắng mẹ!” Tiểu Bạch lập tức hiện lên vẻ nghiêm túc trên khuôn mặt nhỏ.

Âu Minh Hiên vẫn sờ sờ cằm, trầm ngâm nói: “Để tôi đoán..... Hẳn không phải là Thẩm Diệu An dùng dự án Nam Giang áp chế cô ấy, gọi cô ấy qua? Sau đó cô thật sự đi? Sách, quả nhiên là ngu ngốc hết như năm đó.....”

Vừa dứt lời, Lãnh Tư Thần một ánh mắt lạnh băng hình viên đạn bay qua.

Âu Minh Hiên lập tức chột dạ mà ho nhẹ một tiếng không nói, nhớ năm đó lúc anh niên thiếu khinh cuồng cũng từng làm loại chuyện lấy thế đè người như Thẩm Diệu An.....

-

Lãnh Tư Thần lập tức đánh xe đuổi qua khách sạn Minh Châu, Âu Minh Hiên tất nhiên cũng tung ta tung tăng mà đi theo sau.

Mới vừa dừng xe ở cửa khách sạn, nghênh diện đụng phải một người.

Là Nghiêm Tử Hoa.

“Lãnh tổng..... Âu tổng..... Các vị.....” Nghiêm Tử Hoa có chút kinh ngạc vì ở chỗ này gặp hai người.

“Hạ Úc Huân có phải ở bên trong hay không?” Lãnh Tư Thần đi thẳng vào vấn đề hỏi.

Nghiêm Tử Hoa bị ánh mắt lạnh lẽo của Lãnh Tư Thần đông lạnh đến thiếu chút nữa chống đỡ không được, nơm nớp lo sợ nói: “Vâng..... Đúng vậy.....” “Rốt cuộc sao lại thế này?” Lãnh Tư Thần hỏi.

“Lúc sáng Thẩm công tử có gửi cho tiểu thư một tin nhắn, bảo cô ấy buổi tối 8 giờ đến phòng tổng thống khách sạn Minh Châu chờ anh ta.....” Dưới áp lực cường đại của Lãnh Tư Thần, Nghiêm Tử Hoa thành thật nói rõ.

Lãnh Tư Thần liếc mắt một đường ngang, hỏi: “Cậu liên cho cô ấy đi?”

Nghiêm Tử Hoa cảm giác mình bị bong tuyết gào thét quét qua, lau mặt nói: “Tôi có khuyên, nhưng không được, còn không cho tôi nói cho chủ tịch, nói là cô ấy có biện pháp giải quyết, muốn tự mình xử lý. Tiểu thư dù

sao cũng là cấp trên của tôi, lời cô ấy tôi không thể không nghe a, nhiều lời hơn vài câu còn ghét bỏ gọi tôi là bà bà mù mù.....”

Nghiêm Tử Hoa quả thực càng nói càng bi thảm, bất đắc dĩ nói: “Trước đó tiểu thư nói rõ, bảo tôi sau hai giờ cô ấy chưa gọi điện thoại thì tôi cứ tìm cô, tôi vẫn luôn ở ngay quán cà phê bên cạnh khách sạn chờ, nhưng, càng nghĩ càng không yên tâm, cho nên lúc này mới nhịn không được chạy vào.....”

Lãnh Tư Thần thần sắc không kiên nhẫn, nói: “Được rồi, tôi đã biết, cậu giúp tôi đem Tiểu Bạch đưa về Hạnh hoa thôn, còn lại để tôi xử lý.”

Tiểu Bạch đi theo bên cạnh biết sự việc nghiêm trọng, tuy rằng rất lo lắng cho mẹ, nhưng vẫn quyết định không gây thêm phiền toái cho người lớn, ngoan ngoãn đi theo Nghiêm Tử Hoa.

Nghiêm Tử Hoa thấy có Lãnh Tư Thần cùng Âu Minh Hiên hai tôn đại thần ở đây, lúc này mới thoáng yên lòng, nhanh chóng đem con trai Lãnh Tư Thần về nhà.

Bất quá, vì cái gì là đưa đến hạnh hoa thôn chứ?

Quan hệ của anh ta và tiểu thư tiến triển không khỏi cũng quá nhanh đi!

-

Lãnh Tư Thần đang muốn hướng thang máy, Âu Minh Hiên đột nhiên ôm lấy vai anh, nói: “Đi bên này, đường thông VIP, trực tiếp lên tầng VIP cao nhất, anh có thể cà!”

Nói xong lôi kéo Lãnh Tư Thần đi qua thang máy khác, sau đó trực tiếp quẹt thẻ đi vào.

Lãnh Tư Thần nhìn Âu Minh Hiên lúc này mới tốt hơn chút, xem ra mang theo thứ này cũng không phải không đúng tí nào.

Mới vừa nghĩ như vậy, lại nghe Âu Minh Hiên cực kỳ đáng đánh đòn mà ở bên tai lẩm bẩm: “Tám giờ gặp mặt..... Hiện tại sắp 8 giờ rồi a! Nếu là phát sinh cái gì, chỉ sợ đã xảy ra.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 678: Thần Biến Chuyển (7)

Cùng lúc đó, trước quầy lễ tân hai cô gái đang ghen hòng nhìn trần trối điên cuồng hỗn độn.

“Trời ạ, tôi nhìn thấy gì? Vừa mới qua có phải Lãnh Tư Thần hay không?”

“Còn có Âu Minh Hiên!”

“Hai người bọn họ..... Hai người bọn họ kề vai sát cánh cùng nhau vào phòng khách sạn? Lại còn là vẻ mặt khó kiềm nổi.....”

“Ách..... Thật là sống lâu rồi cái gì đều có thể nhìn thấy.....”

“Lãnh Tư Thần rốt cuộc là thích nam hay là nữ? Trước trên mạng không phải còn truyền anh ấy và Lâm Tuyết sao? Về phần Âu thiếu, anh ấy thích chắc chắn là phụ nữ a! Hẳn là phụ nữ rồi..... Tôi đã hoàn toàn lung tung rồi!”

“Tôi cũng vậy, nhà giàu thật loạn.....”

.....

Lãnh Tư Thần cùng Âu Minh Hiên hai người dọc theo đường đi đến tầng cao nhất, nhanh chóng chạy tới phòng tổng thống.

Mới vừa đến gần liền nhìn thấy hai người ngồi xõm ngay cửa phòng.

Hai người đang như ăn trộm dán vào khe cửa xì xào bàn tán.

“Mạnh Tiêu Nhiên, chúng ta vẫn là về đi!”

“Muốn về cậu về đi! Kịch xuất sắc như vậy sao có thể bỏ qua! Fuck, thật sự là quá tò mò, không nghĩ tới cô gái dễ hẹn như vậy, cũng không biết rốt cuộc có chủ ý gì! Ngao ngao ngao, cậu có nghe hay không, bên trong rất kịch liệt.....”

“Đương nhiên nghe được, cậu đều nghe sắp nửa giờ! Cậu muốn thật sự muốn biết, lát nữa bảo An Tử nói cho cậu là được, nghe qua khe cửa như vậy cũng quá.....” Quá biến thái! Không chỉ có như thế, còn một hai phải kéo hẳn cùng đi.

“Đây đều thời đại nào rồi cậu còn chơi trò bất lịch sự chớ coi bất lịch sự chớ nghe, Thẩm Diệu An tên này cũng không ít nghe chân giường lão tử? Còn phỉ nhổ tôi dùng cái tư thế như vậy!”

“Hai người các người, đều yêu thích cái gì, tôi thật không cách nào để nói.....”

.....

Hai người đang nói chuyện, đột nhiên nghe được một trận tiếng bước chân từ xa truyền tới gần, vì thế theo bản năng mà đồng loạt quay đầu. Vì thế..... Chỉ liếc mắt một cái thấy được hai người Lãnh Tư Thần cùng Âu Minh Hiên từng bước một tới gần.

“A a.....” Mạnh Tiêu Nhiên rất có hứng thú mà cau mày, sửa sang lại quần áo ngồi dậy nhìn hai người, hỏi: “Hai vị..... Chẳng lẽ là cùng nhau tới đây vào phòng?”

Nói xong nhỏ giọng hướng Thạch Lỗi bên cạnh nói: “Cậu xem, quả nhiên đến không uống công! Tin tức thế kỷ a!”

“Cậu đừng nói bậy!” Thạch Lỗi vô ngữ đỡ trán.

Mạnh Tiêu Nhiên dần dần thu lại thần sắc vui đùa, thấy hai người như lang tựa hổ mà nhìn chăm chăm cửa sau hăn, khẽ cười nói: “Ha ha, nếu không phải tới mở phòng, thì tới đá tràng! Cậu xem, Thạch đầu, hai ta quả nhiên đến không uống công, là anh em ta giúp an tử canh cửa, để cậu ta làm xong việc! Một công đôi việc, vừa lúc!”

Thạch Lỗi: “.....”

Hăn thật sự rất muốn cùng tên này tuyệt giao!

Vì loại chuyện này đánh nhau, đến mức thế sao!!!

Lúc hai bên đang giằng co, cách đó không xa lại một trận tiếng bước chân vang lên.

“Chú..... Lãnh Tư Thần..... Các người cũng ở đây?” Nam Cung Mặc thở hồng hộc mà nhìn Âu Minh Hiên cùng Lãnh Tư Thần, lại thần sắc hồ nghi mà nhìn hai người đàn ông đối diện.

“Mặc, cậu sao cũng tới?”

“Vô nghĩa, chú vì cái gì tới, tôi tất nhiên cũng là vì cái đó mà tới!”

.....

Ngay lúc Âu Minh Hiên cùng Nam Cung Mặc vội vàng đuổi tới nói chuyện, Mạnh Tiêu Nhiên tính hai đánh ba phần thắng..... Lãnh Tư Thần vẫn luôn trầm mặc không nói gì đột nhiên bay lên một chân nặng nề mà giữa Mạnh Tiêu Nhiên và Thạch Lỗi đá vào cửa phía sau bọn họ.....

Oanh một tiếng vang lớn, cơ hồ cả tòa nhà đều có thể nghe được.....

Mạnh Tiêu Nhiên ngay lập tức sợ tới mức chuồn ra rất xa, một chân này nếu là đá vào người hắn, hắn xác định liền phế đi.

Thạch Lỗi mặt không cảm xúc nhìn Mạnh Tiêu Nhiên lập tức không tiền đồ mà trốn đi, nói: “Cậu không phải vì phúc tính của anh em mà chiến sao?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 679: Thần Biển Chuyển (8)

Mạnh Tiêu Nhiên lòng còn sợ hãi mà che hạ bộ, nói: “Tôi giữ gìn phúc tính của cậu ta lúc này, có thể sẽ mất đi phúc tính cả đời a!”

“Cho nên?” Thạch Lỗi nhướn mày.

“Đương nhiên là trốn rồi!” Mạnh Tiêu Nhiên nói chém đinh chặt sắt, ngoan ngoãn tránh đường cho Diêm Vương nào đó.

Vừa dứt lời, lại là một tiếng đá cửa thật lớn.

Cửa khách sạn chất lượng khá tốt, lắc lư vài cái vẫn kiên cường sừng sững.

Lần thứ ba, không chỉ có Lãnh Tư Thần, Âu Minh Hiên và Nam Cung Mặc cũng cùng nhau đập qua.

Sau “Oanh” một tiếng vang lớn, khoá cửa rốt cuộc bị đá nát, cửa phòng phịch một tiếng mở ra, nặng nề ngã trên tường.

Giây tiếp theo, trong phòng tình hình rõ ràng mà ánh vào mắt năm người ngoài cửa.

Trên thảm nhung thiên nga màu trắng, người đàn ông hỏa lô nằm trên mặt đất, cô gái ghé vào trên người người đàn ông, hơi thở dồn dập, một đầu đen nhánh buông xuống dưới, trên da thịt trắng nõn như sứ một tầng mờ hôi

ting mịn, đèn thủy tinh trên đỉnh đầu chiếu rọi xuống tản ra ánh sáng màu trắng, hình ảnh kia, quả thực hương diễm đến tận cùng.....

“Oa nha.....” Mạnh Tiêu Nhiên nhin không được huyết sắc. Đây là chuyện đã thành? Thẩm công tử ngang bướng a!

Lúc thấy rõ một màn trước mắt, cổ họng Lãnh Tư Thần ngòn ngọt, thiếu chút nữa phun ra máu, hai tròng mắt đều sắp nứt ra lửa giận cơ hồ muốn đem mọi thứ đều thiêu đốt không còn.....

Cùng lúc đó, Âu Minh Hiên cùng Nam Cung Mặc cũng sờ ba giây đồng hồ mới lập tức kích động không thôi mà vọt qua.....

Không chờ hai người đến gần, Hạ Úc Huân đầu tiên nhàn nhạt mà quét qua năm người năm thân sắc một cái, trên mặt hoàn toàn không có kinh hoảng vì chuyện đang làm đột nhiên bị quấy rầy, ngay sau đó không nhanh không chậm mà tự mình đứng lên, sau đó hướng tới Thẩm Diệu An vẫn nằm trên mặt đất kịch liệt thở dốc vươn tay, nhìn dáng vẻ là muốn kéo hẳn lên.

Ngoài cửa vài người hơi đến gần một chút lúc này mới phát hiện Thẩm Diệu An không phải trần truồng, chỉ là trần thân trên, phía dưới còn mặc một cái quần cộc, mà Hạ Úc Huân cũng ăn mặc đầy đủ, quần áo chỉ có chút hỗn độn. Vừa rồi đứng xa chỉ thấy nửa người trên bọn họ, Hạ Úc Huân lại bị tóc che khuất, cho nên mới khiến người ta nghĩ lầm hai người cái gì cũng chưa mặc.....

Thẩm Diệu An không tiếp thu sự trợ giúp của Hạ Úc Huân, tự mình bò lên, thân mình hơi lay động, lau mồ hôi trên trán, thở dốc nói: “Lại!”

Hạ Úc Huân thở dài: “Thẩm công tử, thôi bỏ đi, anh đánh không lại tôi. Hy vọng anh có thể hết lòng tuân thủ hứa hẹn!”

Thẩm Diệu An vừa nghe lời này thiếu chút nữa cắn một ngụm, lại vừa thấy năm người ở cửa, càng nổi trận lôi đình.

Anh thật là một con chó beep!

Lần trước mới nói rõ một nửa nữ chính bị Lãnh Tư Thần bắt cóc, lần này thảm hại hơn, ngay cả bị tình địch, bạn tốt của nữ chủ, em trai của nữ chủ, còn có anh em tốt của mình thấy một màn này thật là bi kịch nhất đời này.....

Sớm biết liền không nên bị hai ba câu của cô kích thích liền đồng ý cái kiến nghị đáng chết kia!

Hắn rõ ràng là súng, như thế nào cuối cùng liền biến thành bia rồi?

Càng không nghĩ tới chính là, cô gái này cư nhiên có thể đánh như vậy!

“Hai người các người chạy tới làm gì? Mau rút đi!” Thẩm Diệu An đem lửa giận đều phát lên người Mạnh Tiêu Nhiên và Thạch Lỗi, ánh mắt xẹt qua Lãnh Tư Thần, cơ hồ muốn giết người.

“An tử, cậu nháo kiểu gì a? Tôi nhìn không hiểu?” Mạnh Tiêu Nhiên vẻ mặt bất quá lại gần.

“Cậu còn quản tôi nháo kiểu gì sao! Tất cả đều đi ra ngoài cho tôi!” Thẩm Diệu An vẻ mặt không kiên nhẫn mà rống giận.

Giờ phút này, Lãnh Tư Thần đã khôi phục bình tĩnh, chỉ còn sót lại một tia âm lãnh sau gió lốc, ánh mắt như băng thẳng tắp mà bắn về phía Hạ Úc Huân.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 680: Thần Biến Chuyển (9)

Vừa rồi lúc Nam Cung Mặc và Âu Minh Hiên tiến lên anh liền phát hiện tư thế và động tác của Hạ Úc Huân không hợp, nếu anh không nhìn lầm, mơ hồ có thể phân biệt kia rõ ràng là cầm nã thủ tiêu chuẩn.....

Cho nên, anh mới tạm thời thở phào nhẹ nhõm, nhưng trong lòng vẫn lửa giận khó nguôi!

Nha đầu chết tiệt kia! Quả thực to gan lớn mật! May nhờ cô cư nhiên gặp Thẩm Diệu An còn ngốc hơn cô, bằng không cô chuẩn bị như thế nào xong việc?

Thẩm Diệu An lười cùng Mạnh Tiêu Nhiên cái tên bạn xấu nói chuyện, hiện tại quan trọng nhất chính là hẩn kéo dài thời gian được một nửa liền sắp hết.

“Thẩm công tử, nói tôi thẳng, anh liền không gây khó xử tôi, không gây khó xử Thiên Lâm, hiện tại tôi có thể đi rồi chứ?” Hạ Úc Huân sửa sang lại quần áo, từng câu từng chữ mà mở miệng nói.

“Đứng lại! Nam Cung Huân, cô thành thật nói cho tôi biết, trước kia cô rốt cuộc là làm gì?” Thẩm Diệu An cố nén tức giận hỏi.

Nghe nói như thế, Âu Minh Hiên bên cạnh đang rất có hứng thú xem kịch vui nhin không được xì cười lên tiếng: “Cô ấy trước kia là võ sĩ chuyên nghiệp cấp mười!”

Thẩm Diệu An sau khi tự mình cảm thụ đương nhiên biết cô có bao nhiêu “Chuyên nghiệp”, táo bạo chuyển động hai vòng tại chỗ nói: “Lần này không tính, vậy không công bằng!”

Nam Cung Mặc bên cạnh sau khi hiểu rõ tình huống trào phúng nói: “Không công bằng? Nói không sai, anh một người đàn ông cùng so tài với một cô gái, đương nhiên không công bằng! Hiện tại anh một người đàn ông trưởng thành ngay cả một cô gái đánh còn không lại, còn muốn chơi xấu! Thẩm Diệu An, anh rốt cuộc có phải đàn ông hay không?”

“Mẹ nó! Các người sao còn ở đây! Nơi này là phòng tôi! Phòng của tôi!” Thẩm Diệu An nhìn một phòng bóng đèn này đều sắp sửa suy sụp.

Hạ Úc Huân nhìn một phòng đầy người cũng rất suy sụp, đặc biệt Âu Minh Hiên thậm chí còn không biết từ đâu móc ra một nhúm hạt dưa, đang vừa xem diễn vừa cắn đến vui sướng, thấy cô nhìn qua, còn đưa ánh mắt đào hoa lại đây.....

Thẩm Diệu An bên này mới vừa xong, lại chạy thêm tới một người.

“Tiểu..... Tiểu thư..... Cô không sao chứ? Có bị khi dễ hay không? Anh ta có làm gì cô không? Đều do tôi không tốt, tôi không nên để cô một mình lại đây!” Nghiêm Tử Hoa tự trách mà đều sắp sửa khóc ra, đặc biệt là ánh mắt quét đến Thẩm Diệu An kia đang y quan bất chỉnh.

Hạ Úc Huân rốt cuộc không thể nhịn được nữa, thở dài một tiếng nói: “Làm ơn, Nghiêm mụ mụ, tôi năm nay đã hai mươi sáu tuổi, không phải mười sáu tuổi, anh nhìn đi, nhìn cho rõ ràng, Thẩm công tử của chúng ta tướng mạo như vậy, cho dù là làm gì tôi, vậy thì như thế nào? Tôi cũng hoàn toàn không thiệt thòi không phải sao? Làm ơn anh tư tưởng không cần phong kiến ngu muội như vậy! Hiện tại là xã hội nam nữ bình đẳng!”

Nghiêm Tử Hoa: “.....”

Anh hình như vô pháp phản bác làm sao bây giờ.....

Nghiêm Tử Hoa vẻ mặt đau khổ, xin giúp đỡ mà nhìn Lãnh Tư Thần bên cạnh.

Đây vừa thấy qua không sao cả sao, được chứ, mặt BOSS Lãnh đều tái rồi.....

Mà Thẩm Diệu An nghe nói như thế lại thần sắc sững sốt, ngay sau đó hai má cứ nhiên không hiểu sao có chút nóng lên, hừ, cô gái này cuối cùng nói một câu đàng hoàng!

Sau một lúc trầm mặc, Thẩm Diệu An nghiêm túc mà mở miệng nói một câu: “Muốn tôi hết lòng tuân thủ hứa hẹn, có thể, cô trả lời tôi một vấn đề, tôi cho dù chết, cũng muốn chết rõ ràng!”

“Được, anh cứ việc hỏi.” Hạ Úc Huân dứt khoát đáp ứng.

Thẩm Diệu An nhìn thoáng qua Lãnh Tư Thần, trầm giọng hỏi: “Cô và tên này là quan hệ gì?”

“Không có quan hệ.” Hạ Úc Huân không hề nghĩ ngợi trả lời.

Thẩm Diệu An vừa nghe sắc mặt liền đen, hiển nhiên hoàn toàn không tin lời cô, chỉ là có lệ trả lời, nói: “Cô đừng trợn tròn mắt nói dối, hay là cô cho tôi bị mù?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 681: Bật Mí Xu Hướng Giới Tính Của Của Boss Lãnh (1)

Thẩm công tử càng muốn tìm nguồn gốc, Hạ Úc Huân không có biện pháp, xoa xoa ấn đường, hít sâu một hơi sau đó ngẩng đầu nhìn hắn, nói: “Nếu anh bởi vì một hai phải cùng Lãnh Tư Thần phân cao thấp, như vậy tôi có thể nói cho anh biết, mặc kệ tôi và Lãnh Tư Thần có quan hệ gì, tôi và anh ta, tuyệt đối không có khả năng! Đáp án này Thẩm công tử ngài hài lòng chứ?”

Hắn vừa lòng cái rắm! Nói mập mờ không rõ, giống như có rất nhiều ẩn tình, trong lòng hắn càng khó chịu hơn!

Bất quá, quay đầu vừa nhìn thấy mặt băng sơn của Lãnh Tư Thần trong nháy mắt trở nên vô cùng khó coi, hắn lại dễ chịu.....

Bởi vì đột nhiên cảm thấy giống như hôm nay hắn cũng không được xem là thảm nhất.....

“Như vậy, cáo từ.” Thấy Thẩm Diệu An thần sắc tựa hồ nghe lọt, Hạ Úc Huân cầm lấy túi xách, xoay người liền đi, lập tức bước qua bên cạnh Lãnh Tư Thần, tầm mắt từ đầu tới đuôi đều không dừng trên người anh.

Tình huống hiện tại là như thế nào, chuyện cứ như vậy giải quyết sao?

Nam Cung Mặc và Nghiêm Tử Hoa ngăn người, sau đó vội vàng đuổi theo.

Âu Minh Hiên ý vị thâm trường mà nhìn Lãnh Tư Thần vẫn đứng tại chỗ, vỗ vỗ bờ vai của anh, sau đó từ từ dạo bước rời đi.

“Chị, chị cũng đừng quá xúc động.” Nam Cung Mặc đuổi theo nói.

Hạ Úc Huân đột nhiên dừng bước, quay đầu ngừng một trận nói: “Là các người quá khẩn trương thì có? Chẳng lẽ chị không đáng để các người tín nhiệm sao? Em nhìn xem các người một hai ba người, tất cả đều chạy tới vậy xem, thật cho là bảo bảo trong nháy mắt lần đầu đi nhà trẻ a! Có như các người sao?”

“.....” Nam Cung Mặc đầy mồ hôi, so sánh này.....

Hạ Úc Huân tiếp tục nói: “Biết người biết ta mới có thể bách chiến bách thắng, trước khi tôi tới đương nhiên là thăm dò rõ ràng tính tình Thẩm Diệu An đúng bệnh hốt thuốc! Nếu là người khác tôi chỉ sợ còn không dám một mình qua, nhưng Thẩm Diệu An tuy rằng ăn chơi trác táng, nhưng bản tính không xấu, cái gì đều rõ ràng, hơn nữa tính tình anh ta rất thẳng thắn, sẽ không loanh quanh lòng vòng, phương pháp tốt nhất đối phó với anh ta chính là phép khích tướng! Cho dù cuối cùng phép khích tướng thất bại, chị có thể trực tiếp chạy lấy người, cự tuyệt yêu cầu của anh ta không hợp lý, cho dù là kết quả xấu nhất, với thân thủ của chị còn có thể chịu thiệt sao? Cho dù chị ngựa mất móng trước, lúc ấy Nghiêm Phó tổng ở quán cà phê dưới lầu, chị tùy tiện lấy thứ gì đem cửa sổ pha lê đập bể cảnh báo anh ấy khẳng định sẽ đúng lúc chạy tới!”

“Ai, anh đột nhiên có cảm giác vui mừng khi con gái nhà mình đã lớn! Đây vẫn là tiểu học muội ngốc nghếch nhỏ bé của anh sao?” Âu Minh Hiên theo phía sau cô nói lời vô cùng cảm khái.

Hạ Úc Huân trừng anh một cái, nói: “Dẹp đi!”

Lúc Nam Cung Mặc quay đầu nhìn Âu Minh Hiên phát hiện phía sau ngoại trừ anh và Nghiêm Tử Hoa thì không còn ai nữa, hồ nghi nói: “Hả?”

Lãnh Tư Thần đâu?”

Mấy người đang trò chuyện, lúc này mới phát hiện không thấy Lãnh Tư Thần.

Hạ Úc Huân mím môi, thần sắc không rõ.

Âu Minh Hiên quan sát một chút thần sắc của cô, thở dài nói: “Ai, em gái à, câu vừa rồi em mới nói, không khỏi có chút quá tuyệt tình rồi! Ngay cả anh đều có chút nhịn không được đồng tình với tên kia..... Kỳ thật, chuyện quá khứ tốt nhất cho qua đi, em cứ như vậy vẫn luôn bắt lấy không buông, cuối cùng thống khổ chính là em.....”

“Âu Minh Hiên, anh câm miệng cho em! Anh không nói lời nào không ai bảo anh câm!” Hạ Úc Huân đột nhiên thay đổi sắc mặt, xoay người bước nhanh mà đi mất.

Âu Minh Hiên vẻ mặt ủy khuất mà đi theo lên, lẩm nhẩm lẩm nhảm: “Làm gì giận cá chém thớt lên anh chứ.....”

Anh không cảm thấy mình có chỗ nào nói sai a, sao đột nhiên lại xù lông.....

Nha đầu này sau khi thành phụ nữ, ngay cả tâm tư đều bắt đầu khó có thể nắm bắt.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 682: Bật Mí Xu Hướng Giới Tính Của Của Boss Lãnh (2)

Giờ phút này, phòng tổng thống.

Chỉ còn lại Thẩm Diệu An, Mạnh Tiêu Nhiên, Thạch Lỗi, cùng với, Lãnh Tư Thần.

Hạ Úc Huân bọn họ đã đi trong chốc lát, Lãnh Tư Thần vẫn không nhúc nhích mà đứng ở nơi đó, con người gợn sóng giống như từ mây vạn sâu đáy biển đen kịt thối quết mà đến, phong vân biến sắc.....

Ba người khác không hiểu sao lại bị bầu không khí như vậy làm cho khiếp trụ, tất cả đều không dám thở mạnh một tiếng.

Không biết qua bao lâu, gió lốc trên mặt Lãnh Tư Thần rốt cuộc bình ổn, lưu lại cư nhiên là một tia thê lương cùng hiu quạnh, và không khí bi thương không hòa tan được.....

Bất quá, chỉ có một chút ngăn ngại, thế cho nên bọn họ thiếu chút nữa cho rằng mình hoa mắt.

Thẳng đến khi Lãnh Tư Thần đã không liếc mắt một cái mà xoay người dạo bước rời đi, ba người mới hồi phục tinh thần lại.

“An tử, tình huống này của Lãnh Tư Thần là như thế nào a? Nhìn không thích hợp a! Hắc và Nam Cung đại tiểu thư rốt cuộc là quan hệ gì?” Mạnh Tiêu Nhiên tò mò không thôi hỏi.

“Đẹp đi, cậu hỏi tôi, tôi hỏi ai!” Hãn cũng rất muốn biết, kết quả cuối cùng không phải là không thể hỏi ra sao.

“Đúng rồi, tôi còn chưa nói cậu a, tôi nói cậu rốt cuộc là như thế nào a? Đầu óc bị lừa đá sao? Đường hoàng là khẩu súng sao lại biến thành bia vậy hả? Tôi thật là phục cậu đó!” Mạnh Tiêu Nhiên nhin không được phỉ nhổ.

Thẩm Diệu An không kiên nhẫn mà trừng hãn một cái: “Nói lời vô nghĩa nhiều như vậy, tôi thích chơi cùng cô ấy, tôi thích cùng cô ấy luận bàn võ nghệ, cậu quản được sao?”

“Rồi rồi rồi, tôi quản không được!” Mạnh Tiêu Nhiên vẻ mặt vô ngữ, nhỏ giọng nói thầm: “Đều nói chỉ số thông minh của phụ nữ trong tình yêu nhỏ hơn 0, tôi thấy đàn ông cũng vậy..... Trời ạ! Thẩm công tử cư nhiên thật sự muốn yêu đương! Tôi quả thực không thể tin nổi vào mắt chó của mình nữa rồi!”

“Vậy kế tiếp cậu chuẩn bị làm gì? Thật sự muốn từ bỏ sao?” Thạch Lỗi bên cạnh hỏi.

Con người Thẩm Diệu An hiện lên một tia tinh quang, đáp: “Từ bỏ? Đường nhiên không có khả năng! Trong từ điển của tôi không có hai chữ từ bỏ này!”

“Nhưng, cậu không phải đáp ứng Nam Cung tiểu thư sao.....”

Thẩm Diệu An trực tiếp cắt ngang hãn nói: “Tôi chỉ là đáp ứng không gây khó dễ cô ấy, không làm khó Thiên Lâm, nhưng không đáp ứng không theo đuổi cô ấy!”

Thạch Lỗi: “.....”

Hãn chơi trò chơi chữ, lừa gạt con gái nhà người ta thật sự tốt sao? Người ta một cô gái đánh đến vất vả như vậy!

“Thạch đầu, tôi cảm thấy trước đây cậu nói đúng, tôi hẳn là nên thay đổi một chút sách lược theo đuổi phụ nữ, cách trước kia đối với cô ấy không thể thực hiện được! Nào nào nào, vừa lúc cậu ở đây dạy tôi nên làm như thế nào!” Thẩm Diệu An nói xong liền sáp lại gần.

Mạnh Tiêu Nhiên bên cạnh cười thành tiếng: “Phốc, Thẩm đại thiếu gia, đầu óc cậu thật sự chập mạch, cứ nhiên hỏi Thạch đầu cái đầu đá này cách theo đuổi phụ nữ, chính cậu ta cũng chưa có bạn gái không phải sao? Cậu hỏi cậu ta không bằng hỏi tôi a!”

“Cậu vượt qua một bên đi! Cậu mấy cân mấy lượng tôi còn không biết sao? Cậu sẽ dùng phương pháp bình thường như thế nào theo đuổi một cô gái? Mấy cô bạn gái đó của cậu là thật sự thích cùng cậu ở bên nhau sao? Còn không phải đều là coi trọng tiền của cậu!” Thẩm Diệu An khinh thường nói.

Mạnh Tiêu Nhiên cầm một cái gối đầu liền ném qua đi, nói: “Ha, cậu còn bóc phốt tôi, nói cứ như cậu không phải như vậy!”

Thẩm Diệu An ghét bỏ mà liếc hẳn một cái, ngay sau đó vẻ mặt kiêu ngạo nói: “Tôi và cậu đương nhiên không giống nhau, tôi còn có mặt mũi! Tôi chính là dựa vào mặt mũi cũng có thể ăn cơm!”

“.....” Mạnh Tiêu Nhiên nghe được đầu đầy hắc tuyến, xùy, cô nương người ta bất quá là thuận miệng khen hẳn một câu tướng mạo đẹp, hẳn thật đúng là lằng lằng không biết vì sao rồi.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 683: Bật Mí Xu Hướng Giới Tính Của Của Boss Lãnh (3)

Mạnh Tiêu Nhiên nghe được đầu đầy hắc tuyến, xùy, cô nương người ta bất quá là thuận miệng khen hần một câu tướng mạo đẹp, hần thật đúng là lằng lằng không biết vì sao rồi, nhìn cái bộ dạng ngốc khoe khoang kia, hần thật sự không muốn nhìn!

Thạch Lỗi bất đắc dĩ mà nhìn hai người âm ỉ, gõ gõ trán nói: “Theo đuổi phụ nữ cái này, tôi xác thật là không am hiểu, chỉ sợ không giúp được cậu.”

Mạnh Tiêu Nhiên vừa nghe lập tức vui vẻ: “Cậu xem đi, tôi liền biết là như vậy!”

Thẩm Diệu An nghiêm mặt, nói: “Tôi mặc kệ, ba anh thợ giày còn hơn một Gia Cát Lượng, hai người các cậu đều phải giúp tôi nghĩ cách!”

.....

-

Hạnh hoa thôn.

Lúc Hạ Úc Huân về đến nhà đã 10 giờ rưỡi tối, cũng may, không tính là quá muộn.

Mới vừa đi tới cửa liền nhìn thấy một thân ảnh nho nhỏ ngồi xổm ở đó.

Hạ Úc Huân trong lòng mềm nhũn, mỗi một trong lòng lập tức giống như được một cơn gió tòng lạnh thổi qua.

“Bảo bối!”

“Mẹ, mẹ đã trở lại!” Cậu nhóc lập tức phi như bay qua.

Hạ Úc Huân ôm thân mình mủm mĩn của bảo bối cọ cọ, như hấp thu năng lượng, nói: “Uhm, con sao lại ngồi ở ngạch cửa chờ mẹ rồi? Con cũng không giữ chữ tín nha!”

“Mẹ, Tiểu Bạch không ngồi trên ngạch cửa chờ mẹ!” Tiểu Bạch chớp đôi mắt trả lời.

“Con rõ ràng là có a!” Hạ Úc Huân mặt lộ vẻ khó hiểu, bởi vì Tiểu Bạch cũng không phải tính tình làm mà không thừa nhận.

“Phốc.....” Phía sau, Âu Minh Hiên đưa cô trở về nhìn không được cười một tiếng, mở miệng nói: “Cậu nhóc xác thật không có ngồi trên ngạch cửa, mà ngồi trên đệm chờ a!”

Hạ Úc Huân dò xét nhìn qua, quả nhiên nhìn thấy nơi Tiểu Bạch ngồi đặt một chiếc đệm mềm, không khỏi một trận vô ngữ.

Đứa nhỏ này.....

Một bộ “Không phải ta giết người, là đao giết người” này đều tự mình lĩnh ngộ.....

Thật là mỗi ngày chỉ số thông minh đều đổi mới lên hạn mức cao nhất!

“Thôi được, lần này liền tha thứ cho con nhóc thông minh, không có lần sau nha!”

“Biết rồi mẹ, mẹ không sao chứ?” Cậu nhóc lo lắng mà nhìn cô.

“A? Mẹ không có việc gì! Mẹ có thể có chuyện gì?”

“Mẹ còn gạt con, trước đó con và Tương Nhu cùng nhau ăn cơm ở bên ngoài, Tương Nhu sau khi nghe xong cuộc điện thoại mặt mũi trắng bệch, vội vội vàng vàng liền mang theo chúng ta chạy tới một khách sạn, con sợ cho chú thêm phiền toái cho nên mới đi theo chú Nghiêm về nhà trước!” Tiểu Bạch trật tự rõ ràng mà nói.

“Phải không.....” Hạ Úc Huân nghe vậy thần sắc giật mình.

“Mẹ?” Cậu nhóc nghiêng đầu nhìn mẹ thất thần, còn đang chờ cô trả lời.

Nam Cung Mặc bên cạnh vội giúp trấn an nói: “Yên tâm đi, mẹ con không có việc gì!”

Cậu nhóc lúc này mới an tâm, ngửa đầu nhỏ cảm kích mà nhìn Nam Cung Mặc, nói: “Cám ơn cậu đưa mẹ con trở về!”

Tiếng cậu này nghe khiến trong lòng Nam Cung Mặc quả thực tràn đầy ôn nhu, đáp: “Ngoan.”

Không thể tin nổi Lãnh Tư Thần tên kia thoát nhìn cứng đầu đáng ghét như vậy, con trai lại đáng yêu, biết thương người như thế.

“Cậu, còn có chú Hiên, các người có muốn vào nhà ngồi chứ?” Cậu nhóc nghênh đón.

“Cậu không vào quấy rầy, các người sớm nghỉ ngơi đi!” Nam Cung Mặc ôn nhu nói.

Âu Minh Hiên kỳ thật rất muốn vào ngồi một chút, bất quá Nam Cung Mặc đều nói như vậy, đành phải tiếc nuối mà đi, sách, có chút nhớ trà tiêu nguyệt nha pha a!

“Được, cậu hẹn gặp lại, chú Hiên hẹn gặp lại.”

“Được, hẹn gặp lại.”

.....

Đến nơi đỗ xe có một đường nhỏ cần đi bộ.

Dưới bóng đêm tĩnh lặng, Nam Cung Mặc thở dài một tiếng, tâm tình hơi có chút trầm trọng, nói: “Tôi cho rằng đều đã 5 năm qua đi, chị ấy ít nhiều sẽ buông một ít, ai ngờ.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 684: Bật Mí Xu Hướng Giới Tính Của Của Boss Lãnh (4)

“Còn không phải sao! Hơn nữa đề cập đều không cho ai đề cập, đặc biệt không thể đề cập đến mấy chữ ‘buông’, ‘quên’, bằng không bắt được ai đánh người đó! Dù sao tôi hiện tại là sợ, cũng không dám khuyên cô ấy nữa!” Âu Minh Hiên lòng còn sợ hãi mà nói.

“Quan hệ giữa chị ấy..... chị ấy và ba nuôi của chị ấy có phải rất tốt hay không?” Nam Cung Mặc do dự mà hỏi.

“Vô nghĩa, mẹ cô ấy mất sớm, từ nhỏ hai cha con sống nương tựa lẫn nhau, quan hệ có thể không tốt sao? Một thân công phu kia của cô ấy đều là ba cô ấy dạy dỗ! Ai, lại nói nữa, năm đó tôi cũng theo bác Hạ học được mấy chiêu a! Bác Hạ là người ngoài lạnh trong nóng, rất tốt.....” Nói tới đây, Âu Minh Hiên có chút thần thờ, cuối cùng ra kết luận nói: “Cho nên nói a, tuy rằng ông già nhà cậu cung cấp một viên hạt giống, nhưng nếu không phải có Hạ Mạt Lâm, mẹ cô ấy có thể căn bản không có dũng khí và điều kiện sinh hạ cô ấy, Hạ Mạt Lâm có thể xem như là đại ân nhân của hai mẹ con cô ấy, người như vậy, lại vì cô ấy mà chết, nếu là cậu, cậu có quên hết được không? Đây là chuyện cả đời đều quên không được, không bỏ xuống được.....”

Âu Minh Hiên nói xong tự đem chính mình thuyết phục, hạ quyết tâm nói: “Mẹ nó! Cho rằng tôi không bao giờ khuyên cô ấy! Khuyên cô ấy buông, mới thật sự tàn nhẫn với cô ấy!”

Nam Cung Mặc nghe được trong lòng một trận khó chịu: “Cũng không biết chị ấy mấy năm nay rốt cuộc như thế nào vượt qua đây.....”

Nghe một câu này, hai tròng mắt Âu Minh Hiên híp lại: “Đương nhiên là bởi vì có thể có bác sĩ Tần nhà tôi rồi!”

Nam Cung Mặc cau mày: “Bác sĩ Tần? Chị tôi không phải nói không liên hệ với cô ấy sao?”

“Tôi nghe cô ấy nói dóc! Không liên hệ mà cô ấy hiện tại có thể tung tăng nhảy nhót? Ngay cả tâm lý thừa nhận năng lực kia của cô ấy! Khẳng định là bởi vì có công lao của nhà tôi rồi? Ngày mai tôi liền tìm cơ hội đem nha đầu kia chuốc say, dò hỏi cô ấy.....” Âu Minh Hiên một bộ mài dao soàn soạt đến gần heo.

Nam Cung Mặc nghe được vẻ mặt vô ngữ, cậu rốt cuộc nên nói anh thông minh, hay là nên nói anh ngu ngốc đây.....

Vừa nghĩ, cậu vừa yên lặng gửi cho Hạ Úc Huân một tin nhắn báo tin ——[Chú chuẩn bị chuốc say chị để dò hỏi tin tức bác sĩ Tần, cẩn thận một chút.]

Ai, thật ngại quá chú à, so với anh em, tôi cảm thấy vẫn là chị tôi quan trọng hơn một chút.

-

Nam Cung Mặc và Âu Minh Hiên đi một hồi lâu, Hạ Úc Huân vẫn có chút thất thần, thẳng đến khi Tiểu Bạch ở bên cạnh gọi cô, cô mới phản ứng lại.

“Mẹ, mẹ làm sao vậy? Có tâm sự sao?” Tiểu Bạch lo lắng hỏi.

“Không có, bảo bối, mau đi ngủ đi! Mẹ tắm rửa một cái liền tới kể chuyện xưa cho con nghe.”

Tắm rửa xong, Hạ Úc Huân kể chuyện xưa cho cậu nhóc một lát, sau đó hôn trán cậu, nói: “Ngủ đi!”

Đang chuẩn bị đứng dậy, cậu nhóc dung tay nhỏ kéo áo cô, nói: “Mẹ đừng đi!”

“Mẹ không đi, mẹ liền ở trong phòng, xem văn kiện một lát liền ngủ.”
Hạ Úc Huân trấn an.

“Vậy được rồi, bất quá chỉ có thể xem một lát thôi.....” Cậu nhóc không yên tâm mà dặn dò.

“Được.”

Mấy ngày này Tiểu Bạch không biết vì cái gì đặc biệt dính cô, có thể là bởi vì trước đó bị Lãnh Tư Thần mang đi khỏi mình một đoạn thời gian.

Dưới ánh đèn bàn nhu hòa, trên mặt bàn bày ra một chồng văn kiện thật dày, Hạ Úc Huân nhìn chăm chăm một tờ trong đó, sau một lúc lâu đều không lật.

Cô khắc chế không được mà suy nghĩ biểu cảm của Lãnh Tư Thần, nghĩ về mặt anh lúc mình nói “Không có khả năng”, cái biểu cảm kia cô từ đầu tới đuôi cũng không dám nhìn, sẽ là như thế nào.....

Qua một lúc lâu, cô rút cuộc thu hồi suy nghĩ, lại đem lực chú ý phóng lên công việc, nhưng lúc này, bên tai đột nhiên truyền đến thanh âm mơ mơ màng màng của Tiểu Bạch bảo bối.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 685: Bật Mí Xu Hướng Giới Tính Của Của Boss Lãnh (5)

“Mẹ, mẹ chừng nào thì ngủ?”

Hạ Úc Huân từ văn kiện ngẩng đầu, chỉ thấy cậu nhóc đang ngồi trên giường, nửa mặt chôn ở giữa gối mềm xốp, sợi tóc rơi xuống, dưới ánh đèn mờ nhạt, tựa như từng bong lúa mạch tinh tế, trong veo sáng lên, tươi đẹp đáng yêu.

Thấy mình đang nhìn cậu, cậu còn hướng cô chớp chớp mắt, đáng yêu nói không nên lời.

“Mẹ lại xem trong chốc lát, con ngủ trước đi, ngoan ~” Hạ Úc Huân tuy rằng trong miệng nói như vậy, nhưng thực tế, cô đã có chút chịu đựng không nổi, đứa bé đáng yêu lại đánh người, hết như lúc cậu một hai tuổi chỉ biết bò.

Vừa dứt lời, đứa bé như viên xôi nếp bỗng nhiên đặng đặng đặng bò xuống giường, bò đến bên chân cô, vươn tay ôm lấy eo cô, nài thanh nài khí mà cầu xin: “Mẹ, ngủ đi được không?”

Cúi đầu nhìn khuôn mặt nhỏ cầu xin của con trai một cái, Hạ Úc Huân vẫn là thỏa hiệp.

Hạ Úc Huân mới vừa nằm xuống, cậu nhóc lập tức dính qua, đem cô ôm chặt, mặt vùi vào lòng cô, giống như gấu koala nhẹ cọ cọ trước ngực cô.

“Mẹ, mẹ có thể nửa đêm lại trốn hay không?” Tiểu Bạch vừa nói vừa nhìn cô, con người tựa hồ có hơi nước tràn ngập.

“Mẹ không đi!” Hạ Úc Huân nhìn tim đều mềm thành một vũng nước, lập tức cam đoan.

“Thật vậy sao?”

“Đương nhiên.”

.....

Cứ như vậy, tối mấy ngày này, kiếp sống thức đêm của Hạ Úc Huân bị bắt kết thúc.

Nguyên nhân như trên, Tiểu Bạch bảo bối bỗng trở nên rất giống một đứa bé, đặc biệt dính cô, cô không có biện pháp, đành phải theo đồng hồ sinh học của cậu mỗi đêm cùng cậu ngủ.

Cũng không biết đứa nhỏ này rốt cuộc nơi nào học được bản lĩnh dính người, cô thật sự một chút biện pháp đều không có.....

-

Đêm khuya, Lãnh Tư Thần lang thang không mục tiêu mà chạy trên quốc lộ nội thành, vòng một vòng lớn, cuối cùng vẫn không biết nên đi đâu.....

Vân gian thủy trang? Nơi đó quá lớn an tĩnh, an tĩnh đến mức làm anh chán ghét.....

Chung cư Cẩm uyển..... Giờ phút này anh hoàn toàn không dám đặt chân.....

Vòng đi vòng lại một vòng lớn, cuối cùng, anh vẫn nhìn không được đem xe chạy đến hạnh hoa thôn.

Cách một con đường nhỏ dừng lại, nương theo ánh trăng, xa xa mà nhìn một tảng lớn tường vi cùng dạ lai hương ngoài sân.

Gió đêm hỗn loạn mùi hoa thoảng qua đây, một viên xao động bất an trong lòng kia, cuối cùng là an tĩnh xuống.

Đem chỗ ngồi hơi ngả ra sau một chút dựa vào, bầu trời trên đỉnh đầu, ánh trăng đêm nay thật đẹp, chỉ tiếc, người yêu nhất không ở bên cạnh.

Anh nhìn không được lấy điện thoại di động ra, chụp một bức ảnh.

Vài phút sau, trên Weibo, nhóm cú đêm chưa ngủ sôi nổi kích động mà chia sẻ một Weibo.

[Nơi có em ở, mới là nhà của anh.]

Phối hợp với câu kia là tấm ảnh vừa rồi Lãnh Tư Thần chụp, bởi vì là buổi tối, lại dùng di động chụp, bóng đêm mờ mờ giữa ảnh chụp có vẻ đen tuyền, chỉ một vầng trăng sách mơ hồ có thể thấy được.

Một đêm không ngủ.

Sáng sớm hôm sau, thẳng đến nơi xa thôn xóm đã có thể nghe được tiếng người mơ hồ, tiếng bước chân người đi và tiếng kéo kẹt mở chốt cửa, Lãnh Tư Thần mới lưu luyến không rời mà đánh xe đi.

Vì đi hái thuốc, Tần Mộng Oanh sáng sớm liền đi lên, đeo giỏ thuốc, mới vừa đi tới cửa, xa xa liền nhìn thấy một chiếc xe quen thuộc chậm rãi biến mất ở cuối đường nhỏ, trong lòng không khỏi nổi lên một tia hồ nghi.

Lãnh Tư Thần?

Sớm như vậy, anh sao lại xuất hiện ở chỗ này?

Nếu tới, nsao lại không vào mà đi rồi?

“Chị Mộng Oanh, chị nhìn cái gì vậy?” Hạ Úc Huân còn buồn ngủ, vươn eo đi ra, sau đó liền nhìn ra cửa thấy Tần Mộng Oanh đang thất thần mà nhìn nơi nào đó.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 686: Bật Mí Xu Hướng Giới Tính Của Của Boss Lãnh (6)

“Không có gì, hình như thấy Lãnh Tư Thần.....” Tần Mộng Oanh lẩm bẩm.

“Gì?” Hạ Úc Huân vội đi qua.

“Hình như vừa thấy xe anh ta mới từ đây rời đi, có thể là chị hoa mắt.” Tần Mộng Oanh nói.

“A.....” Hạ Úc Huân gãi gãi đầu.

Tần Mộng Oanh như suy tư gì mà liếc cô một cái, nhin không được hỏi: “Các người có phải lại giận dỗi hay không?”

Hạ Úc Huân đen mặt, nói: “Nào có a! Chị đừng dung ngữ khí như hai bọn em là tình nhân đang yêu đương nói chuyện có được không?”

Chẳng lẽ cô cho rằng không phải sao?

Tần Mộng Oanh nghĩ nghĩ vẫn không vạch trần cô.

Trạng thái này của hai người bọn họ còn không phải giống tình nhân yêu nhau sao.....

Ở cửa nhà người ta như thẳng góc suốt cả đêm, sáng ngày hôm sau lại lén lút rời đi, loại chuyện này ngoài trừ nhóm người góc nghề đang yêu, còn có ai có thể làm được.

Về phần Hạ Úc Huân, mỗi lần cùng Lãnh Tư Thần có mâu thuẫn, hoặc là mâu thuẫn leo thang, trạng thái của cô đều không đúng, chỉ là chính cô còn tưởng rằng che dấu rất tốt.

Đương nhiên, ở trước mặt những người khác cô có thể che dấu không tồi, nhưng ở trước mặt người thân, lại sơ hở quá nhiều.

“Nha ha ha, thật là sống lâu mới gặp được sống lâu mới thấy được a... Không nghĩ tới ta có thể tồn tại chờ đến ngày này.....”

Từ rất xa liền nhìn thấy con gái của Phương gia Phương Phi bên cạnh vừa đẩy xe vừa nhìn di động, lúc đi ngang qua cửa, cười đến vẻ mặt nhộn nhạo. Hạ Úc Huân đặc biệt thích cô nương cổ linh tinh quái này, nhin không được gọi cô một tiếng, hỏi: “Này, Tiểu Phi, nam thần của cô tỏ tình với cô sao? Sao lại cười tươi rói như vậy!”

Tiểu Phi vừa nghe lập tức một tay chống nạnh, ngửa mặt lên trời cười to, đáp: “Ha ha ha ha ha..... So nam thần tỏ tình còn khiến tôi kích động hơn a? Hai nam thần của tôi ở bên nhau, ở bên nhau cô biết chứ?”

“Ách, tôi có nghe lầm hay không, hai nam thần của cô?” Hạ Úc Huân khóe miệng giật giật.

“Đúng vậy!” Phương Phi nói đột nhiên vẻ mặt cảnh giác mà nhìn chăm chăm cô: “Tiểu Hoa, cô sẽ không kỳ thị đồng tính luyến ái chứ? Nếu như vậy, về sau tôi không cùng cô nói chuyện nữa!”

“Ách.....” Hạ Úc Huân ngẩn người, vội vàng nói: “Tôi đương nhiên sẽ không a!” Nhớ năm đó cô không kém Tiểu Phi bao nhiêu tuổi cũng là một hủ nữ không phải sao?

“Vậy thì tốt rồi, như vậy chúng ta còn có thể vui vẻ làm bạn bè! Hắc hắc hắc.....” Phương Phi nói lại cười ngây ngô.

“Nói, hai nam thần của cô là ai a?” Hạ Úc Huân rớt cuộc nhin không được hỏi.

Phương Phỉ một bộ “Cô thật là quá không quan tâm tôi, ngay cả nam thần của tôi cũng không biết là ai”, say mê không thôi mà mở miệng nói: “Chính là hai vị đứng đầu trong bảng xếp hạng thành phố A của chúng ta đó, một là băng sơn mỹ nhân, một là đào hoa công tử, nếu nói không có duyên, kiếp này sao lại gặp được nhau ~ a a a ~~~”

Phương Phỉ nói còn hát lên.

“Ách.....” Hạ Úc Huân đầu đầy hắc tuyến, đột nhiên có chút hỗn độn, theo bản năng mà nhìn thoáng qua Tần Mộng Oanh bên cạnh.

Tần Mộng Oanh cũng là một bộ kinh ngạc, hẳn là không phải chị ấy cũng nghĩ như vậy chứ?

Hạ Úc Huân ho nhẹ một tiếng, lại lần nữa xác định nói: “Khụ, Tiểu Phỉ a, cô không phải là nói Lãnh Tư Thần cùng Âu Minh Hiên chứ?”

“Chính là hai bọn họ hai a! Trên mạng hiện tại đều truyền khắp rồi! Cô không xem Weibo sao? Quan trọng thứ nhất là ảnh chụp hai người tư thái thân mật cùng vào khách sạn thuê phòng, thứ hai là Lãnh Tư Thần tối hôm qua nửa đêm đăng một Weibo tỏ tình! Ngao ngao ngao..... Tôi đời này viên mãn rồi! Không cùng cô tán dóc nữa, tôi đi làm đây!” Phương Phỉ nói xong cười cừu con nhỏ nghiêng ngả chạy đi, để lại Hạ Úc Huân và Tần Mộng Oanh đối diện không nói gì.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 687: Bật Mí Xu Hướng Giới Tính Của Của Boss Lãnh (7)

Phương Phi mới vừa rời đi, Hạ Úc Huân lập tức “Vèo” một tiếng nhảy vào phòng đem điện thoại mở ra.

Mở Weibo đã lâu không đăng nhập, quả nhiên nhìn đến điều thứ nhất như lời Tiểu Phi nói, là ảnh chụp Lãnh Tư Thần và Âu Minh Hiên cùng nhau ra vào khách sạn.

Ảnh chụp tương mạo hai người còn rất rõ ràng, Âu Minh Hiên ôm lấy bả vai Lãnh Tư Thần, đang cùng nhau đứng trước cửa thanh máy VIP, Lãnh Tư Thần vẫn là một bộ mặt băng sơn, mày hơi nhíu lại, Âu Minh Hiên trước sau như một đuôi lông mày mang theo xuân sắc, tựa hồ là đang cùng Lãnh Tư Thần nói cái gì, mắt đào hoa hơi hơi xếch lên, một bộ hiển vật quý.....

Nói hai người đàn ông này thật đúng là rất ăn ảnh, tùy tiện chụp lén cũng đẹp như vậy, tư thế còn thân mật như vậy, đông đảo hủ nữ có thể không loạn tưởng sao? Ngay cả cô đều thiếu chút nữa suy nghĩ bậy bạ rồi đây?

Tiêu đề Weibo là --[Bật mí xu hướng giới tính của Lãnh Tư Thần: Người yêu lại là kinh địch thương trường ngày xưa Âu Minh Hiên!]

Nhìn tiêu đề kích thích nhân tâm này.....

Lại nhìn bình luận hot phía dưới, đều là chút thần mã?

[Trời ạ! Tôi đã mơ ước xuất bản một cuốn tiểu thuyết BL ba mươi vạn chữ tương ái tương sát!]

[Tôi đã mơ mộng xuất nhục văn một trăm vạn chữ!]

[Đây không phải thật sự! Hai nam thần của tôi cùng nhau cong, tôi không muốn sống!]

[Đừng chen lấn a, sân thượng đều đây!]

[Hai nam thần tôi yêu nhất ở bên nhau, giống như Weibo này, mỗi người đưa một biện pháp!]

[Tôi chỉ muốn biết, vấn đề công thụ giải quyết như thế nào?]

[Dương nhiên BOSS Lãnh của tôi là công a!]

[Ai nói, tôi cảm thấy BOSS Lãnh là nữ vương thụ càng đúng hơn!]

.....

“Trời ạ.....” Hạ Úc Huân đỡ đỡ trán, cảm thấy hai mắt của mình đều sắp mù.

“Thế nào? Là thật vậy sao?” Tần Mộng Oanh đi qua hỏi.

“Chính người xem!” Hạ Úc Huân đem điện thoại đưa cho cô.

Tần Mộng Oanh nhìn trong chốc lát, cũng đỡ khóc đỡ cười, phân tích nói: “Ảnh chụp này kỳ thật bản thân không có gì, chỉ là bởi vì những tin đồn trước kia của Lãnh Tư Thần, hơn nữa mấy chữ đăng trên Weibo hết sức gây chú ý đại chúng, rất tự nhiên khiến cho người ta suy nghĩ theo phương diện kia, giống như Lãnh Tư Thần tiện tay đăng Weibo cũng bị cố tình bóp méo, bị nói thành cùng Âu Minh Hiên bày tỏ tình yêu, thậm chí bị cho rằng là công khai, quây.....”

Hạ Úc Huân lại liếc mắt nhìn di động, nhìn thấy nội dung Weibo hot thứ hai là “Nơi nào có em ở, mới là nhà của anh”, kèm theo một hình ảnh màn đêm đen tuyền, miễn cưỡng có thể thấy bên trong có một vầng trăng.

Thời gian đăng Weibo là 3 giờ rạng sáng.

Đêm khuya, thằng nhãi này ở đâu chụp được bức hình này?

Cô đột nhiên nhớ tới chị Mộng Oanh vừa mới nói hình như nhìn thấy xe anh, vì thế theo bản năng mà ngửa đầu nhìn bầu trời.....

Còn có đoạn văn tự, nơi nào có em ở, mới là nhà của anh, cô nhìn đến mức trong lòng lộ bộ một chút, nói không nên lời là tư vị gì.....

“Di, không đúng, này..... ID này là Lãnh Tư Thần sao? Thỏ con ngoan ngoan là cái quỷ gì?” Hạ Úc Huân đột nhiên phát hiện không đúng.

Tần Mộng Oanh nhìn nói: “Đúng là Lãnh Tư Thần, chứng thực VIP còn đây này, chỉ là ID không biết sửa khi nào.....”

Hạ Úc Huân trên trán trượt xuống vài đường hắc tuyến: “Cái ID này, một người đàn ông đặt tên này, thoát nhìn quá biến thái...”

Nói, ID này thấy thế nào lại quen mắt vậy chứ? Cô tựa hồ còn đã thấy ở chỗ nào đó rồi, nhưng nhất thời nghĩ không ra thấy ở đâu.

“Cũng may scandal của em và Thẩm Diệu An bị hạ nhiệt rồi.....” Tần Mộng Oanh nói.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 688: Bật Mí Xu Hướng Giới Tính Của Của Boss Lãnh (8)

Tin hot che trời lấp đất tất cả đều là tai tiếng Lãnh Tư Thần và Âu Minh Hiên, cô và Thẩm Diệu An có thể không bị hạ sao.....

Không chỉ có như thế, tai tiếng trước đó của anh và Lâm Tuyết cũng bị hạ xuống, như thế rất tốt, Lãnh Tư Thần vừa trở lại trước giải phóng, không chỉ có không tẩy sạch, còn càng đen hơn.....

Thảo nê mã trong đầu Hạ Úc Huân đang từng đám lao nhanh qua, di động đột nhiên vang lên, vừa thấy trên màn hình bắn ra tên, là Âu Minh Hiên gọi qua.

Hạ Úc Huân lập tức nghe: “Alo, học trưởng.....”

“Trên mạng đám cầm thú kia, cư nhiên nói người ta là thụ a a a..... Người ta có chỗ nào giống thụ sao a a a a.....”

Mới vừa nhận liền nghe được Âu Minh Hiên ở đầu kia ủy khuất mà khóc lóc kể lể, Hạ Úc Huân không vui, nói: “Nói, học trưởng, anh chú ý trọng điểm..... Có thể đừng ba hoa như vậy hay không?”

Còn nữa, ngữ khí này của anh xác thật còn không phải là thụ cũng tốt sao?

Mặt khác có vấn đề cô kỳ thật vẫn luôn rất khó hiểu, đàn ông giống nhau gặp phải loại tình huống này, rồi rầm luôn là vấn đề công thụ, mà không

phải nói mình là thẳng.....

“Trọng điểm là cái gì?” Âu Minh Hiên sửng sốt một chút, sau đó vội vàng nói: “A, đúng rồi, trọng điểm là anh đây trong sạch! Trong sạch a! Em phải tin tưởng anh! Còn nữa anh biết em lén có liên hệ với Mộng Oanh, nhất định nhất định bảo cô ấy cũng phải tin tưởng anh!”

Âu Minh Hiên đang ở bên kia quỳ khóc sùi gào, thanh âm rất lớn, Tần Mộng Oanh bên cạnh khẳng định cũng nghe rồi.

Vì thế Hạ Úc Huân cũng không thuật lại, chỉ nhún nhún vai bất đắc dĩ mà nhìn cô một cái.

Tần Mộng Oanh hơi có chút xấu hổ, ra hiệu mình muốn ra ngoài hái thuốc liền xoay người rời đi.

Hạ Úc Huân vẫy vẫy tay từ biệt với Tần Mộng Oanh, sau đó vừa đi dạo trong sân vừa hỏi: “Chuyện âm ỉ lớn như vậy, anh làm nhìn gì đều không làm sao? Cư nhiên còn rảnh rỗi ở đây cùng em nói lời vô nghĩa!”

Âu Minh Hiên mặt bộ không chút để ý, hỏi ngược lại: “Anh phải làm gì? Internet thứ này một khi đăng lên gỡ xuống khó khăn bao nhiêu em lại không phải không biết, hơn nữa, lúc này bịt kín tin tức chẳng phải là càng chứng thực quan hệ không chính đáng của anh và tên kia sao.

Dù sao anh đáng đẹp trai như vậy, mỗi năm hủ nữ lại nhiều như vậy, anh và đàn ông truyền ra tai tiếng cũng không phải lần đầu tiên, chỉ là cùng Lãnh Tư Thần thì là lần đầu tiên truyền mà thôi, loại tình huống này nhiều nhất cũng chỉ nóng một tuần, quá khoảng thời gian này liền lắng xuống, không có gì đáng lo!

Dù sao anh không sao cả, chỉ cần Mộng Oanh của anh không hiểu lầm là được! Về phần Lãnh Tư Thần anh không biết, lấy với tính cách anh ta cư nhiên cũng không cho người can thiệp vào thì....”

Đối với điều này Hạ Úc Huân tất nhiên cũng rất khó hiểu, với tính tình Lãnh Tư Thần, loại tin tức lung tung rối loạn này, từ lúc có đầu mối anh hẳn cho người lấp kín, hiện tại lại tùy ý âm ỉ lớn như vậy cũng không quản.

“Buổi sáng anh nhìn thấy tin tức gọi di động của anh ta, kết quả lại tắt máy, anh dự đoán đang còn ngủ chưa rời giường, không biết chuyện này! Tên kia tối hôm qua nửa đêm cứ nhiên còn đăng một ảnh chụp đen tuyền, cũng không biết đi đâu làm kẻ trộm rồi! Chà chà, cái gì mà nơi nào có em, mới là nhà của anh..... A a, anh ta hẳn không phải là đến chỗ em đó chứ?” Âu Minh Hiên ý vị thâm trường nói.

“Ai biết anh ta..... Không thèm nghe anh nói nữa, em phải đi làm!” Hạ Úc Huân nói xong cúp điện thoại.

Ai, cái này gọi là gì a.....

Cô nhìn đồng hồ trên di động, còn nửa giờ nữa Lãnh Tư Thần hẳn là sẽ lại đây đón Tiểu Bạch rồi.

Vốn đang bởi vì chuyện ngày hôm qua, có chút sợ hãi đối mặt với Lãnh Tư Thần, kết quả, nửa giờ sau, người qua đón Tiểu Bạch lại là Lương Khiêm.

“BOSS hôm trước đồng ý mang tiểu thiếu gia đi trại nuôi ngựa cưỡi ngựa, nhưng lịch trình hôm nay của anh ấy full rồi, cho nên tôi đưa đi cùng.” Lương Khiêm giải thích nói.

“Đã biết.” Hạ Úc Huân nhẹ nhàng thở ra.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 689: Bật Mí Xu Hướng Giới Tính Của Của Boss Lãnh (9)

Cùng lúc đó, tập đoàn Thẩm thị.

Thẩm Diệu An vừa đến công ty chưa được một lát Mạnh Tiêu Nhiên liền tìm đến cửa.

“Mạnh Tiêu Nhiên, cậu sao có thời gian chạy tới đây?” Thẩm Diệu An khó hiểu.

“Ha ha ha ha..... Cùng cậu hội báo tin vui a! Chuyện cậu nhả nhử không cần làm rồi, cậu cũng không cần phải phát tin tức làm sáng tỏ tai tiếng ngày hôm qua, cho dù đã phát lúc này cũng không ai chú ý!” Mạnh Tiêu Nhiên hưng phấn mà nói.

“Vì cái gì? Xảy ra chuyện gì?”

“Cậu mau xem Weibo!”

Mạnh Tiêu Nhiên không hiểu ra sao mà mở máy tính, vài phút sau, nghẹn họng trân trối mà ngẩn ra tại chỗ, nói: “Tình huống này là như thế nào a? Hẳn sẽ không chỉ vì đem tai tiếng của tôi áp xuống thôi chứ, vậy cũng quá liều mạng!”

Hy sinh bản thân như thế, quả thực là tình yêu đích thực a, ngay cả hẳn đều bị dọa rồi!

“Sao có thể! Hẳn là ngoài ý muốn, lúc này Lãnh Tư Thần thăm rồi, hẳn trước kia đã bị người ta đồn là GAY, lần này cư nhiên có hình có chân tướng, hội đồng quản trị e là đã bùng nổ!” Mạnh Tiêu Nhiên tặc lưỡi.

“Cho dù chuyện này không phải hẳn cố ý làm, vậy hẳn cũng quá phóng túng rồi.....” Thẩm Diệu An tự mình lẩm bẩm, thần sắc hơi có chút ảo não.

Cư nhiên không chờ mình ra tay chuyện liền giải quyết, vốn đang muốn nhân cơ hội này ở trước mặt Nam Cung tiểu thư biểu hiện một chút giành chiến thắng! Lần này hoàn toàn thất bại!

-

Bởi vì tai tiếng kinh người này, toàn thành đều nổ banh nôi.

Mà hai đương sự chính trong sự việc lại rất bình tĩnh, Âu Minh Hiên kia nợ nhiều không sợ áp thân tất nhiên không cần nhiều lời, Lãnh Tư Thần sau khi nhận được tin cũng chỉ “Uhm” một chữ, tỏ vẻ không đáng để ý tới.

Chỉ khổ Lương Khiêm cùng Uất Trì Phi, sáng sớm nhận điện thoại đều sắp điên rồi, Lương Khiêm bận xong bên này còn phải đi đón tiểu thiếu gia.

Cuối cùng, toàn bộ cổ đông nhất trí yêu cầu mở đại hội cổ đông, yêu cầu đề ra thuyết pháp.

Lãnh Tư Thần tiếp tục tỏ vẻ không đáng để ý tới.

Tới buổi chiều, báo cáo cuối ngày thị trường chứng khoán, tất cả cổ đông cũng không có thanh âm.

Bởi vì cổ phiếu Thiên Úc không giảm ngược lại còn tăng, cổ phiếu tập đoàn Âu thị cũng như thế.

Sắp đến giờ tan ca, Lãnh Tư Thần lại đăng một Weibo, đại ý nội dung là tương lai sẽ có nhiều dự án lớn chú ý sẽ triển khai, hơn nữa là hợp tác cùng tập đoàn Âu thị.

Âu Minh Hiên trước tiên chia sẻ Weibo này.

Vì thế, lời đồn tự sụp đổ, người thường xem náo nhiệt, trong nghề thì trông cửa, những tai tiếng trước đó người trong thương giới xem đều hiểu vì tuyên truyền và tạo thế cho hạng mục mới.

Dù sao mấy năm nay tình hình trong nước đã không phải giống như trước, nói thay đổi đồng sắc, ngược lại độ tiếp thu càng lúc càng lớn, mặc kệ là giới giải trí minh tinh hay tổng tài cao quý thương giới, khắp đường đều là bán hủ.

Weibo Lãnh Tư Thần mới vừa đăng lên, điện thoại Âu Minh Hiên lập tức liền gọi qua: “Này này, Lãnh Tư Thần, tôi khi nào đáp ứng hợp tác với anh hả? Còn nữa ID Weibo kia của anh là cái quỷ gì, liền không thể sửa sao? Lúc tôi chia sẻ tâm lý sẽ có chương ngại biết không?”

Nói cách khác, Âu Minh Hiên trong miệng nói không cần, thân thể lại rất thành thật, trước tiên liền đem Weibo của người ta chuyển đổi, còn mang thêm một biểu cảm bán manh.

“Hợp đồng đã gửi đến hộp thư cậu.” Quen biết nhiều năm như vậy, Lãnh Tư Thần sao có thể không hiểu tính tình tên này, trực tiếp bỏ câu tiếp theo liền cúp điện thoại.

Bên này mới vừa xử lý xong Âu Minh Hiên, di động lại vang lên.

Là nhà gọi qua.

Thứ khác giải quyết dễ, nhưng cái này có chút đau đầu.

Mấy năm nay liên lạc với nhà càng lúc càng mờ nhạt, thế cho nên anh bây giờ cũng không biết nên trao đổi với bọn họ như thế nào.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 690: Bật Mí Xu Hướng Giới Tính Của Của Boss Lãnh (10)

“Alo.....”

“Cậu buổi tối cần phải về nhà một chuyến, đương nhiên, cậu nếu thật sự chuẩn bị ân đoạn nghĩa tuyệt với chúng ta, cậu liền không cần trở lại.” Lãnh Hoa Kiều nói xong liền cúp máy.

Lãnh Tư Thần xoa xoa ấn đường, sau một lúc lâu cầm lấy áo khoác ra ngoài.

Thứ ký vừa lại, liền nghe Lãnh Tư Thần đang vội vàng mà mở miệng nói: “Bữa tiệc đêm nay giúp tôi từ chối tham dự, tôi phải về nhà cũ một chuyến.”

“A, Dạ..... Được.....” Thứ ký đồng tình mà nhìn bóng dáng ông chủ rời đi.

A, về nhà cũ.....

Ông chủ hình như đã rất lâu không về nhà, xem ra lần này phiền toái lớn rồi a.....

Sự việc bên ngoài đều là xem náo nhiệt không chê, người trong nhà ông chủ khẳng định khó tránh khỏi sốt ruột a!

Ông chủ lớn tuổi như vậy vẫn chưa kết hôn, khoảng thời gian trước thật vất vả xuất hiện một đứa con riêng, có hậu, nhưng mới chưa bao lâu lại

truyền ra loại sự việc này.....

-

Bốn mươi phút sau, nhà cũ Lãnh gia.

Lãnh Tư Thần đem xe ngừng trước nhà cũ cách đó không xa, ngồi trong xe gọi điện thoại cho Lương Khiêm.

“Tiểu Bạch đưa về chưa?”

“Dạ vâng, mới vừa đưa về nhà.”

“Hôm nay chơi thế nào?”

“Chơi rất vui, nhưng.....”

“Nhưng cái gì?”

“Đại khái là bởi vì không có ngài, có chút không vui, rất nhiều lần hỏi tôi ngài chừng nào xong việc.”

Lãnh Tư Thần trong lòng ấm áp, hơi tạm dừng một chút hỏi: “Cô ấy đâu?” Lương Khiêm nhiều năm như vậy làm trợ lý không phải làm không, lập tức liền hiểu được Lãnh Tư Thần hỏi ai, vắt hết óc đáp: “Hạ tiểu thư cũng khá tốt, tai tiếng bị..... Bị chuyện ngài và Âu tổng làm nhạt, Thẩm Diệu An sau đó cũng đã làm sáng tỏ trước lời đồn, chuyện dự án Nam Giang kia cũng giải quyết rồi..... Tóm lại, cũng khá tốt.....”

Anh biết BOSS muốn nghe cái gì, chỉ tiếc, Hạ tiểu thư một câu đều không có nhắc tới BOSS, anh dù sao cũng không thể nói bừa!

Cũng không biết ngày đó ở khách sạn Minh Châu đã xảy ra chuyện gì, BOSS sau khi trở về cảm xúc liền không quá thích hợp.....

“Đã biết.” Lãnh Tư Thần nghe xong liền cúp máy, mệt mỏi dựa vào ghế dựa lẳng lẳng mà ngồi, nhìn cửa nhà gần trong gang tấc, chần chừ vẫn không xuống xe.

5 năm trước cô cửa nát nhà tan, mà anh cũng nào có dễ chịu.

5 năm trước anh cũng đã bị trục xuất gia môn.

Anh làm con trai ngoan, anh trai tốt hơn hai mươi năm, lại vì cô không tiếc cùng trong nhà ẩm ỉ.

Vì không hề bị bất cứ trở ngại, vì để cô không bao giờ chịu ủy khuất cùng thương tổn, anh hao tổn tinh lực ngàn vạn lần thoát khỏi Lãnh gia, đi từng bước một thành lập nên đế quốc thương nghiệp của chính mình.

Anh trải nhựa một con đường thông thiên..... Lại rồi cuộc thông không được lòng cô.....

Di động vang một tiếng, có tin nhắn mới gửi đến.

Lãnh Tư Thần cúi đầu nhìn thoáng qua, là Lãnh Tư Triệt gửi lại đây.

[Anh, anh qua đây sao?]

Lãnh Tư Thần xoa thái dương, rồi cuộc vẫn đứng dậy xuống xe.

Mấy năm nay số lần anh về nhà có thể đếm trên đầu ngón tay, vừa đi đến gần nhìn thấy cánh cửa cổng có chút quen thuộc, cơ hồ có chút hoảng hốt.

“Đại thiếu gia..... Đại thiếu gia cậu đã trở lại!” Bảo mẫu nghe được tiếng chuông cửa vội vàng chạy ra mở cửa, nhìn thấy là Lãnh Tư Thần cả người đều sửng sốt, sau đó nhanh chóng nhiệt tình mà nghênh đón đi lên cầm áo khoác cho anh, cao hứng nói: “Đều đã giờ này rồi, còn tưởng rằng đại thiếu gia sẽ không tới..... Mau vào đi, phu nhân bảo tôi làm một bàn đồ ăn!”

Mấy năm nay số lần Lãnh Tư Thần về nhà có thể đếm trên đầu ngón tay, cũng khó trách ngay cả bảo mẫu thấy anh cũng kinh ngạc như vậy.

“Lão gia, phu nhân, các người nhìn xem ai đã trở lại?”

Lúc bảo mẫu nói chuyện, Lãnh Hoa Kiêu và Lãnh phu nhân đang ngồi trên sofa xem TV, nét mặt hai vợ chồng đều không tốt lắm.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 691: Em Là Đẹp Nhất Kiếp Này Anh Gặp Được (1)

Quay đầu nhìn thân ảnh cao dài quen thuộc trong phòng khách, Lãnh phu nhân đột nhiên đỏ hốc mắt, như không thể tin nổi mà nhìn chăm chăm anh một lúc lâu mới hồi phục tinh thần, nghiêng ngả lão đảo mà đứng dậy đi qua, khóc lóc dầm vào ngực người tới: “Con tiểu tử thú không lương tâm này! Lâu như vậy cũng không về! Năm đó ba con bắt quá là lời nói lúc tức giận, con sao lại có thể nhẫn tâm như vậy, nói đoạn tuyệt quan hệ liền đoạn tuyệt quan hệ!”

Nói xong rồi cuộc nhịn không được, thương tâm khóc lên.....

“Thuần Nhã, con thật vất vả trở về một chuyến, bà khóc suốt mười như vậy còn ra cái gì?” Lãnh Hoa Kiều ngồi trên sofa thần sắc không vui nói.

Quách Thuần Nhã lập tức liếc qua một cái, nói: “Ông còn nói! Lúc trước đều là ai làm hại con trai tôi vẫn luôn không trở lại?”

Lúc trước bà không phải cũng cảm thấy Tư Thần chiếc quá nhiều thứ thuộc về Tư Triệt trong lòng không vui sao? Sao bây giờ đều đổ hết trên đầu ông!

Lãnh Hoa Kiều lập tức liền phản bác: “Đó có thể đều do tôi sao? Tôi.....”

“Được rồi, ba, mẹ, các người đừng ầm ĩ nữa! Đã trễ thế này, anh làm việc suốt một ngày khăng định đói bụng, mọi người trước ngồi xuống ăn

cơm đi!” Lãnh Tư Triệt từ trên lầu đi xuống muốn giảng hòa nói.

Quách Thuần Nhã vừa nghe vội vàng nói: “Được được được, ăn cơm, ăn cơm trước, A Thần, con xem con gầy đi rồi.....”

Đại khái là bởi vì mẹ chưa từng gọi mình thân mật như vậy, đối với xưng hô A Thần này, Lãnh Tư Thần rất không quen.

Trong trí nhớ, mẹ sẽ kêu em trai là A Triệt, nhưng gọi mình vẫn luôn là Tư Thần, mà người gọi anh A Thần, trước nay chỉ có một.....

Một bàn đầy đồ ăn, đa phần đều là món anh thích, nhưng chỉ sợ những thứ này không thể nào là mẹ dặn.

“A Thần, nào, ăn cái này.....” Quách Thuần Nhã nhiệt tình mà gấp cho anh một đĩa rau cần.

Lãnh Tư Thần nhíu mày lại.

Lãnh Tư Triệt lập tức khẩn trương nói: “Mẹ! Anh con không thích ăn rau cần, ngay cả mùi vị đều không thể ngửi.....”

“A? Là..... Phải không? Mẹ sao lại nhớ rõ nó thích ăn? Ách, hình như là con thích ăn, mẹ nhớ nhầm nhớ nhầm rồi! Ai, con xem tính tình mẹ này!” Quách Thuần Nhã có chút xấu hổ, nói: “Để mẹ đem món rau cần cách xa một chút nhé? Con không phải không thể ngửi mùi vị này sao?”

Quách Thuần Nhã đối với con trai lớn này cảm tình vô cùng phức tạp, lúc trước mới vừa sinh hạ anh liền cảm thấy khôn gần gũi nổi, càng lớn loại cảm giác này càng rõ ràng, nhưng đứa con trai này thật sự là quá ưu tú, mặc kệ đưa tới chỗ nào đều có mặt mũi, đáy lòng bà vẫn rất thích anh, chỉ là, như thế nào cũng không gần gũi được.

Mà A Triệt sinh ra, mới thực sự khiến bà cảm nhận được cảm giác người làm mẹ, cảm giác làm mẹ được người khác cần đến.

Mà đối với đứa con trai lớn này trước nay đều không cần mình, bà xác thật quá mức sơ sót, thậm chí ngay cả khẩu vị anh đều không rõ ràng lắm.

Bà cũng muốn cải thiện quan hệ mẹ con, nhưng, nhiều năm thế này như vậy mới qua đây, trong khoảng thời gian ngắn bà thật sự không biết nên bắt đầu như thế nào.....

“Để con để con, đặt gần bên con là được rồi!” Lãnh Tư Triệt vội đem hai bàn đồ ăn thay đổi vị trí, sau đó gấp cho Lãnh Tư Thần đồ ăn anh thích.

Thấy quan hệ con trai lớn và con trai út rất tốt, Quách Thuần Nhã lúc này mới có chút an ủi.

Trên bàn cơm, Lãnh Tư Thần máy móc mà ăn cơm, cảm thấy cả người không được tự nhiên.

Họp hội đồng quản trị cũng không mệt như vậy.

Rõ ràng là người một nhà, nhưng thái độ mọi người đối với mình lại đều nơm nớp lo sợ như vậy.....

Anh có đáng sợ như vậy sao?

Con những nhà khác sau khi cãi nhau với gia đình, cũng là tình hình này? Cha mẹ sẽ kinh sợ đến mức thế này à?

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 692: Em Là Đẹp Nhất Kiếp Này Anh Gặp Được (2)

Bất quá, tính cách anh cũng chính là nguyên nhân, khác với người khác.....

Anh đã từng đồng dạ mà hướng Tiểu Huân nói thiên tài đều cô đơn, mà anh không sợ cô đơn, giờ phút này anh lại khó có thể tưởng tượng, nếu thế gian này không có cô, anh sẽ như thế nào vượt qua.....

“Gần đây công ty có tốt không?” Lãnh Hoa Kiều vẫn luôn không nói chuyện rồi rằm nửa ngày mới tìm ra một đề tài khô cằn như vậy, mới vừa nói xong lại bị vợ khinh bỉ trừng mắt, như trách cứ ông sẽ không nói chuyện phiếm.

Ông sẽ không nói chuyện phiếm, ngay cả con trai ông thích ăn cái gì cũng không biết.....

Lãnh Hoa Kiều yên lặng ở trong lòng phỉ nhổ.

“Cũng tốt.” Lãnh Tư Thần trả lời.

“Gần đây chuẩn bị cùng Âu thị hợp tác?” Lãnh Hoa Kiều thuận miệng hỏi một câu.

Đứa con trai này kỳ thật căn bản không có chỗ nào cần ông nhọc lòng, hiện giờ toàn bộ Lãnh thị đều nhờ anh mới có thể hoạt động trơn tru, ông

như bị bắn chết trên bãi biển trước những cơn sóng, đối với ông thật sự là cũng không có gì tốt để nói.

“Uhm.” Lãnh Tư Thần đại khái sợ mình trả lời quá lạnh nhạt, lại cố ý bỏ thêm hai chữ: “Đúng vậy.”

Nhưng mà cũng không hữu dụng gì, vẫn tẻ nhạt như thường.

Vì thế hai cha con lại không biết nói gì khác.

Cuối cùng vẫn là Quách Thuần Nhã nhìn không được, châm chọc một chút tìm từ hỏi ra vấn đề mình quan tâm nhất: “Vậy..... Vậy tai tiếng con và Âu Minh Hiên kia.....”

Không kịp chờ Lãnh Tư Thần trả lời, Lãnh Tư Triệt vì tránh cho không khí xấu hổ vội vàng mở miệng nói: “Mẹ! Con đều đã nói với mẹ đó chỉ là tuyên truyền thông thường! Loại chuyện này trên thương trường rất bình thường!”

Quách Thuần Nhã nói thầm: “Sao lại có thể lấy loại chuyện này ra mà tuyên truyền, vậy cũng quá.....”

“Lãnh gia chúng ta tốt xấu cũng là dòng dõi thư hương, truyền ra loại chuyện này, còn ra thể thống gì nữa! Con ở bên ngoài xằng bậy như thế nào ta mặc kệ, nhưng cho dù con làm ăn lớn, cũng là con trai của Lãnh Hoa Kiêu ta, con nếu làm chuyện bôi nhọ Lãnh gia ta, ta không thể mặc kệ!” Lãnh Hoa Kiêu cũng không vui nói, ánh mắt tràn đầy tức giận, vốn đang bởi vì anh hiếm khi trở về một lần không muốn cãi nhau, nhưng tưởng tượng đến buổi sáng ra cửa những đồng nghiệp nhìn ông bằng ánh mắt châm chọc nghiền ngẫm, ông liền khắc chế không được lửa giận.

“A Thần à, con đừng trách chúng ta quản quá nhiều, kỳ thật chúng ta chỉ là quan tâm chung thân đại sự của con thôi! Con nói đi con cũng sắp ba mươi rồi mà vẫn một mình như vậy, ngày thường làm việc thì bận rộn, bên

cạnh không có lấy một người! Tìm cô gái thích hợp kết hôn, những chuyện linh tinh vợ vẫn đó không phải đều không có sao?” Quách Thuần Nhã thật lòng nói.

Thấy Lãnh Tư Thần trầm mặc không nói chuyện, Quách Thuần Nhã thở dài, nói: “Ta biết con vẫn còn giận chúng ta chuyện năm đó, nhưng chuyện đó chúng ta cũng không muốn a, nha đầu kia kỳ thật tâm địa không tồi, ai.....”

Phát hiện sắc mặt con trai không tốt, Quách Thuần Nhã vội vàng tránh đề tài này, đột nhiên như nghĩ đến cái gì, thần sắc có chút tha thiết hỏi: “Đúng rồi, A Thần à, đứa bé kia..... Sao con không mang đến cùng?”

Vấn đề cuối cùng cũng hỏi đến điểm quan trọng, thần sắc Lãnh Hoa Kiều cũng nhu hòa hơn chút, với ánh mắt nghi vấn, hướng về phía bảo bối kim tôn, ông tất nhiên là quan tâm vấn đề giống vợ mình.

“Buổi tối ở bên mẹ nó, ban ngày qua bên con.” Lãnh Tư Thần khó có được nói một câu dài.

“A..... Như vậy sao!”

Đây là đồng ý đứa bé kia là của anh rồi!

Quách Thuần Nhã và Lãnh Hoa Kiều đều một trận cao hứng.

Bất quá, hai người bọn họ là ông nội bà nội người thân nhất, kết quả cư nhiên còn phải từ miệng người khác biết được mình có cháu trai, cuối cùng còn phải quanh co lòng vòng như vậy mà hỏi và xác nhận với con trai, cũng là quá bi thương rồi.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 693: Em Là Đẹp Nhất Kiếp Này Anh Gặp Được (3)

Chỉ là, mọi thứ này đều khác với người thường.

Quách Thuần Nhã không thể không thừa nhận, lúc trước mình xác thật là bất công quá mức, khiến con trai tổn thương, chuyện đối đãi với đứa bé kia cũng quá mức thô bạo.

“Có rảnh mang lại đây để chúng ta gặp mặt đi? Chuyện lần trước là chúng ta làm quá đáng, dọa đứa bé sợ, coi như nói lời xin lỗi với đứa bé!” Quách Thuần Nhã ôn nhu nói.

“Có cơ hội rồi nói.” Lãnh Tư Thần đáp lại một câu.

Thấy con trai không trực tiếp cự tuyệt, Quách Thuần Nhã cuối cùng nhẹ nhàng thở ra, bà liền biết, đứa con trai này nhà mình mặt lạnh nhưng tim nóng, mạnh miệng mềm lòng.

Bọn họ một nhà đoàn viên vẫn có hi vọng.

Chỉ là, mẹ đứa bé kia, thật sự khiến bà không thể không lo lắng.....

Càng khiến bà lo lắng chính là xu hướng giới tính của con trai!

Tuy rằng anh hiện tại có hậu, nhưng đó vẫn là chuyện 5 năm trước, hiện tại anh rất cuộc thích đàn ông hay phụ nữ, ngay cả bà người làm mẹ đều không rõ ràng lắm!

Bà thật sợ bởi vì mình và ba anh lúc trước không phân xanh đỏ đen trắng liền phản đối anh và cô gái kia ở bên nhau mà kích thích tới anh, để lại cho anh bóng ma tâm lý, thế cho nên anh thật sự bắt đầu thích đàn ông cũng nên.....

Như vậy bà đã có thể có tội lỗi lớn!

Tuy rằng trong lòng có muôn vàn nghi vấn, nhưng không khí đêm nay hiếm khi lại tốt như vậy, bà châm chước cuối cùng vẫn không nói, để tránh bầu không khí thật vất vả mới hòa hoãn lại trở nên căng thẳng.

Lãnh Tư Triệt bên cạnh nhìn sắc mặt ba mẹ khác nhau, đặc biệt là mẹ đứng ngồi không yên muốn hỏi lại gì đó lại không dám hỏi, nhìn không được buồn cười mà lắc lắc đầu.

Xem ra việc này không làm rõ thì ba mẹ không thể an lòng, Lãnh Tư Triệt đành phải ho nhẹ một tiếng, giống như lơ đãng mà nhìn anh mình hỏi: “Anh, cổ anh bị làm sao vậy?”

“Cái gì?” Lãnh Tư Thần nhất thời khó hiểu.

“Chỗ này a! Hình như bị thương!” Lãnh Tư Triệt thò lại gần đem cổ áo anh kéo thấp xuống một chút.

“Bị thương? Nơi nào bị thương? Có nghiêm trọng không?” Quách Thuần Nhã cùng Lãnh Hoa Kiều tức khắc khẩn trương mà nhìn qua, vì thế liền thấy được một dấu răng ái muội và dấu móng tay bên trong lan tràn ra chưa biến mất.....

“Khụ.....” Lãnh Hoa Kiều vừa thấy liền hiểu được đã xảy ra chuyện gì, có chút xấu hổ mà dời tầm mắt.

Quách Thuần Nhã nhìn chăm chăm vài giây, ngữ khí vui sướng, nói: “Đấy..... Đây là dấu móng tay, là phụ nữ gây ra?”

Đàn ông sẽ không làm ra loại dấu vết này.....

Lãnh Tư Thần cũng hơi có chút xấu hổ, đồng thời nhớ lại tối hôm trước ở quán bar, thần sắc có chút hoảng hốt cùng vài phần dư vị.

Lãnh Tư Triệt giúp anh đem cổ áo sửa sang lại xong, cười nói: “Hai người a, hiện tại yên tâm rồi chứ? Đừng nói đừng suy nghĩ lung tung! Lời những người bên ngoài đó nói có thể tin sao?”

Mắt thấy thực tế, Quách Thuần Nhã xác thật nhẹ nhàng thở ra, nghĩ thầm thì ra tối ngày đó anh chỉ là trùng hợp cùng Âu Minh Hiên tiến khách sạn, nhưng sau khi vào khách sạn gặp ai cũng không biết.....

Quách Thuần Nhã suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, sau đó hỏi dò: “Có phải là tiểu thư Lâm gia kia không? Cô gái kia tuy rằng là con riêng, nhưng ta nhìn thấy cũng không tệ lắm, nếu con thích, liền mang về nhà đi, chúng ta sẽ không có ý kiến, chủ yếu con thích là được!”

Lãnh Hoa Kiều bên cạnh nghe vậy cũng liên tục gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Hai vợ chồng đều lòng còn sợ hãi, không dám lại ngăn cản tình yêu của con trai nữa.

Đối với họ hiện tại, chỉ cần đối phương là phụ nữ, hai ông bà đều sẽ vui mừng mà đồng ý!

“Không phải cô ấy.” Lãnh Tư Thần trực tiếp trả lời.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 694: Em Là Đẹp Nhất Kiếp Này Anh Gặp Được (4)

Hai ông bà hứng thú bùng bùng tức khắc có chút thất vọng.

“VẬY..... Đó là ai?” Quách Thuần Nhã thật cẩn thận hỏi.

“Có phải là mẹ đứa bé kia hay không?” Lãnh Hoa Kiều nhú mày lại, nhớ tới cô gái ngừ khí bén nhọn kia, so sánh, ông tất nhiên vẫn tương đối hài lòng Lâm Tuyết hơn.

“Đến lúc đó các người tự nhiên sẽ biết.” Lãnh Tư Thần trả lời.

Nghe được Lãnh Tư Thần nói như vậy, vợ chồng già nháy mắt được rồi, đành phải chuyển biến tốt liền thu lại mà không tiếp tục truy vấn.

Cơm nước xong, Quách Thuần Nhã lưu luyến không rời mà giữ anh lại qua đêm.

“Đã trễ thế này, ở nhà ngủ đi, phòng con chúng ta vẫn luôn gọi người quét tước, sạch sẽ!” Quách Thuần Nhã thật cẩn thận mà nói.

Lãnh Tư Thần nghĩ, đáp: “Được.”

“Ta đi trải chăn cho con!” Quách Thuần Nhã lập tức vui mừng đi lên lầu.

“Mẹ đã lâu chưa vui vẻ như vậy!” Phía sau Lãnh Tư Triệt than nhẹ một tiếng.

Lãnh Tư Thần không nói gì, bọn họ đối với mình rất cuộc là yêu thương, là áy náy, hay là cái gì khác, anh đã không muốn truy cứu.

“Ra ban công ngồi?” Lãnh Tư Triệt kiến nghị.

“Uhm.”

-

Hai an hem lên ban công lầu hai, ở trên ghế mây cũ kỹ ngồi xuống.

Khi còn nhỏ, bọn họ thường xuyên ngồi ở chỗ này cùng nhau đọc sách, cùng nhau nói chuyện phiếm, cùng nhau uống trà chiều.

Đó là khoảng thời gian vô ưu vô lo tươi đẹp nhất của bọn họ, sau khi lớn hơn chút, anh liền đi Mỹ du học, chữa bệnh.

Bầu trời trắng sáng sao thưa, bên tai là tiếng côn trùng không biết tên gì kêu to, pha lẫn mùi hương cỏ xanh theo gió thoang thoảng quét qua.

Cảm giác này thật giống như xuyên qua thời gian, lại quay về nhiều năm trước kia.

Lãnh Tư Triệt một tay chống cằm, xuất thần mà nhìn dưới tường sân, chỉ về phía kia, nói: “Anh, còn nhớ rõ chứ? Ở ngay chỗ kia, Tiểu Huân mỗi lần đều là từ nơi đó nhảy vào!”

“Uhm.” Lãnh Tư Thần theo hướng anh chỉ nhìn qua, gật gật đầu.

“Nha đầu kia, mỗi ngày lại đây hỗn ăn hỗn uống, nhưng cũng rất có lương tâm, mỗi lần đều sẽ mang đồ tới đổi, không phải quả dâu, thì cũng là quả mâm xôi, còn có một lần mang theo khoai lang đỏ chính cô nướng, khoai lang đỏ kia, đều nướng cháy thành than.....” Lãnh Tư Triệt nói, cười thành tiếng.

Lãnh Tư Thần khóe miệng cũng hơi gợi lên, suy nghĩ về quá khứ xa xăm.

“Sau đó anh còn dùng củ khoai nướng thành than kia dạy cô ấy viết tên mình, nói học xong liền cho cô ấy ăn kẹo, bất quá, cô ấy lại như thế nào cũng học không được, nhưng thật ra..... Nhưng thật ra ba chữ Lãnh Tư Thần, lại học rất nhanh.....” Lãnh Tư Triệt nói dần dần biến mất ở gió đêm.

Lãnh Tư Thần cũng một trận trầm mặc.

Lãnh Tư Triệt cúi đầu, nhìn không rõ biểu cảm, cuối cùng thấp thấp mà thở dài một tiếng: “Anh, anh biết không? Có đôi khi..... Có đôi khi em cũng thật hối hận a!”

“Hối hận cái gì?” Lãnh Tư Thần hỏi.

Lãnh Tư Triệt ngẩng đầu nhìn bầu trời trên đỉnh đầu bầu, trong mắt phản chiếu ánh trăng trên cao, một mảnh ánh sáng màu hơi lạnh, xoay quanh thâm trầm đau đớn, nói: “Hối hận em không kiên trì, hối hận em cứ như vậy rời khỏi, bởi vì người kia là anh, cho nên em ngay cả một chút tranh thủ đều không có. Anh, anh nói xem, nếu lúc trước em chủ động theo đuổi cô ấy? Hiện tại kết quả sẽ như thế nào?”

“Vẫn vậy, cho dù em không rời khỏi, cô ấy cũng chỉ sẽ thích anh.” Lãnh Tư Thần ngữ khí bình tĩnh không gợn sóng nói.

“Phốc.....” Vốn dĩ không khí rất ưu thương, kết quả Lãnh Tư Triệt bị một câu nói này của anh làm cho dở khóc dở cười.

“Cười cái gì? Anh nói là sự thật.” Lãnh Tư Thần nghiêm túc mà nhìn anh.

“Đúng đúng đúng..... Là sự thật.....” LãnhTư Triệt lau đi khóe mắt cười ra nước mắt.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 695: Em Là Đẹp Nhất Kiếp Này Anh Gặp Được (5)

Người này tự kỷ thì tự kỷ, còn nghiêm trang mà tự kỷ.

Sau phút trầm mặc ngẩn ngui, Lãnh Tư Triệt đột nhiên yên lặng nhìn anh, hỏi: “Cái kia Nam Cung Huân..... Chính là Tiểu Huân sao?”

“Uhm.”

Đối với Lãnh Tư Thần dễ dàng thừa nhận mà không dấu diếm như vậy, Lãnh Tư Triệt có chút kinh ngạc, ngay sau đó trong lòng lại ấm áp, nói: “Khó trách.....”

“Khó trách cái gì?” Lãnh Tư Thần hỏi.

“Đương nhiên là khó trách anh từ mấy tháng trước bắt đầu đột nhiên sống lại a, à, đại khái chính là từ lúc hôn lễ với Cung Hiền Anh đưa bé kia xuất hiện bắt đầu.....” Lãnh Tư Triệt nhớ lại nói.

“Vậy cũng có thể nhìn ra?” Lãnh Tư Thần cau mày, thần sắc có chút kinh ngạc.

“Phốc, thì ra anh cũng biết mình đen mặt a! Đương nhiên, cũng chỉ có em mới có thể nhìn ra!” Lãnh Tư Triệt cười nói.

Lãnh Tư Thần cũng một trận bật cười, may mắn duy nhất sau khi về nhà là, cũng may còn có A Triệt ăn ý và gần gũi.

LãnhTư Triệt tiếp tục nói: “Vào tiệc mừng thọ Nam Cung Lâm em nhìn thấy cô gái kia thực sự thấy khiếp sợ, không nghĩ tới Hạ Như Hoa kia cư nhiên là con gái lưu lạc nhân gian của Nam Cung Lâm, mà càng trùng hợp chính là, sau khi cô cải danh đổi họ tên cư nhiên cũng có chữ Huân, đáng dấp lại gần giống Tiểu Huân như vậy, em ngay từ đầu tưởng Nam Cung Lâm cố ý vì này, tính toán lợi dụng cảm tình của anh với Tiểu Huân, tác hợp liên hôn anh và con gái ông ấy.....”

LãnhTư Triệt nói tới đây dừng một chút, tựa như nhớ lại gì đó, nói tiếp: “Thăng đến..... Thăng đến khi phút chốc em nhìn thấy anh ngồi xồm trước mặt cô gái kia, em mới biết được, cô gái kia, cô gái tên Hạ Như Hoa kia, mẹ đứa bé kia, con gái thất lạc nhiều năm của Nam Cung Lâm kia..... Thế nhưng chính là Tiểu Huân! Bởi vì, ngoại trừ cô ấy, anh không thể nào cúi đầu với bất cứ kẻ nào, không thể nào làm chuyện như vậy với bất cứ cô gái nào!”

Ngữ khí LãnhTư Triệt đặc biệt khẳng định.

Không thể không nói, người em trai này thật sự rất hiểu mình, Lãnh Tư Thần than nhẹ một tiếng: “Em nói cũng không sai.” Thanh âm LãnhTư Triệt tức khắc có chút run rẩy, nói: “Thật sự? Tiểu Huân cô ấy thật sự không chết?”

Lãnh Tư Thần gật đầu: “Đúng vậy, hơn nữa, cô ấy xác thật là con gái ruột của Nam Cung Lâm, năm đó cô ấy thiếu chút nữa bị Renault mang đi, là Nam Cung Lâm xuất hiện cứu cô ấy, sau đó gạt anh cô ấy đã chết, cũng là vì có Nam Cung Lâm sau lưng hỗ trợ, mấy năm nay anh mới luôn không thể tìm được cô ấy, đến khi.....”

“Đến khi anh lợi dụng kết hôn giả với Cung Hiền Anh kích con trai anh ra...” LãnhTư Triệt nhượng mảy.

“Anh mới biết được thì ra cô ấy vẫn ở thành phố A, còn ở ngay dưới mí mắt anh, hơn nữa, còn sinh cho một đứa con trai.” Lãnh Tư Thần nói xong, thần sắc vô cùng bất đắc dĩ, nhưng càng có rất nhiều may mắn sống sót sau tai nạn.

Lãnh Tư Triệt nghe được cũng thốn thức không thôi, ngay sau đó như suy tư gì mà đánh giá liếc mắt nhìn anh một cái hỏi: “Nhìn đáng vẻ anh hiện tại có vẻ vẫn chưa thu phục được?”

Bằng không khói mù giữa ánh mắt anh cũng sẽ không tản ra mà không đi.

“Nào có dễ dàng như vậy.” Lãnh Tư Thần cười khố.

Nhắc tới vấn đề này, tâm tình hai người đều có chút nặng nề, trong khoảng thời gian ngắn ai cũng đều không nói chuyện.

Lãnh Tư Thần lướt qua tường sân, nhìn sân vườn nhỏ quen thuộc kia, nói: “Không sao, anh có thể chờ, cho dù cô ấy cả đời đều không thể buông, anh cũng có thể chờ cô ấy cả đời.....”

Thấy Lãnh Tư Thần đột nhiên giờ di động hướng cách đó không xa chụp một tấm ảnh, Lãnh Tư Triệt thò lại gần, cười khê chế nhạo: “Lại đăng Weibo?”

Lãnh Tư Thần gật đầu.

“Anh gần đây tần suất đăng Weibo rất cao a? Quả nhiên người trong tình yêu chính là không giống nhau!” Lãnh Tư Triệt vừa trêu chọc vừa dùng di động của mình mở Weibo ra xem anh đã đăng cái gì.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 696: Em Là Đẹp Nhất Kiếp Này Anh Gặp Được (6)

Trên ID Thỏ con ngoan ngoãn phía dưới quả nhiên có một Weibo mới nhất.

Một tấm ảnh vừa rồi Lãnh Tư Thần hướng tường sân chụp được, còn có một câu.

——[Em là đẹp nhất kiếp này anh gặp được.]

Em là đẹp nhất kiếp này anh gặp được

Lãnh Tư Triệt lặp lại mãi những lời này, hơi có chút thất thần, sau một lúc lâu mới hồi phục tinh thần lại, nhìn không được phỉ nhổ nói: “Anh, anh lừa tình cũng quá buồn nôn.....”

“Thế nào, lúc này, em muốn một lần nữa theo đuổi cô ấy sao?” Lãnh Tư Thần đột nhiên ngẩng đầu lên hỏi.

Anh đột nhiên thay đổi đề tài, Lãnh Tư Triệt không khỏi ngẩn ra.

“Nếu là như thế này, lúc này đây, hy vọng thành công của em thật ra so với anh còn lớn hơn rất nhiều.” Lãnh Tư Thần nói, thần sắc vẫn nghiêm trang trước sau như một.

Lãnh Tư Triệt nhẹ nhàng lắc lắc đầu, cũng nghiêm túc mà nhìn anh, gần từng chữ: “Anh, chò dù có thể cô ấy sẽ không ở bên anh, thậm chí đời này

không thể cùng anh ở bên nhau, nhưng, cô ấy thích anh, người cô ấy thích, là anh.”

Lãnh Tư Triệt vừa dứt lời, Lãnh Tư Thần đột nhiên đơ tại chỗ, cả người giống như bị xẹt điện, một lát sau, hai tròng mắt thậm chí hơi có chút chua xót.....

Chưa từng có người.....

Chưa từng có ai an ủi anh như vậy.....

Chưa từng có người nào nói những điều này với anh.....

Chưa từng có người nào vào lúc anh tuyệt vọng bất lực nhất nói ra những lời như vậy, một lần nữa đem con đường phía trước của anh chiếu sáng lên, một lần nữa cho anh dũng khí tiếp tục bước đi...

Sau khi tách khỏi Tiểu Huân, anh vẫn luôn một mình.....

“Anh, anh làm sao vậy?” Lãnh Tư Triệt thấy thần sắc anh không đúng, vội vàng quan tâm hỏi.

“Không..... Không có việc gì.....” Lãnh Tư Thần che dấu mà quay đầu nhìn về phía bầu trời đêm bên ngoài ban công.

Lãnh Tư Triệt bật cười mà đấm một cái vào vai anh, nói: “Này, anh, anh sẽ không thật sự cho rằng em sẽ theo đuổi Tiểu Huân chứ? 5 năm trước em cũng chưa xuống tay, 5 năm sau sao có thể xuống tay, em tuy rằng thích cô ấy, nhưng em muốn chính là một phần tình cảm độc nhất vô nhị, không muốn có anh cái bóng đèn này kẹp ở bên trong!” “Sẽ, em sẽ gặp được người thuộc về em, người độc nhất vô nhị kia.”

“Cảm ơn! Nhờ lời chúc của anh!”

“A triệt, anh rất vui, cũng rất may mắn, rất may mắn vì có được một người em trai như em.”

“Này này, anh, anh đêm nay là thật sự quá buồn nôn!” Lãnh Tư Triệt bắt đầu dĩ mà nhìn anh, chợt nhẹ giọng nói: “Em cũng rất may mắn, ngô, trưởng huynh vi phụ, anh thật sự xem như là nửa người cha của em, anh đại khái không biết anh có ảnh hưởng lớn bao nhiêu đối với em đâu...”

.....

Hai anh em cứ như vậy hàn huyên cả một đêm.

Sáng ngày hôm sau, sau khi dung xong điểm tâm, hai anh em cùng nhau ra khỏi cửa, sau đó mở ra xe từng người lần lượt đến công ty đi làm.

Nhìn bóng dáng hai con trai cùng nhau ra khỏi nhà vừa đi vừa tán gẫu, Quách Thuần Nhã nhìn không được đỏ hốc mắt.

Chỉ có từng mất đi, mới biết được một nhà đoàn tụ như vậy là trân quý cỡ nào.

-

Xuất, phong ba vẫn chưa thối lui, Lãnh Tư Thần đã phát một Weibo nội dung kinh bạo như vậy, không thêm để ý đến phản ứng cư dân mạng, không sai, chính là tùy hứng như vậy.

Đối với nhóm bạn tốt của Lãnh Tư Thần là nói như vậy ——

Lam Hạo Dương: Người nào đó gần đây buồn nôn đến mức tôi bỏ theo dõi luôn a! Ps: Xin hỏi ID anh rốt cuộc là mấy ý nghĩa!

Âu Minh Hiên: Muốn biết cô nương mà BOSS Lãnh tâm duyệt là ai sao? Tôi hỏi tôi đi hỏi tôi đi! Tôi biết nha! PS: Cũng hỏi anh ID biến thái này rốt cuộc là có ý tứ gì!

Diệp Hàng: Tôi tựa hồ cũng biết là ai, bất quá tôi không dám nói, các người đi hỏi Âu thiếu đi ^_^PS: ID thực đáng yêu a!

Từ Tử Việt: Mẹ kiếp! Bên phải anh biết cư nhiên không nói cho anh em nha!

Tần phi: Thành thật nói cho tôi, chúng ta vẫn là bạn tốt!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 697: Em Là Đẹp Nhất Kiếp Này Anh Gặp Được (7)

Đông đảo bạn trên mạng bày tỏ, tập thể nhóm nam thần bán manh rốt cuộc là muốn nháo loại nào.....

Sau một hồi tranh luận, xu hướng giới tính của Lãnh Tư Thần tựa hồ càng thêm khó bề phân biệt, Lâm Tuyết lại lần nữa bị mọi người nghĩ tới.

Một bộ phận klowns trên mạng cho rằng ba bày tỏ tình yêu trần trụi kia của Lãnh Tư Thần trên Weibo là hướng tới Lâm Tuyết.

Tiếng triển mới nhất là có người chụp được ảnh Lâm Tuyết ra vào bệnh viện cùng ngày với Lãnh Tư Thần đăng Weibo thứ nhất và cũng cùng một ngày Lãnh Tư Thần vào bệnh viện, hơn nữa đã phát lên mạng rồi.

Chỉ là, đương sự Lãnh Tư Thần cũng không có bất cứ biểu hiện gì, và cô cũng không có bất cứ động thái gì, chỉ để lại một ẩn số tùy ý mọi người suy đoán.

-

Hạ Úc Huân lại nhìn thấy Lãnh Tư Thần là ba ngày sau.

Mấy ngày nay đón đưa Tiểu Bạch đều là Lương Khiêm, anh vẫn luôn không xuất hiện, cũng không biết là bận quá, hay là ngày đó cô nói quá nặng thật sự có tác dụng.....

Hôm nay, Hạ Úc Huân tan ca tương đối sớm, đang ở trong sân xách nước ầm gội đầu, đột nhiên nghe được ngoài cửa truyền đến một trận tiếng bước chân, vì thế động tác xối nước lên tóc dừng một chút, vừa ngẩng đầu lên, liền thấy được Tiểu Bạch bảo bối, và phía sau là người nào đó đã ba ngày không xuất hiện.

Đại khái là vừa thấy Lãnh Tư Thần có chút giật mình, tay Hạ Úc Huân run một chút, không cẩn thận liền đem bột trên đầu tóc chảy vào trong mắt, xót đến mức cô nhanh chóng nhắm hai mắt lại sờ soạng kiếm khăn lông, kết quả nửa ngày cũng chưa mò được.

Đang sốt ruột, khăn lông mềm mại khô ráo đột nhiên bao phủ mắt cô, cẩn thận thay cô chà lau.

“Thế nào? Còn khó chịu không?” Bên tai một thanh âm mát lạnh dò hỏi

“Không có việc gì không có việc gì..... Được.....” Hạ Úc Huân chớp chớp mắt.

Lãnh Tư Thần thuận tay giúp cô đem bột sắp chảy xuống cổ cũng lau một chút, sau đó động tác tự nhiên mà cầm lấy ấm nước bên cạnh, nói: “Cúi đầu thấp một chút, anh giúp em xối nước.”

“Ách.....”

Không kịp chờ cô nói, Lãnh Tư Thần đã xách ấm nước xối lên tóc cô, Hạ Úc Huân đành phải tốc chiến tốc thắng nhanh chóng gội sạch đầu.

“Tiểu Bạch, con vào trong phòng xem TV một lát, đợi chút là có thể ăn cơm.” Hạ Úc Huân hướng Tiểu Bạch dặn dò một câu, sau đó sờ soạng dầu xả. “Em muốn cái gì? Anh giúp em lấy.” Lãnh Tư Thần mở miệng.

“Phiền anh lấy giùm tôi chai dầu xả.”

Lãnh Tư Thần nhìn trên bậc thềm hai chai một vàng một xanh, hỏi: “Cái nào là dầu xả?”

“Màu xanh lá.”

Lãnh Tư Thần đem chai màu xanh lá đưa cho cô.

Hạ Úc Huân ấn một chút ở lòng bàn tay, sau đó bôi lên trên tóc xoa xoa, xoa được một nửa nhịn không được thẳng lưng đau nhức, trong miệng lầm bầm lầu bầu: “Cố gắng chịu đựng, tóc quá dài, gội cái đầu có thể một chết.....”

Nếu gội trong toilet, lại làm cho đầy đất đều là tóc, quả thực tra tấn.....

“Em có thể cắt bớt một chút.” Lãnh Tư Thần nói.

“Không cần, Tiểu Bạch bảo bôi thích tóc tôi.” Hạ Úc Huân lẩm bẩm.

“..... Kỳ thật anh cũng thích, chỉ tiếc đó không phải của anh mà là của em.” Lãnh Tư Thần dừng một chút nói.

Hạ Úc Huân: “.....”

Bắt đầu từ những cái Weibo càng ngày càng buồn nôn đó của anh, hiện tại rốt cuộc ngay cả nói chuyện cũng bắt đầu không bình thường sao?

Cô còn tưởng rằng..... Còn tưởng rằng anh đã từ bỏ.....

Thôi đi, quả nhiên không nên dùng tư duy người bình thường mà phán đoán hành vi của tên này.....

Phía sau, Tiểu Bạch trong phòng khách bất đắc dĩ đỡ trán, thật là, lại bắt đầu, ngay cả đứa con trai mình mà anh dăm cũng muốn ăn.

Sau khi gọi đầu xong, Hạ Úc Huân thấy Lãnh Tư Thần vẫn đứng ở nơi đó chưa đi, tựa hồ có chuyện muốn nói, vì thế mở miệng hỏi: “Anh còn có việc sao?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 698: Em Là Đẹp Nhất Kiếp Này Anh Gặp Được (8)

“Là có chuyện phải nói với em.” Ánh mắt Lãnh Tư Thần như sợi tơ sền sệt quấn quanh cô: “Ngày mai anh phải ra nước ngoài công tác, đại khái sẽ ở lại khoảng một tháng.”

“Lâu như vậy.....” Hạ Úc Huân lẩm bẩm.

“Uhm, trong khoảng thời gian anh không ở đây anh sẽ mời bảo mẫu hỗ trợ chăm sóc Tiểu Bạch.”

Kỳ thật lịch trình lần này vốn dĩ đã sớm định, bởi vì cô mới vẫn luôn kéo dài, vì anh từ sau khi mất mà tìm lại được liền một bước cũng không muốn rời khỏi cô, càng đừng nói rời cô xa như vậy lâu như vậy.

Thẳng đến ngày đó cùng Lãnh Tư Triệt hàn huyên cả đêm, tâm tình anh mới dần dần bình ổn một chút, trong khoảng thời gian này anh xác thật quá nôn nóng, cũng đem cô bức thật chặt.

Cho nhau một chút thời gian và không gian cũng chưa chắc không phải chuyện tốt.

“Vậy thì không cần, dù sao Tiểu Bạch ngày mai liền khai giảng rồi.” Hạ Úc Huân vội nói.

Nghe cô nói như vậy, Lãnh Tư Thần cũng không có kiên trì, gật gật đầu nói: “Tùy em, nếu có yêu cầu, có thể liên hệ Lương Khiêm bất cứ khi nào.”

Tựa hồ là đã không có gì để nói, Lãnh Tư Thần đem ấm nước còn cầm trên tay đặt lên mặt đất, thấp giọng nói: “Anh đi đây.”

Hạ Úc Huân nhìn bóng dáng người đàn ông trầm mặc xoay người bước đi dưới hoàng hôn, lại quay đầu nhìn Tiểu Bạch đang dựa vào cạnh cửa nhìn anh rời đi, một giây trước khi Lãnh Tư Thần ra khỏi ngạch cửa mở miệng nói: “Vừa lúc sắp ăn cơm, anh có muốn ở lại dùng cơm chiều không?”

Lãnh Tư Thần sống lưng cứng lại, sau một lúc lâu mới chậm rãi xoay người, tựa hồ không tin vừa rồi Hạ Úc Huân giữ mình lại.

“Tôi đi vào phòng bếp xem, trong nồi còn nấu canh.” Hạ Úc Huân tránh đi ánh nhìn kinh ngạc của anh, xoay người đi vào phòng bếp.

“Tương Nhu, mau vào đi!” Tiểu Bạch nhảy nhót qua đem Lãnh Tư Thần đang ngăn người kéo vào, vẻ mặt hiền vật quý nói: “Mẹ con làm thịt Đông Pha ăn rất ngon! Có thể nói tuyệt nhất! Chú nhất định chưa từng ăn rồi! Ừm, chú từng ăn chưa?”

“Không có, khi đó cô ấy vẫn chưa làm món này.” Lãnh Tư Thần trả lời.

“Vậy tối hôm nay chú phải ăn nhiều một chút!”

“Được.” “Tương Nhu, sáng ngày mai chú liền đi sao?” Cậu nhóc chần chừ hỏi, thần sắc có chút cô đơn.

“Uhm, bất quá vẫn kịp tới đưa con đến trường học báo danh.” Nhìn cậu nhóc không nở, trong lòng Lãnh Tư Thần hiện lên một tia ấm áp, thần sắc ôn nhu mà xoa xoa đầu cậu nhóc.

“Thật vậy sao?”

“Đương nhiên!”

Cậu nhóc lập tức như trút được gánh nặng lộ ra nụ cười tươi rói, có chút hưng phấn mà nhỏ giọng nói thầm: “Từ nhỏ đến lớn, đây vẫn là lần đầu tiên con có ba đưa đi học!”

Lãnh Tư Thần bật cười, từ nhỏ đến lớn, cậu từ nhỏ đến lớn cũng mới năm tuổi?

.....

Trong phòng bếp, Hạ Úc Huân vốn đang có chút ảo não bản thân nhất thời mềm lòng, nhưng nghe trong sân hai cha con đối thoại, nghe thanh âm vui vẻ của Tiểu Bạch, lại bình thường trở lại.

-

Nửa giờ sau, ngoài sân đột nhiên truyền đến một thanh âm thanh thúy diễm mỹ và cực kỳ đặc sắc——

“Tiểu Bạch Tiểu Bạch Tiểu Bạch Tiểu Bạch Tiểu Bạch! Chị đã về rồi! Chị nhớ em muốn chết! Còn không mau ra đón chị! Oa! Thơm quá! Dì Hoa dì làm cái gì?”

Tiểu nha đầu vốn là chạy đến Tiểu Bạch, người được trong phòng bếp bay ra mùi thơm tức khắc thay đổi bước chân xoay hướng, chạy như bay về phía Hạ Úc Huân trong phòng bếp.

Phòng khách Tiểu Bạch đã ra đón đang mở to mắt mà nhìn cái người luôn mềm nhờ mình muốn chết cư nhiên quay đầu đi vào phòng bếp, khuôn mặt nhỏ một trận vô ngữ: “.....”

Tình địch của Tương Nhu có rất nhiều, tình địch của cậu trước mắt chỉ có một, ăn.

“Biết con hôm nay về nhà, làm món con thích ăn đó!” Hạ Úc Huân nói gấp một miếng thịt nhét vào cái miệng nhỏ của cô bé.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 699: Em Là Đẹp Nhất Kiếp Này Anh Gặp Được (9)

Hạ Úc Huân nhìn Niếp Niếp, nhìn thoáng qua, lại cẩn thận nhìn một lần nữa, cuối cùng đôi mắt càng mở càng to, nói: “Tiểu tổ tông của tôi ơi! Con thật sự là Niếp Niếp? Con..... Con sao lại gầy thành như vậy a?”

Vừa rồi chỉ nhìn thấy một bóng dáng màu hồng nhạt phóng nhanh tới cô vẫn không chú ý, đến gần mới phát hiện Niếp Niếp gầy rất nhiều, vốn dĩ khuôn mặt nhỏ nhắn mũm mĩm đầy thịt cứ nhiên thành mặt trái xoan, bụng nhỏ bụ bẫm cũng không thấy.....

“Đều là múa khiêu vũ a! Hơn nữa cô giáo vì để miêu tả hình thể gì gì đó còn không cho bọn con ăn thịt! Con về sau không bao giờ muốn luyện khiêu vũ nữa!” Tiểu nha đầu nói đầy ủy khuất.

Hạ Úc Huân nhanh chóng gấp cho bé một miếng thịt trần an, nói: “Bảo bối của dì, thật là khổ con rồi!”

“Đúng vậy! Thật là khổ con mà!” Cô nhóc liên tục gật đầu.

Hạ Úc Huân nhìn không được lại nhìn chăm chăm tiểu nha đầu vài lần, trong mắt không khỏi dần dần mang theo ưu sầu, cuối cùng nhìn không được đem Tần Mộng Oanh kéo qua một bên, nhỏ giọng nói: “Niếp Niếp sau khi gầy sao lại..... Sao lại giống học trưởng vậy chứ? Vốn dĩ đôi mắt giống, bây giờ cái mũi, miệng, khuôn mặt nhỏ..... Đều có nét giống học trưởng.....”

Tần Mộng Oanh xoa xoa ấn đường: “Chị cũng không nghĩ tới sẽ như vậy.....”

“Ách, thật đúng là kẻ trí nghĩ nghìn điều, tất vẫn có điều sơ thất.....” Hạ Úc Huân vô ngữ: “Vậy hiện tại làm sao bây giờ a?”

“Yên tâm đi, không có việc gì, trở về vài ngày bé sẽ lại béo lên thôi.” Tần Mộng Oanh nói.

Hạ Úc Huân tán đồng gật gật đầu: “Vậy cũng đúng.”

“Đúng rồi, Lãnh Tư Thần sao lại ở đây?” Tần Mộng Oanh nhìn thấy Tiểu Bạch và Lãnh Tư Thần đang cùng ngồi ở phòng khách hỏi.

“Anh ta ngày mai liền phải ra nước ngoài công tác, ở đến một tháng, em đoán chừng Tiểu Bạch có chút luyến tiếc, liền để anh ta ở lại ăn cơm.” Hạ Úc Huân trả lời.

Cô cũng xem như Lãnh Tư Thần gần đây không có ý cùng cô đoạt Tiểu Bạch, cho nên thái độ đối với anh không có như lâm đại địch trước kia.

-

Cơm chiều xong, Niếp Niếp vẫn luôn duy trì tư thái hào phóng muốn “Ăn nhiều một cân”, Tiểu Bạch vẫn luôn duy trì vẻ mặt xem thế là đủ rồi.

Hạ Úc Huân kể tai nói nhờ với Tần Mộng Oanh: “Ngày mai là khai giảng, chuyện Niếp Niếp chuyển trường chị suy xét thế nào? Xác định không chuyển sao?”

“Uhm, không chuyển.” Tần Mộng Oanh trả lời.

Hạ Úc Huân căn cứ chiếc đũa, nghĩ thầm, xem ra là yên tâm với chỉ số thông minh của học trường.....

“Chuyện Tiểu Bạch vượt lớp thì sao?” Tần Mộng Oanh hỏi.

“Không vượt, em và Tiểu Bạch đã nói qua, Tiểu Bạch nói không nên vượt!” Hạ Úc Huân một bộ đặc ý con trai quả nhiên vẫn đứng về phía mình, bất quá, vừa thấy đối diện con trai nhà mình đang vỗ nhẹ Niếp Niếp bị ghen, lòng tự tin tức khắc bớt đi một nửa, thở dài nói: “Thôi đi, nguyên nhân rất lớn phỏng chừng vẫn là bởi vì không muốn tách khỏi Niếp Niếp. Lúc trước vượt lớp là vì Niếp Niếp, hiện tại không vượt lớp cũng là vì Niếp Niếp, chà chà, con trai em thật sự quá si tình! Mẹ vợ tương lai, chị cần phải nhìn rõ ràng a! Con rể tốt như vậy không dễ tìm a! Con rể vẫn là nên nuôi dưỡng từ nhỏ sẽ tốt hơn!”

“Em a.....” Tần Mộng Oanh khẽ cười một tiếng, sau đó đột nhiên ý bảo cô nhìn trong chén mình.

“Làm sao vậy?” Hạ Úc Huân nhìn vào chén mình, lúc này mới phát hiện trong cốc lát cô cùng Tần Mộng Oanh nói chuyện, Lãnh Tư Thần không nói một lời mà gắp cho cô thật nhiều cá đã bỏ xương.

-

【 A, rất xin lỗi, có chỗ nhớ nhầm, tuổi của Tiểu Bạch tác giả ở mấy chương trước có BUG, không phải nhà trẻ, trước đó có vượt lớp một lần, cùng Lạc Lạc học lớp một, khai giảng cùng lên lớp hai. Hiện tại đã sửa đổi 0.0】

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 700: Em Là Đẹp Nhất Kiếp Này Anh Gặp Được (10)

Sáng sớm ngày hôm sau, Hạ Úc Huân nằm ở trên giường đang ngủ ngon lành, di động đầu giường đột nhiên làm cô chấn động.

Hả, giờ này ngoài trời còn chưa sáng, sớm như vậy ai đã gọi điện thoại cho cô?

Hạ Úc Huân mơ mơ màng màng mà đem điện thoại mò mẫm lấy lại, sau đó nhìn cũng chưa nhìn liền nghe máy: “Alo..... Ai vậy.....”

“Là anh.”

Vừa nghe thấy cư nhiên là thanh âm Lãnh Tư Thần, Hạ Úc Huân trong nháy mắt thanh tỉnh, một cái giật mình ngồi dậy, để tránh âm ỉ đến Tiểu Bạch, đi tới phòng khách mới tiếp tục nói chuyện: “Có chuyện gì sao?”

Ngữ khí gần như khẩn trương.

Thời gian này gọi điện thoại cho cô, khẳng định là chuyện rất nghiêm trọng.

“Anh mặc quần áo gì thì thích hợp?” Di động đầu kia, Lãnh Tư Thần hỏi.

“A?” Hạ Úc Huân cơ hồ cho rằng mình chưa tỉnh ngủ xuất hiện ảo giác.

“Hôm nay là ngày báo danh khai giảng của Tiểu Bạch, anh không có kinh nghiệm, không biết trường hợp như vậy nên mặc thế nào, đành phải gọi điện thoại hỏi em.....” Lãnh Tư Thần nói.

“.....” Hạ Úc Huân gãi gãi đầu ở phòng khách chuyển động một vòng, cực kỳ vô ngữ nói: “Anh..... Anh giờ này gọi điện thoại cho tôi chỉ vì cái này?”

“Sao?”

Tên kia cư nhiên còn một bộ ngữ khí đương nhiên.....

Hạ Úc Huân quả thực bại bởi mạch não của anh, xoa xoa đôi mắt nhấp nhèm buồn ngủ nói: “Không cần quá chính thức, tiểu học của nó mà thôi, anh phải như vậy sao? Lại không phải lễ tốt nghiệp đại học! Anh mặc tùy tiện là được!”

“Không thể tùy tiện.” Ngữ khí của Lãnh Tư Thần gần như nghiêm túc.

Hạ Úc Huân: “.....”

Không có biện pháp, Hạ Úc Huân đành phải nhớ lại những người ba khác mặc thế nào, ngáp một cái, trả lời nói: “Kỳ thật trang phục trang trọng hay trang phục thoải mái đều có thể, rất nhiều người lớn đưa con đi học xong còn phải đi làm, ăn mặc đều là quần áo lao động, nhưng nếu là anh, tôi kiến nghị anh nên mặc thoải mái một chút, thân thiết một chút, anh mặc trang phục trang trọng, xem ra sẽ..... Quá..... Quá khoa trương.....”

“Màu sắc, kiểu dáng, cụ thể một chút.” Lãnh Tư Thần tiếp tục nói.

Hạ Úc Huân sụp đổ, nói: “Làm ơn, quần áo ngày hôm sau tôi đi làm vẫn là anh chọn giúp tôi, anh cảm thấy tôi giống người biết chọn quần áo sao? Dù nói anh tùy tiện chọn anh lại không tin, tôi tuy rằng bảo anh tùy tiện

mặc, nhưng tôi không phải tùy tiện nói a, dù sao anh cho dù khoác bao tải cũng khá xinh đẹp.....”

“A.....”

Nghe thanh âm cười khẽ khàn khàn gợi cảm bên kia di động cơ hồ ngửa đến nhân tâm, Hạ Úc Huân đang buồn ngủ mộng lung cuối cùng phản ứng lại mình vừa nói gì, tức khắc xấu hổ đến cơ hồ muốn tìm cái hầm chui vào, vội vàng nói câu buồn ngủ liền đem điện thoại cúp, sau đó chạy vào phòng ngủ, một đầu chui vào chăn đấm đấm đầu mình.

Cùng lúc đó.

Trên giường lớn KINGSIZE trong một biệt thự nào đó, bạn học Lam Hạo Dương đang ngủ mơ màng màng nhận được một cuộc điện thoại từ bạn tốt.

“Anh nói gì? Cùng anh đi mua quần áo? Lãnh Tư Thần anh có phải uống nhiều quá rồi không? Lại nói giờ hơn nửa đêm tôi đến chỗ nào cùng anh mua quần áo? Không phải hơn nửa đêm? Tôi xem..... Mẹ nó! Rạng sáng 5 giờ! Rạng sáng 5 giờ anh đánh thức tôi chỉ vì muốn tối cùng anh đi mua quần áo? Ách..... Được được được..... Tôi đi đi đi..... Tôi đi còn không được sao?”

Một cửa hàng vật phẩm trang sức phục sức nào đó.

Sau một cuộc điện thoại từ người tư vấn đến cửa hàng trưởng tất cả đều từ trong mơ ngủ dậy, trợn địa sẵn sàng đón quân địch mà hầu hạ bạo quân nào đó trời còn chưa sáng đột nhiên muốn tới mua quần áo.

Trong cửa hàng, Lam Hạo Dương lại bắt đầu xù lông, nói: “Anh không tin vào ánh mắt tôi còn gọi tôi tới làm gì? Tôi nói anh hôm nay rốt cuộc là có hoạt động gì? Xem mắt? Hay là hẹn hò? Chẳng lẽ là muốn kết hôn?”

Lãnh Tư Thần: “Đưa con trai tôi đi báo danh.”

Lam Hạo Dương: “.....”

Toàn bộ nhân viên cửa hàng: “.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 701: Nước Ấm Nấu Kiều Thê (1)

Hạnh hoa thôn.

Buổi sáng 7 giờ, Lãnh Tư Thần đứng giờ xuất hiện.

Một thân đơn giản quần đen áo trắng, bên ngoài khoác một tây trang màu xám xanh hữu nhân, thoát nhìn cảnh đẹp ý vui.

Từ bỏ một thân luôn là chính trang giày da, Lãnh Tư Thần thoát nhìn trẻ ra vài tuổi, cô cơ hồ cho rằng mình thấy được chàng trai trong trí nhớ kia.....

“Thế nào?” Lãnh Tư Thần thấy cô đánh giá mình, thần sắc hơi có chút khẩn trương hỏi.

Hạ Úc Huân hai tay ôm ngực vuốt cằm, liên tục gật đầu: “Khá tốt khá tốt, tôi chỉ nói tùy tiện mặc, đây không phải khá tốt sao!”

Lam Hạo Dương bồi Lãnh Tư Thần chọn quần áo chọn đến sắp hộc máu nếu nghe nói như thế phỏng chừng sẽ bị thương chảy ngược thành sông.....

“Tương Nhu, chú tới rồi!” Tiểu Bạch đeo cặp sách chạy ra tới, nhìn thấy Lãnh Tư Thần liền vui vẻ.

“Uhm.”

“Chú chờ một chút, Niếp Niếp còn đang ăn bữa sáng.”

“Được.”

Trường học cách bên này không xa, đi bộ chưa đến mười phút, cho nên liền không lái xe.

Dọc theo đường đi Tiểu Bạch rất có hứng thú mà cùng Lãnh Tư Thần hàn huyên một vài chuyện trong trường học, kỳ thật Tiểu Bạch ngày thường cùng bạn bè giao lưu rất ít, nhìn ra được rất nỗ lực mới tìm được chút chuyện thú vị nói, cũng may có Niếp Niếp tiểu lảm nhảm, ba người trò chuyện rất nhiệt liệt.

Tối trường học, đã đến không ít người.

“Phải làm như thế nào?” Lãnh Tư Thần hoàn toàn không hiểu, khiêm tốn thỉnh giáo.

“Bọn nhỏ phải đi nộp bài tập ở nhà, phải chia lớp, rồi sắp xếp chỗ ngồi, chúng ta đi xếp hàng đóng học phí là được rồi.” Hạ Úc Huân trả lời, đối với thái độ của Lãnh Tư Thần trận địa sẵn sàng đón quân địch có chút buồn cười đồng thời cũng có chút cảm thán.

“Uhm.”

Sau khi đóng học phí xong, Tần Mộng Oanh muốn đến y quán, đi trước một bước, Hạ Úc Huân vừa định hỏi Lãnh Tư Thần lúc nào lên máy bay, muốn đi trước hay không, anh đã nói câu “Chờ anh một chút” sau đó đột nhiên hướng tới quầy bán quà vật trường học mà đi.

Hạ Úc Huân không rõ nguyên do mà nhìn bong dáng anh rời đi, sau đó đi nhìn Tiểu Bạch trong phòng học.

Tiểu Bạch đang an tĩnh mà ngồi dựa nơi cửa sổ, trong tay cầm một quyển sách.

Tiểu nha đầu Niếp Niếp vẫn năng động trước sau như một, bên cạnh tụ tập một đám bạn học hì hì trò chuyện.

“Hoa Niếp Niếp, cậu đột nhiên trở nên thật xinh đẹp a! Thì ra mẹ cậu thật sự có ma pháp, không những có thể làm mẹ Hạ Tiểu Bạch biến thành xinh đẹp, ngay cả cậu cũng thành xinh đẹp! Có thể bảo mẹ cậu cũng biến tớ trở nên xinh đẹp được hay không?” Có bạn nhỏ ngạc nhiên mà nói.

Hạ Úc Huân nghe nhìn không được cong cong khóe miệng, hiện tại trong thôn đều nghe đồn nói rõ trên mặt cô là chị Mộng Oanh chữa khỏi, làn da đen tuyền cũng là chị Mộng Oanh điều trị, làm cho không ít tiểu cô nương chạy đến tìm Tần Mộng Oanh muốn phương thuốc làm đẹp, Tần Mộng Oanh đành phải dùng chính cô làm so sánh, tỏ vẻ không phải đối với người nào cũng đều hữu dụng, mới để các bé không điên cuồng như vậy.

“Kia không phải là ma pháp, là y thuật, y thuật đó biết chưa? Bất quá tớ không phải bởi vì y thuật, nghỉ hè tớ đi học khiêu vũ, giáo viên khiêu vũ không cho ăn thịt, cho nên liền trở nên gầy đó!”

“Cậu học ở nơi nào? Tớ cũng muốn đi học!”

“Niếp Niếp, chờ lát nữa đổi chỗ ngồi, cậu ngồi cùng tớ có được không?”

“Không cần, Niếp Niếp ngồi với tớ đi!”

“Tất cả đều đẹp hết đi, quan hệ giữa Niếp Niếp và tớ là tốt nhất? Đương nhiên là ngồi với tớ rồi! Niếp Niếp, cậu xem, đây là Transformers ba tớ mới mua cho tớ, cho cậu mượn chơi mấy ngày nhé!”

“Không cần, tớ không thích cái này!” Lại không thể ăn. Niếp Niếp chống cằm, tỏ vẻ không có hứng thú.

“Vậy cái này thì sao, máy bay điều khiển từ xa, cũng là ba tớ mua cho tớ, ba tớ đi công tác ở nơi rất xa mang về cho tớ đó!” Cậu nhóc nói chuyện cố tình tăng lớn âm lượng hướng về phía Tiểu Bạch nói.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 702: Nước Ấm Nấu Kiều Thê (2)

“Tân Tiểu Bảo, ba cậu thật là lợi hại a, tôi hôm nay còn nhìn thấy ông ấy lái xe đưa cậu tới, ba cậu thật cao!” Có bạn nhỏ hâm mộ nói.

“Đó là đương nhiên, về sau tớ cũng sẽ cao lớn như ba tớ! Không giống chú lùn nào đó, ba cậu ấy khẳng định cũng rất lùn, a không đúng, cậu ấy căn bản không có ba, ba tớ cũng nói với tớ, nói cậu ấy là mẹ cậu ấy nhất được.....” Tân Tiểu Bảo vẽ mặt đắc ý.

Một đám bạn nhỏ nghe nói như thế tức khắc đều nhìn về phía Hạ Tiểu Bạch ở dưới.

Tiểu Bạch vẫn như cũ chuyên tâm đọc sách mắt điếc tai ngơ.

Cậu không phản ứng, nhưng Niếp Niếp nghe được lại không vui, lập tức liền phát hỏa, lại đột nhiên phát hiện tất cả bạn học đều không nói, yên lặng nhìn ra cửa lớp.

“Oa, đó là ai vậy?”

“Không biết, là ba ai? Hình như chưa từng gặp qua! Học kỳ này có bạn học mới chuyển tới sao? Vậy bạn học kia khẳng định rất tuấn tú rồi!”

“Nói không chừng bạn học mới là nữ a.....”

“Mau xem, chú ấy vào! Giống như diễn viên trong TV!”

.....

Các bạn nhỏ đang nhiệt liệt thảo luận, Lãnh Tư Thần lập tức hướng về phía Tiểu Bạch đi qua, sau đó đứng yên trước mặt cậu, đem một túi lớn đồ ăn vặt màu sắc rực rỡ trong tay đặt lên trên mặt bàn, hơi cúi người, ôn nhu nói: “Ba phải lên máy bay, nên đi trước, mấy thứ đồ ăn vặt này để con cho các bạn học ăn.”

“A.....” Tiểu Bạch nhất thời không có phản ứng lại, mắt mở to có chút hoảng hốt mà nhìn người đàn ông cao lớn tuấn lãng trước mắt.

“Nếu nhớ ba, có thể cho gọi điện thoại, cũng có thể video.” Người đàn ông tiếp tục nói.

Tiểu Bạch phản xạ có điều kiện gật gật đầu.

Phản ứng sững sốt ngăn người của cậu nhóc quá đáng yêu, Lãnh Tư Thần nhìn không được xoa xoa mái tóc mềm của cậu, sau đó mới xoay người rời đi.

Ngoài cửa sổ, Hạ Úc Huân nhìn một màn này, hốc mắt hơi có chút chua xót, nhìn thấy Lãnh Tư Thần đi về phía mình, vội vàng ngửa mặt nâng đầu mới đè nén ứót át trong khóe mắt.

Lúc này, trong phòng học đã nổ tung.

“Oa! Hạ Tiểu Bạch, đây là ba cậu sao?”

“Trời ạ! Ba cậu thật cao, thật đẹp trai a!”

“Đúng đó! Tân Tiểu Bảo nói vậy, Hạ Tiểu Bạch nhỏ hơn chúng ta hai tuổi có phải không? Cho nên mới lùn hơn chúng ta một chút! Ba cậu ấy còn cao hơn ba cậu, Hạ Tiểu Bạch về sau khẳng định cũng cao hơn cậu!”

“Thì ra ba Tiểu Bạch thật sự công tác ở nơi rất xa, còn phải ngồi máy bay lớn nữa!”

.....

“Tiểu Bạch, cái này, chị có thể ăn chứ?” Mặc kệ chung quanh bao nhiêu náo nhiệt, từ một khắc Lãnh Tư Thần xuất hiện kia, trong mắt cô bé cũng chỉ còn lại túi đồ ăn vặt trong tay anh mà thôi.

“Uhm, đừng ăn quá nhiều bụng không tốt.....”

Tiểu Bạch lời còn chưa dứt, tiểu nha đầu đã hai tay tung bay mà xé mở túi đồ ăn, đương nhiên, không quên phân phát cho các bạn học khác.

“Mọi người tùy tiện ăn nha, hôm nay Tiểu Bạch nhà tớ mời khách!”

So với Transformers và xe đua điều khiển từ xa gì gì đó, vẫn là ăn được hoan nghênh hơn, một túi đồ ăn vặt lớn rất nhanh đã được chia cho mọi người...

Tân Tiểu Bảo bên cạnh dậm dậm chân, kêu lớn: “Kia mới không phải ba cậu ta, khẳng định là cậu ta tìm người giả trang!”

Một đám bạn nhỏ nghe xong tất cả đều dùng ánh mắt nhìn kẻ ngốc mà nhìn cậu.

“Vừa rồi khuôn mặt người kia và Hạ Tiểu Bạch giống như vậy! Sao có thể là tìm người giả trang!”

“Đúng đó, hơn nữa Tân Tiểu Bảo, khuôn mặt cậu và ba cậu cũng không giống a!”

“Kia..... Đó là bởi vì khuôn mặt tớ giống mẹ!”

“Vậy cậu sao lại có thể nói Hạ Tiểu Bạch như vậy!”

Đại khái là ăn của người thì miệng mềm, một đám nhóc đều bắt đầu vì Hạ Tiểu Bạch mà nói chuyện.

Bạn nhỏ Tân Tiểu Bảo ở trong lớp cực cực khổ khổ mượn sức người thành lập uy tín liền như vậy hủy trong một sớm.....

Đang bức tức, không nghĩ tới sau đó còn thảm hại hơn.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 703: Nước Ấm Nấu Kiều Thê (3)

Trong miệng nhét đầy đồ ăn vặt tiểu nữ thần Niếp Niếp lòng đầy căm phẫn mà mở miệng nói: “Tân Tiểu Bảo, từ hôm nay trở đi, hai chúng ta liên cắt đứt!”

“Cái gì? Cắt đứt!!!”

“Đúng!”

“cắt đứt là có ý gì a?”

“Cậu thật không văn hóa! Cắt đứt chính là có ý tuyệt giao! Tớ đã sớm nói ai khi dễ em trai Tiểu Bạch của tớ chính là khi dễ tớ, tớ nói lời giữ lời! Cậu về sau đừng nói chuyện với tớ nữa!”

“Đừng mà, Niếp Niếp tớ sai rồi, tớ không muốn cắt đứt với cậu, về sau tớ không bao giờ khi dễ Tiểu Bạch nữa, về sau em trai cậu chính là em trai tớ!”

“Nói vậy, Tiểu Bạch là em trai của một mình tớ thôi!”

.....

-

Trong khoảng thời gian này bên phía Hùng đồng tạm thời ngừng nghỉ, Thẩm Diệu An thu phục, Lãnh Tư Thần cũng không ở trong nước, Hạ Úc

Huân hiếm khi có được mấy ngày thanh tịnh.

Bất quá, Lãnh Tư Thần mỗi ngày đều sẽ cố định thời gian gửi bốn tin nhắn cho cô, buổi tối còn cùng Tiểu Bạch trò chuyện video trong chốc lát.

Mới vừa ăn xong cơm chiều, tin nhắn Lãnh Tư Thần liền gửi qua ——[vì xã giao, hôm nay uống chút rượu, bất quá không nhiều lắm, không cần tức giận.]

Nội dung mỗi lần anh gửi tin nhắn đều không giống nhau, đều là chút việc nhỏ vụn vặt, như hội báo cho cô.

Cô một lần đều không trả lời, nhưng anh vẫn hệt như đồng hồ báo thức mỗi ngày đúng giờ gửi đi.

Sau lần đó ở khách sạn, Lãnh Tư Thần không có kích động như trước kia, nhưng không phải từ bỏ, cho cô cảm giác ngược lại càng cứng cỏi, anh chỉ là thay đổi phương thức, giống như nước ấm nấu ếch xanh từng chút một thấm thấu vào sinh hoạt của cô, đây so với Lãnh Tư Thần trước đây thô bạo xúc động còn khiến cô sợ hãi hơn. “Mẹ, bài tập của con làm xong, nài tập cú Niếp Niếp cũng đã chỉ xong rồi.”

“Được, notebook ở trong phòng mẹ.” Hạ Úc Huân biết, ý cậu là muốn nói chuyện video với Tương Nhu.

Lãnh Tư Thần kia thông kim bác cổ, mỗi buổi tối không phải giảng cho Tiểu Bạch một vài thứ ngay cả cô cũng đều không hiểu, thì cũng là phong thổ các nơi trên thế giới sinh động như thật mà nói với cậu, dù dễ đến mức Tiểu Bạch đối với anh càng ngày càng sùng bái, đều sắp thành fan nảo tàn của anh.

Cô mơ hồ từng lo lắng, lỡ như sau này ngày nào đó anh lại đột nhiên phát điên muốn cướp Tiểu Bạch với mình thì làm sao bây giờ, nhưng so về

vui sướng của Tiểu Bạch giờ phút này, cô vẫn là không ngăn cản hai cha con họ gần gũi.

Hạ Úc Huân đang ngồi trong sân giúp Tần Mộng Oanh cùng nhau giặt thuốc, sắp 10 giờ, thấy phòng mình đèn còn sáng, nhin không được nhắc nhở một câu: “Tiểu Bạch, Niếp Niếp, thời gian không còn sớm, đi ngủ sớm một chút đi!”

“Đã biết mẹ, lập tức!” Tiểu Bạch mang theo thanh âm buồn ngủ truyền đến, sau đó ánh đèn tắt, trong phòng truyền đến tiếng dép lê lộc cộc của cậu nhóc đi về phòng ngủ, còn có tiếng Niếp Niếp bảo bối bất mãn lẩm bẩm: “Chuyện xưa con còn chưa nghe đủ a!”

“Được rồi, không còn bao nhiêu, để chị tự làm được rồi, em cũng đi ngủ đi.” Tần Mộng Oanh nói.

“Được, chị Mộng Oanh ngủ ngon!”

Hạ Úc Huân xoay người trở lại phòng mình, sờ soạng ấn mở đèn ven tường, đóng cửa phòng, cũng không có chú ý tới laptop bày trên bàn, video vẫn chưa tắt.

Tiểu Bạch nghe được mẹ thúc giục liền nói tạm biệt với Tương Nhu xong, bởi vì lưu luyến không rời, mỗi lần đều là Lãnh Tư Thần tắt video.

Mà hôm nay, Lãnh Tư Thần mới vừa cùng cậu nhóc nói ngủ ngon, vẫn chưa kịp tắt video, đột nhiên nhận được một cú điện thoại.

Chờ anh nghe máy xong trở lại máy tính trước mặt, vừa mới chuẩn bị đem video đóng, lại nhìn thấy.....

Video đen tuyền đột nhiên sáng lên, tiếp theo, trong video xuất hiện một cái bóng người khiến anh vô cùng mong nhớ.....

Cô gái sau khi mở đèn từ trên bàn trang điểm tìm một sợi dây da cột tóc lên cao, sau đó kéo khóa kéo váy mặt bên xuống, đem váy cởi ra...

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 704: Nước Ấm Nấu Kiều Thê (4)

Lãnh Tư Thần hoàn toàn không dự đoán được sẽ nhìn thấy hình ảnh như vậy, tay cầm chuột run lên, tức khắc không cẩn thận làm đổ ly nước trong tay, lại hoàn toàn không có tâm tư đi thu dọn, vẫn không nhúc nhích mà nhìn chăm chăm màn hình.

Căn cứ theo nguyên tắc bất lịch sự chớ nhìn, anh theo bản năng mà muốn đem video nhanh chóng tắt, nhưng, tay lại không chịu khống chế, chậm chạp không động tĩnh.....

Chỉ thấy cô gái đem váy ném vào trong giỏ quần áo, trên người chỉ mặc nội y và quần lót, đi đến trước tủ mở ra, đang khom người tìm quần áo tắm rửa.

Từ góc độ nghiêng này của anh, có thể rõ ràng nhìn thấy khi cô cúi người hiện ra đường cong vô cùng mê người trước ngực và cái hông vung cao, làn da trắng như sứ nhuộm ánh sáng màu mỹ lệ của ngọn đèn.....

Vài giây sau, khoảnh khắc cô lấy xong quần áo xoay người, Lãnh Tư Thần bởi vì chột dạ tay run lên, đem video tắt.

Sau khi phản ứng lại, anh nhìn màn hình tối đen, ảo não không thôi.

Một lát sau, trong phòng truyền đến hơi thở trầm thấp ái muội của đàn ông.....

Sau khi kết thúc, Lãnh Tư Thần nhịn không được lắc đầu cười khổ, vợ mình mà không thể đựng vào, còn phải lén lút trông mai giải khát, không chỉ có như thế, ngay cả cơ hội trông mai giải khát cũng phải xem vận khí mới có thể có.....

Ngày như vậy, cũng không biết ngày nào đó mới có thể có lại được.....

-

Vài ngày sau, di động Hạ Úc Huân đột nhiên nhận được tin nhắn từ một dãy số xa lạ gửi đến.

[Tôi so với cô càng giống cô ấy hơn, chỉ bằng vào điểm này, cô liền không thắng được tôi.]

Cái quỷ gì?

Gửi sai rồi sao!

Hạ Úc Huân lúc ấy đang bận rộn, cũng không chú ý, trực tiếp xem nhẹ tin nhắn không thể hiểu được này, thẳng đến lúc sắp tan ca, cô nhận được điện thoại của Âu Minh Hiên.

“Em gái, Lãnh Tư Thần hồng hạnh xuất tường rồi!” Âu Minh Hiên ở trong di động hét lên. “Hồng hạnh xuất tường?”

“Đúng vậy! Em không thấy trên Weibo sao?”

“Weibo lại làm sao vậy? Anh ta lại đăng cái gì?”

“Không phải anh ta, là Lâm Tuyết, em xem video của Lâm Tuyết đi.”

Hạ Úc Huân hồ nghi mở Weibo của Lâm Tuyết, liếc mắt một cái liền thấy được một ảnh chụp tháp Eiffel của Paris, địa chỉ định vị là..... Một đường phố nào đó ở Paris Pháp.

Nếu cô nhớ không lầm, nơi Lãnh Tư Thần đi công tác chính là Paris, vào ở khách sạn cũng là đường kia.

Cô tiếp tục kéo xuống một chút, phát hiện Lâm Tuyết là từ một tuần trước, cũng cùng thời gian với ngày Lãnh Tư Thần đi công tác đến Paris, thậm chí hình như là cùng chuyến bay.

Sau mấy ngày Weibo thay đổi định vị, đều giống hệt địa chỉ lịch trình mà Lãnh Tư Thần nói với cô.

Cô cũng là từ Tiểu Bạch và Niếp Niếp cả ngày nhắc mãi và với tin nhắn mỗi ngày Lãnh Tư Thần hội báo mới biết được lịch trình mỗi ngày của anh.....

“Vốn dĩ cô gái kia đi Paris một chuyến cũng không có gì ghê gớm, chủ yếu là sau đó có người tự xưng là nhân viên trong tập đoàn Thiên Úc tên này ở trên mạng tung tin hot nói Lãnh Tư Thần gần đây vừa lúc ở Paris công tác, cho nên Weibo Lâm Tuyết lúc này mới đột nhiên bùng nổ.....” Âu Minh Hiên ở trong điện thoại giải thích.

Hạ Úc Huân lướt Weibo trong chốc lát liền tắt, ngay cả bình luận cũng chưa xem, nói: “Anh ta đi công tác lâu như vậy, bên cạnh mang theo phụ nữ thì có gì là lạ?”

Xem xong Weibo này, cô đột nhiên nhớ tới tin nhắn nhận được vừa rồi, cuối cùng là hiểu được ai gửi.

Âu Minh Hiên nghe vậy tắc lưỡi, nói: “Nha, em thật đúng là hào phóng a! Em có phải đã quên tên kia là chồng em rồi không hả? Hai người vẫn chưa ly hôn đâu!”

Âu Minh Hiên là một trong số rất ít người biết hai người từng đăng ký kết hôn, ngay cả Lam Hạo Dương cũng không biết Lãnh Tư Thần kết hôn với cô.

“Kệ đi.” Hạ Úc Huân ném xuống hai chữ.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 705: Nước Ấm Nấu Kiều Thê (5)

“.....” Âu Minh Hiên vô ngữ, ngay sau đó ho nhẹ một tiếng nói: “Bất quá Lâm Tuyết này cũng khá buồn cười, chơi trò mờ ám sau lưng, dựa vào cho dù mình đã phát thứ này khiến cho hiểu lầm, Lãnh Tư Thần cũng không có biện pháp nào với cô ta, dù sao cũng không thể người đi Paris, liền không cho người khác cũng đi!

Ai, ngay từ đầu anh còn tưởng rằng cô nương này là Tiểu Bạch Hoa thân thể bi thảm lại không rành thế sự, hơn nữa bởi vì dáng dấp cô ấy giống hết em năm đó, còn có hảo cảm đối với cô ấy, không nghĩ tới nhanh như vậy liền kiểm chế không được lộ ra bộ mặt thật, hơn nữa cấp bậc cũng không thấp, cô ấy có phải còn gửi tin nhắn cho em châm ngòi ly gián hay không?”

Âu Minh Hiên này xem như giải thích thay cho Lãnh Tư Thần.

Dù sao cũng nương tay với người gây khó dễ, lần trước hợp tác dự án lớn như vậy, Âu thị kiếm được cũng không ít béo bở, bao nhiêu người cạnh tranh, kết quả anh bởi vì tai tiếng một lần cùng Lãnh Tư Thần náo loạn, không cần tốn nhiều sức cũng có được rồi.

Từ đó về sau, số lần hội đồng quản trị cãi nhái anh luôn nháo ra chuyện xấu đã bớt đi rất nhiều, lỗi tai anh thanh tịnh không ít.

Mặt khác, đại khái chính là vì, cùng một lứa bên trời lận đận.....

Chỉ là, chính anh hình như thảm hại hơn, ngay cả người kia đều vẫn chưa tìm được.....

Tòa nhà cao chọc trời, Âu Minh Hiên nhìn muôn vàn ánh đèn ngoài cửa sổ, vuốt ve ảnh chụp Mộng Oanh và Lạc Lạc trong ví khế than thở, đôi mắt xinh đẹp đào hoa tràn đầy cô đơn.....

“Học trường..... Học trường?”

“Cái gì?” Âu Minh Hiên cuối cùng tìm về thần trí đã rời nhà trốn đi.

“Sao lại đột nhiên không nói gì?” Di động bên kia Hạ Úc Huân có chút lo lắng.

“Không có việc gì.”

“Giọng anh nghe không quá thích hợp a, có phải thân thể không thoải mái hay không?” Hạ Úc Huân không yên tâm hỏi.

“Ai, tiểu nha đầu cuối cùng cũng hiểu chuyện, biết quan tâm người khác! Đều có thể nghe ra được giọng anh không đúng rồi!” Âu Minh Hiên cảm khái không thôi.

“Anh có thể đừng nói nói lại là lời không đúng dẫn không? Em là nói nghiêm túc, anh có phải thật sự có chỗ nào không thoải mái không?” Hạ Úc Huân tức giận nói. Âu Minh Hiên khóe môi nhếch lên một tia cười khổ, như bị rút xương cốt mềm mại mà ngửa người tựa lưng vào ghế ngồi, hữu khí vô lực nói: “Đúng vậy, anh bệnh.....”

“Bị bệnh? Anh sao không nói sớm? Nghiêm trọng không? Cần em qua thăm anh không!” Hạ Úc Huân nóng nảy.

“Rất nghiêm trọng, trái tim bị tổn thương nghiêm trọng.....” Thanh âm tựa hồ càng yếu ớt.

“Tim? Tim đang êm đẹp sao lại có vấn đề chứ? Anh có thể dùng một lần nói rõ ràng cho em được không?” Hạ Úc Huân xù lông.

“Đúng vậy, hơn nữa chỉ có em mới có thể cứu anh!”

“Em?” Hạ Úc Huân vừa lo lắng lại không hiểu ra sao.

“Cái gọi là tâm bệnh cần tâm dược, em nếu nói cho anh biết tung tích Mộng Oanh và Lạc Lạc, anh có chết cũng có thể từ trong quan tài bò dậy!”

“.....” Hạ Úc Huân hít sâu vài hơi cũng chưa dịu được tức giận trong lòng, trực tiếp quát: “Nói, lão nương tin anh mới là quý! Anh đi chết đi!”

Khốn nạn! Cư nhiên lấy loại chuyện này dọa người! Quả thực muốn quát chết anh thì thôi!

Thứ này mỗi lần đều có bản lĩnh đem cô bức cho lộ ra bản tính.....

“Em gái à, buổi tối có rảnh ra uống rượu đi?” Âu Minh Hiên đơn giản thô bạo mà chuyển đề tài.

“Uống cái rằm, anh cho rằng em không biết anh có chủ ý gì sao, muốn chuốc say em sau đó nói lời khách sáo đúng không? Mặc đã sớm nói cho em biết dụng tâm âm hiểm cặn bã của anh rồi!”

“Mẹ kiếp! Tiểu tử thói cư nhiên bán đứng anh! Anh tìm cậu ta tính sổ!” Âu Minh Hiên bang cúp điện thoại.

Nghe tiếng tút tút đầu kia, Hạ Úc Huân thở dài một tiếng, bất đắc dĩ mà xoa xoa ấn đường.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 706: Nước Ấm Nấu Kiều Thê (6)

Âu Minh Hiên kỳ thật cũng muốn đùa cô một chút, căn bản không ôm hy vọng gì, rốt cuộc như cô nói, quan hệ hiện tại giữa cô và Mộng Oanh càng gắn kết, anh làm sao có thể chiếm được tốt.

Anh chỉ là kỳ quái, một người sống, à không, hai người sống, sao có thể ăn nấp tốt như vậy.....

Anh mới vừa cúp máy với Hạ Úc Huân không bao lâu, đang bắn khoăn, di động đột nhiên vang lên, có một cuộc điện thoại quốc tế gọi đến.

Vừa thấy trên màn hình nhảy lên bốn chữ “Mẹ thân yêu dấu”, Âu Minh Hiên đầu càng đau.....

“Mẹ, có việc sao?”

“Không có việc gì thì không thể gọi cho con sao?” Thanh âm đầu bên kia di động rõ ràng có chút ai oán.

“Con không phải ý này.....”

“Tiểu tử thúì, lâu như vậy đều không về, mỗi ngày rốt cuộc đang bận cái gì?”

“Đương nhiên là bận chính sự!”

Phương Từ nghe vậy thở dài: “Con trai à, đều nhiều năm như vậy, con vẫn không từ bỏ sao?”

“Mẹ, mẹ yên tâm, chuyện con đáp ứng nhất định sẽ làm được, con nhất định sẽ tìm cô ấy về!” Âu Minh Hiên ngữ khí kiên định.

Phương Từ ở bên kia di động lắc lắc đầu, nói: “Thôi con trai à, nếu cả đời tìm không thấy, con thật sự muốn cả đời không cưới sao?”

Đôi mắt đẹp của Âu Minh Hiên lập tức co chặt, nói: “Mẹ, mẹ đây là có ý gì?”

“Bảo bối, mẹ chỉ có mình con là con trai, tuy rằng mẹ rất nhớ Mộng Oanh và Lạc Lạc, nhưng bọn họ mất tích lâu như vậy tung tích không rõ, thậm chí..... Sống chết còn chưa biết.....”

“Mẹ, đừng nói nữa!” Âu Minh Hiên có chút kích động mà cắt ngang Phương Từ nói: “Con sẽ không từ bỏ!”

Năm đó mộ phần Hạ Úc Huân cỏ cũng mọc cao, Lãnh Tư Thần còn không từ bỏ một tia hy vọng cuối cùng, anh sao có thể từ bỏ.

Sau khi cúp máy từ con trai, Phương Từ ý vị thâm trường mà nhếch khóe miệng, con người lướt qua một tia tán thưởng. Tiểu tử thú vị lần này cuối cùng không khiến bà thất vọng, vượt qua khảo nghiệm.

Đứa con trai này của bà, cái gì cũng tốt, nhưng quá phong lưu, vô lý đến ngay cả bà người làm mẹ đều nhìn không được.

Bảy năm trước, bà cho rằng Mộng Oanh có thể thay đổi, ai ngờ vẫn là thất bại, thậm chí còn làm bậy hại Mộng Oanh một mình sinh ra đứa bé, một mình nuôi lớn đứa bé.

Bảy năm sau, anh rốt cuộc bắt đầu trở nên trưởng thành, chỉ tiếc Mộng Oanh và cháu nội bảo bối của bà vẫn tung tích không rõ.

Tuy rằng bà rất vui mừng vì con trai thay đổi như vậy, cũng rất lo lắng hai mẹ con cô, nhưng bà đồng thời cũng là một người làm mẹ, cho nên không có biện pháp không lo lắng cho hạnh phúc chung thân của con trai.

Nếu vẫn luôn tìm không thấy, con trai chẳng phải là sẽ cô độc sống quãng đời còn lại sao?

Ai, tiểu tử thúi này, sao lại luôn chơi cực đoan như vậy! Bà đời trước có phải nợ anh hay không, đời này mới sinh ra anh tới đòi nợ!

-

Văn phòng tổng tài tập đoàn Thiên Lâm.

Hạ Úc Huân sau khi cùng Âu Minh Hiên nói chuyện xong liền bắt đầu tiếp tục làm việc.

Chỉ là, cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng, tan ca trên đường về nhà, cô lại nhận được một tin nhắn.

Vẫn là dãy số xa lạ vừa rồi, kèm theo một ảnh chụp.

Bối cảnh ảnh chụp là một tiệc rượu náo nhiệt, Lâm Tuyết một bộ váy ren trắng liền áo, tóc buộc cao cao, lộ ra chiếc cổ duyên dáng, xinh đẹp mà ngọt ngào, mà người đàn ông sắc sảo lóa mắt bên cạnh cô, không phải Lãnh Tư Thần thì là ai.....

Góc độ ảnh chụp này không phải tự chụp, hình như là người nào đó chụp thay cô.

Như vậy cho dù có một ngày Lãnh Tư Thần biết tin nhắn này tồn tại, cô cũng có thể nói không phải cô gửi, mà là có người hãm hại, hoặc là Hạ Úc

Huân tự biên tự diễn gì đó.

Ảnh chụp này hiển nhiên là vì nói cô đi một mình, mà là thật sự cùng Lãnh Tư Thần ở bên nhau.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 707: Nước Ấm Nấu Kiều Thê (7)

Sau cơm chiều, Hạ Úc Huân như thường lệ nhận được tin nhắn Lãnh Tư Thần gửi tới.

[Đêm nay tham gia một tiệc rượu đối tác mời, nghe nói hần và vợ là hàng xóm, từ nhỏ đã quen biết, cấp ba bắt đầu kết giao, đại học kết hôn, đã ở bên nhau hơn ba mươi năm, sinh bảy đứa con, thật hâm mộ.]

Tin nhắn hoàn toàn không có nói đến Lâm Tuyết.

Chẳng lẽ là vẫn không biết chuyện xảy ra trong nước sao? Với khả năng nắm bắt tin tức cực nhanh của anh, hần là không có chuyện gì có thể giấu diếm được lỗ tai anh mới đúng.....

Hay là..... Cố ý dấu diếm?

Hạ Úc Huân nói không nên lời trong lòng là tư vị gì, cũng không biết hy vọng anh nhắc đến Lâm Tuyết, hay là hy vọng anh không nhắc đến.

-

Buổi tối lúc gần 10 giờ, Tiểu Bạch và Lãnh Tư Thần kết thúc trò chuyện video, nhưng lúc này đây, không đợi cô thúc giục Tiểu Bạch ngủ, cậu nhóc chủ động chạy tới sân, thò đầu nhỏ nói: “Mẹ, mẹ có thể lại đây một chút không? Tương Nhu nói có vài lời muốn nói với mẹ.....”

Hạ Úc Huân tay giã thuốc dừng một chút, nói: “Nói cái gì? Con có thể nghe giúp mẹ, sau đó chuyển lời lại với mẹ.”

Tần Mộng Oanh nhìn đối diện Hạ Úc Huân hơi có chút không được tự nhiên, cong cong môi không hé răng.

Vì thế, Tiểu Bạch dặng dặng dặng chạy vào trong phòng, sau đó lại dặng dặng dặng chạy ra, chuyên nghiệp mà truyền lời: “Mẹ, Tương Nhu nói..... Nói chú ấy rất nhớ mẹ, ban ngày nhớ mẹ, buổi tối cũng nhớ mẹ, nằm mơ đều suy nghĩ đến mẹ..... Mẹ, con vẫn phải tiếp tục đi hỏi sao?”

Lúc này Niếp Niếp bên cạnh nhảy ra cầm một câu: “Không đúng không đúng, Tiểu Bạch em còn thiếu một câu, chú ấy còn nói một ngày không gặp, như..... Như ba cái gì gì đó.....”

“Là một ngày không gặp, như cách ba thu!” Tiểu Bạch vô ngữ mà bổ sung.

“.....” Hạ Úc Huân nghe được mặt đỏ bừng, quyết đoán vỗ vỗ tay đứng lên, nói: “Thôi, mẹ tự đi nói với chú ấy, hai đứa các con mau đi ngủ đi.....”

Cái người không biết xấu hổ, như thế nào không biết xấu hổ để trẻ con truyền loại lời nói này chứ!

Hạ Úc Huân đi vào trong phòng, ngồi xuống trước laptop.

Chỉ thấy người đàn ông trong video ngồi trên ghế, trên người vẫn mặc một thân chính trang, tựa hồ là mới từ tiệc rượu về, quần áo cũng chưa kịp thay liền vội vàng tranh thủ nói chuyện video cùng Tiểu Bạch.

“Anh có chuyện gì sao?” Hạ Úc Huân mặt không biểu cảm hỏi.

Mấy ngày không gặp, người đàn ông vẫn yêu nghiệt trước sau như một, tùy ý dựa vào ghế tư thế thoát nhìn lười biếng cùng gợi cảm, chỉ là ánh mắt có chút nhàn nhạt mỗi một.

Lãnh Tư Thần cúi đầu nhìn cô, sau một lúc lâu không nói gì.

Thấy hình ảnh vẫn không nhúc nhích, từ gif biến thành jpg, Hạ Úc Huân nhú mày lăm bầm: “Sao lại không có tiếng, rớt mạng sao?”

“Không rớt mạng.” Cô đang muốn tắt khởi động lại, đột nhiên nghe được Lãnh Tư Thần mở miệng.

“A.” Hạ Úc Huân vô ngữ, nói: “VẬY anh nói chuyện đi!”

Lãnh Tư Thần đại khái xem đủ rồi, lúc này mới chậm chước từ từ mở miệng nói: “Anh biết em có lẽ không tò mò căn bản cũng không để ý lời giải thích của anh, bất quá, anh vẫn muốn giải thích một chút với anh, Lâm Tuyết tới Paris không liên quan gì tới anh, anh và cô ấy không phải cùng nhau, đêm nay anh thật sự ở tiệc rượu đựng phải cô ấy, nhưng cô ấy đến như thế nào, vì cái gì tới, anh không biết, không hỏi.”

Những lời này chủ yếu ý là muốn biểu đạt, hai người bọn họ là tới riêng lẻ, gặp cũng là trùng hợp, hơn nữa gặp anh cũng không nói chuyện với cô ấy.....

Thấy Hạ Úc Huân sau khi nghe xong cũng không có phản ứng gì, Lãnh Tư Thần lộ ra vẻ như trong dự kiến, dừng một chút sau mở miệng nói: “Anh chỉ nói vậy thôi, như vậy..... Ngủ ngon.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 708: Nước Ấm Nấu Kiều Thê (8)

“Ngủ ngon.” Hạ Úc Huân nói xong, lập tức đóng video.

Bên kia đại dương, Lãnh Tư Thần vốn tưởng rằng sẽ không được cô đáp lại đang nhìn màn hình tối đen suy nghĩ xuất thần.

Rốt cuộc đã gửi tin nhắn lâu như vậy, tất cả đều là anh tự quyết định, cô chưa một lần hồi đáp, mỗi lần anh cùng Tiểu Bạch video cô cũng cố tình lảng tránh, duy nhất một lần nhìn thấy cô vẫn là bởi vì ngoài ý muốn, hôm nay anh cũng là bày trò đùa giỡn, cô mới không tình nguyện mà lại đây nhìn anh.

Nhưng, vừa rồi, cô nói ngủ ngon với mình sao?

Tuy rằng chỉ là hai chữ ngắn ngủn, lại khiến trong lòng anh như ăn mật ngọt.....

Sớm biết rằng hẳn là nên lưu video lại sau đó mỗi ngày trước khi ngủ xem lại.....

-

Sau ngày đó, Weibo của Lâm Tuyết Weibo đột nhiên ngừng đổi mới.

Mặt khác, nghe nói Lãnh Tư Thần bên kia đại dương đột nhiên khai trừ thư ký đi theo bên cạnh anh 5 năm qua.

Cô vẫn là ngày đó Lương Khiêm đến nhà sửa giàn trồng hoa mới biết được việc này.

Đại khái là lúc Tiểu Bạch lúc nói chuyện video với Lãnh Tư Thần thuận miệng nhắc tới việc lúc gió to giàn hoa ngoài sân bị gió thổi đổ, ngày hôm sau, không kịp để Hạ Úc Huân ra tay, Lương Khiêm và Uất Trì Phi đã cùng nhau qua đây, hai ba lần đem cái khung nặng dựng lên lại.

“Tiểu thư, về sau có việc gì gấp cô cứ gọi cho Uất Trì, ngày mai tôi phải đi qua Pháp một chuyến.” Lương Khiêm trước khi đi nói với cô.

“Anh ấy bên kia xảy ra chuyện gì sao?” Hạ Úc Huân nhin không được hỏi một câu, bằng không Lãnh Tư Thần sẽ không đột nhiên gọi Lương Khiêm đi.

“Ách, BOSS mới vừa đem thư ký cũ đuổi việc.” Không kịp để Hạ Úc Huân tiếp tục hỏi, Lương Khiêm liền chủ động giải thích nói: “Là bởi vì thư ký kia lộ ra lịch trình của BOSS với người khác.....”

“À.....” Hạ Úc Huân hiểu ra.

Bất quá, chỉ bởi vì cái này, liền đem tâm phúc theo bên cạnh mình 5 năm đuổi việc sao? Với tính tình ghét nhất sự phản bội kia của Lãnh Tư Thần, tựa hồ xác thật làm được.....

Về phần lý do khác, bị cô lựa chọn xem nhẹ.....

Không thể không nói, chiêu nước ấm nấu ếch xanh này của Lãnh Tư Thần xác thật rất khó giải quyết, từng giọt từng giọt chi tiết nhỏ tích lũy dần lên, bất tri bất giác dần dần tan rã phòng bị của cô.....

Xem ra, chờ sau khi anh trở về, cô phải tìm thời gian hảo hảo cùng anh nói chuyện.

Đối với thằng nhãi này thật là không thể thiếu cảnh giác, bằng không bị bỏ vào trong nồi hầm chín ăn cũng không biết.....

-

Ngày dần qua, đảo mắt đã qua nửa tháng.

Sau sự việc Lâm Tuyết cuối cùng cũng không có chuyện xấu gì nữa, Hùng đồng thật ra vẫn tìm cô vài lần gây phiền toái nhỏ, đều hữu kinh vô hiểm mà hóa giải, về phía Thẩm Diệu An bên kia, vốn dĩ cô còn có chút lo lắng Thẩm Diệu An sẽ nuốt lời, nhưng đợi nửa tháng hẵn đều không đến tìm mình, lúc này mới hoàn toàn yên lòng.

Hôm nay, ngoài cửa sổ sắc trời có chút âm trầm, thoát nhìn tựa hồ sắp mưa.

Lúc chạng vạng, cô đang chuẩn bị vào phòng họp dự một cuộc họp, di động đột nhiên vang lên, là điện thoại của Tần Mộng Oanh.

Sau khi nghe xong điện thoại, cô lập tức biến sắc, nhớ Nghiêm Tử Hoa hoãn cuộc họp lại, sau đó nhanh chóng chạy về hạnh hoa thôn.

Tần Mộng Oanh gọi điện thoại tới nói với cô, không thấy Niếp Niếp.

Nửa giờ sau, cô chạy về nhà.

“Sao lại thế này? Niếp Niếp sao đột nhiên không thấy? Có phải chạy tới nơi nào chơi hay không? Hay là như lần trước trốn ở đâu ngủ rồi.....” Hạ Úc Huân đỡ khung cửa, thở hồng hộc hỏi.

Tiểu Bạch sắc mặt ngưng trọng mà ngồi trên sô pha, nhìn thấy mẹ đã trở lại, lập tức mắt hồng hộc nhào tới, mặt lo lắng, nói: “Nơi chị ấy có thể đi con và dì Nguyệt đi tìm hết rồi, cũng chưa tìm được.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 709: Nước Ấm Nấu Kiều Thê (9)

Hạ Úc Huân trầm ngâm, nói: “Sao lại thế này? Chẳng lẽ là học trưởng.....”

Âu Minh Hiên hẳn sẽ không phải chỉ số thông minh dị biến đột nhiên phát hiện sự thật sau đó đem đứa bé mang đi chứ? Không lâu trước đây còn cùng mình mặt dày mày dạn mà thám thính tin tức mà.....

Tần Mộng Oanh như người mất hồn ngồi yên trên sofa, lẩm bẩm nói: “Tiểu Bạch nói Niếp Niếp cố tình đẩy cậu rời đi, sau đó tự mình bỏ đi.....”

“Cái gì?” Hạ Úc Huân khó hiểu.

Tiểu Bạch gật đầu, giải thích nói: “Chiều nay ở lớp thể dục, chị ấy bảo con đi giúp chị ấy mua nước, chờ lúc con mua nước quay về đã phát hiện không thấy chị ấy, sau đó con ép hỏi Tân Tiểu Bảo, Tân Tiểu Bảo nói cậu ta giúp đỡ chị ấy trèo tường ra khỏi trường học, nhưng cậu ta cũng không biết chị ấy rốt cuộc là đi làm gì.....”

“Tại sao lại như vậy.....” Hạ Úc Huân nôn nóng không thôi mà ở phòng khách xoay vòng, nói: “Tiểu nha đầu kia rốt cuộc suy nghĩ cái gì?”

Tần Mộng Oanh tự trách, nói: “Đều do chị, gần đây y quán bận quá, không để ý đến nó...”

“Tiểu Bạch, con có thấy Niếp Niếp gần đây có gì khác thường không? Hoặc là có quen biết người nào không?” Hạ Úc Huân nhanh chóng hỏi.

Tiểu Bạch suy sụp mà lắc đầu, “Không có, chị ấy vẫn như ngày thường, cũng không có quen biết bạn bè nào mới.”

“Thật là kỳ quái.....” Hạ Úc Huân gãi gãi đầu, nói: “Các người có báo công an chưa?”

Tiểu Bạch gật gật đầu, nói: “Đã báo, bắt quá chú cảnh sát tạm thời cũng không có tin tức, nói chúng ta chờ.”

Bên này dù sao cũng chỉ là thôn xóm nhỏ, chung quanh camera đều rất ít, muốn tìm một tiểu nha đầu nói dễ hơn làm.....

Không có biện pháp, Hạ Úc Huân lập tức gọi cho Nghiêm Tử Hoa, bảo anh xem có thể nghĩ ra biện pháp gì hay không, sau đó không yên tâm, lại gọi điện thoại cho Uất Trì Phi.

Vì có thể mau chóng tìm được Niếp Niếp, cô không rảnh lo nhiều như vậy.

Uất Trì Phi sau khi nhận được điện thoại của cô rõ ràng rất kinh ngạc. Tuy rằng Lương Khiêm trước khi đi có nói qua với cô, bảo cô nếu có chuyện gì thì gọi cho hắn, nhưng hắn cho rằng, giữa hai người bọn họ có ăn hết tết, cô tuyệt đối sẽ không gọi điện thoại cho mình.

Cho nên, sau khi nhận được cú điện thoại này, Uất Trì Phi đặc biệt coi trọng, lập tức bảo cô yên tâm, tức khắc liền bắt đầu dùng con đường của hắn hỗ trợ tìm người.

Uất Trì Phi không hổ là từng trên đường hỗn độn.

Chưa đến nửa giờ liền có tiến triển lớn, địa phương có cửa hàng nhỏ vì phòng ngừa trộm cắp liền trang bị cameras trước cửa nhà, chụp được một đoạn ghi hình có Niếp Niếp xuất hiện.

Căn cứ vào đoạn theo dõi này, có thể phán đoán Niếp Niếp xác thật là đi một mình, tiểu nha đầu đơn độc đi xe buýt đường số 6 vào nội thành.

Phạm vi tìm người liền thu nhỏ lại rất nhiều.

Uất Trì Phi căn cứ vào camera xe buýt và camera ven đường, phát hiện cả ngày Niếp Niếp đi đi dừng dừng ở rất nhiều địa phương, có đôi khi còn vòng trở về chỗ cũ, hoàn toàn không rõ ràng tiểu nha đầu kia rốt cuộc là muốn làm gì.....

Ngoài cửa sổ sắc trời càng ngày càng tối, cùng với từng đợt âm âm âm sấm rền, bên ngoài đột nhiên mưa to tầm tã.

Điều này làm cho việc tìm người khó khăn hơn nữa.

Sau đó, Niếp Niếp ở một hẻm nhỏ không có camera lại lần nữa mất tích.

.....

Đảo mắt đã qua ba ngày, vẫn chưa tìm được Niếp Niếp.

Khó giải quyết nhất chính là, trận mưa to liên tiếp này ba ngày vẫn không ngừng, khó có thể tưởng tượng một tiểu nha đầu mới lớn dưới thời tiết ác liệt như vậy, một mình ở bên ngoài sẽ thế nào.

Tần Mộng Oanh hai ngày nay đừng nói ăn cơm, ngay cả một ngụm nước cũng uống không xuống, buổi trưa còn gấp đến độ té xỉu một lần.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 710: Nước Ấm Nấu Kiều Thê (10)

Tiểu Bạch vẫn luôn bởi vì tự trách không có chăm sóc tốt cho Niếp Niếp mà không buồn ăn uống, khuôn mặt nhỏ đều gấp đến độ vàng như nến.

Trong nhà lớn nhỏ đã sắp sửa suy sụp, chuyện công ty lại bận rộn như vậy, Hạ Úc Huân tinh lực lao lực quá độ, cô gắng buộc chính mình ăn cái gì đó mới không ngã xuống.

Tuy rằng tất cả mọi người đều đang hỗ trợ tìm người, bất quá Hạ Úc Huân vẫn một khắc đều ngồi không được, đêm khuya vẫn lái xe trong màn mưa vòng quanh thành phố.

Cô từ nhỏ nhìn tiểu nha đầu kia lớn lên, ở trong lòng cô, Niếp Niếp cũng như con ruột của cô, hiện tại tiểu nha đầu hoạt bát đáng yêu đột nhiên bỏ đi, cô sao có thể không nóng nảy.

Cô vừa lái xe vừa nôn nóng mà nhìn ngoài cửa sổ, chỉ hy vọng..... Kỳ vọng có thể ở một góc nào đó đột nhiên nhìn thấy tiểu nha đầu kia.....

Một đường điện quang hiện lên, theo sau bên tai tiếng sấm sét khiến người ta sợ hãi, Hạ Úc Huân sợ tới mức tay run lên, xe ở đường chạy thành một hình chữ S, thiếu chút nữa đụng phải một cây đại thụ, cũng may đạp thắng kịp thời.

Cô đối với sấm sét vẫn chưa hết sợ hãi, bởi vì sốt ruột tìm người mới tạm thời áp chế, chỉ là lúc này, đã áp lực tới đỉnh điểm rồi.....

Toàn thân cô phát run mà cuộn tròn trên ghế điều khiển, mỗi một đợt tiếng sấm sét vang lên, cô đều sẽ run đến mức càng thêm dữ dội, lúc một đợt tia chớp lại lần nữa ở ngay phía sau cao ốc trước mặt đánh xuống, bầu trời tối đen đột nhiên sang lên, dư quang của cô phát hiện cách đó không xa tựa hồ có hình bóng quen thuộc thấp bé.....

Niếp Niếp?

Cô lập tức mở cửa xe mạo hiểm xông ra ngoài, kết quả, nghiêng ngả lao đảo mà chạy qua mới phát hiện bất quá chỉ là thùng rác.....

Cô quá mệt mỏi, cho nên hoa mắt.....

Lòng đầy hy vọng sau đó kết quả lại là thất vọng, Hạ Úc Huân rốt cuộc nhìn không được suy sụp, bất lực mà ngã ngời trên mặt đất tràn đầy nước mưa lạnh băng, cả người rơi vào trong địa ngục tuyệt vọng, toàn bộ cảm xúc giống như đã thú gào thét vọt về phía cô, xé rách linh hồn cô.....

Sắp bị vực sâu tối tăm nuốt vào là lúc, một đường ánh sáng chói mắt chiếu xạ tới, ngay sau đó, trước mặt đột nhiên xuất hiện một bàn tay to ấm áp mà có lực, một tay đem cô từ trong vực sâu kéo ra ngoài. Dưới trời đêm rét lạnh mưa to tầm tã, trong phút chốc, cô lại giống như quả đào tươi được ánh mặt trời tươi sáng chiếu rọi, hành ý quanh mình rút lui, quanh quần tất cả đều là hơi thở quen thuộc khiến người ta an tâm, giống như ở nhà.....

“Cô gái đáng chết, anh mới rời đi mấy ngày, liền đem bản thân lẫn lộn thành như vậy! Có phải một hai phải để anh đi đến nơi nào đều đem em theo lấy dây chuyền buộc ở bên người mới cam tâm?” Lãnh Tư Thần tức giận đầy người mà gào rống.

Ánh mắt Hạ Úc Huân không có tiêu cự, ngơ ngẩn mà nhìn người đàn ông đem mình ôm vào lòng, lẩm bẩm: “Lãnh.....”

“Em còn biết lạnh?” Lãnh Tư Thần tiếp tục rống.

“Lãnh Tư Thần.....”

“.....” Lãnh Tư Thần nghen nghen, đáp: “Là anh!”

“Anh không phải đang..... Mở hộp.....” Hơn nữa là cuộc họp khép kín.

“Uhm, mới vừa họp xong.” Đền xe chiếu xuống, nhìn thấy toàn thân cô trên dưới ướt như thủy quỳ, thân thể không ngừng phát run, ánh mắt Lãnh Tư Thần tràn đầy âm vụ, cắn răng, cố nén tức giận đem cô kéo đi, nói: “Có gì về rồi lại nói!”

“Không! Không..... Tôi không về!” Hạ Úc Huân kịch liệt giãy giụa.

“Hạ Úc Huân, em rốt cuộc còn muốn nháo tới khi nào? Em cứ như vậy nữa sẽ sinh bệnh!”

“Anh tránh ra! Tôi phải đi tìm Niếp Niếp..... Niếp Niếp vẫn chưa tìm được.....” Hạ Úc Huân đẩy anh ra, tiếp tục chạy về phía trước.

Lãnh Tư Thần mạnh mẽ mà giữ chặt tay cô kéo về, nói: “Em cho rằng em cứ như ruồi bọ không đầu tìm lung tung có thể tìm được người sao?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 711: Vận Khí Nghịch Thiên (1)

Hạ Úc Huân đột nhiên xoay người, mất khống chế mà gào rống: “VẬY anh bảo tôi phải làm sao bây giờ? Ở nhà ngồi chờ sao? Tôi sẽ điên mất..... Tôi sẽ điên mất anh biết không? Hiện tại chị Mộng Oanh đã ngã bệnh..... Tôi cần phải tìm được Niếp Niếp..... Cần phải tìm được.....”

Hạ Úc Huân không ngừng lặp lại “Cần phải tìm được”, hai má đỏ ửng không bình thường, con ngươi sáng đến kinh người, dùng thanh âm đứt quãng cơ hồ có thể nghe được hàm răng phát run mà nói: “Bởi vì đều là tôi làm hại..... Tất cả đều là tôi làm hại..... Mọi người bên cạnh tôi đều là tôi làm hại..... Mẹ tôi đã chết..... Ba cũng đã chết..... Nam Cung tiên sinh thiếu chút nữa đã chết..... Tiểu Bạch sinh ra sức khỏe không tốt..... Hiện tại Niếp Niếp cũng.....”

Lãnh Tư Thần không thể tin nổi mà nhìn chăm chăm khuôn mặt nhỏ tràn đầy hoảng sợ và hoảng loạn của cô, như thế nào cũng không nghĩ tới mấy năm nay cô cư nhiên đều nghĩ như vậy, cư nhiên đem toàn bộ mọi thứ đều quy kết lên người mình, tự mình tra tấn như vậy.....

Anh phần nộ không thôi mà bóp bả vai cô, ép cô nhìn mình, nói: “Câm miệng! Hạ Úc Huân, em tỉnh táo một chút cho anh! Nếu sự thật như em nói, quan hệ giữa chúng ta mới là gần gũi nhất, chúng ta quen biết nhiều năm như vậy, chúng ta đã làm chuyện thân mật nhất, anh là chồng em! Nhưng anh không phải vẫn rất tốt sao!”

Đột nhiên, lại một trận sấm sét bổ xuống dưới, Hạ Úc Huân sợ hãi kêu lên một tiếng bịt tai lại ngồi xồm xuống dưới.

Lãnh Tư Thần đau lòng đến tim đều sắp vỡ thành nhân sỏi cỏ, trực tiếp sỏi bước mà đi qua, một cánh tay tìm được đầu gối cô, đem cô bế ngang lên.

“Thả tôi xuống dưới, tôi tự lái xe trở về!” Hạ Úc Huân giãy giụa.

“Yên ổn một chút cho anh, em cái bộ dáng quý quái thế này còn tự mình lái xe! Chờ lát nữa anh cho người tới lái xe em về!”

Anh tin tưởng cô sẽ tự mình lái xe về mới có quý!

Hạ Úc Huân thấy không lừa được anh, gấp đến độ hai tròng mắt đỏ bừng, thậm chí không tiếc mềm giọng cầu xin anh: “Lãnh Tư Thần tôi cầu xin anh buông tôi ra, tôi thật sự cần phải đi tìm Niếp Niếp.....”

“Niếp Niếp sẽ không có việc gì, Uất Trì đã tìm hiểu qua toàn bộ giao dịch ngầm, sắp tới không có ai tiếp thu được đứa bé cỡ như Niếp Niếp, toàn thành phố và xung quan cũng không có phát hiện thi thể tương tự, không có tin tức, chính là tin tức tốt, bé tám phần là được ai đó có hảo tâm thu lưu.”

Lãnh Tư Thần ngữ khí bình tĩnh khẳng định bình ổn cảm xúc của cô, nhưng, cô vẫn không cách nào hoàn toàn yên tâm được, nói: “Vậy bé vì cái gì không gọi điện thoại cho người nhà đi đón?”

“Có thể là mắc mưa phát sốt vẫn chưa tỉnh.....”

Lãnh Tư Thần nói có sách mách có chứng, Hạ Úc Huân trong khoảng thời gian ngắn không cách nào phản bác anh, bất quá trong lòng lại thật sự an tâm không ít, thanh âm đã có chút dao động, nói: “Thật sự như vậy sao?”

“Thật sự, tin tưởng anh, nói không chừng em trở về tắm rửa một cái uống canh nóng sẽ có tin tức của Niếp Niếp.”

Lãnh Tư Thần cực kỳ mê hoặc mà nói, sau đó thừa dịp cảm xúc cô bình tĩnh trở lại nhanh chóng đem cô nhét vào trong xe, từ phía sau cầm một tấm thảm lớn đem cô vây lấy, sau đó lập tức mở điều hòa.

Thân thể dần có độ ấm, Hạ Úc Huân rốt cuộc thoáng khôi phục lý trí một chút, sau một lát trầm mặc, nhìn Lãnh Tư Thần nghiêng mặt lạnh lùng bên cạnh, chần chờ hỏi: “Lãnh Tư Thần, anh soa lại trở về? Mưa lớn như vậy, chuyến bay không phải hoãn sao?”

“Hoãn. Ngồi máy bay tư nhân trở về.” Lãnh Tư Thần vừa lái xe vừa trả lời.

“Anh bí mật về? Anh không muốn sống nữa?”

“Anh mạng tốt. Cho nên, em nếu không đành lòng gây tai họa cho người khác, có thể cứ việc tới khắc anh.” Lãnh Tư Thần mặt không cảm xúc nói.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 712: Vận Khí Nghịch Thiên (2)

Cùng lúc đó, Âu Trạch.

Phòng ngủ.

Nằm giữa giường lớn là một cô bé sắc mặt tái nhợt.

Trên mép giường, một người đàn ông mặc áo gió đen, thoát nhìn phong trần mệt mỏi đang ở đối diện ánh đèn nhìn nhiệt kế cầm trong tay.

Giữa phòng, Âu Minh Hiên không ngừng đi qua đi lại, trên khuôn mặt tuấn tú tràn đầy khẩn trương, nôn nóng không thôi mà dò hỏi: “Quân Trạch Dã, rốt cuộc thế nào a?”

Nhìn anh vẻ mặt lo lắng, Quân Trạch Dã vừa đem ống nghe bệnh và nhiệt kế thu lại, vừa chế nhạo nói: “Cậu xác định tiểu nha đầu này không phải con riêng của cậu sao?”

“Quân Trạch Dã! Cậu đủ rồi a! Đã nói tôi không quen biết cô bé! Ba ngày trước vào buổi tối tôi lái xe nhìn thấy cô bé một mình dưới trời mưa to ngất đi mới đem cô bé mang theo trở về!” Âu Minh Hiên bùm bùm giải thích.

“Tôi chưa bao giờ biết cậu cư nhiên còn truyền thống đạo đức tốt lấy việc giúp người khác làm niềm vui.” Quân Trạch Dã nhún nhún vai.

“Tôi nói..... Hỏi cậu đã nửa ngày, cậu có thể nói trọng điểm hay không?” Âu Minh Hiên đỡ trán thúc giục.

“Yên tâm yên tâm, tiểu nha đầu đã hạ sốt!” Quân Trạch Dĩ cuối cùng hảo tâm mà mở miệng, nói xong mặt liền đen, nhịn không được phỉ nhổ nói: “Âu Minh Hiên, tôi thật sự phục cậu rồi! Cậu một ngày trăm cuộc điện thoại đem tôi từ Italy kêu trở về, tôi còn tưởng rằng cậu bệnh sắp chết, kết quả chỉ là cảm mạo phát sốt nho nhỏ mà thôi, hơn nữa đối phương vẫn là một người xa lạ cậu không quen biết!

Đây nếu đổi là người khác cũng sẽ không tin a! Tôi đoán cô bé là con riêng của cậu thì sao? Hợp tình hợp lý không phải sao? Nói nữa..... Nhìn kỹ xem, mặt mũi tiểu nha đầu này thật sự là có chút giống.....”

“Mẹ..... Mẹ.....”

Cô bé trên giường mày nhíu chặt, thần trí không rõ mà nói mớ, khuôn mặt nhỏ tràn đầy ủy khuất, nhìn đến mức khiến Âu Minh Hiên không hiểu từng đợt đau lòng.

Lạc Lạc của anh nếu tìm được, hăn cũng lớn cỡ như vậy.....

Nói thật, anh cũng không biết mình đang êm đẹp vì cái gì phải cứu một đứa bé, không chỉ có cứu, còn trực tiếp nhặt về trong nhà.....A, đại khái anh là thật sự nhớ con gái điên rồi.....

Con riêng..... Bé nếu thật sự là con gái riêng của mình thì tốt rồi.....

Thấy vẻ mặt Âu Minh Hiên không đúng, Quân Trạch Dĩ trấn an mà vỗ vỗ bờ vai anh, nói: “Chỉ đùa một chút mà thôi, sẽ không thực sự tức giận chứ? Tiểu nha đầu này đáng yêu như vậy, nhìn thế nào cũng không giống như cậu có thể sinh ra được!”

Âu Minh Hiên mặt lập tức đen đi, nói: “Cậu không tổn hại tôi một lần sẽ chết có phải hay không?”

Giây tiếp theo, Quân Trạch Dĩ đột nhiên thu hồi vẻ mặt vui đùa, nói: “Nói nữa, có tin tức của Mộng Oanh chứ?”

“Không có! Cậu sao lại cái hay không nói, nói cái dở!” Sắc mặt Âu Minh Hiên càng khó nhìn.

“Tự làm bậy, không thể sống!” Quân Trạch Dĩ cười nhạt một tiếng.

“.....” Âu Minh Hiên đã sắp bị hấn đả kích thành thói quen.

“Âu Minh Hiên, Quân Trạch Dĩ tôi đời này chuyện áy náy nhất chính là để Mộng Oanh quen biết tên khốn như cậu!”

Quân Trạch Dĩ trước khi rời khỏi biệt thự ném lại một câu như vậy.

Kỳ thật, cho tới bây giờ anh vẫn không rõ, khi đó trong viện tuần nam tài tử vô số, cô gái thanh nhã như hoa lài xuất trần sao lại coi trọng cái tên đào hoa công tử như Âu Minh Hiên chứ.

Mấy tháng sau, Âu Minh Hiên tên khốn này hết bệnh, Mộng Oanh lại mất đi hạnh phúc cả đời.

Sớm biết sẽ có ngày hôm nay, hấn tình nguyện để cái tên bạn xấu này tự sinh tự diệt, cũng sẽ không nhờ Mộng Oanh giúp anh.....

Chỉ là, hiện tại nói cái gì đều muộn rồi.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 713: Vận Khí Nghịch Thiên (3)

Đối với Quân Trạch Dã không chút khách khí mà mắng, Âu Minh Hiên phá lệ không có bất cứ phản bác gì, bởi vì, hăn mắng không sai.

Năm đó sau khi chia tay với Tần Mộng Oanh, không có cô, một ngày của anh vẫn cứ vận hành như thường lệ, anh vẫn có thể du hí nhân gian, vẫn tiêu sái mà tồn tại.....

Nhưng, vẫn sống đến càng ngày càng trống rỗng, càng ngày càng không thú vị.

Lạc thú duy nhất ngoài không thú vị chính là cả ngày đã kích tiểu học muội vì yêu mà phấn đấu.

Trên thực tế, anh vẫn luôn không muốn thừa nhận, trong lòng anh thực sự rất hâm mộ Hạ Úc Huân.

Bởi vì cô luôn lạc quan hướng về phía trước, nhiệt tình mê mẩn, mỗi một ngày đều có thể bảo trì tinh lực dư thừa, hơn nữa hiểu rõ mục tiêu cuộc sống của mình.

Tuy rằng mục tiêu này khiến anh vô cùng khinh bỉ.

Cô tựa như một ánh mặt trời sức sống bắn ra bốn phía chiếu rọi anh, nhiệt tình của cô cảm nhiễm, khiến anh cảm thấy cuộc sống có một chút độ

ấm, đến cuối cùng, anh thậm chí không thỏa mãn tại đây, bắt đầu muốn độc chiếm ấm áp của cô, cho dù mọi thứ này vốn dĩ không thuộc về anh.

Anh cần có một người tới bổ khuyết trống rỗng trong nội tâm, cần một sự kiện tới kích thích ý chí chiến đấu của anh, cuộc sống mới có thể sẽ không không thú vị như vậy nữa.....

Nhưng mà, mỗi lần bừa bãi, chỉ đổi lấy mỗi lần hại người hại mình.

Lúc một mình an tĩnh lại, trong đầu hiện lên một bóng dáng đen trắng đậm nhạt.

Quen biết Tần Mộng Oanh tới nay, cô gái kia giống như không khí, cô thời thời khắc khắc đều ở bên cạnh anh, trong mắt anh lại vĩnh viễn không có sự tồn tại của cô.

Thẳng đến khi cô hoàn toàn biến mất, anh mới phát hiện cô quan trọng.

Ngày thường, anh không cảm giác được ý nghĩa của không khí, nhưng một khi mất đi, mới có thể hiểu rõ, không có không khí căn bản không cách nào tồn tại.

Bởi vì chán ghét cảm giác bị trói buộc, anh không chịu thừa nhận một cô gái có thể trói chặt tim anh, càng nhẫn tâm phủ quyết lực ảnh hưởng của cô với mình.

Mỗi ngày cứ như vậy qua đi, thời gian xác thật mỗi một lần làm tê liệt thân kinh của anh.

Thẳng đến hai năm sau, vào tiệc sinh nhật mẹ, cô chỉ nhẹ nhàng nhợt nhạt cười, lại như thiên quân vạn mã trong phút chốc công phá cửa thành của anh, luân hãm lãnh địa của anh.

Bỗng nhiên phát hiện, cô gái cho rằng chỉ là khách qua đường này, chính mình thế nhưng chưa bao giờ quên được.

Chỉ là, năm tháng vô tình, cô thế nhưng sớm đã yêu người khác, cho người đàn ông kia mọi thứ tốt đẹp, hơn nữa cam tâm tình nguyện không cần danh phận vì hãh mà sinh hạ một đứa bé gái đáng yêu.

Nhìn đứa bé đáng yêu, trong lòng tràn anh tất cả đều là chua xót.

“Tần Mộng Oanh, tôi yêu một cô gái.” Anh nói.

Đã từng, anh nói với cô, mình vĩnh viễn sẽ không yêu bất cứ ai, nhưng, lại vào hai năm sau đột nhiên chính miệng báo cho cô biết, anh yêu một cô gái, rất yêu cô ấy, hơn nữa còn nhờ cô hỗ trợ cứu cô ấy.

Trong đó không phải không có yếu tố cố ý giận dỗi, chỉ tiếc, kết quả cuối cùng chỉ thể hiện ra anh quá buồn cười, bởi vì, cô căn bản không để bụng.

Trên thực tế, sau đó, bất luận anh như thế nào biểu hiện ra tình yêu với Hạ Úc Huân, cô vẫn luôn một bộ thờ ơ, đừng nói cái gì buồn cười ghen ghét.

A, cô thậm chí còn có thể đem cô ấy xem như chị em ruột tận tâm tận lực chăm sóc.

Hai năm trước anh từng nói, bọn họ ai cũng không cần yêu đối phương, đây chỉ là một trò chơi.

Kết quả là, người phạm quy thế nhưng lại chính là anh.

Cô chưa bao giờ từng yêu, mà anh lại bất tri bất giác hãm sâu vào.

Nhưng, nếu thật sự không yêu, sao lại mạo hiểm sinh mệnh nguy hiểm cũng muốn sinh hạ Lạc Lạc, đem bé xem như bản thân mà dốc toàn lực yêu thương quý trọng?

5 năm trước, thẳng đến sau khi cô biến mất, anh đã sớm lén thu thập tóc Lạc Lạc nhưng vẫn luôn không hành động cần đi bệnh viện làm xét nghiệm ADN.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 714: Vận Khí Nghịch Thiên (4)

Cho tới nay, bởi vì cô lạnh nhạt đậm nhiên, anh tin chắc cô thật sự không yêu mình, cho nên chưa bao giờ hoài nghi thân phận Lạc Lạc, cũng không dám hoài nghi thân phận Lạc Lạc.

Để tránh lại là một hồi buồn cười tự mình đa tình.

Nhưng mà, càng buồn cười chính là, vì chút mặt mũi này, anh và cô cứ như vậy bỏ lỡ cả đời.

Thẳng đến khi..... Một tờ giấy xét nghiệm ADN hoàn toàn điên đảo nhận thức anh.....

Anh mừng rỡ như điên, có cái gì hạnh phúc hơn so với việc phát hiện người mình yêu thương cũng yêu mình sâu đậm, nhưng, lại có cái gì đả thương người hơn hai chữ “Bỏ qua”.

Vì cái gì, cố tình lúc anh sắp biết rõ ràng một chút chuyện, tự tiện biến mất trong sinh mệnh anh.....

Tựa như trước đó Lãnh Tư Thần nói, có vài thứ, có thể dễ dàng phá hủy, mà khi ta muốn vãn hồi, lại cần phải trả giá đắt gấp trăm lần thậm chí hơn một ngàn lần, mà đây, đều là tự tìm!

Đúng a, tự tìm.....

Khi đó tuổi trẻ khinh cuồng, anh quen lưu luyến bụi hoa, chưa bao giờ tin cái gì không có người thì không thể, cái gì nếu nước ba ngàn sông chỉ lấy một gáo, cho nên, năm đó anh vẫn không hiểu chấp niệm của Hạ Úc Huân.

Thậm chí khi đó cảm tình với Hạ Úc Huân, cũng là vì tranh cường hào thắng mà không cam lòng bại bởi Lãnh Tư Thần.

Thắng đến bản thân tự mình trải qua, một khắc tâm như nước lạnh kia, mất hết can đảm khiến anh hiểu rõ, có vài người thật sự ai đều thay thế không được.

Người ta nói phụ nữ là một trường học, Tần Mộng Oanh kia nhất định là cấp bậc Harvard, hóa hủ bại vì thần kỳ.

Mộng Oanh, trở về đi! Anh sẽ cho em một ông xã hoàn mỹ nhất trên thế gian này, cho Lạc Lạc một người ba hoàn mỹ nhất.....

Chỉ tiếc, anh thay đổi như thế nào, cô lại nhìn không tới.....

Nghĩ vậy, trái tim đau đến cơ hồ muốn nổ tung!

Âu Minh Hiên một quyền nện ở trên tường, cô gái đáng chết.....

“Ba ba ——”

Đang đắm chìm trong hồi ức quá khứ Âu Minh Hiên bởi vì một tiếng “Ba ba” giòn giã bỗng nhiên phục hồi tinh thần lại, quay đầu nhìn lại trên giường.

Lúc này, cô bé trên giường không biết đã tỉnh lại từ khi nào.

Tiểu nha đầu xoa xoa đôi mắt nhập nhèm buồn ngủ, sau khi nhìn rõ anh, đôi mắt to trở nên vô cùng sáng ngời, đầy kinh hỉ, ngay sau đó lăn long lóc bò xuống giường, đặng đặng đặng chân trần chạy về phía anh.....

Trên người cô bé mặc một bộ áo ngủ bông hồng nhạt anh vội vàng nhờ bảo mẫu mua về thay cho bé, mái tóc đen dài rơi vãi sau lưng, cứ như vậy, giống như tinh linh giang hai tay ngã vào lòng anh.....

Âu Minh Hiên cảm thụ được thân thể nhỏ bé ấm áp trong lòng ngực, hoảng hốt mà gọi một tiếng: “Lạc Lạc.....”

Sao có thể?

“Bạn nhỏ, con..... Con tên là gì?” Thanh âm Âu Minh Hiên có chút khô khốc, chính mình đều không ý thức được lúc mình nói chuyện ngữ khí có bao nhiêu ôn nhu, bao nhiêu khẩn trương.

Giống như sợ bé là bọt biển, vừa chạm liền tan biến đi.....

“Con tên Niếp Niếp.” Thanh âm khàn khàn mà ngọt ngào mềm mại ở bên tai vang lên.

“Niếp Niếp.....” Tim Âu Minh Hiên bỗng nhiên mất mát một chút.

Anh cảm thấy tên này tựa hồ có chút quen tai, nhưng tên Niếp Niếp quá thường thấy, anh cũng không nghĩ nhiều.

“Vậy con quen biết chú sao? Vì cái gì lại gọi chú là ba?” Âu Minh Hiên tiếp tục hỏi.

Niếp Niếp nhìn Âu Minh Hiên, vươn tay nhỏ sờ sờ, chớp đôi mắt nói: “Niếp Niếp chưa từng gặp ba ba, mẹ nói lúc còn rất nhỏ con đã từng gặp ba ba, nhưng sau đó ba ba lại đến một nơi rất xa, không biết khi nào mới có thể trở về.....

Chị hàng xóm nói..... Nói Niếp Niếp là từ cục đá nhảy ra, không có ba.....

Nhưng, lúc con nằm mơ có mơ thấy ba, ngay cả khuôn mặt ba đều giống chú! Chú có phải là ba ba của con không?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 715: Vận Khí Nghịch Thiên (5)

Âu Minh Hiên đối với bé mà nói, là ký ức lúc bé hai tuổi, qua 5 năm, đã sớm quên mất, chỉ là, có thể nơi sâu thẳm trong ký ức, bóng dáng của anh vẫn khắc vào trong lòng.

“Thực xin lỗi, chú không phải.” Âu Minh Hiên có chút không đành lòng mà trả lời.

Nếu có thể, anh thật sự hy vọng đứa bé đáng yêu này chính là Lạc Lạc.

Hơn nữa, nghe bé miêu tả, thật sự có chút có thể là Lạc Lạc, nhưng, anh chung quy không dám nghĩ, không dám ôm loại kỳ vọng xa xỉ này.....

Ở trên đường tùy tiện nhặt về một đứa bé cư nhiên sẽ là con gái của mình?

Có thể sao?

Trừ phi thế giới này điên rồi.

Anh hoàn toàn không thể tin được, thậm chí nghĩ cũng không dám nghĩ mình có thể có vận khí như vậy!

Trên khuôn mặt nhỏ của cô bé sau khi nghe vậy lập tức suy sụp xuống.

Tiểu Bạch tìm được Tương Nhu là ba của cậu, nhưng bé lại không tìm được ba mình.

Ba Tiểu Bạch không chỉ đưa cậu đến trường học báo danh, mua cho cậu một túi đồ ăn vặt lớn như vậy, mỗi buổi tối đều kể chuyện xưa cho cậu nghe.....

Tiểu nha đầu tuy rằng chịu đựng không biểu hiện ra ngoài, kỳ thật trong lòng hâm mộ đã không nhịn được, rất nhiều lần buổi tối lén trốn ở trong chăn khóc, cảm thấy mình thực vô dụng.

Bé biết Tiểu Bạch gạt mọi người bí mật tiến hành kế hoạch, ngày đó bé thậm chí muốn đi theo cậu, nhưng Tiểu Bạch quá xấu rồi, cư nhiên nửa đường trái quẹo phải quẹo, đi đến một nửa bé liền mất dấu, đành phải hậm hực mà về nhà.

Hừ, Hạ Tiểu Bạch, có gì đặc biệt hơn người, bé cũng sẽ tìm được ba mình.

Khác với Tiểu Bạch có tổ chức có kế hoạch, đầu óc bé liền xúc động mà lên đường đi tìm ba, đến khi lạc đường, lại gặp bão, được Âu Minh Hiên ngẫu nhiên nhặt được mang trở về.....

Âu Minh Hiên lúc ấy vốn muốn trực tiếp đem tiểu nha đầu giao cho cảnh sát xử lý, nhưng lúc ấy tay nhỏ của bé vẫn luôn nắm chặt vạt áo của anh, trong miệng từng tiếng gọi ba ba, tim anh lập tức liền mềm nhũn, như thế nào cũng không thể nhẫn tâm được, cũng không yên tâm đem bé vào cục cảnh sát.

“Vậy..... Chú làm ba ba của con được không? Mẹ con rất xinh đẹp nha!” Niếp Niếp ý tưởng đột phát, cảm thấy chủ ý này của mình thật sự là rất tuyệt.

Nghe tiểu nha đầu đồng ngôn đồng ngữ, Âu Minh Hiên khẽ cười một tiếng: “Đây chỉ sợ là không được, chú đã có người yêu thích.”

Bé bám riết không tha nói: “Nhưng... Tình cảm có thể bồi dưỡng a! Mẹ con là người phụ nữ đẹp nhất trên đời này, ôn nhu nhất, chú nhất định sẽ thích mẹ con!”

Tình cảm có thể bồi dưỡng.....

Tiểu nha đầu này tuổi không lớn, lời nói lại một tập hợp từ.

“Được, hiện tại chuyện quan trọng nhất không phải cho dặt dây tơ hồng của mẹ con, mà là báo bình an với mẹ con, con mất tích lâu như vậy, mẹ con nhất định lo lắng suy sụp rồi.” Âu Minh Hiên nói.

Bé nghe vậy lập tức khẩn trương mà dấn vào lòng ngực anh, mắt to ngập nước nhìn anh, nói: “Ba ba, chú muốn đuổi bé đi rồi sao?”

Thật vất vả mới tìm được người mà bé cảm nhận là ba, bé sẽ không dễ dàng từ bỏ như vậy.

Nhưng, chuyện này Âu Minh Hiên lại không có dễ mà thỏa hiệp, cuối cùng vẫn phải gọi vào số di động của mẹ bé.

“Alo, xin chào.”

“Xin chào..... Ai vậy.....”

Đầu bên kia di động là thanh âm yếu ớt, khàn khàn đến không thành bộ dáng gì, Âu Minh Hiên nhíu mày lại, từ thanh âm điện thoại liền biết mẹ đứa nhỏ này khẳng định vô cùng lo lắng, vì thế vội vàng đi thẳng vào vấn đề nói: “Xin hỏi ngài là mẹ của bạn nhỏ Niếp Niếp sao? Bé hiện tại đang ở chỗ tôi.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 716: Vận Khí Nghịch Thiên (6)

“Anh muốn bao nhiêu tiền? Muốn bao nhiêu tôi đều có thể cho anh! Ta có thể đi xoay sở! Cầu xin anh đừng thương tổn bé! Cầu xin anh.....”

“Ách.....” Nghe thanh âm người phụ nữ nghẹn ngào dồn dập, Âu Minh Hiên ngẩn người, anh cư nhiên bị người ta cho là bọn bắt cóc.

“Khụ, nữ sĩ ngài hiểu lầm, tôi không phải bọn bắt cóc, tôi là ngoài ý muốn ở trên đường nhìn thấy bé hôn mê, liền đem bé về nhà, thẳng đến vừa rồi mới hạ sốt tỉnh lại, hỏi ra cách liên lạc với ngài, tôi liền.....”

“Tiên sinh, cảm ơn! Cảm ơn ngài! Thật sự cảm ơn! Địa chỉ của ngài ở đâu? Tôi đến ngay lập tức!” Cô gái vội vàng nói.

Âu Minh Hiên vì thế báo cho cô một chuỗi địa chỉ, đồng thời có chút trách cứ mà nhìn tiểu nha đầu đang cẩn thận nghe lén điện thoại bên tai mình.

“Mẹ, mẹ đừng lo lắng, con không có việc gì!” Tiểu nha đầu tuy rằng đặc biệt sợ mẹ sẽ trách cứ mình, nhưng nghe thanh âm khàn khàn tiều tụy của mẹ vẫn nhìn không được tăng thêm can đảm nói một câu.

“Được được..... Mẹ lập tức liền tới đón con về nhà.....” Người phụ nữ nghẹn ngào cúp điện thoại.

“Mẹ con bị con dọa sợ không nhẹ!” Âu Minh Hiên nhú mày.

Tiểu nha đầu gục đầu xuống, mặt đầy tự trách, nói: “Làm sao bây giờ..... Đều do con..... Con là đầu óc heo.....”

“Phốc.....” Âu Minh Hiên bật cười, đáp: “Đâu có ai nói mình như vậy! Con chỉ là làm việc quá xúc động, về sau ngàn vạn lần đừng như vậy! Bất quá, ba con cũng quá khổ nạn, vì cái gì nhiều năm như vậy đều không trở về nhà thăm?”

“Không được mắng ba con!” Bé lập tức không vui ngẩng khuôn mặt nhỏ lên khỏi sàn nhà.

“Ách, thôi được!” Tiểu nha đầu này thật là quá ấm áp, như vậy còn bảo vệ ba bé, Lạc Lạc của anh nếu có thể như vậy, anh chết cũng đều nhắm mắt.

“Con cũng không biết ba ba vì cái gì không trở về nhà..... Người bên ngoài đều đồn nói con và mẹ con bị vứt bỏ..... Nhưng..... Nhưng con vẫn không tin..... Con cảm thấy ba con hẳn là người tốt.....” Tiểu nha đầu thực cố chấp mà nói.

Âu Minh Hiên vẫn luôn kiên nhẫn nghe tiểu nha đầu lải nhải, qua không bao lâu, tiếng chuông cửa đột nhiên vang lên.

Hẳn là mẹ tiểu nha đầu tới.

Chuông cửa chỉ có một tiếng, sau đó là lẳng lặng chờ đợi.

Cho dù dưới tình huống nôn nóng này vẫn không dồn dập mà ấn chuông cửa, có thể thấy được tổ chất và tu dưỡng của người tới khẳng định không tồi.

“Con cũng phải đi con cũng phải đi!” Tiểu nha đầu vội vàng theo lên, nhưng, thân thể quá yếu ớt, đi vài bước thiếu chút nữa ngã.

Âu Minh Hiên đành phải đem bé ôm lên, sau đó đi ra phòng khách mở cửa.

Vừa nghĩ trong miệng tiểu nha đầu này mẹ là người phụ nữ ôn nhu xinh đẹp nhất thế giới này rồi cuộc là ai, vừa kéo cửa ra.....

Giây tiếp theo, Âu Minh Hiên cả người đều ngẩn ra tại chỗ.

“Xin chào, xin hỏi Niếp Niếp.....”

Lời còn chưa dứt, người phụ nữ cũng ngậy người.

Âu Minh Hiên gắt gao nhìn chăm chăm người ngoài cửa, vẻ mặt từ cứng đờ đại ra dần dần trở nên tà tứ điên cuồng, theo sau, khóe miệng nhếch lên, như dã thú bắt được con mồi, thanh âm cơ hồ đều mang theo mùi máu tươi, nói: “Tần, mộng, oanh.....”

Khoảnh khắc thấy rõ người đàn ông trước mắt, phản ứng đầu tiên của Tần Mộng Oanh là xoay người muốn đi.

Nhưng, vẫn chưa kịp cất bước, thanh âm Âu Minh Hiên như ác ma mới từ trong địa ngục bò ra ở phía sau sâu kín xoay quanh: “Đi đi, có dũng khí cứ đi đi! Đừng quên, Lạc Lạc ở trong tay anh!”

Giờ này khắc này, Tần Mộng Oanh là mặt mộc, không có hoá trang, cứ như vậy không hề che lấp mà đứng trước mặt Âu Minh Hiên.

Bởi vì quá lo lắng cho Lạc Lạc, tới quá gấp, cô nào đâu còn nghĩ tới điểm này, ngay cả giày cũng chưa đổi, trực tiếp mang dép lê chạy tới.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 717: Vận Khí Nghịch Thiên (7)

Không nghĩ tới, cô tự cho mình là thông minh, lại chung quy vẫn chơi không qua được ông trời.

Không nghĩ tới, sẽ lấy một phương thức đột ngột không kịp phòng ngừa như vậy mà gặp lại người đàn ông này.

Không nghĩ tới, người cứu Niếp Niếp cư nhiên là Âu Minh Hiên!

Nhìn vẻ mặt đáng sợ của Âu Minh Hiên, chỉ sợ so với bọn bắt cóc cũng không khác bao nhiêu.....

“Vào đi!”

Âu Minh Hiên ôm bé trong lòng, không nhanh không chậm mà đi thẳng vào trong phòng, anh cũng không tin cô không theo vào.

Âu Minh Hiên lúc này nhìn như bình tĩnh, kỳ thật nội tâm đã sóng cuộn gần như Na Tra đại náo biển, quả thực muốn như Mã Cảnh Đào vọt vào mưa to rít gào một phen.....

Tần Mộng Oanh cắn môi trắng bệch đi vào, trong lòng hỗn loạn chưa từng có.

“Mẹ.....” Niếp Niếp cảm giác được không khí không thích hợp, còn có sự bất an của mẹ, xoay qua dựa vào bả vai Âu Minh Hiên, giang hai tay muốn cô ôm.

“Niếp Niếp!” Tần Mộng Oanh muốn ôm bé, Âu Minh Hiên lại không cho.

“Anh.....” Tần Mộng Oanh lập tức mắt đẹp nén giận mà nhìn về phía người đàn ông ôm con gái cô không buông.

“Anh như thế nào? Em bá chiếm con gái anh bảy năm, hiện tại có phải nên trả lại cho anh hay không!” Âu Minh Hiên ngồi trên sofa, ham muốn chiếm hữu mười phần mà ôm bé.

Tần Mộng Oanh nghe vậy sắc mặt đột biến, anh quả nhiên đã biết Niếp Niếp là con gái anh.....

“Như thế nào, em hẳn không phải còn muốn phủ nhận như năm đó chứ?”

Âu Minh Hiên vừa nói vừa lập tức đi vào thư phòng, đem báo cáo giám định AND mỗi lần xem mỗi lần khiến anh đau lòng kia ném tới trước mặt cô.

Tần Mộng Oanh gắt gao nắm chặt tờ báo cáo, tất cả bình tĩnh đều hóa thành hư vô, thanh âm run rẩy hỏi: “Anh muốn cùng tôi cướp con gái sao?” Bộ dáng phòng bị của cô khiến anh rất khó chịu, Âu Minh Hiên gằn từng chữ một mà kể lể: “Lạc Lạc cũng là con gái anh!”

Lúc này, tiểu nha đầu trong lòng ngực hồ nghi mà cắn một câu: “Lạc Lạc là ai?”

“Lạc Lạc chính là con!” Âu Minh Hiên lúc đối mặt với con gái lập tức biến sắc, trong nháy mắt ấm áp như mùa xuân.

Tần Mộng Oanh cười lạnh một tiếng, nói: “Con gái anh? Anh dựa vào cái gì muốn cướp con với tôi! Ngoại trừ một con tinh trùng, những năm gần đây anh cái gì đều không cho bé, bé cũng không chút nào ảnh hưởng đến cuộc sống của anh, anh có thể tiếp tục xem như nó không tồn tại.”

Âu Minh Hiên thiếu chút nữa cắn một ngụm răng bạc.

Người phụ nữ này, 5 năm không gặp cư nhiên tài ăn nói phát triển!

Bất quá cũng khó trách, lần này đề cập đến con gái, e là thật sự đem cô bức nóng nảy.

“Vậy có thể tất cả đều trách anh sao? Đó là bởi vì em trước nay đều không cho anh cơ hội!” Âu Minh Hiên giương giọng lên án.

“Ba ba nói rất có đạo lý.....” Tiểu nha đầu lẩm bẩm, sau khi tiếp xúc với ánh mắt của Tần Mộng Oanh, nhanh chóng sợ hãi mà ngậm miệng.

“Em làm con gái tôi sợ làm cái gì?” Âu Minh Hiên bất mãn mà nói một câu, ngay sau đó thô giọng chất vấn nói: “Người phụ nữ đáng chết, mấy năm nay em rốt cuộc trốn đi nơi nào? Anh chạy đến hạnh hoa thôn nhiều lần như vậy cũng chỉ thấy một người phụ nữ tên Hoa Thủy Nguyệt, chẳng lẽ em không cùng Úc Huân ở bên nhau?”

Nghe Âu Minh Hiên chất vấn, Tần Mộng Oanh giật mình, lập tức hiểu được anh vẫn chưa nhận ra mình là hoa thủy nguyệt.

Cũng đúng, cô bây giờ, anh tất nhiên không có khả năng nghĩ đến hoa thủy nguyệt rồi.....

Không kịp để Tần Mộng Oanh nói chuyện, tiểu nha đầu đã mở miệng nói: “Ba ba thật ngốc nghếch! Hoa thủy nguyệt chính là mẹ con nha!”

Lúc này bé đầu nhỏ quay tới quay lui, ai nói thì nhìn về phía người đó, nghe được có chút mơ mơ màng màng, vì cái gì mẹ nói ba ba muốn cướp bé chứ?

“Sao có thể?” Âu Minh Hiên hoàn toàn tròn tròn mắt.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 718: Vận Khí Nghịch Thiên (8)

Tần Mộng Oanh ho nhẹ một tiếng: “Tôi hôm nay..... Không có hoá trang.”

Hiện tại dưới loại tình huống này, cô tất nhiên là không có cách nào tiếp tục giấu nữa.

“Em..... Em chính là.....” Hai bóng người dần dần chồng lên nhau, Âu Minh Hiên có loại cảm giác bị sét đánh.

Sau đó anh lại nhìn về phía Niếp Niếp trong lòng ngực, nói: “Khó trách anh cảm thấy tên Niếp Niếp này quen tai, Hoa Niếp Niếp là con? Nhưng, hai tháng trước con hình như không phải như vậy..... Hình như tròn hơn một chút.....”

Anh vì xác định Niếp Niếp rốt cuộc có phải Lạc Lạc hay không còn cố ý đi nhìn bé một lần, lúc ấy tiểu nha đầu tuyệt đối không phải như vậy, căn bản nhìn không thấy giống mình.

“Ba ba đáng ghét! Nghỉ hè con đi học khiêu vũ a! Cho nên gầy đi rất nhiều.....”

Thì ra là thế.....

Âu Minh Hiên rốt cuộc hoàn toàn hiểu rõ!

Mẹ kiếp! Này nhất xuất lại nhất xuất, quả thực khó bề phân biệt, ông trời là muốn đùa chết anh sao?

Nhưng, liền hướng về phía anh ba ngày trước một cơn mưa to trực tiếp đem con gái trở lại bên cạnh anh, anh quyết định không so đo mọi thứ trước đó.....

Anh rốt cuộc hiểu rõ, hai cô gái xấu xí của hạnh hoa thôn không phải tẩy trang rất xấu, mà là sau hoá trang rất xấu.

Khó trách cảm thấy cảm giác hoa thủy nguyệt cho mình rất quen thuộc, rất thoải mái.....

Ngay từ đầu anh còn có chút hoài nghi thẩm mỹ của mình gần đây có phải dị dạng hay không, lại không nghĩ rằng chân tướng cư nhiên là như thế này.....

Vì trốn anh, cô thật đúng là “Dụng tâm lương khổ”!

May mắn ông trời có mắt, không thể tin nổi trên đường tùy tiện nhặt về một đứa bé cư nhiên thật sự là con gái của cô.

“Tần Mộng Oanh! Chơi người rất vui có phải hay không? Vì cái gì không nói một tiếng liền mất tích? Vì cái gì trốn tránh anh?”

Tưởng tượng đến cô gái xấu xí hoa thủy nguyệt kia cư nhiên chính là Tần Mộng Oanh, mà anh còn ngây ngốc ở kia hỏi cô có gặp qua Tần Mộng Oanh hay không, anh liền giận sôi máu.

Tần Mộng Oanh lúc này thần sắc đã khôi phục vẻ đạm nhiên, nghe nói như thế đuôi lông mày nhiễm vài phần châm chọc, đáp: “Thứ nhất, tôi nghĩ anh hiểu lầm, tôi không phải mất tích, chỉ là đi qua cuộc sống tôi đã từng. Huống hồ, tôi đi đâu, tựa hồ không cần thông báo với anh.”

Còn có một câu, Tần Mộng Oanh không có nói.

Đối với một người chưa bao giờ để ý người khác mà nói, cô rời đi chỉ là biến mất mà không phải mất tích.

“.....” Âu Minh Hiên bị nghẹn đến á khẩu không trả lời được.

“Thứ hai, tôi cũng không phải muốn trốn anh, tôi nguyện trang bản thân chỉ là không muốn một vài người quấy rầy đến cuộc sống của Úc Huân mà thôi.”

Cô nói năng rất có khí phách, không chút nào ướm át bắn thiu, từng lời từng chữ quyết tuyệt như lưỡi dao, từng đao tinh chuẩn mà cắm vào tim anh.

Âu Minh Hiên cúi đầu, thấp thấp mà cười một tiếng: “A, thì ra em làm tất cả mọi chuyện đều không liên quan đến anh, lại nói tiếp, thật ra là anh tự mình đa tình?”

Nói xong đột nhiên tức giận: “Tần, mộng, oanh! Em rốt cuộc có tim hay không? Anh hết như người điên tìm em 5 năm, suốt 5 năm! Cuối cùng em cho anh một câu, mọi thứ của em, không liên quan gì tới anh? Một khi đã như vậy, em vì cái gì phải sinh con gái của anh! Em nói thật đi!”

“Mẹ, Niếp Niếp muốn mẹ ôm, ba ba thật hung dữ.....” Trong lòng ngực, Niếp Niếp có chút kinh hoàng mà giãy giụa.

Âu Minh Hiên thấy dọa sợ con gái, vội vàng đè nén lệ khí trên người xuống, ôn nhu nói: “Lạc Lạc, chú là ba con! Ba ba ôm con không được sao?”

“Con tên Niếp Niếp, không phải Lạc Lạc..... Niếp Niếp muốn mẹ.....”

Nhận thấy được trên mặt Âu Minh Hiên khắc sâu đau thương, tiểu nha đầu lập tức mềm lòng bỏ thêm một câu: “Cũng muốn ba ba...”

Âu Minh Hiên nhìn về phía người phụ nữ đối diện sắc mặt tái nhợt, trịnh trọng tuyên cáo: “Tùy em nói như thế nào! Mọi thứ quá khứ anh đều có thể mặc kệ, nhưng, Tần Mộng Oanh, lúc này đây, anh không chỉ muốn lấy lại đứa bé!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 719: Vận Khí Nghịch Thiên (9)

Vẻ mặt Tần Mộng Oanh đầy tuyệt vọng, khóe miệng chua xót lan tràn, nói: “Anh còn muốn cái gì? Ngoại trừ Niếp Niếp, tôi đã cái gì đều không có.”

Âu Minh Hiên đi đến trước mặt cô, đem Niếp Niếp đưa cho cô ôm, sau đó nghiêm túc mà nhìn cô, gần từng chữ: “Anh còn muốn em!”

Tần Mộng Oanh tức khắc hung hăng ngơ ngẩn, ngẩng đầu, tựa hồ trong khoảng thời gian ngắn không cách nào tiêu hóa lời anh nói.

Nhìn bộ dáng sững sờ của cô, khóe miệng Âu Minh Hiên khé nhếch, thò lại gần trên môi cô in lên một nụ hôn, nói: “Không rõ sao? Anh nói..... Anh muốn em!”

“Ba ba mẹ xấu hổ xấu hổ kìa!” Niếp Niếp che lại khuôn mặt nhỏ.

Tần Mộng Oanh cả kinh vội vàng theo bản năng mà lùi ra sau, tránh né anh đụng chạm, mặt lập tức đỏ lên.

Người đàn ông đáng chết, cư nhiên ở trước mặt trẻ con làm loại chuyện này, còn nói ra những lời lộ liễu như vậy.

Đáy mắt cô có khuất nhục và tức giận, nói: “Tôi đã không phải Tần Mộng Oanh mà anh quen biết, gọi tôi là tôi, bảo đi liền đi. Anh nếu muốn chơi, mời tìm người khác, hà tất tìm một người mẹ chưa chồng đã có con!”

Âu Minh Hiên bị lời cô nói đâm vào lòng đau xót, nói: “Tần Mộng Oanh! Anh rất rõ ràng anh đang làm cái gì, em chính là người anh 5 năm qua..... Nhớ thương! Đứa nhỏ này là Lạc Lạc của anh!”

Còn nữa, mời em rõ ràng, Lạc Lạc không phải con chồng trước, mà là con gái của Âu Minh Hiên anh, mà em, cũng không phải người mẹ chưa lập gia đình, mà là..... Người phụ nữ của anh!”

Âu Minh Hiên nói, giữ chặt tay cô, ngữ khí ôn nhu gần như mê hoặc: “Mộng oanh, trở lại bên cạnh anh đi.”

“Không thể nào!” Tần Mộng Oanh không hề nghĩ ngợi liền như điện giật ném tay anh ra.

Đã ăn nói khép nép như vậy, hơn nữa những câu đều đủ để khiến bất cứ một người phụ nữ nào cảm động thỏa hiệp, nhưng cô cư nhiên vẫn thái độ này, Âu Minh Hiên ngay từ đầu tự tin tràn đầy bắt đầu dao động, mày nhăn đến mức có thể kẹp chết một con ruồi bọ, hỏi: “Vì cái gì?”

“Tôi không yêu anh.” Tần Mộng Oanh tỉnh tường trả lời.

“Không yêu?” Âu Minh Hiên táo bạo mà loanh quanh hai vòng tại chỗ: “Không yêu sao có thể sinh con cho anh? Em lừa quỷ a!”

“Ba ba..... Ba nói thô tục!” Niếp Niếp vẻ mặt không tán đồng mà nhìn Âu Minh Hiên phát điên.

Để tránh bị con gái khinh bỉ, lưu lại ấn tượng không tốt, Âu Minh Hiên lập tức tìm về lý trí, hít sâu một hơi nói: “Sao lại không nói lời nào? Không còn lời gì để nói sao?” “Anh thật sự muốn nghe?”

“Đúng.”

“Chúng ta nói chuyện riêng.”

“Được.” Âu Minh Hiên lập tức đem Niếp Niếp ôm vào phòng ngủ.

Nhanh chóng dỡ tiểu nha đầu xong, sau đó trở lại phòng khách, nói: “Em nói đi.”

Tần Mộng Oanh bình tĩnh mà nhìn anh, chậm rãi mở miệng nói: “Năm đó, kỳ thật ở phương diện nào đó, tôi và anh rất giống. Ví dụ như, cùng chủ nghĩa không kết hôn.

Bất quá, không giống anh chính là, anh là chủ nghĩa không sinh con, nhưng tôi lại thích có con.

Hiện tại khoa học kỹ thuật phát triển như vậy, muốn có con rất đơn giản, cũng có rất nhiều phương pháp.

Tôi vốn dĩ đã tra tư liệu, làm mọi tính toán, nhưng không nghĩ tới, lần đó sau khi cùng anh..... Tôi phát hiện mình ngoài ý muốn mang thai.

Không cần đi nhận nuôi, không cần thụ tinh nhân tạo, càng không cần nuôi cấy trong ống nghiệm, tôi chọn tự nhiên đem đứa nhỏ này sinh ra.”

Tần Mộng Oanh nói tới đây dừng một chút, nhìn anh: “Anh muốn biết tôi đã nói, anh còn có vấn đề gì sao?”

Khóe mắt Âu Minh Hiên đều nứt ra mà trừng lớn nhìn cô, hai tay nắm chặt thành quyền, con người tràn đầy thô bạo.

Đáng chết, anh hối hận, không nên nghe người này giải thích.

Anh quả thực có thể bị người sống sờ sờ làm cho tức chết!

Tần Mộng Oanh nói những cái đó là lời nói thật, chỉ có một câu không nói.

Còn bởi vì, đứa bé trong bụng này là của cô và người cô đã từng thật lòng yêu thích.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 720: Vận Khí Nghịch Thiên (10)

Sau khi nói xong Tần Mộng Oanh liền không quản Âu Minh Hiên suy nghĩ cái gì, lập tức gọi cho Hạ Úc Huân.

Lúc này cô tám phần còn ở bên ngoài chạy khắp đường cái tìm người!

Trễ như vậy, bên ngoài lại mưa lớn như vậy.....

“Alo, úc huân.....”

“Em còn gọi điện thoại cho ai?” Âu Minh Hiên giận dữ hỏi.

Cùng anh trò chuyện xong, cứ nhiên còn có thời gian chú ý gọi điện thoại cho người khác. Anh sắp sửa bị cô làm cho tức chết rồi cô không thấy được sao?

“Ách, chị Mộng Oanh, làm sao vậy? Sức khỏe chị khá hơn chút nào không? Em vừa rồi hình như nghe được thanh âm học trưởng..... Em nhất định là quá mệt mỏi xuất hiện ảo giác.....

Em vừa rồi ở trên đường còn tưởng rằng nhìn thấy Niếp Niếp, kết quả là cái thùng rác.....

Chị Mộng Oanh chị ngàn vạn lần đừng nóng vội, em liền ra ngoài tiếp tục tìm người.....

Lãnh Tư Thần anh đừng cản đường tôi không được sao? Tôi tắm cũng sạch, canh cũng uống, vẫn không có tin tức của Niếp Niếp, anh cái kẻ lừa đảo này.....”

“Ách, úc huân, chị đã tìm được Niếp Niếp, em đừng chạy loạn ra bên ngoài!” Tần Mộng Oanh vội vàng nói.

“Khụ khụ khụ..... Gì? Chị Mộng Oanh, chị vừa mới nói gì?” Hạ Úc Huân thiếu chút nữa bị nước miếng mình làm sặc chết.

“Chị nói chị tìm được Niếp Niếp rồi.” Tần Mộng Oanh lặp lại.

“Em em em..... Em có phải đang nằm mơ hay không a! Em nhất định là đang nằm mơ rồi! Nhất định đúng vậy..... Ngao, Lãnh Tư Thần anh cản tay tôi làm cái gì?” Hạ Úc Huân đang ở bên kia di động gào.

Tần Mộng Oanh nghe được vẻ mặt bất đắc dĩ: “Em ở nhà đợi, anh một lát liền trở về.”

“Khoan đã chị Mộng Oanh, chuyện rốt cuộc là như thế nào? Chị như thế nào tìm được Niếp Niếp? Chị hiện tại không có việc gì chứ?” Cô rõ ràng nhớ rõ chị Mộng Oanh đều bệnh không ra khỏi giường nổi mà.....

Tần Mộng Oanh đang muốn nói chuyện, Âu Minh Hiên đột nhiên cướp lấy di động của cô, hướng về phía microphone hung tợn mà nói một câu: “Cô ấy không có việc gì, em vẫn là nên tự lo lắng cho bản thân mình thì tốt hơn, Hạ Úc Huân, em chờ đó cho anh.”

“Ách.....” Di động sau khi cúp thật lâu Hạ Úc Huân vẫn còn đang hoảng thần, nói: “Lãnh Tư Thần..... Tôi cảm thấy tôi cần phải vào bệnh viện..... Tôi hình như thật sự xuất hiện ảo giác.....”

“Không cần đi bệnh viện, anh cũng nghe rồi, là giọng Âu Minh Hiên.” Lãnh Tư Thần nói.

“.....” Gặp quý!!!

“Mẹ, làm sao vậy? Có phải tìm được Niếp Niếp rồi hay không? Vừa rồi nghe điện thoại của dì Hoa con liền vội vội vàng vàng chạy ra!” Một bên Tiểu Bạch vội vàng hỏi.

“Ách, tìm được rồi thì tìm được rồi, nhưng.....” Hạ Úc Huân vẫn không hiểu ra sao.

“Hiện tại yên tâm, có thể vào nhà nghỉ ngơi chưa?” Lãnh Tư Thần thúc giục.

Hạ Úc Huân tức khắc tức giận nói: “Tôi yên tâm cái rắm a! Hiện tại học trường đem Niếp Niếp và chị Mộng Oanh tất cả đều trói đi rồi! Anh ấy sẽ không nhất thời xúc động làm ra chuyện gì chứ! Không được, tôi cần phải đi xem!”

“Em cho rằng cậu ta có lá gan và chỉ số thông minh đó sao?” Lãnh Tư Thần duỗi tay tóm lấy cổ áo cô, một bộ “Loại chuyện này chỉ có anh mới có thực lực làm, Âu Minh Hiên tuyệt đối không có khả năng”.

“Ách.....”

Hạ Úc Huân kỳ thật cũng cảm thấy Âu Minh Hiên không phải người có thể làm ra cái loại chuyện cầm thú này, chỉ số thông minh tất nhiên càng không cần phải nói.....

Nhưng.....

“Đây rốt cuộc là như thế nào? Niếp Niếp vì cái gì đang ở chỗ học trường? Chẳng lẽ không phải anh ấy sau khi phát hiện chân tướng cố ý trói Niếp Niếp rồi làm chị Mộng Oanh chui đầu vô lưới.....”

Tựa như lúc trước Lãnh Tư Thần làm vậy.

“Đại khái là vận khí cậu ta tốt ở trên đường nhật được Niếp Niếp.” Lãnh Tư Thần mặt không cảm xúc nói.

“.....” Hạ Úc Huân khóe miệng khé nhếch, một trận vô ngữ: “Tôi mà nghe anh nói dóc!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 721: Phong Cách Như Một Chàng Trai (1)

Nói nhiều như vậy, nha đầu này vẫn không nghe lời, Lãnh Tư Thần rốt cuộc mất kiên nhẫn, khom người, tiếp theo một tay đem cô ném lên trên vai mình, dùng chân đá văng cửa phòng ngủ cô, đồng thời hướng Tiểu Bạch phía sau nói: “Tiểu Bạch, có chìa khóa phòng chứ? Giúp chú giữ cửa khóa trái từ bên ngoài.”

“A, được.” Tiểu Bạch gật đầu.

Hạ Úc Huân bị vác trên vai Lãnh Tư Thần, tư thế này khiến cô hoàn toàn tránh thoát không được, nghe được ngay cả con trai cũng phản chiến lập tức xù long: “Mẹ kiếp! Tiểu Bạch, con muốn làm phản a!”

“Mẹ, mẹ thực sự cần nghỉ ngơi, mặt mẹ trắng bệch hết như quỷ vậy!” Tiểu Bạch nghiêm mặt, ngữ khí vô cùng bất mãn.

Lúc này đây, vì sức khỏe mẹ, Tiểu Bạch kiên định mà đứng về phía Tương Nhu, dứt khoát lưu loát mà khóa trái cửa phòng.

Hạ Úc Huân rơi lệ đầy mặt, cô ở trong cái nhà này rốt cuộc còn có một chút quyền lên tiếng hay không?

Còn nữa, con trai à, cho dù con muốn đóng, cũng không cần đem mẹ nhốt chung với tên cầm thú này có được không?

Vào phòng ngủ, Lãnh Tư Thần một tay đem cô ném ở trên giường, không đợi cô có cơ hội bò dậy, lập tức kéo chăn một bên thành thạo đem cô bọc kín mít, sau đó chính mình cũng nằm lên trên giường, tứ chi khóa chặt cô, đem cô ép trong lòng ngực.

“Không được nhúc nhích, ngủ.”

“Mẹ kiếp! Tôi muốn nhúc nhích thì sao, anh đều đem tôi bọc thành xác ướp tôi sao nhúc nhích được! Lãnh Tư Thần anh buông tôi ra, như vậy rất khó chịu!” Hạ Úc Huân hiện tại chỉ còn lại cổ có thể nhúc nhích.

“Ngủ rồi sẽ không khó chịu, chờ em ngủ anh liền cởi bỏ cho em.” Lãnh Tư Thần nhắm mắt lại nói.

“Được được được, tôi ngủ còn không được sao? Vậy anh có thể đi ra ngoài trước đã chứ?” Hạ Úc Huân đành phải thỏa hiệp.

“Anh cũng rất buồn ngủ, anh hợp ba ngày ba đêm chưa chớp mắt, mới từ hội trường ra liền nhận được điện thoại của Uất Trì Phi điện, một khắc không ngừng chạy về nước.....” Ngữ khí của Lãnh Tư Thần có chút suy yếu, nhẹ nhàng nhắm đôi mắt phía dưới một mảnh bóng mờ màu xanh lá.

“.....” Hạ Úc Huân tức khắc không nói, nhìn khuôn mặt đag ngủ của người đàn ông trước mắt gần trong gang tấc, muốn nói gì đó lại thôi.

Anh càng như vậy, áp lực của cô lại càng lớn, cần phải nói rõ ràng với anh mới được.....

Nhưng, với tính tình thẳng nhãi này, thứ gì nói anh có thể nghe!

“Có chuyện gì muốn nói với anh sao?” Bên tai, Lãnh Tư Thần đột nhiên hỏi một câu.

“.....!!!” Hạ Úc Huân hoảng sợ.

Anh nhắm mắt lại cũng biết mình có chuyện muốn nói với anh? Đã không phải lần đầu tiên cảm giác mình ở trước mặt tên này quả thực một chút riêng tư đều không có!

Tiếp theo, Lãnh Tư Thần đem cô ôm sát lại chút, hơi thở phun ra nuốt vào ở cổ cô, nói mớ lẩm bẩm: “Đừng nói, anh hiện tại rất mệt mỏi, có thể chịu không nổi lời em sắp sửa nói. Chờ anh khôi phục..... Cũng đừng nói.....”

Hạ Úc Huân: “.....”

Lãnh Tư Thần: “Ngoan ngoãn ngủ một lát, anh cam đoan.....”

Hạ Úc Huân: “Anh lại muốn cam đoan cái gì?”

Lãnh Tư Thần: “Anh cam đoan Âu Minh Hiên sẽ không động vào bác sĩ Tân.”

Hạ Úc Huân: “.....”

Cô vốn dĩ theo bản năng mà muốn phản bác, nhưng nhớ tới tiên đoán chuẩn xác trước đó của anh, đành phải ngượng ngùng ngậm miệng.

-

Giờ phút này Âu Trạch.

Phòng khách, không khí căng thẳng, chạm vào là nổ ngay.

“Nếu không còn chuyện khác để nói, tôi có thể mang Niếp Niếp về chứ?” Tân Mộng Oanh hỏi.

“Không thể!” Âu Minh Hiên buột miệng thốt ra, lửa trong con người bắn ra bốn phía.

Sắc mặt Tần Mộng Oanh tức khắc càng trắng ba phần, nắm thật chặt hai nắm đấm, đã chuẩn bị sẵn sàng cho một trận đánh ác liệt, hít sâu một hơi nói: “Âu Minh Hiên, anh.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 722: Phong Cách Như Một Chàng Trai (2)

“Tức phụ nữ em có đói bụng không anh đi nấu cho em một bát mì em vừa sốt ruột vừa có tâm sự hẳn là ăn không nổi thứ gì rồi Niếp Niếp mất tích ba ngày em khẳng định đã ba ngày chưa ăn cơm đói lả thì làm sao bây giờ a em chờ a anh liền đi vào bếp nấu cho em! Chờ!”

Âu Minh Hiên triệt để giống nhau một hơi nói xong ngay cả dấu chấm câu đều không có, sau đó không đợi cô phản ứng lại đã tung ta tung tăng mà nhanh như chớp lủi vào trong phòng bếp, để lại Tần Mộng Oanh đứng ở phòng khách mặt đầy kinh ngạc.....

Một lát sau, Âu Minh Hiên lại nhanh như chớp chạy trở về, trên người còn vây quanh một cái tạp dề hồng nhạt đại khái là mua ở siêu thị, thấy Tần Mộng Oanh vẫn thần sắc sững sờ ngồi xuống sofa, nói: “Tức phụ nữ, em ngồi đi! Ngồi! Lập tức xong rồi!”

Nói xong lại chạy như bay vào phòng bếp.

Tần Mộng Oanh: “.....”

Chẳng lẽ vì mấy năm nay cô đã bỏ nghề cũ sao?

Kết quả này cô quả thực hoàn toàn không cách nào đoán trước a.....

Rõ ràng một giây trước vẫn còn giương cung bạt kiếm, anh trở mặt quả thực còn nhanh hơn lật sách.....

Âu Minh Hiên anh..... Rốt cuộc là phát điên cái gì.....

“Xong rồi xong rồi!” Âu Minh Hiên bưng một chén nước lèo lớn đặt trên bàn trà trước mặt Tần Mộng Oanh.

Tần Mộng Oanh nhìn lướt qua, ngoài ý muốn phát hiện người đàn ông mười ngón không dính nước mùa xuân làm cũng không tệ lắm.

Mì sợi thêm một quả trứng chần nước sôi, vài nhánh rau cải xanh tươi mát, còn có vài miếng chân giò hun khói cắt hơi mỏng, nhỏ lên vài giọt dầu mè.....

“Làm sao vậy? Ăn đi!” Âu Minh Hiên thấy cô chậm chạp không động đũa, con người hiện lên một tia tổn thương, nói: “Em sợ anh hạ độc? Hay là hạ dược? Vậy anh ăn trước một miếng cho em xem!”

Tần Mộng Oanh trước khi anh giận dỗi mà đoạt đũa liền cầm lấy đũa, gấp một đũa mì sợi ăn.

Âu Minh Hiên tức khắc lại khôi phục cảnh xuân tươi đẹp, làm nụ hoa chống cằm say mê mà nhìn cô ăn mì, nói: “Mì anh làm ăn ngon chứ! Mấy năm nay anh bỏ công học tập nấu nước có ích a! Chính là vì..... Vì sau khi gặp lại..... Không đến mức cái gì cũng sai...”Đũa trên tay Tần Mộng Oanh cứng đờ.

Âu Minh Hiên lập tức cười hắc hắc, nói: “Tức phụ nữ, anh hiện tại có phải đặc biệt hiền huệ hay không? Cho nên, em có thể..... Có thể đừng vứt bỏ anh được không?”

Đối diện với ánh mắt đáng thương tội nghiệp như chó con của Âu Minh Hiên, con người Tần Mộng Oanh hiện lên một tia không từ bỏ.

5 năm sau gặp lại, không chỉ có phương thức gặp mặt nằm ngoài ý liệu của cô, ngay cả phản ứng của Âu Minh Hiên cùng với dự đoán của cô cũng

một trời một vực, khiến cô hoàn toàn không biết nên ứng đối như thế nào.

Sau một lúc lâu cô mới hồi phục tinh thần lại, nói một câu: “Ăn xong rồi có phải tôi có thể mang Niếp Niếp đi hay không?”

“Tức phụ nhi em yên tâm a, anh sẽ không giống cái tên cầm thú Lãnh Tư Thần kia làm chuyện xấu khiến mẹ con em chia lìa như vậy! Em cứ việc yên tâm!” Âu Minh Hiên nhìn ra sự lo lắng của cô, lời thề son sắt nói.

“.....” Cũng không biết người vừa rồi luôn mồm muốn cùng cô đoạt con gái là ai, người này là mất trí nhớ sao?

“Tức phụ nhi em sao không nói lời nào vậy?” Âu Minh Hiên ở trước mắt cô thất thần vầy vầy.

Tần Mộng Oanh do dự thật lâu rồi cuộc mở miệng, nói: “Âu Minh Hiên.....”

“Tức phụ nhi anh đây!”

“Anh thành thật nói cho tôi biết, anh có phải bị bệnh tâm thần phân liệt hay không?” Tần Mộng Oanh vẻ mặt lo lắng hỏi.

Âu Minh Hiên: “.....”

Hắn, quả nhiên là vì thái độ thay đổi quá nhanh không có giảm xóc, đều làm cho tức phụ nhi hoài nghi anh bị bệnh!

Nhưng anh cũng không có biện pháp a, chuyện phát sinh quá đột ngột, trước đó anh hoàn toàn chưa chuẩn bị. Ngay từ đầu không khắc chế được cảm xúc mất khống chế, chỉ có thể nửa đường dừng ngay.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 723: Phong Giống Nhau Nam Tử (3)

“Khụ, tức phụ nhi, trước đó là anh sai, là thái độ của anh quá ác liệt, nhưng thật sự là bởi vì anh bị em vứt bỏ suốt 5 năm, em còn một bộ hoàn toàn phui sạch quan hệ với anh, làm anh quá thương tâm, quá tức giận.....” Âu Minh Hiên nói với vẻ ủy khuất.

Tần Mộng Oanh có chút xấu hổ, nói: “Anh đừng gọi tôi..... Gọi tôi tức phụ.....”

“Anh chỉ gọi một chút cũng không được sao?” Âu Minh Hiên ủy khuất nói.

“.....” Anh đây là gọi một chút sao? Mỗi câu mở đầu đều rời không được! Thôi, tùy anh, chỉ cần anh không cướp Niếp Niếp với mình, như thế nào đều được!

Ăn xong mì, trên người cũng có sức lực, cả người thoải mái hơn nhiều.

“Cám ơn, mì ăn rất ngon.”

“Em thích anh có thể mỗi ngày đều làm cho em ăn!” Âu Minh Hiên cười thành hoa loa kèn.

Tần Mộng Oanh có chút khẩn trương mà mở miệng: “Tôi hiện tại.....”

“A a, anh liền đưa em trở về! Chờ đã, Niếp Niếp hẳn là ngủ rồi! Anh đi ôm bé!”

Tần Mộng Oanh vốn định nói không cần anh đưa về, nhưng anh đã nhanh chóng đem Niếp Niếp dùng chăn bọc ôm ra, mặc vào áo khoác, trong tay cầm theo chìa khóa, nói: “Đi thôi!”

“Nga.”

-

Nửa giờ sau, ba người về tới hạnh hoa thôn.

Đẩy cửa cổng ra, đang muốn vào phòng khách, nghênh diện đụng phải hai người Lãnh Tư Thần và Hạ Úc Huân mới vừa tỉnh ngủ từ phòng ngủ đi ra.

Khoảnh khắc Âu Minh Hiên nhìn thấy Hạ Úc Huân, tức khắc cởi ra áo ngoài Tiểu Bạch Dương khôi phục bản tính, đem Niếp Niếp đưa vào tay Tần Mộng Oanh bên cạnh, cất bước phi như bay về phía Hạ Úc Huân, nói: “Nha đầu chết tiệt kia! Mất công anh vẫn luôn đào tìm đào phổi đối với em, cứ nhiên lừa anh thảm như vậy! Em hôm nay chết chắc rồi anh nói cho em biết!”

Xong đời!!!

“Khụ, cái kia, học trưởng, em không phải cố ý, em cũng là bất đắc dĩ a.....” Hạ Úc Huân tự biết chuyện này làm không phúc hậu, chạy vắt giò lên cổ.

Âu Minh Hiên xắn tay áo, vừa muốn tới gần, Lãnh Tư Thần nghiêng người, chặn đường đi của anh, lạnh lùng nói: “Bản thân ngu ngốc còn trách ai?” “Mẹ kiếp! Lãnh Tư Thần anh nói ai ngu ngốc hả! Anh không phải đang ở Pháp sao? Sao lại xuất hiện ở chỗ này!” Âu Minh Hiên xù lông.

“Tất nhiên là cậu, tìm người ngay dưới mí mắt mà phát hiện không được, cậu chẳng lẽ không ngu?” Lãnh Tư Thần vẫn độc miệng trước sau như một.

“Lãnh Tư Thần, anh có phải muốn đánh nhau hay không? Nói thực ra tôi muốn đánh anh từ rất lâu rồi! Anh đi ra đây cho tôi! Chúng ta a sân đánh!”

“Phụng bồi.”

Hạ Úc Huân nhìn đến choáng váng, tình huống này là như thế nào a, Âu Minh Hiên hồ nháo còn chưa tính, Lãnh Tư Thần sao cũng nháo theo.....

Thật đúng là chuẩn bị đánh nhau.....

Đang sốt ruột, bên cạnh truyền đến thanh âm mềm mại mơ hồ của tiểu nha đầu ——

“Ba ba, đừng đánh nhau..... Niếp Niếp sợ.....”

Đã chạy tới một nửa Âu Minh Hiên tức khắc nửa đường quay lại, đem Niếp Niếp ôm vào trong ngực, vỗ mặt cha hiền, nói: “Ba ba nào muốn đánh nhau chứ! Ba ba chỉ là hoạt động thân thể! Có phải ba ba đánh thức con rồi không? Là ba ba không tốt! Ba ba liền cùng con đi ngủ! Ba ba hát cho con được không?”

“Dạ, được.....”

Hạ Úc Huân: “.....”

Lãnh Tư Thần: “.....”

Tần Mộng Oanh: “.....”

Bạn nhỏ Hạ Tiểu Bạch đang chuẩn bị nghênh đón Niếp Niếp, lại trở mắt nhìn Niếp Niếp bị thái điệp hiền ôm đi: “.....”

“Ách, chị Mộng Oanh, học trường phát điên rồi? Sao thay đổi sắc mặt còn nhanh hơn cả lật sách vậy?” Hạ Úc Huân run rẩy khóe miệng nói.

“Anh ta trước đó cứ như vậy, chị cũng bị dọa nháy dựng lên.....” Tần Mộng Oanh thần sắc bất đắc dĩ.

“Đây rốt cuộc là như thế nào a? Chị mau nói cho em biết! Có phải học trường bắt cóc Niếp Niếp hay không?” Hạ Úc Huân vội vàng mà dò hỏi.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 724: Phong Cách Như Chàng Trai (4)

“Không phải, là Niếp Niếp lạc đường, được anh ta ngoài ý muốn nhặt về.” Tần Mộng Oanh trả lời.

“Mẹ nó! Có phải hay không a!” Hạ Úc Huân vẻ mặt bị sét đánh nhìn về phía Lãnh Tư Thần bên cạnh: “Lãnh Tư Thần anh có phải theo dõi hay không? Sao lại bị anh nói trúng rồi.....”

Tên này quả thực! Quả thực là miệng vàng lời ngọc! Muốn không phục cũng không được!

Càng đáng sợ chính là Âu Minh Hiên! Vận khí quả thực nghịch thiên!

Thượng đế trong lúc tạo ra hai người đàn ông này rốt cuộc bỏ thêm nguyên liệu gì a, quá bất công!

Đối với vẻ sùng bái của Hạ Úc Huân, Lãnh Tư Thần tỏ vẻ rất hưởng thụ, ngay sau đó nhìn đồng hồ trên cổ tay, nhíu mày nói: “Anh đi đây.”

“A..... Anh lại phải chạy đến Pháp a?”

“Uhm.”

“Nhưng anh mới ngủ được hai giờ, đủ sao?”

Lãnh Tư Thần ý vị thâm trường mà nhìn cô, đáp: “Nếu em nguyện ý cùng anh ngủ, anh có thể ngủ tiếp hai mươi bốn tiếng đồng hồ.”

Hạ Úc Huân mặt lập tức đen: “Tạm biệt, không tiễn!”

Lãnh Tư Thần khoe miệng khe khẽ, ánh mắt lóe sáng, tựa hồ như trêu đùa cô có thể bổ sung năng lượng.

Trước khi đi, Lãnh Tư Thần nhìn Tần Mộng Oanh một cái, nói: “Bác sĩ Tần, tôi vẫn là câu nói kia.”

“Cám ơn, nếu tôi cần hãy nói.” Tần Mộng Oanh cảm kích nói.

“Nói cái gì a?” Lãnh Tư Thần đi rồi, Hạ Úc Huân tò mò hỏi.

“Lãnh Tư Thần trước đó có nói, vì cảm kích chị luôn bên cạnh em, bảo chị nếu có cần trợ giúp gì cứ việc đi tìm anh ấy.” Tần Mộng Oanh đúng sự thật nói cho cô.

“A.....” Hạ Úc Huân giật mình, theo sau lập tức nói sang chuyện khác: “Mau nói với em chi tiết chuyện chị và học trưởng là như thế nào!”

Hạ Úc Huân lôi kéo cô ngồi xuống sofa, rót nước cho cô.

Tần Mộng Oanh suy nghĩ một chút, sau đó mở miệng nói: “Ba ngày trước, lúc Âu Minh Hiên lái xe vô ý phát hiện Niếp Niếp ngất xỉu ở ven đường đem bé cứu về nhà, bé lúc ấy vẫn luôn phát sốt, thẳng đến tối hôm nay mới tỉnh lại. Lúc ấy anh ấy còn không biết Niếp Niếp chính là Lạc Lạc, cũng không biết mẹ Niếp Niếp là chị. Chị lại hoàn toàn không nghĩ tới người tìm được Niếp Niếp sẽ là anh ấy, sau khi nhận được điện thoại trực tiếp đi đón Niếp Niếp, lúc ấy đi vội vàng, chị không có hoá trang.....”

“Ách.....” Câu nói kế tiếp không cần phải nói, Hạ Úc Huân cũng đã đoán được: “Mẹ kiếp! Vậy cũng đúng? Âu Minh Hiên này là vận khí gì đây a! Thật là người ngốc có phúc ngốc! Em cũng chịu phục!”

Tần Mộ Oanh bất đắc dĩ mà cười cười, cô cũng cảm thấy việc này thật sự là quá trùng hợp.

Cô thông minh như thế nào, chung quy vẫn không thắng nổi bốn chữ “Vận mệnh trêu người”.....

“Này! Nha đầu chết tiệt kia, em nói ai ngốc hử! Em chính là ghen ghét anh! Vận khí cũng là biểu hiện của một loại thực lực biết không?” Âu Minh Hiên không biết khi nào từ trong phòng đi ra, vẻ mặt “Em cứ nhiên lén anh nói bậy, anh phải cào chết em”.

Lúc nhìn về phía Tần Mộ Oanh lập tức lại thay đổi một bộ mặt cừu con, ôn nhu thoải mái nói: “Tức phụ nhi, anh đã dỗ con gái ngủ rồi, em xem còn có gì cần anh làm không?”

“Sách, không biết xấu hổ, ai là tức phụ của anh a!” Hạ Úc Huân thật sự là bị nhiệt tình không đứng đắn kia của anh làm cho chịu không nổi, nổi da gà đều rớt đầy đất.

“Ha, nha đầu chết tiệt kia, anh còn chưa tính sổ với em nha, em còn dám chọc anh! Em lại đây, anh cam đoan không đánh chết em!” Âu Minh Hiên làm bộ muốn bổ nhào qua.

Hạ Úc Huân cũng không trốn tránh, không nhanh không chậm mà hoạt động khớp xương tay: “Tới nào! Lại đây nào! Xem ai đánh chết ai!”

Âu Minh Hiên nhanh chóng quyết định chim nhỏ nép vào người mà nhào vào vai Tần Mộ Oanh, nói: “Tức phụ nhi em xem cô ấy khi dễ anh a a a.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 725: Phong Cách Như Chàng Trai (5)

Hạ Úc Huân: “.....”

Song tiết côn của ta! Đem ta song tiết côn tới đây! Ta muốn đánh chết tên hai mặt này!

Cô thật là không nhìn thấy, cô cho rằng Lãnh Tư Thần đã đủ không biết xấu hổ, so với thứ này, Lãnh Tư Thần quả thực quá rụt rè!

“Thời gian không còn sớm, anh đi trước a, không quấy rầy các người nghỉ ngơi, tức phụ nhi em đừng quá nhớ anh, em nếu nhớ anh thì gọi điện thoại cho anh, số của anh chính là số vừa rồi em gọi điện thoại đến đó.....”
Âu Minh Hiên lại dong dài lẳng nhăng mà nói một đồng lớn sau đó đi mất, nhưng trước khi đi đôi mắt nhỏ kia kêu một cái luyến tiếc, đây mặt đều viết muốn ở lại qua đêm.....

-

Phòng khách.

Sau một lát trầm mặc, Hạ Úc Huân lắc lắc đầu thở dài một tiếng: “Chị Mộng Oanh à, em cuối cùng hiểu rõ học trường đây là nháo tuồng nào rồi.....”

“Em biết?” Tần Mộng Oanh lập tức dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn qua.

Hạ Úc Huân đầy mồ hôi, nhìn Mộng Oanh nhà mình bị tên hai mặt chinh, một người thông minh như vậy đều bị anh xoay cho hôn mê.....

Hạ Úc Huân người ngoài cuộc tỉnh táo vỗ bả vai Tần Mộng Oanh, buồn bã nói: “Chị Mộng Oanh, chị có biết có một câu là..... Liệt nữ sợ thiên nam hay không?”

Tần Mộng Oanh: “.....”

“Tin tưởng em, không có sai! Những lời này chính là tư tưởng trung tâm mà bây giờ học trường muốn đối phó với chị đó! Chị nhìn đi, anh ấy tuyệt đối có thể quần chết chị!” Hạ Úc Huân một bộ chị tự cầu nhiều phúc đi.

Giờ phút này, cô thật sự thấy có điểm may mắn Lãnh Tư Thần là thuộc tính cao lãnh.....

Tần Mộng Oanh xoa xoa ấn đường, không thể không nói, trước đó cô xác thật là bị Âu Minh Hiên xoay hôn mê, vẫn luôn vất hết óc nghĩ anh rốt cuộc có âm mưu gì, nghe xong Hạ Úc Huân nói mới hiểu được.

Mục đích của anh đại khái có lẽ..... Chính là đơn giản như vậy.....

Thấy Tần Mộng Oanh nửa ngày không nói chuyện, Hạ Úc Huân hỏi dò: “Cho nên, chị Mộng Oanh, lần này chị rốt cuộc là nghĩ như thế nào a?”

Tần Mộng Oanh trầm mặc nửa ngày, tựa hồ bình tĩnh xuống, thở dài một câu nói: “Tùy anh ta đi.”

Đối với cô mà nói, chỉ cần Âu Minh Hiên không cướp Niếp Niếp với cô, anh làm cái gì với cô đều không có ảnh hưởng.

Với tính tình của Âu Minh Hiên, sau khi biết tung tích của cô và Niếp Niếp, sau khi trải qua cảm giác “Mất đi” này, hẳn là liền sẽ không kiên trì lâu lắm.

Hạ Úc Huân nhìn thần sắc Tần Mộng Oanh, cảm thấy cô tựa hồ có rất nhiều ẩn tình, nhưng bạn bè than thiết đi nữa cũng không muốn người khác biết đến riêng tư, cho nên cô cũng không hỏi nhiều.

Kỳ thật, cá nhân cô vẫn rất hy vọng Tần Mộng Oanh và học trưởng có thể ở bên nhau, nếu học trưởng lần này thật sự nghiêm túc mà nói.

Lại nói tiếp, Thẩm Diệu An và Âu Minh Hiên thuộc tính rất giống nhau.

Nhưng không giống chính là, nếu nói Thẩm Diệu An thuộc về loại tính tình thích phụ nữ liền nhất định phải thu phục, Âu Minh Hiên lại là thuộc về loại thích phụ nữ sẽ trăm phương nghìn kế thu phục, nhưng thời gian anh thích đối với một người phụ nữ thật sự là rất có hạn, thường trên đường theo đuổi chính mình liền mất đi hứng thú.

Mặc kệ trước đó anh tiêu phí bao nhiêu tinh lực tài lực, chỉ cần anh không có hứng thú, anh sẽ nói từ bỏ liền từ bỏ, tuyệt đối không lưu luyến và ướm át bản thủ.....

Mà ta vĩnh viễn cũng đoán không ra anh giờ nào khắc nào đột nhiên liền mất đi hứng thú với ta.....

Đây cũng chính là thời điểm năm đó lí do cô gái nhiều năm đáng thương như vậy được theo đuổi đều cho rằng mình sẽ là người phụ nữ cuối cùng của Âu Minh Hiên, nhưng rồi cuối cùng lại phát hiện anh đuổi được một nửa liền không đuổi theo nữa, hoặc là mới vừa được đuổi tới tay anh liền chạy.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 726: Phong Cách Như Chàng Trai (6)

Một có sai, người nào đó năm đó chính là không có kiên nhẫn không bình tĩnh như vậy, phong cách như chàng trai...

Tần Mộng Oanh lúc trước từng có một đoạn với anh, cũng là bị anh như vậy bỏ rơi, như thế nào lại không hiểu tật xấu này của anh!

Cho nên con đường truy thê của người nào đó hiện tại gian nan như vậy, tất nhiên cũng là xứng đáng.....

Hạ Úc Huân yên lặng ở trong lòng đốt cho Âu Minh Hiên 32 đèn cày.

“Đúng rồi, chị Mộng Oanh, chị mau ăn một chút gì đi! Chị đã ba ngày không ăn!” Hạ Úc Huân vừa vỗ đầu, đột nhiên nghĩ tới nói.

Vừa muốn tiến vào bếp làm đồ ăn cho cô, Tần Mộng Oanh vội vàng ở sau người gọi cô lại: “Chị đã ăn rồi.....”

Hạ Úc Huân xoay người, mày cau lại, nói: “Ăn ở chỗ học trường a?”

“Uhm.”

“A a, vậy là tốt rồi! Niếp Niếp có khỏe không?” Hạ Úc Huân hỏi.

“Đã hạ sốt.”

“Em đi xem bé.”

“Uhm, chị đi tắm rửa một cái.”

.....

Hạ Úc Huân vào phòng, nhìn thấy Tiểu Bạch bảo bối đang lẳng lặng mà ghé vào mép giường, thấy cô tiến vào dựng thẳng ngón tay lên “Xuyt” một cái.

“Ngủ rồi?” Hạ Úc Huân nhỏ giọng nói.

“Uhm, mẹ ra đây, con có việc muốn hỏi mẹ.” Tiểu Bạch nói xong đi trước ra ngoài.

“A, được.....” Hạ Úc Huân đoán được con trai chắc chắn muốn hỏi mình, ngoan ngoãn theo cậu đi ra ngoài.

“Chú Hiên là ba ruột của Niếp Niếp sao?” Tiểu Bạch đi thẳng vào vấn đề hỏi.

“Uhm.” Hạ Úc Huân gật đầu

“Con cảm giác đáng về chú ấy không thể nào đáng tin cậy.” Tiểu gia hỏa lo lắng sốt ruột mà nhíu mày lại.

“A, bảo bối cảm giác của con rất chuẩn..... Bất quá, đây không phải chuyện con một đứa trẻ phải lo lắng! Dì Hoa của con thông minh như vậy, khẳng định sẽ xử lý tốt!” Hạ Úc Huân an ủi nói.

Tiểu Bạch thần sắc chần chờ trong chốc lát hỏi: “Chú Hiên có thể mang Niếp Niếp đi hay không?”

Thì ra là lo lắng cái này a.....

Hạ Úc Huân trầm ngâm, nói: “Từ tình huống hiện tại cho thấy, anh ta không mang theo thì thôi, một khi mang theo chắc chắn chính là hai, ngay

cả dì Hoa của con cũng mang đi luôn.”

“Nếu dì Hoa tiếp thu chú ấy, vậy dì Hoa và Niếp Niếp liền phải dọn đi rồi, phải không?”

“Không sai, hẳn chính là như vậy.....” Con trai nhà cô suy nghĩ cũng thật rõ ràng!

Bất quá, cậu sẽ không bởi vì không muốn rời khỏi Niếp Niếp mà liền bày trò ngáng chân học trường chứ?

Học trường lại thêm một cái trở ngại sao.....

Lại lần nữa châm nến.....

Nghĩ đến tương lai có một ngày có thể sẽ tách khỏi chị Mộng Oanh và Niếp Niếp, cô thật sự có chút tịch mịch.....

Bất quá, tiệc vui nào cũng đến lúc tàn, chỉ cần bọn họ hạnh phúc thì tốt rồi.

-

Hạ Úc Huân vốn tưởng rằng Âu Minh Hiên tiếp theo chắc chắn sẽ phát động tấn công mãnh liệt, nhưng không nghĩ tới anh đột nhiên không có động tĩnh.

Thứ này tuyệt đối là đang tích góp lam điều chuẩn bị phóng đại chiêu đây mà!

Đảo mắt qua nửa tháng, Lãnh Tư Thần về nước.

Đại khái là bởi vì mới vừa về nước cho nên rất bận, trong khoảng thời gian này không thấy anh, một tin nhắn cuối cùng là anh gửi sau khi đáp máy bay “Anh đã về nước, có quà cho em”.

Ngày hôm sau, cô nhận được một hộp đóng gói tinh mỹ..... Nội y.....

Lần này là màu tím.....

Cái tên biến thái này!!!

Vốn dĩ cô còn chuẩn bị chờ Lãnh Tư Thần về nước tìm thời gian cùng anh nói chuyện, kết quả anh bận, cô cũng bận, vẫn luôn trì hoãn lại.

Hôm nay, cuối thu mát mẻ, ánh nắng tươi sáng.

Cô và một khách hàng hẹn bàn hợp đồng ở sân golf.

Bởi vì bong ma lần trước cùng Âu Minh Hiên cùng tổ đánh golf, cô thật sự là không thể nào muốn chọn nơi này, nhưng bất đắc dĩ vị khách hàng kia đam mê golf, cô cũng chỉ có thể gãi đúng chỗ ngứa.

Trước đó thứ muốn học quá nhiều, golf còn chưa kịp huấn luyện, hiện tại tạm thời nước tới chân mới nhảy cũng không còn kịp nữa rồi, cô hạ quyết tâm đến lúc đó tùy tiện đánh hai gậy, sau đó nỗ lực ở bên cạnh ca tụng khách hàng là được rồi.

Tới câu lạc bộ golf, Hạ Úc Huân đầu tiên là tiến vào phòng thay quần áo đem túi bỏ vào ngăn tủ, sau đó thay đổi một trang phục hữu nhân đi ra ngoài.

Mới vừa đẩy cửa ra, từ nửa khe hở mở, cô đột nhiên không kịp phòng ngừa mà nhìn thấy một thân ảnh quen thuộc đã lâu không gặp đang từ phòng thay quần áo nam phía đối diện đi ra.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 727: Hóa Hủ Bại Thành Thần Kỳ (1)

Mới vừa đẩy cửa ra, từ nửa khe hở mở, cô đột nhiên không kịp phòng ngừa mà nhìn thấy một thân ảnh quen thuộc đã lâu không gặp đang từ phòng thay quần áo nam phía đối diện đi ra.....

Lúc người đàn ông giương mắt cũng thấy được cô, bốn mắt nhìn nhau, không khí quanh mình dần dần ấm lên.....

Hạ Úc Huân dời tầm mắt trước, đang muốn đẩy cửa đi ra ngoài, Lãnh Tư Thần đột nhiên ba bước nhanh chóng đi đến trước mặt cô, một tay đè lại cửa cô đang chuẩn bị đẩy ra.

“.....” Hạ Úc Huân ném ra ánh mắt nghi hoặc.

Lãnh Tư Thần không nói chuyện, mà là trực tiếp nghiêng người từ khe cửa chen vào, sau đó “Phanh” một tiếng giữ cửa khóa trái lại.

Hạ Úc Huân nhận thấy được hơi thở nguy hiểm, phản ứng đầu tiên là nhanh chóng vặn mở khoá cửa, nhưng vừa muốn xoay người, cảm liền bị bàn tay thô ráp nắm, ngay sau đó, môi mềm mại cùng với hơi thở cực nóng bồng hạ xuống, tiếp theo, lưỡi cũng bị đối phương cuốn đi.....

Hạ Úc Huân mở to hai mắt nhìn, sửng sốt ba giây đồng hồ mới nhớ tới phản kháng, nhưng tên kia hiển nhiên là tay già đời, một tay giữ chặt hai tay cô để lên đỉnh đầu, một tay giữ eo cô, hôn đến không khí trong lồng ngực cô càng ngày càng ít cơ hồ sắp hít thở không thông.....

Cô cảm thấy cần phải nghiên cứu phương pháp thâm nhập phá giải tư thế vách tường đông này.....

Lúc cơ hồ sắp hôn mê, tên kia cuối cùng buông lỏng cô ra.

“Anh hút bao nhiêu thuốc hả? Mùi thuốc!” Hạ Úc Huân ghét bỏ mà nhúu mày.

“Chỉ một điếu, nếu chán ghét mùi thuốc, em còn hút?” Lãnh Tư Thần hỏi lại.

Vậy có thể giống nhau sao?

Hạ Úc Huân quay đầu đi chậm rãi thở một hơi, vừa định phản bác, anh lập tức lại lần nữa hôn lên, nuốt sống toàn bộ lời cô muốn nói ra.....

Giữa giữa nửa ngày, cô rốt cuộc tìm được cơ hội dẫm tên kia một chân, đáng tiếc lúc này mang chính là giày thể thao, dẫm lên một chút lực sát thương đều không có, ngược lại bị anh trừng phạt mà hung hăng cắn một ngụm.....

Trong phòng thay quần áo an tĩnh chỉ còn lại tiếng môi lưỡi triền mien khiến người ta mặt đỏ tai hồng.....

Không biết qua bao lâu, anh rốt cuộc buông cô ra, hơi thở dồn dập mà ghé vào tai cô, thanh âm khàn khàn nói: “Nhớ anh chứ?” Hạ Úc Huân: “.....”

Lãnh Tư Thần: “Sao lại không nói lời nào?”

Hạ Úc Huân: “.....”

Lãnh Tư Thần: “Hả?”

Hạ Úc Huân cuối cùng bình tĩnh trở lại, trợn mắt giận nhìn nói: “Nói em gái anh! Tôi vẫn còn chưa hết bực!”

Lãnh Tư Thần mày nhú lại, nói: “Đều nói em cần tăng mạnh vận động, anh đã cho em cơ hội để thử.”

“Anh có thể cầm miệng không?” Cơ hội? Chỉ một giây là đủ sao!

“Anh tặng quà cho em vô dụng sao?” Lãnh Tư Thần thần sắc không vui hỏi.

“.....” Quà! Chẳng lẽ là bộ nội y màu tím kia? Hạ Úc Huân lúc này mới phát hiện trên cổ áo mình đã bị anh kéo ra, lộ ra đường viền hoa của nội y màu vàng nhạt.

Cô nhanh chóng sửa sang lại quần áo hỗn độn đáp: “Anh giữ lại tự mình dùng đi! Biến thái!”

Lãnh Tư Thần cười khẽ, đầu chôn ở cổ cô, đáp: “Lại mắng thêm vài câu nữa.....”

Hạ Úc Huân: “.....” Dao của ta đâu! Thanh Long Yển Nguyệt Dao của ta đâu!

“Tiểu Huân, rất nhớ em.....” Lãnh Tư Thần ngửi hơi thở dễ chịu trên người cô lẩm bẩm: “Vốn dĩ vừa xuống máy bay liền muốn đi gặp em, nhưng sợ gặp em liền không muốn làm việc, qua vài ngày là mười một, anh muốn nhanh chóng đem chuyện công ty xử lý xong, sau đó mang Tiểu Bạch đi ra ngoài du lịch, em có rảnh không?”

Không hề nghi ngờ, thế tấn công ôn nhu của Lãnh Tư Thần càng ngày càng mãnh liệt.....

Hạ Úc Huân đau đầu không thôi, đang nghĩ ngợi phải mở miệng như thế nào, di động trong túi vang lên, là khách hàng gọi qua, vì thế vội vàng lấy lại tinh thần nghe điện thoại.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 728: Hóa Hủ Bại Thành Thần Kỳ (2)

“Alo, Dư tổng! Anh đã ở sân bóng a, được được, tôi liền qua đó.....”
Hạ Úc Huân nghe xong điện thoại nhìn về phía Lãnh Tư Thần, tận lực dung
ngữ khí bình tĩnh nói: “Hôm nào chúng ta hẹn gặp, tôi có lời muốn nói với
anh.”

Nói xong nhanh chóng rời khỏi cái nơi thị phi này.

Bóng dáng nhìn như bình thường, kỳ thật lộ ra vài phần chật vật.

-

Sân bóng.

Tuy rằng trước lạ sau quen, nhưng kỹ thuật đánh bóng của Hạ Úc Huân
lần thứ hai cũng không thể tiến bộ bao nhiêu, chọc cho Dư Hoảng Thu liên
tiếp buồn cười.

“Thì ra Nam Cung tiểu thư thật sự không phải khiêm tốn!” Dư Hoảng
Thu lắc đầu bật cười.

Hạ Úc Huân cầm gậy, có chút lúng túng nói: “Đương nhiên không phải,
là thật sự rất tồi tả, bất quá Dư tổng ngài kỹ thuật đánh bóng quả thực giỏi
như lời đồn, tiêu chuẩn côn 72 côn cư nhiên đánh 69 côn, đã là trình độ của
tuyển thủ chuyên nghiệp.....”

Tuy rằng vẫn chưa kịp huấn luyện thực tiễn, bất quá tri thức lý luận của cô vẫn là gặp chuyện thì phải ôm chân phật hiệu biết hơn một chút.

“Đâu có đâu có, Nam Cung tiểu thư quá khen, tôi tuy rằng nghiệp dư, bất quá cũng đã đánh bảy năm!” Dư Hoảng Thu khiêm tốn nói.

“Có thể kiên trì đem thứ mình yêu thích nhất làm đến cùng, có thể thấy được Dư tổng là người đã giỏi còn muốn giỏi hơn người rồi!” Hạ Úc Huân thần sắc nghiêm túc nói, tuy rằng là khen tặng, nhưng cũng là lời nói thật lòng.

Lần này một trong những thương hiệu xa xỉ phẩm của Thiên Lâm “Vũ Lâm Linh” muốn tìm kiếm một cửa hàng ngọc khí đáng tin cậy để sản xuất nguyên bộ phối sức, bởi vì trang sức ngọc không thể nghi ngờ là nhãn hiệu trang sức phong cách nhất tương xứng với bọn họ.

Mà gia tộc Dư Hoảng Thu nhiều thế hệ kinh doanh ngọc, quan trọng nhất chính là, Hạ Úc Huân rất tán thưởng nhân phẩm của Dư Hoảng Thu, thực sự công tử ôn nhuận như ngọc, là thương nhân làm ăn có tâm hiêm có, đúng là đối tác mà cô cần nhất.

“Nam Cung tiểu thư rất biết nói.....” Dư Hoảng Thu nói đột nhiên dừng một chút, thần sắc hồ nghi mà nhìn về phía ai đó cách đó không xa.

Người bên kia có một vị hình như là Lãnh Tư Thần tổng tài tập đoàn Thiên Úc?

Kỳ thật đối tác hãn muốn hợp tác nhất chính là Thiên Úc, chỉ tiếc Lãnh Tư Thần quá khó hẹn, hãn ngay cả người đều không thấy được.

Hiện tại tuy rằng gặp được, nhưng hãn biết rõ Lãnh Tư Thần người này không dễ ở chung, không dám tùy tiện đi lên chào hỏi.

Dư Hoảng Thu tiếc nuối mà lắc đầu, thu hồi tầm mắt.

Dư quang Hạ Úc Huân tất nhiên cũng liếc tới vật phát sáng nào đó rồi, nhìn không được yên lặng ở trong lòng thờ dài.

Tổng cộng cũng tới nơi này hai lần, không nghĩ tới lần này lại gặp phải tên này.

Kỳ thật cô biết Dư Hoảng Thu càng muốn hợp tác thương hiệu với Thiên Úc hơn, cho nên lúc này thật sự có chút lo lắng sau khi Dư Hoảng Thu nhìn thấy Lãnh Tư Thần sẽ thay đổi chủ ý, trước đó cô đều đã nói không sai biệt lắm, chỉ thiếu ký hợp đồng, nhưng đừng xảy ra chuyện rắc rối gì.....

-

Bên kia, một đám người nhìn thấy Lãnh Tư Thần khoan thai tới trể sồi nổi đi lên chào hỏi.

Lãnh Tư Thần hướng mọi người hơi gật đầu: “Xin lỗi, đến chậm.”

Lúc nói chuyện, ánh mắt anh ở bên trong bọn họ dừng một chút trên người nào đó.

Lập tức có người phát hiện Lãnh Tư Thần nhìn gì, như tranh công mở miệng nói: “Gần đây có hợp tác phim mới với Lâm đạo diễn, liền thuận đường mời cô ấy cùng lại đây chơi!”

Vài người có mặt đều biết tai tiếng Lãnh Tư Thần và Lâm Tuyết, vài lần trước Lãnh Tư Thần mang theo cô tới đánh golf bọn họ cũng ở hiện trường, cho nên lúc này ánh mắt nhìn hai người đều khá ái muội.

“Ai, lão Trịnh a, ông thật là làm điều thừa, với quan hệ giữa Lãnh tổng và Lâm tiểu thư còn cần ông phải mời sao? Nói không chừng Lãnh tổng ngài ấy đã sớm cùng Lâm tiểu thư hẹn rồi!” Có người cười trêu chọc nói.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 729: Hóa Hủ Bại Thành Thần Kỳ (3)

“Ha ha ha nói đúng nói đúng.....”

Lâm Tuyết không nói gì, lén nhìn Lãnh Tư Thần một cái, giờ tay đem một sợi tóc trên thái dương vén ra sau tai, hai má ửng đỏ.

Nhìn bộ dáng này của cô, mọi người tất nhiên càng thêm xác định dự đoán trong lòng.

Dù sao khoảng thời gian trước Lãnh Tư Thần ngay cả đi công tác đều mang theo cô cùng đi, hai người chính là thân thiết nóng bỏng.....

Lãnh Tư Thần làm vai chính từ đầu tới đuôi đều không nói chuyện, bất quá tất cả mọi người đều quen với tính tình ít nói của anh, cũng không cảm thấy có vấn đề gì, vừa nói chuyện phiếm vừa đánh golf.

“Cứ như vậy đánh không thú vị a, tôi nhớ rõ lần trước lúc Âu tổng ở đây chơi rất vui!” Có người đề nghị.

“Lúc Âu tổng ở đây? Ha ha ha ha, lần đó tôi biết, lúc ấy tôi cũng ở đây, Âu tổng chính là thiếu chút nữa thua ngay cả quần cũng không còn a!”

Nói tới đây, lúc ấy ở đây mấy người tất nhiên đều nhớ lần đó bên cạnh Âu Minh Hiên có một người anh tự xưng là em gái mình.

Cô nương kia cũng là người có cá tính, ngay lúc Âu Minh Hiên thua chỉ còn một cái quần cộc nói muốn thay anh cởi, sau đó..... Sau đó tựa hồ bị

Lãnh Tư Thần ngăn lại.....

Thân phận cô gái này bọn họ còn tò mò rất lâu, chẳng qua sau đó lực chú ý đều phóng tới Lâm Tuyết.

“Lần này chơi cái gì được nhỉ? Hay là giống lần trước?”

“Thời tiết này ăn mặc đều nhiều, chờ ai đó cởi sạch, trời đã tối rồi, không thú vị!”

“Cũng đúng, vậy lần này có thể cho bạn gái cùng tổ cởi thôi!” Mặc kệ thời tiết lạnh bao nhiêu, các cô gái vẫn ăn mặc ít như nhau.

“Đáng ghét! Không cần!” Một đám cô gái được mang đến hết đợt này đến đợt khác mà làm nũng, Lâm Tuyết cũng có chút thẹn thùng.

“Lãnh tổng cảm thấy thế nào?”

“Lãnh tổng cậu quyết định đi!”

Mọi người sôi nổi trưng cầu ý kiến Lãnh Tư Thần.

Lãnh Tư Thần sửa sang lại cổ tay áo, nói: “Chơi có thể, nhưng vẫn là đàn ông cởi, sắc trời cũng không còn sớm, một ván định thắng thua, thua trên người chỉ có thể để lại mọi cái.”

Lãnh Tư Thần vừa dứt lời, tất cả các cô gái đều cảm động không thôi mà hét lên.

Trong các cô một vài người không phải thư ký thì chính là diễn viên điện ảnh, cùng ông chủ ra ngoài xả giao cũng là không có biện pháp, ai nguyện ý ở trước mặt nhiều người như vậy cởi quần áo a!

Lãnh Tư Thần người này vì cái gì tính tình lạnh lùng như thế còn có thể tổng vòng này danh tiếng không tồi, chính là bởi vì anh tuy rằng cao lãnh,

không chỉ thanh cao, mà EQ cực cao, cùng loại người gì đều có thể giao tiếp, lúc nên chơi tuyệt đối chơi hết cỡ, nhưng điều kiện tiên quyết để chơi là có nguyên tắc của anh.

“Ai, Lãnh tổng thương hương tiếc ngọc a!” Có người ý vị thâm trường mà nhìn Lâm Tuyết bên cạnh.

Lâm Tuyết ngửa đầu nhìn Lãnh Tư Thần, con người sáng lấp lánh, trong mắt cô gái nhỏ ngập tràn hạnh phúc.

Giờ phút này, mấy cô gái chung quanh tất cả đều ghen ghét không thôi.

Thật không nghĩ tới chuyện Lâm Tuyết và Lãnh Tư Thần là thật sự, thật sự quá thương tâm!

Lãnh Tư Thần lên tiếng xong, quy tắc cứ như vậy được định rồi.

Trịnh tổng vừa rồi mời Lâm Tuyết lại đây lập tức nhân cơ hội mở miệng nói: “Lãnh tổng hôm nay không mang bạn gái, vẫn là như lần trước cùng Lâm đạo diễn một tổ đi?”

“Đó là tất nhiên a, lão Trịnh ông nói vậy là thừa rồi!”

Mọi người sôi nổi phụ họa, một bộ đương nhiên, Lâm Tuyết cũng hơi có chút ngượng ngùng mà đi qua chỗ Lãnh Tư Thần.

Lại không ngờ..... Cô mới vừa đi vài bước, Lãnh Tư Thần đột nhiên mặt không cảm xúc mà mở miệng nói: “Có thể tự mình chọn lựa đồng đội phải không?”

Trịnh tổng nghe vậy sửng sốt, theo sau vội vàng nói: “Đúng..... Đúng..... Đương nhiên đúng!”

Tất cả mọi người đều bị câu nói bất thành linh của Lãnh Tư Thần làm cho không biết làm sao, Lâm Tuyết đều cứng tại chỗ, tiến cũng không

được, lui cũng không xong.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 730: Hóa Hủ Bại Thành Thần Kỳ (4)

Giây tiếp theo, mọi người mắt thấy Lãnh Tư Thần trường thân ngọc lập đứng ở nơi đó đột nhiên cất bước đi về phía cách đó không xa.....

Lúc đó, Dư Hoảng Thu thật sự là xem không được, đang dạy Hạ Úc Huân đánh gôn, sau khi nói xong lý thuyết đang chuẩn bị đi sửa động tác đúng cho cô, dư quang đột nhiên nhìn thấy một người nhìn một cái liền không thể bỏ qua đi về phía mình.....

Tập trung nhìn vào, cư nhiên đúng là Lãnh Tư Thần người mà hãn vẫn luôn muốn hợp tác mà không thợp tác được!

Ngay từ đầu hãn còn tưởng rằng Lãnh Tư Thần chỉ là trùng hợp đi qua, suy xét có nên chào hỏi anh một tiếng hay không, đang nghĩ như vậy, còn chưa kịp mở miệng, Lãnh Tư Thần đi đến trước mặt bọn họ, đột nhiên liền dừng bước.

Ách, Lãnh Tư Thần nên không phải là tìm hãn chứ?

Chuyện này không có khả năng a!

Hai người bọn họ chỉ từng gặp một lần ở tiệc từ thiện hôm đó, từ đầu tới đuôi chưa từng nói với nhau một câu.

Phát hiện Dư Hoảng Thu bên cạnh đột nhiên không nói, Hạ Úc Huân hồ nghi mà ngồi dậy, kết quả, vừa quay đầu liền thấy được cách mình chỉ có

hai bước là Lãnh Tư Thần.

Hạ Úc Huân tức khắc hoảng sợ: “Lãnh.....”

Thiếu chút nữa buột miệng thốt ra Lãnh Tư Thần, cũng may đúng lúc đổi thành “Lãnh tổng”.

“Nam Cung tiểu thư, tôi bên kia đang chơi trò chơi, không biết có thể mời cooqua làm đồng đội của tôi hay không.” Lãnh Tư Thần thân sĩ mà mời.

Hạ Úc Huân ngần ngừ: “Trò chơi.....?”

Hắn không phải là giống lần trước trước chứ?

“Tôi nhớ rõ Nam Cung tiểu thư chơi một lần rồi, quy tắc cũng gần như lần đó.” Lãnh Tư Thần nói.

Vừa dứt lời, Hạ Úc Huân tức khắc vẻ mặt như xem liệt sĩ mà nhìn Lãnh Tư Thần. Chẳng lẽ lần trước thảm kịch bi tráng của Âu Minh Hiên còn chưa đủ làm anh cảnh giác sao?

Quả nhiên tư duy cảm thú khác hẳn với thường nhân.....

Hơn nữa, cô không nhìn lầm mà nói, Lâm Tuyết cũng ở bên kia?

Hai người bọn họ cho dù không ái muội, cũng là bạn bè thân quen, đương nhiên hắn là một đội mới đúng, lại nói lần trước hai người còn từng hợp tác, ăn ý như vậy.....

Còn bỏ gần tìm xa chạy đến nơi này tới tìm đồng đội sao?

Tên này rốt cuộc là có chủ ý gì?

“Lãnh tổng, cửu ngưỡng đại danh!” Dư Hoằng Thu bên cạnh ngáy người cuối cùng phục hồi tinh thần lại, lập tức nhân cơ hội bắt chuyện.

“Dư tổng, cũng thế cũng thế.” Lãnh Tư Thần khách khí mà vươn tay.

Dư Hoằng Thu thụ sủng nhược kinh mà duỗi tay cùng anh bắt một cái, nói: “Không nghĩ tới Lãnh tổng còn nhớ rõ tôi!”

“Đương nhiên, tên Dư tổng về ngọc khí chính là hạng nhất hạng nhì trong nước, chỉ tiếc thương hiệu của Thiên Úc không thích hợp phối hợp ngọc sức, bất quá nếu có cơ hội chính tôi muốn đến mua mấy bộ ngọc sức.”

Dư Hoằng Thu lập tức cười nói: “Ha ha, đương nhiên có thể, chỉ cần Lãnh tổng lại, Dư mỗ nhất định đem thứ tốt nhất trong cửa hàng dâng lên. Lần trước mới từ Miến Điện về một lượng hàng lớn, có một bộ phi thúy pha lê loại cực phẩm Lãnh tổng anh nhất định sẽ vừa lòng, toàn bộ hạt châu lấy từ một khối đá, ánh sáng màu cân xứng hoàn chỉnh, là trân phẩm hiếm có, vốn chuẩn bị đưa tới cửa hàng mới, cũng chỉ có Lãnh tổng, tôi mới bằng lòng lấy ra!”

Lời nói khéo léo vừa rồi của Lãnh Tư Thần cắt đứt tâm tư của hắn đồng thời cũng cho hắn bậc thang.

Kỳ thật hắn vốn dĩ cũng không ôm hy vọng gì, nói thật, Thiên Lâm xác thật thích hợp hơn so với Thiên Úc, chỉ là, ai không hy vọng có thể cùng Lãnh Tư Thần hợp tác chứ? Ngay từ đầu hắn sở dĩ muốn cùng Thiên Úc hợp tác, là bởi vì hắn đối với nhân vật thương nhân truyền kỳ như Lãnh Tư Thần cảm thấy rất hứng thú, giữ gìn một chút tâm tư.

Hiện giờ có thể nhân cơ hội đáp lại quan hệ một chút, hắn đã thỏa mãn.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 731: Hóa Hủ Bại Thành Thần Kỳ (5)

“VẬY ĐA TẠ DƯ TỔNG.” LÃNH TƯ THẦN KHÁCH KHÍ NÓI.

“ĐÚNG RỒI, LÃNH TỔNG CÙNG NAM CUNG TIỂU THƯ QUEN NHAU SAO?” LẠI NÓI TIẾP, CŨNG MAY NHỜ NAM CUNG TIỂU THƯ, HẮN MỚI CÓ THỂ NÓI CHUYỆN ĐƯỢC VỚI LÃNH TƯ THẦN.

HẠ ÚC HUÂN TỨC KHẮC CĂNG THẲNG THẦN KINH, ĐANG LO LẮNG LÃNH TƯ THẦN NÓI RA CÁI GÌ KHÔNG NÊN NÓI, CŨNG MAY LÃNH TƯ THẦN CHỈ ĐƠN GIẢN NÓI MỘT CÂU ——

“Uhm, quen nhau.”

TRÒ CHUYỆN TÁN GẤU, DƯ TỔNG LIỀN BỊ LÃNH TƯ THẦN THÔNG ĐỒNG ĐI QUΑ CÙNG.

HẠ ÚC HUÂN KHÔNG CÓ BIỆN PHÁP, ĐÀNH PHẢI CŨNG ĐI THEO.....

NGƯỜI BÊN PHÍA LÃNH TƯ THẦN VƯƠN DÀI CỔ NHÌN HƠN NỬA NGÀY, MẮT NHÌN THẤY LÃNH TƯ THẦN ĐỐI DIỆN HÀN HUYỀN TRONG CHỖC LÁT XONG LIỀN MANG VỀ HAI NGƯỜI.

ANH VỪA RỒI Ý TƯ RÕ RÀNG LÀ CỰ TUYỆT ĐỀ NGHỊ CỦA TRỊNH TỔNG, CHUẨN BỊ TÌM ĐỒNG ĐỘI CHO MÌNH, CÁI ĐỒNG ĐỘI NÀY KHẲNG ĐỊNH KHÔNG PHẢI LÀ ĐÀN ÔNG, NHƯ VẬY, CŨNG CHỈ CÓ THỂ LÀ CÔ GÁI ĐI THEO PHÍA SAU KIA...

Lúc cô gái đi đến gần, rất nhiều người đều kinh ngạc mà mở to hai mắt nhìn.

Đây..... Đây còn không phải là cô gái lần trước cùng Âu Minh Hiên tới sao, cô gái khiến bọn họ vẫn luôn suy đoán thân phận?

“Lãnh tổng, này..... Vị này chính là?” Có người hỏi.

“Tập đoàn Thiên Lâm, Nam Cung huân.” Hạ Úc Huân tự nhiên hào phóng mà cùng mọi người giới thiệu.

Vừa dứt lời, lại là một trận thanh âm hít ngược khí lạnh.

Sắc mặt Lâm Tuyết càng trắng bệch.

Cô chính là con gái mà gần đây Nam Cung Lâm mới vừa tìm về sao?

Sao có thể!

“Thì ra là Nam Cung đại tiểu thư, lần trước tiệc mừng thọ của lệnh tôn tôi cũng đi, Nam Cung tiểu thư thật là càng ngày càng xinh đẹp! Cái kia..... Thứ tôi mạo muội hỏi một câu, lần trước đi cùng Âu tổng, là Nam Cung tiểu thư sao?”

Khó trách lúc ấy ở tiệc mừng thọ nhìn thấy cô cảm thấy quen mắt! Nhưng khí chất thay đổi quá lớn, ở tiệc mừng thọ đoàn trang hào phóng, lúc bên cạnh Âu Minh Hiên lại tùy ý hấp tấp, cho nên lúc ở tiệc mừng thọ thấy được cũng nhất thời không đem hai người liên hệ đến. “Đúng vậy.”

Mọi người vẫn tiếp tục bắt chuyện, Lãnh Tư Thần trực tiếp cắt ngang bọn họ, nói: “Bắt đầu đi.”

“Lãnh tổng là cùng một đội với Nam Cung tiểu thư?” Có người không xác định hỏi.

Lãnh Tư Thần chọn một cây gậy cho mình dung đưa cho Hạ Úc Huân, dùng hành động trả lời bọn họ.

Vì thế mọi người hai mặt nhìn nhau không hiểu ra sao.....

Lãnh Tư Thần đây là nháo kiểu gì a? Muốn trần truồng?

Bằng không vì cái gì êm đẹp không cùng Lâm Tuyết một đội, chạy đi tìm cô gái kỹ thuật đánh bóng tể đến kinh người cùng một đội?

Lâm Tuyết tuy đã trấn định lại cũng che dấu không được vẻ khó coi trên mặt, đáng tiếc, mặc kệ ánh mắt cô bất lực như thế nào mà nhìn qua, Lãnh Tư Thần trước sau cũng chưa liếc nhìn cô một cái.

Giờ phút này, các cô gái vây quanh đều phát ra cảm khái bừng tỉnh đại ngộ.

“Tôi nói! Lãnh Tư Thần sao sẽ coi trọng một đứa con riêng xuất thân đê tiện lại còn trong giới giải trí phức tạp!”

“Giới giải trí thì làm sao? Giới giải trí chúng tôi cho dù là vũng bùn, ít nhất cũng đen đến thẳng thắn vô tư không phải sao? Không giống người nào đó cả ngày một bộ từ nước bùn bước ra mà không nhiễm!” Một diễn viên nào đó phản bác nói.

“Con riêng thì sao! Con riêng cũng không phải tôi sai, ít nhất tôi dám nói tôi chưa từng làm kẻ thứ ba, tuyệt đối không chạm vào đàn ông có gia đình! Cô dám sao?” Một cô con riêng nào đó cũng nhện không được phản bác.

.....

Lâm Tuyết nghe được những ban tán đó, sắc mặt càng ngày càng trắng.

Tối cuối cùng, chỉ còn lại Lâm Tuyết, cùng với Dư Hoằng Thu không có mang bạn gái, à không, là bạn gái bị Lãnh Tư Thần cướp đi.

Dư Hoảng Thu cũng không biết tình huống, thân sĩ mà đi mời Lâm Tuyết.

Lâm Tuyết nhìn người đàn ông trước mặt tướng mạo thanh tuấn thần sắc ôn nhuận, sắc mặt lúc này mới hoãn lại, cảm kích mà nhìn hẩn một cái.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 732: Hóa Hủ Bại Thành Thần Kỳ (6)

“Tôi đánh không tốt, có thể sẽ liên lụy anh.....”

“Không có việc gì, vừa vặn tôi đánh không tồi, cũng đã dạy không ít học sinh, có thể dạy cô.”

“Cám ơn.” Lâm Tuyết tức khắc có hảo cảm với người đàn ông này.

Dư Hoảng Thu trước đó cũng không quen biết Lâm Tuyết, chỉ cảm thấy cô nương này thanh thanh tú tú, văn văn nhược nhược, nhìn rất thoải mái, mà thấy cô một mình cô đơn đứng ở nơi đó bộ dáng thật sự đáng thương, cho nên liền nhịn không được chủ động tiến lên mời.

“Xem đi! Trước mặt Lãnh Tư Thần liền bắt đầu thông đồng với người đàn ông khác rồi!”

“Phỏng chừng là muốn kích thích Lãnh tổng đi! Nhưng Lãnh tổng người ta từ đầu tới đuôi cũng không thèm liếc nhìn cô ta lấy một cái không phải sao?”

“Lãnh tổng quá anh minh rồi!”

“Nhưng đáng tiếc người đàn ông này, chính là ông chủ ngọc sinh yên thì phải? Trong nhà một bức họa cổ ngọc khí cất chứa cũng là mấy ngàn vạn mấy trăm triệu a!”

.....

Bên kia lén lút tám chuyện nhiệt tình, Hạ Úc Huân vẫn chuyên tâm ước lượng gôn trong tay, hướng về phía Lãnh Tư Thần bên cạnh nhếch miệng cười, nói: “Lãnh tổng, không thể tin nổi aanh còn có sở thích trần truồng! Hôm nay tôi sẽ thanh toán cho anh! Thằng tôi không nắm chắc, nhưng thua tôi vẫn rất tự tin!”

Lãnh Tư Thần nhẹ liếc cô một cái, sâu kín nói một câu: “Em cam lòng để cho người khác nhìn thấy cơ thể anh?”

Hạ Úc Huân mặt tức khắc đen, trừng anh một cái nói: “Anh thấy tôi cam lòng hay không!”

Lãnh Tư Thần vô cùng thần thờ mà thở dài một tiếng, hồi ức lăm lăm: “Tiểu Huân, nhớ rõ chứ, năm đó lúc chơi trò chơi anh cũng trúng chiêu cởi áo, đợt thứ hai, em rút phải quỷ bài, tốc độ mặc quần áo cho anh nhanh đến người khác đều không kịp thấy rõ, nhưng hiện tại, em lại muốn tự tay cởi quần áo anh.....”

Hạ Úc Huân vẻ mặt vô ngữ: “.....” Lời nói không sai, nhưng nghe anh nói ra sao lại có cảm giác kỳ quái như vậy?

Cái gì mà nói cô phải tự tay cởi quần áo anh, chính cô chơi đánh bóng đang tốt, anh một hai phải đem cô kéo lại đây không phải sao? Hạ Úc Huân phần nộ một gậy chém ra, quả bong kia càng bay càng xa, càng bay càng lệch, sau đó dần dần biến mất không thấy.....

Nhóm lão tổng bên cạnh nhìn thấy tức khắc nhịn không được thay Lãnh Tư Thần lau nước mắt chua xót.

Lãnh Tư Thần chơi loại trò chơi này chưa từng trúng chiêu, lúc này đây chỉ sợ là gặp hạn rồi!

Dư Hoảng Thu cũng xem đến vẻ mặt bất đắc dĩ, đáng tiếc hẳn còn chưa kịp dạy Nam Cung tiểu thư, Lãnh Tư Thần nhất định không biết kỹ thuật

đánh bong của cô kém như vậy rồi!

Nhưng thật ra Lâm Tuyết, năng lực không tồi, lần đầu đánh gôn vị trí đã vô cùng xinh đẹp.

Dư Hoảng Thu vừa lòng gật gật đầu, cảm giác mình tựa hồ đều không cần dạy.

Đang nghĩ như vậy, phát hiện đồng tác của Lâm Tuyết vốn dĩ rất tiêu chuẩn đột nhiên không hợp, vì thế nhanh chóng tiến lên sửa đúng.

Xem ra lần thứ nhất chỉ là vận khí.....

“Không đúng, tay nên đặt ở đây! Góc độ thấp một chút! Quả bóng vừa rồi cô đánh rất tốt!” Dư Hoảng Thu nói.

Lâm Tuyết ôn nhu cười, đáp: “Đều là vận khí, tôi phát huy không ổn định.”

“Tôi hiểu, người mới đều như vậy, cô đừng khẩn trương, cho dù thua, tôi một người đàn ông cũng không sao.” Dư Hoảng Thu an ủi nói.

Lâm Tuyết tức khắc vẽ mặt cảm động mà ngửa khuôn mặt nhỏ nhìn hẳn, con người ngậm nước tràn đầy cảm kích cùng sùng bái.

Nếu nói mấy tháng trước, Lâm Tuyết xác thật là người mới, nhưng sau lần đó, cô liền bỏ rất nhiều thời gian học tập, hiện tại kỹ thuật kỳ thật đã rất không tồi. Chỉ là, lúc nên không ổn định, cô tất nhiên sẽ đúng lúc không ổn định.

Dư Hoảng Thu nhìn cô gái với khuôn mặt nhỏ thanh tú khả ái và đôi mắt to ngậm nước tràn đầy cảm động, cảm giác sứ mệnh trong lòng đột nhiên sinh ra, càng thêm nghiêm túc mà dạy cô, đồng thời cũng nhin không được cùng cô hàn huyên nhiều hơn vài câu.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 733: Hóa Hủ Bại Thành Thần Kỳ (7)

“Còn không biết tiểu thư xưng hô như thế nào?”

“Tôi họ Lâm, tên một chữ Tuyết, nghề nghiệp trước mắt là đạo diễn.”

“Lâm Tuyết? Chẳng lẽ cô chính là đạo diễn của bộ phim “Truy phong nhân” kia sao?”

“Lần đầu chuyết tác, chê cười rồi.”

“Đâu có đâu có, bộ phim kia tôi rất thích, thật không giống như là một tiểu cô nương như cô có thể làm ra, Lâm tiểu thư thật là tài nữ!”

“Dư tổng nói như vậy tôi thật ngại quá, ở trước mặt Dư tổng, tôi cũng không dám xưng tài, Dư tổng mới là tài tử chân chính.”

“Cô quen biết tôi?” Thanh âm Dư Hoảng Thu có chút kinh hỉ.

“Đó là đương nhiên, Dư tổng năm đó.....”

Trong thành phố không có ai nổi tiếng mà cô chưa từng biết qua, Lâm Tuyết vừa thành thạo mà ứng phó Dư Hoảng Thu, vừa bất động thanh sắc mà hướng về phía Lãnh Tư Thần nhìn qua.

Chỉ thấy Lãnh Tư Thần và Nam Cung Huân hai người không biết đang nói chuyện gì, ngay sau đó cô liền nhìn thấy Nam Cung Huân cực kỳ tề tưng gậy đánh cầu bay ra ngoài.

Vì thế, tâm tình cô lập tức hòa hoãn không ít, trào phúng mà nhếch khóe miệng.

Cái gì Nam Cung đại tiểu thư, trước đó bất quá cũng chỉ là nha đầu lưu lạc dân gian từ nhỏ đã không được giáo dục mà thôi, chung quy lên không được mặt bàn.

Chỉ là, không nghĩ tới Lãnh Tư Thần cư nhiên sẽ bỏ mình chủ động chạy đi tìm cô ta chung đội.....

Thái độ trước đó của Lãnh Tư Thần với cô ta rõ ràng rất lạnh nhạt, thậm chí đem cô ta trở thành săn sóc đặc biệt, trở thành người hầu mà sai sử, vì cái gì đột nhiên thái độ biến hóa lớn như vậy?

Chẳng lẽ Lãnh Tư Thần thật sự là người tham mộ hù vinh coi trọng gia thế sao?

Cô không tin! Cô tuyệt đối không tin!

Dù sao chính mắt thấy tình cảm của Lãnh Tư Thần với đối cô gái đã chết kia, anh cũng đã từng đối với mình ôn nhu như vậy.....

Cô tuyệt đối không tin Lãnh Tư Thần sẽ dùng tình cảm đối lấy ích lợi, với địa vị hiện tại của anh, cũng hoàn toàn không cần phải làm như vậy. Nghĩ đến đây, cô rốt cuộc an tâm chút, nhắc nhở mình phải vững vàng.

Trong đó nhất định là có ẩn tình gì.....

-

Sau một lần vung câu thăm không nở nhìn của Hạ Úc Huân, Lãnh Tư Thần vẻ mặt bình tĩnh có chút không nhìn được, ai oán mà liếc mắt nhìn cô một cái, nói: “Em thật sự chuẩn bị làm anh thua?”

Tiếp thu ánh mắt ai oán của Lãnh Tư Thần, Hạ Úc Huân ho nhẹ một tiếng, đáp: “Tôi đây cũng không có biện pháp có được không, trình độ của tôi chỉ đến thế thôi, anh lại không phải không biết!”

“Anh dạy cho em.” Lãnh Tư Thần nói.

Hạ Úc Huân thở dài, nói: “Thôi bỏ đi! Học trường cũng chưa dạy được tôi! Tôi thật sự không am hiểu thứ này! Lãnh Tư Thần, anh vẫn là chấp nhận số phận đi!”

“Không sao, anh có thể hóa hủ bại thành thần kỳ, em không tin chính em, nhưng phải tin tưởng anh.” Lãnh Tư Thần nghiêm trang mà nói.

Hạ Úc Huân khoe miệng giật giật, liếc mắt một đường ngang, nói: “Nói ai hủ bại a...”

“Ngọc thật.” Lãnh Tư Thần lập tức thay đổi từ ngữ.

Hạ Úc Huân lúc này mới dùng ánh mắt “Coi như anh thức thời” nhìn anh một cái.

“Tiểu Huân, kỳ thật em quá không tự tin, em tuy rằng thành tích tệ, nhưng từ nhỏ đã có tố bào vận động, mặc kệ là môn thể thao nào, em học một lần liền sẽ làm được, golf cũng như vậy.” Lãnh Tư Thần nói.

“Uhm.....” Lời này nghe được cô rất dễ chịu, nếu đem ba chữ “Thành tích tệ” xóa đi.

“Dựa theo anh nói làm, anh cam đoan em một gậy vào lỗ cũng không có vấn đề gì!” Lãnh Tư Thần nói.

“Anh liền thôi đi! Một gậy vào lỗ..... Anh thật đúng là dám nói a!” Hạ Úc Huân vô ngữ mà phỉ nhổ.

Lãnh Tư Thần cười, đáp: “Anh không phải thối, anh là tin tưởng thiên phú của em.”

“Anh đem tôi khen đến tận trời cao cũng vô dụng!” Hạ Úc Huân nói xong, nghĩ nghĩ, cuối cùng vẫn quyết định khiêm tốn thỉnh giáo: “Tư thế đứng như thế nào?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 734: Hóa Hủ Bại Thành Thần Kỳ (8)

Cô cũng không phải là vì Lãnh Tư Thần, chỉ là thân phận hiện tại của cô đã khác, nơi này lại nhiều người xem như vậy, đánh quá tệ sẽ khiến công ty và Nam Cung Lâm mất mặt.

“Em trước cho anh xem một chút em vốn là tư thế như thế nào.” Lãnh Tư Thần nói.

“A.....” Hạ Úc Huân tiện tay bày một chút.

Khóe miệng Lãnh Tư Thần nhẹ giật, vẻ mặt có chút không cách nào hình dung.

Hạ Úc Huân đen mặt, nói: “Tôi biết anh có phải muốn nói giống sạn phân hay không?”

“Thì ra em cũng biết.....” Lãnh Tư Thần cười khẽ đi đến sau lưng cô, hai tay ôm lấy thân thể cô, tay phủ lên mu bàn tay cô, tay cầm tay sửa đúng tư thế cho cô.

“Anh nói là được rồi, tôi làm theo.” Hạ Úc Huân có chút không được tự nhiên, lúc anh dạy Lâm Tuyết sao không thấy anh như vậy!

“Anh nói cũng được, nhưng anh dung thuật ngữ chuyên nghiệp em hiểu sao?” Lãnh Tư Thần cau mày, một bộ “Anh là nhân nhượng chỉ số thông minh của em tự cho em hướng dẫn đặc biệt em hẳn là nên cảm kích”.

Hạ Úc Huân: “.....”

“Đừng lè mề, người khác đều sắp đánh xong.” Lãnh Tư Thần vắn bung tay cô đặt vào vị trí chính xác.

Cách đó không xa đột nhiên truyền đến một trận bàn tán nhỏ, càng ngày càng nhiều ánh mắt nóng rực phóng lại đây, cả người Hạ Úc Huân đều cứng đờ, em gái anh, thứ này quả nhiên không có hảo tâm, không nên lại đây!

“Chuyên tâm một chút!” Lãnh Tư Thần nghiêm túc nói.

Hạ Úc Huân hít sâu một hơi tập trung lực chú ý, thôi, sớm đánh xong sớm siêu sinh.

“Vấn đề lớn nhất bây giờ của em kỳ thật không phải tư thế, mà là lực đạo nắm chắc, nghe anh, dùng một phần ba lực đạo khi em đánh ra một quyền là được, phía trước mỗi bong có một áp lực khác, đánh không tốt cũng không sao, coi như luyện tập, nào, thử xem.....” Lãnh Tư Thần nói xong buông cô ra.

“Được!” Hạ Úc Huân dựa theo Lãnh Tư Thần nói chuẩn bị một chút, sau đó một bóng đánh ra.

“Rất tốt, trên đường thi đấu.”

Hạ Úc Huân vừa nhìn, quả nhiên không đánh rơi, vì thế tìm được bóng, tiếp tục vung gậy.

“Năm gậy vào lỗ, cũng không tệ lắm. Tiếp tục.”

.....Về sau, Hạ Úc Huân đánh thật đúng là thuận tay, số gậy sai càng ngày càng ít.

Hạ Úc Huân bên này còn dư lại hai lỗ, những người khác đều đánh xong, sau khi tính xong số gậy đội Lâm Tuyết thành tích tốt nhất, lót để chính là Trịnh tổng.

Bất quá, bởi vì có Hạ Úc Huân ở đây, Trịnh tổng một chút đều không lo lắng.

Đã đánh xong đều vây qua xem náo nhiệt, kết quả ngoài ý muốn phát hiện Hạ Úc Huân cư nhiên đánh cũng không tệ lắm, ít nhất so với lần trước còn tốt hơn nhiều.

“Chà chà, Nam Cung tiểu thư tiến bộ cũng quá lớn rồi!”

“Quả nhiên vẫn là phải xem người nào dạy a!”

.....

Rốt cuộc, tới lỗ cuối cùng.

Hạ Úc Huân lúc này đã càng đánh càng thuận tay, lại còn có chút hưng phấn tiềm ẩn.

“Lần này có thể khiêu chiến yêu cầu cao độ một chút, dùng sức một chút, nhắm chuẩn cửa lỗ.” Lãnh Tư Thần ở bên tai cô thấp giọng nói.

Hạ Úc Huân gật đầu, đánh giá một chút sức lực, nheo mắt nhìn về phía cửa lỗ, nhắm chuẩn, hít sâu một hơi.....

“Phanh” một tiếng, bóng bị đánh bay rất xa ra ngoài.....

Vây xem đều cho rằng đây là đánh mất bóng, vài giây sau, bóng cư nhiên chậm rãi dừng ở quả núi.

Tất cả mọi người chạy qua xem.

Thật đúng là hiếm thấy cô gái nào một lần là có thể đem bóng đánh tới được vị trí kia.

Từng đôi mắt khẩn trương nhìn chăm chú, chỉ thấy quả bong trắng nhỏ kia vòng quanh cửa lỗ lá cờ nhỏ bay rồi bay, vài giây sau, “Phù phù” vào trong động.

Hiện trường là cây kim rơi cũng nghe thấy tiếng động.

Hơn nửa ngày sau, rốt cuộc có người phản ứng lại, kích động nói: “Mẹ kiếp! Này cũng được! Một gậy vào lỗ a! Quá kiêu ngạo!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 735: Hóa Hủ Bại Thành Thần Kỳ (9)

Hơn nửa ngày sau, rốt cuộc có người phản ứng lại, kích động nói: “Mẹ kiếp! Này cũng được! Một gậy vào lỗ a! Quá kiêu ngạo!”

Dư Hoảng Thu nhin không được tiến lên vài bước, cũng vẻ mặt kinh ngạc cảm thán, nói: “Nam Cung tiểu thư, cô cứ nhiên đánh ra chim hải âu lớn!”

“Ách, chim hải âu lớn là cái gì?” Hạ Úc Huân tạm thời có chút hiểu biết, rất nhiều thứ cũng không phải hiểu rõ.

“Nếu là gậy tiêu chuẩn vào lỗ gọi là quả điều hâu, cô là bốn lỗ gôn một gậy vào lỗ, cái này gọi là chim hải âu lớn, cũng gọi song ưng cầu, là khó nhất. Xác suất một gậy vào lỗ đại khái là tuyển thủ nghiệp dư vung 12500 gậy mới xuất hiện một lần, tuyển thủ chuyên nghiệp vung 7500 gậy xuất hiện một lần. Tôi đến nay cũng chỉ từng đánh được ba lần. Cô đây là lần thứ mấy đánh golf?”

“Ách, lần thứ hai.....” Hạ Úc Huân gãi gãi đầu, nghe Dư Hoảng Thu nói bộ dáng hình như thật sự rất khó a!

“Lợi hại lợi hại! Lãnh tổng thật sự là quá lợi hại!”

“Đúng vậy! Lãnh tổng lương sư xuất cao đồ!”

.....

Hạ Úc Huân vô ngữ, rõ ràng là cô đánh cầu, sao tất cả đều khen Lãnh Tư Thần.

Thấy vẻ mặt tiểu nha đầu vui mừng, Lãnh Tư Thần khẽ cười nói: “Là năng lực của Nam Cung cao.”

Nhưng lần trước năng lực của cô không cao thì sao?

Mọi người cũng chưa vạch trần, lại theo Lãnh Tư Thần bắt đầu khen Hạ Úc Huân.....

“Hôm nay tiêu phí của mọi người ở câu lạc bộ đều tính sổ sách của tôi.” Lãnh Tư Thần mở miệng nói.

Mọi người tức khắc một trận hoan hô, nhìn Hạ Úc Huân càng ái muội hơn.

Dựa theo ước định mà thành quy củ, đánh ra một gậy vào lỗ cần phải mời khách.

Bất quá, Nam Cung tiểu thư này đánh ra song ưng cầu, lại là Lãnh tổng mời khách, xem ra thật sự quan hệ không bình thường a!

Giờ phút này, Trịnh tổng trông cậy vào Lâm Tuyết ning bỏ Lãnh Tư Thần thật là hối hận không ngừng, thật không nghĩ tới Lâm Tuyết nhìn nhue có quan hệ tốt với Lãnh Tư Thần như vậy, kết quả Lãnh Tư Thần hoàn toàn không ghi sổ, sớm đã có người mới, hơn nữa người mới này bối cảnh không nhỏ.

Mất công hãn còn tốn nhiều tiền như vậy đầu tư vào phim điện ảnh mới của Lâm Tuyết kia.....

Bất quá, thảm hại hơn còn ở phía sau.....“Tính ra số côn của Nam Cung tiểu thư, 70 côn! Cư nhiên là thứ nhất!” Mọi người nhìn Lãnh Tư Thần

bằng ánh mắt vô cùng nóng. Nghĩ thầm thật là hóa hủ bại thành thần kỳ.

“Nói như vậy Trịnh tổng chính là lót để rồi?”

“Ha ha ha, Trịnh tổng, mau cởi quần áo a! Cũng không thể chơi xấu!”

.....

Trịnh tổng không có biện pháp, chỉ có thể từng cái từng cái một đem quần áo cởi ra, thẳng đến chỉ còn lại một cái quần cộc, một thân thịt mỡ dưới gió thu hiu quạnh run bần bật.....

Ha ha ha ha, cư nhiên từ thứ nhất đếm ngược biến thành đứng đầu, sáng khoái!

Hạ Úc Huân khoe khoang mà nhìn Lãnh Tư Thần một cái, hạ giọng nói: “Xem đi! Nếu không phải tôi không chịu thua kém, hiện tại đây là kết cục của anh!”

Lãnh Tư Thần ghé sát tai cô, nhẹ giọng nói một câu: “Bà xã đại nhân lợi hại.”

Hạ Úc Huân lập tức đỏ lỗ tai, như điện giật né tránh anh.

Tên đàn ông đáng chết!

Nhiều người như vậy liền dám đùa giỡn cô!

-

Đánh gôn xong, Hạ Úc Huân vào phòng thay đồ thay quần áo.

Nhớ tới trước đó ở phòng thay quần áo bị người nào đó làm chuyện như vậy, Hạ Úc Huân ảo não mà đấm một cửa phòng một cái.

Cũng may nơi này phòng thay quần áo đều là riêng lẻ, lỡ như lúc ấy bên trong còn có những người khác, anh cứ như vậy vào được, hình ảnh kia quá đẹp, cô quả thực không dám tưởng tượng.....

Sau khi thu thập xong, Hạ Úc Huân xách túi đi ra ngoài, vừa ngẩng đầu, ngoài ý muốn phát hiện Lâm Tuyết đứng ở bên ngoài.

“Hạ Như Hoa tiểu thư, tôi muốn cùng cô nói chuyện.” Lâm Tuyết cố ý gọi “Tên thật” của cô.

Hạ Úc Huân cau mày, đầu tiên là tin nhắn, hình ảnh, hiện tại rốt cuộc gặp người thật a!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 736: Hóa Hủ Bại Vì Thần Kỳ (10)

Hai người đi đến một chỗ không có ai trong phòng nghỉ ngơi.

Hạ Úc Huân chơi bong xong có chút khát, tiện tay bưng lên một ly rượu vang đỏ, nói: “Có chuyện gì, nói đi!”

“Cô cùng Lãnh tiên sinh rốt cuộc là quan hệ gì?” Lâm Tuyết vẻ mặt như bị đao đoạt mất tình yêu chất vấn nói.

Sao lại là vấn đề này?

Hạ Úc Huân vẫn là câu trả lời vụn vặt kia ——

“Không quan hệ gì.”

Con người Lâm Tuyết nổi lên một tia tức giận, nói: “Không quan hệ gì? Không quan hệ gì anh ấy lại nhiều lần có thái độ mập mờ như vậy với cô, không quan hệ mà anh ấy vừa rồi thay cô mời khách?”

“Thay tôi mời khách?” Hạ Úc Huân khó hiểu.

“Người đánh ra một gậy vào lỗ cần phải mời khách là ước định đã thành quy củ, đừng nói với tôi cô không biết.” Lâm Tuyết nhanh chóng nói ra.

“Hả, tôi không biết.”

Cô là thật sự không biết, còn tưởng rằng Lãnh Tư Thần có tiền tùy hứng a.....

“Cô.....” Lâm Tuyết một bộ “Sao lại có người mặt dày vô sỉ như vậy”.

Hạ Úc Huân quơ ly rượu vang đỏ, nhẹ nhấp một ngụm, không nhanh không chậm nói: “Vậy còn cô? Cô và Lãnh Tư Thần là quan hệ gì, dựa vào cái gì ở chỗ này chất vấn tôi?”

“Tôi.....” Lâm Tuyết sống lưng cứng ngắc, ngay sau đó thần sắc ngạo nghễ nói: “Người anh ấy thích là tôi, quan hệ này đủ sao?”

Hạ Úc Huân nhất thời không nói gì: “.....”

Đủ cái rắm! Cô vẫn là bà xã của anh a.....

Lãnh Tư Thần trước đó chính miệng giải thích không quan hệ gì với Lâm Tuyết, nhưng cô nương này lúc này lại lời thề son sắt nói với cô, cô sắp sửa bị nháo đến hồ đồ.

“Tôi không biết cô rốt cuộc dùng phương pháp gì buộc anh ấy ở bên cô, xin cô buông tha anh ấy, xem như tôi xin cô, anh ấy..... Anh ấy mấy năm nay thật sự rất vất vả.....” Lâm Tuyết mặt đầy vẻ đau xót, như nhẫn nhục gánh vác cầu xin.

“Ách.....” Hạ Úc Huân quả thực không biết nên nói như thế nào với em gái này. Rốt cuộc là ai buông tha ai chứ?

“Cô căn bản không hiểu anh ấy, không biết trong lòng anh ấy có khổ tâm, cô chỉ biết một mặt đánh đầu thẳng đó của anh ấy trước mặt thế nhân, cô cho rằng thái độ anh ấy đối với cô đặc biệt chính là thích cô sao? Cô biết anh ấy vì cái gì lại có thái độ đặc biệt với cô không?” Lâm Tuyết kích động mà nói, trên mặt hiện lên một tia khoái cảm trả thù.

“A, vì cái gì?” Hạ Úc Huân khiêm tốn thỉnh giáo.

“Bởi vì cô và người mà anh ấy yêu thương có ba phần tương tự.” Lâm Tuyết gằn từng chữ một nói, đồng thời cẩn thận chú ý vẻ mặt Hạ Úc Huân.

Hạ Úc Huân làm ra vẻ bưng bình đại ngộ, nói: “A! Thì ra là thế sao! Cho nên ý của cô là, tôi chỉ có ba phần tương tự, mà cô và cô gái kia có bảy phần tương tự, giống hơn so với tôi, cho nên cô mới là tình yêu đích thực của anh ta phải không? Cũng là thế thân, cô cảm thấy cô giống hơn, cho nên cao thượng hơn tôi?”

Hạ Úc Huân cảm giác mình hoàn toàn không cách nào lý giải được logic của Lâm Tuyết.

“Tôi có thể vì anh ấy mà từ bỏ bản thân, tôi có thể vì anh ấy mà cam tâm tình nguyện làm một kẻ thế thân, tôi có thể vì anh ấy mà cả đời làm người kia trong lòng anh ấy! Cô có thể chứ?” Lâm Tuyết vẻ mặt hy sinh, thấy vẻ mặt đạm nhiên không chút khiếp sợ của Hạ Úc Huân, đột nhiên hiểu rõ mà lẩm bẩm nói: “Tôi đã biết..... Thì ra cô cũng biết..... Thì ra cô đã sớm biết..... Nếu không cô sao có thể cố ý đem tên đối thành chữ ‘Huân’ này chứ!”

Lâm Tuyết cũng là vào ngày đó Lãnh Tư Thần uống say đưa anh về nhà nghe được anh nói, mới biết tên cô gái kia có chữ Huân.

Hạ Úc Huân nhìn Lâm Tuyết một bộ “Tôi là chúa cứu thế chỉ có tôi mới có thể cứu vớt anh ta, còn cô bụng dạ khó lường đê tiện vô sỉ”, cũng say say.

Cô phát hiện chính mình hoàn toàn không có biện pháp cùng cô nương này giao lưu.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 737: Hóa Hủ Bại Thành Thần Kỳ (11)

Hạ Úc Huân quyết định nhanh chóng né tránh, bằng không chẳng lẽ còn cùng cô lý luận, giống như đại chiến cướp đàn ông sao?

Đang chuẩn bị xoay người rời đi, cô nương này lại làm một việc khiến cô vô cùng khiếp sợ.

Lâm Tuyết đột nhiên bắt lấy tay cô bưng ly rượu vang đỏ kia, dùng sức giơ lên, tinh chuẩn mà đem hơn phân nửa ly rượu vang đỏ còn thừa..... Hắt lên..... Người chính cô.....

Không sai, chính là hắt lên người chính cô.

Nơi này là hội sở tư nhân, tính bảo mật rất cao, không có bất cứ thiết bị theo dõi nào, cho nên cô mới dám làm như vậy.

Hạ Úc Huân nhìn Lâm Tuyết trước mắt trên mặt trên tóc tất cả đều là rượu vang đỏ, ngực cũng ướt một mảng lớn, một thân chật vật, trực tiếp cầm ly không ngậy đại.....

Thẳng đến khi cô nghe được phía sau truyền đến một trận tiếng bước chân quen thuộc mới hồi phục tinh thần lại.....

Xoay người vừa thấy ——

Được chứ, quả nhiên là Lãnh Tư Thần.....

Mặc kệ là người đàn ông nào, nhìn thấy cô gái nhỏ mặt đầy ấn nhẫn và ủy khuất như Tiểu Bạch hoa bị chà đạp tàn phá, khẳng định đều sẽ vô cùng thương tiếc!

Hạ Úc Huân nhìn “Chứng cứ phạm tội” trống rỗng trong tay mình, khoe miệng giật giật.

Thấy Hạ Úc Huân hoàn toàn không có ý muốn giải thích, một bộ không sao cả, sắc mặt Lãnh Tư Thần dần dần có chút âm vụ.

Đừng nói, Lâm Tuyết không hổ là đạo diễn, kỹ thuật diễn cũng không tồi, hơn nữa ngay cả rượu hắt cũng nghệ thuật đến như vậy.

Hai bên tóc mai ướt chem. Nhẹ nhỏ nước, vải dệt hơi mỏng trước ngực lộ ra, một giọt rượu vang đỏ đáp trên lông mi, óng ánh trong suốt, run rẩy lung lay sắp rơi, giống như nước mắt.....

Ngay cả cô một phụ nữ nhìn thất đều có chút không đành lòng.

Thấy Lãnh Tư Thần sắc mặt khó coi, vẻ mặt Lâm Tuyết càng thêm lã chã chực khóc. “Lãnh tiên sinh, không phải Nam Cung tiểu thư sai, là tôi nói sai, chộc cô ấy không vui.....” Nói xong, một giọt nước mắt hòa vào dịch rượu xoạch một tiếng rơi xuống, nện ở trên mặt đất.

Chà chà, hình ảnh đậm chất điện ảnh như thế.....

Hạ Úc Huân xem thế là đủ rồi, phát hiện trọng điểm mình chú ý hình như có chút sai lệch, lúc này mới vội vàng gật đầu nói: “Đúng vậy, không phải tôi sai, tôi chỉ là trượt tay một chút.”

Ánh mắt Lãnh Tư Thần hơi trầm xuống, tiếp theo, từ trước túi móc ra một chiếc khăn tay.

Hạ Úc Huân không có hứng thú xem hai người này biểu diễn, xoay người muốn đem ly rỗng để lại trên bàn sau đó bỏ đi, nhưng khoảnh khắc xoay người, lại đột nhiên bị Lãnh Tư Thần kéo lấy tay.

“Anh..... Làm cái gì?” Hạ Úc Huân nhú mày.

Lãnh Tư Thần không nói chuyện, chỉ cúi đầu nghiêm túc nhìn tay cô.

Hạ Úc Huân bị anh nhìn trong lòng có chút phát run, nói: “Lãnh tổng, anh không phải muốn đem tay tôi bấm nhỏ chứ?”

Lãnh Tư Thần vẫn trầm mặc, chỉ là sắc mặt lạnh hơn.

Giây tiếp theo, anh nắm chặt tay cô, cầm lấy chiếc khăn tay màu lam kia, nhẹ nhàng chà lau một giọt rượu vang đỏ rơi trên mu bàn tay cô, mày nhú lại mà trách nói: “Sao lại không cẩn thận như vậy?”

Hạ Úc Huân: “.....” Giờ phút này, trên mặt cô viết một chữ cái “Ngốc”.

Lâm Tuyết đắm chìm trong cốt truyện tự mình suy ra không cách nào tự kèm chế, lại phát hiện cốt truyện giống như chó hoang thoát cương: “.....”

Lãnh Tư Thần lau tay cho Hạ Úc Huân xong, sau đó cầm ly rượu trong tay cô giúp cô đặt lại trên bàn, ngay sau đó kéo tay cô, nói: “Đi thôi.”

Hạ Úc Huân bị lôi kéo đi ra rất xa mới phản ứng lại né tránh anh, kết quả, tay tên kia như vuốt sắt bám chặt muốn chết, cô làm thế nào cũng mở không ra.

Cô có thể cảm giác được Lãnh Tư Thần tức giận, tức khắc trong lòng cũng có chút bốc hỏa, nói: “Lãnh Tư Thần, anh lại nháo cái gì, nếu đau lòng tôi hắt rượu người ta, vừa rồi sao không trực tiếp cũng hắt rượu lên mặt tôi đi, này! Buông tay! Anh rốt cuộc muốn như thế nào! Anh hân

không phải chuẩn bị đem tôi tới thâm sơn cùng cốc nào hủy thi diệt tích chứ?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 738: Hóa Hủ Bại Thành Thần Kỳ (12)

“Hạ Úc Huân, em cam miệng cho anh!” Lãnh Tư Thần đột nhiên dừng lại, quay đầu nhìn cô, con người ánh lửa mấy ngày liền, nói: “A, em hắt? Anh thực sự hy vọng là em hắt! Nhưng em sẽ làm sao? Hạ Úc Huân, em vuốt lương tâm mình nói cho anh biết, em sẽ làm chuyện có lương tâm vậy sao?”

Hạ Úc Huân đều bị anh hỏi đến mức choáng váng.

Logic này của anh..... Thật sự không có vấn đề sao?

Hoá ra cô không hắt rượu người ta lại thành cô sai rồi.....

Nhìn cô gái trước mắt vẻ mặt sững sờ ngây ngẩn, Lãnh Tư Thần nhéo nhéo mũi, hít sâu một hơi mới đè nén tức giận cuộn cuộn trong lồng ngực, đầy mặt chua xót nói: “Lúc trước anh cứ nhiên có ý đồ dùng Lâm Tuyết tới kích thích em, hy vọng em có thể ghen..... Anh thật khờ..... Thật sự.....”

Lãnh Tư Thần như vậy cô thật sự không quen, Hạ Úc Huân trong khoảng thời gian ngắn có chút vô thức, như che dấu mà cười ha ha nói: “Lãnh Tư Thần anh sao lại biến thành Tường lâm tẩu vậy, phong cách này không thích hợp với anh.....”

Lãnh Tư Thần gió Bắc gào thét mà trừng mắt nhìn cô một, sau đó không thể nhìn được nữa mà xoay người đi mất, để lại Hạ Úc Huân đứng tại chỗ,

đổ ập xuống một đầu gió tuyết.

Thật là đậu má, cô đây là chiêu ai chọc ai! Quả thực năm cũng trúng đạn!

-

Cùng lúc đó, Lâm Tuyết vẫn duy trì vẻ mặt đầy rượu ngơ ngác mà đứng tại chỗ, chậm chạp không cách nào từ trong vực sâu vừa rồi mà khôi phục.

Cô bị hất mặt đầy rượu, Lãnh Tư Thần nhìn cũng không nhìn một, trên tay cô gái kia chỉ bị bắn lên một giọt, anh cứ nhiên khẩn trương mà tự mình dùng khăn tay chà lau cho cô.

Lãnh Tư Thần người đàn ông như vậy, lúc lạnh lùng hận không thể đông chết người trong phạm vi vài trăm dặm, nhưng một khi ôn nhu quả thực chính là toàn bộ mùa xuân, có thể đem người ta say chết ở bên trong.

Đã từng cô cũng từng được ôn nhu như vậy.....

Vì cái gì đảo mắt ôn nhu của anh liền cho người khác?

Vì cái gì.....

Cô không nghĩ ra, cũng không cách nào tiếp thu.....

“Lâm..... Lâm tiểu thư? Cô làm sao vậy?” Thẳng đến khi bên tai đột nhiên truyền đến một tiếng kinh hô của đàn ông, Lâm Tuyết mới phục hồi tinh thần lại, nỗ lực mỉm cười một với người tới, lắc đầu nói: “Không có việc gì.”

“Sao lại không có việc gì chứ! Đây là ai làm?” Dư Hoảng Thu vội vàng lấy khăn chà lau rượu vang đỏ trên mặt cho cô, lại cởi áo khoác khoác lên cho cô.

“Thật sự không có việc gì, cảm ơn anh Dư tiên sinh!”

Nhìn cô gái rõ ràng đã khổ sở đến muốn chết mà vẫn ra vẻ kiên cường, Dư Hoằng Thu cảm giác tim mình như bị kim đâm, nhin không được muốn trợ giúp cô, muốn bảo hộ cô.

Sau khi biết cô là Lâm Tuyết, hẳn mới nhớ tới những tai tiếng của cô và Lãnh Tư Thần.

Kết hợp chuyện xảy ra hôm nay, anh cơ bản có thể suy đoán rượu vừa rồi là ai hất.

Nhưng, để tránh cô khó xử, Dư Hoằng Thu đành phải coi như mình cái gì cũng không biết.

“Lâm tiểu thư, tôi đưa cô về nhé!”

“Không cần, tôi muốn một mình thêm chút nữa.....” Lâm Tuyết chậm rãi lắc đầu cự tuyệt, sau đó giống như rơi gỗ mất đi sinh mệnh máy móc mà đi về phía trước.

Dư Hoằng Thu muốn theo sau, lại không dám.

Bất quá cũng chỉ là bè nước gặp nhau, anh lấy thân phận gì đi quan tâm cô?

Đang thở dài, chỉ thấy Lâm Tuyết mới vừa đi chưa được vài bước, thân mình nhỏ yếu mềm nhũn, đột nhiên ngã xuống.

“Lâm tiểu thư!” Dư Hoằng Thu trừng lớn đôi mắt, vội vàng chạy như bay qua, gọi: “Lâm tiểu thư, tỉnh tỉnh!”

Cô gái sắc mặt trắng bệch mà hôn mê, khóe mắt vẫn còn nước mắt, người xem từng đợt lo lắng.....

Dư Hoằng Thu nôn nóng không thôi mà đem cô bế lên chạy ra ngoài.

Trong lòng ngực người đàn ông, Lâm Tuyết lặng lẽ mở to mắt, như nghiệm thu mà liếc mắt một nhìn vẻ kinh hồn chưa định trên khuôn mặt người đàn ông, lúc này mới một lần nữa nhắm hai mắt lại.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 739: Cuộc Sống Gian Nan Có Một Số Việc Đùng Vạch Trần (1)

Bóng đêm thâm trầm, tập đoàn Âu thị.

“Tiểu Doãn, buổi tối ở Thương Lan đặt một bàn tiệc rượu, giúp tôi hẹn Trương cục.” Âu Minh Hiên chui đầu vào một đồng bản vẽ, cũng không ngẩng đầu lên mà nói.

“Vâng.”

Thư ký đang muốn rời đi lại bị gọi lại: “Khoan đã, đi toàn bộ tư liệu về vật liệu xây dựng Giang Sở điều động mang đến cho tôi!”

“Còn thất thần làm cái gì? Mau đi đi!” Thấy thư ký đứng bất động, Âu Minh Hiên thúc giục nói.

“Tổng tài, ngài đã liên tục tăng ca một tuần, như vậy không sao chứ?” Thư ký vẻ mặt bất an hỏi.

“Đi làm theo tôi nói là được.”

Thư ký lấy hết can đảm tiếp tục nói: “Công việc quan trọng, nhưng, ngài cứ như vậy thân thể sẽ chịu không nổi, hơn nữa, ngài nói những chuyện đó hoàn toàn không vội, không cần vội vã toàn bộ làm xong như vậy.”

Âu Minh Hiên buông bút máy, ngẩng đầu lên, mười ngón giao nhau chống cằm, nói: “Đừng nghĩ tôi quá cao thượng, tôi chỉ là muốn đem toàn

bộ công việc tiếp theo làm xong hết, sau đó cho bản thân mình một kỳ nghỉ dài hạn mà thôi.”

Thư ký bữu môi, nói: “Tổng tài, anh nếu tiếp tục như vậy e là nghỉ dài hạn chỉ có thể trải qua trong bệnh viện mà thôi!”

Âu Minh Hiên mắt đào hoa lập tức nheo nheo, nói: “Hắc, cô đứa nhỏ này! Cư nhiên dám trù ẻo ông chủ cô! Tôi thấy cô là trách tôi làm hại cô phải cùng tôi tăng ca, không có thời gian bồi bạn trai rồi!”

“Tôi..... Tôi mới không có!” Thư ký mặt đỏ bừng, nói: “Tôi không có bạn trai! Hơn nữa tôi cũng không có oán giận vì phải tăng ca.....”

“Được được, phí tăng ca sẽ tăng gấp đôi cho cô, tôi bên này đã làm gần xong, ngày mai liền không cần cùng tôi tăng ca, mau đi làm việc đi!”

“Tổng tài ngài là muốn đi nghỉ phép sao?” Thư ký hỏi.

Âu Minh Hiên tựa hồ nghĩ tới cái gì, môi mỏng hơi hơi gợi lên, vẻ mặt hài lòng, nói: “Đúng vậy.”

“Một mình sao?” Thư ký lại hỏi.

“Không phải.” Vẻ mặt Âu Minh Hiên càng thêm tươi đẹp.

Thư ký một trận thất thần, mất mát, nói: “A.....”

“Đúng rồi, còn có một việc.”

“Ông chủ, ngài cứ căn dặn.” “Bắt đầu từ ngày mai, mặc kệ cô gái nào gọi điện thoại cho cô, chỉ cần là đối với ông chủ của cô ôm ý đồ bắt lương, cự tuyệt hết cho tôi, nếu hỏi tới liền nói tôi sắp kết hôn.”

“Ông chủ anh muốn kết hôn?” Thư ký vẻ mặt kinh ngạc.

“Uhm uhm, nhanh nhanh.....” Chỉ cần Mộng Oanh gật đầu, lập tức là có thể kết hôn!

“.....” Thư ký đã chịu kinh hách quá lớn, hơn nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại, thất hồn lạc phách mà đi ra ngoài.

Rốt cuộc là ai chứ?

Cô đi theo bên cạnh tổng tài lâu như vậy, mặc kệ là trước đây hay hiện tại, phụ nữ bên cạnh anh như cá diếc qua sông, nhưng không có một ai khiến anh nghiêm túc, hiện tại sao lại không chút dấu hiệu liền phải kết hôn rồi?

Chẳng lẽ là trong nhà sắp xếp?

Tổng tài ghét nhất bị trói buộc, nhưng không giống như người sẽ tiếp thu liên hôn gia tộc.....

Chuyện này thật là quá kỳ quái!

-

Hạnh hoa thôn.

Lúc Hạ Úc Huân về đến nhà, Tiểu Bạch vẫn như thường lệ Niếp Niếp làm bài tập, cậu nhóc dùng tay chống trán, thỉnh thoảng vò đầu bứt tai Niếp Niếp một chút.

“Mẹ!”

“Dì Hoa, dì đã về rồi!”

“Các bảo bối ngoan!” Hạ Úc Huân theo thường lệ ở trên má Tiểu Bạch và Niếp Niếp hôn một, sau đó hỏi Niếp Niếp: “Niếp Niếp, mẹ con đâu?”

“Ở phía sau sân!”

Hạ Úc Huân đem túi thả xuống, đi vào sân, thấy Tần Mộng Oanh đang dưới ánh đèn bỏ thảo dược và hoa khô vào túi thêu.

Thật tốt a, mỗi lần nhìn thấy chị Mộng Oanh, tâm tình của cô liền sẽ bất tri bất giác bình tĩnh trở lại, quả thực tốt hơn cả dùng thuốc an thần!

Nếu như bị học trưởng cướp mất, cô thật là có điểm luyến tiếc!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 740: Cuộc Sống Gian Nan Có Một Số Việc Đùng Vạch Trần (2)

Hạ Úc Huân ngồi trên ghế bàn đá, nói: “Chị Mộng Oanh, chị lại làm túi thơm a?”

“Uhm, cái trước đây là đuối muối, hiện tại mùa hè qua rồi, lại làm cho mọi người.”

“Học trưởng hôm nay có tới tìm chị không?” Hạ Úc Huân cầm gốc cam thảo ngậm ở trong miệng hỏi.

“Không có, vẫn như trước, mỗi đêm sẽ gọi điện thoại cho Niếp Niếp.” Tần Mộng Oanh trả lời.

“Em nghe nói anh ấy gần đây quả thực bận đến mức bay lên, khẳng định là chuẩn bị dành thời gian tích góp đại chiêu a!” Hạ Úc Huân chặc chặc tặc lưỡi.

“Úc huân, em có tâm sự?” Tần Mộng Oanh đột nhiên hỏi.

“Ách, chị lại nhìn rasao?” Vừa rồi cô rõ ràng là đang nói chuyện Mộng Oanh học trưởng, đề tài hẳn cảm gì cũng chưa nói mà?

“Đều viết ở trên mặt kìa!” Tần Mộng Oanh nhìn cô, có chút lo lắng hỏi: “Hôm nay xảy ra chuyện gì sao?”

“Cũng không phải hôm nay, chính là gần đây.....” Hạ Úc Huân thở dài một tiếng lẩm bẩm: “Chị Mộng Oanh, chị em làm thế nào để tâm như nước lặng giống chị đi a!”

Tần Mộng Oanh cười cười, nói: “Kỳ thật chị cũng không phải tâm như nước lặng.”

“Đó là cái gì?” Hạ Úc Huân khiêm tốn thỉnh giáo.

Tần Mộng Oanh: “Đen mặt.”

Hạ Úc Huân sững sốt một chút, ngay sau đó bật cười: “Phốc! Không thể tin được chị Mộng Oanh chị cũng biết nói đùa!”

Tần Mộng Oanh không nói gì, chỉ là ở trong lòng thở dài, trước mặt người thực sự thích, sao có thể tâm như nước lặng.

Cô thỉnh thoảng nhìn hai đứa nhỏ trong phòng một cái, vẻ mặt ôn nhu bình thản dần dần nhiễm ưu sắc.

Khoảng cách lần trước gặp Âu Minh Hiên đã một tuần, chỉ mong anh lại là nhất thời hứng khởi.....

Tần Mộng Oanh đang nghĩ như vậy, ngoài cửa truyền đến một trận tiếng động cơ ô tô, ngay sau đó là tiếng hoan hô hứng khởi của Niếp Niếp.

“Ba ba!!”

“Con gái ngoan, có nhớ ba không?”

“Nhớ! Ba sao lâu như vậy đều không tới thăm con, con còn tưởng rằng ba lại muốn bỏ rơi con rồi!”

“Làm gì có! Ba ba chỉ là chuẩn bị đem công việc làm xong hết sau đó có thể chuyên tâm bên cạnh con thôi!”

“Niếp Niếp sắp nghri phép, ba ba sẽ ở cùng Niếp Niếp sao?”

“Đó là đương nhiên!”

“Niếp Niếp, bài tập chị còn chưa viết xong!” Tiểu Bạch nhắc nhở một câu.

“A a a, ba ba, con làm bài tập trước đã! Mẹ và dì Hoa ở sân sau!”

“Được, ngoan!”

Âu Minh Hiên đi rồi, Niếp Niếp vẫn luôn thất thần mà nhìn xung quanh sân, trên khuôn mặt nhỏ của Tiểu Bạch tràn đầy bất đắc dĩ, nói: “Chị chuyên tâm một chút.”

“A.....” Bé chỉ là a một tiếng thật dài, chậm chậm mà ghé vào trên bàn tiếp tục viết.

Nếu là ngày thường Tiểu Bạch dùng thái độ như vậy nói chuyện với bé, bé sớm đã kêu quác quác, hiện tại lại một bộ buồn bã ỉu xiu, ngay cả tâm tư cùng cậu cãi nhau đều không có, lòng tràn đầy đều ở trên người ba ba mà bé thật vất vả mới tìm được.

Dùng nguyên văn lời bé nói chính là, người ba bé cứu tử nhất sinh mới tìm được a!

Khó có được còn biết dùng thành ngữ.

-

Trong sân.

Hạ Úc Huân thấy Âu Minh Hiên toàn thân trên dưới kim quang lấp lánh, một bộ mù mắt chó, tay che ở trước mắt làm động tác chặn ánh sáng, nói:

“Nha! Tối rồi! Buổi tối mặc thành như vậy, anh là chuẩn bị catwalk show sao?”

Rõ ràng có thể nhìn ra thứ này trước khi thay đổi một bộ quần áo mới, trên người còn xịt nước hoa.

Âu Minh Hiên không phản ứng cô, lập tức đi đến trước mặt Tần Mộng Oanh, xuân về hoa nở, khổng tước xòe đuôi, nói: “Tức phụ nữ em đang làm cái gì?”

“Túi thơm.” Tần Mộng Oanh đã lừa cũng anh sửa cho đúng, dù sao nói cũng vô dụng.

“Có thể cho anh một cái hay không?” Âu Minh Hiên nháy mắt đào hoa, đầy mặt chờ mong.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 741: Cuộc Sống Gian Nan Có Một Số Việc Đùng Vạch Trần (3)

“Anh lấy đi.” Tần Mộng Oanh chỉ chỉ mấy cái bên cạnh đã làm xong.

Âu Minh Hiên vội vàng chọn cái lớn nhất, đáp: “Ha ha, cảm ơn tức phụ nhi tặng quà cho anh, anh sẽ hảo hảo quý trọng, mỗi ngày đeo bên mình!”

“Thật sự sẽ cột lên trên! Rõ ràng là chính anh muốn không phải sao? Lại nói anh không phải có nước hoa sao? Muốn cái này làm gì?” Hạ Úc Huân phỉ nhổ.

Âu Minh Hiên cắn răng trừng mắt nhìn cô, nói: “Hạ, úc, huân, em không cảm thấy quá sáng sao?”

“Chỗ nào sáng?” Hạ Úc Huân khó hiểu, đèn trong sân đều rất nhu hòa a!

“Toàn thân em trên dưới đều lấp lánh sáng lên!” Âu Minh Hiên tức giận nói.

Hạ Úc Huân cuối cùng đã hiểu, hoá ra là đang ghét bỏ mình là bóng đèn!

“Được được được, em đi, em đi tắm rửa rồi ngủ còn không được sao?”

Hạ Úc Huân cuối cùng đại phát từ bi mà đi, trước khi đi phe phẩy đầu nhìn Tần Mộng Oanh “Mặt đen” một cái, tiếp tục châm nến cho Âu Minh Hiên.

Cư nhiên đuổi em đi, không có ánh sáng và nhiệt độ của em, hai người các người đơn độc ở chung, tẻ ngắt không lạnh chết mới là lạ!

Trên thực tế, thật sự bị Hạ Úc Huân đoán trúng, Âu Minh Hiên ra sức đến miệng khô lưỡi khô, Tần Mộng Oanh vẫn nhàn nhạt trước sau như một.

Cuối cùng, các loại đại chiêu của anh toàn bộ khai hỏa hy vọng buổi tối có thể ở lại qua đêm, kết quả.....

Bị cự tuyệt!!!

Âu Minh Hiên: “Thật sự không thể sao? Anh có thể ngủ ra đất ngủ! Anh chỉ là muốn bên cạnh Niếp Niếp nhiều hơn!”

Tần Mộng Oanh: “Xin lỗi, không tiện.”

Âu Minh Hiên: “Anh ngủ sô pha phòng khách!”

Tần Mộng Oanh: “Sô pha hôm trước bị chó nhà hàng xóm gặm hỏng rồi.”

Âu Minh Hiên: “.....” Anh muốn đi cắn chết con chó kia!

Âu Minh Hiên: “Vậy anh ngủ trên nóc nhà, vừa lúc bên này hoàn cảnh tốt, có thể ngắm trăng sao!”

Tần Mộng Oanh: “Dự báo thời tiết nói đêm nay có mưa.”

Âu Minh Hiên: “.....” Đây là vì cái gì! Chẳng lẽ vận khí anh đều ở lần trước dùng hết rồi sao? Chẳng lẽ vận số anh đã hết!

.....

Hạ Úc Huân tắm rửa xong lại gọi đầu đã là hơn một giờ.

Chờ sấy tóc khô, cô chuẩn bị đi xem Âu Minh Hiên đã đi chưa, kết quả vào sân vừa thấy, Tần Mộng Oanh đã không còn ở trong viện, nhưng Âu Minh Hiên lại vẫn dựa trên bàn đá vừa rồi.

Nhìn dáng vẻ là ngủ rồi, còn ngủ rất ngon, cô kêu vài tiếng cũng chưa tỉnh.....

Tình huống như thế nào vậy đây là.....

Hạ Úc Huân ở phòng Tần Mộng Oanh tìm được cô, Niếp Niếp đã ngủ rồi, Tần Mộng Oanh đang gấp quần áo.

“Hai người nói chuyện thế nào? Học trưởng sao lại ngủ trong sân?” Hạ Úc Huân nhỏ giọng hỏi.

“Anh ta còn chưa đi?” Tần Mộng Oanh tay gấp quần áo dừng một chút, kinh ngạc hỏi.

“Ách, vẫn chưa a! Nằm bò trên bàn đá ngủ kìa! Kêu thế nào cũng không tỉnh!” Hạ Úc Huân trả lời.

Tần Mộng Oanh mày nhíu lại, đáp: “Thôi, kệ anh ta.”

Ai, xem ra chị Mộng Oanh là chuẩn bị lấy bất biến ứng vạn biến rồi! Tương lai học trưởng kham ưu rồi đây!

-

Từ trong phòng Tần Mộng Oanh ra, Hạ Úc Huân lại quay lại sân.

Cô đẩy đẩy Âu Minh Hiên, thấy anh vẫn không tỉnh liền tàn nhẫn véo anh một cái.

Âu Minh Hiên đau hô một tiếng mơ mơ màng màng mà mở to mắt, hỏi:“Làm sao vậy làm sao vậy? Mộng oanh muốn đuổi anh đi? Anh đi

ngoài rồi! Anh ra cổng lớn.....”

Cổng lớn! Uống công anh nghĩ ra!

Hạ Úc Huân trừng anh một cái, nói: “Không có! Chị Mộng Oanh sẽ không quản anh, anh hoàn toàn bị làm lơ!”

“A.....” Âu Minh Hiên thanh âm rầu rĩ.

“Em nói anh đây là làm gì a? Chị ấy không để ý tới anh, anh cứ ở đây cũng không làm được gì đâu!” Hạ Úc Huân vô ngữ nói.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 742: Cuộc Sống Gian Nan Có Một Số Việc Đừng Vạch Trần (4)

“Anh biết.”

“Anh biết mà còn ngây ngốc ở lại? Anh khi nào thì EQ thấp như vậy?”

“Ít nói vớ vẩn đi! EQ em cao sao? Em còn không phải không có biện pháp với Lãnh Tư Thần à! Anh xem em chống đỡ được mấy ngày!”

“.....” Hạ Úc Huân mặt đen lại, đáp: “Cuộc sống đã gian nan như thế, chúng ta một hai phải thương tổn lẫn nhau như vậy sao?”

Nói xong thở dài: “Được rồi, anh vẫn là đi về trước đi! Dù sao cũng không thể ở trong sân ngủ một đêm được!”

“Anh đã biết, chờ lát nữa anh liền đi.”

-

Sáng sớm hôm sau.

Hạ Úc Huân rời giường ăn xong bữa sáng, đi ra sân chuẩn bị hoạt động gân cốt, kết quả liếc mắt một cái nhìn thấy một người nằm trên bàn đá trong sân, trên người một đồng lá rụng, dọa cô nhảy dựng!

Mẹ kiếp! Âu Minh Hiên? Anh tối hôm qua không phải nói chờ lát nữa liền đi sao?

Thấy anh quần áo cũng chưa thay, không có khả năng là sáng sớm tối, khẳng định là tối hôm qua không đi!

“Này, Âu Minh Hiên! Tỉnh tỉnh..... Tỉnh tỉnh a.....”

Hạ Úc Huân đẩy anh vài cái cũng không phản ứng, véo anh cũng không phản ứng, dần dần cảm giác có chút không thích hợp, mu bàn tay đặt lên trên trán anh, tức khắc hoảng sợ, kinh hô: “Chị Mộng Oanh! Chị Mộng Oanh! Không ổn rồi! Học trưởng không được khỏe a!”

“Làm sao vậy?” Tần Mộng Oanh từ trong phòng đi ra, nhìn thấy Âu Minh Hiên cũng cả kinh.

“Chị tới sờ đầu học trưởng đi, có phải rất nóng hay không?”

Tần Mộng Oanh chuyên nghiệp mà sờ sờ sau cổ Âu Minh Hiên, quả nhiên rất nóng, hơn nữa lòng bàn tay lạnh lẽo.

Cảm giác bàn tay lạnh lẽo bị người cầm, Âu Minh Hiên theo bản năng liền nắm chặt tay kia, trong miệng nỉ non: “Mộng oanh.....”

Lúc này, Niếp Niếp đang chuẩn bị đi học nghe được thanh âm vội vàng đeo cặp nhỏ chạy ra, nôn nóng hỏi: “Ba ba làm sao vậy? Sinh bệnh sao?” “Niếp Niếp, con cùng Tiểu Bạch đi học đi, mẹ sẽ đưa hân đi bệnh viện.”

“Mẹ, ba ba có thể có việc gì hay không?”

“Sẽ không, chỉ là phát sốt mà thôi.”

“Phát sốt.....” Niếp Niếp nghe vậy khuôn mặt nhỏ lập tức hoảng sợ, nói: “Ba ba sẽ chết sao? Mẹ, con không muốn ba ba chết.....”

“Đồ ngốc, phát sốt cũng sẽ không chết người!” Phía sau Tiểu Bạch chịu không nổi mà sửa đúng.

“Tiểu Bạch mới là đồ ngốc! Tiểu Bạch lần trước phát sốt thiếu chút nữa chết nha! Niếp Niếp rất sợ.....”

Bởi vì lúc đó sức khỏe Tiểu Bạch thật sự không tốt, có một lần phát sốt nghiêm trọng, hôn mê ba ngày ba đêm, thiếu chút nữa nguy hiểm tính mạng, làm cho Niếp Niếp cho rằng chứng phát sốt là rất đáng sợ.

Tiểu Bạch tức khắc nói không ra lời.

“Mẹ, con muốn đi cùng ba ba được không?” Niếp Niếp cầu xin.

Tần Mộng Oanh đang không biết xử lý như thế nào, Âu Minh Hiên tỉnh lại, nhìn thấy Niếp Niếp lập tức ôn nhu mỉm cười, nói: “Bảo bối, sao mắt lại đỏ như mắt thỏ thế kia, ai khi dễ con?”

“Ba ba ——” Niếp Niếp lập tức khóc ra, nhào vào lòng Âu Minh Hiên, nói: “Ba ba, mẹ nói ba phát sốt! Ba đừng bỏ rơi Niếp Niếp!”

Âu Minh Hiên sờ sờ trán mình, phát hiện chỉ có chút nóng, nói: “Sao sẽ như vậy được! Niếp Niếp ngoan, đi học đi! Phát sốt chỉ là bệnh nhỏ mà thôi, ba ba trước kia cũng thường xuyên phát sốt, uống thuốc là được rồi.”

“Nhưng Tiểu Bạch có lần phát sốt rất nghiêm trọng, thiếu chút nữa.....”

“Bởi vì Tiểu Bạch là trẻ con! Ba ba là người lớn, không sợ phát sốt.”

Niếp Niếp vẫn hồ nghi, nói: “Thật vậy sao?”

“Đương nhiên! Ngoan, mau đi đi! Con xem ba hiện tại không phải rất tốt sao! Chờ con tan học, ba ba đến đón con.”

Âu Minh Hiên hai ba câu liền dỗ Niếp Niếp xong, Niếp Niếp lập tức vui vẻ, nói: “Ba ba nói lời phải giữ lời nha!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 743: Cuộc Sống Gian Nan Có Một Số Việc Đùng Vạch Trần (5)

Bé rất hâm mộ những bạn học khác được ba ba đón.

“Ba ba đã bao giờ lừa gạt con chưa!”

An ủi bé xong, nhìn bé và Tiểu Bạch rời đi, Âu Minh Hiên mới mệt mỏi dờ xuống tươi cười trên mặt, cả người như sương đánh cà tím bò trở về.

Hạ Úc Huân khoanh tay trước ngực nhìn anh, nói: “Anh thật sự có khả năng lẩn lộn, tối hôm qua không phải đáp ứng ở lại một lát liền trở về sao? Trong chốc lát của anh là cả đêm?”

“Anh quá mệt mỏi liền ngủ quên a, nào biết nói tỉnh lại trời đều sáng.....” Âu Minh Hiên lẩm bẩm, xoa xoa cổ đau nhức.

Hạ Úc Huân vẻ mặt bất đắc dĩ, nói: “Anh mau đi khám bác sĩ đi, gần đây có một phòng khám.”

Âu Minh Hiên lắc đầu, nói: “Không có việc gì, anh ngủ một lát liền khỏe.”

“Anh không phải chuẩn bị còn ở đây ngủ đó chứ? Một lát nữa em và chị Mộng Oanh đều phải đi làm, anh một mình ở đây xảy ra chuyện gì làm sao bây giờ?”

“Thôi được.....” Âu Minh Hiên lúc này mới lảo đảo mà đứng lên đi ra ngoài.

Nhìn bóng dáng Âu Minh Hiên một mình rời đi, Hạ Úc Huân có chút lo lắng.

Đang chuẩn bị hỏi Tần Mộng Oanh làm sao bây giờ, phát hiện cô cũng đang nhìn bóng dáng Âu Minh Hiên rời đi suy nghĩ xuất thần.

Ừm, nhìn dáng vẻ học trường tựa hồ cũng không phải hoàn toàn không hy vọng.....

Sau đó Hạ Úc Huân không yên tâm gọi cho Âu Minh Hiên một cú điện thoại, xác định người đã ở phòng khám mới an tâm.

-

Tần Mộng Oanh chân trước vừa đến y quán, Âu Minh Hiên sau lưng liền đi đến.

Âu Minh Hiên đi vào tới, nhìn thấy Tần Mộng Oanh cư nhiên ở bên trong liền cả kinh, sau đó có chút xấu hổ mà gãi gãi đầu, giải thích mình không phải theo dõi cô mà qua đây, nói: “Bọn họ nói nơi này là phòng khám tốt nhất hạnh hoa thôn, anh không biết em là bác sĩ nơi này, nếu em không muốn nhìn thấy anh.....”

“Xin chào, vị tiên sinh này, xin hỏi ngài nơi nào không thoải mái?” Nhìn vẻ lạnh nhạt của Tần Mộng Oanh, Âu Minh Hiên gục đầu vừa mới chuẩn bị rời đi, một tiểu hộ sĩ đột nhiên vô cùng nhiệt tình mà lên nghênh đón, ba chân bốn cẳng đỡ anh vào, Âu Minh Hiên hoàn toàn không phản ứng lại, ngay cả đường vùng vẫy đều không có đã bị mạnh mẽ kéo vào.

Tần Mộng Oanh thấy thế mày nhíu lại, muốn nói gì lại thôi.

Chỉ chốc lát, Tần Mộng Oanh liền nghe được bên trong truyền thanh âm bất đắc dĩ của Âu Minh Hiên.

“Tôi nói, tôi thật sự chỉ có chút phát sốt mà thôi, cho tôi một cây nhiệt kế là được, không cần phải cởi đồ để kiểm tra đâu!”

“Phải phải! Soái ca, vậy anh không hiểu sao! Anh tin tưởng tôi, tôi rất chuyên nghiệp!”

“.....” Nhìn đôi mắt đối phương như lang sói, Âu Minh Hiên không có biện pháp không nghi ngờ sự chuyên nghiệp của cô. Bệnh viện, hộ sĩ..... Trong đầu các loại hình ảnh không thuần khiết.

“Ai nha, soái ca, anh xem anh sốt cao lợi hại như vậy! Tiêm trước một mũi đi!”

“Khụ, không tiêm chỉ truyền nước biển được chứ?” Anh nhớ không lầm mà nói, chích hạ sốt hình như phải cởi quần?

“Như vậy sao được! Phát sốt đương nhiên phải tiêm...” Hai mắt tiểu hộ sĩ sáng lên chờ người nào đó cởi quần.

Âu Minh Hiên đen mặt, nói: “Tôi đột nhiên cảm thấy khá hơn nhiều, xin lỗi, tôi vẫn là đi trước.....”

Tiểu hộ sĩ lập tức nắm lấy áo anh, gào nói: “Soái ca! Soái ca anh không thể đi, bệnh anh nghiêm trọng như vậy, thầy thuốc như mẹ hiền, tôi tuyệt đối không thể nhìn anh như vậy rồi đi a.....”

Lúc Tần Mộng Oanh kéo cửa đi vào, Âu Minh Hiên đang vẽ mặt chật vật mà cài nút áo sơ mi.

“Tiểu mỹ, cô lại hồ nháo.”

Tiểu trợ lý này chỗ nào cũng tốt, chỉ là quá háo sắc, nhìn thấy đàn ông có vài phần tư sắc liền đi không nổi, vừa thấy Âu Minh Hiên như vậy có thể không điên cuồng sao.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 744: Cuộc Sống Gian Nan Có Một Số Việc Đùng Vạch Trần (6)

Tiểu hộ sĩ nhìn thấy khuôn mặt lạnh như băng sương của bác sĩ Tần, lập tức như chuột nhìn thấy mèo thè lưỡi lập tức xám xịt mà né tránh.

Âu Minh Hiên nhìn thấy Tần Mộng Oanh xuất hiện, kích động đến thiếu chút nữa lệ nóng doanh tròn, gục đầu, một bộ ai oán bị chủ nhân vứt bỏ lén nhìn cô.

“Tiểu hộ sĩ thích đùa giỡn, anh đừng để ý.” Tần Mộng Oanh bất đắc dĩ mà đi qua, cầm một cây nhiệt kế đưa cho anh.

Âu Minh Hiên nhìn cây nhiệt kế, ủy ủy khuất khuất nói: “Cô ấy gạt anh nói không có để dưới lưỡi, chỉ để dưới nách, còn muốn anh cởi quần áo.....”

Tần Mộng Oanh có chút dở khóc dở cười, người đàn ông này khi nào trở nên ngây thơ như vậy, từ trước đến nay chỉ có anh đùa giỡn người khác, hiện tại cư nhiên sẽ bị một tiểu hộ sĩ đùa giỡn đến chật vật như vậy.

“Anh bây giờ không làm bác sĩ tâm lý sao?” Âu Minh Hiên chần chờ hỏi.

“Uhm.” Tần Mộng Oanh không giải thích nhiều, động tác thuần thục mà đo nhiệt độ lại cho anh.

“39 độ 7, rất nghiêm trọng, truyền nước biển đi.”

“Được! Có cần tiêm một mũi hạ sốt trước không?” Âu Minh Hiên lập tức phe phẩy đuôi to phía sau chờ mong hỏi.

“Tiêm không hạ sốt được.” Tần Mộng Oanh mặt không cảm xúc nói.

“A.....” Âu Minh Hiên tức khắc có chút thất vọng.

Tiếp theo, Âu Minh Hiên ngoan ngoãn mà tùy ý Tần Mộng Oanh đùa nghịch, lúc ghim kim thậm chí hận không thể để cô đâm thêm vài phát.

Cho dù ghét nhất tiêm, nếu là cô làm, anh cũng vui vẻ chịu đựng.

“Được rồi, anh ngủ một lát đi!” Tần Mộng Oanh giúp anh đem tốc độ truyền điều chỉnh chậm một chút.

“A.....” Âu Minh Hiên lưu luyến không rời mà nhìn bong dáng cô rời đi, hận bản thân không thể biến thành vật trang sức bên cạnh cô.

Rốt cuộc tìm được Tần Mộng Oanh, nhưng có một chuyện quan trọng liên quan đến cả đời anh, anh vẫn luôn không có cơ hội nghiệm chứng a!

Xem ra phải nhanh chóng đem độ hảo cảm và thân mật đẩy lên cao một chút mới được!

-Xem thời gian không sai biệt lắm, Tần Mộng Oanh vốn muốn tiến vào nhìn xem Âu Minh Hiên thế nào, lại vừa vào liền thấy anh đang rút kim.

“Anh làm cái gì? Nước thuốc còn chưa truyền xong!”

Âu Minh Hiên vội vã mà mặc vào áo khoác, nói: “Thời gian này hẳn là sắp tan học rồi! Anh đã đồng ý đi đón Niếp Niếp về!”

“Niếp Niếp sẽ tự trở về.”

“Như vậy sao được! Bé còn nhỏ như vậy!”

“Không sao, có Tiểu Bạch bồi.”

“Làm ơn, Tiểu Bạch càng nhỏ hơn!”

“Bé vẫn luôn tự mình trở về.”

“Trước kia anh mặc kệ! Đó là bởi vì anh không ở đây, hiện tại anh tìm được các người rồi, liền không thể uất ức cho Niếp Niếp được!”

Tần Mộng Oanh bất đắc dĩ, nói: “Tôi nói rồi anh không cần làm như vậy!”

Tần Mộng Oanh nói trực tiếp một chút chính là: Chúng tôi hiện tại không có anh cũng có thể sống rất tốt.....

“Mộng oanh, anh phát sốt..... Để anh đi đón Niếp Niếp đi!” Âu Minh Hiên cũng không cùng cô tranh luận, nhu nhu nhược nhược mà dựa vào đầu vai cô, hơn nữa anh rất thông minh, biết điểm mấu chốt của Tần Mộng Oanh là ở nơi nào, ở bên ngoài sẽ rất tự giác không gọi cô tức phụ nhi, để tránh cô nổi điên.

Tần Mộng Oanh vô ngữ, phát sốt và chuyện anh đón bé có liên quan gì sao?

Âu Minh Hiên vốn dĩ chỉ muốn giả vờ yếu đuối một chút, kết quả mới vừa tiếp cận cô, gương mặt nóng bừng cọ trên da thịt mát lạnh bên cổ cô liền hoàn toàn đời không ra.

Mùi hương hoa nhài tươi mát thanh đậm trên người cô càng như ma chú kích thích dục vọng anh đè nén suốt 5 năm sâu trong nội tâm không muốn ai biết.

Tần Mộng Oanh tựa hồ nhạy bén ý thức được nguy hiểm, cảnh giác mà muốn cách xa anh một chút, Âu Minh Hiên lại tự mình nhanh chóng rời đi, sau đó hết như trốn mà chạy ra khỏi phòng khám bệnh.

Tần Mộng Oanh: “.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 745: Toàn Thế Giới Đều Biết Anh Yêu Em (1)

Âu Minh Hiên ở được nửa đường đến trường học, lại chịu một kích.

Con gái mượn di động của Tiểu Bạch lên gọi cho anh một cuộc điện thoại, bảo anh không cần lại đón.

“Làm sao vậy bảo bối? Mẹ con ghét bỏ ba ba, hiện tại ngay cả con cũng ghét bỏ ba ba sao?” Âu Minh Hiên ngữ khí cực kỳ bi thương nói.

Niếp Niếp đầu bên kia vội vàng giải thích nói: “Không đúng không đúng! Bởi vì, bởi vì..... Tiểu Bạch không có ba ba tới đón, con muốn cùng Tiểu Bạch!”

Bé lo lắng Tiểu Bạch cũng giống bé lúc ấy, nhìn thấy be scos ba tới đón mà mình không có, trong lòng sẽ khổ sở.

“.....” Âu Minh Hiên vô hạn oán niệm.

Còn tưởng rằng là đau lòng anh người ba đang sinh bệnh, thì ra là đau lòng con trai Lãnh Tư Thần.

Bà xã không thương, con gái không yêu, số anh thật khổ mà.....

-

Sau khi quen biết Lãnh Tư Thần, Hạ Úc Huân khắc sâu lý giải cái gì gọi là “Oan gia ngõ hẹp”.

Bởi vì tới kỳ nên thân thể không thoải mái, cô từ bữa tiệc rời khỏi trước, kết quả, mới từ phòng bao ra tới, nghênh diện liền đụng phải Lãnh Tư Thần từ phòng bao đối diện đẩy cửa ra, phía sau đi theo là Lam Hạo Dương, còn có Diệp Hàng và Tần Phi lần trước đã gặp qua.

Lãnh Tư Thần nhìn thấy cô, thần sắc ngẩn ra, sắc mặt lập tức lạnh đi vài phần.

Hạ Úc Huân sắc mặt cũng có chút không được tự nhiên, nghĩ thầm tên này làm gì vừa thấy mình liền đối vẻ mặt như mình thiếu nợ anh ta mấy trăm triệu vậy, chuyện ngày hôm qua cô thật sự vô tội không phải sao?

Rõ ràng cô mới là người bị hãm hại mà!

“Hi” Diệp Hàng đang quàng vai Lam Hạo Dương, dẫn đầu cùng cô chào hỏi, ngay sau đó ý vị thâm trường mà nhìn Lãnh Tư Thần, nói: “Vốn dĩ chuẩn bị đi chơi mạt chược.....”

“Xem chừng là cần ba thiếu một!” Lam Hạo Dương nhún vai.

“Bất quá, cũng may có Từ Tử Việt thay thế bổ sung!” Tần Phi cười nói.

Sau đó ba người sau khi nói xong liền nhanh nhẹn mà đi mất.

Vô cùng không bình thường và đặc biệt thức thời. Vì thế, hành lang chỉ còn lại Hạ Úc Huân cùng Lãnh Tư Thần.

Trong lúc nhất thời hai người đều không nói chuyện, một lát sau, đồng thời cất bước.

Bước chân Lãnh Tư Thần khá lớn, chưa được một lát liền đi trước, Hạ Úc Huân chậm chậm mà đi ở phía sau.

Vốn dĩ khoảng cách này hẳn là càng kéo càng xa, nhưng Hạ Úc Huân dần dần phát hiện mình lại cùng anh song song.

Đang chuẩn bị đi chậm một chút, bên tai đột nhiên vang lên thanh âm trầm thấp của Lãnh Tư Thần, nói: “Chuyện anh nói em suy xét thế nào?”

“Chuyện gì?” Hạ Úc Huân không hiểu ra sao.

Con người Lãnh Tư Thần ánh lửa ẩn ẩn mà nhảy nhót, hít sâu một hơi, gần từng chữ một nói: “Nghỉ phép mang Tiểu Bạch ra ngoài chơi.”

“A, việc này a, nghỉ phép tôi có tính toán mang Tiểu Bạch đi ra ngoài chơi a!” Hạ Úc Huân trả lời.

Lãnh Tư Thần cười lạnh, ý là không muốn dẫn anh đi cùng đúng không?

“Anh đã đáp ứng Tiểu Bạch rồi. Chúng ta một nhà ba người cùng nhau ra ngoài chơi.” Lãnh Tư Thần nói.

Hạ Úc Huân vừa nghe tức khắc liền nổi giận: “Vậy anh còn hỏi tôi làm gì!”

Mỗi lần chỉ biết lấy Tiểu Bạch tới ép cô, cô thật là chịu đủ rồi.

Hạ Úc Huân tức giận càng đi càng nhanh, đi được vài bước đột nhiên xoay người nói: “Lãnh Tư Thần, anh rốt cuộc khi nào cùng tôi ly hôn?”

Cô cũng không rảnh lo hẹn thời gian thích hợp tình huống thích hợp, không thể nhịn được nữa mà trực tiếp hỏi ra.

Đồng tử Lãnh Tư Thần bỗng nhiên co rút lại, hàn khí bốn phía.

“Nếu anh đồng ý ly hôn, anh mới vừa nói một nhà ba người đi ra ngoài chơi tôi có thể đồng ý.” Hạ Úc Huân đón gió tuyết, tăng thêm can đảm, bổ sung một câu.

Lãnh Tư Thần cười lạnh một tiếng, nói: “Đã ly hôn còn tính cái gì một nhà ba người?”

“Những cặp vợ chồng khác ly quá cũng có thể cùng nhau mang con đi chơi!” Hạ Úc Huân nói ra lý do đã sớm chuẩn bị.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 746: Toàn Thế Giới Đều Biết Anh Yêu Em (2)

Lãnh Tư Thần tới gần một bước, cười nhạt nói: “Tiểu Huân, đừng lừa mình dối người, em biết rõ một tờ giấy căn bản không có bất cứ ý nghĩa và ảnh hưởng gì, nếu em yêu anh, cho dù không có tờ giấy kia thì như thế nào? Em quản được tim mình sao? Nếu em không yêu anh, như trước đây anh đã nói, em hoàn toàn có thể lừa gạt cảm tình của anh, đùa bỡn thân thể anh, tiêu hết tiền của anh, coi như vì ba mà báo thù! A, đúng rồi, em còn có thể đánh con anh.”

“Nói vậy, tôi sẽ không đánh Tiểu Bạch!” Hạ Úc Huân giận, ngay sau đó ảo não mà đỡ trán, chú ý trọng điểm sai lệch, lại bị tên này đưa tới mường rồi.

Đàm phán tới chỗ này lại lâm vào ngõ cụt, hai người chút bất tri bất giác đã đi đến cổng lớn khách sạn.

Vừa rồi vẫn luôn ở trong phòng bao không biết, lúc này đi ra mới phát hiện bên ngoài mưa rất lớn.

Hạ Úc Huân buổi tối có uống một chút rượu, cho nên không thể tự mình lái xe, đang chuẩn bị gọi điện thoại cho tài xế, giơng mắt, dư quang đột nhiên nhìn thấy trước khách sạn dưới màn mưa đen kịt một bóng người tóc dài đồ trắng như nữ quỷ đứng.....

“A ——” Hạ Úc Huân sợ nhất ma, vừa thấy tức khắc sợ tới mức hồn phi phách tán.

Người vào lúc nguy hiểm nhất mất đi năng lực tự hỏi chỉ còn lại chính là phản ứng theo bản năng, cho nên, Hạ Úc Huân theo bản năng mà hướng tới Lãnh Tư Thần bên cạnh như mũi tên mà bay qua.....

Lãnh Tư Thần nheo mắt nhìn bong người nhỏ bé trong màn mưa kia, chợt vỗ nhẹ vai Hạ Úc Huân, nói: “Đừng sợ, là người.”

“Là..... Là..... Là người? Anh..... Anh chắc chứ?” Hạ Úc Huân sợ tới mức ngay cả hàm răng đều đang phát run, ca ca ca vang lên.

“..... Không chắc.” Lãnh Tư Thần nghĩ nghĩ nói.

Hạ Úc Huân vừa muốn rời đi, lại không dám, hơn nữa, cố tình lúc này bên tai còn truyền đến một giọng nữ u oán ——

“Cứu cứu tôi..... Cứu cứu tôi.....”

Hạ Úc Huân tức khắc run rẩy, chẳng lẽ còn là ma chết oan?

Bất quá, không đúng a..... Thanh âm này sao lại nghe có chút quen tai?

Hạ Úc Huân cố nén sợ hãi, thật cẩn thận mà từ ngực Lãnh Tư Thần ngẩng đầu, chỉ mở một nửa mắt, nhìn về phía “Nữ quỷ” kia.

Cô nhìn thoáng qua, lại nhìn thoáng qua.....

Hả? Khuôn mặt cũng quen mắt.....

Một đường ánh sáng đèn xe trong lúc vô tình quét qua, Hạ Úc Huân cuối cùng nhìn rõ, cư nhiên là Lâm Tuyệt!

Sau khi xác định đối phương là người, Hạ Úc Huân lập tức lấy tốc độ sét đánh không kịp bưng tai rời khỏi Lãnh Tư Thần, một bộ tôi nhất định là thứ gì bám vào người, làm cái gì tất cả đều đã quên.

Mưa rơi xuống càng lớn, dưới màn mưa, cô gái cúi đầu, thân ảnh đơn bạc, cứ như vậy lẳng lặng mà đứng ở nơi đó.

Lúc Lãnh Tư Thần vừa rồi chợt nhìn thấy trong lòng bỗng nhiên cứng lại, bởi vì, một màn này quá giống Tiểu Huân trong mơ của anh.....

Năm đó lúc Tiểu Huân mạo hiểm mưa to đi tìm mình, mình lại đem cô từ chõng ngoài cửa, chuyện này vẫn luôn là chuyện hối hận nhất trong đời anh.

Tiểu Huân sau khi mất tích, anh rất nhiều lần vào ban đêm nằm ác mộng thấy một màn như vậy.

Thân ảnh cô gái đơn bạc, tuyệt vọng mà bất lực đứng trong mưa, anh muốn vươn tay kéo cô, cô lại đột nhiên bị lốc xoáy tối tăm nuốt hết, sau đó anh từ đau thấu tim mà tỉnh lại.....

Lãnh Tư Thần nhin không được nhìn cô gái bên cạnh làm bộ cái gì cũng chưa phát sinh, rõ ràng là đêm mưa thu rét lạnh như thế, nhưng trong lòng lại vô cùng ấm áp và thỏa mãn.

Mỗi lần bị nha đầu này tức giận đến tâm can tì phổi dạ dày cùng đau, tưởng tượng đến cô ở ngay bên cạnh mình, còn có thể tung tăng nhảy nhót mà tức giận mình, giận dữ gì trong anh đều không còn.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 747: Toàn Thế Giới Đều Biết Anh Yêu Em (3)

“Anh nhìn tôi làm gì?” Hạ Úc Huân bị anh nhìn đến mức có chút chột dạ, cho rằng anh là vì chuyện mình vừa rồi không tiền đồ bay qua, bướng bỉnh nói: “Mới vừa..... Vừa rồi chỉ là ngoài ý muốn.....”

Khóe miệng Lãnh Tư Thần khẽ nhếch, lúc tiểu nha đầu bị nhìn đến sắp thẹn quá háo giận, rốt cuộc thu hồi tầm mắt.

Đối với Lãnh Tư Thần thành linh bày ra sắc mặt tốt, Hạ Úc Huân mặt vô ngữ, cũng may cô đã quen với tính tình âm tình bất định này của anh.

“Lâm tiểu thư là đang đợi tôi sao?” Lãnh Tư Thần cũng không tiến lên, vẫn đứng dưới mái hiên, trên cao nhìn xuống cô gái trong mưa nói.

“Lãnh tiên sinh, cứu cứu tôi..... Xin ngài cứu cứu tôi.....”

Lâm Tuyết run rẩy vươn tay tiến lên vài bước, tựa hồ là muốn nắm góc áo anh, nhưng lại bị khí thế sắc bén trên người anh bức lui, sợ hãi mà rút tay về, mặt đầy đau khổ, nói: “Thực xin lỗi, thực xin lỗi quấy rầy ngài, Trình Tuấn Lương không chịu buông tha tôi, tôi thật sự không có biện pháp mới đến cầu xin ngài hỗ trợ!”

Hạ Úc Huân nhìn Lâm Tuyết trước mắt, chỉ thấy trên người cô chỉ mặc một chiếc váy trắng, toàn thân đều ướt đẫm, dáng người rõ ràng hiện ra, ánh mắt khiếp nhược như nai con chấn kinh, nhìn Lãnh Tư Thần quả thực

giống như nhìn chúa cứu thế, nghĩ thầm, cô nương này đang phóng đại chiêu a!

Là đàn ông đều sẽ không nhẫn tâm cự tuyệt một cô gái như vậy xin giúp đỡ.

Huống chi Lãnh Tư Thần trước kia còn từng có một đoạn với cô, như lời Lâm Tuyết nói với cô chính là, cô ấy ở vào thời điểm anh thống khổ nhất mà bên cạnh anh.....

“Tôi cho rằng Lâm tiểu thư là người thông minh.” Lãnh Tư Thần nhìn cô, không nhanh không chậm mà nói một câu, ánh mắt so với nước mưa dừng trên người cô còn lạnh hơn tựa hồ trong nháy mắt nhìn thấu toàn bộ mọi thứ của cô.

Lâm Tuyết thân thể cứng đờ, nói: “..... Cái gì? Tôi không hiểu ngài là có ý gì?”“ý của tôi sao?” Lãnh Tư Thần sửa sang lại cổ tay áo, ngay sau đó mở miệng, nói: “Ý của tôi là, tôi từ chối.”

Lâm Tuyết trong nháy mắt mở to hai mắt, tựa hồ không dám tin tưởng.

Mặt Hạ Úc Huân cũng đầy vẻ ngoài ý muốn trộm nhìn Lãnh Tư Thần.

Được rồi, cô tựa hồ đã quên anh không phải một người đàn ông.....

“Vì cái gì..... Rõ ràng..... Rõ ràng ngài lần trước còn giúp tôi.....” Lâm Tuyết run rẩy lắm bầm.

Lãnh Tư Thần lạnh như một tòa băng sơn hình người đứng ở nơi đó, mặt không cảm xúc nói: “Lâm tiểu thư, chúng ta hình như không hề quen thuộc. Tôi từng giúp cô một lần, liên nhất định phải giúp cô lần thứ hai sao? Đây là đạo lý gì?”

Một câu, trực tiếp hoàn toàn phủ sạch quan hệ với cô.

“Tôi.....” Lâm Tuyết sắc mặt trắng bệch, vội vàng mà nói: “Lãnh tiên sinh, tôi không hiểu, vì cái gì anh đột nhiên đối xử với tôi như vậy? Là tôi làm sai cái gì sao? Chúng ta lần đầu tiên gặp mặt, tôi lái xe đạp không cẩn thận té ngã, là ngài đưa tôi đi bệnh viện, sau đó, bộ phim đầu tiên của tôi, cũng là vì ngài duy trì, tôi từ một đạo diễn nhỏ không tên tuổi đến bây giờ có được chút thành tựu, mỗi một bước đều có bóng dáng của ngài... Những thứ này ngài đều không nhớ rõ sao?”

Hạ Úc Huân cau mày, quả nhiên là có một đoạn a.....

Lâm Tuyết càng nói càng kích động, tiếp xúc với ánh mắt lạnh băng của Lãnh Tư Thần bả vai co rúm lại một chút, ngay sau đó tăng thêm can đảm tiếp tục nói: “Đúng! Tôi biết cho tới nay ngài chỉ xem tôi như thế thân, tôi đã từng không cẩn thận nhìn qua ảnh chụp kẹp trước ví của ngài, cho nên tôi rất rõ ràng, tôi giống người kia cỡ nào, nhưng, tôi cam tâm tình nguyện, tôi chỉ hy vọng có thể ở bên cạnh ngài! Lúc tôi bất lực nhất, là ngài cho tôi sự hồi sinh, tôi nguyện ý dùng cả đời tôi tới báo đáp ngài!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 748: Toàn Thế Giới Đều Biết Anh Yêu Em (4)

Một màn nói rõ thâm tình.....

Buổi tối, Hạ Úc Huân tất nhiên là không có hứng thú đứng ở chỗ này nghe người khác nói rõ thâm tình như thế nào với Lãnh Tư Thần, đứng ở một bên gọi điện thoại thúc giục tài xế nhanh lại đây.

Mới vừa nói chuyện điện thoại xong, liền phát hiện ánh mắt Lâm Tuyết oán độc mà nhìn cô một cái, mắt ngấn lệ tiếp tục nói: “Lãnh tiên sinh, không ai hiểu rõ tình cảm của ngài đối với người kia hơn tôi, cho nên tôi không tin ngài sẽ bị ích lợi mua chuộc! Tôi ở bên cạnh ngài suốt 5 năm, ngài vẫn luôn đối với tôi tốt như vậy, vì cái gì hiện tại ngài đột nhiên lại rời xa tôi? Chỉ bởi vì cô gái thô bỉ này sao?”

Hạ Úc Huân: “.....”

Năm cũng trúng đạn.....

Không biết câu nào trái ý anh, ánh mắt Lãnh Tư Thần đột nhiên trở nên sắc bén như lưỡi dao, ngữ khí thanh lãnh nói: “Xin lỗi, không nghĩ tới cô lại cho rằng như vậy. Như vậy, tôi nói cho cô biết, ý nghĩa của cô đối với tôi mà nói.”

Lâm Tuyết tức khắc nín thở chăm chú nhìn mà nhìn anh.

Hạ Úc Huân cũng nhin không được nhìn qua Lãnh Tư Thần.

Lãnh Tư Thần: “Nhìn vật nhớ người.”

Lãnh Tư Thần nói xong thật lâu Hạ Úc Huân mới phản ứng lại anh đã nói xong, chỉ bốn chữ “Nhìn vật nhớ người”.

Ý của anh, hẳn sẽ không nói Lâm Tuyết là cái “Vật” kia chứ.....

Hoá ra trong mắt anh, cô ngay cả cái “Người” đều chưa nói tới?

Thằng nhãi này có cần phải độc miệng như vậy hay không?

Lại nhìn Lâm Tuyết một cái, hiển nhiên năng lực lĩnh ngộ của Lâm Tuyết nhanh hơn cô, lúc này sắc mặt cô ấy thật sự gần như nữ quý oán khí tản ra bốn phía.....

“Vật.....?” Lâm Tuyết ngơ ngác mà lẩm bẩm, nói: “A, chẳng lẽ ý ngài là, so với ảnh chụp, tôi duy nhất không giống đó là tôi là lập thể, có động thái.....”

“Lâm tiểu thư lý giải thật tinh chuẩn.” Lãnh Tư Thần nói.

Hạ Úc Huân: “.....”

Đao này bổ xuống..... Thật hung tàn.....

Nếu có thể, cô thật sự hy vọng đời này không có một ngày đắc tội với Lãnh Tư Thần kia..... Thật là đáng sợ.....

Lãnh Tư Thần vừa đem áo khoác trên người cởi xuống, vừa tiếp tục nói: “Từ 5 năm trước bắt đầu nhìn thấy Lâm tiểu thư, tôi nghĩ tôi đã không làm ra bất cứ chuyện gì có thể khiến cô hiểu lầm, mỗi lần lợi dụng Lâm tiểu thư nhìn vật nhớ người, tôi đều sẽ có bồi thường, hơn nữa ngay từ đầu tôi đã cùng cô nói rõ điểm này, Lâm tiểu thư không phản đối không phải sao?”

“Nhưng..... Chính là suốt 5 năm, chẳng lẽ ngài thật sự đối với tôi một chút cảm tình đều không có sao?” Rõ ràng mỗi lần anh nhìn mình đều ôn nhu như vậy, chẳng lẽ ôn nhu kia không có một chút nào là vì chính mình sao?

“Không có.”

“Không, tôi không tin! Cho dù không có! Vậy anh hiện tại vì cái gì lại không cần tôi? Cô gái này đáng đáp căn bản một chút đều không giống tôi!” Lâm Tuyết vẫn không cam lòng.

Hạ Úc Huân nghe vậy ánh mắt khẩn trương, cho rằng Lãnh Tư Thần sẽ nói ra mình chính là người kia, không nghĩ tới anh lại mở miệng nói ——

“Cô muốn biết nguyên nhân sao? Tôi liền nói cho cô nguyên nhân. Nguyên nhân chính là, tôi yêu cô ấy.”

“Chuyện này không thể nào.....” Cô không tin một người đàn ông thâm tình như vậy sẽ di tình biệt luyến, ngay cả bản thân cô còn không nắm chắc được tim anh, cô gái thô lỗ này, cô ấy có tài đức gì?

Lúc này, một chiếc màu đen xe chậm rãi lái tới.

Lãnh Tư Thần không nói nữa, đem áo khoác cởi ra khoác lên vai Hạ Úc Huân đang có chút ngẩn người, sau đó đỡ cô lên xe.

“Ách, đây không phải xe tôi, tài xế tôi.....” Hạ Úc Huân vừa thấy không đúng.

Lãnh Tư Thần đã không cho phép cự tuyệt mà đem cô nhét vào, sau đó tự mình vòng qua bên kia lên xe, đóng cửa xe.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 749: Toàn Thế Giới Đều Biết Anh Yêu Em (5)

Lâm Tuyết trơ mắt nhìn chiếc xe ở trước mắt đi mất, mà chính mình lẻ loi đứng dưới đêm mưa rả rích, giống như bị toàn thế giới vứt bỏ.....

Sao lại là kết quả như thế này?

Cô ôm một tia hy vọng cuối cùng đi vào nơi này, như thế nào cũng không nghĩ tới có được lại là tuyệt vọng.

Mỗi lần cô nhất định phải có được, lại từng lần từng lần bại bởi cô gái kia...

Hạ Như Hoa kia, lưu lạc bên ngoài hơn hai mươi năm, hơn hai mươi năm làm người thấp kém, thân phận của cô ta có thể cao quý hơn mình bao nhiêu?

Chỉ bởi vì cô ấy có người cha quyền thế thôi sao?

Tiếng mưa rơi càng lúc càng lớn, Lâm Tuyết ngơ ngác mà đi trên đường một mình, trong lòng còn đang hy vọng Lãnh Tư Thần sẽ xoay người trở về, hy vọng anh có thể có nỗi khổ tâm cố ý làm cho cô gái kia xem, anh nhất định sẽ quay lại đón cô, hoặc là phái người tới đón cô.....

Nhưng, cô đi rồi đi, cuối cùng, chờ đến không phải Lãnh Tư Thần, lại là ác mộng của cô!

“Lâm Tuyết! Con tiện nhân này! Cuối cùng tìm được cô rồi!” Một chiếc xe taxi đâm ngang qua, dừng trước mặt cô, ngăn trở đường đi của cô, giây tiếp theo, một người đàn ông đầy sát khí từ bên trong đi ra, phía sau còn có hai người đàn ông cao to vạm vỡ mặc áo đen.

“Trình Tuấn Lương.....” Lâm Tuyết sợ tới mức sắc mặt trắng bệch.

“Bắt cô ta cho tôi!” Trình Tuấn Lương dặn hai người phía sau, sau đó cười lạnh liên tục nói: “Tiện nhân này! Dem Trình gia ta hại thành như vậy, còn đem ta xoay vòng đùa giỡn! Trước đây hết lần này đến lần khác cùng đàn ông khác mập mờ, lại hết lần này đến lần khác quý biện, lão tử cư nhiên đều tin cô!

Cô nghèo túng ngay cả học phí đại học đều đóng không nổi là ai giúp cô? Leo lên được chức cao liền lấy ân báo oán làm hại một nhà ta đều bị đuổi ra khỏi thành phố A! Được, Lãnh Tư Thần ta không thể trêu vào, ta đi! Ta đều chuẩn bị nhẫn nhịn im hơi lặng tiếng buông tha cô, cô phát hiện không có ta, Lãnh Tư Thần không để ý tới cô, cô lại tới trêu chọc ta, cố ý cho ta hy vọng, còn làm như ta quẩn luyến cô! Từ đầu tới đuôi, cô bất quá là đem lão tử tới treo trước Lãnh Tư Thần!

Lâm Tuyết, cô thật sự cho rằng taatscar mọi người đều là kẻ ngốc sao? Cô cho rằng Lãnh Tư Thần sẽ tin cô sao? Hiện tại thế nào? Bị vứt bỏ rồi hả!”

“Ông..... Các người tránh ra..... Buông tôi ra! Trình Tuấn Lương! Ông muốn làm cái gì?” Lâm Tuyết bị hai người đàn ông mỗi người giữ chặt một bên bả vai kéo đi.

Trình Tuấn Lương đi từng bước một tới gần cô, nắm cằm cô, cười tà ý, nói: “Cô nói ta phải làm cái gì? Ta muốn đem khuất nhục ta đã chịu nhất nhất đòi lại! Cô đem Trình gia hại thành như vậy, đem thân thể của cô đi bán lấy tiền, thẳng đến khi đem nợ cô thiếu ta lấy đủ mới thôi!”

Lâm Tuyết nghe vậy trờng lớn hai mắt, đầy mặt hoảng sợ, nói: “Không! Ông không thể đối với tôi như vậy! Lãnh tiên sinh nếu biết sẽ không bỏ qua cho ông!”

Trình Tuấn Lương giống như nghe được chuyện cười buồn cười nhất phá lên cười, nói: “Ha ha ha..... Lâm Tuyết! Cô còn muốn dùng Lãnh Tư Thần lừa gạt ta sao! Ta vẫn luôn đi theo cô, chuyện vừa rồi ta thấy tất cả! Lãnh Tư Thần không cần cô! Hẳn có người mới! Cô đến bây giờ còn mơ mộng gả vào nhà giàu trở thành Lãnh phu nhân sao! Chỉ bằng một đứa con riêng con gái đào hát như cô? Ta phi! Mang lên xe cho ta!”

“A —— dừng —— cứu mạng! Cứu mạng a!”

“Cô gái đáng chết, câm miệng cho ta!”

.....

Ngay lúc Lâm Tuyết sắp bị kéo vào trong xe mang đi, trong bóng đêm đột nhiên truyền đến một tiếng “Phốc”.

Người đàn ông thứ nhất bắt lấy Lâm Tuyết trong nháy mắt không thể tin nổi mà trờng lớn con mắt che lại ngực, chậm rãi ngã xuống...

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 750: Toàn Thế Giới Đều Biết Anh Yêu Em (6)

“Trình thiếu! Có..... Có người nổ súng! Tiện nhân này có đồng đảng!” Một người đàn ông khác bắt lấy Lâm Tuyết sợ tới mức nhanh chóng buông Lâm Tuyết ra.

“A ——” Lâm Tuyết nhìn thấy người đàn ông ngã vào bên chân mình máu loãng chảy đầy đất, sợ tới mức hét lên một tiếng.

“Người nào! Ra đây cho lão tử! Dù sao ta hiện tại cái gì đều không còn! Ta không sợ người! Lâm Tuyết, con tiện nhân này! Cô muốn mạng ta có phải hay không! Lão tử lấy mạng cô trước!” Trình Tuấn Lương đã hoàn toàn mất đi lý trí.

Đang muốn hướng tới Lâm Tuyết bắt lấy, đột nhiên cánh tay một trận kịch liệt đau đớn, nếu không phải vừa rồi thủ hạ kéo hắt một phen, phát súng này chính là bắn vào huyệt Thái Dương của hắn.

Từng chiêu của đối phương đều muốn lấy mạng, tuyệt đối không phải người bình thường!

“Lãnh tiên sinh..... Lãnh tiên sinh là ngài sao? Tôi liền biết ngài sẽ trở lại đón tôi! Tôi liền biết ngài sẽ không bỏ rơi tôi mặc kệ tôi!” Lâm Tuyết rơi lệ đầy mặt, kích động không thôi, con người lại hiện lên tia hy vọng.

“Chẳng lẽ thật sự là Lãnh Tư Thần?” Trình Tuấn Lương kinh nghi bất định mà che lại miệng vết thương ào ạt máu.

“Trình thiếu, đi nhanh đi! Lãnh Tư Thần cũng không phải dễ chọc! Núi xanh còn đó không lo không có củ đốt!” Thủ hạ khuyên nhủ.

Trình Tuấn Lương nhìn bốn phía một mảnh mênh mang bóng đêm, biết hôm nay đánh không lại, chỉ cần nhanh lên xe, nhanh chóng rời đi.

Một chiếc xe màu đen không có nhãn hiệu cũng không có giấy phép từ trong bóng đêm chậm rãi chạy ra, ngừng ở nơi cách Lâm Tuyết vài bước.

Lâm Tuyết lập tức như chim nhỏ nhảy nhót mà qua, lại đột nhiên phát hiện không thích hợp.....

“Anh..... Anh là ai?”

-

Hạnh hoa thôn.

Xe đã chạy đến cửa sân.

“Cám ơn.” Hạ Úc Huân vừa muốn xuống xe, lại phát hiện cửa xe bị khóa.

“Lãnh Tư Thần, mở cửa.”

Lãnh Tư Thần không mở, động cũng không động, ngữ khí âm vụ nói: “Em không có gì muốn nói với anh sao?”

“Tôi có cái gì hay để nói?” Hạ Úc Huân hỏi lại.

Sau đó..... Sau đó hai người đều không nói.....

Cuối cùng, vẫn là Hạ Úc Huân nhin không được, hừ một tiếng mở miệng nói: “Lãnh tổng thật đúng là tuyệt tình a! Tuy rằng mặc kệ anh như thế nào

đều không liên quan đến tôi, nhưng! Anh có thể đừng đem oán hận mà kéo hết lên người tôi không?”

Còn ngại cô phiền toái không đủ nhiều sao?

Lãnh Tư Thần quay đầu, nói: “Nếu em chỉ vì chuyện vừa rồi, anh sớm nói qua đây chỉ là một cuộc giao dịch, không phải anh tuyệt tình, mà là anh ngay từ đầu vô tình với cô ấy, đây chỉ có thể trách cô ấy định lực không đủ.”

“.....” Hạ Úc Huân một bộ bị ghen. Vào loại thời điểm này còn không quên tự kỷ.....

Con người Lãnh Tư Thần giống như ảnh ngược muôn vàn ánh sao chuyên chú mà nhìn chăm chăm cô, gần từng chữ: “Hơn nữa, Tiểu Huân, anh không phải chúa cứu thế, chỉ là đàn ông của em mà thôi. Anh yêu em, đây là sự thật. Anh là người đàn ông của em, đây cũng là sự thật.”

“.....” Hạ Úc Huân trong lòng lộp bộp một chút, dường như tường thành trong lòng cô bị một cỗ đại pháo oanh một tiếng lung lay sắp đổ.

Kỹ năng nói lời ngon tiếng ngọt của người đàn ông này lại lên một tầng cao mới rồi.

Thấy cô vẫn không có muốn mở miệng, Lãnh Tư Thần tiếp tục nói: “Được, em không hỏi, anh tự mình nói. Chuyện anh và Lâm Tuyết chính là như anh vừa nói, không có lừa em một chữ. Lúc em mới vừa mất tích, đặc biệt là Nam Cung Lâm dẫn anh đi nhìn bia mộ của em, ban ngày, buổi tối, đầu óc anh đều là em, chỉ có khi mệt mỏi đến chịu đựng không nổi mới có thể ngủ một lát. Ngủ rồi, trong mơ vẫn là em.....”

Hạ Úc Huân trái tim hơi co lại: “.....”

Bất quá, co cần phải nói cô hết như âm hồn bất tán thế không?

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 751: Toàn Thế Giới Đều Biết Anh Yêu Em (7)

Lãnh Tư Thần mệt mỏi dựa vào ghế điều khiển, khước miệng xẹt qua một tia chua xót, nói: “Ngay khi đó, anh gặp Lâm Tuyết, lần đầu tiên nhìn đến thấy cô ấy anh đem cô ấy trở thành em..... Em đại khái sẽ không biết khi sau khi anh biết mình nhầm người là cảm giác gì đâu... Lúc nhìn cô ấy, anh có thể đắm chìm trong quá khứ, giống như là không muốn từ mộng đẹp tỉnh lại, biết rõ là hư ảo, vẫn không cách nào tự kiềm chế.....”

Đơn giản mà nói, chính là anh mời một diễn viên diễn một tuồng kịch lừa mình, thanh tỉnh mà nhìn mình lừa mình dối người.

Hạ Úc Huân nghe được mày càng nhả càng chặt, theo bản năng mà tránh đi tầm mắt anh.

“Tiểu Huân, em nghe được chứ? Bạn bè em biết, khuê mật của em biết, anh em của anh biết, ngay cả Lâm Tuyết cũng biết..... Người trên toàn thế giới đều biết anh yêu em bao nhiêu!”

Bên tai, Lãnh Tư Thần nhẹ giọng nói.

Xong đời!

Lãnh Tư Thần cũng phóng đại chiêu!

Hạ Úc Huân dường như giác được âm âm âm một tiếng vang lớn, cửa thành trong lòng nứt ra một đạo rồi lại một đạo cơ hồ sắp vỡ vụn.....

Cô theo bản năng mà nhanh chóng gắt gao bịt tai lại.

Cô không thể trêu vào còn trốn không nổi sao!

Hạ Úc Huân vừa bịt tai lại vừa hấp tấp nói: “Lãnh Tư Thần, mở cửa! Bằng không..... Bằng không tôi gọi điện thoại kêu Tiểu Bạch.....”

Thật sự không có biện pháp, cô chỉ có thể cầu cứu con trai.

Lãnh Tư Thần nhìn cô hoàn toàn phòng bị cùng bài xích, khe khẽ thở dài, cúi người qua.

“Anh làm gì?” Cô nhìn anh như thỏ con nhìn thấy sói xám khẩn trương mà trừng lớn hai mắt.

“Lạch cạch” một tiếng, bên hông buông lỏng, thì ra anh chỉ mở dây an toàn cho mình mà thôi.

Tiếp theo, “Tích” một tiếng, xe khóa bị mở ra.

Trong nháy mắt xe khóa mở ra, Hạ Úc Huân đẩy cửa, nhảy xuống xe, dùng túi che mưa trên đầu, giống như phía sau có quái thú đang đuổi theo, chật vật bất kham mà chạy như điên vào trong sân.....

Nhìn cô gái bước chân nghiêng ngả lão đảo, con người Lãnh Tư Thần mất mát đồng thời cũng hiện lên một tia sáng tươi đẹp.

Đêm đó, “Thỏ con ngoan ngoãn” lại đăng Weibo.

Nội dung là: Toàn thế giới đều biết anh yêu em.

Các fan sôi nổi ngổ lời, chúng em xác thật đều biết anh yêu cô ấy, nhưng, cái TA này rốt cuộc là ai, là “Cô ấy” hay là “Anh”?

-

Rốt cuộc về đến nhà, Hạ Úc Huân sống sót sau tai nạn che lại ngực thờ hờn hển, cầm ấm trà trên bàn rót một ly lộc cộc lộc cộc uống.

“Mẹ, mẹ đã về rồi!” Tiểu Bạch nghe được bên ngoài có tiếng động, xoa xoa đôi mắt từ phòng ngủ đi ra.

“A? Uhm.....” Hạ Úc Huân hoảng hốt gật gật đầu.

“Tương Nhu đưa mẹ về sao?” Tiểu Bạch hỏi.

“Sao con biết?” Hạ Úc Huân lập tức hỏi lại.

Tiểu Bạch chỉ chỉ bả vai cô, nói: “Trên người mẹ còn khoác áo của Tương Nhu kia!”

“Ách.....” Hạ Úc Huân lập tức như điện giật nhanh chóng đem áo Lãnh Tư Thần cởi ra ném lên sô pha.

“Mẹ, xảy ra chuyện gì sao?” Tiểu Bạch chớp đôi mắt, có chút lo lắng hỏi.

“Không có!” Hạ Úc Huân lập tức trả lời.

“Nhưng, vẻ mặt mẹ thật giống như vừa rồi bị quái thú đuổi theo qua mấy con phố.”

“.....” Hạ Úc Huân lau mồ hôi, nói: “Đừng so sánh loạn được không bảo bối? Mẹ thật sự không có việc gì, đi vào phòng đi, mẹ tắm rửa một cái liền qua kể chuyện xưa cho con.”

“Vậy được rồi!”

Nửa giờ sau.

“Mẹ, mẹ mặc quần áo ngược!”

“Mẹ, mẹ lấy sai sách!”

“Mẹ, sách mẹ để ngược rồi!”

.....

“Ách..... Thôi được, mẹ có việc!” Hạ Úc Huân rút cuộc từ bỏ, kêu lên một tiếng đem gối đầu từ sau lưng ôm lại trước người, sau đó đem đầu chôn vào.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 752: Ba Ba Người Được Đề Cử (1)

Tiểu Bạch dùng bàn tay múp míp sờ sờ đầu cô, thở dài nói: “Mẹ nói với con một chút đi, nếu là chuyện có thể nói cùng con.”

“Đương nhiên có thể như con nói!” Hạ Úc Huân đột nhiên ngẩng đầu, hít sâu một hơi, nói: “Tiểu Bạch, con chuẩn bị tâm lý thật tốt, mẹ phải tìm ba dượng cho con.”

“À.”

“À?” Hạ Úc Huân trừng lớn đôi mắt, hỏi: “Con một chút đều không kinh ngạc sao? Con không cần chuẩn bị một chút sao?”

“Nhưng con đều đã chuẩn bị xong mấy năm rồi!” Tiểu Bạch chớp đôi mắt trả lời.

Hạ Úc Huân lau mồ hôi, nói: “Đã nhiều năm.....” Con mới bao lớn a!

“Mẹ, mẹ chuẩn bị tìm ai làm ba dượng cho con vậy?” Tiểu Bạch hỏi.

“Còn chưa bắt đầu tìm, hiện tại chỉ là chính thức thông báo cho con, con..... Con..... Con.....” Loại chuyện này, cô thật đúng là không biết nên nói như thế nào với Tiểu Bạch.

Đối với sự rối rắm của Hạ Úc Huân, Tiểu Bạch thật sự bình tĩnh, không nhanh không chậm nói: “Nhớ rõ để con xem qua, con không yên tâm vào ánh mắt của mẹ.”

“Được được được, nhất định cho con xem trước, con chọn trước, con chọn rồi mẹ mới đi gặp.” Hạ Úc Huân vội vàng nói.

“Dạ.” Tiểu Bạch gật đầu.

Hạ Úc Huân vừa chỉ tay, vừa khẩn trương mà quan sát thần sắc cậu nhóc, do dự nói: “Bảo bối..... Con không có gì muốn nói với mẹ sao?”

“Nói cái gì? Nói về Tương Nhu sao?” Tiểu Bạch liếc mắt một cái nhìn thấu ý cô.

“Ngô, đúng vậy..... Mẹ biết con rất thích Tương Nhu.....” Đây là chuyện cô lo lắng nhất. Trước đó bởi vì không đành lòng mặc kệ Tiểu Bạch cùng anh thân thiết, hiện tại rốt cuộc ném được trái đắng.

Tiểu Bạch nghiêm túc nghĩ nghĩ, sau đó mở miệng nói: “Tuy rằng con không biết lý do mẹ sợ Tương Nhu.....”

“Mẹ nào có sợ anh ta.....” Hạ Úc Huân không vui mà lẩm bẩm, tiếp xúc đến ánh mắt cảnh cáo của con trai lập tức ngồi nghiêm chỉnh, nói: “Con tiếp tục, tiếp tục.....” “Tuy rằng con không biết lý do kia là cái gì, nhưng con biết với năng lực trước mắt của mẹ, căn bản không cách nào khắc phục được lý do kia, con có thể cảm giác được, mỗi lần mẹ bắt đầu dao động đều rất đau khổ.”

Hạ Úc Huân nghe được kinh ngạc không thôi, đứa nhỏ này, tuy rằng cái gì cũng không biết, lại có bản lĩnh hoàn toàn nhìn thấu cô.

“Cho nên, con cho rằng, các con đường đều đến La Mã, nếu một con đường đi không thông, thì đổi đường khác, không có gì ghê gớm. Lại nói, nhân ngoại hữu nhân thiên ngoại hữu thiên, Tương Nhu rất ưu tú, nhưng con tin tưởng mẹ có thể tìm được tốt hơn, không cần cực hạn với một mẫu ruộng ba phần kia. Phương pháp tốt nhất quên đi quá khứ chính là bắt đầu một đoạn tình cảm mới.”

Một câu thành ngữ quá xuất sắc.

Cuối cùng ngay cả phương pháp tốt nhất quên đi quá khứ là bắt đầu một đoạn tình cảm mới đều ra tới.....

Vì cái gì bảo bối nhà cô lại cơ trí như vậy a a a!

Đêm nay cô rõ ràng là chuẩn bị mở đường cho cậu, tới cuối cùng lại bị cậu mở đường!

Loại cảm giác vừa thất bại lại vừa tự hào này thật là..... Quen thuộc.....

Nhìn thấy ánh mắt sùng bái của mẹ, cậu nhóc rất hứng thú, xem ra cậu lén nghiên cứu tâm linh canh gà tình cảm lâu như vậy vẫn là hữu dụng, bất quá ngoài miệng vẫn rụt rè nói: “Mẹ, mẹ đừng quá sùng bái con, con là mẹ sinh, chứng tỏ mẹ cũng rất lợi hại.”

“Ô ô ô..... Bảo bối con sao lại tốt như vậy..... Mẹ thật là quá lợi hại, sinh ra một bảo bối thông minh đáng yêu hiểu chuyện sẵn sóc như vậy.....”

“Dạ.”

.....

-

Sáng hôm sau.

Hạ Úc Huân ngồi trước bàn làm việc, mười ngón tay giao nhau chống cằm, hít sâu một hơi, gọi điện thoại nội bộ cho Nghiêm Tử Hoa.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 753: Ba Ba Người Được Đề Cử(2)

Rất nhanh, Nghiêm Tử Hoa gõ cửa vào.

Nghiêm Tử Hoa: “Tiểu thư, có gì dặn dò sao?”

Hạ Úc Huân chôn đầu trầm ngâm: “Cái kia..... Thôi, không có việc gì! Anh đi ra ngoài đi!”

Nghiêm Tử Hoa: “.....”

Nghiêm Tử Hoa không hiểu ra sao mà đi ra ngoài.

Mười phút sau.

“Nghiêm Phó tổng, anh vào đây một chút.”

Nghiêm Tử Hoa vào, hỏi: “Tiểu thư, có việc sao?”

Hạ Úc Huân tiếp tục chôn đầu, nói: “Cái này.....”

Nghiêm Tử Hoa: “.....?”

Hạ Úc Huân: “Không có việc gì không có việc gì, hiện tại không có việc gì! Anh đi ra ngoài đi!”

Nghiêm Tử Hoa: “.....”

Lại qua nửa giờ sau.

“Nghiem Phó tổng, anh tiến vào một chút.”

Nghiem Tử Hoa gõ cửa đi vào, nhìn Hạ Úc Huân trước bàn làm việc vẻ mặt như bị táo bón bật cười nói: “Tiểu thư, có chuyện gì ngài cứ việc nói thẳng đi!”

Hạ Úc Huân: “Đi sắp xếp xem mắt cho tôi.”

“.....” Nghiem Tử Hoa đại ra ít nhất năm giây, ngay sau đó mặt đầy dấu chấm hỏi.

WHAT? Anh có phải nghe lầm hay không.....

“Đúng vậy, anh không nghe lầm, mau chóng giúp tôi sửa sang tư liệu chọn người thích hợp, thời gian một tuần đủ chứ?”

Nghiem Tử Hoa: “.....”

Thấy Nghiem Tử Hoa không phản ứng, Hạ Úc Huân gọi một tiếng: “Nghiem Phó tổng?”

Nghiem Tử Hoa rốt cuộc phản ứng lại, nói: “Khụ khụ, tiểu thư, ngài chắc chứ?”

“Chắc chắn.”

“Thứ cho tôi mạo muội hỏi một chút, tiểu thư, ngài..... Vì cái gì đột nhiên thay đổi chủ ý? Tôi nhớ rõ trước đó chủ tịch có đề xuất qua với ngài, bất quá lúc ấy ngài tựa hồ không có đồng ý.” Nghiem Tử Hoa hỏi.

“A, nguyên nhân sao, chính là thời gian thích hợp làm chuyện thích hợp, tôi đột nhiên cảm thấy chủ tịch nói rất có đạo lý.” Hạ Úc Huân nói ra đáp án đã sớm chuẩn bị.

Lời nói không sai, nhưng, anh cảm thấy sự việc không phải đơn giản như vậy.

“Được tiểu thư, tôi sẽ mau chóng sửa sang lại mang đến.” Nghiêm Tử Hoa bụng đầy hồ nghi mà lui ra ngoài.

Nghiêm Tử Hoa mới vừa rời khỏi, Hạ Úc Huân lập tức suy sụp hạ bả vai.

Tuy rằng quá trình rất lận đận, bất quá cũng may, cuối cùng thành công bước đi bước đầu tiên.

Kế tiếp còn phải nói cho Nam Cung Lâm một tiếng mới được.

Cũng may sau mở đầu liền tương đối dễ dàng, Hạ Úc Huân lập tức gọi cho Nam Cung Lâm, nói cho ông chuyện này.

Phản ứng của Nam Cung Lâm gần như kích động, thiếu chút nữa ngay lập tức mua vé máy bay bay về, cũng may cô đứng lúc ngăn lại.

“Ngoại trừ yêu cầu ở rể, cá nhân con không có yêu cầu gì đặc biệt, ngài xem còn bổ sung yêu cầu gì nữa không?” Hạ Úc Huân hỏi.

Nam Cung Lâm trầm ngâm nói: “Ta tất nhiên yêu cầu đối phương nhất định phải ưu tú đủ xứng với con gái bảo bối của ta, về phần ở rể..... Kỳ thật chỉ cần đối phương ưu tú nhân phẩm tốt đối với con tốt là được rồi, ở rể ta cũng không yêu cầu.”

Điều kiện này khẳng định sẽ loại bỏ rất nhiều đối tượng có điều kiện tốt.

Hạ Úc Huân nghĩ nghĩ gật gật đầu, đáp: “Được, con nghe người.”

Nếu Nam Cung Lâm không yêu cầu, cô tất nhiên sẽ không kiên trì, dù sao cũng còn có Mặc.

Kỳ thật, cô chỉ muốn tìm một người bình thường yên ổn sống cuộc sống bình thường là được rồi, nhưng hiện giờ cô đã ở vị trí này, không thể không từ cái này vòng luẩn quẩn này mà tìm kiếm.

Dù sao, nỗi khổ không môn đăng hộ đối, đã từng cô cũng xem như tự mình cảm thụ hơn hai mươi năm.

Cô đã không còn là cô gái năm đó sống trong thế giới cổ tích nữa.

-

Ngày hôm sau.

Nhìn quyển sách thật dày thật lớn mà Nghiêm Tử Hoa đưa qua kia, Hạ Úc Huân hoảng sợ, nói: “Nhanh như vậy? Ách, Nghiêm Phó tổng anh có phải thức đêm hay không vậy? Quầng thâm mắt rất nặng! Kỳ thật không cần gấp như vậy.....”

“Chuyện liên quan đến chung thân đại sự của tiểu thư, tôi tất nhiên tận tâm tận lực. Hơn nữa ngày hôm sau chính là kỳ nghỉ quốc khánh dài hạn, tôi nghĩ nên làm xong trước kỳ nghỉ, ngài vừa lúc có thể thừa dịp thời gian nghỉ từ từ chọn lựa.” Nghiêm Tử Hoa nói.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 754: Ba Ba Người Được Đề Cử (3)

“Khụ, thôi được, Nghiêm Phó tổng anh vất vả rồi.”

“Không vất vả, đây là thuộc bốn phận của tôi. Tiểu thư, ngài xem một chút tư liệu anyf còn cần bổ sung gì nữa không, trừ bỏ tuổi tác, chiều cao, cân nặng đối phương, tựa hồ rất nhiều cô gái đều tương đối để ý chòm sao, cho nên hạng nhất tôi cũng ghi chú rõ, mặt khác.....” Nghiêm Tử Hoa lải nhải mà nói.

“Được được được, tôi liền nhìn xem a.....” Thấy Nghiêm Tử Hoa vất vả như vậy làm thành một quyển lớn, Hạ Úc Huân tràn đầy cảm kích chậm rãi đem quyển sách mở ra.

Mới vừa mở ra trang thứ nhất, mặt Hạ Úc Huân tức khắc đen như bị sét đánh.

“Tiểu thư, làm sao vậy? Có vấn đề gì sao?” Nghiêm Tử Hoa khẩn trương hỏi.

Hạ Úc Huân nhìn khuôn mặt khí phách lóe mù mắt chó của Lãnh Tư Thần trên trang đầu tiên, vô ngữ cứng họng.....

Cô tựa hồ đã quên dặn Nghiêm Tử Hoa một chuyện rất quan trọng.....

Bất quá, cô vẫn khá tò mò Nghiêm Tử Hoa điền như thế nào vào tư liệu của Lãnh Tư Thần.

Lãnh Tư Thần, nam, 29 tuổi, chòm sao bò cạp.....

Uhm, tên này xác thật là chòm sao bò cạp, sinh nhật là ngày 24/10, chính là tháng này.....

Năm đó lúc vẫn là thiếu nữ, cô từng nghiên cứu một ít kiến thức về chòm sao.

Nghe nói, người thuộc chòm sao bò cạp bề ngoài khiêm tốn, kỳ thật lòng đầy ý đồ. Đối với bản thân yêu cầu rất cao, rất có lực cạnh tranh và sức chiến đấu, có năng lực hiểu rõ tâm tư người khác. Đối với một nửa kia có ham muốn chiếm hữu và tính ghen tuông rất mạnh.

Lãnh Tư Thần trên cơ bản đều trúng.

Trừ điều đó ra, chòm sao bò cạp còn có đặc điểm vô cùng khác biệt và đại danh từ —— kẻ báo thù.

Khác với mười một chòm sao sôi nổi, đặc tội với ai cũng đừng đặc tội với chòm sao bò cạp.

Mà cô lại là điển hình của Bạch Dương tính cách xúc động, trên cơ bản đã đặc tội với tên kia mấy lần.....

Hạ Úc Huân tiếp tục xem nữa, sau đó phát hiện, không có.Chỉ có vậy?

Nghiêm Tử Hoa nhìn cô nghi hoặc, giải thích nói: “Là như vậy, tin tức liên quan đến Lãnh Tư Thần trên cơ bản tất cả mọi người đều biết, bởi vì tôi vội vàng làm ra, thời gian hữu hạn liền trực tiếp tính lược.”

Hạ Úc Huân gật gật đầu tỏ vẻ hiểu, đây là cái gọi là danh nhân sao, đã nổi tiếng đến mức chỉ cần một cái tên không cần giới thiệu nhiều. Về phần tư liệu sâu hơn, cho dù Nghiêm Tử Hoa muốn nghe ngóng thăm dò cũng tìm hiểu không được.

Hạ Úc Huân tiếp tục lật trang thứ hai, mới vừa hòa hoãn một chút sắc mặt càng đen.

Trang thứ hai cứ nhiên là..... Lãnh tư triệt.....

Cô đột nhiên có loại dự cảm không tốt, vì thế tiếp tục lật xuống.

Trang thứ ba, Lam Hạo Dương.....

Trang thứ tư, Diệp Hàng.....

“Tôi dựa theo điểm số đánh giá tổng hợp mà sắp xếp trình tự, đương nhiên, đây chỉ là cho điểm của cá nhân tôi, chỉ là cho ngài tham khảo.” Nghiêm Tử Hoa nói.

Hạ Úc Huân đầu đầu không thôi mà nhéo nhéo ấn đường, nói: “Tôi nói..... Nghiêm Phó tổng này! Thật ngại quá, phía trước tôi đã quên nói với anh yêu cầu của tôi.”

“Tiểu thư ngài nói, tôi đây liền nhớ kỹ.” Nghiêm Tử Hoa lập tức nghiêm túc mà móc sổ tay ra.

“Khụ, không cần nhớ. Rất đơn giản, đối phương không có bất cứ quan hệ gì với Lãnh Tư Thần.” Hạ Úc Huân nói thẳng, cũng không rảnh lo yêu cầu này sẽ khiến Nghiêm Tử Hoa đối với quan hệ giữa cô và Lãnh Tư Thần hoài nghi suy đoán thêm rất nhiều.

Quả nhiên, Nghiêm Tử Hoa nghe xong lời cô tức khắc đầy mặt khó hiểu và muốn nói gì đó nhưng lại thôi, muốn hỏi lại không dám hỏi.

Hạ Úc Huân nghĩ nghĩ, trầm ngâm hỏi một câu: “Quyển sách này chủ tịch xem qua chưa?”

“Đã xem, chủ tịch nói không thành vấn đề.” Nghiêm Tử Hoa trả lời.

“Xem rồi?” Hạ Úc Huân lộ ra vẻ hồ nghi.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 755: Ba Ba Người Được Đề Cử(4)

Nam Cung Lâm biết rõ chuyện giữa mình và Lãnh Tư Thần, còn nói quyển sách này không thành vấn đề?

Ai, thật là không cách nào nói ông ấy, vẫn sinh bệnh a, tính tình e sợ thiên hạ không loạn này vẫn là một chút cũng chưa sửa.....

Xa ở bên kia đại dương Nam Cung Lâm cho thấy, ông chính là cố ý không nhắc nhở Nghiêm Tử Hoa đem Lãnh Tư Thần xóa đi, chờ xem sắc mặt của Lãnh Tư Thần khi biết Tiểu Huân tự tay đem cậu ta từ sách xem mắt loại bỏ, càng chờ mong phản ứng của cậu ta nhìn thấy Tiểu Huân và anh em tốt của cậu ta ở trước mặt ân ái.

Chà chà, nhất định rất xuất sắc!

Năm đó Tiểu Huân theo đuổi cậu ta hai mươi năm, chịu khổ nhiều như vậy, ông người làm cha đương nhiên muốn giúp con gái bảo bối nhất nhất đòi lại.

“Đúng vậy, đã xem. Vì sao lại không thể liên quan đến Lãnh tổng?” Nghiêm Tử Hoa chung quy vẫn không nhịn xuống được mà hỏi ra.

“Bởi vì tôi và anh ta có thù oán, dù sao anh nhớ kỹ điểm này là được rồi, không có bất cứ quan hệ gì!” Hạ Úc Huân gằn từng chữ một lặp lại.

Có thù oán? Trạng thái của hai người này thật sự là có chút cảm giác oan gia, chỉ là, “Oan gia” này không phải “Oan gia” kia.

“Vậy phạm vi quan hệ này là?” Nghiêm Tử Hoa không xác định hỏi.

Hạ Úc Huân đứng dậy đi hai vòng, một hơi nói: “Bạn bè, thân thích, ngày thường tương đối gần gũi, còn có cái gì anh em tốt rồi anh em ruột linh tinh càng không được!”

Nghiêm Tử Hoa chôn đầu nhanh chóng nhớ kỹ ghi vài nét bút, đáp: “Vậy được, tôi đã biết. Tôi đây liền quay về sửa chữa hoàn thiện một chút.”

“Vậy quyển sách kia anh cứ cầm đi.” Hạ Úc Huân nói.

“Không cần, tôi có bản dự phòng.”

“Ách, được rồi.....” Hạ Úc Huân vốn dĩ muốn khuyên anh nói đừng thức đêm, nhưng phỏng chừng cho dù khuyên cũng vô dụng, đành phải gì cũng chưa nói.

-Sau tan ca, Hạ Úc Huân trở lại hạnh hoa thôn.

Mới vừa vào cửa đã ngửi thấy một mùi thơm thức ăn mê người.

“Chị Mộng Oanh, chị làm món gì ngon vậy, thơm quá a! Em ngoài cửa đã ngửi thấy rồi!”

Hạ Úc Huân vừa nói vừa đi vào phòng bếp, kết quả, sau khi vào nhìn không phải Tần Mộng Oanh, cư nhiên là Âu Minh Hiên, tên kia tay cầm muôi xào, trên người vây quanh tạp dề hồng nhạt, trong nồi là sườn heo chua ngọt mùi thơm bay tứ phía.

Hạ Úc Huân trừng lớn hai mắt, sững sốt hơn nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại, nói: “Học trưởng? Anh sao lại ở đây? Anh đang làm gì?”

Anh xuất hiện ở trong nhà không kỳ quái, nhưng anh xuất hiện ở phòng bếp, còn ăn mặc như vậy, thật sự là quá khủng khiếp.

“Tức phụ nhi của anh tăng ca, cho nên anh liền tới đây nấu cơm cho bọn trẻ!” Âu Minh Hiên thuần thục xào xào, bớt thời giờ liếc mắt nhìn cô một, một bộ “Em thật là chuyện bé xé ra to”.

“Hiên huệ như vậy sao? Anh có phải bị thứ gì bám vào người hay không? Còn nữa, anh nấu ăn? Có thể ăn sao?” Hạ Úc Huân lại tiếp tục vấn đề.

“Tài năng nấu nướng của anh rất tốt nha, đừng dung ánh mắt trước đây mà nhìn anh như vậy? Đẹp đi, đừng quấy rầy anh phát huy!” Âu Minh Hiên vẻ mặt ghét bỏ.

“Sức khỏe anh đã tốt hơn chưa?” Hạ Úc Huân quan tâm một câu.

Âu Minh Hiên một bộ “Em cuối cùng là nói được câu tiếng người”, vô cùng tự hào nói: “Đương nhiên khỏe, tức phụ nhi của anh đích thân chữa trị cho anh mà!”

Hạ Úc Huân bĩu môi, không chút khách khí mà vạch trần anh, nói: “Thôi, nhất định là anh chọc tiểu huyệt của chị ấy thiếu chút nữa ‘ phạm phải đại sai ’, chị Mộng Oanh mới bị ép tự mình ra tay!”

Âu Minh Hiên vung muôi xào lên, quát: “Hạ, úc, huân! Buổi tối em đừng ăn nữa, đi ra sân mà gặm vỏ cây đi!”

“Em sai rồi em sai rồi! Anh hảo hảo mà phát huy! Em liền đi! Em liền đi a!” Hạ Úc Huân nhanh chóng biến mất.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 756: Ba Ba Người Được Đề Cử(5)

Tuy rằng đối với tài nấu bếp của anh không quá chắc chắn, bất quá người được mùi thơm khắp nhà, xem chừng cũng không tồi.

Phòng khách.

Hạ Úc Huân thả túi xách, ở bên cạnh Tiểu Bạch ngồi xuống, hỏi: “Làm bài tập đến đâu rồi các bảo bối?”

“Dạ, dì hoa dì đã về rồi! Dì mau giúp con khuyên nhủ Tiểu Bạch nha!” Niếp Niếp vừa thấy cô tức khắc như gặp được cứu tinh.

Nhìn tiểu nha đầu vẻ mặt ủy khuất, Hạ Úc Huân vội vàng hỏi: “Tiểu Bạch lại sao vậy?”

“Bài tập hôm nay của con đã làm xong rồi, nhưng Tiểu Bạch một hai bắt con phải làm hết bài tập chương phía sau nữa. Niếp Niếp mệt mỏi quá.....” Tiểu nha đầu mặt không vui mà lẩm bẩm.

“A, Tiểu Bạch này, con không cần đối với Niếp Niếp yêu cầu quá nghiêm khắc!” Hạ Úc Huân thử thăm dò khuyên nhủ.

“Nếu không làm từ giờ trở đi, chờ đến kỳ nghỉ, bài tập của chị ấy căn bản viết không xong.” Tiểu Bạch mặt không cảm xúc mà trần thuật sự thật.

“Nhiều ngày như vậy, chị sao có thể viết không xong!” Tiểu nha đầu lập tức xoa eo phản bác.

Tiểu Bạch nhìn bé một, tiếp tục mặt không cảm xúc, nói: “Được, vậy ngày hôm sau chúng ta đi ra ngoài chơi, chị ở nhà làm bài tập.”

“Vì cái gì? Dựa vào cái gì?” Bé giận.

“Chị đã quên lần trước bị phạt đứng, trước đó nữa bị chép phạt, còn có chuyện trước đó nữa nghỉ phép bị cô mắng sao!” Tiểu Bạch không chút nào lưu tình mà bóc phốt tiểu nha đầu.

“Đừng a! Chị muốn làm bài tập ở nhà! Chị không muốn bị phạt! Chị viết chị viết chị viết viết.....” Bé lập tức vui đầu múa bút thành văn.

Hạ Úc Huân xin lỗi mà nhìn bé một, xin lỗi a, dì Hoa cũng không giúp được con.

Tiểu Bạch lo lắng xác thật không phải không có đạo lý, Niếp Niếp nếu chơi đùa quá mức, buổi tối trở về sẽ rất khó tập trung lực chú ý làm bài tập, không phải quá hưng phấn, mà là quá mệt mỏi ngủ rồi, trước đó có rất nhiều lần nghỉ lễ không hoàn thành bài tập về nhà bị cô mắng. Cô vừa rồi nhất thời không nhớ tới, cậu nhóc này lại quá hiểu biết Niếp Niếp.

Thấy tiểu nha đầu ủy khuất mà sắp khóc ra, Tiểu Bạch thở dài, nói: “Sắp ăn cơm, chị nghỉ ngơi một chút đi, cơm nước xong lại làm một ít, nhiệm vụ hôm nay liền sẽ hoàn thành.”

“Được!!! Tiểu Bạch em quá tốt rồi!” Niếp Niếp lập tức vết sẹo đã lành quên đau, nín khóc mỉm cười mà hoan hô.

“Mẹ, mẹ nghỉ mà vẫn phải làm việc sao?” Tiểu Bạch nhìn Hạ Úc Huân một, đột nhiên nhú mày hỏi một câu.

“Không có! Sao vậy?” Hạ Úc Huân lắc đầu.

“Vậy trong tay mẹ cầm cái gì?” Tiểu Bạch nhìn chăm chăm quyển sách thật dày trong tay cô.

“A, cái này sao, cái này không phải văn kiện! Là..... Là..... Cái kia.....” Hạ Úc Huân chiêm chước một chút tìm từ, nói: “Chính là người được đề cử làm ba dượng con đó!”

Với miêu tả của Hạ Úc Huân, Tiểu Bạch thật ra rất nhanh liền nhận lấy, duỗi tay nói: “Con nhìn xem.”

Hạ Úc Huân lập tức nghiêm túc mà đưa cho cậu, nói: “Được được được, mẹ đang chuẩn bị cho con xem, con chậm rãi xem ha!”

“Người được đề cử làm ba ba của Tiểu Bạch? Con cũng phải nhìn xem!” Bé lập tức hưng phấn mà phi lại đây.

Hạ Úc Huân: “Được được được, hai người các con cùng nhau xem!”

“A, nhưng, Tiểu Bạch không phải có Tương Nhu là ba sao?” Niếp Niếp nói đột nhiên ánh mắt sáng lên, nhìn chăm chăm ảnh chụp trên trang thứ nhất, nói: “A, Tương Nhu! Tương Nhu thật đẹp trai, đẹp trai hết như ba con!”

“Cái gì mà đẹp trai như ba con chứ! Rõ ràng là ba con đẹp hơn không phải sao?” Âu Minh Hiên bưng một mâm đồ ăn đi đến, dư quang liếc thấy Tiểu Bạch và Niếp Niếp đang lật xem quyển sách, hiếu kỳ hỏi: “cái gì vậy?”

Vừa dứt lời, Âu Minh Hiên cư nhiên nhìn thấy ảnh chụp mình, càng tò mò, hỏi: “A a, đây rốt cuộc đùa giỡn cái gì, cư nhiên còn có mình!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 757: Ba Ba Người Được Đề Cử(6)

Tay Niếp Niếp ngừng lật, cũng ngạc nhiên trừng lớn đôi mắt, nói: “Thật sự là ba chị mà! Bên trong chính là người được đề cử làm ba ba của Tiểu Bạch, vì cái gì ba của Niếp Niếp cũng ở bên trong? Tiểu Bạch em muốn cùng chị cướp ba? Kỳ thật em không cần cướp, ba chị cũng chính là ba em!”

Tiểu Bạch vốn định phản bác, nhưng nghĩ nghĩ gì cũng chưa nói.

Hạ Úc Huân cũng hiếm khi không phản bác, Niếp Niếp chính là con dâu tương lai của cô, ba bé còn không phải là ba Tiểu Bạch sao, lời này thật ra không sai.

Âu Minh Hiên không chú ý tới câu nói kế tiếp của Niếp Niếp, toàn bộ lực chú ý đều ở trên mấy chữ “Người được đề cử làm ba ba Tiểu Bạch”, nói: “Cái gì? Bảo bố con vừa nói cái gì? Cái gì mà người được đề cử làm ba ba của Tiểu Bạch?”

Nói xong vẻ mặt khiếp sợ mà nhìn chăm chăm Hạ Úc Huân, nói: “Thật không nghĩ tới nha, Hạ Úc Huân, em cư nhiên có tâm ý ác độc như vậy với anh, anh chính là người của tức phụ nhi anh, em ngừng ngay ý nghĩ ý đồ với anh đi!”

“Dẹp qua một bên không phải được rồi sao?” Nhìn Âu Minh Hiên một bộ liệt nữ trinh tiết, Hạ Úc Huân một cái tát vung vào mặt anh, sau đó ngồi qua dạn dò Tiểu Bạch và Niếp Niếp nói: “Mẹ nói với các con này, bảy

người trước mẹ ở bên cạnh vẽ không cần xem, trực tiếp làm lơ thì được rồi, không có trong danh sách ứng tuyển.”

Nói xong lại dùng cằm chỉ chỉ Âu Minh Hiên, nói: “Người này cũng trực tiếp làm lơ!”

“Vì sao muốn làm lơ anh! Hạ Úc Huân em cứ nhiên làm lơ anh! Anh đẹp trai như vậy! Chà chà, tấm ảnh này ai chọn? Ánh mắt không tồi a! Bất quá anh chụp như thế nào mà chả đẹp! Người quá đẹp cũng không có biện pháp!” Âu Minh Hiên tự kỷ không thôi mà nhìn chăm chăm hình chụp mình trên quyển sách.

Hạ Úc Huân thật sự là chịu không nổi anh, trực tiếp đem trang kia xé ra nhét vào trong lòng anh, nói: “Cho anh! Anh giữ lại chậm rãi thưởng thức đi!”

Lúc này, Tần Mộng Oanh vừa lúc tan ca trở về, Âu Minh Hiên lập tức hiển vật quý mà lên nghênh đón, có chút thẹn thùng mà đem tờ giấy kia đưa cho cô, nói: “Tức phụ nữ em đã về rồi! Cái này tặng cho em!”

“Đây là cái gì?” Tần Mộng Oanh khó hiểu.

Tùy ý nhìn lướt qua, chỉ thấy mặt trên dán một ảnh chụp của Âu Minh Hiên vô cùng bảnh bao. Bên cạnh viết, Âu Minh Hiên, nam, 28 tuổi, Chòm Xạ Thủ.....“Đây là anh a! Anh đem bản thân tặng cho em!” Âu Minh Hiên mặt đầy thâm tình.

Hạ Úc Huân dùng ánh mắt nhìn kẻ ngu ngốc trừng anh một cái, chịu không nổi mà đem Tần Mộng Oanh kéo lại, nói: “Đừng bận tâm kẻ hai mặt!”

Tần Mộng Oanh nhìn tờ giấy Âu Minh Hiên cho cô, lại vừa thấy Tiểu Bạch cùng Niếp Niếp đang xem sách liền hiểu được, nói: “Đây là em.....”

Âu Minh Hiên lập tức nói tiếp: “Đây là sách đi xem mắt của nha đầu kia! Bất quá em yên tâm, trang của anh anh đã xé ra! Tức phụ nhi anh đối với em toàn tâm toàn ý!”

Âu Minh Hiên không buông tay bất cứ một cơ hội bày tỏ tình yêu nào.

Chỉ tiếc, Tần Mộng Oanh cũng không để ý đến anh, chỉ có chút kinh ngạc mà nhìn Hạ Úc Huân một cái, nói: “Nhanh như vậy liền chuẩn bị xong rồi?”

Việc này trước đó Hạ Úc Huân đã nói qua với cô, cho nên cũng không ngoài ý muốn của cô.

Bất quá, cô còn tưởng rằng làm chắc chắn ít nhất cũng phải nửa tháng đến một tháng a, nào biết nói mới hai ngày sách đều đã làm ra. Xem ra, lúc này đây cô là tới thật sự rồi.

“Đúng vậy, Nghiêm Phó tổng suốt đêm gấp gáp làm cho em!” Hạ Úc Huân gật đầu.

“Chắc chắc chắc, nha đầu chết tiệt kia, em đây là chịu kích thích gì, sao đột nhiên quyết định đi xem mắt?” Âu Minh Hiên bên cạnh vẽ mặt tìm tòi nghiên cứu mà nhìn chăm chăm cô.

“Cái gì chịu kích thích, trước đó em đã suy xét kỹ không được sao? Thời gian thích hợp làm chuyện thích hợp, có cái gì ngạc nhiên lớn chứ!” Hạ Úc Huân lời lẽ chính đáng nói.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 758: Ba Ba Người Được Đề Cử(7)

“Cái gì chịu kích thích, trước đó em đã suy xét kỹ không được sao? Thời gian thích hợp làm chuyện thích hợp, có cái gì ngạc nhiên lớn chứ!” Hạ Úc Huân lời lẽ chính đáng nói.

“Anh ha ha nhìn cái mặt em kìa, có phải em cũng nói như vậy với Nghiêm Tử Hoa? Em xem anh là ai? Sẽ ngốc như anh ta tin tưởng em nói bậy sao? Cái gì thích hợp tuổi tác làm chuyện thích hợp nói nghe dễ như vậy, em nha chính là chó cùng rứt giậu!”

“Em phi! Âu Minh Hiên anh mắng ai vậy! Anh mới là chó!” Hạ Úc Huân tức giận nói.

Đáng chết, quả nhiên giấu không được thứ này!

“Bất quá, có một chút anh thật ra rất kinh ngạc!” Âu Minh Hiên sờ sờ cằm nói.

“Anh kinh ngạc cái gì?” Hạ Úc Huân hỏi.

“Kinh ngạc em cứ nhiên dùng phương thức văn nhã như vậy đi xem mắt, anh còn tưởng rằng với cá tính của em sẽ luận võ chiêu thân chứ!” Âu Minh Hiên nhún nhún vai.

Hạ Úc Huân: “.....”

Luận võ chiêu thân, đây đều thời đại nào còn luận võ chiêu thân?

“Bất quá, may mắn em không làm như vậy, bằng không em đời này đều gả không xong!” Âu Minh Hiên liên tục lắc đầu. Bởi vì không ai đánh thắng được cô.

Hạ Úc Huân lập tức một chân đá qua.

Bất quá, cô đột nhiên nhớ tới, năm đó ba cô Hạ Mạt Lâm thật đúng là có đề xuất phương án này.

Cô nhớ rõ, lúc ấy, cô cũng như vậy trả lời ông.....

Luận võ chiêu thân? Ba ba! Ba vui đùa cái gì vậy! Ba là muốn con cả đời đều gả không được sao?

“Uhm, bị anh nhắc tới như vậy, em thật sự có chút muốn luận võ chiêu thân, năm đó ba em rất hy vọng em luận võ chiêu thân, muốn tìm con rể kế thừa võ quán của ông, chỉ tiếc em.....” Hạ Úc Huân thần sắc ảm đạm.

Âu Minh Hiên khước miệng khẽ nhếch, nói: “Mời nhìn thẳng vào giá trị vũ lực của mình đi, nghĩ kỹ rồi hãy làm.”

“Uhm, cái này lát nữa sẽ cẩn thận cân nhắc cân nhắc.....” Hạ Úc Huân trầm ngâm, sau đó hướng hai bảo bối nói: “Các bảo bối, giao cho các con, hảo hảo chọn đi, các con nhìn trúng ai thì đánh dấu ở bên cạnh nhé!”

Âu Minh Hiên nghe vậy vẻ mặt vô ngữ, nói: “Hạ Úc Huân, em có phải điên rồi hay không, để hai đứa nhỏ chọn cho em?”

“Em như thế nào điên rồi? Hai đứa nhỏ, Tiểu Bạch nhà em xem bên trong, Niếp Niếp nhà em xem mặt, kết hợp ở bên nhau chọn ra tuyệt đối hoàn mỹ không phải sao? Hoàn mỹ!” Hạ Úc Huân không phục phản bác, Niếp Niếp cũng ở một bên phụ họa.

“Cái gì Niếp Niếp nhà em, Niếp Niếp là nhà anh!” Âu Minh Hiên nghiêm túc mà sửa đúng.

Hạ Úc Huân tà ý liếc anh một cái, nói: “Trọng điểm anh chú ý có thể đừng lệch như vậy hay không?”

“Nơi nào trật! Điểm này rất quan trọng không phẩu à? Tức phụ nữ em nói có phải hay không?” Âu Minh Hiên ý đồ tìm kiếm đồng minh.

Tần Mộng Oanh không nói chuyện, dùng tay ở trước mũi vẫy vẫy, mà nhú lại, nói: “Cái mùi gì?”

“Ngao! Xương sườn! Sườn heo chua ngọt của tôi! Hạ Úc Huân, đều tại em!” Âu Minh Hiên như lửa đốt mông mà chạy.

Hạ Úc Huân vẻ mặt vô tội, nói: “Chuyện đâu có liên quan gì tới em.....”

Âu Minh Hiên sau khi chạy mất, Tần Mộng Oanh ở trên sofa ngồi xuống, nói: “Tiểu Huân, em thật sự quyết định à?”

“Đương nhiên rồi!”

“Việc này, Lãnh Tư Thần biết không?” Tần Mộng Oanh hỏi.

“Không biết anh ta có biết hay không, kệ anh ta!” Hạ Úc Huân nỗ lực đem những vấn đề đó ném ra sau đầu, bằng không thứ bắn khoản quá nhiều liên cái gì đều làm không thành.

Tần Mộng Oanh nhẹ nhàng thở dài một tiếng, cô đã có thể dự kiến đến tình phong huyết vũ trong tương lai, bất quá nghĩ nghĩ vẫn không nói gì, dù sao cô như bây giờ cất bước chủ động tìm kiếm giúp đỡ cũng coi như là chuyện tốt, dù sao còn tốt hơn so với việc bị động cái gì đều không làm.

Có lẽ, nếu đường lui này cũng bị cắt đứt, cô có thể nhìn thẳng vào quá khứ đau xót cùng tình cảm bản thân...

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 759: Ba Ba Người Được Đề Cử(8)

Hạ Úc Huân dựa vào trên bàn, gấp một khối thịt kho tàu nhét vào trong miệng, nhai nhai, hai mắt sáng lên, nói: “Oa, học trưởng tài nghệ nấu nước không tồi a! Hương vị này, không phải ba năm làm việc cực nhọc cũng làm không được nha!”

“Đó là đương nhiên!” Âu Minh Hiên vẽ mặt ngạo nghễ mà bưng canh tiến vào.

“Sườn heo chua ngọt đâu?” Hạ Úc Huân nhướng mày, vạch trần anh.

“Ba ba, sườn heo chua ngọt đâu?” Bé khẩn trương hỏi, bé thích nhất sườn heo chua ngọt.

“Ách, thực xin lỗi a Niếp Niếp, đều tại dì Hoa của con, sườn heo chua ngọt bất hạnh bỏ mình, lần sau ba ba làm lại cho con.” Âu Minh Hiên vẽ mặt xin lỗi mà trấn an con gái.

“Tự mình nhiều chuyện còn trách em.....” Hạ Úc Huân nói thầm.

Âu Minh Hiên trán nổi gân xanh, nói: “Hạ Úc Huân! Em có phải thật sự muốn gặm vỏ cây hay không? Em không cùng anh đối nghịch sẽ chết sao?”

“Em sai rồi em sai rồi! Em không muốn gặm vỏ cây! Em muốn ăn thịt! Học trưởng anh thật là ôn nhu hiền huệ anh minh thần võ phong lưu tiêu sái chân dẫm thất sắc tường vân.....”

“Xóa phong lưu!”

“Được được được, xóa phong lưu.....”

-

Đang ăn cơm.

“Các người thương lượng mấy ngày sau mang bọn nhỏ đi đâu chơi chưa?” Âu Minh Hiên vừa gấp đồ ăn cho Tần Mộng Oanh vừa hỏi.

“Liên ở hạnh hoa thôn, bên này rất nhiều hoạt động không tồi.” Tần Mộng Oanh trả lời nói.

“A? Liên ở hạnh hoa thôn, vậy là có ý tứ gì! Cho dù không ra nước ngoài, vậy cũng có thể đi thảo nguyên Hồ Luân Bối Nhĩ cười ngựa, đi sa mạc Đôn Hoàng ngắm trăng, đi Vân Nam Lệ Giang trèo núi tuyết Ngọc Long, nơi chơi vui như vậy a.....” Âu Minh Hiên có chút thất vọng.

Hạ Úc Huân trừng anh một, nói: “Leo núi tuyết hay là qua mặt cỏ, mấy đứa bé còn nhỏ như vậy, chịu được lăn lộn như anh sao? Nói nữa, hoạt động nghỉ lễ ở hạnh hoa thôn này chính là kế hoạch của Tiểu Bạch!”

“Đúng, chúng ta phải đi để cổ động cho em trai Tiểu Bạch!” Niếp Niếp phụ họa.

“Vậy được rồi, anh đành phải cố mà tiếp nhận vậy.....” Âu Minh Hiên chỉ có thể tiếc nuối mà tiếp thu sự thật này.

Hạ Úc Huân gấp một con tôm lăn bột chiên to, ăn ngon lành, trừng anh một nói: “Anh cố mà làm cái gì, lại không mang theo anh chơi!”

Âu Minh Hiên đập bàn một, ngay sau đó vươn đũa cướp tôm của cô, nói: “Hạ Úc Huân, ăn của anh nhỡ ra cho anh!”

Hạ Úc Huân tức khắc sửa lại, nói: “Được được được, mang anh đi mang anh đi, chị Mộng Oanh và Niếp Niếp nếu đồng ý cho anh theo, em không ý kiến!”

Âu Minh Hiên vẫn trừng mắt nhìn cô không rời.

Ai, thật là ăn thịt người miệng ngán! Thật không nghĩ tới một ngày kia học trường sẽ đạt được kỹ năng cường hãn khiến cô không cách nào kháng cự như vậy!

Hạ Úc Huân đành phải ho nhẹ một tiếng nhìn Tần Mộng Oanh, nói: “Hay là cho anh ấy theo đi? Lãnh Tư Thần em cũng chuẩn bị gọi anh ta qua đây.”

Tần Mộng Oanh nghĩ nghĩ, gật đầu.

Hạ Úc Huân lập tức cho Âu Minh Hiên một ánh mắt thanh toán xong, sau đó tiếp tục điên cuồng ăn.

Âu Minh Hiên hừ một tiếng, sắc mặt lúc này mới tốt hơn chút.

-

Sau cơm chiều, Hạ Úc Huân đi quanh sân vài vòng tiêu thực.

Đi đến vòng thứ bảy, rốt cuộc lấy điện thoại ra gọi cho Lãnh Tư Thần.

“Alo..... Alo! Alo?” Kêu ba tiếng cũng chưa phản ứng, Hạ Úc Huân hồ nghi mà lẩm bẩm tự nói: “Sao lại không có tiếng động? Tín hiệu không tốt sao?”

Đang chuẩn bị cúp máy gọi lại, đầu kia di động rốt cuộc có thanh âm: “Alo, là anh.”

“Anh vừa rồi sao lại không nói lời nào? Hiện tại không tiện nghe điện thoại sao? Vậy lát nữa tôi gọi lại.”

Lãnh Tư Thần lập tức mở miệng nói: “Không phải, chỉ là nhất thời không thể tin được là em gọi. Di động này của anh 5 năm qua vẫn chỉ lưu tên của em, cũng chỉ có một mình em mới gọi vào số này của anh, 5 năm qua, di động này chưa từng vang lên, đây là lần đầu tiên.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 760: Ba Ba Người Được Đề Cử(9)

“.....” Tim Hạ Úc Huân, phù phù phù phù phù phù, càng đập càng nhanh.....

Quả nhiên quyết định của cô là chính xác, nhất định phải làm.

Phía trước Âu Minh Hiên nói cô chó vội nhảy tường, kỳ thật thật đúng là rất tinh chuẩn.

“Có chuyện gì sao?” Lãnh Tư Thần thấy cô không nói lời nào, chủ động hỏi.

“A, là cùng anh nói về sắp xếp cho kỳ nghỉ, tôi và chị Mộng Oanh còn có bọn nhỏ đã thương lượng qua, liền ở hạnh hoa thôn, đến lúc đó bên này có rất nhiều hoạt động đặc biệt cho kỳ nghỉ, đến lúc đó anh trực tiếp tới nơi này là được rồi.” Hạ Úc Huân nhanh chóng nói xong lời đã chuẩn bị.

“Ý của em là..... Đồng ý anh tới?” Ngữ khí Lãnh Tư Thần có chút thụ sủng nhược kinh.

“Anh và Tiểu Bạch đều cùng hẹn rồi, tôi có thể không đồng ý sao?” Nghe Lãnh Tư Thần bên kia tựa hồ có chút không thể tin được, ngón tay cầm điện thoại của Hạ Úc Huân nắm thật chặt, hấp tấp nói: “Cứ như vậy, tôi cúp máy!”

Nói xong nhanh chóng cúp điện thoại, mày nhúu chặt mà đỡ đỡ trán.

Gọi một cú điện thoại mà thôi, hết như dùng hết toàn bộ sức lực và dừng khí của cô vậy.

Thôi được, Tiểu Bạch trước đó nói cô sợ Lãnh Tư Thần, cũng là rất tinh chuẩn.

“Này! Gọi điện thoại cho ai vậy?”

Đang suy nghĩ đến xuất thần, bên tai đột nhiên truyền đến một thanh âm, Hạ Úc Huân sợ tới mức hết như con thỏ chấn kinh trực tiếp nhảy dựng lên, nói: “Mẹ kiếp! Làm tôi sợ hết hồn! Anh đi sao lại không có tiếng động vậy!”

“Là em không biết suy nghĩ cái gì thì có?” Âu Minh Hiên vừa cầm quả táo gặm vừa phì nhõ nói.

Hạ Úc Huân trừng anh một, không có tâm tư phản ứng anh, ngồi xuống xích đu đung đưa qua đung đưa lại.

“Gọi cho Lãnh Tư Thần à?” Âu Minh Hiên hỏi, ngữ khí khẳng định. “Phiền quá, đừng quan tâm em, lo cho chính anh đi!” Hạ Úc Huân không kiên nhẫn.

“Ai, anh từ lúc bắt đầu liền nói hai người các em không thích hợp, em không tin anh, hiện tại đã biết rồi hả, không nghe lời cụ già có hại ở trước mắt! Em nhìn chòm sao của hai người đi, một người Bạch Dương, một người Thiên Yết.....”

Hạ Úc Huân vốn dĩ không muốn quan tâm anh, cuối cùng vẫn nhịn không được hỏi anh một câu: “Bạch dương và Thiên Yết làm sao vậy?”

“Em biết chỉ số ghép đôi Bạch Dương và Thiên Yết là bao nhiêu không?” Âu Minh Hiên hỏi.

“70 a!” Hạ Úc Huân lập tức trả lời.

Âu Minh Hiên nhướn mày, nói: “Nha, vợ vẫn, biết được rõ ràng như vậy, năm đó lúc nào tàn từng nghiên cứu không ít rồi!”

Hạ Úc Huân mặt đen, nói: “Anh mới nào tàn.”

“Đúng đúng đúng, anh cũng nào tàn, anh nghiên cứu còn kỹ hơn cả em.” Âu Minh Hiên không phủ nhận, rắc rắc cắn xong miếng táo cuối cùng đem hạt ném đi, sau đó ở trên quần áo cô xoa xoa, nói: “Tiểu dương nhi nhiệt tình hoạt bát và Bò Cạp ngoài lạnh trong nóng, nhìn như rất hài hòa, có thể sẽ sinh ra một loại tình cảm mãnh liệt ngăn ngủi, nhưng thời gian lâu dài, cá tính khác biệt sẽ rõ ràng bày ra, một khi mâu thuẫn trở nên gay gắt, đó quả thực chính là hoả tinh đâm địa cầu a! Cho nên nói, Bạch Dương và Thiên Yết có thể ở bên nhau, trừ phi là có kỳ tích xuất hiện!”

“Mẹ kiếp! Anh chùi vào đâu đấy hả!” Hạ Úc Huân phúi phúi quần áo, sau đó lẩm bẩm nói: “Điểm này thật ra rất chuẩn.....”

“Đúng không!” Âu Minh Hiên đắc ý, sau đó sờ sờ cằm nói: “Chỉ số tốc xúng của hai chúng ta thật ra cao tới trăm phần trăm! Bạch dương và Nhân Mã, làm bạn bè tuyệt đối là bạn bè tốt, làm người yêu nhất định là đối tác tốt nhất!”

“Rắm! Hai chúng ta nói chuyện có một lần nào không cãi nhau sao?”

Âu Minh Hiên gác vai cô, nói: “Đó là chúng ta tình cảm tốt!”

“Thiết!” Hạ Úc Huân trong miệng khinh thường, nhưng trong lòng thật ra rất đồng ý cách nói của anh.

Liếc nhìn anh một, nói: “Anh có nghiên cứu như vậy, sao không nghiên cứu anh và chị Mộng Oanh? A, chị Mộng Oanh là chòm sao gì?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 761: Ba Ba Người Được Đề Cử (10)

“A a! Em nhớ rõ chị Mộng Oanh là..... Chị ấy hình như cùng chòm sao với Lãnh Tư Thần!!”

Âu Minh Hiên vừa nghe, mắt tươi đẹp đào hoa lập tức héo tàn thành từng mảnh, nói: “Có thể không phải sao!”

Hạ Úc Huân ho nhẹ một tiếng vỗ vỗ bờ vai anh, lộ ra vẻ đồng bệnh tương liên.

Âu Minh Hiên ngẩng đầu, vô cùng thần thờ mà nhìn bầu trời mênh mông vô bờ trên đầu, chậm rãi mở miệng nói: “Hơn nữa, hai chúng ta so với em và Lãnh Tư Thần còn thảm hơn! Trong truyền thuyết Hy Lạp, mũi tên của Nhân Mã bắn về phía Thiên Yết, bắn chết Thiên Yết, Thiên Yết rơi xuống đập chết Nhân Mã, hai chòm sao này là tương sinh tương khắc. Chòm sao Thiên Yết và Chòm Nhân Mã giống như nhật nguyệt, một cái ở phía đông mọc lên, thì cái kia ở phía tây lặn xuống, chú định là chòm sao không cách nào tương ngộ!”

“Còn có chuyện như vậy? Em thật đúng là không biết!” Hạ Úc Huân bị anh nói gợi lên hứng thú.

Phụ nữ ấy mà, mặc kệ là tuổi gì, luôn cảm thấy tương đối hứng thú với vấn đề này!

“Đúng vậy, Nhân Mã và Thiên Yết là hai loại người tính cách và phương thức tư duy hoàn toàn tương phản, nhưng cũng vì lí do này mới dễ dàng hấp dẫn nhau, nhưng càng dễ dàng thương tổn nhau. Thiên Yết trời sinh tính kỳ thật rất đáng thương, bởi vì lòng nghi ngờ quá nặng, vẫn luôn không tin Nhân Mã bọn anh đối với bọn họ là thật lòng, luôn sợ bị thương tổn.....”

Âu Minh Hiên có chút phiền não mà nói, ngay sau đó thần sắc kiên định nói: “Nhưng, anh tin tưởng Nhân Mã và Bạch Dương chúng ta hai chòm sao hỏa tượng nhất định có thể mang đến ấm áp cho Thiên Yết, nhất định có thể hòa tan bọn họ! Em nhìn xem, Lãnh Tư Thần một tòa băng sơn đáng sợ như vậy, cuối cùng còn không phải bị em đánh hạ sao! Cho nên anh và Mộng Oanh tuyệt đối sẽ có kỳ tích xảy ra! Dù sao kỹ thuật yêu đương của anh cũng còn lợi hại hơn so với em Tiểu Bạch Dương cái đồ ngốc này! Em có thể thành công, anh sao có thể không thành công được!”

Hạ Úc Huân nghe vậy vẻ mặt khinh bỉ nhìn anh, nói: “Anh muốn khen chính mình thì cứ khen chính mình, có thể đừng dẫm lên em được không? Nói nữa, anh cho rằng em lúc trước phá được Lãnh Tư Thần dễ dàng sao? Đó là thời gian suốt hai mươi năm cưu tử nhất sinh a!”

“Xin đừng đả kích! Em không thể cho anh chút tin tưởng được sao?” Âu Minh Hiên vẻ mặt đưa đám.

“Được rồi! Nhân danh khó khăn lớn của Thiên Hạc, cố lên!” Hạ Úc Huân vỗ vỗ bờ vai của anh.

Âu Minh Hiên xoay đầu, chớp đôi mắt sương mù mênh mông nhìn cô, nói: “Như vậy, nhân danh khó khăn lớn của Thiên Hạc, em có thể giúp anh hay không?”

Hạ Úc Huân lập tức lộ ra vẻ bừng tỉnh đại ngộ, nói: “Mẹ kiếp! Hoá ra anh nói ra một đồng lớn như vậy, thì ra ở chỗ này chờ em a! Anh phải vòng

vèo như vậy sao?”

“Vậy em rút cuộc giúp hay là không giúp? Không giúp mà nói, tình bạn hai chúng ta không nói đến, chuyện lần trước anh còn chưa tính sổ với em đâu!” Âu Minh Hiên uy hiếp.

“Nói thật, em cũng hy vọng chị Mộng Oanh có thể có được hạnh phúc, nhưng, anh xác định anh đã thật sự hối cải để thay đổi hoàn toàn sao? Lỡ như anh lại nhất thời hứng khởi, em chẳng phải là hại chị Mộng Oanh rồi sao!” Hạ Úc Huân vẽ mặt hoài nghi mà đánh giá anh.

Âu Minh Hiên vừa nghe lập tức nổi giận, nói: “Cái gì gọi là nhất thời hứng khởi? Suốt 5 năm cũng coi như là nhất thời hứng khởi sao? Đó chính là.....”

Nói tới đây, Âu Minh Hiên lấy điện thoại cầm tay ra, bùm bùm ấn một phen, sau đó đem con số hiển thị trên màn hình cho cô xem, nói: “Đó chính là bốn vạn ba ngàn tám trăm tiếng đồng hồ a!”

“Anh là tìm Mộng Oanh tỷ 5 năm không sai, nhưng, 5 năm này phụ nữ và tai tiếng bên cạnh anh cũng chưa từng hết không phải sao? Ai biết anh không phải nhớ hồng kỳ trong nhà mà không ngả ra ngoài phất cờ màu!” Hạ Úc Huân hí mắt như đèn pha nhìn chăm chăm anh.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 762: Ngàn Vạn Đứng Cho Đàn Ông Đón Trẻ Con (1)

“Anh.....” Âu Minh Hiên tức khắc toàn bộ lời muốn nói đều nghẹn ở họng.

“Anh cái gì? Anh cho em một lý do đi! Lần trước em đã hỏi anh, anh nha vẫn luôn ập úng nói không rõ ràng, tuyệt đối là có gì khó hiểu! Dù sao anh không nói rõ ràng em sẽ không giúp anh, lỡ như giúp Trạ làm việc ác em tìm ai khóc chứ?” Hạ Úc Huân nói xong liền vỗ vỗ mông đi mất.

Mẹ kiếp! Cái gì gọi là giúp Trạ làm việc ác? Không dùng thành ngữ thì thôi dùng cũng đừng dùng loạn chứ?

Âu Minh Hiên vươn tay dài, mắt thấy nha đầu kia chạy, gục đầu xuống xích đu vừa rồi Hạ Úc Huân ngồi, vẻ mặt như tang khảo phê.

Anh thật sự có nỗi khổ nói không nên lời, quả thực là khổ bức chết a!

Nói cho cô mình bất lực, nói cho cô mấy người phụ nữ chỉ là đạn mù, có thể che dấu sự thật này sao?

Vì Mộng Oanh, anh có thể nói cho cô, cho dù mất mặt cũng không sao.

Nhưng vấn đề hiện tại là, nói ra mất mặt là việc nhỏ, cùng lắm thì anh không biết xấu hổ, nhưng nếu cô hiểu lầm mình chỉ vì “Bất lực” mới cùng Mộng Oanh ở bên nhau, anh dám khẳng định, nha đầu kia tuyệt đối sẽ xem

anh như cầm thú, hơn nữa làm Mộng Oanh đã cách xa anh lại càng xa hơn.....

-

Chạng vạng ngày hôm sau, lúc tan ca.

Dưới cao ốc tập đoàn Thiên Úc.

Một chiếc Maserati mui trần hồng phấn vô cùng phong độ mà ngừng ở nơi đó, nhưng, còn phong độ hơn chiếc xe này, là chủ nhân của nó đeo kính râm ngồi trên ghế điều khiển.

Ánh mắt của tất cả nhân viên tan ca xung quanh đều bị chiếc xe trước mắt hấp dẫn, đặc biệt là các cô gái.

“Trời ạ! Xe này tôi thích quá! Quá mơ mộng a! Cảm giác mình ngồi lên như là công chúa!”

“Vô nghĩa! Có cô gái nào mà không thích chứ!”

“Người trong xe là ai vậy?”

“Trọng điểm là tới đón ai kìa? Vậy cũng quá khoa trương đi! Mui trần hồng nhạt! Một xe hoa hồng còn có búp bê vải! Điều bộ này quả thực đủ để cầu hôn!”

“Không biết a, bất quá, phong cách này, thật ra làm tôi nhớ tới một người, nhưng người kia tựa hồ đã rất nhiều năm không làm dáng như vậy.....”

“Nghe cậu nói như vậy tôi cũng vừa nghĩ tới.....”.....

Mọi người đang suy đoán hết sức sôi nổi, người trong xe đột nhiên tháo xuống kính râm che khuất hơn phân nửa mặt.

Ba giây đồng hồ sau, tiếng thét chói tai hết đợt này đến đợt khác vang lên.

“A a a! Âu Minh Hiên! Âu Minh Hiên! Thật là anh ấy! Nam thần của tôi!”

“Mẹ kiếp! Thật đúng là!”

“Phụ nữ bên cạnh Âu tổng mấy năm nay tuy rằng vẫn nhiều như vậy, nhưng tựa hồ chưa từng hao tổn tâm tư theo đuổi người nào! Hôm nay là thời trùng gió gì a?”

“Ách..... Khó..... Chẳng lẽ anh ấy là tới đón tổng tài chúng ta?”

“Cô đừng dọa tôi sợ! Nhưng, đột nhiên rất chờ mong xem chuyện là như thế nào?”

“.....”

.....

Lãnh Tư Thần đang vừa cùng Lương Khiêm và Uất Trì Phi dẫn dò công việc vừa đi xuống lầu, mới vừa đi đến dưới lầu, liếc mắt một liếc liền thấy được xe dừng trước cửa, bởi vì thật sự là quá dễ thấy, muốn làm lơ đều không được.

“Hi anh xuống đây, tôi chờ anh đã nửa ngày!” Âu Minh Hiên thấy Lãnh Tư Thần, lập tức hưng phấn mà cùng anh chào hỏi.

“.....” Nhìn người đàn ông trước mắt ăn mặc hoa hòe lộng lẩy cười hì hì vẻ mặt nhiệt tình mà chào hỏi mình, mặt Lãnh Tư Thần lạnh như băng sương tựa hồ có vài phần tan vỡ.

Chung quanh lặng im một lúc lâu liền nhấc lên sóng to gió lớn.

Thật đúng là chờ ông chủ bọn họ!

Uất Trì Phi mặt đầy vẻ không vui, Lương Khiêm vẫn còn đang cả kinh cảm đều sắp rơi xuống.

Làm ơn Âu tổng, ngài đừng nói ái muội như vậy được không hả!

Ngài không cần khí tiết, ông chủ chúng tôi còn cần a! Đây là ghét bỏ tai tiếng khoảng thời gian trước nháo còn chưa đủ sao?

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 763: Ngân Vạn Đừng Làm Cho Đàn Ông Đón Trẻ Con (2)

Âu Minh Hiên nhìn ba người, không vui mà nhăn lại long mày đẹp, nói: “Này này này, Lãnh Tư Thần anh đây là vẻ mặt gì hả, đến nỗi nhìn thấy tôi mặt liền đen hết như than sao? Còn có hai người vương triều Mã Hán hay là Trương Long Triệu Hồ bên cạnh anh nữa, không cần lộ ra vẻ mặt đáng sợ như vậy được không! Nhẹ nhàng chút! Relax!”

“Có việc?” Lãnh Tư Thần nhẹ liếc anh một cái, thần sắc không kiên nhẫn.

Âu Minh Hiên lập tức hắc hắc cười nói: “Người ta tới đón anh tan ca a!”

Vừa dứt lời, chung quanh lại là thanh âm một trận hít ngược khí lạnh.

Anh làm thành như vậy tới đón một người đàn ông tan ca?

Đây cũng không thể trách nào bọn họ nghĩ quá nhiều đi?

Lãnh Tư Thần khóe miệng khẽ nhếch, đáp: “Không cần.”

Mặc kệ tên này lại muốn chơi cái gì, anh không rảnh mà tháp tùng.

Âu Minh Hiên vừa thấy nóng nảy, nói: “Này này này đừng đi chứ! Ai, Lãnh Tư Thần, anh thật không thú vị! Chỉ đùa một chút thôi mà! Tôi tìm anh có chính sự, chuyện rất quan trọng, có liên quan đến bọn trẻ.....”

Nghe được hai chữ bọn trẻ, Lãnh Tư Thần cuối cùng dừng bước chân, bố thí cho anh một ánh mắt.

Âu Minh Hiên mở cửa xe sai bước mà đi đến trước mặt Lãnh Tư Thần, vốn định quàng vai anh, kết quả bị anh bất động thanh sắc mà né tránh, vì thế đành phải ngượng ngùng mà sờ sờ cái mũi, ghé sát một chút nói: “Hai ta cùng đến trường học đón bọn trẻ tan học!”

“Tôi vì cái gì phải đi cùng cậu?” Lãnh Tư Thần mặt không cảm xúc nói.

“Trọng điểm không phải cùng tôi, trọng điểm là đón bọn trẻ tan học, anh rốt cuộc muốn đi hay không?” Âu Minh Hiên có chút sốt ruột mà nhìn đồng hồ.

“Không đi.” Lãnh Tư Thần nói xong liền muốn tiếp tục cất bước.

Âu Minh Hiên cắn chặt răng nói: “Được, anh không đi tôi đi, đến lúc đó Niếp Niếp nhà tôi có ba phong cách đặc biệt tới đón, Tiểu Bạch nhà anh cô đơn chỉ một mình! Tôi chính là vì cảm nhận của con trai anh mới cố ý tới gọi anh cùng đi, thật là chó cắn Lã Động Tân không biết lòng người tốt!”

Nghe đến đó, Lãnh Tư Thần cuối cùng xoay người nhìn cậu ta một cái, ngay sau đó xoa xoa ấn đường hướng Lương Khiêm bên cạnh phân phó nói: “Giúp tôi từ chối bữa tiệc tối nay.”

“A, dạ BOSS!” Lương Khiêm lập tức đáp.

Âu Minh Hiên đang dựng lỗ tai, vừa nghe thấy liền biết hấp dẫn, lập tức biến sắc nhanh hơn lật sách ra về anh hai tốt đi lên, nói: “VẬY là được rồi! Mau lên xe! Đừng để bọn trẻ sốt ruột chờ!”

Lãnh Tư Thần vô cùng ghét bỏ mà nhìn chiếc xe công chúa mơ mộng lấp lánh khiến người ta không cách nào nhìn thẳng kia, nói: “Tôi tự mình lái xe đi.”

“Làm gì phiền toái như vậy, xe lớn, bốn người tuyệt đối có thể ngồi, đang tốt đẹp lại đem hai đứa nhỏ tách ra không tốt! Mau lên xe đi! Anh sao lại không được tự nhiên như vậy!” Âu Minh Hiên nói xong đem người nhanh chóng đẩy vào xe, sau đó giẫm chân ga, đi mất, tóc mái hỗn độn không kèm chế được ở trong gió tùy ý bay bay, khóe môi nhếch lên ý cười thực hiện được.....

Xa xa người vây xem chỉ biết là hai người nói mấy câu, lôi lôi kéo kéo một hồi, sau đó BOSS bọn họ đã bị bắt cóc.

“A! Thật là xem thế đủ rồi a! Không hổ là nam thần của tôi! Ngay cả BOSS nhà chúng ta đều có thể thu phục!”

“Vậy có cái gì đáng ngạc nhiên, Âu thiếu vẫn luôn là nam nữ thông sát! Chỉ có anh ấy không muốn, không có thứ anh ấy không có được!”

.....

-

Cổng trường học.

Chiếc Maserati hồng nhạt mới vừa dừng lại, lập tức hấp dẫn vô số ánh mắt.

Hai người như đoàn xiếc thú bị vây xem.

Lãnh Tư Thần đầu đầu không thôi mà xoa xoa trán, đột nhiên vô cùng hối hận cùng thứ này ngồi một xe lại đây.

Âu Minh Hiên lại một bộ dương dương tự đắc cánh tay đặt ngang ở cửa sổ cùng mọi người vẫy vẫy tay, làm như cực kỳ quen và hưởng thụ sự vây xem này.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 764: Ngàn Vạn Đứng Để Đàn Ông Đón Bọn Trẻ (3)

Cùng lúc đó, trong phòng học, bọn nhỏ đang tổng vệ sinh.

Tân Tiểu Bảo nhìn Hạ Tiểu Bạch ngồi ở cửa sổ không nhúc nhích, tức giận đem chổi trong tay ném, hô: “Dựa vào cái gì Hạ Tiểu Bạch cái gì cũng không làm?”

Niếp Niếp lập tức chống nạnh trừng cậu, nói: “Bởi vì một mình tôi làm việc của hai người! Em trai Tiểu Bạch của tôi còn nhỏ, cậu nhẫn tâm để em ấy vất vả như vậy sao? Cô giáo ngày hôm qua còn dạy chúng ta phải kính già yêu trẻ! Cậu sao lại không có tình yêu như vậy? Lại nói em ấy nào có cái gì cũng không làm, vừa rồi em ấy đã vấy nước sao!”

“Vấy nước là chuyện con gái mới làm! Hạ Tiểu Bạch, cậu có phải con trai hay không! Để một đứa con gái giúp cậu quét tước vệ sinh!” Tân Tiểu Bảo bắt đầu đem pháo khẩu nhắm ngay Tiểu Bạch.

Tiểu Bạch không nhanh không chậm mà từ sách ngẩng đầu, nhàn nhạt mà nhìn cậu một cái, nói ba chữ: “Cậu hâm mộ?”

“Tôi..... Cậu nói bậy! Tôi mới không có hâm mộ! Tôi một chút đều không hâm mộ! Cậu có nghe hay không?” Tân Tiểu Bảo mặt đỏ hột lơn.

“A.” Tiểu Bạch a một tiếng, sau đó tiếp tục đọc sách.

Tân Tiểu Bảo thấy lại chịu thiệt, tức giận đến xoay quanh, đành phải lại dùng tới chiêu duy nhất có thể công kích cậu.

“Hạ Tiểu Bạch, ba cậu đâu? Sao chỉ tới một lần rồi không tới nữa! Lần này đi rồi hẳn sẽ không nhiều năm đều không trở lại chứ! Ba cậu khẳng định không thích cậu, bằng không sao lại như vậy đều không về nhà! Ba tôi ngày mai mang tôi đi công viên giải trí chơi, ở Hongkong! Cậu đã đi Hongkong chưa? Cậu biết Địch Tử Ni chứ? Đồ nhà quê! Cậu chắc chắn chưa từng đi qua!”

Tân Tiểu Bảo thấy Tiểu Bạch không nói lời nào, cho rằng rốt cuộc bị mình nói trúng chỗ đau, vì thế như tướng quân đắc thắng chuyển hướng Niếp Niếp tiếp tục nói “Hoa Niếp Niếp! Hôm nay tôi chính thức thông báo với cậu, tôi cùng cậu tuyệt giao! Ba mẹ tôi đã nói, bảo tôi không được ở bên đứa con hoang không có ba! Sẽ bị dạy hư! Cậu chính là đứa con gái hư!”

Vừa dứt lời, cùng với “Hư” một tiếng, Tân Tiểu Bảo bị một quyển sách thật dày tinh chuẩn đập trúng đầu.

“Ngao ——” Tân Tiểu Bảo bị đập đến lão đảo một cái, đầu óc choáng váng mà che trán ngồi dậy, phần nộ mà trừng mắt nhìn Hạ Tiểu Bạch đối diện trong tay đã không còn sách, nói: “Cậu ném tôi! Đồ chú lùn! Cậu cứ nhiên dấm ném tôi! Tôi liều mạng với cậu!”

Hạ Tiểu Bạch: “Phụng bồi.”

“A a a! Đánh nhau rồi! Đánh nhau rồi! Tân Tiểu Bảo và Hạ Tiểu Bạch đánh nhau rồi!” Trong lúc nhất thời bọn nhỏ sôi nổi ồn ào chạy đi báo cáo.

..... -

Giờ phút này, ngoài cổng trường.

Âu Minh Hiên đang chờ bọn trẻ tan học đột nhiên nghe được trong trường học truyền đến một trận kêu ầm ỹ.

Một đám trẻ con ồn ào cái gì đánh nhau đánh nhau.....

“Ha, đám trẻ con này! Cứ nhiên còn đánh nhau! Trường học này rồi cuộc mẹ nó không đáng tin cậy a? Sao tôi vừa tới lần đầu tiên liền đụng phải loại chuyện này! Niếp Niếp bảo bối nhà tôi bị người ta khi dễ làm sao bây giờ.....” Âu Minh Hiên lo lắng sốt ruột.

Nhìn Lãnh Tư Thần không hề phản ứng đáng vẻ như chuyện không liên quan đến mình, Âu Minh Hiên cả giận nói: “Anh động vật máu lạnh, chẳng lẽ anh một chút đều không lo lắng sao?”

Vừa dứt lời, bên tai lại truyền đến một tiếng trẻ con hưng phấn hô to

“Nha nha nha! Đánh nhau rồi! Đánh nhau rồi! Tân Tiểu Bảo và Hạ Tiểu Bạch đánh nhau rồi!”

Âu Minh Hiên thần sắc ngẩn ra, nói: “A a, Hạ Tiểu Bạch..... Lãnh khối băng, Hạ Tiểu Bạch không phải con trai anh sao?”

Vừa mới quay đầu, Lãnh Tư Thần đã không thấy đâu.

Âu Minh Hiên nhìn về phía cổng trường vừa thấy, phát hiện tên kia không biết khi nào đã xuống xe, lúc này đã vào cổng trường.

Âu Minh Hiên vội vàng mở cửa xe theo vào.

Ha! Ha ha! Ha ha ha! Lãnh Tư Thần con trai bảo bối của anh đánh nhau với người ta, mình đột nhiên sao lại hưng phấn thế này?

Chà chà, quả nhiên vẫn là khuê nữ bớt lo a!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 765: Ngàn Vạn Đứng Để Đoàn Ông Đón Bọn Trẻ (4)

Lớp Hai (1).

Cửa phòng học đen nghìn nghịt người vây quanh.

Âu Minh Hiên mắt thấy Lãnh Tư Thần sải bước đi qua, sau đó lại ở ngoài đám người dừng bước.

Hả? Lãnh khối băng vừa mới gấp như vậy chạy tới, hiện tại sao lại bất động?

Âu Minh Hiên hồ nghi mà đến gần chút, nhờ vào ưu thế cao, liếc mắt một thấy rõ tình huống bên trong.

Sau đó.....

Anh liền trợn tròn mắt!

Mẹ kiếp!

Không phải cái gì Tân Tiểu Bảo cùng Hạ Tiểu Bạch đánh nhau sao?

Vì cái gì anh nhìn thấy con gái bảo bối của mình đang cười lên người một tiểu tử béo ú hung ác đánh cậu ta?

Nhìn tiểu nha đầu trước mắt vẻ mặt hung hãn tóc tai hỗn độn, Âu Minh Hiên quả thực sắp khóc ra.

Không nói tiểu áo bông a?

Đây quả thực là áo khoác quân a!

Âu Minh Hiên tâm tình bi thương mà giận trừng mắt nhìn Lãnh Tư Thần bên cạnh bình tĩnh xem kịch một, nói: “Lãnh Tư Thần, đều tại bà xã anh, nhìn một xem đem bảo bối nhà tôi dạy thành cái dạng gì!”

“Tiểu Bạch và Niếp Niếp cùng nhau lớn lên.” Lãnh Tư Thần nói một câu.

Ý ngoài lời, Tiểu Bạch nhà anh sao dạy tốt đến như vậy?

Âu Minh Hiên vừa nghe càng tức giận, nói: “Anh không nói Tiểu Bạch tôi còn không nhớ tới nha, vì cái gì rõ ràng nói là con trai anh đánh nhau, kết quả biến thành con gái tôi! Con trai anh vẫn đứng ở một bên thờ ơ giống như người không có việc gì!”

Chỉ thấy Tiểu Bạch nhú mày lại, đầu đầu không thôi mà nhìn Niếp Niếp càng đánh càng hăng hái hoàn toàn khuyên không được, cùng với Tân Tiểu Bảo bị đè trên mặt đất đánh đến ôm đầu ngao ngao xưng bà cô.

Rõ ràng là trận đấu giữa con trai với nhau. Kết quả nha đầu này đột nhiên như mũi tên chạy tới, không nói hai lời, một chân liền đem Tân Tiểu Bảo đập ngã.

“Tân Tiểu Bảo! Bà cô nhện cậu rất lâu rồi! Hôm nay tôi không đánh cậu đến ngàn vạn gốc hoa đào nở thì thôi!”

Sau khi nói xong lời kịch kinh điển Hạ Úc Huân đã từng dạy, hết thấy liền mất khống chế.....

“Cô giáo tới! Cô giáo tới!”

“Hoa Niếp Niếp, đừng đánh nữa! Cô giáo tới rồi!”

.....

Bên cạnh có người có ý can ngăn, nhưng hoàn toàn vô dụng, tiểu nha đầu đã điên cuồng lên, căn bản dừng không được.

Cảm giác chính mình bị ai đó kéo ra, Niếp Niếp lập tức phản nộ mà ngẩng đầu, nói: “Ai dám nhiều chuyện, tôi hôm nay đánh tới cùng!”

“Hoa Niếp Niếp!! Cậu cứ nhiên còn dám uy hiếp cô giáo! Cậu có phải muốn tạo phản hay không hả!”

“Ách.....” Tiểu nha đầu sợ tới mức rụt đầu, lập tức ủ rũ.

Cô giáo tức giận đến mức sắp bốc khói, chỉ vào đồng phục lộn xộn của bé nửa ngày nói không ra lời, đi quanh hai vòng cả giận nói: “Con con con..... Con nhìn xem con giống bộ dáng gì! Một đứa con gái, làm cho giống hệt một bà điên! Trời ạ! Tiểu bảo! Con đem đầu tiểu bảo đều đánh vỡ!”

“Đầu là con đánh.” Tiểu Bạch bên cạnh lạnh mặt mở miệng.

“Hạ Tiểu Bạch! Con sao cũng hồ nháo theo?”

Cô giáo đối với học trò ngoan vẫn tương đối khoan dung, rốt cuộc 90% phần thưởng đều là Tiểu Bạch lấy.

Ba của Tân Tiểu Bảo rất có tiền, không ít lần tặng quà cho cô, cho nên đứa nhỏ này ở trường học bị khi dễ, cô tất nhiên phải quan tâm để ý, không thể động Hạ Tiểu Bạch, đành phải tìm người khác.

Vì thế cô giáo chỉ đành bất đắc dĩ mà nhìn Hạ Tiểu Bạch một, sau đó tiếp tục đem pháo khẩu chuyển hướng Niếp Niếp, nói: “Con! Hoa Niếp Niếp! Lập tức xin lỗi bạn học Tân Tiểu Bảo!”

“Con không xin lỗi! Con không sai!” Niếp Niếp tuy rằng rất sợ cô giáo, nhưng lúc này lại không chịu nhận thua.

Cô giáo vừa thấy càng tức giận, nói: “Con còn dám tranh luận! Cô dạy học nhiều năm như vậy trước nay chưa từng thấy một bé gái nào không ngoan như con! Cho dù không có ba ba, mẹ con cũng không dạy con sao? Cô thật là phục!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 766: Nàng Vạn Đứng Để Đàn Ông Đón Bọn Trẻ (5)

“Không được nói đến ba mẹ con!” Tiểu nha đầu run rẩy bả vai, hốc mắt đỏ bừng.

“Nha, con còn sợ người ta nói sao! Vậy lúc con làm sao không biết sẽ mất mặt ba mẹ con? Cứ nhiên còn dám dùng thái độ này nói chuyện với cô giáo! Thật sự là quá tệ! Cô thấy bác sĩ Hoa cũng không tệ lắm, ba con rốt cuộc là dạng người gì, cứ nhiên có thể sinh ra một đứa bé hư không thể tả như vậy.....” Cô giáo vừa nói vừa lấy điện thoại ra gọi điện thoại: “Cô liền gọi nhà con đến trường.....”

“Không cần.....” Vừa nghe muốn gọi người lớn, tiểu nha đầu lập tức hoảng sợ.

Tiểu Bạch nhú mày, loại tình huống này với năng lực của cậu căn bản không cách nào xử lý, trong khoảng thời gian ngắn gấp đến độ sắc mặt đều thay đổi.

Đều do cậu nhất thời xúc động, nếu không Niếp Niếp cũng sẽ không vì bảo vệ cậu mà đánh nhau với Tân Tiểu Bảo.....

“A, tôi nói cô giáo này, không cần gọi, tôi ở đây rồi!”

Ngay lúc này, trong đám người một giọng nam như đàn tranh réo rắt cách không xa mà đến.

Mọi người không tự chủ theo hướng thanh âm truyền đến nhìn lại.

Chỉ thấy một người đàn ông như diễn viên trên báo lấp lánh xuyên qua đám người, từng bước một mà đi đến.

Cô giáo trong khoảng thời gian ngắn nhìn đến sững sốt, ngay cả điện thoại đều đã quên gọi.

Bởi vì tướng mạo người đàn ông quá mức xuất sắc, đặc biệt là ở địa phương nhỏ như chỗ bọn họ, nói là giống như thiên thần hạ phàm cũng không quá.

Âu Minh Hiên lập tức đi đến trước mặt con gái bảo bối đang đỏ mắt ngơ ngác nhìn mình.

Trong lòng đau như bị kim đâm. Đây là anh hôm nay đúng lúc thấy được, 5 năm qua anh không ở đây, còn không biết bảo bối của anh từng chịu bao nhiêu lần uất ức như vậy.

Âu Minh Hiên đi đến trước mặt tiểu nha đầu ngồi xổm xuống, giúp bé vỗ vỗ bụi trên người, lấy tay áo đặt tiên lau mặt mũi như tiểu hoa miêu của cô bé, sau đó ôn nhu mà đem bé ôm vào trong ngực.

Tiểu nha đầu nhìn anh suy nghĩ xuất thần, sau đó đột nhiên oa một tiếng khóc rống lên: “Ba ba, thực xin lỗi, con làm ba mất mặt!”

Nhìn bộ dáng con gái khóc đến thương tâm muốn chết, Âu Minh Hiên vội vàng trấn an mà hôn lên khuôn mặt nhỏ bé, nói: “Nói bậy! Con là tăng thể diện cho ba ba mà! Đánh rất đẹp! Con hôm nay nếu như bị đánh, mới làm ba ba mất mặt a!”

“Ba ba.....” Tiểu nha đầu kinh ngạc mà nhìn anh, đều đã quên khóc, nói: “ba ba người có phải đang châm chọc con hay không?”

“Phốc..... Con còn biết cái từ châm chọc sao! Ba ba sao có thể châm chọc con! Ba ba thật sự tự hào về con! Những ngày ba ba không ở bên cạnh con, con có thể bảo hộ bản thân mình thật tốt không bị thương! Quả thực là món quà và an ủi lớn nhất của ba ba rồi!”

Vừa dứt lời, tiểu nha đầu lại oa một tiếng khóc ra, lúc này là cảm động.

“Anh..... Anh là.....” Cô giáo chần chờ hỏi.

“Cô giáo vừa rồi không phải hỏi cái dạng ba gì có thể sinh ra con như vậy sao? Tôi sinh.” Âu Minh Hiên cau mày, từ từ đáp.

“Ách, khụ khụ khụ..... Anh..... Ngài là ba đứa nhỏ này sao?” Cô giáo tuyện đối không nghĩ tới ba của nha đầu này, chồng của cô gái xấu xí nổi tiếng ở hạnh hoa thôn cư nhiên là một nhân vật như vậy, ngay lập tức cả kinh miệng đều khép không được.

Tân Tiểu Bảo vừa thấy tình huống không thích hợp, lập tức bắt đầu lặn lội trên mặt đất, rên: “Ngao —— con đau a con đau! Cô giáo! Con đau sắp chết rồi!”

Tiểu Bạch bên cạnh thấy thế lập tức liếc mắt nhìn cậu ta một cái, lạnh lùng nói: “Cậu một thằng con trai, bị một đứa con gái đánh thành như vậy, còn không biết xấu hổ mà gào? Cậu gào đi! Tốt nhất gào cho tất cả mọi người đều biết!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 767: Ngàn Vạn Đứng Để Đoàn Ông Đón Bọn Trẻ (6)

Tân Tiểu Bảo như bị ấn chốt mở, trong nháy mắt ngậm miệng, trong mắt ẩn chứa nước mắt không cam lòng, sau một lúc lâu cắn giận mà lẩm bẩm một câu: “Cậu một thằng con trai còn để con gái giúp đánh nhau thì sao!”

“Cậu hâm mộ tôi có con gái đánh nhau giúp sao?” Tiểu Bạch lặp lại trò cũ.

Tân Tiểu Bảo lập tức lĩnh ngộ một kích.

Tuy rằng lúc này trong lòng tràn đầy hồ nghi, nhưng cô giáo liếc mắt một cái nhìn ra người trước mắt này không dễ chọc, vì thế thay đổi thái độ, uyển chuyển nói: “Vị phụ huynh này, lời ngài vừa nói không quá không ổn rồi? Con ngài đánh người, sao có thể đúng chứ.....”

Âu Minh Hiên tà ý liếc mắt một cái, trên khuôn mặt bất cần đời mặt lập tức hiện lên một tia sát phạt sắc bén, nói: “Cô giáo này, lời vừa rồi cô nói chẳng lẽ thỏa đáng sao? Đi lên cái gì cũng không hỏi liên bắt đầu trách cứ con tôi, công kích người thân, liên lụy cha mẹ! Sau đó lại mặc kệ đúng sai liên ép con tôi xin lỗi, cô giáo, ngài làm như vậy, chính là đúng à?”

“Nhưng bé đánh người chính là sự thật a.....” Cô giáo lau mồ hôi.

“Sách, giảng đạo lý lớn chiêu này quả nhiên không thích hợp với tôi.....” Âu Minh Hiên nói thầm một câu, sau đó dùng tay vỗ lên đầu, trong nháy mắt thay đổi một bộ bất cần đời, khóe môi khẽ nhếch, đôi mắt

đào hoa nhiễm vài phần lười biếng, ngữ tốc thông thả mà sâu kín nói: “Bảo bối nhà tôi, đúng là đúng, sai cũng là đúng, đánh ai, đó cũng là vinh hạnh của người đó.”

Cô giáo trực tiếp ngây dại.....

Tiểu Bạch có chút vô ngữ mà giật giật khóe miệng, bất quá cậu thật sự không phản cảm với cách làm của người đàn ông này, chú ấy cư nhiên không có hòa theo cô giáo trách cứ Niếp Niếp, điểm này làm ấn tượng của cậu đối với chú ấy tốt lên không ít.

Lãnh Tư Thần đứng một bên xem kịch sắc mặt đen, anh hôm nay rốt cuộc tới làm gì?

Chỉ tới xem thứ này làm dáng sao?

“Ai! Rốt cuộc là ai dám đánh con trai tôi! Không muốn sống nữa sao!” Một thanh âm thô lỗ đột nhiên truyền đến.

Theo sau, một người đàn ông cao to diện mạo hung ác lập tức đi đến ngồi xuống trước mặt Tân Tiểu Bảo đỡ cậu ta lên, thô bạo mà rống: “Ai đánh con trai tôi thành như vậy! Cư nhiên ngay cả con trai lão tử cũng dám khi dễ! Đứng ra cho tôi!” “Ba, là Hoa Niếp Niếp và Hạ Tiểu Bạch! Chính là hai bọn họ đánh con!” Tân Tiểu Bảo thấy chỗ dựa tới, lập tức sinh long hoạt hổ mà cáo trạng.

“Hừ, chính là hai đứa trẻ không cha kia sao? Quả nhiên không có cha dạy dỗ liền không gia giáo!”

Ba Tân Tiểu Bảo – Tân Vĩ vừa muốn tìm người tính sổ, dư quang đột nhiên liếc thấy một người, vì thế tức khắc mở to hai mắt, mặt đầy vẻ không thể tin nổi, nói: “A! Ngài..... Ngài là..... Ngài có phải Âu tổng hay không?”

Vừa rồi hần một lòng đều ở trên người con trai, cứ nhiên không thấy được người đàn ông đứng ở đây.

“Ông nhận ra tôi?” Âu Minh Hiên nhẹ vỗ về Niếp Niếp có chút sợ hãi trong lòng, rất có hứng thú mà nhướn mày.

“Ngài thật sự là Âu tổng? Ngài..... Ngài sao lại ở chỗ này? Tôi..... Tôi là Tân Vĩ tổng giám bất động sản Tín Đạt! Đây là danh thiếp của tôi! Thật không nghĩ tới lại ở chỗ này nhìn thấy ngài! Vừa rồi tôi thiếu chút nữa không dám nhận!” Tân Vĩ mặt kích động.

Âu Minh Hiên cười cười, đáp: “Ha ha, tôi qua đón con gái tan học.”

“Con ngài cũng đi học ở đây sao, ha ha thật là quá trùng hợp!” Tân Vĩ vừa cười vừa bụng đầy hồ nghi mà nhìn đứa bé gái đầu chôn vào lòng anh.

Nói Âu Minh Hiên không phải độc thân sao? Cho dù có con gái cũng nên học ở trường quý tộc! Sao lại ở nơi thâm sơn cùng cốc này?

Nhưng, Âu Minh Hiên khuôn mặt này quá loá mắt, cho dù chỉ là rất xa thấy qua một lần, hần cũng tuyệt đối sẽ không nhận sai, lại nói khí thế đầy người cũng không lừa được người.

Người này khẳng định chính là Âu Minh Hiên không sai.

Cho nên, chẳng lẽ là có ẩn tình gì?

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 768: Nàng Vạn Đứng Để Đàn Ông Đón Bọn Trẻ (7)

“Ai, trường học này không được a, ngài xem con trai tôi bị đánh, tôi chuẩn bị mấy ngày nữa chuyển trường cho con tôi.” Tân Vĩ muốn nắm tay đứa bé vào, để có thể cùng nhân vật này nói thêm mấy câu.

Tuy rằng Âu Minh Hiên thân phận như vậy, hãnh tuyệt đối trào cao không được, nhưng quen mặt cũng tốt!

“Phải không? Tôi cũng chuẩn bị chuyển trường cho con tôi.” Âu Minh Hiên nói.

“Thiên kim cũng bị khi dễ sao? Là ai lá gan lớn như vậy!” Tân Vĩ lập tức cả giận nói.

“Ha ha, không phải. Là bởi vì nơi này có người quá đáng đánh đòn, tôi đau lòng con gái tôi sẽ đánh đau tay.” Âu Minh Hiên cười như không cười.

Tân Vĩ nghe lời này có gì đó không đúng: “A?”

“Ba! Ba còn cùng hãnh phí lời làm gì! Ba mau giúp con đánh hãnh! Chính là con gái hãnh đánh con.” Cậu nhóc mũm mĩm trong lòng Tân Vĩ không kiên nhẫn mà đá chân.

Tân Vĩ trực tiếp ngây đại: “Con..... Con mới vừa nói cái gì?”

“Hãnh chính là ba của Hoa Niếp Niếp a, hãnh vừa rồi chính miệng nói!” Tân Tiểu Bảo kích động nói.

“Tân tổng giám, đây là con trai ông?” Âu Minh Hiên biết rõ cố ý hỏi.

“Không! Không phải!” Tân Vĩ theo bản năng mà phủ nhận, vài giây sau mới phản ứng lại, vẻ mặt đưa đám nói: “Ách..... Là..... Là khuyến tử..... Thực xin lỗi! Thật sự rất xin lỗi! Tôi thật sự không biết cô nương này là khuê nữ của ngài a! Nhìn nhất chiêu nhất thức này, nhìn lực đạo đánh người này của cô bé, thật là hổ phụ vô khuyến nữ a! Nhất định là Hạ Tiểu Bạch! Nhất định là nó sai!”

Lại nói con gái Âu Minh Hiên sao lại họ Hoa?

Chuyện kỳ quái hôm nay cũng quá nhiều rồi!

Bất quá, chuyện đã biến thành như vậy, đành phải nhanh chóng nghĩ cách vãn hồi, hiện tại đã không thể đắc tội Âu Minh Hiên, lại không thể mất mặt trước mặt con trai, cho nên hẳn đành phải đem mũi dùi chuyển hướng về phía một đứa bé khác.

Bởi vì Tiểu Bạch thành tích quá tốt, ở trường học quá nổi tiếng, cho nên phụ huynh đều nhận ra cậu, Tân Vĩ cũng liếc mắt một nhận ra cậu.

Đang khí thế dạt dào mà trừng mắt nhìn Hạ Tiểu Bạch phía đối diện.....

“Âu Minh Hiên, cậu có đi hay không?”

Vẫn luôn đứng ở góc chết nhìn không tới Lãnh Tư Thần nhìn đồng hồ, không kiên nhẫn mà nói một câu.

“Tương Nhu.....” Tiểu Bạch chớp chớp mắt, kinh ngạc mà nhìn về phía người nói chuyện: “Tương Nhu sao lại tới đây?”

“Đón con tan học.” Lãnh Tư Thần đi qua, đem sách trên mặt đất nhặt lên giúp cậu nhét vào cặp sau lưng, sau đó nắm tay nhỏ, từ đầu tới đuôi nhìn cũng không nhìn người khác lấy một.

“Ba ba, ba ba Tiểu Bạch cũng tới a!” Niếp Niếp vui vẻ nói.

Âu Minh Hiên ôm lấy con gái, đáp: “Đúng vậy! Ba ba giỏi không? Ba ba không có không giữ chữ tín nha! Con và Tiểu Bạch vẫn là cùng nhau! Lần này ba có thể đón bảo bối đi rồi chứ?”

“Dạ, ba ba giỏi quá!” Niếp Niếp không chút bủn xỉn mà khen.

Được con gái khen Âu Minh Hiên vui vẻ, hoàn toàn không chú ý tới sắc mặt Lãnh Tư Thần giờ phút này.

Lãnh Tư Thần lúc này rốt cuộc biết mình bị lừa, con hồ ly chết tiệt này, một đồng lý do thoái thác đem anh gọi ra, thì ra là vì Niếp Niếp sợ ảnh hưởng đến cảm nhận của Tiểu Bạch không cho cậu ta tới đón.

Bất quá, tiểu cô nương này đối với Tiểu Bạch nhà bọn họ thật là không tồi.

“Lãnh..... Lãnh..... Lãnh..... Lãnh Tư Thần.....” Bên kia, nhìn người đàn ông đột nhiên xuất hiện, Tân Vĩ cả kinh lời nói đều nói không trôi, lại vừa thấy cậu nhóc nắm tay anh, càng bị dọa choáng váng, gian nan mà nuốt nước bọt nói: “Này..... Đứa nhỏ này là?”

Lãnh Tư Thần tất nhiên là sẽ không phản ứng hấn, nhưng Âu Minh Hiên bên cạnh khẽ cười một tiếng, rất “Hảo tâm” mà hỗ trợ trả lời: “Con của anh ta!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 769: Ngàn Vạn Đứng Để Đoàn Ông Đón Bọn Trẻ (8)

Tân Vĩ sừng sốt ít nhất mười giây, sau đó vẻ mặt dị thường nhăn nhó mà cười gượng, nói: “A ha ha! Thật là..... Thật là vinh hạnh..... Khuyến tử có thể được quý công tử đánh, thật là vinh hạnh của tôi..... Ha ha a..... Quá vinh hạnh.....”

Mẹ kiếp! Thật là đau má a!

Hắn đây là tạo cái nghiệt gì! Con trai cư nhiên bị hai tôn tiểu Phật như vậy đánh!

Có cần phải “May mắn” như vậy hay không?

Hạ Tiểu Bạch cư nhiên chính là con riêng của Lãnh Tư Thần như lời đồn sao?

Nhưng, vừa rồi con trai Lãnh Tư Thần vì sao không gọi là ba, gọi cái gì Tương Nhu a!

Nhà giàu thật loạn! Hắn quả thực hoàn toàn năm không ra.....

“Ba! Ba sao còn không giúp con báo thù a! Ba mau giúp con báo thù.....” Tân Tiểu Bảo bắt đầu la lối khóc lóc.

Tân Vĩ sắc mặt đen như đáy nồi, nói: “Tiểu tử thúì, con câm miệng cho ta! Xem về nhà lão tử như thế nào thu thập con! Con sao sẽ chọn người chọc như vậy a! Lão tử đều sắp bị con hại chết!”

Nói xong ấn đường biến thành màu đen mà xin lỗi, ra vẻ nhận lỗi đáng thương.

Một Âu Minh Hiên đã có thể đem hấn dọa sợ tè ra quần, lại đến một Lãnh Tư Thần, hấn lúc này quả thực sắp hồn vía lên mây rồi.

Lãnh Tư Thần vẫn tư thái người sống chớ gần, từ đầu tới đuôi cũng chưa liếc nhìn hấn một, mặt không cảm xúc dắt Tiểu Bạch đi rồi.

Âu Minh Hiên vốn đang muốn tiếp tục chơi, thấy Lãnh Tư Thần không thú vị như vậy trực tiếp chạy lấy người, đành phải theo lên.

Trên đường trở về, Âu Minh Hiên cười đến hoa chi loạn chiến, hỏi: “Bảo bối, hôm nay vui hay không?”

“Vui!!!” Tiểu nha đầu kêu to.

“Xe này có thích hay không?”

“Thích!!!”

“Ba ba đẹp trai hay không?” Âu Minh Hiên vuốt tóc.

“Đẹp!!!” Tiểu nha đầu tiếp tục ra sức cổ động.

Lãnh Tư Thần sau xe: “.....”

Bạn học Hạ Tiểu Bạch: “.....”

-

Trong sân, Tần Mộng Oanh vừa quét lá vừa lo lắng mà hướng ra bên ngoài nhìn xung quanh.

“Hai đứa nhỏ sao còn chưa trở về?”

“Không phải nói hôm nay tổng vệ sinh phải về muộn một chút sao?” Hạ Úc Huân từ trong phòng bếp đi ra, trong tay cầm nửa quả cà chua.

“VẬY CŨNG QUÁ MUỘN.....”

“Để em gọi điện thoại cho Tiểu Bạch.”

“Uhm.”

Hạ Úc Huân lấy điện thoại ra, vừa mới chuẩn bị gọi điện thoại, nghe được bên ngoài từ xa tới gần truyền đến một trận tiếng động cơ ô tô.

“Sách, tiếng động cơ dễ nghe này, xe xịn a! Khăng định là học trưởng!”

Hạ Úc Huân vừa nói vừa đi ra cửa.

Lúc cô đi đến cổng lớn, nửa quả cà chua trong tay phù phù một tiếng rớt trên mặt đất, cũng muốn rơi xuống theo, còn có cầm cô.

Tần Mộng Oanh theo ra cũng là một bộ kinh ngạc đến ngây người.

Chỉ thấy trên chiếc Maserati hồng nhạt kia, Âu Minh Hiên tháo kính râm trên mặt xuống, mở cửa xe đi ra, sau đó vòng qua bên kia, tự mình mở cửa xe, một tay để sau người, một tay cong vươn ra, làm động tác thập phần thân sĩ, nói: “Công chúa tôn quý của ta, mời xuống xe.”

Niếp Niếp ngày thường luôn là tiểu nha đầu tùy tiện giờ phút này đỏ mặt, cư nhiên có chút thẹn thùng, động tác đặc biệt thực nữ mà đi xuống.

Hạ Úc Huân nhìn chiếc xe mui trần hồng nhạt, nhìn sau xe đầy hoa hồng màu hồng nhạt và đồ chơi lông thú, không nỡ nhìn thẳng mà quay đầu đi chỗ khác, hít sâu một hơi nói: “Âu Minh Hiên, anh thật là lóa mù mắt chó lão nương rồi! Đón con mà thôi anh cần phải làm như vậy sao?”

Tần Mộng Oanh bên cạnh nhìn một lớn một nhỏ trước mặt, cũng là bất đắc dĩ.

Hạ Úc Huân xoa xoa ấn đường, lại ngẩng đầu nhìn Lãnh Tư Thần ngồi trong một đồng hoa hồng và đồ chơi lông thú, khóe miệng giật mạnh, cực kỳ vô ngữ nói: “Lãnh Tư Thần, vì cái gì anh cũng ở đây? Anh cứ như vậy trở mắt nhìn thứ này buông thả găm rú đều mặc kệ?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 770: Ngàn Vạn Đứng Để Đàn Ông Đón Bọn Trẻ (9)

“Không liên quan đến anh.” Lãnh Tư Thần vẻ mặt chuyện không liên quan đã mở cửa xe, sau đó đem con trai ôm xuống.

Hạ Úc Huân đứng thẳng không xong mà đỡ bả vai Tần Mộng Oanh, lời nói thắm thía: “Chị Mộng Oanh này, nhớ kỹ, về sau ngàn vạn đừng để đàn ông đi đón bọn trẻ...”

Quả thực quá không đáng tin cậy!

“Mẹ mẹ mẹ dì hoa dì hoa dì hoa..... Hôm nay ba con quá đẹp trai!” Tiểu nha đầu hưng phấn mà mặt đỏ bừng chạy tới hiến vật quý.

Hạ Úc Huân xem xét nhìn Âu Minh Hiên, lại xem xét nhìn Lãnh Tư Thần.

Hai tên này hôm nay cùng nhau đến trường học đón con?

Trong lòng đột nhiên nảy lên một dự cảm không tốt sao lại thế này.....

Vào phòng, Hạ Úc Huân nghiêm túc kéo tiểu nha đầu hỏi: “Niếp Niếp, con nói cho dì Hoa biết, ba con hôm nay ở trường học làm chuyện gì?”

Tiểu nha đầu vừa nghe đôi mắt tức khắc sáng lên, bắt đầu thao thao bất tuyệt nói: “Ba ba rất đẹp trai! Ba ba hôm nay rất đẹp nha! Giúp con báo thù! Đặc biệt vui! Ba của Tân Tiểu Bảo đều sợ ba ba..... Cô giáo cũng sợ..... Ba ba thật là lợi hại!”

Trên trán Hạ Úc Huân trượt xuống vài đường hắc tuyến, chuyển hướng qua con trai bên cạnh, hỏi: “Tiểu Bạch, vẫn là con nói đi.”

“Nga.” Tiểu Bạch buông cặp sách, thần sắc nhàn nhạt mà nói: “Nguyên nhân là hôm nay tổng vệ sinh có chút mâu thuẫn náo loạn với Tân Tiểu Bảo. Tân Tiểu Bảo cảm thấy con chỉ vẩy nước quá nhẹ nhàng, Niếp Niếp nói con tuổi còn nhỏ nên làm việc nhẹ một chút, hơn nữa chị ấy đã làm luôn phần con rồi, Tân Tiểu Bảo nói không lại chị ấy, liền mắng chị ấy là con hoang không có cha, mắng chị ấy là đứa bé hư, con quá tức giận, liền dùng sách ném vào trán Tân Tiểu Bảo.....”

Tiểu Bạch nói tới đây, không khí phòng khách lập tức nặng nề.

“Ngọa tào! Đứa bé này muốn chết sao! Ta tìm nó! Ta mà biết lúc đó nó nói ra lời như vậy liền đánh nó ngay lập tức!” Âu Minh Hiên một chân đá bay ghế dựa bên chân, xắn tay áo liền muốn đi ra ngoài phòng.

“Anh làm gì?” Tần Mộng Oanh vội vàng kéo anh. “Đương nhiên là báo thù cho con gái anh!”

“Lấy bạo chế bạo, có ai làm cha như anh sao? Trẻ con còn đang nhìn kìa!” Tần Mộng Oanh nhíu mày.

“Lấy bạo chế bạo làm sao vậy? Đối phó với loại người này nên lấy bạo chế bạo!” Âu Minh Hiên tức giận đến không nhẹ.

“Anh bình tĩnh một chút, nghe Tiểu Bạch nói xong được không?” Tần Mộng Oanh thở dài.

“Anh không nghe anh không nghe anh không nghe!” Âu Minh Hiên đầu lắc lắc như gợn sóng.

Tần Mộng Oanh: “.....” Người đàn ông này còn có thể ấu trĩ hơn một chút sao?

Thấy sắc mặt Tần Mộng Oanh không đúng, Âu Minh Hiên lén liếc nhìn cô một cái, lập tức lấy lòng mà thò lại gần, nói: “Anh không đi! Anh không đi còn không được sao? Tức phụ nhi anh nghe em! Em bảo anh đánh anh liền đánh, em không cho anh đánh anh liền không đánh, em bảo anh đánh ai anh liền đánh người đó.....”

Hạ Úc Huân vô ngữ mà trắng mắt nhìn Âu Minh Hiên đứng đần không đến vài phút liền bắt đầu đùa giỡn, tiếp tục hỏi Tiểu Bạch: “Sau đó thì sao?”

“Sau đó Tân Tiểu Bảo muốn cùng con đánh nhau, con liền ứng chiến. Nhưng không đợi con ra tay, Niếp Niếp lao tới một chân đem Tân Tiểu Bảo đá bay, sau đó liền bắt đầu đơn phương đánh cậu ta.....”

“Ha ha ha ha ha..... Đơn phương đánh nó! Tiểu tử chú thưởng thức cách dùng từ của con!” Âu Minh Hiên cười ha ha, bị Tần Mộng Oanh trừng mắt nhìn một cái mới ho nhẹ một tiếng ngừng nghỉ, nói: “Con tiếp tục, tiếp tục nói!”

“Sau đó cô giáo liền tới, Tân Tiểu Bảo méc bảo con và Niếp Niếp đánh cậu ta, bởi vì con thành tích tốt, cô giáo không biết nói con thế nào, vẫn luôn mắng Niếp Niếp, nói Niếp Niếp không gia giáo, nói dạng cha gì có thể sinh ra đứa bé điên cuồng không ngoan như vậy, sau đó lúc này ba ba Niếp Niếp xuất hiện, nói với cô, là chú ấy sinh.” Năng lực tổng kết của Tiểu Bạch lưu loát, mô tả toàn bộ tình hình lúc ấy.

“Phốc ——” Hạ Úc Huân tưởng tượng thấy cảnh tượng ngay lúc đó, nhin không được xì cười thành tiếng. Thật đúng là phong cách làm việc của Âu Minh Hiên.

“Cô giáo nhìn ra chú Âu không dễ chọc, thái độ ngay lập tức liền thay đổi. Sau đó ba Tân Tiểu Bảo tới, vốn dĩ muốn tìm Niếp Niếp tính sổ, nhưng biết Niếp Niếp là con gái chú Âu liền nói Niếp Niếp đánh đúng, hần không

dám chọc chú Âu, liền chuẩn bị tìm con gây phiền toái..... Sau đó.....”
Nói tới đây, Tiểu Bạch nhìn về phía Lãnh Tư Thần đang thông thả ung dung uống trà.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 771: Ngàn Vạn Đứng Để Đàn Ông Đón Bọn Trẻ (10)

Khỏe miệng Hạ Úc Huân khẽ nhếch, không cần con trai nói cũng biết sau đó xảy ra chuyện gì, hai người đàn ông này quả nhiên nháo sự, còn nháo không nhỏ!

Âu Minh Hiên gác chân, một bộ kiêu ngạo, nói: “Hừ, để cho bọn họ ý thể hiếp người, ta đây hôm nay chính là muốn dạy hăn cái gì chân chính gọi là ý thể hiếp người! Cuối cùng tên kia vẫn luôn nói Niếp Niếp bảo bối nhà ta đánh đúng, còn nói Tiểu Bạch đánh con hăn là vinh hạnh của hăn, ha ha ha ha cười chết ta.....”

Niếp Niếp học theo cũng gác chân, trong miệng hưng phấn mà ồn ào, nói: “Vui vui vui! Niếp Niếp đúng chính là đúng, sai cũng là đúng, Niếp Niếp đánh cậu ta là vinh hạnh của cậu ta.”

Tần Mộng Oanh vừa nghe lời này tức khắc thay đổi sắc mặt, lần đầu tiên tức giận: “Âu, minh, hiên!”

Cô trong chốc lát không chú ý, tên này liền nháo ra chuyện lớn như vậy, còn dạy con như vậy!

Lời vừa rồi Niếp Niếp nói vừa nghe chính là Âu Minh Hiên nói.

Niếp Niếp lại bị anh dạy như vậy, về sau sẽ biến thành cái dạng gì? Nữ ma đầu?

Cô quả thực không dám tưởng tượng!

Nhận thấy được Tần Mộng Oanh tức giận, Âu Minh Hiên lập tức như chuột thấy mèo, nhanh chóng đem chân mình trên bàn trà buông xuống, sau đó đem chân con gái từ bàn trà bắt xuống, thay đổi thành một bộ nghiêm túc hướng tiểu nha đầu nói: “Rụt rè rụt rè! Con gái phải rụt rè, phải thực nữ một chút!”

“Nga nga nga, thực nữ, bé thực nữ.....” Tiểu nha đầu rất có mắt nhìn mà ngồi ngay ngắn lại.

Tần Mộng Oanh: “.....”

Cô thật sự không biết nên làm gì với hai cha con này bây giờ.....

Hạ Úc Huân bên cạnh nhìn không được lắc lắc đầu, vì tương lai Tần Mộng Oanh cảm thấy ừ sâu.

Bất quá, Lãnh Tư Thần tên kia cũng chưa cho cô bớt lo đi bao nhiêu.

“Âu Minh Hiên, còn anh nữa, Lãnh Tư Thần! Tôi nói hai người các anh, phách lối như vậy, đem chuyện làm ầm ĩ thế, về sau bảo Tiểu Bạch và Niếp Niếp còn như thế nào an tĩnh ở trường học hành được?” Hạ Úc Huân cả giận nói. Lãnh Tư Thần vẫn là vẻ mặt vô tội kia, nói: “Chuyện không liên quan đến anh.”

Tiểu Bạch nhìn không được giúp anh nói một câu: “Mẹ, xác thật không liên quan đến Tương Nhu, Tương Nhu từ đầu tới đuôi chỉ nói một câu tới đón con tan học.”

“Con đừng thay hấn nói chuyện, hấn tồn tại cũng đã đủ gây chuyện!” Hạ Úc Huân tức giận nói.

Lãnh Tư Thần: “.....”

Gì cũng chưa làm cũng bị bà xã mắng, quả thực năm cũng trúng đạn.

Qua một lần này, anh đã hạ quyết tâm về sau sẽ không cùng Âu Minh Hiên làm bạn.

“Mẹ kiếp! Cái loại trường học này, em còn chuẩn bị cho bọn trẻ tiếp tục đi học sao, quay đầu lại khẳng định phải cho bọn trẻ chuyển trường a!” Âu Minh Hiên kích động nói.

Lãnh Tư Thần gật đầu một, khó được tỏ vẻ đồng ý với Âu Minh Hiên.

Hạ Úc Huân phân biệt trừng mắt nhìn hai người một, xoa eo nói: “Hai đứa bé đã lâu như vậy vẫn luôn học ở đây rất tốt, hai người các anh vừa đến liền khiến bọn nó chuyển trường! Thủ tục chuyển trường, khoảng cách năm học mới, thích ứng hoàn cảnh mới..... Nhiều chuyện như vậy, anh nói nghe thật nhẹ nhàng a!”

Âu Minh Hiên vừa nghe, tức khắc không nói, lẩm bẩm: “Vậy từ từ sẽ đến thôi..... Học là nhất định phải chuyển.....”

Lãnh Tư Thần bên cạnh vẫn luôn chưa nói mấy câu lúc này nhấp ngụm trà mở miệng: “Nếu em lo lắng những điều này, anh đã sắp xếp ổn. Là một trường học tư nhân, hoàn cảnh rất tốt, cơ sở và phổ thông đều ở đó, về sau có thể tuyển thẳng, cơ sở vật chất và năng lực giáo viên đều là hạng nhất. Tuy rằng cách bên này mặc dù có chút xa, nhưng có thể cử người chuyên đón đưa lên xuống. Nếu hai người đồng ý, sau kỳ nghỉ liền có thể trực tiếp qua báo danh.”

Hạ Úc Huân: “.....”

Tần Mộng Oanh: “.....”

Âu Minh Hiên: “.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 772: Ngàn Vạn Đứng Để Đàn Ông Đón Bọn Trẻ (11)

Sau một hồi im lặng, Âu Minh Hiên vỗ đùi, xem thế là đủ rồi nói: “Mẹ nó! Lãnh Tư Thần anh khi nào làm được những việc này?”

Vừa dứt lời, di động của Tần Mộng Oanh vang lên, là cô giáo đưa bé gọi tới.

“Mẹ của Hoa Niếp Niếp sắp, ngài giúp tôi cầu xin chồng ngài, tôi thật không phải cố ý nói con các vị như vậy, tôi nhất thời hồ đồ, dùng từ không đúng, xin các vị tha thứ cho tôi lúc này đây! Tôi trên có già dưới có trẻ, không thể không có công việc này được!”

Cùng lúc đó, di động Hạ Úc Huân cũng vang lên.

“Là mẹ của bạn học Hạ Tiểu Bạch sao? Hôm nay chuyện quý công tử đánh con tôi thật sự rất xin lỗi, thật xin lỗi, đều do tên tiểu tử nhà tôi mồm miệng quá đáng đánh đòn! Sau khi về nhà tôi đã nghiêm khắc dạy dỗ lại nó! Nó đã biết sai rồi! Xin ngài nể tình hai đứa bé học cùng trường có thể hay không bảo..... Bảo vị kia giờ cao đánh khẽ bụng tha cho tôi lúc này!”

Hạ Úc Huân cùng Tần Mộng Oanh hai mặt nhìn nhau.

Âu Minh Hiên đầu tiên là tiến đến di động của Tần Mộng Oanh nghe lén, sau đó tiến đến di động Hạ Úc Huân nghe lén, chờ sau khi nghe xong tất cả,

cùng hai người ngơ ngác trừng mắt nhìn Lãnh Tư Thần đang bình thản tự nhiên mà ngồi trên sô pha tiếp tục phẩm trà.....

“Chòm sao Thiên Yết thật sự là quá đáng sợ.....” Hạ Úc Huân cùng Âu Minh Hiên trăm miệng một lời nói.

Âu Minh Hiên nói xong nhanh chóng chuyển hướng Tần Mộng Oanh, nói: “Tức phụ nhi anh không phải nói em nha! Em một chút đều không đáng sợ! Em đáng yêu nhất!”

“Âu Minh Hiên, tôi cảm thấy phương thức anh dạy dỗ trẻ con rất có vấn đề, trước khi anh thay đổi thái độ bản thân, anh vẫn là ít tiếp xúc với Niếp Niếp đi!” Tần Mộng Oanh mặt không cảm xúc nói.

Đề cập đến Niếp Niếp, cho dù là Tần Mộng Oanh luôn luôn ôn hòa cũng trở nên cứng rắn hơn.

Âu Minh Hiên tức khắc rơi lệ đầy mặt, nói: “VẬY không công bằng! Em sao lại không trách nha đầu Hạ Úc Huân kia! Em xem cô ấy đem con gái chúng ta dạy dỗ kìa, đánh nhau lợi hại như vậy!”

“Là tôi nhờ Úc Huân dạy Niếp Niếp một ít thuật phòng, như thế nào?” “Không! Không như thế nào! Dạy đúng dạy đúng!” Âu Minh Hiên vẻ mặt khổ bức.

Hạ Úc Huân cho anh một vẻ mặt đáng đời, sau đó nhìn về phía Lãnh Tư Thần nói: “Chuyện chuyển trường tôi sẽ suy xét.”

Hiện tại sự việc ầm ĩ thành như vậy, cho dù cô không chuyển cũng không được.

“Uhm, chuyện Tần Vĩ bên trường học, em không cần phải xen vào. Một lát anh sẽ dặn dò Uất Trì, bọn họ sẽ không đến quấy rầy các em.” Lãnh Tư Thần nói.

Cốt truyện biến hóa quá nhanh, Âu Minh Hiên nhin không được đang ủy khuất khóc: “Dựa vào cái gì ta bị mắng thảm như vậy, Lãnh Tư Thần lại có cơ hội tốt để biểu hiện, dựa vào cái gì! Đây không công bằng a a a.....”

Ồn ào trong chốc lát, anh đột nhiên nhớ tới một sự kiện, nói: “Bọn anh ngày mai còn có thể cùng mọi người chơi không? Anh hiện tại cũng đã sửa anh thề!”

“Mẹ, ba ba thật sự sửa, Niếp Niếp cũng sửa.....”

Đối với hai cặp mắt đào hoa gần như sương mù mênh mông.....

Tần Mộng Oanh:.....

“Đã đồng ý với anh không tính, anh ngày mai có thể đi. Nhưng về sau.....”

“Được được được! Tức phụ nữ em thật tốt quá! Về sau anh nhất định nỗ lực tăng cường trình độ hiểu biết bản thân, làm một người ba đủ tư cách, anh ngày mai liền đi mời chuyên gia giáo dục! Đến lúc đó em cứ việc kiểm tra thử nghiệm anh, đương nhiên, em nếu có thể tự mình dạy thì càng tốt.....”

Nhìn Âu Minh Hiên có chút ánh mặt trời liền nhanh chóng khôi phục trạng thái hơn nửa thuận cột liền bò lên trên, Tần Mộng Oanh vẽ mặt ảo não. Quả nhiên không nên mềm lòng, nhưng mỗi lần vẫn phạm sai lầm giống nhau.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 773: Hoa Thức Tú Ân Ái (1)

Hạ Úc Huân mỉm cười mà nhìn hai người Tần Mộng Oanh và Âu Minh Hiên, đôi mắt tím như ngôi sao lộng lẫy hiện lên một tia cô đơn không dễ phát hiện.

Nhìn vẻ âm đạm và hâm mộ trong mắt Hạ Úc Huân, trái tim Lãnh Tư Thần hơi co lại.

Anh sao không biết cô đang hâm mộ cái gì.....

-

Sáng sớm hôm sau.

Hai người đàn ông sáng sớm liền đến.

Tần Mộng Oanh bên này mới vừa rửa mặt xong đang chuẩn bị làm bữa sáng, hai người liền mỗi người đều xách theo một hộp đồ ăn lớn lại đây.

“Tức phụ nhi, đừng làm, bọn anh mang theo bữa sáng lại đây rồi!”

Hạ Úc Huân mới vừa tỉnh lại, như mộng du tóc tai bù xù mà từ trong phòng đi ra.

Nhìn thấy hai người đàn ông cao quý tuấn mỹ tinh thần sáng láng trong phòng khách, tức khắc vẻ mặt vô ngữ, nhìn đồng hồ trên tường phỉ nhổ nói:

“Hai người các anh có cần phải sớm như vậy hay không? Lúc này mới 6 giờ!”

Âu Minh Hiền chán ghét không thôi trên dưới đánh giá bộ dạng lôi thôi lếch thếch này của cô, nói: “Hạ Úc Huân, em có thể chú ý hình tượng một chút hay không, nhìn bộ dạng đầu tóc bù xù của em này, đem Niếp Niếp nhà anh dạy hư làm sao bây giờ? Lãnh Tư Thần anh rất cuộc mặc kệ vợ anh à?”

“Tôi cảm thấy rất đáng yêu.” Lãnh Tư Thần nói.

“.....” Âu Minh Hiền ngậy người ngẩn ngơ, ngay sau đó chớp tay, một bộ người anh em tôi bái phục, hoàn toàn ngậm miệng.

“.....” Hạ Úc Huân chà xát cánh tay cơ hồ sắp nổi da gà, chạy vào toilet.

Rửa mặt xong ra tới, Hạ Úc Huân tìm dây cột tóc chuẩn bị đem tóc cột lên, kết quả, tóc quá nhiều, không cột hết, đặc biệt là tóc uốn phía sau càng khó cột, dây cột tóc đều sắp đứt làm hai, cũng không cột, vẫn không biết tóc mái nơi nào rơi xuống vài sợi không được cột lên.

Hạ Úc Huân cánh tay đều mỗi một, đang chuẩn bị đem mấy sợi tóc không được cột cắt đi, tay vừa định lấy kéo đột nhiên bị một bàn tay ấm áp bao lại.

Ngay sau đó, Lãnh Tư Thần dưới ánh mắt dò hỏi của cô không nói một lời mà đem tóc cô rẽ làm hai.

Hạ Úc Huân tức khắc thét chói tai: “Lãnh Tư Thần anh làm gì? Tôi thật vất vả mới cột xong!”

Lời vừa ra, lòng bàn tay thô ráp lướt qua da đầu mẫn cảm của cô, ngón tay xuyên qua sợi tóc đen nhánh dày của cô, mười giây sau, một mái tóc

đuôi ngựa xinh đẹp hoàn mỹ cột xong.

Hạ Úc Huân sờ sờ tóc, lại soi soi gương, lẩm bẫm: “Tên này..... Sao cái gì đều sẽ.....”

“Ngao! Mắt chó! Mù mắt chó anh rồi! Mới sáng sớm liền ân ái, các người được chưa!” Âu Minh Hiên khoa trương mà che hai mắt mình lại đi ra khỏi phòng khách.

Anh cũng rất muốn tìm tức phụ nhi ân ái! Đáng tiếc độ thân mật với tức phụ nhi quá thấp, càng mạnh mẽ kết quả tuyệt đối là bị loại trừ ㄗ _ ㄗ

-

Ăn xong bữa sáng, hai nhà sáu người cùng nhau ra cửa.

Ngày nghỉ ở hạnh hoa thôn vô cùng náo nhiệt, nơi nơi giăng đèn kết hoa, bày đủ loại sạp hàng hiếm lạ cổ quái. Có sạp bán đồ ăn vặt, có sạp bán sản phẩm thủ công mỹ nghệ Trung Quốc cổ xưa, còn có bộ vòng, bong bong đủ loại.....

Bạn nhỏ Hạ Tiểu Bạch từ nhỏ đối với cuộc sống quê nhà vẫn luôn đặc biệt có cảm tình, chế định lấy chủ đề phong cách quê nhà làm kế hoạch phát triển du lịch Trung Quốc, Lãnh Tư Thần giúp cậu hoàn thiện một chút, sau đó giao cho người có liên quan phụ trách.

Kỳ nghỉ quốc khánh dài hạn này chính là lần đầu tiên kiểm nghiệm thành quả thực tiễn.

Bởi vì Hạ Úc Huân một hàng sáu người quá đáng chú ý, chung quanh đã có không ít người để ý.

Hiện tại vẫn là buổi sáng, người tạm thời vẫn không nhiều lắm, đám người nhiều lên, bọn họ liền không phải tới du lịch, mà thành điểm du lịch.

Phải nghĩ cách mới được.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 774: Hoa Thức Tú Ân Ái (2)

Vì thế, đi ngang qua một sạp bán mặt nạ.

Hạ Úc Huân dứt khoát bỏ tiền mua sáu mặt nạ, bảo tất cả mọi người đeo lên.

Niếp Niếp hưng phấn mà cầm một cái mặt nạ Tôn Ngộ Không, sau đó cười lớn đem Trư Bát Giới đưa cho Tiểu Bạch, Tiểu Bạch không muốn, nói với chủ tiệm thay đổi một cái mặt nạ Đường Tăng.

Hạ Úc Huân tiện tay chọn Ngưu Ma Vương hung thần ác sát cho mình đeo lên, sau đó chọn cho Tần Mộng Oanh một chị Hằng Nga xinh đẹp.

Âu Minh Hiên nhìn Tần Mộng Oanh, sau đó chọn một mặt nạ thỏ con.

Về phần Lãnh Tư Thần, anh đi qua sạp bên cạnh mua một cây quạt..... Sau đó bảo ông chủ dùng nhựa cao su dính vào trên mặt nạ cho anh.....

“Mẹ mẹ, người kia thật kì quái, vì cái gì trên mặt phải dính cây quạt?” Bên cạnh có cậu nhóc tò mò hỏi.

“A, đại khái là bởi vì muốn cùng Ngưu Ma Vương ghép đôi, nhưng lại không có bán mặt nạ công chúa Thiết Phiến.....”

Âu Minh Hiên bên cạnh đeo mặt nạ thỏ nhìn Lãnh Tư Thần trên mặt dính một cây quạt ba tiêu cười đến mặt nạ đều sắp nứt ra: “Ha ha ha

ha..... Lãnh Tư Thần..... Cười chết tôi rồi... Anh nhảm chán chết mất.....”

Hạ Úc Huân cũng không nở nhìn thẳng, vô cùng hối hận mình vì sao phải chọn Ngưu Ma Vương.

Tiểu Bạch kể thừa mặt đen của Lãnh Tư Thần cũng cười khanh khách, vui vẻ nói: “Mẹ, Tương Nhu, hai người đứng chung một chỗ, con chụp cho hai người một tấm!”

Hạ Úc Huân đỡ trán, nói: “Mẹ có thể không cùng cây quạt ngu ngốc này đứng cùng một chỗ hay không.....”

Cây quạt ngu ngốc đã chạy tới bên cạnh cô, Tiểu Bạch lập tức nắm chặt cơ hội chụp được.

“Gửi cho chú.” Lãnh Tư Thần lập tức nói với con trai.

“Được ạ, từ từ ạ! Con gửi lên WeChat nhé!”

“Được.”

Hạ Úc Huân vô ngữ mà bĩu môi, hai người này cứ nhiên còn có WeChat của nhau, cô còn không có WeChat của Lãnh Tư Thần.

“Chú cũng muốn chú cũng muốn! Giúp chú và tức phụ nhi chụp một tấm!” Âu Minh Hiên nhảy nhót lung tung.

“Được.” Tiểu Bạch sau khi đem ảnh chụp gửi cho Lãnh Tư Thần lại giúp Âu Minh Hiên và Tần Mộng Oanh chụp một tấm.

“Ba ba đáng ghét, người ta cũng muốn chụp!” Niếp Niếp bảo bối không vui.

“Được được được, cùng nhau cùng nhau..... A! Thiếu chút nữa quên mất, anh có mang theo gậy tự sướng!” Âu Minh Hiên nói xong từ phía sau ba lô móc ra một cây gậy, sau đó kéo rồi kéo, ước chừng dài hơn một thước.

“Nào nào, chúng ta chụp ảnh gia đình! Úc Huân các người đừng nóng vội a, chờ chúng ta chụp xong rồi đem gậy tự sướng cho các người mượn dùng!”

Hạ Úc Huân vẻ mặt vô ngữ, bọn họ chụp cho nhau không phải được rồi sao? Một hai phải ngu xuẩn như vậy?

Sau khi hai nhà chụp ảnh gia đình, sáu người lại cùng nhau chụp một tấm ảnh chung.

Tiểu Bạch rất cơ trí lập một nhóm WeChat, đem tất cả mọi người đều thêm vào, sau đó mỗi người bọn họ đem ảnh chụp trong di động mỗi người gửi vào nhóm, mọi người có thể tự mình lưu giữ.

“Con vẫn chưa có WeChat a!” Niếp Niếp vẻ mặt ủy khuất, tuy rằng Âu Minh Hiên mới mua di động cho bé, nhưng bé chỉ biết dùng để gọi điện thoại và nghe điện thoại.

“Lấy di động ra, em giúp chị đăng ký một cái. Chị muốn gọi tên là gì?” Tiểu Bạch hỏi.

“Tiểu Bạch, em tên là gì nha?” Bé hỏi.

“Phi thương cử bạch.”

“Phi thương cử bạch? Đó là có ý gì?” Bé mặt ngây thơ hỏi.

“..... Chị không cần biết.”

“A, vậy chị tên gì được nhi? Chị nghĩ đã! Có rồi có rồi! Tên chị hoa rơi nước chảy!”

“.....”

Sau khi tất cả mọi người đều thêm vào xong, Hạ Úc Huân nhìn thành viên trong nhóm.

Phi thương cử bạch là Tiểu Bạch.

Hoa rơi nước chảy là Niếp Niếp.

Trong mộng đã rồi là chị Mộng Oanh.

Một chuỗi từ xem không hiểu phi chủ lưu hoá tình vẫn không biết là ai.

Của cô là quan tâm tắc không loạn.

Chỉ còn lại một ID tên thô con ngoan ngoãn.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 775: Hoa Thức Tú Ân Ái (3)

“A a, thỏ con ngoan ngoãn là ai..... Thỏ con ngoan ngoãn này hình như trước đã từng thêm bạn với mình rồi!” Hạ Úc Huân hồ nghi mà lăm bắm.

Âu Minh Hiên vô ngữ mà trắng mắt nhìn cô một cái, nói: “Vô nghĩa, nick name biến thái như vậy vừa nhìn liền biết là ai rồi!”

Hạ Úc Huân nhìn về phía Âu Minh Hiên, nhướn mày nói: “Là anh?”

“Mẹ kiếp! Hạ Úc Huân em mắng ai hả! Là Lãnh Tư Thần nhà em đó được chứ?” Âu Minh Hiên xù lông.

“A?” Hạ Úc Huân sửng sốt.

“A cái gì a! ID Weibo của anh ta cũng là cái này em không biết sao?”

“Ách, đúng rồi.....” Hạ Úc Huân gãi gãi đầu, nói: “Khó trách em nhìn quen mắt a! Bất quá, làm ơn đi học trường, anh là hoả tinh văn cũng không tốt hơn chỗ nào không phải sao? Đều lớn như vậy còn chơi phi chủ lưu!”

“Lúc anh mới vừa đăng ký vẫn luôn chưa từng thay đổi, cái này gọi là chung tình không phải sao? Bất quá anh bây giờ muốn sửa lại, anh cũng muốn tên đôi với tức phụ nhi của anh!”

“Cũng?” Hạ Úc Huân phát hiện lời này nghe có chỗ nào đó không đúng.

Âu Minh Hiên ý vị thâm trường mà nghiêng người qua cô, nói: “Em và Lãnh Tư Thần còn không phải là sao?”

“Chúng ta nơi nào là tên đôi chứ?” Hạ Úc Huân lập tức phản bác nói.

“Chỉ số thông minh của em đâu? Thỏ con ngoan ngoãn và Quan tâm tắc không loạn vừa thấy chính là tên đôi rồi? Anh trước đó còn khó hiểu Lãnh Tư Thần tên biến thái này vì cái gì phải dùng ID biến thái như vậy, sau khi nhìn ID em anh cuối cùng mới hiểu rõ! Tên này quả thực quá thâm trầm!” Âu Minh Hiên một hơi phỉ nhổ nói.

“Vừa thấy chính là tên đôi, em sao nhìn không ra nhỉ?” Hạ Úc Huân nhún mày. Hai nick name này rõ ràng không liên quan nhau mà!

Âu Minh Hiên búng búng mặt nạ trên mặt cô, nói: “Bởi vì em ngốc!”

“Mẹ kiếp! Âu Minh Hiên anh muốn ăn đòn à!”

“Thỏ con ngoan ngoãn, giữ cửa mở ra, không mở không mở liền không mở.....”

Hạ Úc Huân vừa định đánh người, đột nhiên nghe được Niếp Niếp bên cạnh không rõ vì nghe được người lớn nói chuyện hay không mà phản xạ có điều kiện ngâm nga lên.

Vì thế, Hạ Úc Huân..... Rốt cuộc đã hiểu.....

Giây tiếp theo, mặt cô dưới mặt nạ vô cùng cháy đen mà trừng hướng Lãnh Tư Thần, nói: “Lãnh Tư Thần..... Anh.....”

Cho dù trên mặt Lãnh Tư Thần có cây quạt, Hạ Úc Huân cũng có thể tưởng tượng đến vẻ mặt lúc này của anh —— “Như thế nào?”

“Anh..... Anh thật là quá thâm trầm!” Hạ Úc Huân hai má ửng đỏ, cực kỳ bất đắc dĩ mà thở dài, sau đó kỳ quái hỏi: “Bất quá, anh sao lại biết ID

của tôi? Tôi nhớ rõ anh trước khi thêm WeChat của tôi biết ID WeChat của tôi, ID Weibo liền sửa đổi sao?”

“Lúc ở bệnh viện vô tình nhìn thấy em đăng nhập Weibo.” Lãnh Tư Thần không nhanh không chậm mà trả lời.

“Thôi được.....” Rốt cuộc chân tướng rõ ràng.

Nói đến Weibo.....

“Này, tôi nói, anh vừa rồi sẽ không lại đăng Weibo chứ?” Hạ Úc Huân híp mắt hỏi.

“Đã đăng.” Lãnh Tư Thần không phủ nhận.

“Anh cũng đã đăng! Hiếm khi chụp ảnh gia đình, đương nhiên phải đăng rồi!” Âu Minh Hiên vừa lướt bình luận Weibo vừa cười hì hì nói: “Tất cả mọi người đều nói anh và tức phụ nhi của anh xứng đôi a!”

Hạ Úc Huân ôm dự cảm cực kỳ xấu nhanh chóng mở Weibo ra.

Sau đó, cô quả nhiên nhìn thấy Âu Minh Hiên vài phút trước đã đăng một Weibo.

Là một tấm vừa rồi Tiểu Bạch giúp anh chụp chung với chị Mộng Oanh.

Ảnh chụp hai người đều đeo mặt nạ che kín mặt, mọi người rốt cuộc là làm sao thấy được hai người xứng đôi?

Hạ Úc Huân cực kỳ vô ngữ mà click mở Weibo Lãnh Tư Thần.

Thằng nhãi này cũng đã đăng một ảnh chụp.

Nhưng, sau khi thấy rõ ảnh chụp kia, Hạ Úc Huân thiếu chút nữa trực tiếp phun ra.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 776: Hoa Thức Tú Ân Ái (4)

Cư nhiên là ảnh chụp cô đeo mặt nạ Ngưu Ma Vương và Lãnh Tư Thần trên mặt dính một cây quạt.

Ngủ ngốc như vậy anh cũng không biết xấu hổ mà đăng?

Mặt đâu?

Được rồi! Cũng may bọn họ đều che mặt.....

Nhìn thời gian, là Âu Minh Hiên phát Weibo trước.

Weibo của Âu Minh Hiên vừa đăng, phía dưới lập tức nổ tung, tất cả cư dân mạng đều đang đoán người bên cạnh Âu Minh Hiên đeo mặt nạ thả là ai.

[Lãnh Tư Thần! Khẳng định là Lãnh Tư Thần! Chiều hôm qua tôi tận mắt nhìn thấy Âu thiếu chạy chiếc Maserati hồng nhạt tới đón anh ấy!]

[Làm ơn! Nhóm hủ nữ tỉnh táo được không? Mặt nạ Hằng Nga chính là mặt nạ nữ! Kia rõ ràng là phụ nữ!]

[Lãnh tổng không thể có sở thích mặc đồ khác giới được sao?]

.....

Thẳng đến vài phút sau, Lãnh Tư Thần cũng đã đăng một Weibo, bình luận của cư dân mạng cũng xoay phương hướng.

[Mẹ kiếp! Ta nhìn thấy gì! Ảnh chụp trên mặt dính cây quạt chính là cái quý gì?]

[Nhìn thân hình mê người này, khẳng định là ông xã của chúng ta rồi! Ngưu Ma Vương độc ác bên cạnh kia chính là cô gái thân phận không rõ trong truyền thuyết cướp đi ông xã của chúng ta sao? Xem dáng người thật ra cũng không tệ lắm.....]

[Weibo này chứng minh vừa rồi Hằng Nga mà Âu thiếu đăng khẳng định không phải ông xã chúng ta, nhưng có thể nhìn ra Âu thiếu và ông xã hẳn là đang chơi cùng một chỗ, hoàn tất đánh giá!]

[Vào ngày cả nước đang chúc mừng này, hai ông xã cư nhiên đồng thời cùng người khác ân ái, còn không bằng hai người bọn họ ở bên nhau đi! Ta không muốn sống nữa! Đừng cản ta!]

.....

Sáu người cùng chụp cùng chơi, đi tới một sạp nhỏ đánh bóng thẳng nhận phần thưởng, Niếp Niếp âm ỉ đòi chơi, nhưng cuối cùng mua mười viên đạn một quả bóng cũng chưa đánh trúng, gục đầu về mặt khổ sở.

Sau đó Âu Minh Hiên lên sân khấu, mua mười phát đạn, trúng chín phát.

Lãnh Tư Thần ác hơn, mười phát trúng cả mười.

Sau đó hai người đàn ông dưới sự tung hô của bọn nhỏ dọn đi hơn phân nửa phần thưởng.

Ông chủ nhìn ngẩn tu trống rỗng thiếu chút nữa đều phải khóc ra.

Buôn bán nhỏ kiếm không được bao nhiêu tiền, lại là ở một thôn, Hạ Úc Huân đang chuẩn bị đem tiền cho ông chủ, ít nhất hẳn không lỗ vốn. Kết quả, vừa mới xoay người liền thấy Lãnh Tư Thần trên mặt dính cây quạt không biết cái gì chạy tới, nhét mấy trăm tiền giá trị lớn cho ông chủ kia.

Lãnh Tư Thần đưa xong, quay người lại liền đối mặt với mặt nạ Ngưu Ma Vương hung thần ác sát.

Giờ phút này Hạ Úc Huân trong lòng suy nghĩ chính là, ai, Thiên Yết quả nhiên là ngoài lạnh trong nóng.....

Đáng chết! Tên này gần đây khai hỏa toàn bộ đại chiêu, quả thực là muốn nhíp nhàng mà mê chết cô!

Hạ Úc Huân đang thất thần, phát hiện bên cạnh có cô gái nhìn chăm chăm vào Lãnh Tư Thần, sau đó cùng bạn bè chỉ trỏ vào bọn họ bên này.

Hạ Úc Huân sắc mặt khế biến, đột nhiên nhớ tới một sự việc, hoả tốc đi qua sạp bán mặt nạ vừa rồi mua lại bốn cái mặt nạ.

“Tất cả đều đổi cho tôi! Lỡ như lát nữa bị ai nhận ra làm sao bây giờ? Đặc biệt là anh Lãnh Tư Thần, mặt nạ này của anh không bình thường như vậy!” Hạ Úc Huân nghiêm túc nói.

Âu Minh Hiên: “Vì cái gì phải đổi chứ, thỏ con của anh đẹp như vậy! Đều tại anh Lãnh Tư Thần!”

Lãnh Tư Thần: “.....”

Chờ sau khi thúc giục mọi người thay xong, Hạ Úc Huân mới nhẹ nhàng thở ra, xoa eo hướng hai người đàn ông trịnh trọng cảnh cáo nói: “Hai người các anh, chờ lát nữa ai cũng không được đăng Weibo!”

“Vậy chỉ bạn bè thì sao?” Âu Minh Hiên hỏi.

“Không thể!”

“Vậy để trống thì sao?”

“Để trống cũng không được! Anh không thể chơi bình thường được sao? Một hai phải đăng mấy thứ này!” Hạ Úc Huân rống.

“Không thể đăng Weibo cũng không thể gửi bạn bè du lịch còn gì gọi là du lịch.....” Âu Minh Hiên lẩm bẩm oán giận.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 777: Hoa Thức Tú Ân Ái (5)

“.....” Hạ Úc Huân một trận vô ngữ, bất quá, tựa hồ nói còn rất có đạo lý chính là sao lại thế này.

“Đúng rồi, đây là mặt nạ gì a?” Âu Minh Hiên sờ sờ mặt nạ mình vừa bị ép đổi.

“Chòm sao của anh.” Hạ Úc Huân tức giận mà trả lời.

“Hả? Phải không?” Âu Minh Hiên lập tức dùng cameras trước nhìn nhìn, nói: “Thật là Nhân Mã của anh rồi!”

Lại vừa nhìn những người khác, phát hiện Hạ Úc Huân là chòm Bạch Dương, Tần Mộng Oanh và Lãnh Tư Thần đều là chòm sao Thiên Yết.

Âu Minh Hiên vừa thấy lập tức có chút không vui, nói: “Vì cái gì tức phụ nhi của anh và tên thâm trầm nhà em lại đeo mặt nạ giống nhau a?”

“Vô nghĩa, bởi vì bọn họ hai chòm sao giống nhau.....”

“Đáng ghét, như vậy đều nhìn không ra a anh và tức phụ nhi là một đôi! Anh muốn thả con của anh!”

“Âu Minh Hiên, anh lại dong dài tin em đánh chết anh hay không?”

“Tức phụ nhi! Tức phụ nhi! Cứu mạng a! Nơi này có chỉ có tiểu dương hung ác muốn đánh chết ta!”

.....

Một đường cái cộ âm ỉ, rất nhanh liền tới buổi tối rồi, một ngày qua, hai đứa nhỏ đều chơi sắp điên rồi.

Ngay cả Tiểu Bạch tính tình bình thản như vậy đều chơi đến người đầy mồ hôi, mà Âu Minh Hiên tên kia chơi còn điên hơn hai đứa nhỏ.

“Oa! Cái đồ chơi làm bằng đường có vẻ ngon! Ba ba con muốn ăn!”

“Mua! Bà chủ, cho chúng tôi hai cái, không, ba cái, không, sáu cái! Làm theo bộ dáng của chúng tôi!”

“Được rồi!”

“Oa! Cái viên này nhìn ngon quá! Ba ba con muốn ăn!”

“Mua! Bà chủ, cho chúng tôi sáu chén!”

“Oa! Cái thịt nướng này trông ngon quá! Ba ba con muốn ăn!” “Mua! Bà chủ, cho tôi sáu xiên!”

“Oa, con thỏ này trông đáng yêu quá! Ba ba con muốn!”

“Mua mua mua!”

.....

Buổi tối về đến nhà, hai đứa nhỏ ăn đến cái bụng nhỏ tròn xoe, treo đầy người đồ chơi màu sắc rực rỡ, trong tay Niếp Niếp còn ôm một con thỏ lông trắng mượt tung tăng nhảy nhót.....

Niếp Niếp buồn ngủ đến mí mắt đều không mở ra được còn đang liếm kẹo đồ chơi trong tay, Tần Mộng Oanh bất đắc dĩ mà đem cô nhóc lên giường ngủ.

Hạ Úc Huân cũng mệt mỏi đến mí mắt đều không mở ra được, vừa đến nhà liền nằm liệt trên sô pha, vẫn không nhúc nhích. Cuối cùng là Lãnh Tư Thần đem Tiểu Bạch dỗ ngủ.

Phòng khách.

Tần Mộng Oanh sau khi dỗ Niếp Niếp xong đi ra, nhìn Âu Minh Hiên đang lén đưa lưng về phía Hạ Úc Huân lén lút đăng Weibo, còn có Lãnh Tư Thần ngồi trên sô pha uống trà, vẻ mặt bất đắc dĩ nói: “Hai người các anh cũng quá chiều hai đứa nhỏ hồ nháo, ngày đầu tiên đã chơi điên cuồng như vậy rồi!”

Âu Minh Hiên hắc hắc cười nói: “Ra rồi thì chơi thôi! Vui vẻ là được rồi! Tức phụ nhi em xem hôm nay Niếp Niếp vui cỡ nào a!”

“Đúng vậy, đều vui muốn điên rồi.....” Hạ Úc Huân căng mí mắt trừng anh một cái, sau đó khinh bỉ nói: “Âu Minh Hiên! Anh có phải lại lén đăng Weibo không? Anh có phải lại ngứa da? Da ngứa em gãi giúp anh!”

“Anh không đăng ảnh chụp!” Âu Minh Hiên lập tức cách Lãnh Tư Thần rúc vào một góc sô pha.

Hạ Úc Huân tất nhiên là không tin anh, lập tức click mở Weibo xem một chút.

Tốt, là không đăng ảnh chụp, bất quá so với đăng ảnh chụp cũng không chạy đi đâu được.

Hạ Úc Huân dựa nghiêng trên sô pha, vừa run rẩy khóe miệng vừa đọc diễn cảm nói: “Em là Hằng Nga, anh là thỏ, triền triền miên miên đến mặt trăng..... Buồn nôn.....”

Đọc xong không thể nhịn được nữa mà làm động tác nôn mửa.

Âu Minh Hiên vẻ mặt bị vũ nhục, không vui nói: “Làm sao vậy làm sao vậy! Anh viết rất tốt! Tức phụ nhi em nói đúng không?”

Hạ Úc Huân ha ha cười, nói: “Tức phụ nhi của anh bây giờ chắc chắn rất muốn đem anh đá bay đến mặt trăng!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 778: Hoa Thức Tú Ân Ái (6)

“Em nói vậy! Tức phụ nhi của anh ôn nhu thiện lương mỹ lệ hào phóng như vậy, sao có thể bạo lực như em!”

“Em bạo lực? Ha ha, lão nương bạo lực đúng không? Anh thật thông minh! Hiện tại muốn đem anh đá bay đến mặt trăng đây! Nghiệt súc! Tiếp chiêu!”

Sau đó hai người liền vòng quanh sô pha phòng khách đánh thành một đoàn.

Tần Mộng Oanh: “.....”

Lãnh Tư Thần: “.....”

Hai người này đều không mệt sao? Rốt cuộc tinh lực từ đâu tới!

Cuối cùng, Tần Mộng Oanh và Lãnh Tư Thần đành phải mỗi người đem một người kéo ra.

Tần Mộng Oanh đẩy Hạ Úc Huân đi tắm rửa ngủ, Lãnh Tư Thần đem Âu Minh Hiên lôi ra cửa về nhà.

-

Liên tiếp chơi vài ngày, tất cả mọi người đều có chút mệt mỏi, kỳ nghỉ đếm ngược ngày thứ hai, Hạ Úc Huân quyết định ban ngày nghỉ ngơi ngủ

nướng một giấc, sau đó buổi tối mọi người cùng ra bờ sông tự mình nướng BBQ.

Còn một ngày cuối cùng liền không chơi, để nghỉ ngơi chinh đồn, bài tập Niếp Niếp vẫn chưa làm xong, cũng may mắn trước đó Tiểu Bạch phòng ngừa chu đáo bảo bé làm trước không ít.

Kết quả, quá được, tới bờ sông vừa thấy, đen nghìn nghịt tất cả đều là người.

Vì thế, địa điểm nướng BBQ sửa thành trong sân nhà mình.

Lãnh Tư Thần và Âu Minh Hiên đem nguyên liệu nấu ăn đồ uống cùng đồ nướng BBQ chuẩn bị thật đầy đủ, còn trên cây trong sân treo đèn màu nhỏ, ngay cả âm nhạc đều có, quả thực gần như là một party nhỏ, làm cho ra dáng ra hình.

“Việc nướng BBQ cứ giao cho anh là được rồi, hôm nay các người chỉ cần ăn là được! Anh sẽ bộc lộ tài năng cho các người xem!” Âu Minh Hiên xắn tay áo, một bộ hôm nay là sân nhà mình.

Nướng BBQ tiến hành tđược một nửa, Âu Minh Hiên phóng khoáng lạc quan lại bắt đầu bày trò mới.

Âu Minh Hiên cầm lấy microphone vỗ vỗ, nói: “Alo alo! ladysandgentleman! Sau đây, tôi xin gửi đến mọi người một ca khúc “Ra bên ngoài Trái Đất”!”

“Oa —— Ba ba cố lên! Ba ba đẹp trai nhất!” Niếp Niếp nể tình cố động, vừa vỗ tay vừa rung chuông.

“Vứt bỏ ba lô, lại bỏ những cái nhải, vứt bỏ TV, ném máy tính, vứt bỏ đại não, lại ném đi phiền não..... Chỉ muốn càng nhảy càng điên cuồng, càng nhảy càng cao, đem Trái Đất bỏ lại phía sau, một lòng phù phù phù phù

điên cuồng nhảy, trong nháy mắt phiến não phiến não phiến não hoàn toàn quên mất.....”

“Chỉ muốn càng nhảy càng điên cuồng, càng nhảy càng cao, đem Trái Đất bỏ lại phía sau.....” Tiểu nha đầu Niếp Niếp năng lực bắt chước hạng nhất, cũng đi theo vừa nhảy vừa hát.

Hạ Úc Huân đầu đầy hắc tuyến mà nhìn một màn này, thứ này chỉ có một mình cũng có thể đem toàn trường làm cho nóng như vậy, cô cũng rất bội phục anh.

“Bài hát tiếp theo, tặng cho tức phụ nhi mà tôi yêu nhất!” Hát xong một bài, Âu Minh Hiên đem di động trong túi mở quay video đưa cho con gái bảo bối, nói: “Bảo bối, giúp ba ba quay lại nha!”

“Dạ được!” Niếp Niếp kính chúc kính trách cầm lấy di động bắt đầu quay phim.

“Khụ khụ.....” Âu Minh Hiên hăng giọng, thâm tình ngóng nhìn cô gái đang yên tĩnh ngồi dưới ghế mây như bức tranh, sau đó chậm rãi mở miệng hát: “Kỳ thật em là kẻ trộm vừa độc ác lại vừa tàn nhẫn, tìm anh hơi thờ anh và tên anh đều trộm đi, em mới là hung thủ bắt cóc anh. Tình cầu này mỗi ngày có năm mươi triệu người vượt mất, bao nhiêu may mắn mới có được cơ hội cùng nhau ngắm sao..... Một hai ba năm tay, bốn năm sáu ngẩng đầu, bảy tám chín chúng ta bỏ trốn đến mặt trăng.....”

Sau đó không lâu, Hạ Úc Huân như trong dự kiến phát hiện đoạn video Niếp Niếp giúp anh quay bài “Chạy trốn đến mặt trăng” này lại bị Âu Minh Hiên khoe khoang mà phát lên Weibo, fan nữ của anh và cả các fan nam đều đã sắp điên rồi.

Cô không đếm được mấy ngày nay anh đăng bao nhiêu lần.

Từ đây Âu Minh Hiên được đặt thêm một biệt danh, ân ái cuồng ma.

Âu Minh Hiên và Niếp Niếp hai cha con nhảy rồi lại nhảy đã sắp điên rồi, Hạ Úc Huân vừa ăn BBQ vừa ở bên tai Tần Mộng Oanh lẩm nhẩm lẩm nhẩm cùng cô phỉ nhổ tên Âu Minh Hiên điên cuồng kia, đang chăm chỉ nướng BBQ Lãnh Tư Thần nhất thời không thấy được Tiểu Bạch, sau khi nhìn chung quanh một vòng phát hiện cậu đang một mình ngồi trên xích đu không biết đang xem cái gì.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 779: Đừng Ép Anh Đánh Gãy Chân Em (1)

Lãnh Tư Thần cầm mấy xiên nướng đi đến bên cạnh con trai, hỏi: “Đang đọc sách sao? Chăm chỉ là chuyện tốt, bất quá, lúc nghỉ ngơi nên chơi mới đúng.”

“Không phải sách.” Tiểu Bạch lắc đầu.

Không phải sách?

Lãnh Tư Thần dùng dư quang liếc mắt nhìn quyển sách thật dày trong tay con trai, sau đó, sửng sốt.

Thẩm Diệu An, nam, 24 tuổi, sao Thủy Bình..... Đã từng ăn chơi trác táng, người trước quá nhiều không thể thống kê, nhưng gần đây biểu hiện tốt đẹp, cũng hồi cải để làm người mới, nhưng còn chờ quan sát.

“Đây là cái gì?” Con người thâm thúy của Lãnh Tư Thần hiện lên một tia lạnh lẽo.

“Đây là sách xem mắt của mẹ!” Tiểu Bạch chớp đôi mắt trả lời.

“.....” Lãnh Tư Thần sắc mặt tức khắc đen ba phần.

Tiểu Bạch ngồi trên xích đu đựng đưa chân ngắn nhỏ, ngưỡng đầu nhìn anh, giòn giã nói: “Mẹ phải tìm baa b cho con! Tương Như chú không biết sao?”

“Tìm ba ba cho con.....” Sắc mặt Lãnh Tư Thần lại đen ba phần. Ba con giờ phút này không phải đứng ngay trước mặt con sao?

“A không đúng, chuẩn xác mà nói hẳn là ba dượng.” Tiểu Bạch sửa lời nói.

=_= Ba dượng.....

“Đây là chuyện khi nào?” Lãnh Tư Thần hít sâu một hơi hỏi.

“Quyển sách này là trước kỳ nghỉ hai ngày mẹ đưa cho con, mẹ nói, con giúp mẹ chọn lựa.” Tiểu Bạch đúng sự thật trả lời.

“Có thể cho chú xem một chút chứ?” Lãnh Tư Thần nỗ lực để ngữ khí của mình nghe tương đối bình tĩnh.

“A, cho chú.” Tiểu Bạch đem quyển sách đưa cho anh.

Lãnh Tư Thần tiện tay lật một chút, trang thứ nhất liền thấy được chính mình, nhưng bên cạnh ảnh chụp mình bị ai đó dùng bút đỏ vẽ một dấu gạch cực kỳ dễ thấy.

“Bảy dấu gạch trước là bị mẹ loại bỏ.” Tiểu Bạch hảo tâm mà giải thích.

Vừa dứt lời, mặt Lãnh Tư Thần hoàn toàn đen, vẫn luôn đè nén che trời lấp đất so với bóng đêm còn dày đặc và thâm trầm hơn.

“Mẹ dùng bút lông đỏ, con dùng bút lông màu xanh, Niếp Niếp dùng bút lông màu vàng, nếu có trang đánh ba dấu, liền tỏ vẻ là ba người bọn con đều cảm thấy tốt, sau đó mẹ sẽ đi xem mắt người đó.” Tiểu Bạch tiếp tục giải thích nói.

Lãnh Tư Thần nắm chặt quyển sách kia, khớp xương mười ngón càng nắm càng chặt, nhắm chặt mắt, mười giây sau nhìn về phía con trai gió lốc

đáng sợ trong mắt mới áp chế xuống, nói: “Mẹ con muốn xem mắt, con đồng ý?”

“Đồng ý chứ!” Tiểu Bạch ngây thơ vô tội gật gật đầu.

Lãnh Tư Thần: “.....”

Tiểu Bạch nhìn người đàn ông trước mắt rõ ràng tâm tình không tốt còn cố gắng áp chế, thở dài nói: “Tương Nhu, con thừa nhận chú rất tốt, kỳ thật con cũng rất thích chú, nhưng, nhân ngoại hữu nhân thiên ngoại hữu thiên, con cảm thấy mẹ con có thể tìm được người tốt hơn!”

Lãnh Tư Thần nhìn con trai, nói: “Đúng, con nói không sai, chú thừa nhận trên đời này khẳng định có người còn tốt hơn ưu tú hơn chú. Nhưng, con trai à, chú có thể khẳng định chính là, trên đời này tuyệt đối không có ai yêu mẹ con nhiều hơn chú đâu.”

“.....” Tiểu Bạch đột nhiên thật sâu cảm thấy, tài ăn nói của mình còn cần rèn luyện, cậu phải đi đọc thêm vài quyển sách!

-

Hạ Úc Huân bên này ăn BBQ uống rượu, cùng Tần Mộng Oanh phỉ nhố, nghe Âu Minh Hiên ca hát, thưởng thức Niếp Niếp bảo bối khiêu vũ, cuộc sống gia đình cứ như vậy qua ngày có thể gọi là thanh thoi tiêu dao.....

Kết quả, còn chưa hưởng thụ được bao lâu, đột nhiên cổ tay bị siết chặt, sau đó bị một trận gió cấp cuốn vào một góc nhỏ tối trong sân.....

Hạ Úc Huân tay trái cầm một xiên thịt nướng, tay phải còn cầm nửa chai bia, mặt mờ mịt nhìn người đàn ông không rõ sắc mặt trong bóng đêm tối tăm, nói: “Lãnh Tư Thần? Anh làm gì nha!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 780: Đừng Ép Anh Đánh Gãy Chân Em (2)

“Em nói anh phải làm gì?” Lãnh Tư Thần cúi đầu cười lạnh một tiếng.

“Tôi sao biết anh muốn làm gì?” Hạ Úc Huân bị anh cười có chút sợ hãi.

“A, Hạ Úc Huân, em đều không chột dạ sao? Mấy ngày nay em cứ nhiên đều có thể như người không có việc gì!” Thanh âm Lãnh Tư Thần từng đợt phát lạnh.

“Mẹ kiếp! Tôi làm sao vậy? Tôi lại làm sao vậy?” Hạ Úc Huân bị ngữ khí trào phúng của anh nói ra nghe có chút bốc hỏa.

“Em nói xem em làm gì vậy?”

“Tôi.....” Nghe ngữ khí đối phương càng thêm đáng giận, Hạ Úc Huân giơ chai bia, hoãn vài giây mới bình tĩnh lại, dùng thanh âm dài nói: “Lãnh đại tổng tài! Tôi nói hai ta còn có thể hảo hảo nói chuyện hay không? Anh có phải uống nhiều quá rồi không?”

Hạ Úc Huân đang không kiên nhẫn mà muốn trực tiếp xốc cánh tay anh ra, bên tai đột nhiên truyền đến một thanh âm trầm trầm ——

“Em muốn đi xem mắt hẹn hò!”

“Khụ khụ khụ khụ.....” Hạ Úc Huân tức khắc bị một miếng thịt nướng mắc nghẹn trong cổ họng, thiếu chút nữa bị sặc chết.

Lãnh Tư Thần cắn chặt răng, cuối cùng vẫn nhẹ nhàng giúp cô vỗ vỗ lưng.

Hơn nửa ngày sau Hạ Úc Huân rốt cuộc mới bình thường lại, khí thế vừa rồi tức khắc còn chưa đến phân nửa, thật cẩn thận mà liếc Lãnh Tư Thần một hồi: “Anh..... Anh sao lại biết?”

“Thấy được sách xem mắt của Tiểu Bạch!” Lãnh Tư Thần sắc mặt khó coi mà trả lời.

“Ách..... À.....”

“À? Hạ Úc Huân, em không có gì muốn nói với anh sao?” Hạ Úc Huân rụt rụt cổ, nói: “Anh đừng rống được không! Lỗi tai đều sắp điếc! Tôi phải nói gì chứ?”

Lãnh Tư Thần quay mặt đi, nỗ lực điều chỉnh một chút cảm xúc, ngón tay xoa mặt cô, kết quả phát hiện nha đầu này ăn đến mặt đầy mỡ, vì thế bất đắc dĩ mà thở dài, móc khăn tay lau cho cô, sau đó mới một lần nữa nắm cằm cô, gần từng chữ một, rõ ràng nói: “Hạ Úc Huân! Em có phải đã quên hai ta còn chưa ly hôn hay không?”

Hạ Úc Huân quay đầu né tránh tay anh, lại cắn một ngụm thịt, tiếp tục ăn một miếng mỡ, say mê nhai rồi nhai, chẳng hề để ý nói: “Vậy thì sao chứ? Lúc trước không phải chính anh nói đây chỉ là một tờ giấy, cũng không có ý nghĩa gì sao?”

“Em.....” Lãnh Tư Thần xem như biết cái gì gọi là đào mồ chôn mình, nói: “Em đem lời anh nói nhớ thật rõ ràng! Vậy em còn nhớ rõ anh đã từng nói, em nếu dám cho anh đội nón xanh, sẽ có hậu quả gì không?”

Hạ Úc Huân hai chân theo bản năng mà run lên một chút.

“Rất tốt, nhìn dáng vẻ hình như là không quên a!” Lãnh Tư Thần cười khê đem đầu gối đè chân cô lên trên tường, như tình nhân nhẹ giọng ở bên tai cô nói: “Hạ Úc Huân, đừng ép anh đánh gãy chân em!”

Răng!!!!

“Lãnh Tư Thần! Anh đánh đi! Có bản lĩnh anh cứ đánh! Xem ai đánh gãy ai trước!” Hạ Úc Huân phẫn nộ, nói liền một chân dẫn đầu đá vào cẳng chân Lãnh Tư Thần.

Lãnh Tư Thần kêu lên một tiếng, đau đến sắc mặt đều thay đổi, nói: “Hạ Úc Huân em đá thật! Chân anh có vết thương cũ em có biết hay không?”

“Ách, ai bảo anh nói muốn đánh gãy chân tôi trước..... Anh..... Không có việc gì chứ? Rất đau sao?”

“Anh nói sẽ đánh gãy chân của em, chẳng lẽ còn có thể đánh thật sao? Anh cam lòng đánh sao? Cam lòng động vào em một chút sao? Anh nếu cam lòng anh đã từ tám trăm năm trước liền đem chân em đánh gãy 24 giờ tra tấn ở trên giường.....”

“.....” Hạ Úc Huân bị rống đến hai mắt đều không mở ra được, vô ngữ mà lau mồ hôi. Lời nói tựa hồ là lời hay, nghe xong sao lại dọa người như vậy chứ!

Bên này cô mới vừa có chút mềm lòng, liền nghe được Lãnh Tư Thần âm trầm mở miệng nói: “Em nếu dám đi xem mắt hẹn hò cùng người đàn ông khác, anh đánh gãy chân người đàn ông kia!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 781: Đừng Ép Anh Đánh Gãy Chân Em (3)

“.....!!” Hạ Úc Huân cũng bị tức giận của anh làm cho bốc hỏa, bắt đầu nói không lựa lời: “Anh đánh được cứ đánh! Đánh gãy tôi tìm người khác!”

“Vậy cái này thì sao, em có phải cũng hoàn toàn không để bụng hay không?” Lãnh Tư Thần đột nhiên lấy di động ra, tiện tay lướt vài cái đem màn hình đưa đến trước mắt cô, nói: “Nếu anh đem tấm ảnh chụp này phát lên Weibo, em có phải cũng không sao cả hay không?”

Hạ Úc Huân định tình vừa thấy: “Mẹ kiếp!”

Cư nhiên là hôn thú của bọn họ!!! Thằng nhãi này trong di động mang theo bên người lưu trữ loại ảnh chụp này là có ý tứ gì a?

“Lãnh Tư Thần!!! Anh..... Anh được lắm! Anh phát đi! Anh phát thi tôi sẽ thừa nhận sao? Tôi còn có thể nói anh làm giả chứng cứ a!” Hạ Úc Huân cả giận nói.

Lãnh Tư Thần tựa hồ đã sớm dự đoán được cô sẽ nói như vậy, không nhanh không chậm mà lại lướt vài cái, một lần nữa đưa màn hình điện thoại di động tới trước mặt cô, nói: “Chứng cứ có thể làm giả, cái này thì sao?”

Cùng lúc đó, di động đột nhiên truyền đến một trận thanh âm ái muội, thanh âm này, chính, là, tư, cô, phát, ra!

Cư nhiên là video buổi tối ngày hôm đó cô cùng Lãnh Tư Thần ở bên nhau!!!

[Tiểu Huân, em vừa gọi anh cái gì? Lại gọi lần nữa!]

[A Thần.....]

[không đúng, gọi lại lần nữa! A Thần là ai của em?]

[A, ông xã..... Ông xã em khó chịu.....]

[ngoan! Liền cho em.....]

.....

“A a a —— Lãnh Tư Thần! Tôi muốn giết anh! ANh mau xóa đi cho lão nương!” Hạ Úc Huân cả người đều sắp điên rồi.

Nếu cho Âu Minh Hiên bọn họ nghe được cô làm sao làm người!

Bên tai tràn ngập thanh âm ôn nhu của cô gọi “Ông xã”, lúc lại gọi “A Thần”, cô quả thực muốn chết rồi!

Di động thẳng nhãi này không chỉ có ảnh chụp giấy hôn thú, cư nhiên còn lưu trữ loại video này! Quả thực biến thái vô cực hạn!

Anh hôm nay không đột nhiên lấy ra, cô cũng sắp sửa quên trong tay anh nắm một nhược điểm quan trọng như vậy của mình!

Thật là khó lòng phòng bị!

Thấy Hạ Úc Huân nhảy nhót lung tung như lang tẩu hổ mà nhìn chăm chăm di động trong tay mình, Lãnh Tư Thần đúng lúc đưa điện thoại di động cầm về, dùng ánh mắt bề ngễ chúng sinh trên cao nhìn xuống mà

nhìn cô một cái, nói: “Nhận rõ sự thật chưa? Hiện tại còn muốn đi xem mắt sao?”

.....

.....

Bên kia, trong sân, Âu Minh Hiên hat xong đang nướng đồ ăn cho mọi người, nghe được động tĩnh kịch liệt trong góc tường, đặc biệt là tiếng thét chói tai tức muốn học máu của Hạ Úc Huân, mặt đầy hứng thú, nói: “Chà chà, kịch liệt như vậy..... Hai người này làm gì a?”

Tần Mộng Oanh có chút lo lắng mà nhăn nhăn nhăn, nói: “Chúng ta cần đi xem hay không? Sẽ không xảy ra chuyện gì chứ?”

Âu Minh Hiên ân cần mà đem một xiên tôm mới vừa nướng xong đưa cho cô, nói: “Không cần phải xen vào, có thể xảy ra chuyện gì! Tức phụ nữ cẩn thận nóng đó!”

“Chính là.....”

“Hai người bọn họ nếu một người hai người tất cả đều buồn bã không nói lời nào mới có chuyện a! Ầm ỉ như vậy chứng tỏ không có việc gì! Em yên tâm đi!” Âu Minh Hiên một bộ rất có kinh nghiệm an ủi nói.

Tần Mộng Oanh gật gật đầu, cảm thấy anh nói cũng có đạo lý.

Kết quả, Âu Minh Hiên bên này vừa dứt lời, góc tường hang rào tường vì kịch liệt lắc lư hoa bay rào ão rớt đầy đất, sau đó chính là một trận thanh âm hỗn loạn tay dấm chân đá quần áo ma sát, so với động tĩnh vừa rồi còn lớn hơn.... Vô cùng không có mặt mũi.....

“Ách.....” Âu Minh Hiên ngây người ngẩn ngơ, cười gượng nói: “Hả là..... Không có việc gì..... Đi.....”

Tần Mộng Oanh than nhẹ một tiếng, nói: “Phỏng chừng Lãnh Tư Thần đã biết.”

“Biết cái gì? A! Em nói sự việc Úc Huân đi xem mắt kia sao?” Âu Minh Hiên đột nhiên nghĩ tới.

“Uhm.” Tần Mộng Oanh gật đầu.

Âu Minh Hiên bừng tỉnh đại ngộ, nói: “Em không nói anh đều sắp quên, xem tình huống này, khẳng định đúng rồi!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 782: Đừng Ép Anh Đánh Gãy Chân Em (4)

“Nhận rõ sự thật chưa? Hiện tại còn muốn đi xem mắt chứ?”

Hạ Úc Huân nghe xong những lời này, hơn nữa Lãnh Tư Thần lúc nói lời này còn dùng ánh mắt nhìn con kiến mà nhìn mình, ngay lập tức liền bùng phát, cùng anh xoay vặn đánh thành một đoàn.

Lãnh Tư Thần nhất thời không bắt bẻ, trong nháy mắt trên mặt bị cào vài đường móng tay, trên người cũng bị đá thật nhiều, còn thiếu chút nữa đá vào bộ vị trọng điểm của anh.

“Lãnh Tư Thần, anh là đồ tiểu nhân đê tiện vô sỉ!”

“Tiểu Huân, anh cũng không muốn như vậy, em chỉ cần đồng ý anh không đi xem mắt, anh lập tức liền đem thứ trong điện thoại xóa!”

“Tôi càng muốn đi xem mắt! Gặp 180 người!”

Không khí lạnh quanh mình tức khắc lạnh xuống, Hạ Úc Huân nhận không được dừng động tác, run lập cập.

“Hạ Úc Huân, anh cho em một cơ hội cuối cùng.” Trong bóng đêm, con người sâu thẳm của Lãnh Tư Thần giống như sói, nói: “Cho em mười giây đồng hồ suy xét!”

“Mười giây đồng hồ? Mười giây đồng hồ tôi có thể suy xét ra cái gì?”
Hạ Úc Huân xù lông.

“Hiện tại bắt đầu đếm ngược, mười.....”

“Lãnh Tư Thần, anh còn có thể giảng chút đạo lý hay không?”

“Tiểu Huân, nếu giảng đạo lý hữu dụng với em, em cho rằng anh còn nguyện ý làm chuyện phản cảm với em sao? Chín.....”

“Tôi thấy anh làm rất vui vẻ a!”

“Đó là bởi vì em nhìn không ra lòng anh đang rơi lệ..... Tám.....”

“Anh đếm chậm một chút!!!”

“Được! Bảy.....”

“.....!!!” Lòng cô mới đang rơi lệ không phải sao? Cô thật vất vả mới hạ quyết tâm, chẳng lẽ thật sự liền phải chết non ở trong nôi vậy sao?

“Sáu.....”

Kỳ thật, đoạn video tư mật kia của cô, là thứ trân quý quang trọng nhất của riêng anh, anh sao có thể phát ra, sao có thể đem cô chia sẻ với người khác, bất quá chỉ vì dọa cô mà thôi.

Ngay cả giấy hôn thú, bởi vì mặt trên có đánh ảnh chụp một khắc tốt đẹp nhất kia, anh cũng tuyệt đối không muốn cho người khác nhìn thấy.

Nhưng, nha đầu này, anh thật sự không có biện pháp với cô.

Những năm gần đây, anh có thể nói thuận buồm xuôi gió, chưa bao giờ chịu bất cứ suy sụp gì, lại duy nhất khi cô vừa xuất hiện liền thất bại liên tục.....

Anh muốn dùng tình yêu của mình vượt qua cô, lại không ngờ, không chỉ không thể vượt thành công, ngược lại sắp đem chính mình bức thành

ma.....

“Anh phải để cho tôi suy nghĩ kỹ lưỡng chứ!” Hạ Úc Huân hít sâu một hơi, nỗ lực bảo bản thân bình tĩnh lại, đồng thời đại não nhanh chóng chuyển động.

“Năm.....”

“Bốn.....”

“Ba...”

“Hai.....”

“Một.....”

Rốt cuộc, mười con số đã đếm xong rồi, hai tay Lãnh Tư Thần gắt gao tạo thành quyền, dấu đi vẻ khẩn trương chột lóe qua trong con người, giương mắt nhìn cô gái trước mặt, hỏi: “Nghĩ kỹ rồi chứ?”

Hạ Úc Huân cũng ngẩng đầu lên, đôi mắt tím thanh triệt lóa mắt đối diện con người lạnh như ánh trăng của anh, mắt tím kia có loại được ăn cả ngã về không khiến anh kinh hãi cùng bất an.

Cô mở miệng, thông thả lại kiên định, nói: “Nghĩ kỹ rồi, chuyện này tôi đã quyết định, sẽ không thay đổi. Anh nếu muốn phát cú phát, anh dám phát giấy hôn thú, tôi liền dám phát đơn khởi tố ly hôn, cùng lắm thì cá chết lười rách. Lãnh Tư Thần, anh cho rằng tôi vẫn còn là Hạ Úc Huân năm đó để cho anh ức hiếp sao?”

-

Sau một lúc lâu, hai người đã trở lại.

Âu Minh Hiên rất có thâm ý mà nhìn hai người quay lại, mắt đẹp đào hoa tràn đầy lập loè đến độ nhiều chuyện, nói: “Sách, hai người các người cũng quá kịch liệt rồi?”

Hạ Úc Huân nghe vậy theo bản năng mà nhìn Lãnh Tư Thần bên cạnh, chỉ thấy trên quần tây quý báu của tên kia ít nhất bị cô đạp in hằn dấu vết mấy chục đế giày chồng chéo lên nhau.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 783: Đừng Ép Anh Đánh Gãy Chân Em (5)

Còn cô thì sao, không cần xem cũng biết, đầu tóc tán loạn, bất quá đầu ố gà này là cô bức bối rồi rắm mà tự mình vò.

So với quần áo dùm đó đây người dẫu chân, trên mặt Lãnh Tư Thần còn dính hoa, cô kỳ thật còn xem như tốt hơn.

“Sao nhanh như vậy đã trở lại? Còn tưởng rằng hai người các người chuẩn bị một đêm đại chiến chứ!” Âu Minh Hiên trêu chọc.

Không kịp Hạ Úc Huân nổi giận, Âu Minh Hiên bởi vì đã nhận ra Tần Mộng Oanh bên cạnh đang nhú mày, trước khi Hạ Úc Huân mở miệng cũng đã lấy tốc độ sét đánh không kịp bưng tai sửa lời nói: “Ai nha, Tiểu Huân, Lãnh Tư Thần, các người đã về rồi, hai người các người không có việc gì chứ? Gia hòa vạn sự hưng! Gia hòa vạn sự hưng! Có việc từ từ nói, đừng cãi nhau a! Phải làm gương tốt cho bọn nhỏ mới được biết không?”

“.....” Hạ Úc Huân cực kỳ vô ngữ mà nhìn Âu Minh Hiên biến sắc còn nhanh hơn lật sách, mặt gượng gạo, một chút giảm xóc đều không có tư thái “Vợ quản nghiêm”.

Âu Minh Hiên bên này ngậm tò mò mà vò đầu bứt tai, cố tình lại không dám ở trước mặt Tần Mộng Oanh lỡ mồm nhiều chuyện, vì thế quyết đoán thay đổi cá nhân vì muốn vào cửa, một phen ôm lấy bả vai Lãnh Tư Thần nói “Các người chơi ha, anh và Lãnh thâm trầm đi ra ngoài mua gói thuốc! Rất nhanh sẽ trở về!”

Hạ Úc Huân tùy ý nhìn hai người đàn ông lồi lồi kéo kéo rời khỏi sân, đem thịt nước đã nguội lạnh trong tay đặt lên vỉ nướng BBQ nóng hổi, sau đó như vừa mới chết một lần toàn thân thoát lực mà đem trọng lượng cả người đều nghiêng dựa vào vai Tần Mộng Oanh, nói: “Chị Mộng Oanh ô ô ô.....”

“Làm sao vậy? Lại chịu thiệt gì à?” Tần Mộng Oanh hỏi.

Hạ Úc Huân ngẩn lệ, đáp: “Vì sao phải dùng cái từ ‘ lại ’ này!”

Tần Mộng Oanh bật cười, xem phản ứng này, quả nhiên là lại chịu thiệt.

“Tên kia âm hiểm chết được! Chị biết anh ta làm thế nào để uy hiếp em không?” Hạ Úc Huân căm giận mà dùng sức đập bàn một.

“A, để chị đoán xem a..... Uy hiếp muốn đánh gãy chân tên đàn ông cùng em xem mắt?”

“Ô ô ô, chị Mộng Oanh sao lại thông minh như vậy! Ban đầu anh ta nói muốn đánh gãy chân em, sau đó lại giả mù sa mưa nói cái gì không cam lòng đánh gãy chân em, cho nên muốn đánh gãy chân người đàn ông kia!”

“Sau đó thì sao?”

Hạ Úc Huân lộc cộc lộc cộc uống nửa chai bia còn lại, hào khí vạn trượng nói: “Sau đó em đương nhiên sẽ không dễ dàng bị uy hiếp như vậy rồi! Em liền nói, anh ta đánh cứ đánh, đánh gãy em lại tiếp tục tìm!”

Nói tới đây, Hạ Úc Huân tức khắc lại héo trở lại, ảo não mà đấm ngực dậm chân, nói: “Nhưng anh ta..... Nhưng anh cứ nhiên nói muốn đem giấy hôn thú của bọn em post lên trên mạng!”

Về phần cái video cuối cùng kia, Hạ Úc Huân thật sự không có mặt mũi nói ra.....

“Cho nên em không đi xem mắt?” Nếu là kết quả này, thật ra đã trong dự đoán của cô.

Không nghĩ tới, cô lại nghe Hạ Úc Huân đập bàn lên giọng nói: “Đương nhiên không có khả năng! Lần này em tuyệt đối sẽ không thỏa hiệp như vậy! Em nói, anh ta nếu dám phát giấy hôn thú, em liền cá chết lười rách phát đơn khởi tố ly hôn!”

Mới vừa hào khí vạn trượng mà nói xong một câu này, Hạ Úc Huân lại héo, buồn bã ỉu xìu nói: “Đương nhiên, em chỉ là dọa anh ta, nếu nháo đến mọi người đều biết về sau đối với Tiểu Bạch ảnh hưởng quá lớn.....”

“Chị nghĩ Lãnh Tư Thần hẳn là cũng chỉ nói thôi, sẽ không thật sự phát, anh ta cũng sợ bức em nóng nảy.” Tần Mộng Oanh trấn an nói.

Hạ Úc Huân gật gật đầu, nói: “Cho nên em còn tính toán tốt nhất có thể âm thầm nhanh chóng ly hôn, trước kia em vô quyền vô thế không có biện pháp đấu với anh ta, ngay cả quyền ly hôn cũng không có, hiện tại cũng nên là lúc em phản kích, lão hồ không phát uy thật sự cho rằng em là Tiểu Bạch dương.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 784: Đừng Ép Anh Đánh Gãy Chân Em (6)

Sau khi đem Lãnh Tư Thần kéo ra cổng lớn, Âu Minh Hiên đốt cho anh một điều thuốc.

Lãnh Tư Thần tâm phiền ý loạn, giờ phút này thuốc lá và rượu đối với anh có lực dụ hoặc lớn hơn so với ngày thường, bất quá cuối cùng anh vẫn không nhận lấy điều thuốc kia, nói: “Đồng ý với cô ấy và Tiểu Bạch không hút.”

“Được được được, một mình tôi hút là được rồi, ông ba phải! Tôi nói các người vừa đánh nhau lại vừa đập tường ngắt hoa náo loạn nửa ngày, rốt cuộc nói thế nào rồi a? Chà chà, anh nhìn lại mặt anh đi, nha đầu kia cũng quá hung tàn rồi! May mắn tức phụ nhi của tôi không như vậy.....” Âu Minh Hiên một bộ lòng còn sợ hãi nói.

“Cậu biết phải không?” Lãnh Tư Thần đột nhiên không hề dấu hiệu mà bắn qua một đường ánh mắt lạnh băng sắc bén.

Âu Minh Hiên sợ tới mức thiếu chút nữa bị tàn thuốc làm phỏng, ho nhẹ một tiếng cười ha ha nói: “Ha ha, anh là nói chuyện Úc Huân xem mắt đó sao, hải, kỳ thật tôi cũng mới vừa biết, mấy ngày nay không phải bận cùng bọn nhỏ chơi sao, tôi nhất thời không nhớ tới mà thông báo cho anh một tiếng.....”

Lãnh Tư Thần liếc xéo anh một, âm thanh lạnh lùng nói: “Lần sau chuyện có quan hệ đến bác sĩ Tần, tôi chỉ sợ cũng sẽ nhất thời không nhớ

mà thông báo cho cậu một tiếng.”

“Này này này, anh đừng như vậy trả thù tôi chứ! Bất quá, anh có khi nào thông báo với tôi hả? Đừng cho là tôi không biết lúc ấy anh cũng đã sớm biết hoa thủy nguyệt chính là Mộng Oanh, các người mấy tên khốn, không một ai nói cho tôi biết! Tất cả đều bởi vì vận khí tiểu gia tốt mới tìm được vợ con! Tôi có thể dựa được vào ai trong các người chứ?” Âu Minh Hiên một bộ hận đời nói.

Lãnh Tư Thần nhìn anh, gọi: “Âu Minh Hiên.”

Âu Minh Hiên trừng anh một, đáp: “Gọi cả tên lẫn họ tiểu gia làm gì?”

Lãnh Tư Thần: “Chúng ta liên minh đi.”

Âu Minh Hiên sửng sốt: “Gì?”

Lãnh Tư Thần: “Có đồng ý hay không?”

Âu Minh Hiên ngoáy ngoáy lỗ tai, nói: “Tôi có phải ảo giác hay không, Lãnh Tư Thần anh cứ nhiên muốn làm đồng minh với tôi? Anh không phải từ trước đến nay không quen nhìn tôi sao?”

Lãnh Tư Thần: “Tôi có thể chịu đựng.” “Anh vẫn là đừng nhịn.....” Âu Minh Hiên đầu đầy hắc tuyến, nói: “Tôi nói anh sao độc miệng, nói dễ nghe chút sẽ chết à? Anh rốt cuộc có phải thật lòng muốn liên minh không vậy! Có người đối xử với đồng bọn như anh à? Tôi không bị anh gài bẫy chết đã không tui! Còn liên minh!”

“Tiểu Huân và bác sĩ Tần đều biết hai chúng ta không hợp nhau, cho nên với chúng ta sẽ không đề phòng. Về sau, đối với tin tức quan trọng có được, chúng ta bù đắp cho nhau.” Lãnh Tư Thần trực tiếp bắt đầu nói cụ thể kế hoạch của mình.

Không thể không nói lời Lãnh Tư Thần rất có lực hấp dẫn, Âu Minh Hiên cơ hồ liền sắp bị anh thuyết phục, nhưng vẫn rụt rè nói: “Tôi cảm thấy tôi tương đối chịu thiệt, anh cái đồ khó chịu chết có thể từ Úc Huân kia tìm hiểu được tin tức gì có giá trị?”

“Bác sĩ Tần lúc trước rời khỏi cậu là có nỗi niềm khó nói.” Lãnh Tư Thần mặt không cảm xúc mà nói một câu.

“Anh nói cái gì?” Âu Minh Hiên lập tức bởi vì những lời này mà thay đổi sắc mặt.

“Tin tức này, đủ thành ý chưa?” Lãnh Tư Thần hỏi.

“Anh làm sao mà biết được?” Âu Minh Hiên gắt gao nhìn chăm chăm anh.

“Cụ thể tôi không tiện nhiều lời.”

“Anh chỉ nói một nửa anh muốn tôi tức chết hả? Còn không bằng không nói!” Âu Minh Hiên qua lại như thú bị bao vây, hận không thể đem tên này xách lên, đem tất cả trong bụng đều móc ra hết.

“Tôi đây không nói.”

“Nào nào nào, tôi cảm ơn anh, cảm ơn anh nói cho tôi một tin tức quan trọng như vậy, chuyện sau đó tôi sẽ tự mình nghĩ cách tra được rồi chứ. Về sau có tin tức gì, còn nhờ anh nói cho tiểu nhân. Hiện tại bắt đầu, hai ta liên minh thành công! OK?” Bởi vì tin tức “thành ý” này của Lãnh Tư Thần, Âu Minh Hiên vươn bàn tay.

“Uhm.” Lãnh Tư Thần cùng anh đập tay vào nhau.

Âu Minh Hiên rung đùi đắc ý tặc lưỡi, nói: “Thật là không nghĩ tới a, một ngày kia, hai chúng ta cư nhiên cũng sẽ có ngày liên minh, xem ra lần

này anh thật sự bị nha đầu kia bức cho nóng nảy!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 785: Đùng Ép Anh Đánh Gãy Chân Em (7)

Âu Minh Hiên cùng Lãnh Tư Thần trước sau đã trở lại, Hạ Úc Huân cùng Tần Mộng Oanh cũng ngừng thảo luận.

Chỉ trong chốc lát, Hạ Úc Huân lại uống hết hai chai bia, lúc này hơi có chút hưng phấn, nhảy nhót qua lấy micro, nói: “Tôi sẽ hát cho mọi người một bài!”

“Dì Hoa cố lên! Dì Hoa tuyệt quá!” Niếp Niếp vĩnh viễn là vua cổ động.

Tiểu Bạch nhìn mẹ, lại nhìn Tương Nhu, trên khuôn mặt nhỏ hiện lên một tia lo lắng.

“Tương Nhu, mẹ và chú đánh nhau?” Cậu nhóc vươn tay nhỏ sờ mặt anh, sau đó có chút khẩn trương hỏi: “Đánh xong kết quả là gì?”

Lãnh Tư Thần thở dài, nói: “Đàm phán thất bại, mẹ con lần này là quyết tâm, hơn nữa, cô ấy kỳ thật liệu định được chú sẽ mềm lòng với cô ấy, không có biện pháp với cô ấy.”

“A.” Cậu nhóc nghe vậy có chút thất vọng.

Kỳ thật, tiểu thiên bình trong lòng cậu, có xu hướng thiên về Tương Nhu.

Bất quá, chỉ có một chút, chỉ có một chút thôi nha.....

.....

“Để chúng ta hồng trần làm bạn sống tiêu tiêu sái sái, để chúng ta giục ngựa lao nhanh cùng chung nhân thế phồn hoa, để chúng ta thường rượu hát ca trong lòng vui sướng, để chúng ta oanh oanh liệt liệt năm chắc năm tháng thanh xuân.....”

Nghe Hạ Úc Huân hát câu “Hát ca trong lòng vui sướng” sắc mặt Lãnh Tư Thần rõ ràng có chút xanh.

Cô cần phải vui sướng sao?

Bà xã lập tức liền phải “Năm chắc năm tháng thanh xuân” đi xem mắt, anh người làm ông xã chỉ có thể trơ mắt nhìn, quả thực muốn hát vang một khúc “Anh thật sự tổn thương”.

Cố tình Âu Minh Hiên cái tên đồng minh gây cười này còn ngại anh không đủ xanh chạy tới cùng cô hợp xướng: “để chúng ta thường rượu hát ca trong lòng vui sướng, để chúng ta oanh oanh liệt liệt năm chắc năm tháng thanh xuân Ha a ha ha a a a.....”

“Này, chị tiểu hoa, các người đang làm cái gì a? Thật náo nhiệt nha!”

Hạ Úc Huân hát rất vui sướng, đột nhiên nhìn thấy bờ tường nhà mình lộ ra cái đầu, sợ tới mức cô thiếu chút nữa đem microphone ném đi.

Phương Phi!

Xong đời! Nha đầu này biết Âu Minh Hiên! Lãnh Tư Thần cũng biết!

“Ách, Tiểu Phi, thật ngại quá, có phải hay không âm ỉ đến cô rồi?” Hạ Úc Huân hạ giọng, xin lỗi.

“Nào có! Chị không nghe được tiếng TV bên nhà em còn âm ỉ hơn sao! Ba mẹ em đang nhảy đông bắc nhị nhân chuyển! Toàn bộ thôn đều đang cử

quốc cuồng hoan! Oa! Người bên cạnh chị Tiểu Hoa là ai vậy! Rất đẹp trai!” Phương Phi ngửa mặt hưng phấn mà hỏi.

“Ách, ánh đèn mờ như vậy, em cận thị ba trăm độ còn không đeo mắt kính có thể nhìn ra đẹp trai sao?” Hạ Úc Huân thử thăm dò hỏi.

“Cảm giác chứ! Cảm giác chính là rất đẹp trai! Có gì đó giống với Âu Minh Hiên nam thần của em a!”

Âu Minh Hiên vừa nghe, mày giương lên, lập tức đặc ý vênh váo, nói: “Tôi chính là.....”

Hạ Úc Huân đúng lúc che miệng anh lại, nói: “Anh ta chính là từ trường nghệ thuật tìm tới ca hát, chị mời theo cùng bọn nhỏ chơi!”

“Thật hay giả? Bao nhiêu tiền một đêm? Em cũng muốn mời! Ngày mai hẹn các chị em chơi! Này soái ca, anh bao nhiêu tiền một đêm a?” Phương Phi hưng phấn không thôi mà truy vấn.

Hạ Úc Huân khóe miệng khẽ nhếch, vấn đề này nghe sao lại kỳ quái như vậy chứ?

Phương Phi lại nhìn thấy bên kia tựa hồ còn một người ngồi, vì thế dùng tay làm tư thế Tôn Ngộ Không nhìn kỹ xem, vừa thấy người này tựa hồ cũng không tồi, vì thế hướng Lãnh Tư Thần cao giọng hô: “A, chị Tiểu Hoa chị mời hai người sao! Soái ca bên kia ời, anh bao nhiêu tiền một đêm a?”

Lãnh Tư Thần: “.....”

Hạ Úc Huân đang lo lắng cô nương này nhận ra người, vừa nghĩ làm thế nào nói qua quýt cho qua chuyện với vị cô nương này, cũng may lúc này cứu tinh tới.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 786: Đừng Ép Anh Đánh Gãy Chân Em (8)

“Phương Tiểu Phi! Con cái nha đầu chết tiệt kia! Lại trèo tường! Lão nương nói với con bao nhiêu lần rồi đứng cho ra đứng mà ngồi cho ra ngồi cho ta, một ngày không đánh con con liền leo lên nóc nhà lật ngói à! Mau xuống dưới!”

“Ngao! Mẹ! Đừng đánh đừng đánh! Con liền xuống dưới.....”

.....

Âu Minh Hiên phụt cười lên tiếng, nói: “Cô nương này thực sự rất thú vị!”

Hạ Úc Huân trừng anh một cái, nói: “Tôi ha hả đát, rất thú vị cái đầu anh, chờ anh và Lãnh Tư Thần bị cô ấy phát hiện, đó mới thật sự thú vị!”

“Em có ý gì a? Cô nương này là ai a?” Âu Minh Hiên tò mò hỏi.

Hạ Úc Huân nhìn anh, lại nhìn Lãnh Tư Thần, ý vị thâm trường nói: “Cô nương này a, là fan CP của anh và Lãnh Tư Thần!”

“Phốc! Thật sự a ha ha ha ha trùng hợp như vậy, vậy nếu cô ấy biết chúng ta chính là người thật, cô ấy có phải phát điên luôn hay không a ha ha ha.....” Âu Minh Hiên quanh năm trà trộn internet tất nhiên biết fan CP là có ý gì, ngay lập tức cười đến vẻ mặt nhộn nhạo không chút hình tượng.

Lãnh Tư Thần thấy hai người trò chuyện vui vẻ, lại hoàn toàn không hiểu, cuối cùng, bất động thanh sắc mà lấy điện thoại ra, lên Baidu một chút xem fan CP là có ý tứ gì.

Vì thế, mặt từ xanh biến thành đen.

Đêm nay, mặt anh thật giống hệt đèn kéo quân.

“Còn không phải sao!” Hạ Úc Huân nhìn hai người đàn ông, trịnh trọng cảnh cáo nói: “Cho nên, hai người các anh có thể cẩn thận một chút cho em không! Về sau tới bên này khiêm tốn hơn chút giùm! Tốt nhất là ít tới thôi! Gần đây đều bắt đầu có người quanh co lòng vòng mà hỏi em người đàn ông trong nhà là ai! Không biết còn tưởng rằng em và chị Mộng Oanh hồng hạnh xuất tường a!”

Âu Minh Hiên tròn mắt xoay chuyển, ngay lập tức biên kịch giúp cô, nói: “VẬY có cái gì khó nói, liền nói là ông xã bọn em về! Liền nói ông xã hai người các em vốn dĩ cũng là làm trong trung lương Wali, hàng năm làm công bên ngoài, hiện tại phát đạt, nhưng vẫn không vứt bỏ người vợ tào khang! Muốn cùng bọn em sống cuộc sống hạnh phúc!”

“Anh mới là cám bã!”

.....

Mấy người ăn uống no say, lại vây xem một vòng lửa trại, cuối cùng lúc này mới kết thúc.

“Ngày mai thật sự không tiếp tục chơi nữa sao?” Âu Minh Hiên mặt đầy vẻ chơi chưa đã thèm.

“Chơi chơi chơi! Chỉ biết chơi! Con gái bảo bối của anh còn phải làm bài tập nữa kìa?” Hạ Úc Huân tức giận nói.

“Đúng vậy ba ba, con phải làm bài tập! Lần sau con sẽ cùng ba chơi được không?” Tiểu nha đầu ngoan ngoãn nói.

“Được được được, bảo bối thật tốt quá!”

“Tương Như, lúc mọi người lái xe chạy chậm một chút.”“Uhm, không có việc gì, chú không uống rượu.”

“Yên tâm yên tâm, chú không lái xe lại đây, cùng đi xe với Lãnh Tư Thần.” Âu Minh Hiên hoàn toàn không đem mình xem như người ngoài mà chui vào trong xe Lãnh Tư Thần

Hai đứa nhỏ đứng ở cửa vẫy vẫy tay, thẳng đến khi thấy xe hai người xe đi xa mới trở về.

-

Sau khi hai đứa nhỏ ngủ, Hạ Úc Huân cùng Tần Mộng Oanh thảo luận một chút về chuyện chuyển trường cho bọn trẻ.

“Chuyện ầm ĩ lớn như vậy, nhìn có vẻ không chuyển không được. Hơn nữa cô giáo kia xác thật rất có vấn đề, chị Mộng Oanh chị nghĩ thế nào?”

“Kỳ thật trước đó chị cũng từng suy xét chuyển tới một trường học tốt hơn cho hai đứa bé, nhưng bởi vì các phương diện nguyên nhân vẫn luôn kéo dài tới bây giờ, nếu Lãnh Tư Thần đã sắp xếp trường học, chị yên tâm rồi.”

Học phí có thể là đắt, nhưng tích góp vẫn hoàn toàn có thể gánh được.

Hai người hàn huyên trong chốc lát, quyết định ngày mai cụ thể cùng Lãnh Tư Thần tìm hiểu một chút tình hình trường học, sau đó lại trưng cầu ý kiến bọn trẻ, nếu không thành vấn đề, vài ngày sau liền có thể trực tiếp mang bọn nhỏ trẻ chuyển đến trường mới.

Sau khi trò chuyện xong, Hạ Úc Huân xoay người trở lại phòng, phát hiện Tiểu Bạch ngồi ở trên giường chưa ngủ, nhìn dáng vẻ là đang đợi cô.

“Bảo bối, con sao còn chưa ngủ vậy?”

“Mẹ, con có chuyện muốn thương lượng với mẹ!”

“Làm sao vậy?” Hạ Úc Huân đi đến mép giường ngồi xuống.

“Con vừa rồi nghe mẹ và dì Nguyệt nói, hai người có phải chuẩn bị chuyển trường cho con và Niếp Niếp không?” Tiểu Bạch hỏi.

“Đúng vậy! A, con không muốn chuyển trường sao?”

“Không phải, chỉ là, con có thể nào để qua một thời gian nữa rồi chuyển không?” Tiểu Bạch thỉnh cầu nói.

“Vì cái gì?” Hạ Úc Huân khó hiểu.

“Bởi vì, mẹ, mẹ biết mà, con báo danh tham gia thi Olympic Toán, hiện tại còn là tổ trưởng tổ Olympic Toán, nếu con đi rồi.....” Tiểu Bạch thần sắc khó xử.

“A! Thì ra là như vậy! Là mẹ suy xét không chu toàn! Mẹ đã biết, lát nữa mẹ sẽ cùng dì Nguyệt thương lượng lại!” Đối với thái độ tinh thần trách nhiệm một dạ đến già của bảo bối, Hạ Úc Huân cảm rất vui mừng.

“Được, cảm ơn mẹ!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 787: Nước Phù Sa Không Chảy Ruộng Ngoài (1)

Ngày hôm sau, kết quả thương lượng của mọi người là tạm thời trì hoãn chuyển trường, chờ Tiểu Bạch thi đấu xong.

Một ngày cuối cùng của kỳ nghỉ chớp mắt liền qua, mười một ngày nghỉ rốt cuộc kết thúc.

Hạ Úc Huân quyết định chính thức bắt đầu xuống tay với chung thân đại sự của mình.

Đang từ trong nhà đánh xe chạy về công ty, nửa đường nhận được một cú điện thoại.

Màn hình hiển thị tên Thẩm Diệu An, nhưng người nói chuyện lại là bạn tốt của Thẩm Diệu An - Mạnh Tiêu Nhiên.

“Tôi nói Nam Cung đại tiểu thư à, cô mau tới đây một chuyến đi, Thẩm Diệu An bị cô làm cho tức giận vào bệnh viện luôn rồi!” Mạnh Tiêu Nhiên vô cùng lo lắng mà ở đầu kia di động hét lên.

“A?” Hạ Úc Huân nghe nhưng không hiểu ra sao.

Cái gì nói Thẩm Diệu An bị cô làm cho tức giận vào bệnh viện?

Gần đây cô và Thẩm Diệu An đều không có gặp nhau a!

“Bệnh viện Nhân ái phòng bệnh VIP801, nhanh tới! Bằng không sẽ có tai nạn chết người!”

“Này! Này?”

Mạnh Tiêu Nhiên đầu kia nói không cụ thể đã cúp điện thoại.

Hạ Úc Huân lại gọi qua, bên kia không ai nghe.

Không có biện pháp, cuối cùng đành phải ở giao lộ phía trước quay đầu xe, chạy về phía bệnh viện Nhân Ái.

Sau khi tìm được phòng bệnh, Hạ Úc Huân đứng ở bên ngoài gõ cửa vài cái. Mới vừa gõ tam lần, bên trong lập tức có người giữ cửa kéo ra, Mạnh Tiêu Nhiên vừa thấy cô không nói hai lời lấy tốc độ sét đánh không kịp bưng tai đem cô kéo vào.

“Nhiệm vụ hoàn thành! Chúng ta biến!” Mạnh Tiêu Nhiên nói xong liền lôi kéo Thạch Lỗi bên cạnh như một cơn gió rời khỏi phòng bệnh, sau đó phịch một tiếng đóng cửa phòng.

Trong khoảng thời gian ngắn, phòng bệnh chỉ còn lại Hạ Úc Huân đứng ở trước giường mặt đầy vẻ khó hiểu, và Thẩm Diệu An nằm ở trên giường mặt ai oán.

Sắc mặt Thẩm Diệu An thoát nhìn vô cùng tái nhợt, cả người đều gầy ốm đi rất nhiều, hoàn toàn không còn phong thái ngày xưa nữa, đôi mắt nhỏ nhìn chăm chăm cô thật giống như cô là kẻ bạc tình nhất trên đời này.....

Hạ Úc Huân căng da đầu chống đỡ ánh mắt quý dị như vậy quan tâm một câu: “Khụ, Thẩm công tử anh bị bệnh sao? Sao lại gầy đi nhiều như vậy?”

“Cô còn biết quan tâm tôi?” Thẩm Diệu An cười lạnh.

“Ách.....” Giống như oán khí càng nặng, nhưng cô thật không biết chính mình có chỗ nào đắc tội với anh!

“Cô là cô gái không lương tâm đáng chết, tôi vì cô mà quyết tâm sửa đổi lỗi lầm dốc hết sức lực suốt đêm, chịu đựng đến mức khuôn mặt đẹp trai quan trọng nhất của tôi đều thất bại, chỉ vì cô có thể cảm nhận được thành ý của tôi, nhưng đến cuối cùng, tôi liên tục thức đêm hơn một tháng nỗ lực làm việc đều mệt đến mức bị bệnh đổi lấy kết quả là cái gì? Là tin tức cô muốn đi xem mắt! Còn không yêu cầu ở rể! Lúc trước cô không phải lời thề son sắt người cưới cô nhất định phải ở rể sao? Hiện tại sao lại không cần! Hoá ra cô vẫn là nhìn người ta rồi mới nói điều kiện đúng không? Cô ghét bỏ tôi khinh thường tôi thì cứ nói thẳng a!”

Hạ Úc Huân bị Thẩm Diệu An bùm bùm một đồng lời đều mờ mịt, lau mồ hôi nói: “Cái này, này nhất thời không phải kia.....”

“Cô không cần lấy cớ! Mất công tôi và Mạnh Tiêu Nhiên Thạch Lỗi thảo luận ba ngày ba đêm như thế nào mới có thể làm cô thích tôi! Tuy rằng tôi trước kia từng có rất nhiều bạn gái, nhưng, Nam Cung Huân, cô là người đầu tiên mà tôi thực sự thích, là mối tình đầu của tôi!

Tôi biết dùng phương pháp theo đuổi những cô gái khác với cô là vô dụng, tôi biết hiện tại mình không học vấn không nghề nghiệp không xứng với cô, cho nên tôi quyết định thay đổi bản thân, vì cô mà thay đổi bản thân! Chỉ hy vọng cô có thể liếc mắt nhìn tôi lấy một cái!

Nhưng cô thì sao, cô cứ nhiên đi xem mắt! Cho dù cô muốn xem mắt, tôi cũng nên được đặt ở vị trí đầu tiên không phải sao? Là tôi theo đuổi cô trước!” Thẩm Diệu An hai mắt đỏ tươi, càng nói càng kích động.

Hạ Úc Huân bị anh rống đến quả thực đầu muốn nổ tung, lần trước ở khách sạn Minh Châu không phải đều đã nói rõ ràng sao?

Không nghĩ tới Thâm Diệu An cư nhiên hoàn toàn không từ bỏ, hơn nữa, hẳn gần đây lại thay đổi, cư nhiên là vì mình...

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 788: Nước Phù Sa Không Chảy Ruộng Ngoài (2)

Khụ, thật đúng là khiến cho cô kẻ đui mù không nhạy bén này không hiểu phong tình rồi.....

Hạ Úc Huân thở dài, nói: “Thấm công tử a, cho dù không cần ở rể, hai chúng ta cũng không thích hợp.”

Thấm Diệu An tức giận đến mức thiếu chút nữa lăn lộn khắp giường, dấm thân ván giường nói: “Nơi nào không thích hợp? Ngao! Cô chính là ghét bỏ tôi! Cô quả nhiên ghét bỏ tôi! Cô ghét bỏ tôi không xứng với cô có phải hay không? Tôi đã thay đổi mà! Cô cho tôi thời gian ba năm, không, một năm! Tôi tuyệt đối làm bản thân mình xứng với cô!”

“Khụ, tôi thật sự không phải ý đó Thấm công tử à.....” Hạ Úc Huân đầy mặt bất đắc dĩ mà nhìn hắn, nói: “Trên thực tế, không phải anh không xứng với tôi, mà là tôi không xứng với anh a! Hơn nữa tôi còn hơn anh hai tuổi a!”

“Tuổi căn bản không là vấn đề! Tôi không ngại cô lớn tuổi hơn tôi!” Thấm Diệu An gắt gao nhìn chăm chăm cô, một bộ “Tôi thấy cô còn có thể lấy cớ gì nữa”.

“Tôi có đứa con trai.....”

“Có con trai căn bản không là vấn đề, tôi.....” Thấm Diệu An đột nhiên sững sờ: “Cô mới vừa nói cái gì?”

“Tôi nói, tôi có đứa con trai, năm nay năm tuổi. Như vậy anh còn cảm thấy không ngại sao?” Hạ Úc Huân nhàn nhạt mà nhìn hẳn.

“Chuyện này không thể nào! Nam Cung Huân! Cô lừa dối tôi! Cô lại lừa dối tôi! Cô cho rằng tôi còn sẽ tin tưởng cô sao?” Khóe mắt Thẩm Diệu An đều nứt mà trừng mắt nhìn cô, mặt đầy tổn thương.

“Lần này là thật sự, anh biết tin tức tôi muốn xem mắt, chẳng lẽ không nghe được chuyện này?” Cho dù người khác hỏi thăm không rõ ràng được, nhưng với năng lực của Thẩm Diệu An biết điểm này hẳn là không khó!

“Không có, tôi chỉ nghe nói cô muốn xem mắt, các chú các dì đều sắp diên rồi, tất cả đều đang tìm Nghiêm Tử Hoa muốn đem con trai nhà mình đưa cho cô!” Thẩm Diệu An càng nói càng tức giận.

Hắn xin ba mẹ hắn chủ động đi cầu thân, kết quả ba mẹ hắn xì mặt nói không được, còn nói cái gì cô ở bên ngoài nhiều năm như vậy, không phải thực nữ danh môn đứng đắn, sợ là giáo dục không tốt gì đó, làm hại hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn mình ra quân chưa thắng trận đã chết, ngăn ngụt trong vòng vài ngày tình địch nhiều xếp thành hàng.

“Này không nên a.....” Sắc mặt Hạ Úc Huân hồ nghi mà lẩm bẩm tự nói.

“Cô bây giờ còn nói cái gì mà nói? Tôi liền biết cô gạt tôi!” Lồng ngực Thẩm Diệu An kịch liệt phập phồng.

“Thẩm công tử, tôi thật sự không lừa anh, đứa bé là tôi cùng một người đàn ông 5 năm trước từng yêu nhưng không có khả năng ở bên nhau. Tôi mang thái độ chân thành thẳng thắn thành khẩn tìm kiếm một nửa kia của tôi, có thể tiếp thu đứa nhỏ này hơn nữa cũng yêu thương nó như con ruột của người đó, cho nên tôi không muốn dấu diếm chuyện này.” Hạ Úc Huân nói.

“Cô.....” Nhìn thần sắc nghiêm túc của cô Thẩm Diệu An có chút không xác định, hỏi: “Cô thật sự không gạt tôi sao?”

“Tôi thề, tôi không lừa anh.”

.....

-

Thăm hỏi Thẩm Diệu An xong, Hạ Úc Huân lập tức chạy tới công ty, sau đó gọi điện thoại nội bộ bảo Nghiêm Tử Hoa tiến vào.

Văn phòng tổng tài.

Thịch thịch thịch ——

Nghiêm Tử Hoa đẩy cửa tiến vào.

“Chào buổi sáng Tiểu thư.”

“Chào buổi sáng Nghiêm Phó tổng.”

“Tiểu thư bước đầu chọn được người chưa?” Nghiêm Tử Hoa hỏi.

“Cái này chờ lát nữa chúng ta bàn lại, tôi có chuyện hỏi anh.” Hạ Úc Huân ho nhẹ một tiếng, lưỡng lự tìm từ, nói: “Nghiêm Phó tổng, có một việc không biết chủ tịch có nói với anh hay chưa....”

“Chuyện gì? Tiểu thư, ngài nói.”

Sau khi trải qua yêu cầu “Không thể tìm Lãnh Tư Thần và người có liên quan đến anh ta”, Nghiêm Tử Hoa cảm thấy năng lực thừa nhận của bản thân mình hẳn là rất mạnh.

Nhưng.....

Hạ Úc Huân nói câu tiếp theo, vẫn như một đường sấm sét ầm ầm ầm đánh xuống...

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 789: Nước Phù Sa Không Chảy Ruộng Ngoài (3)

Bút và sổ trong tay Nghiêm Tử Hoa lúc nào cũng mang bên người tất cả đều bùm bùm rớt trên mặt đất.

“Ách, Nghiêm Phó tổng..... Nghiêm Phó tổng? Anh có nghe được tôi đang nói gì không?” Cô đoán được phản ứng của Nghiêm mụ mụ phồng chùng rất lớn, nhưng không nghĩ tới anh đều bị dọa cho choáng váng, nói: “Cái kia, anh không sao chứ?”

“Tiểu..... Tiểu thư, tôi có phải nghe lầm hay không, vừa rồi ngài nói, ngài có một đứa con trai?” Nghiêm Tử Hoa dùng vẻ mặt mờ mịt hỏi.

“Đúng vậy, năm tuổi.” Hạ Úc Huân gật gật đầu.

“Tiểu thư!!! Ngài đừng vui đùa kiểu này chứ!” Nghiêm Tử Hoa suy sụp.

Được chứ..... Anh quả nhiên là không biết.....

“Hăn, tôi sao có thể lấy loại chuyện này ra vui đùa, tôi là nói thật.” Hạ Úc Huân căng da đầu nói.

“Tôi tình nguyện cô đang nói đùa với tôi!” Nghiêm Tử Hoa bi phần mà nhìn cô.

“Khụ, Nghiêm Phó tổng a, ngài bình tĩnh một chút.....”

“Chuyện quan trọng như vậy ngài bảo tôi bình tĩnh thế nào được! Vì cái gì ngài trước đó không nói cho tôi biết? Tiểu thư, nhanh chóng nói cho chủ tịch đi! Chuyện lớn như vậy tôi tôi không làm chủ được!” Nghiêm Tử Hoa sắc mặt nghiêm túc nói.

Hạ Úc Huân nuốt nước bọt, nhỏ giọng nói: “Cái kia..... Chủ tịch ông ấy, biết rồi!”

“Biết? Khi nào?” Nghiêm Tử Hoa lập tức hỏi.

“Vẫn luôn..... Ông ấy vẫn luôn biết..... Tôi cho rằng chủ tịch đã nói với anh rồi!” Hạ Úc Huân lau mồ hôi. Anh trước đó cùng Nam Cung Lâm thảo luận nửa ngày, rốt cuộc nói cái gì a, ngay cả chuyện này cũng không biết.

Nghiêm Tử Hoa nghe xong đều sắp khóc ra.

Luôn luôn đem chủ tịch tôn kính và sung bái như Hoàng Thượng anh lúc này cũng nhìn không được, nói: “Chủ tịch sao lại có thể như vậy! Chuyện lớn như vậy cũng không biết nói với tôi một tiếng! Tiểu thư ngài da mặt mỏng không thể tự mình mở miệng nói với tôi được thì tôi có thể lý giải, nhưng lần trước tôi và ông ấy thảo luận chuyện tiểu thư đi xem mắt, ông ấy cũng hoàn toàn không đề cập tới! Có phải căn bản là không xem tôi là người một nhà hay không!”

“Ách, Nghiêm Phó tổng..... Anh ngàn vạn lần đừng nói như vậy! Không phải chuyện như vậy, chủ tịch hiện tại dưỡng bệnh, tinh thần trạng thái không tốt, sẽ nhất thời quên là khó tránh khỏi, đây là tôi sai, đều là tôi sai, là tôi quyết định quá vội vàng, chưa nói rõ ràng với anh.....”

“Tiểu thư ngài đừng nói nữa, không phải cô, hiện tại cũng không phải lúc nói những thứ này, chuyện đã như vậy, vẫn nên suy xét như thế nào giải quyết thôi.” Nghiêm Tử Hoa nhéo nhéo ấn đường, khom lưng đem đồ vật rơi trên mặt đất nhặt lên.

Suy nghĩ trong chốc lát, con người anh đột nhiên sáng lên, trầm ngâm nói: “Tiểu thư, ngài xem có thể như vậy hay không? Coi như không có chuyện này, chỉ cần ngài không nói, ai biết ngài có một đứa con năm tuổi! Tôi nghĩ chủ tịch có thể cũng là ý tứ này, cho nên mới không nói với tôi hay không.....”

Hạ Úc Huân nhíu mày, không chút nghĩ ngợi cự tuyệt: “Không được!”

Cô sở dĩ lựa chọn nói ra sự tồn tại của Tiểu Bạch, chính là hy vọng về sau nó có thể quang minh chính đại sống, mà không phải che che dấu dấu.

Nghiêm Tử Hoa cũng liệu trước với tính tình cô chỉ sợ sẽ không đáp ứng, nhưng vẫn thử thăm dò khuyên nhủ, nói: “Nhưng có con, lại là con trai, lại còn lớn như vậy, thật sự đối với việc xem mắt của cô ảnh hưởng rất lớn, rất rất lớn! Còn nữa..... Còn có một vấn đề rất quan trọng! Ba đứa bé..... Là ai?”

Hạ Úc Huân nghẹn nửa ngày, nghẹn ra một câu: “Anh bịa ra cho tôi một người!”

Nghiêm Tử Hoa: “.....” Anh thật muốn khóc a! Giống như trên đường lệ ròn chạy đi a!

Vì cái gì lão chủ tử thiếu chủ tử tất cả đều không đáng tin cậy như vậy chứ?

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 790: Nước Phù Sa Không Chảy Ruộng Ngoài (4)

Loại chuyện này cũng là có thể bịa vớ vẫn được sao?

Nhưng, tình huống hiện tại thật đúng là chỉ còn cách này.

Bịa một người an toàn nhất, thân phận thích hợp nhất, mặc kệ như thế nào khẳng định so với thân phận thật của ba đứa bé vẫn tốt hơn.

Nhìn sắc mặt tiểu thư vừa rồi, thân phận ba đứa bé phỏng chừng là có chút phiền phức, bằng không cô cũng sẽ không có vẻ không muốn nói rõ.

“Cho nên, yêu cầu xem mắt có cần thêm gì nữa không, nhất định phải thương tiểu thiếu gia?” Nghiêm Tử Hoa vừa nói vừa nhâm mệnh mà viết viết trong sổ.

“Đúng đúng đúng, nghiêm mù mù anh thật là quá cơ trí!” Hạ Úc Huân bán mạng khen.

“.....” Không cần rót mê hồn thang cho anh nữa! Anh hiện tại thật sự suy sụp rồi!

Nghiêm Tử Hoa đỡ đỡ mắt kính, khép sổ lại, thật sâu thở dài, nói: “Tôi bây giờ cần yên tĩnh.”

“Khụ, được được được..... Bất quá, tốt nhất đừng yên tĩnh quá lâu nha...” Hạ Úc Huân chấp tay trước ngực mà làm ơn.

Một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm lại suy tam mà kiệt, cô cũng sợ kéo lâu quyết định mà chính cô vất vả quyết tâm sẽ dao động. Đây cũng là nguyên nhân khiến cô gấp như vậy.

“Uhm, rất nhiều chuyện trong điện thoại nói không rõ, lần này tôi chuẩn bị đích thân bay qua, cùng chủ tịch gặp mặt nói, muộn nhất ba ngày sau nhất định sẽ trở về.” Nghiêm Tử Hoa nói.

Hạ Úc Huân liên tục gật đầu, đáp: “Tốt tốt, giúp tôi hỏi thăm chủ tịch.....”

.....

Nghiêm Tử Hoa rời đi, Hạ Úc Huân nghĩ tới nghĩ lui vẫn là nên gọi cho Nam Cung Lâm.

“Uy, Tiểu Huân a!” Thanh âm Nam Cung Lâm nghe ra tinh thần cũng không tệ lắm.

“Chủ tịch, cái kia, chuyện Tiểu Bạch người không nói với Nghiêm Phó tổng sao?” Hạ Úc Huân hỏi.

“Con không phải từng dặn dò ta không được lộ ra với bất cứ ai chuyện giữa con và Lãnh Tư Thần sao? Ta nghĩ Tiểu Bạch khẳng định cũng bao gồm trong đó, cho nên liên không có đề cập đến!” Nam Cung Lâm trả lời.

“Ách, được rồi.....” Hạ Úc Huân đỡ trán.

“Xảy ra chuyện gì sao?”

“Không có gì, chỉ là con không tính toán dấu điểm sự tồn tại của Tiểu Bạch, cho nên chuyện này, con đã nói cho Nghiêm Phó tổng. Nghiêm Phó tổng đang chuẩn bị bay qua tìm ngài.”

“Thật là, cậu ta bay qua làm gì chứ! Ta tưởng đối hy vọng Tiểu Huân con bay qua hơn!” Nam Cung Lâm ghét bỏ mà oán giận.

“Ta cũng muốn đi thăm ngài, nhưng gần đây thật sự đi không được, qua khoảng thời gian này được chứ?” Hạ Úc Huân an ủi.

“Vậy được rồi, con nhất định phải sớm qua một chút nha! Ta rất nhàm chán a!” Nam Cung Lâm một bộ ủy khuất không thôi nói.

“Được, ngài an tâm dưỡng bệnh, nhất định phải nhanh khỏe! Con còn chờ ngài trở về đây!”

“Ai da.....”

“Làm sao vậy?” Hạ Úc Huân lập tức khẩn trương hỏi.

“Không có gì, ngực có chút đau, đại khái là gió, ai, gần đây sức khỏe thật là càng ngày càng kém.....”

“A, con vẫn là bảo Nghiêm Phó tổng đừng đi nữa! Ngài dưỡng bệnh! Con còn dùng những việc này tới quấy rầy ngài!”

“Không không không, ta không phải ý này, bảo cậu ta tới bảo cậu ta tới, vừa lúc bồi ta! Chuyện của con, trò chuyện nửa ngày không phải giải quyết sao? Tốn không bao nhiêu thời gian! Chung thân đại sự của con gái ta sao có thể mặc kệ! Chỉ là, chuyện công ty vẫn phải nhờ con, sức khỏe này của ta, ai, cũng không biết khi nào mới có thể tốt lên được.....” Nam Cung Lâm lo lắng sốt ruột.

Hạ Úc Huân vội vàng nói: “Ngài từ từ dưỡng bệnh, đừng nóng vội, công ty con nhất định sẽ dốc hết sức lực giúp ngài làm!”

“Được được được, có những lời này của con ta liền an tâm rồi, bất quá Úc Huân này, con chắc chắn muốn công bố sự tồn tại của Tiểu Bạch

sao.....”

“Đúng vậy, thực xin lỗi, có lẽ việc này sẽ ảnh hưởng đến công ty, nhưng.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 791: Nước Phù Sa Không Chảy Ruộng Ngoài (5)

Nam Cung Lâm vội vàng nói: “Công ty thực sự không có gì ảnh hưởng, con xem mắt cũng không có gì ảnh hưởng, con gái và cháu ngoại của Nam Cung Lâm ta, ai dám kỳ thị! Kết thông gia với những người có ý kiến tư tưởng mốc meo mắt cao hơn đầu Nam Cung Lâm ta cũng chướng mắt!

Kỳ thật ngay từ đầu ta vốn chuẩn bị đồng thời công bố con và Tiểu Bạch bảo bối, nhưng, vấn đề là, lúc ấy Lãnh Tư Thần đã trước một bước công bố Tiểu Bạch là con của cậu ta rồi! Còn đem đứa bé đích thân đưa đến công ty dạo vài vòng rồi! Bây giờ nếu con lại công bố, mọi người không phải đều biết quan hệ giữa các con sao.....”

“.....” Hạ Úc Huân vừa nghe hoàn toàn ngẩn ra.

Mẹ kiếp! Cô thật không nghĩ tới Lãnh Tư Thần cư nhiên sẽ cho đào cái hố lớn như vậy chờ cô!

Hiện tại cô muốn công khai Tiểu Bạch, liền có nghĩa đồng thời cũng công khai với anh ta a.....

Hạ Úc Huân sau một lúc lâu mới làm chính mình bình tĩnh xuống, suy tư một lát trầm giọng nói: “Vậy trước không cho Tiểu Bạch lộ diện, kỳ thật cho dù Lãnh Tư Thần không công bố thân phận Tiểu Bạch trước, với khuôn mặt kia của Tiểu Bạch, cũng khó phủi sạch với anh ta, chỉ là Lãnh Tư Thần vẫn luôn không đồng ý ly hôn, con chỉ sợ quan hệ vợ chồng giữa con và Lãnh Tư Thần bị người ta điều tra ra.

Cho nên, con bên này sẽ mau chóng đệ trình đơn xin ly hôn ra tòa, năm được đơn ly hôn, lấy được quyền nuôi Tiểu Bạch, như vậy cho dù sau này người ta biết ba đứa bé là ai, chờ đến lúc đó con và đứa bé cũng đã không có chút quan hệ nào với anh ta rồi!”

Nam Cung Lâm bên kia di động sừng sốt nửa ngày mới phản ứng lại, ngẩng khí kinh ngạc nói, “Tiểu Huân, con thật sự làm sao?”

“.....” Lời này, loại chuyện này còn có thể có giả sao?

“À, Lãnh Tư Thần tên kia rốt cuộc làm cái chuyện phát rồ gì mà đem con gái bảo bối yếu đuối của ta bức thành như vậy.....” Nam Cung Lâm bên kia như suy tư gì mà tự mình lẩm bẩm.

Hạ Úc Huân: “.....” Xác thật rất phát rồ.

“Bảo bối, con cứ yên tâm lớn mật đi làm đi! Ta sẽ vẫn luôn đứng về phía con! Chuyện ly hôn, lát nữa ta sẽ cùng người bên phía tòa án hỏi thăm!” Nam Cung Lâm cổ vũ nói.

“Cám ơn!” Cô thật sự vô cùng cảm tạ, nếu không phải bởi vì có Nam Cung Lâm chỗ dựa này, cô căn bản ngay cả quyền lợi ly hôn đều không có.

Di động bên kia, Nam Cung Lâm lắc đầu thở dài.

Nếu để người ta biết cô là vợ Lãnh Tư Thần, còn người đàn ông nào dám để ý đến cô, nhưng, cho dù cô ly hôn thành công, thành vợ trước, nếu Lãnh Tư Thần không buông tay, có người dám cưới sao?

Ai, cho nên vấn đề mấu chốt vẫn là ở bên phía Lãnh Tư Thần kia a.....

Tiểu tử thú! Cậu cho rằng như vậy lão tử liền không có biện pháp trị cậu sao?

Đã sớm xuất chiêu chờ cậu rồi!

Nghĩ đến đây, con người màu tím của Nam Cung Lâm lập lòe ánh sáng, sau đó ngữ khí kích động mở miệng nói: “A a a đúng rồi bảo bối, kỳ thật ta bên này có đối tượng đặc biệt đặc biệt thích hợp quả thực là vì con mà lượng thân chế tạo! Ta cảm thấy con nhất định sẽ vừa ý!”

“Đặc biệt đặc biệt thích hợp, vì con lượng thân chế tạo..... Đối tượng?” Cô thật đúng là tò mò người nào có thể làm cho Nam Cung Lâm soi mói đánh giá cao như vậy.

“Đúng vậy, hơn nữa con cũng quen, ngay cả thời gian làm quen lẫn nhau đều có thể bỏ bớt! Hai người các con nếu có thể ở bên nhau, vậy quả thực là quá hoàn mỹ!” Nam Cung Lâm khoa trương mà nói.

“Ách, rốt cuộc là ai a? Sao con hoàn toàn không nghe Nghiêm Phó tổng nói qua?” Hạ Úc Huân hỏi.

Nam Cung Lâm: “Chính là Tử Hoa nhà chúng ta đó!”

“Khụ khụ khụ.....” Hạ Úc Huân kịch liệt sặc sụa, hỏi lại: “Nghiêm Phó tổng?!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 792: Nước Phù Sa Không Chảy Ruộng Ngoài (6)

“Đúng vậy! Tử Hoa chính là đứa bé theo ta từ nhỏ tự tay ta nuôi lớn, tính tình có thể nói đôn hậu thành thật, nhưng dễ bắt nạt, còn đặc biệt chăm sóc người, cho dù con chọc cậu ta tức giận cũng không sao, lòng cậu ta đặc biệt mềm, chỉ cần con nói ngọt một chút, da mặt dày một chút, là có thể đem cậu ta ăn đến gắt gao! Bảo bối, nếu con cùng cậu ta ở bên nhau, ta dám cam đoan, con tuyệt đối sẽ không chịu nửa điểm ủy khuất!

Đừng nói con từng kết hôn hay có con, cho dù con muốn ở bên ngoài nuôi một tá “Tiểu bạch kiếm”, sinh mười tám đứa bé, cậu ta cũng sẽ hiền huệ hào phóng hiều cho con và giúp đỡ con quản lý tốt hậu cung và con nối dõi! Tuyệt đối cho con đãi ngộ như nữ hoàng! Không cho con có bất luận nỗi lo về sau nào! Hơn nữa Tử Hoa nhà chúng ta giữ mình trong sạch, đến nay chưa từng có bạn gái nha!”

Ngữ khí đề cử này nghe như kênh mua sắm trên TV, quả thực Hạ Úc Huân nghe được đều sắp suy sụp, nói: “Chủ tịch à..... Ngài..... Ngài vẫn là tha cho Nghiêm Phó tổng đi.....”

Còn nữa, cái gì nói cô ở bên ngoài nuôi một tá “Tiểu bạch kiếm” chứ! Đừng nói dọa người như vậy được không!

Nam Cung Lâm đem Nghiêm Tử Hoa nói nghe cảm giác quen thuộc tràn đầy một tiểu thuyết ngôn tình “Đồng dưỡng phu”, quản gia kỳ sĩ trung

thành hết mực trong đảo quốc mạn họa, nha đầu Giả Bảo Ngọc trong Hồng Lâu Mộng, cùng với cháu gái trong tiểu thuyết nam hậu nương nương

Tóm lại, cô quả thực sắp bị lôi chết không phải sao?

“Ai? Bảo bối này, con không muốn sao?” Ngừ khí Nam Cung Lâm vô cùng tiếc nuối, nói: “Ta nói như vậy con cũng không động tâm? Con thật sự hoàn toàn một chút đều không suy xét sao? Ta nếu là phụ nữ ta cũng đã động tâm rồi! Con gái của ta nên làm nữ vương mới đúng!”

“.....” Cô vẫn yên lặng.....

“Con nếu lựa chọn tử hoa, thật sự mọi vấn đề đều giải quyết dễ dàng!” Nam Cung Lâm chưa từ bỏ ý định lắm bầm.

“Lời này tựa hồ không sai, nhưng..... Ngài cũng nên hỏi một chút ý kiến Nghiêm Phó tổng đi.....” Hạ Úc Huân qua loa lấy lệ nói.

Người đàn ông nào sẽ nguyện ý người phụ nữ của mình ở bên ngoài nuôi một tá Tiểu Bạch kiếm chứ! Tuy rằng cô không có khả năng làm loại chuyện này, cũng không thể dựa vào ơn Nam Cung gia đối với Nghiêm Tử Hoa, bảo anh làm chuyện không muốn làm chứ!

Đây dù sao cũng là chuyện liên quan đến chung thân đại sự!

“Ta đây hiện tại liền gọi điện thoại hỏi cậu ấy! Ta cam đoan cậu ấy tuyệt đối đồng ý! Con ta nuôi lớn ta rõ ràng nhất!” Nam Cung Lâm nói phong chính là vũ. Hạ Úc Huân sợ tới mức không nhẹ, nhanh chóng ngăn cản ông, nói: “Đừng đừng đừng! Ngàn vạn lần đừng! Nghiêm Phó tổng không được! Con vẫn xem anh ấy như anh trai! Anh ấy thật tốt quá, con không đành lòng gây họa cho anh ấy!”

“Con nha đầu này sao lại ngốc như vậy, làm gì mà gây tai họa chứ! Nước phù sa không chảy ruộng ngoài a!” Nam Cung Lâm ngừ khí đương nhiên

nói.

“Ngài trước để con tự mình chọn đi, con tự mình lựa chọn.....” Hạ Úc Huân đầu đầu không thôi mà đỡ trán.

“A, vậy cũng được! Con thông thả chọn, coi như chơi đùa, không cần có áp lực, tận tình hưởng thụ cảm giác yêu đương, dù sao cuối cùng tìm không thấy người thích hợp cũng không sao, còn có Tử Hoa mà!”

Ngờ khí này, tựa hồ tất cả mọi chuyện đến chỗ ông đều không phải chuyện gì.

Cô thật sự rất hâm mộ tính tình này của Nam Cung Lâm, tâm đại.....

“.....” Ai, nhưng Nghiêm Tử Hoa được Nam Cung Lâm thu dưỡng, cũng không biết rốt cuộc là may mắn hay là bất hạnh.....

-

Cùng lúc đó, tập đoàn Thiên Úc.

Lương Khiêm buổi sáng mới vừa đi làm đã bị một cuộc gọi nội tuyến của Lãnh Tư Thần kêu qua đi.

“BOSS, có chuyện gì sao?”

Lãnh Tư Thần đứng trước cửa sổ sát đất lớn, nghe được thanh âm Lương Khiêm cũng không xoay người, trầm mặc một lát mở miệng nói: “Từ hôm nay trở đi.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 793: Nước Phù Sa Không Chảy Ruộng Ngoài (7)

Từ hôm nay trở đi?

Lương Khiêm lẳng lặng chờ đợi lời căn dặn của ông chủ, với kinh nghiệm nhiều năm của anh, tâm trạng ông chủ hôm nay có chút rất không hợp a!

Trước đó xem anh ấy và Âu thiếu phát Weibo, kỳ nghỉ bảy ngày hẳn là chơi thật sự vui vẻ mới đúng! Đây là làm sao vậy.....

“Giúp tôi chặt chẽ chú ý động tĩnh bên phía cô ấy.” Lãnh Tư Thần nói.

Lương Khiêm ngẩn người, anh tất nhiên biết chữ “Cô ấy” này là ai, nhưng: “Chừng mực của việc này là?”

“Đúng lúc cùng ta hội báo toàn bộ hành trình của cô ấy, ở nơi nào, làm cái gì, cùng ai gặp mặt.” Lãnh Tư Thần nói.

“Được, tôi đã biết.” Lương Khiêm gật đầu.

“Gần đây trong khoảng thời gian này, cậu chuyên tâm làm tốt một chuyện này là được, chuyện công ty tạm thời giao cho Uất Trì.” Lãnh Tư Thần bổ sung một câu.

“Được.....”

Giờ phút này đáy lòng Lương Khiêm tràn đầy hồ nghi, rốt cuộc phát sinh chuyện gì, làm ông chủ như lâm đại địch thế kia.

Ngay cả lúc trước phu nhân mới vừa khôi phục thân phận Nam Cung đại tiểu thư, bên cạnh vô số đàn ông như hổ rình mồi, ông chủ cũng không có mất bình tĩnh như vậy a!

Đây là trở trời sao?

Anh tựa hồ đã có thể nhìn đến tương lai huyết vũ tinh phong.....

-

Trong vòng 3 ngày tiếp theo.

Mọi thứ vẫn bình thường.

Đúng vậy mọi thứ đều bình thường.

“Mấy ngày nay, đặc biệt là buổi tối, cô ấy đều không có gặp ai đặc biệt sao?” Lãnh Tư Thần nhíu chặt mày.

“Đúng vậy, một lần là lễ chúc mừng ở công ty, một lần là trực tiếp về nhà, còn có một lần là cùng khách hàng bàn việc kinh doanh, xác thật không có gặp qua..... Người nào đặc biệt.” Lương Khiêm có chút tỏ ra không rõ người đặc biệt mà ông chủ nói là người nào.

Lãnh Tư Thần sắc mặt hơi trầm xuống, đáp: “Đã biết.”

Nha đầu kia rốt cuộc đang có chủ ý gì?

Anh còn tưởng rằng với cá tính của cô, lần trước cùng mình âm ỉ một trận nhất định sẽ giành giật từng giây làm anh tức chết, ai ngờ giờ đều đã qua ba ngày, cô một chút động tĩnh đều không có.....

Gió êm song lặng không hợp với lễ thường này khiến anh có chút bất an.

Vì thế, đến thời điểm dùng Âu Minh Hiên rồi.

Lãnh Tư Thần lập tức gọi cho Âu Minh Hiên.

“Alo.”

“Nha! Hôm nay thối trùng gió gì vậy! Lãnh đại tổng tài ngài cư nhiên chủ động gọi điện thoại cho tôi!”

“Tiểu Huân gần đây không đi xem mắt?” Lãnh Tư Thần trực tiếp hỏi một câu.

“Ách..... Tuy rằng hai chúng ta hiện tại là quan hệ đồng minh, anh không thể hàn huyên vài câu cùng tôi bồi dưỡng cảm tình rồi hãy hỏi thăm tin tức từ tôi được sao? Anh cũng quá thô bạo bình thường đi! Quả thực không thể nào nhịn được anh!”

“Cậu ồn ào như vậy tôi đều nhịn xuống đó thôi.”

“Ha, anh nói ai ồn ào hả! Tôi ồn ào sao? Tôi nơi nào ồn ào! Lãnh Tư Thần anh đây là vũ nhục nhân cách của tôi, anh hôm nay nói rõ ràng cho tôi!”

“Tôi có lẽ nên đổi người kết minh.” Lãnh Tư Thần đột nhiên không nhanh không chậm mà nói một câu.

“Thiết, trừ bỏ tôi, ai chịu nổi anh, lại nói trừ bỏ tôi, anh còn có thể tìm ai chứ!” Âu Minh Hiên ngữ khí không có sợ hãi nói.

“Bác sĩ Tần.” Lãnh Tư Thần lạnh lạnh nói.

“Mẹ kiếp! Cầm thú! Anh đừng có mà có chủ ý với tức phụ nhi của tôi!” Âu Minh Hiên trực tiếp ở di động bên kia tức giận đến dậm chân, nhanh

chóng nói: “Làm gì mà nhanh như vậy, nha đầu kia mới vừa đi làm bận rộn lắm a, gần đây Nghiêm Tử Hoa lại đi Mỹ thăm Nam Cung Lâm rồi, cho nên liền chậm trễ mấy ngày! Có cái gì ngạc nhiên lớn đâu!”

Vừa dứt lời, di động Lãnh Tư Thần cúp.

Không sai, chính là thô bạo bình thường như vậy.

Âu Minh Hiên nhìn di động bị cúp, vẻ mặt ghen khuất nguyền rủa nguyền rủa, biến thái chết mất, chính là bởi vì tính tình đáng đánh đòn này của anh mới đuổi không kịp phụ nữ, chờ xem, quay đầu lại nhìn tiểu gia khai hỏa toàn bộ đại chiêu ôm được mỹ nhân về, ngồi chờ anh hâm mộ ghen ghét đến phát khóc!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 794: Nước Phù Sa Không Chảy Ruộng Ngoài (8)

Kỳ thật, lúc này Hạ Úc Huân cũng rất bận.

Sau khi đã biết hành trình của Nghiêm Tử Hoa, tối ngày thứ ba, cô đích thân ra sân bay đón.

Nghiêm Tử Hoa gặp được cô thụ sủng nhược kinh, nói: “Tiểu thư, ngài không cần đích thân lại đây đón tôi.”

Hạ Úc Huân cười hì hì qua giúp anh xách một cái túi, nói: “Đều là người một nhà, còn khách khí gì với tôi, ở trong lòng tôi anh chính là anh trai!”

Nghiêm Tử Hoa không biết thâm ý trong câu nói của Hạ Úc Huân, chỉ nghe được trong lòng một trận cảm động, quả thực hận không thể vì cô mà phó canh đạo thủy.

Nghĩ thầm tiểu thư trong khoảng thời gian này tiến bộ thật sự rất lớn, đều đã lấy được lòng người, anh rất vui mừng.

“Lần này qua đó thế nào? Chủ tịch khỏe chứ?” Hạ Úc Huân vừa hỏi, vừa lén đánh giá biểu cảm của Nghiêm Tử Hoa, thấy anh thần sắc như thường mới yên tâm.

Cũng may Nam Cung Lâm không ở trước mặt anh ấy nói bậy! Bằng không cô chẳng phải là xấu hổ chết sao!

“Khá tốt.”

Cái bộ dáng an nhàn tiêu sái một chút đều không nhọc lòng kia, nhìn thấy người đó đều ngửa rồi.

-

Sau khi hai người tới nội thành tìm một tiệm cơm cùng nhau ăn.

Ngồi xuống xong, Nghiêm Tử Hoa thay cô rót ly trà, nhịn không được nói ra một ý tưởng mà mấy ngày nay bản thân vẫn luôn quanh quẩn ở trong lòng.

Cái ý tưởng này anh đã đề xuất qua với chủ tịch, chủ tịch không phản đối, bảo anh có thể đi hỏi tiểu thư một câu. Vì thế, Nghiêm Tử Hoa do dự một chút từ từ liền mở miệng nói: “Tiểu thư, kỳ thật tôi có một ý tưởng, không biết có nên nói hay không.”

“Nghiêm đại ca, anh cứ việc nói.” Hạ Úc Huân thông minh mà sửa lại xưng hô.

Nghiêm Tử Hoa ho nhẹ một tiếng mở miệng nói: “Là thế này, tiểu thư, tôi nhìn ra được ngài đối với Lãnh tổng..... Rất có hảo cảm..... Ngài thật sự một chút đều không suy xét sao?”

Hạ Úc Huân nhú mày, tìm tòi nghiên cứu mà nhìn anh, hỏi: “Sao đột nhiên nhắc tới anh ta? Có phải Lãnh Tư Thần đi tìm anh hay không?”

Nghiêm Tử Hoa vừa nghe lập tức kích động nói: “Sao có thể! Việc này liên quan đến chung thân đại sự của tiểu thư ngài, tôi sao có thể làm việc thiên vị việc riêng!”

“Ách khụ khụ, Nghiêm đại ca, tôi không phải nhằm vào anh, anh đừng khẩn trương, tôi chỉ là không tin Lãnh Tư Thần mà thôi!” Hạ Úc Huân vội vàng trấn an.

“Tiểu thư, tôi không biết trước kia ngài và Lãnh tổng rốt cuộc có hiểu lầm gì, nhưng, sau khi tôi tổng hợp suy xét, cảm thấy anh ta thật sự là người thích hợp được chọn nhất. Đặc biệt là sau khi tôi biết ngài có một đứa con. Ngài nghĩ đi, Lãnh Tư Thần anh ta cũng có con riêng nha! Điều kiện của hai người thích hợp biết bao!” Nghiêm Tử Hoa càng nói hai mắt càng thêm sáng.

Khóe miệng Hạ Úc Huân không thể giật giật, đừng nói, kỳ thật Nghiêm Tử Hoa nói cũng rất có đạo lý.

Cô biết anh là đang thật lòng tính toán cho cô.....

Chỉ là, cũng không biết anh nếu biết con trai cô chính là con trai Lãnh Tư Thần, sẽ có cảm tưởng thế nào.....

Hạ Úc Huân lời nói thâm thía: “Nhưng mà, Nghiêm đại ca a, này không giống nhau! Tuy rằng Lãnh Tư Thần anh ta cũng có đứa con trai, nhưng, anh ta là đàn ông, tôi là phụ nữ, loại chuyện này, độ bao dung của người đời đối với phụ nữ luôn là tương đối thấp, Lãnh Tư Thần có đứa con trai cũng có thể tìm được cô gái xinh đẹp đơn thuần gia thế tốt, sao có thể rluwja chọn một người phụ nữ đã từng có con chứ! Tôi nói cho anh biết, anh ta là không biết tôi có con trai, nếu anh ta mà biết, nhất định chạy xa thật xa!”

Hạ Úc Huân cực lực lừa dối, thấy sắc mặt Nghiêm Tử Hoa cứng lại, dường như nghe lọt, cuối cùng là nhẹ nhàng thở ra.

Nghiêm Tử Hoa đành phải từ bỏ khuyên bảo, bất quá thần sắc vẫn có chút tiếc nuối, nói: “Vậy được rồi, tôi sẽ tiếp tục sắp xếp cho ngài, sau khi cùng chủ tịch thương lượng, tôi đã chọn ra vài người, ngài xem nếu không thành vấn đề tôi liền sắp xếp cho ngài gặp mặt.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 795: Nước Phù Sa Không Chảy Ruộng Ngoài (9)

Nửa tháng tiếp theo, Hạ Úc Huân bắt đầu con đường đi xem mắt.

Chỉ là, cô dự đoán kết quả, lại không dự đoán được kết quả sẽ thảm bại như vậy.

Cô cho rằng vấn đề lớn nhất là làm thế nào giải thích chuyện Tiểu Bạch, nhưng tuyệt đối không nghĩ tới.....

Lo lắng vô ích, bởi vì cô căn bản không thể đi đến bước này.

Ba đối tượng trong khoảng thời gian này tới xem mắt, người đầu tiên mới vừa hẹn thời gian xong, trước một ngày gặp mặt cô cư nhiên công ty phá sản.

Người thứ hai mới vừa thấy mặt, trên đường nhận được điện thoại của mẹ hấn, nói ba hấn ở bên ngoài có ba đứa con riêng, phải về cùng hấn đoạt gia sản, vì thế người ta bận đến sứt đầu mẻ trán rồi.

Người thứ ba nghe nói là đã có vị hôn thê, bị vị hôn thê phát hiện hấn cư nhiên muốn cùng cô gái khác đi xem mắt, vị hôn thê trực tiếp tìm một đám lưu manh đánh gãy chân hấn.....

Trong văn phòng.

Nghiêm Tử Hoa đẩy đẩy mắt kính trên mũi, thần sắc nghiêm trang nói: “Tiểu thư, xem ra sau lưng có cỗ thế lực gây trở ngại chúng ta.....”

Hạ Úc Huân đem danh sách lật ào ào như mưa rơi trên chuỗi tây, nói: “Vậy không có nguwoif nào được chọn mà không chịu ảnh hưởng của cố thể lực này sao?”

Nghiêm Tử Hoa sắc mặt khó xử, nói: “Trước mắt từ danh sách tôi xem, thì không có. Cũng chỉ có bối cảnh Thẩm công tử còn được, nhưng theo tôi được biết, cha mẹ Thẩm công tử không hợp với chủ tịch chúng ta, ngài lại cảm thấy Thẩm công tử tuổi còn nhỏ không định tính không thích hợp, cho nên.....”

Hạ Úc Huân đập bàn một cái thật mạnh, nói: “Thật là đậu má, chẳng lẽ lão nương nhất định phải cô độc sống quãng đời còn lại sao?”

“Ách, tiểu thư, con gái nói chuyện không thể như vậy.....”

“Tôi đều sắp điên rồi anh còn không cho tôi phát tiết sao!” Hạ Úc Huân bi phẫn mà cắt ngang anh.

“.....” Nghiêm Tử Hoa ho nhẹ một tiếng, cúi đầu nhìn lịch trình, nói: “Đúng rồi, còn có chuyện muốn xin chỉ thị ngài.”

“Chuyện gì vậy?”

“Ngày hôm sau là sinh nhật Lãnh tổng của Thiên Úc, có cần chuẩn bị một phần lễ vật hay không?” Nghiêm Tử Hoa dò hỏi.

Hạ Úc Huân khóe mắt nheo, buồn bã nói: “Ha ha, đương nhiên phải rồi!”

“Cần tôi hỗ trợ chọn lựa chứ? Hay là tự tay ngài.....”

“Anh thay lão nương gửi cho anh ta một đồng phân!”

“Ách.....”

Đã không rảnh lo về mặt khiếp sợ của Nghiêm Tử Hoa, Hạ Úc Huân hoàn toàn điên cuồng, nội tâm phần nộ giống như mãnh thú chạy như điên ra, nói: “Sát thiên đao! Biến thái chết! Chưa từng gặp qua người nào thiếu đao đức hơn anh ta! Hủy nhân duyên người khác không sợ bị thiên lôi đánh xuống sao? Tôi không gửi đồng phân cho anh ta đã là không tồi! Còn trông cậy vào tôi chuẩn bị quà sinh nhật cho anh ta? Nhìn cái gì mà nhìn, đừng cho là tôi không biết anh biết chính là anh ta ở sau lưng giở trò quỷ!”

Nghiêm Tử Hoa: “.....”

Hạ Úc Huân cho tới nay ở trước mặt anh hình tượng vẫn rất ngoan ngoãn, anh vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy cô..... Bộ dáng mất khống chế như vậy.....

Nghiêm Tử Hoa hơn nửa ngày mới phản ứng lại, ho nhẹ một tiếng nói: “Kỳ thật, ý của tôi là, tiểu thư ngài có thể nhân cơ hội lần này cùng Lãnh tổng hòa hoãn quan hệ một chút, có chuyện gì hảo hảo nói rõ ràng, cứ như vậy cũng không phải biện pháp a!”

Hạ Úc Huân tức giận đến tóc đều sắp dựng thẳng lên, nói: “Anh cho rằng tôi nói chuyện với anh ta hữu dụng sao?”

Rống xong cuối cùng mới phản ứng lại mình mất khống chế, ảo não mà xoa xoa cái trán, nói: “Đáng chết..... Xin lỗi, Nghiêm đại ca, tôi không nên phát hỏa với anh.....”

“Tiểu thư, không sao, ngài phát hỏa với tôi, chứng tỏ ngài không xem tôi như người ngoài, tôi rất vinh hạnh ngài có thể nói với tôi những lời này.”

“.....” Nhìn Nghiêm Tử Hoa chẳng những không tức giận mà biểu cảm còn rất cảm động, Hạ Úc Huân lau mồ hôi, Nghiêm Tử Hoa thật đúng là xứng danh với chó trung thành.....

Ai, chẳng lẽ cô thật sự phải đi con đường Nam Cung Lâm sắp xếp cho mình sao?

Trong đầu Hạ Úc Huân hiện ra hình ảnh chính mình chìm trong ao rượu thịt chốn hậu cung giai lệ ba ngàn, Nghiêm Tử Hoa hiền lương thực đức quản lục cung hình ảnh, tức khắc run lập cập...

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 796: Bị Tức Chết Một Trăm Lần (1)

Hạnh hoa thôn.

Về đến nhà, Hạ Úc Huân làm lơ Âu Minh Hiên lại mặt dày vô sỉ tới báo danh trong phòng khách, ném túi xách, cởi áo khoác, đá dép lê, quăng mình lên trên giường, xếp thành một chữ “Đại” khí phách.

Sau đó bắt đầu phát ngốc.

Âu Minh Hiên trong tay bưng một đĩa đậu phộng luộc nhỏ, từ từ dạo bước dựa nghiêng ở cửa phòng cô, nhặt một củ đậu phộng bóc vỏ, nói: “Lại không thành? Lần này nhìn thấy người chưa a?”

Hạ Úc Huân vẫn nhìn đỉnh trần nhà, lười liếc anh một cái, thờ ơ nói: “Chân đều bị đánh gãy, sao có thể gặp người? Bò tới gặp em sao?”

“Ách.....” Âu Minh Hiên ngẫm lau mồ hôi, nghĩ thầm Lãnh biến thái thật là càng ngày càng biến thái.

“Trong chúng ta chắc chắn có nội gian!” Hạ Úc Huân đột nhiên lúc kinh lúc rống mà ngồi dậy.

“A? Khụ khụ khụ.....” Âu Minh Hiên dấu đi vẻ chột dạ chột lóe trong con ngươi, nói: “Vì cái gì?”

“Bằng không vì cái gì thời gian địa điểm nhân vật mỗi lần em xem mắt, anh ta đều biết được rành mạch? Vì đề phòng anh ta, em đều là bí mật hành

sự, đã đủ cẩn thận! Kết quả, ba người a, hai người mặt cũng chưa nhìn thấy, một người mới vừa gặp mặt đã bị một cuộc điện thoại gọi đi rồi, ba người tất cả đều chỉ một câu cũng chưa thể nói! Nếu theo dõi em mới biết được, căn bản không nhanh như vậy! Anh ta đã sớm biết và bố trí xong rồi!” Hạ Úc Huân khẳng định.

“Ách, em cũng không nghĩ Lãnh Tư Thần trước đây là đi con đường gì sao, muốn biết chút chuyện này con không phải không dễ dàng, em phòng cũng phòng không được.” Âu Minh Hiên ngữ khí em vẫn còn quá non mà nói.

Hạ Úc Huân lại ngã lại giường, mặt xám như tro tàn, nói: “Chẳng lẽ đời này em liền không có hi vọng vùng lên sao?”

Cũng may nha đầu này cho dù chỉ số thông minh online, thời gian online cũng ngắn ngủi.

Âu Minh Hiên âm thầm nhẹ nhàng thở ra, cổ vũ cho cô nói: “Đừng tức giận nữa! Em cứ nghĩ như vậy đi, lúc trước em đã có bản lĩnh thu phục Lãnh Tư Thần, khẳng định cũng có bản lĩnh quăng anh ta!”

“Anh đây là an ủi em hay châm chọc em vậy?” Khóe miệng Hạ Úc Huân khẽ nhếch, bộ mặt đại ra, hữu khí vô lực nói: “Ha ha, thật thực xin lỗi, em không có bản lĩnh kia..... Bà cô, sớm biết vậy lúc trước liền không đuổi theo.....”

Âu Minh Hiên ném một hạt đậu phộng vào trong miệng, lẩm bẩm tự nói: “Lãnh Tư Thần nếu nghe lời này, phỏng chừng muốn bóp chết em luôn đấy.....”

Hạ Úc Huân tròn mắt xoay chuyển, đột nhiên hỏi: “Nói, học trưởng a, kỹ thuật tán gái của anh lợi hại như vậy, kỹ thuật bỏ rơi thế nào?”

“Cái gì kỹ thuật tán gái lợi hại..... Hạ Úc Huân! Em nói nhỏ một chút cho anh! Bị tức phụ nữ anh nghe được làm sao bây giờ!” Âu Minh Hiên vừa nghe vội vàng cẩn thận mà nhìn ra bên ngoài, xác định Tân Mộng Oanh không ở phòng khách mới vừa thành thới mà nhai đậu phộng vừa nói: “Bỏ rơi còn cần kỹ thuật? Cấp đủ chia tay phí không phải được rồi sao?”

Hạ Úc Huân chống cằm, nói: “Vậy gặp người có tiền hơn với anh thì sao?”

Âu Minh Hiên sờ sờ cằm nhớ lại, nói: “A, loại này anh thật sự đúng là từng gặp được! Là đại tiểu thư quý tộc nào đó ở Italy, sau khi theo đuổi mà phát hiện bỏ mãi không xong, nói chia tay không đồng ý, cứ nhiên phái người đem anh trói trở về, muốn ép anh kết hôn với cô ta.....”

Hạ Úc Huân mắt sáng rực lên, nói: “Thật sự, vậy anh cuối cùng làm như thế nào?”

Âu Minh Hiên chớp chớp mắt, nói: “Anh liền nói anh phát hiện mình thích đàn ông a!”

“Âu Minh Hiên! Anh có tiết tháo a?” Hạ Úc Huân hoàn toàn hết chỗ nói rồi, đầy mặt phần nộ vì bị lừa gạt, còn tưởng rằng anh sẽ nói ra thần kỹ gì chứ!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 797: Bị Tức Chết Một Trăm Lần (2)

“Đây đều khi nào, còn muốn tiết tháo, muốn thứ đó hữu dụng sao? Anh cảm thấy em có thể thử xem! Nói không chừng được đó nha!” Âu Minh Hiên xúi giục nói.

Hạ Úc Huân tức giận mà trừng anh một cái, đáp: “Thử cái rắm! Em nếu dùng biện pháp này, một chiêu của Lãnh Tư Thần là có thể làm em hiện nguyên hình!”

Âu Minh Hiên rất có hứng thú mà ngẩng đầu, nói: “Cái chiêu gì lợi hại như vậy?”

Hạ Úc Huân một bộ tang thương, đáp: “Mỹ nam kế.”

“.....” Lần này đến phiên Âu Minh Hiên hết chỗ nói rồi: “Xem tiền đồ của em về điểm này đi! Em chính là định lực quá kém mới có thể luôn bị tên kia ăn đến gắt gao! Nhiều năm như vậy, một chút tiến bộ đều không có!”

Hạ Úc Huân cười tủm tỉm mà nhìn anh, nói: “Đúng vậy đúng vậy, em nào có lợi hại như chị Mộng Oanh! Định lực! Quả thực chuẩn cmnr!”

Âu Minh Hiên nhanh chóng cắt ngang cô: “STOP! Không nói chuyện phiếm, trở về chính đề, đừng gây tổn thương cho nhau!”

Anh thật sự sợ cô.....

Hạ Úc Huân hừ một tiếng.

“Đúng rồi, ngày hôm sau sinh nhật Lãnh Tư Thần em có đi hay không a?” Âu Minh Hiên ở mép giường ngồi xuống.

“Em đi cái.....” Chữ quý còn chưa nói ra, Hạ Úc Huân suy sụp mà sửa lời: “Em có thể không đi sao? Nếu không đi, về lại đồn công hai nhà chúng ta bất hòa! Bà nội nó, đều bị gài đến xuất huyết, em cư nhiên còn phải đi tham dự tiệc sinh nhật anh ta! Còn phải chuẩn bị quà sinh nhật cho anh ta!”

Thật là càng nghĩ càng ghen khuất! Muốn đi tìm Lãnh Tư Thần đánh một trận!

“A, nói, đối tượng xem mắt tiếp theo của em là ai vậy? Anh giúp em phân tích đối phó với khả năng đả kích của Lãnh biến thái kia là bao nhiêu!” Âu Minh Hiên bất động thanh sắc hỏi một câu.

Hạ Úc Huân khóe miệng giật giật, đáp: “Còn tiếp theo cái gì, lại cứ như vậy nữa, em sẽ bị người ta đồn khắc phu.....”

Lãnh Tư Thần làm việc cẩn thận, tất nhiên sẽ không làm những người đó biết là anh ta ở sau lưng giờ trò mờ ám.

Trùng hợp càng nhiều, tội danh không phải toàn bộ đều rơi xuống đầu cô sao!

“Em sẽ không từ bỏ chứ?” Âu Minh Hiên kinh ngạc nói.

“Sao có thể? Chỉ là tạm thời ngưng chiến mà thôi! Em phải ngấm lại bước tiếp theo đi như thế nào! Lại nói em ngày mai còn phải đưa Tiểu Bạch đến trường mới báo danh nữa! Trong khoảng thời gian này bận rộn, cũng chưa thời gian bồi bảo bồi nhà em nữa!” Hạ Úc Huân oán giận.

“Nga nga, tạm thời ngưng chiến.....” Âu Minh Hiên gật gật đầu, nói: “Nghỉ ngơi chỉnh đốn nghỉ ngơi chỉnh đốn một chút cũng tốt!”

Chà chà, có tin tức này, xem ra anh có thể bớt tiền cho một phần quà sinh nhật rồi.

-

Hạ Úc Huân ra khỏi phòng, nhìn vào phòng khách.

Quả nhiên, phòng khách không có ai.

Trước kia Niếp Niếp và Tiểu Bạch hai đứa nhóc lúc này đều là cùng nhau dựa vào bàn trà phòng khách làm bài tập.

Nhưng nửa tháng này, hai đứa đều mỗi đứa vào phòng làm.

Ai, hai đứa bé chiến tranh lạnh a!

Về phần nguyên nhân, nói đến trường.

Lúc ấy Tiểu Bạch bởi vì chuyện thi đấu Olympic Toán tạm hoãn chuyển trường, Niếp Niếp tất nhiên cũng tạm hoãn theo.

Nhưng hư hỏng liền phá hủy, nha đầu Niếp Niếp kia mới vừa đi học, một lời không hợp lại đánh nhau với Tân Tiểu Bảo rồi, còn không cần thận bị thương một học sinh vô tội.

Nguyên nhân gây ra là sau khi Tân Tiểu Bảo bị ba cậu ta đánh ghi hận trong lòng, trở lại trường học, khắp nơi nói Niếp Niếp và Tiểu Bạch là con hoang, là con riêng, còn nói mẹ hai người bọn họ là tiểu tam.

Nói như vậy hiển nhiên không phải một đứa bé mới học lớp hai có thể biết được, phỏng đoán là ba mẹ Tân Tiểu Bảo lén lút nói chuyện phiếm bị cậu nghe trộm được, sau đó lấy ra nói.

Cho nên, kết quả này liền rõ ràng a!

Một hồi đại chiến không thể tránh né.....

Cuối cùng thật sự không có biện pháp, Hạ Úc Huân cùng Tần Mộng Oanh sau khi thương lượng một chút chỉ có thể hoả tốc đem Niếp Niếp chuyển trường trước.

Đại khái là bởi vì Tiểu Bạch không cùng bé đi, mấy ngày này trong lòng bé vẫn luôn rất không vui, cảm thấy cậu không có nghĩa khí.

Vì thế, hai đứa nhóc cứ như vậy chiến tranh lạnh đến bây giờ.

Ai, chỉ hy vọng ngày mai sau khi chuyển trường cho Tiểu Bạch hai đứa bé lại có thể tốt hơn.

A, đối với EQ của Tiểu Bạch, cô vẫn là tin tưởng.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 798: Bị Tức Chết Một Trăm Lần (3)

Sáng ngày hôm sau.

Hạ Úc Huân mang theo Tiểu Bạch đi tới trường học báo danh.

Niếp Niếp đã đi trước vào lớp, từ sau khi chuyển trường, Niếp Niếp đều là Âu Minh Hiên ân cần qua lại đón đưa.

Lãnh Tư Thần chọn trường học này quả thực rất tốt, nhưng tương đối, điều kiện gia đình của học sinh bên trong cũng tương đối tốt. Bởi vì có Âu Minh Hiên chống đỡ, cho nên ở trường học mới, Niếp Niếp không còn chịu ánh mắt khác thường.

Hạ Úc Huân hôm nay cố ý dọn dẹp một chút, trực tiếp lấy thân phận tổng tài tập đoàn Thiên Lâm đem Tiểu Bạch đến trường học.

Nếu thật vất vả hạ quyết tâm thay đổi hoàn cảnh mới, cũng nên cho đứa bé bắt đầu mới, ít nhất không thể lại phát sinh chuyện như trước kia.

“Bảo bối, thủ tục đều đã làm xong rồi. Sắp xếp cho con và Niếp Niếp chung một lớp, nhớ bỏ qua mâu thuẫn với Niếp Niếp, ở chung với các bạn thật tốt, biết không? A đúng rồi, bảo bối tên của con cũng dựa theo yêu cầu của con sửa rồi!”

Nói đến vấn đề đổi tên này, Hạ Úc Huân liền có chút ưu tang.

Không chỉ có Tiểu Bạch, tên Niếp Niếp cũng sửa lại.

Được rồi, cô thừa nhận lúc trước cô và chị Mộng Oanh đặt tên cho bọn nhỏ xác thật có chút quá.....

Tên như vậy ở hạnh hoa thôn không có gì, nhưng sau khi thay đổi trường học dường như có chút đột ngột, hơn nữa bọn trẻ còn nhỏ thì được, chờ lúc trưởng thành sử dụng khó tránh khỏi có ảnh hưởng.

Vẫn là Âu Minh Hiên tên kia cẩn thận phát hiện, hơn nữa võ ngực cam đoan tất cả đều để anh thu phục, bất quá tên kia lại gian xảo, lúc đổi tên cho Niếp Niếp đổi thành họ anh, còn nói cho ra oai rằng đến lúc đó đỡ phải sửa lần thứ hai.

Vì thế, hiện tại tên Niếp Niếp là Âu Lạc Hâm.

Tên Tiểu Bạch là Hạ Nặc Bạch.

Tên Tiểu Bạch cũng không phải là cô đặt, dù sao cô cũng không có thiên phú đặt tên kia, may mà con trai cũng sinh ra rồi, để chính cậu đặt là được rồi.

Vì thế bạn học Tiểu Bạch tự mình bỏ thêm chữ Nặc vào giữa tên mình, quả nhiên là vẽ rồng điểm mắt, đọc lên lạnh lạnh trôi chảy không nói còn thể hiện đầy đủ khí chất chính trực thủ tín của cậu. Điểm khen!

“Đã biết mẹ, con sẽ!” Tiểu Bạch ngoan ngoãn nói.

“Uhm uhm, vậy mẹ đi nha! Mau hôn một cái!”

Tiểu Bạch ở trên má Hạ Úc Huân hôn một cái, thần sắc thoát nhìn có vài phần muốn nói gì đó lại thôi.

Hạ Úc Huân tất nhiên phát hiện vẻ mặt con trai không đúng, lôi kéo tay cậu nhóc hỏi: “Tiểu Bạch, con có phải còn có lời gì muốn nói với mẹ không?”

Tiểu Bạch nghe vậy vội vàng nói: “Không có, mẹ mau đi đi!”

Hạ Úc Huân trầm ngâm trong chốc lát, nói: “À, để mẹ đoán xem nào, có phải hay không bởi vì ngày mai là sinh nhật Tương Nhu không a.....”

Tiểu Bạch thấy bị mẹ vạch trần, đành phải lẩm bẩm nói: “Trong khoảng thời gian này Tương Nhu rất chu đáo với con, còn giúp con rất nhiều, dạy con nhiều thứ, cho nên con muốn..... Con muốn chuẩn bị cho chú ấy một phần quà sinh nhật..... Mẹ có thể chứ?”

“Đương nhiên có thể a!”

Hạ Úc Huân dễ dàng như vậy liền đáp ứng rồi, Tiểu Bạch có chút kinh ngạc, hỏi lại: “Thật sự? Mẹ không tức giận sao?”

“Mẹ không có tức giận nha, mẹ nếu thật sự cùng tên kia tức giận, đã sớm bị anh ta làm cho tức chết rồi! Chờ buổi tối con tan học, mẹ liền đón con đi chọn quà nhé!” Hạ Úc Huân sáng khoái nói.

“Cám ơn mẹ!” Cậu nhóc lập tức nhẹ nhàng thở ra.

Lúc này chủ nhiệm lớp vội vàng đi tới, nói: “Đây là đồng phục mới, cũng may còn tìm được số đo thích hợp.”

“Cám ơn cô Phùng, Tiểu Bạch về sau còn phiền ngài chiều cố nhiều hơn.”

“Nam Cung tiểu thư sao lại nói vậy, cần phải vậy.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 799: Bị Tức Chết Một Trăm Lần (4)

Hạ Úc Huân vội vã báo danh cho Tiểu Bạch xong, mới ra cổng trường đột nhiên nhận được một cú điện thoại.

Nhìn màn hình di động.

Lãnh Tư Thần gọi tới.

Hiện tại cô thật là nhìn thấy ba chữ này liền bị kích động cuồng hóa biến thân.

Hạ Úc Huân ngữ khí không vui, nói: “Làm gì?”

Lãnh Tư Thần: “Tốt.”

“.....” Hạ Úc Huân sửng sốt một giây đồng hồ mới phản ứng lại mình bị chiếm tiện nghi, nghiến răng nói: “Lãnh Tư Thần anh có tin tôi lập tức liền đến công ty đem anh đánh cho nằm sấp xuống không hả!”

Lãnh Tư Thần cười nhẹ một tiếng, đáp: “Anh không ở công ty.”

“Vậy anh ở đâu?”

“Nơi khác, đi công tác.”

“Ngày mai không phải sinh nhật anh sao?” Hạ Úc Huân theo bản năng hỏi.

“Em nhớ rõ?” Lãnh Tư Thần khẽ nhếch.

“Nhiều người nhắc nhở như vậy, tôi có thể không nhớ rõ sao?” Nghiêm Tử Hoa nói một lần, học trưởng nói một lần, vài phút trước Tiểu Bạch còn nói một lần.

“Anh đêm nay liền trở về.” Lãnh Tư Thần nói.

“Anh về lúc nào đâu có gì liên quan tới tôi? Anh rốt cuộc có chuyện gì?”

“Buổi tối em có thể một mình qua chỗ anh được không?” Lãnh Tư Thần thanh âm trầm thấp mà lười biếng.

“.....” Da mặt tên này rốt cuộc là làm từ chất gì?

Hạ Úc Huân hít sâu một ngụm, gằn từng chữ một nói: “Một mình đem anh trói lên đánh cho một trận tôi thật sự sẽ ở lại!”

Lãnh Tư Thần hiển nhiên cũng biết yêu cầu này cô không thể nào đáp ứng, bất quá là quá nghiện miệng, khẽ cười một tiếng nói: “Vậy em ngày mai sẽ đến chứ? Nhớ chuẩn bị quà sinh nhật cho anh.”

Nói xong trước khi Hạ Úc Huân hoàn toàn xù lông liền cúp máy.

Để lại Hạ Úc Huân đứng tại chỗ tức giận đến bốc khói, cô vừa rồi còn đồng dục cùng Tiểu Bạch bảo bối nói căn bản không tức giận, ha ha, có thể sao?

Cô đều đã bị tức chết một vạn lần rồi!

-

Trong phòng học lớp hai trường tiểu học Nam Cấn.

Một cô bé phần điều ngọc trác sáng sớm vẫn luôn trong lòng trống rỗng mà mong chờ nhìn ra ngoài cửa sổ, cuối cùng uể oải ỉu xiu mà dựa vào trên mặt bàn, chỗ bên cạnh cô bé không có người, bởi vì cô bé vào sau, cho nên trước mắt là ngồi một mình.

“Âu Lạc Hâm, cậu không thoải mái sao?” Một cậu bé diện mạo tuấn tú, từ sau đi đến bên cạnh cô, hơi có chút thẹn thùng mà đi qua hỏi.

Cậu bé nghĩ thầm cô bé có phải là mới tới hoàn cảnh mới, cho nên không thích ứng, vì thế quan tâm hỏi.

Cô bé lắc lắc đầu, đôi mắt xinh đẹp đào hoa héo héo khép hờ, vẻ mặt kia, làm người khác nhìn thấy liền nhịn không được đau lòng.

“Cái này tặng cho cậu, nghe nói chocolate có thể khiến tâm tình tốt hơn!” Cậu bé ngồi xuống bên cạnh, đem một gói tinh xảo đẩy đến trước mặt cô bé, dẫn tới ánh mắt cực kỳ hâm mộ lườm nguýt của các nữ sinh khác.

“Cám ơn cậu, Diệp Hữu Ti.” Niếp Niếp tươi cười với cậu. Tuy rằng bé rất thích ăn, càng thích chocolate, nhưng hiện tại bé lại không có tâm tình ăn.

Phía sau, An Tuyết ngồi cùng bàn với Diệp Hữu Ti đột nhiên khép sách vở lại, chạy ra bên ngoài.

“An Tuyết! An Tuyết cậu đi đâu a?” Một nữ sinh khác cũng theo ra ngoài.

Nữ sinh tên An Tuyết kia đang không ngừng tra tấn lá cây trong bồn hoa, sau đó xoay người lại, nói: “Hiếu Lâm, trước kia Diệp Hữu Ti chỉ biết chơi với tôi, trước nay đều sẽ không phản ứng với nữ sinh khác! Đều do Âu Lạc Hâm kia!”

Không chỉ có như thế, cô bé gần đây, ánh mắt mọi người tất cả đều tập trung trên người cô bé, tan học thảo luận cũng đều là hôm nay cô bé mặc quần áo gì, dùng kẹp tóc gì, ngay cả baftaajp làm khác mọi người vẫn được hoan nghênh như vậy.

“An Tuyết, đừng thương tâm! Bất quá, Âu Lạc Hâm thật sự đáng yêu hơn nữa cũng khá tốt! Cũng khó trách tất cả mọi người đều thích cậu ấy!” Nhận thấy được sắc mặt An Tuyết khó coi, Triệu hiếu lâm lập tức bổ sung nói: “Nhưng An Tuyết cậu còn xinh đẹp hơn! Cậu chính là hoa khôi của lớp a!”

Sắc mặt An Tuyết lúc này mới tốt hơn chút

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 800: Bị Tức Chết Một Trăm Lần (5)

Vài phút sau, tiếng chuông vào lớp vang lên.

Chủ nhiệm lớp dẫn một cậu bé đi đến, lập tức dẫn tới sự kinh ngạc cảm thán liên tục của cả lớp.

Cô giáo tựa hồ đã sớm dự đoán được sẽ có phản ứng như vậy, đầu tiên ý bảo học trò yên lặng, sau đó tuyên bố nói: “Hôm nay cô muốn giới thiệu cho các con một bạn học mới.”

Niếp Niếp đang cúi đầu nghe thấy câu đó lập tức ngẩng đầu, sau khi thấy rõ người trên bục giảng, cả kinh tay chống cái trán trượt ra, đầu thiếu chút nữa đập trên mặt bàn, cảm xúc uể oải không phấn chấn trong phút chốc trở thành hư không.

“Giới thiệu về mình một chút cho mọi người đi!” Cô giáo hòa ái dễ gần mà nói với cậu bé.

“Hạ Nặc Bạch.”

Lão sư đợi nửa ngày, cậu bé lại chỉ nói ba chữ, tức khắc có chút xấu hổ, chỉ đành giảng hòa nói: “Hạ Nặc Bạch tuy rằng so với các con nhỏ hơn hai ba tuổi, nhưng các con cũng không nên xem thường bạn nha, thành tích của bạn Hạ Nặc Bạch vô cùng xuất sắc, nhảy hai lớp, còn giành giải nhất trong cuộc thi Olympic Toán của học sinh cả nước nha! Các con hoan nghênh bạn Hạ Nặc Bạch đến đi!”

“Oa! Thật là lợi hại!”

Phía dưới nữ sinh vỗ tay phấn khởi nhiệt liệt, nam sinh vỗ tay vẫn rất thưa thớt.

“Bạn Hạ Nặc Bạch thật là đẹp a!”

“Vừa rồi ánh mặt trời chiếu lại đây, tôi phát hiện đôi mắt cậu ấy màu lam, thật ngẫu! Cậu ấy là con lai sao? Khó trách đẹp như vậy!”

“Con gái các cậu thật nông cạn, con trai đẹp có ích lợi gì?”

“Có thể xem a! Lại nói người ta còn là thiên tài nhi đồng có phải không!”

“Đúng đó đúng đó! Con trai các cậu sao lại lòng dạ hẹp hòi như vậy!”

.....

“Như vậy, bạn Hạ Nặc Bạch, con trước ngồi vào tổ bốn đi!” Cô nhìn về phía bên cạnh Niếp Niếp trông không nói.

“Được.”

Trong phòng học, Niếp Niếp mở to đôi mắt không hề nháy mắt mà nhìn chăm chăm Tiểu Bạch đang từng bước một đi về phía mình.

Hừ, đợi lâu như vậy mới đến, bé còn tưởng rằng cậu không tới chứ.....

Hạ Tiểu Bạch đáng ghét, à không, hiện tại là tên Hạ Nặc Bạch, bé vẫn thấy tên Tiểu Bạch tương đối dễ nghe hơn.....

Cư nhiên để bé một mình, một chút đều không có nghĩa khí! Mất công bé bảo vệ cậu như vậy, còn giúp cậu đánh nhau! Có cái gì ngon đều nghĩ đến cậu! Vĩnh viễn đem cậu đặt ở vị trí thứ nhất! Mà cậu thì sao, lại vì một cuộc thi liền vứt bỏ bé!

Nhưng, vừa rồi nghe được cô giáo giới thiệu, trong lòng bé lại nhin không được đặc biệt kiêu ngạo! Quả thực so với khen chính mình còn vui hơn!

Tiểu Bạch trầm mặc ngồi xuống bên cạnh bé.

Bé bữu môi đang muốn nói cái gì, lúc này Diệp Hữu Tỉ xếp sau đột nhiên giơ tay lên nói: “Cô giáo, Âu Lạc Hâm và Hạ Nặc Bạch đều là bạn mới vừa chuyển tới, đối với lớp không hiểu biết nhiều, con cảm thấy bọn họ ngồi cùng nhau không quá thích hợp.”

Cô giáo nghe vậy gật gật đầu: “Vậy bạn Diệp Hữu Tỉ có kiến nghị gì sao?”

“Cô giáo, con là lớp trưởng, An Tuyết là ủy viên văn nghệ, có thể một người kèm một người, con trợ giúp bạn Âu Lạc Hâm, An Tuyết có thể giúp Hạ Nặc Bạch.” Diệp Hữu Tỉ trật tự rõ ràng mà nói.

“Một giúp một..... Ngồi chéo như vậy cũng khá tốt! Vậy An Tuyết, con nguyện ý giúp Hạ Nặc Bạch chứ?” Cô giáo dò hỏi.

An Tuyết đầu tiên là không cam lòng mà nhìn chăm chăm Diệp Hữu Tỉ, sau đó trộm nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, cuối cùng then thùng gật gật đầu.

Trẻ con dù sao vẫn là trẻ con, tính cách yêu thích đều rất dễ dàng thay đổi, An Tuyết lúc này nhìn thấy Hạ Nặc Bạch mới biết được, thì ra còn có đứa con trai đẹp hơn Diệp Hữu Tỉ, quả thực giống như trong tranh đi ra, tinh xảo vô cùng, tuy rằng tuổi nhỏ hơn bọn họ, nhưng trên người lại có cổ khí chất không giống nam sinh khác, lại còn là thiên tài nữa chứ!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 801: Bị Tức Chết Một Trăm Lần (6)

Cho nên, An Tuyết trong khoảng thời gian ngắn cũng quên bởi vì hành vi Diệp Hữu Tỉ đem bé đẩy ra mà bất mãn.

Lúc này, tay nhỏ càng siết càng chặt.

Thấy Âu Lạc Hâm và Hạ Nặc Bạch đều không nói chuyện, cô giáo liền quyết định nói: “Một khi đã như vậy, vậy các con liền đổi vị trí đi!”

Niếp Niếp nghe vậy toàn thân đều căng thẳng, theo bản năng mà nhìn Tiểu Bạch một cái, kết quả phát hiện cậu một chút phản ứng đều không có, vì thế cảm giận mà thu thập đồ vật, nhắc cặp sách đứng lên muốn đi ra sau.

Tiểu Bạch một câu đều không nói, bé không thể chính mình vội vã nói một hai phải ngồi cùng cậu! Nói không chừng cậu còn ước gì ngồi cùng An Tuyết a!

Niếp Niếp ngồi ở bên trong, muốn đi ra ngoài phải qua chỗ Tiểu Bạch, tức giận nói: “Nhường một chút!”

Thấy Tiểu Bạch một chút ý muốn cho ra đều không có, Niếp Niếp không khỏi trừng mắt liếc cậu một cái, nói: “Cậu động tác nhanh lên a!”

Tiểu Bạch chậm rãi đứng lên, Niếp Niếp cho rằng cậu thật sự muốn cho bé đi, hai má phình phình, tức giận hết như con mèo nhỏ bị dẫm lên đuôi.

Vốn dĩ bé còn tính toán người lớn rộng lượng cùng cậu hòa hảo, hiện tại cô thì không bao giờ muốn để ý đến đồ quý đáng ghét này nữa!

“Cô giáo, không cần thay đổi.”

Giây tiếp theo, Tiểu Bạch trầm mặc đột nhiên lên tiếng, Niếp Niếp tức khắc chớp đôi mắt ngọc tại chỗ, đầy kinh ngạc.

Cô giáo trên bục giảng lau mồ hôi, bởi vì biết mẹ cậu có lai lịch không nhỏ, tất nhiên là tận lực ưu tiên thỏa mãn yêu cầu của cậu, vì thế ho nhẹ một tiếng nói: “Vậy ngồi như vậy đi, dù sao Diệp Hữu Tỉ và An Tuyết ngồi ở phía sau, có chuyện gì, các con thỉnh giáo các bạn ấy cũng tiện!”

Nghe được cô giáo nói, trên khuôn mặt nhỏ của An Tuyết có chút tiếc nuối, sắc mặt Diệp Hữu Tỉ nhìn qua cũng không phải tốt lắm.

Niếp Niếp tâm tình rối rắm mà một lần nữa ngồi lại, thỉnh thoảng nhìn lên Tiểu Bạch bên cạnh vài lần.

Vì cái gì cậu đột nhiên lại nói không đổi?

.....

Cả ngày hai đứa nhóc đều không nói chuyện.

Nhưng xung quanh Tiểu Bạch vừa mới tan học liền có bạn nữ ríu rít mà vây lại nói chuyện với cậu, hỏi cậu vấn đề, phát hiện đề bài nào cậu đều biết, đối với cậu sùng bái mà không nhận được, nhìn đến mức trong lòng Niếp Niếp càng thêm hụt hẫng.

Hiện tại Tiểu Bạch thật sự hoàn toàn không cần mình.

Đình linh linh, tiếng chuông tan học vang lên.

Diệp Hữu Tỉ lập tức tới bên cạnh Niếp Niếp, nhiệt tình mà muốn mời Niếp Niếp về làm khách nhà cậu.

“Âu Lạc Hâm, cậu có muốn đến nhà tôi chơi không? Nhà tôi nuôi hai con chó lớn đặc biệt đáng yêu đặc biệt thông minh! Cậu nhất định sẽ thích!”

“À, lần sau đi, tôi hôm nay.....” Niếp Niếp tuy rằng đang cáu kỉnh, nhưng vẫn quyết định cùng Tiểu Bạch về nhà, rốt cuộc bé cũng là chị, đáp ứng mẹ sẽ chiều cổ cậu rồi.

Nhưng, bé quay đầu vừa thấy, phát hiện Tiểu Bạch cư nhiên đã đi rồi.

Thấy Tiểu Bạch không rên một tiếng rời đi, tiểu nha đầu lúc này hoàn toàn nổi giận ——

“Hạ Tiểu Bạch, cậu đứng lại đó cho tôi!”

Cùng với “Bang” một thanh âm vang lên, hộp bút sắt quăng ngã trên bàn học, bị ném bẹp rồi.

Chưa từng thấy qua bạn Âu Lạc Hâm đáng yêu lại ngoài mạnh trong yếu như vậy, Diệp Hữu Tỉ và các bạn học trong lớp chưa về tất cả đều cả kinh ngây ngẩn cả người.

Hạ Tiểu Bạch? Bé là đang gọi Hạ Nặc Bạch sao?

Niếp Niếp cho rằng theo cá tính Tiểu Bạch, tuyệt đối sẽ không phản ứng bé, lại không nghĩ rằng, cậu thế nhưng thật sự quay lại.

Vì thế Niếp Niếp ngược lại ngây ngẩn cả người, ngơ ngác nói: “Cậu không phải đi rồi sao?”

“Nếu tôi về, sẽ không mang theo cặp sách sao?”

Niếp Niếp cúi đầu vừa thấy.

Ngạch, cặp sách thật sự còn ở đây.....

Bé quá tức giận, không có chú ý!

Trước mặt nhiều người như vậy, cứ nhiên một chút mặt mũi đều không cho bé.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 802: Bị Tức Chết Một Trăm Lần (7)

Niếp Niếp bởi vì xấu hổ hai má đỏ bừng, một đôi mắt to linh linh tràn đầy lên án, còn trách nói: “Này, cậu đứa nhỏ này sao lại không lễ phép như vậy a! Tôi chính là của cậu.....”

“Tín hiệu không tốt, vừa rồi tôi ra bên ngoài gọi điện thoại.” Tiểu Bạch đúng lúc ngăn cản Niest Niếp nói tiếp.

Niếp Niếp ngượng ngùng, đáp: “A.”

“Đi thôi.”

“A? Đi đâu?” Niest Niếp còn đang ngớ người, Tiểu Bạch đã đeo cặp lên, sau đó nhanh chóng giúp bé thu thập đồ vật trên mặt bàn, giúp bé đeo cặp lên lưng, tiếp theo, dắt tay bé, cứ như vậy ở trước mắt bao người đem cô nương người ta lôi đi.

Mặt Diệp Hữu Tỉ đều tái rồi.

Đây là tình huống như thế nào?

Cậu hao tổn rất nhiều tâm cơ lấy lòng cô nương này nhiều ngày như vậy liền bị một tiểu thử thú vị vừa tới ngày đầu tiên dắt đi rồi.....?

.....

Niep Niep được một tay nhỏ mũm mĩm kéo đi, tức khắc tính tình dè nén vơi đi phân nửa, rầu rĩ nói: “Em không phải không muốn nói chuyện với chị sao?”

“Em khi nào không muốn nói chuyện với chị?”

“VẬY em mấy ngày nay vẫn luôn không để ý tới chị!”

“Là chị không để ý tới em.”

“Đó là em quá đang, không nghĩa khí!”

“Quân tử nên một dạ đến già, hết lòng tuân thủ hứa hẹn.”

“Thành ngữ khá lắm! Này này này, em lôi kéo chị đi đâu a? Ba chị sẽ đến đón chị!”

“Em hôm nay muốn đi mua quà sinh nhật cho Tương Nhu, chị có muốn đi cùng không, giúp em cùng chọn?”

“..... Muốn.”

“Các bảo bối! Nơi này nè!” Hạ Úc Huân nhìn hai đứa nhỏ tay cầm tay đi ra, mừng rỡ cười nở hoa, tảng đá lớn trong lòng cuối cùng cũng thả xuống.

“Dì Hoa!”

“Mẹ!”

“Ngoan, Tiểu Bạch, hôm nay ở trường học cảm giác thế nào a?” Hạ Úc Huân quan tâm nói.

“Cũng được.”

“Là cùng lớp với Niep Niep sao?”

“Dạ.” Tiểu Bạch gật gật đầu.

“Dì Hoa, con và Tiểu Bạch ngồi cùng nhau!” Niếp Niếp mở miệng nói.

“Thật sao! Vậy quá tốt rồi!” Hạ Úc Huân thật vui vẻ.

Bất quá, Niếp Niếp thoát nhìn tựa hồ có chút không mấy vui vẻ, rầu rĩ mà lẩm bẩm nói: “Nhưng Tiểu Bạch không thích cùng con ngồi chung!”

“A? Sao lại thế?” Hạ Úc Huân lập tức kinh ngạc nói, ngay sau đó chuyển hướng Tiểu Bạch hỏi: “Tiểu Bạch, con không thích ngồi cùng Niếp Niếp sao?”

Tiểu Bạch trầm mặc một lúc lâu, sau đó mới mở miệng, nói: “Con không nói không thích.”

“Ha ha, Niếp Niếp, nghe rồi chứ? Tiểu Bạch nói, không nói không thích, phủ định của phủ định chính là khẳng định, cho nên ý Tiểu Bạch chính là rất thích nha!” Hạ Úc Huân thực hảo tâm mà phiên dịch.

Ai, đứa nhỏ này nói chuyện thật vòng vèo, cũng không ngại mệt đến hoảng!

“Này —— nha đầu chết tiệt kia, em đem con gái anh dắt đi đâu đó hả?” Bên tai đột nhiên truyền đến thanh âm quen thuộc.

Lúc này trong lòng Niếp Niếp một tia tức giận cuối cùng cũng không có, thấy Âu Minh Hiên lập tức nói: “Ba ba! Hôm nay con muốn cùng Tiểu Bạch đi trung tâm thương mại chọn quà cho Tương Nhu!”

Ách, chọn quà cho Lãnh Tư Thần?

“Anh đây cũng muốn đi!” Âu Minh Hiên lập tức nói.

“Sao chỗ nào cũng đều có anh!” Hạ Úc Huân vẻ mặt ghét bỏ, cuối cùng vẫn là trước khi Âu Minh Hiên xù lông xua xua tay nói: “Đuổi kịp đi đuổi kịp đi, vừa lúc xách đồ cho chúng ta!”

-

Tối trung tâm thương mại.

Rõ ràng là bọn họ bồi Âu Minh Hiên quả thực như tiêm máu gà.

“Ai nha cái váy này thật xinh đẹp! Con gái ta mặc vào khẳng định đẹp! Mua mua mua, ba màu đều mua!”

“Ai uy đôi giày này quá đẹp, tức phụ nữ của ta mang vào khẳng định đẹp như thiên tiên! Mua mua mua!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 803: Bị Tức Chết Một Trăm Lần (8)

Hạ Úc Huân bên cạnh nhìn đến khoe miệng giật giật, nói: “Chúng ta rốt cuộc còn muốn đi chọn quà hay không? Anh là chuẩn bị bảo em chọn cho Lãnh Tư Thần một bộ váy công chúa sao?”

Âu Minh Hiên rốt cuộc lưu luyến không rời mà rời khỏi quầy chuyên doanh nữ.

“Mẹ, con mua cái gì thì được? Con không biết Tương Nhu thích cái gì.....” Tiểu Bạch khó xử nói, chọn nửa ngày cũng chưa chọn xong.

Hạ Úc Huân ho nhẹ một tiếng, trái lương tâm nói: “Mẹ cũng không biết.”

Âu Minh Hiên bên cạnh nghe vậy khinh bỉ đến trắng mắt nhìn cô một cái, thật là trợn tròn mắt nói dối, nha đầu này lúc trước vì theo đuổi Lãnh Tư Thần đối với việc anh ta thích gì rõ như lòng bàn tay, giờ cô sẽ không biết?

“Hơn nữa tiền con tích cóp cũng không nhiều lắm, những cái đó con đều mua không nổi, Tương Nhu dùng đồ vật đều rất đắt tiền.....”

“Trọng lượng của món quà nằm ở tâm ý, bao nhiêu tiền kỳ thật không trọng yếu.” Hạ Úc Huân an ủi.

“Nhưng con vẫn hy vọng mua đồ vật Tương Nhu có thể sử dụng.....”

Hạ Úc Huân gãi gãi đầu, đành phải nghiêm túc giúp con trai nghĩ, nói: “Bằng không con mua cặp khuy măng séc đi! Tiền của con hẳn là đủ mua một cặp đấy!”

“Được!” Tiểu Bạch lập tức gật đầu.

Tới nơi bán khuy măng séc, Hạ Úc Huân trực tiếp ngồi xuống sofa khu nghỉ ngơi, cũng không có ý muốn giúp con trai chọn.

Cô vẫn tương đối tin tưởng ánh mắt con trai.

Nhưng, cô đã quên bên cạnh còn có Niếp Niếp!

Cuối cùng, lúc Tiểu Bạch cầm một đôi khuy măng séc màu hồng phất lại đây cho cô xem, hỏi ý kiến cô, Hạ Úc Huân thiếu chút nữa phun ra một ngụm nước.

“Dì Hoa! Đẹp hay không? Đây là con và Tiểu Bạch cùng nhau chọn!” Niếp Niếp đặc ý nói.

Hắn, con xác định là cùng Tiểu Bạch chọn sao?

Hạ Úc Huân chần chờ mà nhìn về phía Tiểu Bạch, nói: “Con cũng cảm thấy đẹp?”

Ngoài ý muốn chính là, Tiểu Bạch cư nhiên nghiêm túc gật gật đầu, đáp: “Dạ, đẹp.”

Hạ Úc Huân hết chỗ nói rồi.....

Tưởng tượng thấy trên quần áo Lãnh Tư Thần cài cái khuy măng séc vô cùng thiếu nữ này, hình ảnh đó quả thực quá đẹp.....

Nghĩ tới nghĩ lui, cô vẫn là không nhin nữa.

Dù sao Tiểu Bạch hy vọng Lãnh Tư Thần có thể sử dụng được.

“Khụ khụ, khá xinh đẹp, bất quá dì cảm thấy, khuy măng séc này hợp với ba ba của Niếp Niếp hơn!”

Cuối cùng, Hạ Úc Huân bất đắc dĩ mà thay Tiểu Bạch một lần nữa chọn một cặp khuy măng séc bằng chất liệu đá đen.

Về phần đôi màu hồng nhạt kia, bị Âu Minh Hiên mua đeo vào cổ tay áo ngay tại chỗ.

Đừng nói, màu sắc táo bạo này, quả nhiên vẫn là thích hợp nhất với Âu Minh Hiên.

“Mẹ, mẹ không mua sao?” Tiểu Bạch cầm túi quà hỏi một câu.

“Mẹ đã có người chuẩn bị giùm rồi.” Hạ Úc Huân trả lời.

“Dạ.” Tiểu Bạch gật gật đầu.

-

Ngày hôm sau.

Sinh nhật Lãnh Tư Thần, Tiểu Bạch tất nhiên là phải lên sân khấu.

Hạ Úc Huân ôm tâm tình bi phần đem Tiểu Bạch bảo bồi trang điểm đẹp trai lóe sáng..... Lại để Lương Khiêm đón đi rồi.

Đáng chết, rõ ràng là con trai của cô, cô cực cực khổ khổ sinh ra, cực cực khổ khổ nuôi lớn, dựa vào cái gì chính cô đều không thể quang minh chính đại mang theo bên cạnh, lại phải cho Lãnh Tư Thần tên khốn kia mang theo khắp nơi khoe khoang.....

Thật là tức chết cô mà!

-

Phòng khách.

Âu Minh Hiên đang bám riết không tha mà tiếp tục tăng giá trị thân mật.

“Tức phụ nữ, em thật sự không đi sao?”

Tần Mộng Oanh cũng không ngẩng đầu lên mà gấp quần áo, nói: “Tôi đi Niếp Niếp làm sao bây giờ?”

“Đương nhiên là chúng ta cùng đi!” Âu Minh Hiên đương nhiên nói.

“Tôi không thích đi những tình huống như vậy.”

“Em là không thích cùng anh đi.....” Âu Minh Hiên rầu rĩ lắm lắm.

Tần Mộng Oanh: “Uhm.”

Âu Minh Hiên sửng sốt hai giây, sau đó làm bộ trúng đạn che lại ngực, nói: “Em có nghe thanh âm thứ gì đó vỡ vụn không?”

Tần Mộng Oanh có chút vô ngữ mà nhìn anh một cái, sau đó từ phía sau cầm lên hộp quà nhỏ đưa cho anh, nói: “Anh giúp tôi mang cho Lãnh Tư Thần.”

“Em và anh ta không có giao tình gì, làm gì phải chuẩn bị lễ vật cho anh ta chứ?” Âu Minh Hiên không vui nói.

“Chuyện Niếp Niếp chuyển trường anh ấy tóm lại có giúp.”

“Được rồi.....” Âu Minh Hiên rầu rĩ không vui mà đáp ứng.

Anh vốn đang muốn tiếp tục khuyên một chút, cuối cùng bị Hạ Úc Huân từ trong phòng ra xách cổ áo kéo đi rồi...

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 804: Sinh Nhật Phong Ba (1)

Địa điểm tổ chức sinh nhật Lãnh Tư Thần lần này là một sơn trang nghỉ dưỡng cao cấp của Lãnh thị, xem như quảng cáo miễn phí cho sơn trang.

Lúc Hạ Úc Huân cùng Âu Minh Hiên đến đã tới không ít người, quét mắt cô liền kinh sợ rồi, quả thực là nhân vật nổi tiếng hội tụ, tựa hồ còn có không ít nhân vật trong tập đoàn tài chính nước ngoài.

Đến lúc đó có thể tạo dựng thêm quan hệ, lần này tới thật ra cũng không uổng phí.

Hạ Úc Huân cùng Âu Minh Hiên đưa ra thư mời vào sơn trang.

Xa xa liền nhìn thấy Lãnh Tư Thần đang bị một đám người vây quanh khen tặng chúc mừng, cùng với Tiểu Bạch bảo bối ở bên cạnh anh.

Hôm nay cô cho Tiểu Bạch bảo bối mặc một bộ âu phục nhí chuyên dành cho trẻ em phong cách Anh cổ điển, chính mình còn mặc một chiếc váy đầu thu mới nhất của nhãn hiệu Vũ Lâm Linh nhà mình, trên thân là chất liệu ren trắng, hạ thân thêu in hoa màu với xanh đậm và hồng nhạt làm màu sắc chủ đạo, trên vai khoác một chiếc áo choàng xám dệt kim, một thân thoát nhìn phục cổ lại không mất đi vẻ thời thượng.

Từ lúc bắt đầu mặc trang phục nhãn hiệu nhà mình, phong cách của cô liền cố định, cũng không bao giờ bán khoán mỗi ngày mặc trang phục gì thì thích hợp.

Hôm nay cô hóa trang đặc biệt nhất kỳ thật không phải bộ quần áo này, mà là dải lụa cô dùng để cột tóc, cô xuất phát từ tư tâm động cẩn thận chọn, màu sắc dải lụa và chất liệu giống hệt nơ ở cổ Tiểu Bạch.

Nhưng, sau khi cô nhìn thấy Lãnh Tư Thần liền trợn tròn mắt.

Chỉ thấy Lãnh Tư Thần và Tiểu Bạch một lớn một nhỏ hai người mặc tây trang cùng màu cùng loại, thoát nhìn quả thực quá đoạt nhân nhãn rồi.

Quần áo Tiểu Bạch là cô chọn lựa, vì cái gì Lãnh Tư Thần sẽ mặc giống hệt Tiểu Bạch? Không cần phải nói, khẳng định là sau khi nhìn thấy Tiểu Bạch cố ý đổi!

Hạ Úc Huân càng nhìn càng tức giận, hận đến thiếu chút nữa đem răng đều cắn.

Cô vì muốn gần gũi với con trai một chút phải cẩn thận lựa chọn, nhưng anh thì sao, lại có thể quang minh chính đại mà mặc một thân tây trang giống Tiểu Bạch!

Đây quả thực là trào phúng trần trụi với cô!

Tựa hồ là cảm giác được ánh mắt nóng rực bên này, Lãnh Tư Thần và Tiểu Bạch đồng thời quay đầu nhìn về phía cô.

Lãnh Tư Thần lúc nhìn thấy cô con người hiện lên một tia kinh diễm, khuôn mặt nhỏ của Tiểu Bạch lập tức sáng lên, theo bản năng mà bước ra một bước, tựa hồ muốn chạy tới, nhưng hiển nhiên là nghĩ không thể, vì thế đành phải ngoan ngoãn lui về.

Một màn này nhìn khiến Hạ Úc Huân càng hụt hẫng, lại một chút đều không bộc lộ ra, bình tĩnh nện bước đi từng bước một về phía hai người.

“Lãnh tổng, sinh nhật vui vẻ.” Hạ Úc Huân khách khí mà nói một câu, sau đó tiện tay đem món quà đưa cho Lương Khiêm bên cạnh Lãnh Tư Thần.

Lương Khiêm vừa muốn vươn tay qua, không biết nghĩ tới cái gì, lập tức rút trở về, ngay sau đó, Lãnh Tư Thần không nhanh không chậm mà vươn tay, tự mình tiếp nhận quà của cô.

“Cám ơn, có thể mở ra chứ?”

Không nghĩ tới Lãnh Tư Thần sẽ yêu cầu mở ra ngay bây giờ, Hạ Úc Huân ngẩn người, sau đó mở miệng nói: “Đương nhiên có thể.”

Thấy một màn như vậy, người chung quanh tức khắc khe khẽ nói nhỏ.

“Lãnh tổng cứ nhiên tự mình nhận quà của cô ấy, còn mở ngay tại chỗ! Hai người này rốt cuộc là quan hệ gì a?”

“Tôi liền nói hai người này có mập mờ mà, cô còn không tin! Lần trước tôi và lão Triệu nhà tôi đi đánh gôn, kết quả lúc tính tiền cho biết hôm nay phí toàn bộ là Lãnh tổng bao, vừa hỏi mới biết được là bởi vì Nam Cung tiểu thư đánh một gậy vào lỗ! Cô ấy đánh ra, cứ nhiên là Lãnh tổng mời khách! Chậc chậc.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 805: Sinh Nhật Phong Ba (2)

“Có thể có quan hệ gì chứ! Còn không phải là hai nhà hợp tác tương đối nhiều sao? Muốn thực sự có quan hệ gì, Nam Cung Huân còn sẽ đi xem mắt sao?” Một thanh âm lạnh lạnh của phụ nữ mang theo khinh thường truyền đến. Người nói chuyện là một trong số hai chị em sinh đôi Đại Thi.

Lúc này, Lãnh Tư Thần đã kéo dài lụa trên hộp quà ra, đem lễ vật mở ra.

Chỉ thấy trong hộp lẳng lẳng nằm một cây bút máy giá trị xa xỉ, còn có lời đề tặng kỷ niệm 50 năm của mcp, dù có tiền cũng không mua được, cực kỳ xứng với thân phận của Lãnh Tư Thần.

Theo lý thuyết hẳn là phần quà sinh nhật rất hoàn mỹ, nhưng trong nháy mắt mở ra, con người Lãnh Tư Thần lại hiện lên một tia lạnh lẽo.

“Cám ơn.” Lãnh Tư Thần liếc mắt một cái, sau đó liền đem bút máy ném cho Lương Khiêm bên cạnh.

Thấy phản ứng này của Lãnh Tư Thần, Đại Thi lập tức mỉm cười đắc ý, nói: “Xem đi, tôi liền biết không có gì đặc biệt, bất quá là cho chút mặt mũi làm bộ mà thôi!”

Tiểu Thi bên cạnh lại lộ ra vẻ mặt như suy tư gì, nhìn Đại Thi lắc lắc đầu, Lãnh Tư Thần sở dĩ đột nhiên không vui, e là bởi vì nhìn ra lễ vật không phải Nam Cung Huân tự tay chuẩn bị!

Ai, nếu cô nói với chị cô Lãnh Tư Thần kỳ thật thật sự có ý tứ với cô gái này, lại còn là ý đơn phương, không biết cô có thể điên mất hay không.....

Tiểu Bạch nhảy bén nhận thấy được Tương Nhu tựa hồ có chút không vui, vội vàng đem quà mình chuẩn bị ra, nói: “Ba ba, chúc ba sinh nhật vui vẻ! Đây là quà sinh nhật con chuẩn bị cho ba!”

“Cám ơn.” Thần sắc Lãnh Tư Thần dịu đi chút, nhận lấy quà từ con trai.

“Ba ba, mau mở ra nhìn xem, đây là con dùng tiền tiêu vặt của mình để dành từ rất lâu mua cho ba đó nha! Ba nhìn xem có thích hay không!” Tiểu Bạch thúc giục nói.

“Được.” Vẻ mặt Lãnh Tư Thần càng thêm nhu hòa, cẩn thận mà đem quà mở ra.

Khoảnh khắc thấy rõ cặp khuy măng séc đen khá khiêm tốn mà lại không mất đi vẻ xa hoa kia, Lãnh Tư Thần hơi giật mình, theo bản năng mà nhìn thoáng qua Hạ Úc Huân.

Với thẩm mỹ của Tiểu Bạch tuy rằng cũng có khả năng chọn ra kiểu dáng mình thích, nhưng, cái này có chút ít gặp nhãn hiệu lại chỉ có thể là người đặc biệt hiểu biết anh mới có thể chọn ra được.

Hạ Úc Huân bị một cái liếc mắt kia của anh nhìn đến có chút chột dạ, không tự giác mà tránh đi tầm mắt anh.

Khóe miệng Lãnh Tư Thần không dễ phát hiện gợi lên, nâng tay đem khuy măng séc của mình gỡ ra, sau đó ngay tại chỗ thay vào khuy măng séc mà con trai tặng, nói: “Ba ba rất thích.”

Tiểu Bạch thấy Tương Nhu lập tức liền đeo vào, vui vẻ tươi cười, nói: “Ba ba thích thfo tốt rồi!”

“Ai, tôi cũng muốn có đứa con trai!” Lam Hạo Dương bên cạnh ghen ghét đến đôi mắt đều đỏ.

“Thôi đi, vợ còn không biết ở đâu, còn con trai gì!” Tần Phi không lưu tình chút nào mà đả kích.

“Cho dù có con trai, cũng không nhất định có thể hiếu thuận như vậy!” Từ Tử Việt tiếp theo nói một câu.

“Cho dù hiếu thuận, cũng không nhất định là cậu sinh!” Diệp Hàng trong nháy mắt hạ gục.

“Mẹ kiếp! Ba người các cậu đủ chưa! Một ngày không phản tôi sẽ chết sao?” Lam Hạo Dương một người đạp một chân, kết quả một người cũng chưa đá được, một đám nhanh chóng trốn đi.

Hạ Úc Huân nhìn khóe miệng từng đợt run rẩy, tìm một cơ hội né tránh, nói: “Không quấy rầy Lãnh tổng tiếp đón khách mời, tôi qua bên kia đi dạo!”

“Hải ~ sinh nhật vui vẻ nha Lãnh băng sơn!” Âu Minh Hiên hôm nay mặc một thân tây trang hoa râm lam, trên tay áo cài cặp khuy măng séc hồng phấn rất là dễ thấy, cùng với màu sắc trang phục rất không ăn khớp, bất quá, bởi vì là Âu Minh Hiên mặc, lại hoàn toàn không có ai nghi ngờ thẩm mỹ của anh, ngược lại cảm thấy rất đặc biệt.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 806: Sinh Nhật Phong Ba (3)

Ánh mắt Tần Phi ở trên người Âu Minh Hiên và Hạ Úc Huân mới rời đi nhẹ lừu chuyển, ý vị thâm trường nói: “Âu thiếu, anh sao lại cùng vị kia tới? Chẳng lẽ các người?”

Âu Minh Hiên mới vừa uống rượu vào tức khắc một ngụm phun ra, liên tục ho khan, nói: “Này, cậu đừng nói bậy a! Chúng tôi chỉ là trùng hợp gặp được!!!”

Tần Phi vẻ mặt vô tội, nói: “Tùy tiện hỏi mà thôi, anh sao lại khẩn trương làm cái gì?”

Âu Minh Hiên cẩn thận liếc xéo tên Lãnh Tư Thần mặt tựa Diêm Vương kia, fuck! Anh có thể không khẩn trương sao? Lại là phá sản hay là con riêng tranh gia sản, hay chân đều bị đánh gãy? Lại nói anh chính là người đã có gia đình nha!

“Âu thiếu, hôm nay sinh nhật Lãnh tổng, anh liền tay không mà tới sao?” Lam Hạo Dương trêu chọc.

Đôi mắt đào hoa của Âu Minh Hiên hơi hơi nhú lại, nói: “Tay trống không, nhưng miệng không trống!”

Diệp Hàng “Phốc” cười thành tiếng, nói: “Nha, Âu thiếu, ngài đây là muốn tặng nư hôn sao?”

Mọi người cười vang.

“Tôi thật sự tặng thì như thế nào?” Âu Minh Hiên cà lơ phất phơ tiến lên vài bước đi đến trước mặt Lãnh Tư Thần, mọi người ồn ào kịch liệt hơn.

Âu Minh Hiên là người da mặt dày, giống như người không có việc gì càng dựa càng gần, cuối cùng sát bên tai Lãnh Tư Thần nhỏ giọng nói một câu, sau khi nói xong mặt đầy tự mãn mà vỗ vỗ bờ vai anh, nói: “Món quà này có thích hay không?”

Lãnh Tư Thần nghe được anh nói Hạ Úc Huân rốt cuộc chuẩn bị ngừng nghỉ mấy ngày, thần sắc rõ ràng hòa hoãn rất nhiều, bất quá rất nhanh liền khôi phục vẻ thanh lãnh nhất quán, mặt không cảm xúc nói: “Tôi cho rằng đây là việc thuộc bốn phận của cậu, không thể làm lẽ vật.”

“Mẹ kiếp! Đây còn thuộc bốn phận!? Anh biết tôi có bao nhiêu nỗ lực bao nhiêu vất vả không! Sau khi bị phát hiện gặp phải kết cục bi thảm như thế nào không biết sao?” Âu Minh Hiên một bộ “Anh cũng quá vô nhân tính” lên án.

“Này này này, tôi nói hai người các người làm gì mà bí hiểm thế?” Lam Hạo Dương gấp đến độ cuộn hai tai vào má, một bộ các người cư nhiên có bí mật không nói cho tôi, tôi muốn cào chết các người.

Diệp hàng vỗ vỗ bờ vai anh, nói: “Tiểu Lam à, xem ra cậu thật sự thất sủng rồi! Bất quá, nếu là tôi, tôi cũng sẽ lựa chọn Âu thiếu!” Âu Minh Hiên lập tức một ánh mắt quyến rũ ném qua, đáp: “Nga nha, ánh mắt Diệp thiếu không tồi a! Tôi thường thức cậu!”

“Đâu có đâu có, Âu thiếu khách khí! Tôi vẫn luôn rất ngưỡng mộ Âu thiếu, chỉ là bất hạnh không có cơ hội kết giao a!”

“Đây còn không phải là cơ hội tốt sao!”

Nhìn hai người nhanh chóng kề vai sát cánh, cấu kết với nhau làm việc xấu, Lam Hạo Dương vẻ mặt thảm không nở nhìn, hai người này tiết tháo đâu?

Đang muốn tìm Tần Phi phi nhỡ, phát hiện Tần Phi đang xuất thần nhìn về phía nào đó, vươn tay ở trước mắt hăn vầy vầy, nói: “Này, Tần Phi! Tần Phi? Hoàn hồn! Cậu nhìn cái gì vậy, nhập thần thế?”

Ánh mắt Tần Phi chuyên chú mà đuổi theo cô gái nào đó trong đám người, vuốt cằm nói: “Chuyện Nam Cung đại tiểu thư xem mắt cậu có biết hay không?”

“A, có nghe sơ sơ!” Lam Hạo Dương nghe vậy lập tức cảnh giác mà nhìn chăm chăm hăn, nói: “Cậu muốn làm sao?”

“Vô nghĩa, còn phải hỏi sao? Đương nhiên là muốn thử xem a!” Tần Phi một bộ nhìn kẻ ngốc.

“Mẹ kiếp! Cậu điên rồi!” Lam Hạo Dương bị dọa đến thiếu chút nữa cắn đầu lưỡi mình.

“Tôi sao lại điên rồi? Còn không phải là nghe nói cô ấy có đứa con trai sao? Có con trai thì làm sao, cho dù cô ấy kết hôn, tôi cũng có biện pháp giúp cô ấy ly hôn! Cậu đã quên anh làm gì sao?”

Hăn là làm gì.....

Hăn là luật sư huy chương vàng, am hiểu nhất ly dị kiện tụng.....

Tần Phi vừa dứt lời đột nhiên cảm thấy sau lưng lạnh buốt, run lập cập nói: “Tôi sao đột nhiên cảm thấy có chút lạnh.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 807: Sinh Nhật Phong Ba (4)

Rốt cuộc cũng là anh em, Lam Hạo Dương không đành lòng trơ mắt nhìn hắc tằm đường chết, đành phải một tay đem hắc tằm kéo vào một góc yên tĩnh, nói: “Cậu biết cô ấy là người của ai không? Cậu dám động vào cô ấy!”

“Người của ai? Cậu hắc tằm không phải là muốn nói Lãnh Tư Thần chứ? Trước đây tôi nghĩ bọn họ có quan hệ gì đó, nhưng tôi thấy cô ấy đều đã đi xem mắt, hiển nhiên đối với Lãnh Tư Thần không thú vị a, Lãnh Tư Thần không phải cũng không động tĩnh sao? Vừa rồi kỳ thật tôi cố ý nói trước mặt Lãnh Tư Thần, chính là muốn thử xem anh ta rốt cuộc có ý tứ kia hay không, không có tôi liền xuống tay! Anh em cũng không gạt cậu, cô nương này lần đầu tiên tôi nhìn thấy đã rất thích, có con hay không, từng kết hôn hay không với tôi không sao cả!”

Lam Hạo Dương nghe hắc tằm càng nói càng kỳ cục, nhanh chóng nhìn xem bốn phía có người hay không, sợ tới mức mồ hôi sau lưng đều chảy xuống.

Thứ này từ nhỏ ở nước ngoài lớn lên, cho nên tư tưởng tương đối phóng khoáng, kỳ thật cho dù phụ nữ của anh em hắc tằm cũng vẫn đoạt không hề áp lực, lần này hắc tằm sở dĩ không trực tiếp đoạt, đó là bởi vì sợ Lãnh Tư Thần nên không dám mà thôi.

Lam Hạo Dương lời nói thấm thía: “Xem như nể mặt anh em, tôi tiết lộ cho cậu một chút ngọn ngành, cô nương này và Lãnh Tư Thần quan hệ không ít, cậu đừng động vào, ta sẽ không hại cậu!”

Thấy Lam Hạo Dương nghiêm túc, Tần Phi không thể không coi trọng vài phần, vừa quay đầu nhìn xung quanh Hạ Úc Huân, vừa hỏi: “Hai người bọn họ rốt cuộc quan hệ gì a, cậu liền không thể nói rõ ràng?”

Lam Hạo Dương vô ngữ mà đem đầu hắn xoay qua, nói: “Lời tôi chỉ có thể nói tới đây, mặt khác tôi không thể nói, cậu đừng gây khó dễ tôi. Chữ sắc trên đầu có một cây đao, cậu nếu tin tôi, cũng đừng tham gia giao du với kẻ xấu, nếu không đến lúc đó chết như thế nào cũng không biết!”

“Hả, chẳng lẽ con riêng của Nam Cung đại tiểu thư trong truyền thuyết là của Lãnh Tư Thần? Nhưng Lãnh Tư Thần ở bên ngoài xằng bậy cùng người khác sinh ra một đứa con trai, cho nên hiện tại Nam Cung đại tiểu thư không muốn tha thứ cho anh ta?” Mặt khác hắn nhìn không ra, nhưng Nam Cung đại tiểu thư không thích Lãnh Tư Thần hắn vẫn là có thể nhìn ra một chút, tuy rằng cô mặt ngoài mỗi lần còn giả vờ rất khách khí.

Lam Hạo Dương khoe miệng khê nhếch, nói: “Sức tưởng tượng của cậu quá phong phú.”

Lam Hạo Dương nói xong liền vỗ vỗ bờ vai hắn xoay người đi mất, dù sao nên nói mình cũng đã nói, hắn có nghe hay không liền không liên quan đến mình nữa.

Hắn còn muốn giúp thứ này giải thích vài câu với Lãnh Tư Thần, bằng không kết cục của mấy đối tượng mà Hạ Úc Huân xem mắt kia chính là tương lai của Tần Phi.

Lam Hạo Dương tâm tư lao lực quá độ mà đi đến trước mặt Lãnh Tư Thần, néo néo ấn đường nói: “Tần Phi kia nói chơi a, anh đừng cho là thật sự!”

Lãnh Tư Thần lắc ly trong tay, vẻ mặt giữ kín như bưng, cũng không biết rốt cuộc nghe được lời hắn nói hay không.

Lam Hạo Dương ho nhẹ một tiếng nói: “Không phải tôi nói anh a, anh cứ như vậy chỉ e là không phải kể lâu dài đâu? Cho dù tôi gần đây thiếu chút nữa bị mẹ tôi bắt đi xem mắt c ô ấy, may mắn tôi ngăn cản đúng lúc, thiếu chút nữa không hù chết tôi!”

“Không cần lo lắng, cậu đã bị đào thải, bao gồm Tần Phi, Diệp Hàng, Từ Tử Việt.” Lãnh Tư Thần nói một câu.

Lam Hạo Dương ngẩn người, hỏi: “A? Ý gì? Sao anh biết chúng tôi đã bị đào thải? Điều kiện của mấy người bọn anh vẫn là rất không tồi không phải? Theo lý thuyết hẳn là nên ở vị trí hàng đầu mới đúng.....”

Lãnh Tư Thần trầm mặc không nói, ánh mắt lạnh lùng nhìn cô gái cách đó không xa đang trò chuyện với người khác.

Bởi vì quyển sách xem mắt kia ở trong tay con anh, bởi vì yêu cầu đầu tiên của cô là đối phương không có bất cứ quan hệ gì với Lãnh Tư Thần. Cái lý do này, anh phải như thế nào trả lời?

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 808: Sinh Nhật Phong Ba (5)

Bên kia, Hạ Úc Huân đang cùng một đối tác nói chuyện phiếm, lúc này, bên tai đột nhiên truyền đến một trận thanh âm đè thấp, lại cố ý để cô có thể nghe được.

“Cái gì đệ nhất danh viện thành phố A chứ! Thật là tự dát vàng lên mặt mình, con đều đã bốn năm tuổi!”

Hạ Úc Huân nghe giọng nói ra lời này là của Đại Thi lần trước đã gặp được.

Ai, xem ra thù này vẫn là kết hạ rồi, cô nương này còn không biết như thế nào để chơi lại cô đâu!

“Thật hay giả vậy? Cô gái kia có con, hơn nữa đều bốn năm tuổi? Tôi thấy tuổi cô ấy cũng không lớn a!”

“Ai biết quá khứ của cô gái kia rốt cuộc như thế nào, tôi thấy khẳng định cũng không phải đứng đắn gì rồi! Trước đó còn cất giấu, hiện tại khẳng định là chuẩn bị xem mặt giấu không được mới nói ra đây mà!”

“Chị, chị ít nói vài câu đi! Lúc đến chị đã cam đoan với em thế nào?”

“Chị làm sao vậy, chị cũng không nói bậy, chị nói đều là lời nói thật! Cô ta còn nhỏ tuổi liền chưa chồng mà có con có thể là cô gái đứng đắn sao? Chị liền nói Nam Cung Lâm sao lại đem quá khứ cô ta giấu kín mít như

vậy, thì ra nhận không ra người a! Mất công loại phụ nữ này, các người cư nhiên còn đồn nam thần của tôi thích cô ta, tất cả đều là mắt mù sao? Quả thực là vũ nhục nam thần của tôi!”

Đại Thi fan nào tàn mở ra, Tiểu Thi đã căn bản ngăn không được, mắt thấy cô xuyên qua đám người trực tiếp đi đến trước mặt Hạ Úc Huân cách đó không xa.

Vừa rồi đối tác cùng Hạ Úc Huân nói chuyện phiếm cũng rõ ràng nghe được phía sau những người đó bàn tán, lúc này thấy người còn trực tiếp đi qua, xấu hổ không thôi mà nhanh tìm cớ đi mất.

Vì thế, chỉ còn lại Hạ Úc Huân lẳng lẳng mà đứng ở nơi đó, mắt lạnh nhìn Đại Thi đang hùng hổ vọt tới trước mặt cô.

“Nam Cung tiểu thư, đã lâu không gặp! Hả? Sao lại không thấy cô đem con trai qua đây? Trẻ con một mình ở nhà cô yên tâm sao? Ai, Nam Cung tiểu thư à, cô đừng trách tôi xen vào việc người khác, đứa bé này từ nhỏ, cũng nên để nó trải qua việc đời, cũng không thể cứ giấu ở trong nhà không gặp ai được!” Đại Thi lắc lắc ly Cocktail, mặt đầy trào phúng.

Vừa dứt lời, bên cạnh lập tức truyền đến một trận thanh âm hít ngược khí lạnh, chuyện này người biết cũng không nhiều lắm, cho dù là biết đến, cũng sẽ cho Hạ Úc Huân mặt mũi, không khua môi múa mép loạn, đây vẫn là lần đầu tiên có người ở tình huống như vậy công khai nói ra.

Hạ Úc Huân nghe vậy vẻ mặt đạm mạc hơi có một kẽ hở, con trai cô? Con bà nó! Ai nói con trai cô không tới! Con trai cô đã sớm tới không phải sao?

Hôm nay sao ai cũng đều đối nghịch với cô, vẫn luôn chọc cô đau chân!

Không đợi Hạ Úc Huân nói chuyện, Đại Thi đột nhiên dường như nhớ tới gì mở miệng nói: “A, đúng rồi, nghe nói Nam Cung tiểu thư gần đây

đang xem mắt? Tôi quen biết một người điều kiện không tồi, trong nhà mở một siêu thị, tuy rằng đã từng hai lần ly hôn, nhưng không có con, chỉ là không biết hẳn có để ý chuyện Nam Cung tiểu thư chưa kết hôn mà đã có con lớn như vậy hay không..... Ai, tôi giúp cô hỏi một chút xem nhé?”

Mở siêu thị..... Từng ly hôn hai lần...

Mọi người xem nào nhiệt nghe vậy tất cả đều lộ ra vẻ không thể tưởng tượng, ở trong vòng bọn họ, trước nay liên hôn coi trọng ích lợi, cuộc sống riêng tư của mỗi người chỉ cần không làm quá đến mức thiên lí nan dung, đối với đại cục ảnh hưởng kỳ thật rất nhỏ. Hơn nữa, cho dù người ta có con, nhưng người ta chính là người thừa kế tập đoàn xuyên quốc gia nha, về sau cả công ty lớn như vậy đều là của cô, cưới được cô chính là cưới được toàn bộ tập đoàn Thiên Lâm a!

Lời nói khiêu khích này của Đại Thi cũng quá rõ ràng, vừa nhìn chính là cố ý nhục mạ người khác.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 809: Sinh Nhật Phong Ba (6)

Bất quá, chuyện không liên quan tới ta, mọi người vẫn nhiều chuyện mà xem rất hưng phấn, tất cả đều chờ Nam Cung huân nổi giận.

Chỉ là, làm cho bọn họ thất vọng rồi, Hạ Úc Huân chỉ trợn trắng mắt, lười phản ứng cùng loại khiêu khích thấp cấp này.

Đang muốn trực tiếp chạy lấy người, cô nương kia lại bám riết không tha mà vòng qua ngăn cản đường đi của cô, nói: “Kỳ thật cô cũng không cần quá tự ti, chưa kết hôn đã có thai cũng không có gì, dù sao vận khí cô cũng tốt mà có một người cha tốt, tôi cảm thấy cô vẫn là có cơ hội, cô chừng nào thì rảnh, tôi giúp cô hẹn hẳn ra gặp một lần thử xem?”

Đại Thi càng nói càng khoái ý, căn bản dừng không được, Tiểu Thi nháy mắt ra hiệu cho cô vài lần cũng không thấy, cô quả thực trước nay chưa từng sáng khoái như vậy, cuối cùng đã báo được mối thù cướp hôn.....

“Đây là danh thiếp của hẳn, cô cầm đi.....” Đại Thi đang muốn đem tờ danh thiếp nhặt trên đường kia cho Hạ Úc Huân, bên tai đột nhiên truyền đến một thanh âm rất từ tính khiến tâm thần cô nhận nhạo, nhưng, nói ra lại khiến cả người cô đều cứng lại rồi.

“Thi tiểu thư đối với người chưa kết hôn đã có thai rất có ý kiến?” Lãnh Tư Thần không biết khi nào dạo bước lại đây, đang đứng ở nơi cách các cô hai bước.

“A! Lãnh..... Lãnh tiên sinh..... Như thế nào sẽ như vậy! Không có không có! Hoàn toàn không có! Lãnh tiên sinh ngài đừng hiểu lầm, tôi không phải nói anh! Tôi..... Tôi.....”

Thảm thảm! Cô sao lại quên Lãnh Tư Thần cũng chưa kết hôn đã có con a! Tiện nhân này sao có thể so với nam thần của cô chứ! Cô thật sự không có ý kỳ thị anh! Cô vô cùng và đặc biệt muốn làm mẹ của con anh được không, cho dù là mẹ kế cũng được mà!

Lãnh Tư Thần dùng tay không cầm rượu lấy danh thiếp trong tay cô nhìn nhìn, sau đó trả lại cho cô, thanh âm không cao không thấp, nhưng vừa lúc có thể để nhiều người ở đây đều nghe được: “Không nghĩ tới Thi tiểu thư cư nhiên sẽ quen biết loại đàn ông cấp bậc này.”

“Không phải..... Tôi không quen biết..... Hẳn là.....”

Cô không quen biết người này a! Cô sao lại quen biết ông chủ siêu thị nhỏ này chứ! Tấm danh thiếp này là cô nhặt ở ven đường! Nhưng cô rõ ràng vừa mới nói quen biết, hiện tại lại nói không quen biết, không phải tự vả miệng mình sao?

Đại Thi tức khắc không nói rõ được, gấp đến độ dậm chân.

Này còn chưa xong, Lãnh Tư Thần nói xong dùng ánh mắt cổ quái nhìn cô một cái, nói: “Thi tiểu thư cảm thấy người đàn ông này điều kiện không tồi?”

“Không có, tôi không có cảm thấy.....”

Loại rác rưởi cô sao lại cảm thấy điều kiện không tồi, cô là muốn nói xứng với Nam Cung Huân loại tiện nhân kia mới không tồi a! Nam thần vì cái gì phải hiểu lầm cô chứ! Đáng chết, đều do tiện nhân này, châm ngòi quan hệ giữa cô và nam thần!

Hạ Úc Huân bên cạnh đang bị ánh mắt phẫn hận hung hăng trừng mình về mặt vô ngữ, cô nương cô trừng tôi làm gì? Tôi hình như từ đầu tới đuôi một chữ cũng chưa nói nha?

Đại Thi vốn dĩ liền không biết trả lời như thế nào, bị khí thế cường đại của Lãnh Tư Thần áp chế, càng nói không nên lời một câu hoàn chỉnh cũng không ra, cả người chật vật bất kham. Vô kể khả thi nôn nóng không thôi mà nhìn về phía Tiểu Thi xin giúp đỡ.

Tiểu Thi trợn trắng mắt, lúc này thật sự mới nhớ tới cô?

Thật sự rất muốn tùy ý cô tự sinh tự diệt, không cho cô nếm chút đau khổ, cô sẽ không nhớ dai. Cô đều nói tám trăm lần bảo chị cô đừng đi chọc cô gái kia, vẫn là nói không nghe.

Nhưng không có biện pháp, không muốn quản cũng phải quản, ai bảo người đó chính là chị cô, lại là chị em sinh đôi, một vinh đều vinh một nhục đều nhục, từ nhỏ đến lớn tên hai người các cô vĩnh viễn là bị trói ở bên nhau, đồng thời bị người khác nhắc tới, chị cô nếu có gièm pha gì, cô cũng tuyệt đối trốn không thoát quan hệ.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 810: Sinh Nhật Phong Ba (7)

Tiểu Thi thở dài, nhanh chóng chạy tới đỡ lấy cô, nói: “Chị, sao chị lại chạy tới nơi này, em đỡ chị đến phòng nghỉ ngơi, không phải đã nói chị đừng uống nhiều rượu chạy loạn khắp nơi như vậy sao? Sinh nhật Lãnh tiên sinh chị vui cũng phải có giới hạn chứ! Đừng điên nữa!”

Nói xong vẻ mặt xin lỗi mà nhìn Lãnh Tư Thần, nói: “Lãnh tiên sinh, chị tôi có phải vừa nói hươu nói vượn hay không, chị ấy uống say là như vậy, các vị đừng để ý chị ấy nhé!”

Đại Thi nhanh chóng thuận thế làm ra vẻ say khướt, nói vài câu nói bậy, sau đó được Tiểu Thi lôi kéo đi rồi.

Một hồi khôi hài cuối cùng kết thúc.

Lam Hạo Dương chọc chọc Tần Phi bên cạnh, nói: “Thấy được chưa? Vừa thấy người ta có việc gì liền hệt như tiêm máu gà trực tiếp tiến lên!”

Tần Phi chặc chặc tắc lưỡi, đáp: “Thật nhìn không ra Lãnh Tư Thần vẫn là loại si tình a!”

.....

Trong khoảng thời gian ngắn, trong một góc chỉ còn lại hai người Lãnh Tư Thần và Hạ Úc Huân, nhìn nhau không nói gì, nhìn nhau chán ghét.

Ánh mắt Lãnh Tư Thần không có một tia độ ấm nhìn chăm chăm cô gái trước mắt, hừ lạnh một tiếng nói: “Em khi nào thì tính tình trở nên tốt như vậy? Ngày thường chỉ biết tác oai tác phúc với anh, đều bị người ta khi dễ đến trên đầu, em cũng không biết đáp trả cô ta sao?”

Hạ Úc Huân mặt lập tức đen, ngẩng cổ trừng mắt nhìn anh một cái nói: “Tôi khi nào thì oai tác phúc với anh! Rõ ràng vẫn luôn là anh ỷ thế hiếp người!”

“Anh dạy em ỷ thế hiếp người lâu như vậy em cũng chưa học được, Hạ Úc Huân, em có phải heo hay không?” Lãnh Tư Thần lập tức nói theo cô.

“Anh..... Anh mới là heo! Anh cho rằng tôi loạn đến nước này đều là bị ai làm hại? Là ai làm hại tôi có con không thể nhận, là ai làm hại tôi bị người ta cho là chưa kết hôn đã có thai, là ai làm hại tôi bị người ta chỉ vào cái mũi mắng đàn bà không đứng đắn!” Hạ Úc Huân rốt cuộc nhin không được, bất ngờ bộc phát phát tiết gầm nhẹ nói.

Lãnh Tư Thần nhẹ nhàng mà quét mắt nhìn cô một cái, nói: “Em có thể nhận con, có thể công bố thân phận đã kết hôn, không ai ngăn cản em.”

“Anh đương nhiên không ngăn cản tôi!” Hạ Úc Huân vô ngữ mà trừng anh một cái, lộ ra thần sắc trào phúng khó có thể lý giải, nói: “Nói thật, Lãnh Tư Thần tôi rất bội phục dũng khí của anh, anh làm chuyện thiếu đạo đức như vậy, cư nhiên còn không biết xấu hổ để tôi tới tham gia sinh nhật anh, còn không biết xấu hổ ở chỗ này nói ầu nói tả với tôi! Anh rốt cuộc là như thế nào làm được vậy?”

“Chỗ nào thiếu đạo đức? Anh bất quá là phòng vệ chính đáng, giữ gìn ích lợi bản thân. Có gì sai?” Lãnh Tư Thần vẻ mặt chính khí.

“Anh cái rắm!!!” Hạ Úc Huân hít sâu một hơi, mạnh mẽ nhin xuống sát khí mãnh liệt thiêu đốt trong lòng, nói: “Mau rút ngay cho tôi! Anh lại tiếp

tục đứng ở trước mặt tôi, để tôi nhìn thấy anh, tôi sợ tôi sẽ làm ra hành động gì đó khiến anh hối hận suốt đời!”

Lãnh Tư Thần: “Vì cái gì quà sinh nhật không phải em chọn lựa?”

Hạ Úc Huân: “.....”

Tên này tốc độ thay đổi đề tài có cần phải nhanh như vậy hay không? Hơn nữa, anh sao còn không đi? Thật cho rằng cô không dám đánh anh đúng không? Được rồi, cô xác thật không dám!

“Tôi vì cái gì phải chọn quà cho anh chứ?” Quà sinh nhật anh là Nghiêm Tử Hoa chọn, hơn nữa Nghiêm Tử Hoa còn kiểm tra vài lần, xác định không bị cô đổi thành phân hoặc là thuốc nổ.

“Bởi vì hôm nay là sinh nhật anh.”

“Biến thái chết! Tôi và anh vô pháp giao lưu! Tránh ra!” Cô muốn đi tìm Tiểu Bạch bảo bối chữa lành một chút.

Nhìn bóng dáng cô rời đi, hai tròng mắt âm vụ của Lãnh Tư Thần hiện lên một tia cô đơn.

Cô đưa cho anh quà không phải dĩch thân cô chọn, tuy rằng quà kia của Tiểu Bạch là cô chọn, nhưng chung quy không phải cô đưa. Trước đây, mỗi lần sinh nhật anh, cô đều sẽ bắt đầu chuẩn bị trước từ vài tháng...

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 811: Sinh Nhật Phong Ba (8)

“Lãnh băng sơn, làm gì a! Sắm vai vọng thê thạch sao?” Âu Minh Hiên dạo bước lại đây, không tình nguyện mà đem một thứ gì đó trong tay đưa cho anh, nói: “Cầm, đây là tức phụ nhi của tôi bảo mang qua cho anh, không được ghét bỏ a, đây chính là túi thơm tức phụ nhi tôi tự tay làm! Có tiền đều mua không được!”

“Giúp tôi cảm ơn bác sĩ Tần.”

Âu Minh Hiên quét mắt sắc mặt khó coi của anh, vẻ mặt đồng tình mà lắc đầu than: “Chặc chặc, nhìn bộ dáng này của anh, nha đầu kia không tiếp nhận tình cảm của anh? Bất quá cũng khó trách, vốn dĩ chính là do anh mà ra, Đại Thi kia chính là fan nào tàn của anh mà!”

Vừa dứt lời, anh đột nhiên nhìn ra cửa, vẻ mặt khó có thể hình dung, vỗ bả vai Lãnh Tư Thần nói: “Mới vừa rồi còn đang nói, lần này tốt, lại tới một fan nào tàn.....”

Lãnh Tư Thần nghe vậy theo ánh mắt anh nhìn qua, cứ nhiên thấy được..... Lâm Tuyết.....

Giây tiếp theo, ánh mắt Lãnh Tư Thần như lưỡi dao sắc bén cách đám người thật mạnh bắn về phía Lương Khiêm.

Đang tiếp đón khách mời Lương Khiêm lập tức cảm giác được ánh mắt đáng sợ như giết người của ông chủ, toàn thân run lên lập cập, vừa rồi lúc

nhìn thấy Lâm Tuyết tiến vào anh liền có điềm báo dự cảm xấu, được rồi, ông chủ quả nhiên giận chó đánh mèo.

Nhưng, làm ơn đi ông chủ, thiệp mời tôi là gửi cho Dư Hoảng Thu a, ai có thể nghĩ đến Lâm Tuyết cư nhiên sẽ làm bạn gái Dư Hoảng Thu mà tham dự chứ! Vậy cũng phải trách anh sao?

Lâm Tuyết kéo cánh tay Dư Hoảng Thu, tư thái nhã nhặn lịch sự ư nhã mà đi tới trước mặt Lãnh Tư Thần, nói: “Lãnh tiên sinh, sinh nhật vui vẻ.”

Lâm Tuyết khéo cười duyên dáng, vô cùng tự nhiên, tựa như trước đây mọi thứ chưa từng xảy ra, con người không có một tia oán hận, chỉ toát ra một tia tình yêu thật cẩn thận.

Dư Hoảng Thu bên cạnh vẫn khách khí mà hàn huyên: “Lãnh tổng, sinh nhật vui vẻ! Vô cùng may mắn khi được Lãnh tổng mời tôi qua đây tham gia tiệc sinh nhật ngài!”

Lãnh Tư Thần thoáng gật đầu.

Anh bất quá là nể mặt Tiểu Huân mà mời hẳn tới, nhưng thực hiển nhiên, hiện tại anh đã hối hận.

“Lãnh tổng, đây là một chút tâm sy của tôi và Tiểu Tuyết.” Dư Hoảng Thu trong tay cầm một hộp thủ công tinh tế, điêu khắc tinh mỹ.

“Nha, hộp này..... Là gỗ lim tơ vàng sao!” Âu Minh Hiên bên cạnh cau mày nói một câu, ánh mắt bất động thanh sắc mà quét qua lại trên người Dư Hoảng Thu và Lâm Tuyết, trong lòng hồ nghi, hai người này sao lại cùng đi?

“Âu tổng thật có mắt nhìn.”

“Ha ha, xem ra phần quà này của Dư tổng không nhẹ a!” Âu Minh Hiên lộ ra ánh mắt ý vị thâm trường. Chỉ một cái hộp như vậy đã mấy chục vạn, thứ bên trong hiển nhiên đặc biệt đắt giá.

“Dư tổng, vô công bất thụ lộc.” Lãnh Tư Thần mày nhú lại nói một câu.

“Ai, không thể nói như vậy, trước không nói hôm nay là sinh nhật Lãnh tổng ngài, lại nói nữa ngài cũng là người mai mối giữa tôi và Tiểu Tuyết, ngày đó nếu không phải ngài qua mời chúng tôi cùng chơi bóng, tôi cũng sẽ không quen biết cô gái tốt như Tiểu Tuyết đây!” Dư Hoằng Thu mặt đầy hạnh phúc mà lôi kéo tay Lâm Tuyết, Lâm Tuyết có chút ngượng ngùng mà cúi đầu.

Bất quá, lời này Dư Hoằng Thu nói có vài phần không thích hợp, ý ngoài lời Tiểu Tuyết cô gái tốt như vậy, Lãnh Tư Thần lại không hiểu mà quý trọng.....

Lãnh Tư Thần bất động thanh sắc nói: “Dư tổng nếu nói như vậy, vậy người mai mối cho các vị phải là Nam Cung tiểu thư mới đúng.”

“Ha ha, đúng đúng, Nam Cung tiểu thư tất nhiên cũng có một phần đại lễ! Như vậy, trước xin lỗi không tiếp được!” Dư Hoằng Thu cười lôi kéo Lâm Tuyết cùng nhau đi về phía Hạ Úc Huân.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 812: Sinh Nhật Phong Ba (9)

Âu Minh Hiên như suy tư gì mà nhìn bóng dáng Lâm Tuyết, nói: “Lãnh khối băng, cô nương này không đơn giản a! Mặc kệ cô ấy là thật sự hết hy vọng, hay là có ý đồ khác, đều quá không đơn giản! Nếu cô ấy hết hy vọng, có thể nhân cơ hội bắt lấy người đàn ông điều kiện tốt như vậy, không đơn giản; nếu cố ý lấy tư thái khiến anh không hề phòng bị xuất hiện trước mặt anh, càng không đơn giản!”

Âu Minh Hiên nói lắc đầu, than nhẹ một tiếng: “Như vậy xem ra, vẫn là Đại Thi cái loại cô nương đơn giản thô bạo tương đối đáng yêu hơn một chút!”

“BOSS!” Lương Khiêm biết Lãnh Tư Thần lúc này khẳng định muốn dẫn dò, thở hồng hộc mà chạy tới.

“Chú ý cô ta một chút, còn có Đại Thi.”

“Dạ BOSS!” Lương Khiêm lập tức nhận lệnh đi làm.

Âu Minh Hiên thấy thế phụt một tiếng bật cười, nói: “Làm trợ lý anh cũng thật đáng thương, toàn trường cô nương đối với anh mang ý xấu đâu chỉ Lâm Tuyết và Đại Thi, cậu ta chú ý hết được sao?”

Lãnh Tư Thần lạnh lùng liếc anh một cái, nói: “Cậu có tư cách nói tôi?”

“.....” Âu Minh Hiên rốt cuộc không còn lời gì để nói. Chỉ có sau khi gặp người thực sự thích, anh mới hối hận không ngừng mình lúc trước trêu chọc nhiều phụ nữ như vậy. Nhưng, ai bảo ông trời cho anh một khuôn mặt vạn người mê chứ, anh cũng thực buồn rầu a!

-

Yến hội tiến hành trong chốc lát, mấy người bạn của Lãnh Tư Thần đẩy một bánh kem lớn đã đi tới.

“Bánh kem tới rồi!”

“Lãnh Tư Thần mau tới đây, ước rồi thôi nến đi!” Mọi người thúc giục.

Lãnh Tư Thần đứng trước bánh kem, ánh mắt dừng lại một giây ở người nào đó trong đám người, sau đó nhắm mắt lại, ba giây sao mở ra, thổi ngọn nến.

“Nhanh như vậy sao! Anh ước cái gì vậy?” Từ Tử Việt tò mò hỏi.

“Cậu nhiều chuyện quá, nói ra liền không linh nữa! Nào nào, thọ tinh cắt bánh kem!” Lam Hạo Dương cầm dao đưa cho Lãnh Tư Thần.

Hạ Úc Huân vừa xong bị Đại Thi khiêu khích, lại bị Lâm Tuyết lôi kéo Dư Hoảng Thu qua đưa quà cảm tạ, không thể hiểu được mà thành bà mỗi, còn phải ứng phó với sự quan tâm của các chú dì tìm hiểu đứa con trong truyền thuyết kia của cô, quả thực đầu muốn nổ tung rồi. Lúc này đang ủ rũ mà tìm góc ngồi, bên tai đột nhiên truyền đến một thanh âm mềm mại ——

“Chị Huân, ăn bánh kem.”

“Tiểu Bạch.....” Ô ô ô, bảo bối!!!

Nhìn mẹ nước mắt lưng tròng, cậu nhóc một trận đau lòng, đem bánh kem đưa vào tay cô, bởi vì không tiện nói chuyện, chỉ có thể cho cô một

ánh mắt trấn an, sau đó lưu luyến không rời mà đi.

Giờ khắc này, Hạ Úc Huân thậm chí muốn đánh cược mọi thứ để nói cho mọi người biết đây là bảo bối nhà cô! Là cô sinh!

Âu Minh Hiên phát hiện cô một người buồn ở nơi đó, nhìn không được qua nhìn cô, kết quả liền thấy được cô một đôi mắt đẹp ánh lửa quay cuồng.

“Nhìn về mặt em một bộ oán hận vì bị cướp con!”

“Đàn ông các anh không một thứ tốt!” Hạ Úc Huân đem ly rượu uống một hơi cạn sạch,

Âu Minh Hiên khuôn mặt tuần tú hơi đen, nói: “Này, em không cần bản đồ pháo được không? Anh chính là thứ tốt! A phi, anh chính là đàn ông tốt!”

“Anh nói lời này cũng không sợ đau lưỡi sao?”

“Anh..... Nha đầu chết tiệt kia, anh hảo tâm lại đây quan tâm em, em có hỏa cũng đừng đốt hết lên người anh chứ?” Âu Minh Hiên cũng nổi giận.

Hạ Úc Huân buồn rầu, không nói, hốc mắt ửng đỏ.

Âu Minh Hiên thấy bộ dáng này của cô, bất đắc dĩ mà xoa xoa trán, một tay đem rượu trong tay cô đoạt lại đây, nói: “Được được được, em đốt em đốt đi, cứ việc đốt hết lên người anh là được rồi chứ?”

“Sở em sao mà khổ như vậy! Thật vất vả sinh ra đứa con trai có tiền đồ, còn bị cầm thú đoạt mất!” Hạ Úc Huân dựa vào trên quầy bar kêu rên.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 813: Sinh Nhật Phong Ba (10)

“Ai, thật sự không được mà nói, hay là em lại sinh thêm một đứa?” Âu Minh Hiên vỗ vỗ bả vai cô, tự cho là chủ ý thật vi diệu.

“Em không sinh! Em chỉ muốn Tiểu Bạch!”

“Được được được, không sinh, chỉ muốn Tiểu Bạch.....”

Âu Minh Hiên đang cùng Hạ Úc Huân nói chuyện, đột nhiên cảm giác nơi lồng ngực chợt lạnh, cúi đầu vừa thấy, trên áo sơmi màu trắng vấy đầy rượu vang đỏ.

Một người hầu trong tay bưng khay nơm nớp lo sợ đứng ở trước mặt anh, mặt đều là kinh hoảng, nói: “Âu tổng, thực xin lỗi thực xin lỗi, tôi không phải cố ý!”

Tiểu cô nương đã sắp khóc ra, nếu truy cứu tiếp, công việc này của cô khẳng định không còn.

Thấy cô gái không ngừng khom lưng xin lỗi, Âu Minh Hiên vẫy vẫy tay, đáp: “Không có việc gì.”

Cô gái tức khắc nhẹ nhàng thở ra, mặt đầy cảm kích, nói: “Tôi mang ngài đi ra sau đổi bộ quần áo! Thật sự là rất xin lỗi.....”

“Được rồi, yên tâm, tôi sẽ không đi báo cáo với trưởng ca của cô, mang tôi đi ra sau!” Âu Minh Hiên tính tình tốt mà đứng lên.

“Cám ơn ngài! Cám ơn..... Âu tổng ngài cùng tôi tới.....”

“Anh đi thay quần áo, em ở lại đó đừng gây chuyện a, uống ít rượu thôi!” Âu Minh Hiên trước khi đi không yên tâm mà dặn dò.

“Đã biết.” Hạ Úc Huân chống cằm vầy vầy tay.

Âu Minh Hiên rời đi, con người Hạ Úc Huân xoay chuyển, trên mặt hiện lên một tia ảo não, lại nói cô người hầu kia thật sự là không cần thận mới đem rượu hắt vào người Âu Minh Hiên sao?

Không phải lại là nhào vào trong ngực chứ.....

Hy vọng tên kia có thể đúng mực chút, nếu không nếu xảy ra cái gì không nên xảy ra, cô sẽ không bao che cho anh nữa.

Cô ngồi ở kia đợi nửa ngày, kết quả, không chờ đến Âu Minh Hiên, lại thấy một nhân viên tạp vụ tiến đến.

Tiểu cô nương thở hồng hộc mà chạy đến trước mặt cô, nói: “Nam Cung tiểu thư, Âu tổng nhờ ngài qua một chút.....”

“A? Xảy ra chuyện gì?” Hạ Úc Huân nhíu mày.

“Tôi cũng không biết.....” Cô gái chống nạnh thở dốc.

“Tên kia làm cái gì nhì, thật là phiền toái.....” Hạ Úc Huân đành phải đứng dậy đi theo cô gái ra phía sau.

Đừng nói, cái sơn trang nghỉ dưỡng này của Lãnh Tư Thần hoàn cảnh thật đúng không tồi, cổ kính, bức cách rất cao.

Xuyên qua vài toà núi giả một dòng suối cùng một mảnh rừng trúc, ngay lúc Hạ Úc Huân đang hồ nghi sao lại xa như vậy, cô gái cuối cùng dừng lại ở một hành lang.

“Nam Cung tiểu thư, Âu tổng liền ở bên trong, tôi đây đi trước.”

“A, được, phiền cô rồi.”

“Đừng khách khí.”

Hạ Úc Huân vươn tay đẩy cửa ra, sau đó cô nương kia đột nhiên gọi cô lại, nói: “Đúng rồi Nam Cung tiểu thư, còn có chuyện.....”

“Sao vậy?” Hạ Úc Huân theo bản năng mà xoay người, đột nhiên một trận mùi vị gay mũi phốc phốc phốc đổ ập xuống cô.

“Phi phi.....” Chơi cái gì vậy? Hai mắt Hạ Úc Huân nhất thời không mở ra được, phát phát tay, ngay sau đó liền nghe được phịch một tiếng, cô gái kia không thấy, cửa bị đóng rồi.

Tình huống như thế nào a đây là?

Không xong! Âu Minh Hiên sẽ không xảy ra chuyện chứ?

Phản ứng đầu tiên của Hạ Úc Huân là nhanh chóng vọt vào.

Kết quả, đập vào mắt lại là một mảnh màu da.

Giờ phút này, Âu Minh Hiên đang trần như nhộng mà đứng trước tủ quần áo.....

Hạ Úc Huân: “Ách.....”

Một giây đồng hồ sau, trong phòng vang lên một tiếng kêu thảm thiết cực kỳ bi thảm, Âu Minh Hiên té ngã lộn nhào lăn lên giường đem chăn trùm kín mít, nói: “Hạ Úc Huân em đồ sắc lang!”

Hạ Úc Huân bị anh rống đến lỗ tai đều sắp điếc, đầu đầy hắc tuyến mà quay người đi, nói: “Anh mau mặc quần áo vào!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 814: Hố Cha Quà Sinh Nhật (1)

“Anh mặc cái rắm! Hạ Úc Huân em hôm nay phải cho anh một lời giải thích! Em thành thật nói cho anh biết, em vẫn luôn không tiếp thu Lãnh Tư Thần có phải bởi vì em yêu anh hay không, nếu là như vậy, thực xin lỗi, anh đã có người yêu thích, xin em tự trọng, anh đối với tức phụ nhi của anh tâm cao hơn biển sâu.....”

“STOP! Mời anh ngừng động não đáng sợ như lỗ đen vũ trụ của anh lại! Em đối với anh một chút hứng thú đều không có!” Hạ Úc Huân gằn từng chữ một nói.

“Em dựa vào cái gì đối với anh một chút hứng thú đều không có! Dựa vào cái gì! Anh chỗ nào nhập không được mắt em!!” Âu Minh Hiên vừa nghe càng tức giận, ngữ khí tràn đầy đều là bị vũ nhục.

Cứ để anh như vậy nữa, đề tài còn không biết lệch đến nơi nào, Hạ Úc Huân đành phải nhanh chóng mà mở miệng giải thích nói: “Vừa rồi nhân viên tạp vụ kia đột nhiên chạy tới nói anh tìm em có việc gấp, em liền đi theo cô ấy lại đây, ai ngờ.....”

Âu Minh Hiên đầy mặt mờ mịt, đáp: “Cái gì? Anh không kêu em lại đây a!”

“Quả nhiên.....” Hạ Úc Huân néo néo ấn đường, biết mình là trúng kế, cũng không biết rốt cuộc là kế gì.

“Rốt cuộc sao lại thế này?” Âu Minh Hiên hỏi, ngữ khí có vài phần ngưng trọng.

“Em mới vừa đẩy cửa ra, cô ấy đột nhiên kêu em một tiếng, không biết phun thứ gì vào mặt em, em sợ anh gặp cái gì ngoài ý muốn, liền nhanh chóng vọt vào xem anh đã chết chưa, em còn tưởng rằng cô ấy giết anh, sau đó chuẩn bị giá hỏa cho em nha, ai ngờ..... Cho nên, em cũng không biết cô ấy rốt cuộc muốn làm gì, chẳng lẽ chỉ vì để cho em đau mắt hột?” Hạ Úc Huân cười gượng.

“Hạ Úc Huân! Em mới là nào bị động a! Em có phải đọc nhiều tiểu thuyết trinh thám quá hay không?” Âu Minh Hiên rống. Cư nhiên còn rửa mình chết chết!

“ANh quần áo rốt cuộc mặc xong chưa?” Hạ Úc Huân không kiên nhẫn hỏi. Đưa lưng về phía anh như vậy nói chuyện rất khó chịu!

“Vẫn chưa! Em không được quay sang!” Âu Minh Hiên lập tức cảnh cáo.

“Ai thèm nhìn anh.....” Hạ Úc Huân lập tức đi ra cửa, dùng sức đẩy, không chút sứt mẻ, căn phòng này bởi vì phong cách giải cổ, bên ngoài còn có một chiếc khóa đồng điêu khắc tinh mỹ.

“Chúng ta bị khóa ở bên trong.” Không có biện pháp, Hạ Úc Huân đành phải trở lại trong phòng.

Lúc này Âu Minh Hiên cuối cùng mặc vào một chiếc áo ngủ trong phòng khách sạn, quần áo anh hẳn là bị nhân viên tạp vụ kia lấy mất.

“Em vừa mới nói cô ta dùng thứ gì phun em, hiện tại cảm giác thế nào?” Âu Minh Hiên khẩn trương không thôi hỏi.

Hạ Úc Huân nhún vai, đáp: “Trước mắt vẫn không có phản ứng gì, nếu nhất định phải nói có phản ứng gì mà nói, em thấy anh hôm nay sao lại thuận mắt hơn ngày thường thế nhỉ?”

Âu Minh Hiên hừ một tiếng, mặt đắc ý mà đem áo ngủ kéo chặt, nói: “Thuận mắt cũng không cho xem! Nha đầu chết tiệt kia! Còn nói em không có tồn tại tâm tư gây rối với anh!”

Hạ Úc Huân trừng anh một cái, bắt đầu ở trong phòng chuyển động, vốn dĩ chuẩn bị nhìn xem có thể mở cửa sổ không, nhưng cửa sổ cũng bị bịt kín, địa phương khác cũng không có bất cứ cửa ra nào.

“Này, em thật sự không có nơi nào không thoải mái sao? Cô ta đang êm đẹp không có khả năng phun thứ gì vô dụng cho em!” Âu Minh Hiên mặt nghiêm túc mà nhìn chăm chăm cô.

“À.....” Hạ Úc Huân sờ sờ cằm, trên dưới đánh giá anh vài lần.

“Nhìn cái gì đó?” Âu Minh Hiên bị cô nhìn có chút run sợ.

“Anh càng nhìn càng thấy đáng yêu.” Hạ Úc Huân kéo dài thanh âm nói.

“Mẹ kiếp! Hạ Úc Huân, đây đều là khi nào, đừng nói giỡn! Em đùa giỡn đến nghiện đúng không?” Âu Minh Hiên chọc chọc trán mình.

Hạ Úc Huân sờ sờ ót, bất mãn mà nhăn nhăn mày, nói: “Nói thật anh lại không tin.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 815: Hố Cha Quà Sinh Nhật (2)

“Em đủ rồi! Đúng rồi, có thể gọi điện thoại!” Âu Minh Hiên đột nhiên nhớ tới, vì thế nhanh chóng đem điện thoại lấy lại đây, kết quả, cư nhiên không tín hiệu.

“Đừng lẩn lộn, người bố trí nhốt chúng ta ở nơi này, sao có thể phạm phải loại sai lầm thấp cấp này, khẳng định là dùng dụng cụ chặn tín hiệu ngăn chặn tín hiệu nơi này rồi!” Hạ Úc Huân nói.

Âu Minh Hiên không biết nghĩ tới cái gì, sắc mặt đột nhiên trở nên vô cùng nặng nề, nói: “Hạ Úc Huân, em.....”

“Em làm sao vậy?” Hạ Úc Huân nâng má nghiêng liếc nhìn anh một cái, không biết vì cái gì, rõ ràng hẳn là tình huống rất khẩn cấp, cô lại một chút cũng chưa cảm giác sốt ruột, toàn thân mềm như bông, thật giống như mùa đông ngâm mình trong suối nước nóng, tựa hồ toàn bộ cảm quan đều trở nên trì độn.

“Vừa rồi người kia phun lên hẳn không phải là xuân..... Dược chứ?” Âu Minh Hiên vừa nói vừa theo bản năng mà lui ra phía sau một bước.

Hạ Úc Huân lập tức khinh bỉ nói: “Âu Minh Hiên, anh đọc nhiều tiểu thuyết ngôn tình quá à?”

Âu Minh Hiên nhìn chăm chăm cô một cái, lại nhìn thêm một cái, càng nhìn càng thấy không thích hợp, cuối cùng một tay đem cô kéo tới trước

gương, nói: “Anh tự nhìn bộ dạng em bây giờ đi!”

“Em làm sao vậy, ách, xong đời.....” Hạ Úc Huân nhìn mình trong gương sau đó trợn tròn mắt.

Ngắn ngủn vài phút mà thôi, ngay cả cô đều đã nhìn ra mình không thích hợp, chỉ thấy cô gái trong gương đôi mắt nhăn nước mênh mông, đầy mặt đều là xuân, tình.

“Xong đời chính là anh! Là anh không phải sao?” Âu Minh Hiên nổi trận lôi đình, giống như thú bị vây ở trong phòng gấp đến độ xoay quanh, nơi nơi tìm kiếm xem có thứ gì hữu dụng hay không.

Hạ Úc Huân vô ngữ mà nhìn anh, nói: “Anh gấp cái gì a, anh lại không bị phun!”

“Chờ lát nữa nếu em thú tính quá độ, anh đánh thẳng được em sao? Đánh thẳng được sao?” Âu Minh Hiên mặt đầy bi phẫn.

Hạ Úc Huân bị anh rống đến đầu đều choáng, vuốt cằm lẩm bẩm nói: “Em hẳn là..... Sẽ không bụng đói ăn quàng..... như vậy chứ?”

“Đánh rắm! Anh sắc đẹp thay cơm, em sao có thể cầm giữ được! Em vừa rồi còn nói anh đáng yêu a! Xong rồi xong rồi xong rồi xong rồi.....” Âu Minh Hiên một đầu nhào vào cửa khóa trái dùng sức đập đập, kêu “Tức phụ nữ cứu mạng! Tức phụ nữ cứu anh.....”

Hạ Úc Huân chậm rì rì mà dạo bước qua đá anh một cú, nói: “Bỏ bớt khí lực đi, anh kêu rách cổ họng cũng vô dụng, vừa rồi tôi đi đều phải mười phút, hiện tại tất cả mọi người ở phòng tiệc đang trước a!”

“Em đừng chạm vào anh!” Âu Minh Hiên lập tức như điện giật từ đầu này lên sang đầu khác, trốn đến rất xa.

Nhìn bộ dáng anh như liệt nữ trinh tiết, Hạ Úc Huân quả thực muốn đem anh đánh cho một trận, cuối cùng trừng anh một cái liền xoay người vào toilet.

“Em làm gì a?” Âu Minh Hiên gân cổ lên hỏi.

“Em xem có nước lạnh hay không, đi vào ngâm!”

Nghe được bên trong truyền đến tiếng nước xả ào ào, Âu Minh Hiên vội vàng hỏi: “Thế nào? Có sao?”

Sau một lúc lâu, trong phòng tắm truyền đến thanh âm nguyên rủa của Hạ Úc Huân: “F, U, C, K! Chỉ có nước ấm!”

Âu Minh Hiên sắp khóc ra rồi, nói: “Loại thời điểm này em có thể đừng nói từ đơn đáng sợ như F, U, C, K được chứ?”

Thấy Hạ Úc Huân đi ra, Âu Minh Hiên nhanh chóng dặn dò nói: “Em đừng lộn xộn, sẽ gia tăng tốc độ lưu động của máu, làm được hiệu phát tác nhanh hơn, em nỗ lực chống đỡ người thiết kế cục diện qua đây bắt gian liền không có việc gì!”

Hạ Úc Huân phù phù một tiếng nhảy lên giường nằm xuống, ngưỡng mặt nhìn trần nhà, buồn bã nói: “Lỡ như em không chống đỡ được đến lúc đó thì sao?”

“Em phải chống đỡ được cho anh! Nghe được không?” Âu Minh Hiên táo bạo rống.

“Nga, em sẽ cố gắng.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 816: Hố Cha Quà Sinh Nhật (3)

Thời gian từng chút từng chút qua đi, Hạ Úc Huân ngoại trừ hô hấp dồn dập một chút, một chút động tĩnh đều không có.

Trốn ở góc phòng Âu Minh Hiên không yên tâm hỏi một câu: “Em hiện tại cảm giác thế nào?”

“Muốn bò lên người anh.”

“.....”

“Phốc, dọa anh rồi sao!” Liếc mắt thấy Âu Minh Hiên nhăn nhó, Hạ Úc Huân cười đến mức nện giường.

“Lão tử đều sắp bị em dọa ra bệnh tim em còn cười!” Âu Minh Hiên chán nản.

“Học trường.....”

“Lại làm gì?”

“Anh đem em đánh bất tỉnh đi, em thật sự chịu đựng không nổi.....”

“.....”

.....

Cùng lúc đó, trong phòng khách bên cạnh.

Đại Thi trốn ở trong phòng, mặt còn sợ hãi, nói: “Hù chết ta a a a, cũng may em gái cơ trí! Bằng không chị thật không cách nào xuống đài!”

“Lão nương cơ trí cũng không chịu nổi kẻ ngốc như chị!” Tiểu Thi một bụng hỏa.

“Vậy cũng không thể trách chị a, đều là Nam Cung huân kia hãm hại chị! Cô ta thật sự là quá gian trá!”

“Hãm hại cái đầu chị, cô ấy từ đầu tới đuôi một câu cũng chưa nói không phải sao? Vẫn luôn là chị khiêu khích người ta! Chị mỗi lần trước khi làm việc không thể động não sao? Chị cho rằng nàng lúc ấy không nói lời nào là sợ chị sao? Người ta xem chị vai hề nhảy nhót thì có! Chị cho rằng Lãnh Tư Thần lúc ấy nói những lời đó là bởi vì hiểu lầm chị châm chọc anh ta sao? Anh ta chính là vì cô gái kia chống lưng có được không?” Tiểu Thi thật sự là nhịn không được.

Đại Thi nghe vậy, sắc mặt trở nên vô cùng khó coi, nói: “Này! Em rốt cuộc là em gái ai hả! Sao lại chỗ nào cũng toàn nói giúp con tiện nhân kia vậy! Lần trước chị đã phát hiện em không thích hợp!”

“Em còn không phải là vì chị sao! Chị liền không thể nghe em khuyên một câu sao? Đừng theo đuổi Lãnh Tư Thần không rời nữa! Người đàn ông kia chị không có khả năng đâu!” Tiểu Thi lời nói thâm thía mà khuyên nhủ.

Nhưng Đại Thi lại như bị đâm trúng chân đau lập tức kích động không thôi nói: “Cái gì vì chị! Nói dễ nghe như vậy! Em còn không phải là vì bản thân em, sợ chị làm gì ngu ngốc liên lụy đến thanh danh em sao! Chị nói cho em biết, Lãnh Tư Thần chị sẽ không từ bỏ! Em cho rằng chị không biết, em là sợ chị tìm được người đàn ông tốt hơn chiếm hết phần nổi bật của em sao!

Thị tường vi, từ hôm nay trở đi, chuyện của chị không cần em quản, em không cần tiếp tục ở trước mặt chị giả mù sa mưa! Em nhận cái con tiện nhân kia làm chị em đi!”

Tiểu Thi thiếu chút nữa bị tức hộc máu, lồng ngực kịch liệt phập phồng nói: “Chị, được lắm..... Thị Molly, đây là chị nói! Về sau chị ở bên ngoài gây chuyện, đừng hy vọng em sẽ chùi đít cho chị! Lão nương mấy năm nay chịu đủ rồi! Chị thích làm sao thì làm đi!”

Đại Thi Tiểu Thi hai chị em bởi vì khuôn mặt không tồi, gia thế tốt, đặc biệt bởi vì là chị em sinh đôi, từ nhỏ đến lớn đều rất được đàn ông theo đuổi, với đàn ông chưa từng thất quá lợi.

Chỉ Đại Thi duy nhất một lần chính là thua trên người Lãnh Tư Thần, từ nay về sau liền cùng người đàn ông giằng co, không được nên không bỏ qua.

Đặc biệt là sau khi Tiểu Thi có một người bạn trai điều kiện không tồi, cô càng ghen một cổ khí, nhất định phải tìm người tốt hơn em gái mình.

Từ nhỏ đến lớn cô cái người chị này đã không bằng em mình, nếu ngay cả chồng tương lai đều không bằng, cô còn có mặt mũi nào tiếp tục ở thành phố A này?

Cho nên, Lãnh Tư Thần, cô cần phải có được người đàn ông này!

Trước đây bên cạnh Lãnh Tư Thần vẫn luôn không có phụ nữ, cho nên cô có thể không vội, nhưng mà hiện tại lại không giống nhau, anh không chỉ có con riêng, còn cùng một cái cô gái chưa kết hôn đã có thai ái muội không rõ.

Vừa rồi Tiểu Thi nói không phải không có đạo lý, cho dù cô không muốn thừa nhận, cũng không thể không thừa nhận, thái độ của Lãnh Tư Thần đối với Nam Cung huân xác thật không đơn giản

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 817: Hố Cha Quà Sinh Nhật (4)

Rốt cuộc phải như thế nào mới có thể để Lãnh Tư Thần thấy rõ bộ mặt thật của tiện nhân Nam Cung huân kia, khiến anh tỉnh ngộ cô gái kia không xứng với anh.....

Mặc kệ như thế nào, trước ra ngoài sảnh, cô đã ở chỗ này đủ lâu rồi, cần phải nghĩ cách cứu vãn hình tượng bản thân đã.

Đại Thi đẩy cửa đi ra ngoài, đột nhiên một nhân viên tạp vụ sơn trang từ trước cô vội vàng chạy qua, thiếu chút nữa đụng vào cô.

“Cô đứng lại!” Đại Thi một tiếng quát chói tai gọi cô lại.

Nhân viên tạp vụ cứng đờ sống lưng xoay người, hỏi: “Tiểu thư, có gì có thể giúp ngài sao?”

“Trong tay cô cầm là cái gì?”

“Là..... Là quần áo.....”

“Vô nghĩa, tôi đương nhiên biết là quần áo, đây không phải quần áo Âu thiếu sao? Sao lại ở trong tay cô?” Đại Thi nhìn chăm chăm thấy được khuy măng séc màu hồng nhạt kia hỏi, hơn nữa cô gái này hoang mang rối loạn, vừa nhìn liền có vấn đề.

“Đúng vậy.” Nhân viên tạp vụ gật đầu.

“Là đúng, sao cô còn hoảng thành như vậy làm cái gì? Chẳng lẽ quần áo này là cô trộm?” Đại Thi ánh mắt sắc bén, hùng hổ dọa người.

“Sao có thể! Tôi không có trộm! Quần áo này là Âu thiếu thay nhờ tôi mang đi giặt!” Nhân viên tạp vụ vội vàng nói.

Đại Thi một bộ hiểu rõ, nói: “Sách, Âu thiếu thật đúng là phong lưu trước sau như một, tới tham gia tiệc sinh nhật cũng không quên cùng người khác hẹn hò, cô gái bên trong là ai?”

Anh hôm nay tựa hồ không mang bạn gái lại đây! Sẽ là ai chứ?

“Tôi..... Tôi không biết.....” Nhân viên tạp vụ liên tục lắc đầu.

Đại Thi ánh mắt chợt lóe, đột nhiên nhớ tới Âu Minh Hiên hôm nay tựa hồ là cùng Nam Cung Huân tới, vì thế vội vàng mà mở miệng hỏi: “Hắn không phải là Nam Cung huân chứ?”

Quan hệ giữa hai người này tựa hồ cũng ái muội! Vẫn là bạn cùng trường đại học tới! Nếu nói không một chân cô tuyệt đối không tin!

“Tôi chỉ là phục vụ, cái gì cũng không biết! Thi tiểu thư, ngài đừng làm khó dễ tôi!” Nhân viên tạp vụ ôm quần áo hoang mang rối loạn mà chạy.

Phản ứng này.....

“Xem ra thật sự là.....” Đôi mắt Đại Thi lập tức sáng.

Thật là đi mòn giày sắt tìm chẳng thấy, đến khi đạt được chẳng tốn công, quả thực là cơ hội tới cửa rồi! Lúc này đây, cô muốn làm tất cả mọi người biết gương mặt thật của ả tiện nhân kia!

-

Đại sảnh Yến hội đại.

Lãnh Tư Thần nhìn chung quanh một vòng, mày nhăn lại, nói: “Tiểu Bạch, mẹ con đâu?”

“Vừa rồi còn ở nơi đó ăn bánh kem a!” Tiểu Bạch chớp chớp mắt, lo lắng nói: “Có phải quá thương tâm, tìm nơi nào trốn rồi hay không?”

Lãnh Tư Thần dừng một chút, nói: “Gọi điện thoại cho mẹ con đi.”

“A.” Tiểu Bạch lấy điện thoại ra, gọi vào số Hạ Úc Huân: “Hả?”

“Làm sao vậy?” Lãnh Tư Thần hỏi.

“Di động gọi không được, không ở khu phục vụ.” Tiểu Bạch nhìn di động, kỳ quái nói.

Sắc mặt Lãnh Tư Thần lập tức thay đổi, lập tức gọi cho Lương Khiêm.

Rất nhanh Lương Khiêm liền từ đầu khác đại sảnh chạy tới, nói: “Báo cáo BOSS, hết thảm bình thường!”

“Bình thường? Người đều không thấy! Cái này gọi là bình thường?” Lãnh Tư Thần nhìn Lương Khiêm ánh mắt trực tiếp đem anh đông lạnh thành băng còn.

“Ai?” Ai không thấy a..... Lương Khiêm còn ở ngoại tình hình.

“Mẹ con không thấy.” Tiểu Bạch bên cạnh giải thích nói.

“Cái gì?” Lương Khiêm tròn tròn mắt.

Không phải bảo anh chú ý quan sát những người không an phận đó sao? Anh chỉ có một đôi mắt a!

Hơn nữa chỉ là không thấy trong chốc lát mà thôi, nói không chừng chỉ là đi toilet! BOSS cũng khẩn trương quá độ đi?

Nhưng cuối cùng sự thật chứng minh, trực giác của BOSS cảm thấy nguy hiểm còn nhạy bén hơn cả dã thú!

Vài phút sau, Lãnh Tư Thần thông qua theo dõi xác định vị trí Hạ Úc Huân.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 818: Hố Cha Quà Sinh Nhật (5)

Từ camera có thể nhìn thấy Âu Minh Hiên và cô trước sau bị một nhân viên tạp vụ mang vào một phòng khách, trong tay nhân viên tạp vụ kia cầm một chai không biết bên trong chứa thứ gì hướng Hạ Úc Huân phun một cái, sau đó liền đem cô nhốt ở bên trong.

Cho tới bây giờ hai người còn chưa ra tới.

Lãnh Tư Thần một quyền nện trên mặt bàn phòng điều khiển, nhanh chóng chạy ra phòng khách phía sau.

Chờ lúc Lãnh Tư Thần đuổi tới, phát hiện bên ngoài gian phòng khách vây quanh một đám phụ nữ, còn có một nhân viên công tác đứng ở nơi đó, đang mở khóa.

Lãnh Tư Thần muốn ngăn cản, nhưng đã không còn kịp rồi.

Kéo kẹt một tiếng, cửa phòng bị đẩy ra.

Thi Molly hưng phấn không thôi mà đẩy đám người ra, dẫn đầu chen vào.

Khoảng khắc cửa phòng mở ra, mấy cô gái ngoài cửa, còn có nhân viên công tác tất cả đều ngăn người.

Nhìn nét mặt những người đó, trên mặt Lãnh Tư Thần hiện lên một tia thâm trầm tuyệt vọng cùng đau đớn, chẳng lẽ bọn họ.....

Lương Khiêm và Uất Trì Phi theo sau nhìn thấy loại tình huống này sợ tới mức không nhúc nhích, thở cũng không dám ra một tiếng, cuối cùng thật cẩn thận mà nhìn Lãnh Tư Thần bên cạnh, lúc này BOSS nhà bọn họ đã không phải đơn giản bốn chữ “Mưa gió sắp đến” có thể hình dung, bọn họ dường như nhìn thấy trên đầu anh bay lên một đám mây màu xanh biếc hình nấm thật lớn.....

“Này..... Này..... Tại sao lại như vậy!” Giám đốc phòng khách mặt đầy sợ hãi, sau một lúc lâu mới phản ứng kịp, cúi người không ngừng liên tục hướng người bên trong xin lỗi, nói: “Thực xin lỗi thực xin lỗi! Thật sự xin lỗi! Chúng tôi hình như nhầm phòng! Nhị vị xin mời tiếp tục! Tiếp tục!”

Lương Khiêm cùng Uất Trì Phi càng thêm rét lạnh, tiếp tục..... Tiếp tục cái gì a a a?

Nhưng ngàn vạn đừng như bọn họ nghĩ nha! Trước mắt tới xem, trăm phần trăm là như bọn họ nghĩ rồi!

Ông trời! Bọn họ quả thực không dám lại đi nhìn mặt BOSS nhà bọn họ!

“Thì tiểu thư, ngài không phải nói khóa cửa phòng ngài đột nhiên mở không ra sao? Đây..... Đây rõ ràng không phải phòng ngài mà!” Giám đốc phòng khách một bộ sắp khóc ra.

Thì Molly bĩu môi, mặt không kiên nhẫn nói: “Tôi sao mà biết được, nơi này của anh loanh quanh lòng vòng như mê cung, tôi nhớ nhầm phòng cũng không thể trách tôi a!”

Đại Thi vừa dứt lời, Lương Khiêm cùng Uất Trì Phi lập tức cảm giác bên người gió lốc dần dần bình ổn.

Nhìn phản ứng của Thi Molly, tình hình bên trong tựa hồ không phải như bọn họ tưởng?

Với tính tình Thi Molly, nếu bên trong thực sự có hình ảnh gì khó coi, cô ta hẳn đã sớm bắt đầu châm chọc mỉa mai. Nhưng vừa rồi vẻ mặt cô ta tựa hồ cũng rất kinh ngạc, hơn nữa hiện tại bộ dáng còn ảo não, một chút hưng phấn đều không có.

Thẳng đến giờ phút này, Lãnh Tư Thần mới khôi phục một tia dũng khí, đi từng bước một lập tức tới phòng cuối hành lang.

Nhìn thấy đại BOSS đã đi tới, giám đốc phòng khách sợ tới mức thiếu chút nữa phù phù một tiếng quỳ, nói: “Lãnh..... Lãnh tổng!”

“Sao lại thế này?”

“Là..... Là thi tiểu thư nhớ nhầm phòng, tôi không cần thận mở nhầm cửa!”

giám đốc phòng khách quả thực là có nỗi khổ nói không nên lời a, trước khi hẳn tới còn cố ý hỏi vị đại tiểu thư này một lần mở không ra có thể là bởi vì nhìn lầm phòng hay không, kết quả cô chém đinh chặt sắt nói tuyệt đối không sai, sau đó cũng không đợi hẳn đến lễ tân xác nhận liền trực tiếp kéo hẳn qua.

Lúc ấy bên người cô còn có một đoàn thiên kim danh viện chờ, hẳn sợ đắc tội với người không dám chậm trễ, đành phải nhanh chóng giúp các cô giữ cửa mở ra, ai ngờ cư nhiên thật đúng là nhầm cửa.....

Không chỉ có như thế, hai vị bên trong, tất cả đều không phải dễ chọc!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 819: Hố Cha Quà Sinh Nhật (6)

“Ai, mở nhầm thì mở nhầm, không có gì ghê gớm, Lãnh băng sơn, anh xem anh dọa người ta kìa! Làm thủ hạ của anh quả thực quá đáng thương!” Trong phòng truyền đến thanh âm Âu Minh Hiên không chút để ý và bất cần đời.

Lời này quả thực nói ra tiếng lòng của bọn họ!

Phía sau Uất Trì Phi cùng Lương Khiêm can đảm đến gần chút, nhờ ưu thế thân cao vừa thấy, được rồi..... Hai người này mỗi người ngồi một bên bàn tròn, trung gian bày một bàn cờ, cư..... Cư nhiên là đang đánh cờ?!

Mẹ kiếp! Đánh cờ mà thôi, giám đốc phòng khách kia nói cái gì tiếp tục tiếp tục! Ách, được rồi, hình như nói tiếp tục cũng không sai! Là chính bọn họ hiểu sai.....

Lãnh Tư Thần giờ phút này tất nhiên cũng thấy rõ tình hình trong phòng.

Quả thực cảm giác cả người mới từ trong địa ngục đi ra một chuyến.

Bất quá, hai người này rốt cuộc là đang làm gì?

Chỉ thấy trong phòng, Âu Minh Hiên ăn mặc một chiếc áo ngủ rộng thùng thình, lười biếng chống đầu, trong tay cầm một quân cờ màu trắng, vừa nói vừa đem quân cờ đặt lên bàn cờ.

Mà đối diện anh Hạ Úc Huân vẫn là bộ quần áo lúc tới, trong tay chấp nhất một quân cờ đen, vẫn chưa bị bọn họ quấy rầy, đang hết sức chuyên chú mà nhìn chăm chăm bàn cờ.

“Âu thiếu và Nam Cung tiểu thư ở chỗ này làm cái gì?” Thi Molly ngoài cửa không cam lòng hỏi một câu.

“Chẳng lẽ Thi tiểu thư ngay cả thứ này cũng không biết?” Âu Minh Hiên vẻ mặt ngạc nhiên.

Thi Molly âm dương quái khí nói: “Nào có ai ở loại địa phương này chơi cờ vây.....”

“Ai nói chúng tôi chơi cờ vây?” Vẫn luôn không ra tiếng Hạ Úc Huân cũng không ngẩng đầu lên mà nói một câu.

Thi Molly lập tức đại hỉ, nói: “Sách, tôi liền nói không phải mà! Trai đơn gái chiếc, lại ở cùng một gian trong phòng.....”

“Chúng tôi chơi cờ năm quân được không! Ngũ tử liên châu! Âu Minh Hiên, anh lại thua rồi!”

“Mẹ kiếp! Chuyện khi nào! Khốn nạn, ván này không tính, bởi vì anh bị bọn họ ảnh hưởng đến suy nghĩ!”

“Bớt lấy có đi!”

Giờ phút này, tập thể người ngoài cửa vô ngữ.

Âu Minh Hiên lười biếng mà nhìn lướt ra bên ngoài, nói: “Ai, vị này chính là giám đốc sao, giúp tôi thúc giục hỏi quần áo tôi giặt xong chưa! Vừa rồi một người phục vụ bên các vị không cẩn thận đem rượu hắt lên người tôi, tôi đành phải cởi quần áo ra nhờ cô ấy đi giặt, một mình đợi quá

nhằm chán, liền gọi tiểu học muội tới cùng tôi chơi cờ, chúng tôi đều đã chơi năm ván, rốt cuộc khi nào thì xong?”

Âu Minh Hiên một câu giải thích rõ ràng chân tướng, còn có vấn đề vì sao trên người anh lại mặc áo ngủ.

Vừa dứt lời, những thiên kim tiểu thư cùng giám đốc phòng khách vốn đang dùng ánh mắt có chút ái muội tất cả đều biến mất.

“Tôi đi thúc giục thúc giục! Tôi đây liền đi thúc giục!” Giám đốc phòng khách sống sót sau tai nạn té ngã lộn nhào mà chạy.

“A, chư vị tiểu thư, là muốn tới cùng chơi sao?”

Âu Minh Hiên mắt đào hoa vừa quét qua, ngoài cửa mấy thiên kim tiểu thư tất cả đều đỏ bừng mặt, vội vàng khách khí mà xin lỗi cáo từ.

Trước khi đi, Âu Minh Hiên còn giương giọng nói một câu: “Lần sau đừng đi nhầm nha các mỹ nữ! Lần này may mắn anh là đang ở cùng nơi với em gái, lỡ như lần tới anh là đang làm việc.....”

“Đại Thi, cô sao lại như vậy, này đều có thể tính sai!”

“Đúng đó! Thật là xấu hổ chết mất!”

“Tôi ra ngoài sảnh, mặc kệ phòng cô có cái gì chơi vui tôi cũng không cần chơi! Lỡ như cô lại tìm nhầm phòng a!”

Đáng chết! Thi Molly hận đến thiếu chút nữa đem chân đều dậm sừng lên! Biết rõ hai người kia khẳng định có mập mờ, nhưng cố tình không có biện pháp với bọn họ, đành phải tiếp tục lỡ mất cơ hội tốt như vậy!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 820: Hố Cha Quà Sinh Nhật (7)

Sau khi tất cả mọi người giải tán, Lãnh Tư Thần đóng cửa phòng đi vào.

Trong khoảng thời gian ngắn trong phòng chỉ còn lại ba người.

“Nói đi, rốt cuộc sao lại thế này?”

Lãnh Tư Thần vừa dứt lời, Âu Minh Hiên đột nhiên như lửa thiêu xông ngang một tiếng nhảy dựng lên, nhanh chóng nhảy tới bên người Lãnh Tư Thần, run bần bật mà tránh ở sau lưng anh, nói: “Lãnh Tư Thần, bà xã anh quả thực không phải người! Anh nhìn nhìn, nhìn nhìn tay của tôi, chân tôi, eo tôi, quần áo tôi!”

Âu Minh Hiên vừa nói vừa vén áo ngủ mình lên cho Lãnh Tư Thần xem hành vi phạm tội của người nào đó.

Chỉ thấy trên người Âu Minh Hiên vài chỗ xanh tím, thậm chí chính là bên trái cánh tay toàn bộ tay áo cũng không còn, nhìn đáng vẻ là bị liên tiếp xé rách rồi, chẳng qua là bởi vì vừa rồi anh ngồi nghiêng, cho nên bên ngoài không ai phát hiện.

Lãnh Tư Thần nhìn Âu Minh Hiên một thân chật vật: “.....”

Lại nhìn Hạ Úc Huân một cái, vừa nhìn không sao cả, anh thiếu chút nữa bị cái nhìn này trực tiếp làm cho cứng lên rồi....

Ánh mắt kia quả thực là thánh nhân cũng cầm giữ không được!

Xem ra vừa rồi lúc cô chơi cờ là cố tình áp chế.

Nghĩ đến đây, ánh mắt Lãnh Tư Thần đột nhiên có chút hồ nghi mà nhìn Âu Minh Hiên một cái.

Âu Minh Hiên còn đang lải nhải nói nhảm, không có chú ý tới ánh mắt tìm tòi nghiên cứu của Lãnh Tư Thần, nói: “Sức lực nha đầu này quả thực quá lớn, tôi thật sự hoài nghi cô ấy không phải trúng xuân, được mà là thuốc tăng lực! Anh nếu đến chậm một bước, tôi liền phải cắn lưỡi tự sát để bảo toàn trinh tiết? Nha đầu chết tiết kia, rõ ràng là chính cô ấy yêu cầu tôi đánh cô ấy ngất, kết quả tôi mới vừa đi lên, cô ấy thiếu chút nữa đem tôi đánh hôn mê!”

Nghe đến đó, sắc mặt Lãnh Tư Thần cực kỳ khó coi.

Vừa rồi thấy hai người bọn họ đều bình thường, anh còn tưởng rằng là mình nghĩ sai rồi, không nghĩ tới cô vừa rồi bị phun thật sự là loại thuốc này, hơn nữa tựa hồ chỉ một mình Hạ Úc Huân bị phun.

“Em cũng không có biện pháp a, em không chế không được chính mình không phải sao?” Hạ Úc Huân lẩm bẩm. Ngữ khí so với ngày thường chậm đi vài nhịp, rõ ràng là buồn bực nói, nghe lại như Ngô nông mềm giọng, khiến sống lưng người ta từng đợt tê dại.

Hạ Úc Huân nói xong dùng sức đem cái bàn đập vang, nói: “Hai người các anh, còn ngần ra làm gì nha! Chờ bị bà cô hạ gục sao? Mau tìm đàn ông lại đây a! Sắp khó chịu chết rồi đây!”

Âu Minh Hiên: “.....”

Lãnh Tư Thần: “.....”

Hoá ra hai người bọn họ không phải đàn ông? Có hai người cực phẩm như bọn họ ở đây, cô cứ nhiên bảo bọn họ đi tìm đàn ông cho cô.....

“Nhìn cái gì mà nhìn! Không tìm cũng đừng xuất hiện ở trước mặt tôi! Hai người các anh chỉ có thể nhifn cũng không thể lên!” Hạ Úc Huân ghét bỏ không thôi mà rống.

“Cậu ta không thể, vì cái gì anh cũng không thể.” Lãnh Tư Thần hỏi, ngữ khí gần như nghiêm túc.

“Bởi vì anh quá già bà cô không vui được chưa?” Hạ Úc Huân hiện tại liếc mắt nhìn anh thêm một cái đều cảm thấy phiền, cường bạo vừa rồi đè nén trong lòng lại một cơn sóng đánh lên, thiếu chút nữa đem tất cả lý trí của cô tất cả đều đập nát.

“Phốc.....” Âu Minh Hiên không phúc hậu mà bật cười. Lãnh Tư Thần hôm nay vừa qua khỏi sinh nhật tuổi ba mươi, nha đầu này miệng cũng quá độc rồi.

Lãnh Tư Thần nghe vậy cả khuôn mặt đều đen.

Nếu không phải tình huống hiện tại cô kéo nguy, anh thật sự muốn đem cô đánh một trận rồi nói.

Lãnh Tư Thần bước nhanh đến trước mặt cô, hơi ghé sát vào cô nhẹ nhàng ngửi một chút, ngay sau đó cuối cùng nhẹ nhàng thở ra.

Cũng may thực sự chỉ là thuốc kích dục, chịu đựng qua giai đoạn kia là được rồi, chỉ là người sẽ tương đối khó chịu. Đừng hỏi anh vì cái gì sẽ biết.

“Anh đưa.....” Lời còn chưa dứt, bên cổ mẫn cảm đột nhiên bị thổi một hơi, nha đầu kia cũng không biết khi nào thò qua, như chó con ở trên cổ anh liếm một chút.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 821: Quà Sinh Nhật (8)

Lãnh Tư Thần ngay lập tức giống như có một quả bom nguyên tử nổ mạnh trong thân thể.

Âu Minh Hiên bên cạnh trở thành bóng đèn gãi gãi đầu, có chút xấu hổ, nói: “Kia gì, có cần tôi đem phòng dọn ra cho hai người hay không?”

“Lãnh Tư Thần, anh nếu dám đụng đến tôi, anh nhất định phải chết, biết không?” Hạ Úc Huân nói xong câu đó, sau đó một nhát dao, tự đem bản thân đánh cho hôn mê.

Âu Minh Hiên nhìn thấy quả thực rơi lệ đầy mặt, khốn nạn a, em vừa rồi vì cái gì không từ mình đánh mình ngắt xiu đi, làm hại anh hết như chuột bị mèo đuổi bị em đuổi chạy tán loạn khắp phòng, đây là chơi anh sao!

“Khụ khụ, hiện tại làm sao bây giờ?” Âu Minh Hiên cẩn thận liếc mắt nhìn Lãnh Tư Thần sắc mặt vô cùng khó coi.

Ai, dưới loại tình huống này, Lãnh Tư Thần một liều thuốc giải hoàn mỹ như vậy, cô đều không muốn ăn, cứ nhiên tình nguyện tự mình đâm mình hôn mê. Âu Minh Hiên mặt đầy vẻ đồng tình lắc đầu, nếu anh bị người phụ nữ mình yêu thương ghét bỏ như vậy, phỏng chừng sẽ tức khắc đâm đầu mà chết.

Sau một lúc lâu, vẻ âm trầm trên mặt Lãnh Tư Thần bất ngờ thay đổi, sau khi bình ổn chỉ còn lại một tia bất đắc dĩ, cuối cùng một tay đem cô ôm

ngang lên.

“Này, khoan đã, các người đi rồi, tôi làm sao bây giờ a?” Âu Minh Hiên vẽ mặt đau khổ nhìn áo ngủ thiếu nửa bên tay áo.

Lãnh Tư Thần căn bản không nghe được anh nói, trực tiếp cuốn Hạ Úc Huân đi không thấy bóng dáng.

-

Không biết qua bao lâu.

Bên trong xe vững vàng chạy, Hạ Úc Huân choáng váng tỉnh lại, đột nhiên cảm giác bên gáy một trận đau nhức thấu tim, nhin không được “Fuck” một tiếng: “Ai đánh lén bà cô!”

Qua vài giây sau cô mới dần có chút thanh tỉnh, ách, hình như là tự mình đánh mình.

Chờ sau khi hoàn toàn tỉnh táo lại, cô quay đầu vừa thấy, khuôn mặt nghiêng lạnh lùng xa cách của Lãnh Tư Thần ánh vào mi mắt.

Hạ Úc Huân lập tức cảnh giác rúc sát cửa sổ xe: “Lãnh Tư Thần, anh muốn mang tôi đi đâu?”

“Vân gian thủy trang.” Lãnh Tư Thần mặt không cảm xúc mà trả lời, hết sức chuyên chú lái xe.

“Tôi không đến nhà anh!” Hạ Úc Huân như mèo bị dẫm phải đuôi.

“Vậy em muốn đi đâu?”

“Anh thả tôi xuống giao lộ phía trước!”

“.....” Giao lộ phía trước? Dem cô cái dạng này thả xuống giao lộ phía trước?

Đặc sao, cái kia giao lộ là hồng, đèn, khu hảo sao! Nàng tình nguyện tìm cái người, lang cũng không muốn muốn hấn đúng không?

Lãnh Tư Thần tức giận đến tay nắm tay lái đều bắt đầu run lên, quát: “Hạ Úc Huân, em rốt cuộc có não hay không?”

“Tôi sao lại không có não? Tốn chút tiền là có thể giải quyết sự việc, tôi vì cái gì phải chọc vào anh một phiền toái lớn như vậy!” Hạ Úc Huân phản nộ mà trừng anh, lập tức lại quay mặt đi, con người hiện lên một tia vừa mất khống chế vừa hoảng loạn.

A, phiền toái.....

Lãnh Tư Thần mặt âm trầm, phát động động cơ, xe tức khắc giống như mũi tên rời cung bắn ra ngoài.

Mười phút sau, chiếc xe dừng lại.

Đêm khuya bầu trời đầy sao, sóng nước lóng lánh trên mặt sông phản chiếu muôn vàn ánh sao, một cơn gió nhẹ thổi qua, khiến người ta vui vẻ thoải mái.

Chiếc xe màu đen lẳng lặng ngừng ở bờ sông.

Bên trong xe, Lãnh Tư Thần tắt hỏa, ngay lúc Hạ Úc Huân lại tràn đầy lửa giận trừng mắt nhìn thì anh tự tháo cà vạt mình, sau đó kéo xuống, ngay lập tức, anh bắt đầu cởi cúc áo mình ra.

Một viên, hai viên, ba viên, thẳng đến toàn bộ đều cởi bỏ.....

Hạ Úc Huân mở to hai mắt nhìn: “Lãnh..... Lãnh Tư Thần..... Anh muốn làm gì?”

Giây tiếp theo, áo khoác và áo sơ mi Lãnh Tư Thần tất cả đều cởi hết, trên thân trần trụi, từ trên xe cầm một điều thuốc bật lửa, sau đó dựa vào ghế, thật sâu hút một ngụm, liếc xéo cô một cái, phun ra, buồn bã nói: “Anh cởi quần áo của mình, em có ý kiến?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 822: Quà Sinh Nhật (9)

“.....” Hạ Úc Huân nói không ra lời, cô hoàn toàn tròn tròn mắt.

Tình huống này là như thế nào?

Thứ này có ý tứ gì chứ?

Đem mình cởi thành như vậy dựa vào nơi đó hút thuốc?

Bất quá, Hạ Úc Huân rất nhanh liền hiểu rõ dụng tâm hiểm ác của thứ này!

Dưới ánh trăng mê người, người đàn ông thân thể trần trụi, bộ dáng ngửa đầu hút thuốc, cho dù cô không bị phun thuốc, cũng có thể khiến cô dưới ánh trăng biến thân thành người sói.....

A a a! Khốn nạn! Tiểu nhân âm hiểm xảo trá!

Hạ Úc Huân gắt gao cắn môi, linh quang chợt lóe, vội vàng từ trong túi xách lấy điện thoại ra, sau đó nhanh chóng trực tiếp trong cuộc trò chuyện gần đây nhấn số gọi Nghiêm Tử Hoa.

Giờ này khắc này, không thể nghi ngờ người đáng tin nhất chỉ có Nghiêm Tử Hoa!

Hơn nữa di động của anh 24 giờ không tắt máy.

Quả nhiên, đầu kia di động mới vừa vang một chút, đã được người nhận: “Alo, tiểu thư?”

Hạ Úc Huân quả thực như nghe thấy tiếng trời, đáp: “Alo, Nghiêm Phó tổng sao, anh có thể lại đây đón tôi một chút, tôi ở.....”

Lời còn chưa dứt, di động bị cướp mất, trực tiếp ném xuống sông.

“Lãnh Tư Thần!!!”

“Xin lỗi, trượt tay.”

“Anh.....” Hạ Úc Huân chán nản, sau đó đột nhiên xoa eo cười ha ha: “Ha! Ha ha! Ha ha ha! Lãnh Tư Thần anh thật là quá ngây thơ rồi, anh cho rằng bà cô như vậy sẽ chịu đựng không được sao? Anh cho rằng anh vẫn là anh của năm đó sao? Bà cô bây giờ thích thịt tươi non không được à? Hiện giờ một đồng thịt tươi non tùy ý tôi chọn lựa? Tôi sao có thể coi trọng một ông chú đã nhiều tuổi như anh chứ! Tôi trước kia bị mù mắt, anh cho rằng hiện tại mắt tôi còn mù sao?”

Cô gái đáng chết!

Lãnh Tư Thần khẽ nhúc nhích, nhưng lập tức dừng lại, dùng hết tự chủ bình sinh có mới ngăn trở bản thân mình không màng tất cả hung hăng trừng phạt cô.....

Thấy thần sắc phong khinh vân đạm trên mặt Lãnh Tư Thần, liền hệt như cô không tồn tại, vẫn cứ thế hút thuốc, Hạ Úc Huân khó chịu đến cắn đai an toàn, tâm tình cũng càng thêm táo bạo, dùng sức lôi kéo cửa xe, lại bởi vì bị khóa kéo không ra, quát: “Lãnh Tư Thần, anh thả tôi xuống xe! Anh cái tên.....”

Lời còn chưa dứt, giây tiếp theo “Tích” một tiếng, Lãnh Tư Thần cư nhiên thật sự đem cửa xe mở ra.

Hạ Úc Huân quả thực như được hồi sinh, sau khi không thể tin tưởng sống sót một giây đồng hồ, không kịp phỏng đoán ý đồ tên biến thái này, không chút do dự đẩy cửa xe ra, ngay sau đó nghiêng ngả lao đảo chạy như điên.

Nhìn thân ảnh nhanh chóng biến mất trong bóng đêm bên bờ sông, Lãnh Tư Thần cảm giác tim mình như bị ngâm trong dòng nước sông lạnh băng, cho đến mục nát, cho đến tiêu vong.....

Anh hơi hơi nhắm hai mắt, khóe miệng xẹt qua một tia chua xót.

Nhưng, tia chua xót kia vừa mới nhắc lên, trên môi bỗng nhiên mềm nhũn, một cổ hơi thở vô cùng nóng bỏng đột nhiên không kịp phòng ngừa mà xâm lược vào.....

Lãnh Tư Thần cứng đờ thân mình, mở to mắt, sững sờ tùy ý nào đó một giây trước còn đang ghét bỏ anh muốn chết, đột nhiên lại vòng trở về, đứng bên ngoài xe, nghiêng người như lang tựa hổ chủ động hôn mình.....

Lãnh Tư Thần bị cô kịch liệt hôn, mơ hồ không rõ nói một chữ: “Em.....”

“Mẹ kiếp!” Đại khái chỉ có ba năm giây, Hạ Úc Huân lập tức tỉnh táo lại một tay đem anh đẩy ra, giống như đối với thứ đồ vật cực kỳ đáng sợ.

Cô quay đầu ảo não dấm đầu mình một cái muốn đi, nhưng trong nháy mắt đang xoay người lại quay đầu lại, sau đó, lại lần nữa cúi người hôn lên.....

Thật tất cầu.....

Lúc này quả thực đem mặt mình đều đánh sưng lên!

Hạ Úc Huân, mày cái đồ vô dụng a a a!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 823: Quà Sinh Nhật (10)

Trái tim Lãnh Tư Thần bị nha đầu này lẫn lộn đến bất ổn, tay đặt ngang cửa sổ xe cầm theo điều thuốc run lên, đầu mẫu thuốc lá rơi xuống ở ngoài cửa sổ xe.....

Lúc cô đi rồi quay lại, hơn nửa lần thứ hai hôn lên, từ giữa lồng ngực Lãnh Tư Thần phát ra một tiếng cười trầm thấp, lập tức hóa bị động thành chủ động, đem cô gái còn đứng ở ngoài xe ôm tiến vào.....

Hạ Úc Huân, anh chính là cho em cơ hội, lại còn hai lần.....

Ánh trăng hơi lạnh, gió đêm đung đưa bụi cỏ lau, nước sông lên lên xuống xuống vỗ vào bờ cát, phát ra thanh âm ào ào xôn xao...

Dần dần, mặt trời phía chân trời hiện lên, trên cửa sổ xe đen như mực nhiễm một màu ấm áp.....

Trong cửa sổ xe, cô gái lẳng lặng cuộn tròn mình trên ghế ngồi trước, trên người đắp một tấm chăn sậm màu, đang ngủ ngon lành.

Người đàn ông tuấn mỹ như đúc như dũa thú thoả mãn chống đầu nằm ở bên cạnh cô gái, ánh mắt ôn nhu mà chăm chú nhìn cô, chợt nhẹ nhàng đặt trên trán cô một nụ hôn, thanh âm khàn khàn trầm thấp: “Bà xã, cảm ơn quà sinh nhật của em.”

Cô gái đang ngủ say hơi giật giật thân mình, tựa hồ sắp sửa tỉnh lại, Lãnh Tư Thần lập tức nằm trở về, nhắm mắt lại.

Hạ Úc Huân mơ mơ màng màng bò dậy, muốn lười nhác vươn vai, kết quả cánh tay đuổi được một nửa liền kêu thảm thiết: “Tê, eo của tôi.....”

Đỡ eo, lòng đầy cảm phẫn mà nhìn chăm chăm tên đầu sỏ gây tội nằm ngay bên cạnh, nhìn anh ngủ đến không hề có cảm giác quả thực muốn đem anh đánh cho một trận rồi ném xuống sông cho cá ăn.

Nhưng để tránh đem thẳng nhãi này đánh thức, Hạ Úc Huân đành phải tạm thời nhịn, tay chân nhẹ nhàng đem quần áo nhặt lên mặc vào, tiện tay đem tóc cột lên, sửa sang lại quần áo, đang chuẩn bị đẩy cửa rời đi, cổ tay đột nhiên bị một lực mạnh kéo lấy, cô lập tức ngã ngược trở về, va vào lồng ngực rắn chắc lỏa lồ của người nào đó....

“Lãnh Tư Thần, anh làm gì?” Hạ Úc Huân chật vật mà ngẩng đầu. Tên này tỉnh lúc nào!

“Liền muốn chạy?” Lãnh Tư Thần cắn răng nhìn chăm chăm cô. Nha đầu chết tiệt kia, đã từng, dưới loại tình huống này, cô sẽ nhìn mình, vuốt ve mình, lén hôn mình, nhưng hiện tại, cô lại chỉ lo trốn đi.

“Vậy anh còn muốn như thế nào nữa?” Hạ Úc Huân muốn ngồi dậy, bắt đắc dĩ mạch máu mình, eo mình đều bị anh ấn theo.

Lãnh Tư Thần nguy hiểm mà hí hai mắt, nói: “Anh nhớ rõ tối hôm qua là em cưỡng bách anh.”

“Cưỡng bách..... Mẹ kiếp, lời này anh cũng nói được?” Tuy rằng ngay từ đầu, nhưng sau đó hoàn toàn chính là anh.....

“Chẳng lẽ không phải? Anh mở cửa cho em đi rồi, em lại cưỡng hôn anh, anh không từ chối, em lại lần nữa cưỡng hôn anh, sau đó.....”

“Anh câm miệng.....” Đáng chết, cô liền biết sẽ như vậy, liền biết anh sẽ không bỏ qua cho mình, trên cột sỉ nhục cô lại nòng đậm rục rờ thêm một bút.

Hạ Úc Huân tìm kiếm trong người móc ra ví tiền, tiện tay rút ra ba tờ tiền mặt, cầm giận mà ném trên người Lãnh Tư Thần.

Nghĩ nghĩ, lại không cam lòng mà cầm thêm hai tờ nữa.

“Đây là cái gì?” Lãnh Tư Thần rũ mắt, liếc một cái nhìn mấy tờ tiền ném ở trên người mình.

Hạ Úc Huân dùng ánh mắt nhìn kẻ ngốc mà nhìn anh, nói: “Một trăm đồng tiền mà không biết sao? Chẳng lẽ anh chê ít? Anh tuổi lớn như vậy, kỹ thuật lại kém như vậy! Không thể nhiều hơn!”

“Tuổi lớn..... Kỹ thuật kém.....” Lãnh Tư Thần lặp lại từng chữ, trong lòng lửa giận liền tích góp thêm một tầng, hơn nữa còn bao nhiêu thứ chồng chất, nói: “Hạ Úc Huân, anh thấy em là muốn chết rồi!”

Nha đầu này, cư nhiên dám đem anh trở thành ngưu, lang! Còn ghét bỏ anh tuổi tác cao kỹ thuật kém!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 824: Phu Nhân, Em Có Thuốc? (1)

“A.....”

Giây tiếp theo, người nào đó nhất thời nhanh mồm nhanh miệng đã bị thành thạo lật qua giam cầm ở ghế trên.

Tư thế này, cô nhìn không ra tình huống phía sau, chỉ có thể cảm giác được quần áo của mình bị vén lên, một đôi ấm áp bàn tay bao phủ lên, da gà cô đều nổi, gấp đến độ xoay quanh, quát: “Lãnh Tư Thần, anh có còn nhân tính hay không! Còn có một chút chức nghiệp tu dưỡng hay không hả!”

“Nằm im đừng nhúc nhích.” Bang một tiếng, mông bị đánh một cái.

Hạ Úc Huân mặt đầy khuất nhục, đang muốn mắng chửi người, trên eo kịch liệt đau đớn khiến cả người đều cuộc thành một đoàn: “Lãnh Tư Thần anh muốn mưu sát a.....”

“A, eo của tôi! Sắp gãy.....” Hạ Úc Huân gào gào, đột nhiên phát hiện còn rất thoải mái, vì thể thanh âm tru lên dần dần biến thành thấp giọng hừ hừ: “Nhẹ một chút nhẹ một chút, hướng bên trái một chút, xuống chút nữa, đúng đúng đúng, chính là nơi này.....”

“Thế nào? Đối với chức nghiệp tu dưỡng của anh vừa lòng chứ?” Lãnh Tư Thần tức giận cười lạnh, động tác lại vô cùng ôn nhu.

“Hừ, tạm được.”

“Nếu không hài lòng, anh lại phục vụ một lần nữa nhé?” Thanh âm nguy hiểm dán bên tai vang lên.

“Không cần!!!” Hạ Úc Huân vội vàng lăn long lóc bò dậy, phát hiện cả người đều khoan khoái rất nhiều. Tên này, nơi nào học được chiêu này.

Trong xe, một trận tiếng chuông di động đột nhiên vang lên, Hạ Úc Huân theo bản năng mà đi tìm di động, sau đó mới phản ứng lại di động của mình tối hôm qua bị tên này ném xuống sông rồi.

Đáng chết, cô vừa rồi cư nhiên còn cho anh tiền, cô hẳn là bắt anh đền di động mới đúng!

Không cần phải nói, vang lên chỉ có thể là di động của Lãnh Tư Thần.

Lãnh Tư Thần quét mắt nhìn màn hình, ánh mắt lạnh lùng, lại không nhận.

Hạ Úc Huân theo bản năng mà nhìn lên di động của anh, cư nhiên thấy được ba chữ “Nghiêm Tử Hoa”, vì thế lập tức kích động không thôi mà muốn cướp lấy.

Lãnh Tư Thần chỉ mặt lạnh nhìn, không có ngăn cản.

Thái độ này của anh, Hạ Úc Huân cảm di động ngược lại không dám nghe, có chút do dự mà nhìn anh.

Lãnh Tư Thần chống đầu, thoả mãn con người vô cùng liễm diễm nhẹ nhàng liếc xéo cô một cái: “Sao không nghe?”

“Muốn gài tôi à! Tôi không ngốc đâu!” Tròng mắt Hạ Úc Huân xoay chuyển, như khoai lang nóng phồng tay đem điện thoại ném trả lại cho anh.

Đáng chết! Liền biết anh không có hảo tâm! Còn phải nghe?

Mới sáng sớm, Nghiêm Tử Hoa gọi cho Lãnh Tư Thần, kết quả người nghe lại là cô, cô có mấy cái miệng cũng nói không rõ.

Để tránh đêm dài lắm mộng, Hạ Úc Huân nhanh chóng nhân cơ hội đẩy cửa xe chạy lấy người.

Mới vừa xuống xe, phía sau truyền đến thanh âm lười biếng gọi cảm của tên kia: “Đa tạ hân hạnh chiếu cố, hoan nghênh lần sau lại đến!”

Hạ Úc Huân một cái lão đảo thiếu chút nữa ngã chó ản cút!

Đồ không biết xấu hổ!

Dần dần dưới nắng sớm, khóe miệng Lãnh Tư Thần khóe hơi hơi nhếch lên, giống như xuân tuyết sơ dung.

Thẳng đến khi cô gái vẫy tay một chiếc xe taxi rời đi, ý cười trên khóe miệng Lãnh Tư Thần mới dần dần biến mất, cầm lấy di động gọi một cú điện thoại, ánh mắt vô cùng lạnh lẽo.

“Điều tra ra chưa?”

“Cái nhân viên tạp vụ kia là sinh viên khoa diễn xuất đại học A, tên Giang Mỹ Vân, năm nay năm 4, ở sơn trang chúng ta làm thêm, đã công tác hơn ba tháng, trong lúc làm việc vẫn luôn thành thật yên phận, bối cảnh gia đình cũng rất sạch sẽ, bất quá điều kiện gia đình cô ấy không tốt lắm, cha mẹ qua đời trong một tai nạn xe cộ, em trai bệnh liệt giường. Ba ngày trước, tài khoản cô ấy đột nhiên tăng thêm một trăm vạn.....”

“Nói trọng điểm.” Lãnh Tư Thần thần sắc không kiên nhẫn mà cắt ngang hẳn.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 825: Phu Nhân, Em Có Thuốc? (2)

“Thực xin lỗi BOSS, bởi vì hiện tại cô ấy và em trai đều đã mất tích, cho nên người đứng sau sai khiến tạm thời còn tra không ra, bắt quá từ camera cho thấy, có thể xác định không phải Thi Molly làm, Thi Molly chỉ là nằm trong kế hoạch bọn họ, cũng là bị người khác lợi dụng.”

“Tôi cho cậu thời gian một đêm, liền tra ra người này?”

“Thực xin lỗi! Tôi.....”

“Lại cho cậu một ngày.”

“Vâng!”

-

Nửa giờ sau, Hạ Úc Huân ngồi xe taxi vội vàng chạy tới công ty.

Tối hôm qua sau khi cô trên đường bị Lãnh Tư Thần cắt đứt điện thoại, Nghiêm Tử Hoa còn không biết gấp như thế nào a!

Đang vội vàng chạy tới tòa nhà công ty, nghênh diện đụng phải một người.

Hạ Úc Huân lão đảo lui về phía sau hai bước, sau khi thấy rõ người đàn ông mình đụng phải, cả kinh tròn mắt thiếu chút nữa đều rơi xuống.

“Anh..... Nghiêm Phó tổng.....?”

Giờ phút này Nghiêm Tử Hoa đang ngồi xổm trên mặt đất sờ soạng mắt kính đầu bù tóc rối, bên trong mặc áo ngủ, bên ngoài khoác tây trang, chân mang cư nhiên là dép lê, hơn nữa hai chiếc dép lê còn không giống nhau.....

Hạ Úc Huân nhanh chóng hỗ trợ đem mắt kính nhặt lên đưa cho anh.

Nghiêm Tử Hoa đeo mắt kính, khoảnh khắc thấy rõ cô, trên mặt lộ ra vẻ mừng như điên, “Tiểu thư! Tiểu thư cô không có việc gì chứ?”

“Ách, không có việc gì không có việc gì, Nghiêm Phó tổng anh làm sao vậy? Bị ai cướp sao?”

Nghiêm Tử Hoa cúi đầu nhìn quần áo mình, sắc mặt có vài phần quần bách, đáp: “Lúc ra có chút vội vàng..... Tiểu thư, cô tối hôm qua rốt cuộc là chuyện như thế nào?”

“Khụ khụ, chính là di động đột nhiên hết pin, tóm lại hiện tại đã không có việc gì, anh mau trở về thay quần áo, nghỉ ngơi một chút đi!” Nhìn anh cái dạng này, lòng Hạ Úc Huân tràn đầy áy náy.

“Không cần, văn phòng tôi có quần áo tắm rửa.”

“ANH ngày hôm qua có phải một đêm không ngủ hay không vậy, nhìn quầng thâm mắt anh kìa, khoảng thời gian trước bởi vì chuyện của tôi, anh đã đủ bận, hiện tại còn..... Tóm lại đều là tôi sai! Anh mau trở về nghỉ ngơi!” Hạ Úc Huân thúc giục.

“Tiểu thư, tôi thật sự không có việc gì, nhìn thấy cô bình yên vô sự tôi liền an tâm. Một giờ sau còn phải đi.....”

“Mặc kệ anh muốn đi làm gì, hiện tại, lập tức, lập tức trở về ngủ cho tôi, tôi cho anh nghỉ một ngày, đây là mệnh lệnh.” Hạ Úc Huân sắc mặt nghiêm túc.

“Được rồi.” Nghiêm Tử Hoa cuối cùng đành gật đầu.

Cô thật là hết chỗ nói rồi, quả nhiên chỉ có nói như vậy anh mới có thể nghe.

Nghiêm Tử Hoa bên này vừa mới chuẩn bị rời đi, đột nhiên sắc mặt đại biến mà nhìn chăm chăm cổ cô, duỗi tay vén tóc cô ra, hỏi: “Tiểu thư! Cô bị bắt nạt?”

“Ách, a?” Hạ Úc Huân sững sốt một chút mới phản ứng kịp, vội vàng quần bách mà đem cổ áo kéo lên trên, che khuất dấu hôn trùng trùng điệp điệp bên cổ.

“Là ai làm?” Giờ phút này, Nghiêm Tử Hoa giữ chặt hai vai cô, cả người nháy mắt từ cổ thú tiến hóa thành bạo long thú.

Hạ Úc Huân ở trong lòng đem Lãnh Tư Thần ném xuống sông một trăm lần, đồng thời vất hết óc nói: “Không có, tôi không có bị khi dễ, thật sự, chuyện là thế này, tối hôm qua sau khi sinh nhật Lãnh Tư Thần chấm dứt, tôi hẹn mấy người bạn quen biết ở tiệc rượu cùng đi quán bar, sau đó, trong đó có một người bạn giới thiệu cho tôi một thịt tươi non đáng đập không tòi, vì thế, anh hiểu.....”

Nghiêm Tử Hoa nghe vậy cả người đều buông lỏng xuống, như trút được gánh nặng nói: “Vậy là tốt rồi.....”

Hạ Úc Huân ngây người, vậy là tốt rồi? Chỉ như vậy?

Tình huống khẩn cấp, cô thật sự là tìm không thấy cách nói nào hoàn mỹ hơn, cho nên mới tùy tiện suy nghĩ một cái có thật sự không tính là cao

minh thế này, còn tưởng rằng mình sẽ bị mắng đến máu chó đầy đầu, ai ngờ thái độ của Nghiêm Tử Hoa cư nhiên sẽ ôn hòa..... Như vậy...

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 826: Phu Nhân, Em Có Thuốc? (3)

“Bất quá, tiểu thư, loại trò chơi này chơi thì được, không nên cho là thật.” Nghiêm Tử Hoa dặn dò.

Hạ Úc Huân lau mồ hôi, làm như có thật mà phụ họa: “Uhm uhm, tôi có chừng mực.”

“Cô có sử dụng biện pháp an toàn chứ?” Nghiêm Tử Hoa không yên tâm, lại hỏi một câu.

“.....” Hạ Úc Huân đột nhiên trợn tròn mắt.

“Không có?” Nghiêm Tử Hoa nhíu chặt mày.

“Có..... Không có.....” Hạ Úc Huân xấu hổ không thôi mà gãi đầu: “Cái kia, tôi đã quên.....”

Cụ thể chi tiết cô không nhớ rõ, nhưng với phong cách biến thái kia của Lãnh Tư Thần, khả năng không sử dụng biện pháp an toàn cũng rất lớn.

“Cô về công ty, tôi đi mua cho cô.”

“A?” Hạ Úc Huân còn đang ngây người, Nghiêm Tử Hoa đã chạy không thấy bóng.

Anh mua? Anh muốn đi mua giúp mình thứ đồ vật này?

Trời ạ! Hình tượng của cô trước mặt cấp dưới! Hôm nay xem như hoàn toàn hủy trong một sớm!

Bất quá, Nam Cung Lâm rốt cuộc là như thế nào dạy dỗ ra? Vốn dĩ cô còn tưởng rằng ông trước đó trong điện thoại nói về Nghiêm Tử Hoa quá khoa trương, ai ngờ, sự thật là chỉ có hơn chứ không kém!

Nghiêm Tử Hoa này cũng quá..... Hiền huệ đi.....

Bất quá, may mắn có anh ở đây.

Trong đầu cô một mảnh hỗn loạn, cư nhiên đem chuyện quan trọng như vậy đều đã quên.

-

Trong văn phòng.

Chỉ trong chốc lát Nghiêm Tử Hoa cũng đã trở lại, trong tay cầm thuốc, thậm chí còn nhân tiện mua bữa sáng, nói: “Tiểu thư, đây là mười hai giờ, có thể chứ?”

“Có thể có thể!” Hạ Úc Huân gật đầu như tội.

“Ngài còn chưa ăn cơm sáng đúng không, trước dùng bữa sáng, chờ thêm một lát lại uống thuốc.”

“Cái kia, cảm ơn.....”

“Loại thuốc này đối với sức khỏe không tốt, tuyệt đối không thể uống nhiều, về sau nhớ rõ nhất định phải dùng biện pháp an toàn.” Nghiêm Tử Hoa vừa mở hộp điểm tâm cho cô vừa nghiêm túc mà dặn dò nói.

“Được được được.....”

Hạ Úc Huân đã xấu hổ đến phát khóc, nhanh chóng thúc giục: “Anh mau đi nghỉ ngơi đi.”

“Được.” Nghiêm Tử Hoa gật đầu, lúc này mới xoay người rời đi.

Hạ Úc Huân ăn xong bữa sáng và uống thuốc liền bắt đầu công tác.

Kết quả, tìm nửa ngày cũng không tìm được lịch trình hôm nay, vì thế gọi điện thoại cho thư ký.

“Tiểu Triệu, cô có lịch trình của tôi không?”

“Không có tiểu thư, lịch trình của ngài đều là nghiêm Phó tổng tự mình sắp xếp, chúng tôi nhìn không tới.”

“Thôi được, tôi đã biết.”

Cô thiếu chút nữa đã quên, vì phòng ngừa hành tung bản thân mình tiết lộ lại bị người nào đó phá hư, Nghiêm Tử Hoa hiện tại đều tự mình phụ trách những thứ này, ngay cả thư ký cũng không rõ ràng lắm.

Cho nên nói, Lãnh Tư Thần tên kia rốt cuộc như thế nào trước tiên biết cô muốn đi xem mắt ai, sau đó lại từ giữa giờ trò quỷ chứ?

Anh cho dù thần thông quảng đại cũng không có con mắt thứ ba chứ!

Thật sự là quá kỳ quái.....

Thôi, cũng may hành trình cô cơ bản đều nhớ rõ.

Bất quá, bảng biểu báo cáo quý hôm qua cô xem một nửa để chỗ nào vậy? Còn một giờ nữa liền phải đi sân bay đón Smith tiên sinh, sắp xếp tới khách sạn nào chứ...

Bận hơn nửa ngày, cô phát hiện Nghiêm Tử Hoa không ở đây, cô cứ nhiên cái gì cũng làm không thành.....

Đang ảo não mà dựa vào bàn làm việc, thịch thịch thịch tiếng gõ cửa vang lên.

“Tiến vào.” Hạ Úc Huân cố gắng lên tinh thần ngồi dậy.

Sau khi thấy rõ người tiến vào, Hạ Úc Huân ngây ngẩn cả người, hỏi: “Nghiêm Phó tổng, anh như thế nào.....”

Giờ phút này Nghiêm Tử Hoa đã thay đổi quần áo, thu thập tốt bản thân, không chút cầu thả như trước đó, toàn thân trên dưới không có bất luận sơ hở gì, gọng kính viền bạc lóng lánh ánh quang.

“Tiểu thư, tôi đã nghỉ ngơi xong.”

Nhìn dáng vẻ anh là không về nhà. Được rồi, vừa rồi cô dù sao một câu chỉ bảo anh đi nghỉ ngơi, chưa nói đi đâu nghỉ ngơi, cũng chưa nói bảo anh nghỉ ngơi bao lâu...

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu
www.dtv-ebook.com

Chương 827: Phu Nhân, Em Có Thuốc? (4)

“Nhưng lúc này mới một giờ.....”

“Đã vậy là đủ rồi.” Nghiêm Tử Hoa đi đến trước mặt cô, nhanh chóng lưu loát mà bắt đầu hội báo: “Tiểu thư, đây là hành trình hôm nay của cô, chuyến bay của Smith tiên sinh sẽ đến vào 11 giờ sáng, 9 giờ chúng ta liền phải xuất phát đi sân bay đón, giữa trưa đã sắp xếp địa điểm ăn trưa là khách sạn Tinh Huy. Ba giờ chiều là đại hội cổ đông, báo cáo quý và tư liệu khác đều ở chỗ này, những phần trọng điểm tôi đều đã giúp ngài đánh dấu, bản thảo phát biểu cho hội nghị tôi cũng làm hoàn thiện rồi, ngài xem một chút có vấn đề gì hay không.....”

“A.....” Hạ Úc Huân ừ ừ dựa vào bàn.

Phát hiện Hạ Úc Huân thần sắc uể oải, Nghiêm Tử Hoa lập tức khẩn trương hỏi: “Tiểu thư, cô làm sao vậy? Nơi nào không thoải mái?”

“Tôi đột nhiên phát hiện bản thân thật vô dụng a, nếu không có anh, tôi cái gì đều làm không xong.....” Hạ Úc Huân mất mát nói.

Nghiêm Tử Hoa nhẹ nhàng thở ra, khẽ cười một tiếng, đáp: “Tiểu thư, tôi từ lúc mười sáu tuổi đã bắt đầu theo bên cạnh chủ tịch, đến nay đã mười một năm, còn ngài mới làm việc hơn ba tháng, ngài đã làm rất tốt rồi!”

“Anh cũng thật biết an ủi người khác..... Đúng rồi, theo như tính toán mà nói, anh năm nay hai mươi bảy tuổi, chỉ lớn hơn tôi một tuổi a?” Hạ Úc

Huân tò mò hỏi.

“Đúng vậy tiểu thư.”

“Nhiều đó tuổi cũng không còn nhỏ, sao vẫn luôn không có bạn gái?”

“Tôi hiện tại chỉ muốn giúp đỡ tiểu thư tốt là được, chuyện khác, về sau lại nói.” Nghiêm Tử Hoa trả lời.

“Chung thân đại sự, hãn là nên đặt ở trên đầu mới đúng, nếu vì tôi mà chậm trễ, tôi có thể thành tội nhân mất rồi.....” Hạ Úc Huân càng nghĩ càng bồn chồn.

“Chuyện có nặng có nhẹ.” Nghiêm Tử Hoa sắc mặt nghiêm túc nói, ngay sau đó mở ra một quyển sách cô vô cùng quen thuộc, nói: “Tiểu thư, đêm nay tôi sắp xếp cho ngài chính là truyền thông Tinh Huy mà lần trước đã nói qua.....”

“Ách, cứ từ từ, mấy ngày này cứ thông thả đi! Tin tức tốt cuộc là từ đâu mà bị lộ, tôi tựa hồ có chút manh mối, gần đây tôi sẽ tra ra, bằng không tiếp tục đi xem mắt không phải tai họa cho người khác sao.....” Hạ Úc Huân vội vàng cắt ngang anh.

“Được.” Nghiêm Tử Hoa gật đầu.

“Trừ việc đó ra, tôi vừa lúc có chút việc tư phải xử lý.” Hạ Úc Huân trầm ngâm bỏ thêm một câu.

“Việc tư?”

“Uhm, tôi muốn mở một võ quán.” Hạ Úc Huân nói.

“Mở võ quán?” Nghiêm Tử Hoa khó hiểu.

“Đúng vậy, bất quá không phải đầu tư đâu, là một chút tâm nguyện nhỏ của cá nhân tôi, tài chính cũng là từ tài khoản của tôi trích ra.” Hạ Úc Huân giải thích nói.

“Được, tôi đây giúp cô lưu ý lựa chọn một chút xem sao.”

“Không cần, tôi tự mình xem cũng không sai biệt lắm, rốt cuộc đây là việc tư của tôi, phiền đến anh không tốt lắm.” Cô cũng không muốn dùng của công cho việc tư a...

Nghiêm Tử Hoa nghe vậy lập tức lộ ra vẻ không tán đồng, nói: “Tiểu thư, nói theo lý, cô cũng gọi tôi một tiếng Nghiêm đại ca, giúp cô chút việc nhỏ cũng là việc nên làm.”

“Thôi được, tôi nói bất quá anh.....” Lại cự tuyệt thì có vẻ chính mình xem anh ta như người ngoài, Hạ Úc Huân đành phải đem tư liệu chuẩn bị đưa cho anh, nói: “Đây là ba địa điểm tôi tự mình lựa chọn, vẫn chưa quyết định chọn cái nào là tốt nhất.”

“Được, tôi trở về nghiên cứu một chút, muộn nhất ngày mai cho cô kết quả.” Nghiêm Tử Hoa nhận lấy nhìn thoáng qua.

“Không có việc gì, không vội.”

“Võ quán này ngài là muốn đích thân.....”

“Không phải, quán trường tôi đã chọn người thích hợp. Sau khi chuẩn bị xong, tôi ngày thường lúc rảnh thảnh thoảng sẽ đi dạy học trò.”

Nghiêm Tử Hoa gật đầu, đáp: “Được, tôi đây đi ra ngoài trước, tiểu thư ngài có việc cứ gọi tôi.”

“Được.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 828: Phu Nhân, Em Có Thuốc? (5)

Sau khi Nghiêm Tử Hoa rời đi, Hạ Úc Huân không thể không từ đáy lòng cảm thán một câu, Nghiêm Tử Hoa thật sự là..... Quá hữu dụng.....

Toàn bộ mọi chuyện đều giúp ta xử lý thỏa đáng, vừa kiên nhẫn lại vừa tri kỷ ôn nhu, hơn nữa chuyện không nên hỏi tuyệt đối không hỏi thêm một câu.

Nếu cùng anh ở bên nhau, tựa hồ xác thật không tồi, cô không biết giảm bớt được bao nhiêu việc bớt bận tâm bao nhiêu nữa.....

Phi phi phi, Hạ Úc Huân mà nghĩ cái gì a! Con thỏ còn không ăn cỏ gần hang nha!

Hạ Úc Huân nhanh chóng loại bỏ ý niệm điên cuồng này của bản thân, vẫn là chuyên tâm công tác đi!

Ngồi trước bàn làm việc, cô vẫn như thường lệ mở máy tính ra.

Xử lý tư liệu trong chốc lát, phát hiện có từ chuyên môn không hiểu, vì thế cô mở trình duyệt, đang chuẩn bị lên Baidu một chút, đột nhiên vô số tin tức mới nhất trên Weibo từ bên dưới góc phải bắn ra, quả thực như không muốn sống nữa!

Trình duyệt của cô mỗi lần mở ra có thể tự động đăng nhập Weibo, có tin tức mới cũng sẽ tự động nhắc nhở, nhưng bởi vì tài khoản đăng nhập này

của cô quá sạch sẽ, không có chú ý bất cứ ai, cũng không thêm chứng thực VIP, cho nên rất hiếm khi có tin tức mới xuất hiện.

Nhưng lúc này, cô thiếu chút nữa bị đạn súng bắn chết!

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Cuối cùng, cô luống cuống tay chân mà tìm nửa ngày mới tìm được nơi đem tất cả tin tức nhắc nhở đóng lại, sau đó mới click mở những tag và bình luận từng cái một xem xét.

Vừa xem xong, cô phát hiện tất cả ngọn nguồn của những thông báo đó đều là từ Weibo nào đó của Lãnh Tư Thần.

Mẹ kiếp! Biết ngay là không thể nào thoát khỏi quan hệ với thằng nhãi này!

Anh ta lại làm cái gì!

Hạ Úc Huân tập trung nhìn vào, phát hiện Lãnh Tư Thần vừa mới 6h 19' sáng cư nhiên đã phát một Weibo.

Nội dung là ——[Chào buổi sáng, cảm ơn món quà sinh nhật của em.]

Những lời này vốn dĩ rất bình thường, không có gì ghê gớm, nhưng đáng sợ chính là, thằng nhãi này cư nhiên tag Weibo “Quan tâm tắc không loạn” của cô vào.

Vì thế, kết quả cuối cùng có thể hiểu được.

Trừ cái này ra, Weibo anh còn có một tấm ảnh chụp cảnh mặt trời mọc trên sông rất duy mỹ.

Những lời này, thời gian ái muội này, hơn nữa rõ ràng ảnh chụp là từ góc độ trong xe chụp ra, quả thực làm toàn bộ fan đều điên cuồng.

Hạ Úc Huân cũng điên rồi.

[a a a! Trời ạ! Ông xã rốt cuộc theo đuổi được nữ thần của mình rồi sao?
]

[ngao ngao ngao, bờ song không người, dã ngoại, bên trong xe.....
Chẳng lẽ là ta suy nghĩ nhiều quá sao?]

[tag Âu Minh Hiên, nam thần nam thần, xem chừng danh hiệu “Ân ái
cuồng ma đệ nhất nhân của Weibo” phải đổi chủ a! Nam thần anh phải cố
lên!]

[anh, yêu, nhiều, năm, ông xã, cư, nhiên, thật, sự, không, phải, là, G, A,
Y!]

[ta rốt cuộc biết ID của ông xã vì cái gì tên thỏ con ngoan ngoãn rồi! Đã
từng cho rằng thỏ con ngoan ngoãn và phiên nhiên tuyệt hảo gian là ID tình
nhân, ta thật sự là quá ngây thơ rồi! Suy nghĩ của ông xã chúng ta quả
nhiên không thể dùng mạch não người thường tự hỏi!]

[ta cũng biết!]

[vì cái gì a, ta sao lại không biết, xin giải thích!]

[thỏ con ngoan ngoãn, giữ cửa lại mở ra..... Quan tâm tắc không
loạn..... Còn cần ta tiếp tục nói sao?]

[ta muốn hỏi vị bình luận đứng thứ tư kia, bạn như thế nào từ tấm ảnh
chụp này nhìn ra lão công không phải GAY?]

[Mời xem ảnh ngược trên cửa sổ xe của ảnh chụp, mặc dù có chút mờ
hồ, nhưng nhìn kỹ có thể nhìn thấy một ngón út, móng tay sơn màu
champagne, vừa nhìn chính là tay phụ nữ!]

.....

Nhìn những bình luận đó, Hạ Úc Huân quả thực muốn đâm đầu chết trên bàn máy tính, phản ứng đầu tiên là nhanh chóng từ trong túi xách lục ra nước rửa móng tay chuẩn bị đem sơn móng tay lau đi.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 829: Phu Nhân, Em Có Thuốc? (6)

Cặp mắt cư dân mạng này có cần phải độc như vậy hay không chứ? Chỉ là bị chụp phải một ngón út mà thôi, còn là ảnh ngược từ cửa sổ xe, vậy mà đều có thể bị bọn họ phát hiện! Một đám quả thực là Holmes còn sống a!

Nhưng mà, chuyện sau đó còn thảm hại hơn.

Cô click mở fan theo dõi mới nhất, phát hiện Lãnh Tư Thần người đầu tiên theo dõi mình, sau đó là những tài khoản VIP của những người vô cùng dễ làm người khác chú ý, Âu Minh Hiên, Lam Hạo Dương, Diệp Hàng, Từ Tử Việt, Tần phi..... Cuối cùng thậm chí còn có người khó có thể tưởng tượng được Thẩm Diệu An, Mạnh Tiêu Nhiên, Cung Hiên Anh.....

Những người này..... Quả thực e sợ thiên hạ không loạn.....

Trừ những người này ra, còn có rất nhiều fan lạ khác, hơn nữa số lượng fan còn đang không ngừng gia tăng.

Khoảng cách Lãnh Tư Thần phát Weibo đến bây giờ chỉ có gần ngủi hơn hai giờ, cô cũng đã được hơn một vạn lượt share, bình luận sáu ngàn, số fan đã sắp qua vạn, hơn nữa còn đang không ngừng gia tăng.....

Cô tức giận đến đi vài vòng trong văn phòng, cuối cùng tìm di động khắp nhà, muốn gọi cho tên kia mắng một trận, kết quả lần thứ hai nhớ tới di

động của mình đã bị tên kia ném đi, vì thế trực tiếp chạy vội tới máy tính dùng Weibo gửi cho anh một tin nhắn riêng.

[Lãnh Tư Thần! Anh có bệnh có phải không!]

Vốn tưởng rằng Lãnh Tư Thần trăm công ngàn việc khẳng định sẽ không nhìn thấy tin nhắn riêng này, cô bất quá cũng là tức giận nhịn không được phát tiết một chút, ai ngờ, ba giây sau khung thoại cư nhiên nhảy ra phản hồi của Lãnh Tư Thần ——

[Phu nhân, em có thuốc?]

Hạ Úc Huân thiếu chút nữa tức điên rồi, đồng thời bởi vì hai chữ “Phu nhân” này sợ tới mức trái tim đập thành thịch, giống như hai chữ này sẽ bị những fan cuồng trên mạng nhìn thấy vậy.

Quan tâm tắc không loạn: [Anh mau đem bài đăng Weibo xóa! Lập tức lập tức!]

Thỏ con ngoan ngoãn: [vì cái gì? Đây là hồi ức tốt đẹp giữa chúng ta mà.]

Quan tâm tắc không loạn: [tốt đẹp cái đầu anh! Anh có xóa hay không!]

Thỏ con ngoan ngoãn: [Nhưng mà phu nhân, hiện tại xóa cũng không còn kịp rồi.]

Quan tâm tắc không loạn: [từ nay về sau, anh nếu còn dám phát Weibo, tôi liền chém đứt tay anh, tôi nói được thì làm được! Còn nữa, không được gọi tôi phu nhân!]

Hạ Úc Huân phát tiết một phen, sau đó liền đem trình duyệt đóng lại.

Đều do tên này, làm hại cô cả buổi sáng đều thất thần không cách nào tập trung làm việc, khiến Nghiêm Tử Hoa thêm không ít phiền toái.

Cuối cùng Nghiêm Tử Hoa nhìn mình bằng ánh mắt tựa hồ là hiểu lắm cô tối hôm qua quá mệt mỏi.....

Tuy rằng anh không có nói thẳng ra, nhưng ánh mắt anh đã nói cho cô biết, hy vọng cô chú ý sức khỏe, đừng, túng, dục, quá, độ.....

Cô thật là nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch!

-

Sau khi tan tầm, Hạ Úc Huân vô cùng mệt mỏi về đến nhà.

Mới vừa vào cửa liền phát hiện Lãnh Tư Thần cư nhiên cũng ở đây, đang ngồi trong sân nhàn nhã uống trà, hết như đây chính là nhà anh ta vậy.

Hạ Úc Huân vừa thấy anh liền tự động tiến vào chuẩn bị trạng thái chiến tranh, sau lưng như xuất hiện ánh lửa đặc hiệu.

Cô nhìn trái nhìn phải, phát hiện trong nhà ngoại trừ anh cư nhiên không có ai ở nhà cả, hỏi: “Sao anh lại ở đây? Những người khác đâu?”

“Xuống ruộng đào khoai lang đỏ.”

“Anh tới nơi này làm gì?”

Lãnh Tư Thần dùng cằm chỉ chỉ một cái hộp nhỏ đặt trên bàn đá.

“Này gì?” Hạ Úc Huân đi qua, đem túi đặt trên bàn, sau đó hồ nghi mà nhìn anh.

“Đền cho em.” Lãnh Tư Thần nói.

“Đền cho tôi?” Hạ Úc Huân hai ba cái liền đem hộp mở ra, chỉ thấy bên trong là một chiếc di động hoa hồng màu vàng rất đắt tiền.

“Hừ, xem như anh có lương tâm!” Vốn dĩ anh nên đền, cho nên Hạ Úc Huân không khách khí nhận lấy.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 830: Phu Nhân, Em Có Thuốc? (7)

“Chuyện lần này xảy ra ở địa bàn của anh, anh sẽ điều tra rõ, cho em một câu trả lời thỏa đáng.” Lãnh Tư Thần sắc mặt nghiêm túc nói.

Hạ Úc Huân nghe vậy khẽ giật mình, hỏi: “Có manh mối sao? Tuy rằng tôi và học trường cùng bị thiết kế, nhưng tôi cảm giác là nhắm vào tôi.”

“Còn đang tra, em chờ tin tức của anh đi.” Lãnh Tư Thần lập lờ nước đôi trả lời, sau đó đột nhiên nói sang chuyện khác: “Hôm nay không đi xem mắt?”

“Anh nếu muốn tìm chết, tôi có thể thành toàn cho anh!” Hạ Úc Huân lập tức đằng đằng sát khí mà bẻ khớp tay. Tên khốn này cư nhiên còn dám đề cập đến!

Lãnh Tư Thần khẽ cười một tiếng, nhưng giây tiếp theo, ý cười đột nhiên đọng lại ở khóe miệng, ánh mắt như băng bắn về phía túi xách của cô đặt trên bàn đá.

“Nhìn cái gì mà nhìn?” Hạ Úc Huân không rõ nguyên do, theo bản năng mà muốn đem túi xách thu hồi lại.

Trước khi Hạ Úc Huân phản ứng lại, Lãnh Tư Thần đã như tia chớp nhanh chóng thò vào túi xách cô, sau đó đem một hộp đóng gói lấy ra.

Là một hộp thuốc tránh thai khẩn cấp, bên trong trống không, rất hiển nhiên đã uống.

Hạ Úc Huân thần sắc hoảng hốt, nhanh chóng cướp lại hộp, nói: “Anh làm gì lấy loạn đồ vật của tôi!”

Thứ này vứt ở công ty không tốt, cô liền mang về tiêu hủy, nào ngờ mắt Lãnh Tư Thần lại tinh như vậy.

Bất quá, cô làm gì phải hoảng a! Nên hối lỗi phải là anh mới đúng chứ!

“Vì cái gì phải uống thuốc?” Sắc mặt Lãnh Tư Thần đặc biệt khó coi.

“Tôi sao biết được anh có dùng biện pháp an toàn hay không?” Cô chỉ nhớ rõ lần đầu tiên là có, lúc ấy trong lòng cô còn đang phỉ nhổ thứ này cứ nhiên đặt ở trong xe, vài lần sau cô đầu óc không tỉnh táo, liền nhớ không rõ lắm. Lỡ như lần nào đó anh quên mất, hoặc là thứ đồ kia dùng hết rồi thì sao?

“Ở trong lòng em, anh là loại người không có trách nhiệm như vậy sao?” Ánh mắt Lãnh Tư Thần như gió lạnh mùa đông khắc nghiệt cắt vào mặt cô.

Hạ Úc Huân trừng mắt nhìn anh, nói: “Anh còn dám nói, anh lần trước..... Lần trước liền không có!”

Lãnh Tư Thần vẫn lạnh như băng mà nhìn cô, nói: “Lần trước em đang ở kỳ an toàn.”

“.....” Hồi tưởng một chút hình như đúng thật, nhưng vì cái gì tên này ngay cả cái này cũng đều biết?

“Hơn nữa, Hạ Úc Huân, chúng ta là vợ chồng! Em đây là có ý tứ gì?”

Hạ Úc Huân bị ngữ khí chất vấn của anh chọc giận: “Cái gì có ý tứ gì, cho dù là vợ chồng, tôi vẫn có quyền không có con a, anh có phải quản quá

rộng rồi hay không! Đúng rồi, đơn ly hôn tôi đã trình toà án, anh chờ mà nhận giấy gọi đi!”

Ánh lửa quay cuồng trong con người băng lam của Lãnh Tư Thần, như nhìn con kiến nhỏ bé, nói: “Hạ Úc Huân, em xác định muốn cùng anh chơi có phải hay không? Anh nói cho em biết, đừng nhảy nhót, anh có một trăm một ngàn phương pháp khiến em ngoan ngoãn trở lại bên cạnh anh! Không tin em cứ việc thử xem!”

“Được thôi! Thử xem thì thử xem! Anh bớt uy hiếp tôi đi!”

“Mẹ, tương nhu.....” Ngoài cửa, truyền đến thanh âm tràn đầy lo lắng của Tiểu Bạch.

Thái độ Hạ Úc Huân tức khắc đại biến chuyển một trăm tám mươi độ, lúm đồng tiền như hoa mà nghênh ra cửa, nói: “Bảo bối, con đã về rồi! Oa, đào nhiều khoai lang đỏ như vậy sao, buổi tối có thể nướng ăn!”

Cậu nhóc ngửa đầu, mặt đầy ủy khuất mà nhìn cô, con người băng lam giống hệt Lãnh Tư Thần nhanh chóng đầy hơi nước, nói: “Mẹ, mẹ không cần Tiểu Bạch rồi sao?”

Hạ Úc Huân bị hỏi đến hoảng sợ, nói: “A? Sao có thể chứ? Mẹ sao có thể không cần con! Đây là ai đồn? Mẹ đi đánh hấn! Có phải hay không là Âu Minh Hiên kia đồn?”

“Này này này, đừng có mà chuyện gì đều ăn vạ trên người anh được không? Vừa rồi ở xa xa cửa lớn đã nghe được chính em nói cái gì không cần con.....” Âu Minh Hiên một tay dặt Niếp Niếp, một tay xách theo một túi khoai lang đỏ lớn đi đến, phía sau là Tần Mộng Oanh đi theo trong lòng ôm một bó hoa đại to.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 831: Phu Nhân, Em Có Thuốc? (8)

Ai, chuyện này ầm ỹ rồi!

“Bảo bối này, con nghe lầm rồi, mẹ không phải ý tứ kia, không phải không cần con! Con ngàn vạn lần đừng nghĩ vậy nha!” Hạ Úc Huân lười cùng Âu Minh Hiên tán dóc, nghe vậy vội vàng đi theo Tiểu Bạch giải thích, đồng thời nổi giận đùng đùng mà trừng mắt nhìn Lãnh Tư Thần một cái, đều do anh ta!

Cậu nhóc phỏng chừng thật sự bị dọa sợ rồi, tất cả khoai lang đỏ trong tay đều ném bỏ, gắt gao ôm cổ cô không buông.

Hạ Úc Huân quả thực đau lòng muốn chết, tâm can bảo bối mà ôm cậu nhóc vào nhà.

Sau khi hai mẹ con vào nhà, Âu Minh Hiên tò mò nhiều chuyện mà thò lại gần, nói: “Hắc hắc, tôi thấy anh mới sáng sớm đã đăng Weibo chào buổi sáng, hai người các người sao lại thế này chứ, sau khi xuân tiêu một lần không phải là quan hệ sẽ ấm lên à? Sao lại ầm hơn thế?”

“Giúp tôi lưu ý cô ấy và Nghiêm Tử Hoa.” Lãnh Tư Thần lạnh lùng nói một câu. Với tính tình nha đầu kia, dưới loại tình huống này căn bản sẽ không nhớ tới việc uống thuốc, khẳng định là có người nhắc nhở cô.

Đáng chết, anh ngàn phòng vạn phòng, cứ nhiên đã quên một người quan trọng nhất!

Âu Minh Hiên vừa nghe lập tức không vui, nói: “Mẹ nó, Lãnh Tư Thần, anh lại cho tôi nhiệm vụ gian khổ như vậy, nha đầu kia lần trước đều đã bắt đầu hoài nghi, tôi cũng không dám lại loạn mà hỏi thăm nữa, lại nói trong khoảng thời gian này tôi giúp anh nhiều như vậy, anh đến bây giờ chỉ cho tôi một manh mối nho nhỏ, tôi cũng quá thiệt thòi đi! Tôi phát hiện tôi căn bản chính là bị anh âm, bán mạng không công vì anh!”

“Cậu đây là muốn bội ước?” Lãnh Tư Thần hai tròng mắt híp lại.

“Tôi bội ước thì thế nào, vốn dĩ chính là hiệp ước không bình đẳng! Tôi nói cho anh biết, tiểu gia không làm!”

Âu Minh Hiên nói xong xoay người muốn đi, đột nhiên nghe được Lãnh Tư Thần phía sau chậm rãi nói một câu: “Âu Minh Hiên, tối hôm qua trong phòng khách ở sơn trang nghỉ dưỡng.....”

“Trong phòng khách! Tôi ở trong phòng khách làm sao vậy? Tôi cái gì cũng chưa làm, anh đừng hòng áp chế tôi!” Âu Minh Hiên lập tức đầy mặt cảnh giác.

Lãnh Tư Thần dùng nắp nhẹ nhàng vén vén lá trà giữa ly, không nhanh không chậm nói: “Tôi đương nhiên biết cậu cái gì cũng chưa làm, nhưng vừa lúc chính là, cậu cứ nhiên cái gì cũng chưa làm.”

Âu Minh Hiên trong lòng lộp bộp một chút, cố nén hoảng hốt loạn nói: “Mẹ kiếp! Anh đây là cái logic gì, tôi cái gì cũng chưa làm còn thành tôi sai rồi sao? Chẳng lẽ anh hy vọng tôi làm cái gì à?”

Lãnh Tư Thần cũng không cùng anh biện luận, trực tiếp trật tự rõ ràng mà bắt đầu nói: “Ngay lúc đó phun sương mù, phần lớn là bị Tiểu Huân hít vào, nhưng cậu ở trong phòng kín lâu như vậy, nhiều ít cũng hít vào một ít. Cái thứ này, cho dù chỉ hít vào một chút đều sẽ sinh ra ảo giác cùng xúc động mãnh liệt. Đừng nói với tôi cậu là đối với bác sĩ Tần toàn tâm toàn ý, cho nên ngồi trong lòng vẫn không loạn. Dưới loại tình huống này, thánh

nhân đều sẽ biến thành dã thú, cậu nhin được không có làm chuyện không nên làm có thể hiểu được, nhưng.....”

“Nhưng..... Nhưng cái gì? Anh rốt cuộc muốn nói cái gì?” Âu Minh Hiên phát điên.

“Cậu không có cứng.” Lãnh Tư Thần rốt cuộc nói ra bốn chữ. Cho nên, không phải anh nhin phản ứng sinh lý, mà anh căn bản là không có phản ứng sinh lý.

Trong phút chốc, bốn chữ này giống như bom nguyên tử tạc vào đỉnh đầu Âu Minh Hiên.....

“Mẹ kiếp! Lãnh Tư Thần anh quá biến thái! Cái loại tình huống này, anh không đi bà xã mình thế nào, anh anh anh..... Anh cứ nhiên xem tôi.....” Cả người Âu Minh Hiên đều đã điên rồi, kiểu tóc luôn luôn được anh để ý nhất lại bị anh vò cho không ra bộ dạng gì.

So với bộ dáng Âu Minh Hiên bùng nổ, Lãnh Tư Thần vẫn phong khinh vân đạm mà nhấp ngậm trà, đáp: “Hiện tại, còn muốn bội ước chứ?”

“Lãnh Tư Thần! Anh chính là cầm thú a cầm thú!!!”

Mình rốt cuộc tạo nghiệt gì, thật là leo lên thuyền giặc muốn xuống cũng không được.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 832: Phu Nhân, Em Có Thuốc? (9)

Lần này anh đang êm đẹp bị người ta thiết kế đã đủ thảm, như thế nào cũng không nghĩ tới, bó mật bản thân cất giấu lâu như vậy, dễ dàng như vậy mà liền lộ ra sơ hở, bị tên kia gắt gao nắm chặt trong lòng bàn tay.

Hiện tại nào còn là liên minh, nào còn là hiệp ước bất bình đẳng, quả thực chính là anh đơn phương bị nô dịch!

Anh đã có thể tưởng tượng đến tương lai sẽ là những ngày không thấy ánh mặt trời như thế nào.....

Trong lòng thật mệt mỏi.....

-

Đêm khuya, vân gian thủy trang.

Lãnh Tư Thần khoanh tay đứng trước cửa sổ sát đất to, Lương Khiêm và Uất Trì Phi sóng vai đứng ở phía sau.

“Thế nào?” Lãnh Tư Thần hỏi.

“BOSS, đã điều tra ra, Giang Mỹ Vân kia là Lâm Tuyết sai khiến.”
Lương Khiêm trả lời.

“Lâm Tuyết?” Ngữ khí Lãnh Tư Thần không có gì lên xuống, tựa hồ cũng không kinh ngạc với đáp án này.

“Đúng vậy, Giang Mỹ Vân trước đó là một nhân vật nhỏ từng diễn kịch của cô ta, hẳn là quen biết lúc đó.” Lương Khiêm giải thích nói. Hơn nữa Lâm Tuyết này cũng có động cơ.

“Chuyện này không đơn giản như vậy, Uất Trì, cậu tiếp tục tra cho tôi. Thời điểm tất yếu, cậu có thể vận dụng một ít thủ đoạn đặc thù.”

Ý này của BOSS là muốn đem chuyện này chuyển giao cho Uất Trì xử lý?

Lương Khiêm nghe vậy thần sắc kinh ngạc, hiển nhiên là không nghĩ tới Lãnh Tư Thần sẽ coi trọng chuyện này như vậy, anh và Uất Trì Phi một người ngoài sáng, một kẻ trong tối, không phải tình huống đặc biệt nghiêm trọng, dường như đều do anh xử lý, sẽ không dùng đến Uất Trì Phi.

Lâm Tuyết bất quá chỉ là nhân vật nhỏ mà thôi, anh không nghĩ tới Lãnh Tư Thần lần này cư nhiên sẽ để Uất Trì Phi ra mặt.

Uất Trì Phi và Lương Khiêm nhìn nhau một cái, hiển nhiên trong lòng có nghi vấn giống nhau.

“Lão đại, cô gái kia khó giải quyết như vậy sao?” Uất Trì Phi nhin không được hỏi ra.

Lãnh Tư Thần cúi đầu sửa sang lại cổ tay áo, ngón tay khẽ chạm vào khuy măng séc bằng đá đen trên cổ tay áo, không nhanh không chậm nói: “Có thể để Lương Khiêm tra xét một ngày một đêm mới điều tra ra, cậu cho rằng không khó giải quyết?”

Lời nói vừa ra, Uất Trì Phi cùng Lương Khiêm lúc này mới bừng tỉnh đại ngộ.

Lâm Tuyết bất quá là một con riêng nhỏ, có bản lĩnh gì đem chuyện này làm hoàn mỹ như vậy, ngay cả thủ hạ đặc lực của Lãnh Tư Thần cũng phải

lâu như vậy mới có thể tra ra kết quả, phía sau màn tất là có thể lực khác can thiệp.

“Có thể là tên Dư Hoảng Thu kia hay không?” Lương Khiêm hồ nghi hỏi, nhưng rất nhanh chính mình lại lật đổ kết quả này: “Dư hoảng thu tên thư sinh kia cũng không có khả năng có thủ đoạn như vậy.....”

“Trước tra bên phía tập đoàn Thiên Lâm kia đi.” Lãnh Tư Thần trầm ngâm nói.

“Ngài là nói hùng đồng và Lâm Na?”

“Chỉ mong là bên kia.....” Lãnh Tư Thần lẩm bẩm, con người thâm thúy so với bóng đêm còn đen trầm hơn.

Lương Khiêm cùng Uất Trì Phi đồng thời lộ ra vẻ khó hiểu, cái gì gọi là chỉ mong bên kia?

Đang hồ nghi, đột nhiên nghe được Lãnh Tư Thần mở miệng nói: “Ngày mai tôi phải đi Indonesia một chuyến, công ty bên này các cậu để ý chút.”

“Cái gì? Lão đại anh đi Indonesia làm cái gì?” Uất Trì Phi đầy mặt kinh ngạc.

Từ sau khi rời khỏi tổ chức, lão đại đã 5 năm chưa từng đặt chân về nơi đó, hiện tại lại đột nhiên muốn đi, khó tránh khỏi không khiến hẩn nghĩ nhiều.....

Lãnh Tư Thần vẫy vẫy tay ý bảo bọn họ rời đi, hiển nhiên không muốn nhiều lời.

Vì thế hai người đành phải lui ra ngoài.

Ra cửa.

Lương Khiêm thấy Uất Trì Phi sắc mặt không vui, thở dài an ủi nói: “Tính tình lão đại như vậy, không phải nhằm vào anh, cố ý không nói với anh.....”

Uất Trì Phi lắc lắc đầu, đầy mặt chua xót, đáp: “Trước kia lão đại mặc kệ chuyện gì đều sẽ nói với tôi, cùng tôi thương lượng.....”

Sự tin tưởng giống như một tờ giấy, cho dù vuốt phẳng, chung quy cũng sẽ có nếp nhăn.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 833: Huấn Luyện Viên, Quá Khó Khăn Rồi!! (1)

Hạ Úc Huân trong quá trình tiếp quản tập đoàn Thiên Lâm, mặc dù có không ít gặp ghềnh, nhưng dưới sự trợ giúp của Nghiêm Tử Hoa, dựa vào chút thông minh cùng chút vận khí cũng bắt được vài dự án không nhỏ, tạo được danh tiếng nhất định, cuối cùng cũng có thể thở nhẹ nhõm một chút, cũng có thời gian làm chút chuyện của bản thân.

Chuyện võ quán tiến hành rất thuận lợi, không đến một tháng cũng đã chính thức bắt đầu kinh doanh.

Chuyện duy nhất không quá tầm thường là, trong khoảng thời gian này Lãnh Tư Thần như bốc hơi khỏi nhân gian.

Cô thật sự là càng nghĩ càng kỳ quái, Lãnh Tư Thần thẳng nhai này thật sự như có mắt bên người cô, cô bên này tạm dừng xem mắt, anh bên kia lập tức cũng không có động tĩnh, trước đó ba ngày hai bữa đều có thể nhìn thấy anh, lúc này đây, lập tức biến mất một tháng, hơn nữa biến mất vô cùng triệt để, một tin tức đều không có, trên Weibo cũng an an tĩnh tĩnh, cũng không biết rốt cuộc làm gì rồi.

Sau khi tan tâm, Hạ Úc Huân đánh xe chạy về “Tinh võ quán” mới khai trương, bắt đầu dạy khóa thứ nhất sau 5 năm.

Hôm nay vừa lúc là cuối tuần, dựa theo kế hoạch của cô ngay từ đầu, mỗi cuối tuần cô sẽ tự mình dạy một lớp.

Không có ai biết cô là chủ của võ quán này, cô đến dạy chỉ là lấy thân phận huấn luyện viên bình thường, quán trưởng trên danh nghĩa là tiểu sư đệ của cô - Hàn phong.

Thông qua lần trước liền có thể nhìn ra công phu của đứa nhỏ này mấy năm nay cũng không sa sút, vì thế Hạ Úc Huân liền mời hẳn tới làm huấn luyện viên.

“Sư tỷ, chị tới rồi!” Hàn Phong đang dạy học viên nhìn thấy Hạ Úc Huân, cộc lốc cười, mồ hôi đầy đầu mà tiến lên nghênh đón.

“Tiểu Phong Tử, gần đây võ quán thế nào?” Hạ Úc Huân thuận miệng hỏi một câu.

Mỗi lần nghe cô xưng hô kiểu quen thuộc, Hàn Phong đều cảm thấy trong lòng ấm áp, lau mồ hôi nói: “Khá tốt, vừa mới bắt đầu tương đối vắng vẻ, sau khi làm chút tuyên truyền, hiện tại khá hơn nhiều, sinh nguyên càng ngày càng nhiều, huấn luyện viên không đủ dùng, ngày hôm qua em lại tuyển thêm ba người nữa.”

Hạ Úc Huân vừa lòng gật gật đầu, đáp: “Cám ơn, mấy ngày này vất vả cậu rồi!”

Cô ngày thường thời gian không nhiều lắm, tinh võ quán cơ hồ đều là hẳn xử lý. Tuy rằng hiện tại thân phận cô thay đổi, nhưng Hàn Phong không vì như vậy mà xa cách với cô, điểm này khiến cô thực an ủi.

“Sư tỷ, em mới phải cảm ơn chị! Nếu không phải chị hỗ trợ tìm luật sư, khắp nơi chuẩn bị, anh em làm không tốt hiện tại còn ở trong tù đợi, em còn ở ngoài công trường dọn gạch a!” Hàn Phong nói hốc mắt lại bắt đầu phấp phồng.

Hạ Úc Huân vỗ vỗ bờ vai hẳn hai ba cái, nói: “Hai ta ai với ai, cậu còn khách khí như vậy với chị nữa! Nói nữa, chị cũng là nhìn trúng năng lực

của cậu mới mời cậu tới! Thời gian dạy sắp tới rồi phải không? Chị đi thay quần áo!”

“Được, sư tỷ em trước kiểm tra thiết bị tập thể dục vừa mới đến!”

“Đi thôi.”

-

Hạ Úc Huân thay quần áo xong đi vào phòng huấn luyện, mới vừa đẩy mở cửa, liếc mắt một cái liền nhìn thấy người nào đó đã nhiều ngày không gặp.

Người kia cho dù cũng mặc đạo phục như những người khác, cho dù trầm mặc an tĩnh mà ngồi trong một góc, cho dù đeo khẩu trang che khuất mặt, cũng luôn là người có thể làm cho người khác liếc mắt chú ý tới.

Tên ày sao lại giống như chuột trong hang, luôn là đột nhiên xuất hiện, một chút điềm báo đều không có.

Đối tầm mắt nóng rực không chút nào che lấp của người kia, Hạ Úc Huân cho anh một ánh mắt cảnh cáo.

Hôm nay là ngày đầu tiên cô dạy, nếu như bị anh phá hỏng, cô tuyệt đối không để yên cho anh!

Nói anh vì cái gì phải đeo khẩu trang? Bất quá, cũng may mắn là đeo khẩu trang, bằng không lớp này cô cũng không cách nào dạy nổi! Lớp của cô nữ chiếm hơn phân nửa!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 834: Huấn Luyện Viên, Quá Khó Khăn Rồi!! (2)

Giờ phút này, Hạ Úc Huân mặc đạo phục rộng thùng thình màu trắng, đai lưng màu đen, sau đầu tóc cột đuôi ngựa, sau khi bỏ lớp trang điểm có vẻ trẻ tuổi hơn chút, làn da trong trắng lộ hồng, chỉ có ánh mắt thêm vài phần quyến rũ thuộc về phụ nữ trưởng thành, tổng thể nhìn vẫn như một sinh viên nhìn đời chưa sâu, thế cho nên tuy rằng cô đã hết sức bày ra tư thái nghiêm túc, vẫn rước lấy chút khinh mạn của học viên nào đó phía dưới, cô đi qua tới, thanh âm học viên nói chuyện phiếm vẫn không ngừng.

Bộ dáng Hạ Úc Huân lúc mới vừa đẩy cửa đi vào, Lãnh Tư Thần lập tức liền sáng ngời trước mắt, nhìn cô dáng vẻ tự nhiên thoải mái thanh tân, dường như lại trở về rất nhiều năm trước kia, khiến anh có chút hoảng hốt.

Cô gái nhỏ kia sau khi nhìn thấy anh có vẻ rất kinh ngạc, cho anh một ánh mắt cảnh cáo liền dời tầm mắt. A, cách lớp khâu trang cũng có thể liếc mắt một cái nhận ra anh, rất tốt.

Bởi vì võ quán mới vừa tổ chức không bao lâu, học viên vẫn chưa thể phân lớp dựa theo tuổi giới tính, cho nên trước mắt chỉ dựa theo trình độ học tập mà phân chia, cô mang đến một đám hai mươi học viên tất cả đều là người mới học, phần lớn là người trẻ tuổi, nữ chiếm mười ba người.

Trong đó tương đối đặc biệt, trừ bỏ tên Lãnh Tư Thần vừa qua khỏi tới hôm nay, còn có một người đàn ông.

Sau khi dời tầm mắt từ trên người Lãnh Tư Thần, cô liền liếc mắt một cái chú ý tới người nọ, không chỉ là bởi vì người này tướng mạo xuất sắc, mà bởi vì, hẳn là người duy nhất không mặc đạo phục.

Không chỉ như thế, còn mặc áo sơmi hoa bảnh bao, trước ngực cởi bỏ ba viên cúc áo, một bộ hoa hoa công tử đang hút thuốc, sau đó lại bị cô gái phía sau ngăn lại, mới không cam nguyện mà tắt thuốc.

Hạ Úc Huân đầu tiên là nhìn tư liệu khảo sát bọn họ một chút, bước đầu hiểu biết mục đích học tập của bọn họ.

Sau khi lật đến một tờ ký tên Cung Hiền Lãng, ngón tay cô dừng một chút.

Chỉ thấy mục đích học tập như rồng bay phượng múa mà điên: Mẹ tôi bảo tôi tới giết thời gian với cô.

Mẹ nó! Cái tên biến thái nào?

Hạ Úc Huân nhớ tới người đàn ông áo sơmi hoa kia, có chút hoài nghi mà ngẩng đầu nhìn thoáng qua phía hắn, hắn không phải là hắn chứ?

Nhận thấy ánh mắt của cô, người đàn ông kia lập tức đá lông nheo qua.

Không cần phải nói, khẳng định đúng rồi.

Được rồi, để tránh tai họa thương sinh, cô đại phát từ bi không đi xem mắt, cứ nhiên còn có người tìm tới cửa chịu chết! Hơn nữa hòng súng mang khẩu trang ngụy trang này, liền ở ngay sau góc hắn a!Cung Hiền Lãng.....

Tên này sao lại nghe có chút quen thuộc thế nhỉ.....

Về phần Lãnh Tư Thần.....

Anh ta rút cuộc vì cái gì sẽ xuất hiện ở chỗ này? Chẳng lẽ Hàn Phong cũng không biết sao? Vì cái gì đều không nói với cô?

Hạ Úc Huân tiếp tục lật ra sau, lúc lật đến tờ cuối cùng, rút cuộc nhìn thấy một cái tên vừa xa lạ lại vừa quen thuộc —— “Lãnh Tương Nhu”.

Thằng nhãi này cứ nhiên dùng tên giả!

Cô tiếp tục nhìn trang tư liệu kia, chỉ thấy phần mục đích học tập viết hai chữ khiến cô đỏ mặt —— nhớ em.

Hạ Úc Huân vừa biến sắc lại biến sắc, cuối cùng hít sâu một hơi chịu đựng không phát tác trước mặt học viên, chuẩn bị tìm cơ hội thích hợp lại cùng anh tính sổ.

“Các bạn học, hoan nghênh mọi người đến tinh võ quán, tôi là huấn luyện viên của các bạn Hạ Như Hoa, phụ trách chương trình học của các bạn mỗi tuần vào lúc 2h đến 5h chiều. Hiện tại mời các bạn im lặng một chút, tôi bắt đầu điểm danh!”

Đám người vẫn riu rít, Hạ Úc Huân cũng không vội vã quản kỷ luật, điểm danh nói: “Trương hiếu quyên!”

“Có!”

“Ngưu giai giai!”

“Có!”

“Cung Hiền Lăng.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 835: Huấn Luyện Viên, Quá Khó Khăn Rồi!! (3)

“Mỹ nữ, ở đây!” Nhắc tay quả nhiên là tên áo sơ mi hoa kia.

Khoảnh khắc người đàn ông mở miệng, mấy tiểu cô nương vừa kết bạn lại lập tức châu đầu ghé tai khe khẽ nói nhỏ, trong khoảng thời gian ngắn, phòng huấn luyện càng âm ỉ.

Rốt cuộc đọc tới cái tên cuối cùng ——

“Lãnh tương nhu.”

“Có.” Người đàn ông nghiêm trang mà giơ tay một chút, nhưng thật ra rất phối hợp.

Thanh âm âm ỉ đột nhiên thấp một chút, châu đầu ghé tai mà cẩn thận nhìn vào trong góc.

Cho dù nhìn không thấy mặt Lãnh Tư Thần, nhưng với khí thế của người này, xuất hiện ở lớp học sơ cấp cũng quá đột ngột.

Sau khi điểm danh xong, Hạ Úc Huân ngẩng đầu, mỉm cười nói: “Bởi vì hôm nay là ngày đầu tiên học của các bạn, cho nên có thể nhẹ nhàng một chút, trước hết tôi sẽ cùng các bạn giảng giải một chút kiến thức có liên quan đến Tae Kwon Do, sau đó dạy các bạn cách làm thế nào để thắt đai lưng chính xác……”

Hạ Úc Huân lời còn chưa dứt, Cung Hiền Lãng mặc áo sơmi hoa kia liền về mặt châm chọc giương giọng nói: “Thắt đai lưng? Cô gái, cô là đang nói giỡn sao? Cô xác định đây là võ quán mà không phải tiệm giặt quần áo?”

Trong đám người truyền đến một trận cười vang.

Nhất là Lãnh Tư Thần trong một góc ánh mắt sắc bén liếc xéo cái tên học viên có vẻ có chút đột ngột như anh.....

Vừa rồi lúc điểm danh, tựa hồ nghe tên tiểu tử này là..... Cung Hiền Lãng!?

Chẳng lẽ là Cung Hiền Lãng mà anh biết kia? Tiểu tử này sao lại xuất hiện ở chỗ này?

Đối mặt với sự khiêu khích của người đàn ông, Hạ Úc Huân ho nhẹ một tiếng mở miệng nói: “Cung Hiền Lãng phải không? Tôi đang muốn tìm cậu, xin hỏi, cậu vì cái gì không mặc đồng phục?”

Cung Hiền Lãng cười nhạt một tiếng, đáp: “Tôi vì cái gì phải mặc loại quần áo ngu ngốc đó?”

Hạ Úc Huân nhẫn nại, tiếp tục nói: “Cậu nếu không phải thành tâm muốn học, hiện tại có thể rời đi.”

Nếu với tính tình mạnh mẽ trước đây của cô, loại người này sớm bị cô ném văng ra ngoài rồi.

“Thiết, cô cho rằng tôi muốn đến sao! Nếu không phải thấy cô có vài phần tư sắc, thiếu gia tôi sớm đã chạy lấy người! Yếu như vậy, tôi thấy một chiêu của tôi là có thể đem cô đánh ngã xuống đất, còn dạy thiếu gia tôi đánh nhau? Huấn luyện viên thân mến à, cô đừng khôì hài nữa được không?” Tầm mắt Cung Hiền Lãng vô cùng khinh bỉ nhìn từ trên xuống dưới cô.

Nghe nói như thế, ánh mắt bọn học viên nhìn Hạ Úc Huân đều có chút ý vị thâm trường, cư nhiên còn đầy hứa hẹn vì theo đuổi huấn luyện viên mà lại đây báo danh, cái này chơi vui rồi!

Hạ Úc Huân xem như hiểu rõ, người này nào là tới giết thời gian với cô, rõ ràng là tới phá.

Đáng chết, chuyện cô ở đây mở võ quán không có vài người biết, tên này rốt cuộc là từ đâu biết đến, còn theo tới quấy rối.

Hạ Úc Huân nghe vậy không giận mà cười, đáp: “A? Một chiêu của cậu là có thể đem tôi đánh ngã? Vậy thử xem! Tôi thắng, cậu liền thành thật chút mà thay đạo phục học, nếu tôi thua.....”

“Như thế nào?” Không dự đoán được Hạ Úc Huân cư nhiên muốn cùng một mình mình đấu, Cung Hiên Lăng vốn uể oải tức khắc tinh thần tỉnh táo, hơi có chút hưng phấn mà hỏi.

Hạ Úc Huân một lần nữa buộc lại dây cột tóc sau đầu, khước miệng nhếch lên một đường cong không dễ phát hiện, đáp: “Nếu tôi thua, cậu muốn như thế nào thì sẽ làm như vậy.”

“Được! Đây chính là cô nói!” Không nghĩ tới thu phục cô gái này cư nhiên sẽ dễ dàng như vậy, Cung Hiên Lăng lập tức không chút do dự đi lên đài.

“Cô gái, tôi từ nhỏ đến lớn đánh nhau cũng chưa từng thua, cô cũng đừng hối hận!”

“Thật trùng hợp, tôi cũng chưa từng thua.”

“Hừ, đồng dạng!”

Trong một góc, Lãnh Tư Thần nhìn thấy loại tình huống này, sắc mặt tức khắc trở nên vô cùng khó coi.

Cung Hiền Lãng tên tiểu tử kia thoát nhìn một bộ lưu manh, nhưng nghe nói lúc đánh lại đặc biệt tàn nhẫn, tuy rằng anh trước đó chưa bao giờ từng giao thoa với người này, nhưng anh không chỉ một lần nghe Cung Hiền Anh thối phòng đưa em trai không học vấn không nghề nghiệp chỉ tích đánh nhau và đánh nhau là sở trường đặc biệt duy nhất này.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 836: Huấn Luyện Viên, Quá Khó Khăn Rồi!! (4)

Này nha đầu chết tiệt kia, cứ nhiên dám hứa hẹn “Muốn như thế nào thì sẽ làm như vậy”!

Cô liền không nghĩ lỗ như thua thì làm sao bây giờ sao?

Tình huống kế tiếp chứng minh, lo lắng của Lãnh Tư Thần thành sự thật, tiểu tử Cung Hiền Lãng này xác thật khó đối phó.

Ngay từ đầu Cung Hiền Lãng cũng không đem Hạ Úc Huân để vào mắt, ra tay qua quýt, sau khi ý thức được thực lực của đối phương mới giật mình mà bắt đầu nghiêm túc, Hạ Úc Huân hiển nhiên cũng không dự đoán được người này có thể đánh như vậy, con người lộ ra vài phần kinh ngạc cùng phần khởi.....

Tất cả học trò đều đang ồn ào, giữa đài hai người đang đánh đến khí thế ngất trời, Lãnh Tư Thần trong góc cũng đang đánh..... Anh đang đánh một cú điện thoại.

“Cung Hiền Anh, tôi không muốn biết vì cái gì hắn sẽ xuất hiện ở chỗ này, trong vòng hai mươi phút, nếu cô không mang em trai cô đi, tôi liền dùng phương pháp của mình làm hắn biến mất.” Ngừ khí Lãnh Tư Thần không chút độ ẩm.

Anh nửa tháng không nhìn thấy bà xã mình, thật vất vả về nước, kết quả cứ nhiên bị cái tên tiểu tử không biết từ đâu tới đây quấy nhiễu thất bại, có

thế nào khiến anh không tức giận.

Cung Hiền Anh bên kia di động tức khắc đem đứa em trai ruột nhà mình mắng trăm ngàn lần, cô biết lần này là thật sự thảm, ngựa không dừng vó mà trên đường từ một cuộc tụ hội rời đi, hướng bên này đuổi qua.

Lãnh Tư Thần người ta bên này cùng bà xã mình vừa học võ vừa tán tỉnh, tiểu tử này lúc này chạy tới chen chân không phải tìm chết sao!

Còn nữa, hẳn rồi cuộc phát điên cái gì, đang êm đẹp cư nhiên chạy tới trêu chọc Hạ Úc Huân!

Hai người quả thực là quăng tám sào cũng không tới a!

Chẳng lẽ là bởi vì lần trước ba mẹ nói những lời kia sao?

-

Mười lăm phút sau.

Hạ Úc Huân đem Cung Hiền Lăng ấn ngã trên mặt đất, còn Cung Hiền Lăng thì mặt đỏ bừng, khuất nhục mà cắn môi.....

Phía dưới tất cả học viên đều đang trầm trồ khen ngợi võ vũ huyết sáo, đem nóc nhà đều sắp sửa xóc tung, hiệu quả sôi trào kia quả thực nói không nên lời.

Cách đó không xa, Lãnh Tư Thần nhìn cô gái nào đó đem Cung Hiền Lăng đè ở dưới thân, sắc mặt đã xanh bên trong lộ ra tím.

Lúc Cung Hiền Anh đuổi tới nhìn thấy cảnh tượng siêu cấp chấn động như vậy một bộ cả kinh nghẹn họng nhìn trần trời, kính mát trên mũi lập tức rớt trên mặt đất, loảng xoảng một tiếng nát hoàn toàn.

Phản ứng đầu tiên của cô chính là, tình huống này là như thế nào? Em trai nhà cô cư nhiên bị đánh gục? Hay là làm trò trước mặt Lãnh Tư Thần.....

“Cậu thua rồi, mời đi thay quần áo.”

Thẳng đến khi Hạ Úc Huân đem một bộ đạo phục ném trên người Cung Hiền Lãng, cô mới đại khái hiểu nhất định là tên đáng chết này lại gây chuyện thị phi, không theo quy củ làm việc, mới bức người ta không thể không động thủ thu thập hản.

Từ nhỏ đến lớn cô chưa từng thấy cô gái nào dám đối với em trai mình như vậy, mà em trai cô cư nhiên thật sự ngoan ngoãn nghe lời tiếp nhận quần áo, một chữ cũng không dám nói!

Phụ nữ của Lãnh Tư Thần quả nhiên dũng mãnh, cô thích, bất quá, người này ngay cả Lãnh Tư Thần đều có thể thu phục, huống chi là em trai cô a!

“Hắc hắc.....” Cung Hiền Anh âm hiểm mà cười cười, trước đó cô đã nắm chặt cơ hội lén chụp lại hình ảnh tiểu tử kia bị một phụ nữ đánh gục.

Ba mẹ vẫn hay nói em trai quản không được, còn trách cứ người làm chị như cô ngày thường không khuyên hản, cái này xem như cô nắm được nhược điểm đi! Xem hản lúc này còn dám không ngoan!

“Khụ, cái kia, thực xin lỗi, quấy rầy một chút!”

Lúc đó, Hạ Úc Huân đang đem thắt lưng màu trắng trên eo Cung Hiền Lãng vừa tiện tay thắt vào rút ra, một lần nữa dựa theo tiêu chuẩn từng bước thắt lại cho hản.

Cung Hiền Anh mới vừa lên tiếng, hai người đồng thời nhìn về phía cửa.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 837: Huấn Luyện Viên, Quá Khó Khăn Rồi!! (5)

Toàn bộ thân thể Cung Hiền Lăng đều cứng đờ tại chỗ, vẻ mặt khiếp sợ sống không còn gì luyện tiếc.

Vì cái gì chị hần sẽ xuất hiện ở chỗ này? Chẳng lẽ một màn mất mặt vừa rồi chị ấy cũng thấy được? Hần không muốn sống nữa!

“Tự sửa sang lại vạt áo cho tốt đi.” Hạ Úc Huân chụp bả vai Cung Hiền Lăng dặn dò hần, sau đó cũng phát hiện khách không mời mà đến ở cửa: “Cung Hiền Anh?”

Nhìn bộ dạng em trai “Ngoan ngoan” như sơn dương, Cung Hiền Anh thiếu chút nữa cười đến phun ra, cuối cùng vẫn trưng ra bộ mặt em trai nhà mình gặp trở ngại bi phần muốn chết, đành nhịn xuống, cười đến gần vài bước, thân mật mà kéo cánh tay Hạ Úc Huân, nói: “Tiểu Huân, thật ngại quá, em trai tôi hần gây thêm phiền toái cho cô rồi sao?”

Hạ Úc Huân ít nhiều đã quen với cá tính trước nay của Cung Hiền Anh, khiến cô kinh ngạc chính là lời mà Cung Hiền Anh vừa nói ra: “Em trai cô?”

“Đúng vậy! Tiểu tử này là em trai tôi, em trai ruột!” Cung Hiền Anh vừa nói, tròng mắt vừa loạn chuyển, rồi cuộc ở trong góc phát hiện một người đàn ông đeo khẩu trang Lãnh Tư Thần hừ hừ thực thực.

Chỉ thấy Lãnh Tư Thần ánh mắt lạnh băng, mặt không kiên nhẫn, sau khi thấy cô nhìn qua, dùng ánh mắt ý bảo cô nhìn đồng hồ treo tường.

Cung Hiền Anh vừa thấy thời gian, được rồi, cách thời gian Lãnh BOSS quy định chỉ còn lại có một phút đồng hồ.

Lúc này Hạ Úc Huân mới bừng tỉnh đại ngộ, khó trách cô cảm thấy tên này quen tai! Không nghĩ tới Cung Hiền Lãng cư nhiên là em Cung Hiền Anh, còn là em trai ruột.....

Em trai Cung Hiền Anh tới chỗ cô nháo như vậy là có ý tứ gì?

“Tiểu tử thúì, em cút lại đây cho chị!” Cung Hiền Anh chuyển hướng Cung Hiền Lãng, nụ cười khéo léo trên mặt lập tức biến thành dữ tợn.

Cung Hiền Lãng vẻ mặt không kiên nhẫn cùng với xem thường, càng có nhiều phần thẹn quá hóa giận, nói: “Chị tới làm gì?”

“Chị đương nhiên là đến mang em trở về, đỡ để em ở đây tìm đường chết!” Cung Hiền Anh vẻ mặt vô ngữ mà nói.

Cung Hiền Lãng đặt mông trên mặt đất ngồi xếp bằng, đáp: “Ai bảo em phải đi về?”

Cung Hiền Anh đi qua đá hẵn một đá, nói: “Em không phải sống chết không muốn sao? Làm gì không đi?”

“Em hiện tại không muốn đi, không được sao?” Cung Hiền Lãng một bộ vô lại. Lần này không phải bởi vì bị ép, mà là không phục, cư nhiên bại bởi một cô gái, đây quả thực là vô cùng nhục nhã, hãn thê nhất định phải thu phục cô gái này.

Cung Hiền Anh cắn chặt răng, bất đắc dĩ mà ngồi xổm xuống ghé sát tai Cung Hiền Lãng nhỏ giọng nói thầm vài câu.

Một lát sau, Cung Hiền Lãng nhìn Hạ Úc Huân, sắc mặt đại biến, tiếp theo lại nhìn thoáng qua một người nào đó trong góc không thấy được, vừa thấy nhìn lại càng cứng đờ ra, thanh âm khẽ run nói: “Chị chắc chứ?”

Cung Hiền Anh bẹo khuôn mặt cứng đờ của em trai, ở trên trán hằn hung hăng chọc chọc: “Vô nghĩa! Đương nhiên chắc chắn! Chính là anh ta gọi điện thoại để chị đến! Tiểu tử em không muốn chết thì bây giờ lập tức cùng chị đi về, nếu không chị cũng không bảo vệ được em đâu!”

Hạ Úc Huân cũng không biết Cung Hiền Anh rốt cuộc nói gì với hắn, Cung Hiền Lãng như bị người khác bật công tắc, thần sắc bất cần đời lập tức trở nên nghiêm túc không thôi.

Giây tiếp theo, chỉ thấy hắn cọt một tiếng đứng lên, lập tức đi đến trước mặt Lãnh Tư Thần, cực kỳ cung kính mà cúi mình vái chào, thần thái kia tựa như đứa trẻ nhìn thấy thần tượng khẩn trương không thôi, nói: “Thực xin lỗi, tiền bồi, quấy rầy.”

Lãnh Tư Thần mặt không cảm xúc, thôi đi, cho dù anh có biểu cảm, lúc này đeo khẩu trang cũng nhìn không ra.

Hạ Úc Huân nhìn đôi mắt nhỏ của tiểu tử Cung Hiền Lãng kia kích động vạn phần, không khỏi khóe miệng có chút run rẩy, nghĩ thầm Lãnh Tư Thần quả nhiên là nam nữ đều giết.

Bất quá, ánh mắt đứa trẻ kia lúc nhìn Lãnh Tư Thần có thể hay không quá nhiệt tình quá nóng cháy?

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 838: Huấn Luyện Viên, Quá Khó Khăn Rồi!! (6)

Cung Hiền Anh thật vất vả bắt được cơ hội dạy dỗ em trai, vì thế gõ mạnh vào đầu Cung Hiền Lăng mắng: “Tiểu tử thúì, hiện tại biết cái gì là nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên chưa! Không cho em nếm mùi đau khổ em liền không biết trời có bao nhiêu cao, đất có bao nhiêu dày!”

“Bà chị đáng chết, chị rút cuộc có phải chị ruột của em hay không! Xuống tay nặng như vậy!” Cung Hiền Lăng kêu rên, ngay sau đó mặt ảo não nói: “Em sao biết tiền bối cư nhiên ở chỗ này, hơn nữa này hai người cư nhiên.....”

Mắt thấy Cung Hiền Lăng bị Cung Hiền Anh lôi đi, Hạ Úc Huân nhẹ nhàng thở ra, cũng không kịp nghĩ nhiều hai người này rút cuộc là chuyện như thế nào, tập trung tinh thần bắt đầu tiếp tục giảng bài.

Sau khi nói xong một vài kiến thức tương quan, cô bắt đầu dạy mọi người cách thắt đai lưng.

“Các bạn trước xem tôi làm một lần, chờ lát nữa tôi sẽ từng bước một mà dạy các bạn.”

“Huấn luyện viên, cô thật là lợi hại, khi nào thì dạy chúng tôi công phu a!” Trong đám người có thiếu niên hưng phấn mà nói.

Hạ Úc Huân mỉm cười nói: “Từ từ, không được vội, tiết sau sẽ bắt đầu dạy các bạn một vài kiến thức cơ bản.”

Nhìn tất cả mọi người đều đang nghiêm túc học thắt đai lưng, Hạ Úc Huân vừa lòng gật gật đầu, xem ra vừa rồi âm ỉ như vậy, ngược lại tạo uy nghiêm cho cô, cũng coi như là kết quả không tồi.

“Huấn luyện viên.”

Lúc này, Lãnh Tư Thần vẫn luôn bị cô cố tình làm lơ đi đột nhiên lên tiếng.

Đáng chết, xem ra nên tới vẫn là trốn không xong.....

Hạ Úc Huân nỗ lực duy trì nụ cười hòa ái dễ gần đi qua, hỏi: “Vị bạn học này, bạn có vấn đề gì sao?”

“Quá khó khăn.” Lãnh Tư Thần sâu kín nhìn chăm chăm cô nói ba chữ.

“Tôi lại làm mẫu cho bạn một lần.” Hạ Úc Huân ngoài cười nhưng trong không cười mà tiếp nhận đai lưng trong tay Lãnh Tư Thần, cố nén xúc động muốn đánh anh một trận, đem đai lưng vòng ngang eo anh.

Ngón tay linh hoạt cử động vài cái, cô đem đai lưng thắt xong, tiếp tục mỉm cười nói: “Được chứ?”

Lãnh Tư Thần thông minh như vậy, không có khả năng không thấy nụ cười của cô nồng đậm ý vị cảnh cáo.

Nhưng.....

Anh nhìn cái con khi! Thằng nhãi này rõ ràng vẫn luôn nhìn chăm chăm mặt cô, nửa điểm đều không thấy động tác trên tay cô.

“Tôi lại làm một lần nữa.” Hạ Úc Huân cười càng thêm ôn nhu.

Đột nhiên, Lãnh Tư Thần hô hấp cứng lại, đáp: “Khụ..... Huấn luyện viên, thật chặt.”

“A! Xin lỗi, tôi không phải cố ý.” Hạ Úc Huân nói với vẻ mặt vô tội, cười đến hồn nhiên ngây thơ.

“Bảo bối, em tưởng mưu sát chồng em sao?”

Anh đột nhiên nhẹ giọng nói một câu, cả người Hạ Úc Huân run lên, tiếp theo chân phải khẽ nâng, bất động thanh sắc mà dẫm anh một phát, không có đi giày, dẫm lên cũng mềm như bông, Lãnh Tư Thần lại cực kỳ phối hợp mà lộ ra vẻ mặt thống khổ.

Bóng râm trên đỉnh đầu càng bay càng gần, tên kia đột nhiên chậm rãi tới gần cô.

Cô lập tức trong lòng hoảng hốt, thẳng nhai này ngày thường thừa dịp không ai làm xằng làm bậy còn chưa tính, nếu anh ta dám ở nơi này thú tính quá độ, cô liền đành phải ma tính quá độ!

Cuối cùng, Lãnh Tư Thần ngừng ở một khoảng cách ái muội, cúi người bên tai cô, cực kỳ đáng đánh đòn nói: “Huấn luyện viên, trên một bước, cô hình như thất bại rồi, dây lưng hằn là phải từ bên phải xuyên qua mới đúng.”

Hạ Úc Huân ngẩng đầu trừng mắt nhìn anh, hai tròng mắt bình tĩnh rất cuộc vụt ra lửa.

Lãnh Tư Thần khẽ cười một tiếng, ngồi dậy, không chút nào vì chính mình cố ý hóa trang mà cảm thấy chột dạ.

Người này quả thực.....

Rốt cuộc tới giờ tan học, học sinh lục tục rời đi, Hạ Úc Huân mệt đến người đầy mồ hôi, ngồi xếp bằng trên sàn nhà, tiện tay cởi bỏ dây cột tóc sau đầu, hơi hơi hất tóc ra sau, sau đó ngửa đầu rót hơn phân nửa bình nước khoáng.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 839: Huấn Luyện Viên, Quá Khó Khăn Rồi!! (7)

Vị bạn học này, tan học rồi, bạn còn chưa đi?” Hạ Úc Huân trắng mắt nhìn Lãnh Tư Thần đứng yên trước mặt cô.

Không để ý tới người nào đó đuổi khách, Lãnh Tư Thần ngồi xuống bên cạnh cô, chậm rì rì mà tháo khẩu trang, lộ ra một gương mặt tuấn mỹ như đúc, tiếp theo lại dưới mí mắt cô cầm lấy chai nước khoáng cạnh tay cô, đem nước còn lại uống hết.

“Lãnh Tư Thần, anh rốt cuộc tới làm gì?” Cô tức giận hỏi anh.

“Hạ Úc Huân, anh gần một tháng không có liên hệ với em, em biết không?” Lãnh Tư Thần trừng mắt nhìn cô, ánh mắt hàm chứa vài phần ai oán.

Hạ Úc Huân đem nước của mình giật về, đáp: “Điều này và vấn đề của tôi có liên quan sao?”

Lãnh Tư Thần ngồi ở cạnh cô, ngưỡng đầu, hơi nhắm mắt lại, chậm rãi nói một đoạn lời nói: “Tiểu Huân, vẫn luôn chịu đựng không tới gặp em, cũng không phải bởi vì quên em, mà là tự cho em thời gian, làm em nhớ tới anh, nhưng đến cuối cùng, lại là anh nhớ em.....”

“.....”

Giờ này khắc này Hạ Úc Huân, giống như bị một Tam Muội Chân Hỏa thiêu cháy đến mức chỉ còn lại bột phấn.

A a a! Đáng chết a!

Đoạn lời nói này thế nhưng là một đoạn trong nhật ký năm đó cô viết!

Khi đó cô nghe theo chủ ý ôi thiêu “Lạt mềm buộc chặt” của học trưởng, cố ý xin nghỉ hy vọng anh có thể ý thức được tầm quan trọng của mình.....

Không nghĩ tới cách nhiều năm như vậy, tên này cứ nhiên một chữ cũng không sai mà lặp lại dưới tình huống như vậy!

Thảm nhất chính là, cùng lúc đó cô còn nhớ tới lúc cô “Trở thành ngọc” kia ngồi trong lòng ngực anh, tự mình lật cho tên phúc hắc này xem.....

“Anh..... Lãnh Tư Thần, anh quả thực là.....” Hạ Úc Huân đỏ mặt tía tai nói không ra lời.

“Hiện giờ, thiên sứ bảo hộ của anh đã không còn ở bên cạnh anh nữa, cho nên, anh đành phải tự mình học chút công phu bảo vệ bản thân mình thôi!” Lời này của Lãnh Tư Thần vừa ra hiển nhiên là trả lời vấn đề vừa rồi của cô. Không được.....

Lúc này hồi wusc đánh quá đột ngột quá mãnh liệt quá hung tàn!

Đầu óc Hạ Úc Huân hiện tại đều là hình ảnh mình “ Trở thành ngọc” lúc ấy được Lãnh Tư Thần đút tới đút lui ôm tới ôm đi, thời thời khắc khắc dính anh không buông, đã hoàn toàn mất đi năng lực tự hồi.....

Chiêu số của thằng nhãi này thật sự là chiêu trước còn tàn nhẫn hơn chiêu sau, khiến người ta khó lòng phòng bị.

Mỗi lần lúc cô cho rằng anh đã ngừng nghỉ, anh liền phóng đại chiêu, đem một gạch một ngói mà cô cực cực khổ khổ đập lên tường đánh đến rơi

rớt tan tác!

Lãnh Tư Thần phát hiện trên mặt cô biến hóa không ngừng, hiển nhiên rất vừa lòng với phản ứng này, trước khi cô nhin không được chạy trốn quả nhiên nói sang chuyện khác: “Huấn luyện viên, hôm nay cô dạy mấy động tác tôi vẫn chưa học được.”

“Lãnh Tư Thần, anh nháo đủ chưa?” Cô bỗng nhiên xoay người, trong mắt đều là xấu hổ tức giận.

Anh cau mày nhìn cô, vẻ mặt vô tội, đáp: “A, tôi làm sao vậy? Chẳng lẽ huấn luyện viên của tỉnh võ quán đều là công và tư không phân minh như vậy sao? Học viên có vấn đề, cũng không trợ giúp giải quyết.”

“Tôi công và tư không phân minh? Rốt cuộc là ai công và tư không phân minh? Lãnh Tư Thần anh muốn ăn đòn đúng không!”

Đáng chết đột nhiên nói ra những lời như vậy, đem cả người cô khuấy đảo hết như mèo bị rối trong đồng len sợi.

Lãnh Tư Thần than nhẹ một tiếng: “Làm một huấn luyện viên, tố chất cô.....”

“Anh lại nói anh lại nói!”

“Xem như là một phụ nữ, anh vẫn thích em trước kia hơn, vừa ngoan ngoãn lại vừa đáng yêu, trước nay đều sẽ không quát anh.” Lãnh Tư Thần tiếp tục nói.

Hạ Úc Huân lập tức xắn tay áo, nói: “Được, anh muốn tiếp tục huấn luyện đúng không! Tôi phụng bồi!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 840: Huấn Luyện Viên, Quá Khó Khăn Rồi!! (8)

Cô nhanh chóng buộc lại tóc gọn gàng, giờ phút này khí thế không giống huấn luyện viên, mà giống như thuần thú sư, chỉ thiếu trong tay không có roi da.

Trái chạy ba vòng, phải chạy ba vòng, nhảy cóc, hít đất, đá chân, vỗ tay, đứng tấn, hít đất.....

Ước chừng lẫn lộn hơn một giờ, hai người xem như giăng co xong.

Người đàn ông kia cho dù là một hơi làm nhiều động tác vận động cường độ cao như vậy cũng chỉ hơi thở dốc mà thôi, mà Hạ Úc Huân bên cạnh huấn luyện đều đã thở hổn hển như trâu.

“Huấn luyện viên, có phải hai người nên đánh nhau thực tế một chút hay không?” Lãnh Tư Thần không muốn sống mà mở miệng.

Hạ Úc Huân cắn răng một cái, đem khăn lông trong tay ném sang, đáp: “Đánh!”

Đương nhiên đánh! Chính là quá hợp ý cô!

Cô muốn đánh tên này rất lâu rồi! Quả đấm của cô đã đói khát khó nhịn!

Đây chính là tự anh ta tìm chết, không thể trách cô!

“Bạn học, vừa rồi tôi dạy anh mấy chiêu, chúng ta luyện tập một chút, anh cũng có thể tự mình căn cứ thực tiễn biến hóa chiêu số.” Hạ Úc Huân không quên nói vài câu hình thức.

“Xin chỉ giáo thêm.”

Lãnh Tư Thần vừa dứt lời, Hạ Úc Huân lập tức một cú đá bay qua, Lãnh Tư Thần cư nhiên nghiêng người, không chỉ có tránh thoát, còn cầm cổ chân cô, tay tất nhiên sẽ không quy củ.

Hạ Úc Huân bức bối, mất đi lý trí quên mất mục đích huấn luyện, trực tiếp tấn công, cước pháp né tránh của tên Lãnh Tư Thần kia vừa nhìn liền biết không phải người thường.

Một khi đã như vậy, cô cũng không khách khí, chân phải tiến lên, nghênh diện nhất chiêu đánh qua, Lãnh Tư Thần không những không né, ngược lại đón nhận tiến lên, sau đó không biết như thế nào một chân bị trượt, cùng lúc đó tay cô đã đập lên vai Lãnh Tư Thần.

Vốn chuẩn bị quăng ngã qua vai, kết quả bởi vì thân thể không xong, theo bản năng mà nắm chặt bờ vai anh, vì thế mang theo cả anh, hai người cùng nhau ngã sòng soài trên sàn nhà.

“Rầm” một tiếng cùng với tiếng rên của Hạ Úc Huân, ai.

Mở to mắt, khuôn mặt tuấn tú của Lãnh Tư Thần phóng đại hiện ra ở trước mắt mình, hai tay anh một tay che chở đầu cô, một tay nâng eo cô.

Hạ Úc Huân vừa muốn tức giận mắng, lại nhìn thấy trán Lãnh Tư Thần không ngừng đổ mồ hôi, sắc mặt không bình thường.

“Này, anh đừng giả vờ! Tôi có nặng như vậy sao?” Hạ Úc Huân cả giận nói.

Đỉnh mày tuấn dật của Lãnh Tư Thần gắt gao khóa chặt, sắc mặt vô cùng đau đớn, sau một lúc lâu nói ra một câu: “Em đề của anh rồi.....”

“Anh? Anh cái gì?” Hạ Úc Huân theo bản năng mà cúi đầu, lúc này mới hậu tri hậu giác nhận thấy được đầu gối mình dùng vào nơi yếu ớt nhất của đàn ông, vì thế nhanh chóng bò lên.

Lãnh Tư Thần vẫn có chút thống khổ ngồi ở chỗ kia, cúi đầu thật sâu.

Vừa rồi lúc té ngã anh rốt cuộc dùng thân thể che chở mình một phen, Hạ Úc Huân đành phải ho nhẹ một tiếng hỏi một câu: “Anh có khỏe không? Thật sự đau như vậy?”

“Em có muốn thử xem sao không?” Lãnh Tư Thần cắn răng nói ra những lời này.

“Tôi cho dù muốn thử cũng không chơi kiểu đó nha...” Hạ Úc Huân vô ngữ mà thấp giọng lẩm bẩm.

“Thời gian dài như vậy không gặp mặt, em thật sự một chút đều không nhớ anh sao?” Tưởng tượng đến chính mình một tháng này không lúc nào không nhớ tới cô, vừa xuống máy bay liền trực tiếp qua đây, nhưng cô một sắc mặt tốt cũng chưa đổi với mình, cuối cùng nói đánh vậy mà thật sự đánh, trong lòng anh thật là cảm giác nói không nên lời.

“Muốn đánh anh có tính không?” Hạ Úc Huân trừng anh một cái, ngay sau đó giễu cợt nói: “5 năm tôi đều vượt qua được, anh cho rằng một tháng ngắn ngủi này với tôi có ảnh hưởng sao? Đúng rồi, cho dù anh hôm nay không tới tìm tôi, tôi cũng muốn đi tìm anh!”

“Phải không?” Con người thanh lãnh của Lãnh Tư Thần hơi lóe sáng, anh còn tưởng rằng cô chỉ muốn trốn tránh anh.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 841: Huấn Luyện Viên, Quá Khó Khăn Rồi!! (9)

“Giấy hầu tòa anh đã nhận được chưa, không phải vạn bất đắc dĩ, tôi cũng không muốn cùng anh nháo trên toà án, tôi hy vọng chúng ta có thể giải quyết trong âm thầm, anh hảo hảo suy xét một chút.” Hạ Úc Huân nói.

Một câu, giống như một thùng nước lạnh hắt xuống.

“Anh nói rồi, anh sẽ không suy xét!” Trong khoảng thời gian này anh đều ở nước ngoài, cho nên còn chưa nhìn thấy, không nghĩ tới nha đầu này cư nhiên làm thật.

Hạ Úc Huân nén tức giận, nói: “Lãnh Tư Thần, anh có thể đừng khiến tôi khinh thường anh hay không? Bất quá chỉ là một người phụ nữ mà thôi, chẳng lẽ anh không có thì không được sao?”

Lãnh Tư Thần: “Không được.”

Hạ Úc Huân: “Anh liên không cảm thấy chính mình đường đường một tổng tài tập đoàn lớn vô lại như vậy sẽ hạ đẳng cấp sao?”

Lãnh Tư Thần: “Không cảm thấy.”

Hạ Úc Huân: “Chuyện âm ỉ lớn đối với anh cũng không có lợi không phải sao?”

Lãnh Tư Thần: “Có lợi.”

Hạ Úc Huân: “.....” Thôi đi, tẩy não thất bại, cô quả nhiên là không có thiên phú kia, cô từ trước đến nay đều là bị tên kia tẩy não.

“Hạ Úc Huân, trong khoảng thời gian này em đừng tiếp tục đi xem mắt, còn nữa, cố gắng đừng gặp người xa lạ!” Lãnh Tư Thần nhìn cô, sắc mặt đột nhiên trở nên đặc biệt nghiêm túc.

Hạ Úc Huân lập tức căng thẳng thần kinh, nói: “Làm sao vậy? Lãnh Tư Thần anh có phải tra được cái gì không? Chuyện lần trước rốt cuộc là như thế nào?”

“Tóm lại em nhớ kỹ lời anh nói, tốt nhất là có thể 24 giờ ở bên cạnh anh.” Lãnh Tư Thần vẫn mặt đầy nghiêm túc.

Hạ Úc Huân vốn đang có chút khẩn trương, vừa nghe lời này liền hết chỗ nói rồi, vỗ vỗ mông đứng lên, đáp: “Tôi tin anh mới có quẻ!”

“Hạ Úc Huân, em đừng không để trong lòng, anh là nghiêm túc.” Lãnh Tư Thần đuổi theo vài bước.

“Tin anh 24 giờ cùng anh ở bên nhau?”

“Đúng, chỉ có như vậy mới có thể cam đoan em tuyệt đối an toàn.”

Hạ Úc Huân lộ ra vẻ vô ngữ, đáp: “Tuyệt đối an toàn..... Anh sao không nói tôi mỗi ngày ở nhà không ra khỏi cửa an toàn nhất đi? Cho dù anh nói là thật, có Nghiêm Phó tổng ở bên, tôi đã an toàn thật sự, không khiến anh nhọc lòng.”

Con người Lãnh Tư Thần lập tức lạnh xuống. Đáng chết, lại là Nghiêm Tử Hoa.....

-

Sáng sớm hôm sau, văn phòng tổng tài tập đoàn Thiên Úc.

Thịch thịch thịch tiếng gõ cửa vang lên.

Lương Khiêm trong lòng ngực ôm một đồng lớn văn kiện đi đến, nói: “BOSS, những văn kiện này cần ngài lập tức ký tên!”

“Uhm.”

Lãnh Tư Thần nhanh chóng lật xem sau đó ký tên lên từng văn kiện, Lương Khiêm lẳng lặng mà ở một bên chờ.

Lúc ký tên lên văn kiện cuối cùng, bút máy trong tay Lãnh Tư Thần chuyển động vài cái, đột nhiên bị ném qua một bên.

Lương Khiêm thấy thế có chút khó hiểu, phần văn kiện cuối cùng là cái gì?

Đúng rồi, anh nhớ rõ hình như là một dự án hợp tác cùng Thiên Lâm, đều đã sớm nói xong, tựa hồ không có yêu cầu gì suy xét a?

“Lương Khiêm.”

“Dạ.”

“Văn kiện cuối cùng trả trở về, nghi thức ký hợp đồng hủy bỏ.”

“A? Dự án này là có vấn đề gì sao?” Lương Khiêm tận chức tận trách hỏi.

Lãnh Tư Thần đỡ trán, cũng không ngẩng đầu lên nói: “Chỉ nói tôi không ký.”

“.....” Anh đương nhiên biết sắp hiện tại là không ký, vấn đề là, lý do không ký là gì?

Lương Khiêm tuy rằng khó hiểu, nhưng lại không dám nghi ngờ lời ông chủ, đành phải đầy bụng hồ nghi mà ôm một đồng văn kiện đi ra ngoài.

Dự án với Thiên Lâm vẫn luôn rất thuận lợi a, dù sao cũng là đối tượng hợp tác 5 năm. Dự án vừa rồi bị Lãnh Tư Thần trả về, hợp đồng rồi ràng đã nói tới giai đoạn cuối cùng, mắt thấy liền chuẩn bị ký hợp đồng xác nhận cuối cùng, hiện tại như thế nào lại đột nhiên không hài lòng?

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 842: Vi Phu Thụ Sủng Nhược Kinh (1)

Cùng lúc đó, tập đoàn Thiên Lâm.

Nghiêm Tử Hoa hội báo xong hành trình, đang chuẩn bị dò hỏi Hạ Úc Huân chuyện có muốn đăng lên nhật báo việc xem mắt nữa hay không, trên đường bị một cú điện thoại cắt ngang.

“Tiểu thư, tôi nghe điện thoại.”

“Được, tùy ý anh.” Hạ Úc Huân tiếp tục xem tư liệu.

“Cô nói cái gì? Loại chuyện này cô sao có thể không biết? Bên kia nói như thế nào? Được rồi, tôi tự mình gọi điện thoại qua hỏi vậy!”

Thấy Nghiêm Tử Hoa thần sắc ngưng trọng, Hạ Úc Huân ngẩng đầu lên hỏi: “Nghiêm Phó tổng, xảy ra chuyện gì vậy?”

“Là dự án trước đây bàn với Thiên Úc..... Bất quá tiểu thư ngài đừng lo lắng, dự án này là trước khi ngài tiếp quản công ty cũng đã gần như xác định rồi, hẳn là sẽ không có vấn đề gì lớn, tôi đây liền gọi điện thoại qua hỏi một chút.”

“À, được.” Hạ Úc Huân gật gật đầu, nhưng trong lòng không hiểu sao có chút lo lắng.

Nghiêm Tử Hoa tiếp tục gọi điện thoại, lần này gọi chính là số của Lãnh Tư Thần.

Lương Khiêm chân trước mới vừa đem văn kiện mà Lãnh Tư Thần dặn phát trở về các bộ phận, đang chuẩn bị cùng Lãnh Tư Thần hội báo tình huống, trong văn phòng, di động Lãnh Tư Thần vang lên.

Lãnh Tư Thần nhìn tên hiển thị trên màn hình, trực tiếp đem điện thoại vứt cho Lương Khiêm mới vừa đẩy cửa tiến vào, nói: “Nghe đi, mở loa ngoài.”

“Dạ.” Lương Khiêm đành phải dựa theo yêu cầu của Lãnh Tư Thần mà nghe máy, sau đó mở loa ngoài.

“Alo, Lãnh tổng.....” Di động bên kia truyền đến thanh âm Nghiêm Tử Hoa.

“Nghiêm Phó tổng, tôi là Lương Khiêm, thật ngại quá, Lãnh tổng hiện tại không tiện nghe điện thoại, ngài có chuyện gì sao? Tôi sẽ giúp ngài truyền đạt lại.”

“Lương trợ lý, có chuyện muốn hỏi thăm anh một chút.”

“Nghiêm Phó tổng có phải muốn hỏi về dự án mở rộng đất xây dựng phía Đông kia không?” Lương Khiêm hỏi.

“Đúng vậy, là dự án phía Đông kia. Tôi vừa mới được người phụ trách dự án này bên chúng tôi nói cho tôi biết nghi thức ký hợp đồng bị hủy bỏ, đây là có chuyện gì? Là bản kế hoạch của chúng tôi có vấn đề gì sao? Hay là hợp đồng trước có nơi nào cần cải biến sao? Tôi sẽ nắm chặt thời gian hoàn thiện lại một chút cho ngài ấy.”

Lương Khiêm cẩn thận nhìn tổng tài nhà mình, đúng sự thật hồi đáp: “Cái này, Nghiêm Phó tổng à, ngài nói những điều này tôi cũng không rõ ràng lắm, bởi vì lúc ấy tổng tài chúng tôi chỉ nói một câu không ký, mặt khác một chữ cũng chưa nhiều lời.”

“Tại sao lại như vậy?” Nghiêm Tử Hoa lẩm bẩm, ngay sau đó hỏi: “Vậy Lãnh tống khi nào có thời gian, tôi muốn hẹn ngài ấy ăn một bữa cơm.”

Lương Khiêm nhìn thoáng qua Lãnh Tư Thần trước bàn làm việc, chỉ thấy ngón tay Lãnh Tư Thần có tiết tấu gõ mặt bàn, từ đầu tới đuôi không nói một lời, cũng không chỉ thị mình rốt cuộc nên trả lời thế nào, vậy ngài bảo tôi mở loa ngoài là có ý tứ gì chứ? Làm cho tôi khẩn trương, sợ nói sai lời.....

Vì thế, Lương Khiêm đành phải dựa theo lý giải của bản thân trả lời: “Xin lỗi, lịch trình tương lai một tháng tới của tống tài đều đã kín lịch, sợ là không có thời gian.”

“Tương lai một tháng? Nhưng, vốn dĩ hẹn thời gian ký hợp đồng là nửa tháng sau.....”

“Cái này, xin lỗi, tôi cũng không có cách nào.”

Nói tới đây Nghiêm Tử Hoa không thể nào còn không biết Lãnh Tư Thần là cố ý, sau khi cúp máy, như suy tư gì mà nhìn Hạ Úc Huân trước bàn làm việc đang lo lắng sốt ruột nhìn chằm chằm mình.

“Thế nào Nghiêm Phó tống?” Thấy Nghiêm Tử Hoa cúp máy, Hạ Úc Huân vội vàng truy vấn.

“Tiểu thư, không có việc gì, tôi sẽ xử lý tốt.”

Hạ Úc Huân sắc mặt trầm xuống, hỏi: “Có phải Lãnh Tư Thần lại gây khó dễ anh không?”

“Không thể nào!” Nghiêm Tử Hoa sợ cô nhất thời xúc động làm ra chuyện gì, vội vàng phủ nhận nói.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 843: Vi Phu Thụ Sủng Nhược Kinh (2)

“Còn không có, tôi đều nghe được rồi, hợp đồng nửa tháng sau phải ký, nhưng anh ta đột nhiên nói không ký, lại không nói anh biết vì cái gì không ký, định ngày gặp mặt lại nói không có thời gian đúng không?” Tuy rằng cô chỉ nghe được lời Nghiêm Tử Hoa, bất quá cũng đủ hiểu biết sơ sơ.

“Tên khốn này! Tôi gọi cho anh ta!” Nghiêm Tử Hoa còn chưa kịp nói chuyện, Hạ Úc Huân đã nhanh chóng lấy điện thoại ra gọi cho Lãnh Tư Thần.

Cùng lúc đó, di động riêng mang theo bên người chỉ vì một người mà mở ra của Lãnh Tư Thần vang lên, trên màn hình khóa là mặt Hạ Úc Huân cùng Tiểu Bạch ngủ say.

“Alo, Lương trợ lý, anh giúp tôi chuyển.....”

“Là anh.” Di động bên kia truyền đến thanh âm trầm thấp quen thuộc của Lãnh Tư Thần.

Hạ Úc Huân ngẩn người, vừa rồi Nghiêm Tử Hoa gọi cho anh ta không phải Lương Khiêm nghe sao? Cô còn tưởng rằng anh ta hiện tại không tiện nghe điện thoại, chuẩn bị nhờ Lương Khiêm truyền đạt.....

“Anh nói rồi, số di động này chỉ thuộc về một mình em, 24 giờ vì em mà mở máy.” Lãnh Tư Thần tiếp tục nói.

Nghiêm Tử Hoa còn đang nhìn, Hạ Úc Huân nhanh chóng điều chỉnh thấp, không lộ ra thần sắc khác thường, nói: “Lãnh tổng, ngài gần đây rảnh chứ? Muốn hẹn ngài ra nói chút chuyện!”

“Phu nhân, anh đã sớm nói qua, ngoại trừ tình yêu, anh không có gì để nói cùng em cả.”

“Anh.....” Sự thật chứng minh, trước mặt tên này không chế được cảm xúc thật sự là quá khó khăn, Hạ Úc Huân hít sâu một hơi, nói: “Lãnh tổng, tôi nghe nói anh hủy một dự án với công ty chúng tôi, ngài là nơi nào không hài lòng, có thể nói thẳng chứ?”

“Gọi anh một tiếng ông xã, anh liền nói cho em biết.”

Giờ phút này, Lương Khiêm bên cạnh Lãnh Tư Thần trơ mắt nghe BOSS nhà mình đùa giỡn phu nhân cả khuôn mặt tựa như tôm luộc.....

“BOSS, tôi đi ra ngoài trước.” Anh vẫn là lát nữa lại đến thôi.

Mặc kệ là 5 năm trước hay là 5 năm sau, ông chủ mỗi lần nói chuyện với phu nhân liền như biến thành người khác, mỗi lần đều đủ để cho anh xem thế là đủ rồi.

Sau khi Lãnh Tư Thần nói câu kia, Hạ Úc Huân nắm quả đấm nện xuống bàn, thiếu chút nữa ngồi bật dậy, sau khi nhìn Nghiêm Tử Hoa mới lại nhẫn nhịn ngồi trở về.

“Ha ha, Lãnh tổng ngài bận việc, lát nữa tôi sẽ gọi lại cho ngài.” Cô thuận miệng nói một câu này, sau đó nhanh chóng cúp điện thoại, trước khi tên kia lại nói ra cái gì đáng đánh đòn khiến cô hoàn toàn mất khống chế

“Nghiêm Phó tổng, anh đừng lo lắng, tôi sẽ nghĩ cách.” Hạ Úc Huân có chút đau đầu mà day day ấn đường.

Nghiêm Tử Hoa nhú mào: “Tiểu thư.....”

Không đợi Nghiêm Tử Hoa mở miệng, Hạ Úc Huân liền trực tiếp cắt ngang anh: “Đừng nói bảo tôi không cần lo, tuy rằng dự án này tôi không tham dự, nhưng Lãnh Tư Thần hủy bỏ dự án này tôi không thể trốn tránh trách nhiệm.”

Nghiêm Tử Hoa biết cô nói không sai, chỉ đành thỏa hiệp, nói: “Thôi được, nhưng nếu ngài hẹn được Lãnh tổng, tốt nhất mang tôi đi cùng, rốt cuộc dự án này ngài cũng không hiểu rõ.”

“Được, không thành vấn đề.” Hạ Úc Huân gật đầu, đáp: “Anh tranh thủ chút thời gian đem tài liệu liên quan dự án này sửa sang lại một phần cho tôi, tôi trước hết tìm hiểu sơ sơ đã.”

“Uhm. Lát nữa tôi sẽ bảo bọn họ cẩn thận kiểm tra một chút có phải phương án có nơi nào xảy ra vấn đề không.”

Nào là dự án xảy ra vấn đề, Nghiêm Tử Hoa đánh giá quá cao phẩm hạnh của Lãnh Tư Thần rồi, tên kia chính là thuần túy bởi móc, nhưng Hạ Úc Huân cố tình lại không nói với Nghiêm Tử Hoa, đành phải gật gật đầu.

Mặc kệ như thế nào, tuyệt đối không thể bởi vì chuyện cá nhân cô ảnh hưởng đến công ty.

Người hẹn không đến, vậy tới cửa đi tìm.

Xử lý xong, sau khi đem dự án kia tìm hiểu sơ sơ một chút, Hạ Úc Huân trực tiếp tiến đến tập đoàn Thiên Úc, dù sao cách cũng không xa, lái xe chưa đến năm phút đã đến.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 844: Vi Phu Thụ Sủng Nhược Kinh (3)

“Nam Cung tiểu thư, tổng tài chúng tôi đang họp, mời ngài chờ.”

“Được.”

Hạ Úc Huân đi theo lễ tân vào phòng khách, ngoài ý muốn phát hiện bên trong còn có người.

“Hi, Tiểu Huân ~ thật trùng hợp a ~” Người bên trong vừa thấy cô liền nhiệt tình mà đứng dậy nghênh đón, thậm chí muốn bay qua mà ôm chầm lấy cô.

Hạ Úc Huân hơi có chút xấu hổ mà đứng lúc lui ra sau một bước, đáp: “Cung tiểu thư, lại gặp mặt.”

Cung Hiền Anh không chút để ý thần sắc đề phòng xa cách của cô, mặt đầy tò mò mà kéo ghế dựa ngồi xuống bên cạnh cô, hỏi: “Tiểu Huân, cô tới tìm Lãnh Tư Thần sao?”

“Uhm.”

“Một cú điện thoại của cô thôi tên kia chân trời góc biển cũng sẽ chạy như bay về nha, cứ nhiên còn cần em tự mình tìm tới cửa?” Cung Hiền Anh vừa nói thầm vừa như suy tư gì mà vuốt cằm. Xem ra sự việc có chút kỳ quặc a.....

“Cung tiểu thư nói đùa.”

Hạ Úc Huân âm thầm nhẩn nhẩn đầu mày, cô dù sao vẫn cảm thấy Cung Hiền Anh tựa hồ biết rất nhiều thứ, chẳng lẽ chuyện giữa Lãnh Tư Thần và cô anh ta cũng đều nói cho cô ấy biết sao?

Mối quan hệ giữa Lãnh Tư Thần và cô gái này thật sự là khiến người ta có chút đoán không ra.....

Trước đó Cung Hiền Anh này còn ba ngày hai lần hẹn cô đi dạo phố ăn cơm, cô chỉ đi một hai lần, sau đó liền tìm cơ hội hủy hẹn.

Rốt cuộc hoàn toàn không hiểu được Cung Hiền Anh rốt cuộc là mang tâm tư và mục đích gì tiếp cận mình.

Tình địch? Ánh mắt cô ấy nhìn mình hoàn toàn không có ghen ghét, ngược lại tràn đầy hứng thú.

Bạn bè? Cô ấy sẽ tìm một cô gái quá khứ mập mờ với người đàn ông suýt chút nữa thành chồng mình làm bạn bè sao? Cô ấy biết Tiểu Bạch là con trai cô mà!

Cho nên, đối với sự việc không biết, cô vẫn là ôm thái độ kính trọng từ xa thôi.

Đối với thái độ đậm nhạt của cô, Cung Hiền Anh lại tựa hồ hoàn toàn không ngại, trái lại tiếp tục nói: “A đúng rồi, vừa lúc gặp được, chuyện trước đây tôi cần phải giải thích một chút. Cái tên em trai ngu ngốc kia của tôi, trước đây vẫn luôn ở nước ngoài, bởi vì không ai quan tâm đến không tưởng tượng nổi, cho nên gần đây bị ba mẹ tôi bắt trở về.

Mấy ngày hôm trước còn âm ỉ trong nhà một trận lớn, ba tôi mắng nó là kẻ vô dụng, em tôi liền nói kỹ thuật tán gái của nó không ai có thể địch nổi, sau đó ba tôi liền nói vậy con có bản lĩnh giành được Nam Cung huân đem về đây, giá trị con người người ta cả trăm tỷ, con nếu có thể cưới được cô ấy, con cũng coi như là có tiền đồ.

Em tôi căn bản không mắc lừa, tỏ vẻ không phục tùng phép khích tướng của ông, ai ngờ..... Nó quay về cư nhiên liền chạy đi tìm cô!

Tôi cũng không dự đoán được nó muốn ra tay thì ra tay! Cho nên, thật sự là xin lỗi! Tiểu tử thú kia nói năng vô lễ, tôi thay nó nói lời xin lỗi với cô, cô ngàn vạn lần đừng so đo với trẻ con làm gì!”

Thấy thái độ Cung Hiền Anh thành khẩn như vậy, Hạ Úc Huân tất nhiên sẽ không làm khó, lại nói cô vốn dĩ không để ý đến chuyện này.

“Cung tiểu thư, ngài nói quá lời. Không có việc gì.” Hạ Úc Huân nói, đột nhiên dừng một chút tiếp tục nói: “Bất quá, cậu ấy nếu là nghiêm túc, cũng không phải không thể thử xem.”

“Hả?” Miệng Cung Hiền Anh mở thành hình chữ O.

“Làm sao vậy? Tin tức tôi đi xem mắt Cung tiểu thư hẳn là biết, kỳ thật cậu ta lớn nên cũng không cần phiền toái như thế, mọi người hoàn toàn có thể hẹn thời gian ngồi xuống tâm sự. Lần trước cũng coi như là không đánh không quen nhau, thân thủ của em cô thật ra rất không tồi! Rất nhiều năm không gặp được đối thủ giỏi như vậy!” Hạ Úc Huân tự đáy lòng tán thưởng nói.

Cung Hiền Anh ngay lập tức bị dọa đến hồn phi phách tán, đáp: “Không không không, không cần..... Em trai tôi nó chỉ là hồ nháo vớ vẩn thôi, thực sự đảm đương không nổi, tên kia cả ngày làm xằng làm bậy, tôi xem cô như bạn bè, cho nên tuyệt đối không thể lừa bịp cô!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 845: Vi Phu Thụ Sủng Nhược Kinh (4)

Hạ Úc Huân ý vị thâm trường gật gật đầu, đáp: “A, như vậy sao ~ đáng tiếc.....”

Xem ra, chuyện này xác thật chỉ là ngoài ý muốn, không phải xuất phát từ ý tứ của Cung Hiền Anh.

Bất quá, nhìn Cung Hiền Anh dáng vẻ khẩn trương như vậy, cô ấy biết được so với tưởng tượng của cô còn nhiều hơn, bằng không sao cô vừa nói muốn cùng em trai cô ấy xem mắt, cô ấy liền bị dọa thành như vậy.

-

Hội nghị kết thúc.

Lãnh Tư Thần mới từ phòng họp ra tới, thư ký liền đi lên, nói: “Tổng tài, Cung tiểu thư tới, đang ở phòng khách chờ ngài!”

“Không gặp, nói với cô ấy tôi không có thời gian.”

“A, được, tôi sẽ nói lại với các cô ấy.”

“Các cô ấy?” Bước chân Lãnh Tư Thần ngừng lại, gọi cậu ta lại, hỏi: “Còn có ai ở bên trong?”

“Còn có Nam Cung tiểu thư.” Thư ký trả lời.

Sắc mặt Lãnh Tư Thần lập tức thay đổi, đáng chết, Tiểu Huân cùng Cung Hiền Anh cùng ở phòng khách?

“Cô ấy đã tới bao lâu?” Lãnh Tư Thần trầm giọng hỏi.

“Tổng tài ngài là hỏi Nam Cung tiểu thư sao? Mới một lát thôi, đại khái mười phút trước. Ngài muốn gặp Nam.....”

Lời còn chưa dứt, Lãnh Tư Thần mặt lạnh lùng mở miệng nói: “Mời Cung tiểu thư đến văn phòng tôi.”

“Dạ, được, tôi đi ngay.” Thư ký không hiểu ra sao mà xoay người đi rồi.

Ách, hẳn còn tưởng rằng tổng tài muốn gặp Nam Cung tiểu thư chứ!

Vừa rồi không phải nói không gặp Cung tiểu thư sao? Sao vừa nghe nói Nam Cung tiểu thư cũng đang đợi, lại đột nhiên muốn gặp Cung tiểu thư?

Logic làm việc của tổng tài đại nhân nhà bọn họ quả nhiên không phải loại tép riu như bọn họ có thể suy đoán.....

Chỉ có Lương Khiêm bên cạnh Lãnh Tư Thần lộ ra vẻ hiểu rõ, nghĩ thầm BOSS thật là lòng dạ quá hẹp hòi, tuy rằng Cung Hiền Anh thích phụ nữ, nhưng cô ấy cũng là phụ nữ mà!

-

Cửa phòng khách bị đẩy ra.

“Cung tiểu thư, tổng tài chúng tôi cho mời.”

Thư ký nói xong hướng Hạ Úc Huân nói một câu: “Nam Cung tiểu thư, mời ngài chờ.”

“Không sao.” Hạ Úc Huân không thèm để ý nói. Vốn dĩ chính là thứ tự đến trước và sau.

“Tôi đi trước nhé!” Cung Hiền Anh hướng cô chào hỏi sau đó đi ra ngoài.

Khỏe miệng Cung Hiền Anh khẽ nhếch, trông mắt xoay chuyển.

Chà chà, đây vẫn là lần đầu tiên tên kia nhanh và dễ dàng như vậy liên gặp cô, xem ra vận khí cô không tồi, nhờ phúc của Tiểu Huân Huân.

Tên này là sợ mình đùa giỡn người ta đi!

-

Văn phòng tổng tài.

Cung Hiền Anh đi vào liền bắt đầu tặc lưỡi, nói: “Tôi nói lãnh đại tổng tài, anh lại nháo ra chuyện xấu gì đây? Bức cho người ta đích thân tới cửa tìm anh, lại để người ta bị ghẻ lạnh ngồi chờ cố ý tự cao tự đại không gặp!”

“Không có việc gì thì đi ra ngoài.” Ngữ khí Lãnh Tư Thần không có một tia độ ấm.

“Có việc có việc!” Cung Hiền Anh không dám lại nói nhiều, vội vàng nói chính sự: “ Chuyện em trai tôi là cái ngoài ý muốn, ngài đại nhân đại lượng, ngàn vạn lần đừng để ý, tôi đã dạy dỗ lại nó rồi, cam đoan về sau nó tuyệt đối sẽ không đi trêu chọc người ta nữa! Vừa rồi ở phòng khách tôi cũng giải thích qua với Tiểu Huân Huân, đã được cô ấy tha thứ!”

Câu cuối cùng mới là trọng điểm.

Lãnh Tư Thần không nhiều lời, chỉ là thần sắc hiện lên vẻ không kiên nhẫn, hỏi: “Còn có việc?”

Thấy Lãnh Tư Thần không có ý muốn truy cứu, Cung Hiền Anh cuối cùng nhẹ nhàng thở ra, nhanh chóng từ túi xách móc ra một chiếc áo, nói: “Có có có! Còn có cái này.....”

“Thứ gì?” Lãnh Tư Thần vô ngữ mà nhìn cái áo nhăn nhúm dúm dỏ trong tay cô, tựa hồ là áo thun nam.

“Quần áo a, em trai tôi!” Cung Hiền Anh nói.

Lãnh Tư Thần: “.....” Cho nên cô móc ra một chiếc áo của em trai cô là có ý tứ gì?

Cung Hiền Anh chớp tay trước ngực, nói: “Đại thần, anh làm ơn ký trên cổ tay áo đi! Tiểu tử kia quả thực phiền chết người!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 846: Vi Phu Thụ Sủng Nhược Kinh (5)

“..... Ký tên?” Anh thật không cách nào lý giải được mạch não của chị em nhà này.....

Cung Hiền Anh chớp chớp mắt nói: “Trước đây không phải tôi từng nói qua với anh sao, em tôi rất sùng bái anh, là fan nào tàn của anh, cho nên tôi vừa nói đó là người phụ nữ của anh, nó không nói hai lời tè ra quần liền cút, sau đó chủ động thúc giục tôi tới giải thích rõ ràng với anh, trước khi đi còn như đại cô nương ngượng ngùng xoắn xít bảo tôi muốn xin chữ ký của anh!”

Lãnh Tư Thần: “.....”

“Được không được không?” Cung Hiền Anh lóe mắt lấp lánh: “Tôi làm người chị gái uy nghiêm nhờ vào hành động này, tôi đã cam đoan với nó nhất định có thể lấy được! Trước đây tôi không phải thiếu chút nữa kết hôn với anh sao? Tiểu tử kia thiếu chút nữa đem tôi giết chết không phải do anh gây ra sao? Ngay cả hôn lễ cũng không tới tham gia, bởi vì cảm thấy tôi không xứng với anh, còn nói tôi lừa gạt để cưới, thiếu chút nữa vì đại nghĩa mà giết cả chị mình! Sau khi biết anh hủy hôn sự sung bái đối với anh quả thực nâng cao một bước tới đỉnh núi a.....”

Cung Hiền Anh quả thực muốn nặn ra giọt lệ chua xót nhất!

Đối phương cứ thế tự mình bùm bùm nói một đồng lớn, Lãnh Tư Thần rốt cuộc chịu không nổi vầy vầy tay, nói: “Lấy lại đây đi.”

Cung Hiền Anh nhanh chóng hai tay đem áo dăng qua.

Lãnh Tư Thần lấy bút máy ra, tháo nắp bút, nhanh chóng ký tên mình xuống cổ tay áo.

Cung Hiền Anh vui rạo rức tiếp nhận áo có chữ ký thối thối, nói: “Được rồi! Không quấy rầy anh, biết lúc này tâm can tì phối thận của anh tất cả đều bay đến phòng khách rồi, ở lại ký cho tôi chữ ký này chính là cái xác thôi! Bái ~”

Lãnh Tư Thần: “.....”

Sau khi Cung Hiền Anh đi rồi, Lãnh Tư Thần gọi điện thoại nội bộ kêu Lương Khiêm tiến vào.

“Muốn gọi Nam Cung tiểu thư tiến vào sao?” Lương Khiêm theo bản năng hỏi.

“Đi công trường.” Lãnh Tư Thần đứng dậy.

“A?” Lúc này đột nhiên đi công trường? Cho nên đây là không gặp?

Lương Khiêm hơn nửa ngày mới phản ứng lại, bảo thư ký nói với Hạ Úc Huân một tiếng, sau đó vội vàng đi theo BOSS tâm tư khó lường nhà mình đến công trường.

-

Phòng khách, lúc Hạ Úc Huân lần thứ ba nhìn thời gian trên di động, tiếng gõ cửa vang lên.

Thư ký vẻ mặt xin lỗi nói: “Thật sự ngại quá, Nam Cung tiểu thư, tổng tài chúng tôi vừa mới vội vã đi công trường thị sát, cho nên có thể.....”

Hạ Úc Huân dấu đi tia tối tăm trong con người, đáp: “Không sao, tôi lần sau lại đến.”

Sau khi rời khỏi tòa nhà tập đoàn Thiên úc, Hạ Úc Huân cũng không dễ từ bỏ như vậy.

Cô nghĩ nghĩ, công trường gần đây Lãnh Tư Thần có thể đi chỉ có một.

Vì thế, Hạ Úc Huân trực tiếp đánh xe chạy về phía công trường.

Nửa giờ sau, cô ngừng xe ở ven đường, sau đó đi bộ về phía công trường.

Mới vừa đi gần vài bước, có bảo vệ đã đi tới ngăn cô lại, nói: “Vị tiểu thư này, phía trước đang thi công, không thể đi vào!”

“Xin hỏi một chút, vừa rồi Lãnh tổng có phải lại đây thị sát hay không?” Hạ Úc Huân hỏi một câu.

“Đúng vậy, tiểu thư ngài là.....” Ánh mắt bảo vệ nhìn cô có chút thay đổi, nghĩ thầm Lãnh tổng thật là mị lực lớn a, cứ nhiên có mỹ nữ đều đuổi theo tới nơi này.

“Tôi là thư ký của Lãnh tổng, tìm anh ấy có việc gấp, nhưng di động anh ấy gọi không được, cho nên ngài xem có thể châm chước một chút hay không?” Hạ Úc Huân thần sắc nôn nóng.

“A.....” Vừa nghe là thư ký Lãnh tổng, mắt bảo vệ lập tức trở nên cung kính, ân cần mà từ trong phòng cầm ra cho cô nón bảo hộ, nói: “Tôi đưa ngài qua đó!”

“Ách, không đúng a, thư ký Lãnh tổng không phải đều là đàn ông sao?” Bảo vệ mới vừa đi vài bước, đột nhiên phục hồi tinh thần, cảnh giác mà đánh giá cô.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 847: Vi Phu Thụ Sủng Nhược Kinh (6)

Hạ Úc Huân âm thầm nói tiếng đáng chết, cư nhiên đã quên chuyện này, nhanh chóng chữa cháy nói: “Cũng có phụ nữ, sao có thể tất cả đều là đàn ông, đó đều là bên ngoài đồn quá khoa trương rồi! Mấy ngày hôm trước Lãnh tổng đi thành phố C cắt băng khánh thành công ty con tôi còn ở bên cạnh anh ấy mà! Trên TV giữa trưa còn đưa tin, chú có xem không? Tôi mặc quần áo màu trắng!”

“Phải không..... Cô vừa nói như vậy tôi hình như có chút ấn tượng.....” Bảo vệ thấy cô nói có sách mách có chứng lại tin.

“Phiền chú rồi, chuyện thật sự rất gấp.”

“Được rồi, tiểu thư ngài cẩn thận, đường bên này có chút không dễ đi.” Bảo vệ vừa dẫn đường vừa nhắc nhở.

“Không có việc gì.” Hạ Úc Huân theo đi lên.

Công trường gồ ghề lồi lõm, hơn nữa nơi nơi đều là vật liệu xây dựng, bảo vệ cẩn thận ở phía trước dẫn đường, sợ vị thư ký này bị vấp, nhưng, quay đầu vừa thấy, lại thấy cô bước đi vững vàng, thân hình linh hoạt, hoàn toàn không cần hấn chậm bước chân. Bảo vệ không khỏi có chút ngạc nhiên, xem ra có thể ở bên cạnh Lãnh tổng không có khả năng chỉ là bình hoa.

Phía sau công trình cách đó không xa, Lương Khiêm đột nhiên ngăn người, nói: “BOSS..... Tôi..... Tôi hình như thấy được phu nhân.....”

“Cái gì?” Lãnh Tư Thần lập tức từ bản vẽ ngẩng đầu.

“Ngài nhìn bên kia.” Lương Khiêm chỉ một phương hướng.

Lãnh Tư Thần theo hướng Lương Khiêm chỉ nhìn qua, liếc mắt một cái liền thấy được một thân ảnh mảnh khảnh, trên đầu đội nón bảo hộ màu vàng đi theo sau bảo vệ, đang đi về phía này.

Cô gái đáng chết này! Loại địa phương này là cô có thể tới sao? Cô rốt cuộc là vào bằng cách nào!

“BOSS, vậy.....” Lương Khiêm đang chuẩn bị hỏi Lãnh Tư Thần làm sao bây giờ, đã không còn kịp nữa rồi, Hạ Úc Huân đã thấy được bên này, đang tăng tốc đi về phía bên này.

“Lãnh Tư Thần..... A.....” Hạ Úc Huân bởi vì sợ Lãnh Tư Thần lại chạy, cho nên vài bước cuối cùng chạy có chút nóng nảy, kết quả chênh vênh, mắt thấy liền phải ngã giữa đường.

Bất quá, lại không xuất hiện đau đớn như trong dự kiến.

Lãnh Tư Thần chật vật mà nhanh chóng vượt qua đón lấy cô, ánh mắt tràn đầy hung ác, nói: “Em muốn chết có phải hay không?”

Lương Khiêm ở một bên nhìn đến xem thế là đủ rồi, động tác vừa rồi BOSS chạy như bay qua đón được phu nhân, thật sự là quá nhanh đi! Quả thực thoát một cái người liền đến trước mặt phu nhân!

Hạ Úc Huân trừng anh một cái, đáp: “Tôi tìm anh!”

“Em.....” Lãnh Tư Thần một tay đem cô đẩy ra, mặt không vui mà rống giận: “Đi về cho anh!”

Hạ Úc Huân thật vất vả bắt được anh, đương nhiên không thể nào cứ như vậy không thu hoạch được gì trở về, xụ mặt nói: “Tôi không về! Lãnh Tư Thần, anh dựa vào cái gì hủy bỏ dự án với công ty chúng tôi, chuyện giữa hai chúng ta chúng ta.....”

Lãnh Tư Thần nhìn chăm chăm cô, nghiêng răng, nói: “Em không trở về đúng không? Anh về!”

Nói xong liền sai bước mà đi mất.

“Này.....”

Chờ Hạ Úc Huân đuổi tới cửa, tên kia đã lái xe đi mất, chỉ chừa cho cô một vòng khói xe.

Mẹ nó!

-

Buổi tối, Hạ Úc Huân mặt đen đui, khắp khiễng mà về nhà.

Tiểu Bạch thấy thế vội vàng quan tâm mà đi lên, hỏi: “Mẹ, mẹ làm sao vậy?”

“Không có việc gì không có việc gì, đi giày cao gót lâu, chân có chút đau!” Hạ Úc Huân cười ha ha.

Tần Mộng Oanh đi ra nhìn chân cô, mày nhíu chặt mà đỡ cô ngồi xuống sofa, hỏi: “Sao lại sưng thành như vậy? Chị đi làm chút thảo dược cho em ngâm chân!”

“Cám ơn chị, chị Mộng Oanh.....” Hạ Úc Huân cảm động đến rơi nước mắt.

Ai, thật là quá cảm động, cũng may trong nhà còn có còn trai và chị Mộng Oanh quan tâm cô như vậy chữa khỏi tâm hồn bị thương tổn của cô, bằng không cô thật sự là phải bị tức hộc máu!

Cùng lúc đó, góc bí ẩn nào đó trong sân.

Âu Minh Hiên trở thành nô lệ đang lén lút mà gọi điện thoại.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 848: Vi Phu Thụ Sủng Nhược Kinh (7)

Alo, Lãnh phúc hắc! Bà xã anh sừng chân, bất quá cũng may còn có tức phụ nhi của tôi diệp thủ hồi xuân, không có vấn đề gì lớn.”

“Uhm.” Di động bên kia Lãnh Tư Thần gật gật đầu, ngữ khí tựa hồ có chút nặng nề.

“Chà chà, có phải lại có liên quan gì đến anh hay không?” Âu Minh Hiên khinh bỉ hỏi.

“Vì cái gì nói như vậy?”

“Bởi vì cô ấy vừa trở về quanh thân tràn ngập một cỗ oán khí muốn giết người, trừ anh chọc ra không thể là người khác.” Âu Minh Hiên khẳng định. Kỳ thật anh hiện tại cũng rất muốn giết tên phúc hắc này diệp khẩu! Chắc chắn, anh có nên làm gián điệp hai mang tìm nha đầu kia liên thủ hay không đây?

Lãnh Tư Thần: “.....”

Anh có bất chiêu nhân dãi kiến như vậy sao?

-

Mèo vờn chuột liên tiếp giăng co vài ngày như vậy, Hạ Úc Huân ngay cả mặt Lãnh Tư Thần cũng không thấy, càng miễn bàn cùng anh ta nói được chuyện gì.

Mất thấy cách ngày dự định ký hợp đồng càng lúc càng gần, Hạ Úc Huân quả thực tức giận đến ngửa răng.

Lãnh Tư Thần, anh cho rằng như vậy tôi liền không có biện pháp với anh sao?

Hạ Úc Huân ở văn phòng dạo bước trong chốc lát, trông mắt xoay chuyển, đột nhiên bước nhanh đến trước bàn làm việc cầm di động gọi một cú điện thoại.

“Alo, bảo bối, tan học về đến nhà chưa?”

“Dạ, đang cùng Niếp Niếp làm bài tập.”

“Bảo bối thật ngoan.”

“Mẹ, mẹ có chuyện gì sao?”

“Ách, có chút việc, mẹ có chuyện muốn nhờ con hỗ trợ.....”

“Mẹ, mẹ nói đi.” “Khụ, là thế này, con có thể gọi điện thoại cho Tương Nhu của con hay không, sau đó mời chú ấy tối nay tới nhà mình ăn cơm? Đừng nói là mẹ nói.” Hạ Úc Huân cố ý bỏ thêm một câu cuối cùng.

Tiểu Bạch ngữ khí hồ nghi, nói: “Mời Tương Nhu tới nhà ăn cơm?” Mẹ đang êm đẹp sao lại chủ động mời Tương Nhu ăn cơm, hơn nữa lại không tự mình mở miệng, lại muốn mình mở miệng?

“Uhm uhm, lấy danh nghĩa của con, có thể chứ? Làm ơn làm ơn! Tất cả đều dựa vào con!” Hạ Úc Huân thỉnh cầu nói.

“Có thể mà, mẹ cứ từ từ, con đây liền gọi.” Mặc kệ là vì cái gì, nếu là mẹ thỉnh cầu, cậu tự nhiên là phải giúp.

“Được được được, phiền con rồi bảo bố!” Hạ Úc Huân cúp di động, sau đó có chút khẩn trương đi qua đi lại chờ đợi.

Đại khái qua ba năm phút, màn hình di động Hạ Úc Huân sáng lên, một cú điện thoại gọi vào.

Cư nhiên là Lãnh Tư Thần mà mấy ngày nay cô hao tổn tâm cơ cũng không thể nói một câu gọi tới.

“Alo, Lãnh tổng sao! Lãnh tổng hôm nay sao lại rảnh rồi chủ động gọi điện thoại cho tôi vậy?” Hạ Úc Huân cố ý làm ra một bộ kinh ngạc.

“Hạ Úc Huân, em đây là phạm quy.” Thanh âm Lãnh Tư Thần bên kia di động tựa hồ có chút bất đắc dĩ.

Nghe câu nói đó Hạ Úc Huân liền biết Tiểu Bạch bảo bối thành công, ánh mắt không khỏi mang theo vài phần tự mãn, quả thực hãnh diện.

Hạ Úc Huân hừ một tiếng, đáp: “Người nào đó có thể ỷ thế hiếp người, tôi phạm cái quy tính là cái gì? Lại nói cũng không ai ép anh, anh có thể lựa chọn không tới mà!”

“.....” Con trai bảo bối mời, anh có đường sống để lựa chọn sao?

Không thể tin được nha đầu này cũng có một ngày thông minh, bắt được điểm uy hiếp của anh. Kỳ thật, điểm uy hiếp lớn nhất của anh chính là cô, nhưng cô lại trước nay không cần.

Bất quá, mấy ngày nay trừng phạt đã gần như được rồi, vốn dĩ cô không cần biện pháp này, anh cũng chuẩn bị thu lại.

Hạ Úc Huân bên này mới vừa cúp máy của Lãnh Tư Thần, điện thoại Tiểu Bạch lập tức gọi vào.

“Alo, mẹ, vừa mới gọi cho mẹ sao lại máy bận, Tương Nhu đã đồng ý buổi tối qua đây ăn cơm.”

“A a tốt, mẹ đã biết, cảm ơn bảo bối, con thật sự là quá tuyệt vời, quả thực là phúc tinh của mẹ!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 849: Vi Phu Thụ Sủng Nhược Kinh (8)

Sau khi tan tằm về đến nhà.

Hạ Úc Huân quả nhiên xa xa liền nhìn thấy Lãnh Tư Thần, so với cô còn về sớm hơn.

Lãnh Tư Thần nhàn nhã tự tại mà ngồi trên ghế dưới giàn nho, nhìn thấy cô trở về, chậm chậm hỏi một câu: “Thế nào rồi?”

Ba chữ không đầu không đuôi làm Hạ Úc Huân khó hiểu, hỏi lại: “Cái gì thế nào rồi?”

“Hồi lâu không gặp, phu nhân nhìn thấy anh vui vẻ chứ?” Lãnh Tư Thần cau mày hỏi.

“.....” Tên gia hỏa đáng chết này!

Cô cuối cùng cũng hiểu rồi!

Chỉ vì lần trước anh lạt mềm buộc chặt biến mất một tháng sau mới xuất hiện, mà chính mình thấy anh lại một chút đều không vui, còn cùng anh đánh một trận, cho nên anh liền phải như vậy trả thù?

“Lãnh Tư Thần anh.....”

Hạ Úc Huân tuy rằng khó thở, nhưng không muốn lãng phí thời gian cùng anh dây dưa những việc này, chỉ muốn nhanh chóng đem chính sự

giải quyết.

Nhưng, cô vừa định nói chuyện công ty, Lãnh Tư Thần đột nhiên xoay người nhìn ra phòng khách, hỏi: “Tiểu Bạch, đề ra cho con làm ra chưa?”

Hạ Úc Huân: “.....”

Suốt cả đêm, cô cứ thế một cơ hội cùng Lãnh Tư Thần nói chuyện cũng chưa tìm được.

Trên bàn cơm, Âu Minh Hiên cùng Tần Mộng Oanh hai mặt nhìn nhau.

Hôm nay trạng thái hai người này sao lại rất không hợp a!

Trước kia Hạ Úc Huân đều tìm mọi cách mà trốn tránh anh, lần này lại đột nhiên như tiêm máu gà tìm mọi cách tìm cơ hội cùng anh đáp lời, nhưng Lãnh Tư Thần lại lạnh nhạt.

Âu Minh Hiên cắn đũa.

Biện pháp của Lãnh phúc hắc hay a! Đột nhiên rất muốn cùng anh ta học hỏi xem chuyện là như thế nào?

“Cái kia, Lãnh Tư Thần.....” Hạ Úc Huân cố gắng tươi cười gắp cho Lãnh Tư Thần một đũa đồ ăn.

“Tiểu Bạch, không thể kén ăn, cà rốt cũng phải ăn một chút.” Lãnh Tư Thần trực tiếp làm lơ cô.

“Lãnh Tư Thần.....”

“Niếp Niếp, con ở trường học chiều cổ Tiểu Bạch vất vả, ăn nhiều thịt một chút.”

“Lãnh Tư Thần.....”

“Bác sĩ Tần, túi thuốc lần trước cô cho nâng cao tinh thần tỉnh táo đầu óc dùng rất tốt, cảm ơn.”

“Lãnh Tư Thần.....”

“Âu tổng, có dự án liên quan đến Nam Giang, có chút chi tiết muốn cùng cậu thương lượng một chút.....”

“Lãnh.....”

“Tiểu Bạch, ăn no rồi à? Con lần trước nói muốn bách khoa toàn thư anh hùng lớn bằng tiếng Anh chú có mang lại đây, chú liền lấy cho con.....”

“Lãnh, tư, thần!!!” Không thể nhịn được nữa Hạ Úc Huân dùng sức đập bàn một cái nấp cổ áo Lãnh Tư Thần phía đối diện.

Sau đó vẫn duy trì tư thế này bày ra một nụ cười vô cùng nhẫn nại nhìn về phía Tiểu Bạch, nói: “Bảo bối a, người này cho mẹ mượn dùng một chút! Lát nữa sẽ trả cho con!”

Vừa dứt lời, mấy người trên bàn cơm liền trở mắt thấy một trận cuồng phong quét qua, Lãnh Tư Thần liền giống như Đường Tăng bị yêu tinh cuốn đi mà bị Hạ Úc Huân kéo đi, chỉ còn lại một tàn ảnh.....

-

Trong sân.

Lãnh Tư Thần không nhanh không chậm mà sửa sang lại cổ áo, nói: “Phu nhân, em đột nhiên nhiệt tình như vậy, vì phu có chút thụ sủng nhược kinh(*) a!”

(*): Được cưng chiều mà sợ.

“Kính cái đầu anh! Lãnh Tư Thần tôi lười cùng anh nói lời vô nghĩa, anh cứ việc nói thẳng đi, anh rốt cuộc muốn như thế nào!” Hạ Úc Huân thở hồng hộc, sợ anh lại trên đường chạy, vì thế một hơi nói.

“Anh muốn như thế nào, anh cho rằng em rất rõ ràng.” Lãnh Tư Thần ánh mắt nặng nề mà nhìn chăm chăm cô.

“Điểm mấu chốt của tôi ở nơi nào, anh cũng rõ ràng, đừng nói chuyện tôi làm không được! Còn có cái gì mà 24 giờ ở bên cạnh anh, anh có thể nói thực tế chút không?”

Lãnh Tư Thần gật đầu, đáp:“Được, anh liền nói thực tế chút, thời gian buổi tối mỗi ngày thuộc về anh.”

“.....” Hạ Úc Huân cảm giác năm đấm mình lại bắt đầu ngứa.

“Chỉ là bảo em cùng anh ăn cơm tâm sự mà thôi, lại không bảo em cùng anh lên giường, yêu cầu như vậy khó xử? Đương nhiên, em nếu hy vọng anh thực hiện nghĩa vụ vợ chồng, cũng không phải không thể.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 850: Vi Phu Thụ Sủng Nhược Kinh (9)

“Chỉ là bảo em cùng anh ăn cơm tâm sự mà thôi, lại không bảo em cùng anh lên giường, yêu cầu như vậy khó xử? Đương nhiên, em nếu hy vọng anh thực hiện nghĩa vụ vợ chồng, cũng không phải không thể.” Nhìn Hạ Úc Huân cắn răng, Lãnh Tư Thần không vui nói.

“Lãnh Tư Thần, mặt anh rốt cuộc là cấu tạo bằng thứ gì!” Hạ Úc Huân rốt cuộc nhin không được xúc động tích tụ nhiều ngày, hung hăng nhéo mặt anh một cái.

“Phu nhân, xúc cảm tốt chứ? Muốn hay không lại nhéo một lần nữa?” Lãnh Tư Thần đơn giản ghé sát vào nói.

Hạ Úc Huân lão đảo một bước đỡ lấy trán, lộ ra vẻ đau đớn muốn chết, đáp: “Lãnh Tư Thần, anh không thể quang minh chính đại cùng tôi quyết đấu sao?”

Lãnh Tư Thần cười khê: “Cái gì là quang minh chính đại cùng em quyết đấu? Đánh nhau với em sao? Anh còn không có ngốc đến mức lấy tử chi đoán, công bỉ chi trường!”

Hạ Úc Huân nghiêng con mắt nhìn anh, đáp: “Ý thế hiếp người thì bảo ý thế hiếp người, còn nói dễ nghe như vậy!”

Lãnh Tư Thần nhướn mày: “Tiểu Huân, em và Tiểu Bạch bức anh ra mặt, không phải cũng là ý thế hiếp người?”

“Tôi đó là gậy ông đập lưng ông!” Hạ Úc Huân ương bướng phản bác nói.

Lãnh Tư Thần giang tay, nói: “Em xem, chỉ cần có biện pháp tốt hơn, mọi người đều sẽ dùng tốt hơn, đây là bản năng nhân loại!”

Hạ Úc Huân đi vòng quanh vài vòng, đáp: “Còn có thể vui vẻ nói chuyện phiếm, đầu óc tôi đều bị anh quán cho hôn mê!”

“Rất đơn giản, tương lai trong khoảng thời gian này, chủ động cùng anh hội báo hành trình một ngày 24 giờ của em, đi đâu, gặp ai, cùng người nào ở bên nhau, làm cái gì, phải một năm một mười nói cho anh biết, di động cần phải mở máy cả ngày, anh gọi điện thoại nhất định phải nghe. Em nếu ngoan ngoãn phối hợp, anh tất nhiên cũng sẽ phối hợp với em.”

“Mẹ kiếp! Anh giám thị phạm nhân à!” Hạ Úc Huân mỗi khi nghe một chữ, sắc mặt liền đen đi một phần.

“Em có thể lựa chọn từ chối.” Lãnh Tư Thần phong khinh vân đạm mà nhìn cô một cái, nói xong sắp sửa xoay người rời đi.

Hạ Úc Huân vội vàng gọi anh lại, buột miệng nói: “Đứng lại cho tôi! Tôi đồng ý!”

Lãnh Tư Thần lúc này mới xoay người lại, nói: “Nói miệng không có bằng chứng, cho anh thấy thành ý của em.”

Hạ Úc Huân trừng mắt nhìn anh một cái, sau đó cắn giận mà lấy điện thoại ra, dùng ngón tay vuốt vài cái mở miệng nói: “Hành trình ngày mai của tôi, gửi lên WeChat anh rồi đó!”

Lãnh Tư Thần móc di động mình nhìn thoáng qua, đột nhiên buồn cười: “Phốc.....”

“Anh cười cái gì?” Hạ Úc Huân bị anh cười đến mức sợ hãi.

Đáng chết, chẳng lẽ là cô gửi sai thứ gì?

Hạ Úc Huân nhanh chóng một lần nữa click mở di động xem, kết quả, phát hiện hành trình mình gửi cho anh cuối cùng viết một câu —— trước tiên ngồi xổm trước cửa nhà Lãnh Tư Thần, ắt phải bắt được anh ta, không mở miệng thì đánh tới khi nhả ra mới thôi.

Ách, đây là lúc cô còn chưa nghĩ đến nhờ Tiểu Bạch hỗ trợ viết ra.

Thôi, cô đã cái gì cũng không muốn nói, hôm nay mặt trong mặt ngoài thật sự tất cả đều ném hết.

Lãnh Tư Thần mặt mày sung sướng mà nhìn cô, nói: “Phu nhân, em thật là quá đáng yêu! Bất quá, anh càng hy vọng em ngủ phục anh.”

Thuyết phục? Với mạch não của Lãnh Tư Thần..... Khẳng định là ngủ phục.....

“Đáng yêu cái đầu anh! Lãnh Tư Thần anh tốt nhất nên hết lòng tuân thủ hứa hẹn, bằng không tôi thật sự sẽ đánh tới khi anh phục mới thôi!”

Không có lựa chọn nào khác, cuối cùng cô vẫn chỉ có thể đáp ứng điều kiện của Lãnh Tư Thần.

Từ sau hiệp ước không bình đẳng tối hôm đó, Hạ Úc Huân liền bắt đầu ngay cả tắm rửa cũng phải đem điện thoại dùng màng giữ tươi bao bọc đặt ở trong phòng tắm, để tránh người nào đó đột nhiên nước sôi lửa bỏng gọi điện thoại qua

“Nghiêm Phó tổng, dự án phía Đông kia anh yên tâm, tôi nhất định sẽ nghĩ cách, anh kiên nhẫn đợi một chút... A! Khoan đã, điện thoại của

tôi.....” Hạ Úc Huân cùng Nghiêm Tử Hoa nói chuyện được một nửa thì di động vang lên.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 851: Vi Phu Thụ Sủng Nhược Kinh (10)

Vừa thấy là Lãnh Tư Thần gọi tới, cô nhanh chóng trong vòng ba giây nghe máy.

Thằng nhãi này đã làm cô quen với tình huống không quá ba giây đồng hồ phải nghe máy nếu không sẽ không vui!

“Vậy, tiểu thư, tôi trước đi ra ngoài.” Nghiêm Tử Hoa thấy cô có điện thoại liền trước đi ra ngoài, lúc rời đi con người hiện lên một tia hồ nghi.

“Được.” Hạ Úc Huân vội gật đầu.

“Vừa rồi đang nói chuyện với ai?” Di động bên kia, Lãnh Tư Thần hỏi.

Nếu là Hạ Úc Huân trước kia khẳng định sẽ tức giận mà hướng nói “Mắc mớ gì đến anh”, nhưng hiện tại chỉ có thể vâng vâng dạ dạ mà trả lời: “Cùng Nghiêm Phó tổng nói chuyện công việc!”

“Các người sao suốt ngày đều ở bên nhau?” Ngữ khí Lãnh Tư Thần rõ ràng rất không vui.

“Tôi mới vừa tiếp quản công ty chưa bao lâu, không hiểu quá nhiều, toàn dựa vào anh ấy chỉ dạy tôi cả!” Hạ Úc Huân kiên nhẫn giải thích.

“Ý của em là em không rời khỏi anh ta đúng không?” Lãnh Tư Thần ngữ khí càng kém.

“Ý của tôi là đều vì công việc không có biện pháp!” Hạ Úc Huân đau đầu nói.

“Em chỗ nào không có, anh có thể dạy em.” Lãnh Tư Thần nói.

“Hai chúng ta lại không ở chung một công ty, rất nhiều chuyện đề cập là cơ mật công ty, vậy không tốt lắm đâu!” Hạ Úc Huân khó xử nói.

Nghe được bên kia di động không thanh âm, Hạ Úc Huân biết thắng nhãi này lại cáu kỉnh, nhanh chóng nói sang chuyện khác: “Anh gọi điện thoại cho tôi là có chuyện gì sao?”

“Không có việc gì thì không thể gọi điện thoại cho em?”

“Có thể có thể có thể, đương nhiên có thể! Anh gọi! Tùy ý gọi!” Hạ Úc Huân lập tức chân chó nói.

Lãnh Tư Thần trào phúng cười lạnh một tiếng: “Hạ Úc Huân, có phải một hai phải như vậy, em mới bằng lòng nói dễ nghe với anh không? Chờ sau khi anh ký hợp đồng, em có phải lại muốn bắt đầu ghét bỏ anh, tránh anh như rắn rết!” Hạ Úc Huân ấp ủ một chút, sau đó một hơi bắt đầu nói: “Nào có! Lãnh tổng ngài anh tuần tiêu sái khí vũ hiên ngang như vậy, mặc kệ là ai, vừa thấy ngài, liền nhin không được hưởng ngài nói ra những từ ngữ tốt đẹp nhất trên thế giới này! Mặc kệ hợp đồng ngài ký hay không ký, đây hoàn toàn không ảnh hưởng tới địa vị tốt đẹp cao thượng của ngài trong lòng tôi!”

“A, Hạ Úc Huân, em cũng thật dối trá.....” Lãnh Tư Thần bang một tiếng đem điện thoại cắt đứt.

Hạ Úc Huân gắt gao nhìn chăm chăm di động, thiếu chút nữa đem điện thoại bóp nát, cuối cùng cầm đầu ngã trên bàn làm việc, oán hận mà dấm bàn giải hận vài cái.

Xốc bàn! Ngày như vậy rốt cuộc khi nào thì kết thúc đây!!!

Cô đều đã thỏa hiệp đến loại tình trạng này, chỉ thiếu quỳ liếm, anh còn muốn như thế nào mới vừa lòng?

Không được! Nhịn xuống! Nhất định phải nhịn xuống! Nhịn đến lúc ký hợp đồng mới thôi! Tính lại cũng không còn mấy ngày.....

Lúc sắp tan ca, Nghiêm Tử Hoa gõ cửa đi vào, muốn nói lại thôi mà nhìn cô.

Hạ Úc Huân uống ngụm nước, nói: “Nghiêm đại ca, có chuyện gì cứ nói thẳng ra đi!”

Nghiêm Tử Hoa châm chước một chút từ từ, sau đó thật cẩn thận hỏi: “Tiểu thư, ngài..... Ngài có phải đang yêu đương hay không?”

Hạ Úc Huân mới vừa uống vào một ngụm nước tức khắc tất cả đều phun ra, luống cuống tay chân mà lau bàn phím máy tính, buột miệng thốt ra: “Sao có thể?”

“Nhưng, ngài gần đây không đề cập đến chuyện xem mắt, lại thường xuyên bắt đầu gọi điện thoại, gửi tin nhắn, thường xuyên lên cùng ai đó hội báo ở đâu, làm cái gì, buổi tối cũng luôn về nhà rất sớm.....” Nghiêm Tử Hoa từng khoản từng khoản phân tích.

“Ách, khụ khụ, không có! Không thể nào! Tôi là cùng con trai gọi điện thoại a, về nhà sớm là muốn ở bên nó nhiều hơn thôi.....” Hạ Úc Huân vội vàng nói.

“Như vậy.....” Nghiêm Tử Hoa nửa tin nửa ngờ gật gật đầu.

“Đúng vậy!”

Ai, làm vậy, cô thật không nghĩ tới sẽ để Nghiêm đại ca hiểu lầm như vậy.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 852: Cho Chị Mượn Quần Gia Tiểu Nghiêm Một Đêm(1)

Rốt cuộc!

Rốt cuộc ngày mai chính là ngày ký hợp đồng!

Chịu đựng khổ ải đêm nay nữa liền đến đích!

Hạ Úc Huân quả thực kích động đến sắp khóc ra!

Cô nhìn một chút hành trình hôm nay, cũng may cũng may, ban ngày không có chuyện gì đều ở công ty, buổi tối chỉ có một cuộc gặp mặt với lão tổng tập đoàn giải trí SY, sau khi xong liền có thể về nhà.

Buổi tối 8 giờ, quán bar Caesar phòng bao VIP.

Không hổ là lão tổng SY, vòng nhân mạch đều là hạng nhất giới thượng lưu, phòng bao tất cả đều là trùm kinh doanh giới thương nghiệp, cho dù trong khoảng thời gian này Hạ Úc Huân đã quen với trường hợp như vậy, vẫn là khó tránh khỏi có chút hoa cả mắt.

Phòng bao tổng cộng mười mấy người, thêm cô nữa là có bốn lão tổng là phụ nữ, mà cô là người trẻ tuổi nhất trong đó.

Trong ba nữ lão tổng kia có một người thân phận thật ra có chút đặc biệt, cư nhiên là tổng tài chấp hành tập đoàn Vương thị - Vương Ngọc.

Vì cái gì nói đặc biệt a?

Chồng của Vương Ngọc này tên Lâm Phong, Lâm Phong là ai? Lâm Phong là ba của Lâm Tuyết.

Năm đó Vương Ngọc gả cho Lâm Phong gần bảy năm, Lâm Phong ở bên ngoài quan hệ với Diệp Nhược Tích hơn nữa sinh hạ một đứa con riêng là Lâm Tuyết, Vương Ngọc sấm rền gió cuốn không chịu cho Lâm Tuyết đứa con riêng này vào nhà, sau một hồi đại náo, Lâm Phong thỏa hiệp, đoạn tuyệt quan hệ với mẹ con Diệp Nhược Tích, thẳng đến khi Lâm Tuyết cùng Lãnh Tư Thần thông đồng, vì Vương thị muốn tranh thủ vài dự án lớn, Vương Ngọc mới phá lệ cho Lâm Phong thừa nhận cô.

Sau đả kích năm đó, Vương Ngọc cũng không phải chưa gượng dậy nổi, sinh một đôi long phượng thai, chồng cũng nghe lời bà ta hơn, việc làm ăn cũng càng làm càng lớn, xem như hết khổ rồi.

Hiện tại Vương Ngọc ngồi ở cách cô không xa, trung gian chỉ cách một mình Nghiêm Tử Hoa.

Lòng hiếu kỳ ai cũng đều có, Hạ Úc Huân nhin không được đánh giá người phụ nữ truyền kỳ này một cái.

Vương Ngọc năm đó mười tám tuổi liền cùng Lâm Phong ở nước ngoài lãnh chứng, hai mươi sáu tuổi sinh con, hiện tại hẳn là mới hơn bốn mươi tuổi.

Nhìn ra được bà rất biết chăm sóc nhan sắc, năm tháng hoàn toàn không lưu lại quá nhiều vết tích trên khuôn mặt bà, làn da vẫn vô cùng mịn màng, ăn mặc một thân váy ren, ngực phồng lên đủ để khiến mỗi người đàn ông nhìn bằng ánh mắt thèm thuồng, so với những cô gái trẻ tuổi, Vương Ngọc như một ly rượu ngon lâu năm, thật sự là thướt tha thùy mị.....

Hạ Úc Huân đang cảm thán, nhìn đột nhiên cảm thấy không đúng chỗ nào đó.....

Tập trung nhìn vào, a trời ạ, tay Vương Ngọc này..... Tay đặt ở chỗ nào vậy chứ?

Cô cư nhiên trong lúc vô ý nhìn thấy móng tay sơn màu mận chín của Vương Ngọc đặt trên đùi Nghiêm mục mục nhà cô, hơn nữa còn đang ái muội tiếp tục hưởng bên trong anh mà xoa vòng!

Cô ngẩng đầu vừa thấy Nghiêm Tử Hoa, được rồi, người này hoàn toàn là mặt không cảm xúc, giống như là cái gì đều không có xảy ra, chỉ có sống lưng tựa hồ có chút cứng đờ.

Hạ Úc Huân bất đắc dĩ mà xoa xoa trán, thật là hết chỗ nói nổi rồi, Nghiêm Tử Hoa rõ ràng là bởi vì lo lắng trường hợp như vậy cô sẽ chịu thiệt cho nên mới cùng cô tới, hiện tại tốt rồi, cô không chịu thiệt, mà thật ra chính anh bị người ta ăn đậu hủ.....

Thấy anh ngụy trang tốt như vậy, vẻ mặt bình tĩnh như vậy, chẳng lẽ anh thường xuyên gặp phải chuyện như vậy sao?

Đáng chết, Nam Cung Lâm sẽ không bảo anh làm chuyện gì vớ vẩn đó chứ?

A, không đúng, có lần cùng Nam Cung Lâm trò chuyện, tên kia thần bí cùng cô nói Nghiêm Tử Hoa vẫn là xử khụ khụ.....

Nghĩ đến đây, Hạ Úc Huân nhanh chóng rút lại suy nghĩ như đi vào cõi thần tiên ra ngoài trời, lúc này lại nhìn xuống, tay Vương Ngọc đã dán ở dây lưng Nghiêm Tử Hoa, bắt đầu giống như xà lén vào bên trong quần tây anh.

Trời.....

Quả thực không nhìn thấy!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 853: Cho Chị Mượn Quần Gia Tiểu Nghiêm Một Đêm(2)

Hạ Úc Huân nhấp một ngụm rượu, như tùy ý mà ghé sát vào Nghiêm Tử Hoa nói: “Nghiêm Phó tổng, đi giúp tôi chọn bài hát! Muốn biến cả một tiếng cười!”

“Được tiểu thư.” Nghiêm Tử Hoa lập tức đứng dậy rồi đi giúp cô chọn bài hát, trong thần sắc lộ ra một tia như trút được gánh nặng.

Tên này, cũng không phải hoàn toàn không thêm để ý, chỉ là thói quen chịu đựng?

Hạ Úc Huân lại nhìn Vương Ngọc một cái, vẻ mặt bà ta..... Dục cầu bất mãn.....

Thừa dịp Nghiêm Tử Hoa không ở đây, Hạ Úc Huân nhanh chóng dịch qua vị trí vốn dĩ Nghiêm Tử Hoa ngồi, để tránh lát nữa Nghiêm Tử Hoa trở về tiếp tục bị quấy rầy.

Hạ Úc Huân làm bộ nhìn khối mỹ ngọc trước ngực Vương Ngọc, mặt tán thưởng nói: “Khối ngọc đeo trên cổ Vương tổng cũng thật đẹp, tính chất tinh tế thuần tịnh không tì vết, màu sắc thuần khiết sáng ngời nồng đậm đều đều, đây là loại băng phi thúy sao?”

Mấy ngày này vì để chọn ra đối tác thích hợp cho Vũ Lâm Linh, đối với loại ngọc cô cũng nỗ lực học hỏi một chút, xem như có chút hiểu biết.

Vương Ngọc cười như không cười mà nhìn cô một cái, ngay sau đó sờ sờ ngọc trước ngực, nhướn mày nói: “Loại băng? Em gái, đây là loại pha lê!”

Hạ Úc Huân nghe vậy lập tức lộ ra vẻ chần động, đáp: “Là em ánh mắt vụng về, thứ trên người Vương tổng đeo, quả nhiên đều là tốt nhất!”

Trong phi thủy, loại đá đã là cực kỳ khó có được, loại pha lê càng là cực phẩm, độ trong suốt tối cao, thể nước đủ nhất, ngọc phi thủy là loại ngọc tốt nhất, tiếp theo chính là loại băng.

Bởi vì ánh đèn phòng bao lờ mờ cô còn tưởng rằng là loại băng, không nghĩ tới vẫn là xem nhẹ trình độ giàu có của tổng tài vương đại mỹ nữ.

Vương Ngọc cười khê, cười giống như hoa bĩ ngạn đồ mi, nói: “Thích sao? Đáng tiếc ngọc đã đeo qua không thể tặng người khác, hôm nào chị tặng em một khối tốt hơn!” “A? Khụ, Vương tổng nói đùa, thứ quý trọng như vậy, em cũng không thể nhận!” Hạ Úc Huân vội vàng khéo léo từ chối, nghĩ thầm người này có thể nào giàu như vậy không, phi thủy cực phẩm hơn một ngàn vạn đủ để làm đồ gia truyền a, tùy tiện đeo ở trên cổ còn chưa tính, hiện tại còn một câu nói tặng liền tặng? Còn tặng thứ tốt hơn?

Ban tay ngọc bích đẩy đà của Vương Ngọc đập trên vai cô, ghé sát vào cô, hà hơi ôn nhu nói: “Không cho không, em gái, em đem quần gia Tiểu Nghiêm cho chị đây mượn dùng một đêm được chứ!”

Ngữ khí nịnh nọt kia, quả thực làm Hạ Úc Huân nổi hết cả da gà, càng khiến cô vô ngữ chính là yêu cầu Vương Ngọc đưa ra...

Hạ Úc Huân bị một ngụm rượu sắc đến ho khan, đáp: “Khụ khụ, Vương tổng..... Ngài đừng nói đùa.....”

Thấy bị cự tuyệt, Vương Ngọc có chút mất hết hứng thú, nói: “Sách, bảo bối như vậy sao? Nhìn dáng vẻ em gái hình như là rất thích hẳn, chị vừa rồi bắt quá sờ soạng hẳn vài cái, đều khẩn trương mà ba ba chạy tới che chở!”

“.....” Xem ra là bị phát hiện, bất quá Vương Ngọc như vậy, tất nhiên là nhân tình trong nhân tình, phát hiện cũng không kỳ quái.

Hạ Úc Huân chỉ có thể xấu hổ mà cười cười.

Vương Ngọc thở dài nhìn cô, lắc đầu nói: “Em gái à, em như vậy không thể được, đàn ông ấy mà, mặc kệ rất tốt, đều là dùng để chơi, nghiêm túc như vậy làm cái gì? Em càng xem hắn quan trọng, hắn liền càng không xem em là quan trọng đâu, cẩn thận chừng chiều hắn quá hắn sẽ leo lên trên đầu em đó!”

Hạ Úc Huân lau mồ hôi, đáp: “Vương tổng ngài nói quá lời, hơn nữa em và Nghiêm Phó tổng, thật không phải quan hệ như ngài nghĩ đâu!”

Vương Ngọc một bộ hoàn toàn không tin lời cô nói, nhận định bọn họ có rất nhiều chân, nói: “Không quan hệ em làm gì che chở như vậy, để hắn bồi chị đây một đêm, điều kiện em tùy tiện nói!”

Thôi, vấn đề lại vòng trở về.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 854: Cho Chị Mượn Quần Gia Tiểu Nghiêm Một Đêm(3)

Hạ Úc Huân đau đầu không thôi, đáp: “Vương tổng, cái này, em thật sự không làm chủ được.....”

Vương Ngọc tựa hồ thật sự coi trọng Nghiêm Tử Hoa, bám riết không tha nói: “Em là chủ của hần, sao có thể không làm chủ được? Còn không phải em bảo hần làm cái gì, hần liền làm cái đó sao?”

Nói xong lại ngượng ngùng mà lên tiếng: “Kỳ thật chị vẫn rất hâm mộ em, bên cạnh có người đàn ông mà ba em từ nhỏ đã thay em nuôi dạy đến lớn, phẩm tính tốt, lại đủ trung thành, so với tên đàn ông xấu nhà chị vẫn còn tốt hơn nhiều!”

Hạ Úc Huân chớp chớp mắt, người nhà bà, nói hần là Lâm Phong đi?

“Em gái, thật sự không được sao? Em lại suy xét đi, chị nói thật với em, Tiểu Nghiêm chị coi trọng rất lâu rồi, chỉ là vẫn luôn không có cơ hội, em nếu để hần theo chị một lần, đừng nói điều kiện cứ tùy tiện đề ra, về sau em chính là em gái ruột của ta.....”

Hạ Úc Huân quả thực nghe mà sắp khóc, hoá ra người này nhìn trúng Nghiêm Tử Hoa rất lâu rồi a.....

Đang đau đầu, Nghiêm Tử Hoa chọn xong bài hát đã trở lại, thấy Hạ Úc Huân ngồi vị trí của mình, sắc mặt khê biến, ở vị trí vốn của Hạ Úc Huân ngồi xuống.

Vì thế vị trí hiện tại liền thành Vương Ngọc, Hạ Úc Huân, Nghiêm Tử Hoa.

“Chị à, nào nào, chúng ta ca hát ca hát nào!” Vừa lúc trên màn hình nhảy ra bài cô chọn, Hạ Úc Huân nhanh chóng cầm lấy microphone nói sang chuyện khác.

Vương Ngọc bĩu môi, ánh mắt vẫn không kiêng nể gì mà cách cô chăm chú nhìn Nghiêm Tử Hoa, ánh mắt kia, quả thực..... Như lang tựa hổ.....

“Biển cả một tiếng cười, rì rào sóng đôi bờ, chìm nổi theo sóng chỉ nhớ sáng nay. Trời xanh cười, ào ạt sóng trên đời, ai thua ai thắng chỉ trời xanh hiểu. Giang sơn cười, mưa bụi xa, song lớn vô cùng, hồng trần thế tục nhớ đẹp hơn. Thanh phong cười, thế nhưng trêu chọc trống vắng, hào hùng cũng còn nắng hồng soi áo cũ. Thương sinh cười, không hề buồn tẻ, hào hùng còn si ngốc cười”

Hạ Úc Huân hát biển cả một tiếng cười, giành được tràng vỗ tay nể tình của mọi người.

Sau đó là bài hát “ Thượng thượng ký” mà Vương Ngọc lười biếng chọn.

“Ta phải thừa nhận, đàn ông thỉnh thoảng, lời nói ngu xuẩn hết bài này đến bài khác, càng để ý càng muốn chu diên, lời nói của đàn ông luôn là lời nói ngu xuẩn hết bài này đến bài khác, giữ lại bên người chán ghét.....”

Ca từ thật ra rất phù hợp với cá tính Vương Ngọc, nghe được mấy lão tổng cũng sờ cái mũi, bất quá cũng may mọi người đã sớm quen với cá tính Vương Ngọc, coi như không thấy gì.

Đang uống rượu ca hát, di động Hạ Úc Huân vang lên.

Lấy ra vừa thấy, quả nhiên là Lãnh Tư Thần gọi tới.

Cô vốn định muốn ra ngoài nghe, nhưng quay đầu vừa thấy Vương Ngọc đối với Nghiêm Tử Hoa như hồ rình mồi, chỉ sợ mình vừa đi, Nghiêm Phó tổng nhà cô lại gặp nạn, vì thế đành phải cứ như vậy nghe điện thoại.

Cứ như vậy ngẩn ngui do dự đã chậm trễ vài giây, thời gian nhận điện thoại so với ngày thường chậm hơn chút, nhưng cũng chỉ chậm vài giây mà thôi.

Nhưng Lãnh Tư Thần kia quả nhiên bị cô nuông chiều đến càng ngày càng không ra gì, mới vừa nhận cuộc gọi liền nghe được anh ngữ khí không vui nói: “Sao lại lâu như vậy mới nghe?”

Ai, đàn ông quả nhiên không thể quá cưng chiều, điểm này Vương Ngọc nói thật ra không sai, nhưng, tình huống này cô cũng là không có biện pháp a!

“Di động ở trong túi xách, lấy ra phải mất thời gian chứ!” Hạ Úc Huân chịu đựng bất mãn giải thích.

“Bên phía em sao lại âm ỉ như vậy? Còn chưa kết thúc?”

“Đúng vậy, lúc này mới bắt đầu hơn một giờ mà, phỏng chừng không nhanh như vậy.....” Hạ Úc Huân yếu ớt mà lẩm bẩm.

“Em một mình?” Lãnh Tư Thần lại hỏi.

Hạ Úc Huân nhìn Nghiêm Tử Hoa bên cạnh, không biết có nên nói thật với anh hay không, dù sao mấy ngày này Lãnh Tư Thần giống như giăng co với Nghiêm Tử Hoa, vừa nghe mình ở chung với anh ấy liền sẽ xù lông.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 855: Cho Chị Mượn Quần Gia Tiểu Nghiêm Một Đêm(4)

Nhưng, nếu không nói Nghiêm Tử Hoa ở đây, cô lại sợ anh sẽ lấy lý do không yên tâm cô một mình mà trực tiếp qua.

“Cái kia, Nghiêm Phó tổng cũng ở đây, sẽ không có việc gì.” Cuối cùng, Hạ Úc Huân vẫn lựa chọn nói thật.

Quả nhiên, Lãnh Tư Thần vừa nghe lời này lập tức trầm mặc vài giây, sau một lúc lâu mới lạnh lùng mở miệng nói: “Trước mười hai giờ phải về đến nhà, sau khi về đến nhà gửi tin nhắn cho anh.”

“Được được được, biết rồi, trước 12 giờ tôi nhất định sẽ về nhà!” Hạ Úc Huân liên tục cam đoan, không ngừng ra vẻ đáng thương, tên kia cuối cùng mới buông tha cô.

Ai, cũng may những ngày tháng như vậy ngày mai sẽ kết thúc, bằng không cô thật sự sắp bức tức đến nội thương!

Hạ Úc Huân mới vừa đem điện thoại cất vào, quay đầu liền đối diện với đôi mắt tràn đầy hứng thú, không phải Vương Ngọc thì là ai.

“Em gái, tình nhân nhỏ của em sao?” Vương Ngọc hiển nhiên nghe được nội dung trò chuyện của cô, đôi mắt ái muội mà nhìn cô.

“Ách, không phải.....” Hạ Úc Huân mặt đầy xấu hổ, vội vàng phủ nhận.

“Đó chính là đối tượng em đi xem mắt à? Khoảng thời gian trước nghe nói em đang xem mắt, đây là có tình ý rồi hả?” Vương Ngọc chống đầu ánh mắt lấp lánh mà nhìn chăm chăm cô.

Xem ra nhiều chuyện là thiên tính của mỗi người đàn bà!

“Ách, cũng không phải, là con trai em!” Không có biện pháp, Hạ Úc Huân đành phải đem con trai bảo bối ra chống đỡ.

Vương Ngọc nghe vậy sắc mặt lập tức nhu hòa vài phần, hỏi: “Phải không? Thì ra em thực sự có con trai, bao lớn rồi?” “Bốn tuổi.” Vì không cho người hoài nghi về Lãnh Tư Thần, cô hầu như đều nói với người ngoài nhỏ hơn một tuổi với tuổi thật của Tiểu Bạch.

Vương Ngọc chống cằm, con người lộ ra một tia ôn nhu của người làm mẹ, đáp: “Nhỏ như vậy đã biết quan tâm mẹ, thật ngoan ngoãn!”

Hạ Úc Huân cười cười: “Đúng vậy, không nói dối chị chứ, em không sợ trời không sợ đất, chỉ sợ con trai em tức giận, cậu nhóc quản em rất nghiêm! Không cho em uống nhiều rượu, không được về nhà quá muộn, không được thức đêm!”

Hạ Úc Huân nói những lời này đều là thật, một chút đều không khoa trương.

Vương Ngọc nghe vậy ánh mắt hâm mộ mà nhìn cô: “Ai, thật hâm mộ em có đứa con trai tri kỷ như vậy, hai đứa nhà chị chỉ biết nghịch ngợm gây sự gây họa cho ta thôi!”

“Vương tổng sao lại nói vậy, ngài hiện tại sự nghiệp thành công, con cái song toàn, ông xã lại nghe lời, có thể nói là nhân sinh doanh gia a! Có người phụ nữ nào không hâm mộ chị chứ?” Hạ Úc Huân khen tặng nói.

“A, hâm mộ? Em không biết trước kia chị như thế nào chịu đựng sao!” Vương Ngọc cười lạnh một tiếng, đem rượu trong ly uống một hơi cạn sạch.

Vương Ngọc nói đại khái chuyện Diệp Nhược Tích và Lâm Tuyết, Hạ Úc Huân suy đoán.....

“Chị nói cho em biết, đàn ông không một thứ tốt! Năm đó lão nương mười tám tuổi một độ tuổi đẹp nhất gả cho hần, khoảng thời gian đẹp dễ nhất tất cả đều cho hần, không chỉ có như thế, còn cho hần tiền, cho hần thế, để hần không phải phấn đấu ba mươi năm so với những người đàn ông khác! Lão nương đối với hần đào tim đào phổi như vậy, nhưng hần thì sao, là như thế nào đối với ta? Cưng nhiên ở bên ngoài cùng tiểu minh tinh tép riu ngoại tình, còn mang thai, chạy về nói cái gì với ta? Đứa bé sinh thì cũng đã sinh, hoặc là liền đón về mà nuôi đi! Lại nói dù sao ta cũng không sinh con được, không bằng coi như con gái ruột mà nuôi dưỡng..... Ta phi.....”

A, quả nhiên là nói sự kiện kia.....

Vương Ngọc đại khái là uống nhiều quá, càng nói càng kích động: “Tên khốn nạn kia, cưng nhiên bảo ta đem con hoang của một con hát xem như con ruột, tương lai có phải lại muốn bảo cô ta sinh con trai rồi để ta xem như con trai ruột hay không? Sau đó để loại con hoang này kế thừa gia sản Vương gia? Bảo hần đầu to nằm mộng đi thôi!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 856: Cho Chị Mượn Quần Gia Tiểu Nghiêm Một Đêm(5)

Hạ Úc Huân lúc này mới nhớ tới Vương Ngọc là con gái duy nhất của Vương gia, cho nên Lâm Phong là ở rể.

Mất công cô trước đó còn suy xét tìm đàn ông ở rể, xem ra ở rể tựa hồ cũng không thể nào đáng tin cậy được rồi.....

“Đóa Tiểu Bạch hoa kia, cũng không biết đặc tội với ai, bị người ta hãm hại, chính mình làm, con gái thiếu chút nữa bị cưỡng bạo, kết quả những việc này cư nhiên tất cả đều đẩy hết lên đầu lão nương, lão nương sẽ đối với loại mặt hàng này động thủ? Quả thực ô uế tay lão nương!” Vương Ngọc nói xong vỗ vỗ bả vai cô, lời nói thâm thía mà lặp lại quan điểm: “Cho nên, em gái à! Chị nói cho em biết, đàn ông không một thứ tốt, ngàn vạn lần đừng bỏ phí tình cảm vào bọn họ, em hiện tại con cũng có rồi, tương lai để đứa nhỏ này kế thừa gia nghiệp, muốn đàn ông làm cái gì? Chờ kết hôn cùng em tranh gia sản sao?”

Để Tiểu Bạch kế thừa gia sản? Cô thật đúng là trước nay không nghĩ tới.....

Vương Ngọc hướng dẫn từng bước, bám riết không tha mà tẩy não cô, nói: “Mặc kệ những gã đàn ông xấu đó ba hoa chích chòe, ngàn vạn lần đừng tin tưởng, tất cả đều là muốn tiền của em mà thôi! Như bây giờ thật tốt, dù sao em có tiền có thế, muốn loại đàn ông nào mà không có? Coi

trọng người nào thì bắt về ngủ một giấc chơi mấy ngày, một chút phiền toái đều không có! Hà tất tự tìm phiền toái chứ!

Bên cạnh em có Tiểu Nghiêm hiện tại nhìn thấy không tồi, thật sự chờ đến lúc cùng em kết hôn, địa vị vững chắc, hẳn còn có thể thủ được bao lâu không trở nên hư hỏng?

Đúng rồi em gái à, chị mới vừa nói em rốt cuộc suy xét chưa? Cuộc làm ăn này em tuyệt đối không thiệt đâu! Bằng không chị đối với em, bên cạnh chị có một tiểu minh tinh, nghe nói vẫn là được cái gì XX khen thưởng, điều kiện rất không tồi, cho em mượn chơi mấy ngày.....”

Thanh âm Vương Ngọc không lớn, bắt quá Nghiêm Tử Hoa cách rất gần, khẳng định gì đều nghe được, Hạ Úc Huân mặt đầy quẫn bách, bị bà cuốn lấy quả thực đầu óc sắp nổ tung.

Lúc này, bên cạnh lại là một trận tiếng chuông di động vang lên, là di động của Nghiêm Tử Hoa.

“Tiểu thư, tôi ra ngoài nghe điện thoại.” Nghiêm Tử Hoa đứng dậy nói.

“Được, đi đi!” Hạ Úc Huân thật nhẹ nhàng thở ra, vội vàng xua tay.

Vài phút sau, Nghiêm Tử Hoa vội vàng đi đến, nói: “Tiểu thư, công ty con bên kia xảy ra chút chuyện, yêu cầu tôi đích thân qua xử lý một chuyến.”“A, vậy anh đi đi!” Hạ Úc Huân lập tức nói.

“Nhưng tiểu thư cô.....” Nghiêm Tử Hoa không yên tâm mà nhìn cô.

Vương Ngọc ngẩng đầu tức giận liếc mắt nhìn anh một cái, nói: “Nhìn cậu khẩn trương kìa, luôn luôn không dám rời đi, chúng tôi chẳng lẽ còn có thể đem tiểu thư nhà cậu ăn thịt à?”

“Này.....” Nghiêm Tử Hoa sắc mặt hơi có chút quẫn bách.

“Đúng vậy, không có việc gì, lát nữa tài xế sẽ đưa tôi trở về, anh đi làm chính sự đi!” Hạ Úc Huân cũng khuyên nhủ.

Kỳ thật cô cũng hy vọng Nghiêm Tử Hoa đi, vừa lúc đi rồi, Vương Ngọc này thật sự là quá khó chơi, cô đã có chút không chịu nổi.

Nghiêm Tử Hoa cũng biết Hạ Úc Huân khó xử, thấy thế đành phải gật gật đầu, nói: “Tôi đi trước, chờ xử lý xong mọi việc rồi, tôi sẽ lập tức trở về.”

“Được được được, anh mau đi đi!” Hạ Úc Huân vội vàng thúc giục.

Vương Ngọc nhìn chăm chăm Nghiêm Tử Hoa vai rộng hông hẹp bóng dáng lộ ra vài phần cấm dục, thẳng đến khi anh đi ra khỏi cửa phòng bao, vẫn mặt chưa đã thèm, nói: “Ai, tính tình tri kỷ thật không sai, cho dù về sau sẽ đòi bại, tốt xấu gì hiện tại nhìn vẫn thư thái!”

Hạ Úc Huân vô ngữ, ai, còn chưa từ bỏ ý định sao!

Một đám người chơi trong chốc lát, lúc sắp cảm thấy có chút không thú vị, cửa phòng bao bị đẩy ra, một đám cả trai lẫn gái trẻ tuổi xinh đẹp đẩy cửa đi vào.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 857: Ham Sắc Đẹp Chọc Họa (1)

Thoạt nhìn có nhiều gương mặt quen thuộc, tất cả đều là nghệ sĩ minh tinh thường xuyên xuất hiện trên màn ảnh, rất nhiều vẫn là nhất tuyến, người khác đều là người mới gần đây được lăng xê khá hot.

Chà chà, không cần phải nói, danh tác như vậy khẳng định là từ chủ nhà hôm nay, Giản tổng giải trí SY.

“Những người đang ngồi đây không cần tôi thay các người giới thiệu chứ? Đừng nói ông chủ không cho các người cơ hội a! Cơ hội là cần các người tự mình nắm chắc!” Giản Khai Nguyên vui đùa.

Cố ý gọi tới nghệ sĩ công ty nhà mình bồi rượu, thứ nhất tìm vui cho nhóm lão tổng ở đây, thứ hai cũng có thể lôi kéo một số lượng tài nguyên lớn, có thể nói là một công đôi việc.

Bởi vì đám nghệ sĩ Giản Khai Nguyên kêu tới này không có thấp hơn nhị tuyến, người mới cũng đều có danh tiếng, cho nên lão tổng cũng nể mặt, rất vui vẻ chọn trong một đám ôm người mình thích ngồi bên cạnh.

Đương nhiên, cũng có nghệ sĩ lớn gan chủ động đi tiếp cận mục tiêu mình coi trọng.

Cảnh tượng như vậy Hạ Úc Huân không phải lần đầu tiên gặp, nhưng là lần đầu tiên một mình gặp được, trước kia bởi vì có Nghiêm Tử Hoa, tất cả

mọi người đều xem Nghiêm Tử Hoa là người cô mang qua, liền sẽ không chuẩn bị người đến bên cô.

Vương Ngọc bên cạnh bưng chén rượu tùy tay chỉ chỉ những người đó, nói: “Em gái, nghĩ cái gì a, mau chọn đi! Giản Khai Nguyên tên cáo già kia, thật sự rất biết làm ăn! Nào là mời chúng ta ăn cơm, rõ ràng chính là nhờ người móc tiền trong túi chúng ta thì có! Bất quá, mấy nghệ sĩ vàng này đều không tồi, thật sự đáng giá chúng ta tiêu tốn chút tiền! Người bình thường muốn tìm còn tìm không được a!”

“A, đồ vậy giới giải tôi không hiểu lắm, nghiệp vụ công ty chúng tôi cũng không đề cập một khối này, vẫn là thôi đi, Vương tổng ngài chọn thì được rồi!” Hạ Úc Huân uyển chuyển mà thoái thác.

“Đừng gọi Vương tổng Vương tổng, gọi ta chị Ngọc!” Vương Ngọc không vui nói.

“Ngọc tử!” Hạ Úc Huân dứt khoát lưu loát mà gọi một tiếng.

Vương Ngọc lúc này mới vừa lòng: “Ngoan!”

Vương Ngọc ánh mắt đang tuần tra một vòng trên người mấy gã đàn ông, cuối cùng dừng ở một thiếu niên như nai con đốm.

Thiếu niên kia thoạt nhìn tuổi còn nhỏ, cũng không biết đã thành niên hay chưa, một đôi mắt to trong suốt chưa hoàn toàn bị giới giải trí nhuộm màu.

Hạ Úc Huân khóe miệng khé nhếch, nghĩ thầm khẩu vị Vương Ngọc cũng quá nặng đi, đứa nhỏ này chỉ sợ là so với con trai bà còn nhỏ tuổi hơn a.....

Đang nghĩ như vậy, Vương Ngọc nhìn chăm chăm thiếu niên kia sờ sờ cằm nói: “Tiểu thịt tươi này hình như gần đây mới xuất đạo, nhân khí còn

rất vượng, tiền cảnh tương lai không tồi, rất đáng giá đầu tư.....”

Nghe Vương Ngọc nói, cũng không riêng gì chỉ vì chơi, quả nhiên là thương nhân, lúc nào cũng sẽ không để bản thân thiệt thòi.

Từ chuyện trước đây của Lâm Tuyết là có thể nhìn ra, người phụ nữ này vĩnh viễn là ích lợi tối thượng, trước đó chết sống không nhận cô ta, thấy cô ta leo được lên hang với Lãnh Tư Thần, liền lập tức xoay hướng gió, được ích lợi đáng kể.

“Bất quá a, chính là tuổi quá nhỏ, so với con trai ta còn nhỏ hơn, chị đây không hạ thủ được, ta vẫn là thích thành thực ổn trọng một chút, tốt nhất là giống quản gia Tiểu Nghiêm nhà em! Nhìn nghiêm trang ít khi nói cười, ta vừa nhìn, trong lòng liền ngứa ngáy.....” Vương Ngọc nói đột nhiên vừa chuyển: “Ai, nếu em người trẻ tuổi không có mắt mũi nhìn người, chị giúp em chọn một người, cậu bạn nhỏ này liền cho em!”

Nói xong liền hướng thiếu niên kia mở miệng nói: “Em, đi qua ngồi bên cạnh em gái chị đi!”

Thiếu niên thật cẩn thận mà nhìn Hạ Úc Huân một cái, hai má ửng đỏ, gật gật đầu, ngoan ngoãn mà ngồi xuống.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 858: Ham Sắc Đẹp Chọc Họa (2)

Thằng đến khi thiếu niên kia đã ngồi xuống bên cạnh mình, Hạ Úc Huân mới phản ứng lại.

Cái này là chuyện gì a, cô bất quá chỉ là một cái công phu hoảng thần, người Vương Ngọc cũng đã chọn xong cho cô?

Vương Ngọc không chỉ chọn cho cô, rất nhanh cũng chọn cho mình một người.

Người được chọn là một gã đàn ông thân hình cao lớn uy vũ hỗn huyết.

Hai người ghé sát hàn huyên vài câu, rất nhanh liền dán chặt vào nhau, bắt đầu vung quyền uống rượu, còn cùng nhau hát một bài 《 Quảng Đảo chi luyện 》 kinh điển, chơi đến vui vẻ vô cùng.

Hạ Úc Huân: “.....”

“Chị Nam Cung, chị thích chơi cái gì? Xúc xắc hay là vung quyền?” Thiếu niên bên cạnh hiển nhiên trường hợp như vậy trải qua không nhiều lắm, do dự thật lâu mới thử thăm dò cùng cô nói chuyện, ân cần mà rót rượu cho cô.

Quả nhiên là người công ty Giản Khai Nguyên, thật ra rất có nhãn lực, cũng có thể trước khi đến, đã có người theo chân dẫn dò bọn họ bên trong sẽ có người nào, cho nên thiếu niên mới biết mình là ai.

Hạ Úc Huân nắm chặt chén rượu, thuận miệng hỏi: “Em bao nhiêu tuổi rồi? Tên gọi là gì?”

Gần đây gương mặt mới quá nhiều, rất nhiều người cô đều chỉ là nhìn quen mắt, nhưng tên thì không nhớ.

“Em tên Tô Trường Duẩn, năm nay mới vừa tròn mười tám tuổi.” Thiếu niên có chút ngượng ngùng mà trả lời.

Hạ Úc Huân âm thầm lau mồ hôi, mồ hôi chết, tuy rằng thành niên, cũng là vừa thành niên, năm đó lúc cô mới quen biết Mặc, Mặc là bao nhiêu? Hình như tuổi tác gần như thiếu niên này thì phải.

Dù sao đánh chết cô cũng không hạ thủ được không phải sao?

“Nhỏ như vậy đã đi đóng phim sao?” Hạ Úc Huân kinh ngạc.

“Dạ, kỳ thật tuổi này vào nghề cũng không tính là sớm.” Tô Trường Duẩn nói.

“Uhm, vậy cũng đúng!” Hạ Úc Huân gật gật đầu, hỏi: “Em vào nghề đã bao lâu?”

“Mới vào nghề chưa được một năm.”

“Em tuổi này, hẳn là còn đang đi học chứ? Việc học làm sao bây giờ?”

“Đi học, năm nay cấp ba, nhưng bởi vì muốn đóng phim, thường xuyên sẽ mất tiết, bất quá công ty sẽ sắp xếp thầy phụ đạo cho em.”

“Như vậy thật ra cũng không tệ lắm.”

.....

Qua nửa ngày, Hạ Úc Huân chỉ là cùng hăn nói chuyện phiếm, chuyện gì quá giới hạn cũng chưa làm, Tô Trường Duẫn thấy những người khác đều đã cùng lão tổng bên cạnh hoà thành một, trong lòng khó tránh khỏi sốt ruột.

Vì thế, thiếu niên bóp năm tay, tăng thêm can đảm có chút run rẩy học những người khác chủ động kéo cánh tay cô, dùng thanh âm réo rắt độc hữu của thiếu niên mở miệng nói: “Chị Nam Cung, em bồi chị vùng quyền nhé?”

“Khụ, không cần, em không cần bồi chị, chị không thích chơi những cái đó.” Hạ Úc Huân bất động thần sắc mà rút tay mình về.

“Vậy em hát cho chị nghe? Em hát cũng không tệ lắm!” Thiếu niên vội vàng nói.

Hạ Úc Huân bất đắc dĩ, nói: “Em a, cái gì đều không cần làm, có đôi bụng không, thích ăn bánh kem chứ?”

Bởi vì đề tài phát triển hoàn toàn không như trong dự đoán, thiếu niên có chút phát ngốc gật gật đầu: “Thích.”

“Thích mùi vị gì? Matcha, dâu tây, hay chocolate?” Hạ Úc Huân hỏi.

“Matcha.” Thiếu niên phản xạ có điều kiện mà trả lời.

“Matcha, em chờ chút a.....” Hạ Úc Huân cúi người cầm một khối bánh kem matcha, sau đó đưa tới tay thiếu niên, nói: “Ăn đi! Em chưa ăn tối phải không?”

“Ngài..... Ngài sao lại biết?” Thiếu niên kinh ngạc.

“Chị nghe bụng em kêu vang rồi!” Hạ Úc Huân chống cằm nhìn hăn cười.

“Có..... Có sao?” Thiếu niên lúng túng xấu hổ vô cùng.

“Ha ha, nói đùa thôi, bởi vì nhìn em cài áo sai vị trí, khẳng định là vội vội vàng vàng chạy tới.....”.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 859: Ham Sắc Đẹp Chọc Họa (3)

Được rồi, thiếu niên cúi đầu nhìn một nút áo cài sai vị trí của mình, càng thêm xấu hổ, nhanh chóng đem nút cài lại, sau đó cúi mặt đỏ bừng vui đầu ăn bánh kem.

Hạ Úc Huân bật cười mà lắc đầu, ngay sau đó tưởng tượng thấy một ngày kia đứa trẻ đơn giản trong sáng như vậy cũng sẽ trở nên lão luyện biết lấy lòng nhà đầu tư như những nghệ sĩ khác, trong ánh mắt lại có vài phần buồn bã.

Bất quá, mỗi người có cách sống của riêng mình, cũng không tới phiên cô phán xét.

Vương Ngọc bên cạnh dựa vào lòng ngực rắn chắc của người đàn ông, vừa dùng bàn tay trắng vuốt ve cơ bắp xinh đẹp của gã vừa nhìn cô lắc đầu thở dài: “Chắc chắc, em gái em quả nhiên là người thương hương tiếc ngọc, Giản tổng người ta tí mĩ chọn lựa ra hạt giống tốt, em lại để người ta ở đó ăn bánh kem gì cũng không làm?”

Hạ Úc Huân bất đắc dĩ mà liếc nhìn bà một cái, thò lại gần nhỏ giọng nói: “Chị Ngọc, người ta nhỏ tuổi như vậy, vừa mới tròn mười tám tuổi, ngài không hạ thủ được, em cũng không hạ thủ được không phải sao?”

“Không phải nhỏ hơn em..... Em bao nhiêu tuổi?” Vương Ngọc hỏi. Trong lòng lại thầm nghĩ, vốn đang muốn nói cho cô biết kỳ thật đứa nhỏ này căn bản chưa tròn mười tám tuổi, nhưng Giản Khai Nguyên vì người

nào đó mà có chút ưu ái đặc biệt chuẩn bị, hiện tại xem ra, cũng không cần nói cho cô biết.

“Em hai mươi sáu!”

“Đúng vậy, không phải nhỏ hơn em tám tuổi thôi sao! Vừa xứng a!”

“Nhỏ hơn tám tuổi cũng rất nhiều.....” Hạ Úc Huân vô ngữ.

“Ai, tùy ý em đi!” Vương Ngọc một bộ em có phúc mà không hưởng thật sự là quá lãng phí. Nha đầu này là không thấy được phía đối diện người nào đó một người đàn bà được ưu ái đặc biệt nhưng bị cướp mất, vẫn luôn dùng ánh mắt phẫn hận nhìn cô sao?

Rượu quá ba tuần, Vương Ngọc đã say gần như không biết gì, trực tiếp trong phòng bao cùng gã đàn ông hỗn huyết kia hôn đến khó chia lìa.

Ngay cả Hạ Úc Huân nhìn mặt đều có chút phiếm hồng, đừng nói vị thiếu niên bên cạnh kia.

Thấy thiếu niên mặt đỏ bừng, đứng ngồi không yên, Hạ Úc Huân nhìn thời gian trên di động, sau đó quyết đoán một phen ôm lấy cánh tay thiếu niên đứng lên, nói: “Các vị chậm rãi uống, chúng tôi đi trước một bước!”

“Được được được, Nam Cung tiểu thư, chơi vui vẻ chút a!” Giản Khai Nguyên cười đến mặt cáo già đầy xảo quyệt. Nghĩ thầm vừa rồi còn thấy bộ dáng cô còn không có hứng thú, hiện tại lại vội vã đem người mang đi như vậy, thì ra vừa rồi đều là giả vờ a! Những người khác thấy thế cũng sôi nổi lộ ra vẻ mặt ái muội trong lòng hiểu rõ mà không nói ra.

Vương Ngọc thì cười như không cười mà hướng cô phất phất tay.

Hạ Úc Huân hơi gật đầu, sau đó liền khẩn trương kéo thiếu niên đã toàn thân nóng hổi xoay người rời khỏi phòng bao.

Mới vừa rời khỏi, Hạ Úc Huân liền buông lỏng cánh tay thiếu niên ra.

“Em làm thế nào qua đây? Công ty có xe tới đón sao?” Hạ Úc Huân xoa xoa huyết Thái Dương hơi có chút phình to hỏi.

Thiếu niên không rõ nguyên do mà nhìn cô, ngoan ngoãn trả lời: “Lúc tới là người đại diện đưa em lại đây, bất quá..... Không..... Không ai tới đón.....”

Không ai tới đón?

Hạ Úc Huân sững sốt một chút mới phản ứng lại là vì cái gì không ai tới đón, gõ gõ đầu nói: “Vậy đi thôi, chị đưa em về nhà!”

Đêm khuya, để tự cậu ta về một mình cô cũng không yên tâm.

“Về nhà? Là..... Là muốn đi về nơi ở của em sao?” Thiếu niên thử thăm dò nhỏ giọng hỏi.

Hạ Úc Huân biết thiếu niên hiểu lầm, bất quá cũng không vội vàng giải thích, tùy ý lên tiếng.

Dù sao chờ đem cậu đưa về, cô nhiệm vụ hoàn thành, trực tiếp trốn là được rồi.

Tới cửa quán bar, Hạ Úc Huân gọi điện thoại bảo tài xế lái xe lại đây, sau đó hỏi thiếu niên kia địa chỉ, liền khép đôi mắt bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 860: Ham Sắc Đẹp Chọc Họa (4)

Thiếu niên cũng rất an tĩnh, không ồn ào quấy rầy cô.

Đại khái qua nửa giờ, đến nơi thiếu niên kia ở.

Hạ Úc Huân ở trên xe nhắm mắt không cẩn thận ngủ rồi, thiếu niên gọi cô một tiếng cô mới mở to mắt tỉnh lại, phát hiện trên người mình khoác áo của cậu thiếu niên, con người hiện lên một tia ấm áp.

“A, chị ngủ quên sao? Cám ơn em nha!” Hạ Úc Huân mơ mơ màng màng mà đem áo trả lại cho cậu, hướng ngoài cửa sổ xe nhìn qua, hỏi: “Đây là chỗ ở của em sao?”

“Đúng vậy.” Thiếu niên cẩn trọng mà ngồi ở bên cạnh cô, thoát nhìn tựa hồ rất khẩn trương.

“A, mau trở về đi thôi, sớm nghỉ ngơi một chút.”

“A?” Thiếu niên ôn nhã kinh ngạc mà xoay đầu nhìn cô.

“Làm sao vậy?” Hạ Úc Huân biết rõ cố hỏi.

“Ngài..... Ngài không đi lên sao?” Con người thiếu niên hiện lên một tia hoảng loạn.

“Đã khuya, chị cũng phải trở về nghỉ ngơi.” Hạ Úc Huân đương nhiên mà trả lời.

Hạ Úc Huân vốn dĩ cho rằng chuyện nói tới đây cũng liền xong rồi, ai ngờ thiếu niên đột nhiên gấp đến độ đỏ mắt, một phen nắm góc áo cô, hỏi: “Là em có chỗ nào làm không tốt sao?”

Hạ Úc Huân đau đầu, chẳng lẽ mang ra lại còn cần thiết phải ăn sao?

Bất quá, thiếu niên hẳn là sợ chuyến này không hoàn thành nhiệm vụ cho nên mới sốt ruột sao?

Vì thế Hạ Úc Huân đơn giản mở miệng nói: “Em đừng lo lắng, em không có nơi nào làm không tốt! Chị rất thích em, bất quá không phải cái loại thích này, mà là thích như một người em trai, hiểu chứ? Về sau gặp cái gì khó xử, em cứ việc gọi điện thoại cho chị!”

Nói xong móc ra danh thiếp của mình cho cậu.

Cô không biết thiếu niên lần sau có thể còn gặp phải chuyện như vậy hay không, chỉ có thể cam đoan mình không phải làm người kia. Thiếu niên tiếp nhận danh thiếp, thần sắc có chút hoảng hốt, vẻ mặt phức tạp mà ngẩng đầu nhìn cô một cái, nói: “Chị, cảm ơn chị.....”

“Đừng khách khí, đều đã trẻ thế này, mau đi lên đi! Em tuổi này chính là tuổi phát triển, nên đi ngủ sớm một chút!” Hạ Úc Huân vỗ vỗ bả vai có chút gầy yếu của cậu.

“Dạ.” Thiếu niên hai mắt ửng đỏ gật gật đầu, sau đó mở cửa xe.

Hạ Úc Huân cuối cùng nhẹ nhàng thở ra, nhắm mắt lại dựa vào trên chỗ ngồi.

Ai ngờ, cô mới vừa nhắm mắt lại, đột nhiên quanh hơi thở truyền đến một trận mùi cổ quái, ngay sau đó cô hôn mê, trong vòng vài giây ngán ngủ liền hoàn toàn mất đi ý thức.

Cô ngủ rồi? Nào có nhanh như vậy liền ngủ?

Trước khi hôn mê một giây, trong lòng Hạ Úc Huân hiện lên một tia dự cảm không tốt, xong đời, cô tựa hồ là bị chuốc thuốc mê, làm cho hôn mê.....

Cùng lúc đó, tài xế lái xe phía trước phát hiện không thích hợp, hét lớn một tiếng đi xuống xe.

“Người làm cái gì!!!”

Nhưng, không chờ hẳn đi được vài bước, đã đột nhiên bị người đàn ông từ phía sau xông tới đánh một gậy hôn mê.

“Mau! Đem cô gái này khiêng lên!” Hiện trường ngoại trừ Tô Trường Duẫn, không biết khi nào đã xuất hiện thêm hai gã đàn ông đáng người cường tráng, một gã đội mũ lưỡi trai đen, một gã đeo khẩu trang trắng, hai người nhìn đông nhìn tây một phen sau đó nhanh chóng đem Hạ Úc Huân hôn mê từ trong xe kéo ra.

Tô Trường Duẫn nhìn Hạ Úc Huân mất đi ý thức không có chút năng lực phản kháng, con người hiện lên một tia đấu tranh, cuối cùng dưới sự thúc giục của gã mũ lưỡi trai nhanh chóng theo đi lên.

-

Vào phòng.

Gã mũ lưỡi trai cùng khẩu trang động tác nhanh chóng đem Hạ Úc Huân ném lên giường lớn giữa phòng ngủ, tiếp theo, gã khẩu trang bắt đầu nối máy camera ở trên người, gã mũ lưỡi trai tức giận mà ôm Tô Trường Duẫn đang ngăn người, đem cậu ném tới bên cạnh Hạ Úc Huân.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 861: Ham Sắc Đẹp Chọc Họa (5)

“Còn ngây ngốc làm cái gì? Nhanh đem quần áo cô gái này cởi ra!” Mũ lưỡi trai thúc giục.

Tô Trường Duẫn cắn đôi môi trắng bệch, ngập ngừng: “Tôi.....”

“Tôi cái gì mà tôi? Kì kèo mè nheo, hỏng chuyện cậu phụ trách?” Mũ lưỡi trai không kiên nhẫn mà trừng mắt nhìn thiếu niên một cái.

Dưới sự thúc giục không ngừng của mũ lưỡi trai, Tô Trường Duẫn nắm chặt hai đấm, đột nhiên kích động lớn tiếng nói một câu: “Tôi không làm!”

Vừa dứt lời, gã mũ lưỡi trai và khẩu trang tất cả đều ngây ngẩn cả người, hung ác mà tới gần thiếu niên.

Mũ lưỡi trai nắm cổ áo thiếu niên, nặng nề mà đem cậu ném trên mặt đất, mắt lộ ra tia hung tàn, quát: “Tiểu tử thú! Cậu chơi lão tử à! Đã là lúc này, cậu cứ nhiên dám đối ý? Lão tử nói cho cậu biết, cậu hôm nay làm thì làm, không làm cũng phải làm! Hay là cậu cho rằng cậu leo lên vị nữ tổng tài này, về sau sẽ thăng chức rất nhanh, cho nên khinh thường làm loại chuyện này? Tôi nói cho cậu biết, đừng ngây thơ như vậy! Trong vòng lần quần này, ai mà không chơi đùa, cậu thật sự cho rằng cô ta sẽ giúp cậu!”

Gã khẩu trang đã đi tới, ngồi xổm trước mặt thiếu niên, vỗ bờ vai của cậu khuyên nhủ: “Nhưng mà, Tiểu Trường, cậu tuổi còn nhỏ, không rõ ràng chuyện này, người này mặc kệ trước đó nói với cậu cái gì dễ nghe, tuyệt đối

vừa quay đầu liền sẽ quên mất cậu, ngay cả tên cũng còn không nhớ rõ! Cậu dựa vào cô ấy còn không bằng làm xong vụ làm ăn này rồi lấy tiền, không chỉ có thể giúp công ty ba cậu vượt qua cửa ải khó khăn, còn có thể lừa người này một cú, cuối cùng còn có thể nhân tiện lãng xê một phen! Một hành động mà được cả ba bề! Cớ sao mà không làm chứ!”

Gã mũ lười trai cùng khẩu trang hai người một hát một người diễn vai phản diện, không ngừng khuyên thiếu niên.

Thiếu niên nhắm mắt lại, sắc mặt tái nhợt, run rẩy nói: “Tôi không phải trông cậy vào cô ấy cho tôi cái gì tốt..... Tôi..... Tôi chỉ là cảm thấy cô ấy là người tốt! Tôi không muốn hại cô ấy.”

Gã khẩu trang lắc đầu thở dài: “Nói cậu ngây thơ, cậu thật sự đúng là quá ngây thơ! Trong cái vòng tròn này chỗ nào có người tốt?”

“Đừng cùng tiểu tử này nhiều lời! Lại vô nghĩa liền sẽ không kịp! Phó tổng mặt đen bên cạnh cô ta cũng không phải là dễ chọc, nếu chờ hãn phát hiện tìm tới cửa thì có thể tất cả đều xong rồi.....” Mũ lười trai nói xong liền nhanh chóng lưu loát mà đem thiếu niên đánh cho hôn mê một lần nữa ném lên trên giường.

“Ách, Hắc tử, tiểu tử này hôn mê sao có thể làm xong chuyện được?” Gã khẩu trang sửng sốt.

“Không có biện pháp, hiện tại chỉ có thể như vậy, đem bọn họ đều cởi hết ra rồi chụp!” Mũ lười trai nghĩ nghĩ nói.

Gã khẩu trang khó xử mà gãi gãi đầu, đáp: “Nhưng, đối phương muốn chính là video a! Ảnh chụp chỉ sợ.....”

“Tiểu tử này không phối hợp, cậu bảo tôi làm sao mà quay video, cậu làm được thì làm đi?” Gã mũ lười trai táo bạo mà quát.

Gã khẩu trang sờ sờ cái mũi, nhỏ giọng nói thầm: “Lão tử nếu là vị thành niên, thật ra cũng muốn lên trên! Còn không phải tuổi quá lớn sao!”

Nói xong mặt thèm nhỏ dãi mà nhìn cô gái trên giường, đôi mắt đều dờ không ra, tướng mạo này, dáng người này, chà chà..... So với mấy nữ thần hoa đán gì đó trên TV cả ngày thối phồng cũng không thua kém chút nào!

“Đừng nhìn, mau ra tay!” Mũ lưỡi trai thúc giục.

“À à.....”

Vì thế hai người ba chân bốn cẳng mà bắt đầu cởi quần áo bọn họ, rất nhanh Tô Trường Duẩn đã bị lột sạch.

Đang chuẩn bị tiếp tục cởi cho Hạ Úc Huân, một trận tiếng chuông di động đột ngột mà vang lên, hai gã sợ tới mức đang vội vàng mà một thân mồ hôi lạnh.

Mũ lưỡi trai không kiên nhẫn mà từ túi áo khoác của Hạ Úc Huân móc di động cô ra, cũng không thèm nhìn liền trực tiếp ấn tắt máy ném qua một bên.

Cùng lúc đó, trong tiệc rượu của một khách sạn cao cấp 6 sao nào đó.

Lãnh Tư Thần nhìn di động bị cúp máy, trên khuôn mặt tuần mỹ một tia tối sầm đọng lại.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 862: Ham Sắc Đẹp Chọc Họa (6)

Nha đầu chết tiệt kia, lá gan lớn, cứ nhiên dám cúp điện thoại của anh!

Lãnh Tư Thần tiếp tục gọi qua, đối phương thế nhưng tắt máy, trong khoảng thời gian ngắn sắc mặt mưa gió sắp đến càng thêm đáng sợ, đông lạnh đến suốt một buổi tối không ai dám đi lên cùng anh đáp lời.

Mà mũi lưỡi trai bên này, đang tiếp tục cởi quần áo Hạ Úc Huân.

Gã khẩu trang đứng trước giường chuẩn bị camera nhìn cô gái bị cởi áo khoác, váy cũng kéo xuống một nửa, lộ ra ánh sang dụ hoặc như trên châu, da thịt trong người, ừng ực một tiếng nuốt nước bọt, nhin không được thử thăm dò mở miệng nói: “Này, Hắc tử! Chúng ta..... Bằng không chúng ta trước nếm thử một chút? Lão tử trước nay vẫn chưa từng nếm qua bạch phú mỹ đâu!”

“Nếm thử mới mẻ?” Động tác của tên mũi lưỡi trai dừng một chút, ánh mắt ở trên người cô gái đánh giá một vòng, độ ẩm trong con người rõ ràng dần dần lên cao.

“Đúng vậy đúng vậy!” Gã khẩu trang gật đầu không ngừng.

Ngón tay mũi lưỡi trai sờ sờ đầu vai mượt mà trần trụi của cô gái, nhưng chỉ vài giây liền thu về, con người hiện lên một tia tàn khốc: “Không được! Nhanh chóng làm chính sự! Làm xong vụ này lấy được tiền, cậu muốn phụ nữ gì mà không có! Đừng để đến lúc đó giỏ tre múc nước chẳng được gì!”

Gã khẩu trang ảo não mà thờ dài, trong lòng âm thầm nói thầm, nhưng không có mặt hàng tốt như vậy.....

Tuy rằng trong mắt đều là tiếc nuối, quả thực đấm ngực dậm chân, nhưng hần hiếu tính tình Hắc Tử, không dám nói ra, chỉ có thể nhanh chóng khởi động camera.

“Tôi nói cho cậu biết, chờ lát nữa chụp như vậy, đứng ở cửa sổ, góc độ thấp một chút, như vậy nhìn không ra mắt bọn họ đang nhắm, hiện tại chụp mà không quay video, ảnh chụp cần phải hết sức chân thật.....”

“Kỳ thật chúng ta có thể cho tiểu tử này uống chút thuốc mà! Đến lúc đó còn sợ nó không theo sao?” Gã khẩu trang nói thầm.

“Ai sẽ biết tiểu tử này sẽ nửa đường thay đổi, tôi còn mang theo bên người một đồng các loại thuốc này a? Tôi liền mang theo một lọ! Cậu biết một lọ đất thế nào không?” Mũ lưỡi trai cả giận nói.

Gã khẩu trang đá Tô Trùng Duẫn một đá, một bộ nhìn kẻ ngốc, nói: “A, thật là ngu xuẩn, có tiền lại được nằm trên con nhóc này, chuyện tốt như vậy cứ nhiên đẩy ra bên ngoài, tôi thấy đáng về cậu ta về sau cũng sẽ không có tiền đồ gì lớn rồi.....”

.....

Hai người đang nói chuyện, bên ngoài đột nhiên vang lên tiếng chuông cửa dồn dập.

Hai người tức khắc cảnh giác mà nhìn ra bên ngoài, kinh nghi bất định hai mặt nhìn nhau.

Mũ lưỡi trai trầm ngâm: “Đã trẻ thế này sẽ là ai?”

Khẩu trang suy đoán nói: “Có thể là sắp xếp phóng viên tới không?”

Mũ lưỡi trai trừng hăn một cái, đáp: “Không thể nào, dựa theo kế hoạch, phóng viên là sáng mai mới đến, sao có thể đến lúc này!”

Khẩu trang sắc mặt ngưng lại: “Vậy sẽ là ai a.....”

“Cậu đi xem! Cẩn thận một chút!” Mũ lưỡi trai thúc giục.

“Được!” Khẩu trang thật cẩn thận mà đi đến huyền quan.

Đang nheo một con mắt từ mắt mèo nhìn ra bên ngoài xem là ai, êm đẹp cửa lớn đột nhiên một chân bị người từ bên ngoài đá văng, ngay cả hăn cũng bị cửa văng ngã trên mặt đất.

“A ——” Gã khẩu trang che eo lăn vài vòng tại chỗ, nhìn ba người đột nhiên xông tới, mặt kinh ngạc nói: “Ai? Các người là ai?”

Người đàn ông cầm đầu mặc áo khoác da đen như gió lốc chạy vào phòng ngủ, hai vệ sĩ đi theo sau hăn một tay đem gã đàn ông đeo khẩu trang đang nhìn tình huống không đúng mà có ý đồ chạy trốn giữ chặt lại.

“Anh..... Thảm..... Thảm Diệu An.....” Mũ lưỡi trai nghe được thanh âm không thích hợp mới vừa chạy ra khỏi phòng ngủ nhìn thấy người tới, trên mặt lập tức lộ ra vài phần kinh hoảng.

Đáng chết, người này sao đột nhiên xuất hiện ở chỗ này?

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 863: Ham Sắc Đẹp Chọc Họa (7)

Thẩm Diệu An vặn vẹo cổ, cười lạnh nói: “A, nhận ra tiểu gia thì tốt! Lá gan rất lớn, cứ nhiên ngay cả người phụ nữ của tiểu gia cũng dám động!”

“Người phụ nữ của anh?” Mũ lưỡi trai hồ nghi.

“Tiểu gia nhận định cô gái này, làm sao vậy?” Thẩm Diệu An bất mãn với ngữ khí của hắn.

Mũ lưỡi trai tức khắc thay đổi một bộ kinh sợ, nói: “Ai, Thẩm công tử, cái này, tôi thật sự không biết cô gái này là ngài che chở, tôi nếu biết, cho tôi mượn một trăm lá gan, cho tôi bao nhiêu tiền tôi cũng không dám làm chuyện này, ngài xem này.....”

Mũ lưỡi trai vừa nói lời hay ánh mắt vừa trái phải dao động, sau đó thừa dịp Thẩm Diệu An thả lỏng cảnh giác, lập tức nhanh chóng từ bên cạnh hắn xông ra ngoài.

Tên mũ lưỡi trai kia thoát nhìn thật sự có tài, không chỉ có từ dưới mí mắt hắn chạy trốn, còn nhân tiện cứu gã khẩu trang.

“Bắt lấy hắn cho tôi! Hai người, một tên cũng không cho chạy thoát! Đặc biệt là tên mang cameras kia!” Thẩm Diệu An đứng ở cửa phòng ngủ rộng giận.

“Vâng! Thiếu gia!” Hai vệ sĩ lập tức đuổi theo.

Thẩm Diệu An lúc này mới có cơ hội đi xem tình huống trong phòng ngủ, vừa thấy, quả thực khóe mắt đều nứt ra, lửa giận trong lồng ngực ngút trời.

Chỉ thấy trên giường lớn nằm một thiếu niên toàn thân không mảnh vải, cô gái bên cạnh váy đã bị cởi tới eo rồi, toàn bộ phần thân trên chỉ còn lại một áo lót màu vàng nhạt.....

Làn da trắng kia quả thực khiến đôi mắt hắn choáng váng, làm lửa giận trong lồng ngực hắn bất tri bất giác mà thay đổi chất.

Đáng chết, nhìn có vẻ như những người đó còn chưa làm thành, hắn thật là khó có thể tưởng tượng mình nếu đến chậm một bước sẽ phát sinh chuyện gì!

Thẩm Diệu An không kịp nghĩ nhiều, một bước dài xông lên phía trước, luống cuống tay chân mà giúp Hạ Úc Huân kéo váy sửa sang lại, nhưng, váy cô bị những người đó kéo đến bụng chỉ, Thẩm Diệu An đành phải cởi áo khoác mình một tay đem cô bọc lại kín mít.

Thẩm Diệu An ôm cô nhanh chóng đi vào thang máy, sau đó đem cô nhét vào ghế bên cạnh ghế lái của xe mình.

Phát động động cơ, vừa lái xe vừa nôn nóng mà gọi điện thoại.

“Alo, Mạnh Tiêu Nhiên.....”

“Alo, Thẩm công tử, sao giờ này lại gọi điện thoại cho tôi, cậu có biết giờ này đối với một người đàn ông có bao nhiêu quan trọng không hả?” Di động bên kia truyền đến thanh âm oán giận của Mạnh Tiêu Nhiên và tiếng hờn dỗi của phụ nữ, hắn đang làm gì không cần hỏi cũng biết.

“Bớt nói nhảm! Nhanh tìm bác sĩ qua đây cho tôi!”

“Bác sĩ? Cậu sinh bệnh?” Ngỡ khí Mạnh Tiêu Nhiên lập tức đứng đần vài phần.

“Tôi không bệnh! Là..... Là Nam Cung huân!”

“Cô gái kia, cô ấy sinh bệnh? Hay là bị thương?”

“Cô ấy bị người ta hạ được, hiện tại hôn mê, hơn nữa.....” Thẩm Diệu An quay đầu nhìn cô gái trên ghế phó hô hấp càng ngày càng dồn dập, làn da càng ngày càng đỏ bừng: “Hơn nữa rất có thể thuốc kia bên trong còn chưa thành phần kích dục! Cô ấy hiện tại như vậy nếu đưa đến bệnh viện có thể sẽ phiền toái, cho nên, cậu nhanh chóng tìm bác sĩ đáng tin qua đây cho tôi! Bảo hắn lập tức đến biệt thự thành nam của tôi!”

Mạnh Tiêu Nhiên vừa nghe, trong giọng nói tràn đầy đều là khiếp sợ: “Gì? Thẩm công tử à, tôi thấy cậu không chỉ không phải không bệnh, mà còn là bệnh không nhẹ a! Loại chuyện này cậu còn gọi bác sĩ? Tự cậu giải cho cô ấy là được!”

“Tôi tự mình giải cho cô ấy..... Tôi giải cái rắc a! Cậu mau tìm bác sĩ chỗ tôi, còn nói nhảm nhiều như vậy!” Thẩm Diệu An ngỡ ngàng nói.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 864: Ham Sắc Đẹp Chọc Họa (8)

“Được được được, tôi lập tức tìm cho cậu, thật là không hiểu được cậu, cơ hội tốt như vậy cư nhiên không nắm chắc! Chỉ số thông minh của cậu trong tình yêu quả thực cảm động.....” Mạnh Tiêu Nhiên nói thầm cúp máy, sau đó nghe lời mà bỏ cô em trên giường ra, khổ bức mà tìm bác sĩ cho Thẩm công tử.

Cũng may thời gian này trên đường không có ai, Thẩm Diệu An một đường tăng tốc.

Mắt thấy sắp tới rồi, ở giao lộ phía trước lúc sắp quẹo vào, đang ở tập trung tinh thần lái xe Thẩm Diệu An đột nhiên cảm giác cổ nóng lên, cô gái cạnh ghế điều khiển hôn mê cũng không biết khi nào tỉnh lại, như yêu tinh bám vào đầu vai hấn ghé sát lỗ tai mẫn cảm của hấn mà thổi một hơi.....

Thẩm Diệu An ngay lập tức sợ tới mức đem chân ga phanh lại đột ngột quay đầu vào lề đường.

Sau một lúc lâu, hấn mới dựa vào tay lái hoảng hồn trừng mắt nhìn cô gái bên cạnh một cái, nói: “Nam Cung huân! Cô muốn chết a!”

“Chao ôi, tiểu mỹ nhân thật hung dữ... Bất quá, trẫm liền thích người hung dữ như vậy.....” Hạ Úc Huân lúc này mặt như hoa đào, con người song nước mênh mang, nói xong còn muốn sờ mặt hấn.

Cái gì cũng đều đảo loạn!

“Nam Cung huân, tôi cảnh cáo cô đừng dụ dỗ tôi!”

Hắn vốn dĩ sau khi trải qua một màn khiến người ta huyết mạch phun trào kia, tiểu Thẩm Diệu An dưới thân đã có chút ngo ngoe rục rịch, hiện tại nào chịu được cô lại dẫn dụ hắn như vậy!

Thẩm Diệu An mới vừa rống xong, phát hiện cô gái bên cạnh sau vài câu mơ hồ không rõ lắm bầm tịt hồ lại mất đi ý thức.

Thẩm Diệu An quả thực sắp bị cô giày vò đến chết, nhanh chóng quay xe ra, một lần nữa trở lại mặt đường.

Lúc này đây, hắn thời khắc chú ý động tĩnh của cô, sợ cô lại làm ra chuyện gì khiến hắn không cẩn thận xe hủy người vong.

Cuối cùng, cuối cùng cũng hữu kinh vô hiểm mà tới nhà.

Thẩm Diệu An nhanh chóng đem vị tiểu tổ tông này đỡ vào trong nhà, cẩn thận đặt lên trên giường trong phòng ngủ.

Thẩm Diệu An thở hồng hộc mà đứng ở trước giường, ngơ ngác mà nhìn cô gái quần áo lộn xộn lộ ra một mảng da thịt lớn.....

Sau một lúc lâu, hắn rốt cuộc gian nan mà dời tầm mắt, nhắm mắt lại vươn tay giúp cô sửa sang lại quần áo đang lộn xộn một chút.

Vừa sửa sang lại, liền hồng rồi, cô gái kia không biết như thế nào lại đột nhiên tỉnh, đang lôi kéo tay hắn không bỏ: “Ta đây là ở đâu vậy..... Tiểu mỹ nhân.....”

Hỗn đản! Có thể đứng lại kêu hắn là tiểu mỹ nhân hay không!

“Nhà tôi!” Thẩm Diệu An tức giận mà rút tay ra, nói: “Nam Cung huân cô mau tỉnh táo lại một chút cho tôi! Tôi là Thẩm Diệu An! Thấy rõ rang chưa?”

“A, Thẩm công tử.....” Hạ Úc Huân đỡ cái trán.

Thẩm Diệu An tạm thời nhẹ nhàng thở ra, thật tốt quá, rốt cuộc cũng tỉnh rồi!

“Tôi làm sao vậy?” Hạ Úc Huân mê mang hỏi.

“Làm sao vậy! Cô thiếu chút nữa bị người ta làm cho hôn mê rồi chụp ảnh quay phim đồi trụy! Nếu không phải bởi vì Caesar là địa bàn của tôi, có người phát hiện không thích hợp nói cho tôi biết, cô lúc này liền thành nữ chính trong phim đồi trụy rồi cô có biết hay không?” Thẩm Diệu An một hơi giận dữ hét.

“A, cảm ơn anh.....”

“Hừ! Xem như cô còn chút lương tâm! Cô hiện tại cảm giác thế nào?” Thẩm Diệu An đầy lo lắng hỏi.

Hạ Úc Huân nghe vậy thần sắc rồi rã: “Tôi hiện tại a..... Cảm giác.....”

“Cái gì?” Thẩm Diệu An thần sắc khẩn trương.

“Cảm giác nhìn thấy đàn ông đều muốn đè lên hả.....” Hạ Úc Huân dùng ngữ khí rất nghiêm túc nói.

“.....” Thẩm Diệu An vẻ mặt vô ngữ, sau đó theo bản năng mà đứng cách xa chút.

“Bất quá, trên người tôi một chút sức lực đều không có, đè cũng đè không được, anh cũng không cần khẩn trương như vậy..... Ai, thật là vận số năm nay không may mắn, tôi sao lại gặp phải loại chuyện này chứ!” Hạ Úc Huân nhin không được cười khổ hồi hận.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 865: Ham Sắc Đẹp Chọc Họa (9)

Thẩm Diệu An vừa nghe lời này lập tức kích động nói: “Lại? Trước đây cô cũng từng gặp phải loại chuyện này rồi sao? Gặp rồi mà cô còn không cảnh giác! Cô có phải ngốc hay không vậy! Bị sắc đẹp làm cho choáng váng đầu óc hả? Tôi nói cho cô biết, tiểu minh tinh mới thành niên kia, kỳ thật tuổi khẳng định là làm giả, trên thực tế căn bản là vị thành niên a, cô nếu động vào hấn, ha ha, tôi dám khẳng định sang hôm sau ở cửa chờ cô chính là một đồng phóng viên paparazzi! Đến lúc đó, mặc kệ là dư luận hay là pháp luật, đều đủ cho cô uống một bình! Vết nhơ này bảo đảm khiến cô cả đời không chuyển mình được!”

Hạ Úc Huân nghe được cũng một trận hải hùng khiếp vía, bất đắc dĩ mà lẩm bẩm nói: “Làm ơn..... Tôi cũng không muốn không phải sao? Chỉ có ngàn năm làm kẻ cắp, nào có ngàn năm đề phòng cướp a? Lại nói tôi nào có ham sắc đẹp, tôi chính là thấy bạn trẻ kia đáng thương, cho nên trước tiên dẫn hấn lên sân khấu, muốn đem hấn đưa về nhà, nào biết.....”

Nói tới đây, Hạ Úc Huân có vài phần cô đơn, cô thật sự không nghĩ tới đứa bé kia cứ nhiên sẽ làm loại chuyện như vậy với mình, trước đó cô đối với cậu ta không hề phòng bị, còn bởi vì cậu tuổi nhỏ đã lang bạt trong giới giải trí mà có vài phần thương tiếc, hiện tại ngấm lại, thì ra đáng thương chính là cô.....

Ngây thơ đến đáng thương.....

“Còn nói không phải ham sắc đẹp! Không phải ham sắc đẹp cô làm gì quản chuyện vợ vãn của hần làm gì, để hần tự về nhà được rồi!” Thầm Diệu An tức giận nói.

“Được rồi được rồi, là tôi ham sắc đẹp, là tôi ham sắc đẹp được chưa! Mỹ nhân, xin anh làm ơn tránh xa tôi ra một chút được không? Tôi nhìn anh..... Rất khó chịu có được không?” Hạ Úc Huân thở dốc càng thêm dồn dập.

Thầm Diệu An sắc mặt cứng đờ: “Thật sự khó chịu sao? Ngoại trừ khó chịu, cụ thể còn có chỗ nào không thoải mái? Tôi đã giúp cô gọi bác sĩ, hần là rất nhanh sẽ tới đây!”

“Tôi khát.....” Hạ Úc Huân che lại yết hầu, cảm giác mình như một con cá thiếu nước. “Khát a! Tôi đi rót nước cho cô! Cô chờ!”

Thầm Diệu An lập tức nhanh chóng nhảy ra phòng khách rót nước cho cô, sau đó đỡ cô dậy, đem nước đưa cho cô.

Hạ Úc Huân run rẩy tiếp nhận ly, tay không ngừng run rẩy, kết quả tất cả nước đều hắt lên người mình: “Mẹ kiếp! Cái gì đùa chứ! Lần trước tốt xấu tôi còn có thể động, còn hành động rất nhanh nhẹn, hiện tại đây là thập hương nhuyễn cân tán sao? Giá trị vũ lực của tôi cư nhiên tới trình độ ngay cả cái ly cũng bưng không nổi.....”

Hạ Úc Huân đang ồn ào, đột nhiên không biết nghĩ đến cái gì, có chút cảnh giác mà nhìn Thầm Diệu An một cái.

Cô hiện tại như vậy, hoàn toàn là mặc người ức hiếp, lỗ như Thầm Diệu An anh ta.....

Thầm Diệu An nhận thấy được ánh mắt cảnh giác cô cô lập tức liền xù lông: “Mẹ kiếp! Cô nhìn tôi như vậy làm gì? Tuy rằng cô hiện tại tay trói

gà không chặt! Nhưng tiểu gia là cái loại người nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của sao? Lại nói..... Lại nói.....”

Thẩm Diệu An đột nhiên có chút ngượng ngùng, hai má ửng đỏ mà ngập ngừng nói: “Lại nói, cô chưa từng nghe qua có một câu thích chính là phóng túng, nhưng yêu chính là khắc chế sao? Người thích cô sẽ nhịn không được cùng cô làm tình nhưng người thực lòng yêu cô lại sẽ cố gắng nhịn xuống dục vọng với cô!”

“A, nghe ra còn rất khiến người ta cảm động.....” Hạ Úc Huân vỗ vỗ vệt nước trên người mình.

Thẩm Diệu An hừ một tiếng, đáp: “Đây đều là lời chân tâm xuất phát từ trái tim tôi a! Cô nếu còn không cảm động thật chính là không tim không phổi a!”

Kỳ thật là hần khêu đèn đêm đọc hết sách những lời nói chân tâm, bất quá hần xác thật cũng nghĩ như vậy, hơn nữa sâu sắc chấp nhận!

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 866: Ham Sắc Đẹp Chọc Họa (10)

Thật là thư trung tự hữu hoàng kim ốc, thư trung tự hữu nhan như ngọc a!

Thẩm Diệu An hít sâu một hơi nhìn cô, sắc mặt nghiêm túc trước nay chưa từng có, nói: “Nam Cung huân, lần trước sau khi cô từ bệnh viện rời đi, tôi vẫn luôn rất đau khổ, nhất thời không cách nào tiếp thu được sự thật cô đã có con, nhưng, cuối cùng, tình yêu của tôi đối với cô vẫn là chiến thắng ánh mắt thế tục, tôi đã nghĩ thông suốt, cũng quyết định, tôi vẫn muốn cùng cô ở bên nhau!”

Hạ Úc Huân nhéo nhéo ấn đường, dùng sức lắc lắc đầu, đáp: “Ách, Thẩm công tử này, anh vừa mới nói cái gì?”

“Tôi nói vậy còn chưa đủ rõ ràng sao? Tôi lặp lại lần nữa!”

Hạ Úc Huân vội vàng cắt ngang hẳn: “Đợi một lát, kỳ thật lúc này đầu óc tôi không rõ lắm, tôi chỉ có thể nhìn thấy miệng anh đang động, có thể nghe thấy anh nói, nhưng không cách nào hiểu được lời anh nói là có ý tứ gì, bởi vì..... Toàn đầu óc tôi hiện tại đều là..... Da thịt anh.....”

Thẩm Diệu An: “.....”

Hạ Úc Huân thở dài: “Cho nên, mặc kệ anh hiện tại có chuyện quan trọng gì muốn nói với tôi, thật sự đều không phải thời cơ thích hợp, hiểu chứ?”

Thẩm Diệu An thất bại gật gật đầu: “Tôi lại đi rót cho cô một ly nước!”

Hắn thật vất vả lấy hết can đảm lại lần nữa tỏ tình!

Lần trước tỏ tình bị Lãnh Tư Thần trên đường bắt cóc, lần này lại là tình huống bi ai như vậy.....

Ai, thật là đường tình trắc trở.....

“Muốn nước đá! Thêm khối đá nhỏ!” Hạ Úc Huân gân cổ lên kêu, ai, cô lúc này quả thực ngay cả nói chuyện cũng không có sức lực.

“Đã biết!” Thẩm Diệu An chịu thương chịu khó mà tìm khối đá bỏ vào.

Một ly nước đá xuống bụng, Hạ Úc Huân lập tức vui sướng mà thở dài một tiếng, người cũng thanh tỉnh rất nhiều, bất quá, tỉnh táo như vậy cũng không có kéo dài được bao lâu.

Rất nhanh, dục hỏa trong cơ thể cô lại bắt đầu bùng lên ——

“Đáng chết, người sao còn chưa tới! Hiệu suất làm việc của tên Mạnh Tiêu Nhiên này sao lại tệ thế.....”

Thẩm Diệu An đang vừa nhìn đồng hồ vừa nôn nóng mà đi qua đi lại, chuông cửa phòng khách đột cuộc vang lên.

Tiếng chuông cửa lúc này vang lên lọt vào tai hắn thật sự là quá dễ nghe!

“Khẳng định là bác sĩ tới, tôi đi mở cửa!”

“A, được.....” Hạ Úc Huân hữu khí vô lực mà xua xua tay.

Thẩm Diệu An nhanh chóng chạy ra phòng khách, vừa kéo cửa, sau đó, trợn tròn mắt.

Lãnh Tư Thần.....

Sao lại là tên này?

Đã trễ thế này, anh ta tới nơi này làm cái gì?

Giờ phút này Lãnh Tư Thần mặc một bộ chính trang cao cấp màu đen, giày da đen bóng lường, tựa hồ là mới từ một tình huống trang trọng nào đó qua đây, cả người sắc sỡ loá mắt, chỉ có sợi tóc hơi có chút hỗn độn, mà dưới mái tóc hỗn độn, con ngươi u lam thâm trầm như nước biển sâu vạn trượng dưới đáy biển, lốc xoáy khiến người ta sợ hãi, càng ngày càng chảy xiết.....

Lặng im chừng ba giây đồng hồ, ánh mắt anh ta bất động thanh sắc mà dừng ở cổ áo sơ mi Thẩm Diệu An, sau đó từng đợt từng đợt sát khí liên lần dần từ con ngươi lạnh lẽo không kiêng nể gì trút xuống.....

Thẩm Diệu An run lập cập, mặt không rõ nguyên do, anh ta làm gì nhìn chăm mình như vậy? Mình không đứng chỗ nào sao?

“Lãnh.....” Thẩm Diệu An chỉ kịp nói ra một chữ, một nắm đấm với tốc độ sét đánh không kịp bưng tai, huề vạn quân lực nặng nề mà hướng mắt hắn.

Thẩm Diệu An bị một quyền này đánh đến mắt đầy sao xẹt, lão đảo liên tục lui về phía sau vài bước, hắc lắc đầu, thật vất vả mới thanh tỉnh lại, ngay sau đó một con mắt khác lại bị một quyền hung hăng nện vào.

Tốt rồi, hai con mắt gấu trúc thực sự đối xứng.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 867: Hạ Úc Huân, Em Đủ Tàn Nhẫn! (1)

“Mẹ nó! Lãnh Tư Thần anh có bệnh à!”

Vừa dứt lời, năm đấm như đúc bằng sắt lần thứ ba phá phong mà đến, lần này Thẩm Diệu An có phòng bị, vội vàng hiểm hiểm tránh thoát, nhưng năm đấm vẫn trượt qua bên mặt, tức khắc một trận nóng rất đau đớn.

Giờ phút này, ánh mắt Lãnh Tư Thần nhìn hăn quả thực tựa như hăn ngủ với vợ anh ta vậy, hận không thể đem hăn xé nát!

Thẩm Diệu An cũng không kịp nghĩ nhiều tên này rốt cuộc là phát điên cái gì, chỉ có thể nhanh chóng tập trung toàn lực chú ý ứng đối với thế công càng ngày càng đáng sợ của tên này.

Động tĩnh thật lớn trong phòng khách rốt cuộc lôi kéo lực chú ý của Hạ Úc Huân tổng phòng ngủ.

Hạ Úc Huân đầu óc hôn hôn trầm trầm, kéo thân thể mềm như bông, giống như đập lên bong mà dịch xuống giường.

Đi đến cửa phòng ngủ, mới vừa thấy tình huống ở đại sảnh, cùng với người đàn ông nào đó chiêu chiêu hung ác như dã thú, Hạ Úc Huân trong nháy mắt thanh tỉnh bảy tám phần.

Sau khi “Phanh” một quyền, Thẩm Diệu An bị đánh đến ngã trên sàn nhà, đang che lại cẳng chân thống khổ đến mồ hôi đầy đầu, mà Lãnh Tư

Thần tựa hồ chưa chút nào hết giận, từng bước đặng đặng sát khí mà tiếp tục hướng tới gần Thẩm Diệu An.

Hạ Úc Huân nhanh chóng lấy tốc độ nhanh nhất của mình vào giờ phút này có thể tiến lên che trước người Thẩm Diệu An, quát: “Lãnh Tư Thần! Anh phát điên cái gì! Thẩm công tử, anh không sao chứ?”

“Cô thấy đáng vẻ tôi thành như vậy là không có việc gì sao?” Thẩm Diệu An vẻ mặt đưa đám.

“Ách.....” Hạ Úc Huân vô ngữ mà nhìn hai mắt gấu trúc đối xứng của hắn, còn có khoe miệng đầm máu, rồi mặt mày hốc hác.

“Tránh ra!” Lãnh Tư Thần giống như ác quỷ mới từ địa ngục bò ra ánh mắt cực kỳ tàn nhẫn mà gắt gao nhìn chăm chăm Thẩm Diệu An.

“Không cho! Lãnh Tư Thần anh đừng quá đáng! Anh sao lại có thể tùy tiện tiện đánh bị thương người khác!” Trong mắt Hạ Úc Huân đều là không thể nào tin nổi.

“Tùy tiện tiện đánh bị thương người khác?” Lãnh Tư Thần cười lạnh một tiếng, tay bên hông sờ soạng một phen, cứ nhiên lấy ra một khẩu súng mang theo bên người, không nhanh không chậm nói: “Anh không chỉ có muốn đánh bị thương người khác, anh còn muốn giết hắn!”

Hạ Úc Huân đại kinh thất sắc, đồng tử đột nhiên co rút lại, quát: “Lãnh Tư Thần, anh điên rồi!”

“A, lần này nói thật ra không sai, đúng, anh điên rồi! Bị em bức cho điên rồi!” Lãnh Tư Thần vừa dứt lời, liền một tay đem Hạ Úc Huân từ trước mặt Thẩm Diệu An xách lên, như ném một con gà nhỏ ném sang sô pha bên cạnh, sau đó đem họng súng tối om nhắm ngay đầu Thẩm Diệu An.

“Lãnh Tư Thần, anh đừng xằng bậy!” Hạ Úc Huân cao giọng hét chói tai.

“Làm sao vậy? Đau lòng?” Khóe miệng Lãnh Tư Thần khẽ nhếch, ngữ khí cực kỳ nguy hiểm.

Hạ Úc Huân cái trán gân xanh nổi đầy, nỗ lực nhẫn nại giải thích: “Hôm nay tôi thiếu chút nữa bị người ta tính kế, là Thẩm công tử đã cứu tôi, cho nên.....”

“Cho nên em liền lấy thân báo đáp?” Lãnh Tư Thần cười lạnh cắt ngang cô.

“Mẹ kiếp! Đầu óc anh là cái gì vậy!” Nhịn chưa được một câu Hạ Úc Huân đã bị bức cho nhịn không được.

Lãnh Tư Thần bề ngễ liếc mắt nhìn cô một cái, trong mắt đều là trào phúng: “Là em quá ngốc! Anh sao có thể biết tên này không phải cùng người khác thông đồng diễn vai anh hùng cứu mỹ nhân lừa gạt em?”

“Mẹ nó! Lãnh Tư Thần anh đừng ngậm máu phun người!” Thẩm Diệu An bên cạnh nghe không nổi nữa.

“Cậu cầm miệng cho tôi!” Lãnh Tư Thần liếc mắt một cái nhìn chăm chăm qua, tay cầm súng thật chặt.

Thứ cầm trong tay này tính sát thương cao a, không phải đùa giỡn, Thẩm Diệu An chỉ có thể cố nén không hé răng.

“Lãnh Tư Thần, anh có thể đừng dùng tư tưởng dơ bẩn như vậy mà phỏng đoán người khác không hả?” Hạ Úc Huân nhẫn nại đã sắp đến cực hạn.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 868: Hạ Úc Huân, Em Đủ Tàn Nhẫn! (2)

Lãnh Tư Thần sâu kín cười, ngữ khí thông thả nói: “A, dơ bẩn? Được thôi, cứ cho là anh dơ bẩn đi! Bảo bối, anh chịu đủ rồi, em đừng giải thích nữa, em còn dám giúp hắn nói một lời, anh liền ở trên người hắn mở thêm một lỗ, bắt đầu từ giờ khắc này, đàn ông bên cạnh em, mặc kệ là ai, anh thấy một người, giết một người!”

Hạ Úc Huân mặt đầy kinh hãi, anh ta điên rồi sao?

Đáng sợ nhất chính là, tên này hình như là nghiêm túc!

Là bởi vì Lãnh Tư Thần trong khoảng thời gian này quá bất phóng túng sao? Cô cư nhiên đã quên anh ta còn có một mặt khiến người ta sợ hãi như vậy.....

Giờ phút này, Thẩm Diệu An đã bị đánh đến không còn lực đánh trả, chỉ có thể thở hồng hộc mà nằm liệt tại chỗ, giống như cá trên thớt gỗ.

Hắn lúc này cũng không hiểu ra sao!

Nghĩ thầm cho dù Lãnh Tư Thần hiểu lầm mình và Nam Cung huân thế nào, cũng không thật sự nghiêm trọng đến mức muốn giết mình như vậy chứ?

Nhưng mà, Lãnh Tư Thần thật sự không phải nói suông, hai tròng mắt anh nguy hiểm nheo lại, ngón tay dần dần bóp cò, quanh mình tràn ngập sát

khí điên cuồng.....

Hạ Úc Huân mắt thấy anh sắp nổ súng, giờ khắc này cũng không biết khí lực từ đâu tới đây, đột nhiên tàn khốc tiến lên, một cái gió xoáy đá đá vào cổ tay anh, đem súng trong tay anh đá bay ra ngoài.

“Lãnh Tư Thần, anh nháo đủ chưa hả!”

Lãnh Tư Thần che cổ tay bị đá đau đớn, mặt đầy lệ khí mà trừng mắt nhìn cô.

Hạ Úc Huân cũng ngập tràn lửa giận, thở hồng hộc mà nhìn chăm chăm anh.

Sau đó, hai người trừng mắt nhìn một lát liền đánh nhau rồi.

Lần này là Hạ Úc Huân ra tay trước.

Lúc người ta đang bị buộc nóng nảy thật sự có thể bị bức ra tiềm năng ẩn sâu, Hạ Úc Huân vừa rồi còn hự nhuyễn vô lực, hiện tại cũng không biết sức lực từ đâu, bị cảm xúc khẩn trương sợ hãi cùng nôn nóng chông chất lửa giận thiêu đốt đến cô hoàn toàn dùng không được, chiêu chiêu sắc bén mà tấn công Lãnh Tư Thần.....

Sau đó, Thẩm Diệu An nằm liệt ở một bên hoàn toàn bị quên đi liền trợn tròn mắt.

Tình huống này là như thế nào a? Đang êm đẹp sao lại biến thành hai người kia đánh nhau rồi?

Giây tiếp theo, “Phanh” một tiếng, Hạ Úc Huân một chân nặng nề mà đá vào phần bụng mềm mại nhất, Lãnh Tư Thần lập tức che bụng liên tiếp lui về phía sau vài bước, trên trán mồ hôi lạnh ròng ròng.....

Hạ Úc Huân kịch liệt thở hỗn hển khom người, sau một cú đá này, cô đã hoàn toàn không có sức lực.

Lãnh Tư Thần đột nhiên nguyên rửa mà cười một tiếng, con người mới vừa rồi còn tràn đầy sát khí giờ phút này chỉ còn lại thâm trầm bi ai, giống như bị toàn thế giới vứt bỏ: “A, em đánh anh..... Tiểu Huân, em vì người đàn ông này..... Đánh anh.....”

“Cái gì nói tôi vì người đàn ông này đánh anh, rõ ràng là chính anh động thủ trước nổi điên trước không phải sao!”

Thân mình Hạ Úc Huân hơi hơi lay động, xoa xoa cái trán, con người màu tím ảm đạm vô sắc, tràn đầy mệt mỏi, nói: “Lãnh Tư Thần, thừa dịp cơ hội hôm nay, chúng ta dùng một lần nói rõ ràng đi! Tôi đã chán ghét những ngày tháng như vậy..... Chán ghét dây dưa không rõ như vậy với anh rồi.....”

Tuy rằng hiện tại thật sự không phải thời cơ tốt nói những lời này, lại còn có người ngoài ở đây, nhưng, cô đã không cố được nhiều như vậy.

Cô thật sự đã chịu đựng không nổi.....

Lãnh Tư Thần nghe vậy con người hiện lên một tia hoảng loạn không dễ phát hiện, thẳng sống lưng lẳng lặng nhìn cô, chờ cô tiếp tục mở miệng.

“Anh.....” Hạ Úc Huân hơi nhắm mắt lại, nói: “Lãnh Tư Thần, nếu anh đã quên, tôi liền nhắc lại cho anh nhớ, giữa chúng ta là không có khả năng, nếu anh vẫn ý đồ dùng cái gì gọi là yêu cảm hóa tôi, tôi khuyên anh vẫn là nên tỉnh lại đi!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 869: Hạ Úc Huân, Em Đủ Tàn Nhẫn! (3)

“Hạ Úc Huân, em có ý gì?” Lãnh Tư Thần xiết chặt hai đấm, thân thể hơi có chút run rẩy.

“A, ý tôi chẳng lẽ còn không đủ rõ ràng sao? Lãnh Tư Thần, vấn đề giữa chúng ta không chỉ là vấn đề năm đó, vấn đề quan trọng nhất là, tình cảm tôi đối với anh, tình yêu của tôi với anh đã bị thời gian phai mờ bị hiện thực tiêu phí rồi...” Hạ Úc Huân dừng một chút, dưới ánh mắt sắc bén như dò xét nhân tâm của anh, cơ hồ có chút nói không được, cuối cùng, vẫn kiên định mà nói xong một câu cuối cùng: “Lãnh Tư Thần, tôi đã không yêu anh, cho nên anh làm cái gì đều vô ích, hiện tại, anh hiểu chứ?”

Sống lưng Lãnh Tư Thần đột nhiên cứng đờ, toàn thân trên dưới mỗi một lỗ chân lông đều kịch liệt đau đớn: “Hạ Úc Huân, em nói dối!”

“Tôi không có nói dối! Trên thực tế, bắt đầu từ khi rời khỏi anh 5 năm trước, tôi cũng đã không yêu, 5 năm qua, không có anh, tôi vẫn sống rất ổn!” Hạ Úc Huân từng chữ rõ ràng mà nói.

Lãnh Tư Thần nắm chặt năm đấm, ánh mắt băng hàn đến xương tủy, đáp: “Anh không tin! Em dám nói hiện tại em đối với anh một chút cảm giác đều không có?”

Nghe được cô nói, 5 năm qua cô sống rất ổn, anh có lẽ hẳn là an ủi, nhưng đáng chết anh một chút đều vui vẻ không nổi, ngược lại phần nộ mà

hận không thể bóp chết cô. Bởi vì, cô lại không nói, không có anh, cô vượt qua rất khá!

Hạ Úc Huân tự giấu mà cười nhẹ một tiếng, vẻ mặt lộ ra vài phần tang thương, nói: “Lãnh Tư Thần, anh dựa vào cái gì không tin? Tôi không yêu anh, khó có thể tin như vậy sao? Trước kia tôi vẫn luôn chạy theo sau anh, luôn lấy anh là trung tâm của thế giới, khi đó, Hạ Úc Huân yêu đến đánh mất bản thân mình thật sự rất ngốc rất hèn hạ. Người ta có thể ngớ ngẩn hèn hạ, nhưng không thể luôn luôn hèn hạ ngớ ngẩn, chẳng lẽ anh không thể cho phép tôi bình thường một lần sao?”

“A, không yêu..... Không yêu.....” Lãnh Tư Thần thất thần mà không ngừng lẩm bẩm.

Cho tới nay, cô chỉ nói vì cái chết của ba cô, vẫn là lần đầu tiên nói với anh ba chữ này.

Duy nhất một lần kia anh mất đi kiên trì cùng dũng khí, là một câu của Tư Triệt “Cô ấy thích anh” cứu vớt anh.

Nhưng hiện tại thì sao, cô cư nhiên chính miệng nói với anh không yêu!

Nếu cô không yêu, anh còn có thể có biện pháp nào?

Nếu cô không yêu.....

Anh thế nhưng chưa từng nghĩ tới khả năng này.....

“Ha, không yêu, hay cho một câu không yêu..... Hạ Úc Huân, em đủ tàn nhẫn!”

Lãnh Tư Thần đột nhiên cười lớn một tiếng, sau đó lão đảo xông ra ngoài.

Lãnh Tư Thần đi rồi.

Nhìn thân ảnh thất hồn lạc phách rời đi của anh, Hạ Úc Huân cả người đều xụi lơ, như sa vào bùn lầy ngời bệt trên mặt đất.

Lãnh Tư Thần, kỳ thật tôi không có tàn nhẫn được như trong tưởng tượng của anh đâu, nếu tôi thật sự có thể làm được như vậy, sẽ không đau khổ như bây giờ.

Anh càng tới gần, tim cô càng dao động, càng dao động thì càng thống khổ, đau đớn muốn chết.....

Cô đau khổ, anh cũng đau khổ.....

Vì cái gì không buông tha lẫn nhau?

Hà tất lại phải tra tấn nhau?

Không biết ngồi như vậy qua bao lâu, Hạ Úc Huân hít sâu một hơi, chuẩn bị đứng lên, lại trong nháy mắt đứng dậy đột nhiên hộc ra một ngụm máu, sau đó ngã ngồi xuống.

“Nam Cung huân ——” Thẩm Diệu An bởi vì một màn vừa rồi còn đang ngẩn người, không có phản ứng lại cả kinh hồn phi phách tán mà chạy như bay lại đây, sau đó phát hiện cô đã hôn mê bất tỉnh.

“Mẹ nó! Đáng chết!”

Giữa hai người này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Hắn biết giữa bọn họ không đơn giản, nhưng lại không nghĩ phức tạp như vậy!

Vừa rồi Lãnh Tư Thần gọi cô cái gì? Hạ Úc Huân? Đây là tên trước kia của cô sao?

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 870: Hạ Úc Huân, Em Đủ Tàn Nhẫn! (4)

Còn nữa, bọn họ cư nhiên đã quen biết nhau từ 5 năm trước?

Nhìn bộ dáng điên cuồng muốn giết người vừa rồi của Lãnh Tư Thần, xem ra tình cảm đối với cô ấy thực sự sâu sắc.

Sâu đến mức hẳn tự nhận là yêu cô sâu đậm đều có chút chột dạ.....

Hơn nữa phản ứng vừa rồi của Nam Cung huân ứng cũng rất không đơn giản.....

Ai, nghĩ cái gì a! Hiện tại cũng không phải là lúc suy nghĩ vớ vẩn!

Thẩm Diệu An nôn nóng mà đem Hạ Úc Huân đỡ lên, đang mắng Mạnh Tiêu Nhiên tên kia sao ại chậm như vậy, tiếng chuông cửa lại lần nữa vang lên.

Lúc này lại là ai?

Thẩm Diệu An đỡ Hạ Úc Huân đặt trên sofa, sau đó vội vã đi mở cửa, lúc này đây không dám trực tiếp mở cửa, mà từ mắt mèo nhìn ra bên ngoài.

Mẹ nó! Lần này cuối cùng cũng là tên Mạnh Tiêu Nhiên kia!

Thẩm Diệu An sau khi thấy rõ người ngoài cửa nhanh chóng mở cửa, đổ ập xuống liền bắt đầu mắng: “Mạnh Tiêu Nhiên cậu thuộc họ rùa đen sao? Lần sau lão tử không bao giờ gọi cậu làm việc gì nữa!”

“Làm ơn, cậu yêu cầu cao như vậy, muốn bác sĩ đáng tin, đêm hôm khuya khoắt thế này, tôi tìm người cũng phải mất thời gian chứ! Bác sĩ người ta từ trong chăn bò dậy mặc quần áo cũng phải mất thời gian! Trên đường đến cũng phải mất thời gian chứ?”

“Cậu nói lời vô nghĩa nhiều như vậy làm gì, cậu có biết tiểu gia vừa rồi thiếu chút nữa đã chết không?” Thẩm Diệu An rống.

“A? Nghiêm trọng như vậy? Rốt cuộc sao lại thế này? ***** chết sao?” Mạnh Tiêu Nhiên ái muội mà chớp chớp mắt.

“Cút cho tôi!” Thẩm Diệu An một chân đá qua, quát: “Đây đều là khi nào cậu còn có tâm tư cùng tôi nói đùa! Bác sĩ, ông mau tới đây giúp tôi nhìn xem cô ấy thế nào!”

Vào phòng khách, ánh đèn sáng lên, Mạnh Tiêu Nhiên tập trung nhìn vào lúc này mới phát hiện Thẩm Diệu An không quá thích hợp, lập tức nghiêm mặt, hỏi: “Mje kiếp mặt cậu sao lại thế này! Sao lại biến thành như vậy? Có người vào nhà đánh cướp?”

Thẩm Diệu An lười đáp lại hần, nhanh chóng đem bác sĩ Mạnh Tiêu Nhiên mang đến kéo đến sofa trước mặt, nói: “Mạnh Tiêu Nhiên vừa rồi đã nói rõ ràng với ông chưa, cô ấy bị người ta bỏ loại thuốc này, vừa rồi cùng người khác đánh rồi cãi nhau một trận, sau đó phun ra một ngụm máu, ông mau giúp cô ấy xem...”

Thẩm Diệu An nhanh chóng nói rõ tình huống với bác sĩ, Mạnh Tiêu Nhiên bên cạnh nghe được liền sửng sốt: “Đánh một trận lại cãi nhau một trận, cô ấy đánh một trận rồi cãi nhau một trận với ai, còn cãi đến độ học máu khoa trương như vậy sao..... Lại nói nữa vừa rồi tôi hình như thấy một chiếc xe lạ lái ra khỏi cửa nhà cậu a.....”

Thẩm Diệu An không rảnh giải đáp nghi vấn nghi hoặc của hần, nôn nóng mà chờ bác sĩ chẩn bệnh.

Bác sĩ lấy ra ống nghe bệnh, nhanh chóng nhìn Hạ Úc Huân một cái, cuối cùng mày nhíu chặt mà lắc đầu nói: “Tình huống cô gái này rất nguy cấp, hơn nữa rất phức tạp, tôi xử lý không được, vẫn là nhanh chóng đưa đến bệnh viện đi!”

“Nghiêm trọng như vậy?” Thẩm Diệu An nóng nảy.

Mạnh Tiêu Nhiên cũng nhăn mày lại, nói: “Như vậy, nhanh chóng đem cô ấy đưa đến bệnh viện Nhân Ái đi, Nhân Ái là bệnh viện tư nhân, chuyện cá nhân tương đối bảo đảm, bên trong tôi có quen biết vài người, có thể nhờ đưa cô ấy vào bằng cửa sau!”

“Cậu không nói sớm!”

“Là cậu bảo tôi kêu bác sĩ tới nhà cậu mà!”

.....

Ước chừng hai mươi phút sau.

Thẩm Diệu An cùng Mạnh Tiêu Nhiên rốt cuộc đem người đưa đến bệnh viện.

Ngoài cửa phòng cấp cứu.

Thẩm Diệu An nôn nóng mà dạo bước qua lại.

Mạnh Tiêu Nhiên nhắc nhở nói: “Loại tình huống này cậu vẫn là nên nhanh chóng thông báo cho người nhà cô ấy qua đây một chuyến thì tốt hơn!”

Thẩm Diệu An cũng cảm thấy có đạo lý, ngay sau đó lại khó xử nói: “Nhưng tôi không có số điện thoại người nhà cô ấy.....”

Mạnh Tiêu Nhiên dùng ánh mắt nhìn trẻ dần dần nhìn hẳn một cái, nói:
“Gọi cho Nghiêm Tử Hoa không phải được rồi à!”

Nói xong cũng không trông cậy vào hẳn, trực tiếp tự mình gọi cho
Nghiêm Tử Hoa.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 871: Hạ Úc Huân, Em Đủ Tàn Nhẫn! (5)

Mười phút sau.

Không chỉ có Nghiêm Tử Hoa tới, Âu Minh Hiên cùng Tần Mộng Oanh cũng vội qua.

Bởi vì điện thoại của Hạ Úc Huân đột nhiên không liên lạc được, anh tìm được nơi ở của Tô Trường Duẫn cũng không ai mở cửa, nghĩ cô có phải đã về nhà hay không, không yên tâm lại đi hạnh hoa thôn tìm.

Kết quả, mới vừa cùng Tần Mộng Oanh và Âu Minh Hiên nói chuyện, Mạnh Tiêu Nhiên liền gọi tới, nói cho bọn họ Hạ Úc Huân hiện tại đang ở bệnh viện, nhờ anh thông báo với người nhà cô nhanh chóng qua đây một chuyến.

Một câu, quả thực dọa bọn họ sợ tới mức hồn phi phách tán, mã bất đình đề mà cùng nhau đuổi qua.

Lúc ba người chạy tới, Hạ Úc Huân vừa lúc từ phòng cấp cứu ra tới.

Vì thế năm người cùng nhau vây lên, Nghiêm Tử Hoa, Tần Mộng Oanh, Âu Minh Hiên, Thẩm Diệu An, Mạnh Tiêu Nhiên năm đôi mắt đồng loạt nhìn chăm chăm về phía bác sĩ.

Bác sĩ bị nhìn như thấy Alexander, ho nhẹ một tiếng nói: “Bệnh nhân bị tiêm vào quá liều YM cùng với thuốc kích dục, hơn nữa cảm xúc quá kích

động, huyết áp lên cao, niêm mạc dạ dày vỡ dẫn đến xuất huyết, cho nên mới hộc máu hôn mê, hiện tại đã không có gì nguy hiểm, nhưng nhớ đừng để bệnh nhân lại chịu kích thích, nhất định phải hảo hảo tĩnh dưỡng mới được!”

“Được được! Cảm ơn bác sĩ!”

“Phiền ngài rồi bác sĩ!”

Vừa dứt lời, tất cả mọi người thở dài nhẹ nhõm.

Âu Minh Hiên giờ phút này phản ứng đầu tiên là muốn nhanh chóng thông báo cho Lãnh Tư Thần!

Cho dù anh không bị Lãnh Tư Thần nắm được nhược điểm trong tay, chuyện lớn như vậy cũng nên nói cho anh ta một tiếng.

Vì thế, anh lập tức tìm một góc yên tĩnh gọi cho Lãnh Tư Thần.

“Alo, Lãnh phúc hắc, anh đây chính là tận chức tận trách, đừng trách anh không thông báo cho cậu, bà xã cậu lúc này.....”

“Về sau cậu không cần phải báo với tôi chuyện của cô ấy nữa, bất cứ chuyện gì có liên quan đến cố ấy, cùng tôi không quan hệ.”

Lãnh Tư Thần nói xong liền bang một tiếng trực tiếp cúp máy, giây tiếp theo bên tai chỉ còn lại tiếng tút tút cúp máy.

Âu Minh Hiên chớp chớp mắt, đứng tại chỗ choáng váng.

Sao lại thế này chứ?

Kiếp sống nô lệ và gián điệp bi ai của anh cứ như vậy không chút dấu hiệu mà kết thúc rồi sao?

Hạnh phúc tới quá đột ngột anh đột nhiên có chút không thích ứng được a?

Hơn nữa, giữa hai người này lại xảy ra chuyện gì rồi chẳng?

Lần này xem ra thực nghiêm trọng.....

Phòng bệnh.

Nghiêm Tử Hoa mặt đầy đau lòng và tự trách mà nhìn cô gái sắc mặt tái nhợt trên giường bệnh, cảm xúc có chút kích động hỏi Thẩm Diệu An cùng Mạnh Tiêu Nhiên: “Đang yên đang lành, người sao lại phải vào bệnh viện, các vị sao lại ở bên cạnh cô ấy? Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?”

Chuyện công ty con bên kia thực sự khó giải quyết, anh bận rộn cả đêm, mới vừa xong muốn gọi điện thoại hỏi một câu Hạ Úc Huân về nhà chưa, kết quả di động của cô không liên lạc được, mấy ngày nay di động cô rõ ràng là mở máy 24/24, khi đó anh liền cảm thấy có chút không thích hợp, vốn dĩ cho rằng cô quá lảm thì cũng chỉ bị nhét một tiểu minh tinh vào đùa giỡn thôi, ai ngờ cuối cùng vấn đề cứ nhiên nghiêm trọng như vậy.....

Âu Minh Hiên mới vừa cùng Lãnh Tư Thần nói chuyện điện thoại xong đi vào cũng đầy mặt nghi hoặc, hỏi: “Đúng đó, rốt cuộc tình huống như thế nào, cứ nhiên lại đến mức học máu.....”

Tần Mộng Oanh ngồi ở mép giường, mày nhíu chặt, vẫn luôn nhẹ nhàng vỗ vỗ sau lưng Hạ Úc Huân đang vẽ mặt đau đớn, vẫn luôn không ngừng nói mớ, không ngừng trấn an: “Không có việc gì không có việc gì.....”

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Sao lại biến thành như vậy? Cô ấy đã rất lâu không như vậy.....”

Tiểu Huân đã lâu không có lộ ra vẻ mặt yếu ớt và đau khổ như vậy, rất lâu không có bị ác mộng quần quanh dày dò như vậy.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 872: Hạ Úc Huân, Em Đủ Tàn Nhẫn! (6)

Cô ấy như vậy, quả thực khiến cô nghĩ tới lúc ba cô ấy vừa qua đời 5 năm trước.

Rốt cuộc là chuyện gì có thể khiến cô ấy kích thích thành như vậy?

Tần Mộng Oanh trong lòng tựa hồ đã có suy đoán.

Đối mặt với nghi vấn của ba người, bao gồm cả ánh mắt tò mò của Mạnh Tiêu Nhiên suốt quãng đường tới đây, Thẩm Diệu An hít sâu một hơi nhanh chóng theo chân bọn họ giải thích: “..... Sau đó ngay lúc tôi mang cô ấy về nhà, chờ bác sĩ lại đây, ai ngờ bác sĩ chưa tới, lại là Lãnh Tư Thần tới.....”

Nghe được cái tên Lãnh Tư Thần này, Âu Minh Hiên cùng Tần Mộng Oanh liếc nhau, con người là cùng là vẻ hiểu rõ rồi.

“Tên kia hết như kẻ điên, vừa tiến đến liền bắt đầu đánh tôi, sau đó Nam Cung huân thấy liền ra ngăn cản anh ta, sau đó anh ta cũng không biết bị cái gì kích thích một tay đem Nam Cung huân đẩy ra, móc ra một khẩu súng chia vào tôi, nói muốn giết tôi! Mẹ nó! Tôi trêu ai chọc ai chứ? Tôi đêm nay liều sống liều chết hảo tâm cứu người, cư nhiên còn bị anh ta bôi nhọ, nói tôi là cố ý diễn một tuồng kịch anh hùng cứu mỹ nhân! Tên kia thật sự thiếu chút nữa giết tôi, khi đó ánh mắt anh ta tuyệt đối là nghiêm túc!”

Thẩm Diệu An nhenh khuất mà xoa xoa tóc, ngay sau đó dưới ánh mắt thúc giục của bốn người tiếp tục nói: “Cũng may Nam Cung Huân tin tưởng tôi trong sạch, sau đó cô ấy thấy Lãnh Tư Thần móc súng ra thật sự muốn giết tôi liền bắt đầu tức điên! Một chân đá súng trong tay anh ta rồi bắt đầu cùng anh ta đánh nhau, tôi nhìn mà cũng mông muội lòng vòng luôn rồi? Cô ấy vừa rồi còn toàn thân vô lực như uống phải thập hương nhuyển cân tán, đột nhiên hết như tiêm máu gà, ngay cả Lãnh Tư Thần cũng đánh không lại cô ấy, bị cô ấy đá cho một đá vào bụng nhỏ! Sau đó liền ôm bụng ai oán nói em cứ nhiên đánh anh, em cứ nhiên vì một người đàn ông mà đánh anh.....”

Âu Minh Hiên không hợp thời điểm mà phụt một tiếng bật cười: “Tôi nói Thẩm công tử này, cậu còn rất có thiên phú kể chuyện a!”

Thẩm Diệu An trừng anh một cái, tiếp tục nói: “Dù sao lúc ấy chính là như vậy! Sau đó hai người bọn họ liền bắt đầu hồi ức quá khứ rồi lôi chuyện cũ ra tính sổ gì đó, đại khái ý tứ chính là Nam Cung Huân hướng Lãnh Tư Thần nói tôi không yêu anh, 5 năm trước đã không còn yêu anh, anh làm gì cũng vô dụng, vẫn là hết hy vọng đi! Sau đó Lãnh Tư Thần liền rất cô đơn rất thương tâm nói câu em đủ tàn nhẫn rồi chạy đi! Sau đó Nam Cung Huân liền hộc máu, té xỉu, chính là như vậy..... Mẹ ơi nói một chết tôi rồi, mau cho tôi uống miếng nước.....”

Nghe xong Thẩm Diệu An giải thích, Âu Minh Hiên xem như bưng bình đại ngộ: “Tôi nói, ai có bản lĩnh cứ nhiên đem em gái tôi bức đến nội thương! Quả nhiên lại là tên Lãnh Tư Thần kia!”

Tần Mộng Oanh nhìn Hạ Úc Huân trên giường bệnh vẫn luôn toàn thân phát run, trên mặt thần sắc thay đổi thất thường, trong mắt đều là lo lắng.

Nghiêm Tử Hoa vẫn cúi đầu không biết suy nghĩ cái gì, đại khái cũng không dự đoán được giữa cô và Lãnh Tư Thần ràng buộc cứ nhiên sâu sắc như vậy.

Mạnh Tiêu Nhiên bên cạnh sau khi nghe xong vừa vuốt cằm vừa lắc đầu, trong mắt đều là khó hiểu, nói: “Logic này không đúng a! Cho dù giữa bọn họ từng có một đoạn như vậy, nhưng phản ứng của Lãnh Tư Thần có phải cũng quá mức kích động hay không vậy?”

Âu Minh Hiên không chút để ý mà trềng hằm một cái, từ từ nói: “Quá kích động? Anh ta lúc ấy không vừa mở cửa liền lập tức một phát súng bắn chết đã không tồi rồi!”

“Ách, sao lại nói vậy?” Mạnh Tiêu Nhiên sửng sốt.

Thẩm Diệu An cũng vẻ mặt mê mang, nói: “Tôi rốt cuộc làm cái gì? Lúc ấy tôi quần áo đều ăn mặc đầy đủ a! Hoàn toàn không giống như là đã làm chuyện gì! Sao anh ta lại vừa mở cửa nhìn thấy tôi liền trực tiếp bắt đầu đánh tôi chứ! Anh ta không trực tiếp một phát súng bắn chết tôi, không phải anh ta không nghĩ, mà là anh ta rõ ràng càng muốn đánh chết tôi hơn không phải à?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 873: Hạ Úc Huân, Em Đủ Tàn Nhẫn! (7)

Âu Minh Hiên lắc lắc đầu, vẻ mặt đồng tình mà nhìn hần, chột năm cổ áo hần, đem hần kéo qua, sau đó chỉ vào một chỗ trên cổ áo hần, nói: “Tự mà xem đây là cái gì?”

Thật là ngu chết mất, chết cũng không biết chết như thế nào!

“Ách.....” Thẩm Diệu An nhìn thấy trên cổ áo sơ mi trắng của mình in một dấu môi màu hoa anh đào rất rõ ràng, giống hệt màu son môi của Hạ Úc Huân.

Hần nhớ lại một chút, đại khái là lúc ở trên xe Nam Cung huân đột nhiên tỉnh lại ghé sát vào không cẩn thận in lên.

“Chỉ bởi vì cái này? Vậy anh ta cũng vẫn là quá khoa trương a! Tôi nghe ý tứ trong lời bọn họ cãi nhau, quan hệ bọn họ bất quá là trước đây mà thôi, cho dù đã xảy ra cái gì thì liên quan gì đến anh ta! Anh ta có tư cách gì đánh tôi, còn muốn giết tôi, làm như ta động vào vợ anh ta không bằng!” Thẩm Diệu An cảm giận mà lầm bầm.

Âu Minh Hiên trợn trắng mắt, vô ngữ mà nhỏ giọng nói thầm: “Còn không phải là vợ anh ta sao.....”

Cậu hiện tại còn sống nên đi thấp nhang cảm tạ đi, còn muốn như thế nào nữa chứ!

Ai, anh cuối cùng biết vừa rồi trong điện thoại thái độ của Lãnh Tư Thần vì cái gì lại như vậy, lần này đâu chỉ là nghiêm trọng, quả thực là lần nghiêm trọng nhất từ trước tới nay!

“An tử, cậu cũng mau đi khám bác sĩ xem sao đi, cậu nhìn bộ dạng cậu lúc này đi!” Mạnh Tiêu Nhiên bất đắc dĩ mà mở miệng nói một câu.

Thẩm Diệu An lúc này hoàn toàn thả lỏng cuối cùng cũng cảm giác được đau, hơn nữa là toàn thân trên dưới mỗi một chỗ đều đau.

Thậm chí cánh tay hăn lúc này còn như rơi ra khỏi khớp ở tại chỗ lắc lư, xương cẳng chân như bị dùi khoan đau đớn tận xương, khẳng định là tổn thương đến xương cốt, một cú đá kia của Lãnh Tư Thần quả thực là quá hiểm, một bộ “Bốn tọa đá gãy chân chó của cậu”.

Thẩm Diệu An nhìn Hạ Úc Huân trên giường một cái, nói: “Vậy cô ấy liền giao cho các vị..... Tôi đi tìm bác sĩ xem sao, thật sự là chịu đựng không nổi, toàn thân đều đau.....”

“Ai, cậu mau đi đi!” Âu Minh Hiên thở dài vầy vầy tay.

Mạnh Tiêu Nhiên nhanh chóng đỡ Thẩm Diệu An khập khiễng đi rồi.

-

Trong khoảng thời gian ngắn, phòng bệnh chỉ còn lại Hạ Úc Huân nằm trên giường bệnh, và ba người Âu Minh Hiên, Tần Mộng Oanh, Nghiêm Tử Hoa.

“Tôi nói, Nghiêm Phó tổng a, Úc Huân gần đây có phải đắc tội với người nào hay không? Sao lại cứ xảy ra loại chuyện này a?”

“Cứ xảy ra? Có ý tứ gì?”

“Ách, xem ra chuyện lần trước nha đầu này không nói với anh.....”

“Lần trước? Rốt cuộc sao lại thế này?”

“Chính là..... A phi! Cái gì đều không có! Chuyện gì đều không có!”
Âu Minh Hiên hận không thể xé rách miệng mình, Mộng Oanh còn ở chỗ này mà, sự việc kia mình sao có thể nói a!

Nghiêm Tử Hoa liếc mắt một cái nhìn ra Âu Minh Hiên là kiêng dè Tần Mộng Oanh, cũng không tiếp tục truy vấn.

Một lát sau, tìm cơ hội đi ra ngoài hút thuốc, ở cầu thang bệnh viện một lần nữa hỏi Âu Minh Hiên vấn đề này.

“Kỳ thật chuyện rất đơn giản, dùng phương pháp cũng rất thấp cấp, chính là tôi và nha đầu kia bị người khác thiết kế khóa trái chung trong một phòng, sau đó.....” Âu Minh Hiên đơn giản cùng anh giải thích một chút sự việc đã xảy ra.

Nghiêm Tử Hoa thế mới biết, thì ra ngày đó điện thoại cô gọi không được là vì chuyện này.

Căn cứ vào lời Âu Minh Hiên, cô ấy lúc đó là cùng..... Lãnh Tư Thần ở bên nhau.....

Từ lời cô nói biết được cô đi tìm tiểu thịt tươi chơi đùa, anh đều không chút nào cảm thấy tức giận, cũng không biết vì cái gì sau khi biết được cô và Lãnh Tư Thần ở bên nhau, trong lòng lại có chút cảm giác không thông thuận nói không nên lời.....

“Chuyện này tôi nhất định sẽ điều tra rõ!” Nghiêm Tử Hoa trầm giọng nói.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 874: Hạ Úc Huân, Em Đủ Tàn Nhẫn! (8)

Lúc này, phòng bệnh.

Tình hình Hạ Úc Huân cuối cùng có hơi chút ổn định, Tần Mộng Oanh nhẹ nhàng thở ra, đi đến máy uống nước rót ly nước.

Kết quả, vừa xoay người, cô gái trên giường bệnh ở phía sau đột nhiên hét lên một tiếng ngồi bật dậy.

Ly giấy trong tay Tần Mộng Oanh đổ trên mặt đất, vội vàng mà xoay người đi xem cô.

“Tiểu Huân!”

Hạ Úc Huân mồ hôi đầy đầu, che lại ngực không ngừng thở hỗn hển, đến khi nghe được thanh âm quen thuộc, nhìn thấy Tần Mộng Oanh nôn nóng mà đi tới, vẻ kinh hãi trong con ngươi rốt cuộc mới dần dần bình ổn xuống.

“Chị Mộng Oanh.....”

“Chị ở đây!”

“Ôm một cái.....”

Âu Minh Hiên mới vừa hút thuốc xong đi vào nhìn thấy một màn Hạ Úc Huân như chim nhỏ nép vào người ôm lấy tức phụ nhi yêu dấu của mình.

“Mẹ nó! Ôm cái gì mà ôm! Không cho ôm! Đó là tức phụ nhi của anh!”
Âu Minh Hiên giận.

Tần Mộng Oanh nhàn nhạt liếc mắt nhìn anh, Âu Minh Hiên lập tức ngừng, chỉ dám nhỏ giọng kháng nghị: “Tức phụ nhi của ta chính ta đã rất lâu rồi không được ôm mà.....”

Hạ Úc Huân ôm eo Tần Mộng Oanh không buông, lén làm mặt quỷ với anh.

Âu Minh Hiên tức giận đến không nhìn được, nha đầu chết tiệt kia, nhanh như vậy liền có sức lực khiêu khích anh, rõ ràng thật sự khỏe mà!Phía sau, Nghiêm Tử Hoa nhìn một màn này không khỏi chặc chặc ngạc nhiên.

Đại khái là không nghĩ tới Âu thiếu vụn bụi hoa không chiếc lá dính thân cư nhiên sẽ coi trọng một cô gái thoát nhìn..... Bình thường không có gì đặc biệt như vậy.....

Sau Hạ Úc Huân, che dấu trên mặt Tần Mộng Oanh cũng dần dần bớt đi, bất quá bởi vì Tần Mộng Oanh diện mạo vốn dĩ đã tẻ nhạt, gương mặt thuộc vào loại nhìn một cái tuyệt đối sẽ không nhớ kỹ, cho nên vậy cũng không đột ngột.

Nhưng, sau khi tiếp xúc sẽ phát hiện, trên người cô có loại khí phách dừng dừng như minh nguyệt thanh phong, khiến người ta bất giác sẽ buông lỏng cảnh giác với cô, khiến người ta ham muốn tâm sự dốc hết lòng mình với cô, thật là loại khí chất độc đáo.

“Trên người còn có chỗ nào không thoải mái không?” Tần Mộng Oanh sờ sờ cái trán cô hỏi.

Hạ Úc Huân được bàn tay lạnh băng của cô sờ vào rất thoải mái, hơn nữa mùi thuốc trên người chị Mộng Oanh thật sự rất dễ ngủ, so với ngửi thần

hương còn tốt hơn, vì thế lại như con thú nhỏ cọ cọ lòng bàn tay cô, nói: “À, dục, hỏa, đốt, thân cảm giác mãnh liệt như vậy, vẫn còn lại một ngọn lửa nhỏ, trên người cũng có sức lực.....”

“Tức phụ nữ em nghe được không nghe được không! Còn lại một ngọn lửa nhỏ a! Đốm lửa nhỏ cũng có thể cháy lan ra khắp đồng cỏ a! Hơn nữa giá trị vũ lực của em ấy đã bắt đầu khôi phục! Em nhanh chóng cách xa em ấy một chút, nhanh lên! Nha đầu này mà nổi thú tính lên quả thực không phải người! Cho dù em là phụ nữ cũng không buông tha!” Âu Minh Hiên ở một bên gấp đến độ xoay quanh.

Tần Mộng Oanh trực tiếp làm lơ anh, nói với Hạ Úc Huân: “Chuyện xảy ra trước đó, vị Thẩm tiên sinh đưa em qua đây đã nói với bọn chị rồi.....”

“A! Thẩm Diệu An! Anh ta thế nào!” Hạ Úc Huân lập tức kinh hoảng thất thố hỏi.

Âu Minh Hiên khoanh tay trước ngực, lạnh giọng nói: “Yên tâm đi, còn sống!”

“Vết thương trên người anh ta thì sao? Hẳn là rất nặng phải không? Tên kia quả thực là phải đem anh ta đánh gần chết mới thôi..... Không được, tôi phải đi thăm anh ta!” Hạ Úc Huân nói xong liền muốn xuống giường.

Âu Minh Hiên vô ngữ mà vươn một ngón tay đem cô chọc trở về: “Em lo mà nằm nghỉ cho khỏe đi, chính em còn không khỏe còn chạy đi đâu, đều đã học máu! Thẩm công tử bên kia có Mạnh Tiêu Nhiên lo rồi, em nghỉ ngơi tốt rồi đi thăm cậu ta cũng không vội! Anh thấy da cậu ta rất dày, giỏi chịu đánh!”

“Đúng vậy, em đang truyền nước biển a, đừng lộn xộn!” Tần Mộng Oanh cũng khuyên nhủ, sau đó nhìn không được hỏi cô: “Em và..... Lãnh Tư Thần, rốt cuộc làm sao vậy? Sao lần này đột nhiên nháo ầm ỹ như vậy?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 875: Hạ Úc Huân, Em Đủ Tàn Nhẫn! (9)

“Em và..... Lãnh Tư Thần, rốt cuộc làm sao vậy? Sao lần này đột nhiên nháo ầm ỹ như vậy?”

Vừa dứt lời, Hạ Úc Huân lập tức vô cùng đau đớn mà kêu rên: “Ngao! Đừng nói nữa! Em hiện tại thật là muốn chết tâm cũng được! Em sao lại có thể thiếu kiên nhẫn như vậy chứ! Một đêm, chỉ cần em nhẫn nhịn một đêm nữa thôi thì sẽ liễu rữ hoa cười cả một thôn! Kết quả hiện tại..... Hết rồi!”

Nghiêm Tử Hoa bên cạnh nghe vậy thần sắc khẽ nhúc nhích, nói: “Là vì dự án phía Đông kia sao? Mấy ngày nay người cô vẫn luôn nơm nớp lo sợ gọi điện thoại hội báo hành trình, chính là Lãnh Tư Thần?”

“Ách, đúng vậy.....” Chuyện tới bây giờ, Hạ Úc Huân cũng không giấu nữa: “Vốn dĩ tôi ngoan ngoãn nghe lời nhịn đến ngày mai ký xong hợp đồng liền sẽ đại công cáo thành, nhưng, hiện tại mọi chuyện đều bị tôi hủy hoại rồi, ai, một bước tới cửa, lại thất bại trong gang tấc.....”

“Tôi sai.” Nghiêm Tử Hoa sắc mặt ngưng trọng.

“Ách, có liên quan gì tới anh chứ!”

“Là tôi không chăm sóc tốt cho tiểu thư, nếu lúc ấy tôi ở lại không để cô một mình, cô cũng sẽ không trúng kế, nếu tôi sớm một chút phát hiện cô vì hợp đồng mà hy sinh nhiều như vậy, nhất định sẽ ngăn cản cô! Chỉ là một dự án mà thôi, không đáng tiểu thư ngài phải ủy khuất bản thân như vậy!”

Mặc kệ là dự án lớn gì, đều không đáng!” Nghiêm Tử Hoa hai nắm gắt gao nắm chặt: “Tôi đi tìm Lãnh Tư Thần nói chuyện!”

“A a a! Đừng đừng đừng! Ngàn vạn lần đừng!” Hạ Úc Huân kích động đến thiếu chút nữa từ trên giường lăn xuống.

Nghiêm Tử Hoa nhanh chóng tiến lên đỡ cô, nói: “Tiểu thư! Ngài chậm một chút! Dự án kia là lúc tiên sinh còn ở đây đã bàn xong, bây giờ anh ta vô duyên vô cớ hủy bỏ thực sự là không có đạo lý, tôi.....”

“Cho nên anh muốn đi theo Lãnh Tư Thần giảng đạo lý?” Hạ Úc Huân đầu đầu không thôi, không biết nên giải thích như thế nào với anh.

Lúc này, Âu Minh Hiên bên cạnh vỗ vỗ vai Nghiêm Tử Hoa, nói: “Lần này anh vẫn là nghe nha đầu này một chút đi! Ít nhất cô ấy còn hiểu Lãnh Tư Thần hơn anh! Anh không thấy Thẩm công tử bất quá chỉ là không cẩn thận bị cô ấy in lên một dấu môi trên cổ áo đã thiếu chút nữa bị giết sao? Anh mỗi ngày cùng cô ấy sớm chiều ở chung, ngày đêm đối lập, đi còn trông cậy vào có thể sống về à?

“Trên cổ áo Thẩm công tử bị in dấu môi của em?” Hạ Úc Huân ghen hòng nhìn trần trối. Cô khi nào thì in lên a, hoàn toàn nghĩ không ra!“Em còn dám nói, còn không phải là bởi vì cái kia đem Lãnh biến thái chọc cho xù lông lên sao? Tên kia hiện tại phong ấn giải trừ, hoàn toàn ma hóa!” Âu Minh Hiên tặc lưỡi.

“.....” Được rồi, Lãnh Tư Thần lại thêm một biệt danh nữa!

“Dù sao anh nghe tôi đừng đi! Có nghe hay không vậy?” Hạ Úc Huân khẩn trương mà dặn dò. Nhớ lại lúc Lãnh Tư Thần rút súng, đến bây giờ cô còn dư kinh chưa bình.

“Nghe rồi tiểu thư, tôi không đi, cô mau nằm xuống nghỉ ngơi đi.” Nghiêm Tử Hoa đành phải cùng cô cam đoan.

Hạ Úc Huân lúc này mới yên lòng nằm lại giường.

Mắt thấy dự án tới tay còn mất, chuyện tới nước này, cũng chỉ có thể chờ trở lại công ty cùng mọi người chịu đòn nhận tội.

-

Hạ Úc Huân vốn dĩ đêm đó liền muốn xuất viện, nhưng bị ba người Nghiêm Tử Hoa, Tần Mộng Oanh còn có Âu Minh Hiên nhất trí cự tuyệt, vì thế đành phải tiếp tục nằm trong bệnh viện.

Sáng ngày hôm sau, Hạ Úc Huân thân thể khôi phục hơn chút, bởi vì thật sự không yên lòng Thẩm Diệu An bị chính mình liên lụy, liền đi bộ đến phòng bệnh thăm hỏi.

Phòng bệnh bọn họ ở cùng tầng, khoảng cách rất gần, đi vài bước liền đến.

“Ai da ngứa chết ngứa chết mất, Mạnh Tiêu Nhiên cậu mau giải giúp tôi!” Thẩm Diệu An vừa dựa vào giường cầm di động chơi trò chơi, vừa ồn ào.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 876: Hạ Úc Huân, Em Đủ Tàn Nhẫn! (10)

Gãi cái gì mà gãi! Bác sĩ nói, không thể gãi!” Mạnh Tiêu Nhiên chăm sóc hẩn cả đêm, đang nằm trên sofa nhắm mắt dưỡng thần, nghe vậy tức giận mà nâng mí mắt gãi.

“Cậu một chút đều không hiền huệ! Sớm biết vậy tôi ngay từ đầu nên tìm Thạch đầu!” Thẩm Diệu An mặt đầy ghét bỏ.

Mạnh Tiêu Nhiên khinh thường mà nhìn hẩn một cái: “Thạch đầu yêu đương đang tình chàng ý thiếp kia kìa, người ta sẽ quan tâm cậu sao?”

“Ai, ngay cả thạch đầu cũng yêu đương rồi, còn tình chàng ý thiếp..... Không nghĩ tới một ngày kia, bốn thiếu gia cư nhiên sẽ gặp phải hoàn cảnh bi thảm như vậy.....” Thẩm Diệu An ngửa mặt lên trời thở dài.

Mạnh Tiêu Nhiên lờm hẩn, nói: “Tôi thấy Nam Cung huân kia cậu vẫn là từ bỏ đi! Đừng nhõ rằng cạp không muốn sống nữa!”

Thẩm Diệu An vừa nghe lập tức không vui, đáp: “Tôi phải nhõ ra, bốn thiếu gia chết dưới hoa mẫu đơn thành quỷ cũng phong lưu cậu quản được sao?”

“Cái kia.....” Hạ Úc Huân có chút xấu hổ mà đứng ở cửa phòng bệnh, cửa khép hờ, cô vừa gõ cửa, cửa đã bị đẩy ra. Vừa lúc nghe được câu “Bốn thiếu gia chết dưới hoa mẫu đơn thành quỷ cũng phong lưu cậu quản được sao” kia của Thẩm Diệu An.....

“Ai, Nam Cung huân, sao cô lại tới đây?” Thẩm Diệu An lập tức ném di động qua, hai mắt sáng lấp lánh mà nhìn cô.

Tuy rằng tối hôm qua bị đánh rất thảm, nhưng sau đó cô lại là mỹ nhân cứu anh hùng chặn trước người hắc, còn vì hắc mà liều mạng với Lãnh Tư Thần một màn kia trước sau quanh quẩn ở trong đầu hắc, khiến hắc cảm thấy còn rất đẹp! So với chính mình anh hùng cứu mỹ nhân còn đẹp hơn!

Mà Hạ Úc Huân sau khi nhìn rõ mặt Thẩm Diệu An đã khiếp sợ mà hoàn toàn cứng lại: “Thẩm..... Thẩm?”

“Ngao!” Thẩm Diệu An lúc này mới phát hiện bộ dáng hiện tại của mình, kêu lên một tiếng chui vào trong chăn.

Ngày hôm qua nhìn còn tốt, hiện tại cả mặt Thẩm Diệu An đều sưng thành đầu heo, quả thực thảm không nỡ nhìn.

“Xin cô quên đi hết thấy mọi thứ cô vừa thấy!” Thanh âm Thẩm Diệu An mang theo khóc nức nở.

“Ách, đã quên anh yên tâm, tôi trí nhớ không tốt!” Hạ Úc Huân lau mồ hôi, đồng thời lòng tràn đầy tự trách, nói: “Tôi không yên tâm, cho nên lại đây thăm anh, không nghĩ tới anh cứ nhiên bị thương nghiêm trọng như vậy, ngoại trừ mặt còn có chỗ nào bị thương nữa không?”

Mạnh Tiêu Nhiên bên cạnh giang tay giúp đỡ mà trả lời: “Cánh tay trật khớp đã nối lại rồi, sau đó gãy xương mũi, nứt xương cẳng chân, còn có phần mềm bị bầm tím.....”

“Thẩm Diệu An, thực xin lỗi, liên lụy đến anh.....”

Thẩm Diệu An lập tức bịt mắt chui ra, đáp: “Không có việc gì không có việc gì, đều là vết thương nhỏ mà thôi!”

Mạnh Tiêu Nhiên vô ngữ mà trừng hăn một cái: “Vết thương nhỏ..... Ai tối hôm qua ở trên giường đau đến lăn lộn cả một đêm? Ai sang hôm nay soi gương xong liền nổi điên?”

“Mạnh Tiêu Nhiên, cậu dẹp qua một bên đi!”

“Được! Tôi đi là được rồi chứ! Cái thứ thấy sắc quên nghĩa!” Mạnh Tiêu Nhiên trừng mắt nhìn hăn một cái, sau đó đóng cửa phòng bệnh đi ra ngoài, trong miệng lẩm bẩm mà nói thầm: “Tôi thấy cậu là càng sống càng trở về thời kỳ phản nghịch rồi, người khác càng không cho cậu làm cái gì cậu càng muốn làm cái đó, cô gái kia chắc chắn sẽ khiến cho cậu quay đầu với họ nhà cậu.....”

“Cô ngồi đi, tùy tiện ngồi!” Thẩm Diệu An luống cuống tay chân mà lấy khẩu trang bảo Mạnh Tiêu Nhiên giúp hăn mua đeo lên trên mặt.

Nhưng mà cũng không có tác dụng gì, đôi mắt hăn cũng sừng, sừng đến chỉ còn lại một đường nhỏ!

Hạ Úc Huân kéo ghế ngồi xuống mép giường, sắc mặt trầm trọng, cảm xúc hạ xuống.

“Tôi thật sự chỉ là ngoại thương, chỉ là thoát nhìn dọa người mà thôi, bác sĩ đã nói không có việc gì, dưỡng thương là được rồi.....” Thẩm Diệu An thấy cô như vậy nhanh chóng an ủi cô vài câu, sau đó hỏi: “Cô thì sao? Thân thể có khỏe không?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 877: Thế Xác Và Tinh Thần Đầu Mệt (1)

“Không có việc gì, chỉ là bọn họ không yên tâm, bắt tôi ở bệnh viện quan sát thêm mấy ngày.”

“Đó là cần thiết, lỡ như có di chứng gì thì làm sao bây giờ..... Đúng rồi, vừa rồi thủ hạ của tôi gọi điện thoại tới nói hai tên khốn kia đã trốn thoát không bắt được, bắt quá cô yên tâm, lúc tôi đuổi theo qua bọn chúng còn chưa bắt đầu chụp, sẽ không có mấy tấm ảnh vợ vẫn gì lọt ra ngoài đâu!”

“Cám ơn.”

Thấy bộ dáng không có sức sống, Thẩm Diệu An gấp đến độ vò đầu bứt tai: “Ai, cô đừng như vậy a, cô thấy tôi không phải rất tốt sao? Cô như vậy tôi thấy không quen.....”

“Thẩm Diệu An, cảm ơn anh thích tôi, anh là người tốt, nhưng chúng ta thật sự không thể nào ở bên nhau. Thực xin lỗi.” Hạ Úc Huân một hơi nói xong những lời này.

Phòng bệnh, lặng im một cách quỷ dị.

Thẩm Diệu An sững sờ tại chỗ, thật lâu vẫn chưa phục hồi tinh thần lại.

Hắn..... Hắn đây là được phát thẻ làm người tốt sao?

Thẩm Diệu An hẳn cư nhiên cũng có một ngày được một cô gái phát thẻ người tốt!

Sau khi Hạ Úc Huân rời đi thật lâu, Thẩm Diệu An vẫn chưa phục hồi tinh thần lại. Trong đôi mắt híp vẫn đầy vẻ khó có thể tin.....

Vốn dĩ hẳn còn nghĩ nếu cô tối hôm qua không nghe được, hôm nay liền lại nói rõ một lần, ai ngờ, lần thứ ba tỏ tình này cứ nhiên chết non dưới phương thức như vậy.....

Một lát sau, Mạnh Tiêu Nhiên đã trở lại, thấy bộ dạng ngốc nghếch này của hẳn, khóe miệng khẽ nhếch nói: “Làm sao vậy? Bị gọi hồn à?”

“Mạnh Tiêu Nhiên, cậu chỉ e là không có cơ hội cùng họ tôi.....”

“Ý gì?”

“Bốn thiếu gia..... Vừa rồi..... Được người ta..... Phát..... Thẻ người tốt.....”

Mạnh Tiêu Nhiên trong khoảng thời gian ngắn cũng ngây ngẩn cả người, sau một lúc lâu mới như bị sét đánh nói: “Quả thực là chứng kiến thời khắc kỳ tích!”

-

Hai ngày sau, dưới sự kiên trì của Hạ Úc Huân, cô rốt cuộc có thể xuất viện về công ty đi làm.

Vừa đến công ty chính là một trận đánh ác liệt.

Trong phòng họp.

Hạ Úc Huân mới vừa đẩy cửa ngồi xuống, phía dưới liền truyền đến thanh âm mỉa mai của Hùng đồng.

“A! Đại tiểu thư nhà chúng ta rốt cuộc chịu tới công ty rồi! Ta còn tưởng rằng cô trốn trong nhà không dám ra chứ!”

Hạ Úc Huân cố gắng lên tinh thần ứng đối: “Hùng đồng, sao ngài lại nói thế, công ty cũng không phải quái thú ăn thịt người, tôi sao sẽ trốn ở trong nhà không dám ra chứ? Xác thật là mấy ngày nay sức khỏe không tốt, thật sự xin lỗi!”

“Hừ, ta thấy cô là tự biết không còn mặt mũi tới công ty nên không dám tới thì có! Dự án lớn như vậy đột nhiên mất, chẳng lẽ cô không nên trước tiên cho mọi người một câu trả lời thỏa đáng sao? Cư nhiên còn kéo lâu như vậy mới đến!” Hùng đồng trực tiếp gây khó dễ.

Nghiêm Tử Hoa bên cạnh nghe vậy mày nhíu chặt, trầm giọng nói: “Lời này của Hùng đồng tựa hồ có chút bất công, lúc chúng ta và Lãnh thị bàn về dự án này, tiểu thư còn chưa tiếp quản công ty, dự án này là tôi toàn quyền tiếp nhận, liên quan đến cô ấy hình như không có bao lớn!”

“Trước khi cô ta tiếp quản công ty vẫn đang tốt đẹp, cô ta vừa tới liền thất bại, chẳng lẽ tôi nói sai sao?” Hùng đồng không thuận theo cũng không buông tha.

Lương đồng bên cạnh rốt cuộc nghe không nổi nữa, ngón tay nhẹ gõ mặt bàn, sắc mặt không vui nói: “Lão hung này, sự việc còn chưa điều tra rõ ràng, ông cứ phán quyết xằng bậy như vậy không khỏi quá độc đoán rồi? Nam Cung đột nhiên xảy ra chuyện ngoài ý muốn, công ty rối loạn, hiền chất nữ nhận nhiệm vụ lúc lâm nguy, nhậm chức mấy ngày này tới nay cho dù không lập nên kỳ tích gì lớn, nhưng công ty phát triển ổn định, đây là công lao lớn nhất! Sự nỗ lực của cô ấy, mọi người rõ như ban ngày!”

Hùng đồng cười lạnh liên tục, đáp: “Ha ha, ta bất quá chỉ là thực tế nói cô ta hai câu thôi, còn chưa làm gì cô ta cả, một người hai người các ông liền gặp đến độ dậm chân, cô ta hiện tại chính là người trong khoang lái của Thiên Lâm, chứ không phải đại tiểu thư ở nhà hưởng thanh phúc, các ông nếu dự định đem cô ta xem như tiểu công chúa phủng cung, vậy xem như tôi chưa nói gì đi nhé!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 878: Thế Xác Và Tinh Thần Đầu Mệt (2)

“Ha ha, ta bất quá chỉ là thực tế nói cô ta hai câu thôi, còn chưa làm gì cô ta cả, một người hai người các ông liền gấp đến độ dậm chân, cô ta hiện tại chính là người trong khoang lái của Thiên Lâm, chứ không phải đại tiểu thư ở nhà hưởng thanh phúc, các ông nếu dự định đem cô ta xem như tiểu công chúa phủng cung, vậy xem như tôi chưa nói gì đi nhé!”

Lương đồng cũng cười lạnh một tiếng, đáp: “Lão hùng, chuyện này vốn dĩ không có bất cứ chứng cứ gì chứng minh có liên quan đến hiền chất nữ, Lãnh Tư Thần người kia âm tình bất định, khó tiếp xúc bao nhiêu ông chẳng lẽ không biết? Tôi cũng là rất thực tế mà thôi, ông kích động như vậy làm cái gì? Đối với một tiểu bối hùng hổ dọa người như vậy, không chút khoan dung nào, không khỏi quá khó coi!”

“Lương lão quý! Ông nói ai khó coi vậy!”

“Ai khó coi tất cả mọi người đều có mắt nhìn, còn cần tôi nói sao?”

“Ông.....”

Lương đồng sự luôn mồm bảo vệ chính mình, vì mình nói chuyện, nghe khiến trong lòng Hạ Úc Huân rất hụt hẫng, người khác không biết chân tướng, nhưng dự án này, xác thật là bởi vì cô mới xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

Hạ Úc Huân nhéo nhéo ấn đường, nói: “Hai vị đồng sự đều đừng âm ỉ nữa, dự án này tuy rằng tôi không tiếp nhận, nhưng nếu hiện tại tôi là tổng tài công ty, bất cứ chuyện gì của công ty đều không tránh khỏi có liên quan đến tôi, tôi tuyệt đối sẽ không trốn tránh trách nhiệm này.”

Hùng đồng hừ một tiếng: “Cô biết thì tốt!”

Lương đồng lắc lắc đầu, dùng ánh mắt khinh thường, nói:: “Sách, lão hùng, ông nhìn xem, ngay cả một đứa trẻ còn hiểu chuyện hơn ông! Vội vã hưng sư vấn tội như vậy, người ta trước nay liền chưa từng tính toán trốn tránh trách nhiệm không phải sao?”

“Biết rõ có trách nhiệm cũng chưa đủ, trọng điểm là cô định làm như thế nào? Ngồi trên vị trí này, cũng không phải chỉ cần cam đoan công ty phát triển ổn định là được, hướng chi hiện tại lòng người đã bắt đầu bất ổn!” Hùng đồng thật vất vả tìm được cơ hội tốt này để gây khó dễ cho cô, tất nhiên là không muốn buông tha.

“Cho tôi thời gian ba ngày, tôi sẽ nghĩ cách đền bù tổn thất này!”

“Thời gian ba ngày, đây chính là tự cô nói!”

Một cuộc họp, cuối cùng kết thúc trong bầu không khí không vui. Khi kết thúc Lương đồng còn cố ý an ủi cô vài câu, nói sẽ giúp cô nghĩ cách, xem có thể có cách khác giữ lại hợp đồng kia không.

Nhưng, nào có dễ dàng như vậy.....

-

Sau khi tan tầm, Hạ Úc Huân mệt mỏi đi xuống lầu.

Đi đến cổng lớn công ty, cô vừa mới chuẩn bị xuống gara lấy xe, đột nhiên một phụ nhân trung niên trang điểm đậm giày cao gót hùng hổ mà đi

về phía cô, không nói hai lời liền tàn nhẫn tát trên mặt cô một cái.

Hạ Úc Huân hôm nay họp suốt một ngày, sức cùng lực kiệt, năng lực phản ứng tự nhiên cũng tương đối kém, vì thế cứ như vậy nặng nề mà ăn một bạt tai.

Bị tát đến nửa bên mặt hẳn rõ năm dấu ngón tay, nhanh chóng sưng đỏ lên, có thể thấy được cái tát của phụ nhân kia là dùng toàn lực.

Quý phu nhân trước mắt thoát nhìn hơn bốn mươi tuổi, trên mặt trang điểm tinh xảo, bất luận là quần áo trên người hay túi xách trong tay tất cả đều limited, trên người biểu lộ một cổ ngạo khí và thanh cao thiên bẩm, một bộ uy phong của đấng bề trên sức sống ngoài mạnh trong yếu, chỉ nhìn khí thế này liền biết không phải phụ nhân nhà giàu nào cũng có.

Quý phu nhân sau khi tát cô một cái còn chưa hết giận, không nói hai lời liền muốn đánh lần thứ hai, bị Nghiêm Tử Hoa đứng lúc đuổi tới một phen bóp chặt cổ tay, ngăn bà xuống tay.

“Buông tay, cậu là thứ gì, cứ nhiên dấm tùy tiện chạm vào ta!” Quý phu nhân lạnh giọng quát lớn.

Nghiêm Tử Hoa thần sắc bất ti bất kháng, sống lưng thẳng thắn mà đứng tại chỗ, nói: “Thẩm phu nhân, tôi không phải đồ vật, ngài xuất thân từ dòng dõi thư hương, được giáo dục cao cấp, ở trước công chúng tùy tiện đánh người như vậy, không khỏi không hợp thân phận.”

Thẩm phu nhân? Hạ Úc Huân nghe vậy ánh mắt hơi lóe, trong đầu hiện lên một suy đoán.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 879: Thế Xác Và Tinh Thần Đầu Mệt (3)

Nghe nói như thế, con người quý phu nhân hiện lên một tia ảo não, nhưng rất nhanh chút ảo não này liền hoàn toàn bị lửa giận trong lồng ngực bốc lên nuốt sống, cười lạnh một tiếng nói: “A, thân phận! Con trai ta đều bị đánh thành như vậy cậu cư nhiên còn bảo tôi không dè thân phận? Cậu sao không hỏi trước vị tiểu thư thân phận cao quý nhà cậu xem rốt cuộc đã làm cái gì!

Ta là Thẩm phu nhân, nhưng đồng thời ta cũng là một người mẹ, con trai ta, từ nhỏ đến lớn, bản thân ta chạm vào còn luyến tiếc, kết quả cư nhiên ở bên ngoài bị người ta đánh thành như vậy.....”

Nghiêm Tử Hoa đang muốn nói chuyện, Hạ Úc Huân giơ tay ngăn anh, nói: “Bản thân tôi cũng có con trai, nên hiểu rõ tâm tình của Thẩm phu nhân, nếu con trai tôi cũng bị người khác đánh thành như vậy, tôi phỏng chừng sẽ giết người kia sau đó lại quất xác.”

Thẩm phu nhân bởi vì lời này của cô sừng sốt một chút, hừ một tiếng nói: “Cô biết thì tốt! Vấn đề việc riêng của Tiểu An ta không muốn quản nhiều, hiện tại đã chạm đến giới hạn của ta rồi, ta liền không thể không quản! Hôm nay ta qua đây tìm cô, chính là muốn nói cho cô biết, mời cô tránh xa Tiểu An nhà tôi một chút, đừng lại dây dưa với nó! Con dâu Thẩm gia ta, có thể không thân phận không bối cảnh, nhưng nhất định phải có giáo dục có tố chất! Có thể không thông minh không xinh đẹp, nhưng nhất định phải hiền lương thực đức!”

Ý ngoài lời, cô hiện tại có thân phận có bối cảnh thì thế nào, còn không phải là một nha đầu không giáo dục không tố chất ở nông thôn, lại còn là hồ ly tinh vừa hại nước hại dân lại vừa có tâm kế sao!

Thẩm phu nhân cắn răng, ánh mắt như nhìn họa quốc yêu cơ nhìn chăm chăm cô, vô cùng đau đớn nói: “Tiểu An nhà chúng ta trước kia cả ngày đều sống vui vui vẻ vẻ, từ sau khi gặp được cô, liền như bị ma ám! Cũng không biết cô một cô gái nhẵn tâm tốt cuộc cho nó uống độc dược gì, làm hại nó đột nhiên như không muốn sống liên tục làm việc hơn một tháng trời đến khi phải vào bệnh viện, người đã vào bệnh viện, cô còn không buông tha nó, sau một lần đến bệnh viện thăm nó, cũng không biết nói cái gì với nó, làm Tiểu An càng thêm trầm trọng, cả ngày mất hồn mất vía!

Hiện tại thì hay rồi, rốt cuộc đã xảy ra chuyện, nó thiếu chút nữa bị người đàn ông lỗ mãng nào bên cạnh cô đánh thành tàn phế! Cô cứ như vậy đem con trai ta đùa giỡn xoay vòng, thật sự xe ta đã chết, xem Thẩm gia chúng ta chết hết rồi sao?”

Thẩm phu nhân càng nói cảm xúc càng kích động.

Hiện tại là cao điểm tan ca, nhân viên chung quanh vây xem cũng càng ngày càng nhiều.

“Sao lại thế này sao lại thế này a? Quý phu nhân kia là ai a? Con trai bà ta là ai?”

“Con trai bà ấy, là Thẩm công tử Thẩm Diệu An!”

“Cư nhiên là mẹ của Thẩm công tử! Bà ấy không phải đệ nhất phu nhân thành phố A sao? Như thế nào cư nhiên chạy đến cửa công ty người ta la lối khóc lóc!”

“Nghe nói là bởi vì Thẩm công tử bị đại tiểu thư nhà chúng ta mê đến thần hồn điên đảo, tối hôm qua còn vì đại tiểu thư nhà chúng ta mà cùng

một người đàn ông đánh nhau, kết quả đánh thua, còn bị đánh đến rất thảm, thấy không, mẹ người ta bao che cho con đã tìm tới cửa, quanh co lòng vòng mắng đại tiểu thư nhà chúng ta là hồng nhan họa thủy a.....” Nói chuyện về Hạ Úc Huân là thư ký Tiểu Triệu.

Lời này vừa ra, mọi người chung quanh vừa tới đã có một nửa đều lộ ra ánh mắt bưng tỉnh đại ngộ.

“Nhưng mà Thẩm phu nhân cũng nói không sai.....” Lúc này, trong đám người có người nói một câu. Là thư ký Lily của Hùng đồng.

Hạ Úc Huân nhẫn nại không cắt ngang lời Thẩm phu nhân, vẫn luôn chờ bà nói xong mới gật gật đầu mở miệng nói: “Thẩm phu nhân, ý của ngài tôi đã hiểu rõ, ngài hy vọng tôi cách xa con trai ngài một chút, đừng quấy lấy anh ta phải không? Thực xin lỗi, ngài nói tôi chỉ sợ là làm không được.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 880: Thế Xác Và Tinh Thần Đầu Mệt (4)

Cô căn bản là không có quần lấy, làm sao bảo cô đừng quần chứ?

Thẩm phu nhân tức khắc giận tím mặt: “Nha đầu lỗ măng! Cô nói cái gì?”

Ngay lúc bầu không khí căng thẳng, chạm vào là nổ ngay, đột nhiên một chiếc xe màu xám bạc dừng trước cửa công ty, một người đàn ông mặc trang phục bệnh nhân đeo khẩu trang chống gây nghiêng ngả lão đảo mà từ bên trong chạy như bay xuống, lập tức vọt tới trước mặt Thẩm phu nhân.

“Mẹ, mẹ làm gì vậy a!!!” Người tới đúng là Thẩm Diệu An.

“Tiểu An, sao con lại tới đây? Ta bảo cái con hồ ly tinh này đừng quần lấy con nữa, cách xa con một chút, bằng không mạng con đều phải bị cô ta lăn lộn cho không còn a!” Thẩm phu nhân nhìn con trai mình đầy thương tích trước mắt, đau lòng đến tim đều sắp nát.

“Ai da mẹ! Mẹ làm rõ ràng tình huống được không? Nam Cung tiểu thư không thích con, cô ấy từ đầu tới đuôi đều cự tuyệt con, hơn nữa không cho con bất cứ hy vọng gì, vẫn luôn là con quần lấy cô ấy có được không! Cô ấy như thế nào không cần quần lấy con cách xa con một chút được! Ngài đây không phải là làm khó người khác sao!” Thẩm Diệu An mặt đầy rồi rầm. Đương nhiên, chỉ là nói như vậy, mặt hân hiện tại làm không ra biểu cảm “Rối rắm” yêu cầu cao độ như vậy.

“Con..... Con nói cái gì? Cô ta không thích con? Cô ta dựa vào cái gì không thích con!” Thăm phu nhân chấn kinh hỏi.

“Mẹ thân yêu à, đây không phải trọng điểm?” Thăm Diệu An đỡ trán.

Thăm phu nhân khó thở: “Con cái thứ không tiền đồ, nhiều cô gái gia thế tốt giáo dục tốt lại đơn thuần hiền lành chọn cho con, con không cần, cố tình chọn một đứa giày rách lại con có con riêng cũng không thích con!”

Thăm Diệu An híp mắt đồng tử chột co rút lại, cực kỳ bất an mà nhìn Hạ Úc Huân bên cạnh một cái, cả giận nói: “Mẹ! Mẹ thật quá đáng! Mẹ cũng là phần tử trí thức được giáo dục cao cấp a, sao lại có thể dùng từ ngữ như vậy để hình dung một cô gái chứ! Hơn nữa đây đã là thời đại nào, tư tưởng mẹ sao còn phong kiến như vậy? Mẹ vẫn là người mẹ cao quý ưu nhã ôn nhu khai sáng tư tưởng tiền vệ của con sao?”

Thăm phu nhân bị con trai khen đến một trận chột dạ, nói: “Ta..... Ta không phải bị con làm cho đau lòng buộc nóng nảy sao? Con nhìn xem mặt con bị đánh đi! Rốt cuộc là kẻ súc sinh nào, cư nhiên lại tàn nhẫn rat ay với con như vậy!”

“Mẹ à, ngài hôm nay chỉ nói đúng hai chữ súc sinh này rồi.....” Thăm Diệu An nhanh chóng thừa dịp mẹ hơi bình tĩnh lại thuận tay đem bà đẩy mạnh vào trong xe.

Hắn cũng không kịp nhiều lời với Hạ Úc Huân, chỉ có thể xin lỗi mà nhìn cô một cái, sau đó nhanh chóng bảo tài xế lái xe đem phiền toái mang đi.

Hai mẹ con đi rồi, đám người vây xem cũng dần dần tan.

Sống lưng căng chặt của Hạ Úc Huân cũng lơ lửng xuống.

Chuyện lần này cô đối với Thẩm Diệu An thật sự áy náy, nhưng phương pháp duy nhất cô có thể đền bù cho hấn, cũng chỉ có cách phải sạch hết thảy quan hệ với hấn, không cho hấn lại bị mình liên lụy.

Bên cạnh, Nghiêm Tử Hoa lẳng lặng mà nhìn ánh mắt mỗi một, gương mặt sừng đỏ của Hạ Úc Huân, con người đen kịt sóng ngầm cuộn cuộn.

-

Bên trong xe, hai mẹ con còn đang khắc khẫu.

“Mẹ, nọ là mẹ ruột của con, con nói chuyện hôm nay mẹ làm là chuyện gì! Mất hết tiêu chuẩn ngày thường của mẹ rồi! Con chính là đang ở tiền tuyến giết địch a, mẹ lại sau lưng con quấy rối, đây không phải làm con bị bao vây tứ phía sao!” Thẩm Diệu An đầu đầu không thôi.

Thẩm phu nhân trừng mắt nhìn hấn một cái, đáp: “Lời này của con là có ý tứ gì? Chẳng lẽ con còn chưa từ bỏ ý định với cô ta?”

Thẩm Diệu An tròn mắt xoay chuyển: “Mẹ, mẹ nghĩ như vậy đi, con dâu này một khi cưới về, mẹ không chỉ có con dâu, ngay cả cháu nội đều là có sẵn.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 881: Thế Xác Và Tinh Thần Đầu Mệt (5)

“Con mới..... Nói ra lời điên khùng gì đó! Tiểu tử thúì, mẹ nói cho con biết, đừng tấy não mẹ, mẹ không chịu thua đâu, chuyện này mẹ không đồng ý! Tuyệt đối không thành! Con nếu dám cưới cô ta vào cửa! Về sau cũng đừng gọi ta là mẹ!” Thấm phu nhân khó được thái độ cương quyết.

Thấm Diệu An dựa vào trên ghế, cười khố nói: “Ai, mẹ, con là không có cơ hội không gọi mẹ là mẹ, người ta căn bản là không thích con không phải sao? Con phát thẻ người tốt cho con! Mẹ nói mẹ rất cuộc ở chỗ này lo lắng cái gì a!”

Thấm phu nhân nhìn thấy dáng vẻ mất mát này của hần, trong lòng một trận khó chịu, nói: “Vậy cô gái kia khẳng định là lạt mềm buộc chặt a! Con trai ta đẹp trai lại ưu tú như vậy, có cô gái nào mà không thích chứ?”

“Con cảm ơn mẹ a, bất quá mẹ có thể đừng mù quáng sùng bái con không? Ngài xem ngài đem con nuông chiều thành cái gì, thật thành kẻ ăn chơi trác táng, tìm được người tới quản con không phải tốt hơn đó sao?”

“Con có giác ngộ này, mẹ vẫn là rất vui vẻ! Được thôi, nhưng cô gái kia con nghĩ cũng đừng nghĩ nữa! Mẹ muốn tìm người khác tới quản con!”

Thấm phu nhân đã hạ quyết tâm lần này nhất định phải nhẫn tâm coi chừng tiểu tử này, mặc kệ như thế nào nhất định phải chặt đứt suy nghĩ này của hần.

Về phần cô gái kia, hừ, con trai tuổi quá nhỏ nên tin cô ta, bà sao có thể tin tưởng cô ta nói xằng nói bậy!

Vừa rồi bà không riêng gì an ủi con trai, bà là tin tưởng vững chắc cô gái kia tuyệt đối là đang lạt mềm buộc chặt, chẳng qua là thủ đoạn cao minh một chút mà thôi!

Phụ nữ bây giờ, thật là tâm cơ càng ngày càng thâm!

.....

“Tiểu thư, vết thương trên mặt cô cần xử lý một chút.” Nghiêm Tử Hoa nôn nóng nói.

Hạ Úc Huân sờ sờ gương mặt nóng rát, thở dài nói: “Vết thương nhỏ không sao cả, thậm chí là..... Đêm nay tôi chỉ e không thể về nhà! Nếu con trai tôi mà nhìn thấy liền thảm, với chỉ số thông minh của nó, nói là tôi tự mình va phải tuyệt đối quá khó tin đi.....”

Trước đó bởi vì gạt cậu nhóc chuyện nằm viện, cô lừa bảo cậu mình đi công tác, vốn dĩ đã thông báo đêm nay sẽ về nhà, hiện tại xem ra phải khiến cho cậu thất vọng rồi, còn phải nghĩ cách kéo dài thêm một ngày.

“Vậy về nhà cũ Nam Cung ở một đêm đi, bên kia có hòm thuốc, hơn nữa cách công ty lại gần.” Nghiêm Tử Hoa kiến nghị.

Hạ Úc Huân gật gù đầu: “Chỉ có thể như vậy.”

Tới nhà cũ Nam Cung, bảo mẫu mẹ Tôn vô cùng nhiệt tình mà đem bọn họ đón vào.

“Đại tiểu thư, còn có quản gia Tiểu Nghiêm, các vị trở về sao không nói một tiếng! Ai nha, đại tiểu thư mặt ngài làm sao vậy?”

“Ách, không cần thận va, va phải.....”

“Sao lại không cẩn thận như vậy a! Thư phòng lầu hai có hòm thuốc, tôi liền lấy qua cho cô!”

“Tôi lấy được rồi.” Nghiêm Tử Hoa nói.

“À à, vậy được, tôi nhanh chóng đi mua thêm đồ ăn! Đại tiểu thư cô nếu dọn về ở thì tốt, lão gia bọn họ vừa đi, trong phòng này quạnh quẽ.....” Mẹ Tôn vừa lẩm bẩm vừa nhanh chóng đi mua đồ ăn.

Trên sô pha.

Nghiêm Tử Hoa đi lên lầu hai đem hòm thuốc xuống, đang dùng sợi bông thấm thuốc cẩn thận mà bôi cho cô.

“Ai.....”

“Làm cô đau sao?” Tay Nghiêm Tử Hoa run lên, nhanh chóng rút ra.

“Không có việc gì..... Nghiêm đại ca, thì ra anh thật sự là quản gia, khó trách.....” Khó trách Vương Ngọc kia mở miệng là quản gia Tiểu Nghiêm.

“Uhm.” Nghiêm Tử Hoa gật đầu, như bọt biển đung vào dễ vỡ tinh thần cao độ khẩn trương mà tiếp tục bôi thuốc cho cô.

“Không chỉ có như thế, còn làm đặc trợ của chủ tịch, hiện tại lại là Phó tổng..... Anh cũng quá toàn năng rồi!” Hạ Úc Huân cảm thán liên tục.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 882: Thế Xác Và Tinh Thần Đầu Mệt (6)

“Đều là chủ tịch cất nhắc.”

Hạ Úc Huân bĩu môi: “Với tính tình kia của ông ấy, cư nhiên không đem anh làm cho sai lệch, cho thấy rằng anh chính là căn chính miêu hồng a!”

“Cha mẹ tôi sinh thời đều là quân nhân.”

“A! Khó trách a.....” Nam Cung Lâm thật là nhặt được một đại tiện nghi.

Cô chỉ biết cha mẹ anh mất trong một tai nạn xe cộ, bởi vì Nghiêm Tử Hoa được mẹ gắt gao che chở dưới thân, mới may mắn còn tồn tại.

Sau cơm chiều.

Mẹ Tôn vừa sửa sang lại đệm chăn cho cô vừa hỏi: “Đại tiểu thư lần này ở mấy ngày?”

“Chỉ một ngày thôi mẹ Tôn à.”

“Ai, như vậy sao..... Vậy quản gia Tiểu Nghiêm hôm nay cũng ở nơi này sao?”

“A, con không rõ ràng lắm, mẹ đi hỏi anh ấy xem?”

Lúc này, Nghiêm Tử Hoa vừa lúc đi tới cửa phòng, nói: “Tiểu thư, tôi có chút việc, phải quay về.”

“À, được.” Hạ Úc Huân gật gật đầu, không có nghĩ nhiều.

Nhưng mà, mấy giờ sau, cô đem khoảnh khắc không nghĩ nhiều này của mình mà trả giá nặng nề..... Giá đắt.....

Mẹ Tôn nghe vậy cũng không giữ lại thêm, đành phải đem anh tiễn ra cửa.

Trên giường lớn mềm mại là ánh mặt trời mà mùi hương dễ ngủ của bột giặt, thân thể vừa rơi vào, buồn ngủ liền bắt đầu xâm nhập.

Hiện tại cô thật sự vô cùng tưởng niệm cuộc sống nhàn nhã trước kia ban ngày lên lớp dạy, buổi tối về nhà, ăn ngủ ngủ ăn, chuyện lớn nhất cũng bất quá là học sinh đánh nhau không nghe lời

Thời gian ba ngày, cô làm thế nào để ổn định lowfng người với cái dự án lớn như vậy, lại trở về cầu xin Lãnh Tư Thần?

Đều đã nháo thành như vậy, sao có thể?

Suy nghĩ hỗn loạn phức tạp, Hạ Úc Huân ở trên giường lăn lộn hơn hai giờ, rốt cuộc buồn ngủ ngủ mất.

Đại khái là bởi vì gần đây xảy ra quá nhiều chuyện, hơn nữa ngủ ở nơi lạ lẫm, một đêm này, các loại u ám trầm trọng trong mơ, giống như một tảng đá lớn đè lên ngực cô, khiến cô không thở nổi.....

Thẳng đến khi một trận tiếng chuông di động dồn dập vang lên, cô mới đột nhiên tỉnh lại.

Bởi vì mấy ngày nay Lãnh Tư Thần gây rối, cô đi ngủ cũng không quen tắt điện thoại.

Vừa thấy màn hình, cư nhiên là Lương Khiêm gọi qua cho cô.

Trong lòng cô bỗng chốc nảy lên một cổ dự cảm cực kỳ xấu.....

“Alo?”

“Phu nhân cứu mạng!”

“.....” Tựa hồ so với tưởng tượng của cô còn thảm hơn...

“Nam Cung tiểu thư, ngài vẫn là nhanh chóng tới vân gian thủy trang một chuyến đi! Nếu không có thể chết người đó!”

“Chết người? Lại xảy ra chuyện gì?”

“Nghiêm phó tổng công ty cô đột nhiên tới tìm BOSS.....”

“Cậu nói cái gì?” Hạ Úc Huân đại kinh thất sắc, trong nháy mắt hoàn toàn thanh tỉnh.

Đáng chết! Không phải dặn dò mấy trăm lần bảo anh ta không cần đi tìm Lãnh Tư Thần sao?

Còn tưởng rằng với cá tính của Nghiêm Tử Hoa khẳng định sẽ nghe lời, ai ngờ lần này cư nhiên sơ suất!

Khó trách từ khi Thẩm Diệu An đem bà Thẩm đi, cô liền mơ hồ cảm thấy trạng thái Nghiêm Tử Hoa tựa hồ có chút không thích hợp, nhưng lúc ấy cô mơ mơ hồ hồ hoàn toàn không chú ý.....

“Hiện tại tình huống thế nào?” Hạ Úc Huân vừa mặc quần áo vừa vội vàng hỏi.

“Tình huống trước mắt có thể không ổn..... Ngài biết đó, tâm trạng BOSS mấy ngày nay đặc biệt kém..... Một chút liền trúng.....”

Đâu chỉ là một chút liên trùng, quả thực là một giây biến thân không chút áp lực.

“Đã biết, tôi lập tức liền đến!”

Hạ Úc Huân mang giày, chạy nhanh xuống lầu.

Trong bóng đêm, một chiếc xe màu trắng phi như bay trên đường dân cư thưa thớt.

Hạ Úc Huân quả thực là đang đem ô tô xem như máy bay, bằng tốc độ nhanh nhất chạy tới vân gian thủy trang.

Trong chốt bảo vệ ngoài cổng lớn biệt thự, vẫn là hai người lần trước tới đã nhìn thấy.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 883: Thế Xác Và Tinh Thần Đầu Mật (7)

“Vị tiểu thư này, xin đừng đi về phía trước, đã trễ thế này, xin hỏi ngài tìm ai?” Một vệ sĩ bên trong tận chức tận trách giữ xe cô lại.

Hạ Úc Huân nhanh chóng tắt máy xuống xe, hướng với hai vệ sĩ kia phát tay chào hỏi: “Hi, hai vị, lại gặp mặt!”

“Là cô!!!” Hai vệ sĩ đều nhận ra cô.

Hạ Úc Huân không có thời gian theo chân bọn họ hàn huyên nhiều, đâm đầu vào cổng lớn mở nhận dạng vân tay và ấn mật mã.

“Này, hai anh trai, khóa vân tay và khóa mật mã này có thay đổi không vậy?” Hạ Úc Huân vừa bận rộn vừa hỏi.

Vừa dứt lời, không đợi hai vệ sĩ kia trả lời, tích tích một tiếng, cửa mở.

Hạ Úc Huân nhẹ nhàng thở ra, sau đó nhanh chóng vọt vào, đồng thời trong lòng hiện lên một tia cảm xúc khác thường.....

Lãnh Tư Thần anh ta vì cái gì không đổi khóa?

Phía sau, hai vệ sĩ kia trở mắt nhìn cô gái kia lại một lần xâm lấn, lúc này đây hẳn sẽ không bắt cóc ông chủ của bọn họ chứ?

Từ cổng lớn vào bên trong biệt thự khoảng cách thật sự là quá dài, Hạ Úc Huân chạy như điên hơn nửa ngày rốt cuộc mới thở hồng hộc mà đứng

dưới lầu biệt thự.

Cửa chính đóng chặt, cây đại thụ lớn phía sân sau vốn dĩ có thể cho cô mượn lực trèo lên cũng bị chặt mất, không còn cách nào khác, cô đành phải gấp rút gọi cho Lương Khiêm.

“Alo, Lương trợ lý, tôi đã tới cửa, anh ở đâu? Có cách nào mở cửa cho tôi không?”

“Đã tới rồi..... Nhanh như vậy? Tôi còn tưởng rằng không còn kịp nữa! Ngài từ từ! Lập tức!”

Chưa đến mười giây đồng hồ, cửa chính mở ra một khe hở. Lương Khiêm lập tức nhỏ giọng thúc giục: “Mau!”

Thấy Lương Khiêm thần sắc không thích hợp, Hạ Úc Huân bằng tốc độ nhanh nhất vọt vào, ngay sau đó nhìn một màn trong phòng khách đồng tử chột co rút lại như kim——

“Nghiêm đại ca!”

Giờ phút này trong phòng khách, Lãnh Tư Thần mặc một bộ áo ngủ màu khói thanh thảo mà nằm trên sô pha, mà cách anh không xa là tay trái của Nghiêm Tử Hoa đang đặt trên bàn trà, tay phải nắm một con dao gọt hoa quả sắc bén lóe sáng, đang dùng lực hướng tới tay trái mình muốn chặt bỏ đi.....

Trong nháy mắt anh muốn chặt bỏ, Hạ Úc Huân đúng lúc đuổi tới, phi như bay qua rút tay trái anh lại, vì thế, thanh đao kia nặng nề mà chém vào mặt kính bàn trà.

Trong phút chốc, oanh một tiếng vang lớn, mặt kính bàn trà màu đen trước mắt hoàn toàn vỡ vụn ra, có thể thấy được một đao vừa rồi anh dùng lực bao lớn, nếu chém vào tay anh, cái tay kia chắc chắn sẽ phế đi!

“Nghiêm đại ca! Anh làm gì vậy?” Hạ Úc Huân thân thể bởi vì dư kinh chưa bình không ngừng run rẩy.

“Tiểu thư? Ngài sao lại tới?” Nghiêm Tử Hoa mặt đầy kinh ngạc, ngay sau đó trầm giọng nói: “Chuyện này xin ngài đừng quản, một mình tôi làm một mình tôi chịu! Dự án này vốn dĩ chính là tóa phụ trách, tất nhiên tôi sẽ chịu trách nhiệm tới cùng.”

“Đầu anh bị heo gặm rồi sao? Trước đó đã nói với tôi, một dự án mà thôi, mặc kệ dự án lớn thế nào đều không đáng để tôi chịu ủy khuất gì, hiện tại anh phải vì một dự án mà phế bỏ một tay mình?” Hạ Úc Huân mặt đầy kinh hoàng, hô hấp dồn dập mà rống giận. Không cần phải nói, mục đích Nghiêm Tử Hoa tới nơi này chỉ có một. Mà Lãnh Tư Thần sao có thể dễ dàng đáp ứng anh? Tình huống hiện tại không cần nghĩ cũng biết đã xảy ra chuyện gì.

“Vì tiểu thư mà phế bỏ một bàn tay, đáng giá.”

“Anh.....”

“Hai vị, diễn đủ chưa?” Trên sofa, Lãnh Tư Thần hơi thở nguy hiểm, giống như một con báo ngủ đông, ánh mắt lạnh băng nhìn hai người.

Hạ Úc Huân đầu tiên là đem dao gọt hoa quả trong tay Nghiêm Tử Hoa giật lấy ném ra xa, sau đó chuyển hướng Lãnh Tư Thần, nói: “Chuyện công ty chúng tôi do tôi định đoạt, mặc kệ anh ta vừa rồi giao dịch gì với anh, không được sự đồng ý của tôi, tất cả đều xem như không có gì!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 884: Thế Xác Và Tinh Thần Đầu Mệt (8)

Hạ Úc Huân nói xong đang muốn trực tiếp đem Nghiêm Tử Hoa cách xa chốn nguy hiểm thị phi này, cổ tay đột nhiên căng chặt, ngay sau đó cả người liền không chịu khống chế mà ngã về phía sô pha.

Cô chặt vật mà ngã vào lòng ngực Lãnh Tư Thần, bị anh siết chặt cầm, đối diện với đôi con ngươi áp ra khí thế như mãnh thú.

“Buông tiểu thư ra!” Nghiêm Tử Hoa muốn xông lên phía trước, kết quả bị Uất Trì Phi vẫn luôn không hề tồn tại ở một góc nào đó trong phòng khách như tia chớp xuất hiện ngăn cản.

“Lãnh Tư Thần, anh làm cái gì?” Hạ Úc Huân cau mày, cảm giác cầm mình sắp vỡ vụn.

“Mặt em là như thế nào?” Ngón tay Lãnh Tư Thần che vết thương sưng đỏ trên mặt cô, tựa hồ là muốn chạm vào, lại sợ làm cô đau, vì thế thu trở về năm thành năm dấm.

“Tôi va vào tường không được sao?”

“A, va vào tường? Em lại va một cái nữa cho anh xem!”

“Tôi bệnh tâm thần à, đang yên lành lại va một cái nữa, chỉ là để cho anh xem!”

“Em cho rằng em không phải sao?”

“Tôi..... Rõ ràng anh mới đúng!” Hạ Úc Huân rút cuộc tránh thoát, ba chân bốn cẳng mà từ trong lòng ngực anh bò ra.

Quay đầu vừa thấy, áo ngủ trên người Lãnh Tư Thần bị cô không cẩn thận kéo cho rối loạn, lộ ra một tảng da thịt màu mật, mơ hồ có thể thấy được trên bụng nhỏ một mảnh xanh tím khiến người ta sợ hãi.....

Vết thương kia..... Là trước đó bị cô đá một cú sao.....

Nhưng nếu lúc ấy cô không đá để cảnh tỉnh anh, hiện tại anh ta đã giết người không phải sao?

Hạ Úc Huân nhanh chóng dời tầm mắt, một lần nữa đem Nghiêm Tử Hoa kéo qua, nói: “Cáo từ!”

“Em cho đây là nơi nào, muốn tới thì tới, muốn đi thì đi?” Ngữ khí Lãnh Tư Thần lạnh lẽo mà nhìn chăm chăm cô.

Lời kịch này..... Tên này đang xem bản thân mình là xã hội đen sao?

“A, vậy sao, Lãnh tổng muốn như thế nào, dựa theo quy củ, muốn đi phải để lại một bàn tay phải không? Được thôi!”

Hạ Úc Huân đi vài bước, đem con dao gọt hoa quả vừa rồi bị cô ném đi lại nhặt lên, sau đó không nói hai lời liền muốn đâm vào tay mình!

Giây tiếp theo, Uất Trì Phi cách cô gần nhất nhanh chóng thân thủ nhanh nhẹn mà đoạt dao lại.

Trên sân pha, con người Lãnh Tư Thần tràn đầy hoảng sợ, sau khi Uất Trì Phi cướp dao từ tay cô mới bình ổn xuống, nhưng lồng ngực vẫn kịch liệt phập phồng.

Anh hơi cúi đầu, vẻ mặt giấu trong bóng tối nhìn không rõ được, sau một lúc lâu, trầm thấp rống lên một tiếng: “Cút.”

Một âm tiết cuối cùng vừa ra, Hạ Úc Huân dắt Nghiêm Tử Hoa như gió xoáy mã bất đình đề mà cút không thấy bóng, trước sau không đến ba giây đồng hồ.

Giờ phút này, trong phòng khách, trên mặt Lương Khiêm và Uất Trì Phi tất cả đều là nhìn thế là đủ rồi.

Nói thật, sau khi gọi Hạ Úc Huân đến có hữu ích hay không, cô ấy và Nghiêm Tử Hoa có thể toàn thân trở ra không, bọn họ hoàn toàn không nắm chắc, nhưng tuyệt đối không nghĩ tới, trước sau gần ngùn chưa đến năm phút đồng hồ, cô liền đem người mang đi, hơn nữa hai người còn lông tóc chưa thương tổn.

Khiến bọn họ có ảo giác sức chiến đấu của BOSS tựa hồ cũng không phải đáng sợ như vậy.....

Đương nhiên, rất nhanh bọn họ liền biết, ảo giác quả nhiên vẫn là ảo giác, hiện thực vĩnh viễn là tàn nhẫn.

Hạ Úc Huân mới vừa rời khỏi, ánh mắt Lãnh Tư Thần lập tức như mũi tên nhọn bắn về phía đối diện: “Lương Khiêm, ai cho cậu lá gan! Hừm?”

Xong rồi xong rồi! BOSS rốt cuộc bắt đầu thu thập chính mình!

Lương Khiêm run rẩy chân đi qua, một câu cũng không dám nhiều lời, dù sao nói hay không đều là một cái chết, còn không bằng gì đều không nói, nói nhiều sai nhiều.

“Chuyện không liên quan đến Lương Khiêm, là tôi xúi giục cậu ấy gọi người tới.” Uất Trì Phi đứng bên cạnh Lương Khiêm, một bộ nhận đánh nhận phạt nhậm sát nhậm quát.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 885: Thế Xác Và Tinh Thần Đầu Mệt (9)

Giữa hai người này đã cách một mạng người, nếu lại thêm một bàn tay, còn có khả năng ở bên nhau sao?

Hắn cho tới nay đều theo nguyên tắc tuyệt đối không hề nhúng tay vào chuyện giữa bọn họ, nhưng lúc này đây, vẫn là không thể nhìn xuống.

Cho dù lần này sẽ bị lão đại một súng bắn chết..... Vậy cũng vừa lúc..... Hắn đã sớm không muốn sống nữa!

Không khí đặc biệt căng thẳng, thời gian từ từ trôi qua, Uất Trì Phi cùng Lương Khiêm thẳng sống lưng, mồ hôi lạnh tự trán xọch một tiếng rơi xuống mặt đất.

Lãnh Tư Thần trước sau vẫn duy trì tư thế dựa vào sô pha, vẻ mặt thay đổi thất thường, nhìn đến mức bọn họ kinh hồn táng đảm. Là suy nghĩ xem nên cho bọn họ chết như thế nào sao?

Lương Khiêm càng thêm khẩn trương, ngay cả Uất Trì Phi đều có chút ăn không tiêu.

Không biết qua bao lâu, Lãnh Tư Thần rốt cuộc mới mở miệng: “Vết thương trên mặt cô ấy là như thế nào?”

Lương Khiêm: “.....?”

Uất Trì Phi: “.....”

Hai người sững sốt nửa ngày mới phản ứng lại những lời này của Lãnh Tư Thần rốt cuộc là có ý tứ gì.

Còn cho rằng anh một bộ muốn giết người là đang suy nghĩ chuyện huyết tinh đáng sợ máu chảy thành sông, kết quả chỉ là suy nghĩ cái này?

Lương Khiêm nơm nớp lo sợ mà trả lời: “Cái này, nghe nói là chiều nay lúc tan ca, mẹ Thẩm Diệu An âm ỉ tới công ty phu nhân..... Khụ, dù sao Thẩm công tử bị ngài đánh thành như vậy..... Thẩm phu nhân không biết là ai đánh, cho nên liền trực tiếp tìm tới phu nhân..... Còn cảnh cáo phu nhân không được quấy lấy Thẩm công tử.....”

“Vậy đi nói cho bà ấy, người là tôi đánh. Có cái gì bất mãn, bảo bà ấy tới tìm tôi.”

“Khụ, vâng.” Lương Khiêm vâng vâng dạ dạ mà lên tiếng.

Lãnh Tư Thần tựa hồ có chút bức bối, ngón tay ấn ở huyết Thái Dương câu được câu không gỡ, ngay sau đó lại hỏi một câu: “Người bảo cậu tìm được chưa?”

Những lời này là hỏi Uất Trì Phi.

“Đã bắt được.” Thấy Lãnh Tư Thần cư nhiên không có truy cứu bọn họ, Uất Trì Phi nói không rõ chính mình là thở phào nhẹ nhõm hay là thất vọng, lập tức gọi điện thoại, bảo thủ hạ đem ba người bắt được mang qua đây.

Ba người bị dẫn tới, có hai người đàn ông thoạt nhìn hơn ba mươi tuổi, một tên đội mũ lưỡi trai làn da ngăm đen, một tên thân hình nhỏ gầy mỗ chuột tai khỉ, còn có một tên thiếu niên diện mạo thanh tú ngoan ngoãn.

Nhận được ánh mắt có thể bắt đầu của Lãnh Tư Thần, ánh mắt sắc bén của Uất Trì Phi đảo qua ba người hỏi: “Ai sai khiến các người?”

Hai người đàn ông hai mặt nhìn nhau, ai cũng đều không mở miệng nói chuyện.

Thiếu niên bên cạnh sau khi do dự một chút mở miệng nói: “Tôi vẫn luôn cùng hai người kia liên lạc, không biết người đứng sau là ai.....”

Uất Trì Phi nhìn về phía hắn, nói: “Vậy nói chuyện người biết, chuyện đã xảy ra, nói trọng điểm.”

Vừa dứt lời, phát hiện tầm mắt Lãnh Tư Thần có chút bất mãn, vì thế Uất Trì Phi lập tức sửa lời: “Nói kỹ càng tỉ mỉ một chút.”

Thiếu niên cắn cắn môi, chậm rãi mở miệng nói: “Công ty ba tôi xảy ra chút vấn đề, cần gấp một khoản tiền lớn để xoay vòng vốn, nghe nói một vụ làm ăn kiếm tiền nhanh, tôi liền làm, nhưng sau khi vào mới phát hiện quỹ lý công ty hót phần đầu, mặc kệ kiếm lời bao nhiêu tiền, bản thân tôi cũng được trả không bao nhiêu.....”

Phát hiện tầm mắt Lãnh Tư Thần lại bắt đầu bất mãn, Uất Trì Phi đúng lúc nhắc nhở: “Những thứ này không cần phải nói, đem trọng điểm nói kỹ càng tỉ mỉ một chút.”

Người đàn ông trên sofa khí thế quá cường đại, tầm mắt kia giống như rắn độc quấn quanh người hắn, thiếu niên nuốt nước bọt, gật gật đầu, một lần nữa bắt đầu nói: “Hai người kia tìm tới tôi, nói muốn cùng tôi làm một giao dịch, chỉ cần có thể thành công chụp được video làm tình của tôi và tổng tài tập đoàn Thiên Lâm Nam Cung Huân, chuyện thành công liền cho tôi hai trăm vạn.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 886: Thể Xác Và Tinh Thần Đều Mệt (10)

“Hai trăm vạn.....” Lương Khiêm kinh ngạc lắm lắm. Thật đúng là danh tác.

Thiếu niên này có thể lấy được hai trăm vạn, hai người kia khẳng định chỉ biết lấy nhiều hơn, người đứng phía sau màn này tiền vào chính là không ít.

“Tôi là lần đầu tiên tiếp khách, căn bản không biết nên làm thế nào để chủ động đáp lại Nam Cung tiểu thư, lúc ấy Nam Cung tiểu thư tựa hồ đối với tôi không cảm thấy hứng thú, cũng không như những lão tổng khác lựa chọn người, lúc tôi đang sốt ruột, Vương tổng bên cạnh cô ấy giúp cô ấy chọn trúng tôi, bảo tôi ngồi xuống bên cạnh Nam Cung tiểu thư.”

“Vương tổng nào?” Ánh mắt Lãnh Tư Thần nheo lại, hiếm khi chủ động mở miệng.

Ánh mắt lạnh căm căm kia làm thiếu niên theo bản năng rụt rụt cổ, nhỏ giọng trả lời: “Chính..... Chính là tổng tài tập đoàn Vương thị.....”

“Vương Ngọc?” Lãnh Tư Thần lắm lắm, vẻ băng sơn trên mặt thay bằng một bộ ghét bỏ “Thật là xen vào việc người khác”, cái Vương Ngọc mặc kệ là với anh hay với Hạ Úc Huân đều không hề liên quan, cho nên hẳn là chỉ ngoài ý muốn, người phía sau không phải bà ta.

Lãnh Tư Thần: “Tiếp tục.”

Thiếu niên nhìn ra Lãnh Tư Thần đối với đoạn chi tiết này rất coi trọng, vì thế cẩn thận nhớ lại chút, sau đó tiếp tục nói: “Sau khi tôi ngồi qua, Nam Cung tiểu thư không bảo tôi cùng cô ấy chơi trò chơi, cũng không cho tôi ca hát cho cô ấy, chỉ hỏi tôi bao nhiêu tuổi, còn đi học không, cùng tôi nói chuyện phiếm vài câu, thấy cúc áo tôi cài sai vị trí, cô ấy đoán ra tôi vội vàng chạy tới chưa ăn cơm, còn cầm bánh kem đưa cho tôi ăn.....”

Thiếu niên nói tới đây hốc mắt ửng đỏ: “Sau đó cô ấy thấy tôi không được tự nhiên, liền đưa tôi ra khỏi đó, hỏi địa chỉ của tôi, bảo tài xế đưa tôi về nhà. Tôi còn tưởng rằng cô ấy muốn ở lại qua đêm, kết quả, cô ấy chỉ là đưa tôi trở về, cự tuyệt lời mời của tôi, đại khái là lo lắng tôi không hoàn thành nhiệm vụ ở trước mặt ông chủ khó mà nói chuyện, nên đưa cho tôi một danh thiếp, bảo tôi lúc cần có thể gọi cho cô ấy, còn nói tôi là thời điểm cơ thể phát triển, bảo tôi đi nghỉ ngơi sớm một chút.....”

Thiếu niên nói tới đây hốc mắt đã ướt át: “Từ lúc công ty ba tôi xảy ra chuyện tới nay, mọi người đều xem chúng tôi là dịch bệnh, anh nói tôi làm ra vẻ cũng được, nói tôi ngây thơ cũng được, nói tôi có ý đồ khác cũng được, nhưng một khắc kia, tôi thật sự rất cảm động, tôi cảm thấy cô ấy là người tốt, vụ làm ăn này, tôi không muốn làm..... Nhưng bọn họ không chịu buông tha cho tôi.....”

Nói tới đây, chuyện sau đó đã có thể đoán được.

Uất Trì Phi cảm một câu: “Đúng rồi lão đại, đây là camera từ trên người bọn chúng đã lục soát ra.”

Lãnh Tư Thần tiếp nhận cameras, tiện tay lướt lướt nhìn ảnh chụp bên trong, trong nháy mắt sắc mặt liền thay đổi.

Tuy rằng đều là ảnh chụp thử, tư thế tên mũ lưỡi trai kia đang cởi quần áo trên người thiếu niên cũng lọt vào, nhưng đã đủ để bật lửa giận của Lãnh Tư Thần.

Đặc biệt là lúc anh nhìn thấy mấy tấm tên mũ lưỡi trai bắt đầu kéo quần áo Hạ Úc Huân.

Từ ảnh chụp có thể thấy được thiếu niên hôn mê, chứng minh lời vừa rồi của hắn không có nói sai.

“Tay.” Lãnh Tư Thần quét qua tên mũ lưỡi trai, môi mỏng khẽ mở, phun ra một chữ.

Uất Trì Phi liền như người máy được lệnh, không nói hai lời trực tiếp đem một bàn tay tên mũ lưỡi trai phế đi.

Rắc một tiếng xương cốt đứt gãy, cùng với thanh âm như giết heo của tên mũ lưỡi trai, quả thực nghe được người đều đau.

Ngay cả Lương Khiêm cũng đem mồ hôi quay đầu đi.

Người đàn ông bên cạnh tên mũ lưỡi trai còn có thiếu niên kia tất cả đều sắc mặt trắng bệch, thân thể run rẩy.

Nhưng mà, sự việc gần như không có kết thúc.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 887: Thế Xác Và Tinh Thần Đầu Mệt (11)

Lãnh Tư Thần giống như ác ma tiếp tục mở miệng nói: “Tay kia.”

Vì thế, lại là hét thảm một tiếng, tay kia của mũ lưỡi trai cũng bị phế đi, bởi vì kịch liệt đau đớn rồi cuộc chống đỡ không được, hoàn toàn hôn mê.

“Tôi nói! Tôi nói! Tôi cái gì cũng sẽ nói! Là Hùng Hồng Ba đồng sự của tập đoàn Thiên Lâm bảo chúng tôi làm như vậy! Chúng tôi chỉ là lấy tiền làm việc, cái gì khác cũng không biết, hơn nữa tôi gì cũng chưa làm, chỉ phụ trách chụp ảnh, còn cái gì cũng chưa kịp chụp đã bị vị Thẩm công tử kia cắt ngang, cầu xin các người buông tha tôi đi.....” Tên mỗ chuột tai khi bên cạnh mũ lưỡi trai sợ tới mức tè ra quần, trong khoảng thời gian ngắn cái gì đều khai.

Lãnh Tư Thần hai tròng mắt híp lại: “Hùng Hồng Ba.....”

“Là ông ta không sai, ông chủ tin tưởng tôi, ông cho tôi mười cái tay tôi cũng không dám lừa ông a!” Vừa rồi tay Hắc tử răng rắc răng rắc như chặt mía bị bẻ gãy, thật sự là quá đáng sợ a?

Hơn nữa, hơn nữa người này sao nhìn lại quen mắt đến vậy? Hình như đã thấy qua trên TV

Trời ạ, sẽ không thật là Diêm Vương mặt lạnh trong truyền thuyết kia chứ....

Chuyện này sao lại liên quan đến anh ta? Chẳng lẽ giữa anh ta và Nam Cung Huân kia có gì đó không đúng đắn, cho nên mới thay cô ta ra tay?

Đáng chết, sớm biết rằng chuyện này sẽ dính dáng đến Lãnh Tư Thần, cho hẳn một trăm vụ làm ăn cũng không dám nhận vụ này!

Hiện tại xong rồi, mạng nhỏ có thể giữ được hay không còn chưa biết.....

Xác định hẳn không phải nói dối, Lãnh Tư Thần mới vẫy vẫy tay.

Uất Trì Phi lập tức sai người đem bọn chúng xuống, sau đó hơi có chút khó xử mà dò hỏi: “Lão đại, những người này xử lý như thế nào?”

“Xử lý như thế nào còn cần tôi dạy sao?” Lãnh Tư Thần thần sắc không vui.

Uất Trì Phi ho nhẹ một tiếng: “Hai người đàn ông kia dễ xử, lý lịch khẳng định không sạch sẽ, hoàn toàn có biện pháp có thể khiến bọn họ ở trong tù cả đời. Nhưng cái tên Tô Trường Duẫn kia..... Theo tôi điều tra, đứa trẻ kia vẫn là vị thành niên, thiếu ba tháng nữa mới tròn mười tám tuổi.....”

Giản Khai Nguyên biết rõ, những người giới thượng lưu ngoài mặt quang vinh chói lọi, ngầm làm một ngum cũng không ít. Vì ích lợi, ngay cả trẻ vị thành niên cũng lợi dụng, loại chuyện dơ bẩn này, trong vòng này vẫn thường thấy.

Để tránh nháo xảy ra chuyện gì, với bên ngoài tất nhiên là che giấu tuổi thật của đứa nhỏ này.

Gần như là sẽ không có việc gì, trừ phi giống như Hạ Úc Huân xui xẻo bị người ta qua lỗ hồng cố ý thiết kế, đó tuyệt đối là vết nhơ cả đời rửa không sạch, còn gặp phải tai ương lao tù.

Lãnh Tư Thần tựa hồ cũng có chút đau đầu, sau một lúc lâu mở miệng nói: “Đừng cho tôi thấy hăn ở thành phố A.”

“Đã biết lão đại.” Ý tứ này chính là đuổi ra, nhưng thả cho hăn một con ngựa.

“Về phần Hùng Hồng Ba.....” Con người Lãnh Tư Thần nhuộm đầy huyết khí, nói: “Gậy ông đập lưng ông!”

“Đã hiểu! Tôi liền đi làm!”

Sau khi chuyện giải quyết xong sau, Uất Trì Phi nhìn phòng khách hỗn độn, cho Lương Khiêm một cái nhìn nhanh chóng cùng nhau đem phòng khách thu thập một chút, sau đó rời đi.

Cửa sân, hai người đều là một bộ tìm được đường sống trong chỗ chết.

“Ngày đó sau khi lão đại trở về, rõ ràng nổi trận lôi đình bảo tôi không cần theo dõi phu nhân bên kia, tôi còn tưởng rằng lúc đó là thật sự quyết liệt..... Kết quả hôm nay đột nhiên hỏi tôi vết thương trên mặt phu nhân là như thế nào..... Cũng may tôi nhanh nhẹn vẫn chú ý từng biến động nhỏ bên phía Thiên Lâm! Bằng không sao có thể đáp được! Còn nữa hôm nay a, mỗi một việc, từng cái, cái này gọi là mặc kệ sao?” Lương Khiêm nhin không được phỉ nhổ.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 888: Màn Mua Say Buồn Cười Nhất (1)

Uất Trì Phi hút một liều thuốc, nói: “Đừng dong dài, đi làm việc đi!”

Lúc này, vệ sĩ cùng bảo vệ ở đại sảnh thấy Lương Khiêm và Uất Trì Phi ra, vội vàng chạy tới hội báo: “Cái kia, Phi ca, vừa rồi có cô gái, chính là người lần trước xông tới mang ông chủ chúng ta đi, mang theo một người đàn ông đi ra ngoài.....”

“Không có việc gì, không cần phải xen vào.” Uất Trì Phi thuận miệng nói một câu.

“A a, vậy là tốt rồi.....” Hai vệ sĩ lúc này rất cuộc nhẹ nhàng thở ra, bọn họ cuối cùng hiểu rõ, về sau gặp cô gái kia không cần can, trực tiếp làm lơ, coi như không phát hiện thì được rồi.

-

Trong xe, áp suất thấp xoay quanh, Hạ Úc Huân vẫn luôn mặt lạnh lùng.

“Biết sai rồi sao?”

“Biết.”

“Sai chỗ nào?”

“Không thể giữ được hợp đồng.”

“Lại cho anh một cơ hội nữa, nói lại.”

“Không nên dùng tay đôi lấy hợp đồng.”

“Còn gì nữa?”

“Không nên vi phạm lời tiểu thư nói.”

“Tôi ngàn dặn dò vạn dặn dò rồi! Bảo anh ngàn vạn lần đừng đi tìm Lãnh Tư Thần! Ngàn vạn lần đừng đi! Anh thì ngược lại, đem lời tôi lọt tai này ra tai kia, thừa dịp tôi không chú ý chỉ chớp mắt liền chạy tới! Nếu tôi đến chậm một bước.....” Hạ Úc Huân không dám tiếp tục tưởng tượng nữa, trên người run rẩy đến bây giờ còn không cách nào ngừng.

Loại cảm giác người bên cạnh mình vì mình mà chịu thương tổn, cô nhận không nổi lần thứ hai.

Nhìn phản ứng khác thường của Hạ Úc Huân, Nghiêm Tử Hoa rất cuộc ý thức được tính nghiêm trọng của sự việc, nói: “Tiểu thư, thực xin lỗi, tôi thật sự biết sai rồi, lần sau nhất định sẽ không tái phạm! Tiểu thư, ngài mau dừng xe, tôi lái cho! Tâm trạng ngài hiện tại không thích hợp lái xe.....”

Hạ Úc Huân cũng phát hiện tay cầm tay lái của mình đang không ngừng run lên, theo lời đem xe ngừng ở ven đường, sau đó hai người xuống xe trao đổi vị trí điều khiển.

“Tiểu thư, về nhà cũ sao?” Nghiêm Tử Hoa hỏi.

Hạ Úc Huân dựa vào ghế, không chút nghĩ ngợi nói: “Không trở về..... Đi quán bar!”

“Quán bar? Nhưng đã trễ thế này, ngài cần nghỉ ngơi.....” Nghiêm Tử Hoa do dự.

“Vậy anh cảm thấy tôi đêm nay còn có thể ngủ được sao?”

“Thực xin lỗi.”

“Xin lỗi, không nên lớn tiếng với anh..... Tóm lại, hiện tại thả tôi xuống, tôi tự mình gọi taxi đi quán bar, hoặc là đưa tôi đến quán bar, cùng tôi uống rượu, tự anh chọn!” Lại không phát tiết một chút, cô thật sự sắp suy sụp!

“.....”

Không hề nghi ngờ, Nghiêm Tử Hoa lựa chọn cái sao.

-

Nghiêm Tử Hoa chọn cho cô một phòng bao yên tĩnh, sau đó gọi mấy chai rượu ngon.

Hạ Úc Huân cầm lấy một chai rượu đang muốn uống, Nghiêm Tử Hoa đột nhiên đem một hộp sữa bò đưa tới trước mặt cô.

“Đây là gì?”

“Sữa bò.”

Hạ Úc Huân khoe miệng khê nhếch: “Tôi đương nhiên biết là sữa bò, nhưng tôi tới để uống rượu không phải à? Tới quán bar anh cho tôi uống sữa bò?”

“Trước khi uống rượu uống chút sữa bò không tổn thương dạ dày.” Nghiêm Tử Hoa sắc mặt nghiêm túc mà mở miệng.

Hạ Úc Huân vô ngữ tức khắc cắm đầu vào bàn trà.

Cô hối hận mang theo Nghiêm Tử Hoa, còn có thể hảo hảo một say giải ngàn sầu không đây?

Nhưng, lúc này trong đầu đột nhiên hiện lên khuôn mặt nhỏ nghiêm túc dạy dỗ mình của bảo bối Tiểu Bạch, Hạ Úc Huân lập tức liền thỏa hiệp.

“Đưa đây, tôi uống! Tôi uống còn không được sao?” Hạ Úc Huân tiếp nhận sữa bò, lộc cộc lộc cộc một hơi uống lên, nói: “Hiện tại được rồi chứ?”

“Tốt nhất chờ thêm một lát, tiểu thư ngài trước hát một bài đi! Ca hát cũng có thể phát tiết cảm xúc.” Nghiêm Tử Hoa đem microphone đưa cho cô.

Hạ Úc Huân đầu đầy hắc tuyến: “Ca hát.....”

Được, hát thì hát! Thấy bộ dáng này của anh, nếu mình không hát, có vẻ anh ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua.....

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 889: Màn Mua Say Buồn Cười Nhất (2)

Đây thật sự là một lần mượn rượu tiêu sầu buồn cười nhất của cô!

Hát xong vài bài rồi cuộc có thể uống rượu.

Cũng may, lúc này đây Nghiêm Tử Hoa không ngăn cản cô, mà là tận chức tận trách giúp cô rót rượu chọn bài hát, thời điểm tất yếu còn giúp cô rung chuông giúp vui.

Tam chai rượu xuống bụng, Hạ Úc Huân rồi cuộc chuốc say mình đúng như ý nguyện.

“Hôm nay ta, đêm lạnh nhìn tuyết bay qua, mang theo trái tim nguội lạnh bay về phương xa, mưa gió đuổi theo, sương mù phân không rõ tầm hơi, bầu trời biển rộng người cùng ta, sẽ thay đổi. Bao nhiêu lần, đón ánh mắt lạnh cùng cười nhạt, chưa bao giờ từ bỏ lý tưởng trong lòng, trong nháy mắt hoảng hốt, như có cảm giác mất mát, bất tri bất giác trở nên nhạt nhẽo, trong lòng yêu.....”

Hát đến một câu này, Hạ Úc Huân nhảy lên, nhảy tới trên bàn trà, bắt đầu rống: “Tha thứ ta cả đời này không kèm chế được phóng túng tự do yêu, cũng sợ có một ngày sẽ té ngã.....”

Nghiêm Tử Hoa lập tức khẩn trương mà đứng lên, sợ cô ngã.

Hạ Úc Huân say khướt mà ợ hơi rượu lên, mặt đầy không vui mà nhìn Nghiêm Tử Hoa phía dưới: “Ai! Không thú vị! Nghiêm mụ mụ anh quá không thú vị, anh không bồi tôi uống!”

Nghiêm Tử Hoa: “.....” Anh uống say ai đưa cô trở về.....

“Không được, tôi phải gọi điện thoại kêu người qua đây bồi tôi uống rượu! Di động đâu! Đem di động của tôi qua đây!” Hạ Úc Huân ồn ào.

“Ở trong túi áo khoác cô.” Nghiêm Tử Hoa bất đắc dĩ.

“A.....” Hạ Úc Huân cúi đầu từ trước túi móc điện thoại ra, sau đó cũng không thèm nhìn tới liền tùy tiện ở danh bạ lướt lướt chọn một cái tên: “Alo! Bạn ơi bạn à! Bạn có từng nhớ tới tôi! Nếu bạn đang hưởng thụ hạnh phúc, xin hãy quên tôi..... Bạn ra cùng tôi uống rượu a.....”

“.....”

“Alo alo? Sao lại không lên tiếng! Thôi, ta đổi số khác!”

Hạ Úc Huân lăm băm cắt đứt, lại lần nữa lướt ra một dãy số thuận mắt.

“Úc huân?” Di động bên kia truyền đến một thanh âm dịu dàng.

Thanh âm này nghe khiên chua xót trong lòng cô như bị câu ra, ngay lập tức liền bắt đầu vừa uống rượu vừa khóc: “Ai, chị Mộng Oanh..... Ra cùng em uống rượu a..... Em thật sự khó chịu..... Lòng em khổ.....”

“Đã trễ thế này, em còn uống rượu? Em không phải nói hôm nay em tăng ca sao?”

A, cô hình như ngoài Tiểu Bạch còn có với chị Mộng Oanh cũng chưa nói thật.....

Hạ Úc Huân chỉ thanh tỉnh một cái chớp mắt lại bắt đầu mơ hồ, trong miệng ồ ào: “Uống rượu a! Uống rượu..... Chị Mộng Oanh, chị mau tới! Em một mình uống rượu nhàm chán chết mất.....”

“Cái gì? Chỉ có một mình em?”

Giờ phút này, hạnh hoa thôn.

Tần Mộng Oanh đang ở trong phòng ngủ gọi điện thoại với Hạ Úc Huân, thanh âm có chút lên cao, Âu Minh Hiên hôm nay không về nhà ăn và ngủ trong phòng khách nghe được, gõ cửa phòng cô vài cái.

Tần Mộng Oanh vừa tiếp tục cùng Hạ Úc Huân trò chuyện vừa mở cửa.

Ngoài cửa, sự buồn ngủ trong con người Âu Minh Hiên hoàn toàn biến mất, mặt đầy cảnh giác: “Tức phụ nữ, đã trễ thế này, ai còn gọi điện thoại cho em vậy?”

Xong đời xong đời, hẳn không phải là gã đàn ông nào đó chứ?

Nhưng anh gần đây mỗi ngày đều qua bên này, cũng không thấy được bên cạnh cô xuất hiện người đàn ông nào mà!

“Là Úc Huân, không biết sao lại thế này, nói chuyện lộn xộn, hình như uống say, lúc này gọi bảo tôi đi bồi cô ấy uống rượu.....”

“Gì? Nha đầu điên này! Làm cái gì vậy! Di động cho anh, anh nói chuyện với cô ấy!”

Âu Minh Hiên nhẹ nhàng thở ra đồng thời lập tức cầm lấy di động của Tần Mộng Oanh: “Này, Hạ Úc Huân, bản thân em đêm khuya không ngủ được thì thôi, làm gì giày vò gây rối tức phụ nữ của anh!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 890: Màn Mua Say Buồn Cười Nhất (3)

Tần Mộng Oanh nghe vậy không vui mà nhìn Âu Minh Hiên một cái, Âu Minh Hiên ho nhẹ một tiếng, trong nháy mắt thay đổi thái độ: “Úc huân, em đang ở đâu vậy? Sao lại thế này? Không phải nói tăng ca sao?”

“Anh ai a anh, mặc kệ anh là ai..... Lại đây bồi tôi uống rượu a.....”

Nha đầu kia nói chuyện xác thật lộn xộn, dù sao chính là muốn tìm người bồi cô uống rượu.

“Bên cạnh em có người sao? Bảo người đó nghe điện thoại!” Âu Minh Hiên bất đắc dĩ nói.

Qua vài giây sau, di động đầu kia rốt cuộc thay đổi người.

Nghe được thanh âm một người tỉnh táo truyền đến, Âu Minh Hiên cảm động đến độ sắp khóc: “Nghiêm Phó tổng anh đó sao, nha đầu kia sao vậy?”

“Hôm nay đã xảy ra một chút chuyện, tâm tình không tốt, đang uống rượu.”

Một câu, giải thích rõ ràng tiền căn hậu quả.

Âu Minh Hiên thở dài nói: “Đã biết, tôi lập tức qua đó! Anh máu nói địa chỉ cho tôi biết!”

Cuos máy xong hướng Tần Mộng Oanh nói: “Đêm hôm khuya khoắt, em đừng đi, anh đi, cam đoan giúp em đem nha đầu kia mang về.”

“VẬY anh trên đường cẩn thận một chút.”

“Được rồi!” Một câu quan tâm bình thường của tức phụ nhi, lập tức làm Âu Minh Hiên như tiêm máu gà nửa đêm lái xe đi ra ngoài.

-

Ngay lúc Âu Minh Hiên chạy tới phòng bao.

Hạ Úc Huân đang đứng trên bàn trà hát “Song tiết côn”, hơn nữa trong tay cô thật sự còn có một cặp song tiết côn, múa uy vũ sinh phong, cũng không biết lấy đâu ra.

“Một cái mã bộ về phía trước, một cái tả câu quyền hữu câu quyền, người một câu chọc ta xù lông có nguy hiểm, lại tái diễn, một cây ta không lấy ra, một cây cất kỹ nhiều năm, nó vẫn luôn ở bên người..... Mau sử dụng song tiết côn hừ hừ ha hề, mau sử dụng song tiết côn hừ hừ ha hề.....”

Thật là điên không nói nổi.....

“Hạ Úc Huân, em xuống dưới cho anh! Mới ra viện một ngày a, sao lại nháo rồi? Ngao! Tay tay tay của tiểu gia.....”

Âu Minh Hiên nhất thời không quan sát bị song tiết côn của cô đánh, đau đến ngao ngao kêu lên:”Nha đầu chết tiết kia! Em có thể đem gậy gộc trong tay em ném xuống hay không?”

Hùng hài tử xúi quẩy

Sao mỗi lần gặp cô đều là thể xác lẫn tinh thần bị tổn thương chứ!

Hạ Úc Huân đang hát đến vui vẻ, cũng chưa thềm để ý đến anh.

Trước khi cô hát xong bài này, Âu Minh Hiên cũng không dám đi chọc cô, đành phải chạy tới hỏi Nghiêm Tử Hoa đứng cạnh bàn trà đang thất thần mà nhìn chăm chăm Hạ Úc Huân.

“Nghiêm Phó tổng, nha đầu này xảy ra chuyện gì? Đây này, đừng nhìn, nha đầu kia thân thủ rất tốt a, uống cho say quay vòng cũng không có khả năng từ trên đó ngã xuống! Mau ngồi xuống nói cho tôi tình huống như thế nào!”

Nghiêm Tử Hoa bị Âu Minh Hiên cương quyết kéo ngồi xuống sô pha, bất quá ánh mắt vẫn dừng trên người Hạ Úc Huân, mặt không cảm xúc mà đem mọi chuyện xảy ra hôm nay thuật lại một lần với Âu Minh Hiên.

Âu Minh Hiên rất cuộc hiểu rõ, nhìn Hạ Úc Huân thở dài: “Khó trách..... Dự án kia, tôi sẽ nghĩ cách xem sao.....”

“Theo tôi biết, Âu thị sắp tới cũng không có dự án lớn như vậy.”

“Ách, Âu thị không có, công ty khác tôi sẽ hỗ trợ lưu ý.”

“Toàn bộ thành phố A cũng không có.”

“.....” Âu Minh Hiên không còn lời gì để nói.

Hạ Úc Huân rất cuộc hát xong song tiết côn, nhảy xuống vừa thấy đến là Âu Minh Hiên mặt đầy ghét bỏ, nói: “Sao anh lại tới đây? Chị Mộng Oanh của em đâu?”

“Chị Mộng Oanh của em một ly liền sập, em gọi cô ấy qua bồi em uống rượu!?” Âu Minh Hiên quả thực muốn đánh cô một trận, đáng tiếc đánh không lại cô.

“Thôi được, vậy anh bồi tôi uống!” Hạ Úc Huân một bộ lui mà cầu tiếp, cố mà làm.

“Uống cái rằm! Mau cùng anh về nhà!” Âu Minh Hiên nắm cánh tay cô.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 891: Màn Mua Say Buồn Cười Nhất (4)

Hạ Úc Huân bám lấy Nghiêm Tử Hoa không buông: “Không trở về! Em không trở về! Em còn chưa uống đủ! Anh không bồi em uống thì thôi, em gọi chị Mộng Oanh qua bồi em uống!”

Nói xong liền móc di động ra gọi.

“Nha đầu chết tiệt kia em có tin anh chém em hay không! Không được gọi điện thoại!” Âu Minh Hiên nhanh chóng giật lấy di động của cô, nói: “Uống rượu đúng không! Được, anh đây bồi em uống được chưa! Bồi em uống no luôn!”

Thôi, thôi, nha đầu chết tiệt kia mấy ngày nay xác thật cũng đủ uất ức rồi, bồi cô uống say một trận cũng được, đỡ phải để cô kìm nén đến xảy ra sai lầm.

Một giờ sau.

Nghiêm Tử Hoa mặt vô ngữ mà nhìn hai người kề vai sát cánh cùng nhau nhảy ở trên bàn trà ca hát.....

Hạ Úc Huân: “Cái gì yêu ma quỷ quái ~”

Âu Minh Hiên: “Cái gì mỹ nữ hoạ bì ~”

Hạ Úc Huân: “Cái gì núi đao biển lửa ~”

Âu Minh Hiên: “Cái gì bấy rập quẻ kể ~”

Người đàn ông này..... Cậu ta rốt cuộc là tới làm gì?

Cậu ta không phải tới khuyên tiểu thư về nhà sao? Vì cái gì cuối cùng ngược lại còn uống điên cuồng hơn cả tiểu thư.....

Cậu ta thậm chí còn bảo người phục vụ đi xuống chợ đêm dưới lầu mua mấy cân chân gà cổ vịt còn có tôm hùm nướng BBQ.....

Làm mức độ phấn khích của tiểu thư lại tăng lên vài cấp bậc.....

“Học trưởng, vẫn là cùng anh uống rượu say thoải mái nhất!” Hạ Úc Huân dùng sức mà vỗ vỗ bả vai Âu Minh Hiên bên cạnh.

Quả nhiên loại chuyện uống rượu này, vẫn là cùng người chung chí hướng cùng nhau uống tương đối sảng khoái hơn! “Đó là đương nhiên! Hiện tại còn dám ghét bỏ anh không?” Âu Minh Hiên uống đến mức nói chuyện đều đã bắt đầu ngọng.

“Không chê, không chê..... Nào! Uống! Uống tiếp! Minh nguyệt bao lâu có a? Nâng chén hỏi trời xanh. Không biết bầu trời cung khuyết, đêm nay là năm nào. Ta muốn cười gió trở lại, lại sợ quỳnh lâu ngọc vũ, chỗ cao không thẳng nổi lạnh lẽo..... Chỗ cao không thẳng nổi lạnh lẽo..... Chỗ cao không thẳng nổi lạnh lẽo.....”

“Em khàn giọng sao? Anh giúp em hát! Chỗ cao không thẳng nổi lạnh lẽo, nhảy múa cùng bong trắng, nơi nào tựa trần gian.....”

Âu Minh Hiên đang hát, di động đột nhiên vang lên.

Lấy điện thoại ra, vừa nhìn thấy mấy chữ tức phụ nữ yêu nhất, Âu Minh Hiên tức khắc thanh tỉnh vài phần, nghĩ thầm xong rồi xong rồi, bị nha đầu chết tiệt này cám dỗ, cư nhiên đã quên nhiệm vụ bản thân.

“Alo, tức phụ nhi.....”

“Ta, quá đẹp trai vạn người yêu mến, quá đẹp trai thật bất đắc dĩ, thiếu nợ phong lưu, a ha ha ha ha ~ ta, quá đẹp trai vạn người yêu mến, quá đẹp trai thật bất đắc dĩ, không phải tự kỷ khoe khoang, a ha ha ha ha ~”

“Nha đầu chết tiệt kia, em nhỏ giọng chút cho anh!” Âu Minh Hiên bất đắc dĩ mà đi ra ngoài phòng bao, cam đoan các loại nhất định lập tức đem Hạ Úc Huân về, sau đó cúp máy quay lại phòng bao.

“Phan An Chu Du Hàn thọ sang bên bài, bá hổ Lữ Bố tôn sách ta không đáp, Vi tề Tống Ngọc Lý Bạch nhìn ra bên ngoài, ai nơi chốn lưu hương tự tu hồng tài, kiệt luân đình phong đức hoa đều bỏ hết, lực hoành nhuận phát triều vĩ mất hào quang, dũng tuấn thừa húc thác thay so không tới, hương thơm của ta quá hào hoa phong nhã.....”

“Đừng điên nữa, mau cùng anh trở về!” Âu Minh Hiên vươn tay muốn đem cô từ trên bàn trà túm xuống.

“Nga mỹ thay thành thời dễ chịu, khuynh thành phần trang, nga mỹ thay thành thời dễ chịu, đào hoa tùy hái, nga, mỹ thay thành thời dễ chịu, bản sắc không nên..... Nghiêm mục mục! Nghiêm mục mục!” Hạ Úc Huân vừa dùng chân đá Âu Minh Hiên vừa không kiên nhẫn mà kêu.

“Tiểu thư tôi đây!”

“Người này thật đáng ghét, ờn muốn chết! Mau giúp tôi kéo anh ta ra ngoài!”

“Mẹ kiếp! Em đây là lợi dụng xong trở mặt đúng không!” Âu Minh Hiên tức giận đến không nhịn được, nói: “Uống cũng uống đủ rồi, hát cũng hát đủ rồi, em còn muốn như thế nào nữa? Mau cùng anh về nhà đi!”

“A..... Chưa đủ..... Chưa đủ.....” Hạ Úc Huân gãi gãi đầu, nhìn về phía Nghiêm Tử Hoa mở miệng nói: “Nghiêm mù mù, đi tìm đàn ông lại đây giúp tôi!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 892: Màn Mua Say Buồn Cười Nhất (5)

“Được.”

Âu Minh Hiên ngẩn ngơ, Nghiêm Tử Hoa mới vừa nói gì? Được?! Anh có phải nghe lầm hay không?

“Tôi muốn đẹp trai, đặc biệt đẹp trai!” Hạ Úc Huân say khướt mà nói.

“Được, ngoại trừ đẹp trai, tiểu thư còn có yêu cầu gì không?” Nghiêm Tử Hoa thật sự nghiêm túc hỏi, một bộ trang trọng như mở họp.

“Muốn rất nhiều..... Rất nhiều người..... Đủ loại..... Muốn một tá.....”

“Được, tiểu thư ngài chờ.” Nghiêm Tử Hoa nói xong liền đi ra khỏi phòng bao.

“Anh đi đâu a?” Âu Minh Hiên gấp đến độ đuổi theo vài bước. Tên kia có phải điên rồi không? Hẳn không phải là thật sự tìm đàn ông cho cô ấy chứ?

Sẽ không sẽ không, khẳng định là kế hoãn binh!

Năm phút đồng hồ sau, cửa phòng bao bị người từ bên ngoài đẩy ra, một hai ba bốn năm sáu bảy..... Ước chừng mười hai người, thật sự là một tá đàn ông nối đuôi nhau mà vào.

Mười hai người đàn ông trước mắt, mỗi người đều là thượng thừa, dáng người rất tốt, ăn mặc thống nhất âu phục quần tây, bên trong là áo sơ mi trắng, trên mặt mỉm cười khéo léo, vừa vào cửa liền đồng thanh nói một tiếng “Chủ nhân, buổi tối vui vẻ”, ân cần lại không tùy tiện, nhìn qua là được huấn luyện.

Âu Minh Hiên hoàn toàn sợ ngây người.

Chủ tớ nhà này thật sự là..... Quá ngạc nhiên!

“Tiểu thư, những người này có thể chứ?” Nghiêm Tử Hoa hỏi.

Hạ Úc Huân mê mê hoặc hoặc mà ngẩng đầu, nhìn lướt qua, thần sắc không vui: “Sao lại mặc nhiều như vậy?”

Âu Minh Hiên: “.....”

Việc này phát triển giống như chó hoang thoát cương, anh hiện tại rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ?

Vốn đang cho rằng Nghiêm Tử Hoa và mình cùng một quốc gia, hiện tại xem ra anh quả thực là nỗi giáo cho giấc hoàn toàn không đáng tin cậy a!

“Các người biết múa thoát y chứ?” Hạ Úc Huân dùng chai rượu chỉ vào một loạt mười hai người đàn ông hỏi.

“Biết, chủ nhân.”

“Vậy nhảy..... Nhảy một cái cho tôi xem.....” Hạ Úc Huân cười giầy, ngồi xếp bằng ngồi trên sofa, một tay chống đầu.

“Được.” Một người trong số đó đi qua chọn một bài hát.

Lập tức âm nhạc có tiết tấu mạnh mẽ vang lên, mười hai người đàn ông cũng bắt đầu nhảy lên sân khấu, bắt đầu từ cà vạt, từng cái cởi.....

“Trời, mắt chó của tôi.....” Âu Minh Hiên đỡ tường nghiêng ngã lão đảo mà chạy ra ngoài.

Thẳng đến khi ra khỏi phòng bao mới che lại ngực thở hổn hển.

Nếu thật sự nha đầu kia cứ tiếp tục nháo nữa, đêm nay tuyệt đối sẽ xảy ra chuyện.....

Nhưng, lúc này tìm ai mới có thể khuyên được cô ấy đây?

Năm đó người duy nhất có thể quản được cô là Hạ Mạt Lâm, một ánh mắt là có thể làm cô sợ tới mức dễ bảo, nhưng hiện giờ, người này đã không còn.....

Như vậy, người có thể quản được cô, cũng chỉ còn lại một.

Chính là người mấy ngày trước chính miệng nói từ nay về sau chuyện của cô đều không liên quan tới hắn nữa.

Gọi điện thoại cho hắn hữu dụng sao?

Mặc kệ hữu dụng hay vô dụng, thử xem cũng không sai!

Vô kế khả thi, Âu Minh Hiên đành phải ôm hy vọng cuối cùng gọi cho Lãnh Tư Thần.

Làm anh có chút kinh ngạc chính là, không nghĩ tới đã trở thế này di động Lãnh Tư Thần vẫn mở máy, hơn nữa chưa đổ chuông vài cái đã có người nhận.

“Alo, Lãnh phúc hắc a, tôi nói cho anh biết, nha đầu kia hiện tại.....”

Không đợi anh nói xong, ngữ khí lạnh lẽo của Lãnh Tư Thần đầu bên kia đã cắt ngang anh: “Âu Minh Hiên, tôi tựa hồ đã nói với cậu.....”

“Đúng đúng đúng, anh đã nói với tôi rồi, anh nói về sau chuyện liên quan đến nha đầu kia không quan hệ gì tới anh, không cần lại thông báo cho anh biết! Nhưng hiện tại nha đầu kia đang ở quán bar uống say như chết, còn chọn mười hai người đàn ông, đang từng bước từng bước lột sạch quần áo bọn họ, anh xác định thật sự cùng anh không...”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 893: Màn Mua Say Buồn Cười Nhất (6)

Lời còn chưa dứt, di động truyền đến tiếng tút tút tút, điện thoại bị cắt đứt.

Âu Minh Hiên nhìn di động bị cắt đứt tắc lưỡi, vớ vẩn, giả vờ, tiếp tục giả vờ đi! Đừng dẫn, cứ tiếp tục đừng dẫn đi!

Bất quá nha đầu này cũng xác thật quá ầm ỹ, mỗi lần nhìn như người thẳng là Lãnh Tư Thần, trên thực tế nhiều lần đều là anh ta không có biện pháp nào với cô.

Đối với điều này anh tỏ vẻ thân thiết đồng tình!

.....

Lãnh Tư Thần tới còn nhanh hơn so với tưởng tượng của anh.

“Mẹ nó! Nhanh như vậy, anh là bay qua đó à?” Âu Minh Hiên trong miệng ngâm điệu thuốc đều sợ tới mức rớt trên mặt đất.

“Người đâu?” Lãnh Tư Thần mặt ngoài bình tĩnh, nhưng hô hấp dồn dập lại bán đứng cảm xúc chủ nhân.

Số đầu tiên lúc Hạ Úc Huân say rượu gọi kỳ thật là gọi tới chỗ anh, lúc ấy anh còn có thể chịu đựng bất động thanh sắc, nhưng sau cú điện thoại của Âu Minh Hiên, chút lý trí duy nhất này của anh trong nháy mắt bị phá hủy, toàn đầu óc chỉ có ý nghĩ đem cô gái đáng chết kia bắt về nhốt trong

nhà chỗ nào đều không cho đi, không quản cô rối cuộc yêu anh, hay là yêu ai.....

“Đang ở bên trong phát điên kìa, tôi thật sự không muốn nhìn, liền ra hút thuốc thuận tiện chờ anh. Đúng rồi, Nghiêm Tử Hoa cũng ở bên trong, bất quá tên kia căn bản không đáng tin cậy, giúp người xấu làm điều ác, một tá đàn ông kia là anh ta giúp nha đầu kia lựa chọn rồi đưa vào!”

Âu Minh Hiên vừa nói vừa đi theo Lãnh Tư Thần đẩy cửa đi vào.

Được rồi, vừa đi vào đôi mắt thật sự muốn mù.

Trong tiếng nhạc đình tai nhức óc, mười hai người đàn ông đã có một nửa là trần trụi, còn lại một nửa là đang vừa nhảy vừa cười, nhìn thấy người đàn ông đột nhiên đẩy cửa tiến vào sát khí đầy mình, động tác tất cả đều ngừng hẳn. “Cười đi, tiếp tục, động tác sao lại chậm như vậy!” Hạ Úc Huân một bộ hôn quân mơ mơ màng màng, bên cạnh Nghiêm Tử Hoa đang rót rượu cho cô.

Lúc này cô cũng thấy Lãnh Tư Thần đột nhiên đẩy cửa tiến vào, cặp con ngươi màu tím tức khắc sáng lên: “Hả? Lại tới thêm một người sao? Anh cũng nhanh cười đi! Thất thần làm gì? Cười xong tôi thưởng nhiều!”

Lãnh Tư Thần: “.....”

“Tên khốn đáng chết..... Khắp nơi áp bách tôi..... Khắp nơi khi dễ tôi..... Mỗi ngày đều uy hiếp tôi..... Không rời thì không rời..... Tôi cho anh đội nón xanh..... Đội rất nhiều rất nhiều..... Tôi cho anh tức chết..... Hắc hắc.....” Hạ Úc Huân say khướt nỉ non, bởi vì mình rất cuộc tìm được phương thức trả thù hoàn mỹ mà hưng phấn không thôi.

Lãnh Tư Thần: “.....”

Âu Minh Hiên ho nhẹ một tiếng lau mồ hôi, thật cẩn thận mà liếc nhìn Lãnh Tư Thần một cái, biểu cảm trên mặt tên kia cũng thật đủ xuất sắc.

Lãnh Tư Thần sai bước mà đi về phía Hạ Úc Huân, giật lấy chai rượu trong tay cô, sau đó khom lưng đem cả người cô đều khiêng lên, như bao tải ném để lên trên vai.

“To gan! Người là ai! Mau thả trẫm xuống! Bằng không trẫm chém đầu người! Cho dù đáng kiếp người so với bọn họ đều đẹp hơn, trẫm cũng sẽ không tha cho người.....”

Âu Minh Hiên đầu đầy hắc tuyến: “Nhập diễn cũng đủ sâu!”

“Buông tiểu thư ra!” Thấy Lãnh Tư Thần không nói hai lời liền đem người đi, Nghiêm Tử Hoa lập tức đuổi theo, lại Uất Trì Phi cùng Lương Khiêm phía sau Lãnh Tư Thần ngăn cản đường đi.

Ánh mắt lạnh lẽo của Lãnh Tư Thần xẹt qua trên người Nghiêm Tử Hoa, sau đó đen mặt quét quá một đám đàn ông kia một cái, chỉ liếc mắt thôi, hai chân bọn họ đều run lên, không tự chủ mà bắt đầu mặc quần áo vào, sau đó phần phật như thủy triều rời khỏi phòng bao.

Bọn họ cho dù hồ đồ quan trọng nhất cũng phải có nhãn lực nhìn.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 894: Màn Mua Say Buồn Cười Nhất (7)

Tư thế này, rõ ràng là tiết tấu của chính thất tới cửa giết a!

Mà bọn họ không nhận sai mà nói, đó không phải Lãnh Tư Thần tổng tài tập đoàn Thiên Úc sao? Sao lại có quan hệ với Nam Cung đại tiểu thư?

“A —— đầu của tôi!” Đột nhiên, Hạ Úc Huân thê thảm đau hô một tiếng.

Lãnh Tư Thần vốn dĩ đang nổi giận dùng dùng đi ra ngoài, kết quả không chú ý, lúc xoay người, đầu Hạ Úc Huân đặt ngang trên vai lập tức không cẩn thận đụng vào khung cửa, đau đến ngao ngao kêu to.

Lãnh Tư Thần đại kinh thất sắc, nhanh chóng đem cô đặt xuống ôm mặt cô, hỏi: “Bị thương chỗ nào rồi?”

“Oa ô ô.....” Hạ Úc Huân lúc này trên mặt sưng đỏ chưa tiêu, trên trán lại một mảnh sưng đỏ, đặt mông ngồi xuống đất khóc đến Hoàng Hà tràn lan.

Con người Lãnh Tư Thần hiện lên một tia vô thổ, nào còn có khí thế giết người như Diêm vương gia lúc vừa tiến vào, toàn bộ biến thành một loại nô dịch nhu nhược, như tâm can bảo bối mà đem cô ôm vào trong ngực dụ dỗ, xoa trán cho cô: “Thực xin lỗi, anh không chú ý, đau lắm sao.....”

“Người cố ý, người chính là cố ý! Người muốn mưu hại trẫm!”

Âu Minh Hiên nhếch khóe miệng, còn trăm à! Có trăm nào không hình tượng như cô sao?

Còn nữa này Lãnh Tư Thần, sát khí đằng đằng vừa rồi đâu, đi nơi nào rồi? Có cần phải biến sắc nhanh như thế không!

Nhìn một màn này, Nghiêm Tử Hoa đột nhiên dừng không giằng co với Uất Trì Phi và Lương Khiêm nữa, đứng tại chỗ vẫn không nhúc nhích mà ngây người.

TRạng thái giữa hai người này.....

Tuy rằng nhìn thì như nước với lửa, hoả tính đâm địa cầu, nhưng vì cái gì khiến anh cảm thấy thân mật như thế.....

Đúng vậy, thân mật, một loại thân mật phải năm tháng lâu dài tích lũy mới có thể đủ, người khác đều chen vào không lọt.

Cuối cùng, Lãnh Tư Thần chỉ có thể từ trên bàn trà cầm một hộp tôm hùm cay còn chưa ăn xong đưa cho cô ôm để dời lực chú ý, sau đó bế ngang lên đi ra ngoài.....

-

Vân gian thủy trang.

Hạ Úc Huân ăn tôm hùm cay nướng, ăn xong tôm, còn tay bóng nhảy đều hướng lên người Lãnh Tư Thần kêu hô, một thân quần áo đắt tiền kia của Lãnh Tư Thần đều là mỡ, hoàn toàn bị hủy.

Cô ăn uống no đủ rồi diên đủ rồi, lúc này lửa giận trong lòng Lãnh Tư Thần lại bốc cháy lên, ôm cô lập tức đi vào phòng tắm, một tay đem cô nhét vào bồn tắm, sau đó mở vòi sen ra.

Hạ Úc Huân bị nước lạnh thành linh kích thích rung mình một cái, ánh mắt thanh tỉnh vài phần: “Anh..... Lãnh Tư Thần.....? A! Anh làm gì!”

Rất tốt! Rốt cuộc cũng nhận ra anh rồi!

Hiện tại có thể cùng cô tính sổ!

Lãnh Tư Thần vừa cởi quần áo đầy dầu mỡ của mình ra, vừa cắn răng gằn từng chữ một nói: “Em nói anh làm gì? Em không phải muốn xem đàn ông cởi quần áo sao? Anh cho em xem đủ!”

Vừa dứt lời, thân trên đã cởi sạch trơn.

Hạ Úc Huân mở to hai mắt, trong mắt đều là một chữ “Oa”!

Vừa rồi nhìn nhiều như vậy cũng chưa có cảm giác gì, nhưng một khối trước mắt này..... Cự nhiên khiến tâm thần cô nhộn nhạo.....

Ngay cả vệt xanh tím trên bụng thoát nhìn cũng có hương vị.....

Bất quá, cũng may cô kịp thời phản ứng lại, lời lẽ chính đáng nói: “Lãnh Tư Thần, anh đừng giở trò lưu manh! Tôi mới không muốn nhìn của anh!”

Lãnh Tư Thần hai tròng mắt híp lại, cởi dây lưng, tiếp tục cởi quần, nói: “Vậy em muốn nhìn ai? Những người vừa rồi sao? Bọn họ có đẹp hơn anh?”

“Không..... Không có! A phi, Lãnh Tư Thần, anh không biết xấu hổ! Hắt xì.....”

Hiện tại đã là cuối mùa thu, trên người Hạ Úc Huân chỉ mặc một chiếc áo, bị nước lạnh đóng băng đến mức bắt đầu không ngừng hắt xì.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 895: Màn Mua Say Buồn Cười Nhất (8)

Lãnh Tư Thần nguyên rửa một tiếng, đem cô từ nước lạnh ôm lên, đầu tiên là đổ hết nước lạnh, sau đó mở nước ấm.

Trong nháy mắt nước ấm đổ xuống, Hạ Úc Huân rốt cuộc cảm giác được mình như sống lại.

“Lãnh Tư Thần, anh đi ra ngoài!”

“Đây là nhà anh.”

“VẬY TÔI ĐI!”

Lãnh Tư Thần rốt cuộc mất kiên nhẫn, trực tiếp dùng cà vạt đem hai tay cô trói ra sau lưng, sau đó dùng áo sơ mi cởi đem chân cô cũng trói lại.

Sau đó, dưới ánh mắt lửa giận ngút trời của Hạ Úc Huân, cởi bỏ chiếc quần trong duy nhất còn sót lại trên người mình ra.....

“A! Lãnh Tư Thần anh cuồng lộ a!” Hạ Úc Huân sợ tới mức nhanh chóng nhắm hai mắt lại, lông mi đầy bọt nước khẩn trương mà rung động.

“Em không phải chưa từng thấy qua, không chỉ có xem qua, còn.....”

“Câm miệng câm miệng câm miệng!”

“Ngoan ngoan đợi cho anh, anh tắm xong sẽ giúp em tắm!”

“Tôi mới không cần anh tắm giúp tôi!”

“Vậy em muốn ai tắm giúp em? Ân?”

“Tôi tự tắm! Tự tắm không được sao?”

“Không được.”

“.....” Vĩnh viễn không cần cùng Lãnh Tư Thần giảng đạo lý.

-

Tắm rửa thôi mà hết như đánh nhau, trong phòng tắm làm cho thủy mạn kim sơn.

Lãnh Tư Thần đem cô tắm sạch sẽ, sau đó dùng một khăn tắm lau khô, ôm cô nhét vào trong chăn.

Hạ Úc Huân không chỉ có mặt, toàn thân trên dưới đều hồng như tôm luộc, quả thực là xấu hổ và giận dữ muốn chết.

Đặc biệt là vừa rồi ở trong phòng tắm không cẩn thận nhìn thấy phản ứng của người nào đó khi.....

Tên kia mặt ngoài thoát nhìn một bộ thanh tâm quả dục, thật là tự tắm rửa cho cô mà thôi, nhưng mà người anh em anh ta đã bán đứng linh hồn tà ác của anh ta.

Lãnh Tư Thần ngồi ở đầu giường, dùng một khăn lông xoa tóc, thấy cô trợn mắt nhìn nơi nào đó của mình, giống như thuật đọc tâm mở miệng nói: “Ánh mắt đó của em là gì? Đây là phản ứng bình thường của một người đàn ông.”

Lúc này trên người Hạ Úc Huân quần áo cũng chưa mặc, rúc ở trong chăn mặt đầy phần hận: “Quần áo cho tôi!”

Lãnh Tư Thần tiếp tục xoa tóc, trực tiếp làm lơ cô.

“Tôi phải về nhà!” Hạ Úc Huân tiếp tục dấm giường.

Lãnh Tư Thần vẫn không thốt ra một tiếng.

“Này, anh rốt cuộc nghe tôi nói chuyện không? Anh đây là cầm tù phi pháp!”

“Hợp pháp.” Lãnh Tư Thần rốt cuộc nói chuyện, nhưng nói ra lại có thể tức chết cô, còn không bằng không nói.

“Vậy anh hung bạo với tôi cũng là hợp pháp sao? Đây là chứng cứ! Di động của tôi đâu! Tôi phải chụp lại mới được!”

Lãnh Tư Thần vừa lấy hòm thuốc xử lý miệng vết thương trên mặt và trên trán cho cô, vừa cười lạnh nói: “Anh có phải cũng nên chụp lại hay không? Em cũng bạo hành anh.”

“Bạo hành cái đầu anh! Đó là bởi vì anh thiếu chút nữa giết người, tôi là bất đắc dĩ..... Anh rốt cuộc có đưa quần áo cho tôi hay không? Không đưa thì thôi, tôi tự đi tìm!”

Mới vừa bò được một nửa, bị một cánh tay ngang ngạnh dè trở lại.

Hạ Úc Huân ngã thất điên bát đảo, đang muốn chống cánh tay một lần nữa đứng dậy, đột nhiên trước mắt tối sầm lại, trên môi rơi xuống hai mảnh hơi lạnh mềm mại.....

Hạ Úc Huân hoảng sợ, như điện giật lùi về, lại bị giữ chặt cái ót.....

“Ừm ừm ừm.....”

Lãnh Tư Thần làm lơ cô muốn nói chuyện van xin, quyết đoán không cho cô bất cứ cơ hội nói chuyện nào, dù sao cô nói ra tuyệt đối không phải

lời hay.

Cái miệng nhỏ này, chỉ thích hợp làm một việc.

Hạ Úc Huân lại vung tay đá chân, thật vất vả mới đạt được cơ hội nói chuyện: “Lãnh Tư Thần anh chính là kẻ lừa đảo, nói cái gì yêu tôi, kỳ thật chính là muốn ngủ với tôi!”

“A, muốn ngủ với em?” Lãnh Tư Thần cười lạnh liên tục, ngay sau đó sâu kín mở miệng nói: “Lúc này sao lại thông minh thế?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 896: Một Cuộc Giao Dịch (1)

Hạ Úc Huân dùng mu bàn tay lau khoe môi, quát: “Mẹ kiếp! Tôi liên biết! Mặt người dạ thú!”

“Yêu một người, cho nên muốn ngủ với người đó, có gì sai?” Lãnh Tư Thần một bộ đang nói chân lý.

“Đương nhiên là sai! Ngay cả Thẩm công tử cái tên hoa hoa công tử kia đều biết thích chính là phóng túng, nhưng yêu chính là khắc chế, chân chính yêu một người, không phải có dục vọng với cô ấy, mà là có thể nhịn xuống dục vọng với cô ấy!” Hạ Úc Huân bắt đầu bắt chước.

Nghe được cô nhắc tới tên Thẩm Diệu An, sắc mặt Lãnh Tư Thần lập tức ngàn dặm đóng băng vạn dặm tuyết rơi: “A, Hạ Úc Huân, em ở chỗ này lời lẽ chính đáng mà cùng anh giảng loại đạo lý lớn này chẳng lẽ không chột dạ sao?”

“Chột dạ? Lòng tôi có gì giả dối? Tôi vì cái gì phải chột dạ?” Hạ Úc Huân thật ra bị vấn đề này hỏi đến không hiểu sao có chút chột dạ.

Lãnh Tư Thần cúi người ở trước người cô, thưởng thức sợi tóc cô, dù bận vẫn ung dung mà nhìn cô, ngữ khí thông thả nói: “Chiều theo logic này của em, em đuổi theo anh hai mươi năm cũng không phải chân ái, chỉ là tham luyện xác thịt anh, muốn ngủ với anh! Nếu không, vì cái gì lúc trước mặc kệ anh cự tuyệt em như thế nào, em đều không buông tay, không khắc chế, cuối cùng lại còn ngủ với anh xem như xong chuyện!”

Hạ Úc Huân ghen hòng nhìn trôn trời: “Tôi..... Tôi tôi..... Mẹ kiếp! Anh quả thực đổi trắng thay đen!”

Lãnh Tư Thần lạnh lùng mà nhìn cô, đáp: “Anh đổi trắng thay đen, vậy em nói xem, vừa rồi anh nói câu nào sai?”

“Anh.....” Hạ Úc Huân vắt hết óc, cuối cùng không tìm được gì phản bác anh nói.

Mắt thấy tên kia lại muốn cúi người, Hạ Úc Huân nhanh chóng né tránh, buột miệng thốt ra: “Anh..... Anh ngủ có thể! Nhưng không thể ngủ không được! Chúng ta làm một cuộc giao dịch!”

Con người tối tâm của Lãnh Tư Thần lưu chuyển, ngồi dậy, một cánh tay chống phía trên cô, nhướng mày hỏi: “A? Làm giao dịch?”

Hạ Úc Huân tròn mắt nhanh chóng xoay chuyển: “Đúng!”

“Em muốn làm giao dịch gì?” Lãnh Tư Thần hỏi.

“Anh phải ký vào hợp đồng dự án phía Đông kia!” Hạ Úc Huân lập tức một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm mà nói.

Lãnh Tư Thần nghe vậy thấp giọng cười khẽ một tiếng, trào phúng nói” “A, Hạ Úc Huân, là em ngốc, hay là em cho rằng anh ngốc? Anh vừa xuất tiền lại vừa xuất lực, cuối cùng chỗ tốt tất cả đều bị em chiếm hết, đây là cái em gọi là giao dịch?”

Anh vừa xuất tiền lại vừa xuất lực.....

“Không làm thì thôi! Tránh ra!” Hạ Úc Huân tức giận mà một cái tát gạt anh ra.

Kết quả, mới vừa đứng dậy, lại bị đè trở về.

Hạ Úc Huân nghe răng trợn mắt mà đỡ ót, nói: “Mẹ nó, Lãnh Tư Thần anh đừng xốc tôi, tôi sắp bị anh xốc đến não chấn động luôn rồi!”

Bàn tay Lãnh Tư Thần đỡ sau đầu cô xoa xoa, thanh âm khàn khàn trầm thấp lộ ra một tia trấn an dụ dỗ: “Không phải không làm, mà là anh quá thiệt thòi, chúng ta hảo hảo nói chuyện.”

Mỗi khi Lãnh Tư Thần lộ ra biểu cảm này chính là lúc muốn phụ nữ, Hạ Úc Huân tức khắc cảnh giác mà nhìn anh, nói: “Vậy anh muốn như thế nào, anh nói xem.....”

Lãnh Tư Thần ra vẻ trầm tư, nghĩ nghĩ sau mở miệng nói: “Dự án phía Đông kia chính là dự án lớn một trăm triệu, em một lần liền muốn tổng cổ anh?”

Hạ Úc Huân mím môi, cảm thấy anh nói cũng có đạo lý, nhúu mày hỏi: “Vậy anh muốn mấy lần?”

“Một trăm lần.”

“Đi đây, cúi chào ngài vậy!” Hạ Úc Huân đen mặt, lập tức liền sắp biến mất. Một trăm lần! Anh cũng thật sự có công phu sư tử ngoạm a!

Lãnh Tư Thần tất nhiên không dễ dàng để cô đi.

Nha đầu chết tiệt kia hiện tại quả nhiên không dễ lừa gạt, bất quá, một trăm lần thì tính cái gì? Vốn dĩ anh còn muốn nói cả đời.....

“Mười lần.” Để tránh đem cô chọc xù lông, Lãnh Tư Thần nói một con số cô có thể chấp nhận

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 897: Một Cuộc Giao Dịch (2)

“Ba lần, không được trả giá!”

“Ba lần còn chưa đủ cho anh một đêm.” Lãnh Tư Thần nhú mày.

“Đó là chuyện của anh, dù sao cũng tùy anh!” Hạ Úc Huân một bộ không sao cả, kỳ thật trong lòng vẫn luôn bồn chồn.

“Phu nhân, em đây là đầu cơ kiếm lợi.” Với đạo hạnh của Lãnh Tư Thần tất nhiên liếc mắt một cái liền nhìn thấu tiểu xiếc này của cô.

“Ai đầu cơ kiếm lợi, cũng không ai ép anh!” Hạ Úc Huân lập tức không phục mà phản bác.

Lãnh Tư Thần cười nhẹ một tiếng, không biết nghĩ tới cái gì, ánh mắt thâm thúy dần dần chuyển lạnh: “Nghiem Tử Hoa dùng một bàn tay tới đổi em không chịu, hiện tại lại tình nguyện bản thân dùng thân thể ra đổi, em đối với anh ta..... Thật đúng là có tình có nghĩa.....”

Đang êm đẹp sao lại nhắc tới Nghiem Tử Hoa?

Cô là vì đại cục vì công ty được không? Sao lại đổi thành có tình có nghĩa với Nghiem Tử Hoa?

Lại nói mọi thứ này đều sở gây tội là ai, rốt cuộc là ai đem cô hại đến nước này! Anh còn có mặt mũi nói ra!

Để tránh một lời không hợp lại cãi nhau, Hạ Úc Huân đành phải cố nén phỉ nhổ trong lòng, từ dưới cánh tay bọc chần của anh chui ra ngoài, nói: “Lãnh Tư Thần anh sao lại dong dài thế, không làm tôi đi thật đấy!”

Nói thật, cô hiện tại có chút khẩn trương, thậm chí bắt đầu hồi hận về đề nghị vợ vẫn vừa rồi của mình.

“Cô gái đáng chết.....” Lãnh Tư Thần nguyên rủa một tiếng, xách như xách gà đem cô gái sắp trốn xuống giường quay trở về.

Không phải nói cô có một câu sao?

Hiện tại tính tình càng lúc càng lớn!

Anh cùng vợ mình một giấc còn phải đấu trí đấu dũng anh vui sướng sao?

Vừa muốn cúi người qua, Hạ Úc Huân lập tức sợ tới mức la lên một tiếng: “A! Từ từ.....”

“Lại như thế nào? Loại hiệp ước không bình đẳng như vậy anh cũng chấp nhận rồi, chẳng lẽ phu nhân còn muốn đổi ý?” Lãnh Tư Thần mắt sáng như đuốc mà nhìn chăm chăm không sót một biểu cảm nào của cô.

Hạ Úc Huân nhanh chóng chớp chớp mắt, đáp: “Ách, không thể sao?”

Sắc mặt Lãnh Tư Thần tức khắc đen như đáy nồi.

Hạ Úc Huân ho nhẹ một tiếng, được rồi, nhìn đáng vẻ là không thể.....

Lãnh Tư Thần hít sâu một hơi mới đè nén lửa giận đang bùng phát như điên trong lòng, sạch sẽ lưu loát mà kéo cô ra khỏi chần bọc, làn da trắng sứ hoa tằm mắt anh.

“Khoan đã! Tôi..... Mặt tôi bây giờ đều thành như vậy, anh xác định anh nuốt trôi sao?” Hạ Úc Huân sờ sờ gương mặt lại sờ sờ cái trán, mang theo một tia mong đợi, thật cẩn thận mà thử thăm dò.

Lãnh Tư Thần làm như có thật mà đánh giá cô một cái, sau đó mở miệng nói: “Miễn cưỡng hạ khẩu, nếu em cảm thấy có lỗi với anh, lại muốn nhiều hơn vài lần, anh cũng không ý kiến.”

“.....” Làm ơn anh già cũng không cần miễn cưỡng bản thân không phải sao?

Cũng may những lời này chỉ là nghĩ trong lòng, không có nói ra, bằng không chữ “Già” để tên này nghe được, đêm nay cô có thể sẽ mất mạng.....

Lửa trong con người Lãnh Tư Thần nhảy lên: “Phu nhân, còn có lời gì không, xin một lần nói xong.” Người đàn ông nào chịu được liên tục kêu ngừng như vậy!

Hạ Úc Huân nuốt nước bọt: “Không có không có.....”

.....

Sáng sớm hôm sau.

Lãnh Tư Thần dựa vào đầu giường, lẳng lặng mà nhìn cô gái ngủ yên bên cạnh.

Cũng chỉ có lúc ngủ, cô mới có thể ngoan như vậy ở bên cạnh mình.

Ngày đó buổi tối, một câu tàn nhẫn “Không yêu” của cô, thực sự hoàn toàn đem anh nhốt vào vực sâu tăm tối.

Cô âm ỉ la hét muốn cùng anh ly hôn, cô tránh anh như rắn rết, anh đều chưa từng kinh hoàng và tuyệt vọng như vậy.

Bởi vì, cô sợ dĩ không dám tới gần mình, sợ dĩ nhất định phải cùng mình phải sạch quan hệ, là bởi vì cô còn yêu mình, là bởi vì cô đối với mình càng yêu ngày càng khó tự khống chế, cô càng trốn tránh mình, liền chứng tỏ cô càng yêu mình sâu sắc hơn.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 898: Một Cuộc Giao Dịch (3)

Cho tới nay, là sự thật và nhận thức này chống đỡ anh.

Mà tối hôm qua, với tính cách của cô cư nhiên đưa ra giao dịch như vậy với mình, đem quan hệ giữa bọn họ, đơn giản coi thành trao đổi lợi ích không mang theo cảm tình, đây tựa hồ càng thêm chứng minh chuyện cô đã không còn yêu mình nữa.

Vì thế, từ khi quẩn quýt uống rượu độc giải khát, sau khi rút ra, anh trắng đêm khó ngủ.

Cô rõ ràng ở ngay bên cạnh mình, trong lòng anh lại giống như có một lỗ hổng khổng lồ, trống rỗng gào thét tịch mịch cùng bất an.

Chưa từng nghĩ đến, anh cư nhiên cũng sẽ có một ngày không tự tin như vậy.

-

Cùng lúc đó, tập đoàn Thiên Úc.

“Hùng đồng, ngài có việc sao? Tiểu thư..... Tiểu thư cô ấy còn chưa tới!” Thư ký Tiểu Triệu thấy Hùng đồng sáng sớm liền hùng hổ như sấm mà đi vào phòng tiểu thư, nhanh chóng đứng lên mở miệng nói.

Hùng đồng tức khắc tức giận, quát: “Đây đã là khi nào còn chưa tới? Ta đang muốn hỏi cô ta một chút rốt cuộc có nắm chắc hay không! Ngày hôm

qua một đám cổ đông đều âm ỉ ở nhà ta! Ta bận đến sứt đầu mẻ trán! Cô ta thì ngược lại! Trốn ở nhà ngủ ngon? Ngày hôm qua đông đặc khoác lác, hiện tại rốt cuộc biết sợ?”

“Lão hùng, người ta làm việc không cần thời gian không gian sao? Mỗi ngày ở công ty có thể làm nên chuyện gì? Ông một ngày không bới móc thì không được tự nhiên hay sao?” Lương đồng nghe được tiếng âm ỉ chạy tới.

“Tôi bới móc? Cô ta nếu bản thân không có lỗi cho tôi tìm, tôi tìm được sao? Các người nuông chiều cô ta quá, công ty lớn như vậy, một ngày nào đó cũng bị cô ta làm cho không còn! Suốt ngày ở bên ngoài không biết bận cái gì, chính sự không hoàn thành là một việc, tác phong còn loạn như vậy, cô ta trước kia có bao nhiêu đàn ông sinh bao nhiêu đứa con hoang ta có thể mặc kệ không hỏi, nhưng cô ta chẳng lẽ không biết cô ta hiện tại đại diện chính là thể diện của Thiên Lâms sao?”

“A, thật không nghĩ tới lão hùng ông cư nhiên còn biết thể diện của Thiên Lâm a? Còn dám nói đến tác phong!”

“Lương hán long! Ông có ý tứ gì!”

.....

Hai đồng sự kia âm ỉ túi bụi, tất cả nhân viên khác đều cúi đầu, không dám thở mạnh ra một tiếng.

Đúng lúc này, thư ký tiểu Triệu đột nhiên nhận được một cú điện thoại, đại kinh thất sắc mà cắt ngang hai người khắc khẩu: “Lương đồng, Hùng đồng, quây lễ tân bên dưới gọi qua nói, Lương trợ lý Lương Khiêm của tập đoàn Thiên Úc qua đây!”

Hùng đồng nghe vậy sửng sốt, vẻ mặt tức khắc có chút vui sướng khi người khác gặp họa: “Cậu ta tới làm cái gì? Hẳn không phải là đại tiểu thư nhà chúng ta đâm phải cái sọt gì chứ?”

Lương đồng thần sắc có chút ngưng trọng, nói: “Mau mời người lên, xem chuyện gì rồi nói.”

Ông cũng có chút lo lắng Hạ Úc Huân tuổi còn quá nhỏ dưới tình thế cấp bách sẽ đâm phải cái sọt gì, nếu như vậy có thể nguy rồi, đúng với ý nguyện của tên Hùng đồng này a.....

“Dạ.” Tiểu Triệu nghe căn dặn nhanh chóng đi xuống lầu.

Vài phút sau, Tiểu Triệu dẫn Lương Khiêm lên lầu.

Hùng đồng ưỡn bụng bia nghênh đón hàn huyên: “Lương trợ lý, hôm nay sao lại rảnh rồi đích thân qua đây?”

“Xin hỏi Nam Cung tiểu thư có ở đây chứ?” Lương Khiêm khách khí hỏi một câu.

“Cô ấy hôm nay còn chưa tới công ty đi làm.” Hùng đồng âm dương quái khí mà nhìn Lương đồng một cái trả lời.

“Bất quá Nghiêm Phó tổng hiện tại ở công ty, Lương trợ lý có chuyện gì sao?” Lương đồng nói tiếp.

“Nghiêm Phó tổng ở cũng được, đây là hợp đồng về dự án phía Đông, sau khi cùng Nam Cung tiểu thư thương nghị, Lãnh tổng đã ký rồi, cố ý bảo tôi đưa qua đây.” Lương Khiêm không nhanh không chậm mà giải thích.

Sau ba giây im lặng tại hiện trường, vang lên tiếng kinh hô không thể tin nổi của Lương đồng: “Cậu nói cái gì? Đã..... Ký?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 899: Một Cuộc Giao Dịch (4)

Lương đồng bên cạnh nghe nói như thế cũng đầy kinh ngạc, nhưng càng kinh hỉ hơn , nhanh chóng cho Tiểu Triệu một ánh mắt ra hiệu.

Tiểu Triệu thông minh mà đón nhận, nói: “Lương trợ lý mời ngài bên này, tôi đưa ngài qua văn phòng Phó tổng của chúng tôi.”

“Được.”

Thẳng đến khi hai người đã vào văn phòng Nghiêm Tử Hoa, Hùng đồng còn đang ngây người: “Sao có thể?”

“Ha ha, Lương trợ lý người ta cũng tới rồi, ông chẳng lẽ còn cho rằng cậu ta là người khác giả mạo?” Lương đồng mặt đầy trào phúng.

Con người Hùng đồng tràn đầy ảo não cùng phần hận, nói: “Cho..... Cho dù thật sự đã ký thì như thế nào? Còn không biết là dùng biện pháp gì ký được!”

Nha đầu đáng chết này! Sao mỗi lần vận khí đều tốt như vậy?

Lần trước đều sắp được việc bị Thẩm Diệu An làm rối, hiện tại mắt thấy có thể bắt được đảng cán của cô, cô ta cư nhiên có bản lĩnh thu phục cả Lãnh Tư Thần!

Lãnh Tư Thần không phải không gần nữ sắc sao?

Quả thực quá kỳ lạ!

-

Bên ngoài đã thay đổi bất ngờ, mà lúc này bên trong vãn gian thủy trang hai người vẫn ở trong phòng.

Ngón tay Lãnh Tư Thần nhẹ nhàng chạm vào gương mặt và cái trán đã bớt sưng của cô gái, thần sắc biến ảo không chừng, lúc này, di động đầu giường đột nhiên vang lên, làm ngón tay anh bỗng nhiên ngừng lại.

Để tránh đánh thức cô, Lãnh Tư Thần lập tức mò mẫm di động nhẩn nghe, vừa thấy màn hình, là Âu Minh Hiên gọi tới.

“Alo.”

“Cái kia..... Thời gian này gọi điện thoại cho anh, hẳn là không có quấy rầy đến các..... người chứ?” Di động đầu kia Âu Minh Hiên ho nhẹ một tiếng hỏi.

“Có việc?”

“Vốn dĩ có việc, hiện tại đã không có, nghe thấy thanh âm ăn uống no đủ này của anh liền biết tối hôm qua phát sinh chuyện gì.....” Âu Minh Hiên bĩu môi, sau đó lo lắng nói: “Nha đầu kia ngày hôm qua mới ra viện a, anh không đem cô ấy giày vò quá tàn nhẫn chứ?”

“Xuất viện?” Ngữ khí Lãnh Tư Thần lập tức lên cao, hàn khí cách di động đều truyền qua: “Cô ấy làm sao vậy? Cậu trước đó sao lại không nói!!!”

Nghe ngữ khí kích động chất vấn kia của Lãnh Tư Thần, Âu Minh Hiên cũng nổi giận: “Mợ nó! Anh còn trách tôi, cô ấy tối ngày đó mới vừa được Thẩm Diệu An đưa vào bệnh viện, tôi liền gọi điện thoại cho anh, kết quả

anh nói thế nào với tôi? Cần bây giờ tôi lặp lại một lần nữa cho anh nghe sao?”

Lãnh Tư Thần thật vất vả mới nhắc mình bình tĩnh lại, trầm giọng hỏi: “Vì sao lại nằm viện.”

Âu Minh Hiên vô ngữ mà lẩm bẩm: “Còn phải hỏi chính anh a! Rốt cuộc làm cái gì, cư nhiên kích thích đến mức nha đầu kia đều học máu.....”

Vừa dứt lời, đầu kia là một trận trầm mặc khiến người ta sợ hãi.

Âu Minh Hiên đại khái cũng đoán được Lãnh Tư Thần lúc này trong lòng không dễ chịu, ho nhẹ một tiếng mở miệng nói: “Bất quá anh yên tâm, bác sĩ nói là cảm xúc quá kích động, nghỉ ngơi nhiều là được, không có gì trở ngại..... Bất quá, tôi vẫn rất muốn biết anh rốt cuộc nói gì với cô ấy..... Alo? Alo! Alo? Fuck! Lần nào cũng cúp máy của lão tử!”

Sau khi cúp máy, Lãnh Tư Thần nhắm hai mắt mỗi một, chậm rãi nằm xuống, sau đó một tay đem cô gái nhỏ đang ngủ say gắt gao kéo vào trong lòng ngực, thẳng đến khi cô nhú mày hừ vài tiếng thiếu chút nữa tỉnh lại, anh mới thả lỏng lực đạo.....

Lúc ấy bị tức đến học máu không phải là anh mới đúng sao?

Hạ Úc Huân, em là thật sự không yêu anh sao?

Hay là em đang nói dối?

Cô gái đáng chết! Anh một ngày nào đó có lẽ sẽ bị cô tra tấn chết!

.....

Lúc Hạ Úc Huân tỉnh lại đã là giữa trưa.

Vừa mở mắt ra liền đối diện với con người thâm thúy hắc trầm, từ rèm mắt tiết lộ một luồng ánh sáng u lam.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 900: Một Cuộc Giao Dịch (5)

Hạ Úc Huân bị anh dọa sợ, che lại ngực hơn nửa ngày nhịp tim mới khôi phục bình thường.

“Anh..... Anh dậy khi nào vậy? Làm gì nhìn chăm chăm tôi như vậy? Hệt như tôi đào phần mộ tổ tiên nhà anh ra vậy.....” Hạ Úc Huân nhin không được nói thầm.

“.....” Cô không đào phần mộ tổ tiên nhà anh, mà cô đào tâm can tì phổi thận anh ra.

Tốt xấu đã quen với tính tình không thể hiểu được của Lãnh Tư Thần này, Hạ Úc Huân gãi gãi đầu lẫn long lóc bò dậy, bọc chăn xuống giường đi tìm quần áo.

Kéo cửa tủ ra.

Ngoài ý muốn phát hiện phòng ngủ Lãnh Tư Thần ngoại trừ quần áo Lãnh Tư Thần, cũng có quần áo phụ nữ!

Hơn nữa, đều là số của cô.....

Quần áo đàn ông và quần áo phụ nữ đặt cùng nhau như vậy, có một loại cảm giác ái muội mà thân mật.

Khiến cô có ảo giác nơi này là nhà chung của bọn họ.....

Hạ Úc Huân lắc lắc đầu xua tan ý niệm kỳ quái kia đi, tiện tay chọn một bộ quần áo, cũng không rảnh lo Lãnh Tư Thần còn ở trong phòng, nhanh chóng ném chăn đem quần áo mặc vào, không quên nhắc nhở: “Cái kia, ông chủ Lãnh, tiền bạc đã thanh toán xong, lát nữa nhớ bớt chút thời giờ mau chóng ký hợp đồng a!”

Lãnh Tư Thần lẳng lặng mà dựa trên giường nhìn cô luống cuống tay chân mặc quần áo, nghe vậy nhàn nhạt nói: “Làm gì đã tiền bạc thanh toán xong? Em còn hai lần chưa có tiền trả.”

Hạ Úc Huân đang cài nút áo được một nửa, nghe vậy tức khắc cả kinh xoay đầu nhìn anh, nói: “Anh nói bậy! Anh tối hôm qua rõ ràng.....” Bao nhiêu lần? Cô đều nhớ không rõ bao nhiêu lần! Thực tế mà nói cô còn tặng kèm rất nhiều lần a!

“Nhưng anh thực sự ra chỉ có một lần.” Lãnh Tư Thần mặt không cảm xúc mà nói.

“Lãnh Tư Thần..... Anh.....” Hạ Úc Huân hai má đỏ ửng: “Anh cái tên gian thương này!”

Cư nhiên còn có thể như vậy?

“Bất quá, xét thấy em tối hôm qua biểu hiện tốt đẹp, hợp đồng anh vẫn sẽ chính thức ký, hai lần thiếu kia, em nếu dám quỵt nợ, như vậy hậu quả.....” Lãnh Tư Thần ngữ khí không vui.

“Đã biết! Tôi sẽ không nói mà không giữ lời giống như người nào đó!” Hạ Úc Huân cắn giận mà đem nút còn lại cài xong, không biết nghĩ tới cái gì, đột nhiên mày nhíu chặt hỏi: “Bất quá, con hai lần kia là khi nào?”

Lãnh Tư Thần nhàn nhạt liếc cô một cái, nhẹ nhàng nói: “Xem tâm trạng anh đã.”

Hạ Úc Huân nguyên rửa một tiếng, sắc mặt âm trầm, đột nhiên bắt đầu nhanh chóng cởi quần áo mình vừa mặc vào ra, nói: “Bằng không tôi hiện tại một lần trả cho xong! Đừng dây dưa dây cà phiền toái!”

Lãnh Tư Thần tất nhiên biết cô gái đáng chết này ôm cái tâm tính gọi là “Sớm chết sớm siêu sinh”, ngữ khí lạnh nhạt nói: “Xin lỗi, phu nhân, tối hôm qua dùng hết toàn lực, hiện tại e là hữu tâm vô lực.”

Nếu biết cô mới ra viện, tối hôm qua anh sẽ không động, hiện tại đã biết, cho dù anh chưa đã thềm, cũng không thể nhận hai lần kia.

“.....” Mẹ kiếp!

Anh đều đã nói như vậy rồi, cô còn có thể nói gì? Chỉ có thể trước nhanh chóng trốn đi, về sau lại nói.

-

Sau khi từ vân gian thủy trang ra, Hạ Úc Huân trực tiếp đánh xe về công ty.

Mới vừa bước vào công ty, cô liền cảm giác không khí hôm nay có chút không quá thích hợp.

So với vẻ nặng nề trầm lắng khẩn trương của mấy ngày hôm trước, hiện tại trên mặt mỗi người đều là biểu cảm nhẹ nhàng, lúc cùng cô chào hỏi, con người cũng tràn đầy chân thành tín ngưỡng, cùng với..... Sùng kính.....

Bất quá chỉ là một đêm thôi, phát sinh chuyện gì?

“Chào buổi trưa tiểu thư!” Tiểu Triệu vừa thấy cô đến, lập tức mặt tươi cười mà hướng cô chào hỏi, hơn nữa hai mắt sáng lấp lánh mà nhìn cô, nói: “Tiểu thư, ngài thật sự thật là lợi hại!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 901: Một Cuộc Giao Dịch (6)

“Chào buổi trưa..... Cái kia, tôi làm sao vậy?” Hạ Úc Huân rốt cuộc hỏi ra điều mình thắc mắc.

“Tiểu thư, ngài đừng giả vờ a, hiện tại công ty từ trên xuống dưới tất cả đều đã biết! Buổi sáng Lãnh tổng phái Lương trợ lý đem hợp đồng Lãnh tổng đã ký đưa lại đây!”

Ngài không biết đâu, vào buổi sang, Hùng đồng thấy ngài còn chưa tới, vốn dĩ đang châm chọc mỉa mai, kết quả, châm chọc mới được một nửa, Lương trợ lý liền tới rồi, trước mặt mọi người bày ra một hợp đồng, nói Lãnh tổng sau khi cùng cô thương nghị, đã ký xong. Lúc ấy sắc mặt kia của Hùng đồng, quá xuất sắc!

Tiểu thư ngài thật sự rất lợi hại, trước đó lúc nói trong vòng 3 ngày nghĩ biện pháp, tôi còn thay gài đồ mồ hôi hột, kết quả không nghĩ tới tất cả lo lắng của tôi đều vô ích, ngài cứ nhiên chưa đến một ngày đã đem vấn đề nan giải như vậy giải quyết xong!”

Nhờ thư ký tiểu Triệu lái nhải, Hạ Úc Huân cuối cùng biết chân tướng sự việc, có chút kinh ngạc mà lẩm bẩm nói: “Nhanh như vậy..... Tôi cho rằng còn phải đợi mấy ngày a.....”

Không nghĩ tới Lãnh Tư Thần tên kia tuy rằng gian thương, nhưng làm việc rất có hiệu suất, buổi sang cô còn đang trong giấc mộng, anh cứ nhiên cũng đã phái Lương Khiêm đem hợp đồng đã ký đưa đến công ty.

Ai, nếu nói như vậy, còn hai lần kia có thể coi như là ngân phiếu khổng hay không?

Hạ Úc Huân nghiêm túc suy xét một chút tính khả thi khi làm như vậy, cuối cùng quyết định vẫn là đừng tìm đường chết.

“Tiểu Huân, tới rồi sao!” Lương đồng đang từ trong văn phòng đi ra vừa thấy cô thì mặt mày hớn hở, trong ánh mắt tràn đầy tán thưởng.

“Chú Lương!”

“Không tồi, làm không tồi! Thật là hậu sinh khả úy!” Lương đồng vui mừng mà vỗ vỗ bả vai cô, nói: “Vốn dĩ chú còn luôn lo lắng con không chịu nổi áp lực, thậm chí sợ con cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng, không nghĩ tới lão già như chú thật là quá xem nhẹ con rồi!”

“Chú Lương, ngài quá khen, con bất quá cũng là vận khí tốt, đuổi kịp Lãnh tổng tâm tình tốt, hơn nữa anh ta bất quá cũng là nể mặt ba con cả thôi.....”

“Ai, cũng không thể nói như vậy, vận khí tốt cũng là một phần thực lực! Lại nói tranh đấu giành thiên hạ dễ dàng, giữ giang sơn mới khó, nhiệm vụ của con chính là một chút đều không thoải mái a!”

Hạ Úc Huân tiếp tục cười ha ha, có lệ ứng đối vài câu, sau đó trốn vào văn phòng mình.

Cô còn không phải là cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng sao? Chú Lương thật sự nói đúng mà.....

Rốt cuộc đây là cô lần đầu tiên dùng phương thức này đạt được mục đích, nói không có chương ngại tâm lý là không có khả năng.

Bất quá, cô lại không hối hận.

Ai làm người đó gánh, dù sao so với việc nhiều người bị cô liên lụy còn tốt hơn!

Chẳng được bao lâu, thịch thịch thịch tiếng gõ cửa vang lên.

“Tiến vào.”

Hạ Úc Huân ngẩng đầu, phát hiện tiến vào chính là Nghiêm Tử Hoa.

“Nghiêm Phó tổng, có việc sao?” Chuyện tối hôm qua cô còn có một ít ký ức, nhớ lại mình lúc đó uống say phát điên như thế nào, giờ phút này nhìn thấy anh, cô thật sự có chút xấu hổ.

Hình tượng của cô trước mặt cấp dưới thật là không còn sót lại chút gì.....

Về mặt Nghiêm Tử Hoa phức tạp mà nhìn cô, nói: “Tiểu thư, dự án phía Đông kia đã ký.”

“A, tôi đã biết, tiểu Triệu mới vừa nói với tôi rồi.” Hạ Úc Huân trả lời.

Nghiêm Tử Hoa trầm mặc một lát, biểu cảm trên mặt tựa hồ có chút giãy giụa, hơn nửa ngày sau mới mở miệng: “Ngài tối hôm qua.....”

Thôi đi, cái gì tới cũng sẽ tới, Nghiêm Tử Hoa quả nhiên vẫn hỏi.

“À.....” Hạ Úc Huân mười ngón đan vào nhau đặt trên quai hàm, hoài niệm sâu xa một phen sau đó mở miệng nói: “Nếu nói tôi và Lãnh Tư Thần trắng đêm dài nói chuyện, sau đó thuyết phục anh ta, anh tin không?”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 902: Một Cuộc Giao Dịch (7)

“À.....” Hạ Úc Huân mười ngón đan vào nhau đặt trên quai hàm, hoài niệm sâu xa một phen sau đó mở miệng nói: “Nếu nói tôi và Lãnh Tư Thần trắng đêm dài nói chuyện, sau đó thuyết phục anh ta, anh tin không?”

Nghiêm Tử Hoa môi mỏng nhếch, không nói chuyện.

Hạ Úc Huân cúi xuống, thỏa hiệp giang tay: “Thôi được, bản thân tôi cũng còn không tin. Dù sao, chính là như anh nghĩ.”

Nghiêm Tử Hoa nghe vậy, sắc mặt lập tức thay đổi.

Nhìn phản ứng của anh, Hạ Úc Huân đau đầu nói: “Này, đừng là biểu cảm này được không? Trước đó tôi tìm tiểu thít tươi anh cũng chưa nói cái gì, tối hôm qua còn giúp tôi chọn một tá đàn ông, hiện tại lại.....”

“Vậy không giống nhau.” Nghiêm Tử Hoa lập tức nói.

Hạ Úc Huân đồng ý gật gật đầu, đáp: “Xác thật không giống nhau, lúc này đây tôi chính là kiếm lời lớn!”

“Tiểu thư.....” Nghiêm Tử Hoa thở dài một tiếng sau đó ngẩng đầu nhìn cô, nói: “Tôi có thể hỏi ngài một vấn đề chứ?”

“Anh hỏi đi.”

“Ngài và Lãnh Tư Thần..... Rốt cuộc là quan hệ gì?”

Vừa nghe đề tài này Hạ Úc Huân liền rối rắm, đáp: “A..... Cái kia..... Mặc kệ trước kia là quan hệ gì, dù sao rất nhanh liền sẽ không có quan hệ!”

“Là tôi hơi quá rồi.” Nhìn ra Hạ Úc Huân xác thật không muốn nói, Nghiêm Tử Hoa đành phải từ bỏ, vẻ mặt nặng nề gật gật đầu, ngay sau đó chuyển đề tài: “Đúng rồi, còn có một việc.....”

“Chuyện gì?”

“Kỳ thật trong khoảng thời gian này tôi có chú ý thương nhân hợp tác mới, biết được MC quốc tế ở Hương Thành có ý muốn tiến vào thị trường đại lục, nếu có thể lấy được hạng mục của bọn họ ở đại lục... Hiện tại xem ra, tựa hồ không cần.....”

Hạ Úc Huân ánh mắt sáng lên, lập tức kích động nói: “Cần chứ! Sao lại không cần!”

Cô không muốn cả đời bị Lãnh Tư Thần khống chế!

“Nhưng, ngài không phải.....”

Hạ Úc Huân thở dài, nói: “Tôi chỉ là thu phục một dự án phía Đông này, lỡ như về sau lại xuất hiện loại tình huống như vậy nữa tôi không nắm chắc vẫn có thể thu phục!”

Dù sao tên Lãnh Tư Thần kia âm tình bất định, tâm tư khó lường, phong cách thay đổi quá nhanh..... Cô thật sự là hold không được.....

Nghiêm Tử Hoa gật gật đầu, đáp: “Nếu ngài xác định phải thử một chút mà nói, như vậy muộn nhất ba ngày sau chúng ta liền phải xuất phát đi Hương Thành, hiện tại rất nhiều người dòm ngó hạng mục này.”

Hạ Úc Huân sắc mặt nghiêm túc gật gật đầu: “Tôi xác định, bất quá chỉ là lại phải phiền anh, mang theo tôi cái vật cần này.....”

“Tiểu thư ngài nói quá lời, đây vốn dĩ chính là trách nhiệm của tôi. Trước mắt tình hình công ty ngài cũng gần như quen thuộc rồi, kỳ thật cho dù không có chuyện lần này, bước tiếp theo của tôi và chủ tịch tính toán cũng là hy vọng ngài có thể đơn độc bàn bạc thành công một hợp đồng, ổn định địa vị trong công ty, lần này xem như ngài bước ra bước đầu tiên của Thiên Lâm, nhưng ngài cũng không cần có áp lực quá lớn, cho dù lần này thất bại cũng không sao, coi như là tích lũy kinh nghiệm.”

Hạ Úc Huân hít sâu một hơi, đáp: “Đã biết, tôi sẽ cố gắng!”

.....

Buổi chiều, phòng họp.

Hôm nay bầu không khí họp hội đồng quản trị so với ngày hôm qua quá thực một trời một vực. Tâm tình hai phái nhân mã tất nhiên cũng khác nhau như trời với đất.

“Hiện tại sự việc đã được giải quyết ổn thỏa, nói vậy Hùng đồng cùng chư vị cổ đông cũng có thể an tâm!” Lương đồng giờ phút này là tâm tình thoải mái, xóa tan ngọt ngào ngày hôm qua.

Hùng đồng đen mặt, thô thanh thô khí nói: “Vốn dĩ chính là ván đã đóng thuyền, còn có thể nháo ra tin tức lớn như vậy, ai biết chuyện như vậy lần sau còn có thể lại xảy ra nữa hay không? Chỉ là, có một chút tôi thật sự rất hiếu kỳ, không biết đại tiểu thư rốt cuộc là như thế nào thuyết phục Lãnh tổng, chỉ một đêm mà thôi, Lãnh tổng liền đồng ý ký hợp đồng..... Hy vọng đại tiểu thư không cần làm ra thêm sự việc gì khiến công ty hổ thẹn đó chứ.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 903: Một Cuộc Giao Dịch (8)

Hùng đồng một phen ngấm ngấm hai người nói ra những lời khiến người phía dưới nhìn Hạ Úc Huân bằng ánh mắt có chút không thích hợp, bất quá thương nhân trọng lợi, cho dù cô ta thực sự dùng phương pháp bẩn thỉu nào đó để có được hợp đồng này, bọn họ cũng không cảm thấy có gì, trong vòng này đều phổ biến, nhiều lắm chỉ lên bàn tán vài câu mà thôi.

Lúc này, Nghiêm Tử Hoa nhin không được mở miệng nói: “Hùng đồng lời này sai rồi, sau khi biết được Lãnh tổng có dấu hiệu do dự, tiểu thư mấy cuối tuần trước đã bắt đầu bồn ba vì dự án, thẳng đến tối hôm qua mới thuyết phục được Lãnh tổng.”

“Ai biết cậu nói là thật hay giả chứ!” Hùng đồng tự nhủ nói thầm, sau đó lại không cam lòng mà nói: “Ngày hôm qua Thẩm phu nhân đều nháo đến cửa công ty tất cả mọi người đều tận mắt nhìn thấy chứ? Đây không phải là vấn đề tác phong cá nhân, mà là vấn đề có liên quan đến hình tượng toàn công ty chúng ta!”

“Hùng đồng yên tâm, tôi sẽ xử lý tốt vấn đề riêng tư của tôi.”

“Hừ, tốt nhất là như vậy!”

“Mặt khác, tôi và Nghiêm Phó tổng có thương lượng một chút, chuẩn bị ba ngày sau đi Hương Thành cùng MC bàn bạc hạng mục mới, công ty bên này còn nhờ hai vị phó tổng sự có thể trông coi nhiều hơn.”

Hùng đồng không cam lòng vừa mới chuẩn bị dùng câu “Tối công ty lâu như vậy không chút thành tựu” tới tiếp tục gây khó dễ cô, liền nghe được những lời này của Hạ Úc Huân, không khỏi sắc mặt càng thêm khó coi.

Đáng chết! Nếu lần này hạng mục MC bị cô ta bàn bạc thành công, vậy công ty này còn có thể có đất cho hẳn nói chuyện sao?

-

Cùng lúc đó, biệt thự cao cấp ngoại ô nào đó.

Người phụ nữ mặt âm vụ mà đem điện thoại đập bể nát, quát: “Phế vật! Tất cả đều là phế vật!”

Người đàn ông dạo bước qua nhẹ nhàng ôm chặt cô, nói: “Ai, bảo bối, đừng tức giận như vậy, tức giận sẽ sinh ra nếp nhăn!”

“Anh bảo em sao có thể không tức giận? Từ lúc ả tiện nhân kia xuất hiện bắt đầu đã bao lâu? Kết quả nhiều lần như vậy đều bị cô ta tránh thoát! Hiện tại vẫn hô mưa gọi gió, sống tiêu dao tự tại!” Người phụ nữ cuồng loạn mà gào rống.

Người đàn ông hôn khéo môi cô ta, ôn nhu nói: “5 năm đều chờ được, chẳng lẽ em còn để ý mấy ngày này sao? Nóng vội ăn không hết được đậu hủ nóng a!”

Lồng ngực cô ta kịch liệt phập phồng, con ngươi hiện lên một tia rét lạnh, nói: “Thôi! Không cần trốn trốn tránh tránh dựa vào mấy tên phế vật vô dụng này nữa, lần này em sẽ đích thân động thủ! Đích thân đem cô ta lạc vào cát bụi! Cho dù cô ta biết em làm thì như thế nào?”

“Được được được, bảo bối em nói cái gì đều được, cứ dựa theo em nói mà làm! Em nói không sai, với thể lực ngầm của chúng ta hiện tại, cho dù bọn họ đã biết cũng không có gì.....” Nói tới đây, ngữ khí người đàn ông

dừng một chút, ánh mắt hơi trầm xuống mà nhìn cô: “Chỉ là, em yêu à, em làm như vậy tựa hồ có chút không công bằng! Cho tới nay, em tựa hồ chỉ nhắm vào cô gái kia..... Còn Lãnh Tư Thần thì sao?”

“Năm đó nếu không phải bởi vì cô ta, Lãnh Tư Thần cũng sẽ không vội vã rời khỏi tổ chức, sẽ không trở mặt với nhà chúng ta, càng không đối xử với em như vậy.....” Người phụ nữ vội vàng nói.

“Em yêu, em hẳn không phải là đến bây giờ còn chưa từ bỏ ý định với Lãnh Tư Thần chứ? Không có cô gái kia, hiện tại em chính là phu nhân tổng tài tập đoàn Thiên Úc, đệ nhất phu nhân thành phố A, phải không?” Thanh âm người đàn ông lập tức lạnh xuống.

“Sao có thể! Anh đừng suy nghĩ vớ vẩn! Người hiện tại em yêu là anh! Người ta đều đã gả cho anh, anh còn không yên tâm? Cái gì phu nhân tổng tài tập đoàn Thiên Úc, em mới không thèm!” Người phụ nữ lập tức như chim nhỏ nép vào người ôm lấy người đàn ông dỗ dành.

Sắc mặt người đàn ông hơi hoãn, nói: “Tốt nhất là như vậy..... Em yêu, cũng đừng trách anh không nhắc nhở em, kế hoạch mấy ngày nay của chúng ta sơ suất lần lượt thất bại, Lãnh Tư Thần cũng góp phần không ít!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 904: Một Cuộc Giao Dịch (9)

“Sao có thể? Hai người bọn họ không phải đã bởi vì cái chết của Hạ Mạt Lâm mà hoàn toàn đoạn tuyệt rồi sao? Cô gái kia sau khi có quyền thế không trả thù anh ta đã là không tồi..... Với cá tính của Lãnh Tư Thần vĩnh viễn đem ích lợi đặt lên hàng đầu, cho dù có thích, sao có thể đem một cô gái bất cứ khi nào cũng có thể gây bất lợi cho mình ở bên cạnh được?

Năm đó lúc em và cô ta đồng thời bị bắt cóc, anh ta còn không chút do dự vì những chứng cứ đó lựa chọn cứu em! Sau khi cô ta giả chết, anh ta không phải cũng là không đợi mấy năm liền thiếu chút nữa cùng người khác liên hôn, ngay cả con riêng cũng đều xuất hiện rồi.....”

Nghe xong cô gái trong lòng ngực nói nhiều như vậy, người đàn ông chỉ lắc lắc đầu, khẽ cười một tiếng nói: “A, em yêu à, em thật sự không hiểu đàn ông rồi.....”

Năm đó Lãnh Tư Thần là yêu giang sơn lại càng yêu mỹ nhân, cho nên vì mỹ nhân từ bỏ đế quốc Dạ Lang.

Mà hiện giờ Lãnh Tư Thần, e là ninh phụ giang sơn cũng không phụ khanh(*) rồi.....

(*): Thà phụ giang sơn cũng không phụ mỹ nhân.

Về phần cô gái kia, người phụ nữ nào có thể kháng cự được tình yêu của một người đàn ông như vậy? Huống chi cô gái kia vốn dĩ liền đối với hân

tình cảm sâu sắc vô cùng.

Không tha thứ, cũng tuyệt đối sẽ không thương tổn, huống chi giữa bọn họ còn có một đứa con riêng.

Hắn đã sớm hoài nghi đứa con riêng này chính là cùng một người.

Chỉ là, những điều này hắn cho dù nói với cô gái đang trong lòng kia, cô cũng tuyệt đối sẽ không nguyện ý tin tưởng.

Vừa lúc, thừa dịp để cô nhìn rõ ràng cũng tốt! Để cô hoàn toàn hết hy vọng với Lãnh Tư Thần!

.....

-

Một ngày trước khi đi Hương Thành.

Hạ Úc Huân tan ca sớm hai tiếng, đầu tiên là đến trường học đón Tiểu Bạch về nhà, sau đó đích thân làm cơm chiều.

Gần đây thời gian cô bên cạnh Tiểu Bạch quá ít, thật sự là thẹn trong lòng.

“Các bảo bối, còn thiếu một món cuối cùng nữa là ăn được rồi, mau đi rửa tay chuẩn bị ăn cơm nào!”

Niếp Niếp ở phòng khách vui sướng mà đáp lời: “Dạ được dì Hoa! Vừa lúc con làm xong bài tập rồi! Con đi giúp dì bày chén! Tiểu Bạch, em là trẻ con, em đi lấy đĩa đi! Đĩa tương đối nhẹ!”

Tiểu Bạch: “.....”

“Thật ngoan! Từ từ thôi nha!” Hạ Úc Huân cười ha ha mà nhìn hai đứa bé, trong lòng ấm áp, tức khắc toàn bộ mọi mệt đều trở thành hư không.

“Mẹ.....” Tiểu Bạch trong tay cầm đũa, muốn nói gì lại thôi mà ngửa đầu nhỏ nhìn mẹ đang xào rau.

Hạ Úc Huân lập tức chú ý tới cậu nhóc, giảm nhỏ lửa, quan tâm hỏi: “Sao vậy? Có chuyện gì muốn nói với mẹ sao?”

Tiểu Bạch do dự một chút, rồi cuộc mở miệng nói: “Ba tuần trước lúc mẹ đi công tác, con có vấn đề không hiểu, liền gọi điện thoại cho Tương Nhu hỏi chú ấy, nghe giọng chú ấy tựa hồ không quá thích hợp, cũng không biết có phải sinh bệnh không, con hỏi, chú ấy lại nói không có việc gì.....”

“Không thích hợp? Không thích hợp chỗ nào?” Hạ Úc Huân mày nhíu lại hỏi. Ba tuần trước, hình như là ngày cô học máu năm viện sau đó gạt Tiểu Bạch nói mình đi công tác.

“Chính là..... Chính là buồn bã ỉu xiu, còn thất thần, ngay cả vấn đề của con cũng trả lời sai.....” Tiểu Bạch trả lời.

Hạ Úc Huân nghĩ nghĩ, lập tức nói: “Như vậy sao, chú ấy hẳn chỉ là làm việc mệt mỏi. Đừng lo lắng, mẹ hôm kia mới vừa gặp, vẫn khỏe! Tung tăng nhảy nhót!” Không chỉ có như thế, còn đem cô giày vò đến chết khiếp!

Tiểu Bạch nghe vậy lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, cầm đũa xoay người đi mất.

Hạ Úc Huân vẫn thở dài, ai, cậu nhóc khẳng định là đã sớm bắt đầu lo lắng, nhưng sợ mình nghĩ nhiều, hoặc là thấy cô bận, mới luôn chịu đựng không đề cập đến.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 905: Một Cuộc Giao Dịch (10)

“Dì Hoài! Chén dưa đã dọn xong!”

“Được, bên này dì cũng sắp xong, đi ra sân bảo mẹ con đừng làm thuốc nữa, chuẩn bị ăn cơm!”

Hạ Úc Huân đang xào món sườn heo chua ngọt cuối cùng, di động trong túi đột nhiên vang lên.

Lấy điện thoại ra, vừa thấy tên hiển thị trên màn hình, dọa cô sợ tới mức thiếu chút nữa đem điện thoại ném vào trong nồi cùng xào.

Lãnh Tư Thần?

Anh ta lúc này gọi điện thoại cho cô là chuyện gì? Chẳng lẽ là vì sự việc kia?

Ngày đó sau khi rời khỏi vãn gian thủy trang, Lãnh Tư Thần vẫn luôn không liên lạc với mình, cô còn trông cậy vào việc anh ta quên đi hai lần thiếu nợ kia!

“Alo.....” Hạ Úc Huân nơm nớp lo sợ mà nghe máy.

“Ở đâu?” Di động bên kia truyền đến thanh âm lạnh lùng trầm thấp trước sau như một của Lãnh Tư Thần.

“Ở nhà a.” Hạ Úc Huân trả lời.

“Đang làm cái gì?” Lãnh Tư Thần thuận miệng hỏi một câu.

“Nấu ăn.....”

“Lát nữa anh qua.”

Hạ Úc Huân tức khắc bừng tỉnh: “A? Anh qua đâys làm gì?”

“Đòi nợ.”

Hai chữ, Hạ Úc Huân tức khắc lung túng đến phi thiên độn địa, khó xử mà lẩm bẩm nói: “Một hai phải hôm nay sao? Ngày mai tôi liền phải đi Hương Thành công tác, hôm nay muốn ở bên cạnh Tiểu Bạch!”

“Em cũng biết em ngày mai phải đi Hương Thành, lại còn không biết phải đi bao lâu, anh cho rằng, trước khi em đi công tác nên trả nợ anh một lần là hợp tình hợp lý.”

Liền biết nói không lại anh, Hạ Úc Huân rơi vào đường cùng chỉ đành mở miệng nói: “VẬY anh đừng tới đây, lát nữa chúng ta đi khách sạn.....”

“Hạ, úc, huân!” Hạ Úc Huân nhắm mắt lại đem điện thoại để cách xa chút, bất mãn mà lẩm bẩm nói: “Đừng đột nhiên lớn tiếng như vậy được không? Làm gì mà quát tôi? Tôi cảm thấy đề nghị này của tôi cũng là hợp tình hợp lý a!”

“Là em nợ anh, quyền chủ động ở anh, thời gian và địa điểm tất nhiên cũng do anh quyết định.” Lãnh Tư Thần ngữ khí cương quyết, đè nén lửa giận. Đi khách sạn, lời này cô gái này cũng nói được!

Hạ Úc Huân âm thầm cắn chặt răng: “VẬY anh không thể ga lăng một chút first lady được à?”

“Chờ em ở trước mặt anh lúc nào có thể giống một cô gái, lúc đó hãy nói đến yêu cầu này với anh.”

“.....” Mẹ kiếp! Cô khi nào không giống phụ nữ? Không phải chỉ đập anh ta một đập thôi sao? Cần ghi hận đến bây giờ sao?

Không phải đều nói nợ tiền mới là đại gia sao? Vì sao đại gia vẫn là anh ta?

.....

Cuối cùng, Lãnh đại ma vương vẫn nghênh ngang tới nhà.

“Tương Nhu!” Nhìn thấy Lãnh Tư Thần rất lâu không gặp, Tiểu Bạch có chút kinh ngạc, còn tưởng rằng mẹ vì mình lo lắng cho Tương Nhu, cho nên cố ý gọi Tương Nhu tới, vì thế nhìn Hạ Úc Huân bằng ánh mắt tràn đầy cảm động cùng bất an.

Ánh mắt con trai khiến Hạ Úc Huân cười lên lưng cọt khó leo xuống, chỉ có thể căng da đầu mời anh tiến vào cùng nhau ăn cơm.

Trên bàn cơm.

Hạ Úc Huân nhìn món cuối cùng bưng lên mặt đầy áy náy: “Niếp Niếp bảo bố a, thật sự xin lỗi, dì Hoa không cẩn thận đem món sườn heo chua ngọt con thích nhất làm cháy rồi!”

“Ô ô ô..... Vì cái gì mỗi lần bị thương luôn là sườn heo chua ngọt của con!” Tiểu nha đầu vô cùng đau đớn.

Hạ Úc Huân lau mồ hôi, sau đó trừng mắt nhìn đầu sỏ gây tội làm hại cô phân tâm một cái.

Mà người nào đó thông thả ung dung ăn cơm, không có nửa điểm áy náy.

“Hôm nay Âu Minh Hiên không có tới?” Lãnh Tư Thần thuận miệng hỏi một câu.

“Công ty có việc, trước đó gọi điện thoại tới nói hôm nay không đến được.” Tần Mộng Oanh trả lời, thần sắc hơi có vài phần bất đắc dĩ, xem ra ngay cả Lãnh Tư Thần đều biết Âu Minh Hiên mỗi ngày đều ở bên này.

“Cậu ta hiện tại ở bên này?” Lãnh Tư Thần nhìn thoáng qua sô pha trong phòng khách, phía trên đặt một chiếc áo đàn ông, vừa thấy phong cách kia chính là của Âu Minh Hiên, vừa rồi lúc vào cửa cũng nhìn thấy một đôi giày Âu Minh Hiên từng đi.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 906: Một Cuộc Giao Dịch (11)

“Cậu ta hiện tại ở bên này?” Lãnh Tư Thần nhìn thoáng qua sô pha trong phòng khách, phía trên đặt một chiếc áo đàn ông, vừa thấy phong cách kia chính là của Âu Minh Hiên, vừa rồi lúc vào cửa cũng nhìn thấy một đôi giày Âu Minh Hiên từng đi.

Tay Tần Mộng Oanh gấp đồ ăn bỗng khựng lại, đáp: “Không phải.....”

Hạ Úc Huân bên cạnh bĩu môi, cảm một câu: “Nhưng cùng gần như là thế..... Cả ngày hương bên này nhảy nhót..... Mỗi ngày có 365 lý do xin ngủ lại, sô pha phòng khách đều sắp thành vật tư hữu của anh ta! Nếu không phải sợ chị Mộng Oanh không vui, anh ta có thể đem toàn bộ nhà đều dọn qua đây! Nếu dám không cho anh ta ngủ, anh ta dám trực tiếp ngủ ở cổng lớn!”

Vừa nói đến Âu Minh Hiên, cô liền ức chế không nhịn được phỉ nhổ trong lòng.

“Anh đêm nay ở bên này ngủ một đêm.” Lãnh Tư Thần nói.

“.....” Hạ Úc Huân trợn tròn mắt, vì cái gì đề tài sẽ thay đổi nhanh như vậy?

Âu Minh Hiên đáng chết, vì cái gì lúc không nên tới thì ngày nào cũng tới, lúc nên tới thì cố tình không tới!

Giờ phút này, Âu Minh Hiên đang ở trong nhà cào tường

Dựa vào cái gì! Dựa vào cái gì không cho ta đi tìm tức phụ nhi của ta!
Dựa vào cái gì muốn cướp sô pha của ta! Sô pha tiểu gia ngủ anh cũng
muốn cướp! Có còn là người hay không hu hu hu.....

-

Cuối cùng, Lãnh Tư Thần lấy loại lý do đáng đánh đòn ở biệt thự có chút
chán, đêm nay liền muốn ngủ cả đêm trên sô pha mà ở lại.

Hạ Úc Huân đỡ Tiểu Bạch ngủ xong đóng cửa đi ra phòng khách, nói:
“Chăn đều là có sẵn, không có gì cần mà nói, tôi vào nhà!”

Lãnh Tư Thần ghét bỏ mà nhìn chằm chằm màu sắc sỡ trên sô pha kia,
nói: “Âu Minh Hiên từng đắp?”

“Đúng vậy, làm sao vậy?”

“Đổi anh cái khác.”

“Anh sao lại yêu cầu nhiều như vậy, trong nhà đã không còn chăn thừa!”
Hạ Úc Huân tức giận mà nhìn anh một bộ ra vẻ đại gia kia.

“Không có cũng đúng.....” Lãnh Tư Thần đột nhiên ghé sát vào tai cô,
thì thầm: “Đừng ngủ quá say, tối mở cửa cho anh.”

Tai Hạ Úc Huân tức khắc như bị ai đó đốt cháy phóng đi thật xa.

Ánh mắt Lãnh Tư Thần thâm trầm mà nhìn vành tai cô đỏ như rỉ máu,
nói: “Đều là vợ chồng già cả rồi, sao còn thẹn thùng như vậy?”

“Ai cùng anh là vợ chồng già!” Hạ Úc Huân trừng mắt nhìn anh một cái,
chật vật mà trốn vào phòng.

Cái gì đừng ngủ quá say chứ.....

Dưới loại tình huống này cô căn bản hoàn toàn không cách nào ngủ ngon? Vẫn luôn tinh thần khẩn trương cao độ mà chú ý động tĩnh ngoài cửa.....

Tên đáng chết này, làm gì một hai phải ở nhà!

Đại khái qua hơn một giờ, Hạ Úc Huân rốt cuộc chịu đựng không nổi, ôm gối không ngừng ngáp dài, cuối cùng đầu càng ngày càng nặng, bắt đầu mơ màng sắp ngủ.....

Nửa đêm, cảm giác ngực như bị một tảng đá đè ép, sau đó lại như một tòa núi lớn đè lên, đến cuối cùng, cô rốt cuộc bị thống bị đè cho tỉnh dậy.

Sau đó vừa mở mắt ra liền nhìn thấy trước ngực một cái đầu xù xù.

Cô thiếu chút nữa kinh hô ra tiếng, cũng may đúng lúc bưng kín miệng mình: “Lãnh Tư Thần? Anh.....”

Người dọa người là sẽ hù chết người có được không?

“Gõ cửa không phản ứng, anh liền tự mình vào.” Lãnh Tư Thần ngữ khí đương nhiên.

Hạ Úc Huân lúc này đang buồn ngủ mờ mịt, không kiên nhẫn mà quay người né tránh sự quấy rầy của anh, nói: “Tôi rất buồn ngủ! Bằng không để hôm khác được không?”

Cô mang theo thanh âm buồn ngủ bối rối mềm mại làm đáy lòng anh một mảnh đầm đìa.

“Em có thể tiếp tục ngủ, kệ anh là được rồi.”

Mẹ nó! Anh như vậy..... Như vậy..... Cô sao có thể tiếp tục ngủ?

“VẬY anh nhanh lên một chút a..... Tôi thật sự rất buồn ngủ.....”

“Phu nhân, yêu cầu này, chỉ sợ có chút làm khó người khác. Anh chỉ có thể cố hết sức.....”

“Có thể hay không đừng gọi tôi phu nhân.....”

“VẬY gọi em cái gì?”

“GỌI tôi nữ vương đại nhân!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 907: Một Cuộc Giao Dịch (12)

Gần 4 giờ sáng mới kết thúc, đây là dưới tình huống Lãnh Tư Thần nói đã cố hết sức.

Hạ Úc Huân ngay cả sức lực để căng mí mắt đều không có, tên kia còn một hai phải quần lấy cô nói chuyện.

“Hiện tại có thể để tôi ngủ chưa? Ngày mai tôi còn phải dậy sớm cho kịp chuyển bay.....”

Con người sâu thẳm của Lãnh Tư Thần nhìn chăm chăm cô, sắc mặt dần dần chuyển lạnh, nói: “Ngày mai đừng đi Hương Thành.”

Hạ Úc Huân không chút do dự trợn trắng mắt, đáp: “Sao có thể.....”

“Em nhất định phải đi?” Ngừ khí Lãnh Tư Thần càng trầm.

“Cơ hội tốt như vậy, tôi vì sao không đi chứ?” Hạ Úc Huân tức giận nói.

Lãnh Tư Thần nghiêng rằng, quả thực hận không thể bóp chết cô: “Hạ Úc Huân, em tình nguyện đi lấy lòng người xa lạ không liên quan, cũng không muốn tới lấy lòng anh dựa vào anh có phải hay không?”

“Trên đời này còn có ai khó lấy lòng hơn anh à?” Hạ Úc Huân không chút nghĩ ngợi mà đáp một câu.

“Anh chỗ nào khó lấy lòng?”

“Anh chỗ nào không khó lấy lòng?”

“Chỉ cần em thu hồi một câu, em muốn cái gì, anh đều có thể cho em.”

“Nói cái gì? Tôi nói cái gì?” Hạ Úc Huân từ trong chăn chui ra nửa đầu, mặt đầy mê man.

“Em đã nói cái gì, bản thân em không rõ ràng sao?”

“Tôi đã nói rất nhiều.....” Hạ Úc Huân dùng một tia thanh tỉnh còn sót lại mơ mơ màng màng nhớ tới ý anh là nói cái gì, lẩm bẩm: “Lời đã nói ra, như bát nước hắt đi, nào có đạo lý thu hồi lại được! Lại nói lời tôi nói đều là thật, vô cùng thật.....”

“Em.....”

“Đừng âm ỉ! Ngủ ngủ! Tôi ngày mai thật sự thật sự thật sự phải dậy sớm làm ơn! Lại nói tôi chỉ đồng ý ngủ với anh, không đồng ý trò chuyện với anh.....” Hạ Úc Huân cố gắng chống đỡ nói xong, lập tức quay người đi, dùng gối bên cạnh bịt tai mình lại, sau đó trực tiếp ngủ đến trời đất u ám.

Sắc mặt Lãnh Tư Thần đen như đáy nồi mà nhìn người này.

Thường xuyên nghe các phụ nữ oán giận đàn ông xong chuyện liền ngáy o o, cũng không biết cùng mình giao lưu tình cảm một chút, ôn tồn một chút, tình huống hiện tại của anh lại hoàn toàn đảo ngược. Thôi, đối với cô mà nói yêu cầu này quả thực là đầm rồng hang hổ.

Lãnh Tư Thần cười khổ thở dài một tiếng, nhắm mắt lại.

Anh tư thế hào hùng đánh bại thiên hạ, chỉ vì một ngày kia chờ cô trở lại, có thể đem thứ tốt nhất trên thế gian này cho cô.

5 năm, anh rút cuộc chờ cô đến rồi, nhưng mà thứ anh cho, cô lại tất cả đều không cần.

Vậy anh làm mọi thứ rồi cuộc còn có ý nghĩa gì nữa.....

Không bằng ở nông thôn trồng trọt.....

Lãnh Tư Thần cực kỳ bi phần lại không có chỗ phát tiết, nửa đêm đã phát một Weibo.

Chỉ có một câu ——[không bằng ở nông thôn trồng trọt]

Không hề nghi ngờ, trên mạng lại là một đợt giải đố trò chơi và các bát quái đường vòng V share.

Vài cái tên nổi tiếng trong vòng Lam Hạo Dương, Diệp Hàng sôi nổi chạy theo, muốn cùng lãnh BOSS đi trồng trọt.

Đối với cư dân mạng bảy tỏ “Người thành phố các vị thực sự sẽ chơi”.....

-

Thẳng đến 6 giờ sáng Lãnh Tư Thần mới có chút buồn ngủ, mới vừa thiếp đi, đột nhiên nghe được cửa truyền đến một tiếng kéo kẹt.

Tuy rằng đã là sáng sớm, nhưng bởi vì kéo rèm, cho nên ánh sáng trong phòng rất tối.

Trong bóng tối, Lãnh Tư Thần nghe được tiếng động lập tức cảnh giác mà nín thở chăm chú nhìn.

Đã là giờ này, không có khả năng là ăn trộm. Chẳng lẽ là chuột?

Sau một trận tất tất tác tác, tựa hồ có thứ gì mò vào trên giường bọn họ.

Tiếp theo, một bàn tay nhỏ mũm mĩm sờ trên mặt anh, còn cùng với một tiếng ngọt ngào ngây thơ: “Hả? Không phải mẹ.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 908: Một Cuộc Giao Dịch (13)

“Hà? Không phải mẹ.....”

Lãnh Tư Thần: “..... Là chú.”

Cậu nhóc lập tức ngạc nhiên hỏi: “Tương Nhu? Sao lại ở trên giường của mẹ?”

“Phòng khách quá lạnh.” Lãnh Tư Thần mặt không cảm xúc mà trả lời.

Cậu nhóc nghiêng đầu, hỏi: “Cho nên mẹ bảo chú vào ngủ cùng mẹ sao?”

“Uhm.” Lãnh Tư Thần nghiêm trang gật đầu.

Đáng tiếc, sao có thể lừa gạt được con trai thông minh tuyệt đỉnh nhà mình.....

Quả nhiên, Tiểu Bạch mặt không tán đồng mà nhìn anh, nói: “Tương Nhu, chú nói dối nha.”

Lãnh Tư Thần thở dài: “Được rồi, là chú lên vào.”

“Thôi, lần này con không vạch trần chú, chú xích qua bên cạnh một chút, con muốn ôm mẹ con trong chốc lát, mẹ sắp phải đi công tác, có thể rất nhiều ngày không thể trở về.....”

Suy bụng ta ra bụng người, cậu nhóc nghĩ Tương Nhu hẳn là cũng luyện tiếc mẹ mới lén vào, cho nên liền tha thứ.

Lãnh Tư Thần biết nghe lời liền nhích ra dành chỗ cho cậu nhóc.

Trên thế giới này người có thể khiến Lãnh Tư Thần từ bên cạnh bà xã mình nhường ra một vị trí, cũng chỉ có con anh.

“Mẹ hẳn là hẹn đồng hồ báo thức 6 giờ rưỡi, Tương Nhu, chú nhớ ở một lát nữa thì đi đi, đừng để mẹ phát hiện, mẹ phát hỏa rất đáng sợ.” Cậu nhóc không quên dặn dò.

“Uhm, đã biết.” Lãnh Tư Thần đáp chần cho cậu nhóc.

Sau một lúc lâu, Lãnh Tư Thần rốt cuộc vẫn nhịn không được mở miệng: “Con trai, chúng ta có thể tán gẫu một chút chứ?”

“Tán gẫu cái gì a?” Cậu nhóc hiển nhiên cũng không ngủ.

Lãnh Tư Thần trầm ngâm một lát sau đó mở miệng nói: “Nếu con thích một cô gái, nhưng cô gái kia lại không thích con thì làm sao bây giờ?”

Cậu nhóc chớp chớp mắt: “Không có cô gái nào không thích con.”

Lãnh Tư Thần: “.....”

Được rồi, cha con giao lưu tuyên bố thất bại.

“Tương Nhu, có phải mẹ nói với chú là mẹ không thích chú?” Tiểu Bạch ngưỡng đầu nhỏ thử thăm dò.

Lãnh Tư Thần cười khố: “Tuy rằng không muốn thừa nhận, nhưng con đoán đúng rồi.”

Tiểu Bạch: “Cái này không cần đoán a, nhìn cũng có thể nhìn ra được.”

Lãnh Tư Thần: “.....” Con trai con có thể không cần sắc bén như vậy hay không.

Lãnh Tư Thần nhẹ nhàng thở dài một tiếng: “Con không hiểu, không phải không thích, không phải chán ghét, mà là không yêu, đây là lần đầu tiên mẹ con chính miệng nói với chú, mẹ con không yêu chú.”

Chưa từng nhìn thấy vẻ mặt Tương Nhu mất mát cùng tuyệt vọng như vậy, cậu nhóc dễ dàng mềm lòng lắm bầm một câu: “Phụ nữ tựa hồ luôn là khẩu thị tâm phi.”

Lãnh Tư Thần cười khê: “Con trai, mượn cát ngôn của con.”

Nếu cô thật sự đã không yêu anh, như vậy giữa bọn họ chỉ còn tồn tại một quan hệ hôn nhân trên danh nghĩa, cùng với một đêm hèn mọn dùng để trao đổi lợi ích mà thôi.

Nếu đã không tình yêu của cô, anh không biết bản thân mình còn có thể chống đỡ được bao lâu.....

-

6 giờ rưỡi, chuông báo vang lên, Hạ Úc Huân sờ soạn ấn tắt đồng hồ báo thức, hôn hôn trầm trầm ngồi dậy.

“Mẹ, mẹ tỉnh rồi~”

“Ừm..... Ừm?” Lãnh Tư Thần sao lại co lại?

Hạ Úc Huân hoảng sợ, dùng sức xoa xoa đôi mắt, mới thấy rõ ràng thì ra là Tiểu Bạch.

Hạ Úc Huân lập tức khẩn trương lên, nói: “Bảo bối, con qua đây lúc nào?”

“Vừa tới một lát thôi, con có chút luyện tiếc mẹ!” Cậu nhóc dán vào lòng mẹ.

Hạ Úc Huân nhẹ nhàng thở ra, nghĩ lúc ấy Lãnh Tư Thần hẳn là đã ra phòng khách ngủ.

“Mẹ cũng luyện tiếc bảo bối, mẹ xong việc nhất định sẽ mau chóng trở về!”

Hạ Úc Huân cùng con trai bảo bối dính lấy nhau trong chốc lát, sau đó bằng tốc độ nhanh nhất mặc xong quần áo.

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 909: Thích Được Kẻ Ngốc Nghếch Như Em(1)

Đi đến phòng khách, vừa thấy Lãnh Tư Thần đã rời giường, một bộ thần thanh khí sáng, ngăn nắp bắt mắt, đang thân nhiên tự đắc mà ở chỗ kia vừa uống sữa bò vừa xem báo, nhìn thấy cô, nhàn nhạt hỏi một câu: “Dậy rồi?”

Hạ Úc Huân âm ừ đáp một câu, nhanh chóng đi rửa mặt.

Rửa mặt được một nửa, di động Hạ Úc Huân đặt trong phòng ngủ đột nhiên vang lên.

Hạ Úc Huân nghe được thanh âm sau vườn cổ kêu: “Bảo bối, giúp mẹ đem điện thoại qua đây một chút.....”

Một lát sau, di động đưa tới bên tai cô.

“Cám ơn bảo bối!”

“Đừng khách khí.”

Bên tai truyền đến giọng nam trầm thấp.

“.....” Lãnh Tư Thần!? Cô còn tưởng rằng là Tiểu Bạch, khó trách cảm thấy không thích hợp, góc độ Tiểu Bạch đưa di động sao có thể cao như vậy.

Nói người này vừa rồi có phải chiếm tiện nghi cô không?

Hạ Úc Huân lẩm bẩm lau khô tay, cầm lấy di động, đi ra sân mới nghe.

“Alo, nghiêm đại ca..... A? Không cần không cần không cần! Anh không cần tới đón tôi! Tôi tự mình ra sân bay được rồi! Tôi đã gọi xe trước rồi! Đúng đúng đúng! Lát nữa lên sân bay gặp a! Cứ như vậy, tôi cúp máy nhé!”

Hạ Úc Huân lòng còn sợ hãi mà cúp điện thoại, nếu bảo anh tới, mới sáng sớm ở chỗ cô nhìn thấy Lãnh Tư Thần, lại còn có Tiểu Bạch.....

Lãnh Tư Thần bên cạnh trong lòng từng đợt bốc hỏa, rõ ràng anh là ông xã quang minh chính đại, lại bị cô xem như tình nhân!

Rửa mặt ăn sang xong, Hạ Úc Huân vội vội vàng vàng bắt đầu sửa sang lại đồ đạc, cuối cùng phát hiện cái vali quá nhỏ không đóng lại được, sau đó đang lựa chọn không biết nên đem bộ quần áo nào bỏ ra thì tốt.

Lãnh Tư Thần thờ ơ lạnh nhạt trong chốc lát, cuối cùng thật sự nhìn không được, sai bước đi qua đem tất cả đồ đạc trong vali của cô đổ hết ra giường.

“Lãnh Tư Thần, anh làm gì!” Hạ Úc Huân cả kinh thét chói tai, quả thực muốn giết người: “Khốn nạn! Tôi sắp xếp cả nửa ngày mới được!!!”

Lãnh Tư Thần trắng mắt nhìn cô một cái, động tác cực kỳ nhanh chóng bắt đầu đem đồ đạc vừa rồi bị anh đổ ra lần lượt từng cái một bỏ vào vali.

Chỉ thấy chưa đầy 5 phút ngắn ngủn, Lãnh Tư Thần cũng đã giúp cô đem vali sửa sang lại chỉnh chỉnh tề tề, toàn bộ đồ đạc đều bỏ vào được, bao gồm một cái túi to mà vừa rồi cô không nhét vào được.

Hạ Úc Huân đứng ở bên cạnh nhìn đến choáng váng, hơn nửa ngày mới phản ứng lại.

Vốn dĩ muốn nói với anh tiếng cảm ơn, nhưng vừa nhìn thấy anh nhìn mình, ánh mắt như nhìn “Người tàn phế sống cuộc sống tàn phế” liền tức giận đến gì cũng không muốn nói.

-

Hai giờ sau, rốt cuộc thuận lợi bước lên máy bay đi Hương Thành.

Tuy rằng làm tổng tài nghe có vẻ oanh tạc lâu như vậy, nhưng đây vẫn là lần đầu tiên cô đi công tác xa như vậy, cũng là lần đầu tiên đi Hương Thành, cũng là lần đầu tiên ngồi máy bay khoang hạng nhất.

Trước đó cũng từng đi công tác vài lần, nhưng đều là những thành phố gần.

“Tiểu thư, ngài có thể ngủ một lát, đến Hương Thành còn phải mất bốn giờ nữa.” Nghiêm Tử Hoa sẵn sóc mà kiến nghị nói.

“Ai, ngủ không được, có chút khẩn trương, nghiêm đại ca, anh nói lại một lần nữa cho tôi nghe tình huống MC quốc tế đi!”

“Tư liệu MC quốc tế tôi đều đã gửi cho ngài xem qua, bản thân anh ta kỳ thật cũng không có gì đặc biệt, đời trước là một cửa hàng mũ nón thời kỳ dân quốc, tổ tiên lưu học Italy, sáng lập ra nhãn hiệu hàng xa xỉ đầu tiên, tổng bộ thành lập tại Milan, bất quá người sang lập MC đối với Hương Thành có rất tình cảm sâu nặng, cho nên sau đó lại về Hương Thành phát triển. Hiện tại chủ MC là hai anh em Tiết Hải xuyên và Tiết Hải Đường, hai anh em họ đều rất thủ đoạn.....”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 909: Thích Được Kẻ Ngốc Nghếch Như Em(2)

“Những thứ này tôi đã xem qua, điểm đặc biệt chính là gì?” Hạ Úc Huân có chút vội vàng hỏi.

Nhìn ánh mắt cô gái tràn ngập lòng hiếu học, Nghiêm Tử Hoa cười khê một chút trả lời: “Đặc biệt chính là tập đoàn Thịnh Đường đứng sau lưng nó.”

“Cư nhiên là tập đoàn Thịnh Đường..... Cái này tôi biết một chút, đời trước hình như là đoàn thể hợp tác xã lớn nhất Hương Thành, lấy Hương Thành làm cứ điểm, chủ yếu sinh động ở nước Mỹ, Italy, Australia và một vài nơi thuộc khu vực Đông Nam Á, có mối quan hệ kín chặt chẽ với một vài bang hội Đài Loan, Nhật Bản, thời kỳ cường thịnh bang bọn họ có đến 10 vạn người.....”

“Đúng vậy, vài thập niên trước dưới tình huống hỗn loạn ở Hương Thành, bất luận một công ty nào muốn phát triển, không có kẻ giật dây mạnh phía sau đều không có khả năng, mà chủ tịch MC vào một lần ngoài ý muốn đã cứu chủ tịch tập đoàn Thịnh Đường một mạng, hai người là sinh tử chi giao, quan hệ vẫn luôn rất tốt, MC được Đường gia trợ giúp rất nhiều, cho nên mới có thể thuận lợi phát triển cho tới quy mô hôm nay. Hiện tại sở dĩ đột nhiên bắt đầu muốn phát triển thị trường nội địa, kỳ thật là bởi vì chỗ dựa lớn nhất tập đoàn Thịnh Đường xảy ra vấn đề.....”

.....

Lúc này, phía sau đối diện Hạ Úc Huân cùng Nghiêm Tử Hoa đang nói chuyện là hai người đàn ông ngồi, trên mặt tất cả đều giấu đầu hờ đuôi đeo cặp kính râm lớn che khuất cả khuôn mặt.

“Hừ, tất cả đều vô nghĩa.....” Người đàn ông ngồi bên trong hừ lạnh một tiếng.

“.....” Trợ lý bên cạnh tạm thời khổ sở bị kéo đi công tác mặt vô ngữ.

Nói BOSS đại nhân, ngài nhỏ giọng chút được không a! Bị phát hiện thì làm sao bây giờ! Lại nói người ta chỉ là đang nói chuyện phiếm không phải à? Nói chuyện phiếm vốn dĩ chính là vô nghĩa a.....

Đương nhiên, anh chỉ dám phỉ nhổ trong lòng, tuyệt đối không dám nói ra!

“Khách sạn đặt xong chưa?”

“Báo cáo BOSS, đặt xong, cùng chỗ với phu nhân đặt, hơn nữa ngay đối diện.”

“Uhm.”

-

Bốn giờ sau, máy bay hạ cánh.

Hạ Úc Huân cùng Nghiêm Tử Hoa đánh xe tới khách sạn như dự định.

“Mời các vị cung cấp chứng minh nhân dân.”

“A! Vị tiên sinh này, xin hỏi ngài đã đặt phòng 801 và 802 hay không?”

“Đúng vậy, có vấn đề gì sao?” Nghiêm Tử Hoa hỏi.

“Thật sự xin lỗi, đường ống nước phòng 801 xảy ra chút vấn đề, đang sửa chữa, đêm nay chỉ e không thể vào ở, hơn nữa hiện tại phòng khách sạn đã full, không có phòng trống..... Ngài xem này.....” Lễ tân trước quầy mặt xin lỗi mà nhìn hai người, không ngừng nói lời xin lỗi, sau đó hỏi dò: “Cho nên, nhị vị đêm nay có thể ở chung một phòng trước? Ngày mai hẳn là có thể sửa được rồi!”

“Này.....” Nghiêm Tử Hoa nhú mày, hiển nhiên không nghĩ tới sẽ gặp loại vấn đề này: “Xin hỏi gần đây còn có khách sạn nào khác không?”

“Khách sạn gần đây nhất e là cũng phải mất một giờ đi xe! Thật sự xin lỗi, đột nhiên phát sinh loại tình huống này, chúng tôi cũng không nghĩ tới!”

Hạ Úc Huân thật ra không để ý, trực tiếp mở miệng nói: “Thôi, đều đã trễ thế này, lại nói lời như đi cũng không có phòng thì sao, trước tạm thời ở chung một đêm rồi tính tiếp!”

“Đúng vậy, tiên sinh, ngài xem vị tiểu thư này cũng đã đồng ý!” Vô số người trước quầy lễ tân, cảm giác hai người này không giống tình nhân, mà giống cấp trên cấp dưới, vị tiểu thư này là có vẻ là bà chủ. Cho nên Hạ Úc Huân vừa nói ra, cô lập tức nhẹ nhàng thở ra.

“Tiểu thư, vậy không thích hợp.” Nghiêm Tử Hoa mày nhú chặt, mặt không tán đồng.

“Dù sao ngày mai là có thể sửa được rồi! Tạm chấp nhận một đêm là được! Cùng lắm thì tôi ngủ dưới đất!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 910: Thích Được Kẻ Ngốc Nghếch Như Em(2)

“Những thứ này tôi đã xem qua, điểm đặc biệt chính là gì?” Hạ Úc Huân có chút vội vàng hỏi.

Nhìn ánh mắt cô gái tràn ngập lòng hiếu học, Nghiêm Tử Hoa cười khê một chút trả lời: “Đặc biệt chính là tập đoàn Thịnh Đường đứng sau lưng nó.”

“Cư nhiên là tập đoàn Thịnh Đường..... Cái này tôi biết một chút, đời trước hình như là đoàn thể hợp tác xã lớn nhất Hương Thành, lấy Hương Thành làm cứ điểm, chủ yếu sinh động ở nước Mỹ, Italy, Australia và một vài nơi thuộc khu vực Đông Nam Á, có mối quan hệ kín chặt chẽ với một vài bang hội Đài Loan, Nhật Bản, thời kỳ cường thịnh bang bọn họ có đến 10 vạn người.....”

“Đúng vậy, vài thập niên trước dưới tình huống hỗn loạn ở Hương Thành, bất luận một công ty nào muốn phát triển, không có kẻ giạt dây mạnh phía sau đều không có khả năng, mà chủ tịch MC vào một lần ngoài ý muốn đã cứu chủ tịch tập đoàn Thịnh Đường một mạng, hai người là sinh tử chi giao, quan hệ vẫn luôn rất tốt, MC được Đường gia trợ giúp rất nhiều, cho nên mới có thể thuận lợi phát triển cho tới quy mô hôm nay. Hiện tại sở dĩ đột nhiên bắt đầu muốn phát triển thị trường nội địa, kỳ thật là bởi vì chỗ dựa lớn nhất tập đoàn Thịnh Đường xảy ra vấn đề.....”

.....

Lúc này, phía sau đối diện Hạ Úc Huân cùng Nghiêm Tử Hoa đang nói chuyện là hai người đàn ông ngồi, trên mặt tất cả đều giấu đầu hờ đuôi đeo cặp kính râm lớn che khuất cả khuôn mặt.

“Hừ, tất cả đều vô nghĩa.....” Người đàn ông ngồi bên trong hừ lạnh một tiếng.

“.....” Trợ lý bên cạnh tạm thời khổ sở bị kéo đi công tác mặt vô ngữ.

Nói BOSS đại nhân, ngài nhỏ giọng chút được không a! Bị phát hiện thì làm sao bây giờ! Lại nói người ta chỉ là đang nói chuyện phiếm không phải à? Nói chuyện phiếm vốn dĩ chính là vô nghĩa a.....

Đương nhiên, anh chỉ dám phỉ nhổ trong lòng, tuyệt đối không dám nói ra!

“Khách sạn đặt xong chưa?”

“Báo cáo BOSS, đặt xong, cùng chỗ với phu nhân đặt, hơn nữa ngay đối diện.”

“Uhm.”

-

Bốn giờ sau, máy bay hạ cánh.

Hạ Úc Huân cùng Nghiêm Tử Hoa đánh xe tới khách sạn như dự định.

“Mời các vị cung cấp chứng minh nhân dân.”

“A! Vị tiên sinh này, xin hỏi ngài đã đặt phòng 801 và 802 hay không?”

“Đúng vậy, có vấn đề gì sao?” Nghiêm Tử Hoa hỏi.

“Thật sự xin lỗi, đường ống nước phòng 801 xảy ra chút vấn đề, đang sửa chữa, đêm nay chỉ e không thể vào ở, hơn nữa hiện tại phòng khách sạn đã full, không có phòng trống..... Ngài xem này.....” Lễ tân trước quầy mặt xin lỗi mà nhìn hai người, không ngừng nói lời xin lỗi, sau đó hỏi dò: “Cho nên, nhị vị đêm nay có thể ở chung một phòng trước? Ngày mai hẳn là có thể sửa được rồi!”

“Này.....” Nghiêm Tử Hoa nhíu mày, hiển nhiên không nghĩ tới sẽ gặp loại vấn đề này: “Xin hỏi gần đây còn có khách sạn nào khác không?”

“Khách sạn gần đây nhất e là cũng phải mất một giờ đi xe! Thật sự xin lỗi, đột nhiên phát sinh loại tình huống này, chúng tôi cũng không nghĩ tới!”

Hạ Úc Huân thật ra không để ý, trực tiếp mở miệng nói: “Thôi, đều đã trễ thế này, lại nói lời như đi cũng không có phòng thì sao, trước tạm thời ở chung một đêm rồi tính tiếp!”

“Đúng vậy, tiên sinh, ngài xem vị tiểu thư này cũng đã đồng ý!” Vô số người trước quầy lễ tân, cảm giác hai người này không giống tình nhân, mà giống cấp trên cấp dưới, vị tiểu thư này là có vẻ là bà chủ. Cho nên Hạ Úc Huân vừa nói ra, cô lập tức nhẹ nhàng thở ra.

“Tiểu thư, vậy không thích hợp.” Nghiêm Tử Hoa mày nhíu chặt, mặt không tán đồng.

“Dù sao ngày mai là có thể sửa được rồi! Tạm chấp nhận một đêm là được! Cùng lắm thì tôi ngủ dưới đất!”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 911: Thích Được Kẻ Ngốc Nghếch Như Em(3)

Nghiêm Tử Hoa dờ khóc dờ cười, đáp: “Tiểu thư, ngài đừng nói giỡn, sao có thể để ngài ngủ dưới đất.....”

Hai người đang tranh chấp không thôi, lẽ tân đột nhiên nhận được một cuộc điện thoại.

“A..... A..... Được..... Như vậy sao..... Được được không thành vấn đề.....”

Nghe xong điện thoại, lễ tân lập tức vui vẻ nói với hai người: “Các vị quá may mắn, vừa lúc có một vị khách đã đặt nhưng không đến được cho nên muốn hủy phòng! Hơn nữa phòng này cách phòng các vị rất gần, 809!”

“Trùng hợp như vậy.....” Hạ Úc Huân lẩm bẩm.

Mặc kệ như thế nào, tất cả đều vui vẻ, hai người rút cuộc thuận lợi vào ở.

Hai người này là thuận lợi vào ở, phía sau lại có người đau khổ.....

Trong đại sảnh khách sạn.

Người đàn ông sắc mặt âm vụ mà ngồi trên sofa.

Trợ lý bên cạnh mới vừa nói chuyện điện thoại xong về mặt đau khổ nói: “BOSS, phòng tôi đã hủy..... Vậy, đêm nay tôi phải ở chỗ nào a?”

Sau một lúc lâu.

Phòng số 808.

Lương Khiêm vừa nằm ra đất nghỉ vừa lén nhìn đại BOSS nào đó trên ban công ngay cả bóng dáng đều lộ ra sát khí.

Vì không cho phu nhân và thư ký nam ở cùng một phòng, cho nên ủy khuất việc bản thân mình và thư ký nam ở chung phòng, ông chủ cũng là liều mạng.....

Nửa đêm.

Lương Khiêm dư quang liếc thấy ông chủ nhà mình đêm khuya không ngủ ngồi dựa vào đầu giường ngẩn ra, một lát sau cầm lấy điện thoại khách sạn ở đầu giường.

Lương Khiêm cho rằng anh là yêu cầu phục vụ cái gì, cũng không chú ý, ai ngờ, Lãnh Tư Thần ấn dây số tiếp theo, cầm microphone đợi trong chốc lát, gì cũng chưa nói lại cúp.

Toàn bộ đều không thể hiểu được, anh nhìn đến mức đầu đầy mờ mịt.....

Bất quá, đánh xong cú điện thoại kia, BOSS đại nhân cuối cùng yên phận nằm xuống ngủ.....

.....

Đối diện phòng 801.

Hạ Úc Huân đang ngủ ngon lành, điện thoại khách sạn đầu giường đột nhiên vang lên, dọa cô một cú sốc.

“Alo..... Alo?” Kết quả, sau khi mơ mơ màng màng nghe máy, đầu kia tiếng động gì cũng đều không có.

“Alo? Ai vậy? Là tổng đài sao? Alo alo alo.....” Nửa ngày cũng chưa nói gì, Hạ Úc Huân liền trực tiếp cúp máy.

Đêm hôm khuya khoắt, tên tâm thần nào còn đùa dai.....

-

Ngày hôm sau, ánh nắng tươi sáng trời trong nắng ấm.

Hạ Úc Huân tối hôm qua cố ý dặn dò Nghiêm Tử Hoa không cần gọi mình dậy ăn sáng, ngủ thẳng một giấc tự nhiên tỉnh, thẳng đến giữa trưa mới ra khỏi phòng xuống lầu ăn cơm.

Nhà hàng khách sạn, trần tất cả đều là thủy tinh trong suốt, vừa ngẩng đầu là có thể nhìn thấy bầu trời xanh thăm thẳm, ánh mặt trời ấm áp trút xuống người, phía sau là sóng biển cuộn cuộn và bờ cát trắng, khiến người ta vui vẻ thoải mái.

Hạ Úc Huân ăn hải sản tươi sống bản địa, tâm tình tối tăm sắp tới liền thay đổi tốt hơn rất nhiều.

“Tiểu thư, tối hôm qua ngài ngủ ngon chứ?”

Hạ Úc Huân bang một tiếng vắn gãy một càng cua lớn, cắn một miếng thịt cua, đáp: “À, khá ngon, nhưng hơn nửa đêm không biết tên biển thái nào lấy điện thoại khách sạn quấy rầy tôi!”

“Cái gì?”

“Bất quá đừng khẩn trương, cũng có thể là gọi lộn số, đối phương gì cũng chưa nói!”

Nghiêm Tử Hoa thần sắc nghiêm túc nói: “Trị an bên Hương Thành này buổi tối không tốt lắm, ngài nhớ rõ nếu buổi tối ra ngoài nhất định phải gọi tôi đi cùng, cửa phòng khách sạn nhất định phải khóa trái, tuy rằng tiểu thư ngài thân thủ không tồi, nhưng dù sao hai đấm khó địch lại bốn tay, hơn nữa rất nhiều biện pháp thấp hèn khác, ngài khó lòng phòng bị.....”

“Biết rồi Nghiêm mục mục ~” Hạ Úc Huân gật đầu như già tởi.

“Tiệc thương nhân MC vào buổi tối, tiểu thư ngài ăn xong bữa trưa nghỉ ngơi một chút, buổi chiều có thể đi dạo bờ cát gần đây, này nơi phong cảnh khá đẹp.”

BÀ XÃ NGỌT NGÀO: HÀNG TỈ ẤM ÁP KẾT HÔN NGÀY THỨ 7

Hữu Yêu

www.dtv-ebook.com

Chương 912: Thích Được Kẻ Ngốc Nghếch Như Em(4)

“Được được.....” Hạ Úc Huân vừa đáp lời vừa tiếp tục ra sức mà vặn càng cua.

“Tiểu thư, tôi giúp ngài!” Nghiêm Tử Hoa thấy cô ăn rất khó khăn, khẽ cười một tiếng tiếp nhận càng trong tay cô, chọn một vị trí dùng sức, càng cua tức khắc phân thành hai, hơn nữa thịt trong càng cua tất cả đều bị tróc ra hết.

“Lợi hại! Như thế nào làm được! Dạy tôi đi!” Hạ Úc Huân nhìn càng cua đầy thịt hưng phấn nói.

[hừ!]

“Hả? Nghiêm đại ca, anh có nghe được thanh âm gì hay không?”

“Ách, không có, thanh âm gì?”

“Thôi, có thể là tôi nghe lầm.....” Hạ Úc Huân nhìn trái nhìn phải, kết quả cái gì cũng không thấy, không khỏi hoang mang mà gãi gãi đầu.

Đoạn đường này luôn có cảm giác lưng như kim chích, tựa hồ là bị người nào đó theo dõi, thật là kỳ quái.....

-

Giữa trưa nghỉ ngơi một lát, rồi xem lại một chút tài liệu về MC, Hạ Úc Huân thay một bộ váy dài phong cách Bohemian, khoác khăn quàng cổ, gọi Nghiêm Tử Hoa cùng nhau đi ra ngoài tản bộ.

Khách sạn phòng 808 trên ban công lộ thiên nhìn ra biển, Lãnh Tư Thần đang chán chết mà dựa vào một cái ghế dài, bên tay trái là biển rộng mênh mông vô bờ, du khách trên bờ cát nhìn không sót một người.

Lúc này, hai bóng người quen thuộc đột nhiên ánh vào mi mắt.

Cô gái mặc một thân váy dài Bohemian màu sắc rực rỡ, nhảy nhót đi lùi, bên cạnh đi theo một người đàn ông thân hình cao lớn sắc mặt nghiêm trang, đang thả lỏng chỉ vào nơi xa cùng cô gái nói gì đó.

Hai người thoạt nhìn thật sự hòa hợp, vừa yên tĩnh vừa cảnh đẹp ý vui.

Vì thế, một màn nhìn cảnh đẹp ý vui này, sắc mặt Lãnh Tư Thần cũng trở nên đặc sắc tương tự.

Lúc này phòng 802 của khách sạn đã sửa xong đường ống nước, Lương Khiêm đang thu thập đồ đạc chuẩn bị dọn qua, vừa nhấc mắt liền phát hiện trên ban công sát khí bốn phía, che trời lấp đất lan tràn đến.....

Đây lại là sao a?

Lương Khiêm khẽ rùng mình, thật cẩn thận mà theo tầm mắt Lãnh Tư Thần nhìn qua, vì thế liếc mắt một cái thấy được phu nhân cùng thư ký nam của cô đang ở trên bờ cát tản bộ.....

Được rồi.....

Khó trách oán khí nặng như vậy.....

Cũng không đúng, một đường này, BOSS vẫn luôn là oán khí nặng như vậy.....

Trầm mặc trầm mặc, không phải bùng nổ trong sự trầm mặc, thì cũng là diệt vong trong sự trầm mặc, anh cảm thấy ông chủ nhà mình xác định vững chắc là người trước, bữa tiệc đêm nay còn không biết sẽ nháo ra chuyện xấu gì đây.....

Địa điểm tổ chức tiệc tối cách khách sạn rất gần, là một biệt thự ven biển của Tiết gia, đi bộ chỉ cần chưa đến mười phút, cũng có thể ngồi xe du lịch ngắm cảnh.

Hạ Úc Huân mặc lễ phục dạ hội, giày cao gót, tất nhiên không thích hợp đi bộ, vì thế cùng Nghiêm Tử Hoa ngồi xe ngắm cảnh vừa ngắm cảnh đêm vừa tới biệt thự.

Tầm mắt nhìn lại, một mảnh y hương tấn ảnh, ăn uống linh đình.

Hạ Úc Huân lập tức ra vẻ trang trọng, ưu nhã cao quý mà chậm rãi đi vào phòng tiệc.

Nhưng mà, ra vẻ trang trọng chưa đến mười giây đồng hồ, cô liền trực tiếp ngẩn ra.....

Cô cô cô..... Cô nhìn thấy gì!!!

Cô thế nhưng thấy được Lãnh Tư Thần người không có khả năng xuất hiện ở chỗ này!

Hơn nữa đang cùng Phó tổng MC, Tiết gia nhị tiểu thư Tiết Hải Đường đứng chung một chỗ, nói chuyện với nhau thật vui!

Mặt đang đại ra, bên tai đột nhiên truyền đến tiếng hai vị khách nhỏ giọng bàn tán.

“Ai! Thật xui xẻo! Đến không một chuyến!”

“A? Vì cái gì đến không?”

“Anh không thấy Tiết gia nhị tiểu thư từ đầu tới đuôi ai cũng không để ý, vẫn luôn cùng vị kia nói chuyện với nhau thật vui sao?”

“Còn không phải chỉ là trò chuyện vài câu sao? Cũng không thể đại biểu hạng mục liên nhất định ký cho anh ta a!”

“Cậu thì biết cái gì! Cậu cho rằng lần này thật sự là tiếc chiêu thương?”

Table of Contents

Mục lục

Chương 1: Nhân Sinh Ngắn Ngủn Vài Ba Thu!

Chương 2: Cô Gái Yếu Như Cành Dương Liễu Rũ

Chương 3: Gió Bắc Gào Thét Gãy Bách Thảo

Chương 4: Ngũ Lô Oanh Đình

Chương 5: Xem Chuyện Tốt Cô Làm

Chương 6: Chết Chắc Rồi!

Chương 7: Nhổ Cỏ Cho Anh Ăn

Chương 8: Bị Vách Tường Chấn

Chương 9: Hôm Nay Anh Lạnh Lùng Đối Với Tôi

Chương 10: Kinh Hồng Nhất Miết

Chương 11: Đủ Máu Sống Lại

Chương 12: Thời Gian Vui Lấp Bí Mật

Chương 13: Cùng Nhau Về Nhà

Chương 14: Hạ Úc Huân, Cô Chết Chắc Rồi!

Chương 15: Định Ý Khó Hiểu

Chương 16: Không Khí Quỷ Dị

Chương 17: Lời Nói Thật Lòng

Chương 18: Tôi Là 2 Cơ

Chương 19: Sói Đuôi Dài

Chương 20: Cảnh Cáo

Chương 21: Nếu Tôi Yêu Cô

Chương 22: Đánh Gãy Chân Tôi

Chương 23: Thích Ứng Trong Mọi Tình Cảnh

Chương 24: Thâm Trầm Bi Ai

Chương 25: Anh Sẽ Vẫn Luôn Chờ Em.

Chương 26: Cam Bẫy

Chương 27: Chứng Sợ Hãi Không Gian Giam Cầm

[Chương 28: Hạnh Phúc Tới Quá Đột Nhiên](#)
[Chương 29: Giống Ôm Một Khối Đầu Gỗ](#)
[Chương 30: Thiết Đầu Công](#)
[Chương 31: Thiêu Thân Lao Vào Lửa](#)
[Chương 32: Tinh Thần Không Tôi](#)
[Chương 33: Lạt Mềm Buộc Chặt](#)
[Chương 34: Không Được Thông Minh](#)
[Chương 35: Trời Xanh! Ai Tới Cứu Anh!](#)
[Chương 36: Vô Quýt Dày Có Móng Tay Nhọn](#)
[Chương 37: Tôi Liều Mạng Với Anh](#)
[Chương 38: Tại Sao Lại Đột Nhiên Muốn Tạm Rời Cường Vị Làm Việc?](#)
[Chương 39: Hạ Úc Huân, Cô Gan Lắm!](#)
[Chương 40: Luyện Tiếc Tôi?](#)
[Chương 41: Tráng Sĩ Một Đi Không Trở Lại](#)
[Chương 42: Không Được Rời Tầm Mắt Của Tôi](#)
[Chương 43: Tổng Giám Đốc, Anh Rất Có Tài!](#)
[Chương 44: Làm Thịt Anh Ta](#)
[Chương 45: Cô Không Thể Ôn Nhu Một Chút Sao?](#)
[Chương 46: Gần Đây Tôi Thích Ăn Ngọt](#)
[Chương 47: Tiểu Bảo Bối Đáng Thương](#)
[Chương 48: Hạ Úc Huân! Cô Là Heo Sao?](#)
[Chương 49: Bà Chị Đây Hôm Nay Tâm Tình Không Tốt](#)
[Chương 50: Chó Hoang Thoát Cường](#)
[Chương 51: Tôi Chịu Trách Nhiệm](#)
[Chương 52: Từ Trên Trời Giáng Xuống](#)
[Chương 53: Cùng Lắm Thì Cùng Chết](#)
[Chương 55: Nên Bắt Cô Làm Sao Bây Giờ?](#)
[Chương 56: Nhân Lúc Cháy Nhà Mà Đi Hôi Của](#)
[Chương 57: Được Tiện Nghi Lại Khoe Mãi](#)
[Chương 58: Tâm Đầu Manh Hóa](#)
[Chương 59: Xin Thương Xót Cho Con Thoải Mái Chút Đi](#)
[Chương 60: Từ Chức](#)

[Chương 61: Cảm Giác Lấy Tiền Đập Vào Người Khác](#)
[Chương 62: Anh Muốn Làm Gì?](#)
[Chương 63: Em Vốn Dĩ Chính Là Của Anh](#)
[Chương 64: Ai Lấy Người Đó Là Tiểu Cầu](#)
[Chương 65: Tai Họa Ngàn Năm Sốt Lại](#)
[Chương 66: Cây Gỗ Sồi](#)
[Chương 67: Bị Buộc Đi Xem Mắt](#)
[Chương 68: Quá Kỳ La](#)
[Chương 69: Không Liên Quan Đến Ông](#)
[Chương 70: Hội Ái Hữu?](#)
[Chương 71: Thọ Tinh Biến Mất](#)
[Chương 72: Quà Sinh Nhật](#)
[Chương 73: Quá Mất Hình Tượng Rồi!](#)
[Chương 74: Ưc Hiếp](#)
[Chương 75: Kẻ Có Tiền Thẩm Mỹ Thật Là Kỳ La](#)
[Chương 76: Không Có Phụ Nữ Xấu Chỉ Có Phụ Nữ Lười](#)
[Chương 77: Giúp Cô Trang Điểm](#)
[Chương 78: Chứng Thực Tội Danh](#)
[Chương 79: Không Phải Thiên Kim Là Sắt Vụn](#)
[Chương 80: Phẫn Nộ](#)
[Chương 81: Là Tôi Trúng Độc Quá Sâu](#)
[Chương 82: Bởi Vì Đây Không Phải Yêu](#)
[Chương 83: Em Nho Nhỏ Ngây Ngốc Chờ](#)
[Chương 84: Thiếu Niên Tuấn Mỹ](#)
[Chương 85: Có Thù Oán Gì](#)
[Chương 86: Khó Lường Toàn](#)
[Chương 87: Độc Xà Mạnh Thú](#)
[Chương 88: Đối Mặt Với Cuộc Sống Tăm Tối](#)
[Chương 89: Hái Hoa Phải Hái Liền Tay](#)
[Chương 90: Buổi Gặp Mặt](#)
[Chương 91: Ngọn Lửa Thiêu Đốt](#)
[Chương 92: Bảo Bảo Ngoan Làm Không Được](#)

[Chương 93: Đại Biểu Ánh Trăng Tiêu Diệt Các Người](#)
[Chương 94: Thiên Sứ Tỷ Tỷ](#)
[Chương 95: Bảng Bó U'](#)
[Chương 96: Bà Dì Nữ Quý?](#)
[Chương 97: Nghiệt Duyên A](#)
[Chương 98: Bỏ Nhà Trốn Đi](#)
[Chương 99: Đóa Hoa Của Tổ Quốc](#)
[Chương 100: Theo Gió Vượt Sóng Ngàn Dặm Truy Phu](#)
[Chương 101: Đừng Đi Xem Mắt, Em Cười Chì](#)
[Chương 102: Mộng Du](#)
[Chương 103: Lại Một Lần Mà Di Tình Biệt Luyến](#)
[Chương 104: Chân Mệnh Thiên Tử](#)
[Chương 105: Thăm Bệnh](#)
[Chương 106: Vô Tâm Cầm Liễu](#)
[Chương 107: Đọc Văn Kiện](#)
[Chương 108: Kỹ Thuật Lái Xe Kinh Hải](#)
[Chương 109: Tranh Chấp](#)
[Chương 110: Công Ty Xảy Ra Chuyện](#)
[Chương 111: Đau Lòng](#)
[Chương 112: Khen Thưởng](#)
[Chương 113: Bị Tạm Giữ](#)
[Chương 114: Điều Kiện](#)
[Chương 115: Cô Cẩn Đi](#)
[Chương 116: Chưa Thấy Qua Hắc Hồ Li, Xấu!](#)
[Chương 117: Tôi Muốn Đến Nhà Cô](#)
[Chương 118: Trầm Không Ngại](#)
[Chương 119: Trong Ba Tháng Nói Gì Nghe Nấy](#)
[Chương 120: Bởi Vì Tôi Vui](#)
[Chương 121: Âm Hiểm Quá Âm Hiểm](#)
[Chương 122: Nhìn Anh Ta Thấy Khó Chịu](#)
[Chương 123: Gia “Môn” Bất Hạnh](#)
[Chương 124: Tôi Xem Cậu Còn Chạy](#)

[Chương 125: Một Người Hai Người Tất Cả Đều Là Bạch Nhân Lang](#)
[Chương 126: Không Có Việc Gì Mà Ân Cần Không Phải Gian Trá Thì Cũng Là Trộm Cắp](#)
[Chương 127: Mộng Du Lại Tái Phát](#)
[Chương 128: Rắp Tâm](#)
[Chương 129: Anh Hùng Khó Qua Ải Mỹ Nhân](#)
[Chương 130: Thiên Ngoại Phi Môn](#)
[Chương 131: Chân Chính Thế Giới Của Hai Người](#)
[Chương 132: Phụng Bồi Đến Cùng](#)
[Chương 133: Linh Cảm Đột Phát](#)
[Chương 134: Tôi Càng Muốn Ăn Thì Như Thế Nào](#)
[Chương 135: Tiên Hạ Thủ Vi Cường](#)
[Chương 136: Yêu Ma Tốc Tốc Lui Tán](#)
[Chương 137: Ghi Chú Di Động](#)
[Chương 138: Quả Thực Chính Là Đánh Nhau](#)
[Chương 139: Cầu Xin Anh Tĩnh Lại](#)
[Chương 140: Thế Giới Sụp Đổ](#)
[Chương 141: Cô Ấy Không Ở Chỗ Tôi](#)
[Chương 142: Nhận Xác](#)
[Chương 143: Nếu Đây Không Tính Là Yêu](#)
[Chương 144: Tin Tức Thần Bí](#)
[Chương 145: Vô Sĩ Quá Vô Sĩ](#)
[Chương 146: Quả Nhiên Không Nên Tin Ba](#)
[Chương 147: Chờ Anh Tiến Hóa Thành Người Lại Đến Đi!](#)
[Chương 148: Ta Biết Người Ở](#)
[Chương 149: Sẽ Phải Chết](#)
[Chương 150: Tình Hình Càng Không Ổn](#)
[Chương 151: Bó Tay Không Biện Pháp](#)
[Chương 152: Ăn Cháo](#)
[Chương 153: Cậu Nói Ai Là Mèo Hoang A?](#)
[Chương 154: Chỉ Trích](#)
[Chương 155: Tổng Tài Bị Túc Giận Đi Rồi](#)

[Chương 156: Sẽ Không Làm Bất Luận Kẻ Nào Mang Cô Ấy Đi](#)
[Chương 157: Liệu Pháp Cám Dỗ Đồ Ăn](#)
[Chương 158: A Thần Không Thích](#)
[Chương 159: Không Hiểu Lòng Cô](#)
[Chương 160: Đêm Bão Táp](#)
[Chương 161: Chỉ Muốn Làm Người Trong Lòng Em](#)
[Chương 162: Chỉ Là Bại Bởi Cô Ấy](#)
[Chương 163: Mỹ Nam Kế Thử Xem](#)
[Chương 164: Mỹ Nam Kế Thành Mỹ Cầu Kế?](#)
[Chương 165: Pudding Mạnh Mạnh](#)
[Chương 166: Rơi Vào Trong Nước](#)
[Chương 167: Anh Có Thể Chia Cho Em Một Nửa Giường](#)
[Chương 168: Mang Cô Về Nhà](#)
[Chương 169: Phúc Lợi](#)
[Chương 170: Âm Sát](#)
[Chương 171: Tiểu Trư Màu Hồng Bay Trên Trời](#)
[Chương 172: Gặp Viên Đạn](#)
[Chương 173: Gây Tê](#)
[Chương 174: Tình Ngộ](#)
[Chương 175: Bằng Lòng Cho Em Một Tương Lai](#)
[Chương 177: Nhật Kí Của Cô](#)
[Chương 178: Có Người Xấu](#)
[Chương 179: Tranh Đoạt](#)
[Chương 180: Tôi Muốn Cứu A Thần](#)
[Chương 181: Đau Thấu Tim](#)
[Chương 182: Thua](#)
[Chương 183: Rốt Cuộc Nhận Ra Anh](#)
[Chương 184: Không Thèm Để Ý](#)
[Chương 185: Nhớ Em Như Vậy](#)
[Chương 186: Ý Lại](#)
[Chương 187: Âu Minh Hiên Đã Trở Lại](#)
[Chương 188: Bé Con Đáng Yêu](#)

[Chương 189: Yêu Cầu](#)
[Chương 190: Đạt Thành Cộng Thức](#)
[Chương 191: Hiểu Biết Bệnh Tình](#)
[Chương 192: Cách Xa Anh Ta Một Chút](#)
[Chương 193: Làm Không Được Rồi Đi Nàng](#)
[Chương 194: Tức Điên Rồi](#)
[Chương 195: Vì Cái Gì Lãnh Tư Triệt Là Đặc Biệt?](#)
[Chương 196: Khuyên Bảo](#)
[Chương 197: Biến Thành Như Vậy Cũng Không Quên Ăn Đậu Hủ](#)
[Chương 199: Chỉ Có Cô Không Cách Nào Làm Được](#)
[Chương 200: Theo Kế Hoạch Hành Sự](#)
[Chương 201: A Thần Không Thấy](#)
[Chương 202: Kẻ Ngăn Ta Phải Chết](#)
[Chương 203: Suy Sup](#)
[Chương 204: Kế Hoạch Thất Bại](#)
[Chương 205: Nửa Đêm “Tĩnh” Dậy](#)
[Chương 206: Điên Hồn Độn](#)
[Chương 207: Không Mặt Mũi Gặp Người](#)
[Chương 208: Cô Đi Rồi Tôi Phải Làm Sao](#)
[Chương 209: Người Một Nhà](#)
[Chương 210: Dọa Đến Quần Chúng Vô Tội](#)
[Chương 211: Còn Muốn Ức Hiếp Em](#)
[Chương 212: Gả Cho Anh Đi](#)
[Chương 213: Hạ Ức Huân, Em Tạo Nghiệt Chương Rồi!](#)
[Chương 214: Uy Hiếp](#)
[Chương 215: Đánh Cuộc Một Lần](#)
[Chương 216: Nháo Đủ Chưa](#)
[Chương 217: Anh Rốt Cuộc Muốn Như Thế Nào?](#)
[Chương 218: Anh Thích Em](#)
[Chương 219: Chỉ Là Dùng Tài Hùng Biện Mà Thôi](#)
[Chương 220: Mất Khống Chế](#)
[Chương 221: Em Có Gan Lặp Lại Lần Nữa!](#)

[Chương 222: Ngoài Ý Liệu](#)
[Chương 223: Thay Đổi](#)
[Chương 224: Không Được Lại Bị Thương](#)
[Chương 225: : Làm Gì Đột Nhiên Đối Tốt Với Em Như Vậy.](#)
[Chương 226: So Sánh Thối Nát](#)
[Chương 227: Nói Rõ](#)
[Chương 228: Ôm Nhau Mà Ngủ](#)
[Chương 229: Tránh Thoát Một Kiếp](#)
[Chương 230: Làm Chuyện Tốt Cuối Cùng](#)
[Chương 231: Anh Hùng Cứu Mỹ Nhân](#)
[Chương 232: Bôi Thuốc](#)
[Chương 233: Có Thể Bớt Phóng Túng Một Chút Không?](#)
[Chương 234: Mê Đảo Muôn Vàn Thiếu Nữ](#)
[Chương 235: Em Bán Mình Không Bán Nghệ](#)
[Chương 236: Khiến Cho Náo Động](#)
[Chương 237: Một Đôi Huyền Huyền Nhất](#)
[Chương 238: Họa Thủy A Họa Thủy](#)
[Chương 239: Lá Chắn Của Riêng Tôi](#)
[Chương 241: Ra Quân Chưa Thắng Trận Đã Chết](#)
[Chương 242: Em Rốt Cuộc Có Phải Phụ Nữ Hay Không](#)
[Chương 243: Lạnh Lảnh Càn Khôn Rõ Như Ban Ngày.](#)
[Chương 244: Tiểu Trư Hồng Phấn Rất Đáng Thương](#)
[Chương 245: Tôi Ở Dưới Lầu Nhà Cô](#)
[Chương 246: Hai Năm Trước](#)
[Chương 247: Chịu Kích Thích](#)
[Chương 248: Là Anh Luyện Tiếc](#)
[Chương 249: Đi Mua Cho Em](#)
[Chương 250: Con Của Chúng Ta](#)
[Chương 251: Người Về Nguyên Chủ](#)
[Chương 252: Sét Đánh Giữa Trời Quang](#)
[Chương 253: Đau Tê Tâm Liệt Phế](#)
[Chương 254: Lựa Chọn Khó Khăn](#)

[Chương 255: Cổ Ý Tới Tìm Được Người Rồi](#)
[Chương 256: Chỉ Cần Người Của Nó](#)
[Chương 257: Không Có Kết Quả Thì Như Thế Nào](#)
[Chương 258: Chất Tóc Thật Đẹp](#)
[Chương 259: Đạp Lên Đám Mây Hạnh Phúc](#)
[Chương 260: Là Cô Ta Biển Mất](#)
[Chương 261: Có Người Động Thủ Trước](#)
[Chương 262: Dùng Mạng Uy Hiếp](#)
[Chương 263: Con Gái Là Để Cưng Chiều](#)
[Chương 264: Y Giả Nan Tự Y \(*\)](#)
[Chương 265: Lão Nương Nơi Nào Lên Không Được Bàn Cược](#)
[Chương 266: Sao Lại Ngoan Như Vậy](#)
[Chương 267: Thành Giao](#)
[Chương 268: Mật Báo](#)
[Chương 269: Trò Hay Vừa Mới Vừa Mới Bắt Đầu](#)
[Chương 270: Hội Đấu Giá](#)
[Chương 271: Anh Sát Thiên Dao!](#)
[Chương 272: Quả Nhiên Là Tiểu Bảo Tiêu Nhà Anh](#)
[Chương 273: Nhất Định Phải Bắt Được Cô Ấy](#)
[Chương 274: Gió Xoáy Đá](#)
[Chương 275: Cô Ấy Là Người Phụ Nữ Của Lãnh Tư Thần](#)
[Chương 276: Học Trường, Thực Xin Lỗi](#)
[Chương 277: Sôi Nổi Đấu Giá](#)
[Chương 278: Năm Cũng Trúng Đạn](#)
[Chương 279: Không Tiếc Bất Cứ Giá Nào](#)
[Chương 280: Anh Đã Tới Chậm](#)
[Chương 281: Đã Không Có Việc Gì](#)
[Chương 282: Là Anh Không Bảo Vệ Tốt Em](#)
[Chương 283: Xả Thân Cứu Người](#)
[Chương 284: Hồi Ức](#)
[Chương 285: Anh Đi Rồi?](#)
[Chương 286: Quá Mất Mặt](#)

[Chương 287: Đừng Quá Quá Đáng](#)
[Chương 288: Em Cẩn Chết Anh Thì Thôi](#)
[Chương 289: Chết Muộn Một Chút Cũng Tương Đối Tốt](#)
[Chương 290: Anh Cũng Có Quyền Sao](#)
[Chương 291: Tôi Thật Khờ, Thật Sự](#)
[Chương 292: Thế Giới Này Quá Điên Cuồng!](#)
[Chương 293: Thông Báo Ngoài Ý Muốn](#)
[Chương 294: Truyện Cổ Tích Đều Là Gạt Người](#)
[Chương 295: Thành Linh Xảy Ra Cầu Hôn](#)
[Chương 296: Không Thế Nào Khảo Chứng](#)
[Chương 297: “Ám Tước” Thứ Hai](#)
[Chương 298: Một Khối Thịt Mỡ Lớn](#)
[Chương 299: Rốt Cuộc Về Đến Nhà](#)
[Chương 300: Một Người Có Thể Giúp Cô](#)
[Chương 301: Lựa Chọn](#)
[Chương 302: Đuổi Ra Khỏi Nhà](#)
[Chương 303: Hạ Úc Huân, Em Kẻ Lừa Đảo!](#)
[Chương 304: Nhìn Không Thấy Tương Lai](#)
[Chương 305: Bởi Vì Là Anh](#)
[Chương 306: Chưa Từng Gặp Qua Vô Sĩ Như Vậy](#)
[Chương 307: Cậu Còn Ngu Ngốc Hơn Cả Tôi](#)
[Chương 308: Ông Trời Tác Hợp](#)
[Chương 309: Em Dám Nói Người Không Có Chiêu Ta?](#)
[Chương 311: Lại Bắt Đầu Nhân Cách Phân Liệt](#)
[Chương 312: Hiến Pháp Tạm Thời](#)
[Chương 313: Các Người Tiếp Tục](#)
[Chương 314: Em Không Về](#)
[Chương 315: Đại Biểu Ánh Trăng Khinh Bĩ Anh Ấy](#)
[Chương 316: Hợp Tác Vui Vẻ](#)
[Chương 317: Anh Phạm Quy](#)
[Chương 318: Không Tuân Thủ Hứa Hẹn](#)
[Chương 319: Đầu Bị Lừa Đá](#)

[Chương 320: Quả Nhiên Người Đẹp Nhờ Lựa](#)
[Chương 321: Lựa Chọn Tốt Hơn](#)
[Chương 322: Nha Đầu Này Điên Rồi?](#)
[Chương 323: Sứ Giả Hộ Hoa Quan Trọng](#)
[Chương 324: Muốn Chính Là Hiệu Quả Này.](#)
[Chương 325: Chuẩn Bị Chiến Đấu!](#)
[Chương 326: Ôm Cây Đợi Thỏ](#)
[Chương 327: Wc Nam Ở Bên Kia](#)
[Chương 328: Gần Bùn Mà Chẳng Hôi Tanh Mùi Bùn](#)
[Chương 329: Không Cãi Nhau Được Không](#)
[Chương 330: Người Đàn Ông Này Sao Lại Ấu Trĩ Như Vậy](#)
[Chương 331: Tin Tưởng Anh, Cũng Tin Tưởng Chính Mình](#)
[Chương 332: Chiến Dịch Chân Chính Vừa Mới Bắt Đầu](#)
[Chương 333: Đêm Nay Thật Đúng Là Náo Nhiệt](#)
[Chương 334: Làm Bạn Nhảy Của Tôi](#)
[Chương 335: Người Đàn Ông Kia Là Ai?](#)
[Chương 336: Thật Là Một Chút Đều Không Đáng Yêu](#)
[Chương 337: Trò Chơi Quốc Vương](#)
[Chương 338: Thỏ Con](#)
[Chương 339: Quyết Định Tới Điểm Kín Bạo](#)
[Chương 340: Như Thế Nào? Vừa Lòng!](#)
[Chương 341: Rút Được Quốc Vương](#)
[Chương 342: Trước Tiên Để Tôi Tiếp Thu Trừng Phạt](#)
[Chương 343: Còn Để Cho Người Khác Ngủ](#)
[Chương 344: Hạ Úc Huân, Em Chết Chắc Rồi!](#)
[Chương 345: Tranh Thủ Mang Thai Con Của Anh Ấy.](#)
[Chương 346: Điện Thoại Đêm Khuya](#)
[Chương 347: Không Tiếc Mọi Trả Giá](#)
[Chương 348: Không Giả Bộ Ngủ?](#)
[Chương 349: Đã Sớm Quen Một Mình](#)
[Chương 350: Bát Quái Ra Lò](#)
[Chương 351: Như Hoa Ngọc Thu](#)

[Chương 352: Đường Lui Duy Nhất](#)
[Chương 353: Tháp Tùng Đến Cùng!](#)
[Chương 354: Trong Lòng Em Cũng Chỉ Có Anh Ta](#)
[Chương 355: Lại Thành Anh Sai Rồi](#)
[Chương 356: Té Xìu](#)
[Chương 357: Surprise!](#)
[Chương 358: Không Có Gì Khiến Người Ta Ham Muốn](#)
[Chương 359: Chỉ Cần Anh Là Đủ Rồi](#)
[Chương 360: Ninja Rùa](#)
[Chương 361: Năm Cũng Trúng Đạn](#)
[Chương 362: Thử Xem Chẳng Phải Sẽ Biết](#)
[Chương 363: Chỉ Có Thể Chọn Một Người Mang Đi](#)
[Chương 364: Bị Người Sai Khiến](#)
[Chương 365: Trả Giá Thật Nhiều](#)
[Chương 366: Cô Ấy Có Phải Mang Thai Hay Không?](#)
[Chương 367: Là Tôi Giết Nó](#)
[Chương 368: Anh Nói Cái Gì Đứa Bé?](#)
[Chương 369: Năm Chắc Thắng Lợi](#)
[Chương 370: Tôi Phải Về Nhà](#)
[Chương 371: Trả Thù](#)
[Chương 372: Em Phát Sốt](#)
[Chương 373: Không Khống Chế Được Chính Mình](#)
[Chương 374: Bị Cầm Tù](#)
[Chương 375: Nói Cho Em Biết Tất Cả Mọi Chuyện](#)
[Chương 376: Không Hận Anh, Cũng Không Muốn Lại Yêu](#)
[Chương 377: Ba Kết Quả](#)
[Chương 378: Cô Ấy Chỉ Có Thể Gả Cho Tôi](#)
[Chương 379: Liệu Không Qua Nỗi Nguy Hiểm Kia](#)
[Chương 380: Ngực Anh Đầy Đạn Hờn Em Rồi!](#)
[Chương 381: Người Lại Đang Đùa Ta Sao](#)
[Chương 382: Lấy Cái Gì Để Yêu Anh?](#)
[Chương 383: Ngoan Quá Mức](#)

[Chương 384: Đùng Cùng Cầm Thú Chấp Nhặt](#)
[Chương 385: Hồng Nhan Họa Thủy](#)
[Chương 386: Anh Nhất Định Cưới Em!](#)
[Chương 387: Sợ Tôi Tự Sát?](#)
[Chương 388: Vòng Bảo Hộ](#)
[Chương 389: Ngay Cả Chó Cũng Không Bằng](#)
[Chương 390: Cả Ngày Đều Thuộc Về Em](#)
[Chương 391: Tiểu Tham Ăn](#)
[Chương 392: Gả Cho Anh Được Chứ](#)
[Chương 393: Muốn Cô Ấy Hay Là Muốn Ta](#)
[Chương 394: Đối Diện Không Nói Gì](#)
[Chương 395: Đời Trước Có Thù Oán](#)
[Chương 396: Không Phải Cô Ấy Muốn](#)
[Chương 397: Từ Miệng Hồ Đến Bụng Hồ](#)
[Chương 398: Đêm Khuya Say Rượu](#)
[Chương 399: Em Ghen Tị Sao](#)
[Chương 400: Làm Thủ Tục](#)
[Chương 401: Ngoài Ý Muốn Liên Tục](#)
[Chương 402: Lãnh Chứng Kết Hôn](#)
[Chương 403: Tôi Mới Là Người Thua Cuộc](#)
[Chương 404: Bởi Vì Không Yêu](#)
[Chương 405: Cô Ấy Thật Sự Thay Đổi](#)
[Chương 406: Bà Xã Của Lãnh Tư Thần](#)
[Chương 407: Đau Tê Tâm Liệt Phế](#)
[Chương 408: Cầm Không Được Cát](#)
[Chương 409: Mọi Thứ Đều Kết Thúc](#)
[Chương 410: Bọ Ngựa Bắt Ve Chim Sẻ Núp Sau](#)
[Chương 411: Ông Muốn Mang Cô Ấy Đi Đâu?](#)
[Chương 412: Tìm Được Phần Mộ Của Cô](#)
[Chương 413+5 Năm Sau](#)
[Chương 414: Vẫn Không Có Tin Tức Của Cô Ấy](#)
[Chương 415: Nhất Định Phải Ôn Nhu!](#)

[Chương 416: Cô Gái Vô Sĩ](#)
[Chương 417: Con Trai Quả Rất Nghiêm](#)
[Chương 418: Mẹ, Mẹ Lại Không Ngoan!](#)
[Chương 419: Có Lễ Duyên Phận Đã Hết](#)
[Chương 420: Lai Lịch](#)
[Chương 421: Anh Ấy Không Có Từ Bỏ Việc Tìm Em](#)
[Chương 422: Con Trai Quá Thoát Tục](#)
[Chương 423: Tiểu Bạch Sẽ Thương Người](#)
[Chương 424: Xu Hướng Giới Tính](#)
[Chương 425: Không Được Có Ý Đồ Với Cô Ấy](#)
[Chương 426: Gien Của Lãnh Gia, Quả Nhiên Cường Hãn](#)
[Chương 427: Tiểu Bạch Bắt Nạt Em](#)
[Chương 428: Bớt Đi Một Tình Địch](#)
[Chương 429: Bóng Dáng Có Chút Quen Mắt](#)
[Chương 430: Sao Có Thể Là Cô](#)
[Chương 431: Vũ Hội Hóa Trang](#)
[Chương 432: Tiểu Shota Có Được Dẫn Được](#)
[Chương 433: Chẳng Lễ Anh Là Loại Trầm Ngâm](#)
[Chương 434: Có Phải Hay Không Tệ Như Vậy](#)
[Chương 435: Nhớ Tới Một Người Xưa](#)
[Chương 436: Tiểu Bạch Té Xiu](#)
[Chương 437: Mẹ Tốt Nhất Trên Đời](#)
[Chương 438: Không Ngại Tìm Cho Con Một Người Ba Ba](#)
[Chương 439: Công Bố Hôn Tin](#)
[Chương 440: Người Đàn Ông Đây Quá Gian Trá!](#)
[Chương 441: Chuyện Lo Lắng Nhất](#)
[Chương 442: Sớm Đã Không Liên Quan Đến Cô](#)
[Chương 443: Đã Không Phải Cậu Bé Ba Tuổi](#)
[Chương 444: Cùng Ngày Hôn Lễ](#)
[Chương 445: Vì Sao Khuôn Mặt Chú Ấy Giống Con](#)
[Chương 446: Ai Nói Em Không Muốn](#)
[Chương 447: Một Hồi Kịch Một Vai](#)

[Chương 448: Kinh Hách Toàn Trường](#)
[Chương 449: Ba Hối Con Mẹ Là Ai](#)
[Chương 450: Buông Con Trai Tôi Ra](#)
[Chương 451: Mẹ Con](#)
[Chương 452: Lần Đầu Tiên Thấy Ngài](#)
[Chương 453: Thay Đổi Bất Ngờ](#)
[Chương 454: Ba Đứa Bé Là Ai](#)
[Chương 455: Không Liên Quan Đến Tôi?](#)
[Chương 456: Không Cho Phép Bắt Nạt Mẹ Tôi](#)
[Chương 457: Bảo Bối Của Mẹ](#)
[Chương 458: Đền Cho Anh Một Tân Nương Không Thành](#)
[Chương 459+24 Giờ Một Tắc Cũng Không Rời](#)
[Chương 460: Uống Thuốc](#)
[Chương 461: Bệnh Cũ Phát Tác](#)
[Chương 462: Đúng Lúc Đuổi Tới](#)
[Chương 463: Đồng Đội Trong Truyền Thuyết](#)
[Chương 464: Cô Ấy Đã Chết](#)
[Chương 465: Ảnh Đế Thực Sự](#)
[Chương 466: Hy Vọng Không Phải Kết Quả Này](#)
[Chương 467: Bà Xã, Anh Yêu Em!](#)
[Chương 468: Tiểu Bạch Khí Phách Độc Đoán](#)
[Chương 469: Thuốc Đặc Trị](#)
[Chương 470: Thế Giới Quan Lại Diên Đảo](#)
[Chương 471: Tôi Hiện Tại Liên Cẩn](#)
[Chương 472: Không Liên Quan Đến Tôi](#)
[Chương 473: Cô Ấy Hình Như Ghen](#)
[Chương 474: Đừng Nuông Chiều Anh Ấy](#)
[Chương 475: Có Thể Chuyên Tâm Một Chút Hay Không?](#)
[Chương 476: Gọi Tôi A Thần](#)
[Chương 477: Quạt Gió Cho Tôi](#)
[Chương 478: Không Có Gì Muốn Giải Thích Sao](#)
[Chương 479: Quá Gian Trá!](#)

[Chương 480: Đón Tiểu Bạch Về Nhà](#)
[Chương 481: Buông Nó Ra](#)
[Chương 482: Phần Nộ Bộc Phát](#)
[Chương 483: Cảnh Cáo](#)
[Chương 484: Không Có Vợ Dài Dài](#)
[Chương 485: Sẽ Không Còn Quan Hệ](#)
[Chương 486: Nhẫn Tâm](#)
[Chương 487: Không Trị Nữa](#)
[Chương 488: Ba Hoa Chích Choè](#)
[Chương 489: Sáng Sớm](#)
[Chương 490: Đường Như Không Quá Giống Một Người Cha](#)
[Chương 491: Muốn Cùng Nhau Chơi Hay Không](#)
[Chương 492: Tương Như Dĩ Mạt \(*\)](#)
[Chương 493: Mật Mã](#)
[Chương 494: Cô Có Thể Đi Rồi](#)
[Chương 495: Gặp Báo Ứng](#)
[Chương 496: Cuộc Sống Này Không Cách Nào Vượt Qua!](#)
[Chương 497: Có Lẽ Nên Tìm Cho Ba Cho Tiểu Bạch](#)
[Chương 498: Lãnh Tư Thần, Anh Thật Sự Rất Ấu Trĩ!](#)
[Chương 499: Ăn No Mới Có Sức Lực](#)
[Chương 500: Dù Có Ba Ngàn Con Sông Cũng Chỉ Múc Một Gáo Nước](#)
[Chương 501: Tiểu Bảo Tiêu Thành Tiểu Sản Sốc Đặc Biệt?](#)
[Chương 502: Cô Uống Bao Nhiêu Rượu](#)
[Chương 503: Trăm Sông Đổ Về Một Biển](#)
[Chương 504: Đột Nhiên Quyết Định](#)
[Chương 505: Chung Quy Vẫn Không Bỏ Xuống Được](#)
[Chương 506: Thiếu Chút Nữa Lộ](#)
[Chương 507: Hiểm Cảnh](#)
[Chương 508: Không Thể Nhịn Được Nữa](#)
[Chương 509: Làm Hello Kitty Của Lão Nương](#)
[Chương 510: Thế Giới Này Thật Sự Nhỏ](#)
[Chương 511: Trở Về Lại Tính Số Với Em](#)

[Chương 512: Chú Sẽ Chăm Sóc Cô Ấy](#)
[Chương 513: Uống Say Thì Nói Thật](#)
[Chương 514: Rốt Cuộc Chờ Được Em](#)
[Chương 515: Không Thèm Ăn Anh](#)
[Chương 516: Đã Xảy Ra Chuyện Gì](#)
[Chương 517: Sét Đánh Giữa Trời Quang](#)
[Chương 518: Tiểu Huân, Đừng Đi](#)
[Chương 519: Trộm Đồ Vật Của Anh](#)
[Chương 520: Tim Em Làm Bằng Cái Gì](#)
[Chương 521: Lãnh Tư Thần! Anh Khốn Nạn!](#)
[Chương 522: Đã Tới Chậm Một Bước](#)
[Chương 523: Một Đường Giết Chết](#)
[Chương 524: Anh Đê Tiện Vô Sĩ](#)
[Chương 525: Cũng Không Tin Tưởng Em Đã Chết](#)
[Chương 526: Ôn Nhu Đây](#)
[Chương 527: Đùng Chạy Loạn](#)
[Chương 528: Xin Lỗi](#)
[Chương 529: Nhà Giàu Tùy Hứng](#)
[Chương 530: Cô Gái Có Dáng Vẻ Tương Tự](#)
[Chương 531: Khẩu Vị Chuyên Nhất](#)
[Chương 532: Tức Giận Thêm](#)
[Chương 533: Khinh Người Quá Đáng](#)
[Chương 534: Ép Thiên Tử Lấy Lệnh Chư Hầu](#)
[Chương 535: Tiểu Gia Ngã Sát Đã Trở Lại](#)
[Chương 536: Âu Minh Hiên Chú Cái Tên Ngốc Đây](#)
[Chương 537: Bảo Bối Cậu Thật Sự Là Quá Cơ Trí](#)
[Chương 538: Thật Là Đậu Má](#)
[Chương 539: Em Cũng Không Phải Đàn Ông](#)
[Chương 540: Quan Tâm Chuyện Ngực Của Lão Nương](#)
[Chương 541: Em Chơi Sau Lưng Anh Ta Được Sao?](#)
[Chương 542: Chú Cũng Sẽ Đau Lòng](#)
[Chương 543: Bà Cô Không Phải Ăn Chay](#)

[Chương 544: Dừng Sấm Ác Long Bảo](#)
[Chương 545: Ghen Ghét Đến Phát Cuồng](#)
[Chương 546: Cam Tâm Tình Nguyên Ăn](#)
[Chương 547: Boss Si Ngốc](#)
[Chương 548: Người Đàn Ông Khổ Bức](#)
[Chương 549: Địch Thủ Lớn Nhất](#)
[Chương 550: Khổ Nhục Kế Em Cũng Sẽ Làm](#)
[Chương 551: Anh Nếu Tàn Phế Em Chịu Trách Nhiệm?](#)
[Chương 552: Thủ Đoạn Đặc Thù](#)
[Chương 553: Lại Đây Cùng Anh Uống Rượu](#)
[Chương 554: Tiểu Huân, Rất Nhớ Em](#)
[Chương 555: Anh Biết Em Yêu Anh](#)
[Chương 556: Đá Xoay Chuyển](#)
[Chương 557: Đây Cũng Xem Là Đàn Ông?](#)
[Chương 558: Giận Chó Đánh Mèo](#)
[Chương 559: Tin Giật Gân \(1\)](#)
[Chương 560: Tin Giật Gân \(2\)](#)
[Chương 561: Ngẫu Nhiên Gặp Được Ở Sân Bóng \(1\)](#)
[Chương 562: Ngẫu Nhiên Gặp Ở Sân Bóng \(2\)](#)
[Chương 563: Ngẫu Nhiên Gặp Ở Sân Bóng \(3\)](#)
[Chương 564: Ngẫu Nhiên Gặp Ở Sân Bóng \(4\)](#)
[Chương 565: Ngẫu Nhiên Gặp Ở Sân Bóng \(5\)](#)
[Chương 566: Ngẫu Nhiên Gặp Ở Sân Bóng \(6\)](#)
[Chương 567: Ngẫu Nhiên Gặp Ở Sân Bóng \(7\)](#)
[Chương 568: Ngẫu Nhiên Gặp Ở Sân Bóng \(8\)](#)
[Chương 569: Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn \(1\)](#)
[Chương 570: Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn \(2\)](#)
[Chương 571: Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn \(3\)](#)
[Chương 572: Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn \(4\)](#)
[Chương 573: Mỹ Nhân Cứu Anh Hùng \(1\)](#)
[Chương 574: Mỹ Nhân Cứu Anh Hùng \(2\)](#)
[Chương 575: Mỹ Nhân Cứu Anh Hùng \(3\)](#)

[Chương 576: Tiểu Bạch Lóa Sáng Sân Khấu \(1\)](#)
[Chương 577: Tiểu Bạch Lóa Sáng Sân Khấu \(2\)](#)
[Chương 578: Tiểu Bạch Lóa Sáng Sân Khấu \(3\)](#)
[Chương 579: Tiểu Bạch Lóa Sáng Sân Khấu \(4\)](#)
[Chương 580: Tiểu Bạch Lóa Sáng Sân Khấu \(5\)](#)
[Chương 581: Tiểu Bạch Lóa Sáng Sân Khấu \(6\)](#)
[Chương 582: Tiểu Bạch Lóa Sáng Sân Khấu \(7\)](#)
[Chương 583: Bảo Bối Thần Trợ Công \(1\)](#)
[Chương 584: Bảo Bối Thần Trợ Công \(2\)](#)
[Chương 585: Bảo Bối Thần Trợ Công \(3\)](#)
[Chương 586: Bảo Bối Thần Trợ Công \(4\)](#)
[Chương 587: Bảo Bối Thần Trợ Công \(5\)](#)
[Chương 588: Bảo Bối Thần Trợ Công \(6\)](#)
[Chương 589: Bảo Bối Thần Trợ Công \(7\)](#)
[Chương 590: Lựa Chọn \(1\)](#)
[Chương 591: Lựa Chọn \(2\)](#)
[Chương 592: Lựa Chọn \(3\)](#)
[Chương 593: Lựa Chọn \(4\)](#)
[Chương 594: Lựa Chọn \(5\)](#)
[Chương 595: Lựa Chọn \(6\)](#)
[Chương 596: Lựa Chọn \(7\)](#)
[Chương 597: Lựa Chọn \(8\)](#)
[Chương 598: Lựa Chọn \(9\)](#)
[Chương 599: Lựa Chọn \(10\)](#)
[Chương 600: Lựa Chọn \(11\)](#)
[Chương 601: Lựa Chọn \(12\)](#)
[Chương 602: Khởi Đầu Mới \(1\)](#)
[Chương 603: Khởi Đầu Mới \(2\)](#)
[Chương 604: Khởi Đầu Mới \(3\)](#)
[Chương 605: Khởi Đầu Mới \(4\)](#)
[Chương 606: Khởi Đầu Mới \(5\)](#)
[Chương 607: Khởi Đầu Mới \(6\)](#)

[Chương 608: Khởi Đầu Mới \(7\)](#)
[Chương 609: Khởi Đầu Mới \(8\)](#)
[Chương 610: Khởi Đầu Mới \(9\)](#)
[Chương 611: Khởi Đầu Mới \(10\)](#)
[Chương 612: Thiên Kim Trở Về \(1\)](#)
[Chương 613: Thiên Kim Trở Về \(2\)](#)
[Chương 614: Thiên Kim Trở Về \(3\)](#)
[Chương 615: Thiên Kim Trở Về \(4\)](#)
[Chương 616: Thiên Kim Trở Về \(5\)](#)
[Chương 617: Thiên Kim Trở Về \(6\)](#)
[Chương 618: Thiên Kim Trở Về \(7\)](#)
[Chương 619: Thiên Kim Trở Về \(8\)](#)
[Chương 620: Thiên Kim Trở Về \(9\)](#)
[Chương 621: Thiên Kim Trở Về \(10\)](#)
[Chương 622: Phụ Tử Liên Minh \(1\)](#)
[Chương 623: Phụ Tử Liên Minh \(2\)](#)
[Chương 624: Phụ Tử Liên Minh \(3\)](#)
[Chương 625: Phụ Tử Liên Minh \(4\)](#)
[Chương 626: Phụ Tử Liên Minh \(5\)](#)
[Chương 627: Phụ Tử Liên Minh \(6\)](#)
[Chương 628: Phụ Tử Liên Minh \(7\)](#)
[Chương 629: Phụ Tử Liên Minh \(8\)](#)
[Chương 630: Phụ Tử Liên Minh \(9\)](#)
[Chương 631: Phụ Tử Liên Minh \(10\)](#)
[Chương 632: Đỉnh Đầu Xanh Mướt \(1\)](#)
[Chương 633: Đỉnh Đầu Xanh Mướt \(2\)](#)
[Chương 634: Đỉnh Đầu Xanh Mướt \(3\)](#)
[Chương 635: Đỉnh Đầu Xanh Mướt \(4\)](#)
[Chương 636: Đỉnh Đầu Xanh Mướt \(5\)](#)
[Chương 637: Đỉnh Đầu Xanh Mướt \(6\)](#)
[Chương 638: Đỉnh Đầu Xanh Mướt \(7\)](#)
[Chương 639: Đỉnh Đầu Xanh Mướt \(8\)](#)

[Chương 640: Đỉnh Đầu Xanh Mướt \(9\)](#)
[Chương 641: Đỉnh Đầu Xanh Mướt \(10\)](#)
[Chương 642: Ham Muốn Chiếm Hữu \(1\)](#)
[Chương 643: Ham Muốn Chiếm Hữu \(2\)](#)
[Chương 644: Ham Muốn Chiếm Hữu \(3\)](#)
[Chương 645: Ham Muốn Chiếm Hữu \(4\)](#)
[Chương 646: Ham Muốn Chiếm Hữu \(5\)](#)
[Chương 647: Ham Muốn Chiếm Hữu \(6\)](#)
[Chương 648: Ham Muốn Chiếm Hữu \(7\)](#)
[Chương 649: Ham Muốn Chiếm Hữu \(8\)](#)
[Chương 650: Ham Muốn Chiếm Hữu \(9\)](#)
[Chương 651: Ham Muốn Chiếm Hữu \(10\)](#)
[Chương 652: Tư Nhân Tụ Hội \(1\)](#)
[Chương 653: Tư Nhân Tụ Hội \(2\)](#)
[Chương 654: Tư Nhân Tụ Hội \(3\)](#)
[Chương 655: Tư Nhân Tụ Hội \(4\)](#)
[Chương 656: Tư Nhân Tụ Hội \(5\)](#)
[Chương 657: Tư Nhân Tụ Hội \(6\)](#)
[Chương 658: Tư Nhân Tụ Hội \(7\)](#)
[Chương 659: Tư Nhân Tụ Hội \(8\)](#)
[Chương 660: Tư Nhân Tụ Hội \(9\)](#)
[Chương 661: Tư Nhân Tụ Hội \(10\)](#)
[Chương 662: Tư Nhân Tụ Hội \(11\)](#)
[Chương 663: Tư Nhân Tụ Hội \(12\)](#)
[Chương 664: Tư Nhân Tụ Hội \(13\)](#)
[Chương 665: Tư Nhân Tụ Hội \(14\)](#)
[Chương 666: Tư Nhân Tụ Hội \(15\)](#)
[Chương 667: Tư Nhân Tụ Hội \(16\)](#)
[Chương 668: Tư Nhân Tụ Hội \(17\)](#)
[Chương 669: Tư Nhân Tụ Hội \(18\)](#)
[Chương 670: Tư Nhân Tụ Hội \(19\)](#)
[Chương 671: Tư Nhân Tụ Hội \(20\)](#)

[Chương 672: Thần Biển Chuyển \(1\).](#)
[Chương 673: Thần Biển Chuyển \(2\).](#)
[Chương 674: Thần Biển Chuyển \(3\).](#)
[Chương 675: Thần Biển Chuyển \(4\).](#)
[Chương 676: Thần Biển Chuyển \(5\).](#)
[Chương 677: Thần Biển Chuyển \(6\).](#)
[Chương 678: Thần Biển Chuyển \(7\).](#)
[Chương 679: Thần Biển Chuyển \(8\).](#)
[Chương 680: Thần Biển Chuyển \(9\).](#)
[Chương 681: Bật Mí Xu Hướng Giới Tính Của Của Boss Lãnh \(1\).](#)
[Chương 682: Bật Mí Xu Hướng Giới Tính Của Của Boss Lãnh \(2\).](#)
[Chương 683: Bật Mí Xu Hướng Giới Tính Của Của Boss Lãnh \(3\).](#)
[Chương 684: Bật Mí Xu Hướng Giới Tính Của Của Boss Lãnh \(4\).](#)
[Chương 685: Bật Mí Xu Hướng Giới Tính Của Của Boss Lãnh \(5\).](#)
[Chương 686: Bật Mí Xu Hướng Giới Tính Của Của Boss Lãnh \(6\).](#)
[Chương 687: Bật Mí Xu Hướng Giới Tính Của Của Boss Lãnh \(7\).](#)
[Chương 688: Bật Mí Xu Hướng Giới Tính Của Của Boss Lãnh \(8\).](#)
[Chương 689: Bật Mí Xu Hướng Giới Tính Của Của Boss Lãnh \(9\).](#)
[Chương 690: Bật Mí Xu Hướng Giới Tính Của Của Boss Lãnh \(10\).](#)
[Chương 691: Em Là Đẹp Nhất Kiếp Này Anh Gặp Được \(1\).](#)
[Chương 692: Em Là Đẹp Nhất Kiếp Này Anh Gặp Được \(2\).](#)
[Chương 693: Em Là Đẹp Nhất Kiếp Này Anh Gặp Được \(3\).](#)
[Chương 694: Em Là Đẹp Nhất Kiếp Này Anh Gặp Được \(4\).](#)
[Chương 695: Em Là Đẹp Nhất Kiếp Này Anh Gặp Được \(5\).](#)
[Chương 696: Em Là Đẹp Nhất Kiếp Này Anh Gặp Được \(6\).](#)
[Chương 697: Em Là Đẹp Nhất Kiếp Này Anh Gặp Được \(7\).](#)
[Chương 698: Em Là Đẹp Nhất Kiếp Này Anh Gặp Được \(8\).](#)
[Chương 699: Em Là Đẹp Nhất Kiếp Này Anh Gặp Được \(9\).](#)
[Chương 700: Em Là Đẹp Nhất Kiếp Này Anh Gặp Được \(10\).](#)
[Chương 701: Nước Ấm Nấu Kiều Thê \(1\).](#)
[Chương 702: Nước Ấm Nấu Kiều Thê \(2\).](#)
[Chương 703: Nước Ấm Nấu Kiều Thê \(3\).](#)

[Chương 704: Nước Ấm Nấu Kiều Thê \(4\)](#)
[Chương 705: Nước Ấm Nấu Kiều Thê \(5\)](#)
[Chương 706: Nước Ấm Nấu Kiều Thê \(6\)](#)
[Chương 707: Nước Ấm Nấu Kiều Thê \(7\)](#)
[Chương 708: Nước Ấm Nấu Kiều Thê \(8\)](#)
[Chương 709: Nước Ấm Nấu Kiều Thê \(9\)](#)
[Chương 710: Nước Ấm Nấu Kiều Thê \(10\)](#)
[Chương 711: Vận Khí Nghịch Thiên \(1\)](#)
[Chương 712: Vận Khí Nghịch Thiên \(2\)](#)
[Chương 713: Vận Khí Nghịch Thiên \(3\)](#)
[Chương 714: Vận Khí Nghịch Thiên \(4\)](#)
[Chương 715: Vận Khí Nghịch Thiên \(5\)](#)
[Chương 716: Vận Khí Nghịch Thiên \(6\)](#)
[Chương 717: Vận Khí Nghịch Thiên \(7\)](#)
[Chương 718: Vận Khí Nghịch Thiên \(8\)](#)
[Chương 719: Vận Khí Nghịch Thiên \(9\)](#)
[Chương 720: Vận Khí Nghịch Thiên \(10\)](#)
[Chương 721: Phong Cách Như Một Chàng Trai \(1\)](#)
[Chương 722: Phong Cách Như Một Chàng Trai \(2\)](#)
[Chương 723: Phong Giống Nhau Nam Tử \(3\)](#)
[Chương 724: Phong Cách Như Chàng Trai \(4\)](#)
[Chương 725: Phong Cách Như Chàng Trai \(5\)](#)
[Chương 726: Phong Cách Như Chàng Trai \(6\)](#)
[Chương 727: Hóa Hủ Bại Thành Thần Kỳ \(1\)](#)
[Chương 728: Hóa Hủ Bại Thành Thần Kỳ \(2\)](#)
[Chương 729: Hóa Hủ Bại Thành Thần Kỳ \(3\)](#)
[Chương 730: Hóa Hủ Bại Thành Thần Kỳ \(4\)](#)
[Chương 731: Hóa Hủ Bại Thành Thần Kỳ \(5\)](#)
[Chương 732: Hóa Hủ Bại Thành Thần Kỳ \(6\)](#)
[Chương 733: Hóa Hủ Bại Thành Thần Kỳ \(7\)](#)
[Chương 734: Hóa Hủ Bại Thành Thần Kỳ \(8\)](#)
[Chương 735: Hóa Hủ Bại Thành Thần Kỳ \(9\)](#)

[Chương 736: Hóa Hủ Bại Vì Thần Kỳ \(10\).](#)
[Chương 737: Hóa Hủ Bại Thành Thần Kỳ \(11\).](#)
[Chương 738: Hóa Hủ Bại Thành Thần Kỳ \(12\).](#)
[Chương 739: Cuộc Sống Gian Nan Có Một Số Việc Đùng Vạch Trần \(1\).](#)
[Chương 740: Cuộc Sống Gian Nan Có Một Số Việc Đùng Vạch Trần \(2\).](#)
[Chương 741: Cuộc Sống Gian Nan Có Một Số Việc Đùng Vạch Trần \(3\).](#)
[Chương 742: Cuộc Sống Gian Nan Có Một Số Việc Đùng Vạch Trần \(4\).](#)
[Chương 743: Cuộc Sống Gian Nan Có Một Số Việc Đùng Vạch Trần \(5\).](#)
[Chương 744: Cuộc Sống Gian Nan Có Một Số Việc Đùng Vạch Trần \(6\).](#)
[Chương 745: Toàn Thế Giới Đều Biết Anh Yêu Em \(1\).](#)
[Chương 746: Toàn Thế Giới Đều Biết Anh Yêu Em \(2\).](#)
[Chương 747: Toàn Thế Giới Đều Biết Anh Yêu Em \(3\).](#)
[Chương 748: Toàn Thế Giới Đều Biết Anh Yêu Em \(4\).](#)
[Chương 749: Toàn Thế Giới Đều Biết Anh Yêu Em \(5\).](#)
[Chương 750: Toàn Thế Giới Đều Biết Anh Yêu Em \(6\).](#)
[Chương 751: Toàn Thế Giới Đều Biết Anh Yêu Em \(7\).](#)
[Chương 752: Ba Ba Người Được Đề Cử \(1\).](#)
[Chương 753: Ba Ba Người Được Đề Cử \(2\).](#)
[Chương 754: Ba Ba Người Được Đề Cử \(3\).](#)
[Chương 755: Ba Ba Người Được Đề Cử \(4\).](#)
[Chương 756: Ba Ba Người Được Đề Cử \(5\).](#)
[Chương 757: Ba Ba Người Được Đề Cử \(6\).](#)
[Chương 758: Ba Ba Người Được Đề Cử \(7\).](#)
[Chương 759: Ba Ba Người Được Đề Cử \(8\).](#)
[Chương 760: Ba Ba Người Được Đề Cử \(9\).](#)
[Chương 761: Ba Ba Người Được Đề Cử \(10\).](#)
[Chương 762: Ngân Vạn Đùng Cho Đàn Ông Đón Trẻ Con \(1\).](#)
[Chương 763: Ngân Vạn Đùng Làm Cho Đàn Ông Đón Trẻ Con \(2\).](#)
[Chương 764: Ngân Vạn Đùng Để Đàn Ông Đón Bọn Trẻ \(3\).](#)
[Chương 765: Ngân Vạn Đùng Để Đàn Ông Đón Bọn Trẻ \(4\).](#)
[Chương 766: Ngân Vạn Đùng Để Đàn Ông Đón Bọn Trẻ \(5\).](#)
[Chương 767: Ngân Vạn Đùng Để Đàn Ông Đón Bọn Trẻ \(6\).](#)

[Chương 768: Ngàn Vạn Đùng Để Đàn Ông Đón Bọn Trẻ \(7\).](#)
[Chương 769: Ngàn Vạn Đùng Để Đàn Ông Đón Bọn Trẻ \(8\).](#)
[Chương 770: Ngàn Vạn Đùng Để Đàn Ông Đón Bọn Trẻ \(9\).](#)
[Chương 771: Ngàn Vạn Đùng Để Đàn Ông Đón Bọn Trẻ \(10\).](#)
[Chương 772: Ngàn Vạn Đùng Để Đàn Ông Đón Bọn Trẻ \(11\).](#)
[Chương 773: Hoa Thức Tú Ân Ái \(1\).](#)
[Chương 774: Hoa Thức Tú Ân Ái \(2\).](#)
[Chương 775: Hoa Thức Tú Ân Ái \(3\).](#)
[Chương 776: Hoa Thức Tú Ân Ái \(4\).](#)
[Chương 777: Hoa Thức Tú Ân Ái \(5\).](#)
[Chương 778: Hoa Thức Tú Ân Ái \(6\).](#)
[Chương 779: Đùng Ép Anh Đánh Gãy Chân Em \(1\).](#)
[Chương 780: Đùng Ép Anh Đánh Gãy Chân Em \(2\).](#)
[Chương 781: Đùng Ép Anh Đánh Gãy Chân Em \(3\).](#)
[Chương 782: Đùng Ép Anh Đánh Gãy Chân Em \(4\).](#)
[Chương 783: Đùng Ép Anh Đánh Gãy Chân Em \(5\).](#)
[Chương 784: Đùng Ép Anh Đánh Gãy Chân Em \(6\).](#)
[Chương 785: Đùng Ép Anh Đánh Gãy Chân Em \(7\).](#)
[Chương 786: Đùng Ép Anh Đánh Gãy Chân Em \(8\).](#)
[Chương 787: Nước Phù Sa Không Chảy Ruộng Ngoài \(1\).](#)
[Chương 788: Nước Phù Sa Không Chảy Ruộng Ngoài \(2\).](#)
[Chương 789: Nước Phù Sa Không Chảy Ruộng Ngoài \(3\).](#)
[Chương 790: Nước Phù Sa Không Chảy Ruộng Ngoài \(4\).](#)
[Chương 791: Nước Phù Sa Không Chảy Ruộng Ngoài \(5\).](#)
[Chương 792: Nước Phù Sa Không Chảy Ruộng Ngoài \(6\).](#)
[Chương 793: Nước Phù Sa Không Chảy Ruộng Ngoài \(7\).](#)
[Chương 794: Nước Phù Sa Không Chảy Ruộng Ngoài \(8\).](#)
[Chương 795: Nước Phù Sa Không Chảy Ruộng Ngoài \(9\).](#)
[Chương 796: Bị Tức Chết Một Trăm Lần \(1\).](#)
[Chương 797: Bị Tức Chết Một Trăm Lần \(2\).](#)
[Chương 798: Bị Tức Chết Một Trăm Lần \(3\).](#)
[Chương 799: Bị Tức Chết Một Trăm Lần \(4\).](#)

[Chương 800: Bị Tức Chết Một Trăm Lần \(5\).](#)
[Chương 801: Bị Tức Chết Một Trăm Lần \(6\).](#)
[Chương 802: Bị Tức Chết Một Trăm Lần \(7\).](#)
[Chương 803: Bị Tức Chết Một Trăm Lần \(8\).](#)
[Chương 804: Sinh Nhật Phong Ba \(1\).](#)
[Chương 805: Sinh Nhật Phong Ba \(2\).](#)
[Chương 806: Sinh Nhật Phong Ba \(3\).](#)
[Chương 807: Sinh Nhật Phong Ba \(4\).](#)
[Chương 808: Sinh Nhật Phong Ba \(5\).](#)
[Chương 809: Sinh Nhật Phong Ba \(6\).](#)
[Chương 810: Sinh Nhật Phong Ba \(7\).](#)
[Chương 811: Sinh Nhật Phong Ba \(8\).](#)
[Chương 812: Sinh Nhật Phong Ba \(9\).](#)
[Chương 813: Sinh Nhật Phong Ba \(10\).](#)
[Chương 814: Hố Cha Quà Sinh Nhật \(1\).](#)
[Chương 815: Hố Cha Quà Sinh Nhật \(2\).](#)
[Chương 816: Hố Cha Quà Sinh Nhật \(3\).](#)
[Chương 817: Hố Cha Quà Sinh Nhật \(4\).](#)
[Chương 818: Hố Cha Quà Sinh Nhật \(5\).](#)
[Chương 819: Hố Cha Quà Sinh Nhật \(6\).](#)
[Chương 820: Hố Cha Quà Sinh Nhật \(7\).](#)
[Chương 821: Quà Sinh Nhật \(8\).](#)
[Chương 822: Quà Sinh Nhật \(9\).](#)
[Chương 823: Quà Sinh Nhật \(10\).](#)
[Chương 824: Phu Nhân, Em Có Thuốc? \(1\).](#)
[Chương 825: Phu Nhân, Em Có Thuốc? \(2\).](#)
[Chương 826: Phu Nhân, Em Có Thuốc? \(3\).](#)
[Chương 827: Phu Nhân, Em Có Thuốc? \(4\).](#)
[Chương 828: Phu Nhân, Em Có Thuốc? \(5\).](#)
[Chương 829: Phu Nhân, Em Có Thuốc? \(6\).](#)
[Chương 830: Phu Nhân, Em Có Thuốc? \(7\).](#)
[Chương 831: Phu Nhân, Em Có Thuốc? \(8\).](#)

[Chương 832: Phu Nhân, Em Có Thuốc? \(9\)](#)
[Chương 833: Huấn Luyện Viên, Quá Khó Khăn Rồi!! \(1\)](#)
[Chương 834: Huấn Luyện Viên, Quá Khó Khăn Rồi!! \(2\)](#)
[Chương 835: Huấn Luyện Viên, Quá Khó Khăn Rồi!! \(3\)](#)
[Chương 836: Huấn Luyện Viên, Quá Khó Khăn Rồi!! \(4\)](#)
[Chương 837: Huấn Luyện Viên, Quá Khó Khăn Rồi!! \(5\)](#)
[Chương 838: Huấn Luyện Viên, Quá Khó Khăn Rồi!! \(6\)](#)
[Chương 839: Huấn Luyện Viên, Quá Khó Khăn Rồi!! \(7\)](#)
[Chương 840: Huấn Luyện Viên, Quá Khó Khăn Rồi!! \(8\)](#)
[Chương 841: Huấn Luyện Viên, Quá Khó Khăn Rồi!! \(9\)](#)
[Chương 842: Vi Phu Thụ Sủng Nhược Kinh \(1\)](#)
[Chương 843: Vi Phu Thụ Sủng Nhược Kinh \(2\)](#)
[Chương 844: Vi Phu Thụ Sủng Nhược Kinh \(3\)](#)
[Chương 845: Vi Phu Thụ Sủng Nhược Kinh \(4\)](#)
[Chương 846: Vi Phu Thụ Sủng Nhược Kinh \(5\)](#)
[Chương 847: Vi Phu Thụ Sủng Nhược Kinh \(6\)](#)
[Chương 848: Vi Phu Thụ Sủng Nhược Kinh \(7\)](#)
[Chương 849: Vi Phu Thụ Sủng Nhược Kinh \(8\)](#)
[Chương 850: Vi Phu Thụ Sủng Nhược Kinh \(9\)](#)
[Chương 851: Vi Phu Thụ Sủng Nhược Kinh \(10\)](#)
[Chương 852: Cho Chị Mượn Quán Gia Tiểu Nghiêm Một Đêm\(1\)](#)
[Chương 853: Cho Chị Mượn Quán Gia Tiểu Nghiêm Một Đêm\(2\)](#)
[Chương 854: Cho Chị Mượn Quán Gia Tiểu Nghiêm Một Đêm\(3\)](#)
[Chương 855: Cho Chị Mượn Quán Gia Tiểu Nghiêm Một Đêm\(4\)](#)
[Chương 856: Cho Chị Mượn Quán Gia Tiểu Nghiêm Một Đêm\(5\)](#)
[Chương 857: Ham Sắc Đẹp Chọc Họa \(1\)](#)
[Chương 858: Ham Sắc Đẹp Chọc Họa \(2\)](#)
[Chương 859: Ham Sắc Đẹp Chọc Họa \(3\)](#)
[Chương 860: Ham Sắc Đẹp Chọc Họa \(4\)](#)
[Chương 861: Ham Sắc Đẹp Chọc Họa \(5\)](#)
[Chương 862: Ham Sắc Đẹp Chọc Họa \(6\)](#)
[Chương 863: Ham Sắc Đẹp Chọc Họa \(7\)](#)

[Chương 864: Ham Sắc Đẹp Chọc Họa \(8\)](#)
[Chương 865: Ham Sắc Đẹp Chọc Họa \(9\)](#)
[Chương 866: Ham Sắc Đẹp Chọc Họa \(10\)](#)
[Chương 867: Hạ Úc Huân, Em Đủ Tàn Nhẫn! \(1\)](#)
[Chương 868: Hạ Úc Huân, Em Đủ Tàn Nhẫn! \(2\)](#)
[Chương 869: Hạ Úc Huân, Em Đủ Tàn Nhẫn! \(3\)](#)
[Chương 870: Hạ Úc Huân, Em Đủ Tàn Nhẫn! \(4\)](#)
[Chương 871: Hạ Úc Huân, Em Đủ Tàn Nhẫn! \(5\)](#)
[Chương 872: Hạ Úc Huân, Em Đủ Tàn Nhẫn! \(6\)](#)
[Chương 873: Hạ Úc Huân, Em Đủ Tàn Nhẫn! \(7\)](#)
[Chương 874: Hạ Úc Huân, Em Đủ Tàn Nhẫn! \(8\)](#)
[Chương 875: Hạ Úc Huân, Em Đủ Tàn Nhẫn! \(9\)](#)
[Chương 876: Hạ Úc Huân, Em Đủ Tàn Nhẫn! \(10\)](#)
[Chương 877: Thể Xác Và Tinh Thần Đầu Mệt \(1\)](#)
[Chương 878: Thể Xác Và Tinh Thần Đầu Mệt \(2\)](#)
[Chương 879: Thể Xác Và Tinh Thần Đầu Mệt \(3\)](#)
[Chương 880: Thể Xác Và Tinh Thần Đầu Mệt \(4\)](#)
[Chương 881: Thể Xác Và Tinh Thần Đầu Mệt \(5\)](#)
[Chương 882: Thể Xác Và Tinh Thần Đầu Mệt \(6\)](#)
[Chương 883: Thể Xác Và Tinh Thần Đầu Mệt \(7\)](#)
[Chương 884: Thể Xác Và Tinh Thần Đầu Mệt \(8\)](#)
[Chương 885: Thể Xác Và Tinh Thần Đầu Mệt \(9\)](#)
[Chương 886: Thể Xác Và Tinh Thần Đầu Mệt \(10\)](#)
[Chương 887: Thể Xác Và Tinh Thần Đầu Mệt \(11\)](#)
[Chương 888: Màn Mua Say Buồn Cười Nhất \(1\)](#)
[Chương 889: Màn Mua Say Buồn Cười Nhất \(2\)](#)
[Chương 890: Màn Mua Say Buồn Cười Nhất \(3\)](#)
[Chương 891: Màn Mua Say Buồn Cười Nhất \(4\)](#)
[Chương 892: Màn Mua Say Buồn Cười Nhất \(5\)](#)
[Chương 893: Màn Mua Say Buồn Cười Nhất \(6\)](#)
[Chương 894: Màn Mua Say Buồn Cười Nhất \(7\)](#)
[Chương 895: Màn Mua Say Buồn Cười Nhất \(8\)](#)

[Chương 896: Một Cuộc Giao Dịch \(1\)](#)
[Chương 897: Một Cuộc Giao Dịch \(2\)](#)
[Chương 898: Một Cuộc Giao Dịch \(3\)](#)
[Chương 899: Một Cuộc Giao Dịch \(4\)](#)
[Chương 900: Một Cuộc Giao Dịch \(5\)](#)
[Chương 901: Một Cuộc Giao Dịch \(6\)](#)
[Chương 902: Một Cuộc Giao Dịch \(7\)](#)
[Chương 903: Một Cuộc Giao Dịch \(8\)](#)
[Chương 904: Một Cuộc Giao Dịch \(9\)](#)
[Chương 905: Một Cuộc Giao Dịch \(10\)](#)
[Chương 906: Một Cuộc Giao Dịch \(11\)](#)
[Chương 907: Một Cuộc Giao Dịch \(12\)](#)
[Chương 908: Một Cuộc Giao Dịch \(13\)](#)
[Chương 909: Thích Được Kẻ Ngốc Nghếch Như Em \(1\)](#)
[Chương 909: Thích Được Kẻ Ngốc Nghếch Như Em \(2\)](#)
[Chương 910: Thích Được Kẻ Ngốc Nghếch Như Em \(2\)](#)
[Chương 911: Thích Được Kẻ Ngốc Nghếch Như Em \(3\)](#)
[Chương 912: Thích Được Kẻ Ngốc Nghếch Như Em \(4\)](#)